

**Dr. B. R. AMBEDKAR
OPEN UNIVERSITY
LIBRARY
HYDERABAD-500 033**

ಶ್ರೀಲ ವಾಠು

శ్రీ కృష్ణుని జననము

1948

1 అంక

ః స్థి వ ద్భు :

కా త్త మా స్తి త్తమా రా పు న స్తు

వసన్తుకాంభా) బో దివో. రాజమండ్రి.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీ కృష్ణ ని జ న న ము

లాలిపాట. శ్రీకృష్ణుని జననము—కంప వంశోదయము

కస్తూరి రంగరంగా నాయున్న కావేటిరంగరంగా శ్రీరంగరంగా
 నినుబాసి యెట్లునేమరిచుందురా, కంసుణ్ణి సంహరింప నద్దురును అవ
 తార మెలైనవును దేవకీగర్భమునకు కృష్ణవతారమై జన్మించెను నీకు
 రాత్రుల్గు ఒక్కరాత్రిక యేకరాత్రికచేసేను ఆదివారమువూటను అప్ప
 మీదివనుందు జన్మించెను, తలనోటి జననమైతే తిలకుబహు మోవంబు
 వచ్చుననుచు యెదురుకాళ్ళనుబుట్టెనూ శేతుగుహుదోదులను బువె
 వవును నెత్తురులోడింది ఎవును ఆ బాల కావున శేషుడును, నన్నే ఎత్తు
 కొనవేనాతల్లిదేవకీ వందవంబునా కృష్ణహీవంబుతో కురీడియన్నాత్రుకన్న
 తల్లిడి నిన్నెట్లు ఎత్తుకొందు నీవొక్కమిమివంబు కాకున్నా గంగను
 ప్రార్థించు జలవిధులు గంగ కామప్పొంగెను గంగవడిలోనవలెను దేవకీ
 జలకంబులాడె తాను ఇకనైన నెత్తుకొనవే నా తల్లి దేవకీ వందవంబు,
 కాని బాలనివలెను నిన్నెట్లు యెడకాసియుండగలనా, నీ వాగ్యమాయె
 కొడుకా యింకొక్కమిమివంబు కాకుమనుచు కామధేవీపు నవ్వును
 దేవకీ మదినుందు దలచగాను పాలవర్షము గురిసెను, అప్పుడా బాలపై
 జల్లగానే తడినస్త్రమునువిడిచి దేవకీ పాడినస్త్రమునుగట్టెను, పాత్తు
 మీద వవును బాలుండు చక్కగా పనించెను, తన రెండుహస్తములతో
 దేవకీ బాలుని యెత్తుకొనెను, అడ్డాలపై వేసుక ఆబాల చక్కదనము
 చూచెను, వసుదేవునిదమ్ము యివిడ్డ యైకంఠవాసుడమ్ము వనవీర
 వోరుడమ్ము యి విడ్డ వందనోపాలుడమ్ము నీతాళగ్రుడమ్ము యివిడ్డ

శ్రీరామచంద్రుడమ్మ శిరమున చింతాజని నాతండ్రి నాలుకను నక్షత్రము వండ్లను వదలువేది భుజవాచు శంఖచక్రములుగలవ్ర వీవున వింజామర నాతండ్రి బొడ్డునా పానీకాశం శరీరాశృతామరము అన్నియుండిన్నవి కవాడుతండ్రి నీరూపు చక్కదనము ఆ బ్రహ్మ ఎన్నోభ్యువాసె తండ్రి అన్యకాగిగ్గజున యేలబన్ని సీతయ్య మాయన్న కంసుడు వచ్చువేళ యెరన్న విన్న నత్తుకొని యేతోవనాదుగా కన్నతండ్రి ఆ చక్కదనము చూచి దేవతే శోకింపనాగెనును తల్లిశోకముమాన్యగ మాధవుడు తా నిట్లెడేసెనపుడు పెద్దబాబ్బలుపెట్టుచు గాధవుడు గట్టిగా ఏడ్వనాగెను శోకింబుచాలింపతా దేవతే బాలుణ్ణి యెత్తుకొనెను నాయన్నపూరుకొరా నాతండ్రి గోపాల వవరించర అల్లడుగో బూచివాడు నాతండ్రి వస్తాడు వవరించర బూచి నవర్దించును వరినాచీ బుద్ధితుంతుడు నన్న బూ చేమిచేయనమ్మ వాతల్లి బూచి వన్నెరుగునమ్మ నీవుణ్యమాయెకొడుక నీవొక్క విమలవాచు తాగురన్న అల్లదిగో జోగివాడు నాతండ్రి వస్తాడు వవరించర, జోగి నందులనంచులు యే వేళ నాగడనండగాను జోగేమి చేసునమ్మ బూచిల్లి జోగి వన్నెరుగునమ్మ నాని భయమాయె కొడుకా నీవొక్క విమలవా తాగురన్న అల్లదిగో పాను వచ్చి నాతండ్రి గోపాల వవరించర పాములకురాజుఅయినా శేషుండు పాన్నువైనుండగా పామేమి చేసునమ్మ వరినాచీ భయమాయె మీకేలనమ్మ మేళుములు నీమేను నీలాల హారముల నడుచుడు వ్రానివాడు నాతండ్రి నీరూపు నీచక్రవా విన్న నే నత్తుకొని యేతోవనాదుగా కన్నతండ్రి మాయన్న కంసుడు వచ్చు వేళయె దిన్న కాల నాకేమి భయము లేదే ట్లది నాకేమిగొచునులేదే, మామూను కంసుడు తేమ్యవి విన్నదీనపు నెడురుకాశృతో అందియ్యె నూరమున నిలుచుండి చూడునమ్మ కాశృచక్రములుగలవ్రనా వేరుభునుడు శ్రీరాఘవుండు మానునన్నెచడు యా వేళ నన్న వెరపించవ నేమా మామూను నా చేరినా గమనాద్యే నీచడు సుమ్మ వచ్చువేళయెనమ్మ

కొని చీరలుతీసివేసి గోపికలు జలకమాడుచుండిగా తీసివ్రుంచిన చీరలు
 కృష్ణుడుతీసి యాపొన్నమీదవేసి వేణునాదం పూరించుచుండ నా యా
 ధవుడు జలబాళ్ళులు జగ్గించుడు జలకంబుచాలించి వచ్చిచూచి మనచీర
 లేమాయెనే ఓచెలీ యెంతపని చేసెనమ్మ ఓచెలియ యేమిచూశ్చర్య
 మమ్మ వెదకుచు కొందరుండె నీళ్ళలో ముఖి యుండిరి కొందరు అవ్వకు
 గోపికలలో నొకయింతి తాజాద శ్రీకృష్ణవిజాడుడో యన్మలార చెలు
 లార చెలులార రాకెయోకొమ్మలార యాపొన్నమీదనున్న చిక్కి
 వ్వమ్మను అడుగుదాము ఇవ్వరామాచీలు ఓకృష్ణ యివ్వరామారవిక
 దండంబుపెట్టెదమురాకృష్ణయ్య దయయుందిదయ నేనురాఅందరు నొక
 చేతితోదండముపెట్టగాచూచి తానుపొందుగా మీరందరు దండమురేచి
 డుచేతులబెట్టరే ఎంతపనివచ్చెననుచు గోపికలు మానవధంగమునొందిన
 నుదేతనయునకందరు గెండుచేతులబెట్టి పొందుగావలుకున్నకృష్ణుడు
 వేరువేరుగయిచ్చెను నాకుత్ర తిట్టునీమొ జనుచు నొకనొకరినో వగచి
 రవుడు మాయాడుబిడ్డ యిచ్చుడు కొట్టునో మారావ దండించునో నా
 మగడు నన్ను బ్రతుకనివ్వడి నేనేమిసేతునమ్మా కన్నారి రంగ రంగా

ఆనందంపాట

ఆనందమానందమాయె శ్రీరామాడు పెండ్లికొనుకాయెను అల
 కానకి పెండ్లికూతురాయెను చనుల సుఖోపమాయెను సురమును
 లక విసవేడుకలాయెను ఆనందమానందమేమనుచునే | అ | శీతారాముల
 పెండ్లిబాడ సతివతుల స్త్రీవుడుషుల్లూరెదను చతురంగబలముల్లెల్ల
 చేరెను అరిమోదమున వివేచకుల్లెల్ల పొగడుచుండ | అ | వశిష్ట నాగ్నీ కాదు
 లొచ్చిరి వేగలర్పించిబ్రహ్మముల్లెల్ల సుంధరినిజాన్పి ముక్తి లంగ

నామమల్లె సంతోషించిరి । ౮ । కట్నంబు ల్కాసులిచ్చిరి కట్నముల్
బంచిరి కోవలుఁ గూడి భూసురాంగవల్లెగూడిరి । ౯ । పుష్పతాం
బూల చందనం ల్గూర్చి వసిడిపళ్ళెముల చేతబూసిరి దళరథాత్మజ
నకు రయముతో హరతులొసగిరి । ౧౦ । పంకజాక్షుని పెండ్లిజాడను
శంకరబ్రహ్మాదులెల్లగూడెను యరువంకలజేరి కూర్చుండెను మంభం
వీరభద్రస్వామిదాదతో నింక చూరమా । ౧౧ ।

సతిపతి సంవాదంబును తలుపుదగ్గర పాట

చిలుకలకొలికిరో చిత్రకవాటము బిగియించుటతిగనేమి ఈవగల
గుండవనియేమి పాలు అడుగుటకు యెక్కడదొంగవు వదలర వదపో
వోయి నీవనితిఁ జరగదోయి । ౧ । నీకు మించినవనీతిలు నాకిక యెవరు
లేరుగద యింతిశాంతుడన పూబంతి నీ బూటకంబుమాటలు కాటలు
దెలిసెను ఏటిఁబాంకేవో యికనాటదు నామది పోవోయి । ౨ । కలలో
నైసను కల్పిరో ననువినా నన్యకాంతనరుగనే భామా చేజేసిన నత్యా
లేమా యె నన్యసత్వముల నీతై యుంటిని నత్యమా జెప్పటకేమి నీవుబలు
యైతిలఁన్నక స్వామీ । ౩ । భామరో నీపై ప్రేమచేతనే వట్టుకీతాంబ
ములుదెప్పి బహుప్రీతిచేరి ఎటులొస్తే కీతాంబరములు రాతిరి తగిలిన
నాతియ్యదగవోయి బహుప్రీతిచేకొనవోయి । ౪ । కనకపు సొమ్ములు
కమ్మలు ఇమికిలు కానకదచ్చితి కొమ్మునుచుకొని, బంగారుబొమ్మా
కనకపుసొమ్ములు ఇమికిలు కల్పిచ్చిరావోయి దానివల్కులు వివగ
కొయి । ౫ । గడచినవెనుక గడచినకామక కాంతరో నను కరుణించి
నను నీచెంతనుచేర్చి మన్నించు కేరుచు నాకిలికిర్రునదీసెద వరవరసిం
హపురవాప తిప్పలన్ని మన్నించుము యాశా । ౬ । చిలుకల ।

లాలిపాట

రామలాలీ శుభుశ్యామలాలీ, రామరసమయిన దశదధతనయా
లాలీ శ్రీరామ లోకనాయక, శేషాశయనారాయణాచ్యుత నమగన్న

తల్లిదండ్రులు చిన్నిమొద్దుల వాడున చిన్నికృష్ణహృదయమున - ర నీకు
 ప్రవృత్తిపాపములైనవను వెన్నపాలు నేను ఉక్కుపాలు నీవుతిన్నగ నీవించ
 వయ్యు తియ్యగానుండు వంపంగనూనె తిలంఠి స్వామిలోనీకు సంపు
 తోడగాంచుదు పైకిరా నేనుకర్పూరధూన పావ పోదకావును మనన
 మబ్బుబ్బరిదురబొమ్మ యెచ్చగోలానీగా - ద్వానోట్టిగా యనునూ
 నించే మొద్దులపావకున్నాడనుచు మిరిసిచూచేవు - ద్దునేనీ లెక్క
 సంజ్ఞచేసేవు దగ్గరకురమ్మ యెంతో నగలుపోయేవు కట్టలు అంచులు
 ఘట్టుఘట్టున మ్రోతూగు ఘుఘులుకలయిన తాళగనూలు శ్రవణిని
 నీయింపు చెలగిచూచేవు పొంగముగ పామితిని పొల్పుకలేను - గా

మంగళము

రాజగోపాలునకు మంగళం రాజగోపాలునకు మంగళం
 పూజితరాజునకు పద్మశరీరునకు సురాజసుతునకు మంగళం - గా
 రోమరహితునకు సుధానాథునకు శ్రీమతి జామిని మంగళం - గా
 భూసురవంశునకు దశరథిధర్మపున శ్రీనివాసకు మంగళం - గా
 మూరజవకునకు మంగళాభానునకు మందరిధికునకు మంగళం - గా

నమా : నా .

సమస్త నేత్రరంగములకు వస్త్రచికిత్స లేకుండా
 బాగు చేయబడును
భర్తలంగాయంరేద నేత్రవైద్యుల,
 మున్సిఫోర్డ్, విజయనగరం

ఉత్తర దేవి నిర్మ

1 అం

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్మన్
 పంతులు, రాజమండ్రి.

శ్రీ రత్న డొర్రిల్లా దేవి నిద్ర.

శ్రీరామభూపాలుడూ పట్టాభిషేకుడై కొలువుండగా భరతశత్రు
ఘ్నులవుడు సౌమిత్రివరుస సేవలు సేయగా నూగుతాత్మజులపుడూ రాఘ
వులతో పాదములొత్తగ సుగ్రీవుడొకొలువులో కూర్చిపోనగుడై కొలు
వుండగా తుంబురులునునారదులునుయే శెంచిలిలిచి గానము సేయగా రం
భాదులూ సభలలో యింతిశుభగిమ్యముననొట్టినూడా నరకాదిమానీగ
ద్రులు కొలువులో శాస్త్రములు తెల్లించగా నెలదేవతలుకొలువ ఉద
యాన పుష్పవద్ద ముగుగిసెనూ సభయంత కలయునాది యే శెంచి పంపి
వమున జానకీపతిముఖమునూదినెలచి విసయము కోట్లవలెల్లిగక్కునూ
దేవదేవేంద్రవినుమా మోక్షేష్వరము తెలిసెను చిట్టిగిలపు సరశేషుడవధ
రించ ఒకచిన్నమనవిగల్గిపలికెను ముందుమనమిచ్చి యుపాగాను ము
ద్దుమరదీవెంటను వెయన మైరాగజూచి నెల తెలియపరుసూయెనుజోగ్గ
లావస్తు నీవుండుమనుచు సౌమిత్రిమరణ సేవించు రాకు మొదలుగ
నియ్యపై కనుమూసి నానివలెమనుచున్న యింతి నెల తెలియపరము
ఇందుముఖక పేకంపుడ పాదపతి నానూగుగిగిల్గి పలుకంగ విసరా
ముదుతపోసిచూడ నెం శేతనమదిక గిగునిచారములుట్టెను అశ్వర్థివడి
రాముడు గక్కునలపై లక్ష్మణుడమ్మనరమ్మలక్ష్మణక్కున యుదితనూ
రమణీనెడకాసియుండగా నెడువా యెయ్యనను నెలయరానిగర్గరకు నీవు
నోయి నరనల్లాపలచే దుఃఖోష్ణశమలెల్ల మాన్పవయ్య అన్నమాట
లకు రామానుజుడు మహాప్రసాదమనుచూ అసీమకుసుగక్కునాసభ
విడచినను దెంచె నెనగృహముకువచ్చె లక్ష్మణుడు చలనా న్నరంపువాక్కిల్లు
గడచినచ్చి కేళిగృహముజొచ్చి యెలక్కున్న టెనానినూచెను

కోమాలీపాన్పుపై నీకోడవత్తి కోకపనరించివేగా తొడుగులను ధరించి
 వేగా చల్లనినీళ్ళి పూరించెమేనా ప్రాణనాయకి పాన్పుగాగూర్చుండి భా
 పించెవిరహమ్ము నాకొమ్మ నీ ముద్దుముఖము సేవింపగోరిగాదె చంద్రు
 మా తాంబూలమెడి బాయును ఒక నేనగుమోవిచిగురుకొసయా అమ్మ
 తధారలు కురియగా పలుకవే అత్త చల్లనశాయవే చిట్టితామరబోలేటి
 వాడములుకీలించవే స్వరము నాతన్ను తామరచియున్నా ఆకొమ్మతమక
 మున వణకదొడగే అయ్యమీ దెనరియ్యమీరింతయాగడముకొ స్తినీనం
 గుగొందులు నెనకుచూమీరింత తప్పశాయగవ స్తిరి ఎవ్వరూలేని వేళా
 మీరిప్పుడు ఏకాంతముల కొన్నిరా మాతండి జనకరాజువంటి మిము
 అజ్ఞసేయకమూరూ మాయక్క గానవిన్నా మీకిప్పుడు ప్రాణములకు
 హానివచ్చు మాఅక్క-మరిచిన్నా మిమ్మువుడు బ్రతుకనివ్వరు జగతిలో
 హెచ్చైనవంశానికి అపకీర్తినిచ్చె వేనేమిజేతూ కీర్తిగలయింటబుట్టి అపకీర్తి
 నిచ్చె వేనేమిజేతూ ఒకడాలికోరెగదా ఇందునిఒకలెల్ల హీనమాయెవర
 పదినికొరెగాదా నానామిదు మూలనో హానమాయెను ఒకడాలికొరెగా
 దానీనకుడు పాపాలుగోలుపోయె ఇట్టిదోహములు మీరూ యెరుగుంటే
 మిమ్మదోహముకొన్నా ఆకతో పబుబ్బరామావంటితల్లి లేదా మీకును
 అరుచు ఉర్మిభవలకగా అక్కనుకువిని నగచి మిట్టనెను శ్రీరాము త
 మ్ముందకీ అని పరగల్గిపోనొకగుగలరాజునకు నల్లునిగానతేభూమిలో
 దానముగా నెవ్వని తెలికూమున బుట్టిగా తేడనోసీతకు మరిదిగానా సీత
 మిదగా నెవ్వకు భూమిలోనెట్టి నెను యెరుగా ఉర్మిభావందురే సీహ
 గుబాంకమి మిమ్మను వశరథునివదలసియో అక్కడజానకీ చెరబో
 యెను రావణుని సంహరించి ఆధరణిదేవి పోడుకవత్తినీ చేకొన్నయిందు
 ఎదినా రోకోడకీర్తికే బోనానును సతమరిదివిగానా తే తేడనో దయ
 ముచి వేలుకొని నిన్ను కాపించి మొదలూ ప్రాణము నిచ్చి

హారములెరుగనే నీవు లేవాకున్నను వోనఖ ప్రాణములువలెనే అనుచు
కన్నులజలములూ కారంగలత్మగుకు తాబలికెను కత్తివరదీపి యపుడు
లత్మగుకు తావేనుకొందుననెను అనుచుగాదముశాయగాఉద్ధృతాగద్ద
ల్లివడిలేచెను ప్రాణేశుడగుటదెలసి కోమలిశ్రవాణము శేఖరిశ్లేషతిపాన
పద్మములకు కోమలిపంకజాక్షి మొక్కెను పాదములపైనియున్నా గెన
సతికనికరమునా లేవనెత్తిగుచ్చి కొగిటజేర్చుకూ శాంతభావశృంఖలముల
ముడిచెను మాలండ్రి జనకరాజు మియునమ్మి మరచికళ్యాణమిచ్చి మా
నావరెల్లుడనుచూ నెలియక మదిని యుప్పొంగుచుండ చిత్తమొకది
క్కునుంచీ సమయమున చిన్నముసురుయుననిరాననుచు ఉద్ధృత బలు
కగా లత్మగుకు మనసులో చింతింపుమి ముఖరసమహిమలీనాయుండెడి
సుదతిభావమ్ము దెలసి చీంతింపనిక నేటికే ఓబాబాబు ముట్టులాలింపుమి
నిరుణిపదునాలుగేండ్లు నిమిషిచి ధరియిస్తినే నాము అహోని నలు
నుయెరుగనే అతిమీదయానపుణ్యపునఃపుల స్త్రీలను యెడి బాపి పూర్వ
జనను సమనమూ ఎన్నెన్నయుగములైనా ఇది మరలు అమరవిదించి
తీరదూ సతికనులచింతించి కోసల్యము పెడకనానెదచ్చి గిరికిరీము
నుంచియో కోసల్యంకనులశివసంబునుగ కనులకు దెచ్చియో ఓచెలి
యపన్నరుజలకమాగు మియున నలిపెల్లుతో లత్మగుకు మరలిపోయె
రిపుడు బంగారుపూలపట్టు హాస్తిలకు బిగుమీరాగిచ్చెను కోటిసూర్యకి
ష్టితో వెలిగిటిమేలయినరివికదొడిగి కథనిగములకొమ్ములుమాదిలక్ష్మి
కేయలంకరించి ముత్యాలతిగుచూర్చిము అట్లన్నముమముఖమున గీ
ర్విమరత్నాలకంకమాలా లత్మన్న కంజల్లధీయించెను మిలేనిమాణి
క్యముపతిగూడి నిలువుటద్దముచూచెను సిగ్గుపడిశిరికొంచుకుఉద్ధృత చిగు
నవృశోనిలచెను భోజనపువాలలోను ఆమాణెముత్యలకీ మీదా రా
జశేఖరులవ్వుడు దేవేంద్రభోగముతో గూర్పుండెను మరకలా మాణి
క్యరమామ్మని తోడుకవచ్చెను మురిపెంపుసిగ్గుచే తాచిలుకకొలి

ముఖమునంచుకు హంసనడకలచే తాపాదముల అంబెలురవము
 శాయా నయ్యారముచూపుమీనుండ నొకయొప్పులాకుప్పవలెనుకులు
 కుముడులగుమ్మను సుమ్మితకొడుకుపొత్తునయంచెను బంగారువల్లెర
 ములా పంచపదార్థములు ఎక్కించెను నెండిగిన్నెలనేతులుకొసల్ప వేడుక
 పోవడ్లించెను అపునెమ్మతనములు సూమ్మితకొమరునికివడ్లించెను కొ
 నిల్వగారాములాపట్టి పువ్వులశాంత తానుపలికెలన్న పదునాలుగేండ్లు
 అడవిలో అహారన్నిద్రలునూ ఉన్నబడలికదీరా నేడు మనయూర్మిళతో
 గారగించు పిండివంటలు నేతులు బొబ్బట్లు దంకిగానారగించుమూగడా
 పెరుగుమీరు మజ్జగలు వాంఛదీర తాగుషీకరించిలేచి సంగపూర్ణమా
 రగించినదిరి గంగజలమున హస్తమూకడిగి తాంబూలములు తాయు
 చుండెడి చేడవిస వేజానకీ నీచెలియయూర్మిళాబుద్ధులన్ని భవిషివానుపున
 నారసీయుండ నొకపదునాలుగేండ్లుపణి కుండనపుచ్రతిశలూ ఈమక
 కిళలుయిందుండిదాగున్నచో వృష్టితగులాకుండను నీలానివ్యాభులివ్వ
 నమ్మా అనిశాంతబలుకగాను విని నీతవినియమునో నిల్లనెనుస్థవ్రంత
 ప్రిమాశ్రీరామచంద్రలక్ష్మణదేవగా భరతశత్రుఘ్నులు మొదలూ
 అయినట్టి వృద్ధిపేకులకూ ఇంద్రాదిచంద్రులను వలపించేటిచంద్రులు
 మీతెమ్ములు వృష్టితగులాకుండను నీలానివ్యాభులివ్వరమ్మా అని
 నీబలుకగానువిని శాంతిచవునూ మిట్టనెను అక్కచెల్లెగ్గు మీరూ
 మిక్కిలి సౌందర్యశాలులన్నూ మాతమ్మలనలుగురినీవలపించేటికాణ
 కు వృష్టితగులూ అని శాంతి బలుకగాను విని నీత నవ్వుతు ఇల్లనెనూ
 నూయన్న ఋష్యశృంగు నీకునసులోకూడి యెడబాయకున్నా యేమి
 యెరుగనితపసి ఓవదిని కేలిందివిడిచినావు తామరా కమలమందువృష్టి
 యోధరగిపై నిలువలేకా ఈశ్వరాజనకునింట ఈశ్వరాధననుఖండించినే
 నూకోమలీనీతనీవు కోడలవు పావనమాయె గృహమూ అలసినచ్చిన
 కొడుకుకూ సూమిత్రహంసపానుపు బరచెనూ పట్టతలగడలువరచి

స్త్రీలవ్రతకథలు.

(1, 2, 3 భాగాలు).

రచన: శ్రీబాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు.

అంధగ్రామముననున్న బాలాంత్రపువాని నోములకథలు పుస్తకములను చెప్పికొనుట విశేషముగ నగును. అందుకు స్త్రీలవ్రతములు ముగా జదువుకొని యా నోములు పట్టుటపై చక్కనివ్యవస్థతో నులు వైన శైలిలో వ్రాయబడినవి. ప్రతిఅంధగ్రామ వాస్తవములందు లభించిన గ్రంథరాజము. యిట్టిగ్రంథము ప్రతియొకరియందును పాఠాగ్రహమును వింతి లేదు. మూడుభాగములుకలసివున్న ఈ పుస్తకమునందు శ్రీవరామంగళవారముకథ, వరలక్ష్మీ వ్రతకథ, సంహతు తాంబూలంకథ, మాఘపు అదివారంకథ, పోలి పర్వమునకు వెళ్ళుకథ, పోలామావాస్యకథ, కుంకుమగోరీ నోముకథ, పండుతాంబూలాలుకథ, గంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుముగ్గులనోముకథ, నిచ్చిదాపంకింకిని, పల్లాసగోరీనోముకథ, పహసనిపవాలకథ, భాగ్యాదిపానిమునోముకథ, అట్లతద్దినోముకథ, కళ్యాణగోరీనోముకథ.

మున్నగు 46 కథలు యందు వ్రాయబడినవి. మంచికథలుగనున్న, చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి అంధగ్రామమునకు కప్పునామమున అదను జారవిడువక వెంటనే ఒక కాపీ పంపించుకొనుడు.

వెల 50 00 మూల్యము.

తయ్యవారు:—

కాళహస్తి తమ్మారావు నన్ను

పంపూర్ణారాధ బుడిచి, రాజమండ్రి.

శ్రీరాజేశ్వరి (పెన్. రాజమండ్రి) 4. 4. పన్ను 4 4 60 కా. 1000

శ్రావణ మంగళవారం

పాటలు

1948

1 అంకం

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
సంస్కృతాంధ్రాబుక్ డిప్, రాజమండ్రి.

శ్రావణమంగళవారపుపాట

ఈశ్వరాపుత్రునకు - గజానతారునకు పార్వతీతనయునకుభక్తి,
 తోనూ- వాక్కు-సుద్దీనిచ్చునైభోగరాయునకు- శారదాంబకునేనుపన్న
 తింతూ-జయమంగళం-చిత్తశుభమంగళంమంగళకౌరూకధామహిమీ
 దవెలసినాపాటగావించెదాథక్తితోనూ - మహిమీవకరాజసంతానము
 లేక సాభాగ్యపదవి తానేనుచుండె 1జ1 పరమేశ్వరుడు తనయూత్మలో
 హరిషించిఇహపరాదులవారికి మమనుచులింగములొక్కొక్కజంగమాతా
 రమై గురుధర్మభోరాండమనుచువచ్చె 1జ1 మహిమీనుంచి దిగివచ్చి
 యూవతీ బంగారుశ్లేముతోనాడెముగనూ - నణదిరాగాచూచిపరమేశ్వ
 రుడుతాను నిమిషంబువిలువగాపోయెనబుడూ 1జ1 ఇదియేమి సోప్యమో
 యెరుగంగవలెననీ మరుదినమునాటికీ ముందుగానూ - మునుగుచాటున
 యపుడు కాచికొనియుండగా-గంబులమోగుచువచ్చెలివుడూ 1జ1వచ్చి
 నజంగాన్ని పోసకపట్టుకొనియిదియేమికారిణము అనియడిగెనూ పుత్ర
 ప్నాతులులేరు మీచేతిభిక్షం హరహా అంటరాజనిబల్లెనూ 1జ1 నూ
 కేగతియనుచు సతిపతుల్దొరు నాన్వేషగమెనాది నివునికపుడూ పో
 శ్వరునిగూర్చి తపస్సుచేయమని అపరిచ్ఛిపోయె ఆజంగము 1జ1 సతీపతి
 లిద్దరు రాజ్యములువిడచి పరమేశ్వరునిగూర్చి తపస్సుచేయ వారిధక్తి
 మెచ్చి పరమేశ్వరుండుపుకు కృత్యమయ్యెనూ రాజకపుటూ 1జ1 ఇచ్చి
 తినిబకవరము మెచ్చితిని పొమ్మనుచు స్త్రీజన్మమూ పురుషజన్మమనగ
 ధర్మవతియైసర్వపుణ్యవహినిత్తునా - పదహారువత్సరములనుతులనిత్తునా1జ1
 సతిపతుల్దొరు సమకూర్చుకొనివారుపరమేశ్వరునితో భాషించిధర్మపతి
 సీచూచితాళ లేముమేము పుణ్యమేమోగాని పునుకననూ 1జ1 ఊ

కీముందరా కాళికాగుడి వేనుక - మాశవృక్షమునందు ఫలమున్నదీ-అఫల
ము తెచ్చుకొని భుజియింపుమనిపలికి అంతర్గానుండయ్యె నావుడే
దూ॥జ॥ ఆరాహర్షమున అవృక్ష మెక్కి-యుఅఫలములన్నియు కోసీతెచ్చి
పణతిముందర పెట్టినిచ్చిచూడంగానే-నక టేఫలమయినోప్పుచుండె॥జ॥ఈ
శ్వరుండిచ్చిన ఫలముప్రాప్తియింతే-అధికఫలమువచ్చునా-యతివమనకూ
లనుచుభుజియించంగఅతివగర్భమునిలచి-ననమానములునిండె నాతికపు
సుసూర్య తేజంబులలోహొప్పేటిసుతునికి-పుత్రోత్సవముబుట్టేబుణ్యకాలి
సంతోషమున రాజునామకరణంబాసెనారాయణాయవినామమిడిరి॥జ॥
రాజకమారునకు రమణులందరుగూడి పుగులమరాశెట్టి వొప్పుమీ
నాకి-దృష్టితాకకుండచుక్కబొట్టనా పెట్టెశిరసంటితొట్టిలోనుంచిరపుదూ
॥జ॥ బాలప్రియమునాకు బాలతోడుగులుతొడిగిరి॥ ఆటప్రాయంబునా
ఆటచూచి నాట పెంచినవానినూట పెంచినట్లు కాళియాత్రీకుచాలధనము
వట్టి ॥జ॥ కాళికిబోదామంచు ఘనముతోయిద్దరూ కాళిపట్నానికేవచ్చిరి
అనానిసంబోకతిచాలబడనికగొని పరమేశ్వరాజ్ఞచే నిలచిరపుదూ ॥జ॥
శ్రావణమ సానభౌమనారమునా మంగళశౌరునూ పూజింతురూ-అం
గనలుతామరిపూలు కొయ్యారాగా రాజకూతురువచ్చె రమణివెంట॥జ॥
పుణ్యాంగనలెల్లపువ్వులుకోకుకురాగానందసింహిరాజునడమానిలచె॥సత్య
నాతికన్న మాంగల్యుడితియని-చెరగుమచి వేసికొని శీఘ్రముగానూ॥జ॥
అకాతినగగులో ఆవధువగులునిలచిపోలలోనుండిగనూ-అక్కడికిచను
డనిచితన్నంతిసిమివమున-అక్కడకొనిపోయి-మధుపర్కమిడిరి ॥జ॥ తాజ
నుపుశాస్త్రాలు అన్నియునుగావించి-రాజహోమము వేల్చెరమణితో
నూ అన్నిసాక్షిగపెండ్ల అడిగానతిగూడిన పురుషులకు మొక్కుసంభ
మముగ॥జ॥వధూవరులకుయిద్దరికి వొప్పుబువ్వంబు చేలుంచిరచ్చోట
శీఘ్రముగనూ-రాజులందఱతాము రమ్యముగ భుజియించికరములూ కడు
క్కునిగడ్డినుండె॥జ॥చి త్తరువువాసినిచవి కెలోపలనుంచి పట్టిమంచము

చాల్చిపరపువరకి-కస్తూరిపునుగుజవ్యాజిమొదలుగ దెచ్చి వొప్పవోకలి
 సిరి వధువరులకూ ||జ|| గిన్నెలో పాలు చక్కెర తేనెయుధ్వుతములు ఆ
 రగించంగ జెట్టిరికర్పూరభాగాలుపచ్చనచెంబునొప్పనీరు తెప్పించివుంచి
 రవుడు ||జ|| దంపతులిద్దరు యిపుతో భుజించి-సంతోషముగనుతాం
 బూల మొసగి-పతితోడమీద దలమూనిచి గిన్నె భక్తితో పుంచె
 నూగుర్తుగాను-తూగుటుయ్యలపై దంపతులిద్దరూ శయనించి నిద్రలూ
 సేయగానే కాబమృత్యువునకు కాలసర్పంబయి బాలకునిగనునంగ జొ
 చ్చెనపుడూ ||జ|| మంగళశౌరీమగుజన్వపామందు-నీపతికి కంగవసుయ
 మీదిమాంగల్యపతినిద్రోశీఘ్రముగ మేల్కొనికనులు మగుగ దరిచేచెలి
 యాచూచి||జ|| సుమాంగళ్యపతినిద్ర శీఘ్రముగ మేలుకొని కన్నులూతె
 రచికలియచూచీ కృష్ణసర్పముచూచి కలకలనవ్వుచువ్వర్షకలశమువెచ్చి
 యుంచి ||జ|| బాలభక్తిమెచ్చి నాగేంద్రుడవ్వడు కలకలంబులో ప్రవేశిం
 చెనపుడు ||జ|| చుట్టుయిట్లునులరెనువలించియుండి ప్రదక్షిణం గాతీసి
 మ్రొక్కినిలచె||జ||ముత్యాలుగూర్చిన రవికేతానుడి చిదివాసినాక్కంకొడి
 యెదుటనిలచె-పతిప్రాణబాల్లుకొనిపడి బాక్షి తానుతి-నీ మరించిడు
 నిద్రపోయ ||జ|| అకుఁగోదయంవేళకరాజుమలుకొని కేటిగ-పిముమన
 గడచెనపుడూ యెవ్వరికిచెప్పరానిద్దరూ నిష్క్రళికిచేరికీశీఘ్రముగ నా||జ||
 తెల్లవారంగానే యెల్లప్రజలూలేచి పన్నిరుచిల్కి-ముగ్గులుపెట్టి-తా
 లుగద్దెలురమణులువుంచి-వధువరులువొచ్చి నిల్చిరవుడు ||జ|| పెళ్ళికూ
 తుర్ని లేసి శృంగారములుజేసి-రత్నాలగద్దెపయివుంచగ నె-తప్పక వధువు
 వసుని ముఖముతానచూచి-తనపతికాడకి తలచెనపుడూ||జ|| లేచికుడ
 మీదకూర్చుండి చింతించిబాణలైసట్టిసఖయలెల్ల- నేర్పునోనీపతిలవ్రసని
 యందరూ తలపోసి తెలిపిరాసఖయలెల్ల||జ||సర్వవతింకూడకన్నతనరం-కి
 నీలించి నామాటనినియునన్నాడరించు- నీవుసర్వమునేకునిజముతోనడిపి
 తెభక్తితో తాంబూలమిత్తునేను||జ|| కాశిచేరియువారుగంగాన్నానముచేసి

కాలభైరవులదర్శనముజేసిరి- అన్నపూర్ణానుచాలలతిభక్తితావేనుకొనివి
 శ్వేత్వరునిగుడిదర్శించిరి|జ|మణికర్ణికాదేవిదిరువేణిదర్శించిందినుమాధన
 దర్శనముచేసిరి భాగీరథినిగాలభక్తితోవేడుకొనితిరిగివచ్చిరివారు కాశీక
 పుమా జ- కాశిచేరిరివారుగంగన్నానముచేసి- కాశిపూర్ణనికేవచ్చిరపుడు
 మహారాజమాతాన చూమలల్లుల్లు-తమరుగంగాదించినిలచిరపుడు-జ-
 నచ్చినవారినిభుజియింపుమంటేను-వొల్లమనివారితో పలికిరపుడు స్వయం
 వాకమందుకొని యందరూభుజియించి నిలచిసీన్మూలసీడలోను-జ-క
 ర్పూరభాగాలుకాంతతానిచ్చెచూ-అక్కడికివేంచేసెలందునుండి-జ-కా
 శివాసులకేల కర్పూరభాగాలు వల్లమనివారితోపలికిరపుడు-జ-అరదేశి
 పరదేసి రాజులువిప్రులు భుజియించి తాంబూలమందుకొనిరాగ-జ-మీ
 కేలవల్లరనిపరిచాకులుపోయి పోదుకుపోయి రాజసముఖమునకు -జ-
 రాజసముఖ మీదరమణితాగూర్చుండి నాగుమానచ్చేటి రాకజూచి
 నానుమచుచు చాల సంతోషించి తాంబూలమిచ్చి తాకరముబట్టి
 -జ-తాంబూలమూ యిచ్చి కరముతానూబట్టి ఆనందబాష్పములకు
 -జ-చేను. భక్తులాలనైతి నిరతేరితిని నేనురాజుకుద్దుకూతురనైతిని-జ-
 ఇనియెమిచోడ్వమో వెరగుపడినాచు ఆశ్చర్యపడి రాజులడుగగానెనీ
 కుగుస్తులుగలవు-నీలవల్లడవు నీవునత్యముగ దెల్పుమోవృత్తాంతము-జ
 కాశీకబాదామనుచు కాంక్షతోనిర్దరము నిలిచితోటాగోనెవుండగను అ
 క్కడికివేచేసి ననికనిమిషమున మధుపర్కమిచ్చికల్యాణమందె-జపణ
 తినానొడిమిక పాదబురూగిన్నె హత్తుగానిలిపెను సువర్ణకలశంబు దె
 చ్చి దేరీప్యచూ-నమైవెల్లుచుండెనని బుజ్జగింపుచుతాకిమెడకంఠమాలవే
 సె ఆకాశిమంతాను పండిత్యుగావేసి భూమియంతయులరుగువేసి-తోర
 ణములాగ్నపగనుశ్మంగాంచి కల్యాణవేదికగాజేసిరి-జ- గోదానముజేసి
 భూదానముచేసి సువర్ణదానముచేసెనాంపు-గోనులశ్వదానముజేసిగజదా
 నముచేసికన్యదానము చేసేఘనముగానులరాత్రిచగరిలోకము

ల్లినంద్రాదులను తలచుకొనెను॥ అనిబుట్టగింపుచూమామో అల్లుడు
 శీఘ్రముగ నీమకు నెల్ల వలెను॥జ॥ ముద్దుగానురికిచ్చెముత్వాలపల్లకి-పచ్చ
 లపల్లకిభాగీరథికిని కోటివేలుచేయు ఉత్తిమాశ్వమునిచ్చి అల్లునీగూతు
 రిది అంపించెను॥జ॥ వెలిసినఫలమెల్ల గలుగఁ ననెడితెను భక్తితోగూడ
 బాలుకును గంగమువర నుంచుకొనితెమనీతెనుజేతనక్షేమములు నె
 ప్పించెను॥జ॥తనతోటివనమెల్ల తక్షణంవెడలగా భక్తిగానీబాలుకు
 చ్చెననుచూపుత్రువని చెప్పగా నుత్సాహమునుపొంది ఆలింగనముజేసి
 అతివనోను॥జ॥నీరుచోనునోచి న్నేననియుజేసిని పుత్రుభిక్షంబెట్టి పున్న
 శాలినత్యంబు పునఁ మాంగల్యములుకదా మంగళానామనుభూతి
 చితిభాగీరథీచాలభిక్షతోగూడెత్తి మీనంటి అన్నమామను గలుగు
 యెప్పువరాభ్యంబు మత్త లిసంపదాతరగనిఅయ నుపాధకవృత్తిని
 ఎప్పుడుపునఁజే మంగల్యములుగలవు మంగళానామ బూజిత్తిని
 ఈకథనుపాడినవాని చిన్నవాడోనైన నిభవంబుగా ముగ్ధుడనిలిచి
 మారాజువడిచు నప్పలందిచ్చు నన్నేసురాజి మునుంగళానిష్ఠుడ
 మంగళా

శావణ మంగళవారపు పాట

సంపూర్ణము.

శావణ మంగళవారపు పాట.

క్షలానగరిలోనుకల్పవృక్షముక్రిందప్రమిదాదిగణమునాకొలు
 నగాను-పార్వతీపరమేశ్వర్లు బాగుగాకూర్చుండి పరమేశ్వరునియశగపా
 ర్వతపుడు జయమాగళా నిత్యసేథమంగళా యేవరివం సంపదలు

యెలమిగోతులనిచ్చుయ్యే సతముపు తపాత్రాభివృద్ధినోసంగులనుచును
 చార్మకీయాహరునడిగెను కుండ్లనిలనియేటి పట్నంబులోపలా చారుమతి
 అనియేటి చేడగలకు అస్త్రమామల సేవలతిభ క్తితోజేసిసతిభ క్తికలిగుం
 శుభాగ్యశాలి ||జ|| వనితన్వష్ట ముదువరలక్ష్మీతాబోయిచారుమలతాలె
 మునిచేతదరచను చరిచినష్టకు లేచి తల్లిమీరెన్వరనినమస్కరించిపలికె
 పలికాక్షిమో జ||వరలక్ష్మీనేనేను వరములూయిచ్చేను.. మేల్కో వెచారు
 మునిగొట్టుగామకొలిచెనపుడు.. మెచ్చికోరిచరాజ్యముల్ - వరమప్పడిచ్చే
 యి వరలక్ష్మీని||జ|| ఏనిగునిపూజచేయవలెననుచునూ.. చారుమతియేడిగ
 నుబ్రాన్వమిగనూ రోచూసంబున యేపక్షంబు.. యేవారమునాడు యే
 పొగిన్దుని||జ|| బ్రానిన శామానాచపక్షపక్షిన్దునంగు శుక్రవారమునాడుము
 నిమాపురా పంచక్యాలు వచ్చి బాగుగావనునిల్చి శువర్ణకలశమున శో
 నిలగుగొడ చాగుమతిలేచి చూశయ్యుపయిగూర్చుండి బంధువులపిలిపిం
 చి బాగుగానిప్పున్నుమీర శ్రీచుహాలక్ష్మీచక్చకవచ్చికోల్వమనిపల్కె
 బాగుగానిలగా ||జ|| ఏనిగునిపూజ సేయవలెనన్నదో.. బంధువులలడి
 ప్పి.. మునిగ యేసుంసంబున యేవారమునాడుయే పొద్దనా ||జ|| శా
 మాచూసానె పెట్టిపక్షిమానందు శుక్రవారమునాడు మునిమాపునా పం
 చకల్వలు వచ్చి బాగుగావనునిల్చి భక్తితోపూజించుమనిచెప్పెనూ ||జ||
 పుడుగొడి శామాచూసంబుగవచ్చెనని భక్తితోపట్నము నలరీకరించె
 పనితోరిగాలు సన్నపూజలు చనుగనగరు శృంగారింతురు||జ||వర
 లక్ష్మీనోమనుచువనితలులందరూపసుపుతోడిప్పొపుట్టములుకట్టిపూర్ణంపు
 ముమములపాయసాన్నములు అవశ్యముగ నైవేద్యములు పెడుదురు||జ||
 గిండ్రిమండగలునుండిగలదండగ నెంచి యెండినకుడుములు ఘనవడ
 లనూ - దండిగొనల్యాలగర్జూరఫలములు పిధగనైవేద్యములు పెడు
 దురు||జ|| నిండుబిండలలోను నిర్మలపుష్కరమూ-పుండరికాక్షలకు వారు

★ నీ త స మ ర్త ★

1946

1 అణా

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
సంస్కృతాంధ్రా బుక్ షిప్, రాజమండ్రి.

శ్రీ గస్త్రు.

★ సీత సమర్త ★

వీరరసమున శివవిల్లూపయాధిగనండించి వేడుతో కైదేహి
నిపెంజ్జాడివచ్చెనే రామచంద్రా|| అప్పుడు దశరథరాజు తప్పకవలసి
జూచి యిప్పుడు మీరాత్రికమా మూముంటి పంచకవలెను గామనో
రాజ్యమునేయునుని సీతను మార్పింపుకలరొకాలు, కావీవడిబిమ్మ
ములు | వేడుతోనిండిరంతలనురాజభూషణములుబెట్టి వానెపుతోడు
గులుదొడగిరనిరో రామబదిల్తయి గావమవ వెమామమ్మూ పల్లెయ
మలనేవా భక్తితోకామవెరిల్లి పరిశే కాంతముజెప్పిగా వలుకవెప్ప
రితోను, పరిసీనాటిదైవము మది మిప్పుడు గావలచువదివరో మావసు
తువాడి కోడలునుమ్మూ, కావించేలుకొమ్మూ, బాలరోహా బాలవెను
పిలిచి భోజనిమ్మలకూపెట్టినగాకొల్లకునుమ్మూ,వలదపయెను దియో యి
మ్మూటవదివరోమాబాల ఓకపుగల నాతిల్లి ఒప్పునుప్ప వేసిపూ. వల్ల
కొండరో హేమురానె ననుగన్నతల్లపెను, అవవమచ. పంచకున్న
అనుకుంతురే మూములు పాటిగాడుమావల్లి పసిపిబామ్మరో వింనె,
అనుచునుబుద్ధులుచెప్పలంపదలచెకూకున్నె, వెన్నెలపూగోగో విన్నె
ట్లుచూడగగలనె, ముమ్మాకుమూముల్లూబాది కళ్ళుయవాతిల్లి కమ్మ
లబలములునింపుకు తవతిల్లియుకాలంపె, రామునిపరికావన్నకు రత్న
పువ్వులెక్కె, కురిసెనుపువ్వులవావా మోపెనుసెరకుంతుభూ, అది
రిఅచ్చలస్త్రియ, పాదిభాగోతులుమా, కదలి నాపులమునో ముకర
ధములు నకువా, ఈవిని నాగవ్వరముచేసి అశీర్వాదములూ ఎమర
వరకురామనిన్ని ఒకకరమునఖండించి, చెదరలంబాడిసెను కౌంట్లం
తుడె రామచంద్రా అనిపత్తగ్యలోకాని పోయేటటువంటి వీరిమూర్త
మున వేసివదిలిమంతుడె రామచంద్రా) సీతనుకూడయోధ్యలో కై

పొకపాక, పెకగుచు నయిరినొప్పును పరమలింగము రామచంద్రా, కోమలిభుజముల రేచి కాంబూలమ్మల చాయుచూ జోడుగూ డియాడగనోఁ బెడియగని రామందా, సితకట్టిలా వెలనట్లూ, చీర జూచీకడ దెల లూ, అత్తవ్వునో సీసినరై అడియన్నదే రామచంద్రా) అత్తయ్యవిని కొకల్యాతిత్తరించికనువచ్చి, సితంచీటజూపమని, అత్త పిగమ కోడల్ని, అత్తడిగినభయమనన, భిత్తరిచిరునవ్వుల, ముద్దియ శివటువంచుకు కొద్దిగజరజూపెట్టె, కడువేడ్కను కొకల్యా ఘనముగ నిపునాదించి, తగు దెలుపెట్టింది కాంబూ మిచ్చినే రామచంద్రాకో రామ లనట్టపుదేవి సుభముగ నమర్తలాడిందీ, వేళజూచిచెప్పు ఇదివే కకకాయగవలె రామచంద్రా, అన్నకు పంచాంగమ్మలువిప్పి జూచి మనునెల్లా వంగిచాస్తనక్షత్రిము పంచమిసోజనారమ్మా, అంత ఝామూయెను అభిజిత్తునుంచిము హూర్త మేరామచంద్రా) పరమపత్ని తయియుండును నలగురువు తులనుగనుచూ, పట్నంపురాజేరాజ్య ముపాలించును రామచంద్రా, కడువేడుకొకల్య (వేమతోచెలులనువిలచి వేరంటాడ)ను విల పుయని వేడుకేయవలె రామచంద్రా వసుపునలచి సీతకనూ, బంగరుపట్టుచీరకట్టి చెతురచంద్రా) కా రవికెలుదొడగిరి రామ చంద్రా, కాటూఁకనూరితిలము కాంకినీ నూటిగదీర్చి, చాయగలా బంగారపువెలతికు అద్దక జూచి, వాల్లదిక్కులా మూణిశ్యపు దీపమ్మలు వెలగగనుంచి సత్తలబంతులకట్టిరి పాలకుంజానశివుడూపాడు చుచావలరచివంక జూచి జానకి నందినవరత్నపురోళ్ళు యెంచగల వడిదోకళ్ళనభిజూచుచు చిమ్మిలిపించివేడ్కతో రామచంద్రా

సువ్వి పాట

సుధిరామచంద్రాసుధిసుధికిరిరాంబ) సుధిసుధి సీతమ్మ మాకు సుతములిమ్మా సుధిసుధిలాగీ, వృష్టిలో సీతమ్మ ముత్తర కొట్టలడచివేడ్కతో పరింజాంబు) వేగవచ్చిసుధిసుధిరామచంద్రా)

శుభములిమ్మా, పసిడిరోడ్డుబట్టి ఎద్దులును నువ్వున చక్కమలపం
డువామి కోళ్యకప్పుడూ, నువ్వురానుంద్రునువ్వునువ్వుకిరి, నాంద్రు ను
వ్వునువ్వుసిరిమ్మామాకుశుభ మలిమ్మా, ముల్లుముల్లునుచు మనస్కంక
ణములూగడం, కొబ్బరిబెల్లము కొరివందీ, నువ్వురానుచంద్రు నువ్వు
నువ్వుకిరి నాంద్రునువ్వునువ్వు సిరిమ్మామాకు శుభ మలిమ్మా, నావ్వు
వచ్చుదంది నూటికి వందిబెట్ట మువ్వగా పేటాండుగిరి దండీ,
నువ్వురానుచంద్రు నువ్వునువ్వుకిరి నాంద్రు నువ్వునువ్వుసిరిమ్మా మాకు
శుభములిమ్మా|| నువ్వునువ్వులాటి||

చిన్నిలివచ్చెనులో నక్కరాదోక్కనీ ఇమ్మగ మండలుచే
యచు కొమ్మలు తలుచుచుండి, కోళ్యపునువచ్చికాంతలందరినిచి
బంగారుకులనోను వందిబెట్టెను తానా, పిండివంటలుపులగమ్మ
లు పాడువంటలు నేనునోనొక్క పెరుగుల నేకుల వాలలాడిరాను
చంద్రు, మూడవది మాన నచుక్క నేకలంక జేసి, చిత్తెనవల్లవ
వాడూబంగమాస్పరే రానుచంద్రు, సుగంధములు నానో, అతివ
మానవతి నచుర్లాడింది, బంగారు మెచ్చగ బంగారు నైభోగంకొమ్మ
నువతిశుభవారమున, శుభయూపు కరణమునా, నువతి! సుగంధ
మున కోధనమున మూర్తయే రానుచంద్రు, ఎరువిలుపునాకంకపు
మెడలు క్షృణించి, వట్టివేళ్ళపాడుపూడిన, విధవనానో నిరిందిరి
అచ్చటివట్టుడుప్పటివాన పై పరిపిందిరి అచ్చగిల్లెలూ బాబలు పాడు
పువైవరిపిందిరి, అత్తరు వట్టికు మెడలుగ పరిపిరాదుల నుపిందిరి
వచ్చిపోకలూచాలానంద బాతులానుంది బాబకాడు ముడలగుతాంబూ
లపుడవ్యమలందిరి రామంద్ర, భూమిశాసన చుట్టలను ప్రేమతో
రేఖలువాసి, బంగారంకరింగలంగళ దేశానకులూ, తమనకులలో
మాడుకోసి నమరంతాన తెండిరి, మురియుచువచ్చు ఇటుల నగరమంతా
నిందిరి, అయ్యోకొట్టుంపువారి! వందిరి నువుమా నివట్టుండలు! కోచ

వమ్మలకూ కలిశి శోభనమనీరి ఇంటముఖులూ తమరంతాపాడుకు
జలకములాదిరి నగనతోవలువలుట్టుకు నారాయణువచ్చిరి రామచం
దా, బాగుగొనవవా వాద్యములు శ్రీరాములశిరస్సలంటి, రుచి
పుడకముతో సేర్పనజలకములార్పిరి బాగుగట్టు పీతాంబములు గట్టం
వేచ్చిరికగా । తీరుకస్తూరితి, కంబు దీర్చిరే రామచందా । కాస్త్రుధ
ను, వతకమున్వగ్నకుండలము న వెలగా । వచ్చలకిరీటము భుజకీర్తుల
చెనెరానుచందా బాధునలైలాజుట్టెన శ్రీరామకూలశ్శములు వచ్చ
వివంశిశృలోను! రగ్నిపుకంబభ్యుబాచిరి! ఆచ్యకవేదవిపులతో వచ్చి
వశిష్టు గూర్చుండే । బంకుకీటలపై వట్టువలు బరపించె । రాముని
యించివసిష్టుకుభూమిజలెమ్మలొలికె । శశిమాఖులనదరులనియకుతలకు
యల్పారీ! కాగుగాచెగా విచీరనీతాంకనకు, గగ్గటి । చంద్రకావీ వట్టు
రవికదాడగిరి వేడుకనో । కాటుక కస్తూరినిలకమునెలకనుమాటికదీర్చిరి
చాయగల బాగాపు నెంతుక అద్దచాటాదిరి వయత్యములు కమ్మలు
రఃలుమించినకండేర్పుధగధగన దెటివండలు! కంకణములు మెరయూ
నొప్పుగధర్మస్వయములు ముగ్ధిపుబేరులు బెట్రిముక్కుకుముంగెర బెట్రి
యవిదకుశ్మంగారంది) ఆచ్యులులైలుదెచ్చిరివకోప్పిడుదురూ । ఆధర
కాటలు దెచ్చి ఆంకందీరి వేడుకలా । తరుణియనుండదుమాసీతాం
గనన వోడినెచ్చి । శ్రీరాముని వరస మునిగిమని నిలుపుకురూహోమ
పుద్రవ్యమునిన్ని వీరమునో దెప్పించి రామునిచే వాళిష్టుకుహోమం
వేల్చిచె ప్రతిమా ఆదివతియై రాములు । ఆరిసనో హోమమువేల్చి
వారికాకేళములూ మంచి కదలిఫలముతోనూ! వరివరిచేతమయిపుకు
ఫలదానములు యిప్పించి । ఆరివలు ఆశీర్వాదింపుడు హారతు లిత్తుకు
రాముచందా ॥

—మంగళహారతి—

తతానమతాయ శ్రిరామనోల్లాస కీరివాక్యాణి అతివిరక్తలాణి
చారివాదిగ కసి రక్షించు జగతులనా, చాన్ద్రాణాం కళాధ సూ

తాడు, జయమంత్రం. నిత్యశుభమంగళం, మోక్షతోజనుడెంచి మగ
రక్షణము చేసి, శివునిఃస్వరచిసీతను వరియించి భవిష్యదగునయోధ్యపురికి
జయదేవతానాథుని గాఢపట్టికలు జయమంగళం నిత్యశుభమంగ
ళం రామచంద్రనికపుడురాజ్యాపేక్షలు కాడువలెనః రాజు చెప్పగా
నూ, తామవంబు శ్రీశివవరములిమ్మునక బామిచ్చెఁగలిగినపుణ్యము
శుభాజయమంగళం నిత్యశుభమంగళం పితృవాక్యముజనువ ధాతృజను
లశ్రేయోత్తమంబనుదుగనమువిదనా చిత్తమున యోగించి చిన్న
ఁజుమిల్చిరి. వట్టంబు కడలి పరమాత్మ జయమంగళం నిత్య
శుభమంగళం వలరాక్షసకోటి నంహార మొరించి ఆలంకారగుసీత
వసవిమెచ్చా కరముగ దోడ్కొనుచు శుభము హూర్తమునందు చేసి
నయోధ్యకు వట్టాభిషేకముపుడూ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం.

మంగళహారతి

మంగళం సీతాకుమారి మోక్షయోగమునంగళం ఇంద్రావరపు
రికి జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం మోక్షవనములలో నేదవతియై
బుట్టిరింద్రీవరి మూగోతవము చేసి రావనదు కోగనః రక్షణదేహము
విడచిలకలో బుట్టినారణ్యగోపుడూ జయమంగళం నిత్యశుభ మంగళం
వట్టములో బుట్టి పంక్తికంటువినతామంచివచ్చి, ఎద్ది మిథిలాలోను
జనకునిలా తెరిగి హామిలుయెత్తినా ఆర్తహామి, జయమంగళం,
నిత్యశుభమంగళం తాటినిగొట్టి యామాని యామముగానిరాతి నహ
య్యనశీవ యక్షుకులనో మోహించి పెద్దాడి హామిగాని భంగ
వరపించివచ్చినా రావతిపుడు జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం శ్రీవర
మూగోనికావలకుయేగియోవ వివిజంపించి తాకగూర్చి, సుగ్రీవుడట్లంబు
కట్టించినిలపినా కాంతిపుడు జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం లోకలోక
యెరయందీరావనజంపించిరి యధకర్ణాదులను గూలనీకరగన్నవిభీషణు
నకు ఆలంకారాభ్యుత్సాహారవోయించినా రక్షణగ్రహ జయమంగళం

నిత్యసుఖమంశః॥ తంగివచ్చితైః వరములవ్వాసించి॥ ఆయోధ్యకున్న
నావుడు మేలీ కొనలొకావగా ఘనముగావట్టాభిషేక మొందినట్టి చేద
కీపుడు జనుమంగళం నిత్యసుఖమంశః॥

అత్రు అయోధ్యపురిముత్తైకుంబంధువులూ చిత్రడిఫలము
లుదెచ్చిచిత్రజనకజంఢికికొనలొక్కైకానుమిక్రియనూ, పుడమి పట్టు
పువారూపడినింపుదురూసతులూకడగ కాంబూలమ్ములువచ్చిన భూసు
రులకునూ హెచ్చగచీకువోకలూ వచ్చినస్త్రీలకునిత్రూఇంద్రాడు
లకురాజులకూ చలికత్తెలకు బాలికలూ, వచ్చనివచ్చుచీరెలుజనకకుతా
జదినించి రామునితిల్లిపండికిభూమిజతిల్లిపండికిఅరుంధతివసిష్ఠముద
యక పెద్దలందరికీపుక మొక్కుచువారిచేతన పెక్కుదీవెన లందుకొ
నచూచిధరుచలేచా దిక్కులువెంగళజాచిలోకాలోకములకూ
వేకముగవిందులుచేసి శ్రీకాంఠునిలోభవమిది చెన్నమీరగారామచం
ద్రాగముపక్కేహివామన మేలిమివో శృంగారింది ప్రేమజాగిపామ్మ
కనించులేరామచంద్రా ఇంద్రగోపట్టువరువు! అందమునో వరికింది
చంద్రకావీరలకలూఇరుగడలందిలేరామచంద్రా! వరువునైమత్తగ
మించి! వసెల్లూమనేనూ మీకు సంభజనకాశి శ్రీరామచంద్రా
కప్పుందరువులూకా! ఎన్నువనిరత్నిపుపూల తల్పము మించము
మీదివొప్పులూకలూరామచంద్రా, పామపునై గూతుచున్నా,వరం
కొట్టిశ్రీరామూ,మిక్కిలివోగుంకాకాచెక్కిల్లుమనసేరామచంద్ర
రామునిలేరిగృహ మన మేలిమిజనస్త్రులుచాలపట్టిం చెనువేకుకతోకొన
లొకమేలిమిమొదాదిమ్మఫలములుమోఫలములకూ ఫలములుమిక్కిలి
చాలాదితిపుఫలములదెస్తరరామచంద్ర, ఖర్జూరఫలములు మిక్కిలి
కమలాఫలములునూవచ్చి కేవలకట్టలనూవచ్చికోసగింజలునూ అమ్మ
గతేనతోపలూచిట్టిచెల్లెలచ్చులేరామచంద్రా,రంగూనీకతోనూ నా
లేటిరంగూదాదిమ్మపామ్మ, కానవివెలగవెండ్లు నీతికు ప్రేమనేరామ

చేంద్రముఖ్యులను చూచునచీ వచ్చులనున్నపుకాయాలెచ్చియుంచెనె
 రామచంద్ర) రంజల్లితులరంజ మేలిమివచ్చినూ చామలది వెనే
 తో కానల్యకొడుకు కోడలువచ్చి కొవల్లకు మొక్కిగ మానిలకు
 మమలమ గవమవి దీవించగోడలిటకం తానణిసోనీకాంతుకు పలి
 కెనూ పంకందలగాగిడిన పంకం తానణిసోనీకాంతుకు పలి
 దోడుక రాజాంగవలదిది నేజనతో మందిరమ్మకూ రాజనాళ్లు
 లుజనిరీ వలూటపు కృపామలలోరఘునల్లభునీపుందిమల్లిగగలిసీ వచ్చిరీ
 నేడుతోగామచంద్రా) నెలపురుగునూ నీవవునూ గుంపు శిరీ నెల
 తలు వన్యక బావోవణకుడున్న నేగామచంద్రా) పుడగ్గరా నీ కామసి
 ముసికవ్యలువచ్చి తిజ్జంపునుసీకాల్కడవిలచెన గామచంద్రా) నీ
 అంగుళమ్మవన్యపుడంగరతువు దీని గంగంకంకం వేరీ ఉప్పొంగి నే
 మ్మనెరామచంద్రా వతియోజ్జ్వలమూ ఆదిభయ గాన ఉంగరమూ
 సరిగిసిదెచ్చి వచ్చి జనువు నేనూరా చంద్రా) నీవతోకలనై నం
 చుకురమ్మవి: మ్మఘమూలిచ్చిఅమ్మతోలాలించివరలమ్మమైన గామ
 చంద్రా) వెలసివన్యో నేనూ మన గామకమ్మగ నాకిననూ నవరిజ
 యెంతవనాజ పరివార కాననీగామచంద్రా) రా నెమ్మదిచుట్టు
 కు నీలవర్ణకుజావని నెమ్మలట్టుకు నీర్లుపావని గామకూ లాగుకు
 మూ రామచంద్రా) తిద్దితిమందామి చక్కవోగ భారా నలునూ
 భారభితిగగయని తొమ్మిదివయసునూనూ గునాదెను వందనా
 లూ అటనననూ రామకూ నీతిగలిచె గామచంద్రా) కోటిద్రోణము
 తెల్పవి నీరిలలికెనీ రామచంద్రా) వలరావ్యైద్రోణము పతి నీగా
 దమగానా వలము: ద యెనునూ పతిలాలిచెన గామచంద్రా) నీత
 నీవంటిత్రితో రాత్రివగలు ముకుళా ఆలిదప్పలావును నేమక
 తోనీతనియెర్రా, బాడినా సిమ్మగాసి ఇచ్చువలకలూ కులోగము లిచ్చి
 రక్షించిన రామచంద్రా).

నీతనమర్త సంభాషణ.

సీతా దేవీ ఆనవాలు

1946

1 అంక

పల్లిపర్వము :

కాళహస్తి తమ్మారావు నన్ను

సంస్కృతాంధ్రాబ్జ్ దివా, రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీకృష్ణ

నీతాదేవి ఆనవాలు.

సురభివర్ణలోనుండకుండగాను! అనుకుంటున్నాను చంద్రమా
 నమ్మగాదు! నన్నెక్కడాదేవ విన్నవమ్మవనీసుదతుల రూపముచూచి
 నే వేరుగా॥ శ్రీకాంతిరూపమ్మ మాకుయెరిగించి అతివమచ్చేట్టుఅన
 వారిమ్మ! కన్నులనమిలిత కామ్యకణము లొలుకగనుకరువలిసుతుం జూచి
 కాలిత్పడలియొవ్వదు శ్రీరామయనిదలచుచుండు మనసీత అవునయ్య
 దదలవలదు! మహిమిదమాదేవిగాంచేటితెరుగు వినవయ్యజెప్పెదను
 శ్రీవాయుసుగూడా నిజమలకవిప్పించి నీలంపురయలు జవలగట్టిడుదిగ్గి
 విగనుండు లేనీ తలంపుటకే ఆదివట్టుండు నీలంపురలంకుచ కలిగుండు
 గానివచ్చిచనువదలకే అందిలట్టుండు బంగారు మొక చాతుకలదే మా
 కాలిత పెట్ట కట్టుకట్టెవట్టుండు గిద్దిరిలకమ్మ దిద్దివట్టుండుచే ముక్కుం
 గారములు కేసివట్టుండు అలదక పరిమళమల లద్దివట్టుండు! వేయక
 తాంబూలము వేసివట్టుండు వెగడంపురకచాతు కలిగివుండు కాంతా
 తొడుగులు తొడకే తొడిగివట్టుండు తొలకరిమెరుపువలె తామెలుగు
 చుండు మసిపాతకట్టినా మాణిక్యశావనము నిగరునైగప్పిన కన్నుమా
 వలెను కనుగొనియువ్వుట్టి కనుమచ్చావలెను శీతాకాలమువాటిఃడిక
 మ్మవలెను వేళుమలలోనున్న సూర్యునివలెను! మెరుగుకెడియున్న
 ట్లిఅద్దకమ్మవలెను పాక్ష్యునిదానినా వేదమ్మవలెను వరమపరివర్తవర్త
 వమెల్లచెడియుండు గామబట్టిన చంద్రునివలమూరితి చింతచేకడుదిమ్మ
 బోయండుదేని ఈవ్యయముద్రికా యంతిచేకరి మ్మనికెప్పలె నాతికా
 కవాలు ఇదివికలనవాలసికెప్పునానుమా వలె! అకవాలుకలచునుమా
 నుమా నుచువకెప్పురు మానీతతోను క్యాణమంటవమ్మలలోను
 సీతా నానుగుంటాలు ఆకుచుండగను. సుదతి బాసకేదని బాకుదలనా
 చ్చివచ్చిరామునిజూచి యారెలులు బాసకేదనే కీదెల్లనిది రాము
 నికన్నలే కన్యంపురమ్మలు శృంగారకన్నలే దీవంపురములు మాణి
 క్యాలకన్నలే మహిమలుగలకనులు, ఇంతచక్కనివారు యెడకులోత్త
 ములే రానునిజూచితిమ బాసకేదని నిగ్గుపడితిరసానపు వంతుతోని
 నిలుచాదవచ్చిరే రామచంద్రులు, నినుబాతువచ్చి నిల

యోధులు, నిన్నడగవచ్చినా కమలభాంధవులు, నినుజాడవచ్చినా
 మృదుండితడు, అనియట్లుచెలికలై లానరియ్యగను, అబలజానకిదేవివల్లి
 కడకేగ తమలిల్లియుండేటి మందరముకేగి, సిగ్గువడిగిరసావృవంచుకొని
 యుండేసీతామహాదేవి సీతభూదేవి, సిగ్గువడివచ్చేను, జెప్పవేనాలో
 నిన్నుజాడగవచ్చేరు రాజుచంద్రులు, నిన్నడగవచ్చేరే కమలభాంధవు
 లు: సజాడవచ్చినా మృదుండితడే అనియట్లుతమతల్లి అనరియ్యగను
 సిగ్గువడిగిరసావృవంచుకొనియుండె ఇదివరక అవనాలనిజెప్పు మాళీతతో
 సుమునిక కువుగాచియా మిథిలపురమందు, నిలువెరచియాదేవి బెండ్లాడి
 తయ్యా చిలుకలు వ్రాసినది చిత్తరవుమేడ హంసకేళీలు ఆకుమండగను
 నాలుగుదిక్కులానవ్రసలానవ్రస చిలుకలను శోమేధిక మృగా గిజాడనా
 పూమువర్ణమగుచున్న వోవ్వారిలోన, బంగారితిగోళ్య వట్టిమంచ
 మూర్తి వట్టిమంచముదాల్చి పాన్పునురచే ఇరుగడల రంగడల యిం
 తులుదొంచుచే తానెట్ట వచ్చులమొప్పుచి ఎట్లను పీఠయిన వరజా
 జిత్రవ్రతలు, ఆమందిపానువున ఆచారబరచే ప్యామిక్పీఠయిననన్న
 జాళలు ఆమందిపానువున ఆచారబరచే మూపోయి బూసివి మల్లెపు
 వ్యమును ఆమందిపానువున ఆచారబరచె నిగిలోపూసినివి సీలంబ
 రాలు ఆమందిపానువునవిచారబరచె తోడిమేలుదీసినది, పారివార
 ములా, ఆమందిపానువున ఆచారబరచే పెసిడిపావడలుదొడిగి వర
 మాత్వరామా కట్టులంజాడరలు పట్టురాగా, కద్రొంపుపెక్కుములు
 వాల్చిపట్టగను నిగిలోనిలికెచ్చి వారాయులు పెదిసల భజిసిగ
 వాడులానుమా కనుగవచ్చులై కనుకెల్లములు గవాక్షములో
 నున్న ప్రతిమలనూ కడుకేసికూత్యాంసినెవటుమీటా, ఉంచయిలుగ
 కల కోయిలాంతులు నిన్నపునడుమలే ఎసియాడగాను నాళలు కల
 గుణాలు మెరచుగాను అభయమందురు అప్పరాస్త్రీలు, కిలకేళీపు
 వాళోపువారగను, పగిలిపాసిటచేరు బొట్టుదులాదా నాళలు భక్త
 వ్యక్తులు మెరచుగాను ఉయ్యాలపాట్లరాముడు మూలికావల్లి

మామాజనకలా మహిమగలదనరే, ఇతిమహావైభోగ మంతసోత్సవము అని యిట్లు బలకతూ శ్రీరాఘవులూ, పాణిజాతపాన్తును వనస్రంజె అవ్వయశ్వర్వములూ జానకీదేవి పాదాంగుష్ఠముల అందెలుబుబ్బోయి, భమిడిమిల్లలుపెరయి భ్రాంతితాడలే గొజ్జంగిరేకుల కొచ్చుజార గను వద్రాయిరాక్షులూ వణిని తోడితెచ్చి వజ్రంపువడగలా నడు మనీలిసి బంగారుతలుపులకు తాళమాలవేసి కిలకిలవత్సరూ నగుతు లప్పుడు తమమండిరములకు తమరుయేలేంది, బంగారుతలుపులకు జేరి యాసీగ సిగ్గువడి శిరసావృవంచుకొనియుంటే యేకాంతమను చోట యిందీనక్షీరము సిగ్గునా భగ్నస్వరములను వేలుయంగర ముడిసి వేరాచినోదా యుగరేసియాడుతూ నుండితినుయ్యా ముద్రిక మేమాడిసి మందారవేసి వచ్చాక్షి దెచ్చిని నలిగితిమయ్య అని యిట్లు వలకగ శ్రీరాఘవులూ నీసిరిదిత్తమువశేయిన్నచోత ఈ ముద్రికను రాజకీయకుండునైనా తనకు పాతివ్రత్యలోపమనిదోచి ఈ ముద్రికను రాజుచ్చితిమయినా, అధికంపుసిగ్గు తనకయ్యెదవన్న నీకుద్దుమాణిక్య లమిద్దికొంగేను-ను దుకటములవడును ముత్యాలహారములూబన్నల్యర ముతపేరుతోనకాడగాను గాజలుకంకణమ్ములు, పెరయగాను ముద్దు మాణిక్యాల మిద్దికొంగేను అలివేసివీవునా కొచ్చుజారగాను వణిపాసి టచెరు బొటుతూలాగాగాజలుభన్న స్వరములు పెరయగాను ముద్దు మాణిక్యాలమిద్దికొంగేను అడుగడుగుకు సిగ్గువడుకొనుచునీతా—నద్య నాభలసాస్యకగ్గరకుజెరి యింటిముఖము వేరుకొని యిందీనరాక్షి మారుకు ఖముజెనుకొని మిల్లేశ్రీగంధి చముజాపియివ్వగా, తెయిబట్టుకొంటి శ్రీదేవిగర్తియో తోడలనైనునిది మహాసుఖంబున నిడింసి మయ్య ఇదివరకనవాలుజెచ్చుమానుమా మిరివకఅనవాలు కలదునుమిమానుమా మిరివకజెప్ప మానీకతోను । ఏమనిలువుల కవకపు మేవతోవలను యెవరుయెరుగని ఏకాంతమందు శ్రీదేవిగర్తి యోతోడలనై నుంది చక్రవర్తులకు జన్మాదిఅలది—మెత్తానికురులకు మృగనాధియేలది

అంకబంతులజాట్టి తిలకముదీర్చె ఆపుడూ శృంగారభక్తురాలాయెనెం
దయ్యకాగులా వేల్పుదోడి భమిడయ్యకాగులాచన్నీళ్లుతోడిచన్నీళ్లు
జేసుకు నమముగాతోరసి దానిపైముత్యాలముతతోప్పనుందిరీ శ్రీరా
మాలు సీత మజ్జనమాడె కనకగుబ్బగొలుసులు కాంతిలువట్టగను కాశ్య
కోడలూ మజ్జనమాడె కనకగుబ్బగొలుసులు కాంతిలువట్టగను కాశ్య
కోడలూ మజ్జనమాడె సేనాయగొలుగులూ చేరెమబట్టగను కాంతి
మ్మమీరదలు మజ్జనమాడె లక్ష్మవేలాగొడుగులు రమణులుబట్ట లక్ష్మ
ణునివదినె తామజ్జనమాడె పసిడికంగునొప్పు దుప్పటిదెచ్చి పణి
కాశీత్తుమరు వస్త్రచులులంతా శృంగ రుమామన్న బంగారుచీరెజాన
కినుహదేవి తానొప్పగట్టె శుద్ధలువర్ణకోభింతబలున పెద్దపూసలపేరు
పుంజాలదండ వదనతకింపయిన బిల్లాలుబెట్టె చెవులకింపయిన చెవుల
పువులుంచె దండిశుర్తండాలు విడచితాబెట్టె కంటాభరణాలు కాంతధరి
యించె సూరిబొట్టెట్టె కనలామణి వయ్యదివడకలా పెటజారగ
నువారచూపులుచూస్తువచ్చె సీత అల్లంబుల శ్రీదేవిరాకలుజూచి గడి
యగ్రక్కునబెటకాపుకూను తలుపుగ్గరకొద్ది ధవళామణికాశీశ్రీరా
మచంద్రుడాలివయ్యగడియూ శ్రీరామాచంద్రుడాశ్రీపారిజాతాదివారా
యాలివయ్యగడియూ ముద్దులమాటలువిని మురవయిరిరామ ముదితకుటీ
సెను ముత్యాలగడియూ శ్రీదేవినత్తియోతోడలపైనుంచి మహాసుఖం
బురానిద్రింపుమయ్యాధినివక ఆనవాలనిజెప్పుహనుమా మరీచకఆనవా
లుకబడుసుమిహనుమ మరువకజెప్పుమ మరీచక ఆనవాలకలదు సుమి
హనుమ మరువకజెప్పుమ మాసీతతోను । నీకానుమేమును పానూపు
మీడ శ్రీదేవితో మేయి కూటింటిమయ్యవారములు సార్వముహూభ
గ్నస్వరక్షాలనూ తనమెడవారమ్ము తీసెగదరామూ సుగంధత్రవ్యము
శుభగ లివినగ శుభకోమలాంగికి కుచమధ్యమందు వడ్డత్రవ్యమతీసివరి
ముళమునందె ఇదివకఆనవాలనిజెప్పుహనుమ మరీచక ఆనవాలూ కల
దుసుమి హనుమ మరువకజెప్పు మాసీతతోను । అద్దములోపల
అలివ తనహౌవూ అందులో నాచి కురు లంకించి ముడు

వా! యీ అద్దములోను యీ రూతులోను యీ చక్కనిదేని యిదియెవ్వ
 రనుచు, అహహ! శ్రీరామా అయోధ్యరామా, స్వప్తికీతనలోనేని యిది
 పెరిగితివా! ఏకపత్నివ్రతుడనియిచ్చెమాతండ్రి! ఏకపత్నివ్రతుడు వట్టి
 యెరుగుడుమేమా, ఇట్టిమామల నతి పిలిపించవగునా! అవనవ కడు
 ముగ్ధ అగుటతాదెలసి, లోలాక్షి యెరుగనని మదిలోపనవ్వే రజస్తల
 అలకబాలునాచెవుమీ, నిలుపుటద్దముదెప్పించి మెరుగుతుడిపించి, మె
 రుగుబోనే తానాయంకరనిలచె, ఇద్దరమావములు అందులో జూచి
 ఇద్దరినన్ని సౌందర్యముల జూచి వరనాథా! వారువగొ యెరిగించుచు
 నెవో పతిరాముడనీక అతివహించినవె, అతివవెరచేపాదములకు మొక్క
 ఇదివక అనవాలనిజెప్పుచుహనుమమివక అనవాలుకలదనును హనుమ
 మరువజెప్పుచు మానీకతోను! కొత్తగా కట్టిక చిత్రికూటము
 రత్నంపుడగుమానమైవట్టికొలక, చచ్చపసువంచుకొని వద్రాయికాక్షి
 కొలనుదగ్గరకేగ గోవిందదేవి, చక్కిఱ్ఱుచూచుకొని ధవళాక్షికాక్షి
 మార్చిఱ్ఱుచూచుకొని వట్టికీగంధి, యెప్పుడూతనతోటి కూడావట్టి
 వచ్చగంధి తాక్షిలలిక ఇదిమేమిచోద్యమో యవనంకజడా నింటి
 నోలని యట్లుబలుకగా శ్రీఃద్యగంధి శ్రీరామవేళ్ళయ్యవర్గరకువచ్చి అప్త
 యిశ్వగ్యము లాజానకిదేవి మమ్ములాబంపింది నీతామహదేవి అచిలు
 కలాకొలికి ఆచిత్రకశ్య మమ్మలరాబంపె మల్కిశ్రీగంధి కొలువుదగ్గర
 తేది గోవిందుస్వామి గొడుగులు వడగలు గోరులక్కములు వట్టి
 లక్కములు వాల్చిట్టగను కొలనుదగ్గరకొచ్చి గోవిందుస్వామి ఇతివని
 చోద్యము ఇత్యాకకుంతిలకా నింటచందుకువచ్చి ధరణినున్నాడుకు
 మ్మెదలొచ్చాడుకున్నది జాతువురమ్మనను నింటచందుకు గాడు
 సోయినమాము తుమ్మెదలవిగాత్ర సోయినకురులూ అని యిటులంప
 లకగా ఇందీవరాలు సిగ్గుపడి శిరసాపువంచుకొనియోందె యిది అన
 వాలనిజెప్పు హనుమా, మరివక అనవాలుకలదనును హనుమా మును
 వక జెప్పుచు మానీకతోను! పాదవర్షములు వత్తుచూ నీక

వరమప్రతాపంఁ బగంధి, వికసించినాపుత్రుల సురటిచేపట్టి విజయా
 భవాక్షుని వికసించినరా చిటిచిటియుత్యాము చిలికించునటుల సీత
 సీరిమేనెల్ల చెనుటలుతోనె అలసితిని చాలించు అతివరోసీత్ర మానేవ
 చాలించుమగువరోసీత్ర చీనాంబ్రీచుగుచున్న దుప్పటి చెంగునదు
 సీతసరిమేనెల్ల చెనుటలూ తుడిస్తే ఇదివక ఆనవాలనిజెప్పు హనుమ
 మరివక ఆనవాలుకలదుసుమి హనుమ మరువకజెప్పుతూ మాసీతి
 తోను । శృంగారిమగుచున్న బంగారుతూగు బంగారుతూగుపై హం
 సలాపాన్ను పవళించియుండగా, వరంజ్యోరాము ఆవలమోదమై ఆ
 దేవియుండె శీరాఘవేశ్వరులు తుమ్మెవ్వుతుమ్మె కోటంతలయున్ను గో
 విందయనుచు బ్రహ్మత ఆమున్ను వరంజ్యోతికరెన, చిరంజీవి అని
 నుభమిచాచెనిని ఉంచుకొనె, అదివక ఆనవాలుసుమ్మి ఇదివక ఆనవా
 లనిజెప్పు హనుమ మరివక ఆనవాలుకలదుసుమి హనుమ మరువకజెప్పు
 హనుమ మాసీతతోను । కొత్తగట్టిన మేడలతోను శీరాములు సీత
 మాట్లాడుచుండె నామ ప్రాద్దుప్రాద్దున నలినాయకాక్షిసాగటాణాయా
 దుదామని యాత్మకలచె బంగారుకాచికలు పట్టుకునివచ్చి రత్తికిరీడుం
 చుమిది చక్కలారా ఆప్టారదస్తాక అదిబారతానుచు సరియనుచుదుగ
 యనుచుసారిజేయుచుచు మాటమాటకసీత రామునోడించె ఇంతయో
 డింతురా యిడివరాక్షి కలికిచిలకలకొలికి కలహంసగమూ సీతమీ
 దకోపించి శీరాఘువులూ పట్టుభల్యమునకును పెట్టుకొనెకప్పగలదుదేవ
 ధరణీశ్వరదనద్యనాథ శ్రీపాదములకు మొక్కి నవ్వుతులేచెనె నారా
 యుగూడు అదివక ఆనవాలనిజెప్పుహనుమ మరివక ఆనవాలుకలదుసు
 మిహనుమ మరువక జెప్పుమ మా సీతతోను । ఆయోధ్యవిడనాడి
 ఆరణ్యమువెనూ అర్చిముని యాశ్రమముల కేగినాడు, నాడుమనఆన
 నాయా కాగినానాడు ఆ దేవకీదేవి, యిచ్చినావరము బాదానీ
 శృంగారము మాక్షినిమడతా, కందనీభూషణములు కాంతరా
 నిచ్చె, వరమియ్యదకున కా ఆనవాలుసుమ్మి ఇదివక ఆనవాలని

జెల్లుహనుమా శురీవక ఆనవాలు కలిదుసుమి హనుమ మరువక త
 వ్వామ మాసీతతోను 12 దండకారణ్యములు దువ్వునేలించి మంద
 లావతి పెడలె మహిమబకనామ తపసూర్విజానకి తోడలపై శిరసు
 నిడుకొని నిద్రించె నిడరేకవరుడు వక్షిగాభ్యుత్పన్నబాదగాను అక్షణమే
 మేల్కొంచెవతియు ఇంతి నీవింతేల యులికిపడితి వనెను లోకేశ్వరా
 వినుము కావరపు అసుర గావనుచు బారుతు కరుణతోరూపు పొగడు
 తూ కావరపుఅమరాపురమునకు యెగ్గి యో న్నవమండు చీరెం కరు
 ణించి ఒకదర్బకర మంత్రించి శిరసుదెవ్వుబంచె శ్రీరాఘవులు దేవ
 లోకములే దివ్యలోకములు అనురాధిసీకంబు లపుడుయిరిగి వడ్డా
 ల్లులోకములు వక్షి కాఁగిగ సుతులులేరు తనుగాయనకులు లేరనుచు
 యెవ్వరూలను గాయ చాలరోయనుచు శృంగంబుకాచి రక్షితికటివినడు
 శరణు రిఘుకలితలక శృంగరాజేంద్ర క్షణమాయెబంగమా లేజాడా ఆ
 జాడా తృణముగరకుచువచ్చి రిఘువతికి మృత్యు 13 పూరికకుచు
 వచ్చి పుడమివరినిజూచె వాణిఁ నతృణము వాన్నిగారించె ముందుమీ
 దేవీ మట్టిసాతపు కాకాసురుని కన్నుదండుగాగొనెను రూడమా
 యావవాదిడియిని బలికె కాకాసురునికన్న మరెం శ్రీరాఘవులు ఇది
 వకఆనవాలు జెల్లుహనుమా యనిరి ఒక ఆనవాలు కలిదు సుమి హను
 మా మరువక జెల్లుమా మాసీతతోను 14 అచ్చవవరత్నములు స్థాపిం
 చినారు ఆమంచి పన్నెయిహిగలది వచ్చవవరత్నములు స్థాపించినారు
 భాస్కరా లేజాన్ని పిలపించినారు ఇనుందిరిత్తుచూల మహిమగలదితమ
 తల్లిదండ్రుల వ్రసాదమకుచు శ్రీకృష్ణశుద్ధిలోగావయ్య శ్రీరామ
 లక్ష్మణుల వ్రసాదమకుచూ అతిశ్రీముగాను వయిరావయిం శ్రీరా
 మలక్ష్మణుల యిచ్చిసానుది సీతమ్మ యిరిగోను అంశకోపయ్య
 మాణిక్యము తనకొంగు మాణిక్యములువిప్పి మూరుజాబులు యిచ్చె
 మగువసీతమ్మ!

నం పూర్ణము

శ్రీరాజేశ్వరీ పెన్, రాజమండ్రి—కే.టి. సన్న్య. ఇ. జి. 60

1944—1000 కాపీలు.

చీలుకుముగ్గుల పాట

పండితులచే పరిష్కరింపబడియె.

1946

1 అణా

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్ము

సంస్కృతాంధ్రా బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు.

మ ద న ద్వా ద శి అ నే

చిలుకుముగులపాట

శ్రీరంబగుచున్న శ్రీలక్ష్మీతులసి ! యేకచిత్తంబునా యేమ
రకదలతు ! మహిమిది వెలసినా మహాలక్ష్మీతులసి ! మనసుపూర్ణంగా
ను మఱిహరినిదలతు ! వేదశాస్త్రంబులా వెలసినాతులసి ! పాడుకొని
నాహృదియ పావనంగాను ! నల్లనిరేకులా నెలసనమ్మడచ్చి ! బృంహ
వనంవేసి కుడుకొప్పనిల్చి ! ప్రాతఃకాలమందు గోమయంబచ్చి ! అని
కిన అత్యంతపాపములుబావు ! ముగ్ధునపక్కములుపెట్టి రోహిణునా !
మూడులోకంబుల ముక్తులై పుడు ! పద్మానవంశనిన్నెలుగూర్చి రెవ
రయిన ! లెక్కలేని పుణ్యఫలమచభవెతు ! యెంకిన ఎండినా యే
చిపూచినను ! నింకయింక క్షితో నినుగొల్వవలెనూ మృత్యురహి
నా మేనత్తలోన ! అపమృత్యులెడబాయ నాక్షణమునందు ! నిండు
పుడకంబులూ పోసినవారలు ! మండలంయేలుధుగు మధేగమనా !
తులసమ్మకల్లారహాచి మొక్కినను ! అపమృత్యులెడబాసి ముక్తిబా
డెదరు ! వలగొని అభివంశవంబు జీసినను ! వారణాసీపురివాసమేగన్తు,
విప్రకులవర్ధనుడు వేదబ్రాహ్మణుడు ! తప్పదు తనపూర్వ కృతశ్రమను
ఎంతో ! పలుమారు వేదములు ఎల్కుచూతాను ! నరసింహులున్నట్టది
అరివివయముతో ! సంతతిలేకయూ చింతించుచుండి ! పరిమేశ్వరునిగూర్చి
బ్రస్తుతిశాయ ! ఘోరమైనట్టి అతపసునకుమెచ్చి వనజనాభుండంతిప్ర
త్యక్షమాయె ! విప్రవేషంబుగావచ్చి తానిలచి, యెండవానానకయే
ప్రోద్దుమీరు, నిండుధక్తతోనుండ కారణంబేమి, తపముకు మెచ్చితిని
గోరుడివరము, యిచ్చెడి యిష్టంలు యీక్షణమునందు, సుతులులేసి

మెల్లివక్క లేగాని మహారాజచింతలూమరియేమిలేవు విప్రునిమాటలకు విష్ణుండు తాను యిచ్చెదవకవరము యింపుమిరంగా! పదహారువర్షములలా బాలునిత్తురా సౌభాగ్యవతిగాని సుదతినివ్వరా విప్రుని పలుకులకు పేదబాహ్మణుడు, సతిపతులు యిద్దరూ మతిలోనదలచి పుత్రుని శోకంబు పొందలేమింక, సౌభాగ్యవతిగాని సఖయ నిమ్మనెను పూరు వెలుపలనుండు వకచూతమానిని మానుఫలముదెచ్చి హాతికి మ్మనెనూ, అనిచెప్పి విష్ణుండు వైకుంఠమేగె, దంపతులిద్దరు తమగృహముకొచ్చి వేసవగూమునావేగమేల్కొని, తోటకుయేతెంచి బాహ్మణోత్తిమును చూతఫలములుగోసి నడినిండవేసి, యిరవుగా తన యింటికేతెంచిచూడ, వనితముందరబెట్టి విప్పితాజూచె, వక్కలేఫలముండు నొప్పుకానుండె, పరమేశ్వరుండిచ్చు ఫలమింతెగనుక అధికఫలముండు నొప్పుకానుండె, పరమేశ్వరుండిచ్చు ఫలమింతెగనుక అధికఫలమొచ్చునా అతివనముశకు, అనుచును ఆనాటి ఫలమారగించె నవమానములునిండె నాతికంతటను, నశమచూసంబొచ్చు తగునమయముండు చిత్తి మొచ్చినట్లు చేసెనాబ్రహ్మ చిత్తరుప్రతిమవలెచెలియ జన్మించె కట్టశిబుద్ధులుగాంతకూజెప్పి, గట్టిగలలాటానముమ్మారు వాసి యిచ్చెనువకసుతను యింపుమిరంగ. దశదినంబులు గడపి తరుణి కేతమగు, నారాయణమ్మనుచు నామంబెట్టె, అచ్యుతునిదలచుచూ అనుదినంబునను, నాటనుబెంచియు నూటబెంచీరి పణితికిపరిణయం మాచరించీరి, పంచమాదినమందు బాలుండు తానుయెంచంగ యమపురికి అతివేగజనియె, ముద్దుపుత్రికజూచి ముసలులిద్దరు సతిపతులిద్దరు అతిదుఃఖమొంది అతివకు తగినంత ధనములుయిచ్చి పరలోకగతులయిరి వృద్ధమిధునంబు జననిజనకులులేక చేజాతానుండె బృందావనంవేసి కుదుకొప్పనిల్పి, పూజసేయుచునుండెనావిప్రకన్య, విప్రులువచ్చినా విడియంబువిడదు పెద్దలువచ్చినా పీయముసేయాదు, కాంతలువచ్చినా కండ్లజూడాదు, కనకంబుపైతాను కాంతలోనుండె

పరమాత్మకుదయవచ్చి పణిదగ్గరకు | విప్రీకులవేషమున నృపరూప
 మున | జన్మిదముధరియించి వేదంబుజదివి | కప్పకోచ్చల్లని కానిధోర
 తులు న శ్రుంబుచాటునా నటపాటిమూని హస్తమునదండంబు అనలం
 బించి పట్టాకుచనుదెంచె పణివాకిటకు | పెట్టుమునకభిక్ష వేదబ్రాహ్మ
 డికి | చుక్కతెల్లవారె నక్కభిక్షమ్ము | యెక్కడవున్నదని యింతిగా
 బల్కె అరుణోదయంబాయె అకలికినోర్వ మరణకాలంవలెను మరి
 వచ్చివాది పెట్టుమునకభిక్ష వేదబ్రాహ్మడికి పండి నార్చి పెట్లినారించి
 యిదిగో వృద్ధువనినగచిననద్దబెట్టెనను బలిఅయిన పెట్టుమని బ్రాహ్మ
 ణోత్తముడు బలియిల్లెనొమ్మని పణితాబల్కె మేమయిన గైకొనకి
 యాదనొక్కడను | యేమయిన ఇప్పుని యింతితాబల్కె | గోమయిన
 నినా గోమయంగుడ్డ | గొంతితాకోపించి గోనిందుపైని పకవేయ
 గైకొని యా పాపకపుమా | యిదేపదివేలని అందుకుని నాలవతిస్సున
 ద్దకి వరగునాజనియూ | వేరివ శ్రుంబు పెద్దిగాజేసి | పోకించి చూచి
 తేఫలమొక్కటండె | కలిదిగింజయునూచి కిడుపంథిమమున | కడు
 వేగమునడెచ్చి యా కందింజ | జేలపెట్లాగించి నిలవల్లందు | నర్వి
 గలపాదునావిగ్లాసంనాటి దొష్టకుదురుగ జేసి దోపెకులకంబు నిత్యనా
 రక్షణలు వేర్పుకోజేసె | కొమ్మపుష్పాకాయ కొమకొమ్మచుం
 నారాయణమ్మయూ నాగకోపంబు | చక్రీధగునన్నిధిని చేసివిలుచుం
 కరుణసాగరనాకు గతియేనుచెప్పె | పెద్దనారికే పుట్టుటరాక్షి పెట్ట
 నివారికి పుట్టనిదెవిజము పెట్టినవారికే పెద్దకాలమ్ము | అయ్యశ్యర్యవిధ
 పములు అజుతానిచ్చు | కసుపునీర్లుమాతాగి కడుమయిలగట్టి యి
 సుకటిన్నెలవెంట యింతినిపుండూ | దూసుకునినకాయ దోపెకుదకం
 బూ ఆశ్రయించుకువుండు అననిమకుగులనూ పణిపొమ్మని వల్కె
 పురుషోత్తముండూ | నెలదూలకు అవతం కావించెనపుడూ | అశ్వ
 యజుశ్చ యేకాదశీముదలు పాటించకాత్రిక పున్నమపరకూ పణి

యింపుదేముగ్గు పరిపూర్ణగాను, చాశుర్మాస్య బెల్లాల్లు శులసి పూ
జించి, ఓకాదశినాడు ప్రపవానముండి, నాల్గుగూములు ముగ్గు నాలి
తాబెట్టి, హరిహిసరంబునా బాగరణజేసి వ్రత్తను యేకాదశి చిలుకు
ద్వాదశి, శులసెమ్మ నెవ్వరూ పూజించువారు, శులసిని పూజించెశ్రీల
క్ష్మీదేవి, అన్నిలోకంబుల జనతిచ్చింది, శ్రీలక్ష్మీలనతిని సృష్టిలోజను
లు, శుభకరంబుగశులసి పూజించుచుందు, అందముగతులసి జేవగు
గుడుందార, కుండవలపూలోలు కుడుగుగాదోసి, అయిదుశ్రేర్లబియ్యం
పండిమరగొట్టి, వీసె ఏబులం బెల్లమువేసి, ముత్తయిడుతాజేసే
మూడుచుద్దలు, శులపచ్చుకొక ముద్ద త్రుప్తితోబెట్టి, బ్రాహ్మణుని
కొకముద్ద భక్తితోబెట్టి, తనపాలిముద్దయు రోటిపైనుంచె, తనపాలి
ముద్దలో పాలునెయ్యబోసి, శ్రీలక్ష్మీ వేంచేపె శ్రీహరికడకూ, దండ
చమస్కారంబు జగభక్తిజేసి, చందనంబులుజేసి ముందరనునిలిచె చిరు
నవ్వు నవ్వుచూ శ్రీకృష్ణకృపచూ, శ్రీఘ్రిముగ శ్రీహరి సతితోడబల్కె
పవతి శ్రీలక్ష్మీ సుభద్ర వీవు, కడువేగవచ్చినా కారణంబేమి చేతు
లుముడుచుకొని చేడతానవునూ, శౌరితో ప్రియురాలు చెప్పందిదొ
కగె, శ్రీకృష్ణకీర్తితో చిట్కనంపేము, శిఘ్రివవేంచేయ శ్రీహరి
మీరు, అవనిలొబ్బునా అన్నిదేవులకూ, ఆధారమివ్వకా అటుమేము
వనమూ, మనకులపాననీ మనభక్తురాలు, మననామమెన్నడూ మరువ
దన్నాను, అచేడదోడుకొని అతిసనీవొస్తె, వచ్చెదనేనని వల్లభుడు
బల్కె, ఆమాటవిని పణతి ఆశ్చర్యపడుచూ, యింతిపేరేమి యిల్లెక్క
వయ్యా, యిల్లో నారాయణుడు యింటిపేరు, యిల్లులేకరువుండె
అలమరికింది, అతివయ్యెడ్డకుయేగె వతిశ్రీఘ్రిముగనూ, అందెలుపాదార
విందమునమోయి, పొంకమున మృగనాభి కుంకుమాజార, మానుకడ
కేజెంచి మగువలిద్దారు, మానతి వేంచేసి మానగరుకీపుడు, కోరిన
వరమిత్తు కొవ్వరమ్మనగ, పేరెరిగిపిల్చిని పేమిమోనన్నూ, పేమ
తో మీనగరున పనియేమొచెప్పడి, శ్రీకృష్ణకీర్తిగా చిట్కుదచేయు

శీఘ్రానవేంచేయి చెలియమాకడకూ, బిందుఫలమిచ్చితే లిందు వచ్చె
 దనూ, బిందుఫలమీకున్న లిందురాననెనూ, యిచ్చెదనకవరము యింతి
 రమ్మన్నా, హస్తముచాచెనా అతినంతలోన, హస్తకంకణాల ఆ ఆది
 లక్ష్మీ అక్షీంతలుదకంబు అతివతానుంచె, ఆచేడెదోడుకుని కడువేగము
 నను, శ్రీలక్ష్మీవేంచేసె శ్రీహరికడకు, వకవరము యిచ్చి ఆయింతి
 నిలుదెస్తి, పచ్చిపోకనయిన వారి జోదకుడ పతికి వర మిచ్చితె
 అతివ గూడెదమ, పతి నంజగా నేను సరగునను రాను, జన్మ జన్మా
 లను జేసిన పాపమ్ము, చవలాక్షీ నాతోటి, చెప్పమిప్పుడయినా పది
 వేల జన్మాల పతిని వేసెవిని చాపబడివుడికే హరిప్రాపుగల్గె పతితోడ
 బుట్టినా సతి వచ్చితేను గైకొనక కంట్రీకాలాడినదాన్ని, యరుగనక
 పొరుగనక యేప్రాద్దుభోయి, కాంచుడి కలహంబు బెట్టినదాన్ని కరు
 ణసాగరనాకు గతియేమొ చెపుమీ, నానామమును విడిచి నన్నుదలచి
 తివి, నాతి నీవు వైకుంఠమందు నుండుమీ, పణి వైకుంఠపురముకవు
 డేనె, శ్రీలక్ష్మీతోగూడి శ్రీహరియు తాను, ద్వారకాపురమునకు
 చనుదెంచివేగ, కశ్యప వసిష్టాది గౌతమామునులు, అట్టె ధారద్వా
 జలా జమదగ్ని, శౌనకాదులంత నన్నునీశ్వరులు, కలకంఠుడూ హరికి
 జలకంబువేగ అందియ్యరయ్యా, కమలగ్రాభులవెంట కదలిరావమ్మా
 సరగునను రుక్మిణి జలకమందిచ్చె శరుణినత్యభామ తల్పొప్పనొత్తి, వల
 నొప్పరాధికావస్త్రమందిచ్చె, గంధంబుహరి మేసమితునిందలందె, సూ
 టిగాలక్షణ సురటికావిసరె విరులుకండలుయిచ్చె వేడుకతో సుభద్ర
 జాంబవంతోడుగులు తెచ్చియందిచ్చె, కాళింది శ్రీహరికి కడువలూక
 రించె, ముద్దులగుమ్మలు తులసికడకేగి కుండనపూరోలుకుదుర్చుట్టో
 సి, అయిదుశేర్లబియ్యం వీసెయేబులం బెల్లం అందులోనుంచి, కుండ
 నపువచ్చులా దోరగాల్గట్టి మట్టెలల్లాడగా చిట్టిపాదముల పట్టుదోడుగుల
 సరసపణతి యేతెంచె, కమ్మలల్లాడగా బొమ్మవలెనీవు, రమ్మ సర్వస

తీరమ్మి పేరంటం, శంఖుపూసలపేర్లు ధరియించుకూని, శంకరుల పార్వ
 తీరమ్మి పేరంటం 'యేడువారపుసామ్మి లింపునోబెట్టి, ఇంద్రశచీదేవి
 రమ్మి పేరంటం, చెరుకుచీరలగట్టి చామంతి ముడిచి, చంద్రుని రోహి
 తీరమ్మి పేరంటం, హస్తకంకణములు హస్తమున మెరయూ, అర్జు
 నుల సూభద్ర రమ్మి పేరంటం, పట్టుతాంబ్రీము బాగొప్పగట్టి పాండ
 వులద్రౌపదీ రమ్మి పేరంటం, నూడిగంబులుంచి సాటిగా మెరయంగా
 సూర్యుని వుపాదేవి రమ్మి పేరంటం, కొల్లారు బల్లెత్తి కొడుకులాతల్లివేగ
 రావెంకటరాయలూమంగా, గ్రక్కనకరకంచు చీరయుగట్టి కాశీవిశ్వా
 లాక్షీ రమ్మి పేరంటం, బ్రాహ్మణవీధులూ ఓ పణతులార, భక్తితో
 చూతులసి పాడరారయ్య, వేసారివీధుల ఓ వెలడులారా వేడుకతో
 తులసి పాడరారమ్మా, అనుచు పేరంటాల్లెనందరిన బిలువ అర్జునుల
 పుభద్రలక్ష్మీతో వచ్చే, కాంతిలందరుగూడి కడువేగవచ్చె అందము
 గతులశివే వరుగుముందార, గోమయంచేతిను పుద్గిదగచేసి, పంచవ
 న్నెలముగ్గులు పణతులుబెట్టి, పంచదళపద్మములు పణతులుంచీరి అష్ట
 వళపద్మాలు అభివలుంచీరి, లక్ష్మీయు శ్రీకృష్ణు లలంకరించుకూని
 చచ్చి కూర్చుండిరి వరుసనోడుతను, లక్ష్మీనారాయణుల స్థాపించిరచట
 పుష్పగంధములతో పూజించిరపుడూ! పొన్నలుపొగడలే బొడ్డుమల్లె
 లునూ పారుజాతంబులూ తులసిపిళములతో పరమాత్మ శ్రీకృష్ణు పూ
 జించిరపుడూ, బెల్లముపంపియు చలిమిడిగొట్టి, ముత్తయిదు తాళేసె
 మూడుముద్దల్లా ధూపదీపంబులు తృప్తితోయిచ్చి, నయివేద్యమిచ్చె
 నూనారాయణునకూ వేదంబు జదివినా వి! పునిబిలచి గంధచుక్షతలిచ్చి
 పానీయకడిగీ, దక్షిణతాంబూలాలు భక్తితో నిచ్చినాయన దానంబు
 వనితగ నచ్చె, దానమందుకునంత వేదవిప్రుండూ, ఆశీర్వాచనముచేసి
 అక్షింతలిచ్చె తనపాలికముద్ద నోటిలోనుంచి పాలు నెయ్యి బోసి పరగ
 మర్దించి, వేళ్లుగలచెరుకుకోలలూ దెచ్చి నల్లచెరుకుకోల నాతి చేపట్టి

పుంగరములాచేతయు విదాతబట్టి | కంకణములాచేత కాంతతాబట్టి |
 సోమకునిజంపి వేదములు పొంది | అంబముగల మత్స్యవతార సువ్వి
 మందరగిరిలయిన మగిగుగ్గోళాను | కూర్మావతారమైన గోవిందసువ్వి
 పసుధచుట్టుకుపోగ వారాహమయినా | నరహావతారుడా ననిజాక్షి
 సువ్వి | పృథ్వీమూడడుగులూ దానంబుగోరి | బలిదైత్యుచణచునావా
 మనుషసువ్వి | పృథ్వీరాజులను బరిమార్చినట్టి పరశురామావతారి
 నీకునూసువ్వి | రామావతారమున | రామనిజంపి | వీరవేలునట్టి
 శ్రీరామసువ్వి | మునలమును పోయించి అనురులనుదుగ్గించి బలరాము
 డైయున్న పరమాత్మసువ్వి | పాథావతారమున ముగ్గులూజెరిచి |
 శ్రీరసేలివట్టి శ్రీకృష్ణసువ్వి | కల్కావతారమున ఖలులనూదుగ్గించి
 కలియుగముజూచినా కనులాక్షసువ్వి | అల్లూనేరల్లో యనుచూ అ
 వంతాకలసి చినుకువందేరు | నశిలుపతులూగలసి చెల్లులాకినీ |
 శ్రీవిష్ణువేదజల్లె శ్రీలక్ష్మీతాను | బ్రహ్మముజల్లె భారణిదేవి శంకరల
 పయిజల్లె నాయుమాదేవి యింద్రునిపయిజల్లె శిచియుదేవంత | చం
 ద్రునిపయిజల్లె రోహిణిదేవి | సూర్యునిపయిజల్లె నా వామాదేవి అర్జును
 లపయిజల్లె నింతిసుభద్ర పాండవులపయిజల్లె ద్రౌపదినిజను | పతులు
 నతులు తమరుచల్లులాదంగా విశ్వములిచ్చి పేమకూయె ముగ్గు
 యిదులకాముద్ద ముదముతోనిచ్చె | అల్లూనేకేడల్లూమనచూ పుస్త
 మయేకాదశిచిల్లు ద్వాదశి శులసమనెవ్వరు బూజించువారు శుల
 బూజించెనే శ్రీలక్ష్మీదేవి అన్నిలోకములకూ అనతిచ్చిందీ శ్రీలక్ష్మీ అ
 సతిని సృష్టిలోజనులు | శుభకరంబుగ శులసి బూజచేయుదురూ |
 యీతులసి మహాత్మ్యం పాడిగా వినూ | పాడిన పాడి బ్రహ్మలో
 కంబు విన్నవారికిగలదు విష్ణులోకంబు.

మదవద్వాదశి అనే చిలుకుముగ్గులపాట

సంపూర్ణము.

ధర్మరాజు జూ దము

1946

1 అణా

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్స్,
సంస్కృతాంధ్ర బుక్ షాప్, రాజమండ్రి.

శ్రీ క స్తు.

ధర్మరాజు జూదము.

శ్రీమంతులైయుండు శూరులైయుండు సామంతులయియుం
 (దు సరసులైయుండు) వక్త్రముదప్పరే ధర్మసంపదులు | పుక్తులు పా
 క్తులు కాకలు ప్రజలు | కోటివేలాయేండు రాజ్యములు నీతి అంకిత
 సరళింపాదేవు ప్రార్థించా | మేడలుతుహలులే మించివాకిళ్ళు మానోగ్ని
 మయిమైన సింహాసనములు | అచ్చోటవిలదిరే ధర్మసంపదల | తిల్లిక
 సారిగారాటుపట్టి | చావుపుట్టుక దెలియునపాదేవుడుండే | కామిగోల
 నిలో భమిడిగుండయినా | బలకీడలాడుచు నపాదేవుడుండే పొడి
 త్రుకుగట్టడే తడివస్త్రునేగాని | అంబలతనమున్న దామంగవద్దివిన్న
 వము ధర్మరాజులువిని యాదరించు | జరివిలికార్యములు చేయబోక
 య్యా | ఆడకుమీజాడములు ఓడబోకయ్యా | వోనవోదరుదా మా
 టవినుమా | పతులచూడమన నతిచెరులవనమా | ఈశ్వరులొదురు
 ఎల్లరాజులునూ | అయిట్లునపాదేవుడాడంగవినుమా | దిరునవ్వునవ్వి
 రేతామధర్మజలు | చిన్నదాడవునీవు యేమిటగుడువు | నాటివారు
 విలచితే నెక్కంగమానా | హస్తినాపురములో అంగళ్ళలోను | ప్రధమ
 మేనడచినవిబల్లారిండ్లు | కొమ్మలుగట్టినవిగుర్రాగిరి అవియన్ని
 నడచిన హస్తినాపురమునీళ్ళుతాసి పెంచేటి నెఃతలందారు | నారెల్లన
 డిచిరేహస్తినాపురము దుగ్గురేసి పెంచేటియవిదండారు నారెల్లనడి
 చిరేహస్తినాపురము | పలిద్దిపెంచినా నెఃకులందారు | నారెల్లనడిచి
 రేహస్తినాపురము | యేవురు యరువరునగు గ్రామెక్కి | యేవురుబట్టటి
 గొడుగులేబట్టి | యేవురుబట్టటి ఆయుధాల బట్టి ధర్మరాజేతెంచె హస్త
 నాపురముఅల్లంకిట ధర్మరాజులరాకలుజూచి యెదురేలేదివెళ్ళారా
 జాపుడు | సింహాసనమునీసి కూర్చుండబెట్టి | సింహాసనంమీదకాళ్లు
 గడిగింది | నచ్చునోకలు వండుటానులును | భమిడిపల్లె గానతాంబూల
 మిచ్చె | హస్తినాపురము లో అంగళ్ళలోను | వలంయుసారెయి వెలయు
 తెప్పంది | ఈసలకేముం చెసింహాసనము | అవలనేముం చెలోహాసనము

సింహాననముమీద ధర్మరాజుండె|లోహనముమీద రాజకూర్పుండి
 నరనల్లావముమ్మబడినల్లానాడి | కృత్తిరపాడికిలుచేతవంది | వరునల్
 జూదమువరునతోనాడ | ధర్మరాజు జక్కనకమ్మానేడ | రాజచేతికి
 జక్కెలకమ్మానేడు | మాస్తినాపుగంలో అంగశృలోన | నచేతిపాదిక
 లుళకినికిచ్చి | కాపుర్ని పెద్దకొంగుకేళెంచె | అతివనుపాడగాంచి అతి
 భక్తితోను | నాప్టాంగుంకనముమ్మరములుజేసి | నేతిలుముడుచు
 కొని చేసి విన్నపము ధర్మరాజుతోను జూదమ్మలాడి | అడిగినను భూ
 తిలమెల్ల | యోదన స్తననేను శరణువేదా | అనియిట్లు రాజు అడంగ
 వినుచు|డికనవ్వుతోబలిక శ్లేష్మముహదేవి | ధర్మరాజుతోను జూదమ్మ
 లాదా | వద్దనుచునీకొంతుచెప్పవలేదా | అప్పుడేజెప్పరామెల్లవారెల్లా
 అటుగాకధర్మరాజులశరధగాదన్ని అయినను తనవేర్పుచేసెదవన్నిక్కిరా
 భిక్షకేగెదలెలననేదా | అలంతిటతమిక్కరాకలనుజూచి | గుండెజ
 ల్లునునియె నహఃక్రికపుడు | యెవరిని చెరవనువచ్చెనొయిక్కా | పో
 గొట్టజాలనేపుట్టరాజులో | అరిచేతికహము పెంచుకొనివచ్చే | యెవ్వ
 రిహందనూవచ్చెనొయిక్కా | అలంతిట తమిక్కరాకలనుజూచి | యె
 దుక లేచి నెల్లెనుమహాలక్ష్మియిచ్చుడు | వలకొనిముమ్మారువడ్యేణముజేసి
 చేశులుచుచుకొని చేసేనిన్నవము | యేమేనొయిక్క నీవచ్చినవ
 నులు|అంతియ్యచుచులికెయహఃక్రి | అనియిట్లుమహాలక్ష్మియిచ్చుడుగగా
 నపుడు, ఇట్లుబలికెని శ్లేష్మముహదేవి | రాజుధర్మరాజులు జూదమ్మవ
 చ్చె శరణుజొచ్చిననాని చెడగొట్టుటకును | మనసునొప్పురెనాకు మహ
 ాక్ష్మినినుమ | అబ్రహామిపుం చేసేటివేడ్క | రాజనూయియాగమ్ము
 కాజేసినాడు | ఏఃఏనిగట్టి విస్తర్మనెయ్యా | ఆ యజ్ఞశాలలోవలికెన
 జూతి | కూతుమ్మ కానూనుకుడువలొవంగా | అనిలువేసుకొని మేముగూ
 ర్పుంకా | కూతుమ్మనుదూచికోపించెభీమా | అడదానపునీత్ర యిదిసీతిగా
 దు | మగవాడిలోకుడువ పాటిలేదనుచు | అకులుదీయించి పారవేయించె
 అ భీముకి స్తినకావమ్మనను | కేటలోవలవడ్లు నెరిపిన్నవాడు | వాడునిను
 గొలుతువనిపలికితిన నను | కుంచమ్ము వారగాచెట్టిననాడు | వాడునినుగొల
 తునినిపలికితిన నను | అరికాటునించుకంత వన్నివాడు | వాడుమిముగొల

తునచివలికిననన, నాటికార్యము నేతునకుకూడెననుచు, నిను వేరగ
 కన్తికలైలాకాపు, నాకోర్కెదీర్చినె నలివాయుయ్యి, యేమెచుచు
 య్యియేమెచుచులియూ నీనేగి ధర్మనందనలకాసి, రారాజును పొందనె
 నుదోగిపు, అయిలు తెచుకొ అడుగనవకు యల్లనివలికెనినా
 లయ్యెకాను, కలిగిదిది: గడవదాడడరాజు, "ధర్మనందనునియెడకా
 యలెనె, దివిలేనినహుచూడడరాజు, నధర్మనందనుని యెడకా
 యలెనె, యింటునుగ్గులేత వకుపుడె-జ, అపాపకర్మని నేబొందనినూ
 రాకులే: యింటుదినవాడు, అపాపకర్మని నేబొంద లేనెధగోనునెడనున
 వలిగినవాడు, అపాపకర్మని నేబొంద లేనెపాశ్లోభకమునం: నేటివాకు అ
 పాపకర్మనేబొంద లేనెదంట పెద్దొడ్లు నేనెన నాడుఅపాపకర్మని నేబొంద
 లేనెనానియూపునంజూగదూసిదనవాడు - పాపకర్మని నేబొంద లేనెనొ
 డిలో పువ్వులుగోనేటి నాడు | అపాపకర్మనిబొంద లేనెనియుట్లు ను
 హలయ్యెనలక గానపుడు | అగ్రహమున నూచెనెక్కెవ్వుకుపాదేవి | లయ్యెన
 చ్చి గారాజునుపొందుటదెలసికె: నిచేరిపాదికలుపందిక్కెదెనహస్తీవా
 పురంజోను అంకక్కెన: నలకయూపారెము నెలయెదెప్పించి తువలని
 య్యెండిసింహోననమ్మా | యూవలనే యం చెలోహననమ్మా | సింహోననమీద
 రాజకుచ్చుండిలోహననమీద ధర్మగాజండినరనరజూదమ్మా వరున
 తోవాడిక్రమ్మరపాదికలుకకుచేతనాడ | గాజునేలిక్కె: న: నమ్మానేతు
 ధర్మగాజుకెక్కె | బలవమ్మనేతు | హస్తీవాధర్మరాజులకెయోడి: పుకు
 కొమ్మాగట్టెనని కోటియేనుగులు | అప్పుధర్మగాజులు తిమిరోదీరపుడు |
 కచ్చెలుగట్టెనని గురాలుఅని | అప్పుధర్మరాజులు తిమిరోదీరపుడు |
 తలంటిపెందినా తిమిలులందరి, అప్పుధర్మజులు తిమిరోదీరపుడు |
 నీళ్ళుపోసిపెందినా నెంతిలందరి, అప్పుధర్మజులు తిమిరోదీరపుడు |
 పారిచ్చిపెంచేటి వగులులందరి | అప్పుధర్మజులు తిమిరోదీరపుడు |
 ఊగ్గుపోసిపెందినా యువిదలందరి | అప్పుధర్మజులు తిమిరోదీరపుడు |
 యేత్రునియొక్కా అక్కానోడ | యేత్రునినేసినాహ: గాలునోడ యేత్ర
 కుట్టెనలయధయోడ | యేత్రునిట్టెన కత్తమియనోడ | యేత్రుని
 ల్లాలుపొందాలినోడ | సింహోననమీదరాజకుచ్చుండి | ప్రేమతో

తమ్మునివిలువవంపించి | గాంధారినివిలువరే పాంచాలితోను | రమ్ముని
 విలువరేపాంచాలితోను | కర్ణు బలువరే పాంచాలితోను | అన్నకడుగుగ
 వచ్చి అతిభక్తితోను | చేతులు ముడుచుకొని చేసే విన్నవము గాంధారి
 శువనులుగావుమాచేరి | టూను మూవనులువరిపడవు యనెను | కర్ణం
 దుగూవనులు కారాసు యనెను | యింద మావలుకులూ యిటువలుకను | కో
 వయతోలికనెరాజులరాజు యేమోయి గాంధారి సేవయి కొమరావో
 యిరాపాంచాలి దోడుకొనిరా | ధర్మరాజుగట్టివా వస్త్రమ్ములుగట్టి ధర్మ
 రాజే | వా అశ్వాన్ని యెక్కి | హస్తినాపురమునకు వెళ్ళికాడవుడు అల్లం
 గాంధారిరాకనులనుజూచి యెరుగులేచి వెళ్లి పాంచాలియవుడు | యేమో
 యిగాంధార యేమోయి కొమరా జూదంపుకాలలో వార్తలేనుయ్యా |
 మూయిన్నగలిచెను మీరాజునోడ | ముఖ్యముగ పాంచాలి నిన్నురమ్ము
 నడ | వదినెగారినినుమ్మ వరసతినుమ్మ | వావిడప్పగరాడు వరపుత్రవి
 వినుమా | వదినెగారివు కాపువరసలు లేవు | నిక్కముగపాంచాలినిన్ను
 రమ్మునెను | తలఁచిపనువుబూసి జాలుమడచి | అంగుష్ఠవారధిని రారా
 దుయనెను | అన్నకడుగుగ కళ్ళ అతిభక్తితోను | చేతులు ముడుచుకొని
 చేసేవిన్నవము | పాంచాలినువోదేవిరా లేదుయనెను | యేమోయిను
 శ్వాననుడనీ వేగి కొమరా | పోయిరాపాంచాలిని తినుకొనెరారా | ఆవ
 లకులువిని దుశ్శాసన డవుడు | హస్తినాపురమునకు వెళ్ళికాడవుడు | ఏ
 మోయి దుశ్శాసనడ ఏమోయి కొమరా | జూదంపుకాలలో వార్తలేను
 య్యా మూయిన్నగలిచెను మీరాజునోడ | నిక్కముగపాంచాలినిన్నుర
 మ్మునెను | వదినెగారినినుమ్మ వరసతినుమ్మ | వావిడప్పగరాడు వరపు
 త్రవినుమా | వదినెగారువు కాపువరసలు లేవు | నిక్కముగపాంచాలినిన్ను
 రా లేగా | తలఁచిపనువుబూసి జాలుమడచి | అంగుష్ఠవారధిరారాడు
 యనెను | వెండి కాగులతోను వేసి ఘోషించి | ధమిడి కాగులతోను చన్నీ
 ఘోషించి | వేసి ఘోషించి నడుమ తొడిపిపావకత్తుడుతో సాంచా
 లిమీద | పాంచాలికిఘట్టి దుశ్శాసనడీడ్చే కూర్చుండబడెడవుడు కుంతి
 కోదండ | పాంచాలి దెంగుట్టి దుశ్శాసనడీడ్చే | ముత్యాలతాళిలుముం

దరాబజను | ముట్టుకొనపోగాను మూకలోదోసి | యెడయెడ గదలుచు
న్న పంచాలిసిజాచి మూగిమూకలెల్ల మూగిబట్టనిరి హుడి మూగుకా
లెల్ల కూకొనిరిపుమా | మూడువేలగుర్రాలు మూడువేల మూకామూడు
వేల యావులా పాడిలవాడు నాల్గువేలగుర్రాలు నాల్గువేల మూకా | రాలు
గువేల యావులా పాడిలవాడు | అయిదువేల నగాలు అయిదువేల
మూకా | అయిదువేల యావుల పాడిలవాడు | అంగ్లంకా జక్షోహణి
అరువేల బలమా దయాకలాధర్మజుల యెందుండివారో | అని చెప్పి కల
భీమాదూలేడే ప్రాణువా | కవలవాద్దయా కానివాస్త్రో | అని చెప్పి
దుఃఖంకెపాలించాలియిచ్చాడు | ఈద్యరవర్ణకాలోలకి | ఎదుగురుజా
డగాభంగమృతేజులా | మేయపునమలాతోడ నూడుకొని | గుర్రాల
కాలలుబాగుజూసెనూ | ఈద్యరవర్ణకాలవాటికి - వదుగురుజూడగా
భంగమృతేజురా - మేడలునవలున లెపానిగ్గు - సరిమంచమిక్క
వేళయినాతోడ నాయొక్క తొడపై సుధేష్ణయొక్క - నీయొక్కతో
డలపై సత్రమృత్యయొక్క - సరిమంచమిక్క నీలిలిగాంధారి - ఈద్యర ఆవర్ణ
కాలవాటికి - వదుగురుజూడ భంగమృతేజురా - కుండలోకూడు తిన
నికాకులుకుక్కనీపురాజ్యమృత్యయేలికియెటరా - గజమెరిసి కేమలవ్వ
రాగ్గుగుకా - మాణిక్యమెలపై కే మసిబొగ్గుతుగునా - గాడికపరి
యెంతగజమానటోరి - కాలువలెన్ని మనంలసిపాలి కే - గంగానదితోటి
పాటియగువటరా | తేరులు యెన్నయె యెత్తిపొంగి కే - వముద్రమ్మతో
నవిపాటియగువటరా - అధిలమనింతురువృత్తు మిక్కినను - గరుత్మంతు
తోనరియగునవకలపగ్గులెల్ల - కోతులామని వెనుకొన్నలెక్కినను
పానుమంతుతో నరియగు ఆకోతిలెల్ల - కరుణాలమని మును విలిపట్టి
నమ్మకీరామలతో నరియగునప్పటికె గాలురాజలామని వెనుక రచ్చ
లెక్కినను - ధర్మరాజుతో నరియగునెకలరాజులెల్ల - భూచంద్ర) పాలకులు
నర్మచంద్ర) - మారాజకుంఠిమూళ్యతోనరిరా - ఈద్యర ఆవర్ణకా
లవాటికి - వదుగురుజూడగాభంగమృతేజురా - కృష్ణకే కృష్ణమృ
తేజునా - శృష్ణుడా నీపురాజునవాయుని రిమ్మి క్షీరాబ్దిలోపలా సిరి

పానుపైని, శ్రీలక్ష్మితోడనుజూడమ్మలాది, ఆడటిపాచికలు అటునిక్కయింది, అత్తాయమనినేసి ఆపుడుపాచికలు, మన కులకోరి మానవ భక్తురాలు, మననామమేగాని మరువదెన్నటికి, వగవాటదాన్నిబట్టిబాధింపగాను, అత్తాయమనినేసితి - తిథరోడు, తూర్పునాబడ్డః తొంబదివేలకోట్లు, వడమరాబడ్డవి వదిలేలకోట్లు. పుత్రరమునబడ్డవి పూర్వత పొడపూ-దడుగుండవి తాళ్ళంతపొడపూ, వేలన్నివిరచెను చేలన్ని మునిగె, ఆవలేక వారు కూర్చుండబడిరి, ఏమిగోమునోస్తేనే పాంచాలి నీవు, ఈనభజాడగా మిగిలినోను - పొందుకనులెమ్మ చలిమేగుకెయ్యో భీమాడు పిడికెడు పోలందియ్యో - యున్నాడు ఆరచేతి ఆకులందియ్యో కవలదిద్దగనూడి ఉల్లసముబట్టనిష్టుకాంక్షనో స్తిరివినుడుమోపును, బాళ్ళుగిదివివాదగులందారు-బావిందిట్టిపట్టుచీరాలు - నెలకువారిండ్లరమనలందారు, అంచుదీర్చిగట్టిరె - అంచుచీరెల్ల, వట్టుచీరెలురెండు పట్టుకొనివచ్చి, వదిలకు గగాచునివలికెనారాజు. పెద్దలనివారు పెద్దలకునెల్ల, కట్టనివారికిని కరువుదీరగను-వక్కులయియెగిసినపట్టుచీరు పెద్దరెల్లు, హస్తీవాపుగములో అంకళ్ళలోను, అన్నానీలకురులమాడుచుకొమ్మినను, ఈతొడలుయెక్కువన్నారాజుతోడలు, తొడలుచీరించక తలముడువనేను, తలశిఖిట్టిదుళ్ళాననుని, కేతులు తోరణాలుగుచక కాళముడవనెను, ధర్మరాజుతోజూరమ్ముఆడితినిగా, తనతోటిజూదమ్మఅడుమనివలికె పాంచాలితోటి ఆడెదమనుచు, ఉల్లాసమునవుండెరాజెల్ల, హస్తీవాపురములో అంకళ్ళలోను, నెలకయును బలవమును దెప్పించిరవును, ఈవలనేయించె సింహాసనమ్ము, అవలయుంచె కూర్మాసనమ్ము, సింహాసనముమీద రాజకూర్చుండె, కూర్మాసనముమీద పాంచాలియుండె పావకర్మనిముఖము దాచూడననుచు నడుచునువేయించె గండభారాము, రారాజె తనతేతపాచికలు, పాంచాలి కనకాళ్ళతోపాచికలు-వక్కినలక్ష్మీవస్త్రముగలిచె-తనవలక గలుచుకొని తండుకొనెను, రారాజు తనతేతిపాచికలు-పాంచాలి తనకాళ్ళదోచె పాచికలు - రెండోవలకే ఈరాలుగలిచె - తన వలక గలుచుకొని

తలవడ్డుకొనెను | రారాజ తనచేతనేన బాచికలు పొందాలి తన శక్తి
 దోచబాచికలు | మూడో వలకతో ఆముధముగలిచే | తనవలక గలుచు
 కొని తలవడ్డుకొనెను | ఆరాజతనచేతనేన బాచికలు పొందాలి తన శక్తి
 దోచబాచికలు | నాలుగో వలకతో పొడుకు.. నుగలిచె | డవవంక గలు
 చుకొని తలవడ్డుకొనెను | రారాజ తనచేతనేన బాచికలు | పొందాలి
 తన శక్తి దోచబాచికలు | ఆ యదవవలకతో అందరిః గలిచె తన వలక
 గలుచుకొని తలవడ్డుకొనెను | ఆరాజతనచేతనేన బాచికలు | పొందాలి
 తన శక్తి దోచబాచికలు | డోచబాచికలు | డోచబాచికలు | డోచబాచికలు
 తలవడ్డుకొనెను | ఆరాజతనచేతనేన బాచికలు | పొందాలి తన శక్తి
 దోచబాచికలు | అంగిలో నవద్ది ఆమాయాశకుని | ఆడవారితో జాడము
 అడిగిని ప్రతి అటుగాక పొందాలి తన నాడతి నా | ఆడవారే గార ఆతివలే
 గార ఆడవారిని నవాయ మేగాద | ఉడికే అన్నయలు తో గిరివాచేరు
 మండటినుంటుకు మారుననులేరు | కాశిటిగొరి వెలు కాశ్యతన్న అట్లు
 గాక పొందాలి తోటియాడితి | ఆడవారే గార ఆతివలే గారా | అటు
 గాక పొందాలి వతివలే గాద | అని అట్లు శకుని అనుమానలకు అట
 చాలించె రాజాదిరాజ | ఆమాయాశకుని అడుపుతరాష్ట్ర వాద్యులలో
 ను ఆశ్చర్యమును తాను జూచి ధృతరాష్ట్ర వాద్యులతో పించి చిలిక | ఇ
 యేమి జూడము అట్లు యాడుదురా | రావణుడు పొందాలి వంతు లిచ్చెన
 ను నీవేవరాజ్యములు నీవుగై కొనెను | నీవకు యిదిసిగ్గు వదిలాలి శక్తు
 అని అట్లు ఆరాజ ఆమాయలకు | ఆ రాజధర్మము వినియాడరించె | ఆ
 వారు రాజ్యము వలంగడగున | పదిగూడి వనములకు నోయెడును
 పొందాలి తోరనేవకుల శక్తిని | తిప్పు ధృతరాష్ట్రము తాదాంబాసా
 నకులను కూడుకు పొందాలి తాను | అగ్ర్యమును అడిగే గతనను | వ
 న్నెందుయేడ్లు వదిలినాయుండి | అజ్ఞాత వాడుకు అడిగే వద్దిని
 అటు అట్లు తాదాచి వీర శేఖరులు | ధర్మ రాజ జాడము పాడినా | విన్నా
 అప్రయశ్చర్యములు ఆరాజ యిచ్చా

న ర పూ గ్గ జా .

శ్రీరాజేశ్వరి ప్రెస్. రాజమండ్రి. కె. టి. సన్సు ఇ. జి. 60 కా. 1000

పా రు జా త ప ల్ల వి

1946

1 ఆటో

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
సంస్కృతాంధ్రాబుక్ డిపో, రాజమండ్రి

శ్రీ రస్తు.

— పా రు జా త ప ల్ల వి —

శ్రీకృష్ణం జోకనామ శృంగారహరుడై । శ్రీ కాంతామణి
 నగరుకువచ్చెను బెలువముతోడుతనూ । యేకాంతముననుండి ఇంతు
 లుతానాడకను । ఆకస్మికముగా నారదుండను ఒక కుద్భితముమీయ
 నేలేంచె । వచ్చీక నారదుజూది వనితలు తానూమొక్కి । ఆచ్య
 తుడు నారదుకుండివరి ఆననంబునూ । కుద్భితుడై నారదుకు
 కృష్ణుడిగోక కానకగాను । కుసుమపు పువ్వుదిగురాకున పొదిగియచ్చెను
 వేడుకను । అది స్వామీ అందుకుని కన్నువద్దకు మ్రొక్కి కలహం
 బని మదిదలచి । వెన్నుకు రుక్మిణి వేరికి యచ్చెను వేణునూ పువ్వును ।
 ఆ మగువా నేగమగా అందుకొని నవ్వుచు వివక్షముతోకుత । ఎన
 పతి కంత విమతలుచేసె శరణుశరణు కృష్ణాశరణు శ్రీగోకల హరి
 శరణు కనకాంబరసిద్ధర శరణుశరణు దేవా మిన్నిందివ నేగమునా
 మేలునైనొప్పె । ఆ మగువందట కొప్పన ముడుచుక అత్తాశ్శిర్మయ
 తొను । తన దేహ వక వింతచాటును మెరయకను । నిల్వకునిల్వకు
 యెంతగల్యమో కాంతలోచననూ । తనకునులూ నగవింత మేలుగ
 నలుపుమేల్కే । అదురగ కోయలి పడలిక వక పశ్చాత్తాపముతోచి
 సుకవాణి యీ పువ్వుతోకృష్ణం అలంకముగా వినుమూ విడిసి చుచుం
 దుమనాకడు యెన్నడువని వానఃజకడు । వకయేడూ యీ పూవు
 నరుగ నీ వద్దనుంటె వకలపైన వస్తువులనూ నమకూర్చుకుంపుండు॥
 అది నారదముని ఆదిన వాక్కులు లిన్న వివక్షముతోడుత సత్యభా
 ముకు విసిరిందిరి చెలులూ । యేయని చెప్పుడు మత్స్యా యింతిరో నీ
 ముగరికి । నారదుదొచ్చి పాదుకాంతింబు వరునగయచ్చెగదే । సామె
 వరదుడు రుక్మిణీ పువ్వునరగునయచ్చెగదే । ఆమగువా ఆ పువ్వుండు
 క లేగమనూ । నవ్వుచు తనకొప్పముకుచు సాంపుననుండగదే । తరు
 నుల జెప్పకమాట నెలత నుగంధివిని । నరగున ఆవ్వుడు గోదము

తోటి తరుణులు కిట్లనెనూ నరసింహులారా నర్వజ్ఞుండనయెరిగి | ఎల
మీ నడుపునున్న యింద్రు సవతులలోపలనూ | నాకంటెక్కువఅనితల
చెను దుక్కిరివిపును | అని తలకాచును విగియించి తరుణి మానము
చేత | పోలయును నవరత్నములు కలసిన సొమ్ములు నర్పించె చెడిరి
కొప్పయిదిదది | శిథిలముగా | ముడుచుకొని పోలయును నవరత్నము
లుకలసిన మందరములుదాటి | పూరిజటిలో నొక్క కేలడుగు మంచ
మపై | చీరొక్కటివచ్చును నవధించు శ్రీహరులనుదలచి వారిజ లో
చనుడం కాకోపందీర్పాభావకుడయిచనుడెంచెను తనభామా గృహము
నకూ | భక్తులవాటినినుంచీ నరిగవలెవల దిగి | కనకపుష్పదలు రంగ
స్తలముకలసి వెళుతోడగె | మెత్తనిచానుపువెదకే | మేడమడుగుల
వెదకే | అర్చిరువుకును వీక్షించును తనదిత్తముకిట్లనెనూ | కలహింసలు
నడువవుగాకలిమియు యింతులుకారూ | ఆమరచ్యుదంగము తింతులు
బట్టకు వారు భాడగారూ యన్నా శ్యావలె లేదుసుదతి మందరమేమొ
చిలుకును పెద్దయెడలెదుకోవలె కలమియ్యదుఫలమూ | యెలమీ వేళలా
వనులుకాయును బంగళముభిక్షేమీ సిరిమభిక్షేమీ చిన్నభోయున్నది
చెలియతో ఎరయునూ నన్నుగయిదెచ్చిన యాహుజాకపూమాట
విన్నములు శిషికికాగోలు నావిన్నయెంకకునూ | అనుచూమంగర
భరును అంబీ నెతుకగ కనపుష్పదలు రంగస్తలముగోకలసివెకకి అలసె
వనితలనూటలు చెవులానివి పూగుడయిపోయి నవజరాభును కూరిమి
తో నకియివనక కానిలచె | మాళవికేవి నివరేటిమగువచేతను సు
రటి | మానముతోడుతమారవ మరందుకు ముక్కాయీనివరేటి ఆనలివాక్కుం
డవుదూ అత్తగోనగుచునూ | పూగోనిమీదనుపన్నీరవ్వును చల్లంగా
దొడగే | ఇందాకాలేసింట్లా యూనింతనాశనలూ | మొండుం డేలెంచెను
లేకనుచును యింతికామెట్లనెనూ | వల్లవాధనులంత వయ్యెడలుద్దు
కొనుచూ | ఉల్లమాజోవుట నయముబల్కుట బుద్ధిగాదెచెలియ ! పు

త్నమచంద్రునిలోలు ముదిపెంచ నీమోలు చివ్వులోయన్నా కాగణ
 మేమొదిగుఱబోడిచెవుమా । బంగారుతీగగంట బొగయిననీమేలు కసి
 కెడులుగందిన । కారణంబే నీకాంతిలో చివుయారమలపాకులవంటికరు
 డి నీహస్తములూ । చిరిచెలుటలువట్టి విధమేమీ దిగురుజోలి నీకూ ।
 చిగురుటాకులవంటి చెలువంపుపాములు వసిగాభాదీతి కారణమేమే
 వనితలో నీకనెనూ శింగిలేరిల్లు బోలూ ముసెపు నీకనుబొమ్మలూ
 పొంగుతున్నవికలనొప్పించువు దల । లలికాంక్షి శివునివేదబట్టిగొప్ప
 కన్నాలనీయాంపులుగా పూడ్చించెను రెప్ప వద్దుకోవె! ఇంకాజేరివిభు
 యేమికాడుగాగలవె ఇంకా శింకేనీ పంకములేకేటికే । యిందువదన
 చెప్పవే కాంతిలో పరితోలవాంబేటికి కంఠంకంటి లేవని కాలేరెమ్మ
 నుచూ పూడిచివకవజగంధశీవే । నానుకులగామీను వగధరుని
 వారుచా ను వకలెక్కడ చేర్చెనుయో వలెట్టుచునూ అకలంకీన
 దేహాంబలముంచుకునేవేమీ కమలాక్షుల మాటలువిని నావముకరుణ
 డప్పనేరె । మిగరాక్షి జమలాడేమాటలకూ వెచ్చి యాపున్నా యిఖ
 మాటమ్మన యిచ్చితిగాని మోహమ్మనకాదే నీవాల్లేకన వే నీకూ
 తప్పితివమురానీవంపె వచ్చితినివుమా నీబంటుచుగానా । వద్మహాభు
 డపును సత్యభామపాకముపై పరిగెను భామలు అప్పుడు సిగ్గులతోను
 తనూ ముఖచంద్రులేత్రునూ మైమాలోవలనాగి అతివలుజాడక అప్ప
 టివేళ అతిపంతోషముతోనూ । దిగురాకులవంటి చెలువగు సాదములా
 నగ మెల్లదవ్వితిరిమియూ మింధరగిరిధర నెట్లవమధగిరి మోసిగట్టి
 గట్టిపలలూ । ఇతిమృదువగుటకు కారణమేమో యారజనకచెవుమా
 అనుచు సాదములొర్తి అతివలు నీవలుకాయా మల్లిజగురుడా పంతో
 మమ్మన కలిమనవ్వుచూనూ । వక్కాపువ్వుముంతికి నీనొసగిరిగాక
 యింకనూ చక్కని పానుజాకంకొదిలెస్తుతునరసవసములోదీయెక్కువలో
 నాటిందూ నీపూలనవములోనూ । అని హరిబంకుగయింతిగమ్మనలేది

మక్కువతోడుతీకాక నాకమ్మలు మరిసేయుమనెనూ జరిగినూడి వక్కా
 చెదరినవలిపెంగటి - లి బనేసేర త్నా భరణములన్నిధరియించెనన్నాకో
 ప్పునుండిచినందిటిదండలుభుజములు మెరయకనందడి చేయుచునూనం
 పులుపెట్టుకుజనులూపాకయన్నములుకామూనంపెగవైలముకృష్ణునికం
 పెనత్యభామదేవి-అలరునుదంధముఅలడిమిలయుచునేనువానవలచేజల
 కములాత్పించిపెములిచ్చెను తనవతి కంటనూ । తెల్లని నత్తముచే
 తల్పున్నుకొనుచూ-పీ కాంబ్రములు ధరియించెను ఆశ్రీకృష్ణుడవుడూ
 పల్లెవాటుచెంగూభామపై నొప్పుగావైచి - బం దుకుర్చీలమీన బాగు
 గాకూర్చుండిరి- సంధ్యాకందన వేళలామెనవి నఖములతో బలుకా -
 బంగారు కలశముతో కాగయివ పునకము దెచ్చిరి - తిరుమణి శ్రీ
 చూర్లములు కాగారీర్చి-ద్దుకొనిరి!ఎరిమెళములు స్వామి బాగానలరు
 కొని బంగారు వల్లెములో పంచభక్త్యాన్నము పూర్వము లమరగ
 నేడుకనో పరమాన్నము వడ్డించిరి పూర్వేందు లంతటనూ సంపూర్ణ
 ముగవడ్డించిరి-పాపూర్ణముగా భుజించిలేచిరి పురుభోత్రము లపుడూ
 ఆకుమడుపులిచ్చి మంచీ అత్తగు జవ్వాదిచ్చె - మల్లెలు మొల్లలు విక
 జాలు కాటచ్చె సత్యభామూ - తన నాశాసమునూ గరుడని ముదా
 మతో బలువగను కనకపురక్కలు వినరుచు చక్కనిగరుడు వచ్చెయూ
 గోవిందాకృష్ణహరితోపాల గోవర్ధనగిరిధర వామన కేశవశ్రీధర శ్రీహరి
 యనుచూ! తనవాహనంబునూ గరుడపైయెక్కి అమరులు అమరూ
 అతిమోదముతో అమరావతికేగిరి! పలుకులు కర్పూరమును పాదోక
 టిగాంచి పారుజాతం పెల్లగించుకువచ్చెను బక్షిండుమీద, పట్టుకు
 రాగాను పట్టయిండుడు సేనలతోను, కృష్ణుమీదికి కయ్యాకకువచ్చె
 ముతిదప్పివచ్చిగా మహిమీద యాచెట్టు కయికొని మరల సీపురేశగ
 గలవా, చెడుగుమనుజులెల్లా గర్వముతోనూ, చెట్టు దెమ్మనంట,
 మర్మముతోడూ మటు మాముడుగా పారుజాతం పెల్లగించితివా,

అంతట యందును మహానభావుడని చెరిసి | ఆడిగోనూయిత్తువనుచు
 నూ పాదములబడినూ - అంతట అమృతము తమరూ అతివేడుకతో
 అనురావతి కరిగిరి | ఆవేళ అట్లువుండి మరువాడు పొద్దున్న - అంతః
 పురములోపలికొచ్చెను అపందముతోను - కర్పూరపు పలుకులతో పా
 దొకటిగావించి నెలతలు వేడుకతో వచ్చెను - సీరపుడూ - చిగుళ్ళవేసి
 లతోను - మొగ్గులుపువ్వుతోనూ కాములుపండ్లూ యొకటి చెట్టు విక
 సింపియుండె - వట్టిచూసూగిందా ఎట్టెనుంచమువేసి చెరిక తెల్లతో
 సత్యభామ కావవ్వించియుండె అంతట కృష్ణుడవుడూ అపందముల
 తోను - ఎట్టెనుంచముపై కూర్చుండెను సత్యభామతోటి పూచిన
 పువ్వులన్నీ - రుక్మిణీగడ కవుడూ వెల్లెకుమ్మిదలు పువ్వులన్నీ రుక్మిణీ
 వయిచూరె | వేద్యకాంతపుగనుక నీవు పువ్వులన్నీయు ముట్టరాదు అని
 కృష్ణుకాబలికె || అంతలోనాడును అపందముతో పాట పాడుచూ
 సత్యభామక 'దాసప్రచుబలిక పూచినపువ్వులన్నీ రుక్మిణీగడకు వెల్లె
 కుమ్మెదలయిపువ్వులు అన్నీ రుక్మిణీపై పువ్వులన్నీ | వట్టిచూసూ మూలవ్వ
 యేలసి నారదుడూబలికె || అంతట కృష్ణుడవుడూ నారదు చెయ్యిబట్టు
 కూని || నారదుతోటికృష్ణుడు అపుడూ ఎప్పుడూ కాబలికె | ఒక్క
 పువ్వుదెచ్చి వనితలకునాకూడగడంబెడితివి అనుచూకృష్ణుడు నారదుని
 తోడుకూవచ్చిబలికె || నారదుడు కృష్ణుడు గలసి రుక్మిణీ మేడలకేగె
 నారదుడవ్వకు రుక్మిణీతోను సపువ్వులూ కాబలికె | కాదుకాకపు చెట్టు
 సత్యభామపెరటా | వేయటగాని పూచినపూవులు అన్నీ నీపైవే | నాకే
 గడె అనుచూనారదుడూబలుకా || వాస్తవములుముకురిచి నారదుని
 కృష్ణుని మొగ్గులను రుక్మిణీకానపుడూ | గోవిందా కృష్ణవారీ వోపాల
 శ్రీధర | గోవర్ధన గిరిధర - వామనకేశవ శ్రీధర వాయునుచు పాదు
 కాత పువ్వు యొకరుపాడిన విన్నాను | పరులకు పాదాగ్రంజలుకు
 సంకోషమృతయందూ ||

— త్రిపురాసురసంహారము —

౨ త్రిపురాసంహారము తెలుగున గదియించి వివరముగా
 సునకులకు విన్నవించు - త్రిపుర వీరవలులు ముగ్గులు త్రివనంబు
 లయిదు ద్విశకులందర్ని గదలడరమె - యెలమిచేదనజాతి హెచ్చియు
 వారని సుగులు రాజతాద్రీశేరి - భయమంది మునులూ మొరక్షప్త
 సాగిరి సురులూ గజతాద్రీ ॥౩॥ శరణు జగదాశిశ శార్వాణీ హృద
 యేశ శంకర వరమేశ శరణు శరణా - శరణన్నమాత్రా నశంభుడం
 తటజాచి వెరవకుడి అపచాల వెంపుడిరై - సుగులారా మునులారా
 సుజనవంశమలారసమయముగాదు వివరే - దయత్కులాతో వైరమూ
 ఎలదు మానుడి - అనుకూలు నయింప నమకూలమగువేళ కమ
 లాక్ష హృదయమందు కృష్ణున వెడలి సంహించి నమయామూ
 ॥౪॥ దానవులకు తొల్లివారి యిచ్చిన వరమా తప్పించ ఎవ్వరి తరము
 గాదు - పురుషులకు అజంఘ్రా ననియె చిరనిలమొన నింత
 కలువచ్చె డవిజమలను సాగించి రావరేవని కమలానంపువు దొప్పె
 నూ - యీ వర్తలన్న కమలాంబు నాకు జెప్పెనూ - హీనుసుతు
 భజయి చువేళా వచ్చినారని వెనుక - కమలనంభవుని తోటి నైలా
 ఎమవ శేరి॥ కమలానంభవు దొప్పెను ॥౫॥ ముగ్గురు మూర్తు
 లు మూడు పురంబులు సంహరించెద మనిరి సాహసమురా—
 సాధించుటకు ఆపని రథము సారథి అని భువి నవఖండము ల్పొసగి
 నిల్పె యిశునవ వీ నలుండు రని చంద్ర చక్రముల్ - తేయావ సం
 భుటించిరి - రథాంగములు తిరుగ శృంగారించిరి భోరుకొల్పాగ
 నగధీశుడయి వరభావమునా - అరూఢిగానూ మెరయా శోరి నిల
 చింపెనూ తేయావ ॥౬॥ బహుబ్రాహ్మనుల వద్ద పడియున్న గుర్ర
 ముల్ పురములవయి చాటి పూన దొడిగ - నకలరాజులవద్ద భువ
 ముదపు లేనగు అసురభరింబున శేనుచుండె గాత్రీలిద్దియ్యర మొ
 తూరిగ జేసి హామూ తా జాగ మాయెను బాణమునకూ శరధి

కూడకమామెను వెరగంరా వింటునుగులు వెరగంది జూడ గరుడా
 గంధర్వ యక్ష బహు బ్రాహ్మణులు పొగుడ - వారియు తా బాగా
 మాయెను 121 భాలాగ్ని కేత్రంబు బాణంబునోక మల్కి నంధించి
 యాద్దనస్పద్ధులయిరి - రాదానిలాభిం భద్రావతారులై రిదుండు
 తారాదాయాడుడియ్య - నమర నిన్నాహంబు నమకూడెనని నోల
 సురులై అనందించిరి - నోదోక్తముగా భూసురులై అశీర్వాదించి
 సిరిరాజా మనోహర గల పూ దైత్యుల నెదిరి మున్నా బ్రాహ్మణుని
 పొగడా హరుడతి రాద్రమూవ విలచెను - దనజల నెలా దు) చె
 భూసురలై అనందించిరి - శంభరినాదంబు చెరిగి నాగులొలగ
 శ్రీపుర దైత్యులగుండ - దరితడియె దనజగుగాధ్యుల దళదికల్
 గల్పించ గిరువు తిరవును నల కొరగబడియె భీష్మదంకముల్ చే
 నెంబడిమోయె కడనామూరగు నడిచిరి రాక్షసులంత బెదిరి గుంపు
 లూచిడచిదలవన్నాదనజలనెలా అతిభూలి తిహాగుడు అప్రంబా)ను
 నుపివట్టెతినేనాక్షణమిరినూ - జడితాహనాకుడడలిరి 122 పురముల
 వలుదప్పి పూర్ణాశుకబట్టి శరమునందించెనా శంకగుడు - విడుగులవది
 శ్రవడివేసె బాణముల్ నలపై శిరములు కూలబడియె శిరములు తురు
 ములు చెరిగె మనస్సులూ హరిమైరి దనజలెల్లా - దేవతలంతా జరిలై
 రెప్పటివలెనూ మొదమూ తొ మిగురుమూర్తు - నెలసి విలసియుండీ-
 రిత్తుల మెదతుగచి విమతుల్ శాయ-హానిమైరిదనజలెల్లాను 123 పుర
 హరుడంతట పురహారమునదిలిది బయిళ్ల నేమించె జగతి మెరయి-
 తలచినవార్యంబు తక్షణముగానాయె లేని మరగించుముని తెలియ
 బలిక-శైలానగిలొవకము జరిరి సురులై-దేలాలు పాకుచు నడచిరి
 రాతీరీయు నాటజోపాడుదమిరి - మేలాయెనను చాలనంతో
 వం మెరయగానూ పాలాలోచను నపుడు నీగిజునుందు వేకుచు
 దేలాలు పాకుచు కడచిరి

శ్రీ పురాసుర సంహారము సంపూర్ణము.

శ్రీరామ దండములు

పండితులచే పరిష్కరింపబడియె:

1946

1 అటా

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్మ

సంస్కృతాంధ్రా బుక్ డిపో. రాజమండ్రి.

శ్రీ ర స్త్ర.

శ్రీ రా మ ద ం డ ము లు

౧ పాలనముద్రదంబిద పవ్యళించు రామ | శేషూనిపై నిద్ర
నేవించురామ | నటపల్లెకాయపై పవళించురామ, శ్రీలక్ష్మణోనుండు
స్థిరముగారామ దండాము దండాము ||౨|| దండాము కోనండ్ల పతి
వయిపురామ దండకారణ్యమున చరియించినరామ | కంకిగా నసు
రుని చెండినరామా, దయతోటి మమ్మేలు దశరథరామా ||దండ||౩||
సురలెల్ల మొదలిడి తె ఆలించినరామా | సునియురి ద్రుంచిన ముర
నయిరరామా | అభయమిచ్చినవారిని అంపినరామా | అనంరపుణిల
నుండినా రామా ||దండ||౪|| పుణికామేష్టండు పుష్పరామా | దశరథ
సుతుడవయి జన్మించినరామా | నరహానతారము యెత్తితిని రామా |
చాడుగుగాభిరామా అయోధ్యరామా ||౫|| అసురులను వధ
యించియున్న శ్రీరామ | కళ్యాణకౌసల్య సుకుంభవారామా అన్నది
మ్ములు నలుగురీనిరామా | ఆనందసభలనునమరికరామా ||దండ||౬||
తాటకీదర్పము నణచినరామా | శౌశికునియాగము గాచిన రామా
మామూమ్మగముచు జంపినరామా, వేడుకతో ప్రభాతి విలసిన
రామా ||దండ||౭|| జనకుకు రేఖలు వ్రాయగా రామా | దశరథుల కరిగిం
పగారామా, శౌశికునితో నేగిన రామా | లలిని బలాశుల నధియించిన
రామా ||దండ||౮|| నీపాదధూరికొక శ్రీరామ అహల్య స్వర్ణమున కంపిన
రామా రాలినాదిగ చేసినారామా కబరీని పోచిన శైవ్య శ్రీరామ
||దండ||౯|| నేర్పుతో పురి కప్పుచేసినరామా బలిమితో హరివిల్లు విరచిన
రామా నీర చూచి వరియించినరామా, శ్రీహిరమంది శ్రీరామ
||దండ||౧౦|| ధనస్సు విరచిన దనుజాభిరామా విలువిగ్య చేకొని విజయ
శ్రీరామా విలువిరచినట్టి విగ్ధాత శ్రీరామ, ధరక్షత్రియుల నెల్లగల్గితి
వికామా ||దండ||౧౧|| దేవదుంధువులు మ్రోయగరాదు, దేవతలందఱు

పొగడంగరామా, సురలు పుష్పవానగురియంగరామా! మునులు మీ
 కెప్పుడు మొక్కుదురురామా ||దం॥౧౨|| మగువమెడకనుంగళన్మాత్రం
 రామా, మాణిక్యాలతో కడితివిరామా, ముత్యాల తలంబాలుపోసితి
 విరామా, భాష్యముకట్టిన సతికి శ్రీరామ ||దం॥౧౩|| జనక సుతను
 పెండ్లాడినరామా జనకునికావందమయున్న రామా జానకినికోడుకొని
 వచ్చినరామా పరశురాముని భంగపరచినరామా ||దం॥౧౪|| సాక్షాత్
 పురి కప్పజేగినరామా, తల్లిదమ్ములతోడ సుఖముగారామా, తండ్రి
 పెట్టం కట్టవలచిజేరామా, తల్లి అడవులకంపె మిమ్ము శ్రీరామా||దం॥
 ౧౫|| తల్లిపూరడించి పంపినరామా, అతివశమ్ముచునీవు అడిగితివిరామ
 తిపసి వేసిమ్ములు వేసితివిరామా, చిత్రకూటమునకు చేరితిరామా||దం॥
 ౧౬|| వనము చరియించి వచ్చితివిరామా, పల్లకాలాగట్టి నిలిపితి
 రామా, చుప్పనాతిని మక్కు చెక్కినరామ, ఖరదూషణుల మంచి
 రామా ||దం॥౧౭|| కనకంపూ మాయామృగ మొచ్చెనురామా, పర్వతా
 లాముందరాడెనురామా, నీత చూచి నెమ్మన్నది రామా, విల్లువంబు
 పోటి వెడలితిరామా ||దం॥౧౮|| వెనుక వెనుకకు మృగము నడచేను
 రామా, అడవిలో కప్పకు వెళ్ళెనురామా హా నీత హా లక్ష్మణా! అన్నాది
 రామ, మీరనుచు మీదేవి భ్రమసెనురామా||దం॥౧౯|| లక్ష్మణుని
 మీదగ్గరికు అంపెను రామా! రావణామాయలు వచ్చెనురామా, జాన
 కిని కోడుకొనిపోయెను రామా! రావణునితో జటాయువుపోయె శ్రీరామ
 ||దం॥౨౦|| అంతటాహనుమంతు నేలినారామా! వేషధారులయి వస్తరి
 రామా, చెట్టుచాటున మృగము నేసితివిరామా వాసిగా సుగ్రీవు నేలిన
 రామా ||దం॥౨౧|| అవనికగుడ్డులు కవికి శ్రీరామా, అనవాలిచ్చి పంపిన
 రామా, చెంగునవారదిదాటునురామ ముద్రిక నీతకు మిచ్చెనురామ
 ||దం॥౨౨|| వరసతో నవమంత పెరికేనురామా! అక్షయపుత్రుని జంపితివి
 రామా, లంకంత భన్తముచేసెనురామ, మీపాలి బంటువని వచ్చేను
 రామా||దం॥౨౩|| నీతిజాడ చూచి వచ్చేను రామ, శిరోమూఢ్యము

అందుకొనిరామా, మరలీవారధిదాటి నచ్చేసురామా ఆనవాలిచ్చి
 మ్రొక్కెదను రామా ||దం॥౨౮|| జానకి తేమాన వున్నదిరామా, యిది
 మంచినమయము తన్నుమీరామ, వచచరులతోగూడి వేంచేసెనురామ
 పైస్యముతోగూడి శ్రీరామ ||దం॥౨౯|| కులపర్వయలన్ని తెచ్చితివిరామ
 నీలుడు నేతువుకట్టెనురామా వృషతగట్టున యిసుకపోసింది రామ! వార
 ధిదాటి లంకజొచ్చినరామ ||దం॥౩౦|| లంక ముట్టడివేసి నిలచితిరామా
 రావణ కుంభకర్ణాదుల గూల్చినరామా యింద్రజిత్తుని పడవేసిన
 రామా రావణాసురు తలలు దుంచినరామా దం॥౩౧|| లంక విభీషణ
 నికి కట్టినరామా జానకిచందము చెల్లించినరామా నీతను పోమాన్యము
 చేయుచున్నారామా నీతి అగ్నియందు కొచ్చెనురామా ||దం॥౩౨||
 నీతతో పుష్పాకమెక్కినరామా ఆ యోగ్యపురికి వచ్చినరామా తంకి
 మరణముచిని శోకి స్తివిరామా, కొనల్గు కొగిలను జేర్చెనురామా ||దం॥
 ౩౩|| నీతతో పట్టంబు కట్టకొనిరామా వేడుకతో పడహనువేలేంట్లు
 రామా నలుగురితమ్ములతోగూడి శ్రీరామసుఖముగా రాజ్యంబుయేలిన
 రామా ||దం॥౩౪|| అటవాల్కులవారు జడంగరామ అంచుకుపట్టును
 యిన్వంగరామ సచ్చిత్తురాసులతో ముడెనురామ దేరెక్కి విధులు
 తిరిగితిరామ ||దం॥౩౫|| కనుణతో కొనల్గు వర్ణించెనురామ అన్నని
 మ్ములపంక్తి కూర్చుండితిరామ క్రిందిలో గోజరముచే స్థితిరామ కర్పూ
 రతాంబూలం చేసితిరామ ||దం॥౩౬|| అటుగా మీసేన చేసితిరామ
 యిపుడు నే పుణ్యశాలివిరామ, మమునికి నన్నప్పాగించకు రామ,
 యముడంట భయమగును నాకు శ్రీరామ ||దం॥౩౭|| అదిమూల
 మని తలచితినిరామ, మన్మాదరించి జూడుమురామ తలవనేరకమో
 పోతినిరామ, తలచినిని గాటూర ననుముచురామ ||దం॥౩౮|| నను
 లుపనులు మిమ్ము తలచూచుకురామ, చేపట్టి నకులను పోషించురామ
 యిత్తోకులనంశవర్ధనరామ, భద్రాచలమందు వెలసితివిరామ ||దం॥

గోవు పాట

గొల్లకృష్ణ వేణునాదము చేతబట్టుచు పూదుకొనుచు గోవుమం
 గల వెంటనడచి పొన్నచృక్షము చెంతజేర గోవులన్నిపొదలమారికలనీ
 మేయుచుండగాను పెద్దకాలపు అవుళార పేరుపడ్డా మందలార కవిల
 చూపుమాడల్లార కరియూపు మాడరావె తెల్ల చూపుపిల్లరావెబొల్లియా
 పు నీవురావెకామధేనుకల్పతరువా శ్రీలక్ష్మీవేరించేవిలన్నపూర్ణ విశా
 లాక్షీ తెల్లమత్సగోవురావె నల్లమత్సకపురావె చిన్నికపుమాడరావె శని
 కారమువిష్ణుక్రీడిపేరున పిలచితాను బట్టిబట్టిబిగియగట్టి లేగమాడలచేత
 బట్టి శృంగారపుచెంబుపట్టి వెంకితాస్లుతెచ్చి తానుబంధములను
 నేయుచూను గోవులుకు పాలుపిడికి గొల్లభామలచూపులందు బెట్టి
 నాగియిండ్ల కనిపి చెట్టుయెక్కి వేణునాదముచేతబట్టుచు పూదుచుండగ
 గోవులన్ని పొదలదాటి నలుదిక్కుల మేయుచుండగ తూర్పుదిశకూ కొ
 న్నివెళ్ళి గట్లపైని మేయుచుండగ గొప్పనాదము చెవులబడగా అదురు
 కొంటూ బెదురుకొంటూ మేతచూని ఎదురుగ గొండు గొండు మను
 చువేగ మె పెద్దపులి యొక్కాచ్చి నిలిచి నాదుపొలము పాడుశాయగ
 చేడుపచ్చిన చూపులార పోకుపోకు మేతమాని చిక్కినారుగ వారు
 చేతికి వారమొక్క చేతముగా గొంతునిరచి రక్తమెల్లా గ్రోలిపొట్ట
 చించి వేగమె కొప్పుకోసి నారగిస్తును దాటిపోవా జాతశరేమొ పారి
 పోవా జాతురేమొ కురుచకొమ్ముల చిన్నచూపుల నిడువకొమ్ముల
 పెద్దచూపుల పేరుపడ్డా చూపులార కోట్లకొన్నిగ తిన్నదానను నన్నువిడ
 చి పారిపోతె వెంటతరిమి చంపివైతును నాదు పొలమూచేరి మీరు
 నాకు హిరము దొరకినాను నాదుపేరు వ్యాఘ్రము మాకుమీకు వైర
 మెందుకు నేను చెప్పినమాట దాటక బుచ్చిగలిగియుందుమనుచుబల్కు
 గా నాయాపుముందునిలిచి తాను బల్కుచుండ పేరుపేరుగ నున్నయా
 వులు వెనుకచెంపలగాను వ్యాఘ్రునూ వినుమునాదు ఒక్క మనవి

చిత్తగించు మూడుదినములక్రింద నేను కలవదూడల కన్నదానను నన్ను
 బెంచినదాతలెల్లా పాలుపిశుకక యుండగాను రెండుమాడలు బెంచు
 చుంటిని నాదురాకకు దూడలెల్ల యెదురు చూచుచు బెంగతోను శల
 వుయిచ్చినపాలుయిచ్చెమళ్ళీవచ్చి నీదుయాకలిడిచునని బల్కగాను నీమ
 మాటలు నమ్మినేమ వదలివేయను నమ్మునన్ను వ్యాఘ్రమునునేమగా
 నాలినుచుబల్కుతునుండెనూ సకలదేవతలొనవచ్చెననాదుపుణ్యముథా
 రబోసెద నాదుకొడుకుల మీదుగాను సత్యమైన తల్లితండ్రి తోడునీడ
 లమీదనేను సకలయానలు బెట్టిదాను సత్యవాక్యము దప్పితేను న్నా
 మిద్రోహము జేసినట్లు పుట్టినింటవారెల్ల అన్యవారియింటికిల్ల కీర్తిసం
 పద బోయినట్లు కల్లగాను మాటనమ్ము బాంకుగాదు మాటనమ్ము శల
 వుయిచ్చిన వేగవత్తును కోరిమొక్కితి కావుచూ

ఇన్నివిధముల కోరగాను గొప్పయానలు బెట్టిగాను పెద్దపులికి
 జాలిగలిగి యడవిలోనా యానబెట్టి తప్పితేను ద్రోహములుచుట్టుచుట్టి
 తరుముకొచ్చి నిన్నుబట్టి చంపివేతును గాన వేగమె వెళ్ళినపు ఏనుకొడు
 కులజూచి పాలుయిచ్చి మళ్ళీ రమ్మటంచు శలవుయిచ్చిన గంతు వేయ
 చు ఛంగుఛంగున దాటుకొనుచు యింటిమొగమై దొడ్డిజేరియు కవల
 దూడల జేర్చబిలిచి పాలుయిచ్చి తృప్తిపరచి బిడ్డలార వేగవల్లెద అడి
 విలోను మేయచుండగ పెద్దపులి ఒకటొచ్చి బట్టగ బిడ్డలార జెప్పి
 వేగమె వస్తుననుచు బాసలిచ్చి వచ్చియుంటిని గాన మీకు బుద్ధిగలిగి
 మసలుచుండుడి వచ్చిచేను మేయబోకా కాపుచేతిలో చిక్కబోకా
 పొదచాటున మేయబోక పులులనోటికందబోకా ఇండ్లలోనా తిరుగ
 బోకా కర్మదెబ్బలు తినక మీరు కాపువాడు మేయబోవు బీళ్ళయందు
 నిలచినపు కడుపునిండా తినుచుమీరు దొడ్డికొచ్చి నిక్కజెందుడి పేరిం
 దేవి మీనాటి ఆదిలక్ష్మి అన్నపూర్ణా కామధేనువు కల్పతరువా వేరు
 బడ్డా గోవులార నాదుకొడుకుల మీరుజూచి ముందు కొచ్చిన బాడవ

భోకావెనుకొచ్చిన తన్నభోకా మందజేరునిక బుద్ధిగరపుడినేవ్యాఘ్రు
రాజా అకలినిదీర్చబోయెదా ఓ గోవులారా నాదుకొడుకు దయతో
నాకు తుంగభద్రానదులలోను స్నానమాడి భగవాను దేవునిపూజిం
చితాను అడవికేగనూ, ఓజనులారా చూడచోద్యముగానుయుండెనూ
అన్నజారా చిన్నలారా ఆకలిగనుండుకోషము వ్యాఘ్రురాజా వేగ
నచ్చితి కోపగించక నన్న జంపుము కోటిగోవుల తిన్నదానపు లక్ష
గుచులను యెరిగియుండి నకలన్యాయము తెలిసియుండి గడువుమీరక
నచ్చి నేను జొబ్బలిడనా రాకయుండుట పులిరాజా తెలియజాలను, ఓ
వ్యాఘ్రురాజా వేగనచ్చి నన్నుజంపుము ఆర్పుకొంటూ హడలుకొంటూ
నచ్చి గోవుకాళ్లకపుడూమొక్కి చెప్పేము వ్యాఘ్రురాజా తల్లిసీవు
అక్షీతదేవిని అన్నమాట వాడనేరవు నిన్నుమించినవారుభువిలోనీతివరు
లాగాన లేరు నీదుచర్యలు విన్నవారలు చదువువారలు వ్రాయువారలు
యెంతమూర్ఖ ద్రోహులుగా పుణ్యమట్టి మోక్షమందేరు ఓ జను
లారా తప్పకను చదువుచుండుడి అనుచుచెప్పి ప్రాణమొనలెను బ్రహ్మ
నచ్చెను రుద్రుడొచ్చెను విష్ణువచ్చెను ఇంద్రుడొచ్చెను నకలదేవ
తల వచ్చిరి తల్లి నీవె సొంతనీవె నిన్నుమించిన నీతివరులూ యెల్లలో
కములందు లేరు నీవు మున్నా గ్రామమందు పంటలుపండు పూర్తిగను
నెలకు మూడులర్రాలు నకలదనులూ సుఖము నొందేరు ఓ గోవులారా
నీదుకీర్తిని జెప్పకకృమా నీదుచరిత్రము చదువువారలు విన్నవారలు
జూచువారలు శైలానపద్మ జేరసుఖమును పుండరనుచూ మేము
చెప్పినమాటలెల్లా శాశ్వతంబుగ జరుగుననుచు చెప్పి వారిలోకము
లకువెళ్ళి నంకట యల్లయావు మందజేరి విడ్డలాకు పాలుయిచ్చి సుఖ
ముగనుండేను ఓ జనులారా యెల్లకాలము జదువుచుండూరు అప్పటి
వెంట యీ దినంబున జరుగురీతిగనూ.

గోవుపాట—నంపూర్ణము.

శ్రీ రామ స్తుతి

శ్రీవైకుంఠికేశవరామ, శ్రీభూనీచా శ్రీధితరామ, కలశ
పయోనిధి నిద్రితరామ, కమలాసంహార పాతరామ, నాశీసుత
సంభోదితరామ, వాల్మీకజముని వల్లభరామ, సుమనోమల సందీప
రామ, దితిసుత దానన దానకరామ, కోశలదేశాధిష్ఠిరామ కామ
భోగ సంతోషితరామ, పిశ్యునచన పరిపాలకరామ, భారద్వాజ
సుమోదకరామ, కౌసల్యాచర నందనరామ, దశరథహృది
నందనరామ, తాటకాది విధ్వంసకరామ, గాధివాసవదత్తకరామ
కౌతమసత్యహరకరామ, శింశుభూజ్జ్వల కామృతరామ, జనకనం
దనీ మోదితరామ, జామదగ్న్యమనీ తనకరామ, ఋషిగణ ఘో
షణ షోషితరామ, చిత్రీకూటగిరివాసకరామ, గుహాహార సాహ్చ
దరంజితరామ, భరతిఘటితనిజరామకరామ.

సం ప్రా స్త ము.

ప్రకటన

సమస్త నేత్రరంగములకు శస్త్రచికిత్స లేకండా

బాగు చేయబడును

ధర్మలింగాయర్వేద నేత్రవైద్యశాల,

మొయిన్‌రోడ్, విజయనగరం

పెండ్లిగోవిందనామములు

1946

1 ఆట

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
హంస్కృతాంధ్రానుకూలము, రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు.

పెండ్లిగోవిందనామములు

[ప్రతిగీటుకగర్, కానూదగర్ గోవిందా నాని పాడుచుండవలెను]

శ్రీరసాగరమందు గోవిందారామ | శ్రీహరులునయ్యచిరి || పాలు
సాగరమందు | లక్ష్మీనమేతులైరి | ముక్కోటిదేవతల | నీకుమొ
లుపెట్టిరి | ఆలించివిన్నవార్కి | అభయమ్ములిస్తురవి || సంతానహీనులై
వశరధుకు పాపసుతేసెను | పుత్రికామేక్షచే | పాయసవంశిరి || పాయసపా
త్రలు | పణులు భవించిరి | వాలుచున్నలు | శేలుచుముఖములు | గర్భ
పుచిహ్నులు | వనబడిచోచెను | ఆనూనములాయె | ఆదేగర్భములు
నొమ్మిదిహూనములాయె | నోయజాకులకల్ల | పరిహూనములాయె
బాలుకుడుయించె | పోశల్యగర్భాన | రాముకుడుయించెను | పైకిగు
గర్భాన | భగతుకుడుయించెను | సూమిశిగర్భాన | సుశులిద్దకు
వశరధునిగర్భాన | కలుగుకాతారముయి | పుత్రులపుట్టిరవి | పుణ్యవేర
చూస్తిరి | పుష్పోన్నరముపైకిరి | భూమిజనులకల్ల | సర్వరాత్రులుగడిచి
పురుడువేడుకలాయె | పట్టములవారలకు | పసుపుమానెలు | పోస్తిరి |
సంపెంగలైనాన | సుశులకు శిరమంటిరి | పసుపుతోపదిలాన | పణు
లుపెట్టిరి | వెండియ్యగాబుల | వేడినీతోడిరి | పయివయ్యగాబుల |
చన్నీరుతోడిరి | చన్నీరు వేన్నీర్లు | సమముగానోడి | ముత్యాలచె
బులు ముదిరిల పొలి | పూరాదకుమాడ్చి | మద్దనమాడిరి | మెత్తన్న
వస్త్రాలు | మేనల్లనొత్తి పట్టనస్త్రాలు శేచ్చి | బాలులకు పాత్రభువరచిరి
కాటుకచుక్కబాట్ట పసిబాలలకుపెట్టిరి | వుల్లిదీరానులసి | బాలలకుపా
గవేసిరి | వుల్లివేసిచూసె | పణులగొల్లబోసిరి | సంపెంగలైనాన | సశుల
శిరసంట్కి | సుపుతో పదిమగు | పణులపెట్టిరి | వెండయగాబుల వే
సిరుబోసిరి | పయివయ్యగాబుల | చన్నీరుతోడిరి | చన్నీరు వేన్నీరు
సమముగానోడిరి | ముత్యాలచెబులతో | ముదిరలందిచ్చిరి | మాలు
భార్యలు | మద్దనమాడిరి | మెత్తన్నవస్త్రాలు | మేనల్లనొత్తి పట్టచీర

తెచ్చిపణతులగట్టిరి | పాదమున నందెలు పాయపట్టియులు | ముత్యాల
వతులు | ముగిలించిచ్చిరి వజ్రాలవడ్డాణం | పణతులుపెట్టిరి శనగపూ
రవికలు చేడలుతోడిసిరి | చామపు కడియాలు చేడలుపెట్టిరి అంతిశ్యం
గారము అపణతులకు జేసిరి | నిలువుటద్దముదెచ్చి నెలశులుచూ స్థిరిపురు
డుగలిగెను నెను | పుష్కలహనంజేసిరి | బారసాలజేసిరి | భూపతేశ్వరకు
సముపిషట్టెము పొచ్చిరి | పాల్నిండపొసిరి నామకరణమువాసిరి | రామ
లక్ష్మణులని భరతశత్రుఘ్నులని | నలుగురికి నామములిసిరి | వక్కోమా
నమున || గో || ఒత్తిరినేర్చిరి | రెండోమానమున కూర్మమ్మలలిపిరి మూ
డోమానమున పెనపులువెరిచిరి | నాలుగోమానమున సప్తలనేర్చిరి |
అయిదోమానమున అటలునేర్చిరి | పరుసవడాంగుల వరుసతోవచ్చిరి |
ముత్యాలసేలలు రత్నాలతోపైలూ | మాణిక్యాలచీరలుబంగారుతోపై
లుపువ్వులచేతులుపూచిపుడిరయ్య | నానబియ్యముశనగలపంచిపెట్టె
కోసల్య | చ్చయ్యపోకిల పండుపెట్టెనాకులు | విరువారనకుండ పంచిపెట్టె
కోసల్య | అకోనూమున అన్నపాశనవేసిరి | అయిదోయేడనుచు అక్షరా
గౌరవంచేసిరి | పెన్నెప్పిడలు వినునాగ పొగడుమరు | పంచవరహామండు
పంచశిగలుచి | పుడవయసం గావించె శ్రీరామ లక్ష్మణులకు | జనకు
పెద్దముచెయ్య చాలబాధించెను || గో || మిథలాపరమందు మేదినిబుట్టె
ను మంచహాసముతోను | ముగిలించుచు జనకుడుప్పొంగి | విచ్చి
ల్నిసిలిపించ వచ్చియూపిప్పుల వనిత నెరిసించిరి | ధర్మధాన్యముల జనకు
డుదాసమ్మ జేసెను | మహర్షులెల్లను వైధిలికినామమిసిరి | మగునపుట్టె
నేల మంచిగాజెప్పమనిరి | మగునపుట్టెనెనుకి ముగ్ధుడుపుడుమరినిరి
ప్రగ్గిముగ్ధుట్టె పూర్తిలందువాణ్ని జనకునిపట్టెనెను | శ్రీతిక్కీర్తి
లందును వానిమానవతిపుట్టెనెను | మాళవియందునువాణ్ని అష్టక
మ్మలవారు కన్యకనెడికి | కంకికాలయివోచె | నీలకంఠనివిల్లు విర
చివవానికి | బాలనిస్తుమనిరి | జనకుడు పత్తిజ్జ బలికను తలిదండ్రులకా
గుకూటయ విచారించిరి | తల్లిసీతకువగ్గతగని విధులులేడు | కొశికులు
వెళ్ళిరి బాల విచారించ శ్రీరామలక్ష్మణులను కృష్ణాని పంపుమనిరి
నశరధుడు కోపిస్తె పశిష్టుడు వద్దని పలికిను శ్రీరామలక్ష్మణులను,

శీఘ్రానపంపిరి, కవుశికులు వేగమ్ము ||గో|| శీఘ్రానగాంచిరి అటపియ
మునాడు, తాటనివేసెను, అరణ్యములోను, అహల్య పావనమాయె,
ముట్టలేకవిల్లు, మూకమూకలుగూడిరి. పట్టలేకవిల్లు, పదివేలుగూడిరి,
హరునివిల్లువిరచితే, అందరముచూదాము. సంబరముచూతాము,
చావిళ్ళుదిగివుండి, హరుడువిల్లు విరచి, అత్తమామకు మ్రొక్కె-
చెలగలేచినారు, వేయిజెరీలు వేయించిరి, తల్లిస్తీతకుడగ్గర. తగిననిభుడు
యితడు, జనకమహారాజునగర, శుభలేఖలుబుట్టించి, పుట్టించె శుభ
లేఖలు, కొశికుల్ని సిలిపించి, వచ్చియా గొశికుడు, మీసంబుస్థిరని
నేటిదినము మీకు, నెలకుపయనామనె, భక్తిభక్తులుగట్టి పయనమ్ము
చేసిరి, పసుపుకుంకుమ పళ్ళు కావిళ్ళుగట్టి, పదిహేనామకదాటి. పట్నా
నికెళ్ళిరి, పట్నానికెళ్ళియు నగరంబునొచ్చి ||గో|| నశరథమహారాజు
చేతికి, శుభలేఖలందిచ్చిరి. లేఖలందుకు రాజు, నేర్పుతోజూచెను,
చాలసంతోషించి. తనపళ్ళులతోచెప్పె. సుతులకల్పాణమని సూమిత్ర
తోచెప్పెను. కొశికులునచ్చిరని కన్యకతోచెప్పె. కావీరామనివేగ,
కొనల్యతోచెప్పె. నతులారమిది కన్యకతోచెప్పె. మా కన్యక
తియని మారాజుగోలికి పంపింపుమునునెఱికి పంపింపుము
లంటి కొశికులునచ్చిరని. కనకవీరమునెఱికి, కాంబలంబుచేతి, కాట్ల
గడిగించిరి. గండాలుబూయించి కట్నాలుగట్టి, నెట్టని సిలిపించి.
వోణీలుగట్టిరి, కావిళ్ళువారిని. తకటంచుచావులు. రాసువులుగట్టిరి
ఆదుస్తులిచ్చిరి, కట్నాలుఅంగుకొని, కవుశికులుమచ్చేను, అతిచంద్రమ
ముచేత, ఆదిలక్ష్మీచ్చేను, అంతానమోనూను. సరగములుపుచ్చుకొని
ఆరుగోట్లశ్వాలు, అలంకారమునచ్చెను, పట్టవేనుగనొక్క- పట్టుబట్టు
బరచిరి, పట్టుబట్టుబరచి. నదికిగరిసెనవేసికూర్పున్న బాలులకు గుబ్బగొ
డుగుబట్టికొనల్యతనయులను, కాగితపుగొడుగుబట్టి, పట్టిబాలాది,
పట్నమంతాజల్లిరి, పట్టచాలగరిక పట్నమంతాజల్లి పదిహేనామకదా
టిపట్నానికెళ్ళి, ముదిలివగరాన, విడిదిగిదిగివుండి, సంకుసంధిము
చేసి కోటిపడగట్టి, బహుతోకొనల్య. నగలంబునచ్చెను, కల్లుకాటుక

లుంచె, కొనల్యతనయులకు దిష్టితగులాకుండ, చెక్కిటదుక్కించె కన్యా
లలామను, గంపలోకిమడమ, కాళ్లుదిగువనవుంచి, గంపలోగూర్చుం
డె ॥గో॥ మనసుపట్టాలేక, మరితండ్రిముద్దాడె, చేడె తల్లితండ్రి చెక్కి
టనుముద్దాడె, సఖయశిలిదండ్రి, తల్లంటుకోవెల్లి పణతితలిదండ్రీ, పట్టు
వస్త్రాలుగట్టిరి, లగ్నానికమర్చుమని, నలుగురితోడెప్పిరి తిన్నెళ్ళంగారిం
చికులదేవతలనిలిపి, అతివలందరుగూడి, అవిరేడికెళ్ళిరి, అతివలందరు
గూడి అవిరేన్ననిలిపిరి, దివిల్లువేసిరి, దీపాలకమర్చిరి, బాణసంచావారు
బారుసేయించి, చిచ్చుబుడ్లవారు, శృంగారించి రాజవరులువచ్చిలం
కాపుష్లగట్టించిరి. మూడుజల్లులుబుట్టినవి-ముక్కు-విరగనిబియ్యము-
సన్నబియ్యముకడిగి-తలం బాలకమర్చిరి-తెరచాట్లువేసిరి చేడలనుతె
చ్చిరతులీదెబ్బవడికట్టు - కూతుళ్ళకూగట్టిరి-మనసుపట్టాలేక-మరితండ్రి
ముద్దాడె చేడెంద్ర - చెక్కిటముద్దాడె - జలతాగుపాగాలుకట్టంచుచా
వారు-రాఘవులుగప్పేరిరి - ముక్కుగట్టిరి అన్నదమ్ములవారు- అందము
తోభరించి - వెండిచెంబులతోను- వుడకంటుదెచ్చిరి - పసిపిప్పళ్ళెము
దెచ్చి పసిమోలుగడిగిరి - పిత్తితులిద్దరు- పయివుడకముచల్లుకొనిరి కన్యా
వరచేడి - పదిలకలిచ్చెను - కన్యనిచ్చిననెనుక - కట్నాలుయిచ్చెను
గోదానమ్ములు-భూదానమ్ములు- దళదానమ్ములు - దారబోసినవార్కి-
నిష్కదేవణం. కిగువయిన మొలతాళు వుత్తరజంఘాలు - మెప్పుగనిచ్చిరి
॥గోవిందా॥

భూమి దేవుళ్ళకు-భుజకీర్తులిచ్చెను జీలకర్ర బెల్లమ్ము - శ్రీరామ
చంద్రులు కీర్తిగిరిస్థునవుంచి-చుంగళెస్తూతాలు బట్టుకొని మగువలకు
గట్టికే-తలంబాగుబాపసిరి-రఘువంశరాజులకు రాజదళరథులొచ్చి తనను
తులననుల్ని-అనుమదిరి - తెరచాటుకీనెల్లి - చేడలనుచూచెను- చాల
సంతోషించి- సునకుతులతో చెప్పెను. మనశాంతికన్నాను-మరిచక్కని
వారు ఆబాలులుండెను-మరిదీపములొద్దు- తండ్రిపెట్టిననగలు తరము
గాకునల ॥గో॥ పరిమికెల్లు - మెడిను మహిసెంటె - బాలపాపలువారు-
బలువుపట్టాలేక- అనిరాజుపలకగా - వినిపణతులిట్లనిరి-లక్షవేలుచెయ్య

నానులుదావుమని అనినెలతలుపల్కగా | వినిజనకుడిట్లనెను | మాడయె
త్తురామ్మ | మరిమీరు తేవద్దకనకప్రభానమిదీ | కంకణముకడితిని భూష్ట
లిమీకిచ్చి భూరీపంచిపెడుదు | పదిలక్షలయినాను | పంచిపెట్టుకుందు
అని జనకుడుపలకగా | వినిపాలంతులుపణతుల తొడగులు పానువుననే
తాము | అని పణతులుపల్కగా | సమ్మతించెనతడు | వానుకోటి జెచ్చి
పందిళ్లపరచెను, పసుపునస్త్రాలు జెచ్చి | పందిళ్ళపరచెను ||గో||

వారానికొకతొడుగు ||గో|| పసునతొజెచ్చెను యెడువాని
తొడుగును | యేకముగ తెచ్చెను పణతులతొడుగులు | పానుపునిపుం
చిరి | సీతతొడుగులుజూడ | శ్రీరామసాగెను | యెంతెసిరాజానయిం
తనగలున్నవి ||గో|| ఇయ్యతివ తొడతెలువిసరమ్మ | లలియమ | అజన
కుడు బల్కగా | విని శాంత యిట్లనెను | వింతతొడుగులు | వినరింపు
తాను | శిరోమాణిక్యముగలవి | శ్రీరామసాగెను | జల్లిబప్పులు ము
సవి లక్ష్మణునిసతిసగలు | మామిడిపువ్వులని, భరణునిసతి సగలు
చామపుకడియాలు, శత్రుఘ్నునిసతి సగలు, ముగ్ధానామాదేవి,
మాటకారిసుమ్మ, మాటకారయిలేమి, మనసునూమిడిన, మామిడి
సతియుండు, నన్నవిడికంఠము భరణునిసతియుండు శాంతాభాగ్యుని||గో||
తొక్కిలేకరవదు, దుండుబాముడు, కడవాగ్గు కోడలు, కనుల
భాగ్యముగలవి, సఖయచెప్పిందాక తల్లిని నెరుగవా, అపడకుడు
పల్కగా, విని శాంత యిట్లనెను, అకబడుచున్నాను, గాణివాసము
లేదు, లగ్గమయినంతలో, నాలుగుమాట్లాడితిని అయ్యదుమాట్లాడితి
అతివలను చూసాసి ||గో|| లగ్గముకన్నినాయకులమ్మేము, బ్రహ్మ
కులాన్నిబుట్టిన, బ్రహ్మలంతావచ్చి, బ్రహ్మంసంవ్యకబ్రహ్మమ్మ
య్యరు, సీతకొంగునూడు, శీఘ్రానగట్టిరి రాజకొంగున ము
నూరుగట్లంకి, రాజదశరథులొచ్చి, నారేమి యిచ్చిరనిరి, మేమేమి
చెప్పము, మారాజునడగంకి, సన్నారుగడదాము, యెనిమిది
నూర్లువారు, యేకముగగట్టిరి, ఆ ముల్లువేసిరి శరనసలు తిసిక్క

కల్లమర్పిరి పక్షపాతాలుద్రొక్కిరి, అతివలను దీసుకొని, అరుంధతి
 పూవుమని, ఆచుక్కచూస్తేరె, అతివనీతామీరు అరుంధతనిచూస్తే
 నుని, ఆక్కతోడెప్పెను, పదిలక్షలు పుచ్చుకొని పల్లెరాలెత్తిరి, అర
 నినెన్నెయ్యి, అరుగుపైబెట్టి, గడపపైబెట్టిరి, కాంతలుపాడిరి,
 అన్నవమ్మలవారు, అందముతోవెళ్ళిరి దోపురాత్రివేళ, దొంగలను
 అగిలిరి, చప్పట్లుచరిచిరి, సభంతనవ్విరి, మాయత్తకొడుకులు ||గో||
 మరిదొంగలూసుమ్ము, తెల్లవారితె వాణ్ని, పట్టికొట్టిస్తాము సామి
 త్రినిపట్టు, సంకిళ్లపాతాము, ఆయన పెద్దావారు అని యంతరము
 కాను, కారీంకుమలు, మాదేవి కాటుకలు పెద్దధాన్యాలపేర్లు
 పెన్నెనముగపాడిరి, అయోధ్యరాజులు, ఆలకచేసెళ్ళిరి, నాలుగువేలకు
 నాలుగుపెల్లలు, ఇన్వన్ని తీసుకొని అత్తమామలువెళ్ళిరి ||గోవిందా||
 అత్తమామలువెళ్ళి - కలుగిచ్చిరి ||గోవిందా|| అయోధ్యరాజులు, అతి
 వనుదాచేరి, మరవలుజూడలు, మారాజులందెను, లక్షవేలమా
 డలు, లక్షానులందెను, పదివేలమాడలు, భరతుడుఅందును,
 శత్రుఘ్నుడువచ్చి, చేయిచాపలడిగెను, కడసారాన్నిపుట్టి, కాంతను
 పెండ్లాడి శగవునకాదురా, ధనములివ్వంమేము ముట్టనివ్వంమేముమా
 లుమేమింము. కన్నతల్లినిగర్వకువెళ్ళి, మరినిలవనివమయె తనయునిచంక
 బట్టికొని, పట్టికవునలొచ్చె, ముగ్గురువెనకబుట్టిన, ముద్దతమ్ముకు
 కయిన, ధనములిప్పించితివ, శనయిడికినీవు, కడసారాన్నిబుట్టి, కాంత
 నుపెళ్ళాడి శగవునకాదు, ధనములియ్యమేము, ముట్టనియ్యముమేము
 మూటమేమియ్యము ||గో|| యంతరములేవ, యెంతైన యిమ్మనెను
 అంగిళ్ళవారలా, అవితల్లివెళ్ళిపోయె, ధనములిప్పి చితివంతనయిడికినీవు
 పూగ్రంపుతలయులని, ఊరుకుంటినినేను, బెల్లముకొనితెచ్చి బాలున్ని
 బోధించి, ధనముపెట్టెనుతెచ్చి, బాలునిముందరపెట్టిరి, అయో
 ధ్యరాజులు, నాగవల్లికివెళ్ళిరి, గుండుకొమ్మేసిరి, కూనాటుగలిపిరి,

పన్నెండుగోతాలు... పట్టనెలిసిరిదనము - పసిబిడ్డబాలాదిక - పంచిపెట్టిరి
 ధనము-ధనము దొరికినదని-చాలసంగోపించి అయోధ్యరాజులు అభి
 వృద్ధిగావలెను- పసిపిల్లెముతెచ్చి- పాలునెయ్యిబోసిరి- బాలలనుపాలు
 పాలలోముంచిరి- శ్రీ రాఘవేశ్వరకు నీతవవృగించె-వశరధమహారాజుకి
 జానకినప్పగించె-కాంతలభారముని - క్షకమ్మతోజెప్పె సుకతులభార
 మని నూమిత్రతోచెప్పె - చేతలభారముని శాంతితో చెప్పెను - అయి
 దుదినుసుల వంటలు అనండుముతోగానించె - పిండిపట్టెచ్చెను
 భ్రముతోవడ్లించిరి - అరిగించితేచి హస్తముకిరిగిరి - అచముముచేసి
 నయినాలుతుడిచిరి-పాలుగువేలని నాలుగుచక్రములు - డనకుకుప్పిలను
 యిచ్చిరివారు నాలుగువేలనిపాలుగిరియారు - వశరధమహారాజువు అనను
 మాకు వశములుచెప్పె మామూలు బంధము "గో".

కంకజాతిప్పించిరి - నతిపతుల్నిగలిపెను - శిలివృక్షినిచూచి శివ
 యలుస్కిండ్లి ముగిలెలవంచె - కంకకుప్పనమీగు - నలుగురుపట్టెర
 తివశాంతతోను అయిగుగుననుకొండి పాతిశాంతానన - భయభక్తి
 పుండండి-పన్నెండువేలని - పట్టుపట్టుబుట్టెను దోమతెగ మంచాలు
 బోనుపెట్టెలంపేను - కూర్పుండనూమీగు - కుర్చీలుపంపేను పతికి విడి
 యముచుట్టు - భటుల్నిపంపేను - గాయభారతశిరగ - లంపతాల్నంపె
 ను! మూడుండగదిలోకి నిలుపుబద్ధాలంపేను | పిడి నేలకందళం | పట్టు
 వతెచ్చిరికనకదండగిదాలు! కాంతులగు పట్టిరి అంకలా గొర్రుగ్గురి
 డిఅతివలుతిలువులుకూసిరి | తిలుపులుముచ్చకుమరి! శింశీజనకుకు
 వెళ్ళే అందరికిపెద్దనే అతివసీతాపిళ్ళ | అక్కచెల్లెలనని వసుసోవేసెను
 రత్నాలుహారతులు రాములకునిచ్చెను | బాలలహారతును! నెలకల
 నిచ్చెను|| ముత్యాలహారతులు ముదిరిలకునిచ్చె అంకికిమూర్ధాన
 దర్శిపట్టితెరిగి || బాలశాంఢం యిరి పదిమూగ చవనం "గో"నావా

పెండ్లిగోవిందనామములు - పుష్పాక్షము.

కుమార్తెను అత్తవారింటికి పంపెడు పాట

1946

1 అబ్బ

కాళహస్తి తమ్మ రావు సన్ము

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

శ్రీ కస్తు

శ్రీరామచంద్రాక్షరము:

కుమారైను అత్తవారింటికి పంపెడు పాట.

(౧) సెరివిచ్చియాయమ్మ సెరివిచ్చియాయమ్మ | చెరిగి మీ
అత్తింట్లా బుద్ధిగనుండమ్మా | యేవ్వరేమాడి | యెదురాడకమ్మా |
ఏలో నిలుచుండి కరులివ్వకమ్మా వలుమారు వలుచెరచి నవ్వగాక
మ్మా | పరమార్థిలోనూడి | చెలుగుమాలుమ్మా | వారి కారినీ
పువ్వులు ముడవరాకమ్మా | పెద్దలగురులెరిగి | నడుపుమాలుమ్మా | అకలి
పుంటును అడుగుబోకమ్మా | అత్తగారిలోపోయి | చేయబోకమ్మా | నాలో
టిచేసిననుంగువోరెల్ల యెరుగని అత్తింట్లా జేయబోకమ్మా | నెలవంటిగా
లుడు శీలమేఘుడురీతి | నెలతిరో నెడకాయకుండుమాలుమ్మా | చెలుచు
క్కలచీరె పంపించెగాని వారానొకసామూ అంపించెగాని మాలుమ్మా
లక్ష్మీదేవి (౨) ఇంటిచంద్రుడు ఇంటిపైనుండు - ఇంటిపైనుండునీకం
టిపైనుండు | కలువపూసితి - కొలనిలోనుండు - కన్నవారువర్ధిల్ల - పెం
చిలిమినుండు | అత్తమ్మ కన్నడు యెదురాడకమ్మా - యిన్నాళ్ళ రెగోవి
ముంచబోకమ్మా - ఏపు యేనున్నాను మేము విన్నాను - అత్తవారింట
యేనునబోకుముమ్మా - బామ్మరిండ్లున్నావి - బామ్మలున్నవి - బామ్మలకు
పెట్టటిపామ్మలున్నావి - అమ్మలడే పువ్వులలోట పువ్వుది - నమ్మశిగ మీ
కొచ్చి అడుగొండమ్మా - లక్ష్మీ అత్తలుపోయెను అనుచు - లక్ష్మీకూమీద
అమ్మడయ్యెను - పెంటనే లక్ష్మీనంబోవనుచు | పుట్టిపెరిగిదినున
నోము ఫలమయి మాలుమ్మా | (౩) కట్టముగయిస్తాము కామాయీ
వనము - వట్టముగోవుండేటివట్టుచీరలను - కలువరేకులచీరె ఘనమున
చీరె తెలియలునుచ్చేటి చీరలంకేను - బంగారరసవట్టునికనించెను - శృం
గారముగానీవు చేకొందునమ్మా - వడకటింటికితగినసామానులేర్పి - వడివడిగ

వంపెరు వసుధలోనమ్మ, గన్నభక్తియైల్లుపోయేను అనుచు గారాబు
 కూతుర్ని, కొగిటజేర్చిచెక్కిన ముద్దులు ముక్కువలొబెట్టి, చక్కగను
 మములుచుట్టించేరుమాయొచ్చు (౪) అరటాకువంటిదీ అడజన్మంబు
 సుభద్రనిత్తుగా జూచిరావమ్మ లక్ష్మీయనగవేరుబెట్టివానమ్మ గోత్రాన
 కొకబిడ్డపుట్టందమ్మ, చేయఁ శృంగార మాయినే మనకు, చూచి నం
 నోపింపు మాయొచ్చునీవు, వదనోరువేల గోవస్త్రీలలోను, కులశ్రేష్ఠం
 బయినశ్రీలక్ష్మీదేవమ్మ, పూజాడులలోను పెరిగిరిగిందిపువ్వుల తోట
 తో అడుకొన్నది శిరఃపానమంది శ్రీలక్ష్మీగజావించుముందుగ జూచిశ్రీల
 క్ష్మీటనంచు, దేండ్లు కొంచెముకాని యావనములిడు యేవిధమయినా
 నుకాపాడుకొండి వంటనెరుగదు వడ్డింతనెరుగదు, నిండు పరుపుదూద
 వడనంగ పెరుగుదుమాయొచ్చు లక్ష్మీదేవిని అమ్మ అదగించూమాయొచ్చు
 (౫) హానుభావంబున నుంచెనను నేను, జగతిలో ఒకటిజెప్పగలేదు
 అమెను దండింపవలదటయనుచు, అయినపెద్దలు వినగలిగిలెచాలు అన
 తిచ్చివండది ప్రాద్దుపోయెను, యేమిరుములకొండ నేవించవలెను, ద్వార
 కపురివట్నంబుపోయి కేరపలెను, యెదురుకోలావారు యెదురుగారాగలక్ష్మీ
 నితోడుకొని వచ్చెపుడును, కంచుదివిటీలవారు వెలువట్టగాను కాను
 భేనువులెల్లదలి మెదలగను, వన్నిధ రాళ్వారు నన్నుకులు చేయను
 మాయొచ్చు లక్ష్మీదేవమ్మ స్థలమునకు రావమ్మ (౬) వాడెత్తిమెరుండి
 అపుదామనుచు, కూడివచ్చిరియెంతో సంతోషమనుచు అంతట హరి
 కాల దిగ్గువలేది పీతాంబరములకొంగు, దీనికొంగుజార, అంద రిట్లు
 పోయిరి తొత్తులిటపోయిరి, పాలకేవట్టటి బోయిలిటపోయిరి. మాయొత్త
 మ్మ పోవమ్మ- వట్టంపుదేవిగా యుండుమాయొచ్చు రాముని భ్యాసంబు
 చేయమాయొచ్చు కొర్రగయెంచి, నీవు కొదవుంచకమ్మ హరివద్ద కలసి
 మెలసి యుండుమోముమ్మ, మాయొచ్చు లక్ష్మీదేవమ్మ యింటనుండ
 వమ్మ.

లక్ష్మీ దేవి వర్ణనము

(౧) అమృతంబువరువంగ అందుబన్ధించిన ఆదిః క్షీ పూర్వచం ద్రునితోడపుట్టినసిరిదేవిపుణ్యకారి, పాః సముద్రవియింట నేపః గివభాగ కారికి సామీజనవరదుల వట్టపురాణియున కోశులాగికి వోవ్వలలో ఒవ్వలకుప్ప, చక్కనిచుక్కవంటిది, రూపులలోరూపు అందమైనలోక లక్ష్మీ కోరికొలిచినవారికి కొంగు బంగారమైనది, శ్రీమన్నానాయక వామభాగాన నెలకొన్న దేవికి, యింద్రదనీలపుతుణింటి చూచిగోవిందు దేవికి, అందముగ ఉచతుధ్యుతు నెలకున్న యిందుగాణికి త్రిభువనములు కక్షీనిధరించి నిలచినమహిమకలపైను, తినుబాచి మొగమెత్తివారిజాచి మునిమానివత్స దేవికి, తొలకరిమెరుపులలోలు చిలకలకొలిక వంటిది, కలికి చకోరంపుజతులచూపు కనులాలక్రియలాది, మొగమాన చిరు నవ్వుతేరంగ మొగవంకపు మొగకవంటి హేయోవర్ణమ్మున సంపెంగ పూబంతివంటి దేవిక, నవ్వుముగానడుమునడికంగనపు చేతిబొమ్మవంటిది చిన్నికుమ్మదగుంపులబరినాడు తురుము దేవికి, మంగళమే చక్కని ముప్పధురిగన్న మహాలక్ష్మీకి సుభమంగళమేహరిశ్రీలోనలతాహవానాం గిదేవికి రంగుగ గజవిమ్మవంతువంటిది, పూలచెంచువంటిది, అంగన అచ్చంగ పువ్వు శృంగారు దండవంటిది. నామజములు హేమకుం థాలు భాగిరథీజాలములు, ప్రేమతోడ కుండానవైతు శ్రీదేవిమీదికి యరుగడల అమృతంపుగజమున కడునంభోగజమ్మలు, కడువేడ్కతో వయ్య కదలకున్నద మహాకాంశలక్ష్మీ, సుభవస్త్రములుకట్టినట్టిది లక్ష్మ గములోకి, యెల్లచూపుల రాజ్యలక్ష్మీ దేవికి కస్తూరివరితుకము నాడు తందనగంధములది కన్నున శ్రీవిష్ణుమహానకులమునయెప్పు శ్రీమ హాలక్ష్మీ దేవికి లేకతోడములు మించిజూతును కనునాలు కనులలో పరిమాటిగ కాటుకదీర్చించి నూగాణివంటి దేవికి చక్కధరునితోటి సా పామకాత్యాలవరులదూలగ చక్కనడగల సాచికలాదిగలజేన వర రాణికి చేతులా కామర వడ్డరేఖలుగలపు నూర్చిధారికి, చెవులము ల్యక్ష్మ జామకమ్మలచేదెనుద్దరారి మూశమామిడితోత్రవంటి కోక

తోడవంటిది । శ్రీ) కాంతా శోభితుడయియొప్పు శ్రీ) మొగలిరేకువంటిది
 వ్రహ్మాదవండులా కాచియున్నది । యేకచక్రంబున శ్రీ)వరసింహులచే
 వియున్నది । అందరాని చూరిఫలమువంటిది కలకంఠివంటిది । పుడమి
 పరివార్తగజమువలె నడచిలుకదేవికి । నడవిలో కాంతాభి మదుక్కి
 వామభాగమునునది పలికెనత బామలుముద్దు పొగడవుతెర దేవికి
 వచ్చివసువుకొమ్మి విరిచినది మేనుచా మవంటిది । మచ్చువేసినుట్టమాణి
 క్యంవంటిట్టి దేవికిఁకుండుకుండు లేనినిండుచందమామలెగడ మొగమి
 కందరదనదండవపతికందానుయివచంద్రపదనకురత్న మాణిక్యాల కట్టిం
 చిబంగారుగుప్పెమరమున చక్కవికొండలకుయిల్లవాడీర్లుకొన్నదేవికి
 నల్లకొండమీదఉడయచంద్రునిరేఖ పొడ చివరీతినన్న మయినపాపిటి లోది
 చంద్రంఁకలిగున్నది యెడమచేతను అద్దమువట్టి మెరపించి మొగము
 జూచుచు । రీతులుదుద్దులుకురుగోళ్ళుద్దు మకురుముజూచుదేవికి వామ
 కరింబున చిలుకబట్టి శ్రీ)రామరాముని ప్రేమతోడుఁ సంభాషించు
 చున్నట్టి కామరూపిణి సత్యరూపిణి సవాసందరూపిణి సృష్టికర్తయిన
 జయమంగళం మెనగు కాంతాట్టి ఆపునేతితో వండినఅరిసెలు అప్ప
 డాలువప్పుబూరులుభోజనముసుఖమాయెవేలసంఖ్యలుగలియగట్టిమీగ
 డ గంగ కాణంబులు మనదిమీర భోజనములుసుఖమాయెభోజనములు
 పువ్వురాడికి । బంగారుచెంబులతో ఉడఖంబు తెప్పించి బాగు మీరగ
 చంగావిరంగాంతులుచేతులు । కడిగెరు చెంగలింపుఅంబుజాక్షిమించి
 ఆకులా మడచిచ్చిరి ఆరివలందరు తాంబూలములుచేసిపఖయారనము
 లతోడనుజూపె.

ఈశ్వర భృంగి వాదము.

౧ రాజకుపేంద్రపురమున రాచకారణమే మొగాని రమ్యముగ
 కోటిన్వహుడు రమణినొకతె తెచ్చినాడటయెరుగవాపార్వతియెరుగవా
 లేకములలరగ నఖండగౌతమ తిరమునంగునానుంటిగా రాచకాపురా
 తన తెలియలేదు భృంగీశ్వరూడా వేగ తెల్పి నాతోబల్కురా ।రా।

౨ బంగారపుబొమ్మపలెపార్వతి నీవుండగాను గంగమాంబను దోడిదెచ్చుకుసాంగిశిరమున బెట్టుకున్నాడెరుగవాపార్వతీ యెరుగవా గంగమాంబను దోడుదెచ్చి పొంగుడుశిరమున బెట్టుకు యింగితామెరుగని పరిమేరంగము బోలిందినాడు యేమయ్యా స్వామియేమయ్యా!

౩ నిండువేనవికాలమున బలముండుకో లేకుండునోయని దండి గాననిదెచ్చి జడలో దాచియుంచివానుగాని యెరుగనేపార్వతియెరుగనే లేనిపోనీ మాటలన్ని కల్పవతేనేరుగానీ- స్వామిదెచ్చివ యుదకమైతె చక్కని మోముండులేమి అడుగనే!

౪ కానిపోనీమాటలన్ని కల్పవాచేనీతివాట! నాము గానవచ్చె నాను! మన బృంగిఅయిన జూచెవడ చాడిగోరిబ్బంగిమాటలుచక్కగా నమ్మితినినీవు! పోడిమీగల వుదకమైతె! ఎనజమూ లుండులేమి యెరుగవా పార్వతీ యెరుగవా!

౫ నమమమయినప్పుడు బొంకులుచక్కగాబొంకేరుగాని విచుల మూగల కమలమయితే! విశాలనీత్రములండులేమి అడుగనే శివుని అడుగనే!

౬ కల్లలూ మీమాటలాని పిల్లవాడు బల్లివాడు! పుల్లపంకేరు హంబయితే! పూనినేత్రములుండులేమి! ఏమియాస్సామీ యేమిమా కల్లలూమాటలాని మనపిల్లవాడుపల్లివాడు! చక్కనిపువకముల యిందు చక్కనిమీసములుగలవు! నమ్మనే మద్దులగుమ్మనే!

౭ తల్లికా వామాటలు స్వామి! కల్లలనితోచితేమ! తెల్లనిపువకములయిందు! నల్లనికురులుండులేమి ఆ! శి! ఆకురులు గానవచ్చెవాని అలక్కురవాడు పల్కినాడు పెరిపెరిపమలామీరు వెలదులనచ్చటచేర్చినారా! స్వామి!

౮ క్కురవాడిమాటని! పెరితో నీవగుగడగుక! కురులిసెవచ్చి మువ్వయి కుదిరిన కుమ్మడలాగానియో! స్వా! మింటకారె కుమ్మడలు మువ్వయింట కుదిరియుంటచాలు బంటబాణిక స్వామిబడలో కంఠ మూన మెరయుచున్నది! ఆ!

౯ కంఠమూనవచ్చెవాని | మనచంటివాడు బల్కినాడు | యిటు వంటికానివను లేకొంటిపిల్లలు నేర్పినానా, యోహ్నా! కొంటిపిల్లవాడును నయినిట నెయ్యన్నాడుగాని-పంకజాక్షి నడులయుందు - శంఖమూ లుం డూట నీవు యెరుగదా!

౧౦ అబ్బరముగ మగనిమాట కుబ్బికబ్బియుతి వివుడు నిబ్బర ముగ మేనువయినిగబ్బిగుబ్బులన్నవదుగొ చూడనే |అ!శి! రిబ్బిలు మాటలకు భృంగి! తిరిగిగాడయి యుండగాని బబ్బులేని ఉడకమందు బక్కువపక్షు లుండగా |యో!హ!యె.

౧౧ కన్యవడుచును జూచితేనుచిన్నలెక్కిడదాచుకారు- తిన్న నగు వ్రదకంబుపైన నన్ననూగారున్నదదుగొ |అ!శి! నన్నపూనూగారు గలదని, పిల్లవాడు బల్కుమాట,నన్నాతాంతిరదులయందు వన్నగము లుండుట నీవు |యో! హ! యో! ౧౨ లలిలో నామాట నిజము, అల్ల స్వామి మాటనిజము, రిల్లిమన న గ్గికి పాక్షిస్వామి మార్కండేయు లేకడ |అ!శి!-౧| గంగమాంబకు తోడితెచ్చుక పొంగుచూ శిరమూన గంగాధరుడు గొరుతోను, దొంగమాటలాడుతాడు |యో-హ్నా! ౧౩ గంగగాదె మనగారు, కయ్యమూ బెట్టుకొరకు, భృంగిగాడికి సాధు జనులు బాధకేసివవాడుగాని |అ! మోదముగ శివుని సంవాదము,విమ లముగ రచించిపట్టి సాధుదమలెవ్వరో నీజోతిబాధ కేసిరేము తెల్పరా ౧౪ వాసిగా శ్రీగొర్తిరామదాసుగారిడి కేసినాడట యల్లావముతో నాడు మనవిచేసినానుగాని నేను యో!హ! రామలక్ష్మణదారాటలరమ్య ముగ శృవకేసివాడట కామిశార్దము లిచ్చులాడట కరుణతోరక్షించుటకు |నా!

— 'మేనకకు పార్వతికి వాదము' —

మేనకాబుద్ధిగానకాతిల్లిదండ్రులేనివాడుట, శివుడు ఆచెల్లెలువుం డేవాడట | యిల్లుపొల్లులేకయేనేక దిరిగిన-అల్లుని సరిబోలు మల్లొక మునలేరు |౧| నందిపై నెక్కు లేదమ్మా, పామూలంద మటు భూషణములమ్మా కుందనవైభావమ్మా తొమ్మిదినీసూతురు నుండారి మనగవు

రుకందమియు లేదు! మే! 3 తిండికి విషముదినదట! కప్పుకొనుటకు వస్త్రములు లేవట-కుండనవుటాత్మాకొమ్మా నీకూతురునుందారి మన గవుకందా యేమిలేదు! మే! 4 నల్లనితలమీదగల చాటపిల్లా గురాల లాజ పెంటబోవాట! మే! 5 వరములిచ్చి కోరినవారికి-దాని సిరులంట వలదేమిటి-వరమువిరక్తి భక్తులరక్తి కరళిపురి విశ్వనాథునప్పిరి

జూబులు! 6 తెలియరమ్మమీరు దేవారిదేవుని నిలయుని మనగార్చి పాణికుని ఆతిడేలిదండ్రు ఆతి తేతోడునీడ-ఆతిడేగడ వ్రభువు అందారిని హితముగా నాకూతురేమిదోచినోగాని-బ్రతుకకు గానది వ బ్రాహ్మణమోయమ్మా! లే! 7 చదిరాతికుంకుమతిర గానినసపూతరు గానిలేనిమణిమంగళనూతిముతరు గానినయసుదీర్చియ బుట్టి ముక్కిం టి మరణములేని విభుడేనట్టి తు! 8 నల్లని కంఠము కేల్ల! దేహము చల్లగగలనుండు చందమును! యెల్లలోకములకు నాఅల్లుడే రాజాయె యెల్లజేవులకెల్ల తిలనాపిలయె! లే! 9 వరముభక్తులచాలివరక లృప్తుక ము! వరసిపురివిశ్వనాథుడనూచలమేలనయ్యునుబంగములింగనా! లే!

పార్వతికి లక్ష్మీకివాదము రెట్టించిపాడువలెను

కాదుదేవిని శంభుదేవిని గళముననూపేయి! గా! 1 వారి మణిసివిష్ణుదేవుండునల్పుగాడటకొమ్మా లక్ష్మీ! 2 చిగునులే! 3 అంకు డు జగములో భిక్షమెత్తుటేమమ్మా! 4 బంగమ లేకనబలిచక్రవర్తి ని అగుగలేడట కొమ్మా 5 శంక లేకను శంకరుకరమున జగత్తుండుట కొమ్మా! గా! 6 లేనివనవాసము కేగుట జుకకొరకు సుమి కొమ్మా 7 హద్దు లేకనీచుగడు నగమాడురూపుచేమమ్మా! గా! 8 విద్దుమ్మా నీపెనిమిటిమురహరియోగిగాడకొమ్మా చింతి లేక నీకాంతుడు బ్రహ్మ శిరముడుంచుటేమమ్మా 9 పరిమమతోడుత రావణబ్రహ్మగోదం చుటమమ్మా 10 పార్వతినిని నీవిభునకు నిలవుంపాములున్న నేమమ్మా 11 జలనిధినినయిని పెరిమిటివన్నగళయనడుగాడాకొమ్మా 12 యేమి లేనికాంతుడు మి నరీ యెద్దునక్కటేమమా వంశము తోడుతి లేన రైవాడలో ఎనులు గాచడాకొమ్మా! గా! సంపూర్ణము.

అప్పగింతల పాటలు

146

1 ఆ బొ

కాళిహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
సంస్కృత భాగ్య బుక్ షా, రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు.

అ ప్ప గిం త ల పాటలు

పున్నమనెన్నెలా చల్లవిరాత్రి, కన్నెపమునముజేయాకదలివచ్చి
 కీ, దశరథులుతమకపుడు కడుపంభివడును, జనకులుజెప్పిననీతిపైంబున
 నకలరాజులతోడ విందారగింపా, సంమార్గకాముడై చనెనుద్వారకకు
 సింహులగ్నమునందు శ్రీలక్ష్మితోను, ద్వారకాపురికపుడుబోయివస్తాము
 అట్టడేవకీడేవి అటుగానుయనుట, యిట్టుకులగ్నానపురికేగవలెను, అటు
 గాకమీమాట మేముకావనము, ఒకమాటవినవలెను యేకాంతమునను
 బోదివలెవెరిగింది తానుకడుపిన్నా, పంచనేత్రీకియికదన్నదందురు పచ్చం
 గకట్టిన పందిళ్ళకింద, పద్మాతాక్షినిపట్ట మేల్కొలిపి, వైదేహీయి
 మా అభిలాషవినుము, వివరాములెరుగదు యింకచిన్నది, సప్తమంచం
 మీద పవళించియున్నా, పద్మాయతాక్షిని పట్టివెమ్మనెను, జాజ్మి
 లగేదంబింబ జనకులవారింటి గూఢురాలేవె మెడినుగంధంబూసి పు
 వ్వులుముడిచి, పట్టుచీర దచ్చి కట్టబెట్టెదరు సర్వజ్ఞసుంపకీ తల్లిదండ్రీకిని
 ఆనందబాష్పములునయను లగురిసె, ఎలనాగమీరలు వగవంగనెల,
 మీరుహమైనెదుట మేముజెప్పేమూ, అన్నలచెల్లెలనాయన్న యక్క
 తనరాజశయ్యనుసమమురుచును, కోకిలయ్యగపెక్కు శరీ వెయ్యగ
 నుయప్పడు, తనబావ ఎసుదేవునకును ముత్యాలగద్దెపుడు పోలులో
 బెట్టి చీరగట్టబెట్ట శ్రీగంధమలో, వలరాజుబంపంగి వలపునీలును
 ముదముతోవైదేహీకముదమున్నబెట్టె, వరుసతోకట్టాలిచ్చి పంపించి
 బాలునీతండ్రిమాదశరథరాజు, చుట్టలకప్పించె సాగసుచీరలును, బం
 ధువులకప్పించె పట్టుచీరలును, పురోహితులకును పూలమాలికలు, పురు
 షోత్తమునీకచ్చె పూలజాజులును, వేలసంపన్నుడై నెలయనాయన్న వే
 డ్కయాజ్ఞలకును నెయ్యికట్టాలు, ఘనశైవకోవపుకును కట్టాలు
 చ్చి, వేంచేసెజనకుడు వైదేహీసంప తొమ్మిది నెలలుమోసి తొలిగర్భ
 మునను, అమ్మరోనినుగన్న భాగ్యమేముమ్మ ఇన్నియేండ్లుపెంచునీకన్య
 వేల్చుడు, పన్నుగాతప్పలుపట్టంగవద్దు, అంతమీరందరు అపుత్రైరిపుడు
 నిన్నుగాతప్పలుపట్టంగవద్దు, బంగారుగిన్నెలో పాలు నెయ్యిబోసి, బా

లునిచేతిలో చేయి నొప్పగించి, నూదిగలచేతిలో జానకినిదెచ్చి, కౌశల్య చేతిలో చేయి నొప్పగించె, మట్టెలపిల్లేళ్ళజానకినిదెచ్చి కైకమ్మచేతులో చేయిప్పగించె, హస్తకంకణాలసీతనుదెచ్చి సామిత్రిచేతులో చేయి నొప్పగించె, గౌసల్యదేవిని అటుచేరబిలిచి, అవనిభారమ్ము మూభార మనియె, నీకునమ్మునిబట్టి నిజమనుమువదిన, పాలలోముంచెత్త నీకిస్తవ న్ము పచ్చలకడియాల జానకినిదెచ్చి, సుమిత్రచేతిలో చేయిప్పగించి చేయికాచనేరదు నెలతమావదిన నేర్పుతోపనులెల్ల వేరుపావమ్మకుడువ నేరదు చిన్నినసిబాలసుమ్మి, వేయగావనితాయారగించాడు, చల్ల జీయనేరదునకీయమీవదిన, మీబాలలలోనొక్క బాలగాచూడు, వెన్న కాయనేరదు వెలిదిమీవదిన, మీబాలలలో నొక్క బాలగాచూడుబుద్ధు వరుంగదునకీయమీవదిన, మీబాలలలోనొక్క బాలగాచూడు,బుద్ధులె గుగదుమంకుబుద్ధులేకాని, బుద్ధినచ్చినదాక దిద్దకోవమ్మ, యెడచంటిబిడ్డనన్నెడబాయదమ్మ, చేడరోతనసేవసేయించుకోవమ్మ, ఆబాలయెగు గదు అది బాలసుమ్మి మీబాలలోనొక్క బాలగాచూడు,కడుచిన్నబాల నుచేయించినాడు, ఈబాలచేతనీవు సేవచేయించు బొమ్మరిల్ళినాడు బెద్దెగుగదబలా, మెల్లగానేర్పుతో పనిచెప్పవమ్మా. ఆకలెరిగన్నంబు పట్టినదాక, అడుగనేరదునీవుఅడిగిపట్టుము అన్నానజేంచుమీఅమ్మతా. న్న బెంచండి, చిన్నపిల్లను నేను నుతికంధిస్తే, పనినేర్పుఎరుగదుపణిమీవ దిన, పదిలముగపనిచెప్పి జేయించుకొమ్మి,ఆడబోయినచోట అక్కయం కెను, మెల్లగానేర్పుతోదాచిలువవమ్మకోడలుమీసామ్మ,కోడుకుమీసా మ్ము ఆకనారికన్న అలసా నెనమ్మ సిరివంటికోడలు మగువంటికోడుకు మగువరోసీభాగ్యమహిమయేమమ్మా మాబాలరాదు మీబాలసుమ్మి మాబాలమీబాలగాచూడవలెను, కలికీకన్నులఁ బొప్పములు వాలగా ను, అలివేగిపీమతో అప్పుడిట్లనను. తల్లిదండ్రాదులు అత్తమామలు నుయెల్లబాంధవులును ఆయింతికవుడు, ఎలనాపమోబిడ్డకేమికోడువమ్మ అలసిపాన్పుమీద అటువవ్వలించు, కొమ్మటనుగువంటికోమాల్గుగలుగ నుఅడపడుచులకన్న అలవుసాంపెరుగ,మీరేలఅమాటఅవతిచ్చేరు, నీకువ

గామెట్టినియెడలవాహనమున్ను పరగవేంచేసివీ యింపగాను । రక్షింపు
చుండఁ దానగానంహారరామభూపాల । ప్రేమవృద్ధిపైరులపరమకళ్యాణా ఆ
రాత్రివైదేహిసంపించుకునివిడిదింటికి తానునిభుండు వేంచేసెపూజితమ
గుచున్నబుజప్పంతి భోజనాలదారు పొందుగాజేసి । గుప్తుడివండంటి
కొమరైనయట్టి కూసుగుపైనముజేసినాయింతి । భారతితోడపై పట్టిని
దించి, హారమహాలిలో నొప్పుగించెకమూతలయంటిపెన్నేటిదాదుల
నిస్తులన్నిసోకుమహారణమిచ్చేము । చిన్నచిన్నచీరలు జరగుచీరలును
చెల్లాలుపానకలు జలతాకుచేల్లుఅందుకుమించినట్టి చెంగులలర । మంచి
నిలాసము మధురచీరలును, కస్తూరిపెట్టెలును, గంధపుండలును, నెనగ
సప్పుకములుచలిమెట్లగలిసి । పొందైనయావసిడిబొల్లుకొన్ని పొత్తు
గలిగుండుమూడవతికూర్చోనుముకముతో జచకుని ముందరబెట్టి । పల్లకి
లోబైబైపగుపుట్టెదించె ముకముతో జవలకు మొక్కెవైదేహి । అతని
మునునశలచంచలలుచుచు మును ముగ్ధరిమరిచెప్పబోవవదిసెకునమ
క్కారములు కేసెపరంపునుల్లాలజలపోసినట్లు జానకిచెక్కిల్యోపడెనె
నిన్నిట్లకన్నులుకుచి కొగిటనుజీర్చి । మిగునంపునీతనై యడలనేటికే
రాజాధిరాజగురాజుశేఖరుడారాజాధిరాజనుతరామభద్రుడ । ఇచ్చిల
హారణాలుచేమిటియెరువ । అనుకువతివల్లొక్కనన్ను । బుద్ధులు చె
ప్పించునగలచ్చుఅమ్మతల్లిలువెనెవత్తవాడలకు । చిలుకలచేట్లక్కిచి
న్నునువ్వెలలు । అమ్మలోనెనివత్తవాడలకు । గానెచిలుకలకొలికి రా
యంచగమన । రానెయిడలియానలాజీవనీర్తి । చెక్కిలిసొక్కుచుచక్క
నితల్లిలగు, రకుతగిన్ను ఆత్మాంగిరావె । మియత్తమామామనింబంప
నంటమాకుచెరుపులేదు మారుమాట్లాడఁమిబావమరుదులునినుబంప
నంటమాకుచనులేదుమానాగునూటాడ । ఓతల్లిలోనిల్లుగ్గులాభంబు
హరియల్లుడా యెమాలదృష్టంచేతఫలవస్తువునుమంచిలూరగాయల్లు
రాముకుఁగోంచేసివిడ్డిలోవలభారలుతప్పబాకాలుమయ్యపెమ్మ సరిగా

లుపుద్గళరీలుకొనుకొప్పుగానాయకులు కొలుచుభటులును వనితలుపురు
షులువచ్చిరంతట, నీనరాముడు మీనరాసివాగుజనకవకు అల్లుడనివేయిం
చెళరీవట్టాభిరాములునీవంటివారు పట్నంబుయేలునునివేయించేళరీ, అత్త
మామలతోటిహర్షంబుతల్లి అణుకునతోసంచరించు, మాయమ్మ బానమ
రుదశ్యతోవోర్పుగలిగుండునువిమరిశతోతిరుగువులదిమాయమ్మ బావ
మరుదుశ్యతోటిభయభక్తిగలిగి, చూచెచ్చరిగతిగుగుబాలనూతన్మో
క్షోదండ్రితోకలరలాడకుమి, కూరిమిగలిగుండు గుణముగలతల్లి, య
రుగుపొరుగువారియిండ్లకునుపోకువిమరిశగలిగుండు వెలదిమాయమ్మ లో
వతనపుత్రికకులన్నియునుచెప్పిఅలిచాలిగానుతనుఅప్పగించెను, అనియిట్లు
భారములుఅన్ని జెప్పుచును, తల్లికొగిల జేర్చుకొన్నదనించె, అకిలాండనీతను
వదలనేటికి, రాజదశరథకొనుకురామచంద్రాని, ఓదేవిపట్నంబుదేవి
గాదమ్మ, శ్రీరాములవద్దనుబుద్ధగలిగుండు, శ్రీలక్ష్మీవైసివు శ్రీరాముకొ
మ్మ, సిరిగల్లివర్ధిల్లు నృప్తిచాలించు గౌరకల్యాణమే వైభాగ్యమే, లక్ష్మీ
కల్యాణమే సౌభాగ్యమే ||౧౨౦||

లక్ష్మీకల్యాణమేరామాంజమే, గవురికల్యాణమేసౌభాగ్యమే వది
చరమాబాలని దెవప్పగింతు, సదయవైగయికోమ్మ సరగునారమ్మా, ఎ
న్నెనోములునోచికన్నామువీని కన్నులలోబెంచుకున్నాముతల్లి ||౧౧|| ఎం
తోగారాబుననెత్తిబెంచితిని, గాం జెరిగట్టిగాకోపించియెరుగ, తల్లిజేతుల
లోనుతండిజేతులలోఅల్లిబిల్లిగ పెరిగెనమ్మయ్యాబిడ్డ, నామేల్కిబంగారు
గానోముఫలమునామూలధనము, యీనగానుగయికోమ్మ, యీవట్టియి
మావట్టిగాదు, చేపట్టరక్షించుచేతమొక్కడము, నీలవేణిదీనినీటముం
చెదవో, పాలముంచెదవో నీపావివైచితిని, బిగ్గరగాబిల్వ బెడరిచూచేరు
దగరరన్నున్నతరతరలాడు, మాయలెరుగదుమర్మమెరుగు దుపాయక నీ
నలునుబ్రీతికించుకొమ్మా. నల్లనిదినిరు తెల్లనివెపాలు, కల్లగాదనియెంచు
చల్లగ నేలు, రసకుమిక్కిలినొప్పిగలిగుండినను, మనసుమర్మముచెప్పుకొన

జాలదమ్మ, పనులేమినేరదీ పసిబాలయబలా, కనినబిడ్డగనేర్పి కాపుమో
యమ్మ, తెలివిలేమినేరములుజేసేనేని, చలముపునకుమమ్మసాగిలవడ
చు, కోడలుగాదిదికూతురేయనుచు, పాడిమయిదయతోగాపాడిరక్షిం
చు, చిన్నికన్నియనునిన్నాల్లబెంచి, పితబెట్టితిని కొప్పగించి, యిట్టినా
యూచిన్నపట్టినివిడిచి, యెల్లుజేవింతునో యీశునకరుక, పొరిగింటికాడు
కోబోయినపుడు, తిరిగివచ్చినతాదిగులాందుచుండు, నొకగడియనన్ని
డిచి తానుండలేదా, యింకమీదకాపురమెల్లుజేఱడినా, బంగారునాతల్లి
బాపురోమనెదా, జెంగపెట్టుకోనునా, అంగరాఝేడునా, యిన్నాళ్ళు
ప్రాణమేఈడుగావెంచి, చిన్నతల్లికిపెండ్లిజేసితిమిపుడు, అత్తయింటికిబో
యివత్తునాయమ్మ, చిత్తమందుచభీతి జెందాకమమ్మ, పోయిరావోయమ్మ
యిత్థితోమండి, మాయంకరిసుంచిమర్యాదదేవమ్మ, అత్తమామలమా
లకడుగుదాటకును, చిత్తిముమెప్పించిచెలగుమోతల్లి, బావలుమరదు
లు బంధుజనంబు, లెవ్వారియెడమాటలేమిరానీకు, పతినిదైవముగాగ
భక్తితోనమ్మ, మతిమౌతురాలవై మనువుమాయమ్మ, పోయిరాముద్దుల
చుల్లమాతల్లి, పోయిరావెచిలుక మురిపెంపు మొలక, యెన్నడునినువిడచి
యెడబాయనయిత, కన్నతల్లిరోవేడుకడతేరుపెట్టె, బామ్మరిండ్లనుగట్టిపా
తులనుపిలచి, అమ్మరోయెనరింక నాటలాడుదుకొ, వేర్వేరుబామ్మలపెం
డ్లిండ్లుజేసి, వేర్వేరునెవరింక వియ్యమంచెరరు, చిట్టిచిట్టినోముచెడలతో
గూడియడ నెవ్వరికనుమాయించునోచెదరు, నిండుతనయులగూడి నిండు
వేడుకను, ఉయ్యాలలెవ్వారూగూడురింక, చిన్నవీణియముద్దుచేతులను
బట్టివన్నిగానెవరింక వాయించగలరూ, వరహాలమూటనావజ్యాలకోట
మురియుచుపాటలెవ్వారు పాడగలరు, గారాబుపట్టి నాగన్నారిచిట్టి పే
రంటముననెవరు వెంటవచ్చెదరు మామిడిపంటారావెనలియ్య మొగ్గనీ
ముద్దుపలుకలునేనివహించు, మించినప్రేమతోబెంచితమమ్మ, కొంచెము
గమముమది నుచుమమ్మ నన్నుగన్నాయమ్మ నాకెంపుబామ్మచిన్నమా

జోక్యమిదింతింకమ్మ కంటినిదుడుచుకుకోకనికంపుబొమ్మజంటగా పో
తోబనిసుకించులక్ష్మీ కన్యామేరామాంబమేశారికన్యామేసాభాగ్యమే.

తలుపుదగ్గరపాట

రామామణిశ్రీరాములనిటురమణిరో వాకిలితీయవేసీతారాముడు
రాముడనై లేడ్డకులమునులలోరాతిరిపనియెమోయిరామాభాగిరి రాతిరి
తడవా యెనోర్యజాలనుతి పునియ్యవేసీతాని వెత పుతడ నై కే నూ
యెనునీమదితలచినకార్యమేమోయిరామితిలించి శ్రీసుమారనీ
గోరినిప్పియముగవాకిలియ్యవేసీతానియ్యముగభామామణులకు పి
యములెక్కడిబుకనుపోకదనోయిరామపలుకును అడవు శిరిగియు
బడలికతోడను లలసివప్పి వెసీతాని నెలసిఅడవుబడలిక నీర్పమ నా
జేతగునా పోనోయిరామితిగునా ఎంతచెప్పినా ఎంతయినా మానవు
ఏమిసేతున్న నీతానినేమిఇందులకెటువలెడంతయినాగునుయెరివి
తపోవోయి ఇదియెంతవంతరాతిగుండెలరచుకున్నానుగదా యికవో
సీతానమ్మరాదీరాతినితిగుండెలెక్కడివిగనామలనగనోయి రామ
రమణులికాంతవృషయము కఠినములయి నే కాపురమెక్కడినోయి
రామకాపురంపంతములాడవచ్చితినిపదగులనోవాకిలిదియ్యవే సీతా
పంతంపంతముగాదువృషదుపదములతోపలుకగనునసా యెనురా! రామా
పలుకరాతిరికాలముమించెను వేగమగమణిరో వాకిలితీయవే సీతా
రామ! రాతిరిగాక పగలేలాగున రాజు పలుకుననోయి రామరాజు
ధరణిలో శ్రీహరిదాసులబోచితె తడవేయకరానోయి రామకడనే
ఇన్నిమాటలుపలుకుటచేతనే వేగమేవాకిలితియ్యవేసీతాని || వేగ! మొన్న
నాతోడశావతారములు మక్కువకీడ్చుకుంటురా రామ మక్కువ!

సంపూర్ణము.

తలుపు దగ్గర పాటలు
సంవాదము

1946

1 అవో

కాళహస్తి తమ్మారావు నన్ను
సంస్కృతాంధ్రాబుక్ డిప్, రాజమండ్రి

శ్రీ రస్తు.

తలుపుదగ్గర పాటలు—సంవాదము

శ్రీ వెంకటేశ్వరులకు - అలవేలుమంగకు—సంవాదము

శ్రీ కాంతామణీ నే నీపలుడను శీఘ్రము వాళితియ్యవేనీవు శీ
 ధ్రుము వాళితియ్యవే. ఓ కాంతుడ నీగుణములు తెలిసెను. పూరిక
 వెళ్ళగదోయీ నీవు పూరిక. యీ మాటలు నీవెన్నడాడవది. ఏమే
 య వేలుమంగా. అదియేమే భామలమరిగినవాడవు నాతో పలుకులే
 లపోవోయీ. యీపలుకులే. పరభామలనేకూడితినయిల్లు పలుకు
 టకారణమేసఖ. పలుకుట తరుణుల గూడకయుంటే పువ్వులపండలు
 యొక్కడవోయి. పూలపండలు. హరిహరినే వెరుగనుభకులు, అర్పిం
 చిచెవోచెలియా. నాకర్పించిచెవో సరిసిహతు నీయధరముక్కో సాన
 రసాక్షియెవరోయి. ఆసారసాక్షి తరుణిలో అదియొక్కలపని పలుకులు
 తగిలివాడిచెనేభామా అదితగిలివరదుడనీ చెక్కలకును నూనెలవెరి
 లున్న వేమోయి. నెలవంక. గోరువంకలుచుట్టుకొరగాకొరి శనుముద్దు
 గుమ్మా. అనికొరికెనే. సారసాక్షి నీమేనున తెల్లనిచందనముక్కడిదోయి
 ఈచందనబాక్కడి. పూలతోటలోవిహరించగయా. పుష్పాశీశాలెనే
 రుణీ. యాపుష్పాడి. పూలతోటలో విహరించుటకును పోయినకారణ
 మేమీ. నీవుపోయిన పాపురంబుతప్పించుకుపోగా. పట్టబోతినెచెలియా
 నేపట్టదేవదేవ నీబుగ్గును కాటుకద్దివనసఖయెవరో యీ అద్దిగిన
 ప్కనచెమటకు వారినకస్తూరి చుక్క-బొట్టునోమగువా. యదిచుక్కచ
 క్కనీనీకొనగోరులువంగిన చందంబిదియేమోయి. ఆ చందం పోలి
 రొమ్మునునాచారునిముష్టిని. పొడిచిననంగనె నెలియా. అని చెలులను
 గూడుక సరసములాశిన చిన్నెలున్ని వేమోయి. ఆ చిన్నె. భామగో
 రుగను బల్పామున బుసబుట్టినోనేసాసా. పాములమీద నాట్లాశినవా
 రికి పట్టుకున్న భయమేమిటిచేపట్టు. అతివల వెన్నరి కలియలేదని అగ్ని
 నయినప్రింగనె కారగ్నినయిన అడవిగాల్చి గార్చిచ్చుమిగిలిన అగ్ని
 యందు భయమేమిటోగ్నియందు. ఋషభివలని నినునమ్మ నేనికవిషమై
 ననుమిగిలదనే విష. విషధర దానిచిన్నులు గుడిచిన విషమొక్కవ
 గూడామ నీకావిష తప్పుగాతేదునన్ గూవమొక నీదయతోనలమ

లక్ష్మంగా నీవుదయ, తప్పుగాచెదను ఒప్పుగాను నీపేరుచెప్పుముభామా నీ పేరు విరివిగ తిగుములకొండను తెలిసిన వెంకటేశుడనెచెలియానే వెంక నరసింహు ఓ వింతసేపు శ్రీ కలముననున్నావో యేస్థలముల.

శ్రీనుభుగాధరీవినవె శేషగిరిసుడ నీవుకేళికా, భామమునందు వింతనడిదర్శకగీలలముంకివట్టిటల్ వేమసువేటలాడచని, వేగబావచ్చి నీ తల్పుతియ్యవేభామా నద్గణభామా, లావణ్యచతురసీమా, అల వేల మంగనామా, రానూమణిసీవేమే పలుకవు ధీమనాలూ, సుదతి తామసమా ఓభా "నమరా"

వాసిగ ఆర్థరాత్రీమున, నస్వయ్యగంబు వేటకంచుబల్మోసము చేసి చెందితల మోహముదీర్చుగ నాడవె. మీనముకల్లుబంటునిక మోహములాడక చాలుపోరా పోనేశా విదళితభవనావో, శేషాద్రిపు రనిచాసా. భళికే నాకటేశాశించినాని అతివచుగూడుకు బాషీచెంచి పలుచాల మివి పోనేశ ||విడ||

చాటులగంధకల్లులిట్లుబుల్లుచు చాలుబలీసెబాసు, కే వేటకుకీగినేగి గులవెంబడివేటికి వెడలగుండులన్ మేటిసినగుంపునన్ పులులమేగొనివచ్చి పీయింకికుద్మాడీ బోటిహాళికమయశాటి, చాతుర్యపదధాటి నద్గణమణి బోటిహాటకాంగినినుబోటిహాళి, బోటి నెంచితలకూటమిశేకొని ||బోట్టి

వీరవేశ్వర నీవిట్లుల వేమకుకేగిని కావిమోవిఫల్ భారుణమాటు పోయిచుచున్నుల కెరవనిచేమిచెక్కులన్ గోరులనొక్కులేమిచెలి గు బ్బలకుం కుంకుమశ్రీ లేమిరా శౌంబ్బుందా వనవిహారీనిగమాంతాయన పంచాక్షిశాస్త్రిగారాకంపవైరీవరికోరిమణిసోనన్నినదీదారిసన్నుతించెదకౌరీ

కాంతిమావిలింబమంది గాటులుగారను కందుకంబు శ్రీమం సువని వెల్లిలిగ్గణముమానిని నన్నులు కంపుచెక్కులన్ ఇంతకు బేరు లెత్తెదను వెల్లశౌరికి ధూళిగప్పెనొంది చాచుంకి పువ్వులబంతి శృం గారములదొంది మకనుని మెల్లబితి హొంతకారివకాంత చిన్నెలను పంతుల బల్కెటి యంతటిదాన ||యి||

మాటలు వెక్కులేల ననమానినికూటమిలేకయుండినన్ ఘట ప్రమిన్నులొలుల గంధములక శిశుబారుపూవు లేర్పాటుగనిద మబ్బు

పసుపంటినదుప్పటి గుర్తులేమిటిరా, మేటిల్లశికకల్పవాటి, సంగ్రామప
టుగిరిటి, పాలితభక్తకోటి, మాటకునరీగా మరిబొంకకు నెరసేటుకాడ
నీ నేర్పులు తెలిసి, బల్ మేటి

ఫాలమునందు కస్తూరిసువాసనల్, చెలికాడగంధముల్, గాలి
నిండిబెట్ట రసికట్టితడిలలసియు వేటలాపితిన్ మేలిమితమ్మిపుప్పొడులరి
కిమహిమతవంటికళింగపట్టణబాల మణిముకురాలపోలా, మూగునివికో
లా మాతోటివాదులేలా, లీలావతియిటు లేనినోని నేరాములేక గయ్యా
ళితనమున్ || బాలా ||

శ్రీరమణేశ నీవిపుడు చెప్పకయున్నపడేలవాగురా, వారికపువ్వు
బూసినను వాసనగుప్పునరాకయున్నె, కస్తూరిసువాసనల్, నిడలతొట్టు
గవీడెగుర్తులేరాధీరా నవకోటియదువీరాకలుషపాదకురారా కొస్తుభ
మణిహార ఔరాపోరా ఈహిహలంబుకుజారగుణంబుకు సాములుగలరా||

జాలతనంబులు లేలవిర, జాజిపొడల్నిహరించువాసనల్ జాణలుమీను
చేకొనినరాజులనేనినాగితొట్టునడ్, ఏకదేవుడుదేవతదవు ఏణుగుర్తు
లునీవెక్కాడ పూబోణిసేదనీలవేణి, మునుచరానించాడే మాగు మేల్పు
రాణి, యెన్నడయిన బోటున నెమానిని ననువిడచాడుటజెచ్చాబోణివిరి
కొంటలపాటుమైనను గొంజెమిటల్ మృగయానినోదముల్,

పొందగనన్యభామలను పొందటజెప్పగ నుల్లుచేకము

ప్పందుముగంజిత్రాగుమని పల్కలు మెప్పుడు

వందితముచికుండా వందితగోప బృందానందాను సచ్చిదానందా

క్రందుగముంజేతికంకణమునకై యందముచూడగ నద్దమేలిగోవిందా

చక్కనిచక్కలు రుక్మిణీవాసీల సరసములాడెనెగామ,

మిక్కిలిచక్కని రత్నపుమేడలో సత్యభామనేగాన సత్యభామనేగాన

దంతపురెక్కల తలుపుమూసిన తలకొంగువీడెల భామగల,

వచ్చివాకీల వగలుబలికేటి వన్నెకాడెవరొయి ఆ చిన్నవన్నెకాడెవరో

వనితరా సత్యభామరినవు ననంతగోపాలుడభామ నే చింతగోపాలుక

వలసిలె వనితలు చాలగలేరా వాడకునీవుబోయినా,

వేటనాపి నేనింటివచ్చితి జెక్కనమాడెది భామనను జెక్కన,

పరభామలతో గూడేవారికి పాటు నిలుచునటోయి కృష్ణ పాటు
పరభామలతో కూడ లేదని పాముకైవడి బట్టేలే నేపామునైన
ఇదిగో శేషుడు కంఠమునందున వత్తిన పతకములోయీ కృష్ణ వత్తిన
అతివలయిండ్లకు బోలేదనినే నగ్నిసాక్షిగ బలికితి నేనగ్ని
అగ్నిదేవుడు ఆత్మబంధువు హస్తము నున్నారోయి నీహస్త
చెలియలిండ్లకు బోలేదని జలనిధియై చొచ్చె జల॥

ముచ్చతనమునజొచ్చి వేదములు తేలేవోయి కృష్ణ వేదములు
ఋగుబంగరుచీరలు తెచ్చిని సమ్మతిడవే భామా నీవు సమ్మతి
ఋగుబంగరుచీరలు తెచ్చితె వేళగాదు పోవోయి యీవేళ
రత్నములుదాపిన రవికె దెచ్చిని రానియ్యవే భామ నను రా॥
రత్నములుదాపిన రవికె చెచ్చితె రాధకడకు పోవోయి యీవేళ
వొప్పుగదాపిన ముత్యపుసరములు కొనితెచ్చితి న భామా నీకు కొని
వొప్పుగదాపిన ముత్యపుసరములు కాళిండికి పంపవోయి కృష్ణ ఆకాళిం
పచ్చినవవము పరిబోళగంధము తెచ్చినానె ఓభామ నీకు కొనితెచ్చి
పచ్చినవవమున పరిమోళగంధము భామలకే అలదవోయి గొల్లభామల
సత్యభామ నీచక్కని జడలకు జాజలయిన ముడిచేనె విరజాజ॥

జాజలుముడిచేనెలుమాకు చాలగలరు పోవోయికృష్ణ చాలగలరు॥
అతివకొ వినవె సత్యభామ నీ కాకులు ముడిచిచ్చేనె నీకాకులు॥

అకులు ముడిచే అతివలు మాకు అందరున్నారోయి కృష్ణ అందరు
వనితతో వినవే సత్యభామ నీపాదములకు మొక్కిక్కడనె నీ పాదములకు
అవతలనీధిని రుక్మిణి యున్నది ఆయుష్మంతుడవోయి దీర్ఘాయుష్మంతుడ
వోయకాక్షీ నీవు చక్కనిదానవు తొలకరి బొరుపువేసఖయనీవుతొలకరి
తొలకరివాసలుకురిసి మెరిసితె పొలము దున్నుకోవోయి నీవు పొలము
సఖయకొనివంటి చక్కనిస్త్రీలను ఎక్కడచాతునె భామనేనక్కడ॥

సమ్మతిడవినది సత్యభామతాగడియతీసె కడువేగతాగడియ॥

ముసిముసిసవ్వులు సవ్వుచు కృష్ణుడు పాన్పుకడకు నేతెంచె పూలపాన్పు
ఇన్ని నేర్చిన నన్నెకాడ నీకిపుడు తక్కువేమోయి నీకిపుడు తక్కు
అల్లపుడు నీవు బంసిన కర్పూరవిడె మందితి న భామ నేవిడె మందితి॥

మేడమీదదానింటికి పోయిన శారణమది యేమోయి కృష్ణ కారణం
 జోడుగూవకోలాటములూడ బూడబోతి నే భావం నేచూడబోతి॥
 అల్లదినీబూడహారములు అడిగితే యిచ్చినావ తుమోయి కృష్ణయిచ్చినావ
 గొల్లదియొకసతి పెండ్లికిబోవె కొరియి సినే భామనన్నడిగితే యిస్తినే॥
 నారాయణనీచక్కనిదేహము నలుపెక్కినదేమోయి కృష్ణనలుపెక్కిన
 నల్లటివాడని జనులు పొగడగ నాతికొ విసలేదటావేమో నాతిరో॥
 గోవిందుడ నీచక్కనిగోరులు కొనలుకందవేమోయి నీగొల్లకొండె॥
 గోవర్ధనగిరిపర్వతమెత్తివె గోభృకంబుకొనగోభృక
 నిజముగ నీశోగకన్నులకు అరుణచ్చాయలేమోయి కృష్ణ అరుణ
 నిన్నటిరాతి శివరాత్రింబ చూడబోతి నేనూ చూడబోతి
 వద్దికెతోడుతిభద్రాచలముననుండామురావోయి కనుండుదాము

పున్నామ—అదితాళము.

తలికి కవాటము బంధము తీసిన శారణమేమే లక్ష్మీ కారణమే
 మేలక్ష్మీ కారణమేమనియడిగెదవునీమది తెలియగ లేదటవోయి స్వామి
 లియక! తెలియక చెంతనుజేరితి పంశమేలన లక్ష్మీనీ పంశ
 పరమాత్మనీకు పంశములేటికె పదరవ్వాడువోయి స్వామి పరనన్న
 చెంచేతయనిమది చింతజేసెదవు చింతయేలన లక్ష్మీనీకు చింతయేల
 కొంచపుజాతి చెందితాకునుపడివియనుచుచింతేరానాకు పడిపయనుచు
 కలికవాటముదెరచినప్పుడె యీకంహారమిచ్చి యీకంహార
 కంహారము చెంచేతకిచ్చి అంచితగూలునుస్వామి అంచెందితి॥ జలు
 నుబులేదారుచీరలు దెచ్చితి చేకొనవేమే లక్ష్మీననుచేకొన జలుగులు
 లేదార చీరలుదెచ్చితి చెందితకిదురావోయి స్వామి చెందితె॥ మల్లెపు
 ఫలదండలు దెచ్చితి మగునకిచ్చిరావోయి స్వామిమగునకిచ్చి యి
 పువ్వులముడిచి చెందితకిచ్చి కీర్తిగనవోయి స్వామియిచ్చి కీర్తి॥ కరి
 మేఘంకున గండకేరి తరిలిగాసితిపడతి నెలక్ష్మీ తరిచి॥ గాసితిర్చుటకు
 చెందితదోడ్కొని గరుడాడికిబోయి స్వామి గరుడాడికి॥ బండిగ
 తప్పులు చాలజేసితి దండమయిక చేకొనవే లక్ష్మీ దండమయినా పెండ్లి
 కుమారుడెవ్వనందుకునాదీవనలివిగొన్నామినాదీవనకరణశరణుకీలక్ష్మీ

శరణుశరణుయిందిరానీకులక్రిశ్ణరణు సవ్యచూను శ్రీరామవాకిలిదీసెద
గట్టిగాను రావోయిస్వామిగట్టిగాను॥ మదనజనకుడు మగువ దోడ్కొని
చందిరమునకూనేగె॥

నాదనామక్రియ—అటతాళం

వెన్నదొంగనిన్నరాత్రివచ్చిన ద్రిమ్మరివాడెవరోయి అమగవా
రెవరోయి భామామణిరో నిను పెండ్లాడిన రామకృష్ణుడవె కొమ్మనేరా
మకృష్ణుడనె కృష్ణుడయి జెరాత్రివేళలాచ్చిన పనులేమోయి అవచ్చిన
పనులేమోయి, మత్స్యగంధర్వా నీపొందుకు కూడివస్తినె భామా నే
కూడివస్తినె, మచ్చికవగుళాయకరాత్రి రచ్చతేలపోవోయి అరచ్చ
తేలు రచ్చలుజెట్టిక రమణిచ్చుల కడియములివిగోభామా అవచ్చుల
కడియములు, మాకువస్తు యకవాకిలితియ్యవోవోయి నేవాకిలితియ్యను
పోవోయి॥ చీరెలుసామ్ములునీకనిదె స్త్రీని వాకిలితియ్యవె భామా ఓర
వాకిలితియ్యవె॥ ఓరవాకిలితియ్యను నను దూరిరాకు నిలువోయి నీవు
దూరిరాకు అతివనో నను దూరిన స్త్రీ నెక్కువబ్రహ్మచారి నెక్కువ,
నెక్కువబ్రహ్మచారియు నే చెక్కటగోరేమోనా నీచెక్కటగోరేమో
చుంచవన్నెచిరుకను ముద్దాడితె పట్టిగీచెనెభామా అదిపట్టి॥ చిటపటచిను
కులదుప్పటి తడివెను రానివ్వగదే భామ నను రానివ్వగదె॥ చిటపట
చినుకుల దుప్పటితడిసెవానింటికిపోవోయిఅలదానింటికి॥ రవ్వలుచెక్కిన
రాగిడి తెస్త్రీని రానివ్వగ దభామ ననురానివ్వగదె॥ రవ్వలుచెక్కినరాగిడి
తెస్త్రీరాధకిడుకు పోవోయికృష్ణ రాధకడకు॥ పచ్చలుచెక్కిన పతకము
తెస్త్రీని చెయ్యివ్వవెభామ ననుచెన్నళించనివ్వవె॥ పచ్చలుచెక్కిన పత
కముతెస్త్రీ భామకడుకుపోవోయిగొల్లభామకడుకుకస్తూరిపరిమళగంధము
తెస్త్రీని కొగలియ్యవెభామ నను కొగలించవే కస్తూరిపరిమళగంధము
తెస్త్రీ భామల శీ అలలవోయి గొల్లభామలకే పూబోణిరో ఎవ్వరో బో
ఁగించినపలుకులు పలికేవేమెభామ పలుకులుపలికే॥ శంకరుడానిరొమ్మన
దాకినకుంకుమ దెక్కడిదో యీ ఆ కుంకుమ | ఆ కుంకుమగానె గురుతు
పాదంగూడిన కంపు ఆ భామయని కూడినకంపులె | మక్కుపాన్నునను
పరచినకు మొగ్గులనొక్క లెక్కడివో యీనొక్కు లెక్కడివి | నిన్నటి

రాత్రిపరచినపాన్పు వత్తుకొన్నదెబామా అదివత్తుకున్నదె నిన్నటిరా
త్రిజడలతోవిసిరిన నెలతలపేరేమోయి ఆ చెలులపేరే॥ నీకంటె పరశ్రీ
లనెరుగనని పామునైబట్టడనెబామ పామునైన॥ పాముమూడ పవళించి
నవారికిపాములనగ భయమేమిక్పష్ట పట్టుకన్న॥ అందగాడని చెంపల
నలదిగంధము లెక్కడివోయీ ఆ గంధము లెక్కడి॥ విందుజేసివకచుట్టు
మునాకు బూసినాడ ఓ బామ నీకు తెలియదె సద్గుణధామ॥ గోవిందు
డని చక్కని కొనలుకందనేమోయి ఆ గోళ్ళుకందెన నారాయణ॥ చ
క్కనిదేహము నలుపెక్కినదేమోయి కృష్ణ నలుపెక్కిన॥ బృందావన
మున గోవులకాచిన చందనంబిది నీలవేణి ఆ చందనంబిది అన్నిటికన్ని
సరిజెప్పేవు ఎన్నినేర్చినావోయి నీవు ఎన్నినేర్చి॥ కన్నెనో యిది నిజము
లుగాని కల్లగాదు పూజోడి ఇంత కల్లగాదు॥ వేణువబట్టు తాండవకృష్ణు
డు యేమివరసగావలె నీ కేమివరస॥ అక్కరో ననువలచి పిలిచినదేవుడు
అత్తకొడుకు గావలెనె మేనత్తకొడుకు॥

ద్విజావతి—ఆదితాళం

లాలియనుచు పాడరే లోలలోచనులారా హరికి బాలగోపాల
శౌరికి బాలికామణులు మీరలూ॥౧॥నందగోపనందనునకునలజనావంది
తునకు॥ కందర్పసుందరాంగునకును కంజాక్షునకును లాలి ॥౨॥ కూర
దనుజావారకునకారమునకు భక్తవనజగి శూరునకును స్మిత సుధా
సారససంతాపునకును॥లాలి॥౩॥ పారిజాతలోచనునకు చారు పీతాంబకు
నకు॥ జారచోరాగ్రాణిని వారిజభవవందితునకు ॥లాలి॥౪॥ సామగాన
లోలునకునుచాగతిలక పాలునకును మామకస్వాంతకమలదామశేషాద్రి
పతికి లాలియనుచు పాడరే॥

సంపూర్ణము.

మంగళ హారతులు

1946

1 అణ

కాళహస్తి తమారావునన్ను

సంస్కృతాంధ్రాబుక్ షిప్, రాజమండ్రి.

శ్రీరస్తు

శ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

మంగళహారతులు

మధ్యమావతి—౨టతాళము

రంగా నీ కిదే మంగళం కస్తూరిరంగా నీ కిదే మంగళం:రంగా
ఖగరాద్దురంగా విజయవిభంగ నవమోహనాంగ వయ్యారి |రంగా|
హరివిబుధానిహరి | ఉదయకావేరిరవిహరి | వయ్యారి |రంగా|
రీలా శేషాంశురీలా కరుణాలవారా | జడత్పరిసాలా | వయ్యారిరంగా
హాసావదనచిద్విలాసా శేషాచలదాసార్చితపరి మేళావయ్యారి||రంగా|

సావేరిరాగము—ఏకతాళము

రామచంద్రదాయ జనకరాజజా మనోహరాయ, మామకాభీష్ట
దాయ మహితమంగళం, శోనలేళాయ దండనాయ, దానసోపధాయ,
జాగ్రత్తమినుం నద్వరద |రామ| చారుకుంకుమోపేత చందనాను
సర్పతాయ హరకటకశోభితాయ మంగళ |రామ| లలితరత్న
పండలాయ కులసీవనమాలికా జలజనద్యౌరదేహాయ చారుమంగ
ళం |రామ| దేవీప్రత్యాయ సదేవోత్తమాయధావజాగురువరాయ
భవ్యమంగళం |రామ| పుండరీకాక్షాయ పూర్ణచంద్రాననాయ, అం
దజవాహనాయ అకులమంగళం |రామ| మలయాసాయినివిధ వేదాం
తవేద్యాయ, సుముఖవిత్తకాక్రికాయ శుభదామంగళం |రామ| రామ
దానమృదులహృదయ, కామరసవాసాయ, స్వామి భద్రగిరివరాయ
మంగళముగాను |రామ|

పున్నాగవరాలి—చావుతాళం

ధీరునకు వనశిగంభీరునకు దుష్టనంహారునకు ఘనమణిహారునకు
శుభమంగళం విశ్వశుభమంగళం మంగళము! రామునకు మహిత
శుభధామునకు మంగళము | సీతానమేతునకు మంగళము | శుర
మకుటమణియురపాదునకు మంగళము | సీతానమేతులకు | జయ! |
అమృతకు బ్రహ్మాదివేద్యులకు దుర్మహాభయ్యునకు భవరుజావైద్యుల
కును | నద్యఃఫలప్రదను కాద్యంతరహితునకు విద్యావివేకజనహృద్య
నకును | జయా! శైత్రునకు సామిత్రునకు భక్తజనదైత్రునకు నవపద్మ
నేత్రునకును | జయము!

మంగళహారతి

వరాలతండ్రి! మంగళం! మావజ్రాలతండ్రి! మంగళం! విరావ
శరివరు మొరాలించిన మద్దుల మురారితండ్రి! మంగళం! వరాలతీరా
గోదావరితీరంబును, చారుసుందర భద్రశైలంబును, మన సీతావిహారు
డైదట్టి మాశ్రీరామచంద్రునకు | మంగళం! వరభూపలయమున జనులు
భావించగా, ఒలేతీవి నలవేల్మంగ సేవించగా, పావనమైన కేవలవర్చత
మందు వెలసిన శ్రీవెంకటప్పనికి | మంగళం! వరాలప్రసాదము దాసుల
నెల్ల పాలిరిపుచు, యెంతో దానై నాకేశ్యుడు కరుణించు మాపాలగల
శ్రీరేవలైపురరాజు గోపాలకృష్ణునకు మంగళం | మావరాల!

అనందరైదని—అటతాళము

హారతి మీరేల యివ్వారే అంబకు మంగళహారతి మీరేల
ఇవ్వారే హారతి మీరేల యివ్వారు జ్ఞానవిద్యులకెల్ల ప్రబలము లీల
తో వదియారువన్నెల మేలిమి బంగారుతల్లి | హార! పాదములకు
పూజనీయకే మాతల్లికిపుడు, పాదజాతహార మివ్వారే, అణిమత్తువు
హారములు మొలనూలు గజ్జలతోడు, అందెరవలసావటబొట్టు ముం
గెర నమముగ ధరియించుతల్లికి | హార! యింత వరాలేరా దుష్టదేవి

ని చెంతనుండి పూజనీయరే శంకరీశ్వారి భావశంకరి ఓంకార
 పేరిని, మంతుజన్మకాలంకారి పాంకమయిన యలంకారి | హార|
 లక్షవస్తులతోతిహూర్పరే, చెలులారమీరు వచ్చనివభేక్షుల వాల్పరే
 రక్షితంబుగాను నీవేదాక్షరంబుగాను | హారతులను రాక్షససంహారి
 కిండు. ముచ్చట లరయగ పాడుకొనుచు | హారతి| వారివాడి కూర
 పాటివారి వగరమందు, వె.సి గో.వట్టు, బూదలిడుచు శారదాంబ
 దేవిపుడు | హారతి|

— మంగళహారతి —

నెల్లవానిగావేదేది చల్లశేయుచున్నగాని నిల్లలకూడి అలిదిలి
 నాడనంచు, నెల్లవలలు బాడిగా నాల్లొలిచిబడి, చల్లదావలు కొల్ల
 గొనివెడజల్లుచు మళ్ళీ శ్రీకృష్ణస్వామికి | దక్షిణా | పూజుక్కినేకి
 తన్నువేడుచు, కామైబస్సెల్ల గోవులు యీగ ముట్టియును, బన్న
 లైన బూదిలిని నెన్నరాని వెంబాబాబుల పం. బూ. గా. బ. బ. లి చిన్న
 తనమున వన్నెమొందిన బన్నగో. బ. బ. లి వన్నె మ. | హారతి
 దంపతులు ఈడుకోడుగాను ముచ్చటనాడుకొ. | హారతి | గూడి
 యుండగా, ఆడుకొనియేటి బాలరాజు మాడతోకలకేట్టి బడలా రా
 జుడలనుచు చూడమనుచు తోడివచ్చును | శ్రీ | నీటుగానే బాలలతో
 ఆటలాడుచామాయని, నూటిగావగలతో పాలకడలియేలగును. వేచుక
 మీరిగాను, మంచిపాటపాడుచామాయని నూటిగచుగొని, తేటచుక్క
 లిమాడమనుచును గోటమీలెను | శ్రీ | పాలుపెరుగు నేయివెన్న
 వాలలాడును గొప్పత్రిలతోనూగూడి పాలనానేసి, శ్రీరంజలు
 ముఖలక్ష్మిని చంబలాక్షిని గలసిమేలు, పయికలచేత భక్తులపాలన
 నేయించుండ | శ్రీ | మందలొక బన్నమొందిన బాలుడయిన గోవసం
 క్షుని మందహాసము పందలింపగాను, గొల్లనుండరాంగుల పొందు
 కమరి, మందశంధనమందకులిలచె | శ్రీ | గొల్లచెలియిందలొనే, రేపు
 మాపుకాడుకొని, కాపురమీరి నేయనోపుడుమా అని గోవికలు
 కలుగు. రలిగోవింప రోటినిగట్ట. ఈడుక దయచూసి మద్దులచేవ
 యడచెను. | హారతి |

సురటిరాగము—అట

ఘల్లుగల్లునపాదగజైలందెలుమోక్షముకలహంసనడకలకలిఎక్కడికే జడలోనుగంగధరియించుకొన్నట్టిజగములేలేపాంబశివుని నన్నిధికే ముతకతళనుసురత్నకాటంకములుబారయాపసికకుండలముల వడలియెక్కడికే కరియోగచర్మముగలధీరుడైట్టిగరుడయిన శంభుశంకరునినన్నిధికే. మంబాబాష్టమలైలుజాడీదండాలుమెడనిండి, అందమరిగినజగదాంబఎక్కడికేఅంగమువిభూతివలె శ్రీగంధము అలడినవీరకంఠేశునన్నిధికే మంచిగావించినజులకొంగులు జారగారంగమునమోహహంగి ఎక్కడికే ఘలులొలవస్త్రాలు విభూతిధరియించిననుండలమేలుటగధీశు నన్నిధికే మంబా హెచ్చుపాపటబొట్టురత్నకీరీటముతో నెల్వేకరుణాకటాక్షి ఎక్కడికే నడు లిద్దరద్రాక్ష మెడిచి హారమును శిరమూలవెలసిన శివుని నన్నిధికే । మం ।

కృష్ణుని మంగళహారతి

హృదయహారతివ్యతే కృష్ణతో నునితోపాదపకు. దర్పము అడి నంబుదేవలారా యదుకులసార్వభౌముడు 13 । పందగోపసుందరునకు । నవనీతదశిచోరునకు మందజాననదనునకు ఇందిరేశులారా మీరుగోవిందున కిందుముఖులు 313 । నారదాది మునిజనవందితనము దాయునకు మేరున । నమధీరునకు వారిజాక్షులారా మీరువారధి స్థాతునకు 313 । మెలదులారా వత్సపురివెలసిన గోవలాలనకు మందర గిరిధరునకు చంద్రముఖులారా మీరు శేషశాయికిపుడు 13 ।

మధ్యమావతి—అటకాళము

కోఅచ్యుతానంత కోకోముకుందా, రారవరమానందరామగోవిందా । కోకో । తొలుతబ్రహ్మాండంబు తొట్టెగావించి. నానగు వేదముల గొలుసులయిరించి, బలువయినధనివాజుపానువయిరించి చిత్రము అనియేటిదూలములువేసి, తొలుతబ్రహ్మాండంబుతొట్టెగావించి కామత్రోధములు పొట్లగావించి నరసామినియేటి వక్కగావించి భక్తిచే తన్నులైజవముచేసి తొమ్మిదివారికి దొడ్డిలోపలనూ కూర్చులుఅర్చురు

హతులైదుగురు అంతటను గురుమూర్తులున్నారట, తెలివిగొన్నేటివారట
 దేవుడున్నాడు వట్టతలె నల్లుతుని నదిలంబుగాను వట్టవలెనుగ్గుర్నికదల
 కుండగను ఉంచవలెనక్కర్చి హృత్కలమందు ఉంచవలె వండునె
 న్నెల నిందుగాను ఈడుగానివారిని కూడుండవలెను జోడుగలవానిని
 జాడగవలెను మేడమీదనున్న వానిగనవలెను కోరియాగోనిందగురు
 నిగనవలెను వీధిబజబాటలో గీతంబుకాయ, కోటలోభరిమృదంగంబు
 లుమ్రాయ కోటలోదుకాడు) కొలదినెయ్యి, దీటులేని ప్రభువుదొర
 తనము కాదు ఓంకారమనియేటి వకతొట్టిలోను తత్వమనియేటి చలు
 వలంబరది వేక్కతోపాపని యేర్పాటుచేసి ఏడుభువనముల వారు
 ఏకమైపాడ 181

మధ్యమావతి—అటరాళము

జోరవిరుల శుభాంగజోనమ్మ తాంగకరుగారసాపాంగ కరుగాం
 తరంగా 1జో1 శ్రీమైరయ పాలనారధివన్యనింపా, దేవబృందములెల్ల
 దివిసమ్మరింపా, దాసమిద్విచారిభక్తి పాలింప దైరాయుడు మాకు
 తిరమెవర్ణింపా గురుతరముగ ధక్మగుణముచేవట్టి కరుణతో కాపల్య
 గర్భమునబుట్టి కమలసంభవికుర ఘనగుణపాదా) అరిదుష్టభుజగ
 యహితుండి కేందా) వినులవైభవముల వెలకు చేమేదా) రమణితో
 వెలసితివి రఘురామచందా).

మదురైలకాంధోజి—బుల్ల

నిదురబోనియెనె రామునిసీతమ్మ, నిదురబోనియెనె రాముని
 మదవతిరో నామిమనసురంజిల్ల నిదు! వక్కతేరలాగిచెక్కిలి నొక్కుచు
 చక్కంగ మరుకేళిసాక్కించను ఇక! నిదు! భండనములోన బలోద్దండ
 దానవుని ఖండిందివైచేవేదండయానఇకను నిండుమోదముతోడుతి వా
 దములాడుచు కనిసివాడములమివయెత్తుకి నిండుకూర్మితో కూడువర
 సింహుని వెంటతేరి తిరిగి నిదులబాలక యున్నాడు నిదు!

యదుకులకాంధోజి—బుల్ల

రద్దుకేయవద్దు పరాకుచే ఓనళియలారరద్దుచేయి ప్రొద్దునోయె
 రాములివునుముద్దులిచ్చుచు జానకివద్దతేరియన్న తేరవన్యలచెక్కినతో

ట్లలోను పువ్వులుచల్లినపాన్పురూద పవ్వలింది సీతతో చిరునవ్వులాట
లాడువేళ పచ్చలుతాపిన తపకములు తెచ్చి యిచ్చిమెడకుమచ్చికచేర
హాస్యముగలు ముచ్చటలాడుచున్నవేళ |ర| కూరిమితోమ నరసింహు
లుశ్రీరామచంద్రునినద్ద చేరి యింపుసాంపుగాను కోరి కీర్తనసేయు
చున్నవేళ.

శ్రీరాగము—ఆటతాళము

లాలి శ్రీజనలోలలీలావినోద, లాలిద్వారకాపురిబాల గోపాల
|లా| మిమిమించిన మంచిగొలుసులుపొనగవజ్రాలలోపొందు పరది
నినూ ఆనమానతోట్టిలోకుసుమపాన్పుననూకసుచుబుట్టేదారు బాలిసు
లతోను లా| అందముగ బాంబవతి చందనముపుయ్యూ పొందుగా
కాళింది పువ్వులందియ్యూ మందయానయురాధ ముడుపులందియ్యూ ఇం
దుముఖలక్ష్మీదామిజామతమలువెయ్యూ!లా| వర్తభామయచాలనంతోష
పడగ మిత్రవిందయు యెంతో ఆత్మరువుపుయ్యూ సుఖద్రవనిల్య
టద్దంబులియ్యూ నుదతిసాగసుగా సురటీలువెయ్యూ |లా| చుట్టుగోపిక
శ్రీలుతోటేనుంచంగ కోటరంగరాజు కోర్కెలోనగంగ పడహారు
జేరి గోపికలచాల మోహమున యేలితివి మగనగోపాల |లా| కం
దర్పనుండరాకవిజననుపాలా నందనవీర నన్నేలుకోరా|లా|

ద్వీజావంతి—ఆదితాళము

క్రీడిల్లిపుత్రాదురనావిర్భవించిభావమలరగది కుప్పాపురదియింది
జేన జేత్రురమాధీశు గామింది భూమినువచందమున బొదలితివి మించి
లాలికురివినరములకు ఖరియింది, మురజారునిడెందమున మునులుద
యించివరముపురుషార్దుల ధరణివెలయింది. నరగితివి లోక పావనపాల
శీల ఉల్లారులగభక్తులెల్ల గొనియాడ కొల్లూగరుల నెలకొల్పి దయ
తోడ పలవాధరులెల్ల భక్తినినుబాడ ఉల్లిసిల్లీతివి ముదమురహిణోడ
నను అనభుతులసీదళమునందు జావట్టిఘనముగా వాత్సల్యగరిమచే
పట్టి అనభుయాశ్చితులదోహలబోగొట్టి తనరితివివిష్ణుచిత్తుని ముద్దుపట్టి
చెన్నుమీరగ కోరితున్ననవహించి పన్నుగాగురువరవినుతగాంచి కా
మితనద్దుగనమేతా తెన్నపురి విలసితి క్రిమాడితుడుతా |లా|

సీతా దేవి వేదిక

వామన గుంటలాడు పాట

1946

1 అణా

కాళ నాస్తి తమ్మ రావు నన్ను

హరిశ్చంద్రాభిషేక చిత్రం వాడుకున్నది.

శ్రీ ర

నీ తా దే వి వే వి త్త

సృష్టంతయేలేటి రామచంద్రులూ, రాజ్యపాలకులయిన రామ చంద్రులూయెదురులేకాభూములేలుచున్నారటనందభక్తులయితియో ధ్యలోను అంతటిజనకసుతగర్భములయె, నెలవెళ్ళిరెన్నెళ్ళ అమల యుండగను, వేవిట్టకునమాయె లోపలులయె తిలవల్సి కుడియ్యి తిలక్రిందినుంచి పాన్పుమీద పవ్వలించె పద్మానుతాక్షి అన్నమా ముట్టదూరరామనీత, తాంబూలమునెయ్యదు పచ్చెళ్ళెర్ల దేవీవిత్యతినదా నీలనిల్చి పిలువారు పాదాలువత్తుమని పాణిపలుకాదుమధురాలమామిడిపండ్లయనగోరు, అతివ అరటిపండ్లయనగోరుకాంతి ఖర్జూనునయన గోరు పాణి పనసపండ్లయనగోరు, వెలది వెలగాపండ్లయనగోరు నాళి నారింజపండ్లయనగోరు పాలకొమ్మజమీద పండ్లయనగోరు చింతికొమ్మలమీద చిగురయనగోరు దొరచింతలుగోరు యాష్మిగొధి ఉరీతికోరికలు కోరుచుండగను ముగుడకు ముత్యాలపట్ట లేనదిలే, నాళి నడుమువడ్డాణమెనదిలే పాణికోరిక బాజుబందులేనదిలే అచ్చనవర త్నాలపేరులేనదిలే అనేకరత్నాలసాము లేనదిలే పాన్పుమీద పవ్వలించె పద్మాయతాక్షిరాముడు తనసతిమేడకొచ్చి రెప్పనేయక కన్నువిప్పిమోహముతప్పకజూచెను తరుణి రావంకిరణ కీచిగొనిరమ్ము రామచంద్రులుషమి జనకసుత నీవున్నవిధము, కారడివిడికిగావు కష్టపడ్డావు, ఆనాడు ఈరీతి వదిలుండ లేదు అడవులన్నదిరిగి అకుంభక్షిస్తేఆనాడుఈరీతివదిలుండ లేదు బావులనీళ్ళిన్ని కేడివడిత్రావిఆనాడు ఈరీతివదిలుండ లేదు ఎండ్ల తోనలోనేరడిసి ఆనాడు ఈరీతివదిలుండ లేదు, పండుటాకులవలె వాడి తూర్పు పారుటాకులవలె పవ్వలించావు, నీ విధము లట్టన్న కరి

గింపవలెను గాజులమరించినాగడపలుదాటి ముత్యాలమర్చినా ముంగిళ్లు
దాటి పడగలమర్చినపందిళ్ళుదాటి పచ్చలమరించినారచ్చలుదాటివచ్చె
నేరఘరాము లక్ష్మన్నకడకూ, అల్లంతటాచేటిలన్నపొడబూచి పెడగ
నిముమ్మారు ప్రదక్షిణంజేసి సాష్టాంగదండప్రణామనబుజేసి, వందనం
జేసి కడుముందరానించి అన్నవినులక్ష్మణావిన్నపమునాది, అన్నమాన
నినెంతవడలివున్నది కారణవిరిగింది కష్టపడ్డాది, అనాడుఈరీతివడిలుం
డలేదు అపవలర్చిదిగిరి ఆకుభక్షించి అనాడుఈరీతివడిలుండలేదు, బాపు
లర్చిన్న చేదివచ్చతాగి అనాడుఈరీతివడిలుండలేదు, ఎండలోనెయిండి
వాననేతిశిసి అనాడుఈరీతి వడిలుండలేదు, పండుబాకులవలెపాలివున్నా
నపాడుబాకువలె పవ్వళించింది, నాచేతినొకముద్దుటుంగరము, ముంజే
తదొడగవచ్చు శ్రీలక్ష్మణుడు ఆయింతిగర్భిణీవి తావిచారింది మనసునం
జేమాన పొంగిపోయిందే పాలుపొంగినట్టుపొంగిలక్ష్మన్నా, నక్షత్రప
వ్యతశవచిట్లుండే చుక్కలాపవ్యతంజూచినట్లుండే అట్లయితేమావది
న్నిచూచినట్లును అంటలు అయిదాలన్నకడనుంచి బిగదీసిలక్ష్మన్నపిడ
పట్లకట్టె లోకవేలాఅడుగుతా వేళబట్టనచ్చె లక్ష్మన్న వదినెమడలకు
అల్లంతటాచేటిమరించినబూచి కాళ్ళిపాపేరావె కమశీఘ్రిముగను బా
గాను పండుకోవన్నిగువచ్చి వానములుకడిగించెనారాముదేవిబంగారు
నిగెలాతివాసిని పిలిచి పచ్చకర్పూరావతాంబూలంజట్టి అలనలసినచ్చారు
కూర్చుంపవయ్యా సాష్టాంగదండప్రణామంబుచేసినందనంచేసికడుముం
దరానించి అన్నమానమాతాము అట్లయిన్నండివేగిం మాఅన్నకడకు
పోంకయ్యా కడువేగమీయన్నకడ పోంకయ్యా గాజులమరించి నాగ
పలుదాటి ముత్యాలమర్చినాముంగిళ్ళుదాటిపచ్చలమరించిన పచ్చలుదా
టిపడగదాలమర్చినాపందిళ్ళుదాటి అల్లంతవచ్చేటి అన్నపొడబూచి, పొడ
గనిముమ్మారుప్రదక్షిణంజేసి సాష్టాంగదండప్రణామంబుజేసి వందనం
జేసికడుముందరానించి మీకంటెఘనులయి పుట్టనున్నారు మీరేలు
రాజ్యమ్ము లేలనున్నది, మీరెక్కడనెంతహాసనంఎక్కడనెన్నరు మీరు

పట్టుఆయుధం పట్టమన్నారు ఆ యింతి గర్భిణీశి తావిచారించిమనసులో
 సంతోషం మరిపొంగుచుండ, పాలుపొంగినట్లు పొంగురఘురాము నక్ష
 త్రోపర్వతము గడచినట్లుండ చుక్కలాపర్వతంచూచినట్లుండఅలంకలో
 పలా దండుదిగిరాగ, అక్కడా రావణాబ్రహ్మ కూతురులలగి తనలన్ని
 టికల్గిపోగాను హస్తములుచేపట్టి యెత్తలేనై తి నిందుగావున్నదినీలభాని
 ప్రక్కలునిందుంపబకాజగంధి, అయింతికవిముదురు గర్భిణాయన్న. యా
 యింతికవి లేతగర్భిణాయన్న, వెండిబల్యారువారు వేయిలక్షవేలు, పాదా
 లవప్పుడు పగిలివిచకుండ, పాన్పుమీదకొచ్చిరి పద్మనాభులు కూర్చు
 న్నదాసీలు నిల్చుండిరంతా ఆడవలె వోడవలె గెల్వవలెగాని అటవిడచీ
 మీరు లేవపలిలేదు, చిరునవ్వునవ్విరి దాసీలులంతా, ఉత్తరం దక్షి
 గంచూచెనాదేవి తూరువూ పడమరా చూచెనాదేవి అడేటి సాగటా
 లు అటపారవేసి పాన్పుమీదికొచ్చెనూ పద్మాయతాశీ గ్రుచ్చి కౌగా
 లించి యెత్తివోడినుంచి అటుకులు చక్కిలాల్కుంచినప్పులు, ఈ మా
 టమా అమ్మకేచెప్పి కంపిలేను యీక్షణము తెప్పిస్తు యిందీవరాక్షాసా
 లపహ్ను మంచిభరూరములూ యీక్షణము తెప్పిస్తు యిందీవరాక్షా
 ఆనాడు సీమేడకొస్తినేదేవి చాల చిక్కుంటిమె చదరాలగివు ఆనాడుగి
 వద్దనే పవ్వళిస్తె, చాలచోటాయెనె చదరాలనాకు, యీనాడు సీమేడ
 కొస్తినేదేవి, చాలనిండుంటినె చదమలదేవి, నినుతులునీవూను పైబవ్వ
 లిస్తె పాదాలోందనె నేపవ్వళిస్తు రాజాధిరాజులకు విన్నాపమయ్యా
 రాజులభృశ్యకూచిన్నపామయ్య అమాటటూలేల అడ్డజేసేను మామీద
 దయయుంచి మమ్మురక్షించు దండంబు దండంబునీకు రఘురామ యీ
 పాటపాడినా వీన్ననుగాని యిహపరంబులయందు సుఖము జెందుమా
 రూ మోక్షమిచ్చును మీకు రామచంద్రులు.

సీతాదేవి వేవిళ్ళు—సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

సీతాదేవి వామనగుంటలాడు పాట

వామనగుంటలాడుదామ వనితజానకి, సామజివరదా రావయ్య
నాస్వామిరాఘవా, ముత్యాలవామనగుంటాల పీటలుంచుకొని, ము
గువసీతా మనమిద్దరమాడుదమటే, వజ్రాల వామనగుంటాల పీటలుం
చుకొని, వనిత మనమిద్దర మాడుదామటే, రత్నాలవామనగుంటాల
పీటలుంచుకొని రమణీసీతా పణతీ మనమిద్దర మాడుదమటే, పచ్చల
వామనగుంటాల పీటలుంచుకొని పణతీ మనమిద్దర మాడుదామటే,
లాలవామనగుంటాల పీటలుంచుకొని నీలవాణీ మన మాడుదమటే
రాముడు కదలెను రత్నంపు రవికెకు రమణి సీతతో గూడుచూ కర్న
కుంటలములు కదలుచుండగాను కాతుపథిలకుడాడెనూ పచ్చలబావిళీలు
గలవు పణతీజానకియూడెనూ రెంచాము ముంచాము ఆవులనుచూచి
కీసెనూ, పసిడిబిల్బిలన్ని పలదెమూలుగెల్చి పరమాత్ముడే గెలిచెనూ
చిన్నిబోనుయేలనిచూ చెలియజానకివిభుకుండున్నాల్లునున్నా పంచాల
న్నితానెతీసెనూ అఖిలబ్రహ్మాండంబులెటాపీతములూ, పలుధర్మములు
చేత ప్రజలరక్షించూటే పసిడిదబ్బిలూ, సఖయనీతోట నేడుసంభ్ర
మాయెనె ఆటచాలునికను చెలియఆటగట్టుమీ పీటగట్టుమనీ బొంకి
వారిపోదురాఆటకరువేవేలు యివ్వలెక్కలున్నవి, వోలిగట్టక ఆడుగు
డాటి కదలనివ్వనూ, నిలువు నిలువుమనుచు సీత అడ్డజేసెనూ స్వామి
ఐయివోగేలయినప్పటివెనూ, పుష్పమిలోనెవరయిన అడవోడితె కాసు
పిష్పమిత్తురగాని వేలునిత్తురా, నేనుగెలిచినా వోడినా నీసామ్ముగాదటే
నీవుగెలిచితే నాసామ్ముగాదటే భరతలక్ష్మణులువింటె నిన్ను గేలిజే
తు. నావారంతవింటె నవ్వుకొందురె, చాలుచాలు యికను సఖయ
జాణవందు, దొడ్లనేర్పరినందుచె, అయితేసీతానాచేతిలోయేమివున్న
దే ముప్పదివేల ముత్యాలపతకము ముకునవుచ్చుకో పదివేళ్ళను

న్నావి బంగారుగుండుపూలు పూతిపుచ్చుకో, చంద్రకాంతులదీప్తి
 శోభిల్లుచున్నట్టికిరీటమున్నది పుచ్చుకొనమామగారు నాగవల్లినాడీ
 చ్చిన ముద్రికయున్నది పుచ్చుకో, పక్షకటింటిలోన పదిలయేలుజేయు
 పానుపున్నదిపుచ్చుకో, అయితేసీతాదేవిలోనుండుకా నేమియున్నదే
 కొనలరాజ్యమంతా కోమాలియున్నది యేలుకోగదే గొల్లదాన్ని
 కానుసామీపల్లెకేగి చల్లలమ్మాను అయితేసీతా దాచేతిలో వింకాను
 యేమియున్నదే యేనుగులుగుర్రాని పొచ్చిదాలమున్నదే పురుష
 రాజువునీవు భూమిశుడివు గనుక యెక్కుటకు నీకునగునుగాని చూచ
 కట్టనాకేల నెప్పేపుయ్యకమీగు స్వామిరాసువా మనుకొనుచూ, నీతి
 లేచిపోయెనూ, ఆకగంటంస్వామిచేతికిచ్చి చిరుప్రియైనవమిమ్ము
 ఓడినందుకూ, చిల్లరకలన్నిదీసి నీతనోడియిచ్చెనూ అర్జునవేలక
 కాంతలరులమెళ్ళనూ నగుకొనుచు నీతనానుగొనకేగనూ కొవల్యాది
 అత్తలంతచూచినవ్విరి, భూప్రతివివాదంబములయెవరుకల్పింపదులే
 నీవునోడివ రామచంద్రుడోడెరా ముగించుకు గనుమకనుక డిచ్చి
 డీసెనూ కానుకలందివుమీకు నెచ్చియిచ్చును, మోసవిము శ్చితి
 కీర్తి యూర్తిశమగువలందరూ మాబాన నోడుకెల్పులన్న విన్నవించు
 నూ అనగ చిరునవ్వునవ్వి బావలోడి పదివేలు కట్టుమిచ్చెను భరణి
 శత్రుఘ్నులంత పూతిన పరిహరించిరి అయిచు వింకము కలసి అధిక
 సంతోషముననుండి పుడమిలో గూపాటపాడిన పుణ్యకాంతలు నీదా
 రాములవలె వర్ణిల్లుచుందురూ" శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సీ త శు భ గోష్ఠి

ఉమానలయోధ్య ప్రదేశమున తమరుజయమూనో రాజ్య
 మ్మూలేల చు ప్రజానావల్లభుడయిన శ్రీరామచంద్రుల ఆవనీజ శుభగో
 స్థితిడిగెనుసీతలవనీజ శుభగోష్ఠితిడిగెదే, ప్రేమనోడుత నన్నదిగిరివి
 గభుక, ప్రియమున్న వినుపించు నెనరమూ, పలుమారునరమ్ములెంచెది

ననితనే పలికితె నిన్నేమనగునె, నీతపలికి తెనిన్నేమనందునె అని పలికి
 సవ్యచు శ్రీరాములప్పుడు శృంగారమగుచున్న సిరిమించు తొడలిపయి
 సంభ్రమముతో వున్నపతినిజూచి-కాచుభోగములుకడనిలచి శాంతమునా
 కాంక్షతీరగ ప్రేమతనులాజూస్తినా కాంక్షతీరగ ప్రేమకనులజూస్తినా
 గునివిల్లు వక్క-క్షణములోవిరచి అవనీడనిన్ను కల్యాణమొంది ఆనంద
 ముతో అయోధ్యకుబోయి ఆగభోగాలతోనుంటిమెసిత|ఆగభోగాలతో
 పుంటిమేసీత | సుభముహూర్తంవేళ పట్నంకట్టవలెనని సుభద్రవ్యా
 ధిని సమకూర్చి అభిషేకపట్నమ్ము కట్టించుమనిరాజు ఆత్మలో ఆనంద
 మున పొంగెనెరాజు కర్మ పేషం వక్కనిలదెతన్నా నొంద మరల
 సౌంధ్యంబు యెడ బావుకొరకు తనయుడికిమ్ము కట్టించుమని కయిక తం
 డిగ్గో వాదించుచుండెనేనీతి| మాతండ్రిగోమరి వాదించుచుండెను-
 బాల్లకాని మచనుటంతసంతోషాన అమహోత్సవములన్ని అటునిలిసి భర
 తుడా మారాధ్యమంత వేయే గామాలక్ష్మణుల కానలకు వేలచేయ
 మంటిని కానలకు వేంచేయనుంటిని రావోయిలక్ష్మణా కానలకుపోదా
 మురమ్మని అయోధ్య వెడలితిమె నీతపుండమని నిన్నూరడించితిమె
 పుండకా మానోటిపచ్చితివె పుండకామానోటిచచ్చితివె భరతుడూ
 చిత్రకూటాని కేసించి భక్తితోమన్ను పార్థింపెనే నాయొక్కపాదుకలు
 పూజించెను|అన్నుపుచ్చుకొనియతినినయంచేసి పంపితిమె| పంపిన భర
 తుడు పుండకానోడుతి|| పార్థింజ్ఞవిప్పాకి పుండెనె నాయొక్క పాదాలు
 పూజించెనె సంగ్రామము సత్రతిము చేపట్టుకొని నందిగ్రామము బోయి
 పుండెను భరతుడు నందిగ్రామముబోయి పుండెనూ లక్ష్మణమ్ములుగ నీ
 మరది లక్ష్మణుడు మనల చాల రక్షించెనేనీతి మనల రక్షించెనూ నీత
 అందమయినాపర్ణశాలలోలోపల ఆనందమున పొంగుచుంటిమే నీత||
 ఆనందముగ పొంగుచుంటిమీ|| నీతలలనల్లాడు లేడితెమ్మనినిపు యేల
 మమ్మా యెడబాసితి మాయలేడి అదియేటి మృగమని| మర్మమెంచక
 యెరుగనైతివే నీతిమ్మమర్మమెంచక యెరుగనైతివే నీతగుణముదయి

శృంగుగలత్తుణునకీమనసు కరిగేటట్టు వలపలికితీవే అత్తణములోపల
 వాన్ని తెగవేసిరాగాను చెల్లునానీకింత శౌర్యముశీత చెల్లునా నీకింత
 శౌర్యమునమ్మాని నీకింతవాడువాక్యములు అన్నీనితనకు మ్రొక్కి విని
 పించెనే అబల బలుకులు అవిలెక్క నవిటికనినేనువిని పూనికుంటినేనేతా
 అనినేనుపూ చెకుంటినేకయిక నల్లవాడు కంట్రలాడగ వింటినే అకవుల్ల
 లోపలా అలసి ఆడితివని అనిచేనువిని ఊరుకొంటినే॥ అని నీను ఊరు
 కుంటినే హర్షమునొ జూయు నీవుబోయిన అనవాలుమాకు చెచ్చిచ్చె
 నే దనుజారి పల్కులకు మాల్లెలనస్తివని తరువునీడలమేముగరువుంటిమే
 శీతతరువులనీడల మేముతడువుంటమే అజనీజ నీపూవమ్మాయి సుగ్రీవు
 దానవాలుమాకు దెచ్చిచ్చెనే శమరి ఫలములుదెచ్చె నుగించి మేనూ
 శాంతాన సంకుప్తిబొందితిమే నీత శాంతాను సంకుప్తిబొందితిమా సం
 తాన రావణుని పదిశిరస్సులదెంచిసంహారమునలంకధిసానిచి అంబూ
 ధియుదాటి అంతానుఅచ్చోటికేజెస్తిమే నీత అంతాను అచ్చోటికే
 జెస్తిమే అడవిలోకనగిరులుఅన్నీ పెరికిజెచ్చిఅచ్చోట వారధిగాన స్తిమే
 వారధియనాగట్టి రావణాతలద్రుంచివనజాక్షినిన్ను చేపట్టితిమే! నీతవన
 జాక్షినిన్ను తేపట్టితిమే ముక్కోటిదేవలుముదమాని పొగడగా దేవా
 దిదేవతలు పొగడగాను దేవాదిదేవతలు యజమందిపొగడగాక్షేమాన
 అయోధ్యకొస్తిమే నీతక్షేమాన అయోధ్యకొస్తిమా అయోధ్య రాఘ
 వులు పూలపాన్పుమీద । అననిజగోక్షాది పచ్చనిచీమల రాగోరోరన్న
 గిన అందుకూమరువాక నూకధా జెప్పితినే నీత ముగవక నూకధ
 జప్పితినే॥

సంపూర్ణము:

మేలుకొలుపులు

1946

1 అటా

కాళహస్తి తమ్మరావు సన్ను

సంస్కరాంధ్ర) బుక్ డిప్, రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు

మేలు కొలుపులు

1 బంగారు తెంబుతో వన్నెరువట్టుకు వణికిరుక్కిటి, చ్చు 1 మేల
తంగయిన బంగారు తెంగేరుబూసుకు తరుణి నర్త్యవచ్చు 1 మేలంక కాళ్ళు
ముబూని కామరహాగి సువంతవచ్చి యున్నది 1 మే! అంతకు ముందెరు
మాలవట్టుకు బాబవంతుల సుగవచ్చు 1 మే! పొండుగక స్త్రూ భరణివ
ట్టుకు కాళిందివచ్చియున్నది 1 మే! అందముగ నిలువుటద్దంవట్టుకు మిత్రి
వింద వచ్చియున్నది 1 మే! బాల్ భోగంబు వంచచార తేనె భద్ర తెచ్చి
యును 1 మే! వాళాయముగ కాంబూలమువట్టుకు లక్ష్మభవచ్చినిలుచు
న్నాను 1 మే! మదనుతో వీణ వాయింపుచు వేవేగ వసనరాధవచ్చును
వడహారువేల భోగిలు సొగటాలపాళి దచ్చియున్నారు 1 మే!

2. ప్రొద్దున్నె కూన తరివెన్న పెరుగుచచ్చులుకలిపెను, లేక అర్ధ
రాత్రి ఆలు యాకుకేసిన అలసటలదీర లేర! తెల్లవారివచ్చును లేరనాణ్ణి
న్న లేరనాతండ్రి లేరకస్తూరిరంగ లేర! యుభయకారివారివాన శ్రీరంగ
నాణ్ణి లేర! మంగళంబులు వంచ వాయిద్యములనోను తినుమదివనలు
వచ్చి లేర! మంచిబంగారుగిన్నెతో యుష్టధారలుట్టియున్న విరంగ లేర! ను
రబడిలిందిమిమామూనుస్తూను నొమ్మంపినారు లేర ! చూచుకుండుర
నాంచారి తేలిపువ్వులూ తెచ్చియున్నవి రంగ లేర! మకరిభేసను చిక్కి
కరిరాజవకమాట మొరనిది తెకాదిగ? లేం! పెనువులగాదివట్టికలిగిల్లది
రుడంకాజనాభుక లేర! అక్షయగలువలు బ్రాహ్మినిగిరిన అనంతకాయకు
వ లేర! పక్షి కామాన యాట్రహ్మంకమంతాను కట్టిచుందినయ్య! లేర!

3. జగన్నాయకుల మేలుకొలుపు.

రంగూగ రూపున భానుడుముచెరు రావరోచన 1 మేలు!
గంగాతీతార మంగళహాతులు రంగూన తెచ్చిరు! ఆదిమత్యంబునద్దకు

స్నానముచేయు ఆమరంగ వేళయె ధీచేవిధాచేవిసలవేళతో వవరిం
చినస్వామి-చండివంపాదులు ఆరగింతువుదానివగదజగన్నాథ కొండనే
లయెత్తిగోవులు కాచినగోవర్ధభామక । వేళవేళయె యోగిమనీశ్వరులు
ఎచ్చటికొచ్చాకునన్నాగళయనుడ పారుజాతపుష్పసాన్పుయెత్తివో వే
మూరువేటలాడియొవసిడి ముగలిరేకులా శిగబండుజుట్టాలి । మేఘ

4. తెల్లవారను పూర్వమందువసలివనుగు శుభితము విడిచెను
యెల్లదిశలను బతురుహావమువిల్లువినయగను । జీవామేలుకో! మేఘా
వవేరాజహరిసా మేఘావైతవ్యయా । మేఘావవే శుద్ధనిలయామేలు
కొనగవేజీవా, చూడిరెండుగలసియాలో. మేడసాధమునందు యుండె
చేడియోజగగూడిబ్రహ్మచు బాల తెలియుటగు । జీవా! రంగుమీరగ
నక్కనకిరణునివెలుగు చేత) మునున ముని నిర్మలవరావమువనూత్తా
యు (మొనదెలిసియాజీవా । జీవవరమాత్మైక్యమియినా భావమందుకు
తెలియవలెవిక । కేవలగృజ్ఞానమున గురుసేవ జేయుటకు! జీవా! తొల్లిజే
కేర్మవశమున కల్లజేహముగావించినందుకు యెల్లవిధమ లరాత్మగనుగొన
యుల్లమంలననూజీవా! బాతినీదియు లేకనకలాశేతమై! ప్రత్యుత్పభా భా
వమెరయుచునుండు వాపోజ్యోతిదెలియుటకూ జీవా! వింతవింతలుగాం
చువిశ్వమనంతకూటనుటంచుదెలిసియు భ్రాంతినొండకమదిని ముక్తికాం
త నతికొలువాజీవా! ఆరికులమధ్యకు న లేకనుపాదుకనుపాదుకొను ప్ర
జ్ఞానమునుగొనభవమోదము లేదనుచు విసోద మొందుటకుజీవా! రూపు
నామము లేక సద్వనావకంబయినండియుండియు ప్రాపుదావై పెరియె
పెరిలోరూపుదెలియుటకు జీవా న్యహమయి భావమున వరపూజ్యోహ
మునవిగసించు బ్రహ్మావాహ యస్మియటంచు హాసయాహదెలియుట
కుజీవా । గాతినొండక నూత్తులుద్ధిని భాసురంగ వెంకటానీవవాసుం
హృత్పదస్థంగనదాశ్రమం కొలువా! జీవా!

కృష్ణనిమేలుకొలుపు

తెల్లవారవచ్చి తెలియనాసాదు మల్లినకుకున్నాత్రరేరా అంతలో
 మూడుత్రగారువచ్చి రంతూనుకను । అదియే నాతోటి నయ్యాను
 గూడవలకుడున్నావు! మగదా! నిద్రలపుగాదు చూడు మగనారి
 గావట! ఎంతసేపు బలవంతుడయినాను వంతకూకూడాను నేర్పుతో
 ముద్దులగా మంగరయూషింది పెరికేమకృష్ణ । తె! వయటకొంగు
 నీచక్కలోపడ్డ! పిల్లలాలకేడుస్తుంది! పసిబిడ్డనిల్లినిపగిట్టిపోవారి సాలు
 చేపొచ్చింది । కృ! నీవుకనుగాను నీలకంఠానుకూకావచెడ్డవాడు తల్లు
 గొల్లెముచెట్టి దారివచ్చినాను తలుపైవగొట్టునేమో మేలుడము నీని
 నేకాకోక మేలు! అన్నలగలదానిది తమ్ములగలదానిది అణువంతురా
 లిది నీవు అత్తమామకుందిఅదిగోకీసేను అన్యాయకరిమిది! మునుకు
 తన్ని నీవుకడుదూరివలె మూగిలిసలికేవు । కృ! తె! అత్తరువన్నీరు అది
 మిగల బూసితినిపై గడగపోవలెను ముదిగమ్మమయిక కాగు ద్రాక్ష
 రామభీ మలింగేశ్వరస్వామి అది వెయ్యినామాను అనుకూలంగచెప్పిన
 మలియినచ్చేరు! కృ! తోడకోడలకుతో నేగనూకుకొని పనిపాటుచేయ
 వలె, నీకంటె నక్కువ నాకెవ్వరు నిన్నేకూడుదును । కృ! లేవయిన
 మురికొంతసేవయిపుండేను గోపాలకృష్ణమ్మ! లేనికతూకా)న గోవము
 చేయక గోపాలకృష్ణమ్మ! తె!

6 మేలుకొననే దీపరక్షణ మేలుకొననే సాధనోపదేశ మేలుకొ
 ననే ద్వారకాపురి మేలిరమణాకృష్ణమేలుకొనట । కొక్కోరో యిది
 గోడీకూసెను కొడతుకుమ్యెకలెల్లదొసెను చుక్కలన్నియు పచ్చకా
 యిది సోక్కలువలనూ! కృ! మక్కువతో తెలరేరి పక్షులుమలయనుకు
 రోడీచేయ దొవగతురక్కనులనుఅడవెంటటరమణాకృష్ణాకృష్ణగంగా
 గోతమయమనాడమన దతుంగభద్రకృష్ణమేలిరంగ నాహినయై కానీరి
 రమ్యవడలూ! కృ! పొంతును తమయించు గలిగిన పుణ్యతీర్థములెల్ల

దెచ్చిరి. మంగళవృక్షమున తమతిరుమణ్ణము నక్షమాక్ష్మ | గరిమయిం
బురుసారదాదులు గానములు చేయఁజరిపిరి మోసినచ్చిరి మేకాదులు
వృత్తమాదగను క్ష్మ | రామరామయనుచును నేను రామునిధ్యానంబు
చేసిరి సాధుజనులను శ్రావకు రామ చాలులేవయ్యా క్ష్మ |

7, లేరనాతండ్రి లేరనాయయ్య లేరస్తూరిఁగా - లేరకోరి
నభక్తులనుకృపచేయినివిపుడు కోరికలనుదీర్చును లేరఁగా - నిద్రలేరా
ఫొద్దు! అమృతపరివెన్న పెరుగుచల్లులుదెచ్చిరి లేరా అర్థరాత్రులు నం
యూచిన్నవట్టి అలవటదీరాన లేరా రం! అంగరంగైభోగాదు లల
రగ అడుగోడయమామెలేరా పొంగఁచక్కగ దద్దోరమును పులియ
రారగింతువులేరా రం! అప్పుడమునపొడి దోసవచ్చుకో ఇవ్వదారగిం
తుగాని లేక ఒప్పుక కరితవులనెయ్య మదమలో మెప్పుగ లరగింతు
వు లేరా రం! పురధిధిల్లించి మిమామనుల్ తాను సామ్యులవంపివా
రు చూడికఁజలఁచారుముడిచినపువ్వులంపినానిలేరా రం! రామరా
మయినామము తనచేను రక్షించునీవిపుడు లేరా సాక్షిజనవరదక్షినామ
మనియెంచి రామికోటిరాము లేరా రం

8 భూపాలరాగం—చాపుతాళం.

మేలుకో శ్రీరామ మేలుకో రఘురామ మేలుకో గుణధామ మేలు
కో నాసామిబాలునింక నిద్ర వ్రూకతోనిన్న బూజించువారలితాపింప
నసె నేగ మేలుకో! స్వాధ్యాయరమైన పంసారబాధలగడలే! లేను జనులు
జాఁబాపివారి కరితేర్చుకున్న నెవ్వరుదిక్కుస్వాయి | మేలుకో! ఎంతో
నేడుకున్న నుంలియిన కృపనాన నింతవరాళే! చింతలదీగ నీతంత
లేరినాము నంతము కలక మేలుకో! స్వాయి! బుట్ట నీకథలు మిఱును
జోలును పాటలుపాడెను | మేటిదొరవన మేలుకో! లెప్పదరిపాటి నిద్రచా
లు మేలుకో! లెప్పవారి చిక్కులెల్లను తెలుపొందె కల్లగడుస్వాయి అల్ల
నెల్లక ముప్పయ్యానెన శ్రావణ చల్లని శ్రీరామ | మేలుకో!

9. ధూపాళి—అదితాళం

కోళ్ళుకూసెను అలకదీరెను కోమలులకుతూక్తు తెల్లవాయెను
తేజమణగెనుదీనములకువచ్చెచుక్కలకాంతిరరిగెను చంద్రునకునువచ్చు
మూరలనలనరిసె తేట్లకువచ్చె సుధువుడభయవర్వకంతుడు నూత్యుడు
దయచుయ్యెన్ లోకులుముదముజెందిరివలదిక్కులుమెదిరు కాంతుల్!

10. మేలుకొననే చంద్రశేఖర మేలుకొననేచంద్రవందితమేలు
కొననేలలోచననీలక-రాహరహర మేలుకొననే కమలనీతుడు వీర
నేతున్నవధమగణములు కంఠ ముఖమనుఅలకగుంబుర నారదాదులు
బ్రతుడమొందగను హరహర కమలనంధపు దాదిగల బామలువచ్చిరి
మిఠుకొలువగ | కామచాతకతి తేజగారియెన్ కొనరా | హరికంఠ
శంభోయినచు నేడ్చుకోనన్నవీశ్వరు లరుదెందిరి | జ్యంభగంబున
వారుమోము నూనుడతెచ్చె | హరంధడర్శి మేళకాదులురను
గతోడర బామచునకుచి కుంభమోలు నాట్యములునలువగగుల్కు
తున్నారు హడుకెన్నెల గుంకుతూక్తువకొండపై నువయించెమాత్యు
డువండికలుజల జారచోయల దర్శమణగను | హరి! పుండరీకమలన్ని
యొడసెను భుజకరిగె మేలుకొనమా దండికాదలి నంగమేవ్వర
ధవళవర్ణా | హరి! మేలుకొననే!

11. ధూపాలరాగం.

తెల్లవారునమ్మ తెల్లెననేమందు నల్లనివాస్వామీ లేరా మరతి
మమమనేత్ర గురులుచున్నావు మిర్యాదగాదింకోలేరా | తె! కంఠమని
కడిగణములుగూసెను కాంచెయికన్నిద తేరా! జగణాని కాంతులుమె
లెలబారును తలుపులుదీసిచూచులేరా! తె! తరుణులవరులే వీనిచుక్కు
తేహమె తడవుండిరాదింకోలేరా! అరకమ్మ చూచుకోవట్టిచూతేవు నెర
జాణనావులేరా | తె! సోపీతునోహర సోదర్దనోద్ధారనాపాలి యెమనీర
లేరా! కాపురములుకొల్లగడుగురాల్మ యెత్తనీవుగ్గుతుయ్యెను కోలా
తె! గువగునకు టాడకూడదం లేనీవుగుట్టుచున్నావులేరా పవిత్రతలే

కాని తెదతనము లేదు బామెనిగ నాలుపోరా|తె| బాలగోపాల శ్రీలోల
నత్కృపాల హలధర్మ లేది గారా | చాలురా బీరీతి పాలు దూరగ నేలా వేళా
గాదు లేదిపోరా|తె| పొమ్మంటిననుచు నీబుద్ధులొనెంచు ప్రబుద్ధు లేడం.
టిలేరా దీవ గంతులెల్ల తెల తెలనయ్యెను దేవ దేవ మేలుకోరా | తె|
ఈవడులోకములు నీనోటితల్లి నెను|జూపిన సామి లేరా - కారుణ్యము
రివాసేరములెంచక కరుణముంది లేదిపోరా | తె| నీజగన్మోహక రూప
ము కనులార నే జూడగోరెద లేరా|తె|

18 శేఖరముని నినువ సిగభక్తులు పర్ణించుచున్నారు లేరాదా
నవవందిత వసుదేవనందన కైకుంఠపుర వాసలేరా-కృష్ణ తెల్లవారవచ్చు
ను-నారాయణునిను నమ్మినవాని కరుణ జూతువు లేరా కరుణన్నవిభీష
ణునిగా చిసట్టివిరుదు నీకున్నదిలేరా- మూఢవామునిన్న యాదపులంద
రుమర్చింపుచున్నారు లేరా-మంధారసిరిధరమణిమౌళి గాధారమరిధరా
ధారుడలేరా-గోవిందయ్యనిన్ను గోపికలందరుగొల్లవారంతురు లేరా
చల్లనిచూపు తెల్లనినామము నల్లనినాస్వామిలేర-విశ్వరూపముదాల్చి
విషవముమెరయుగ విష్ణువ్వరూపకాసీపు షాగుడలొకూడిమరచి నిద్రిం
చేవు లేర పుదయబింబమురాక పుదయమువేళాయెలేరాశక్రాది వినుత
త్రివిక్రమపునివార |లేరా| చక్రాయుధధార |లేరా| సుక్రాదిగహమును
సుందరరూపము చూరగోరియున్నారు |లే| భుమిసుకడవై భూదావ
మడిగినపుండరీకాక్షుండు - లేరా| క్రమమొప్ప వామనరూపముదాల్చిన
వామనావకారుడలేరా ప్రీధరగోవింద రాధామనోహర యాదవకుల
తిలక లేరా నీరాధవధూమణిదిలకవరపింది బోధ తెలుపుడుగాన లేర వా
గుదేవభక్తవరజపోషకనుదేవనందనలేర | సంసారరంధరా జగమును
మదకరిదరమడ లేర హృషీ శేఖరభూమియందు ఉత్తములగువారు వచ్చి
కూర్చున్నారు లేర కదిరక్కనులానుజులించినటువంటి కమలమకోహర
లేరవడ్డునాభుకనిక్తు పశ్చిమవాడలు భారాకవయెనుగలేరా| పరమ
పావనమైన తారకనామము దలచుచున్నారయ్య లేరావాసిగ నీకు సం

కర్మచాతుర్యమును నేనక్షతరకపోషణను నేనవసరంబులెర్రాఁ ఁర్థాధు
 ములు కానుక తెచ్చేరులెర్రాఁ ఁరదూషణముల ఁదీచిఁటనుంటికను
 లామనోహరలెర్రాఁ అదిపురషమూర్తిగా ఁరసంహర అనిరుద్దమూర్తిన్
 అఖల జంతులకు ఆహారమీయవలె అదినారాయణుడ, పునఃపాత్రకు
 నీపుణ్యచరిత్రకు, భూమందు వెలసింది అందరు, పావపురాణాని పాలు
 త్రాగినట్టి భవ్యచరితుడ పావముల్పట్టి పారదోలిట్టి మత్సేంద్రుడ
 నామదా హరివామ ముప్పు మరువాక దలచేటి హరినివాసే రావ
 చ్చింది బేరిత్యదంకములు చేరినాయింపేటి నేకకలశచ్చేరురాఁకృతే।

14 మేలుగొ ఆకాశగంగ మేలుగొ శివకాశిగంగ గమేలుగొ శంభు
 నిరాణి మేలుగొ నవమ్మ గంగమేలుగొ! వెలసినిపు శివకాశిమందున నే
 క్కతో నమగన్న గంగాగోత్రమంది వస్తివమ్మ భుమరాలత్రకంగాఁభా
 గిరభుమనిన్న తెచ్చుకు పరిపరినిధముల స్తోత్రుది భాగిరభుమపట్టిభక్తుల
 ముగావనిసికిపుకుగంగా! కూర్పు తెల్లవారువమ్మకులవాడగమ్మ తల్లి
 లేదిమోక్షమిశ్యవమ్మ గంగాభవాని అనివరుగా మద్యనిలచి అమ్మ
 రోయారేయ్య! గ్రమ్మనస్సావానికవచ్చిరిమ్మతరులేఁకెంకెంగా! కడవ
 కర్నూల్ రాజ్యములలో వజలు అందరువచ్చి నిలిదిరిపుట్టములు నిండి
 తల్లిభుకురాలవుగంగా! గరుడగుండకుడగరానిపు భువముగా శివగంగ
 మైతివి అదిమణిగర్లవముతివి. అదముతో వవ్వరిందిన అతివ మేలుమ్మా
 గంగానిమ్మనమ్మక వారువచ్చిఁ నిజముగా శివరాసికవ్వకు కమ్మతల్లిమో
 క్షమి త్యనేకటాక్షమంచకనుగంగా! నే లేదిమోక్షమిచ్చి వెలసికొ
 శివకాశిలోన పతితోనమేలుగొనుమా వనిశిశ్రీగంగా! వసువుకుకుకు
 పల్లభములు పలిచిరెఁను నివిలెను భాగిరభియని నీకు తెచ్చిరివని
 అందుకొనుమాగంగా! పతిపరులు కూడుకొని పరిగలగ స్నానమోడిరి
 తల్లివారిమోక్షమిశ్యవెతుకేయియేగే! మేలు ఆకాశవాసే మేలుగొ
 శివకాశిగంగా మేలుగొ శంభురాణి మేలుగొ నవమ్మ! గంగా!

మేలుగొలుపులు ప పూర్ణము.

గజేంద్రమోక్షము

తిరుమంత్రపు కోర్కెన.

1946

1 అటా

కాళహస్తి తమ్మరావు నన్ను

సంస్కృతాంధ్రా బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

శ్రీరస్తు.

గజేంద్రమోక్షము

కథాగీతము.

ఆనందభైరవి రాగము — ఆటకాళిము,

రాజేంద్రవినుమా రాజరమణుగజ గజమోక్షదాతగునుమో ను
 ధనురక్షిరమరోవ్యధను రాజులుభువి సుధారాశి త్రికూటాద్రియాసనా
 యోగయామమున్నతర్వంబు విభ్రాజితంబున గాంచనంబున రాజకంబగు
 యోగియగునది రాజేంద్రగడికృంగమాల, మూడుకులమణి ధాతువుల
 వెలంగునుగది మూడుగలముగలుంగమాత్రేక్షి మందారబల్లక
 కామూర్త్యకసింధూవార ప్రియాభు! బూరసోవిచార పిడుమందకంబాత
 విజృంభార వ్రముఖవనజాతనిరంతనవంతినమౌకన మేతసాభాగ్యవంధూతి
 నమించిన మూతప్రతిమకొరిగితల్లని కిసుయిరలివితో ద్భూతమకరం
 బామి మోదమిగితమై యానందమై కగుకరభకార్థూచయకల్యభల్లూ
 కనర్పగండభయందవృకాహిమూకగ చండవేదండఖడ్గాదిభాసురం మృగ
 నతి కాంతకలహంసముఖకు విహంగును కాండమహోద్బంధ గంధర్వ
 కిన్నీర విద్యాధర కింపురవ సిద్ధసాధ్యవరవల్లన భంకమైకశ్యోవినిష్క
 తమిగితమై కమలామనోహరకృరితమై మోక్షార్థజనబంధుగిరితమై తన
 రాజుమందును 131 తన కుంబముల పూర్ణితమనోడి పకులవైటమ
 కుంబములదార్పగా యాదముగోడి కుంఘులండలుకేర్పర లేకముల
 గోడి తోడలమేకలగూర్చంగరధరుచి గోడివగముకళి ద్విగా వగ
 కాన్యగా తనకు లావణ్యము కల్గిది యెంబుననాశిననితలు తన వెంబ
 బునుకేర గజగజ తనకలేనుగ రలమొగ్గరు నాను నుపాహిమిర్త

మానవపటదీగ నొక నరోవరమెనసి నటించుచుండెను |౪| భుగభుగా
యుత భూభుద్భదచ్చటలతరగలు దివి! నెగయ పూత్కారముకొని
గ్రహమానగయ వారమాద్రిప్త తగని వాయువు దిగియా సంఘటనజగ
తిజములు నొలియానగంబియా మిగుల సంభ్రమించి మించి కున్నించి
బెట్టుగ మూలకరించి బెట్టుగ పొంచి లంఘించి పనిదలిర్పగ భానుకవి
భింపగ మొలకెడి భూరావుచిది నొక మక్కరీండు డత్తరిబట్ట గ్రమ్మ
న పక్కరీండుని కరికరి హరిహరి గిరిరిసంజెరసి పోరిన లీలగా పోరా
వరి దొనసి ధారుణి లీలగా మ ఖామిళివరిసి తరువులు దూరగావరా
సరి బారసి రక్తముగ్రోలగా వగరూరగ కటదుచువరచుచు పెరచు
చు మరచుచు దెరచుచు చురచుచుబారచుచు జరచుచు పరచుచు
దరుచుచు మకరియును కరికం మురింబారిని వెయ్యవత్సరములిటి భార
గను శిశిలత వలసికరి చింతిలుచుండెను ||౬| ఇవ్వారి చరమున కెవ్వ
రిడ్డమునెత్తు రెవ్వరు నాకాధ్యుడు పెరమేశ్వరు డెవ్వడు కారణుడు
నవ్వధాను డెవ్వడు పరిపూర్ణుడు పర్యాత్మకు డెవ్వడు విరుణుడు మహా
త్మకు డెవ్వనిచె టుట్లు నెవ్వనిలోనుంచ యెవ్వనిలోడించు యీ
జగమంతయు యెవ్వడీ లోకంబును లోకోపలు లోకస్తులు డెగిరవ్వ
లను పెంజీకటి నేకాకృతిని వెలుగొందు నలుముకొని |౭| భవము
దోమంబు రూపంబు కర్మంబు నావ్యామిగుములు లేకను నిజమో
యిత నెరిడెన్నియును గ్రేకొని నాజన్మకాల వివరింపగా రామయే
నిభవతమవికమైదాగును నరిగా నుని నిధాకాలముని పరిట్లు కుచికి
నిక బ్రహ్మమానకు సాక్షి నిద్రయానికి ప్రవిమలా గారునకు పరమేశం
తుక కమితకక్తి! కదిలి వందనముల నొనర్చెద దాంతునకు శ్రీకాం
తునకు |౮| పరశురామార్ధ భూసురతల్కులై కాతవ్యని కాం
తురు మా కాత్మ సురవండుగ చింతించి నుతింతురు యేకాంతులై
పరమాత్మ సుతియింతురు నిజ్జాను లెవరిని బ్రకంపింతురు సేవింతురు
సేవి నిత్యమనియెడు నిగతో పెలిగటి వరపురుషుని కృపాద్ధి కలెంద్రి

పురికి ననుజేంద్రకరిరాజముద్రానిరానికుడుమాను దిలద్రహ్యమును
 దుకదపి మోసందాల్చి మనములో నచ్యుతుని దలచగ మానికలకలా
 దటకు వచ్చిన గనుగొనక యన్నట్టివేళను కరిగవ్వాని కాన మొనగ
 100 చెడుకరుల హరులుచెడును ధనంబులు చెడుడరు నిజనతులు
 యొకవేను చెడును కర్మగతులు యొకవేళను చెడును లోకతతులు
 భువనం నతులు చెడు చెడులు కివిచెడని సుగుఱులకు చెడవర్ధ మగు
 విష్ణుసేవా నిరతులు అడిగినప్పుడు నా జ జ్జఃకుకగు నన్నేమంటి వన
 నీయదుగులే భోదింపుచుంటిని యదియెకానరమి 101 గజరాజమో
 యుగకధ వివవారికి కలుషము హరించును దుస్వప్నము దొలగును
 యశ మెచ్చును దుఖఃముబాయు సుఖము ప్రాప్తించును సౌఖ్యము
 కల్లు కైవల్యము లభించును నిజమవిగాక సుజనులేవ్వరే పాదిరవేకువ
 లేది యజరుద్రకమలా సుధాదిసంచాయుధవళియు శ్వేతదీప నారద
 వాసు! వ్రహ్మోప వహ్ని గరుడధ్వజ రవివ్రతాఖుల దలంచిన కవకం
 చిత్తునని హరియన 102 ఆహా! పాంచజన్యము పూరించియు పతి
 మోదముతోడను గరుడారూఢుడై హరి వేం చేసెను కైకంతము కమ
 లగణం బెల్లను నంతోమించె నతివేడుకమీరను అని శ్రీసుకుడిరితిజెప్పె
 పరీక్షిన్న రోద్రున కీరమ్యకధ మీ కెంగిందిరి నూతుడా ఋషుల
 కౌనకవ్రతాఖుల కన్యూతసారం గురియజెప్పెను కూరిమితో రామ
 కృష్ణుల కోరికలు సారకు ఫలించగ 102

నం పూర్ణము.

సమస్త నేత్రరంగములకు శస్త్రచికిత్స లేకుండా

బాగు చేయబడును

ధర్మలింగాయర్వేద నేత్రవైద్యశాల.

మొయినోద్, విజయనగరం.

శ్రీ రస్తు

తిరుమంత్రపు కీర్తన

శిష్యుడు తిరుమంత్రముకొరకు

రామానుజులవారిని ప్రార్థించుట

హరి హరి రామానంద బాహుతమందు నిమ్మియున్న చాన
హరిహరియు భూమందు యూరణమందు తిరుమంత్రముకొరకై అయి
మొల్పియు తిరిగితి మంత్రముకొరకు బుద్ధితో మేము గూడి తియ్యము
మీవెంటను అలసటలేక వెనకి తిరిగితి గోవత్సస్థలమందు వాయా
యేమీచోడ్చునుచూ ఆకాశమండనూ, అయిదుబళ్లు బంబవిధిని
వెళ్ళగా యెగిరిపోయెడి వళ్ళులా మీరెల్లైకి జంతువు స్థల మేదియో
వివవయ్య హరిదాసుడా మేమెల్లటి నీడదప్పక రావయ్యవన్నవళ్ళులు
వెళ్ళగానీడమ నిలచి కొలను తావుకు వచ్చెనూ కొండలముతోను
తీర్థము తాను గ్రక్కడు చేతబూనెన్ తన గురువులేమాయెకొలనుతు
తాను పరుగు పరుగున వచ్చెనూ అంతట ఆచార్యులూ పరమపరము
వేంచేసెకాలమందూ ఇంకకాలమందునా యావిడ్డకు అంటచామెను
మంత్రమూ తనమనసు జాలినొంది మేదినిపయి వాస్తమించి తుండచి
ఘనమయిన తిరుమంత్రము ఆచార్యులు విన్నవించుగా వాగ్దేవ
మక్కడ నిడిచి ఆచార్యులు కేరి పరమపదంబు వింటివని వక్కలే
తిరుమంత్రము వివమముగా జనవెను ఆకున వాగ్దేవోని వాస్తమించి
ఆచారి నుడిచి వెల్లెన్ జలము దెచ్చి పోసెను ఆచార్యులు స్థమమువగ్గ
రకొచ్చెనూ ఫలమారగించవయ్యా అమీదట మమ్మ రక్షించరయ్యా
నివ్రేలెని ఘనలూ యావలనందు నిద్రొక్కతగును రెండించెత్తల

మందున్నట్టి చెరువును జూచి గుండి లెగసిగొట్టెనూ గురువు పరుగ
 పయిలినపడమఱు గుట్టు తెలియకపోలి బలధిగట్టుకు వంపెనా గురువు
 పన్నదని పాలుతేసెనా గురువేము తేసెదా యీవవతుండు గుట్టుతెలి
 యొకపోలి గురువయి చేయివేసి తన గురువునూ పూసి లేపెనూనామ
 నను గృప్తిచేతా తనగురుకు తగిన క్రియలెల్ల జేసిన అంతట వరమా
 త్ముండుఅత్రోవను పశువులు గాచుచుండగా పశువులగాచెడి బాలాడా
 త్రోవను పద్మాక్షు లెందరు వెళ్ళిరి వివంశ్యు హరిదాసుడా మా
 త్రోవను యాటిసాని వెళ్ళును యాటిసాని ఆబ్బివా తిరుమంతము
 అదంతా విరజల్లెను అటసాగును ఆబ్బెనా యీమంత్రముందరికి యెరు
 కాయెనూ అందరిని వెతుకుకుంటూ వెళ్ళిరివారు హస్తివాపురియందు
 నావలైగూడిసెలయిందురా చోళపురాజుపట్నముందున జొచ్చిరి అను
 మ్మునుమ్మలుమీ చెప్పవవనలు అజ్ఞతో నేమించుమీ మీరు జేసేటి
 పనులూ మాకుపయోగమావద్దవుండుమానన్ ధర్మరాజు చేసెడి య
 జ్ఞము జూచి హరిదాసుడెల్లగాను యెవరయ్య హరిదాసుడా తెలియక
 మీరు యిబ్బండిపడనేలను నతుయాన ద్వంద్వార్థము తిరుమంత్రము
 నతుకూడదాయె మాకు రిడియూకు వుచ్చకనీ పాటనజేసి తలచెను
 అచార్యులూ నాగవానము లేని గంటలు ఘటఘటన మోయగనూ
 నభవారు అంతవచ్చి లెకచాటున నభదీర్చి కూర్చుండిరి యెవరయ్య
 హరిదాసుడా యిచ్చటికి మీరెందుకు వేంచేసిరి నతుయాన ద్వంద్వ
 ర్థము తిరుమంత్రము నతుకూడదాయె మాకు యేటిసానీపద్దను తిరు
 మంత్రము యిప్పిస్తే పది లక్షలూ అమాటకు వింటినే ధర్మరాజు
 అశ్వర్యము జెందెనూ వేయిబ్రాహ్మణుల కేల్లరు నతుకూడదు నక
 పయిష్ణవుండెక్కువా యాటివాళ్ళకు పిలువ్రడి యిచ్చటికి మన మూట
 నాడించుదాము యాటిసానీ వచ్చెను దండంబుపెట్టి నాట్య మూటల
 జూడెనూ అటలు జూచి మెచ్చి మేలిమినధి అనాతివ్వగాను మిద్దిల

స్తలముక్తింద కర్మములాగు ధరణి బడవేలెనూ ఆయాన భీను
కునీ ధర్మరాజే హరిదాసు కిష్కగాను ఆకుసారపక్షసెనూ హరి పుర
మందు దాడయి నిలచుండెనూ హరిదాసు కథలిన్నియు విన్నా
కన్నా వ్రాసినా చదివినాను ఘనమయివ తిరుమొలక)ము దొరుకును
విసయంబుగానక్కూడి!

సంపూర్ణము.

విలహరిరాగం—వీకరాళం

- 1 జానకీ మనోహరా । నీ ధ్యాన మెపుడు సేకురా । గానలోల నిదు
కృపను గానరాడెమిరా శ్రీ)జాన!
- 2 వక్షివాహన వన్ను నీ । కల్యాణహనకు బో)వరా । రక్షించె నీ
వటంచు । నీ క్షీరి నెరసమ్మచుంటి ।జాన!
- 3 సుభ్ర)మునకు వెడలి దనుజ । పింబు రక్షించునట్టి స్త్రోధ ధృతి
యుగళసిదు । పలిచెంతలు గణింపదరమి ।జాన!
- 4 నారదాదివంశ్య । కూ)రదనుబబుంజగా । కోరి సన్నే నేను
చుంటి వేరు శాను న్యామమా శ్రీ) ।జాన!
- 5 మొరుకయాద్యైక నాడు । గురకగుణచేతను । నిరతము సీనాను
భజన । మరువక సేసెద శ్రో)వరా ।జాన!
- 6 ధరను వేద వెంకటకృష్ణ దాస పోష లేగరా । పురచుపురుషువన్ను
బో) । భారమెమొ దెచ్చరా ।జాన!

సమాప్తము.

అక్షిదేవి సాగతాలాట

1946

1 అట

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య
సంస్కృతాంధ్రాబుక్ డిప్, రాజమండ్రి

శ్రీ రస్తు

లక్ష్మీ దేవి సాగటాలాట

శ్రీ వేంకటపతిః శ్రీమదలతా శ్రీలక్ష్మీని కేమవసునదలతా శేతు
లును దుచుకు నరవ్యతివిదలతా వః జోదరు పాదములుద తూ సీరజభ
పురీభక్తులారా వాక్కులతో నరవ్యతి నేనన్తిస్తూజ భుజ భుకు శ్రీ వేంకట
పతికి జయతూ మమ్మలినస్వామి వః చాశలభుకనీకేజ భుకు । వరగరా
భుకు మ్మలినస్వామి । గుజ్జానీరూపును వెనబోయినా ముదముతో మూ
డడుగులనడిగి బలికిరస్సుక పాదములిడి నా పరమార్థ్య నీకేజయతు
జనకునికూతురు జానకిదేవి దేశాలులు మిమ్మునుబొగడ నిమిషమ్ము
పెండిరిచిన । నీలవర్ణుకనీకేజ భుకు కలికాంతుల అభిమానమ్మున ఘో
ముగ మీరటుకొల్లుగొంటి । కలికావతానుడ మమ్ముకనుగించుమిక
రుగానిధి । కలకలనవుచు కమలనాభుడు । అంబుజాక్షి నిట్లంటెల్ల ।
పొడచిన ప్రాద్దుశోపకమనకూ । వేమకజాదంబామమఃస్మృతి । అను
చును తననాభుడుబలిన । హస్తినదనుగాకక్షి దేవి । గజవరదునికర
జలబట్టి నగరాంగణపువగరికిబరి, చతురంగపుశాలలోను చిట్టిచా
వః శ్రీహరంబరిచిరి, పరివతలంట్ల సంతోషమ్మున గూర్చిందీరిగా
వరువులమీద, పెండితోతేసిన పొగాటా లేము వెన్నూడుతానూడెప్పి
తెరక్కాలసాకలా లేము లక్ష్మీకాంతుడుదప్పించె, బాగానుసాగటా
న్నావలి పద్యనాభుడు బరిపించె, ముందరిందను నానోజునుచును
మురియుచు శ్రీకృష్ణుడుబల్లె, అశివానోను అడగవచ్చి, అధరణమ్ము
యసామ్ములుబెట్ట నేహుతో మిడనూళ్ళుబెట్ట, మేలయునా పరికంబును
బెట్ట యారమున యాత్తరజంధ్యంవేసి, ముంనూళ్ళ । మాయాచునుం
దేహిహనాకారునికడనూ, అదియగు దేవుండవుడూ అందెముపాద
ముబాబుల్లా, వక్షస్థలమూ నావనమూలా, అయ్యతూమతా ధరియించె

చక్కటకుండునలు ధగధగలాడునూ మెరయగాను ధగధగలాడే,
ముత్యపుపోగులు కెనువుడిగల్గ మెరయగాను ముద్దుముఖమైన ము
త్యపుతిరుమణి చక్కగతాను ధరించి, నెలవంకాబోలు నెన్నుదురు
మీదను చంద్రవంకా కిజకందీర్చే, పిగిలిపి చంపలకూజట్టి పీతాంబ
రము మైపై, ఎన్నెకాడ కల్పిక్కన్లుచు, నల్లెనాటోవ్వగవేసే, సా
క్కచుసోయచు వేణునాదం చక్కగాను హరియుబట్టె కన్నులుగీటుచు
పైలుజేయచు సారెకు తాంకవనూచుచున, దేవేంద్రాది దేవత
లెల్లా దేవాదిదేవుల చూడవత్తును. ఆహ్లాదును మొదలగు హరిదా
సులెల్లగూడి భక్తితోడుగ భోగాప్రదులు వర్మనాథుని జూడవత్తురు
నాతులారా వాధు కొలుకు నవ్వుచురారె కొమ్మటాలా యిట్టిదేవుని
హోయగుంతా అప్పుడయిన జూడితిరిగా అంకటనూ ఆ లక్ష్మీదేవి
ఆభరణాలు సొమ్మనుపెట్టె వర్చుతో మొసవూపెట్టె మేలయినా
వతికింబెట్టె ఎచ్చలకెపులు బన్నస్వరములు మెడనిండా దిగావేసె,
చిన్నియాగుచుల ననుచును, చెన్నవరిన చంద్రహారంబెట్టె కత్నా
లుదాసిన రవిదొడకె ఆభరణములు సొమ్మలుజెట్టె నాతినాసిక
మ్మన ముక్తిబెట్టె ఎవగత్నయిల గీలించివడ్డాణం నడుముకుబెట్టి
పాదారభూషణాలపుంకె వర్మనాథుల దేవిగనుక, కంకణములు
నూడిగాజులు మరుగు యిరాకమునుంచె, చక్కనగు నందిటదండ
లుబెట్టి, వర్వేశ్వరుల దేవిగన కొనంపెగ నలులంరాసిన నవరంబెట్టి
కొవ్వదిద్దె! కొప్పుమీకరత్నాలకొప్పు గొలుసులు లక్ష్మీబెట్టి
ముద్దుముఖమైన ముత్యపుతిరుమణి ముద్దులుకుల్కగ తానుబెట్టి
చక్కవాగుసుగుటిమీదను చంద్రావంకారిలక దీర్చె, వణికి పనపాప
టవడుజను బంగారంపె చూటుకనుంచె, కలి! తనకన్నులమీదను
నిగనిగకాటుక మెరయగనూ, యర్పిగతివంచా అదిచక్కావడగ
అచ్చెరికి ఆచోట అతిభారయినచూ, జవ్వనచూజూడనుచూ సారి
వలుచూరు బలవయినాండెములు వర్మనాథులదేవీవేసే అటఅతో

వచ్చానా భుజేవేనే లలఁతోవారూ ప్రొద్దుపుచ్చుచుండగానూ పాత
 కర్మడు పొండవ జతాతకడూ | ఏజాద్రోవకును దుశ్శాసనడు ద్రా
 వదీనినభలోనా | నలవలిమ్మాల విప్పగానూ | అన్నమ్మనీనే దిక్కు
 అనుచూ | ద్రావదిబల్కె | ఆద్రావది వల్కులు కృష్ణనికెంతోనాదం
 వలెనూ విసగావల్చె | ఆతయమనుచూ పాడికలేయా | కోట్లసాకు
 గూన చీరలువడనూ | మేట్లకొలదిగ రవికలు పడచుకట్టలేకను దాన
 దీదేవి | విప్పలేక దుశ్శాసనడు | స్వామిచుహిమా యదియనివలచి
 ఇచ్చెనువాడు విశ్వంభుచుండగ విప్పగ నెవరిగనమయ్యు | చుక్కల పా
 దుగున రాసులుచీరలు | చొక్కయనున రవికలతోళ్ళు | కొలుపుకుట
 మున కంనాల్లా పట్టుచీరలు బంగమరవికలు | కట్టుకొనిరే నీరజాక్షు
 లు | వంకజనాభుడైని శ్రీకృష్ణకడూ వెక్కనవచ్చె | నాథుడ నీపూ
 నవ్వినవిధము నాకెగించుమి శ్రీకృష్ణా | నీరజబాలడ నవ్వినవిధ
 ము నీరితోడుత నెగించూ | కమలబాలడ నీకోడబొంకీ పాదికవైది
 తినా | భువననాభుడి నవ్వినవిధము బొంక నతోనెరిగించూ | నాతి
 యాపు నల్లవిదాని నా కూరిగదని నవ్వెతిరా | వనితా వరునవచ్చినవారి
 నలచుట తగదని నవ్వెతివా | వడహార్యల తగువలలోపల వణికి తగ
 దని నవ్వెతిరా | రుక్మిణీ మొదలగు పెట్టపుదేవి | పొంకముగాపుత్రుడెద్ది
 ప్తి | వంకజాక్షీ సత్యభామా పల్కురి అందునవ్వెతిరా | వారి మీరు
 అచ్చటికేగి ఆభామతోపందీర్చి వేళ్ళతోనే వృకుండెద్ది వేసినదూకు
 నవ్వెతిరా | యెల్లవకులలో కమ్మనమునా రుక్మాణి | వరముయ్యా
 వెక్కవిధముల ప్రియముల బొందిన ముక్కువలకూ నవ్వెతిరా | ది
 మ్మూరిగాడపు నీపూ నవకులను దిట్టవయి చెట్టబట్టి | చెంచూవిడ్డల
 కలువకుతో దెద్ది నీచందంగాదు సుమ్మి | హెచ్చుతనా నీపూ
 నకులను అచ్చనబాముకు నోరీకృష్ణా | తచ్చరిగాడపు నీపూ కృష్ణా
 హెచ్చులకాముక నేలుచునా | యెనినేర్పంట నీత్ర యింతులూన

లాచేపట్టి । లోకహృదయమున పాదుకబట్టి మోక్షయోధునా । జారగుణంబులు చోరశనంబులు యెన్ని నేర్చెనో మీయన్న । అనుచూ ఆదిలక్ష్మీ దేవి అచ్చుకులనూ జాయగవచ్చి చిరునవ్వులు నవ్వుచూచూ । మురయును శ్రీకృష్ణుని కొంగుబట్టి । మత్స్యహారం మెరయాలమరహారము ఘడితలొనవ్వెనవతికొంగూ బట్టినవారికి । తవ్వలు లేగాధరణీ లోనా । నాకొంగుబట్టికుమీకు నేరములు యేమయినాగలవా । నేడుగాన నీకొంగుబట్టి బహుగాకాలంబయెవేలక్ష్మీ తరణినిటికెనాబట్టి తరును లచేతాపూజయిగొంటి ॥ గోవిందూలాలక్ష్మీనని కోరికలన్న యడుగు దురూ పుతజోత్తములాదేవి వానిభూదనమెల్లా వేడుకొందురు చిక్కిరిసిచేతాయనుచు । చిరునవ్వులు నవ్వుచునూ । వక్కునాహరి చెక్కిరినోక్కి మురియుచు ముడితను ముద్దీదేవవ్యవ పురుషునిబందెనబెడుదుర యేలోకవంశయినా స్త్రీలు । నాతికొన్నూ బందెన బెడితివి నేడూ నాకుకానుకవచ్చు । నాతికొనేను నవ్వినోధమూ కోమలిసీతరింగించెద విసవే । నానహోదరీ పరమపావన బహుపనివ్రతా ద్రావడిదేవి రాజు నభిలోనుండగానూ । పరమద్రోహుడూ దుశ్శాసనుమీ । వలువలిప్ప జాదుఃఖంబొంది అక్షయముగా వలువలిమ్మానిల ద్రావడియుమనమ్ము దలచె అక్షయముగా వలువాలవుడూ । ఆసతికిచ్చి నవ్వితిసీయింకేకాని యిరికినా నాపై నెవకులెంచగా తగునానీకు । సుఖముగాను పోదము మనము । అంతఃపురమున కనుచూలేచెఆదిలక్ష్మీశ్రీకృష్ణమూర్తి పరమ సంతోషమునుండియింపాటపాడిన విన్నూ యింతులాను సంపదలూను ఆప్తాపుక్తులుగల్గి యిష్టాసంపదలుగల్గి । పరమాత్ములై శోగమ్ము వణకులు యెవ్వారు పాడిన విన్నూ యహపరసౌఖ్యం శృంఘడిచ్చు ॥

లక్ష్మీ దేవి సాగటాలాట సంపూర్ణము.

యశోదకొంగపాట

శ్రీవిష్ణుశ్రీనత్తిశ్రీపురహస్తాచూశ్రీనారసింహయ శ్రీకూర్మనాథా
 శ్రీపరాశ్రీవిష్ణుశ్రీవాసుదేవా । యోమిద్దులపట్టిభక్తితోదలంతూ నా
 నేర్పురిధి నా నిన్నుస్తుతియించేను । విసవయ్య గోపాల లీలనగాను
 మొనూళ్ళు మోగినా మద్దుకావను ల్లికొంగేబట్టెకుడుజ్యలా నిప్పు
 డూ! మొనవులామేపుతూ యశోద అన్నరాకుమి కొంగ వద్దు! యేల
 వచ్చేపుకృష్ణు పాసిడివచ్చుకను వంచకరగాకుగా వరమవురుమా! పాలి
 చ్చినాదిచే నిన్నిచ్చి వచ్చేను! వెన్నుడ రాకుమీ వెను వెంటనూతానన
 నంగాడలతు కరుణాకరవిన్న పరాకుమీనా వెను వెంట రానుచందా!|
 అనుచు తాముండరకువచ్చినావాలరను కొంగయెక్కుకపోయెరానిన్న
 మామందలొద్దరికాలర యెత్తుకొనిపోయెను గోవులా నడిసిచూడు
 అంగవిని కృష్ణన్మృతవల్లిలిట్లననూ కొంగనగయెట్టిదోగోదేవిమత్స్యా
 వతామమై ముచ్చపోమనని దృచి, దెచ్చి యావేదములు బ్రహ్మ
 కిచ్చితిగాని! అదిలోల కొంగనగనినను కూర్మవతారమున కొండ
 వీవునమోసి దండిగా అమృతము తరియిచ్చితినిగాని దొంగజాడ యెరు
 గనే వరహావతారమున వొంటికొమ్మనదాల్చి, ధరణిగ్నచ్చిర హిర
 న్యాక్షు జంపిలిగాని కొంగజాడయెరుగనే! వరసి హావతారమున ప్రహ
 లాడునిగాంచి కశ్యపుని జంపితి నెకొంగయెరుగా నామనావతారమున
 బలి మూడడుగు లడిగి త్రిభువన మాక్రమించితిగాని గోపిదేవి నను
 కొంగనరుగా వరశురామావతారమున వసుధరాజులనెల్ల యిరవయి
 యొక్కమారు పరిమార్చి! పృథవియేలితిగాని గోపిదేవి నను కొంగ
 జాడ! శ్రీరామావతారమున శివులు అనుభవించి దురాత్ము రావణు
 డుంచి యేలితిగాని! గోపిదేవి నను కొంగనరుగాను బలరామావతా
 రమున పుడమినాటిగ నెత్త ప్రూరదయిత్ముల దునిమి ధరణి యేలితి
 గాని గోపిదేవి ననుకొంగనరుగా, బుద్ధావతారమున ముద్దులజూపించి

గొల్లముద్దియలతో అటలాడితిగాని గోపదేవి నేనుకొంగనెరగా, విల్లూ
నువరచితిని మడ్లుజంపితిని రణయద్ధంలోన కరిసునిజంపి । కాళంగి
మడుగుజొచ్చి లికినాగుయెక్కి కన్నులావిషములూ కర్కటిలగావడ
గమిడ పాదాలు పరగమోపియునేను, తాండవం జేసితి తరుణిత్రుడు
కొంగయెట్టిదోయెరుగోపదేవి ఏడవకుద్రొమ్మలూ ఏకమియి పారగా
అక్కడాయామరియాకుమిదా, పటిబక్రిశాయిపై బన్వళించితిగాని
మగువరో దొంగనేనుగనమ్మ నన్ను వెరపించెననినాడీ కొంగనుచు
కొంగజూపవేల్లికొంగజూపు, అనినోరుదెరువగా అఖిలబ్రహ్మాండములు
తనయునికుడిలోనిండి యుండ బారేటిగాల్వలు పర్వతమ్మలు పెట్టుపా
తాళములు పెక్కుబ్రహ్మవదులు చంద్రనూత్యునిపై పాగరమ్మలును
త్రిభువనంబులుజూచి యాముళోడ, భయమంది వెరచియు తపసుకున
కిల్లినను నామున్ననీమహిమ బ్రహ్మదు సెరుగరూ వెన్నుదానిన్ను నే
నన్నబలిమీ కొంగంట వెరకువని మరచి పల్కితిగాని । మురవైరి
మూయుమీ ముక్కిదరు, తనతల్లి వెరచుటకు తననోరు మూసు
కొని మందకును గొంగోప మగుననమ్మ అని నల్క మాటలకువద్దు
శ్రీకృష్ణమ్మ వద్దువునుపోతమా వద్దువద్దవిల్లి మళ్ళి చెప్పె, ముగుర
శ్రీకృష్ణమ్మ వ్రయ్యాలలోపుచి । భమిడి వ్రయ్యెలచెరు పరగబట్టి
జోజోమత్సావతారాకూర్మావతారా జోజోఅచ్యుతా, జో ఆపల
తా కంఠుచక్రిభారాని యిట్లుముళోడ అంకించిపాడగా పొరుగింటి వ
నితా తాజోరునవచ్చి పెరుగీడిపెరుగీడి యుగిళ్ళకులోయినాను తరికడ
నలాపెరుగు త్రాగిపోయె అనియిట్లు యుళోడ అంకించిపాడగా పొరుగి
టివనిత తాజోరునవచ్చి, పాలీడిచాలీడి యిదుగిళ్ళకులోయినాను ఈ
ముంతలత్రాగిపోయె, అనియిట్లు యుళోడ అంకించి పాడగా పొరుగిం
టివనితా తాజోరునవచ్చి యేమిసేయుచునుమ్మ యెచ్చటికి బోదుమూ
వందున్నేరికిత్రన్న పెన్నుదిసెనూ । అంతటానక చలిచితివెగిరంపచ్చి । చె

వృకును గోపదేవి చెవిసీబెట్టదూ | మనమెంత వెరచినా మాధవునిచెరి
 యీలు మానుపాలేదమ్మా గోపదేవి | పోదామనవడరమ్మ అనామితో
 మనకు రారాపురేలయిన మనయిళ్ళకూ | మీరీతి జలజాక్షు లందరును
 జెప్పగావిని గోపదేవమ్మ నాకొడుకుముచ్చేన్ననిచ్చెననూ | నీరజాక్షులా
 రమ్మియిళ్ళగలమంచి నెయ్యి పెర్లులు కొని బాలు పెంచూ | కడుమంచి
 చాడులను ఆచ్యుతులక్ష కాపుంచీ | గొల్లవలెకు జననూ గోపదేవి | రమ
 త్లితోలూ తనయుడూగురైగి వారికంటెను ముందు లాకపోయి
 యేయిల్లుజూచిన పెర్లులూ మీగడలూ | వెన్నజెల్లాలో నుండియుండె
 యారీతిగానుంది గోపదేవి మూర్చిలి | గొల్లవాడలు దివిగెలు | గలకుంధ
 ములన్ని | కలకలన్నియుండి దండీక్షీకణాలతోను | కలకతో ఒక
 ననిత జలకముచేబూని యశోద కాళ్ళుకడుగుట కివ్వగా | కలకలోనీరం
 త క్షీరంబులయిపోయె | సిగ్గువడి యాచేడె శిరసువంచె, వెన్నదిన్నాగు
 ర్తులూ వేళ్ళుజూపారమ్మ | పల్లాగిన దుర్తలాజాడ లేవీ | యేపాలు యే
 నెయ్యి యేర్పడకదిన్నాడు | నాకొడుకు ముచ్చేన్న నిచ్చెనను - నీకొడుకు
 ముచ్చూడ చ్యుతులమోగ్యదూ - ముచ్చులంమేమివి ముకుట లని -
 కాంతలతాగూడి కట్టాలు యిచ్చిరి - మర్చివారి కి జనకు గోపదేవి
 పులికాలుపులిరక్ష పాంబాలో గుగ్గిలం ఆగరుభూవములచే దృష్టిగీరి
 ముద్దాడి పారిది సకుంచేతికినివ్వ - గొల్లచేడియలెల్ల ముద్దుగోరి
 అనిత్యవారమున అప్తమీ దినమందు - బాటకనుయూపాటబాడినవిన్నా
 భక్తి ముక్తులుగల్గును వరమివందా |

యశోద కొంగ పాట సంపూర్ణము.

గంగ గౌరీ సంవాదము

1946

1 అణ

కాళహస్తి తమ్మరావు సన్న్

సంస్కృతాంధ్రా బుక్ షిప్, రాజమహే

శ్రీరస్తు,

శ్రీరామచంద్రాయనమః

గంగాగౌరీసంవాదము

శివశరణు మాంపాహి శివశరణుసోమ శివశరణు మనసార
శివునశరణు|| గురుశరణుమాంపాహి గురుశరణుసోమ | గురుశరణు
మనసాలి గురుశరణు|| హరిశరణుమాంపాహి హరిశరణుసోమ
హరిశరణుమనసాలి హరులకుశరణు|| యెక్కెనుగౌరమ్మ ఎలనంది
మీద | కోసెను పూలన్ని కొమ్మనిరువకను | ముముక్షుచెను ఆపూలు
ముందుగాకాను | ముకునమిగిలినపూలు పల్లెరమునుంచి | పంపెను గౌ
రమ్మ గంగమేడలకు | వాడిన పూబంపిన వనిత యెవరమ్మా వనిత
పూబంపిన వనిత యెవరమ్మా | చావకుంటే తన్ను సరికొల్లలాడు
సరికొల్లలాడను శరదానవటవే | సరిదాన్నికాకుంటే శివుడే
దెచ్చు | శివుడేదెచ్చును జగమేలదెచ్చు | శివుడిచ్చినాని నీకు
చెల్లెను | తన్నెను తన సవతి గుండెల్లువగుల | అక్క- మీసాదాల
గాలిమున్ను | సందుల్ని గట్టిస్తు గొందుల్నిగడుదు | కొడుకు వీరన్నకు
కోటగట్టిస్తు | కోడలకు భద్రాద్రికి మేడ గట్టిస్తు | బసవన్న పడుకునే
పంచటరుగస్తు | శీవునికి శివపూజ గడ్డకట్టిస్తు | నీకు నాకు అనగ సరిగ
ద్దెడుదు | సరిగద్దెట్టను సరిదానవటవే | సరిదాన్నికాకుంటే శివుడే
దెచ్చు | శివుడేదెచ్చు జగమేలదెచ్చు | శివునికి చిన్నానిని నీకు
చెల్లెను | తన్నెను తనసతి పల్లెన్నిరాలి | అక్క-మీసాదాలా రాలిన
పళ్ళు | కూర్చుండి యేరిస్తు గుండుగంపాలు నిలుచుండి యేరిస్తు నిలు
వుగంపలను | పరుండియేరిస్తు వాడనలేక | పిన్నలకు పెద్దలకు నీవు
పందిపెడితే | పసిపుత్ర బిడ్డ నేపందిపెడుదు | నమముగ
పందిపెట్టవు సరిదానవటవే | సరిదాన్ని కాకుంటే శివుడే

దెచ్చు శివుడేల దెచ్చును జగమేలమెచ్చు | శివుని చిన్నానినీకు
 చెల్లెలను | అనిపలికిగంగమ్మ జనెనుమేడలకు | అంతట గవరమ్మకు
 చెంగుతామానె | ఉదకాలజాడలు కానరావాయె | తనకొడుకువీరన్నను
 గ్రక్కునాచిలిచి | రావోయీవీరన్నా రాజశేఖరుడా | వయసుగలిగిన
 వరిల్లువీరన్న | ఉదకాలజాడలు కానరావాయె | ఉదకాలజాడలు
 చూచిరా కొడుకా | అటుబోయీవీరన్న ఆకొలనుజూచె | ఆకొలను
 ఉదకాలుదాచిందిగంగ | ఇటుబోయీవీరన్న యీకొలనుజూచె యీ
 కొలను ఉదకాలు దాచిందిగంగ | చిలకసముద్రమునుజూడ చిన్న
 మెత్తులేదు పాలసముద్రమునుజూడ పాతికెత్తులేవు | ఎచ్చటజూచిన ఉద
 కంబులేవు వీధుదిగుంటన యింకిపోయినవి | మల్లయ్యగుండాన మురిగి
 పోయినవి | సవశులగుండాన చట్టబోయినవి | వెల్లెను వీరన్న గంగ
 మేడలకు | ఉదకజాడలు కానరావాయె | దక్ష మేడలగాకపోయిరా
 కొడుకా | పోయినదక్షునితో యేమందునమ్మా | దయపుట్టచెప్పరా
 మాతాతనోను | అయిదుదినములబట్టి స్నానంబులేదు | ఆరుదినముల
 నుంచిశవపూజలేదు | శివపూజమాతల్లి చేసుకోలేదు | ఉదకాలుజా
 డలు కానరావాయె | ఉదకాలజాడలు మిమ్మడుగమనెను | ఆమాట
 వినితల్లి వీరన్నఅప్పుడు | బల్లెంబుశూలంబు పల్లెతాయొకటి | రాక్షసుల
 మద్దింపరమ్మంబుచేత | బయల్వెడలె వీరన్న | సంతాపమునను | గుఱ్ఱ
 మామిడిదాటి గులివేందదాటి | కొమరుగావీరభద్రుండు గుండెవల
 వెల్లెనువీరన్న దక్షుమేడలకు | ఎన్నడునామేడ యెరుగవుతండ్రి ఏమి
 పనికొస్తేది | నీవువీరన్న అయిదుదినములబట్టి స్నానంబులేదు ఆరు
 దినములనుంచి శివపూజలేదు | శివపూజమాతల్లి చేసుకోలేదు ఉద
 కాలజాడలు కానరావాయె | ఉదకాల మిమ్మడుగమనెను యిటు
 బోయి దక్షుడు యీకొలనుజూచె యీకొలను ఉదకాలుదాచింది
 గ్గ | అటుబోయి దక్షుయీకొలనుజూచె | ఆకొలనుఉదకాలు దాచింది
 గ్గంగకు సర్వాధికార మెవరిచ్చినారు చిలుక సముద్రము
 మెత్తులేవు | పాలసముద్రములోను పాతికెత్తులేవు |

వీభూదిగుండాన యింకిపోయినవి | మల్లయ్యగుండాన మరిగిపోయినవి |
 సవతులగుండాన చుట్టబోయినవి | కాసికావడికట్టుకాసికేపంపె | కాశి
 లోవుదకాలు కళ్ళబడవాయె | గంగకావడిగట్టు గంగకేపంపె | గంగ
 లోవుదకాలు కానరావాయె | వట్టించు పదివేలు పాలకావిళ్ళు
 కట్టించు పదివేల నేతికావిళ్ళు పాలకావిళ్ళొచ్చి పందిళ్ళ దిగెను |
 నేతికావిళ్ళొచ్చి మేడల్లదిగెను పాలతోనేకారి స్నానంబుకేసె నేతితో
 గారిశివపూజకేసె జీమలు దోమలు చెదకట్టసాగె గండుచీమలు
 మేను చెండుతునుండె పంచనటీ దాకపోయిరా కొడుకా పోయినే
 శివుణ్ణి యేమడుగవమ్మా అయిదుదినములనుంచి స్నానంబులేదు
 అరుదినంబులనుంచి శివపూజలేదు శివపూజ మూతల్లిచేసుకోలేదు
 ఉదకాలబాడలు కానరావాయె ఉదకాలబాడలు మిమ్ముకుగమలెను మీ
 బుశూలంబు పల్లెతాళాకటి రాక్షసులమండ్రి నమ్మంబుచేత గుట్టా
 మామిడిబాటి గురువిండబాటి కొమరుగా వివధాద్రుడి గుండెలు
 కద్దుల | వెళ్ళేవీరన్న తండ్రిమేడలకు యెన్నను నా మీడ యెను
 గవు తండ్రి యేమిపనికొస్తేవి నీవు వీరన్న నీమంచిగుణములు నేచె
 వ్వుచుందు కూర్చుండు వీరన్న కూర్చుండనయ్యా తరహొస్తే మాతల్లి
 శివశరణుమీస అయిదు దినములనుండి స్నానంబులేదు అగు ది
 ములనుంచి శివపూజలేదు శివపూజమూతల్లి చేసుకోలేదు ఉదకాలు
 బాడలు కానరావాయె ఉదకాలు బాడలు మిమ్ముకుగమలెను మీ
 అమ్మ తక్కువా నా యక్కేమీ పుట్టించ నిట్టించ నివ్రచే నగును
 నోచినా నోములకు గారితాకర్త యేప్రాద్దు గంగతో యెదురు వా
 దంబుకూడదని చెప్పమీ అగౌరవోను యీప్రాద్దు గంగ అమొక్కు
 మనుమ గంగనమ్మతిచేత ఘనపుడక మొచ్చు వీధులన్ని నిధులై
 నింగుండునయ్యా స్నానపానములు సకలజనములు నీదుంట
 నేరి వెలమివీరన్న మీ తల్లి స్నానంబు అటుచేయవచ్చు | అన్ని నీ
 వీరన్న తల్లిమేడలకు - చనిడెల్పు నీచక్క ప్రమదంబుగ

అమ్మకక్క - వేమి నాయెక్కువేమి - పుట్టించ గిట్టించ శివుడు కర్తగును
 ఆయుస్సు పోయుటకు బ్రహ్మకర్తగును - అందరిరక్షింప విష్ణు కర్త
 నెను - నోచిననోములకు శాంతిచేకర్త - అనీశ్వరజాడకు - గంగ తా
 కర్త యేప్రాద్దుగంగతో యెరుగకయ్యమ్ము - యేప్రాద్దుగంగతో యె
 దుగువాదమ్ము - కూడదనిచెప్పవీరిశాంతిలోను - యీప్రాద్దుగంగకు
 తా మొక్కుమనుమీ - గంగసమ్మతించేతఘనఉదకమొచ్చు నదులన్ని
 నిధులన్ని నిండుంచునయ్యా - స్నానపానమ్ములు సకలజనులును
 సీగుంట నెరవేరు నెల్లవీరన్నా - నీతల్లి స్నానంబు అటుచేయవచ్చు
 అని చెప్పమనిచెప్పె సమ్మరోయనగ ఆ పల్కులువిని అంబతా సుతు
 లోడ కంటనీరుంచి కఠినంబుగాను నీచదానింటికికొడుకా - పోయేను
 పాలారిదానితో పొట్టేలమనకు - నీనై నపోయిరా ముద్దువీరన్న వెళ్ళెను
 వీరన్న గంగమేడలకు - యెన్నడు నామేడ యెరుగవుతండ్రి యేమిపవి
 కొన్నివీసీవువీరన్న - అనిపల్కు వీరన్న గంగలోజెప్పె - అయిదుదినముల
 నుంచి స్నానంబులేదె - ఆరుదినములనుండి శివపూజలేదు - శివపూజ
 మాతల్లి చేసుకోలేదు - ఉదకాలజాడలూ కానరావాయె ఉదకాలు
 జాడలు నిన్నడుగమనెను - మీ అమ్మ తక్కువేమి నాయెక్కువేమి
 ఆమెకంటఘనత నాయందుకద్దా - ఉదకాలజాడలు నే నెరుగననెను
 ఆమాట వీరన్న విని మండిపడుతు - తలపగులగొట్టెను చంపివేసేను
 యమభటులనిన్ను వప్పగించేను - యమదండన నన్ను చాలజేతును
 వర్గువర్గు వీరన్న వాదమ్మునాలో - పోవోయివీరన్న పొంకమ్ము
 మాని - వచ్చెను వీరన్న తల్లిమేడనకు - యేమనిచెప్పెరా యెల్లిమి
 గంగమ్మ - మీఅమ్మ తక్కువేమి నాయెక్కువేమి - ఆమెకంట
 ఘనత నాయందు కద్దా - ఉదకాలజాడలు నేనెరుగననెను ఆమాట
 విని ప్రమాదేవి దిగులంది .. యెందుకీవైరమ్ము యేమిపాపమ్ము - దైవ
 విధి గడువను తరమె యెనరికిని శివునికి చిన్నారి శిరసెక్కెగనుక -
 ముచ్చెల్లు మురియుచు ముదితకూర్చుండి - అని తాను తలబోసి తా

పయనమాయె | ముందరను వీరన్న వెనుక గణపన్న | యిద్దరి నడు
 మను గౌరితానడచె | గవరప్పరాకాలు గంగప్పజూచి | పంచనచేయు
 టకు వనితతాదలచి | పచ్చిచాపలుదెచ్చి పందిట్లువేసి | పండుటా
 కులుదెచ్చి తోరణాలుగుచ్చి | పెద్దచాపలు పంచరుగులుగట్టి | కప్ప
 జచ్చిననీర్లు కళ్ళావుజల్లె | చేపజచ్చిననీర్లు చెయ్యతాగడిగ | యెన్నడు
 నామేడ యెరుగపూలప్ప | ఏమిషనికొస్త్రీవి నీవుగవరప్ప | అమాటలు
 విని హరురాణిడెప్పె | ఐదుదినములబట్టి స్నానంబులేదు ఆరుదినముల
 నుంచి శివపూజలేదు | శివపూజలయినాను చేసుకోలేదు | ఉదకాలు
 జాడలు కానరావాయె | ఉదకాలజాడలు చెప్పెగంగమ్మ ఉదకాల
 జాడలు నేనెరుగననెను | నాకొడుకువీరన్న నీకిస్తుగాని | ఉదకాలు
 జాడలు చెప్పవేగంగ | నీకొడుకు వీరన్న నాకొడుకుగాడ | ఉదకాల
 జాడలు నేనెరుగనక్కా | నాకోడలు భద్రగిరిని నీకిస్తుగాని | ఉదకాల
 జాడలు చెప్పవేగంగ | నీకోడలు భద్రగిరి నాకోడలుగాదా ఉదకాల
 జాడలు నేనెరుగననెను | నాకున్నరవి కెలు నీకిస్తుగాని | ఉదకాలజాడలు
 చెప్పవేగంగా | నీకున్నరవి కెలు నాకునూలేవా | ఉదకాలజాడలూ నే
 నెరుగననెను | నాకున్నచీరలు నీకిస్తుగాని | ఉదకాలుజాడలు చెప్పవే
 గంగా | నీకున్నచీరలు నాకునూలేవా | వ్రదకాలుజాడలూ నేనెరుగ
 ననెను | నాకున్నసామ్మలూ నీకిస్తుగాని | వ్రదకాలుజాడలు చెప్పవే
 గంగా | నీకున్న సామ్మలూ నాకునూలేవా | ఉదకాల జాడలు నే
 నెరుగననెను | నావాక్కశివుణ్ణి నీకిస్తుగాని | ఉదకాలుజాడలు చెప్పవే
 గంగా | యిప్పుడన్నామాట తప్పకుమి అక్కా | యీమాటకుసాక్షి
 యెవరనిబలిక భూమిఅకాశమ్ము అవిరుండుసాక్షి | ముద్దులుమూగే
 కృతివిరెండుసాక్షి | సకలదేవతలు వారెల్లసాక్షి | అనుచు సంతో
 షించి గంగప్పతాను | గుప్పుగుప్పువగంగ వ్రప్పొంగుచును | యేరు
 లన్నీచాలా యేకమయినిండ, గౌరిస్నానముజేసి | శివపూజజేసి | శివు
 డొచ్చురాకలు గౌరితాజూచి | భుడియగ్రీకునపెట్టె గవరమ్మతాను

బోరున తలుపెయ్య మేలాయెనక్క | భూమియాకాశమ్ము వారైరి
సాక్షి | ముద్దులూ మారెల్లు అవిరెండుసాక్షి | సకలమైన దేవతలు
వారెల్లసాక్షి | యాశ్వరా గవరప్ప యిచ్చెనునిన్ను | అనిచెప్ప శివు
డవుడు అందరిలిలిచి | సాక్ష్యంబుబుచ్చుకుని సఖయేగారిలో | మీకిద్దరకు
కలహంబువద్దని | పలుక వారంత సఖ్యులై పొరలుచుండిరి.

స వ తు ల క య్య ము

వస్తుదంచినవియ్యం నీవుపుచ్చుకుంటే | వుత్తపూకాలకేలయీ
వాదులాట || చల్లచేసిన వెన్న నీవుంచుకుంటే | చల్లనీళ్ళకేల యీ
వాదులాట విడెముజేసినకల్మి నీవుంచుకుంటే - వట్టిపిప్పికేల యీవా
దులాట || పట్టెమంచంపరుపు నీవుంచుకుంటే - నులకకుక్కికేల యీ
వాదులాట - వయసుబ్రామ్యమెల్ల నీవుంచుకుంటే - వార్ధక్యమునకా
యీవాదులాట - పప్పెరుగుదువమ్మ ఉప్పొక్కరుచియు - యీలాగు
వాదమ్ము సవతులుజేయు || యిద్దరిని వోదార్పలేక నేశివుడూ - శిరస్సున
జాలారిగంగ నీవుంచి - తొడలపయిపార్వతీ దేవినీవుంచి - చెల్లెను ఆ
శివుడు కైవల్యగిరికి - శివుమకథలు యెవ్వరుపాడినావిన్నా - యిష్టార్థ
ఫలసిద్ధి యింపుగాగల్గు - మోక్షసిద్ధియుగల్గు ముక్తియుగల్గు ధనధాన్య
సమృద్ధిచాలగాగలిగుండు సర్వేశ చరణారవిందములేగలుగు ||

స మా ప్ర ము.

మా వ ద్ద

సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, నాటకములు, నవలలు, శత్రులు,
పాటలు, భజనకీర్తనలు, హరికథలు, మొదలగు అన్నిరకముల పుస్తక
ములు టోకున, చిల్లరగను సరసమైనధరలకు దొరుకును.

కాశహస్తీ తమ్మారావు సన్న్, రాజమండ్రి.

భ్రమరాంబికాష్టకము.

రవిమథాకరవహ్నిలోన రత్నకుండలభూషణి - ప్రవిమలంబు
గమమ్ము నేలిన భక్తజనచింతామణి - అవనిజనులకు కొంగుబంగారైన
దైవశిఖామణి - శివునిపట్టపురాణి గుణమణి శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా! కలి
యుగంబున మానవులకును కల్పతరువైయుండవా - నెలయు శ్రీగిరి
శిఖరమందున విభవమై విలసిల్లువా - అవనిలోపల భక్తినరులకు అష్ట
సంపదలియ్యవా - జరుగుకుంకుమకాంతిరేఖల శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా
అంగవంగకలింగభూముల ఆంధ్రదేశములందునా - పొంగుచును నర
హాటకొంకణ పుణ్యభూములయందునా - రంగుగాకర్మాటాంధ్రమరాట
భూములయందునా - శృంగిరీదేశముల వెలసిన శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా
అక్షయంబుగ కాశీలోపల అన్నపూర్ణాభవానినై - సాగిగిరికి కన్న
తల్లిని సర్వజానతికొంటుని - మోక్షమున గణి కనకమృదుమాలకారణ
శక్తిని - శిక్షచేతువు మూలభవముల శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా - నల్లివెలసె
నునీ ప్రభావము విష్ణుభోకమునందునా - పల్లవించెను సీమభావము
బ్రహ్మలోకమునందునా - మొల్లముగ పాలించుచును మామలోకము
లందునా - చెట్లకమ్మూ త్రిలోకపానని శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా! భూత
నాథుని వామభాగము పొందుగాచేరితివి - భ్యాతిగా శ్రీవరాహమం
దున ప్రఖ్యాతిగై కొంటివి పాతకంబులు బారవోలుచు భక్తులను నెల
కొంటివి సీమలోపల వెనుతికేక్కిన శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా! సోమశేఖర
పల్లవాధరి సుందరీమణిధీమణి - కోమలాంగి శృపావయోనిని కుడిలకు
తల యోగిని నా మనంబున బాయకుం జెట్టినరకు భేషునినందనీ - శ్మేత
గిరిపైనుండి వెలసిన శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా! తరుణి శ్రీగిరి మల్లికార్జున
దైవరాయుని భామినీ కరుణతో మమ్మేలుకొంటివి కల్పవృక్షముధం
గినీ - వరుసతో నీ యష్టకంబును వ్రాసి చదివినవారికి సిరులుయత్తువు
యెల్లకాలము! శ్రీగిరిభ్రమరాంబికా! శ్రీభద్రనాథీవిశ్వగార్వణమస్తు

శ్రీ ర సు.

తులసీ గోవిందనామములు

మొదటి పదమునకు గోవింద నామ అని రెండవ పదమునకు
గోవిందా అని ప్రతిపదమునకు పాడేది.

భక్తితో తులసికి గోవిందారామ, పాతులమునా జేతుగోవిందా
కృష్ణతులవత్సకు, మొక్కుకొమ్మనా జేతు, విశ్వపునకంబులు, నిహళిం
బుగాలాత్. భాగీరథీకు, భమిడివిడెయిలోను, పాదములు గడిగియు
పైజలుకొందును కంచుకొమ్మెరలోను, విరివిగల
కొమ్మలలో, విసిరమియుండు, పాదచరణములలోను నైదోడళము
గోమతూదప్పియు, బృంహదేవతామూర్తియగును, మువ
ముతోనే బెడను, వజ్రాక్షుడు D. R. గారు నేర్పెను, కెల్లు
ముగ్గులు సొంపుతో నేబెడనుగా వ్రాసెనుగొంతయు నేబెడను
తామరావర్ణము యే పొద్దుబొమ్మ అక్షరభవమున నున్నతోనేవును
ఓనరచాకుర్వాన్య, ఓగద్యావళిగా నీమయమున వ్రేదను నిమ్మపూ
ణించితి, అష్టహాతితోను. అరువైవేలవత్తులేసి, యేకహాతితోను,
వైష్ణవోల్లవత్తులులేసి, వంచహాతితోను పదివేలవత్తులేసి, రాగ
వల్లెంజోను, లక్షవత్తులవేసి, ఆపునెమ్మితోను, చుహుక్కికి దీపంబు
తూచి సాంత్రాణి ధూమంబు కదలిపులకర్కలలు, అననకంబు ముద్దిరి,
పాతునం బూరెలు, నై జేద్య మిచ్చి సింహంతులతోను సిద్ధయగా
నుండురు.

తులసీ గోవింద నామములు సంపూర్ణము,

శ్రీ రస్తు

రామమానసపూజ

రాఘవద్వేషామూలమాని రామునిగొలుచువారె, బాగుమీర
కైకుంఠపదవిపొందేరు, కామక్రోధాలోభామోహములు కడకుజిమ్మా
రె శ్యామాసుందరమణులు లా రాముని ప్రేమాదుల వారెచక్రుర్మధ్యా
మానజశ్శైలిచితాశాశుకేసునసా, పరమాశ్శుభ్రయిన రామునిదలచ
ముక్తిబొందేరు, మరువకుమీయెప్పుడు రామనామమంత్రము, స్థిరము
గానీవు చేయవదలిపొందెదవూ, అందనుయినహిదయకుల మంతున
రాముని సుందరమయిన నీలమేఘశ్యామం మునీ, మీగాల్లు నీలం
పుతామరలు మించుమణులూ, రంగు ఎవొంతకాశ్చేరాముని జఘ
నాలు. కమలకేవాభియందు నీంహ. ధాధ్యామునిర్మలమయిన వక్షస్థ
లము విజయరామునికి, గండస్థలము ముద్దుచక్కని గళశంఖా నిండు
చందునిమేలు మోము కెంపువదనము బాలచంద్రుని ప్రభలులోలల
లాటవంక్రియ, విలామూలుబోలుకురులు బాలరామునికి పాదామూల
యందునుండు పాతాళలోకము పాదగర్భమునందెగజతాళము, పర
త్మనితిన్నెరందు, సప్తతాళము, హరికిజానులయందునుండు నూర్ధ్వలో
కముహరిమీజంఘులయందు నానక్యలోకము, హరిమీహృదయ మం
డు అంతావృక్షముదేవదేవ మీషివృక్షదేహమంబూన భావించి చూచి
తేను పరబ్రహ్మము భరతుడు ముక్త్యాలగొడుగుపట్టి కొలువాగ నర
సామిగిల్లు కరములూగాగ పీఠితో శత్రుఘ్నూడు సుట్టి విసర
నీతాదేవి రామునితొలపైన చెలగగ హనుమంతుడు రామునిపాదభ
క్తివాత్తగ శౌనకాదిమునులు రాముని నన్నుతిశాశుంక శుంబురూడు
నారదూడు గానముశాశుంక రంభ పూర్వశి శువకామరు నాట్యమా

డంగఅయ్యియై ప దీపారాధన వడివాహనులకు లక్ష్మీదేవివచ్చి అర్ఘ్య
 వ్రదగమియ్యం, పంచసాత్రితోను పంచామృతమూలు బ్రహ్మవజ్ర
 శ్రీరాము నభిషేకం చెయ్యగా క్షీరాదధిమధుఘృతకర్కర అభిషేకం
 చేయుదురు, గంధకస్తూరి పూర్వ వర్షిరు జలకంబునేయుదురు దివ్య
 వస్త్రాలపుడుచెచ్చి రామ తలనొత్తిరి నవ్వుమోము కస్తూరినామం
 నాకులయుంచిపి కవకాసీకాంబ్రీకపై కానల్యరామునికి జనకజనోబి
 మన్మథేజోరామునికి బ్రహ్మచంపిన వైభవమకరివనమాలిక పేర్లురాము
 నికి నమ్మరగా! ఆణిమత్యాలపరులు రాముని ప్రాకటముగ రత్నకీ
 టం వహ్నిభిరామునికి! మకరరుండలములకాంతి మణులు రామునకి
 ముద్దుగుల్క కరములకు, ముత్యాలపోగులూ, అద్దంపుచెక్కలూగ
 లపు ఆయోధ్యరాములకు సంపెంగ మొగ్గతీరు ఆంద్రునాగకము కలు
 మురేకులబోలువాని నేత్రీపంక్తియు, యెంచిన సిరిసినిల్లు కన్పించులు
 నవరత్న హేమసింహాసనంబు రామునికి! ముత్యాలమేనుచంద్రమో
 హనరాముని నవరత్నసింహాసనమీద కూర్చుండిరి, దశదిక్కులను!
 దేవదుందుభులుమోయి! సీతారాములవైది కురిసె ఘవ్వవర్షాలు!
 వారితమ్మల రామునిపాదం పూజింతు! మల్లెపూవుల నారాయణు
 నఖములు పూజింతు! పొన్నపూవుల మాధవరాయుని పూజులు
 పూజింతు! గన్నెరుపూవులు గోవిందరామునికి జంఘలు పూజింతు!
 ముగలీపూవుల విష్ణురాముని పిరుసులు పూజింతు! రామమానసపూజ
 భువితో రమణులు పాడినా! కామినా ములిచ్చి బోడు కానల్య
 తగయుడు!

రామమానసపూజ—సంపూర్ణము.

ప్రయాగధవల్లం (వేదాంతము)

గ్రంథప్రయాగవల్లం కాచిరి హర్షముతోనూ చక్కగపాగి
 దండప్రమాణంబులునమర్చింది పెక్కుజన్మములుయెత్తి యెక్కువైన
 భాగ్యములు చక్కని భాగీరథిలిని నేబాడగంటి జన్మపావనతాయెను
 భాగీరథీనర్పించినమాత్రము ఆశయంబగు పుణ్యములు అమరపరిమా
 కొనగూ కంటిని త్రినేణీభాగీరథికంటిని నరన్వతి యక్షునా కంటిని
 బిందు మాధవుల కన్నులాపంశువుగాను వింటిని భాగీరథి వైభవములు
 వైకుంఠములోనా నసుపుకుంకుమకాటుక బరిచిత్రద్రవ్యములూ పద్మా
 త్మలు పూజితును భాగీరథిదేవ్య మాసాత్మలు చీరలు, రనికలు
 ఘుమ్మను గంధపుష్పములూ కొమ్మకడి కావకసుమ్మి భాగీరథివృ
 త్తకొమ్మ మేలైనదూదామలు వొడితో ధరించి మోక్షయోగ
 త్రినేణీరాదమ్మలు నీనిందికాళిందునిచుర్దనమిరకడుగీర్థములో యోగునూ
 కమలాదును జేసెను దళాశ్వమేధ యాగములు ఆహార యాగోలకకు
 పడచుర దక్షిణాంబుదనుచూ ఆలివేలులు గూడుకొని అందరు కదలు
 చునూ మహతికి తూర్పుదిక్కున కాళివల్లం అనగా వణికి పడచుర
 దిక్కుప ప్రయాగవల్లం అనగా తరుణి దక్షిణదిక్కున రామేశ్వర
 వల్లం అనగా యువిదని ఉత్తరదిక్కున కాళీవల్లంబుగా అనినాలుగు
 వల్లంబులు ఆమరించెను కనుబజాడు ప్రదమ్మ నేలెంది ప్రయాగ
 స్నానంజేసి నీరుము చుడెంచి భాగీరథి స్నానమునకూ మందరగిరి
 ధరను గొనియాడుచు మహాదేవుల బాగడుచునూ పాండుగదివ్యనిమా
 వమందుకొని సార్వంబులతోనూ, అందఱులు వల్లకలు అందమైనరథము
 లనూ పాండుగొల్లలిల్లనందడితో నచువగనూ ఆశ్వములుగజములు
 ఆచుగిన లొటిపిటలూ విశ్వమ్మలో చనుడెంది రక్షమ్మగ కాళి కిరి
 కాళివల్లంనాలో స్థిరముగ ప్రవేశించి గంగాస్నానంజేసి కాళీవతిని
 మణికిరికస్నానంజేసి, మంగళగాదుని పూజించి విశ్వవాధుని నీనింది
 నిండినగేడుతో గణపతి పూజించి భాగీరథివడుచును అందముగలహరి
 శ్చంద్రస్థంబంగట్టి పావమ్ములు కాడువలెననచ చోళం దిరిగిరినిమ్మ
 మిరివనయొక్క శ్రీమూర్తులకెదురుగ నిలిచినవల్లమున ప్రజలునర

గుణగణకేతించి వనవృక్షము ద్వారా, వనభోజనములు బెట్టి వైతరణి
 గోదాగంగైధవము సేయుచునూ, వేదజంత్రములతోనూ, తీర్థవిధ
 వీటావృ బెట్టియారాధనచేసి, గణాదరు సేవించికడలించిరి, జగన్నాథముకు
 ద్వంద్విరి పుణ్యోత్తము, రారోజగన్నాథనుమా మురియుచు తమకా
 వహ్నియూవుల. బెట్టుకొని, గోరించుని కాడుడు కడలిగి గోదావరిదరి,
 గోదావరిపూజనంజేసి, యదకంకొప్పెర్లబట్టి. గోదానంబులు భూదా
 నంబులు శోమిరవ్వకేసి నవ్వుసాగంబులును నరభిషేక జేరి పూజ
 మ్ములుచేసి సిద్ధులమతముల చిత్తముజూచి, సిద్ధకైలానంబుని దుద్ధిలిదల
 పోయుచును, త్తేతపురోవ్యములుండీ, వనవహులు సేవించే. తిరుమల
 రొండకు జని వేకటేశునిజూచి, తిరువేరు తిరుమంజవములు, దేవాల
 రాములజూచి, కాళహస్తికిజని కాళహస్తి ఈశ్వరుజూచి, కుంభ
 కోణముకు కామే జని కుంభేశునిజూచి కావేరీతీరం జని పూం చేసి
 కావేరి రంగని సేవించి, రంజలుచు రామేశ్వరమునకుతథనముతోజనిరి
 దశరథరాముడు పొనగ, కట్టిన సేతువలోనూ ధనుష్కోటితోపూజనం
 చేసి, సేతుయాధవుడు రామలింగకి, నామగుఃత్రములతోనూ, గంగ
 యదకము అభిషేకముజేసి పిండివంటలూ, నేనినకేతులు పాయపాక్ష
 ములలో దండిగ రాజాన్నంబులు శోమరంతా సమర్పింతు) జేజే శం
 కరువాణి, ఓభక్తరాణి యని వచ్చి మధురాపురమునకూ మధురా
 పురమునకు జేరి వివాహాక్షరి సేవించి, పొగడుచు యాశ్వరని కరిశించే
 కాచీపురమునకు జని యా కామాక్షమ్మను జూడి, శ్రీకైలంబునకు
 జని మిల్లిభార్గవ ప్రాంతరాంబల పూజించి దక్ష రాటికకు జని భీమేశ్వ
 రుని, చూడకాంబనుజూచి పీఠికాపురికితని యూపాదగయ పూజంబు
 చేసి కుక్కుటేశ్వరుడూకు:తిమాధవుజూచి రామేశ్వరలక్ష్మికి సమష్ట
 రించి బెజవాడకే కనకదుర్గలలిసేవించి, వనయాల్సెలు పూర్తిజేసుకు
 మరలి సంతోషముగాను యింద్లాచేరి బంధువులు విజయలూహితులూ
 గూడుకొని కాలభైరవుని సంతర్పణచేసి—గంగ పూజ చేసి బాబా
 భబంత్రీలు బాకాబోళ్ళతో గంగాని:యోగంబుచేసి సుఖముగా నుం
 దిరి సుందరాంగు లేల బాడుగ యూపాట పాడిక యింతల నెల్లా వర
 మేశ్వరు దిచ్చుచు కైతల్యవదని సంతోషముతోనూ!

నుభద్రసారే

చిత్రంపుపాంకోళ్ళు, రత్నబాగడట్లూ అర్జనుమదొడగెనెవడక
 టిండో, నడుమనాలుగుగుడిశలూనపరత్న నేతాతలాపుదిక్కునా తాను
 రానేతా, కాళ్ళకడ దిక్కునాలక మొండిన తాపట్టిమంచక పరుపు
 పెక్కిములు పెట్టినపానుమీద వవళించె వద్యకాథూలు అడిగోసోడి
 గొఅడకలైరేలనున్నంపుకామేల చుట్టిత్యనేలా అన్న పార్థున నవ్వి
 అరివేట్ల నెనూపున్నమ్మవాడై గొట్టువంచుకుని అల్లుడారమ్మని పిల్చిరే
 మీవాళ్ళు, నుముకాడై గాను గారెలొందుకని కాముడారమ్మని పిల్చిరే
 మీవాళ్ళు, మావాళ్ళు పేదవాళ్ళు మా కేరిగలదు పెట్టగల పెద్దింట
 పెళ్ళాడితేను. అచ్చట ముచ్చట లన్నియు జరుగు అరివవల్కులు విని
 గుడ్డైచేసి, తొడమమీనందువ్వి పాంకోళ్ళుమొత్తి పాంకోళ్ళతోదన్ని
 వక్కునా నవ్వు గోలుగోలూను గోడపై కొరిగి వంటినొమ్ములు దీసిరి
 భరణిలోనుంది, మావివబట్టకట్టి నుడుగులులిప్పి, మువ్వలా ముద్దున్ని
 చంక చెట్టుకుని, గంటలా బాలున్న చెట్టుబట్టుకుని, పెళ్ళియ నుభద్ర అన్న
 వాడలకు, వాళ్ళవారన్న నిద్రకలువించె, అంతకిపురిశున్న వదిసె
 తొడురుగావచ్చి, అవిడ్డాబాచి అరిజాలినొంది, నిద్రలోతున్నావు నీల
 వల్లంద నీచెల్లెలువచ్చింది నిద్రలేవయ్యా, నాముద్దు చెల్లెనా యేను
 నుభద్ర యేనుగులువుండక, గుర్రాలుండంగ, హోదాలు వుండంగా
 వల్లకేండంగా, బంటులూవుండంగ, బానిసలుండంగ, కాలినడకలలోను
 వంగరిగనీవువడవడివచ్చుటసవరిగడ్డమేనూ పున్నమ్మవాడై నా బూరు
 లొందుకొని పుణ్యందారవ్మానిపిల్చిరేమీవాళ్ళు అమావాస్యకాడైతా
 అట్లువంచుకొని, అల్లుడారమ్మని పిల్చిరే మీవాళ్ళు కనుమునాడైనాను
 గారెలొందుకొని కాముడారమ్మని పిల్చిరే మీవాళ్ళు పుల్లనిరువుల
 మాటలాడివురుకుమావన్న గుడ్డైరగాచేసి పాదాలదన్న పాదలు
 చూపన్తి అన్నమీకడకు చెల్లెను నోదాల్పు చేరంగాదీసి కంటతడిపె
 ట్టుకుమీ కాంతరసీత్రాదండెమావవుద్దా కొత్తచీరాలు యిడుగోసె

చెల్లెలా నీకు ఆభరణమ్మా పెట్టిలో వున్నాయి వట్టుచీరాలు |యెచె|
 అనిపాడేది| గూట్టా వినొన్నావి గుండుగిన్నెలూ |యెచె| అటుకమీద
 నున్నాయి అంచుబిందెలూ |యెచె| భరిణెలలో నున్నాయివలకముల
 పేర్లు |యెచె| చిన్నింటిచిన్నవదిన పోయినచ్చెదను, పోయిమీఆత్తింట
 బుద్ధిలిగినందు|సాక్షిటావున్నాయి కావిడిపెట్టెలు |యెచె| రత్నాణ
 కోళ్ళవట్టుకుంచము ముత్యాల జాలార వచ్చాలవోమితెర |యెచె|
 వారంపుసాక్షులు మొందనవనముననుండె|యెచె| లోవలమాభామాలు
 బానిసలయొండగా, |యెచె| ఆచుచు విష్ణువుయచ్చి వతులకడ కంపె,
 పెనయింటిపెకవదిన పోయినచ్చెదను పోయి మీఆత్తింట బుద్ధిలిగుండు
 చిన్నింటిచినవదిన పోయినచ్చెదను పోయిమీఆత్తింట బుద్ధిలిగుండు
 మురిపెంపుమాడ్డువదిన పోయినచ్చెదనూ పోయి ~~కోడు~~ గని యెత్తు
 కొనిరమ్మా బుద్ధిలబుద్ధివదినా పోయినచ్చెదనూ ముద్దులా పుక్కుగిన్నె
 యెత్తుకొనిరమ్మ చిన్నారివదెన పోయినచ్చెదను చిత్రాంగి బాలాని
 యెత్తుకొనిరమ్మ పొన్నారిమావదిన పోయినచ్చెదనూ ములూనిరుచుకు
 పొమ్మ యోమాడ్డుగుమ్మా యెండేధాల్యంబు యెత్తుకొనిపొమ్మ వండి
 వంటకము యెత్తుకొనిపొమ్మ కాళ్ళచుట్టలకోడు దీసికొనిపొమ్మ కట్టు
 కొనుబట్టవకటిమొంచకుము అనిన గునగులూడి అతివదుఃఖుచి అన్న
 రో వింటినా అలిమాటలను కొన్న బానిసయింటె కొడువేమి మనమా
 మన అమ్మ కొన్నాది మాయమంధరము, వదనేనో సుభద్రా బంపి
 వత్తును వల్లకి యెక్కించి వరమాత్యు డవుడూ, నవరత్నాభరణాలు
 వట్టికుంచములు ఆవులూ ఆళ్ళలూ మేలందలాములు కాసాలు బాని
 సలు కళ్ళపిండ్లన్నయను కామకలుగాయచ్చి కమలాక్షుడంపె సిరివంశ
 దలా గలిగి సిగ్గమానుండు చెర్లచుడు సుభద్రామెలమిలో నుండె భరణి
 లోగలయిట్టి దంపతూరింప పాటపాడినవిన్న బ్రబలులయియుండు

సుభద్రసారె సంపూర్ణము

అధికార భారవాహన భారం

తేదీ: 19/05/2024
 తేదీ: 19/05/2024
 తేదీ: 19/05/2024

భావనోద్భవం వాల్మీకియే కవిత్వం అని భావించబడింది. అతని భావన
 అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన
 అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన అతని భావన

తూలపండ పాళపండ పాణి మూవికారణం క్యానుకాను మూడి
 పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి
 పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి
 పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి పాణి మూడి

అంతః పాదాంతర్య సర్వ మ్నానాకంకర్మ పాశేషాచకం సుఖ
 మనంతర్య సర్వ కేక పాశోపి కాండ మండలం-కా! ౫

అందుచేత ఇట్లుగా భావించి రామచంద్రాచార్యులకు నిత్యమందించినట్లు
అప్పుడు భగవంతుని దర్శనమునకు రాక నశనమునకు (మోక్షము) - కాక
అప్పుడు భగవంతుని దర్శనమునకు రాక నశనమునకు (మోక్షము) - కాక
అప్పుడు భగవంతుని దర్శనమునకు రాక నశనమునకు (మోక్షము) - కాక

అంతఃపురమునందును పుష్పాద్యులను కలసి నానందించుచును
 పుష్పాద్యులను కలసి నానందించుచును

[illegible]

శ్రీ రఘు

శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామినే నమః

లంకాయాగము

శ్రీరామ రఘుపతి సీతనుబిలపించుకొని కోరివేగము నడువగా
తల్లిని పిలుచుకొని తమ్ముణ్ణిపిలుచుకొని తాను యిట్లని పలికెను
అమ్మ మన బతుకులు అడవిలో తపసులూ ఆ రామునిన్నువింటే
పదునాలుగుయేండ్లు తమ్మునితోగూడి తిగుమోక్షమని బలికెనూ
అన్ననిన్నెడ బాసి అరక్షణముతాళము మీవెంట వత్తుననను
కుంటివాడో మగడు గుడ్డివాడో భర్తకుష్టుడైనానుగానీ
పతినివిడిచి తల్లినుతులివెంటావస్తే లోకులేమందురమ్మా
లోకదూషణనివు చాలపొందేవుతల్లి తగడు యిట్లనిపలికెను
మరిదుగా శ్రీరాము వెనుకను లక్ష్మణుడు వనములకు పయనమయిరే
తన వెనుక తమ్ముణ్ణి తాతిరిగిచూచి యో తమ్ముడాయని పిలిచెను
ఒప్పుగా నూమ్మితి వొప్పుకేకులమీద కొలువు దీర్చుండగాను
మాయన్న మావడినె పదునాలుగుయేండ్లు వనము పవేళమునూ
వారివెంటా నేను తల్లి వెళ్ళుతాను దీవెనలు యివ్వవమ్మా
శ్రీరాములు తండ్రిగా సీతమ్మతల్లిగా భావించు లక్ష్మణా
ప్రొద్దుప్రొద్దున లేచి వదినె పాదమ్ములకు దండమయినా బెట్టుమీ
తోటలపండ్లన్ని దొన్నెలు బెట్టుకొని మీదుగా దెచ్చియిమ్మా
వదునాలుగేండ్లు తల్లిపోయినమీరు కలయరమ్మని పలికెను
దీవెనలు అందుకొని అప్పుడూ లక్ష్మణుని అతివేగిరము వెడలెను
మొందుగా శ్రీరాము వెనుక లక్ష్మణుడు వనమునకు పైవయిరి
తన వెనుక తమ్ముని తాతిరిగిచూచి యో తమ్ముడాయని పిలిచెను
ఒప్పుగా సీతార్య యిమ్మిరాతోటారా వొకమాట బెప్పిరమ్మా
తమ్మకు లక్ష్మణుని అతివేగిరమ్మనా యరివనగరివచ్చెను
తమ్మకు యిమ్మరా వారినింటిలో భోజము లాడితివును
వదిలించి కావే మునుకువచ్చెను ముందరా నిలుచుంటిను

పెద్దదానవునీవు బుద్ధిశాలివిగనుక యిందిరోవిను మానెను
 మాయన్న మావది నె పదునాలుగుయేండ్లు వనప్రవేశమనెను
 వారివెంటానెను కొలువపోతాను వనితరో వినుమానెను
 మిమ్ముబాసి నేను యెట్లుతాహూదును మీ వెంటవత్తుననెను
 నిలువవూ ప్రాణాలు నిజమునుమీ నా మాటనమ్ముము మున్నూటికి
 బావనడచినమార్గాన నడువరాదందురూ యేలాగు వేగింతును
 బావమాటధ్వని భూమిపయినరాదు యేలాగు వేగింతును
 కాంతరో నీ వింత శోకింపనేటిజే నాకు వెళ్ళతీరమా
 పచ్చనిపోకలూ పండు తెల్లగురూ గాలించునా సున్నమూ
 పట్టుమని ఊర్చితా దోసిటవోసెను ఏడుగురులే వ్రాసెను
 అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివన జూచితా అన్నవద్దకువెళ్ళెను
 అప్పుడు ఊర్చితాదేవి వచ్చినదాక నొక్కవలెము పట్టుండెను
 నిడవారముమూని వాన్పుల ఆ దేవి పవళించి తానుండెను
 వీవునా నెమలిపురి కనువులే మొలచెను నెత్తినెమరూ బోడెలు
 గడ్డాన కేదంగిగూళ్ళను బెట్టుచును చంకవెమరూ బోడెలు
 గుండెమీదవే గూళ్ళను బెట్టుచును నొకల్లా వుట్టిబట్టి
 అంతట పూర్తిలదేవి వచ్చినదాక నొక్కమానుయై యుండెను
 అప్పుడు లక్ష్మన్న అతివేగిరమ్మనా అన్నదగ్గర కొచ్చెను
 ముందర శ్రీరాము వెనుకను లక్ష్మన్న వనములకు పయనమయిరి
 తనవెనుక తమ్ముని తాతిరిగిచూచియో తమ్ముడాయని పిలచెను
 ఒప్పుగా మీవదినె జానకినగ్గం నొకమాట బెప్పిరమ్మ
 అన్నరో వోయన్న శ్రీరాముచంద్రుడ నా మనవివిముదేవా
 ఆడవాండ్రు డవులకు తోడుకబోయేది నీతికాదని పలికెను
 ఆడవారడవులలో కాళ్ళపొకభుగా వర్షోయి రాసువన్నా
 ఆ పలుకూలువిని రాము డతివేగమున అతివనగతికి వచ్చెను
 చిలుకలు కోవిలా వలుపులుమీరగా చాయపప్పులు మేపుచూ
 ఆ చిలుకలాకోవిళ్ళ నలుపారవేసెను తనపతికి నెమరువచ్చె
 పెద్దదానవు సీవు బుద్ధిశాలివి యిందిరో వినుమానెను
 వానరుగా మీ యత్తమామలను పోషించి అదోధ్యమండమానే
 మోనుపారినతిగె మానుదప్పినవెనుక మఱియెట్లు నివ్వకలమా
 తమరులేనిదిన్నె యెంతకాలముదాక వెలిగేదియని పలికెను

భరతశత్రుఘ్నులు రాజ్యములేలగా తొత్తువలె లేసిపొండి
 ఆ పలుకుఁబావని రాము డతివేగము వనములకు పయనమాయెను
 వెనుకనూ లక్ష్మన్న నడుమజానకిదేవి వనములకు పయనమయిరి
 తనవెనుక తమ్ముని తాతిరిగించూచెను తమ్ముడాయని పిలిచెను
 పులులు యెలుగులుగలపు గండభరుండాలు పక్షులేగలవరన్నా
 అకభృగొనిమీరు అన్నము లడిగితే నెక్కడ దెత్తుననెను
 పండ్లును ఫలములు దండిగా కలిగించు దేవుడు అన్నమనకూ
 పట్టుచీరెలు మీరు కొరితే తమ్ముడా నేనెక్కడా దెత్తుననెను
 పట్టుచీరెలు మనకు యెలనో వోయన్న నారచీరాలుండగా
 పట్టిమంచము పరుపు కొరితే తమ్ముడా నేనెక్కడా దెత్తుననెను
 పువ్వులాకన్నను పూరిపానుపుగలపు వోలన్న వగవనే
 కటకిటాతమ్ముడా కారణమ్మన ఫలము కట్టులుట్లనిండెను
 చెట్లకాయలుతిని దొన్నెపిళ్ళుత్రాగి వనము తినుసలమైతిమీ
 మాంసకృమాయన్న మసిపాతిగిగినా మనరూపుడగదన్నా
 కొండలకు నరిగినా మంజనమ్మలవారు పర్వతమ్ములుదాటిరి
 చీమలుమారని చిట్టడవిదాటిరి కాకులయినా పారవూ
 శాకుపారని నామస్మిక్రిందను పర్వతాలము దీర్చిరి
 చిలువనారాయణమ్మ చిలికిరి పొదనడుమ అలికిరి పొదలనడుమా
 గుజ్జమానిళ్ళు భూకతుల నెలుగులూను గున్న చింతిలనీడలు
 పచ్చాకు మామిళ్ళు పండుడలనెలుగులు యేవైన హెచ్చువనము
 వట్టివెళ్ళతోలు దానపూడినారూ ముత్యాల మంజూరులూ
 నవరత్నజంబులూముత్యమృలతోను పర్వతాలా దీర్చిరి
 యెందాకి శ్రీరాము వంటగానుందును చెలికత్తెలాదెమ్మనె
 అదికాలమునాడు అది నాకు దెప్పనా అయోధ్యయేనా యిది
 కారడవిలోన చెలికత్తెల దమ్మంటే నెక్కడ దెత్తుననెను
 చెలికత్తెలామీరు తేలేకుంటని మారండి సముద్రుడున్నాడనెను
 చిన్ననాడాదీనా పగడశాలున్నవని తెప్పించుమని పలికెను
 భిడ్దల విలిపించి కమ్మలూవ్రామించి కాకికావాలా గట్టెను
 ఎగసనే ఆకాకి ఏడు యోడనాల్పడపు చెఱుపుగట్టునవ్రాలెను
 కాపుకాపుమనీ కావనీ గూసెనూ కాకిగర్జన నేసెనూ
 కాకి గర్జనవిని గడగడ వణుచూ సముద్రుడు యెదురువచ్చె

పర్ణశాలలోను నీతతో రాముడు నిద్రలేకా యుండెను
 కౌలునా గట్టెరు కమ్మపతికజూడు పగడశాలా తేవయా
 అప్పుడు సముద్రమూ పగడాలదెచ్చి కాకికాలికి గట్టెనూ
 ఎగరనే యాకాకి యేకుయోజనాల్ పొడవు పర్ణశాలకు వ్రాలెను
 పతియును సతియును యిద్దరూ ఒక్కటై పగడశాలందుకొనిరి
 నిలుచున్నచోటికి కూర్చున్నచోటికి నీ వుండుమని పలికిరి
 పండ్లును ఫలములు దెచ్చుచు లక్ష్మణుడు పదిలాన యిచ్చుచుండు
 ఇద్దరిలా నొకరయిన తినమని ఒకవండు చేతిలో పెట్టిరయిరి
 పులుగువులుగునుజూచి మృగాలుబాజుచెను తిన్నేలక్షమన్నా
 ఆకాశవీధులా గాలివానా తినకు వశముగా కాబోయెను
 వశపడక లక్ష్మణు వాగ్విలేకాతాను మ్రూనుదగ్గర జేరెనూ
 చుప్పనాతికొడుకు చక్రభూపాలుడయి ఒక మానుదగ్గర జేరెనూ
 వానికిచంద్రుడు వాని తపములుమెచ్చి ఆయురంబులు యిచ్చెను
 ఇస్తివా గోపన్న తెమ్మని లక్ష్మణు దోసిలయినా బట్టెను
 కత్తిపదునుతాను చూచుకుందామని మ్రానంట తెగ వేసెను
 నెత్తురు పారెను వరదలైపారగా నాలుకాలిన గట్టెను
 కటకటా యిదియెంత కర్మమొచ్చిందని కాకచేసుక అడిగెను
 మాయన్నవింటెను యేమిబాధవచ్చునని పర్ణశాలకు వచ్చెను
 ఏదారిపొయిన తమ్ముడు యీకత్తియేమగుబోకుమనెను
 తమ్ముడా యీకత్తి యేమరకబోకుమీ ముందు కాల్యలున్నవి
 నేడు దొంతులు నెత్తిన బెట్టుకొని చుప్పనాతిచంక గోడపట్టిలా
 కొడుకుదగ్గరజేరి దగ్గిరుడుచుకొని తాను కొంచపోయేదనుచూచు
 వానిదగ్గరనున్న శిశుబాలురెభోయి వాని నతితో జెప్పిరి
 కారడవిలోలా నీ కొడుకు నెవ్వరో జోగివాడూ జరిపెను
 ఆ వేడుదొంతులూ అయిపారవేసెను పండ్లుఫలపట గొట్టికను
 కొడుకు జరిపినవాని కొన్నాళ్ళకయినాను కూర్చుబోయెదనా
 కాంతకాచీకె నడుమన గట్టెను చెంగల్వసీలుగంటూ
 చిన్నదీ తననుదుట పీడకస్సురిరేఖ సాగసక్కగ దీర్చెను
 వప్పుడు చుప్పనాతివేగిరమ్మనా మ్రూనుదగ్గర కొచ్చెను
 సత్తారుగా తన్ను సంహారముజేసితే కాపురముజేతు ననెను

మాయన్న దగ్గరకువెళ్ళి సెలవడిగిరమ్ము నా పర్ణశాలకు వచ్చెను
 అప్పుడు చుప్పనా తలివేగిరమ్మునా పర్ణశాలకు వచ్చెను
 సత్తారుగానన్ను సంహారముజేసితే కాపురముజేతు ననెను
 చేతిపగడనాల విడిచెనే శ్రీరాము తప్పకా తానుజూచె
 తగునయా శ్రీరామలక్ష్మన్నకు శ్రీజానకయినా పలికెను
 తనసతి పలుకులకు అప్పుడూ శ్రీరాము తలయయిన వంచుకొనెను
 ఇంటిపూరిదీసి యిటుమళ్ళుమనుచును వీవునా వ్రాలువ్రాసే
 అప్పుడు చుప్పనా తలివేగిరమ్మునా మ్రాసుదగ్గరకొచ్చెను
 వీవునా మీయన్న వ్రాలయిన వ్రాసెను చదువుకుందువు రావయా
 వీవువ్రాలుజూచి యిటుమళ్ళు మనుచును మంగరా నొడిసిపట్టే
 ఆకుశృమంగలి కత్తిలున్ను తాను పదిలముగ తీసికొనెను
 ముక్కుచెవులగోసి చేతులోబెట్టెను చెప్పకొని పలికెను
 దిక్కుగలచోటులో తిరుణిరో నీకుంటి అక్కడికి పొమ్మనెను
 ఆక్షణము సభలోను అక్షయములలోను రావణుడు కొలువుండగా
 అసురులు రావణుడు జూదములాడగా అంతట నిలుచుండెను
 నీ సిగ్గు యెవ్వడి పుచ్చుకున్నావాడు నీమాక్కు గోసినాడు
 కాంతిరోజెప్పవే కడువేగిరమ్మునా యుద్ధమానకు బోయెదను
 అనియిట్లు రావణుడు యదుగంగా చుప్పనాతన్నరో వినుమానెను
 మండోదరికన్న మహాచక్రనికన్య లోకానలేదురన్నా
 ఇందరస్థిలలో వెదకిజూచినగాని అటువంటి కన్యలేదు
 ప్రాన్తున్నెపోదురూ మాపటికివస్తురూ మరిదిక్కులేదురన్నా
 ఏవిధంబునైన వానిసతిని నీవు తెచ్చుకొమ్మని పలికనూ
 లెండయ్య చాలురా భమిడయ్య వేడియె మారీచుతావచ్చెను
 నన్నుబంపుమిదేవ నేనొయి వీరను దెత్తునువేగమే
 నీవుబోయి ముందరా ఆకుతూయుండుమా నేపయి వానిదెత్తు
 లెండయ్య చాలురా భమిడయ్య లేడియై పర్ణశాలలో ఆడెను
 ఆ మృగమునుజూచి పట్టితెమ్మనిపలికి తానేయైక్కెను
 ఆ మృగమును తనకుపట్టి యివ్వాకుంటే తనప్రాణములు యుండవు
 ఆ మరమ్మగానిని అరచితే రావని వద్దని పలికెనపుడు
 ఆ మృగమ్మును తనకుపట్టి యివ్వాకుంటే తనప్రాణమే యుండదూ
 విల్లునంటులుదొడిగి ఈటలు దీసుకొని మృగమువేటకు వెళ్ళెను

గుంటలకు గ్రంథేను మెట్టలకు యెగసేను కారడవికే తీసెను
 అప్పుడు శ్రీరాము లుగ్గకోపమ్మునా అగ్నిబాణము వేసెను
 హాసీతాదేవి హాఠమ్మగా యనుచు బలుకుచు తన ప్రాణములు విడిచెను
 హాఠమ్మగా యనుచు నాలేడి యప్పుడు తన ప్రాణములు విడిచెను
 అన్నన్న లమ్మగా అడవిలో మీయన్న కలిభార మయ్యెనయ్యా
 అడవిలో మాయన్న కలిభార మయితేను చుక్కలే పిక్కటిల్లు
 చుక్కలు పిక్కటిల్లు నూర్చుకు వణకును పగలెల్ల రాత్రి యగును
 ఇహములు యింకును జగములు చెడిపోను రాఘవుల కాపదేలా
 తమ్ములు కారియా అన్నలు చస్తెను కాపురమ్ములు జేసురు
 పట్టమంతాలాగి భరతుడు పంపించె సరణ్యవాసములకూ
 రాజ్య మతడు గోనె సును నీవు గోనుట యద నీకు న్యాయమానా
 చేను దున్నినవెంక చేనువెంటబడి వీను చేయిని కామదానె
 తాటకుమంటనలె పలికెను లమ్మన్న యేడుగిరు బ్రహ్మసేను
 ఎంతవని నీకున్న ఆమ్మకో నీవయిన యాగిరులు దాటవన్నా
 అని చెప్పి లమ్మన్న యేగెకే తన అన్న వెళ్ళినా జాడబట్టి
 అగ్గంబు ముంతకు వుగ్గంబు తిట్టుకొని వచ్చెత్తిముప్పక
 పెడవులు దడవుచు పేదబ్రాహ్మణుకువలె వారిభీక్షలు అడిగెను
 కటకటా యదియెంత కష్ట మొచ్చిందని పండ్లునోసిట తెచ్చెను
 పాపిష్టి రావణుండు పడితెలులు చూడతే పడిమూర్తి తాదామయ
 ఉదయశూలము దెచ్చి గడ్డపెట్లగొంది దళముపై పట్టుకొనెను
 నవ్వుచు వాడునునాల్గు యోజనాల్ పొడవు సీత నెఱుకపొయెను
 నవ్వుచు వాడును నాల్గుయోజనాల్ పొడవు నాతి నెఱుకపొయెను
 సగముదూరము బోవనప్పుడు జానకీ మూర్ఖులయినా దలిసెను
 గోడుమని ఘోషించుచును సీత లంక కే చేరివెళ్ళి
 శ్రీరాములాదేవి సీత చెరవెళ్ళెనని సిరి విన్న వించలేదా
 మున్నూటకవది నోములు నోచితి విష్ణుగాంతా నోచితి
 సంధ్యాల వెన్నెలా జ్యోతి గావించుకొని వడిగట్టుచూ నోచితి
 అడరానిమాట లాడితిని లమ్మణని ఆదోషమే తగిలెనూ
 అని సీత దుఃఖిస్తు రావణునితోకూడ లంక కే చేరవెళ్ళెను
 అప్పుడు లమ్మణుడు అతివేగిరమ్మునా అన్నవద్దకు వచ్చెను
 ఏమోయి లమ్మగా సీత విడిచిపెట్టి యాలాగు వచ్చినావు

మాయామృగంబులు మరియుడవిలోపలా వొంటిగా విడిచొస్తవి
 అపశకునములు అడవిలోపలనాకు పెక్కులూ గానవచ్చె
 లక్ష్మ్యబెట్టక యను తమ్మునితోడను పర్ణశాలకు వచ్చిరి
 చిలుకశాలాలన్ని చిన్నబోయున్నావి వనిత లేదుర లక్ష్మణా
 పగడశాలాలన్ని చిన్నబోయునానవి పగతి లేదుర తమ్ముడా
 పగతి నొక్కతె విడచి యేలాగు వడిసివి పర్వతముల నడిమికి
 పర్ణశాలావిడచి యేలాగువస్తవి పర్వతముల నడిమికి
 పర్ణశాలా విడిచి వెళ్ళకా పదిలాన యుండుమంటిని లక్ష్మణా
 అన్న మీరు మళ్ళిరాకుండగా నీత అంపగానే వచ్చితి
 ఆడవారిమాట అసురబుద్ధనుచునే వినవద్దు రాఘవంతు
 మృగమునంటె నీవు వేటకు పోగానే నిలనియ్యదు జానకీ
 శ్రీదేవి మాటకు తొలగి తొయ్యాలేక శీఘ్రున విల్లు దెత్తి
 వన్నెచక్కనిలేడి పట్టిదెత్తామని వస్తినోయీ లక్ష్మణా
 అజుడు యెంతటివాడు యెంత విద్యాపరుడు యెంతేసివారలన్న
 అజుడువ్రాసినవ్రాలు తప్పమా యందురూ తొలియేమి జేసినానో
 గంధము కస్తూరికలయ మెఱపులచాయ గాంత బాసకి దేహమూ
 వినవోయి లక్ష్మణా రాజహంసనీరు కలికికోమలి పలుకులు
 ఎండవానలబాడ యెన్నడు యెఱుగాదు యేదేశమునకు వెళ్లెనో
 యెలమితో జంగారు మేడనుండెడినీత యేనీడలా నిలిచెనో
 అన్నహారమునిద్ర గలుగునో గలుగదో ఆకలిబడియుండునో
 అనురుసురు మనగాను కల్పవృక్షముక్రింద కామధేవువు జూసెనో
 సురలార మునులార సూర్యచంద్రులార సుదతి నెక్కడ జూపరూ
 తరులార మునులార తామరాకసులార సత్యాంగపక్షులారా
 ధరణీమాకాశమా ధర్మదేవతలారా ధరణిజే దారివెళ్ళే
 అతివ నీతా తనకు నీన్నసౌఖ్యములు ఆరగించాబెట్టెను
 బాలపడుచూపలే బాయదుర తొడలపై బాలనెక్కడ జూతునో
 కీర్తన

ఏమిసేతు సౌమితి నిన్నేమనందురు ఆరామామణిఏమీయెనో
 అరగ్యామందునా | గుంపుగుంపుతుమ్మెదలు అవిగూడుటేమిరా | ఆపంక
 బాక్షి రూమాయెనో అరగ్యామందునా | చిన్నబోయెపర్ణశాలాచీకాట
 మిరా | నెలమిలో మన మిద్దారకూ గూడియున్నవేళను | ఏమి ||

సీతకోసరము మనము చిన్నబోయుండేల సృష్టంత యేలగలమూ
 నట్టేడు సముద్రాల నడుమను వెదకుడము బ్రహ్మతలలే ద్రుంతము
 అక్కడ జానకీ అడలుతూ తానవుడు విలపింపగా దొడిగెను
 అత్తగారీమాటవిని అయోధ్య వెడలితిమి అరణ్యమున కొస్తీమీ
 సారమైనసిండి తేలె లారగించి నారచీరలు గడితిమీ
 కండమూలమ్ములే గంగ కేగూపండ్లు యాధిఫలములు దింటిమీ
 పారుటాకులవిడియం పారుటాకుల పసుపు పారుటాకులపాన్పుపై
 ఏమిచేయుదుతిల్లి యెరుపయిన భూదేవి యెన్నడెరుగని యాడుని
 కైక సంతోషాన కడలేని యాపదలు కరుణించదొ డైనమా
 మాయవేషం న మాయమంతులంబునా మటుమాయ జోగివచ్చె
 పంచరాత్రులు వస్తు వాగాలు నిలుపమని పనిమిదిసిలు యడిగెను
 ఆకొన్న తపసికి ఆ పాప రావణుడు అరిగించగా బెట్టిని
 ఆపాపి రావణుడు పదితిలలుజూపి పడమూర్చి లేవొయితి
 ఆసూలమఃలోను వెల్లుగొనించి రథమఃపలు వెట్టుకొని
 కొండలు కోవెట్టె ధరికి తల్లాగించె ఆకాశమంతి వగార
 ముక్కొటిదేవతలు చుక్కలు దీప్తులై సూర్యచంద్రులు వగారి
 రఘురాములంటె నానైన శేయునువచ్చి రావణుని అంగుకొనెను
 ఓరి రాములదేవి నే వెట్టినది రథము గూలినెన్నెను
 ఎగసిపోయేటివాన్ని యేసుయోజనాల్ పొడవు వలననేతూడునేనెను
 రెక్కలు పట్టుకొని భూమిపై రావణుడు కూలగా తానేసెను
 బాందిలో ప్రాణాలు పోకుండవుండునుని జానకీ దీవించెను
 శ్రీరామచంద్రులకు వేగమె శివ్వామినీ జానకీ తాబలిరను
 తగడపలులొస దాహములు క్షణికి తల్లసించుచు బోయెను
 చేదాలో తొట్టెటి చేసితిన్ గ్రోహలు జీచించితలు లేవుగా
 వరమాంస మడయాను లంకసిరిభూతాలు లంకజేల్పులు కలగుగా
 వేగచుక్కవురును వెడలె శృంగారు బంగారుబామ్మ వినుమా
 తిగమెలుపావనుచు చీకటింటడ్డమా విభీషణునిపుత్రి వినుమా
 ఒంటిభూషణాలు సుగ్రీవు పర్యతానవేసి నేను వచ్చితి
 శ్రీరామలక్ష్మణుల కిచ్చునో యివ్వనో ఆ కబురు తెలియదాయె
 జటాయువునకు ప్రాణాలునిలిసి తావట్టరిని ఆ కబురు తెలియదాయె
 అని సీత చించించి కన్నీడు కియ్యగాను ఆ కాంత యిట్లనెను

చందమామ చెల్లెలా శ్రీమహాలక్ష్మీ మన్మథుని తల్లి వినుమా (2)
 వెన్నెలాప్రాద్దుకు వేగబంటు వచ్చు సీతతో చింతించకూ
 అడవులు గడచియు ఆరామలక్ష్మణులు సుగ్రీవు వనమునచ్చి
 హనుమంతుని జూచి ఆరామలక్ష్మణులు సుగ్రీవుని యేలిరి
 వాలిని కూల్చియో తారసు గూర్చి యాసుగ్రీవునకు గట్టిరి
 పట్టంబు గట్టుకొని పదిలాన యేలేను అంగదుల జాంబవులకు
 హనుమంతుని బిలిచియో ఆరామచంద్రులు ముదికను చేతికిచ్చె
 బగములు వెదకియో జానకిని చూచియో వేగరమ్మని పలికెను
 అంబుధీ దాటియో అసురుల దాటియో ఆలంకరే వెల్లెను
 వచ్చెనే ఆలంక రవిసోమవీధుల రాజవీధుల జూచెను
 భద్రంపు చాచిబిళ్ళ నిలువయున మేడలు పంచటరుగుల జూచెను
 చిత్తరువు చాచిబిళ్ళ చిరుమలైశాలలు లక్కటిల్లె జూచెను
 బప్పయిన అర్రలేదో మలైశాలలు లక్కటిల్లె జూచెను
 ఉన్నతావు జూచి మిడ్డటిల్లు జూచి పూరంత జూచినచ్చె
 రాణుడు యుండెటి రిత్తిమేడల జూచి రాజ్యమంతా జూచెను
 నేరేళ్ళ మారేళ్ళవిప్పలా నీడలా సీత చింతింపుచుండే
 వెళ్ళెనే రావణుడు వెంట నేనుంగులు గుక్రాలు పరగణాలు
 చప్పట్లూ బూరలూ శంఖులూ భోరుగలుగుచు వెళ్ళెనూ
 యేవేళ జూచినా రాముడతని తలచేటివాడ గట్టినతూలనూ
 మీయక్క చెల్లెంద్రు మాయింటి కోడంద్రు మంజోదరీ మొదలుగా
 లంకిణీకి నొడబడక నేత చింతింపకూ రఘురాము దలపకనను
 వొడబడక యుండుమీ వొకనాటికయినాను యేలమా లంక నీవూ
 మావదిన మారుగా మన్నించి పిలిచేము మాలంక యేలవమ్మా
 అప్పదిక్పాలిలు కష్టపడలేక ఆతెన్లె తలపనయరీ
 అదిమూర్తి ననుచు అరిగర్వపడబొకు ఆతెన్లె తలవ కనెను
 ఆపలుకులూ విని అరివ కోపమ్ము పూరిచెరిను బట్టుక
 అదిమూర్తి నేను అవతారమైనాడు అయోధ్యలో రాముడూ
 పాలనముద్రముమీద భద్రాద్రి శయిన్నుడై పవలించిన రాముడూ
 క్షూరులను జూచియు శాపము రిచ్చితె పెళ్ళునా పగులు శిరసు
 పల్కివరను చూచియు పలుమారు పలికితె బసకసుత తానె యనెను
 దనడలు వాటించి గుడ్డ రణేసియు వ్రగముతో బలికెను

ఎల్లుండుప్రొద్దుకూ అతివకూడాకుంటే మహంకాళిదేవి కనను
 లంకిణిజెప్పెను రావణుడు మల్కే యేనుగులు గురాలతో
 చూడవచ్చినవారు తెరువుగాదనలేక అచ్చోటనే నిలచిరి
 రఘురాముడంపినా హనుమంతుడేవచ్చి సీతమ్మను జూచెను
 రామున్ని దలచుచూ రాజ్యాలగోరింది రాములా సీతయవును
 రఘురాముడంపినా ముదికలు దెచ్చెను సీతమ్మ అందవమ్మా
 అందుకొని ముద్రికా అనుమానముదీరు అన్న నీవెవ్వరనెను
 వెనుకటియెన్నడూ అయోధ్య యెరుగవూ యేలాగువ స్తివన్నా
 అభవాలు నాకు గురుతుజూపించితివి అన్న నీపేరుయేమి
 వాలిసుగ్రీవునకు మేవల్లుడనుచు నేను వల్లభుల బంటునమ్మా
 ఆవాయుసుతుడను హనుమంతు నాపేరు సీతమ్మ నమ్మనమ్మా
 వాలినిజంపి మాసుగ్రీవుడేలెను వరుసగల జాంబవులను
 పదిలకు పదికోట్ల పట్టపురాజలూ పట్టభద్రులు యేలీరి
 శ్రీరామలక్ష్మణుల మేమానవాగడని శీఘ్రాన దంకు తెండి
 ఈ లంక చెరగొన్న యారునెలలానుంచి దినమొక్కయేను ఆయె
 దినదినాగండాలు దయ్యాలతోబోరు హనుమన్న జెప్పవయ్యా
 రామున్ని బాసి నే పడలేనవధలూ పడితి ననురులచేతను
 చెప్పరాదోయన్న చెల్లెలాయంటేను చెడ్డమాటలు వుట్టును
 వింటినే సీతమ్మ యీటలై తోచెనే విన్నవేళానుందియు
 రాముడాజ్ఞలేదు రావణుని దీసుకొని లంకంత గొనిపోదును
 అకలిచేతను అవధలు జడిలివి అన్నమ్మ జెట్టించుమీ
 యెన్నగల మాకోమ్మ బండొక్కటయునాను ఆనతియ్యవె జానకి
 పట్టితెచ్చిన వానిపండ్లు మనకేటికి పదిలాన వెల్లుమన్నా
 ఒక్కపండునాకు సెలవిచ్చితేగాని వెళ్ళలేనే జానకి
 వొక్కపండుతిన యింటికల్కలేవు చల్లగా వెళ్ళుమన్నా
 యినుపగుళ్ళని విత్తిముప్పిపండు అంటరాని గరళమా
 ఓపలేను నేను వోర్పలేమూ మనము వొక్కపండే కోసుకో
 పాష్టాంగదండ సమస్కారములు కేసెనూ వృక్షములవయువు తిరిగే
 నిమ్మపండ్లు దిబ్బ దానిమ్మ పనసలూ బండభిర్జూరఫలముల్
 కొమ్మ కొమ్మకు కోటిరాసులుయూండగా గోలుపోయిరి తోటకు
 కొల్లరావణంక కోటికొల్లలాసె కొట్టుమనె నా లంకిణి

వనముచుట్టూరిగి వనములోఁబలికొచ్చి నొక దెబ్బతీసెను
 ఉరికిరి రాక్షసులు వురివేగముతోను కెవ్వనా కేకవేసె
 అదికోతిగాదయా అలవిగా దెవ్వనికి అహంకార పురుషుడేమో
 అవతారపురుషుడో అతడెవ్వడో కాని అలవి దెవ్వనికి
 సెలవియ్యదేవరా లంకిణిజంపెను లంకజొచ్చె నెవ్వడో
 సామంతమునస్త్రులు యమదర్శిమంత్రులు ధరనున్న యోగులొన
 చుట్టుప్రక్కలవారు చూచెయిరమ్మనచూచి పారిపోయిరి
 వచ్చివచ్చినట్టి అక్షయకుమారున్ని కాలుతాపున జంపెను
 అమాటపంటూసే రావణుడు లేచొచ్చి కొల్వులో గోపించెనూ
 ఉక్కుగుండారమ్మి ఉరవరానిపిడుగు ఉదరకా మంటమ్మా
 జగతుండారమ్మి జాంబవులదుర్గివి జాంబవులనేవరమ్మా
 శుడుగుల నాయకులు అందరూ గూడుకా నింద్రజిత్తువెంటనూ
 తిప్పట్లు బూరిలు తారలు శంఖలూ భోరుగొలుపుచు వెళ్ళెనూ
 మదిపుటనుగుచ్చేత పట్టితిమనుచునూ పట్టయా దరలివచ్చే
 బలముచూతామని పట్టుబడు వానుమంతు పట్టపూధరులచేత
 ఏనూరు జంఝణి యేక గొలుసులుచేసి కట్టిరే స్థంభానికి
 కొట్టరా నిన్ననే గట్టిగాజెప్పురా కోతి నీ వెవ్వడరా
 ఏదేశమీపురా ఏలాగువచ్చేవు ఏమిసమ్మదములుదాటి
 బాటకను యెంతరా తోటకాలువకలిసి నంగజావ సిని
 హరిహర బ్రహ్మదు ముక్కంటి యీశ్వరులు అందు నీ వెవ్వడరా
 అదినారాయణుని బంటునూ నేనురా వాసుమాన్న నా పేరురా
 అదిలప్పి నీతి నేలదచ్చినాపు అంత్యకాలముగ నీకూ
 చిన్నబుద్ధుమాని సీతారాముకిచ్చి దేవతల చెరలువిడువూ
 పెరుడిమూటాలకు నీతినిచ్చితేను నెవ్వరా లోకులంతా
 వెనచరుడు నీ వెంటిబంటు నాకుంటేను వొక్కడే బంటుకాలు
 మూరురాజ్యమనక మానద్దకొన్నాళ్ళు కొలిచినిలిచేయుండుమా
 రాజ్యంబులో సగము రాజ్యమిస్తూ నీకు నమ్మినావద్దనండు
 నృపంతి యేలేటి శ్రీరాములాబట్ట నిలువ నెనింతరమురా
 ఇందు యీటెను బలుమైన బల్లెముతా బాణాలు ఫిరంగీలను
 ఉత్తమ యశ్యాలు కొమ్ముటనుగులును పూరికే పారిపోయె
 తీరము సాగినట్లు మాకమాకలుగూడి తిరిగి మర్చిపోయిరి

మైలాడనాడును మఱిమూట వేసుకొని మంటచేత బట్టుక
 ఆమంట జూచింది అడలింది యీకోతి అడుగుతోనే నిలచె
 మైలాడ యీకోతి మంకుమా వెఱచింది మఱితెండి యీకోకలు
 చుట్టి కోకలు తోక వాలమునిండ బాజోదునిండను
 తోడనవి నడుగులు తోపుచు చుట్టి తోక మిక్కిలి పెంచునా
 పట్టుచీరలు మంచి వాణీలు గుడ్డలూ పరకాల జలతారులూ
 మేలయిన మగవారి వాల్చలన్నియుడెచ్చి చమురుముంచీ జుట్టిరి
 ఆపరాధము దేవరా సరిపోయె చీరలు యికవొక్క చీరవేస్తే
 సీతచీరాయని రావణుడు దలచితే చివుకునా తోక ముడిచె
 ముట్టించి వడివడి ముందురాలేలండి మునుపు గొందరి జంపెను
 దిడ్డికాటూడించి ముట్టించి నిలిచితే దిక్కులను పెలుగాలెను
 లంక కాల్చేకొఱకు మూలలంకేగట్టు స్తంభాల కడకొచ్చెను
 మ్రానుమీదనుండి సాము దిప్పితేను నుండిపోయెను పట్లమూ
 రావణుడు తనవద్ద రాక్షసుల చిలిపించి యాలఘువు మ్రాడకోరి
 పట్టి తెచ్చిన శలములు త్తజారేగాన పట్లమంతా గాలెను
 చిత్తరవు చదువులేని మల్లెత్తలను లక్కటిల్లగాను
 వోప్పయిన అర్రలే వోమంచి మెడలూ పంచటిల్లగాలెను
 ఉన్నతావులు గాలె మిద్దెటిండ్లుగాలె స్థారంత గాలిపోయె
 సన్నంపు మేడలూ సన్నంపు మిద్దెలే పంచటరుగులు గాలెను
 రావణుడు యుండేటి రత్నమేడలుగాలె రాజ్యమంతా గాలెను
 దాసీలు కొండరూ కోకలు కట్టుకొని లఘువులోపల కొద్దిరి
 మాదికురాయాల మాటలసేవనుచు చేతులెత్తుక మ్రొక్కిరి
 అన్నముచేబట్టి ఆనకనేర్తుమనీ ఆసతి వచ్చెను యప్పడూ
 వెల్లనే హనుమంతు వేడిచల్లార్చుచుని నిలచె అంబుధి వొడ్డునా
 వేడిమోహానికే యెదుట నిలునాతేక దారికేసుక యుండెను
 సంతోషమందున సముద్రుడు నేతెంచి చల్లాచ్చి పొమ్మానెను
 వెళ్ళినే హనుమంతు వేగ చల్లార్చుకొని నిలిచె జానకవర్తను
 అణిముక్కముచెంగు నురిరత్నముమ్మారు మారుబాబులు చెప్పమీ
 దినదినాగండాలు దయ్యాలతో పోరు హనుమంతు శివువయ్య
 రావణుని జంపెసి రాజ్యమంతా గలిచి సన్నుతోడుక పొమ్మను
 అనవాలందుకొని సంతోషముగ నేడు హనుమంతు దేలెంచెను

సంతోషచిత్తుడయి నదిదాటివెళ్ళెను సుగ్రీవు వనముజొచ్చే
 అవునయ్య కపిరాజ ఆదుగోను సుగ్రీవువచ్చెనే మేనల్లుడు
 మీకు మించినపండ్లు మీయాజ్ఞ లేకుండ హనుమంతు డారగించె
 కోపముతో సుగ్రీవు కోపించిలేచెను కొట్టెదనని పలికెను
 ఆజ్ఞదప్పినవాడు అట్లుండవచ్చునా అడిగితే నేనివ్వనా
 వెళ్లినకార్యాలు జయమాయె కాబోలు వేగమందున వచ్చెను
 రావోయిహనుమన్న రామచంద్రులకును మనవిని వినిపింతువూ
 అడిగినా సేనలను చెప్పకాబోతెను అతిగర్వడానందురూ
 ఇనపగంటాగడలు యిత్తడిచిరుదులూ వీధివీధులయందును
 కంచుగండ్లాగడలు కత్తులంటి పాదలు కొండమ్మన నుండునూ
 మల్లెపూ స్తంభాలు మాణిక్యదీపాలు మాపు రేవును వెలుగును
 ఏవేలకొత్తాలు గస్తుతిరుగుచుండు యేబైలక్షలమూకతో
 లంకలోజొస్తినీ రావణుని జూస్తినీ అక్షయకుమారు జంపితీ
 పట్టుబడ్డాచోట భయమెంతలేదాయె ప్రాణములు యెట్లుండెనో
 అవునయ్య హనుమంత అవునంతవాడవూ అప్పుడా సుగ్రీవుడూ
 అధికసంతోషాన కట్టువర్గమ్మలూ యిప్పించెనే రాముడూ
 వారధీగట్టండి సేనలను పిలువండి పోవలెను లంకకిప్పుడూ
 జాంబవంతుసేనలో విశ్వకర్మడున్నాడు సెలవియ్యవో దేవరా
 ఏనుగులు గుర్రాలు వెళ్ళలేకున్నవి యేటివంతెన గట్టుకీ
 సముద్రుని కోపించి పగవనిగూడెనని సంధించినా బాణమూ
 అప్పుడూ సముద్రమూ గడగడవణకుచూ మ్రొక్కి ముందరనిలిచెను
 దిక్కు మాకెవ్వరు దీనులకావుకీ పగవని కావుదేవా
 అదుగో సుమర్శమో వారధినియది కోటకొండల మ్రొంగె
 ఆ కొండనూవేగ నీలుగె యందుకొని వారధిని కట్టుమనిగీ
 హిమవంతపర్వతము యింద్రదనీలాచలము విశ్వాస సంజీవిని
 ఘనమైన కైలాస గోవర్ధనగిరి మహామేధు పర్వతాలు
 సేతుసేనలగాదు సిరిసేనకొండలు చేరవేసిరి కొండను
 ఆరణ్యముచుడేసి నారయితిరో యలసిసారో సేనను
 అరచేతికొండలు యటుపారవేయగా లటుముఖము యేలనయ్య
 సంగాతులము మనము సరిబోయె హనుమంతు నీకునాకు భదమా
 పదిలముగ వారధి కట్టుకీ పర్వతములూ చాటుకీ

ఏనుగామడ పొడవు యేకముగ జూచెను యంతసామగ్రతోను
 వెడల్పువారధికట్ట ఆవిధీమణుడు యన్నతో నిట్లనెను
 సీతబుట్టంగానే లంకచెడుతుందని చిన్నవాడే జెప్పగా
 వారిబంటువచ్చి వనమెల్ల వెళించి వనపాలకుల జంపెను
 ముక్కంటి విలువిరది ఆసీత పెండ్లాడి మునుపు జనకుని యింటను
 తాటకను వధియించి చుప్పనాతి ముక్కు చక్కగా మరిచూడవా
 చతుర్భుజములు గలవు రెండు చేతులవాని చేరితీసుకురండినా
 పగవాన్ని నావద్ద పలుమారు బిలిచేవు సభవారు చూడగాను
 పరమాత్ము డిచ్చినా వరము తనకున్నదని పాదమెత్తుక దన్నెను
 తాకొవ్వరావణుడు తన్నునేమోతల్లి తగని మాటలాడెను
 వెగిలేచినవిధి వేళగుణమేమోగాని బ్రహ్మవ్రాసినవ్రాలయా
 కొన్నాళ్ళుకోరిలు కొట్టుబడిపోగాను కొడుకు నెందుకు తన్నెరా
 అదివారమునాడు విష్ణుసీత లక్ష్మీదేవి అతివ చెర విడువమంటే
 కొట్టెనో యాతల్లి కోపించ నేననుచు పొమ్మనుచు పారదోలే
 అని భక్తితోడనే రామచంద్రులును సీలంక కథిపఠెను
 శరణంటి అయోధ్య శరణు దశరథరామ సకలజీవుల రక్షకా
 మీయన్న రావణుని కపరాధియై వచ్చి హరి నన్ను కావు మనెను
 పగవారలుబట్ట వంటింట కుండేళ్ళు పట్టువీడిన గొత్తలు
 పగచేతిలోచిక్కి పట్టివిడువరాదు గుట్టు దెలియగ వచ్చెను
 ఎందుకూ మనమాల వినుచు యా రావణుడు తెలుసుకొని రమ్మనెను
 ఎందరూ జెప్పినా యేలనెరుగదు బుద్ధి అంగదుడ తెలుసుకొమ్మి
 యెలుగు చర్మముదెచ్చి వేసారగాని యెన్నాళ్ళు వ్రతికినాను
 అంతకంతకు నలుపు యధికమవునెగాని యెన్నటికి రెల్లబడదూ
 శునకపుచ్చము దెచ్చి వెదురుబద్దను వేసి తిన్నగా గట్టితేను
 అంతకంతకు బవుకు యధికమానెగాని యెన్నటికి తిన్నబడదు
 గువ్వపిట్టను తెచ్చి పంజరములో పెట్టి పాలు పోసి పెంచినా
 అదియెల రామ రామా యని పలుకును గువ్వ గువ్వ మనుచు
 వేపచెట్టుకు యెంతి రెల్లము పోసినా యెన్నటికి తియ్యబడదూ
 ఎందరూ జెప్పినా యేల యెరుగదు బుద్ధి అంగదుడ తెలుసుకొమ్మి
 దాము దాము యనుచు ధణధణ రణధరి తనకు తానే మ్రోగును
 గుబులు గుబులు మని గుండెల్ల బెడరును దండొచ్చినో దేవరా

రావణుడు రక్షాల గడ్డపై తృల్లిపడి లంకంత భీతిలెను
 రాయభారము నేడు రాము డంపినాడు అంగదుడు తానాచ్చెను
 పారకంటి మీరు ఉద్దండవరులార యెదుట కెవ్వరు బోకుడి
 ఏమిరా వానరుడా వచ్చిన పనియేమి నీవు యెవ్వరి బంటువు
 నిన్ను తోకను జుట్టి నీరధిని ముంచినా ఆవాలి సుతుడ నేను
 నీలంక గాల్చినా హనుమన్న మాబావ అంగదుడు నాపేరును
 ముందుగా వచ్చినవాన్ని గుడ్డతోకను జుట్టి మునుయేడు వీధులాను
 త్రిప్పించి శృంగారింది పారదోలినాము తిన్నగాపోర యోగి
 బలులేని బలమిం దెచ్చుకోర ఓరి రావణ బలము చూడ
 తలకుంచ విరనాడ నుంకించి పలికేవు తగును పొందిన బంటువు
 హర్షించి మావద్ద అయిదు దినములు వుంటే ఆపగను సాధింతుమూ
 రావణుని చెక్కిలి అంగదుడు నొక్కేను రాణువలంతా బెదరెను
 మగరకిరీటమూ నాగబెత్తము దెచ్చి రాజ ముందర వేసెను
 చేరలే వనుకొంటి చల్లగా టేమాన శాబను వక్షసినన్నా
 పాపిష్టి రావణుడు పాపాత్ముడువాడు పణతి పంపడాయెను
 చిన్నబుద్ధు మాని సీత నంపడాయె యేది నేయుదుదైవమా
 కొడుకునూ పగదీర పాట్లకొవ్వవీర కండలు బెరిగెను
 వేతునో పగదీర వేడికోపముదీర చూడనెన్నడు గలుగునో
 మాబంటుచేతనె మండ్లోదరికొప్పు నూడిపించక మానను
 కాకబడి రఘురాము కండ్లరజేసితే జగముల్నీ వణకుచును
 ఇహమును ఇంతును జగములు చెడిపోను బక్షలే పారిపోను
 వైతమాసము బ్రాహ్మ వెన్నిలు సరిపోయె సేనలందరి చిలుపుడి
 అదివారమునాడు ఆయత్తపడిరండు నీలంకలోని కనెను
 కదలెనే రఘురాము జయమనుచు రణభరి తనకు తానే మోగెను
 గంగానది చాటిరి గట్టివయికుంకిరి బుడితలైత్తిరి మూకకు
 చిత్తరువు చాకలో రక్షాల శయ్యపై రావణుడు మండ్లోదరి
 పరగ రావణుడేని పవ్వలించి లేచి కలగంటినని పలికెను
 యేమి కలగంటివే వెలదిరో జెప్పవే ఏమి ఫలము గంటివే
 పగరాజలా తలలు విరగ గలగంటివా పణిదిదక్కా గంటివా
 రఘురామునీబలము పణతునని గంటివా చేడుదక్కా గంటివా
 మూర్ఖవంశమువారు అణగిరనిగంటివా అతివ దక్కాగంటివా

అర్కవంశమువారు అణగిరనిగంటివా అతివదక్కాగంటివా
 పరరాజులారలలు విరిగెననికాదయా పణిదక్కాకాదయా
 రఘురాములబలము లణగెననికాదయా రమణిదక్కాగాదయా
 మాతృవంశమువారు మణగెనని కాదయామగువ దక్కాగాదయా
 సత్తువంశమువారు చెదరినకాదయాచేడదక్కాగాదయా
 అర్కవంశమువారు అడిగిరనిగాదయా అతివదక్కాగాదయా
 ఈ రణమధ్యంబున యీ యుద్ధభూమిలో యుద్ధమని కలగంటిని
 ఇంటికెదురుగనున్న ఒంటిస్థంభముమేడ కూలెనని కలగంటిని
 యున్నట్టి చేమంతిపువ్వు చేతిలో కడియాలు విరిగెనని కలగంటిని
 ముక్కునా యున్నట్టి ముత్యముల యావ్వు మణిదెనని కలగంటిని
 మేడలోనుయున్నట్టి మంగళసూత్రములు జాలెనని కలగంటిని
 నిన్ను జంపివేసి నీ విభీషణుని పట్టుమని కలగంటిని
 యెవరై లక్షలసేన బలముతోను రావణుడు మేడెక్కెను
 పులితోలు తోడెలు పూసుకోవచ్చునా వైరిలతో కొంగను
 ఎలుక పిల్లితో నెదురాడవచ్చునా నరుడు నాతోగలుచునా
 యెవరై లక్షల గొడుగునీడలో రావణుడు నిలుచుండెను
 వెంట నెవ్వరులేరు ఒంటిగా దండ్రిగా బలముజూడుమి దేవరా
 దిక్కు యెవ్వరులేరు ధీరుడనియంటివి బలముజూడుమి దేవరా
 ఒక వేగులవాడు అక్కడ జూచియు యచ్చోటికేతెంచెను

వే గు ల వా ని ప చ న ము

ఓరోరి వేగులవాడు శ్రీరామచంద్రులు యెక్కడ దిగిరి
 శంకలేకా వానరబలముతో సముద్రపుగట్టున దిగిరయ్యా
 దిగులంది దిగులందిరయ్యా గుంపులు గుంపులు వచ్చినారయ్యా
 సున్నపు యిసుకతో వారధినడుమా మౌనవారధి గట్టిరయ్యా
 ఊర్లు అగ్రహారముజేసిన అగ్రహారములు బ్రాహ్మణులకిచ్చిన
 అగ్రంపు చెరగొడుగుల నీడను సుగ్రీవ మహారాజ వచ్చేనయ్యా
 యేడువేల యెరిగిన బలమూ యెనుబదిోట్ల చెంచిరబలమూ
 ముందరపయనము సడచిన అంగద మహారాజ వచ్చేనయ్యా
 పచ్చనిబొటూ జంక్షేనీ పట్టవచ్చా నిల్లు చేతాబట్టి
 పట్టుగొడుగుల నీడలనదూ పడాలనీలుడు వచ్చేనయ్యా
 భూమికిముందర వరికినవాడు గురుతోమని సైన్యముతోను

యెనబైకోట్ల వెలుగులరాజు జాంబవంతులు వచ్చెనయ్యా (3)
 లంకమూడేచుట్టే చుట్టిన లంకవాకిటను లంకిణీజంపిన
 లంకజూడ రణరంగము పెరిగిన బింకపడి హనుమంతుడు వచ్చెనయ్యా
 పువ్వుపేరే జాజపువ్వు పురముపేరే అయోధ్యపురము
 అంబుపేరే రాక్షసవైరి నారిపేరే నాగబాణము
 దీనిపేరు సీతాదేవి రాజులే రఘురాముడయ్యా

—♦ య ద్ధం ప్రారంభము ♦—

అంతట నింతట కొలువయ్యి యుండగ నెత్తిరి రఘురాములుయీహ
 కదితున్న లొట్టిసిట్టలు బాణమ్ములనుకలిసి గానవచ్చిరి యెవ్వరూ
 అలనాటిలంకిణి కాశిదేశపురాజు గండమాదనుండు దేవ
 ఇన్నూరుకోటా మన్నూరుజట్టిలు యో వచ్చువారెవ్వరు
 మకరికన్నులవాడు జలభిక్షరాజు సుషేణుండు దేవరాపల్లకి
 యెర్రగొడుగులానిడల సుందరమైనట్టి రాజులు వీరెవ్వరు
 అరునదియూ రాజ్యములు యేలేటి నీలుండు తావచ్చెను దేవరా
 వాటిలేవారును యీదుకొనివచ్చిరి ప్రియజాలకు లంకకూ
 ఈవనీసీరం యేరులయి పారెను యీవచ్చువా డెవ్వడూ
 గూడయినగూడాడ గూడమాన్యంబులకు నెలుగుటకు రాజుయితడు
 పంత్రించినచ్చె జాంబవంతుడైనది బలవైరియితడూ
 ఏవేళజూచినా పూచినారవలె యొరనుదీసికత్తులు
 ఏవేళజూచినా దండులోనంతాను రాముడన్నది వాక్యము
 తిరితిరిమ్ములనుంచి గ్రాసమ్ములిచ్చితే కొలిచేరు రాఘవులకు
 సైన్యాలు గొడుగులు తెక్కాలుబిరుదులు యెత్తినారే గొడుగులు
 ఎత్తిపెట్టగజూచి కాకబడి రఘురాము గోచులన్ని వేసెను
 చెల్లిన మనలంక క్షేమాననుండకా చేటుండచ్చునే లంకకూ
 వేడిబాణము దీసి యెగ నిన రావణుడు యేనులన్ని యింకెను
 అకాశమే పొడిపు అవనము మందుచూ అగ్నివరుడే వచ్చెను
 మరిపించి రాఘవుని మేఘబాణముదొడగి అగ్నివర్ణుని వేసెను
 పకలచాద్యుడూ అంగమహామునివచ్చి అగ్నిమేళెప్పెను
 అఖలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకా చక్రవిభవమా మొదలుగా
 రావణుడు తనవద్ద శక్తిబాణముదొడగి నేలూ పడవేసెను
 రఘురాము తనవద్ద బాణముదొడగి మారాణువా పడవేసెను

రావణుడు తనవద్ద శక్తి బాణమే దీసి లక్ష్మణుని పడవేసెను
 హస్తములు బట్టినా విల్లునంబులు నేలవిడచె లక్ష్మణదేవరా
 అతని ముఖమూ జూచి శ్రీరామచంద్రులు మూర్ఛ లున్నా జెందెను
 సుగ్రీవ సుషేణుడు బాంబపుడు హనుమంతుడూ మొదలుగా
 సామితిని కావుచునుచు శ్రీరాఘవులు సేనలా కొప్పగించి
 రావణునిజూచి యతియ్యగర్వముగ రక్షలోచనుండనై రాముడూ
 ప్రాణాల్ని విడిపింతు ననుచు శ్రీరాఘవులు విడిచి రావణునిమీదా
 కాలాగ్ని సమయమున ఆరాముత్తీర్ణ బాణముల కోర్కలైకా
 పారిపోయి ల కహచ్చి రావణుడు తన బాష్పములు కురియగాను
 అప్పుడు శ్రీరాఘవులు తమ సేనలు జూచి బాష్పములు కురియగాను
 పడియున్న సామితిని జూచి కుశలోకమున విలసింపగా దొడగెను
 పదునానుగుయేండు నిద్రాహరములేదు పడియుండ దెన్నహను
 వెనుకనుండుటగాని యెన్నుట కప్పుడురారు తొడలమీదికి వస్త్రవి
 కైకమ్మ వరములు దళింపు ముక్కుకుగ కార్యము వేరాయెను
 అడవులకు పొమ్మని అన్యాయమేజేసె అన్ని నీ ప్రాణములకు
 హా లక్ష్మణ వీర అని పిలచె పలుమాన హా సోదరుడ యనుచు
 శత్రుసంహారకా సామితినిం దా ఆధారయని తెలుచుచూ
 యెన్నెన్ని జన్మాల తపసునా నీవంటి ఆత్మబలిఘ సుతుకు గలుగు
 వినవోయి లక్ష్మణా నీవంటి శ్రీని బడయుగ వచ్చుగాని
 యారణ్యవాసములు అవనిజకు సకూను ఆహారనిద్రలే
 ఇటువంటి సహోదరుడు తన కట్లు గలుగునో యెన్నిజన్మలకైన
 జడలాట్టి తపసు చరియించినపుడు చాలించి పోయెనా
 జడలాట్లక తపసు చరియించి నీవిపు కు యెందుబోతిని తమ్ముడా
 తనచెట్ట బట్టకొని యుద్ధములో నిచ్చు గోలుపోతిని తమ్ముడా
 భరతు పట్టముగట్టి తెరిపోడలదితిని ప గవాగ్నిగాను నీకూ
 ఉప్పుకోసమువచ్చి సుగ్రీవుడా నేను కరు వియూ గోలుపోతి
 అకలికోసమువచ్చి బాంబవంతుడ నేను ఆ మజ్జి గోలుపోతి
 భరణి సురైక్షవచ్చి నీలుడా నీవిపుకు తమ్ము కనమ్మా
 ఏలోకానికి పోతిలో తమ్ముడా ఆలోకములకు హామియుండుట భర్తము
 గొంపొమ్మ లక్ష్మణా గూడవస్త్రవి మనము నీవెంట వచ్చెదను
 నిను విడిచి యొక గడియ నిలిచి నేమనలేను

నన్ను విడువలేక నాతో యడవులకు చనుదెంచివట్టి తండ్రి
 అయోధ్యకే నిపుడు నేనొంటిగా బోలేను ఆపజల కేమందును
 గురువులకు యేమందు కూడిచదివినతోడి చెలికాళ్ళ కేమందును
 తల్లియైన కౌసల్య కేమందు నేనిపుడు కైకమ్మ జేమందురా
 శుభగుణమ్ములగల సుమిత్ర కేమందు యెన్నో జెప్పి బంపెరా
 పచ్చభావ్యములుబలా మెరిగియున్న సుమిత్ర కోపించి నను దిట్టదా
 శ్మశ్రుఘ్ను గోపించి నన్నేమి దిట్టునో యేమిచేతును దైవమా
 రంభైన మాత్యాలపేరు దిగబడ్డట్టురాలె కన్నుల ఉనకమా
 మాణిక్యభూషణము మఱదలు లేన రాక యెదురుచూచుచు నుండెను
 ఇకనాకు లంకేల యికనాకు యిచ్చేల యికనాకు సీత యేల
 ఇకనాకు వరమేల నికనాకు రణమేల నికనాకు తిల్లియేలా
 అంగదుకు నీలుకు గంధమాధనుడును రాజదగ్గర కొచ్చికి
 ఆరామాలూ అతి శోకించుచుండగా ఆసుషేనుడు బలికెనూ
 రాజనలోచనా రఘుకుబోధము మీరు యిత శోకింపనేలా
 డల నుష్టము గలదు ఉన్నవీ కనులలో మెరుగు లొప్పుగ నున్నవీ
 మాస్తమల లోపలా నాడి బాగున్నదీ అఖిలాండ భయములేనూ
 సీరమును బోల అరకాళ్ళున్నవిగాని రాజేంద్ర భయములేనూ
 సంపూర్ణ చంద్రుని బోలెటి లక్ష్మణుని మంత్రేజము జూడుమీ
 గండమా గాతిమో లక్ష్మణుని కివ్వనూ బేషాధులు దేసంపుమీ
 అపురూప సంజీవి ఉత్తరానాకద్దు సౌమిత్రికి తేబంపుమీ
 ఆమూల్యమూలేక నోరామచంద్రుడా యోషధులకు బంపుమీ
 ఆపలుకులూ విని బోసెనుచు శ్రీరామచంద్రులూ అపుడు లేచి
 అంజనీ తేజమ్ము నేన దగ్గరకొచ్చి నిలిచి యిట్లుని పలికెను
 అంజనీ సుతురమ్మ వాయువందన వేగ హనుమంత నీవు వెళ్ళి
 అపరూప సంజీవి ఉత్తరానా గలదు సౌమిత్రికి తెమ్మనెను
 అట్లుగాక హనుమంత నీవు మాపాలిటికి ఆత్మబంధువుడవయ్యా
 ఆయుస్సు పొమ్మనుచు దీనించి ఆశీర్వాదము జేసేరు
 వరమాణ్ణకు మ్రొక్కి- పరుగునా జనుచుచే పర్వతాలే దాటెను
 ఆసముద్రమును అవలీలగా దాటి అతివేగముగ వెళ్ళెను
 హనుమంతు గమనాన అతివేగచిత్తుడై కడువేగ రావనుండు
 కాలనీమి నన్ను అడ్డుగా బంపెను కడువేగ యుద్ధమునకూ

యేనుగులు గుఱ్ఱాలు పూళ్ళలేకున్నాయి కుంభకర్ణుని చాటికి
 శ్రీరాములతోను జోడుగాబోరెను కుంభకర్ణుడు యప్పుడు
 గురిజూచి రఘురాముల కుంభకర్ణుని హమ్ముగుండ చదరాగొట్టెను
 కుబేరపర్వతమువలె దాను యప్పుడూ కుంభకర్ణుడు గూలెను
 ఇత్రడి గోడలకు నిచ్చెనలు వేసిరి జొచ్చిలద్దల నెత్తిరి
 కంచుకోటలమీద పట్టాభిషేకమై రఘురాముడే గెలచెను
 బలువైన ముత్యాల రత్నాలు గద్దిపై రావణుని ముండోదరి
 అందుకొని శిఖపట్టి అంగదుడు యీడ్చెను రావణుని జూపుమనెను
 రావోయి యింకేల రాజ్యమంతాపోయె రఘురాముడే గెలిచెను
 యమదుర్గదుర్గాలు నాయకులు జచ్చిరి స్వామితానే గెలచెను
 పాసినా అన్నమూపదునుకూవచ్చును పాతాళహోమమేలు
 ముండోదరి తాను దుఃఖించగా జూచి రావణుడు లేచినచ్చి
 మాణిక్యభూషణ ముండోదరి నీవు నామాట కతిచేయనే
 బంగారు చిట్టిపాప బాయలేనేనిన్ను పడతినా వెంటరావే
 ముకమివిధపరి కమ్ములలేకుండ మీతండ్రి మునుపు వరమునిచ్చెను
 పట్టపుదేవివే గుట్టుజెప్పాకుండు మాటమంతుల కెల్లను
 మేలయిన గుండాము నేలాముతీయించి చుట్టుచుట్టుకు బారిరి
 ఆసురులు రావణుడు శూలము దీసికొని వేలేలు పైకొచ్చిరి
 కొతులారా రఘురామునికి మీరును కొడుకులయి యేతె సీరా
 కొమ్మ కొమ్మల తిసి గంగ రేగూపండ్లు కొండకొండల నుండకా
 తివతివగాపండ్లు విషమెక్కి నామీద తిరిగిమర్చి వస్త్రీరి
 నాచేతిలోజచ్చి జడిసిపోదునుగాని నమ్ముకొని చెడిపోకుడి
 వెండిదామామీరు యేనూరుకోటలూ భమిడి మీరణభరులూ
 కంచుగొడుగులు లక్షకమ్మకొనిరాగాను పెద్దబూరలు మ్రోయగా
 లంకపట్నములోను బగ్గెంపు గొడుగులు నవరత్న సూర్యపటమూ
 వింజామర సురటీలు విపరుచు నప్పుడూను పట్టుగొడుగులు పట్టిరి
 రథము రథము గలిసి రణరంగ వీధిలో రాతులిద్దరు పోరిరి
 వెనుకముందరాను వేయిలక్ష వేయికోట్లు రావణుని అడ్డుకొనిరి
 రప్పించుకో యింకాయంకా తాళమా అముదము యెత్తును నీకోసము
 కణగోలుచేయగా తనము దప్పుకుండు తునకవేసెను రావణుడు

ఏమోయి మీయన్న కెన్నిమాయలు గలవో యెప్పుటికి చావకు
 అదేవతలకొట్టి అమృతంబు తావునవుడు తెచ్చుకొని నాభివద్దా
 పెట్టుకొనియున్నాడు ఓరామచంద్రుడా యమృతంబు తెగవేయుడు
 నారాయణాశ్రుమ్ము సంధించె రఘురాము నాభినే తెగవేసెను
 గుడిమిరిగి పర్వతము కూలిన చందానకూరె రావణుండప్పుడు
 బంటుపూలవారు బావిపోగులవారు బంటురాచా కొడుకులు
 పట్టభద్రుని విడిచి పారిపోవ సిమీ యెందుబోతిని రావణా
 రావణుడు బోయెనని మండ్లోదరితో జెప్ప మగువలేచివచ్చెను
 గుహరాజ నేనెంత నినుగొల్చి యుండగా యెందుబోతిని రావణా
 వదిలిరస్సులునేడు దిగువపొర్లాడెనని వైదీసుకే యడ లేను
 నేలపడుకుంటేను ఒకలు ఒత్తెనని వయిదీసుకే యడలేను
 ఈడెనా సంవదలు ఈ రాజ్యభోగములు వీటికెవ్వరు కర్తలో
 దయలేదు మీయన్న దగ్గరకు చేరవూ నీవుమిక్కిలి యెవ్వమా
 రఘురాముతోజెప్పి యన్నజంక్షిసివి యడలంక నీకేటికి
 వానరాబలమంత లంకలో కిప్పుడు బోకుండ నీవు గావు
 తండ్రివరములు నేడు సంపూర్ణమాయెను బోదాము యయోధ్యకు
 లక్ష్మణా యా పట్నము విభీషణున కిప్పుడు దారబోసిగట్టుడి
 ఎంత యిల్లాలయిన నెడబాసి తడవాయె నీతమనకేటి కనెను
 ఆయోధ్య మనసీత ఆయోధ్యలోనుండ రావణుని జంపనేల
 దేవేంద్ర దేవతల చెరలు విడిపించను కానకీ జన్మించెను
 భూమిపైన పుట్టిన భూకాంత నాధుడను భువిలోపల లేరుగా
 జనకునింటా పెరిగి జానకియాడను జగములోపల లేరుగా
 యని యన్నతోశెప్పి జానకిని దెమ్ముని చారులను బంపించెను
 చారులు యేతెంచికేరి మొక్కివారు జానకితో నిల్లంగిరి
 రావమ్మ జానకి రావణుడు జచ్చెను రాజెలాజ్జలాయెను
 చింతమాని నీత సంతోషమున లేచి రామునొద్దకువచ్చెను
 నీతనుజూచియు చింతించి శ్రీరాము నీతవద్దని పలికెను
 అపలుకుల్లావిని అతివ దుఃఖంపుచు వగ్గితొత్తును కాయమీ
 మించి గంధర్వుమానులు గుగ్గిలపు తరువులు చందనపు తరువులూను
 భగభగామండంగా భూదేవి కూతురు గంగాన్నానము జేసెను
 పరమపతివ్రత నీతమంటలో జొరగానే పాలజలధులాయెను

శుక్యరుడు బ్రహ్మను దేవేంద్రుడేవతలు ముక్కుటి దేవతలు
 అదిలక్ష్మీ సీత భావలే జేయి పనుమాన ముంచకయ్యా
 అదిలక్ష్మీవల్లి దోషము లేదని అందరూ బలికెరవుడు
 అప్పుడు విభీషణుం డతివేగిరమ్మున అనతిచ్చె నక్కడ
 అదరించీదేవి నన్నములోచని అదరించి వెళ్ళుడి
 మాతండ్రి వరములు మాతల్లి కియ్యగా ఆరగించా మానను
 తిమ సేనలొకెల్ల సెలవీయుమీదేవ ఆరగించీ వెళ్ళుము
 వరమసంతోషాన ఆరగించుమని సువిచ్చెను
 పాలు పెరుగు నెయ్యి పాయసము జన్నులుపచ్చని పెసరపప్పు
 సూక్ష్మమయినా మంచిరాజయన్నతమ్ములూ సకలమును వడ్డించిరి
 వానరా సేనంత ఆరగించీ లేచి కరములు కడుగుకొనిరి
 కర్పూర విడియములు కడుచేత నందుకొని అనిశీఘ్రముగ కదలిరి
 రావోయి హనుమంత అతిశీఘ్రముగాను అయోధ్యకు వెళ్ళుమీ
 పట్టమని అంజలి భరత శత్రుఘ్నులకు తెప్పి రమ్ముని పల్కెను
 వాయువేగముగాను హనుమంతు డప్పుడు అయోధ్యకు వెళ్ళెను
 సేతుచాటిరి నేడు సీత శ్రీరాములు సంతోషచుని తెప్పెను
 అపరసంతోషాన బంగారు పచ్చలా పతక మిచ్చెను భరతుడు
 కసపు దుడిచేవారు కస్తూరి కల్లాపు జల్లేటి వారలూను
 యంగనలు యింకను శృంగారించుకొని బంగారు పల్లెమాలలో
 రంగైవ ముత్యాల హారములనిచ్చిరి రాముని సీతకూను
 కైకమ్మ వరములు తమ తల్లికిచ్చిరి కౌసల్యను జూచిరి
 సుమిత్రను జూచియు తమ్ములను జూచియు సంతోషమున నుండిరి
 యతివేగిరంబునా వట్టంబు గట్టిరి ఆ రామచంద్రులకూ
 పదివేల వత్సరాల రాజ్యంబు సేయుమని బ్రహ్మ తాదీవించెను
 వచ్చినవారికి పరుషతోడను రాము పట్టంబు లిప్పించెనూ
 కాపులకు బంట్లకూ కరణాల కందరికి నాట్యకాంతలొకెచ్చెను
 సతులతోగూడాను పౌభాగ్యపదవిని సంతోషమయి నేలుకూ
 వారిస్థానములకు హారండరేయము వర్జిల్లుచుండి రవుడు
 యీపాట పాడినా విన్నవారికెల్ల విష్ణులోకము కల్లును
 వీరిసంపద విచ్చు శ్రీరామచంద్రుల సైకుంకమును యిచ్చెను

పత్రికా శిరోమణియగు
బాలనాగమ్మ కథ

మధ్యప్రతి

ఇది పంపించుతులచే పరిశోధింపబడియె.

కాళహస్తి, తమ్మారావు అండ్ సన్స్,
పంపూర్తాంధ్ర బుక్ డిపో, [స్థాపితం 1882] రాజమండ్రి.

అందునఫలము లేకపోయెనేమి, పర్యతానికి బోధుమార్గమున
 నూటికి జంగమాశ్వునచేయించి, కాశిరామేశ్వర సంహార లక్ష్మమ్మ
 పోలిరావులు వేయించెనమ్మా, అందునఫలము లేకపోయెనేమి
 వకనాటివో నమయమందునా, పెనిమిటివచ్చి నవభోజరాజు
 కచ్చేరివెళ్ళెను మహారాజా, కచ్చేరివెడలి నగరుకుయేలేంచె
 వెండికాగుల చనీ, భుయేమి, వెండికాగుల వేడినీభుయేమి
 మహారాజేంద్రుడు స్నానముచేసెను, చేర్చుక్కవోబొట్టుపెట్టెనేమి
 బంగారు పళ్ళెములోను, పప్పులుపచ్చుళ్ళు పరగనొక్కకూర
 కూరనెయ్యిన్నము నేటిబూరులేమి, రాజేంద్రుడు భోంచేసినాడు
 వట్టిసేళ్ళచవికిలో మహారాజా, రాజగనుకనిమ్మలించెనేడు
 సర్వమైన భూలక్ష్మీదేవమ్మ, లియంటిమరి స్నానముచేసింది
 మాంఘాలిపట్టుచీరగడక నేమి, పండ్లమాల జీరనగట్టినాది
 తనయాడుభామల నలుగుపెట్టెనేమి, బంగారుపళ్ళెములోపలాను
 పండుటాకులు పచ్చిపోకలేమి, పెనిమిటికితాంబూల మడిచియిస్తేదేమి
 పెనిమిటియున్న అంతిపురము. కేమి, తానుగడలివచ్చెను లక్ష్మీదేవమ్మ
 పెనిమిటిదావున కుర్చీవేసుకొని కుర్చీమీద కొల్లుతీరినాది
 పండుటాకులు పచ్చిపోకలేన, పచ్చకర్పూరము పెనిమిటికావేళ
 తాంబూలమే మడిచియిస్తేదేమి, విన్నానా నా ప్రాణనాధ నీవు
 విన్నానా నా జీవితేశ్వరుడా, మనసుయెదుకొట్లుగా ధనములున్నవండి
 యెక్కేటందుకు పల్లకిలుగలవు, యేలేటందుకు భూములుగలవండి
 కట్టుమట్టునా యేనుగులున్నవి, ఉండేమిలేకుండు నేమిమనకు
 అమ్మాయని పిలిచేటందుకును, ఉడిబాల మన నగరున లేదయ్యా
 అమ్మాయని పిలిచేటందుకును, మొగతాంబూల నగరున లేదయ్యా
 మనకింక భాగ్య మొందుకు మహారాజా, భోజరాజుకుమార్తెందరాని
 లక్ష్మీదేవిని కొమ్మార్తె లేదరాని, అంతామనల నడుగుదురురాజా
 గొడ్డుపోతన బ్రతుకు బ్రతుకలేను, కవిమించని జన్మమెందుకయ్యా
 బాల్మీకి లేని బ్రతుకునెందుకేమి, సంతలులేని వారిండ్లభోజరాజు
 కందులుకొట్టిన కృపమందుకేమి, కామలుకొట్టినమామలంట రేమి
 దేవుడులేని దేవాలయముబోలు మీగొడ్డుపోతన బ్రతికే బ్రతుకన్న
 అడవిలోయొక్క మామమనామేలు, నాకు నిప్పుకు వుత్తరమిప్పించు

యిక్కడికి వన్నెండామడా, దూరమందునా పర్వతమొక్కటి
 జటంగముని పర్వతమున్నది, అందుకునేను పోవలెనయ్యా
 నాకమునీంద్రుని గట్టుకుపోతాను, నేనుఘోరమయిన తపస్సుచేసిగనుక
 గట్టిగనేను సంశుడెత్తునయ్యా, అనిచెప్పగ నయభోజరాజు
 అయ్యోభామారాచకవ్యభామా, తక్కువనోములుమనమా నోచినాము
 యెక్కువఫలములు రమ్మంటేవచ్చునా, నోచినవారికి నోచినంతకాదా
 మనకుయింతి వాసినాడె, బహు, అడవులపట్టుక యెక్కడకెప్పుతావు
 యెండ మేషికినిపు తాళలేవేభామా, నీడలాకునిపు నిజవలేవేభామా
 వినవయ్యానా ప్రాణవల్లభుడా, నీవుఘట్టిగా సెలవునిసేసేనయ్య
 యెండనాచోరముగాచేసుకొని, నీడనుదాహముగాచేసుకొని
 తపస్సుగోరి ఫలములుపొందు. రావయ్యనుంజిలేఖగుడా
 పట్టపుదేవి సిద్ధిచలచెయ్య, అడవులుపట్టుక భామవెళ్ళేతుంది
 పన్నెండువంగల బలముజేసుకొని, కాపులుకర్రలో వెల్కకమ్మదొరలు
 పగ్వతానికి కడలుమున్నజేరు సెల్యలు యిచ్చెనమహారాజా
 తనమద్దలంగరిలక్ష్మికిచ్చెరు తిందానభాయి రాజుసంసనాన

— లక్ష్మిదేవమ్మ సంతతిగోరి తపస్సుకు పోవుట:—

పచ్చలపాలకి ఒయటపెట్టినారు, పమనేమిది మేళాలుకదిలేను
 రాజుగారివో దామమ్మలారా, పట్టపుదేవి సగముకుపోతుంది
 నాలుగువీధులు విధరించినయ్య, కమ్మరికల్లాపు చల్లినారు
 రంగవల్లి మార్గులుపెట్టి, నీధనీధతోరకాలుగట్టినారు
 సకలమైన సుబ్రహ్మణ్యుని, పచ్చలపాలకి యెక్కనమ్మలారా
 రామగన్నామయనమిద, రామస్మరణ లక్ష్మిచేనమ్మ
 భూచ్చిపల్లవి గిరళిరమ్మలారా, పట్టుముబాగడిచివచ్చెనమ్మ
 నెగ్గురనేశోభుదానినారు, గాడ్డులూరు మారేప్పుగడిచినారూ
 సాంబాణియూ నాదులుదాటిరి మంచిగంగసా నెరువులుదాటిరి
 పన్నెండువందల ఒలముతోవేభామా, పల్లకొండకు చేరవచ్చిరేమీ
 పన్నెండువందలబలము లేనయ్యా, జటంగమహామునిపర్వతానికి
 మూడామడపొడుగున లక్ష్మిదేవమ్మ, చూడోకలే పరిపించెనమ్మా
 ముగ్గురదాదులు వెంటతీసుకొని, కొండలకయిన మిరియెక్కసాగినాది
 అడుగులాకుమరి అడుగులునొగ్గనూ, నూచినచేతులు నూచెనమ్మలారా

భజదీపపాదాల్ బొబ్బలామొనమ్మ, యాశ్వరపరమేశ్వరన్నాది
 పుట్టించినవాడివువోస్వామి, వేగిరమేనన్ను రక్షించరాదా
 బామరామ శ్రీరామయనుచును, స్మరణచేయుచు లక్ష్మీదేవమ్మ
 జలంగముని పర్యంతమొచ్చేను, ఆకొండమీదనె లక్ష్మీదేవమ్మ
 మహాముని తపస్సు చూచినాది, తపస్సుకాడికి నచ్చానులక్ష్మీదేవమ్మ
 ఆయనశిరస్సునరెండువెదురుబొంగులేమి, ఎదురుబొంగులెచ్చివున్న
 గడ్డములోనే గిజ్జగానిగూడు, గిజ్జగానిగూడు పెట్టినాది
 మహాముని నాసికములోను, శుమ్మెడలయిన గూళ్ళుపెట్టినాది
 మహామునిచెవులలోపలనూ, నాగుపాములు యిరువురేసిన స్వామి
 మహాముని శిరస్సునజెడలేమి, అడవుకరవయినాపనమ్మలాగా
 మునిపక్కవోపక్కనాయనా, పిక్కశుమ్మెడ మోసివున్న దేమీ
 అలాటిమహామునియెదుట, వచ్చినిలిచియూ లక్ష్మీదేవమ్మ
 శరణమయినయేలాగు జేసినయ్య, శరణశరణనిశరణమని జేసేను
 శరణజేసిన స్వామిపలుకలేదు, పలుకడమొనరించడామొనరియ్య
 యీతనియెట్లుపలుకరిస్తుంది, నేనుపలుకగిన్నానా శాపమిచ్చుకేమా
 శాపంబెట్టికే చస్తేమేలు, అయిదు సేదగిల్చుచుగిలె
 తెచ్చినమ్మమరి లక్ష్మీదేవమ్మ, కొంతకొండము పక్కకి వెళ్ళినాది
 జలంగముని యెదురుగానుతిండి, రెండు పొక్కల్పుపొసెమొట్టి
 నేరుబియ్యనికి అడ్డశేరునీళ్ళు, పోసినగనకనే లక్ష్మీదేవమ్మ
 యెదురుబెట్టినయూత్తరములోను, మూడో పొక్కలి మూకాలుమూకె
 గుప్పగుప్పలవంటచేస్తాదేమి, తనకాలు కాలగా కాలుకీసినయ్య
 పొయిమీదబొండ్లవ బోసినదేమీ, ముగలని వ్యంగిచేస్తే మొట్టి
 మూడో పొక్కలిమూకాలుమూకె, గుప్పగుప్పల మంటచేస్తాదేమి
 తనకాలుకాలగా కాలుకీసినాది, ముగ్గుపొయిమీద బోసినదేమి
 యీవక్కల వేడుకయిచేరు, నాహాన నీచూస్తువున్నాను
 ఇదివరమొనబట్టిన రాచకవ్యదేమో, నీవికిఅన్నంవంటిశేరిగా దేమో
 నేనచ్చేసిపోయినాదిపాపమేమో, నేనుగోపస్సునట్టిన ఫలములేదనాకు
 అపన్నందంబు, తపస్సువదిలేను, తంచాన రాజవండనాన.
 యింకాపన్నందంబు పట్టినతనబడలు, గట్టిగానుమరిచెక్కరిమికోనను
 అమ్మూవినెనె రాచకవ్యబామా, యెన్నడుపరస్థమిచేయలేదే

పూర్వభాగము

మూడోపాక్కలి మోపవమ్మనీవు, నీకుఅన్నమయిన పచనమవుతుంది నాచేతకాకనే నాస్వామినివుడు, నీపలుకులు పాపపుచెవులనూ పాపపుచెవుల వింటినయ్యనేడు, నేనుజేసినా పూర్వకర్మములు నేటితోనుపవిత్రమయ్యెనయ్యా, అట్లనగానే జటంగమహాముని నీవుయెందుకేన ప్రివిలక్ష్మి, అస యడుగగాలక్ష్మి దేవమ్మ నీవుచ్చినభాగ్యమునాతండ్రి, మాకుకోట్టుధనములున్నవయ్యా ఎక్కిటందుకు పల్లకీలుగలవు యేలేటందుకు భూములున్నవయ్యా మాకట్టుమట్టున యెనుగులున్నావి, వ్రాడేమిలేకుంటేనేమిమాకు అమ్మాయన పిలుచేటందుకయ్యా, ఒకరొకరమందులేదు అయ్యాయని పిలిచేటందుకయ్యా, ముగిసయి మానగరమందులేదు సంతలే వచ్చినాను, సంతయిచ్చి నే నాకేమిచెప్పెదను అమ్మాయిని నుగ్మిగన్నది, నీకునానోపపాదు | బహువాయలేదు నీకుబిడ్డలులేరేలక్షవమ్మ, అట్లనగానే లక్ష్మి దేవమ్మ కుప్పటంబువలే కూలెనమ్మలాగా, అంభోయని అడలసాగెనయ్య అయ్యారండే బాలలారామిడు, శ్రీరామ శ్రీరామయనుచూసు నేనుబిడ్డగన్న తల్లి నాతానా, తంహన గాజపందనాన.

వ. వినవయ్యా జటంగమనీశ్వరా అనేకదినములనుంచి నాపెని మిటితో మనవిజేయగా సంతానఫలముదెచ్చుటకు నాకు నేటికి సెలవి ప్పించెను గనుక సంతానఫలముయిచ్చినయెడల నామేడకు ఏమిటాను లేకుంటే నీపాదములద్గిర ప్రాణంవిడుస్తానని లక్ష్మి దేవి మూర్ఛంగా పలుకగానే మహామునికి దయవచ్చి అయితేచూతము నీవికిసంతాన ఫలము యేమైనవున్నదో లేదో అనితన పంచాంగము చిప్పి విచారించి లక్ష్మి దేవికి ఫలంయెల్లవిన్నదంటే అడవారు గల్గిరా చల్లకి గండం మొగబాలలుగలిగిరా తండ్రికిగండం ఈ వృత్తాంతము యిప్పుడేదీనికి తెలియజేసితే యిది మహాచింతపొందును. అనిందనాకే వస్తుంది ఇది వన్నుతప్పించమంటుంది “నాసట్రవాసిన్వాణకన్న కలదా నూరేండ్లు చింతించిన” అన్నట్లుగా ఈపందనాకేలనని మునిమర్మముగాచెప్పుతాడు అమ్మాయినివేరాచకస్యభామా, నీకుసంతుల్యువ్వను నాచేతగాదా నీకుసంతుదొరకే వ్రాపాయమయినానేడు, నేనుజేప్పెదమగ్గుగన్నతల్లి ఎల్లానామి, నీకుదయ్య, నాకొండకుగట్టిగ యాళాస్యమూల

నాగమునీంద్రుని గట్టువున్నదమ్మ గట్టుమీదనే లక్ష్మీ దేవమ్మా
మద్దిమానులచవికెవున్నదమ్మా ఆచవికకునాలుగు రేవులయందూన
జాలుగుమద్దిమానులేఅమ్మయ్యా, మద్దిమానులనట్టనడుమానూ
నాగేంద్రునిపుట్టవున్నదమ్మ, పుట్టమీదమరిచాలమామిడి
వృక్షమున్నది మమ్మాగన్నతల్లి, ఆవృక్షమునిండా పండ్లేవున్నావి
నీవు పుట్టకుచెట్టుకు వండంబెట్టెనూ, ఆచెట్టునయేకుపండ్లుకోసుకొని
తిరిగినివునీపట్నము పోవమ్మా, కన్యకాలకాడ నమ్మనీవు
మూర్ఖున్నానంచేసిలక్ష్మమ్మ, యేడుపండ్లరసమునిండుకొని
బ్రహ్మవిష్ణురుద్రులముగ్గురుని, దలంచితికనుకనే మమ్మాగన్నతల్లి
ఆ రసమునివు అనుభవించి లెనమ్మ, నీకుబిడ్డలు కలిగెదరులక్ష్మీ
యింకొకవార్తచెప్పెదనమ్మయ్య, ఆపుట్టలోపల శేషుకున్నదమ్మ
ఫలములనీకు అందనిస్తుడేమా, అందనిస్తుడో అందనివ్వడేమా
నావక్కో పూర్వకర్మమేమా, నాగమునీంద్రుని గట్టుకుపోతుంది
పూచినచేతులుపూచెనమ్మలారా, నడచినపాదాలు బాబ్బలాయెనేమీ
యీశ్వరాపరమేశ్వరయనుచునూ, పుట్టించినవాడవున్నామీ
మేగిరంబున కల్గుంచరాదా, అరణ్యనపోవునుగనుకాను

వ. శ్రీరామం రామంరామం అనిరామస్మరణచేయుచుబోతూ
పుండగా బ్రహ్మిష్టుమహేశ్వరులు ముగ్గురువారివారిరథాలమీదనుండి
చూచిరి. అదిపరముచేతిపుట్టిన యేకకన్యవలెయున్నది. పుత్రవాంఛ
చేత అరణ్యాలవెంబడి వస్తూయున్నది యీపెద్దపులులు గండభరుండ
ముల భయమైన లేక నాగమునీంద్రుని పుట్ట యెక్క డెక్కడ
పుంటున్నదో యని వెదకుచురాగా,

యాముగ్గురుమూర్తులుబ్రాహ్మణులైనారు,లక్ష్మీదేవికి ఎదురుగానడచిరి
యేపూరమ్మా ఏభూమిమీది,నీకు అన్నవస్త్రాలకు యేమిలక్కువమ్మ
మాకు అన్నవస్త్రానికి తక్కువలేదయ్యా, ఫలములేకను నేనువచ్చినాను
అడవిలోవలదొరకలేదులేండి, మేమునాగమునీంద్రునిపుట్టకాడనుంచి

వ. వస్తూన్నాము నీకులోనచూపుతాము రమ్మనితిన్నగానా
గేంద్రునిపుట్టకాడికి తీసుకవచ్చినారు ఇదే నాగేంద్రునిపుట్ట అదే చాల
మామిడిచెట్టు, అదేపాతాళగంగ అని లక్ష్మీదేవికి చూపించి ముగ్గురు
మూర్తులు మూడును పోయినారు.

అంతట వెనుకతిరిగిచూచెను లక్ష్మీమ్మ తండాన రాజనందనాన
 వెనుకతిరిగితే యెవ్వరులేదోయీ, న్వామిమాయలు కనలేకపోతిని
 కనివుంటేనే నేని యిడుగుదూ, నాకు యిందు వ్రాసెనుకాబోలు
 కాశిపోసి వడిగట్టినమ్మలారా, పుట్టాకుచ్చెట్టుకు దండంబెట్టెను
 యీశ్వరాపరిమేశ్వరాయనుచునూ, శాంతిమామిడి వృక్షమెక్కెనమ్మ
 ఆశకుగింపెను పండ్లుకోసినాది చెట్టుచాలబోదగెను లక్ష్మీదేవమ్మ
 యెడుపండు లే నడిలోనున్నావి, తిన్నచవోములు నేను నోచినాను
 యెక్కువఫసము రమ్మం బువచ్చూస, నోదినవారికి నోచినంతరాదా
 చేసినవారికి చేసినంతరాదా, నాకుగవశమేయింత వ్రాసె బహు
 దేవరయహిమాలు మమ్మాటిలేమి, నక్కరాచాచా మూటబూతమేమి
 రెండోసారి వృక్షమెక్కినాది, ఆశకు గింపెను పండ్లుకోసినాది
 చెట్టుచాలదగ లక్ష్మీదేవమ్మ, యెడుపండ్లు వడిలోనున్నావి
 మూడివతూరి మళ్ళియొక్కనమ్మ, ఆశకుఫలములు కోస్తుయున్నదమ్మ
 రానెచ్చెను కాలవర్షమేమీ, చెట్టుకు తొమ్మిది చుట్టెవేసినాను
 తొలుకునేను కావలియున్నాను, నాకు తిలియక వృక్షమెక్కినావు
 నీ వ్రాణము నేను వుచ్చుకుంటూనమ్మా, నేటి కాహారము దోరకేను
 వన్నెందు శిశులు పప్పుననాగన్న, కొమ్మకొమ్మకు యెక్కసాగినాడు
 పసిడికంతము అందబోతిదియ్యా, తండాన రాజనందనా.

లక్ష్మీదేవి వ్రాణముగనుకాను, గింపగింపగింప వణికినాగినాది
 వృక్షమిమీన తొండంబుట్టినూ, అయ్యాన్వామిరాగయ్య నన్నిపుమా
 యెందుకు మీకు చెరిపెన సిరియ్యా, నావు తివాంధము యింకతీర లేదు
 నాకు బిడ్డలుగలిగిన తొమ్మిదనెలలాకు, కేవలగిళూ పొన్నమినాను
 నామిడిక రావయ్యాన్వామీ, నాకంతమందున కాశియిస్తును
 ఇట్లు నీ నాగెడ్డసక చెప్పగినూ, అన్నమాట నీవు నిప్పనవేభామా
 కాలముతీరిగిన తిరుగనోన్వామీ, కాలవకెలున బొంకులుబొంకాను
 తొమ్మిదనెలలాకు రప్పకిరవయ్య, ముట్టగనకు కాశియిస్తునేమీ మో
 నేను తొమ్మిదనెలలకే రప్పకిరవచ్చితే, నీకు బిడ్డలమీదమోహముంటే
 నీకు బాలమూది బుట్టతీరిగిదేమో, నాకు కాలు యివ్వనోకుండా
 అటులనగానే రామరామయనెను, నే నన్నమాటకు రిప్పనువోన్వామి

—: నాగేంద్రుడు లక్ష్మీదేవికి వరమిచ్చుట:—

నీకు యేడుగురుకూతుర్లు గలుగుతారు, కడగొట్టువో కుమార్తెనైన బాలనాగమృతమని పేరుపెట్టవచ్చు, అయ్యోస్వామీ నాగయ్యనాకు యేడుగురు ఆడ బాలలేనా, యింటిపేరునా కుండకపోతుంది వక్కబాలను మొగబాలనియు, మొగబాలను నీకు యిచ్చితినినను నీ పెనిమిటిమరణం నోవవేలన్నీ, అయ్యోస్వామీ నాగయ్యనాకు పెనిమిటిలేని భాగ్యమెందుకయ్యె, చిన్నలలేక పోయినమానెను బాలలులేకపోయినమానెను, పెనిమిటి మరణం నోవవయ్యనేను ఆ మరణానికి నేనుకరనయ్యె, వకరిమరణం నాకు మొందుకయ్యె ఆలాగైతే లక్ష్మీదేవమ్మ, ఆడబాలలు నీకు యిచ్చినాను నీ మరణము సిగ్గుపన్నదేమి, నేనుచచ్చి అప్పుపోయెనమ్మా భోజరాజు పట్టలంటలేమీ, లక్ష్మీదేవి కూసుప్పొంగారు భూమిమీదను పేరువుంటదయ్యా, పోయినవీరు తప్పకరావయ్యా ముమ్మాటికి నమ్రోసనాగన్న, చెట్టుపూట్టులు వదిలెనునాగన్న పుట్టలోకడక వెళ్ళినాడు, చెట్టచాలమరణమును అన్వేషి యేడుపండులే వస్త్రోపున్నావీ, నాకు ముంట్ల పొసానాడు బ్రహ్మ అని బంగారపుబడిలోవుంచెనా, బలంగమహామూనివచ్చితి మొచ్చింది బలంగముని పర్యతాలనుంచి, నాకొకంజీరు నీవచ్చినమ్మా వెంబడివచ్చిన బాహుబలములయిన పుష్పబలము పయనముచేయించె సంతిదొరికిన సంతోషముచేతి, రామరామ శ్రీరామయనుచు సకలమైనసంభాలలక్ష్మమ్మ, నేనెప్పుడూ పట్టగడిచినాది నాంబ్రాణియీనాడులుగడిచెనా, న్యామిపులునా అపవ్రలుగడిచింది మూడోబోజకు పట్నానికయిన, భూచ్చికపట్నం కీరవచ్చినాది జోడాలముందరిపంపుతున్నదేమీ, యెవ్వరోయమీరు జోడాలవారు రాజుగారితో కొలువుకు వెళ్ళి, పట్నపుదేవీ ఫలముపచ్చెనని రాజుగారితో యెరుకజేయమనెను, జోడాలవారు ముందువచ్చినారు రాజుగారియూ సముఖమునకువచ్చి, దండమయ్యబోదండమునుహారాజు అనగానే జోడాలవారినిమాచేను, యెవ్వరోయమీరు జోడాలవారు పట్టపుదేవీ వస్తున్నదయ్యా, యేదివోరి పట్టపుదేవీవయిన వస్తువున్నదయ్యా మహారాజునేడు, అమ్మఫలము పస్తువున్నదయ్యె

అట్టి దేవమ్మ తన వనానికి మించిన పండ్లు స్వీకరించినందుకు నాశం
 కలుగు చావులకు గొడవరావం చావులు [చిత్రం. 2.]

గొబ్బుననప్పుడు యెగరెనుమహారాజు, పుక్కిటవీచెముచెవర వచ్చెనేమి
 కుడిభుజమైన చెదిరెనుమహారాజు, మారుభుజంబులు ఆయెనురాజుకు
 ఇరువయినాలుగేండ్లుకు మానగరాన, యిన్నాళ్ళకు ఫలముయిచ్చెనా
 పట్టపుదేవిని యెనురుగుండనేమి పల్లకి భాద్రాసీలు పంపినామా
 పట్టపుదేవిని నాలుగువీధుల, పూజేగింపులు చేయించినాడు
 మొగసాలకు తీసుకొచ్చినారు, వచ్చినమరునాడు దశగుసోనువారం
 సోమవారినాడు లక్ష్మీదేవమ్మ, దండగవోక్త ప్రార్థనను దేవీ
 కవ్యకాల బావికాడివచ్చి, నూర్వసన్నవంచేసి లక్ష్మీదేవమ్మ
 బంగారు గిన్నెలలోపని, యేడులంబూ రసము పిండపన్నా
 ముగ్గురుమూర్తుల తలచునున్నదేవీ, నాగయ్యగు తలచుకొన్నకపుడు
 జలంగుమహాముని తలచునున్నదేవీ, ఏడుపండులకము వ్రాచినాడి
 పుచ్చునున్నదే భుజియనునాయన, లక్ష్మీదేవీ చాలించినాము
 లక్ష్మీదేవీయూ దేవీమావాదేవీ, తినువాకులీదేవీ చలనాన
 లక్ష్మీదేవమ్మ దేవీమావీదేవీ, తినువాకులీదేవీ చలనాన
 దాహముతివులు గట్టికొచ్చెను, లక్ష్మీదేవీమావీదేవీ చలనాన
 నెలచిన్నేల లక్ష్మీదేవమ్మ గూర్చి, పూజేగింపులీదురు ముగ్గురుతయేరు
 ముద్దెనుంతి పిండముపొందినాడు, పిండముంతి పిండమునాయన
 వారుకాదును గొంతుగుగాన, పిండముంతి పిండమునాయన
 యేదోభుజియను లక్ష్మీదేవీదేవీ, పిండముంతి పిండమునాయన
 అయ్యారండే దామలూమీద, తానేకే పుణ్యమిదిగూర్చి
 కన్నారనే ప్రాంతినన్నదేమి, తానేకే పుణ్యమిదిగూర్చి
 తిడవాయెను పలువలేనుగదా, యిట్లగునతి గానవిన్నదేమి
 పట్టపుదేవీకి యితిగిష్టమేలా, గుణవల్లే మామందలమగున
 సుతులుగలవా లేదదనున్నదయ్యా, సుతులేవీవా లేదదనున్నదేమి
 యితిగిష్టము తిడకొనుకీమియు, పట్టముగోప ము తివాసులాను
 మూడువందలా పిండపంచేసెగాజూ, ముగిసానులా వచ్చెనమ్మలానా
 పట్టపుదేవీకి నిలువజెల్లివారు, పాడుగాడినూ జటవేసినాను
 చూలానికి పలువువేసినాను, పట్టపుదేవిని నిలువజెల్లిగూర్చి
 అయ్యారండే ముగిసానులారా, అమ్మానేమి బ్రతుకను యీవేళ
 తాళితాళివోనొప్పులు పడుతుంది, తిడవాయెను నిల్వలేనుతిల్లి

అట్లనగానే మంత్రసానులవును, మంత్రోదకములు భామకిచ్చినారు

—: లక్ష్మీదేవమ్మకు బాలికలు పుట్టుట :—

పుచ్చుకున్నయూ ఆక్షణములోన. పట్టపు దేవికి బాలలుజననమాయె
 కెండాగడియ సమీపించగానే, యిందరుబాలలు జననమైనారు
 మూడుఘడియలు సమీపించగానే, యేడుగుర బాలలు జననమైనారు
 నేడుగురును ఆడబాలలాయె, లక్ష్మీదేవి మూర్ఖగొన్నదవుడు
 అప్పుడువచ్చి మంత్రసానులయిన. గ్రహునకాళ్ళ నీళ్ళు జల్లినారు
 బాలలారు మూడువారసినారు, తిరుకులతోటి వరహాలుయెను
 చిన్నవాండ్ల పెక్కాటిసిరి, బంగారుతోటితో పరుండపెట్టినారు
 చాగులక్కడి చావులున్నదయ్యా, లక్ష్మీదేవికి మూర్ఖలిసెనమ్మా
 కమ్మారింజీ దాడువారమియూ, యెక్కడను నాదిక్షణయనగాను
 అన్నెనగానే దామలయినగాని, బాలలనెత్తి చేతికిచ్చినారు
 పాడుపున దాడివారమియె, నిట్లకవుడు పున్నపానమిచ్చె
 నిట్లుగన్న తల్లివయినమ్మా, బాలలకన్న తల్లిదేయాయెనా
 పన్నెండుగుర బాలలొక్కొక్క, కన్నెండుపుట్టు పుండచెక్కలేమి
 మెదిమిదిపుట్టు పుండచారయిన. కన్నుమందయు భూరిపంచినారు
 తొడుకుంకి-చెక్కిపోకలయిన, నమ్మిపంతయు భూరిపంచినారు
 తొడుకుంకియెలు నెచ్చెవరేమి, పురుగుపుట్టుం బాకనాలకేసె
 భాగ్యులగా పంచుమిన్నదన్న, ఆ నెలయల్లు గడచిపోయెనమ్మా
 పంచవేనా సమీపించగానే, విత్తులనా నీళ్ళుపోసిరాది
 చిక్క బండిరే నీలులేసుకన్న, కాటుకతోకల నిగుల్లలాకూ
 జరివిక్క మోదిలీలుగనుకి, కుట్టించినవో నెత్తునబెట్టెనూ
 నుంపురివికలు నిట్లకయిలేనా, కుట్టించియు పెట్టెనోపెట్టెనూ
 ఆ నెల యల్లుగడచిపోయినాది, మూడోనెల సమీపించగానే
 పుట్లక, తిలలాటిలాంటిట్లబోసినాది, చిక్కులునేరే సిగనువేసినాది
 చేబ్బుక్కవో బాట్టపెట్టినాది, చెక్కిల్లకు గంధముపూసేను
 జరిలుబాండలీలు కట్టివలక్కి, గుత్తంపుయా రవికలు దొడగేనూ
 నిట్లకండ్ల విండజాడమాగా, కన్నెల్లినల్లప్పై గడపదాలుమాగా
 వోరకంటజూచి విడ్డలాను, వొక్కనాటివోరోజులక్కి
 తలయంటి తాన్నానముచేసింది, తన యాడువారికి నలుగుపెట్టినాది

పెనిమిటికొలుపుకువచ్చెను లక్ష్మమ్మ, పండుటాకులు పచ్చిపోకలేమి పచ్చకర్పూరాన పెనిమిటికావేళ, బాబూలము మకిచెయ్యిదవుడు విన్నవా నాజివితేళ్ళరుడా, విన్నవా నా పాణనల్లభుడా బిడ్డలగన్న తండ్రినయితినయ్య, బాలలుగన్న తల్లి నయితినను కడిపెడుబిడ్డల గన్నతండ్రియేను, యిట్లనానును లక్ష్మీదేవమ్మ మూడోనెల సమీపించినాది, లేపుతప్పిచే నాలుగోనెలనచ్చు మనబిడ్డలకయిన పేరుపెట్టవలెను, మాటలాకుమరి చూశోనించెరాజూ అంతట తెల్లవారిగనుకమహారాజూ, పట్నములోని బ్రాహ్మణునిలిపించి వర్ణమన్నడుమూడమన్నదవును, మహావ్రాహ్మణునిజాములపైగానెప్పించి పకలమయిన కార్యాలకుమహారాజు, మహావేదస్సుగావున్న గోను పాతికప్పుట్ల బియ్యముంకినారు, పట్నముంతయు అన్నప్రధానమూ అన్నప్రధానముచేసెనుమహారాజు, శూద్రులకు అన్నముపెట్టిరి బ్రాహ్మణులకు గడిమిగానమేమి, గడిమిగానము యిప్పించెనురాజు రావయ్యనిపు నంత్రిరేఖరుడ, పడమట ఆడుగుసియ్యలగునవసీసేను బ్రాహ్మణులకచ్చోకిపాడనుచేయండ్లి బ్రాహ్మణులనెప్పడపాడగు కేసేను యెవరయ్యా బ్రాహ్మణులారామీరు, చిన్నబాలల వాళ్ళముజూచి యేడుగురికి పేరుపెట్టవలెను, పన్నెండుమూరల పట్నముయేను యేనుగుపాడుగుం అట్లతెరలుగనుక, అట్ల పేరుబంధించి కచ్చోగో బాలనపెట్టెను యెప్పుకొచ్చినారు, తందాన పాడనందనాన తెరలోపలబాలయొక్కపాస్తాలు, బ్రాహ్మణులుతోనావినగించిమాచి తందాన గాడవందనాన తందాన చిన్న వాండ్లకు కేసుపట్టి పెద్దకూతురు సూర్యనాగమ్మ, కెండోకూతురు చందానగమ్మ మూడోకూతురు చంద్రకన్య, నాలుగోకూతురు గోపికమ్మ అయిదోకూతురు పగబాలనాగమ్మ, ఆరోకూతురు మిమిప్పి కేమి ఏడోకూతురు బాలనాగమ్మ, ఏడుగురికిపేర్లుపెట్టి అంతటనపెట్టెను సవాభోదరాజు, పేరుపెట్టిన బ్రాహ్మణులకయితేను మూడేసివస్త్రాలు యిప్పించేరాజు, చిన్నవాళ్ళను తీసు కళ్ళనువిరి లక్ష్మీమేడకు దీసుకొచ్చినారు, తలుకుతోటి వరహాలు తెచ్చినారు చిన్నవాండ్లకు సత్కాతసిరి, ఆ నెలయల్లుగడచిపోయెనయ్యా అయిదోనెల సమీపించగానే, యేడుగురిలో బిడ్డలాకురిల్లి

అచ్చగిల్లునేర్పునమ్మలారా, ఆ నెలయట్లాముచ్చటజూచేను
 ఆరోనల సమీపించగానే, యేడుగురితో బిడ్డలకమ్మయ్యా
 సువ్విపాటలు నేర్పునులత్తమ్మ, యేడోనల సమీపించగానే
 బిడ్డలు బాంగరాలుఅడుతున్నరయ్య, పెద్దకుమార్తెకుమాటలొచ్చెనమ్మ
 బుద్ధివచ్చిన కూతురుతల్లిని, అమ్మావినవే మముగన్నతల్లి
 కడు పెడుబిళ్ల కన్నతల్లివమ్మా, అమ్మామాకు సొమ్ములుచేయించు
 చోటుయెరుగని బిళ్లలారమీరు, నెను యెక్కడసొమ్ములుదెచ్చేది
 మిమ్ములగన్నతండ్రిగనుకాను, చిన్నతాలలాలడుగరమ్మమీరు
 లిం డికొలువుకేనస్తారు పుతికలు,ఆనేళకచ్చేరికివచ్చేనురాజా
 కచ్చేరీవెడలి నగరికివచ్చేను, గమనికబాలల యెరుగునెల్లినారు
 యేడుగురితో బిళ్లలచూచేను, దేహము పులకాంకురంబుగాగ
 తోకొడుకా సూర్యనాగమ్మ, తోకొడుకా చంద్రనాగమ్మ
 యెందుకువచ్చి బాలలారమీరు, యిద్దరినెత్త విగరిదింప
 బులాగున యేడుగూరినయినా, యెత్తుకపోక తీసుకొచ్చినారు
 బాబు మాకు అన్నయెగురుతండ్రి, అదియేమమ్మ సూర్యనాగమ్మ
 నాయనతో మమ్మగన్నతండ్రి, మాతల్లిగచుకానుకుళుపడుతుంది
 యెందుకుచూపుమే సూర్యనాగమ్మ, బిళ్లకొక్క పోసిరులేదనుచు
 మానేడుకచూస్తానంటుంది, బాబుమాకు సొమ్ములుచేయించు
 మీరుబ్రతికివే సొమ్ములకేనుమ్మా, యెప్పటివేడుక అస్తాచేనుబాబూ
 విలపముచ్చట తీసివెయ్యలేకా, పట్నములోను బతుకపిలిపించి
 పడుజోలలా మోలిలిచ్చినాడు, ఏడుగూరికి సరిగానగలయిన
 చిన్నపెద్దది యెచ్చుతగ్గులేకా, ఒక్కపీదుగా నగలుచేయుమనెను
 కంసాబుచ్చుడు దీసుకొచ్చినాడు, రెండోనెలలా నగలుచేసినారు
 నగనుచేసిగా వచ్చుగించినాడు, నగలుతీసి పెట్టెలపుంచీ
 పటపమలోనె భద్రంలేలించి, పెట్టెలు పట్లకీలుపుంచినారూ
 నాలుగువీధులు పూరేగించిరి, పట్టపుదేవికి వచ్చుగించినారూ
 నగలునుజూచి సంతోషపడ్డాది, మంచిదినములు విచారించెనమ్మ
 బిడ్డలకయినా తలంటిపోసెను, చిక్కునీసి మరికొప్పులుపెట్టేనూ
 కస్తూరితిలము బొట్టుపెట్టినాది, చెక్కిళ్ళగంధము పూసేను
 కాటుకపోగులు దిద్దేవుతికలకు, గుమ్మకిపండు జేసెనమ్మలార

గుత్తపురవికల దొడకేసు పుత్రికలకు, ఏడువారాల నగలుపెట్టెనమ్మ
 కన్నతల్లిదా కుర్చీ వేసుకొని, కుర్చీచెమక కూర్చున్నదేమి
 పుత్రికలు యెదుట ఆడుకుంటారేమి, పుత్రికలయింకానిండచూడదుగా
 కన్నతల్లిదృష్టి గడపదాటదమ్మా, వోరంటచూచుపుత్రికలను
 అంతవోక బ్రాహ్మణుడొచ్చేను, క్రాహ్మణికప్పుడు నందండ్రించి
 యెవరియ్యా బ్రాహ్మణుడవు నీవు, ఇంక శేషవర్ణజాతి మెప్పుడయ్యె
 యెన్నదనములు వున్నదీవారెన్నిక, నీవోకే మామనములున్నదమ్మా
 అనగావీని కుప్పటంబువలెకూలెనమ్మలారా, అంభోయని అడలసాగినాది
 అయ్యోరండీ చిన్నబాలలారా, మీఆటపాటలు యెవరుచూస్తురమ్మ
 నాకు మరణము సిద్ధమాయెనమ్మా, నీలు గట్టిగా చిన్నానమ్మయ్య
 నాబిడ్డలకియిన యెవరువున్నరమ్మా, తల్లిదండ్రు తల్లితేదాయె
 తండ్రినగన్న తల్లితేదాయె, ముత్తనతల్లికి తేమగిల్లరా
 నేను గట్టిగా చిన్నానమ్మయ్య, మీతండ్రిము నవ్వోడరాజు
 మారుపెండ్లి యాడుతాడెరాజా, మారుపెండ్లితో గట్టికనానర
 బిడ్డలకియిన అన్నముపెట్టరు, బిడ్డలకమునా నీవ్వలెయిదేమి
 పట్టిడిమారయిన కన్నతల్లిమీలు, మానుకల్లికి కన్నతల్లిమీలు
 యట్లునుచును అశ్రీతదమ్మా, అశ్రీయని అవనానయ్యా
 ఆవో పెండుటికొనువును వచ్చేనుశ్రీత, పెండుటితో విన్నవించిగాది
 విన్నావా నావారాలభుడి, నునులేకొన్నావ్వుతల్లి
 అనేకవలెములు నీవెట్టివాను, వాటిరాజు నొకటానాను నీలు
 జలంకమహామునీర్వరి మేల్పినాను, ఆరాగముగిరిదుర్గ గట్టుకట్టినాను
 ఆరాగమ సింధుదనంబుమోలనయ్యా, ఏడుఫలములే నీలెచ్చినాను
 ఆఫలముగట్టిగా తేచ్చెలవ్వను, నానొండును కామకోకినాను
 కిలెమన కాటనన్వాయ, తోమ్మదనెలలను నీవెచ్చున్నదమ్మా
 తోమ్మదనెలలు పూతయెను, నీవోకన నాకు మరణముయ్య
 నేనుగట్టిగా వెళ్ళితానురాజా, బిడ్డలయెను నాకుతావోనివు
 నాబిడ్డలకనుక ఎనినయ్యాయ్యా, నాబాలల యెన్న నాకుతావోనివు
 ఆమాటలు వినియనుమనారాజ, కుప్పటంబువలె కూలెనమ్మరాజు
 చెప్పినదాక యెరుగదాయెరాజ, అయ్యరావోము మంత్రిశేఖరుడా
 చీమలవట్ట చిచ్చుపట్టదేమీ, యాచిమలకోమల యెవరునాకతారు

ప్రబుద్ధుననిద్దురలేచి పుత్రికలేమి, అమాయన్నము పెట్టమంటరయ్య
తల్లియెవరు తినిపిస్తారయ్య, అప్పుడు మంత్రులు చెప్పతున్నరోయీ
వెత్తిరాజనీ వెత్తిమహారాజా, మీరు యెందుకు వ్యధనపడుతారు
యిదియనగా యంతలోనతిమకు, యీగండము తప్పిస్తాము మేము
యీఅకాలవృత్త్య తప్పదన్నబోయి, ప్రగావచ్చి పరుగుతుందియేమి
యచ్చినవాక్కులు తప్పదంటయేమి, యీగండము తప్పిస్తామయ్యా
అంతలోన మహారాజేమనెను, యిదితప్ప మేమిస్తునాతో చెప్పండి

న. విసంక మహారాజా! ఏమిటియిప్పుడుగు రెండు ధ్వజస్తంభం
భాలు తెన్నించెదము అదినిప్పుడు కూడామీద పాటించేము వాటిపై
మొగదూరం అలవ్వించెదము బంగారపు పువ్వులతోటి చేయించెదము
అట్లోట్లో అక్షిపిపుంచుతాము ప్రవహిత వేయించుతాము మూడు
తాళులు చేయించుతాము అట్టిపొంగిపోయే వేయించుతాము అదిఅం
తర్వర్తమన ప్రణామజీవము ప్రభావచట్టు కాపు ప్రవ్వించెదము
పట్టణపులు ముగియగాన మంగళాశీసులు జామల వ్రాసెదము
మీవాకులు జామలు వ్రాసుచుముగియించు మందుపరిచిమలాము
విచ్చుకొనినానా పట్టణపులు, మానానీ పట్టణపులు వాయిలాలు
వేయించుతాము అది అం తిప్పించు కాదు, చూచా నావలి వ్రంచు
తాము అస్తంభాలు పోయినకేన, మూడు పట్టణ పూర్వ భారతిరామా
యనాలు మేలైన పూర్వ భారతిరామా పోయిన పూర్వ భారతిరామా

యిననానాదుడు ముగియించు పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా
అయ్యరానామ ముగియించు, మేలైన పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా
పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా, యీగండము తప్పిస్తాము మేము
అట్టిపొంగిపోయే వేయించుతాము అది అం తిప్పించు కాదు, చూచా నావలి వ్రంచు
తాము అస్తంభాలు పోయినకేన, మూడు పట్టణ పూర్వ భారతిరామా
యనాలు మేలైన పూర్వ భారతిరామా పోయిన పూర్వ భారతిరామా
యిననానాదుడు ముగియించు పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా
అయ్యరానామ ముగియించు, మేలైన పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా
పట్టణపులు పూర్వ భారతిరామా, యీగండము తప్పిస్తాము మేము
అట్టిపొంగిపోయే వేయించుతాము అది అం తిప్పించు కాదు, చూచా నావలి వ్రంచు
తాము అస్తంభాలు పోయినకేన, మూడు పట్టణ పూర్వ భారతిరామా
యనాలు మేలైన పూర్వ భారతిరామా పోయిన పూర్వ భారతిరామా

తుపాకులబారు పెట్టినారు, విచ్చుకత్తుల పారాలుంచేరి
 పట్నంవెడల్పు పములావేసిరి, ఆరువందలా సిబ్బందియావేళ
 కారుకడ్డుగావారు కమ్మినారు, ఆ స్తంభాలందరిని రాజుగారుజూచి
 పెద్దగాకచ్చేరితీర్చినారు, రామాయానాలు చదువుతున్నరయ్య
 రాజకులర్థము విప్పిచెప్పతారు, యిటువలెకాలము పోగొట్టుకొని
 తెల్లవార్లుగా కావలియున్నాను, నిండువొక్కవో పోగొనినాడు
 కరకర్పవృద్ధు పొడిచేవేళలోన, నాగమునీం దుని గట్టుకాడనైన
 పుట్టలోన మంటలుగుండింది, పన్నెండుశిశువుల ఆదిశేషుడయిన
 కోపముచేత పుట్టావిడిచినచ్చెను, భూచక్రపట్నము నచ్చిచేరినాడు
 ముందుఆరాబులు తానుజూచినాను, విచ్చుకత్తుల పారాచూచినాడు
 తుపాకీబారులుచూచేను, యంతిలంగికురావే లక్ష్మీదేవమ్మా
 నాకేసీపు యత్నంపెట్టినావా, అప్పుడీమాటలు యిప్పుడులేవమ్మా
 రక్షించినవారిని నివ్వేమీ, భక్షించును నిలుచుకున్నవమ్మా
 అయితేమంచిది కావయ్యనునను, అక్కడనానెన్నుకుమాయయైనాడు
 స్తంభాలమొదటపుట్టుకునాగన్న, యంతినాచూచు గాలనె లక్ష్మీదేవమ్మా
 యీమంటలోనేను మాడిబోదునని, అట్లానాను యత్నంకేసినవా
 అక్కడనానెన్నుకుమాయయయ్యెయ్య, యేమనిలుపుకోల్లొప్పుట్టేను
 అన్నమాటకేపుకెప్పువనభామా, అడిగినిమాట తెప్పవనభామా
 అకలిగావిడేమవచ్చినాను, అయ్యోవ్యామీ నాగయ్యసీపు
 నన్నుపాపకర్ములు ఇట్లావుంచినాను, పన్నించుపవలెనియత్నంచేసిరి
 సీవెట్లాగువర్తించినానెడి, న్నాతోవలు వేకేపున్నవమ్మా
 నాబిడ్డలయిన చూచినప్పినావా, ఎచ్చేటప్పుడు చూచినచ్చినావే
 నేనుచచ్చేవానిచూచకేవచ్చాను, కడుపుపండుగా ఆగింమవ్వాయి
 యేమగుకూతుళ్ళుతలచినాది, పోకూతుగా సూర్యవాగమ్మా
 నేనెప్పుతానే చిన్నబిడ్డలాగా, పోకూతురా ఉద్దికవ్యకా
 అమ్మ వెప్పుతానే చిన్నబాలలాగా, ఆరుగురకూతుళ్ళవయితేను
 ఆరుగురకీబుద్ధినచ్చినాది, నావడోకూతురు బాలనాగమ్మ
 యేమియెరుగని కూతురునాతిల్లి, ఇరుగింటికి పొరిగింటికికాపును
 పంచలపట్టునిలుచుండునమ్మ, యిరుగుపొరుగు కనుచుండురేమా
 తిల్లిలేనియాబిడ్డలమ్మలారా, ఇరుగోవడసి పట్టుకునాగన్న

గుక్కెడునెత్తురు బాక్కెడుకందేమి, కాట్లాపట్టి లేచెనునాయన
 తొట్లోలేచి పుట్టలోపుట్టేనూ, యెట్టఁచె యెట్టపోయెనమ్మ
 యీ కావలలున్న వారెవ్వరెరుగరమ్మ, లక్ష్మీదేవిమూర్ఖుకొన్నదపుడు
 తనమూర్ఖ తాను తెలుసుకొని, యింకానన్న యెందుకుంచినార
 కచ్చేరిమీద మంత్రులువిన్నారు, మహాపభోఈగండంతప్పిపోయెనయ్య
 యికవచ్చిన భయములేదురాజా. నాగేంద్రుడు వచ్చువేళతప్పె
 నాల్గుఘడియలు ప్రాద్దుయెక్కెనయ్య, అమ్మకువచ్చి యీ సములేదయ్య
 రాళ్ళితోకొట్టిన చావులేదురాజా, పుక్కిటవీడెము చెదరనవ్వెరాజు
 నామెత్తులు మంచియుక్తులయ్యా, యీగండము తప్పించినారూ
 దిగునకచ్చేరికివచ్చినారూ, ఆగొలుసులతోటి క్రిందికిదింపిరి
 తొట్టతాళాలు తీసినమ్మలారా, తందాన రాజనందనాన.
 తొట్టంతార క్షయమయ్యా, మొలలోవుండే బాకుదూసెనురాజు
 ఆ బాకమీదనే నెగరిబోయెరాజు, ముగ్గురుమెత్తులు నిలువబెట్టిరి
 రాజుచేతిబాకునిలువబెట్టి, మహాపభోమీరెందుకధైర్య మొందుతారు
 భూమిలోవామకరచితేలంతాచచ్చేరా, మెత్తితగాండనులపిస్తామయ్య
 లక్ష్మీదేవికి మంత్రినారేమి, అమ్మకువచ్చిన భయములేదురాజా
 పట్టపుదేవి బ్రతుకుతుందిరాజా, మెత్తితగాండను పిలిపించినారూ
 పన్నెండుమంది శ్రీఘమొచ్చిరి, లక్ష్మీదేవికి మంత్రించబోతే
 వెర్రిబాపాదులు యెందుకుచాడగ్గు, మంత్రించిసన్ను బ్రతికిస్తారేమి
 బ్రహ్మదేవుని సెలవాయెనాకూ, నేను గట్టిగ వెళ్లతామతండ్రీ
 మాబలిమినే లక్ష్మీదేవికి, మంత్రిస్తూవున్నారు యెలువలెనూ
 నాగదిగురా నాగదిగురా, నామనిచేకొనరా
 దిగుదిగు దిగుబాలనాగ, ముదముతో రేపలెమ్మద్దులనాగానాగాదిగుర

వ. నాగయ్యా! నాలెండిగన్నయ్యా నాలెప్పులనవరించి నన్నెలు
 మయ్యా యీలవాల్కరితే ఇక యెన్నటికీ గుండ్రాతితో గొట్టినచావు
 లేదన్నడియ్యా నాగదిగురా నాగదిగురా నాగదిగురా తోకనుతొ
 మ్మన్నూరు ముత్యాలుగల నాగా పక్కను పదివేలు పొడబుగలనాగా
 వీవున యేనూరు పూసలుగలనాగా పాలుపొంగుంటి పడిగలనాగా పడి
 గలమీద చిన్నకృష్ణుని పాదములునాగా, నాగాదిగురా.

నిండువున్నమనాడు పండువెన్నెలనాగ సర్వగ్రహణముపట్టిన చందమునుమింగి ఇలలోపేరు ఇంపుగ నాగాదిగురా నాగ దిగురా. ఇది గడ్డ అదిగడ్డ కంటపాలపుగుడ్డ, ఇదికొండ అదికొండ యెరమారులీ కొండ యీకట్టు ఆకట్టు పాము లారాకట్టు యెరుగానాగదిగురా. శివ భక్తి వకశంక శివునిపాదమాన వానిభక్తి శంక హరిపాదమాన దేవభక్తి వకశంక దేవునిపాదమున దేవదేవుని పాదమాన ఎరుగానాగాదిగురా, వెర్రి బాహులాయెందుకుచాడస్త్రం, యికను ప్రాణమునిలువకన్నదోయి నాపెనిమిటి పిలువమన్నదోయి, భోజరాజును తీసుకొచ్చినారు పెనిమిటిహస్తం చేతవుచ్చుకొని, విన్నావా నా ప్రాణమ్మ భుజా బిడ్డలున్నారు పసిబిడ్డలయ్యా, కలిపెనుబిడ్డల వచ్చునించిరిని బిడ్డలలో నెట్టా నాగుతావోనీపూ, నేనుగట్టిగ వెళ్ళుతానురాజా మరుపెండ్లి నీవు ఆకవచ్చరాజా, మూడుదిల్లి గట్టిగవస్తేను నాబిడ్డలకు అన్నమువెట్టకు, నాబిడ్డలకు నీళ్ళుపొయ్యవయ్య మారుపెండ్లి నీవు ఆకవచ్చరాజా, మూడుపెండ్లియునే నాక తేనూ మొగవారిని తీగమునమ్మరాదు, పాలుఅన్నమే ముట్టించెనమ్మా పుస్తకాలు ముట్టించెనమ్మా, నేనునాని గొనలుచేసెరాజా అయినదోషమునాకు యెందుకయ్యా, నీకు పెండ్లి యీకట్టుప్రంబేనూ పిల్లలనయిన తిగినచోటనయ్య, తిగినచోటను మరువులు మాటలాడి చిన్నవాండ్లకు పెండ్లిండ్లుచేసి, నాదీనీ పెళ్ళి విడలాకూ అత్తవారిండ్లకు విడలపంపియి, ఆసికేనీవు పెండ్లియాడునాజా అందాకనీవు పెండ్లియాడవచ్చు, నేను భాగ్యిగా ఆకవన్నదయ్యా ఇకను ప్రాణంనిలుననంటపిచియ్యా, నాబిడ్డలపిల్ల మాపునుగుటకయ్యా నాబిడ్డలుగట్టిగ దిగులుపెట్టాకవి, బొటంపిల్లకు చూచకపోయినారు తిండితీర్చిమిచ్చిపిల్లకీ, యేడుగూరకూనున్న కలచెనమ్మ నేను వెళ్ళుతానె చిన్నదిడ్డలారా, వోకూసురా చందనాగమ్మా వోకూసురా వుత్తిరకన్నక, వోకూసురా బాలనాగమ్మ అమ్మ వెళ్ళుతానె చిన్నదిడ్డలారా, కొలికులారు కన్నీరుమంచెనమ్మ రాజలసంపా కన్నులజూదంది, రామగామయని ప్రాణమిడినాది తేపారిబాచి నేంచేసెనమ్మా, దాడులేకవాను రాజా రాజనేకవాను మంత్రిప్రధానులు ముఖపడులేదేమి, పట్నములంలాకూడిరి అక్కడికి

ప్రజలందరు కాకికోకమేమీ, యంతకర్మము యెరుగరుబిడ్డలుగా
 తూరుపుమేడలో ఆడుతున్నారు, చదివిననుము వేళాయెనపుడు
 తల్లిమేడకు పరువునవచ్చిరి, అమ్మరావే మముగన్నతల్లి
 నాకుఆకలవుతుంది అన్నాముపెట్టవే, యెక్కడచూచిన తల్లి లేదాయె
 దాదూలాశామాతల్లియెట్లుపోయె, యిట్లానిఅడుగుట వారుచూచినారు
 యీబిడ్డలు దిగులుపడతారని, బాలలతోటి చెప్పకపోయిరి
 కస్తూరిమాతల్లియెట్లుబోయె, మేముయెరుగము సూర్యనాగమ్మ
 సందులుగొందులు వెదకిచూచినాను, యెక్కడచూచిన తల్లి లేకపోయె
 బాలనాగమ్మ చెప్పతున్నదయ్యా, అక్కావినవే సూర్యనాగమ్మ
 మనతల్లిగారు యెక్కడబోయిందో, తనపుట్టిగిటికి పోయెనుకాబోలు
 పానుగంటివో పట్నంవెచ్చింది, మేనమామలా పట్నమెళ్ళినాది
 మనముసూత్రగా వెంటడించుతాము, మనతో చెప్పక వెళ్ళెనుకాబోలు
 మేడ యెక్కి మిరిపారజూచినారు, నడివిధిలో గుంపులుగూడేరు
 అప్పనినవే సూర్యనాగమ్మ, మనపట్నములో మాణిక్యాలేమి
 మాణిక్యాలననరత్నాలేమియ్య, యేమోకాని అమ్మనచ్చినాని
 అదుగోడెబలుకొంటువుండరమ్మ, మనమహాకృటిపుచ్చుకొండమమ్మ
 ముత్యాలకు నవరత్నాలేమి, నరికినదిగా పుచ్చుకొండమమ్మ
 మనమనక్కటి పుచ్చుకొండమమ్మ, మనతల్లివచ్చి యెక్కడదంటేనూ
 అప్పుడేనుని చెప్పదామెచెల్లె, అప్పనినవే సూర్యనాగమ్మ
 అనుకోబోడే దొరికిందంటాము, ముత్యాలప్పుడు వంగట్టుకొని
 మేడలుదిగి పురుగునవచ్చిరి, మిదిఅంతా చార్ల వేసుకొని
 ముందుకొచ్చేను సూర్యనాగమ్మ, కన్నతల్లిని కన్నులచూసేను
 అయ్యోచెల్లెచందనాగమ్మ, మనతల్లిగనుకనే చచ్చిపోయెనమ్మ
 అయ్యోచెల్లె యికినేమిగ్నాది, కొమ్మకొమ్మ గుడ్డుకున్నరేమి
 అయ్యోబాబూ నవాభోజరాజా, మార్చివే మమ్మగన్నతండ్రి
 అంభోయని అడలపాగినారు, అయ్యోతల్లి లక్ష్మీదేవమ్మ
 కొప్పులెవ్వరు పెడుతురెనాతల్లి, మాకుపాపట యెవరుతీతురమ్మ
 మాకుగుమ్మపండ్లు యెవరువేతురమ్మ, తల్లిలేకుంటే తండ్రప్పడేలేడు
 ఆడవారికి అమరికేవుంటుంది, చుగవారికేమి డెలుసునమ్మ
 తండ్రియేడ వాడివిడ్డలేడవానూ, ప్రజలంతయు కాకికోకమాయె

మంచిగంధపు తరువులుచెచ్చిరి, దానిమ్మతో కాష్టమేసినారు
 లక్ష్మీదేవిని దానముచేసిరి, బిడ్డలుతండ్రి చెరువులకాదాను
 స్నానముచేసి యింటికిచ్చినారూ, తందాన రాజనందనాన.
 బిడ్డలుతండ్రికి అన్నముపెట్టిరి, పదిరాత్రుక్కు వెళ్ళబుచ్చినారు
 దినవారాలు చేసిరిలక్ష్మీకి, బిడ్డలుగట్టిగ దిగులుపడతరానీ
 అనేకబుద్ధులు చెప్పించెరాజూ, అటుకులుబెల్లము పంచనారయేమి
 శిరిశనగపప్పు తెప్పించెరాజూ, పటికిబెల్లము తెప్పించెరాజు
 మామిడిపండ్లు నిమ్మపండ్లుయేమి, అమ్మనుగట్టిగతిలవ కుండనుండ
 ప్రొద్దునబిడ్డలు లేవగానేరాజూ, యాపండ్లుఫలాలు చేతికిచ్చెరాజు
 నాల్గుఘడియలకి ప్రొద్దుయెక్కువరకు, నాల్గుకూరలుఅన్నమూనుయేమి
 బిడ్డలకుయిననిళ్ళపోసిరాజూ, తనచెతిమీనుగా అన్నంపెట్టుకొని
 తల్లినిగట్టిగతిలవకుండనేమి, పేమతో పెంచెకూ బిడ్డలూరాజూ
 అట్లా నెలలు చెందుగడిచినాయి, పట్నంలోపల కాపురంబాగాలు
 రాజబంధువులు కచ్చేరినివున్నారు, వినూరామీరు భోదరాజుగాను
 యిల్లావుంటే యెన్నాళ్ళవుతుంది, కెండ్లోపెండ్లి ఆడనుంటేమి
 మారుపెండ్లిక నాడనంటడయ్యా, బిడ్డలుబ్రతికితే అంతెచాలునాకు
 సత్కాయమన యిల్లాలులక్ష్మీకి, చచ్చేటప్పటికి చెప్పిపోయెనాకూ
 మారుపెండ్లికను ఆడవద్దన్నాది, పాలుఅన్నము మట్టివానునేను
 పుస్తకాలు ముట్టినానుననూ, నేయరానిబాపాలు చేసినానూ
 అసయమము తప్పకుండనేనూ, మారుపెండ్లి మదియూడిలేను
 అనిమము తప్పితేనుమీరు, యెవ్వరుమీరు కచ్చేరికీరాను
 యెవ్వరుమీరు మొక్కువెయ్యలేమి, మొండిదొరతనంనినీకురాజు
 అనిపడలంకా అనుకుంటానేమి, అందుచేతినామనవయ్యా
 యెందరుచెప్పిన వినకపోయెరాజూ, మంత్రిలుకూడా చెప్పివిసిగినారు
 అక్కడికివినక పోయెరాజూ, బక్కనాటి సమయమందునా
 బాలలతోటిమంత్రిలుచెప్పిరి, మేమెవ్వరుకెప్పిన వినకపోయెరాజూ
 మారుపెండ్లియాఆడమన్నానుమీరు, మీరిండ్రిలోనుమీరుచెప్పితేను
 మీరుచెప్పితే వింటాడమీరిండ్రి, యిట్లనిమరి చెప్పనాగినాను
 మంచిదియీవేళ చెప్పుతామన్నారు, తిండికొలుపుకు వచ్చిరిబిడ్డలు
 బాబువివరా నవాభోజరాజూ, యిల్లావుంటే యెన్నాళ్ళవుతుంది

నాయనవారి మమ్ముగన్నతల్లికి, చిన్నబాలలని నీళ్లుపోసినావు
 మాకుకోకలూసీవుగట్టినాపూ, ఆడవారికి అమరకవుంటుంది
 మారుపెండ్లియుఅడుమువోబాబూ, బిడ్డలను పురిమిచూచేగాజూ
 అమ్మామీకు యెవరుజెప్పిరమ్మా, మీకుబుద్ధికితోచించాతల్లి
 యెవ్వరుమాకు చెప్పలేదుబాబూ, మాబుద్ధికితోచెనయ్యయివుడు
 అమ్మావివే సూర్యనాగమ్మ, మీతల్లిచచ్చునవుడు చెప్పిపోయేసేమి
 మారుపెండ్లి నన్నాడవద్దనెచు, నేనాసీమమా తప్పనన్ననోయీ
 తప్పనన్నసేమి ఫలములేదుబాబూ, మాతల్లినిమాకుచూపేవాబాబూ
 పోయినతల్లి మళ్ళీవస్తుందా, నీ యిప్పుడుమాతల్లి భార్యగాబోదుతండ్రి
 నేనుసీనుముతప్పి పెండ్లియాడితేనూ, మీతల్లివంటి యిల్లాబుదొరుకున
 నలెమలుచెడ్డానుభముడప్పి నూ, యంతలేదునే పెండ్లియాడలేనూ
 బిడ్డలుచెప్పిన వినకపోయెరాజు, మరలమంత్రులు ఆలోచనచేసి
 యెట్లురాజుక పెండ్లియజేతాము, ఆరాటికియినాటికేమి
 మర్చుమాతంగి ఆకులుగలవోయీ, ఫిల్లికిజోడాలు పంపించినారు
 మర్చుమందులకు ఆకులుచ్చించి, దాదులక్కడ యెత్తికట్టుకొనిరి
 శనివారము రోజున మహారాజూ, వారవారమున్నానముజేస్తూనూ
 ఏకాయెరువుగల పనుకలిగినారూ, భోజరాజుకు తలంటినారు
 న్నానముజేసి భోంచేసెరాజూ, అంతఃపురంబున పండుకున్నడయ్యా
 నన్నపుకన్నక పట్టుకానేరాజూ, పెండ్లిలోయని కలవరించులాయె
 పెండ్లియాడాను బుద్ధివృద్ధినాది, నుంత్తులమగ్గుర పిలువమన్నడయ్యా
 మాగ్గురనుంత్తుల పిలుకొచ్చినారూ, అంతటమంత్రులు రాజుచేరినారు
 దండముమీకు మహారాజుగారూ, రావయ్యసీవు మంత్రి శేఖరూడ
 ప్రాణనశమిగానాల్గీ దేవమ్మా, పోయినతర్వాత యిన్నిదినములవరకు
 యిట్లువుంటునే యెన్నార్చవుశుంసి, యెదిగిసచిన్నది యెక్కడున్నగాని
 మీకుగట్టిగవిచారించవలెనూ, మగ్గురికి బుచ్చునంతోషమాయేనూ
 నాయభారము కదిలిరిఅవేనా, దేశదేశము వెనకనాగిరయ్యా
 కడపటి నయనాదిపట్టు మొచ్చినారు, ధనశరాజును విచారించిరయ్య
 యేపూరయ్యా బ్రాహ్మణులారమీరు, ఎందుండిమీరు యిందొచ్చినారు
 మాదిభూచక్రిపట్టుమన్నసేమి, యీడకుమీరు యెందుకొచ్చినారు
 విన్నారామహారాజుగారూ, మీయింటికి పప్పు అన్నానికి వస్తమినిరి

యెందుకుపప్పులన్నమయ్యమీకు, యెవరికియేమని తానుఅడిగినాడు మాపట్నముయేలు నవాభోజనకు, మునుపటివివాహం తప్పిపోయినాది

వ. గనుక మీయింట్లో చిన్నదున్నదనివర్తమానం తెలిసిమీయింటికి పప్పులన్నానికివచ్చినాము, మేము ఆరాజునుకొలిచే మంత్రితులమని చెప్పగా దానిమాబిడ్డకునగలేమిపెట్టుతాను, పడవళ్ళు యేరుస్తారనగా ఐదుపట్టుచీరలు ఐదు పట్టురవికెలు, యేడువరహాల సొమ్ములు నాలుగు వందలు ఖర్చయిస్తామని యనగానే బ్రాహ్మణుల పిలిపించి మేలు

వ. పేరుబలములు లగ్నమునూర్ధం విచారించమనెను, భోజరాజునకు మాణిక్యాలదేవికి పేరుబలాలు యెరిమిపహోజనకు బలమైన అగ్నిముహూర్తమున్నది చెప్పగావిని అదేకాయంచేసుకొని మేలు, మంత్రితులుమరిల తిరిగివచ్చినారు, పోయినచ్చిన సంగతులయితేను భోజరాజుతో విన్నవించిరియ్య. మహాపథోయూచేరినచిన్నదిదొరికింది ఏడువరాలసొమ్ముకొన్నాము, నాలుగువందల ఖర్చుకొన్నాము నేటికిపడోరోజులగ్నమున్నదిగా, అట్లురాజుకు చెప్పగానేవిని పెండ్లిభారము మీదేనన్నాడు, అప్పుడుమంత్రితులు తిరిగివచ్చినారు తాలూకాపోతుగున జాబులు వాసీరి తిందాన రాజనందనాన.

పూరిపూరిమేళాలు చెప్పించిరి, కళాపరిమిల పిలిపించినారు వానికిపుట్టచియ్య మొదలినారు, అన్నప్రదానము చేసినహాజూ పెండ్లికొడుకును చేసినరాజును అప్పుడువారికి బ్రాహ్మణులూ పన్నెందునందిల బలముగలదయ్యా, పెండ్లికొడుకు తీసుకచ్చితాన యేడుగురు కూతుళ్ళకునూరాజూ పడవవారీలు సాగించెరాజు సకలమునంద్రభూతతో మహారాజూ, నయనవాదపట్న మొచ్చినాదిగా పూరిముందరా సవారిదిగినారు, ధవళివాడ్వము రాజునిన్నెదియ్యా పాసకమప్పడు దావాములక్షన కావిశ్చేరుకుగ పంపించినాడు దావాములముచ్చచ్చుకొన్నలేదు, పెండ్లికొడుకుకూ ఏడుదులుమాపిరి విడుదలలోనే ప్రవేశించినారు అప్పుడు బ్రాహ్మణులు చెప్పచున్నలేమి తిండిభోషికమువిక్డలుచూడరామూ బ్రాహ్మణులయినశూలాగుచెప్పగాను అమూలలురాజునిన్నెదయ్యా, విడ్డలనమున విడిదిగోనెవుంచి కాదులనక్కడ కావలించిరియ్యా, లగ్నానికిపెళ్ళెను మహారాజు యేడుగురోలు సంధ్రమున చేసీరి తిందాన రాజనందనాన.

—:భోజరాజు రెండవవివాహము చేసుకొనుట. :—

పరిమళగంధము ఎద్దుకున్నరయ్యా, తలంబాలవో పందిటకొచ్చిరి
బ్రాహ్మణులంతా చదువుతున్నారేమి, భట్రాజులు పాడుతున్నారేమి
భోజరాజువో దోసిటతలంబాలేమి మాణిక్యదేవి శిరస్సున వుంచీరి
తలంబాలుగా పోసిరి ఆవేళా, పెండ్లిమీద కూర్చుండబెట్టిరి
కానుకకన్నాలు చిదివించిరపుడు, అప్పుడురాజు యేమన్నాడయ్యా
బిడ్డలందరు వేడుకలయితేనూ, చూడనేలేదు యేమిసేతునయ్యా
అమోఘుని యెవరుగిన్నారూ, పెండ్లికుమార్తె తల్లివిన్నదయ్యా
ప్రొద్దుని తాను బిడ్డలంటడమ్మా, బిడ్డలుబిడ్డలకు కలువరిస్తడేమి
నాబిడ్డను యెందుకిస్తనమ్మా, నాకూసురి కక్కడినునువువచ్చెనమా
ఈమనువుమరిడెనంపుగానూ, అంభోయని అడలసాగెనమ్మా
అయితేదేమి కాసివ్వమనెనూ, ఇంతిమాత్రము తలవకపోతానా
అబిడ్డపేరు ఎందులమోదేవి, మందుచేత మరువకపోతానా
అవేళిగన్నమాయెనయ్యా, మర్నాడు పొగున దాదులందరును
మాణిక్యదేవితో చెప్పిరిన్నారేమి, నీమారుటిబిడ్డలు విడిదిలోనున్నారు
చూతామంటే చూతామంటారు, తిందాన రాజనందనాన.
తానునిండుమనుగులు పెట్టుకున్నదేమి, చిన్నబాలావద్దకివచ్చేనూ
దాదులతోటి నిలువబుడదేమి, బాలలైనమరి మాటలాడుతారు
మగదిచ్చి బారాలాడుతున్నరియ్య, ఎదుగునిచూచిరిబాలలు
అప్పుడు యెడమచేతినే కంఠమున్నది, తిందానారాజనందనాన.

వ. చిన్నబాలులు పిరికికొకరు చూచుకొని అప్పా ఈర్ష్యాతి
పట్టుములో తిన్నవివాహములైనవని యెల్లెలకుగుట అదృష్టంతిక్కువైన
మనబాలు మనవా యింకెన్నటికి కాలేదు,
యీమెగనుక తనతల్లికాబోలు, యెడమచేతినూ కంఠమున్నది
దిగ్గుదిగ్గున లేచిబాలుగా, కూర్చోనమ్మా సిన్నతల్లిగారూ
యిటనగాన మాణిక్యదేవి, కూర్చొనితల్లి బిడ్డలనుచూచి
మీకుపాపమైనదిచ్చిరేనాత్తి, మీయేమగురికి యేమిపేరులమ్మా
మాపేరుగనుకనే చెప్పెదమమ్మయ్య, సూర్యనాగమ్మా చంద్రనాగమ్మా
ఉత్తరకన్యక దక్షిణకన్యక, పగడినంగమ్మమునికన్యకమ్మా
కడగొట్టుమా బాలనాగమ్మా. యిట్లనగాను మాణిక్యదేవి

మీకు కాటుక చుక్కలు యెవరు దిద్దినారూ, కుంకుమ రేకులు యెవరు దిద్దినారూ
 మీకు కొంపలు యెవరు పెట్టినామో, అయ్యోపిన్ని మాణిక్యాలదేవి [రు
 మాకు గనుక మరితల్లి వున్నదా, వుండతానే తల్లి విపోగొట్టినాము
 మాతండ్రి మాకు కొప్పు పెట్టినాడు, మాతండ్రి మాకు తిలకము దిద్దేనూ
 మాతండ్రి మాకు కోకలుగట్టేను, అంభోయవి అడలరాగినారు
 తల్లి వితలంచుకముఃఖపడలేరమ్మా, మాకు యెవరు దిక్కేనాతల్లి
 కొలకలాది కన్నీరుంచి నారు, మాణిక్యదేవి దిన్నవలేదండి
 బాలలనప్పుడు వోదాద్దినాది తనపైటచెంగుతో శంకుముడిచినాది
 చాదులచేత వువకము తెప్పించి, బాలలందరికీ నీళ్ళు పోయించి
 పాపటతాను దీర్చినమ్మయ్యా, యేడుగురికి కొప్పులు పెట్టెను
 కస్తూరితిలకం దిద్దెను బిడ్డలకు, చెక్కిళ్ళకు గంధము పూసేనూ
 యేడుగూనికి చీరలుగట్టెను, గుల్తంపురచి కలు దొడ్డిగించేవమ్మ
 యేడువరుస నగలు ధరించేను, విడివ్రువ్వము చేతికిచ్చినాడీ
 అర్థములోపల నీడమాచినారూ, మల్లుపుండవలెను విన్నమాకు
 అడవారికి అమరిక వుంటుంది, మొగవారికి యేమి చేయనునమ్మ
 మాణిక్యదేవి తిగివచ్చినాది, అయిదోజన కంకణములయితేను
 కంకణంబులు విప్పిరిరాజనకు, విప్పిరనోజన ముఖంబు ముచేసిరి
 మూడు నిద్రలు చేసెను ఆరాజు, అక్కడనుంచి లేచెనమ్మలాగా
 మాణిక్యదేవిని తీసుకపోయిలేదు, విడిచిపోక మరచివున్నరాజు
 తెల్లవారుజామున మహారాజు, పెన్నెండువలెను బలములోనురాజు
 భూచక్రపట్నము చేరవచ్చినారు, పట్నము పెండుకోసులున్నవయ్యా
 బోడాలవారు ఖబురు దిచ్చినారూ, రాజుగారిది పట్నమేమి గామి
 పెద్దయేనుగంకటిచచ్చినా మన్నికమనెను రాజువంశానికి
 రావయ్యబోమంత్రశేఖరాడ, మంత్రులుగాదా మనువుదచ్చినారు
 యేమివచ్చినమంత్రులకేకాదా, యేమేమి కారణమన్నావమహారాజు
 అక్కడమంత్రులమగ్తం పెట్టినారు, దానికాలపక్వమాయెరుమహారాజు
 అదియెప్పుడు నచచ్చేది కాదా, అనుమానము మదియందువద్దు
 అడకురాజు పూసుకున్నాడయ్యా, పట్నములోకివచ్చియూనే
 నాలుగువీధులుగ్రాహిగిందిరి, సింహద్వారము దాకివచ్చెను
 డెరీబండి వచ్చెను పల్లకి, మొగమాలము పెగిపెగిమన్నాది

యిదియేమోయిమంతిశేఖరూడ, అక్కడమంత్రులు మర్కంపెట్టినారు
 మహాప్రభాతుమ్మెదలైనచాలతోలిచినావి, పట్టులేకమరిపటపటమన్నాది
 అడకురాజు పూదుకున్నడేమి, దొడ్లోపల్కి తగ్గెనుఆరాజు
 పదిమందిపేరాంబాడుగూడి, పెండ్లికూతుర్ని పట్టుకున్నరేమీ
 పడకటింటికి తీసుకనస్తాను, కుడికాలయిన పెట్టుమన్నరమ్మా
 కుడికాలుమరి పెట్టెమాణిక్యమన్న, దొంతులన్నియు దొర్లసాగె
 ఇదియేమోయి మంతిశేఖరూడ, పండికొక్కలు క్రిందతివ్వినాది
 పట్టులేకమరి పెటపెటమన్నాది, అడకురాజు పూరుకున్నడయ్య
 నాలుగుఘడియల రాత్రియాయేను, పాలకుండగా ఘక్కునపగిలింది
 ఏమికారణమంబాడుమహారాజు, అదివిల్లియెక్కియు బోర్లతోచినాది
 అడకురాజుసనుదాయించుకొని, నీల్లగాప్రాద్దు తెల్ల వారువరకు
 దొడ్డితెల్లలుపడిచెప్పేమి, యిదియేమోయి మంతిశేఖరూడ
 అడకుమంత్రులుచెప్పలేకపోయారి, మాణిక్యదేవివైమనసువిరిగెరాజుకు
 నిన్నటిరోజునుయింతమామెనయ్య, యీవేళిరోజున విడ్డలుచస్తారు
 లేకటిరోజున నేనునెప్పుతాను, వీవికర్మము పాగావుంటుంది
 దీనిభాగ్యము యింతెచాలునయ్య, యేడుగూరి విడ్డలతీసుకొని
 తూరువుమేడకు ప్రవేశించెరాజు, తనదిగ్గరానొక్కరిబంపి
 మాణిక్యపుదేవినికొనిగలేను, బుచ్చోబుచ్చుగా తెప్పించెమరాజు
 దానికినిలకు గ్రాసమాలేదేను, తిందాన రాజనందనాన.
 మంగళసూత్రము యొకటివున్నదయ్య, కట్టుబట్టుతోవిడిచిపెట్టినారు
 మాణిక్యదేవితనమేడియంబూ, గోడిఘనాదులు కట్టిచెమరాజు
 మాణిక్యదేవి మేడిమిమీదగానూ, అక్కడకాకి వాలలేనేమయ్యూ
 ౧. మాణిక్యదేవిమీద రాజు విరోధముగా నుండగా.
 అదిలేదితనమేడిమిమీదకొన్నే, దానిఅంబునవేయించెరాజు
 ఇట్లుకొన్నిదినములు గడిచిపోయెయ్యూ, దానికియేమి గ్రాసములేదయ్య
 మంత్రులురాజుకు చెప్పుతున్నరియ్య, మాణిక్యదేవిఅప్పుచాస్త్రీగాను
 నీవుగనుకనే పెండ్లియిడినావు, అనభవించెరాజు లేడయ్య
 అన్నానికిప్రతిపదితివుంటే, గ్రాసానికి యేమిచెప్పినారు
 అమాటలన్న మహారాజుని, నాచేతిమీదుగా యివ్వనంబడేమి
 మోదియింట్లో చెప్పువనండ్తోయి, అక్కడనేతానేమిచెప్పెరాజు

మూడుసోలల మొక్కజొన్నలయిన, భత్యంకోసం కుయ్యమన్నడయ్య
మోడియంటికి చీటివాసినారు, తనబిడ్డలబాగా బెంచుతున్నడయ్య
యంతలోనెమహారాజగుకాను, ఢిల్లీనుంచి స్వర్ణవచ్చీరి
ఢిల్లీజమాబంది కెళ్ళుతాడురాజూ, లేవయ్యవో నవాబోజరాజూ
కట్టిననదురులు విప్పుకున్నడేమీ, ఆరాతుయింటికిబోవమంటారు
భోంచేసి వెళ్ళుకమంటాడురాజు, తందాన రాజవందనాన.

వ. అట్లయెంతమాత్రమక్కరలేదు, కట్టిన నదురువిప్పుకంటేదు
దారిలోరాజు భోంచేయవచ్చు, యట్లనగానే మగ్గుతులను జూచి

వ. ఓయిమంతిశేఖరుడా! నేను ఢిల్లీ జమాబందికి వెళ్ళుతాను.
బిడ్డలయెవరికి వాళ్ళుగించిపోదునూ, నాకేమియు తోచకయున్నది.

వ. ఓమగ్గుతీ! మనచిన్నబాలలను నావెంబడిగా ఢిల్లీపట్నానికి
తీసుకపోతాను మీరందరూను నావిడిచిపోనే యందుకని నియమించగా
అమాటలువీని బిడ్డలున్న మేడకువచ్చి మాణిక్యదేవిచిన్ననాండ్లను కను
సముగచేసి పిలచె మేలు మేలు.

అంతలోనె యాచిన్నబాలలయిన, పదిగువవచ్చీరి కిన్నమృత్యుకు

వ. ఓసూర్యనాగమ్మా! ఓచందనాగమ్మా ఓబాలనాగమ్మా
మీబాబుఢిల్లీపట్టణమబోతాడు మిన్నులపిలుచుకుపోవలయుననియున్నాడు
గమక నావెంబడిరమ్మనిచెప్పితే, అయ్యోబాబు యీవరికుసీతో కూడా
మాతల్లివచ్చి నిండాదివములుకాలేదు గమక మేమురాము, యింటివర్త
నుంజెడము నీవు ఢిల్లీజమాబందికి వెళ్ళిరమ్మని చెప్పుండి మీరెవరిదగ్గర
నుంటారని అడిగితే మోసివడమంటామనిచెప్పండి మీరిన్నిమిమ్ము
లబాగాచూచునాయని యడిగితే మాయమృత్యుకన్నను బాగాపోషించున
నిజెప్పండేయని చెప్పింపగా,

మంచినబాగన్నావమృత్యుని, ఆబాలలయిన మరెవరి వచ్చినారు

తండ్రికోలువునవచ్చి చేరినారు, రాగానె బిడ్డలతాను జూచెవరూ

వ. ఓకొడుకా సూర్యనాగమ్మా, ఓకొడుకా చందనాగమ్మా
ఓకొడుకా బాలనాగమ్మాయని పిలచి,

అమ్మారండే చిన్నబిడ్డలార, తందాన రాజవందనాన.

వ. నేను ఢిల్లీపట్నానికి పోవలేను ఓసూర్యనాగమ్మా మీరు
కూడారావలెనని చెప్పగావని మేమెందుకురావలెనుతండ్రియనిచెప్పగా

నేను అజమాబండికి వెళ్ళుతాను మీరు అక్కడ నావిడిదిలో యందురనిజే
పుగా అయ్యోబాబూ మాతల్లివచ్చి నిండాదిసములుకాలేడు గనుక
మేముయిక్కడ నేవుండెదము నీవుబోయిరావయ్యా యనిజెప్పగా అయితే
మీరు యెక్కడనుండెదరని యడుగగా, తండ్రిమేము మాపిన్నిదగ్గర
నుండెదము. అమ్మామిమ్మలమీపిన్ని బాగాచూస్తుందా యనియడుగ
మాతల్లికన్న బాగాచూస్తున్నదని చెప్పిరి.

వ. అయితే మీ కెప్పుడుమనసుకుదిలెనో నాకెప్పుడేమనసుకుదిలె
ను. ఎవను వపుగించిబోతానని మాణిక్యదేవి మేడకువచ్చి మేలు

వ. ఎవరో యింట్లో మాణిక్యమనిచిలువగా, యేమనినడిగనంతనేను
శిల్పికి వెళ్ళుతున్నాను ఈచిన్నవాళ్ళు నీదగ్గరనుండవలెనని భ్రాంతిపడ్డారు
గనుక ఈచిన్నవాళ్ళను యెటులపెంచుతావో అనుకొనుచుండగా భూల
క్ష్మివినగాకేటెర్రెరాచాచిన్నవాళ్ళ కేమితక్కువ ఏమికోదువు లేదుగనుక
ఖర్చుకిచ్చిపొండవగా పదివందలరూపాయలు ఖర్చుకిచ్చెను యివ్వగానే
శిల్పిపట్నము జమాబండికయి, నీవుబోవయ్యనా పానాధా
అట్లనగానే పల్లకిలోరాజు, కొలువుతీయన నవాబోజరాజు
అట్లకిచుట్టు నిడ్డలంకరూను, చుట్టుకొన్నారు తండ్రినిగఃఃకాను
నాయన బోమమ్మగన్నతండ్రి, నీవు శిల్పిపట్నమెచ్చి యేమి తెస్తావు
నేనేమిజెచ్చేది నూర్యనాగమ్మ డిల్లికోశలు తేవయ్యబాబూ
రవి కలుజేమ్మ నవాబోజరాజు, డిల్లిసాములు తేవయ్యబాబూ
పటికిజెల్లము చెప్పించుగాజా, పంచవారవొక కూసురడిగినాది

వ. డిల్లికో మంచిమంచి బొమ్మలున్నవట తండ్రి,
బొమ్మలయినను జెచ్చివెళ్ళవయ్య, మంచిదంటనే వెళ్లెను నువ్వోరాజు
గురాలమీద గొరకలయి తేమ, గుబులుగుబులవి వేయుచున్నరయ్య
యేమగలయిన ముందునకువగను, డిల్లిపట్నము చేరవచ్చినారు
యిట్లానెళ్ళగా గొకడినమందునను, అహంవాస్యయా దినమొచ్చినాది

వ. గాజు చూచుకళ్ళినమగుననము అమావాస్యవచ్చిందిఆరోజున
ఆయమ్మ చిన్నబాలలచూచి అమ్మారండి నిడ్డలారా యీవేళిందు పు
న్నమిగనున్నది గనుక నేటికిమీరు వక్కప్రొద్దువుండండిఅనగామేమెం
దుకుపిన్ని వక్కప్రొద్దువుండెదనగా అమ్మమీరు ప్రొద్దాక వక్కప్రొ
ద్దుండి ప్రొద్దుగుంకినతిరువతి ఆపున్ననుచగ్గిదున్నిచూచి భోంచేసితి

పున్నమచంద్రునివంటిపెనిమిటిగా, మీకువచ్చాడే మాతల్లులారా
 యిట్లనిబిడ్డలకందరికయితేను, చెప్పగానెవిని సంతోషపడ్డారు
 అబిడ్డలయిన రెండుజాములుగనుకాను వక్కప్రాద్దునువారుపున్నారయ్యా
 మొదటితూరిగాపినతల్లినిజూచి యికమతాళలేము మమ్ముగన్నమ్మ
 మాకు ఆకలిఅవుతుందలన్నము పెట్టవేమాకు, పెండ్లిండ్లులేకపోతేమానె
 వుండరెవుండరెముండలారా, ప్రాద్దునను వండివాచ్చినానా
 అని, కటికికటికియని మొట్టెపమలారా, అంభోయని అడలసాగినారు
 తండ్రివెంబడి పోకపోతిమమ్మ, మనకుయెన్ని శ్రమలు వచ్చెనేను
 మనతండ్రియెన్నడుకొట్టెనుయే మనలాతిల్లియెన్నడుకొట్టెనామెనునలా
 దీనిచేతనే చెబ్బలుపడితిమి అంతలోమాణిక్యం యేనుచేసినాడీ
 ఏడుగూరికియేమిబింబయిన ఆవింబలకన్న చిల్లులుపోడిచి
 ఏడుగూరికి యేమిబింబలిచ్చి, అమ్మరిండీ చిన్నబిడ్డలారా
 ఉపవాసముండి పూనకుండిరాదు, కెండుకడవానిమ్మ చెప్పినెను
 దాహమయినమాకు యియ్యవేమూనిచ్చి మళ్ళినమ్మయిన్నానునాండ
 బిందెలుపట్టుక బయలుదేరినారు, తెల్లినికలంచుక దుఃఖపడలేదు
 నీళ్ళుయెన్నడు తేలేదేఅచ్చా తేపడిమెల్లగా
 నేటికిమనకు ఇంతకష్టమొచ్చె అంభోయని అడలచుండుమి
 మాతికాడికవచ్చిరిండ్లియగా, అయ్యోతల్లి లక్ష్మీదేవమ్మ
 మమ్ములయెందుకు కంటిలోతల్లి మాకుయెన్ని శ్రమలువచ్చెనమ్మ
 నీళ్ళుమెల్లలోదురుమిమ్మయ్యా, యెన్నడుమేమి కష్టముగమమ్మా
 ఆకలిచేత నిలువలేకొదిలి, అంభోయని అడలసాగినారు
 అప్పుడుకనీతల్లిగనాయమాయెనమ్మ, అరిటిపండ్లవోవృత్తాలకావించె
 అక్కడి నూమిడిపండ్లవృత్తాలుకావించె ఆవృత్తములక్కడవుండగానె
 ఏడుగూరును యెక్కనాగినారు చెబ్బయెక్క పండ్లుకన్నారు [జూచి
 నూతిలోనియా నీళ్ళుతాగినారు, కొంతలకలి సముదాయించెను
 బిందెలుయెత్తుక నీళ్ళుకొచ్చినారు, బిందెలునిండా నీళ్ళుతాగినానిరీ
 బిందెలోగంటుకు నీళ్లులేవాయె, చిల్లులుద్వారా నీళ్లుకావాయె
 ఒంటిలోబట్టలు బూతిగతడిపెను పిన్నయేమి మాణిక్యలుదేవి
 బిందెలోకిన్ని చిల్లులుయేమే, వుండరెవుండరె కుఁఖముండలారా
 మాతికేపేసికొట్టకొచ్చినారు, మూరెడుతుంటా కరలిసుకొనెను

అపాపిష్టియు బిడ్డలనముతేను పడంగలేవంగ బాదెనమ్మలారా
 విలవిలవిలనిల తిన్నుకున్నరేమి అయ్యోపిన్ని మాణిక్యాలదేవి
 నిన్నును మేమేమి చేసినామమ్మ నేరకను మమ్మగొట్టుతావు
 అంబోయని అడలసాగినారు యేడ్చి అలసటపడ్డారు
 ఏడుగూరును దాహముగొన్నారు నీవు అన్నముపెట్టకపోతేపోయెనమ్మ
 మాకుదాహమున్న యివ్వవేసిన్ని దాహంయిస్తా కూర్చోమన్నాది
 మాణిక్యదేవి తిరిగిపోయినాది బిడ్డలందరికి దాహానికపుడు
 బొంతజెముడుపాలు తెచ్చినాది జిల్లేకుపాలు దెచ్చెనమ్మలారా
 కూలకర్మిగా కులదోహితాను పాపునేను వసనాభి దెచ్చినాది
 పల్లమందుబిళ్ళలు తెప్పించి పాలలోనెకలిపెనమ్మలారా
 ఏడుగిన్నెలు తెచ్చుకుచేసెను రావేరావే సూర్యనాగమ్మ
 రావేరావేచందనాగమ్మ కాహంయిస్తు రమ్మన్నదేమీ
 ఏడుగూరును వెనుగొచ్చినారు అమ్మాగంటే చిన్నబిడ్డలారా
 అన్నముగట్టిగ అవునువున్నది యీపాలుగనుకనే దాహంతాగండి
 యేమియెనుగని విశ్వానాథులూ గుడుకుగుడుకుమని తాగిరమ్మలారా
 తాగినంతిక్కిడికొమ్మలోపలను కొమ్మలోమేమో బరువులేచెనేమి
 ప్పాలువెనకు సియ్యనాగినాని మేమేమాణిక్యాలదేవి
 మాజేవామంతా త్రొక్కివచ్చుదేమివుండ రెవుండరె రండముండలారా
 మీకు నాచేతిపాలు విషమైపోయిందా మీతల్లిదీకినేను విషమైపోయిన
 మీకునేను విషమైపోయినానానాచెయ్యమీకు విషమైపోయిందా [టు
 యెడనుకానితో పడకన్నెనమ్మ పడమటింట్లో ప్రదోసినాదియేమి
 తలుపులకు తాములేనేను తల్లి లేనియూలికాతల్లెనేమి
 తల్లికించి బిడ్డలునాయనా దామవైనగాకమ్మెనమ్మలారా
 బిడ్డలకు ప్రాణాలు పోవోవనివచ్చె కన్నతల్లిని తలచుచున్నరేమి
 కన్నతల్లిగొద్దొకమాయెనమ్మ యూకోరివిషమును నాతల్లి
 అమ్మతనారముచేసెనమ్మలారా కొంతనేపటికి తలుపుశిసెనమ్మ
 పొద్దు పొద్దుగూకినాది అంతలోవిడ్డలు కంట్ల తెరచిచూచి
 పిన్నియేమి పొద్దుగూకినాదా యుగగానే యిప్పిమాణిక్యాలదేవి
 ఈముండలకక్కడి గట్టితయువమ్మ ఇక్కడినావకపోయారి
 పిన్నివున్నమచంద్రుడుపొడిచినాయేం ఇప్పుడేచంద్రుండుపొడిచినాడు

కాసేపుగపండుకొండిమీరు, మిమ్ములచంద్రుడు పొడవగానలేవుతాను
 పడమటింట్లామరల పండుకున్నారోయి, అయిదుతల్లల బాగులు తెప్పించి
 నట్టింటనేపోగుపోసెనమ్మ, నిప్పులువేసి రగలపూదనమ్మ
 మణుగుమిరపకాయలుపోసిందీ, తలుపులకును తాళాలువేసేను
 ఆయింటినిండా కారుపుట్టేను, దగ్గనాగిరి విడ్డలునాయనా
 పూసిరిఆడదు బాలలకైతేను, తల్లినిగట్టిగ తలచుకున్నరేమి
 కన్నతల్లిపొడగట్టెనమ్మ, మిరపకాయలాకారూ లక్ష్మీ
 సాంబ్రాణియూ పరిమళమాయేను, విడ్డలందరు బోయినారనకొని
 కొంతసేపటికి తలుపుదీసెనమ్మ, అంతట జెల్ల జెల్ల వారివచ్చె
 పిన్నియేడే పున్నమచంద్రుడు, పున్నమచంద్రుడు పొడవపొడచేనేమి
 మిల్లాచంద్రుడు కూకనూకేనేమి, అల్లయితేమాను అన్నముపెట్టవే
 ఇప్పుడుమీరు అన్నముతించే, మీకు ముసలిపునుషులువచ్చురేఅన్నయ్య
 ఈవెళకూడి వుండిమంటదేమి, ఇకనుమేము వుండలేమిపిన్ని
 అలానైతే పుట్టివుడికంటచుక్కోమన్నాది, న్నానంచేసుకొనిభోంచేస్తారు
 యీవెళకూడిపోలేమిపిన్ని, ఇంకాకెండుఘడియలు రాత్రివున్నాది గాని
 అడవిలోదెయ్యం యెత్తుకవస్తుందా, నేనుకూడి వస్తామివదండి
 ఏడుగురిని వెంబడితీసుకొని, పూరికిమఠ దక్షిణమందూస
 అడవిలోవాడు దేవళమున్నాది, ఆదేవళానికి తీసుకొచ్చినాది
 దేవుడుగుడిలో దేవుడువున్నాడు, మీకుదిశబునా పెండ్లికావలెనూ
 దేవునికిమీరు దండిముప్పెడి, యేడుగురిని లోపలికిపిలిపించి
 తలుపుగట్టిగా తాళమువేసెను, మాద్యోదేవి యింటికొచ్చినాది
 యేడుగురువిడ్డలునాయనా, అంభోయని అడలనాగినారు
 తొమ్మిదిరోజులు మిద్దలోవున్నారు, అన్నములేదు దాహములేదయ్య
 నాప్పుడానుగులుఅయిరిబిడ్డిలుగా, రుసురుసప్రాణాలు కుమికలోవున్నాది
 ఘడియకుఘడియకు ప్రాణమువోతుండి, మాకింతకీప్రము వచ్చేనయ్యయ్య
 మేమెరిచావము చేసితిమమ్మ, కన్నరిల్లిని తలచుకున్నరవుడు
 కన్నరిల్లియవుడు జూచెనమ్మ, చీకటిమిద్దలో పుట్టతేనెలేమి
 పుట్టతేనెలో పుడకతేనెలేమి, మిద్దలనిండా తేనెలుపుట్టించె
 చిన్నవాండ్రనొట్లోకి ఆరిల్లికి తేనెదారలు కురువనాగెనమ్మ
 గుటుకుగుటుకున తాగిరివిడ్డలుగా, తాగినవక్క ఘడియకునాయనా

ప్రాణాలుమరి చేరుకున్నవేమి, పిమ్మటలక్ష్మీ భానేయోచించి
 డిల్లిపట్నము వెళ్లెనులక్ష్మీ, భోజరాజుమరి నివ్రపోవుచుండ
 లేలేవయ్యా నవాభోజరాజా, నీకుకడిపెడుబిడ్డలు వప్పగించుతేను
 బిడ్డలను అడవిపాలుచేసినావా, రాజవీపున చరిచెనమ్మలారా
 అంతటరాజు తుమ్మిపడిలేచి, రావోయి మంత్రిశేఖరూడ
 బహుదినమలాయె లక్ష్మీజచ్చిగా, యెప్పుడు నాకలలోరాలేదు
 చూడవోయినాపిచ్చగట్టగాను, అయిదువేళ్ళ హస్తమున్నాది
 బిడ్డలకేమో శ్రమలుపెచ్చినావి, కాగానెకలలో వచ్చిందీలక్ష్మీ
 జమాబంధనీవు దీర్చుకొన్నవా, భూచక్రపట్నము నేను వెళ్లుతాను
 మాటలాకు బహుమంచిదన్నదేమి, రాజువారికి బైటవెట్టినారు
 డిల్లిరాజును చూడకనేరాజు, కయాలమయ్య వస్తున్నాడేమి
 చంగావీలంగల్లకు వచ్చినాడేరాజు, బిడ్డలకప్పుడు వీరలుగొన్నాడు
 యేడగూరికి వెగలుకొన్నాడు, దేవతగూరికి వికలుకొన్నాడు
 పటికిపెల్లము పంచదారకొన్నాడు, శిశుగపప్పు కొన్నాడురాజు
 బాలనాగుకే బావల్లుకొన్నాడురాజు, లెందాన రాజవందనాన.
 బిడ్డబిడ్డలని కలవెన్నదేమి, భూచక్రపట్నం తిల్లినచ్చినాడు
 గుర్రాలమీద ఘంకావేసినా, మేడలుతెలు పారిచూచెరాజు

ఎ. లొల్లకం దానియొక శిశువు కయాలమయ్యతోయి తల్లియింటికి
 వచ్చేటప్పుడు గుర్రాలమీద ఘంకావేయ్యగానే బాబు ననున్నాడని
 మేడలెక్కిమరిబిడ్డలగినుకాను, వారిజూతులు తెల్లడిగినుకాను
 అలాంటిబిడ్డలుబాడలు, మేడిమీదా తానుబాడతేను
 బిడ్డలకేమో పేరిదెచ్చిచ్చినా, తిల్లినమ్మగి పెల్లకపట్నమునెనురాజు
 ఎ. ఓ కొడుకా చెల్లదనాగనమ్మా!

మీరెక్కడుంటే నాబోలారా, పోలెంబుమరి కలవరింపుచూను
 యింటికొచ్చెను నవాభోజరాజు లెందాన రాజవందనాన.

ఎ. అంతటరాజు యెనలేమాణిక్యమునకలగగా పలుకకపోయెను
 రిలుపునావెక్కిత్రోసి యెనలేమాణిక్యమునగా యేమవిపలికను.
 బాలలెక్కడున్నదియడగగా బాలలెడిగితినేకాని నన్నడగకపోతివి
 గదాయు చెప్పగా! ఓభామా! చూడనేమాస్తిగాని బాలలెక్కడని
 యడిగను, సిగ్గులేక బాలలనడగ వచ్చినావు కడుపెడుబాలికల కనిన

లక్ష్మీదేవి చక్కగావచ్చిదొంతికుండలన్ని పగులగొట్టినా దేహమంతా రక్తి, నీవెవరేవే నాబిడ్డలమెచటానికి నీవెక్కడిదానవని నానాహాయి రాముచేసి, పడుకున్న బిడ్డని తీసుకవెళ్ళినాది తంచాన రాజవందనాన.

వ. మాణిక్యాలదేవి చెప్పినమాటలన్ని రాజనిజమనుకొనిమునుపునేను పెండ్లాడక వ్రతమాపట్టియుండి ఆవ్రతమువిడిచి మరల మారు పెండ్లి యాడితివని నా బిడ్డలను దీనిదగ్గర వుంచకూడదని తీసుకవెళ్ళను కాబోలు తీసుకవెళ్ళిన యెక్కడుంచునోయని,

ఘోడుఘోడున దుఃఖపోయెరాజు, పట్నమంతయు వెలికించివాడు సందులుగొందులు వెతకుతున్న కయ్యా, ఆపట్నమంతయుయిల్లుకూదిరి నోకర్లుజూడగ వారికి జూడదొరకలేదు, మరలారాజు పాలకినై తేను బయటపెట్టమని అరణ్యానికైన, మూకువందని బలముతిసుకొని వ్రయాణమయ్యి అడవికివచ్చినారు, అడవియంతట మరి వెలికిజూచినాడు యెక్కడబిడ్డలజూడ దొరకలేదు, ప్రాద్దుపోయెనని యింటికోచ్చిరాజు పుడుకుదాహముతానుపుచ్చుకొని, బిడ్డలెక్కడ నాబిడ్డలెక్కడని దుఃఖపడుతా పండుకున్నడయ్యా, తెల్ల వారన లేచెనుభోజరాజు గట్టిగాముగా మనముపోయివస్తాము, లేవండోయి సుంతిశేఖరులారా రాజుకు పాలగరుడుదీర్చిపోయెను, సకలదైర్యము రాజుకొచ్చినాది కొంతిమూరము సాగిపోవరాజు, తంచాన రాజవందనాన.

వ. అక్కడనుంచి సవిత్రపాలంబాదచిన్న బాలలుపోయినఅడుగు జూడలుజూచి, ఓమంత్రి బ్రహ్మయ్య ఇరిగో ఈమార్గముగా పోయి యుండరయ్యా చిన్నబాలలు ఆ పాటుగా పాలకిదిగి కూర్చుండి అడుగులులెక్కపెట్టె యెనమంత్రి అడుగులన్నవి. అదిజూచి మంత్రి బ్రహ్మయ్య మాణిక్యాలదేవి చెప్పినమాటలు నిజమేనని లెల్లతీసుకపోయింది ఈగొప్పయెడుగులు లక్ష్మీదేవి యెక్కడుంచెనో బిడ్డలనని అడుగుజూడలబట్టి వస్తువుంటారు చీటిబిడ్డవాళా అలాగ జూడదొరికింది. ఇక్కడనుంచి యేమిసేయదుమయ్యాజూడదొరకదు తిరుగలేముమేమని చెప్పగా వినిరాజు నోకొడుకా సూర్యనాగమ్మ, నోబిడ్డలారా యెక్కడుండిగమ్మా యిట్లని దుఃఖపడుమాటలైన, బిడ్డలచెవులకు వివబడినాది

వ. అంతలోబాలలు బాబూయని పిలువబోతారు, యంతమాత్రము మాటలురాలేదు, సాప్పుసారుగులు ఆయిపోయినారు

చేతిగాజలు కదలేబిడ్డలాకు, గాజలుచప్పిడి విన్నాడురాజ

వ. అంతలో ఓమంత్రి బ్రహ్మయ్య తలుపుతీసిచూడు ఒక వేళ
యీమిద్దెలో వుండారేమోయని చెప్పగా, తలుపులు తాళాలువేసి
వున్నది యదవిలో పాడు దేవభాగ తాళాలు యెవరు వేసిరి పగలగొ
ట్టించుమన్నాడు తాళాలు పగలగొట్టిచూడగా

సొప్పసొడుగులైవున్నారబిడ్డలు, ఘోడ ఘోడున దుఃఖపోయె
అభయహస్తములండియ్యవయ్య, చేతులపట్టగ లేవదీసినాడు
బాలలనుగా కండ్లచూచినాడు, సవారిలో వుంచుకున్నడయ్య
తిరిగియింటికివచ్చెనునవభోజరాజు, దారకమిచ్చెను బాలలకై తేను

వ. అంతలబిడ్డలు రోజురోజుకు ఒకచాయగావస్తువుండారు తన
చేతిమీదగానీళ్ళుబోసి యన్నము పెట్టుచున్నాడు
యిట్లునెలరోజులు జరిగినతిర్వానె, ఒక్కగాటిగో సమయమందున
రాజుతనక భోంచేసివెనుక, తాంబూలము వేసుకొనుచుండ

వ. కడగొట్టుకుమార్తె బాలవాగమృతచ్చి బాబూనాకువిడమ
పెట్టుమనియడుగగా విడమపెట్టినాడు మరలరాజుకు రెండోతూలివ్వ
మనియడుగగాతియ్యగానేరాజుకు కోపంవచ్చి శ్రమపెడుతారే
నేనుడిల్లీపట్నంవెళ్ళితి మిమ్మలమీతిల్లి తీసుకుబోయి పాడుదేవ
శములలో తొమ్మిదిరోజులువుంచిందె అప్పుడు మీతిల్లి మీకేమయినా
లేచ్చిపెట్టిందమ్మా సూర్యనాగమ్మ యనిఅడగ అయ్యోబాబూ
మిమ్మలమీతిల్లితీసుకుపోలేదు మారెల్లితీసుకబోతే మరలయగుబ
డతామబాబు నీవుడిల్లిపట్నము వెళ్ళిన మరుదిన మమావాస్యవచ్చింది
మాపిన్నియేమిచేసిందంటే ఈవేళిండువున్నను ఒక్కపొద్దువుండండి
యనినకలశ్రమలుపెట్టి నీళ్ళురాయ్యక చేసేవరికు దాహాకిఅడగి తెకాల
కోటివిషములు దాహాకికిచ్చెను యిక్కడకి చావబోతిమి, పిమ్మటఇం
టినిండా మిరపకాయలు పొడిపొగలుపెట్టింది యక్కడకుచావబోతిమి
తెల్ల వారిజాముననూతికాడికివెళ్ళినీళ్ళు తేమ్మనికుండలుచిల్లులుచేసిపం
పెను. నీళ్ళునిలువలేదనిచెప్పగా మమ్మలకొట్టెను తిరువాలే న్నానము
చేదురుండని మమ్మలనుదేవాలయము కాడకితీసుకువచ్చి యందులో
తొసితాళాలువేసివచ్చి మాపిన్నియని చెప్పగారాజుని

వ. వోయీ మంత్రి బ్రహ్మయ్య యెంతసాహసరాలో చూచితివా

యీబిడ్డలు నేను రాకబోతే చచ్చిపోదురుగదా బిడ్డలను నేనుచూడనూ
నన్ను బిడ్డలు చూడరని,

ఏడుగురిబిడ్డల్ని తీసుకొని, తూర్పుమేడకు ప్రవేశించెరాజు

వ. ఆమాణిక్యాలదేవికిలోపయినంచెప్పిన మోసమాననిధింటికా
డికీ చీటివాని నవాభోదరాజు యిచ్చటనే వేయించెను.

తనబిడ్డలను సుఖోపాయముగా పెంచుతున్నాడు నవాభోదరాజు

వ. అంబో మాణిక్యాలదేవి నయనవారిపట్నమునకు కబురు
పంపించినాడీ యది యేలాగుననగా,

ఆమ్మానాకు మందిమనువుతల్లి, భోదరాజు నామేడకురాడమ్మ
పలుకకు నాతోభాషించడమ్మా, నేను బావిలో చూకనిమ్మయ్యా
ఆలాగని కబురుపంపినాడి, యీనమ్మమానము మహాదేవి విని.

వ. ఆకబురువంటినే మందులనుహాదేవి ఆమ్మానీవు యెందుకు
బావిలో చూకవచ్చు తగినట్లు విచారణన్నానాయని యడవికిబోయి
చెట్టుఆకులు గోసుకవచ్చి బండ్లమీద మెక్కగానాగి మూడుముక్కలుచేసి
కాగితిమిలో ఏమై వానింబంధియగు భోంచేయుఅన్నమిలో నకముక
కలుపు, కూరలో వడివి పక్షులుపు మిక్కిలి నోమిడ్డకలుపు, నీవు నీక
మీదకుర్చి నేసుకకూర్చొని నీదేకు యెల్లుకాకూతాడు నవాభోదరాజు
ఈలాగున జాబులు వాయించెను మందులమాదేవి.

ఆకాబుగనుకనేచూచుకన్నని కన్యా, ఆమ్మానమ్మలు తీసుకున్నకయ్య
ఎప్పుడు నమయముపట్టించుకొని, చనినాగిమోడ నయమందువను

వ. భోదరాజుకుమార్తెగారికిని తల్లిగారి కమ్మనూ పెట్టించి సత్కరించిచ్చి
తాను స్నానానికి బయటవీధిలో, నానాభోదరాజు కన్యాదేవి
తనమేడనుండగా చూస్తూవున్నాడీ, దేవుడనచూ కన్యకాపిడివిడివిడిగను
రాజుభోంచేయ చున్నఅన్నమిలో నెగరకపోకలిచెను నానాభోదరాజు
మర్జగలోపకటికలిపివేసినాడీ, తనమేడమీదకి పూర్చివియన్నాడి.

వ. తిర్యాగ రాజు స్నానముచేసి భారించి యంగివైరములో
పండుకొని విడవబోతున్నాడు.

విడవబోతూనే చూకన్యనుని, ముకులువుట్టెను ఆరాజు కేమి

వ. యంబో కన్యకదేవి మాణిక్యదేవి మేడకు నస్తూవున్నాడు
యితడు రావడం చూచి,

తలుపుక్రియన వేసుకున్నదయ్యా, యెవరేమాణిక్యం భామరోలేమ
తలుపుతియ్యవే భామరోలేమ, యిట్లుచెప్పగా మాణిక్యాలదేవి
యిక్కడేమి పనివుండివచ్చినావు, పోయినీకుమార్తెల దగ్గరనేవుండు
నీ మీదగ్గ చేమచే నేను వచ్చిన నూ, యింతవరకులేని మీదాక్షిణ్యం
యిప్పుడెట్లనుగలిగెనుమహారాజా, నీవురాకజోతె నేను చావలేను
పోహమ్మన్నది మాణిక్యదేవి, తియ్యవేభామ తలుపుతియ్యవేమి

వ. అనగా నీయేమగురు కూతుళ్ళను గొంతుకొనవచ్చితే ఇక్కడ
డికిరావలయునుయనిచెప్పగా హరిహరి శ్రీరామాకనుకున్న కుమార్తె
లను ఏలాగు గొంతుకొననీయిచెప్పగా నీవు గొంతుకొయ్యలేవు
గనుక యరణ్యమందు విడచివచ్చితే నామేడకురావలెను లేనిపక్షమున
కుమార్తెలద్గిరనే వుండమనగా రాజు గిరునతిరిగి చక్కావచ్చి చిన్న
వాండ్లు విడచుచూ వుండగా,

అమ్మారండే చిన్నబిడ్డలారా, ఓకొడుకా సూర్యనాగమ్మ
ఓకొడుకా చంద్రనాగమ్మ, ఉత్తరకన్యక దక్షిణకన్యకా
నునికన్యకా పగవాలనాగమ్మ, ఓకొడుకా బాలనాగమ్మ
అమ్మలారండే చిన్నబిడ్డలారా, మీమేనమామలవల్లునుజోదాము

వ. ఇట్లు పిలువగా అందరన్న వివరలేవి యెందుకుబాబూమేన
మామలవల్లుమనగా కలకాలము మీకునీళ్ళుపోసి అన్నము పెడుతూ
యింటి మనెట్లు జరుగును ని. పానుగంటి వల్లుములో మీమేనత్త
మున్నది అక్కడే మిమ్మల విడిపించినట్లయి మిమ్మలను కోపాయంబు
గావెంచునుంది అనగా అక్కడే సేనమామలబాబూ ఎక్కడమేనత్త
మాకు సేనమామలేయింది మీమూవట్టివనాను రాజోయిరి మాలిల్లి
చెచ్చిననాను రాకజోయిరి మాలిల్లిచెచ్చిపోయెరుగనుక చెడిమననా
రింటికి వెళ్ళవలసివచ్చింది అనగాఅలాగైతే జోదామన్నార చిన్నవా
ళ్లను ప్రయాణించేసి దీసుకవెళ్ళుతామనిచెప్పగా రావయ్యనాపాణ
నాథా అడవిలో నీకుఅన్నమెవరు పెడుతారు గనుక భోంచేసిపొండని

వ. మీకు సేనమామలు యిందినేమన్నారగాని పదిసంవత్సర
మునుంచి వారికిమాకు జట్టేయవచ్చి వారికికి నమనెళ్ళలేదుమా
యింటికి వారురాలేరు నేటికి మీతిల్లిచెచ్చిపోయెరుగనుక చెడిమననా
రింటికి వెళ్ళవలసివచ్చింది అనగాఅలాగైతే జోదామన్నారు చిన్నవా
ళ్లను ప్రయాణించేసి దీసుకవెళ్ళుతామనిచెప్పగా రావయ్యనాపాణ
నాథా అడవిలో నీకుఅన్నమెవరు పెడుతారు గనుక భోంచేసిపొండని

నాలుగుకూరల యన్న ముండినాది, యడ్డడుబియ్యం నానబోసినాది
కోమటింటికవచ్చెను పినతల్లి యర్థశేరు వననాచి లేచినాది
పిండిగొట్టిమరి కలిపెనమ్మలారా యేడుగూరికి యేడుగొట్టెలేమీ
యేడుగొట్టెలు కాల్చెనమ్మలారా భోజరాజును భోంచేయబెట్టి
సద్దియన్నముకూడ కట్టినాది, యేడుగొట్టెలు రాజుచేతికి
తందాన రాజవందనాన.

వ. ఏడుగురుబిడ్డలకు యేడుగొట్టెలు ఇవ్వండి గొట్టెలు వక వేళనీవు
తినపొయ్యేవు తింటే యది భాగ్యముకాదు ఫలస్తుకాదు నాగొట్టె విగ్ని
పోయిందని వకరిహొకరు పోట్లాడుతారు యని జెప్పగా,
గొట్టెలుతీసుక రాజువచ్చెనమ్మ, యేడుగురినో బిడ్డలకిచ్చేను
ఆగొట్టెలులతీసుక నడిగట్టినారు, ఏడుగురిని వెంటపెట్టుకొని
భోజరాజుగా బయలుదేరెనయ్యా, పట్నంబైటికివచ్చెను మహారాజు

వ. ముందరతండ్రి పోతున్నాడు వెనకబిడ్డలు పోతున్నారు బాల
నాగమ్మ యందరికన్నా వెనుకపోతాయన్నది పట్నంబైలుకెళ్లగా బాల
నాగమ్మ తనవడిలోనున్న గొట్టి కొంచెంతుంచి అక్కడ కాకియుండగా
ఆకాకివేసింది యది ముక్కునకరచుకొనితింటూనే గిరగిరపడిచచ్చి
వది దానినిచూచి దీనికి ఆయువుతీరిచచ్చినోలేక యిందులోవిషముండి
చచ్చినో అని కొంచెంతుంచి యక్కడకుక్కయుండగా ఆకుక్కకుకూడ
వేసింది యది కరకరనమలి గిరగిర తిరిగిపడిచచ్చెను యంత,
అప్పురావే సూర్యనాగమ్మ మనపిన్నిగారు మాణిక్యాలదేవి
ఈగొట్టెలేమో విషముపెట్టినాది, పుష్పానికి చచ్చిపోదుమమ్మ
దీనిపొట్టనూ పెట్టుకున్నానమ్మ, విషమోక మరిచచ్చిపోదుమమ్మ
ఇల్లివివవే బాలనాగమ్మ, ఈగొట్టు పారవేసివేసు
యెన్నెన్నోజవాలు తింటూనేమి ఆయుసును మనకుచుట్టుకొనునుచెల్లె
మోకాలిలోతుప గొయ్యితిసినారు, గొట్టెలు గొయ్యిలోపాతిపెట్టినారు
ఇసుకబోసి మరిదగ్గదొక్కినారు అక్కడనుంచి బోతుయున్న రేమి
మూడుగ్రోసులు అడవికివచ్చిరి అప్పా వివవవే సూర్యనాగమ్మా
నాకుగట్టిగ ఆకలితవుతుంది, అడవిలో యెన్నెము యెక్కడున్నదమ్మ
లేకబోతే నేనడువలేనుతల్లి, బాబుమూటలో కూడువుందాదేమీ
నాకు కొంచెము పెట్టించుమనెను, వివబడిరాజు పోతున్నాడయ్యా

వ. ఓబాబూ నవభోజరాజు బాలనాగమ్మ నడవలేదురా ఆకలి వేసింది కూర్చుంటా లేస్తుంది అనిగా ఇక్కడ కూడు ఎక్కడయుండాదమ్మ యిదుగో జేరువనే మేనమామ పట్నంపోతేగాని కూడుదొరకదు నేనుబాత్రిగానడవలేనుర నీమూటలోనుండుకూడు కాస్తపెట్టుము బాబుకూడుగాదమ్మయడవిలో వెళ్ళుతూవుంటే యెలుగొడ్డుబకనేళవచ్చి వైవబడునేమోయని మూడుయిటుకరాళ్ళు మూటగట్టుకొంటిని నేనేమి నేతునుబాబూ బాత్రిగా నడవలేను.

గిరువతిరిగిచూచాను మహారాజు. కూర్చుంటు లేస్తున్నాయన్నాడమ్మ తంకేడుమల్లెలు చేతివీరినకొని, బాలనాగునే గెండుసందించె అంభోయని అడలసాగెనేమి, అంతలోయేమనెను సూర్యనాగమ్మ బాబూమమ్మ యెండుకుకొడతావు, చెల్లెడకపోతే యెత్తుకుంటనేను తల్లి లేయా బిడ్డలాముబాబు, అంభోయని అడలసాగినారు సూర్యనాగమ్మ చందనాగమ్మ, బాలనాగును యెత్తుకొనినారు అరవ్యాదివచ్చెనమ్మనారా అధ్వాననడవిని ప్రార్థనకూకినాది

వ. ఓసూర్యనాగమ్మ యీవేళప్పుడు మీమేనమామలపట్నంబో తిమా వారిముఖము మనకుకానరాదు తెల్లవారిసకరువాతనేవెల్లదాము అధ్వాననడవిలో పండుగొనినారు, అవతలమ్మగారు ఇవతలవలుగురు నడుమతండ్రి పండుకొసిన రేమి, బాలకైన నిద్రపట్టదయ్య ఆకలిచేతిబిడ్డలువుండారు. జాముస్సలవరకు నిద్రపోయినారు బాలనిద్రపోనిచ్చిరాజు, దిగ్గున రాజులేచెనమ్మనారా వొకబూరుగ మొద్దు తీసుకొచ్చినాడు, తనపాగదీసి మొద్దుకుజుట్టెను నడుమ మొద్దు పడుకొనిపెట్టెను, బిడ్డలనప్పుడు మోసగించిరాజు తిరిగిపట్టుమువస్తుండెరాజు, అంతలో తూరువులేఖలు ఆరుతుండాది నేను ఇంటికిపోనేపోతాను, లించాన రాజవందనాన.

వ. అనియారెక్కుకాడ మొకమార్గనచేసి కూకిమూటవిప్పచూడగా యందులో మూడుయిటికెరాళ్ళుయుండినది దానిజాసి, నేనుయెంతపాపపున్నది, బిడ్డలకయిన బెట్టకబోతిని యట్లనకొని యింటికివస్తుండె మాణిక్య మాణిక్యమంటరాజు భూచక్రవోపట్న మొచ్చినాడు, భోజరాజుమాణిక్యాలదేవి సకలమైన సం బాలయుండిరిగా యేళయ్యపై యిద్దరుయుండారు

తందాన రాజవందనాన.

వ. అక్కడ బాలవృత్తాంతము యా బాలనాగమృతండ్రి యంత
కొట్టిన యంతటిట్టిన తండ్రిపక్కనే పండుకొనేది గనుక అలాగు నావేశ
తండ్రిదగ్గరపండుకొని యెడమవైపువంచి కుడివైపున పొగ్గేటప్పటికి
అబూరుగు మొద్దున యెర్ర తేలుండి బాలనాగును చిటుకున అంటిపొడిచిం
ది అబ్బ అమ్మ అంటు లేచెను. ఆ యీరుగురు లేచిరి యేమే చెల్లెయని
యడిగిరి యంతయప్ప యిక్కడయే మొక్కుట్టిందె యింకా చీకటిగా
యన్నది యడవిమీద యెదురుయెదురుగా పొడి యెరవలపడెను కొండ
లకు యడివులకు దీపముగా యగుపడుచున్నది అంతటయొక ముసీ
శ్వరుడు అక్కడ నాగుచుండి తపస్సు చేస్తున్నాడెను యిక్కడికి ఆగుగురు
పోయినిన్ను తెచ్చి మంటపేసి జూడిబోయ్యేసకి తల్లవారుతూ వున్నది
యెక్కడ జూచినా తేలు అగుపడి లేచు యీ శబ్దము వినిపింపులు కీచుకీచు
మని యరుస్తున్నది గనుక, తండ్రిని లేపుచున్నారు.

బాబూలేరా నవభోజరాజా, తెల్ల పల్లె గవారెయ బాబు
తెల్ల వారి తె యెడినుపకతామ, మనమామలపట్నము పోదాము
యెన్నిపిలిచిన లేనదమపకరాజ, పైచుప్పక తాసిజూచిరిగా
బూరిగ మొద్దుండియండిగానె, అయ్యోచ్చెల్ల యిగనమున్నది
మనతండ్రిగాని మొద్దున్నాను, కొమ్మకొమ్మ గురుకున్నదియ్య
మనతల్లి చెప్పెమూటయిదమాయె, చిరులుయడిచివాలవునుకన్న
అయ్యోతండ్రి నవభోజరాజా, ఎక్కడిమరిగం వచ్చెన పోబాబు
మాకుతిప్పలెన్న నీవువెడితి బాబయ్య, అడవినిమీయె యెల్లబతుకుదు
గోడగోడనకుఃఖమెతయ, బాలనాగమృత శిష్యులొక్కడయ్య (మడిగా
అప్పనినవే సూర్యనాగమృత, రాజకొమ్మార్చిన మనమేను
కొమ్మార్చిలయినమనమేపోయెచ్చ, మనబాబుకుదవానముచేయిస్తాము
ఆరుగురును అడివికిపోయిరి, మనమీకనంపకు పల్లె లేరినారు
యెర్రామందున కాడుకెచ్చిరి, ఎక్కకువెళ్ళి నిన్ను తెచ్చినారు
నారాయణనారాయణంటాను. ఆరుగురమరి యెత్తుకున్న రేమి
బూరిగ మొద్దును దానములేసిరి, కొలనులో నెన్నాగములేసిరి
తిల్లినిగట్టిగ లంఛకున్న రేమి. తిలలుగనుక నె అచ్చుకుంట రేమి
మేమెట్లు బతుకుదుమెరిల్లి, మాకుచెడ్డ యాకలియవుకుంది

కన్నతల్లిగా సాయమాయెనమ్మ, ఖండవృక్షాలెకావించె
యరిటిపండవృక్షాలెకావించె చెట్టుయెక్కిగా పండ్లుతీన్నారు
అకొలనులో నీరు తాగిరి, యట్లాపదిహేనురోజులు యక్కడయుండిరి
యన్నమంటే మరపిలవరు బాలలుగా, బిడ్డలయన్నము మరపించెతల్లి

వ. ఆచొప్పనబిడ్డలు యిట్లాయండగానే వంగపట్నపురాజయెక్కడికి జేగ వేటకు వచ్చినాడు యంతట రెండుజాములైనది తన వెంబడి యన్న రెండువందల సిబ్బిండితో రాజకూడా దాహము గొన్నాడు దాహముయంటేగాని తిరిగి పట్నముచేరలేము యాయడవిలో ఎక్కడ నీరుదొరుకుతాది అయినా ఇక్కడ మనీశ్వరుడు తపస్సుచేస్తువుండెను ఆతపస్సునల్లకి వెళ్ళితాము యిబయలుదేరినచ్చి ఓమనీశ్వరుడా ఈవేళ మమంతాచచ్చిపోతాంగనుక మాకుదాహమాతున్నది నీరు యిండజూడిచెప్పవయ్యనగా మనీశ్వరుడు పలుకకపోయెనునీవుతపస్సు మీదయండినది మాను వెలిసేయిండాది నీవుపలుకకపోతేమానెనుచేతి సంజ్ఞయైన జూపించవయ్యనగా చేతిసాజ్జగూడ జూపకపోయెను రాజు కుచెచ్చిరిందొళివంపుచి ఎవడవురా గువ్వెత్తురువేంగవంవెండికట్లతుపాకీకి ఎన్నివేళ్ళ బారుపెట్టినావురా ఆ రేళ్ళబారుపెట్టినాను మహాపభోవె య్యారాయడివిమ్మగాని అదిమేకన అనిగాదాంటు సడ వేసినాచారుటా కుదొప్పగిట్టిఅమేగొంతుగోసిరిర కమయొకిదొప్పనిండాబట్టియామనీ శ్వరునిమీది పోయించెను అదిమనీశ్వరునిమీదపడగానే ఆరిసిపండ్రెం దెండ్లి తపస్సు వ్యర్థమైపోయెను. మనీశ్వరునికి చెడ్డకోపమువచ్చి కండ్ల క్రితేసి బడలంపెళ్ళగించుకొని పట్నపురా ఎవడవురాదగ్గరుడా పట్ట పటాశాపంపింతువానయని ప్రధానకుడుచెయ్యందువు, పొట్టుగూకితె నీవు మగవులి యవునువు నీరాణులంతా కోతులు కొండమాచ్చులు యాదును మదిగాకి మీరు యిట్లునాకిలికూడాలేక యడవులలోనే మీరు సంచారమొనగక యని శాపించిచ్చెను.

ఎ. అంతి రాజ శాశిపమువల్లన యేమిని పదిబారులుతిరిగిరాగానే అక్కడికొలను యగుపడెను నీరు దొరికనని దాహంపుచ్చుకొనినారు చెట్టునీడిను కానేవు గూర్చునిరిర్యాలి పట్నంపోదామని ప్రయాణమై రెండుక్రోసులదూరము పోయివుండగా ప్రొద్దుగూకెను యం తిటరాజపురియామెను. రాణులంతా కోతులుకొండ ముచ్చులైయటు

లనే యడవులపట్టుకపోయిరి. తెల్లవారినతరువాత నదలయి యడవిని యెదురుబియ్యపు యన్నము వండుకుంటున్నారు,

వ. నడవిలో బాలనాగమ్మ మొదలగువారుచెట్టెక్కిపండ్లుఫలాదులు తింటున్న యప్పు మనబాబు మన మేనమామలపట్నం యిక్కడ చేరువనేయున్నదనుచెప్పెను. కనుక ఇక్కడేమోపొగ కానవస్తుందేమో జూడండేయని యడవినిపారజూచేవరకుఅందుకొలపొడుగునపొగలేసెను దానిజూచి అదిగోనే మన మేనమామలపట్నమని చెబుదిగి పరుగెత్తుక వస్తూయున్నారు పొగజూడబట్టి యీవంగపట్నపు రాజుదగ్గరకువచ్చి చూడగానే పూసులేకు పట్టలేదు అయ్యోపడములనున్న వాళ్ళను యటులనేయండక యేలవచ్చితిమని వెలవెలపోయి యటులనే చెప్పు కింద నిలువబడారు.

వ. అంతటవంగపురపురాజుజూచి ఈచిన్ననారు యెక్కడనుంచి వచ్చిరో వీరలు వనకన్యలువశెసున్నారు నేనుప్రస్థానిగాకీ పులివాతాను అడవియంతా తిరుగుతూయున్నారవీరలుయెక్కడనాకుకావరా లేదని రాజువారివద్దకువచ్చి అమ్మమ్మారుమేపూసు మీరెక్కడివే నీమీరెల్లి వేలేమి మీవంశమేమి అనియడుగగానే, మాతెల్లి డివేరు, మేముయెరుగమయ్యమాతెల్లి పేరు మేముయెరుగమయ్య మావంశము మేము యెరుగమయ్య, మాతోమీను మేమిమాబలయ్య నిన్నెవరు ఇక్కడికు తిలచినారురా, తిలచిన రాజుండనాన.

వ. అనగానే రాజులంగి అమ్మా మీరు సోదరుగునో డబ్బట్టినవారలు. మీరునేనుఅన్నము మీరుచచ్చినభయము యేమిలేదు గనుక మీతోల్లెళ్లండాదులచేరు చెప్పండిగానే మీపిల్లమిరాని యని పారడిగిరి. నాపిరు వంగపట్నపురాజు అనిచెప్పగా అన్నయ్యతో వంగ పట్నపు రాజు,

మాతెల్లి డివేరుగా నవాభోజరాజు. మాతెల్లి పేరుగా లక్ష్మీ దేవమ్మా మావంశము సూర్యవంశమయ్య, కావునము భూచక్రపట్నమయ్య అనగా వంగపట్నపురోజు, అయి నేఅడవికిమీరు యెదురుకొచ్చినారూ వివవయ్యతో అన్నపిపు, మేమువట్టివ తొమ్మిదివలసలూ మాతెల్లి లక్ష్మీ చచ్చిపోయినది, మాతెల్లి డివేరుల పండ్ల మాడినాకు మారుటితల్లి మాదగ్గరవుంటేమాకు, యేమిమిశ్రమము వస్తవాని

మాబాబుగనుకనే నవాబోజరాజు, మామేనమామల పట్నముకై న మమ్మందరిని తీసుకవస్తుండె, అరణ్యమందున ప్రొద్దుకూకినాది అధ్యానఅడవిలో పండుకున్నమయ్యో, తెల్లగాన మరితెల్లవారెను మాతండ్రి మొద్దయిపోయినాడు తండాన రాజనందనాన.

వ. మేము అడవుల పాలయితి మని చెప్పి గోడుగోడున దూఖబోతరయ్య, యేడుగురిని నముదాయించెరాజు తనబసకాడికి తీసుకొచ్చెరాజు, అన్నముగనుకను తయారుఅయినాది

వ. అప్పుడురాజు చిన్నవాండ్లకుముందరభోజనము పెట్టించిమరల వారు అన్నంలేయాడుచేసికొని భోజనేవరకు నాలుగుఘడియల ప్రొద్దు వున్నదిగనుకనిబ్బందివాళ్ళనుపిలచిప్రొద్దుగూకవచ్చెనునేనీ చిన్నవాళ్ళను తీసుకువచ్చి భజనేను ఫలితాతాను చిన్నవారుచచ్చిపోతాడు గనుక మనిషివొక్కనామంగొట్టును నెను వంతట కూడ వంతలవాపంగొట్టినారు ఏడుగడలపోయించమునేని దానికికొండవంకస్తును నేగువరచిచిన్నవాళ్ళను యెక్కించినవాక ప్రొద్దుగూకను యంగట రాజువులిచూయెనునొకరు లంతా కోమిలు కొండముచ్చులైరి నడవులంతము తెల్లవార్లు తిరిగి తిర్వాత వునయంకగుడై శుమంచముకాడికివచ్చినన్నమవండుకొనిబాలలకు పెట్టివారునుచివలెనువారే ప్రొద్దుగూకగామరల మంచముఎక్కించేది రాజువులినుపోవుండేది తెల్లవారిన నరులు యూసుయండేది యీప్రకారముగా పదిహేనుదినములైన తర్వాత

చిన్నవాళ్ళ వేషమారుతేను, వారుగంటిచూ పట్టుమారుంచి యుడిచి నేటగు నచ్చినారువారు, యవనియరణ్యం తిరిగివారు వారు వేటాకిన అంజులేతెనయ్య, రాజుగట్టిగా దాహమగొనినారు

వ. ఓయీ యక్కామందున ఏలైక్కడనొరకదుగనుక తిరిగిపట్నము నెళ్ళలేమునము, మనవిచావు సిగ్గమాయెనయ్యా

వ. ఎనా నొగిడట్లు పురాణజాపంచేసి యీయకవిలో యుండారని చెప్పిరి, గనుకనెగిండోయి నొకర్లకుచెప్పిబంపెను వారుచూస్తురాగా ముక్రిచెల్లగాడ వీరుఅన్నమువండుకుంటువుండగు యక్కడకువచ్చివమ య్యాయొక్కడవంగపట్టుపురాజు పున్నారాయనియడగెను. యొక్కడనే యుండారనిచెప్పి యిదివినినొకరు తమరాజుతో వంగపట్టుపురాజు యొక్కడనేయండారని చెప్పిరి. తర్వాత రాజొక్కడికివెళ్ళి వరవియ్యా

వంగపట్నపురాజని యదుగ మీరెవరయ్యా యనెను నేకు సానుగంభీ
వద్దిరాజును యిక్కడకు యేమిపనిగా వస్తారయ్యయన మేము యడవి
వేటకువచ్చినాము గనుక నాకున్న మానౌకరులకున్న దాహమాత్రా
న్నది జలముండుతావు మాకుదొరకలేదు చూపవయ్యా యనిఅడిగిరి.
యదుగోనయ్యా కొలనుయనిచెప్పిరి వారందరును యిక్కడికివచ్చినాశో
ని పుచ్చుకొని మరల ఆరాజుదగ్గరకువచ్చి యిక్కడనుంచుమువెళు
గావున్నది. నీవలుచుచక్కగాయుండగా ఆమంచముపై రాజు జము
ఖానా పోంచుకొని కూర్చుండెను.

వ. యచటయాచిన్నబాలలు' పైయంతెస్తులొకూర్చుండి మాట
లాడుతూయున్నారు ఆమాటలునిని యెవరయ్యవంగపట్నపురాజు పైన
మాటలాడునూవున్నాననగానాలోడబుట్టికవారేను నుంచునుమీదయ
న్నారనిచెప్పెను ఆకవారా మొగనగాయనగా ఆకబాలలేయనగా
యెండరుండారని యదుగ యేడుగురుజారెను.

న. ఇదేపీఠవిడుమండికి చినాహస్తవదా ముంకాలేకయ్యా ఇతే
మాచిన్నవాండ్లకుయిట్లానా అట్లునేమిల్లను, యిప్పుడేమి కాలం మీ
చిపోయింది. ఇతే బాలికలమనంపుము చూస్తూనగా ఏకులునిక్రిందికి
దింపించెను, ఆఏకులుని రాజుమీర్తానే రాజుమీరొడబుట్టి నాశోనా
యనగా అవునయ్య మాలోడబుట్టి నాశోను మీచెల్లెడుకాన్లు
నాకునోచుచుండ నీవుయేమోనున్నట్టికీరిదిగాయుండది, నూది
న్నవారలపూర్వోత్తరముచెప్పవయ్య యనగా నాపూర్వోత్తరం చిన్న
వాండ్లపూర్వోత్తరం చెప్పగా పోగాని వంగపట్నపురాజు కేనెనుగ
కండానీకుచెల్లెండుయెక్కడియుండను మీరిం దీమీగుండనుకొమా
ల్లు మొకారికిచిచ్చిపట్టెను నీకులుచక్కనూమెను గట్టిగాచిన్నవాండ్ల
పూర్వోత్తరంచెప్పవయ్యా యనగానే ఇకనున్నప్పుచుండినదిమేమని
వీరిల్లడిభోజరాజు. ఎట్టియాలక్ష్మీదేవి కావునం భూవక్కుగాం
వంశం సూర్యవంశం వీరిల్లడిదండాదులుపోయినారట భూవక్కునాకు
దొరికినాకు వీరినీకుమెంచునూయుండారు యనగానే పోవంగపట్నపు
రాజువీరందరుకుచెల్లెండువెలాగోతారు భోజరాజుమాగావనురదిలక్ష్మి
దేవి నాలోడబుట్టిపడుతుగనుక పదిసంవత్సరమునుంచి మాకువారికి
రచ్చవచ్చినది వారింటికిమేమువెళ్ళలేదు వారివృత్తాంతముమాను తెలియ

లేదు వీరందరును మామేనకోడండ్రయని చెప్పెను.

వ. అంతటనాబాలలు అయ్యోపదిహేనురోజులనుంచి మనలను సుఖముగా పెంచుతూయుండెనే ఇతనువచ్చినమనలను మాయచేసితిసుక వెళ్ళువాడగాబోయి అని చింతపడుతూయుండారు ఇట్లుండగా ఏడుగురిలోను మునికస్యకికయేమిజ్ఞాపకమనగా నిల్లియుండటప్పుడు అమ్మా మీమేనమామరామవద్దిరాజువస్తే పానుగంటిపట్టణం వెళ్ళుదురుగాని లెండియంటాఅనేది ఆమాటలజ్ఞాపకమువుండి రాజునుచూచి ఓరాజు మీదేపూను మీవంశ మేమిసేపేదేమిఅనిఅడిగిరి మాదిపానుగంటిపట్టణం వంశము చంద్రవంశం నావేరు రామవద్దిరాజు అనగానే ఏడుగురుబిడ్డలయినా, గోడుగోడున దుఃఖపోతరయ్యా మేనమామపండిట్లోవొడిగిరి అయ్యోమామరామవద్దిరాజు మాతిల్లి చచ్చేను తిండిమొస్తాయే, అడివులవలయితిమయ్యా మేము మాకుయెవ్వరు కావరాలేదు, బిడ్డలేకువా రాజయేకునాను కొంతసేపుగా దుఃఖపడ్డామా, చిన్నవాండ్లనోదార్చినారు పానుగంటిపట్టణంబంసి, సవారీలు మరి తెప్పించెనురాజు ఏడుసవారీలు నానించుకొని, పానుగంటికే తిసుకొచ్చినారు పట్టుమంటోనికి తిసుకుపోగానే, చిన్నవాండ్లనో మేనత్తగనుకాను కాలుబాచి సంకోషపడియె, బాలలచక్కగా పెంచుతుండయ్యే వారవారమూ నిలంటిబోనూను, మమ్మాటమరి అన్నముపెట్టును

వ. ఈవిధముగా ఏడుగురుసుఖముగా పెంచుతూయున్నారు ఈరామవద్దిరాజుకు ఏడుగురుకుమారులు వారిపేరేమనగా, మొదటికుమారుడు సూర్యవద్దిరాజు, రెండవకుమారుడు చంద్రవద్దిరాజు మూడోకుమారుడు పావనవద్దిరాజు, నాలుగోకుమారుడు శరభవద్దిరాజు, ఐదోకుమారుడు కామవద్దిరాజు, ఆరోకుమారుడు రామవద్దిరాజు యిందరికన్నకడగొట్టునాడుగా, కార్యవద్దిరాజే అమ్మయ్య

ప. ఏడుగురుఅన్నదమ్మలను ప్రతాపపట్టినారు పదివీర కంకణం కట్టుకుండాదు యెందుచేతనంటే మనమేకుగునును వకతల్లిగర్భమందున ఒకసారిజన్మమైనబాలలు వొడికితే పెండ్లిదేసుకుంటాము లేకపోతే యిటులనేయుండాము అని నీమండ్లివుండాదు తిండి విచారమేమంటే కొడుకులకు పెండ్లికాలేదని యెక్కుదయినాదొరకకబోతారాఅనినాలు

దేశాలకు నలుగురి పథానుల పంపించినాడు యెంతమారంచూచినాదో రకలేదు వకగర్భములోపుట్టినవారలుచాలాజాగాలోయన్నాడుగానివక సారికిజననమైనచి బాలలు దొరకనందునవారు నానాసంస్తానంలుతిరిగి. చక్కవచ్చి కొన్ని దినములకుభూచక్రపట్నములోభూలక్ష్మీదేవిగర్భమందునపుట్టినాననివర్తమానమువిని రాజప్రయాణమాతూయండగానే అమాటలుకొమారులువిని బాబూ నీవుభూచక్రపట్నం వెళ్ళవక్కరలేదు పదిసంవత్సరములనుంచివారికిమనకు శ్రద్ధవచ్చి వారింటికిమనముబోలేదు మనయింటికివారురాలేదు మాకువివాహముకాకబోయెనని విచారము చేత వెళ్లుతావా అడపిల యిగలవారు నక్క సారిమనయింటికినచ్చిచూచే బోతే అప్పుడువారింటికిమనముబోవలెను యనితండ్రి ప్రయాణంమాపు చేసిరి అప్పుడు యీచిన్నబాలలు మేనత్తవుతులు వ్రతాలుపట్టినందుకున్న నేటికితగినచిన్నవాండ్లుదొరికినందుకున్న సయనివిహులంతో మహాతూయండాదు ఆమరుదినం బ్రహ్మణునిపిలిపించి యేనుగురి యన్నదమ్మలకును నక్కముహూర్తమువిచారించి లగ్నంపిన్నగ్ర చేసిరి ఏనుగురికిన్ని కంకణాలుగట్టి తిలగ బాలుబోసి పెండ్లిపీటమీద కూర్చుండబెట్టి రాజబంధువులు కన్నీలుచుచివించిరి చిన్నబాలకు పెండ్లికుమారులు యెవరంటే,

సూర్యవద్దిరాజుకు సూర్యనాగమృత, చంద్రవద్దిరాజుకు చంద్రనాగమృత
శరభవద్దిరాజుకు ఉత్తరేశ్వర, వాపవద్దిరాజుకు దక్షిణేశ్వర
కామవద్దిరాజుకు పగడసంగమృత, రామవద్దిరాజుకు ముసికిస్యకేమి
కార్యవద్దిరాజుకు బాలనాగమృత, తగితివొప్పననివాహమైనాది
అయిదోలోజన కంకణాలైతేను, తందాసరాజనందనాన.

వ. కంకణాలువిప్పిరి తగ్గతి పానుగంటిలోసుఖముగాయుండాదు
యిక్కడ భోజరాజవృత్తాంతంయేమాయెసంటే అడవిలోచిన్నబాల
ను విడిచిపెట్టియింటికివచ్చినతిర్యాకభోజరాజున్న రెండవభార్యయున్న
సౌఖ్యముగాయుండాదు లోననవాభోజరాజు ఢిల్లీ జమాబండికి వెళ్ళిన
ప్పుడునాలుగుదినములుఢిల్లీ పట్నములో నేయుండిఢిల్లీ పానుమాదర్శనానికి
వెళ్ళి, మరలభూచక్రపట్నంవచ్చిచేరిన వర్తమానంఢిల్లీరాజువీ జమీ
నుదారుగకుఠంతపరాకా! నాలుగుదినములిచ్చటనుండి నాదర్శనానికిరా
కుండాపోయినాడా ఆరాజుఅర్థం చాలబాకీయున్నాడని దివానులపిలు

పెంచి భూచక్రపట్నమునకు సిబ్బందితీసుకపోయి వారికోట వేలంనే యింది మన పైకంపరిపోతెతిరిగివచ్చేది లేకుంటే తాలూకాలమానిచేసి వానికోటలోనుంచి మీరుఇక్కడికివచ్చేదియని పదివేలుతూరుపుగురం దివానులనుముసల్దీలపంపించెను. వారుభూచక్రపట్నంవచ్చికోటగవనిలో దిగి కోటలోవుండు నస్తువాహనాదులు దరోబస్తుఅమ్మించిలెక్కచూచె వరకు అర్ధంచాలకపోయెను, తర్వాత తాలూకా అమానివేసి భోజరా జును మాణిక్యాలదేవిని కోటబైటికిసాగపంపిరి గనుక వారుకోటబైట పేదరాసిపెద్దమ్మ ఇంటికాడ భోజరాజును మాణిక్యాలదేవిని దాసీ వెంకటలక్ష్మిని సేనకుడు సీతారాముడున్న యీనలుగురు అక్కడ ప్రవేశించి తితిమనాకర్లువచ్చి చుట్టునిలబడి తే మేముకట్టుబట్టలతోవచ్చి నాము పూటగాసంలేకుండాను సేనుమరల ప్రభుత్వంచేయునంతవాణ్ణి అయితే మీరుఅప్పుడువస్తరుగాని మీరుపొండని చెప్పిపంపెను, అంత రాజుకు కప్ప మీచ్చెనని పట్టములో భాగ్యవంతులయినవారు నెలదిన ములు భోజనాలు పెట్టించిరి.

వ. ఈ నెలదినములలోగా డిల్లీపట్నమునకు అనేకప్రత్యరములు వ్రాసుకొనినాడు రాజువ్రాసుకొనినదానికిఅగ్గిలు వాడుమాలకించినవాడుకాదు పైనపట్నములోన వీరిని భోజనానికి పిలుచునానే లేకపోయి నారు సేనకుడు సీతారాముడుపిలిచి స్వామీ మనము జరుగుబాటుయే లాగు మహాప్రభో మనము ఈవేషముగాయున్నందున మనకు కాసు గవ్వలు అప్పుయిచ్చువారులేరని అదిసంగ్రహం యనేయిచ్చినడపెను, సేనుయేరాజునైన కొలువుచేస్తే యంతఅన్నంకద్దు యిక్కడముంటుక నాకు యేమియున్నదని సీతారాముడు వెంకటలక్ష్మి చెప్పగనే తెల్ల వారుచామిన తెలిపొయినారు తెల్ల వారిసతర్వాత రాజునిన్నావా నా మాణిక్యదేవి నునకు కట్టదినములు గానేవచ్చినవి. పువ్వుయమ్మెకాడ కట్టెలుయమ్మెకగకు ఇక్కడ మంచితీగం యిచ్చేవారు లేరని అడవికి పోయి చెరివోకి మోపుకట్టెలను, మోసుకువచ్చి దాని అమ్మకొని కాలక్షేపం చేస్తు తర్వాత పాసుగంటి అడవికి వచ్చినారు.

వ. అచ్చట నొకమోపుకట్టెలు కొట్టికొని పాసుగంటి పట్నము నకు వచ్చిరి అచ్చట బహువిస్తారముగావుండాది మనము ఇక్కడ కాలముజరుపవచ్చునని మాణిక్యదేవితో సీతూర్పువీధినివెళ్ళుము సేనుపడ

మరవీధి వెళ్లుతాను మనకిద్దరికీ తూర్పు వేపమర్రి చెట్టుముందునీవువచ్చినా అక్కడనేయుండుము ముందునేనువచ్చినాఅక్కడనేయుంటానని సంకు వీధిని వస్తువున్నాడు. ఆవీధిలో రాజుకట్టెనని కేకలువేయుచు వస్తువున్నాడు ఆసంకువీధిని కోటమీద ఒంటిస్తంభముమేడలో ఏడుగురప్పు చెల్లెండుదురగవచ్చి బారాలని పగడశాలనాడుతున్నారు.

వ. యారోజు రాజు కట్టెగోలని కేకలుబెట్టగా తిండిమాటలాడినట్టుగా అలుకుడు కనిపెట్టి బాలనాగమ్మ ఆపడదానైపు తొంగి జూచి, యెప్పసూర్యనాగమ్మ మనబాబువచ్చి యెన్నిదినములాయెకే ఎక్కడచూతామన్న మనబాబంటిమనుష్యుడగుపడలేదు ఆకట్టెలెత్తుకొచ్చే అతడుమనబాబు కదలికేనే అయ్యోచెల్లెమనముతిల్లిదండ్రాదులను పుట్టగానే మ్రింగిరాము మనుష్యులవలె మనుష్యులు లేరా అనగానే, అయినను అన్నా చూతాముయెనోయి బుట్టోతు ఆకట్టెలు మోసుకొని పోవువారిని యిటుల పిలుచుకరావోయి అనగానే పరుగున వెళ్ళి పిలుచుకవచ్చెను యెడుగురువచ్చి పట్టుకొన్నాడు ఆమోపులు దిండిరి అయ్యో మీదేవూరు నీవేలేమని అడిగితే నాకు పూరులేదు పల్లెలేదు అడవ పూరుఅయింది పుచ్చుకుంటే నెట్లుతాననగా, తిండిని బాలనాగు నిండాగుర్తుపట్టింది కంట్లారి పుట్టుమచ్చునుచూచుచు, గట్టిగా నీవేరుచెటిలేగాని నిన్నుబోవియ్యమనగా అమ్మానాపేరుముందరిగోడ రాజుదురు యిప్పుడు కట్టెలరాజుదురు, యెట్టిపుట్టానికి కష్టమొచ్చెనని చెప్పగావతే, రాజా, నీకేమి కొమాళ్ళు కొమాళ్లులేరా, కొమారులు లేనేలేరు. కుమాళ్లు ఏడుగురుండారమ్మా ఆచిన్నవాండ్లుపుట్టిని తొమ్మిది నెలలకు తిల్లిచసబోయింది నేనుమరిలమారుపెండ్లి యాడినాను తర్వాత ఆఏడుగురుబిడ్డలను అడవిలో విడిచిపెట్టినాను, ఆ బాలలు బోయినతర్వాత నాకు యితరకష్టమువచ్చెను అనగా ఓం చాళుక్యుడా నవాభోజరాజా, వోరకుల్రోవా నవాభోజరాజా మీబిడ్డలమూకామంట్లామేమూ, అధ్వానఅడవిలో పండుకుంటిమేము బూరముద్దు మాపక్కలోపెట్టియు నీవుమాణిక్యదేవి మేడకునెళ్ళితివా తెల్లవారగాను, మేముచూడగాను మారండ్రి మొద్దుబోయినాడు అంతలోఅని అడలనాగినామూ, మావుసురు నీకు తప్పకరిగిలేనా పెద్దకూతురు సూర్యానాగమ్మ రెండోకూతురు చందానాగమ్మ

మూడోకూతురు ఉత్తరకన్యక, నాలుగోకూతురు దక్షిణకన్యకా, ఐదోకూతురు పగడాలసంగమ్మ అరోకూతురు మునికన్యకేమి యేడోకూతురు బాలనాగమ్మ, యేడగురిని చూచెను ఆరాజు కుప్పటంబువలెకా లెను మహా రాజు, కండ్లసిగ్గు రాల్చెనుమహారాజు బాలనాగుడు బాలెను వెనుకబొమ్మ, వానిలక్కడ వుదకముత్యము నెను కాగినపురకము చెచ్చినింపినాడు, యేడగురుకూతుళ్ళు వచ్చిరేమి తండ్రికి వరిసింపినలాగుతెచ్చిన నీ, తలయందెమరిన్నానము చేయించి పట్టుదోవలులు బట్టిబట్టినారు, చేస్తుక్కబట్టు పెట్టించిరి బంగారపువ్వు వస్త్రము లోను, కవలలుపచ్చిబిళ్ళ పగగనొక్కకూర నెయ్యియ్యెను నోబూరెలేమి, రావయిష్టముగా భోంచేసినాడు తాంబూలము నిప్పు నివారణ, సప్తమంచము పరుపువేయించి యేడగురునీ తల్లి, గనుకాదు, సుఖముగానె వెంచుకున్నదయ్యా

న. యేడగురు ముగ్ధవరానమనానందగా, అక్కడ మాణిక్య దేవి విష్ణులలో నిగతికిని యిచ్చి రాజుచెప్పిన మర్రిచెట్టుకిందకువచ్చి రెండుబానిసల కున్నప్పుడే రా మగారిని నమ్మరాదు. యొకరి మూలముగా నొకరితోడను నుపోలెను దొరుకుతుంది, వకరిమూల ముగా నొకరితోడకుడా దొరుకవు. తనతోనేను పంచుకుంటానని నన్నయ్యని విడిచిపోయినాడు క లోలునని కట్టలమోపెత్తు కొని మ దిక్కాచేసి పుట్టాకి పుట్టిరద వ్రము సాగిపోయెను.

న. పిమ్మట నేలమొదలమొదటి కార్యవర్తిరాజుకు అభిల్లిపాదు పాకన్న నా మోహముగా వున్నదనిన బాలనాగు మోములతో చెప్పి నది మహారాజులొక వ్రకమునన్న పం తెచ్చిపెట్టిన అర్థానికి మీరు జమియానంటే మూకల తలలుకామరిలయ్యి చనియ్యాయనెను. అంతట రాజు మంచము నుండి పోకి ముస్తాబుచేయించి పన్నెండువందల సిబ్బందిని పంపించి పట్టణమువెళ్ళి నమపాకచ్చేరికిబోయి సలాములుచేసి కచ్చేరిలోకున్నారెను అంతటామహా ఓహో కార్య వర్తిరాజు నిన్న వారల పిమ్మడిని మరకుచుచేర్చి నమూచూపవచ్చినావా లేది ఏమైతివి. అందివచ్చిన నా అని అగిగను నిన్నుజూడవలెనని వచ్చి నాను. అనగా పురచ్చినమమాని తెలిసితే శ్రీఘం నెలవిస్తామనెను.

న. అంతట కార్యవర్తిరాజు మామగారెలాకా మీరేమో

యమానీచేసుకున్నాడట, ఆవర్తమాపంచిని అపైకమునకు నేనుజామీనండి తాలూకాజ స్థివిడిపించవలెననివచ్చినానగా కార్యవర్ది రాజాభోజరాజు మీమేనమామ యెల్లూనీకు మామఅయెను. ఆయనకుమార్తెను నాకుఇచ్చినందున మేనమామఅయెననగా, మీమామయూలోచన తెలియనివారై అతడు నాపట్నములోకివచ్చి నాలుగురోజులుండి కచ్చేరికిరాక తిరిగి నివసట్నంవెళ్ళినాడు వానితాలూకానుజప్తుచేయించినాను. కోటను వేలమువేయించినాపైకము నేనుతీసుకున్నాను. నీవు వానికిజామీనుగ నుండనక్కరలేదు మాపైకముమాకు రాకపోతుందా గనుక ఎప్పటివలెనే వానితాలూకాను జాగీరు చేసుకొమ్మనుమని భోజరాజుపేరట పరమానాలు వ్రాయించి ఇప్పించెను.

వ. అంతట కార్యవర్దిరాజు తనపట్నమువచ్చి ఆకాగితము తన భార్యయగు బాలనాగుచేతికిచ్చెలు అదితీసుకొని తనతండ్రిని పిలుపించి బాబూనీవువెళ్ళవద్దు తాలూకామరలవచ్చింది యిదిగో పరమానా తెప్పించినానుభూచ్చకపట్నం నీవికవెళ్ళవద్దు అతాలూకా మీమీద నుడంపించి అర్థపానుగంటికి తెప్పిస్తానని నలుగురు తానేదార్లనుకుదిర్చి నాలుగుపగడాలకు నలుగురిపంపించి సాలుసాలుకి స్త్రీలుపోగా మిగిలి నపైకం పానుగంటికి తెప్పించి భోజరాజుకిచ్చును.

కోన్నిరోజులు ఈలాగుజరగగను, రాజగనుక మాణిక్యదేవి పెట్టినమందులు యిరబారనేమి, దేహమంతాపులుకపుట్టెనూ గూర్చుండిమరి లేవలేకురాజు, గుణము సిరములేకపోయినాది మందులచేత మంచమెక్కెరాజు, ఘనమైననైమ్యులీసుకొచ్చినారు అనేకమందులు వేయించినారు, మందులమీదా మందుబారదేమి కోన్నిదినములు మంచానయుండి, వక్కనాటివో కాలమందుగనుక ఏడుగురియూ కూతుళ్ళులిచి, యికనుప్రణామము నిలువదమ్మలారా అల్లుండ్రనప్పుడు పిలుపించమనెను, యేడుగురుఅల్లుండ్రు దగ్గిరకువచ్చిరి శిఖామారులు ఇచ్చెనుఆరాజు, అపుడుతులసితీర్థము తెప్పించినారు ఆతులసితీర్థము యిచ్చిరిరాజుకు, తెల్లవారజూచెను ఆరాజు యేడుగురకూతుళ్ళూచేను, యేడుగురుఅల్లుండ్రజూచెను కూర్చుండిమరి లేవలేకురాజు, గుణముసిరములేకపోయినాది తనదేహంచాలించెరాజు, యేడుగురకూతుళ్ళగనుకాను

నాయనావారి మమ్ముగన్నతండ్రి నీవయినవుటావు అనుకొంటిమయ్యా
నీకుమరణసిద్ధమాయెనని, గోడుగోడున దుఃఖపడుతారు
మందిగంధపాతరువును తెప్పించి, రాజనుచక్కగ దాసముచేసిరి
పదిర్చాతుభృచేసినమ్మలారా, దినవారాలు వెళ్ళబుచ్చినారు
సూర్యవంశమీరాజుతో సరిహేయ, అంతటకొన్నిదినములకై తేనె
వారికి ఘండికోటలోకార్యమొచ్చినాది, యేడుగురిమరి అన్నదమ్ములైన
ఘండికోటకార్యానికిపోతారు, భోంచేసివారు ముస్తాబులయినారు
పల్లకిలైనా తయారుచేయించి, బైటపెట్టిరి బోయీలుగనుకాను

వ. అంతతలారివానిని విలిపించి ఓతలారిరాముడా! మేమందర
మున్ను ఘండికోటకార్యానికి వెళ్ళుతున్నాము కనుక ఇక్కడ జంగ
మొచ్చినా, జోగివచ్చినా, అరదేసిపరదేసి ఫకీరువచ్చినా, భట్టువచ్చినా
బ్రాహ్మణులువచ్చినను, నేరుబియ్యముడబ్బుయిప్పించి, పావునేరుపప్పు
యిప్పించు యంతకుమించి కోటలోనికిపోవడానికి యెవరికిన్ని సెలవి
వ్వద్దు. యట్లాసెలవిచ్చి తేనీతల్ద్రుంచి హనుమంతుబురుజున కట్టివేస్తాము
గనుక బహుజాగ్రత్తిగా వ్రండవలసినదియని తలారిరామునికి దట్టంచేసి
బాలనాగు పెనిమిటి కార్యవద్దిరాజు తనభార్యవ్రండే మేడముందర ఏడు
గిరులువ్రాసి, ఓభామా బాలనాగు దాసరివచ్చినా, జంగంవచ్చినా,
భట్టుబ్రాహ్మణవగై రాలుబితుకువస్తే ఈయేడుగిరులుదాటి భిక్షముపెట్ట
వద్దు అట్లనేచెప్పిన వాద్దుజెప్పి భిక్షముపెట్టితెకాశిలో గోహత్యచేసిన
పాపానబోదువు మీతిల్లిభూలక్ష్మీదేవిని చంపినపాపానపొదువనిదిట్టపరచి
బాలనాగమ్మ పెనిమిటియగు కార్యవద్దిరాజు తనయన్నలతోగూడి
ఘండికోటకుపోయెను, బాలనాగమ్మకథలో లక్ష్మీదేవమ్మ కథయును,

[పథమభాగము సమాప్తము.

శ్రీ రస్తు

బాలనాగమ్మకథ

ఉత్తరభాగము

వ. అదివరకు బాలనాగమ్మభానుగంటి శివునిపూజ యాతని
వహిమచేత గర్భిణియైయుండగా, తనపురుషులు మొదలగువారు

ఘండికోట కార్యానికైన, రాజులుగనుకనె తల్లిబోయినారు
 ఏడుగురు మరినదిరాజులేచి, ముగ్గురుమంత్రుల చెంబడిపెట్టుకొని
 పన్నెండువేలా బలముదీసుకొని, ఘండికోటకార్యానికివెళ్ళిరి
 రాజులుయేలే భూమిలోపలానూ, నాగశృపురాడి గట్టువుట్టిరాది
 గట్టువుట్టగా ఫకీరువుట్టేను, వారికిఁకక్క కోటనాయనా
 లొపల, యేడువెండికోటలు, పదునాలుగుపైడికోటలేను
 పైడిమేడలా నట్టనడుమాను, పన్నెండు ప్థాభాల మసీరువున్నది
 మసీదులోన మాయలఫకీరు, ఆరుపుట్లతో ఆర్చించదివేను
 ఏడుపుట్లయేకాంతంచదివేను, మూడుపుట్లచేఘరానుచగవేను
 వాడుయంత్రగాడుభలేమాయగాడురా, నాసికక్కభూతాలురనాయనా
 ఏడువందలే యెర్రభూతాలు, మూడువందలే చిక్కిడిభూతాలు
 చిటికవేసితే దెయ్యాలులేచును, చిటికవేసిమరి బియ్యాలలేపెను
 చాకలిదెయ్యం దివిటిపట్టింది, మంగలదెయ్యము అద్దముచూపింది
 కుమ్మరదెయ్యమే కూడువండెనేను, గొల్లదెయ్యం మేకలదెచ్చెను
 ఎట్టిదెయ్యమే కట్టలదెచ్చిందీ, లంగిదెయ్యమే కాళ్ళుగుడ్డింది
 ముసలిదెయ్యమే ముచ్చటచెచ్చెను, నాగశృపురాడి గట్టుమీదనేమి
 గంగుకేగు వృత్రాలేవున్నవి, తూర్పునుంచి నడవజేనచ్చినాది
 పడమటనుంచియొకపక్షీనచ్చినాది. ఆవృక్షముమీదకోకుగూర్చుండె
 ఆపక్షిలలిట్టుచూచెనుఫకీరు, వానిపెళ్లలంబగా గాండ్లనంగమ్మ
 భామారావేగాండ్లనుగుభామా, నిమిసేనునుపుండానుఫకీరా
 అలెకెతూత్తేరి ముసలిదానపు ముసలిముసలిగజ్జే గొనుశుంది
 నిన్ను నెనుగావల్లనులమిడికి, నేనునీకు పుత్రావొనిదెని తెగ్గాను
 మీరక్కరికిలదాయిపెడితాను, యిక్కరిమాడు కిన్నులమాతాను
 నల్లనిల్లినే చంపెరఫకీరూ, కాళ్ళిగట్టిగ భవ్యముచేసేను
 యెడనకంటికి కాటుకబెట్టినగా, అంచేతితో అంధనచేసేను
 ఉత్తరభూమికి అంజనమేసినాడు, ఉత్తరభూమిలో లగినభామలేను
 దక్షిణభూమికి అంజనమేసినాడు, దక్షిణభూమిలో లగినభామలేనూ
 తూర్పుభూమికి అంజనమేసినాడు, తూర్పుభూమికి లగినభామలేను
 పడమటభూమికి అంజనమేసినాడు, ఆభూమిలో భామదొరికినాది

పన్నెండామడ దూరమందున, పానుగంటివో పాట్నమందునను
 ఏడి యనిజనలోపల బాలమెఱసెనేమి, రావేరావేగాండ్లసంగోజి
 నేను, పానుగంటివో పట్నముపోతాను, నీకుకులుకుకులుకునవిని తెస్తాను
 ఎక్కడనవిలి యేమిఫకీరా, భామరోరావే భామరోలేమా

వ. అరరేభామా యిక్కడికి పనె, ండామడదూరాన పానుగంటి
 పట్నమందున భోజరాజుకూతుళ్ళున్నార వడుగుదులపుచ్చెల్లెండు, వారి
 పేరు సూర్యనాగమ్మ చంద్రనాగమ్మ బాలనాగమ్మ మొదలైనవారు
 యేడుగురున్నారు

కడగొట్టుదె బాలనాగమ్మ, ఆ బాలనాగునె చెరలో తెస్తాను
 వోరీహంతికూడ నీఆయుసుకుంగాను, ఆరాజులుచుహ చెడ్డవారోయీ
 నిన్ను మొద్దుయీటిలాకుమ్మిపోతారు, అరమాత్ లమిడగాండ్లసంగోజి
 నీవునాకు యెదుగుచెప్పుతావా, మొలలోవున్న చూరిదీనినాడూ
 అరెముక్కుగొడునా చెరులేగోతునా, అబ్బబ్బానీమనసురా ఫకీరా
 నీవుయెక్కడపోదె నాకేమి, పొంగేచెల్లా కుంగేకొరకూకూ
 దానియింటికే నెల్లెనుసంగమ్మ, తిందాన రాజనండనాన.

వ. సూప్రకారముగా గాండ్లసంగో చెప్పినమాట వినకపోయి
 సందున, నాగళ్ళపూడి గట్టుకిందనె మాలాలిపేట ఆపేటలోనే గాండ్ల
 సంగు కాపురం

సంగామచేడకు నచ్చెనుఫకీరు, ఫకీరురాగా సంగోజిచూచేను
 పట్నమంచుం బాలీసువేసింది, యదరావో జిల్లాలోజిఫకీరు
 ఫకీరుతామ కొలువుదీరినాడూ, మితాళానా ఖావుంగోజి
 సంగోసంగోఫకీరువాహేబు, అరరమాత్ గోకానసంగోజి
 బంగారుపాది క పొయిమీనపెట్టినూ, రెండుపుట్టుగాగోధుమ విసిరేనూ
 గోధుమపిండి నైవ వించేసేనూ. రెండుపుట్టనో నొట్టెలునండింది
 పందుంపసరా పప్పునండినాది, రెండుపుట్టనో నొట్టెలుతిన్నాడూ
 పందుంపసరా పప్పుదిన్న చేమి, ముత్తొంనానె తానెరఫకీరు
 అరువదిపొట్టాలు కళ్ళొప్పట్టినాడు, అందునవారికి కై పేలేదాయె
 తాటికాయంతా నల్లమందుచి వెను, అందునవారికి నిమలేదోయీ
 యెండికోట బంగ్యాకుపట్టెను, అందునవారికి మత్తే లేదోయి

పూసలవాటి గంజాయి తెచ్చేను, మూడుపుట్ల గంజాయినలిపేనూ
 బంగారుపుక్కా చేతికితీసేను, భంగిచిలుములే రెండుకొట్టినాడు
 అదిమూడుపుట్టుల వకభంగిచేసి, గటగటగట గంజాయిపట్టేను
 పకీరువాడు గంజాయిపడుతుంటే, పడమటభూమిని సోకుపల్లెలోయీ
 యేడుపల్లెలే యెండినట్లువుండే, గంజాయిపట్టిన గడియకునాయనా
 మంచిమంచిదాహిరిబుట్టెను. అరెరెవహ్వరే బాలనాగోజి
 కోమలాంగి నాకోర్కెదీర్చేవా, అరె ముద్దుకోమలి ముద్దుపెట్టెనా
 నేను వేషాన నాగునుదెత్తునూ, వారికి వేషము కూడివుంటదేమి
 కులవృత్తివేషము కానువేసినాడు, ఫకీరు వేషందీర్చికట్టినాడు
 డోరీలకుళ్ళాయి నె తికిబెట్టెనూ, కంబళిచింపి మెడకుజుట్టెనూ
 లుంగీగుడ్డ మెడకువేసినాడు, భంగినూరేక కర్రచేతపట్టెనూ
 బంగారుపుక్కా చేతబూనినాడు, చేతిని పాలాపూస కట్టినాడు
 కాలికిపాలాపూసకట్టినాడు, ఫకీరుపూసలు మెడనువేసినాడు
 అద్దములోపల నీడచూచినాడు, అరే యీవేషాన నాగునుతేలేను
 యీవేషము కూడియుండలేను, యిదినాకు తగివుండలేను
 మల్లా మంచివేషమేసినాడు, బాహ్యణవేషం తీర్చికట్టినాడు
 ఆరుపోగుల జంజ్యమేసినాడు, బుడిచెంబుగా చేతబట్టినాడు
 కుళ్ళాయిగుడ్డ మొలకుజుట్టినాడు, పంచాంగమూ సంగబెట్టినాడు
 అద్దములోపలనీడచూచినాడు, అరెనూలే బాపనవేషంతగివుండలేను
 మల్లామంచి వేషమేసినాడు, కోమటివేషం తీర్చికట్టినాడు
 రెండువేళ్ళా గంధముపెట్టెను, మూడుపోగుల జంజ్యమేసినాడు
 చిల్లరమల్లర సంచికిపట్టెనూ, దండితెరానూ చేతబట్టినాడు
 అద్దములోపల నీడచూచినాడు, యీవేషము తగియుండలేదు
 మల్లాయొక్క వేషమేసినాడు, పాములవేషం తీర్చికట్టినాడు
 వెంకటగిరి పాగజుట్టెను, మూడుపేటల పూసలుగట్టెనూ
 కాలికి నీలిదారముగట్టెను, పాములపెట్టెలు కావిడిపెట్టెను
 నాగస్వరము నోటబట్టినాడు, అద్దములోపల నీడచూచినాడు
 యీవేషాన నాగునుతేలేను, ఆవేషము కడగా తీయించె
 మల్లామంచి వేషమేసినాడు, బాల్పాయం జంగమునేమి
 బంగంవేషం తీర్చినాడు, చందాకాంతి తలపాగజుట్టినాడు

చేర్చుకొని వోబొట్టు పెట్టినాడు, సూర్యవిశ్వలూ చంద్రవిశ్వలేమి
 రుద్రాక్షలకిరీటమమ్మయ్యా, రూఢిగళిమున ధరియించినాడూ
 నీమాణామాయంగిదొడిగినాడూ, బంగారుబరీలుపల్లవము తేను
 నడుమునగనుకా వాడుకట్టినాడు, విభూతిజోతెలు చంక బెట్టినాడు
 యద్దములోపల నీడచూచినాడు, నడేమూర్చుగొని దబ్బునపడ్డాడు
 తనమూర్చులే తానుదెలుసుకొని, అరెనవ్వారే బాలనాగోజి
 నాకుజిక్కినావె బాలనాగోజి, అరే, యీవేషాన దక్కినాదినాకు
 హరహర, శివరాత్రియాజంగాలమంటాడు, సంకరాత్రిజంగాలమంటనేమి
 ఈవేషాన భామను తెస్తాను, ఆవేషంబీసి చూపుకట్టినాడు
 రావేభామా గాండ్లసంగోజి, నేను పానుగంటివో పట్టంపోతాను
 నామేలుభద్రదం మనీదుభద్రదాము, నాకోటలో కొగల్పదినమన్నదేమి
 సిపాగఁతాయణుగుతుందిపోరా, నిన్నుపానుగంటివోపూడ్చి పెడతారు
 పచ్చితురకలావంటి రాజులేమి, యమనూత్ నమిడి గాండ్లసంగోజి
 జూతిలేకో మారోయన్నాడు లకిడితీసుక మారోయన్నాడు
 యబ్బబ్బానీ మనసురఫకీరా, నీవుయొక్కడ బోతేనాకేమి
 వాడు, మాయపల్లికె సవారిసాగించె, వెనుకకొమ్మల బోయిలున్నారు
 ముందరకొమ్మలబోయిలున్నారు, వాడుమల్త కాదు బల్మయకాడేమి
 సవారిమార్గము ఆయెరఫకీరు, నాగళ్యపూడి గట్టుదిగినాడు
 పానుగంటికి బాలుడుదిగెను, చిక్కుచీకటి వనములు గడిచేయి
 వ్యాఘ్రపులులు వసందాపెనూ, నయనవాది పట్న మొచ్చినాడు
 చిలుకవాదియూ పట్న మొచ్చినారు, గంగవాది పట్న మొచ్చినారు
 పులిరాజయూ పట్నమందేమి, పానుగంటి చేరవచ్చినాడు
 పానుగంటివోపడమటలేట్టూన, బోడకాయవో వనములోదిగినాడు
 జంగంవేషం చాల్చుకున్నదేమి, శంఖుగంటి చేతబట్టినాడు
 వెండిబెత్తాము పైడిబెత్తాము, రాగిబెత్తాము జోలిలోపెట్టేను
 హరహర, సంకురాత్రిజంగాలమందురు, శివరాత్రియాజంగాలమంటారు
 పానుగంటి దరవాజకొచ్చెను, బొంబోమ్మని శంఖుపూరినాడు
 కోటలోపల రాజులులేరోయీ, వారుకళింగమేలే ఘంటికోటకేమీ
 కార్యానికి వెళ్ళిరిరాజులూ, తలారిరాముడు కోటకావలయ్యా
 మళ్ళిబోయిరిరాజులూ, తలారిరాముడు, ఘంటిరాములు ఘంటియించినాడు

యాశంభునాదమే విన్నాడురాముడు, యక్కడనుంచురుగెత్తివచ్చి
 శరణ్యమయ్యవో జంకమదేవరా, యల్లుసగానే మాయలఫకీరు
 వర్ధిల్లరాతలారిరాముడా, మాశివునికిని శివపూజలేదురా
 మాగురునికిగురుపూజలేదురా, ననుకాశియాత్రను వెళ్ళుతున్నాను
 నాకుకోసంకోరికి పంపినవ్యవోరి, యబ్బాసేను సౌవియ్యలేను
 మారాజులుచెప్పినభాయిదున్నదయ్యా జోగివచ్చినా జంగంవచ్చినా
 భట్టువచ్చినా బ్రాహ్మణుడొచ్చినా, సేరుబియ్యముడబ్బేయిస్తాను
 యింతకుమిక్కిలి సౌవుత్తవ్వనయ్యా, యబ్బాసేనరాతలారిరాముడా
 యిక్కడనేను కలకాలముంటానా, తెంచుయిండ్లుగా భిక్షమెత్తవలె
 ఈపూటకువుంటి వెళ్లుతానునను, యెంతమాత్రము సౌవుత్తవ్వనయ్యా
 రాజువంటి నాలువోతానీ, నిట్టిసాధువుకాగానురాముడా
 నీకుగట్టిగా పంపినతోయి, గొప్పబోతువో తలారిరాముడా
 నాకుయిట్లులేమియెల్లు తెలిసినా, పూసగింటిలో శంభుడునా పేరు
 భానుగంటిలో కుంభవమయ్యా, నేనుబిక్షువలీనిరాముడా
 యిట్లున్న పిటజగిమూరా, కలిపిపోతులే
 కోమాళ్ళునచ్చే నొమగజంగమూరా, తంచాన రాజవండనాన.

వి. ఇట్లు మాయలఫకీరువాడు మర్మముగాచెప్పగా, అయితే
 జంగమదేవరి యింతకీ, యెవరికీ చెప్పినావయ్యా సంతానమునగా
 నేనుయెవరికీ చెప్పినది నీకేమి తెలియిది, యల్లుడుప్రత్యక్షముగానే
 సగుణుడునున్నది నీకీతలారిరాముడుకు సంతానముచ్చినది నీకేరా,
 యారి నీకు యేడుదామల బాల్మీలిరాలని చెప్పగా, మాకోటలోని
 ఖబురు ప్రకటించెయిదు మూలలవ్రాగివ్రాగు సంతానముగిలగినదివీని
 కెల్లందరినీది యాయన నాదేవత శంభుమూర్తియగుకొరి
 శరణమయ్యా జంగమదేవరా నాకేమిన్న సంతతియిస్తాను
 నీకేమిగంటితక కొదవ రాముడా నాధీమణికాడికి రారారాముడు
 నొలంతనీ సంతాయిస్తును వోపివంతిలో ఫలమయిస్తును
 బిడ్డలకున్నది అశక్తియోగా భిక్షుగాకాడికి పరుగు వోచ్చినాడు
 జోలిలోని భూకెతినినాడు తలారిరాముని నొప్పబట్టాడు
 గుప్పెడి భూతి చేరిలోపోసెను యేర వోరి తలారిరాముడా
 నీకేయేడుగు భాగ్యులువుండిగా యేడుగురికి నొప్పబట్టినో

యేడుయింతలు నోట్లాపాయ్యారా, నీమేడలోమిదెలో కొంతచల్లరోరి
 కోటపెడల్పు చల్లరవిభూతి, బావులనిండా వెయ్యరవిభూతి
 నీగంపలోగాదెలో కొంతవేయరోరి, యిండ్లమీదనే కొంతవేయరా
 తలారిరాముడు పరుగువచ్చినాడు, యేడుగూరి భార్యలబిలచేచు
 నేటికినువకు ఫలము దొరికినాది, దేవుడువలెను జంగ మొచ్చినాడు
 ఆపద లేని సంతయుచ్చెభామా, యేడుగూరికి నొప్పబెట్టినాడు
 యేడుయింతలు నోట్లావేసెను, మేడఁమిదెల చలుకున్నడోయీ
 కోటబరణము జలెను విభూతి, భావులలోనే కొంతపేసినాడు
 గంపలగాదెల కొంతచల్లినాడు, యిండ్లమీదనే కొంతజల్లినాడు
 కావుపామరమీద కొంతజల్లినాడు, చేతులవిభూతి దులుపుకున్నడేమీ
 తననుగట్టిగా నదుముకున్నడేమి, తలారిరాముని జల్లొనమ్మయ్య
 జల్లొతోమ్మిదిమంది పుట్టినారు, వాళ్లుపుట్టుతానె బువ్వలడుగుతారు
 బాబూమాకు ఖనాడలురె నాయనానాకు పప్పులుబెట్టరా
 ఓయెక్కడిపిల్లలు యేడపిల్లలోరి, పుడతానె వీరు బువ్వలడుగుతారు
 జల్లుకొంచెము గులగులబెట్టెను, నెత్తినిగుడ్డదీసి నేలకొట్టెను
 పరుగుపరుగుల యింటికివస్తుంటె, మూడువందలే యెదురుగవస్తారు
 బాబూమాకు పప్పులుతెచ్చేవా బిడ్డలుగలవారికి యిల్లాగెగాబోలు
 సంతలేకుంట సుఖముగ నాయన పరుగుపరుగున యింటికొచ్చేడు
 యేడుగూరివో భార్యలొద్దాను నాలుగుమూడు వందలుండెను
 అమ్మామాకు అన్నంపెట్టవే బాబూమాకు పప్పులుపెట్టర
 అవతలరాగా యినతలరాగాను, పన్నెండుపుట్లు శనగలుతెచ్చారు
 వడివీధిలో పోగుచేశాడు, మనిషికియొక్క గింజరాలేడు
 కోటఁయెక్కి కేకలుపెడతారు సూరెలవెంబడి ఏలాడుతారూ
 దూలాలులిండా యిరుక్కువుంటారూ, వోరినీబిడ్డలు గెడ్డాలుచేరాను
 వక్కనాటికే మాసుకతిన్నారు దేశంతిరిగె జంగందేవరా
 నాకొంపకుయేమోనీళ్ళుపోసేనేమీ నాకొంపకుయేమో వంపులుతగిలేను
 పాతికపుట్లా బియ్యముదంచాడు, బంటుకుగుప్పెడు పెడదామంటాడు
 గంపయెత్తి తీసెనురామూడూ, బియ్యములేవు యేమిలేనయ్య
 గంపలనిండా పిల్లలెప్పుడారు, వీళ్ళయెక్కడ బిడ్డలునాయన
 నాకు వొంటికిధర్మ మొచ్చేనేమి వీండ్లకుయేమి పెట్టుదునునేను

పదిపుల్లవో పాతరయన్నాది. అదైనమరి తియ్యండోయి
 తలారునొచ్చి పాతరదీసిరి, బెత్తుకాడికి తిసిరమ్మలారా
 ఒక్కొక్కడుగ బయటికివస్తారు, పాతరనిండాపిల్లలునాయనా
 బాబూమాకు పప్పులుపెట్టారా, మీబాబుచచ్చాడనుకోండి
 వీళ్ళయెక్కడ పిల్లలునాయనా, నన్నుగట్టిగ బ్రతుకనివ్వరేమి
 నేనుబావిలోపల దూకుతానంటాడు. బావికాడికిపరువునవచ్చేను
 ఆ నూతినిండుగ పిల్లలునాయన, బాబూబాబూపప్పులంటరేమి
 వాండ్రకూడా వెంబడిపడ్డారు, మొలలోవున్న బాకుతీసినాడు
 బాకుతీసుకొని పాడుచుకోబోయేడు, బాకుఱ్ఱదరు పిల్లలాయనేమి
 చావనివ్వడు బ్రతుకనివ్వడోయీ, వానికిచెడ్డకోప మొచ్చినాది
 జంగమ దేవరబసకువచ్చినాడు, జంగముమీన ఘరిమిచూచెనేమి
 అబ్బీరారా తలారిరాముడా, నీకేమైన సంతుగలదయ్యా
 నీవంతుమరి కొల్లలోనులిండి, వక్కనాటికేమీనుకతినారు
 నీబిడ్డలు గడ్డలుకేరాను, బిడ్డలువద్దు జంగమదేవరా
 నీకుకోటలోకినే శిల్పలుయిస్తాను, సంఘముచ్చటచాలిందారాముడా
 వక్కనాటికే చాలునయ్యెత్తండి, జోలలోదీవీభూతిదీసినాడు
 తలారిరామునినొప్ప బెట్టినాడు, నీవు పరుగుపరుగున యింటికివెళ్ళరా
 నీకుతగినంత సంతేవుంటుంది, వాడుతీవముగనుయింటికోచ్చినాడు
 యెక్కడిపిల్లలు అక్కడపోయ్యేరు, యేడుగూరివో భార్యలొద్దాను
 ఏడుగూరిపిల్లలున్నారూ, యింతెచాలు సంతురనాల్సిండి
 జంగమదేవరవద్దకొచ్చినాను, రానయ్యవో జంగమదేవరా
 నీకుకోటలోనికి శిల్పలుయిస్తాను, రద్దిలేకుండావెళ్ళవయ్యనీవు
 రద్దిలేకుండాయ్యేపొయ్యేది, రద్దిచేస్తే తలలేపోతావి
 యిట్టచిచ్చపుగ మాయలఘోషీరు, నీకుభయమును లేదురరాముడ

స. ఏకే జంగమదేవరా ఈదరవాణకాడ నేను శిల్పలుఇస్తాగదా
 యిక ఆరుదరవాణలున్నవి, యెట్లుగడిచిపోతావనగానే, అక్కడ
 యేమిఅడ్డువున్నదనగానే, రెండోదరవాణ పెద్దపులికావలి, ఐదో దర
 వాణ ఈనిసలపుకావలి, ఆరోదరవాణసింహముకావలి, యేడోదరవా
 ణ బాందిరీలుపారా, యివియెటు గడచిపోతావనగా, మాయలఘోషీరు

తలారిరాముడ పోగలిగిన పోతాను, లేకుంటేతిరిగిమళ్ళివస్తానురా
 రాముడా అనిచెప్పి మాయలఘోరువాడు
 చిటికెవేసి దయ్యాలలేసినాడు. అడవులమీదికి సంపెను ఫకీరు
 అడివిమేకలా తెప్పించినాడు, పుట్టకూడుమరి తెప్పించినాడు
 చాపకట్టలే తెప్పించినాడు, పెరుగన్నము తెప్పించినాడు
 పొగడతీగలే తెప్పించినాడు, యినియన్నియు జోలెలోపెట్టేనూ
 పానుగంటి దగవాజదాటేనూ, పెద్దపులుల దరవాజకువచ్చెను
 అదిగోండ్లమంటూ పైకిదూకినాది, మేకపిల్లకే నోటికిచ్చినాడు
 యెలుగుబంటు దరవాజకువచ్చెను, అదిగోండ్లమంటూనుపైకివచ్చినాది
 పుట్టకూడుగ ముంగలపోసేను, ఆదరవాజ గడచినవచ్చినాడు
 చిరతక్కుకెల్ల దరవాజకువచ్చెను, ఖావుమంటను పైకివచ్చినాది
 పెరుగన్నము ముందువేసినాడు, ఆదరవాజకడకువచ్చినాడు
 యీనిసఅవు దరవాజకొచ్చినాడు, రంకువేసి అది పైకిదుమికినాది
 చొప్పుకట్టు నోటికిచ్చినాడు, ఆదరవాజగడచినవచ్చినాడు
 సింహమున్న దరవాజకొచ్చినాడు, అదిఘోరమైన గర్జన వేసింది
 పొగడతీగెలు నోటికివేసేను, ఆదరవాజ గడచినవచ్చినాడు.
 బొండ్లీల దరవాజవచ్చెను, సభాకట్టు కట్టెనుఫకీరు
 ఆసాకువక్కవిభూతివేసేను, వాళ్ళకు నిలువుకండ్లబడ్డావి
 దరవాజకడకువచ్చినాడు, పానుగంటివీధికివచ్చెను
 వీరమేడలముందర బావియున్న దేమి ఆబావికాడనేకంఘపట్టినాడు
 పిల్లలంతా గుంపులుగూడిరి, యిసుకాపట్టి పప్పుచేసినాడు
 చిల్లరపెంకుల వరహాలుచేసెను, చిల్లరరాళ్ళుమరి ముహూర్తులుచేసేను
 పుల్లపట్టిమరి పాములచేసేను, దొడ్డవాడవు జంగముదేవరా
 నీవేరేమిది పిల్లలడిగినారు, నాపేరుమరిగాడిపాపయ్యా
 దిగ్గనరావయ్య గారడిపాపయ్య, రాజులులేరు బహుమానందొరకడు
 మీరాజులూయేడకుపోయారి, ఘండికోట కాన్యానికిపోయారి

వ. అంతట ఆరుగిండ్లకుపోవలయునని జంగం దేవరముస్తాబవు
 కున్నాడు ఆరోజుకు బాలనాగమ్మ యేతుదినముల బాలింత వీరణాలవు
 రిటిలోయున్నది. యీఆర్థులప్పులు దిగ్గరవుండేదాసీనుబాలనాగమ్మదిగ్గర
 కావలియున్నాడు. వీరికి మంచినీళ్లులేకపోయినవి. తెమ్మంటె తెచ్చేది

వారు శానామందికలరు, మనవాకిటనే బావియున్నది. మనమేసీళ్ళకు వెళ్ళుతామని ఆరుగురున్ను వెండిబిందెలు చేతపుచ్చుకొని బావికాడికి వస్తున్నారరు.

వాడుమంత్రకాదురా మాయలఘోషీరు, ఆరుగురుని రాకలుచూచేను ఆబిందెలునిండా వరాలుచేసేను, యెంతవొడ్డవో జంగమయ్య యింకామనకు భాగ్యమిచ్చేను, ఓరుగంటిలో శంభుడుకాబోలు బాలుడుపుట్టిన వేళమంచిదమ్యా, బిందెలుతీసుక వెనక్కుతిరిగిరి తోడుపట్టుకొని బిందెలుపంచిరి, బిందెలునిండా చిట్టపరాళ్ళొప్పు బిందెలుసిండా చిల్లపెంకులేమి, అంతమాయ జంగమమ్మలాగా వీడికియెవ్వరు సెలవులిచ్చినారే, ఆలాగున అనుకుంటేను నూర్యనాగమ్మ మేడకొచ్చినాడు బొంబొంబొమ్మ శంఖుపట్టినాడు చాటకొంగున చారెడుముత్యాలు, జంగమదేవర భిక్షుమన్నాడు జోలలోని విభూతితీసినాడు, తిందాన రాజసందనాన.

వ. గారడివాసికి, కట్టుమోతువాసికి, బాలింతరాలికి పసిబిడ్డ తల్లికి మాబసవన్నవిభూతిపెట్టితే, భూతిపేతవిశాచములు పారిపోయి బ్రహ్మరాక్షసు లణగిపోను నాంబమూర్తి కరుణాకటాక్షులకలిగి గురు కటాక్షులకలిగి వర్ధిల్ల నతెనని గోరెడు విభూతి నొసటబెట్టుకు ఆరుగూరియా మేడలకొచ్చేను, ఆరుచోట్ల భిక్షమసిగినాడు కడగొట్టుది బాలనాగమ్మ, బాలనాగు మేడకొచ్చినాడు భొంభొంభొమ్మని శంఖుపట్టినాడు, దాదులుగట్టిగ భిక్షము తెచ్చిరి యింటికిని యిల్లాలనన్నాడేమీ, నేనుయింటికి యిల్లాలనుగానయ్యా నగరుకునేమా దాసీనన్నాది, ఆరెమాల్, దాదులచేతను భిక్షముట్టును మాసాంబమూర్తికి అర్పితములేమా, నాకుబాగా అర్పితములేదు నేను గట్టిగ కొంచకపోవాలె, యిట్లనిఅడుగగ దాదులుగనుకాను ఆయ్యోబాబూ జంగమదేవర, అంటుమట్టుతో నాగమ్మవున్నాది నీకెట్లాగు భిక్షంపెడుతుంది, మీజంగాలకు అంతేనన్నాడు అరె, బాలనాగమ్మకు సంతయిచ్చినాను, నాకుముష్టి పెట్టకపోతేను యిచ్చినసంతు తీసుకపోతాను, దాదులుగడగడ జంగముకాదమ్మా బాలనాగుతో విన్నవించినారు, యిన్నాళ్ళొచ్చే జంగములుకాదమ్మా నీవు ముష్టిపెట్టితె పట్టుకపోతాడు, లేకుంటేను మరి బాలనాచంపూను

అట్లై అందరు పలుకుచున్నరమ్మా, ఈమాటలు వింటానె బాలనాగమ్మ
 గడగడగడ వణి కెనమ్మలారా, అయ్యారండే దాడులారమీరు
 దేశంతిరిగే జంగం దేవరా, వారిలో మనకు పంథమెందుకమ్మా
 నాబిడ్డను చంపిపోతడేమో, నేటికినాకు రవ్వగలిగెనేమీ
 దాదులారమీరు వుడకముతోడండె, అప్పుడు భామాన్నానమాడనమ్మ
 తన యేడువల వగలుపెట్టినాది, నారబందము చీరగట్టినాది
 చాటకొంగున నేరుముత్యాలు, జంగమయ్యకు భిక్షంఁకుకొని
 ఘల్లుఘల్లున వస్తూవున్నది, బాలుడు యేక పోరు పెట్టినాడు
 నాయనపూరుగో బాలవద్దిరాజా, జంగమదేవర ముప్పికొచ్చెనయ్యా
 భిక్షము పెట్టి దబ్బునవస్తాను, దాదులారమీరు జోలలుపాడండె
 చిచ్చోలల్లా చిన్నవద్దిరాజా, నాయనపూరుగో బాలవద్దిరాజా
 బాలుడుయేమని దుఃఖపడుతుడయ్య, అమ్మానినవే బాలనాగమ్మ
 జంగమదేవర వాడేనాతల్లి, నాగళ్యపూడి గట్టుయేలేవాడు
 మాయలగాడ మాయలఁగీరూ. వాడికిసీపు భిక్షంపెట్టవద్దు
 ఫకీరువాని పాలెపోతావు, మాతండ్లు దూరాననున్నాడు
 మాకూతల్లికి దూరమాలదేమి, ఘోడుఘోడున దుఃఖపడుతాడు
 బిక్షమాట తల్లికి తెలియావు, తల్లిమాటలే బాలకు తెలిసేను
 నాయనపూరుగో బా, వద్దిరాజా, యేడుగిరుల కాడికివచ్చేను
 ఆగిరిలోపల ఫకీరువున్నాడు, యివరిలగిరిలో నాగమ్మవున్నది
 ఇందవయ్య వోజంగమదేవరా, భిక్షంపట్టుము జంగం దేవరా
 యేడుగిరిలే దాటిరావలెను, నేనుగట్టిగా భిక్షంపట్టాలె
 గిరిదాటినే భిక్షముపెట్టుము, నాది పజ్జచూడమంటడోయీ
 బాలాతోట్లో చావగావలెను, నేనిచ్చినసంతు తీసుక వెళ్ళెదను
 అయ్యోబాబు జంగమదేవరా, నీవుతొడివి నేనుబిడ్డనయ్య
 నీమనుమడు పోరుపెట్టేనీమి, స్తవ్యపాలము నిలుపలేనుబాబూ
 గట్టిగనీవు భిక్షముపట్టుము, మరల తిరిగి వచ్చెనాగమ్మ
 బాలునితోట్టికాడకొచ్చేనేమి, కావుకావున పోరుపెట్టినాడు
 యెన్నడులేని పోరువచ్చేనేమి, తనిచిటికెపుంగరం తీసివేసేను
 బాలునిచేతికి యిచ్చెనునాగమ్మ, తందాన రాజనందనాన.

వ. అప్పుడు బాలుడు ఏడుపులో యేమనిచెప్పుతున్నాడు మా

తాతజమాముగిరాజు అడవివేటకు వెళ్ళినాడు, ఆ అరణ్యమందును హంకా
 శిదుర్గికి అనేకదినములమంటపోరుబడిపోట్లాడుతుండగా, ఆమార్గముగానే
 వెళ్లుతూ వారియుద్ధము చూస్తుపోతుయండగా అక్కడ బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు
 అంతకుముగదు ఆయుధముచూస్తున్నప్పుడై వోజమామునిరా
 జాయీదుర్గిన్ని మహంకాళిన్ని నిర్మిమిత్తముచేత కలహ వేస్తున్నవి
 వారికలహము వివారించేసి పోవమ్యాలనగానే, ఆదిశక్తులేవాటికల
 హము. నేనువివారణచేయబోతె. నన్నుచంపితే నేనువమిచేయగలను.
 పడమటపాలిమేరనుండేదిదుర్గి తూర్పుపాలిమేరనుండేది మహంకాళిగను
 తూర్పుపాలిమేరనుండేదినిరాకుండా మనపాలిమేరకుమహంకాళినిరాకుం
 డా వాటికివొక హద్దువర్పరచినయెడలవాండ్లా యిరువురికీ కలహముకుగు
 రుతుండిఅనగానే అప్పుడుఎనబై మూరలపద్దం తెప్పించి తూర్పుపాలిమే
 రకు పడమరపాలిమేరకు సరిసగముగాకొలిపించి నమమపాలిమేరరాయి
 పాతించి ఓదుర్గి ఓమహంకాళీ, ఈవిలువరాయివాటి నీవుశూన్య పాలి
 మేరకు వెళ్ళవద్దు పడమటిపాలిమేరకునీవు వెళ్ళవద్దు మహంకాళిఅనిచెప్ప
 గా అక్కడికిద్దరుసమ్మతించిరి తగువారెరాజు చక్కాపెస్తున్నాడు, అ
 ప్పుడుపైన యుద్ధములేమాషాజూస్తుండే బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు
 ముగ్గురువచ్చిఒకచంద్రాయుధము మాతాతిగార్తెన జమామునిరాజుకు
 తెచ్చినారు. అదితెచ్చి లక్ష్మీవిలాసములోనుంచిన బాకుకునుక అదిలేసుక
 వచ్చి నాలోట్టిలోనుంచితివా,
 ఫకీరుడాణ్ణి నరుకుతానన్నాడు, యీనుంరకాణ్ణి పొడిచెదనన్నాడు
 యీబిడ్డామాటలేరిల్లికి తేలియావు, నాయనపూరుకోబావద్దిరాజా
 దాదులారసముదాయించండే. నాలుగుగురుదాటివచ్చినాది
 యిక నేనానేనుభిక్షపెట్టవలె, మూడుగురుదాటిరావలెను
 నేనుగట్టిగభిక్షముపెట్టవలె, మూడుగురుదాటివచ్చినాది
 బాలనాగునేచూచెనుఫకీరు, మూగ్గుపోయిదిగ్గునపడ్డాడూ
 తనమూర్ఖలేతానుడెలిసికొని, అప్పుకుభిక్షముజోలిలోపెట్టెను
 జోలెలోనివిభూతిదీసెను, బాలనాగుకేనోసటపెట్టెను
 నిన్నుకాంధమూర్తిరక్షించుగాక, భిక్షముపెట్టిగిరునమళ్ళింది
 వాడిదగ్గరమూరజేబెత్తాము, వెండిబెత్తామునుశిరస్సుననుంచెను
 భగ్గునభస్మందాయెనాగమ్మ, భస్మమయ్యబూడిదయ్యెనయ్యా

అబూడిదనంతా పోగుజేసినాడు, రాగిబెత్తము పైన బెట్టను నల్లకుక్కగా నాగును జేసేను, కుక్కనుజేసి విడిచిపెట్టినాడు బాలునియొక్క తొట్టి చుట్టును, కంయో కంయో అరవనాగనేమి అరేబైరి ఆవునున్నడయ్యా, ఫకీరువద్దకి పరువునొచ్చినాది డాల్ రోటి బావుమన్నాడు, పప్పుముట్టదు రొట్టెముట్టదు వానికిచెడ్డా దిగులుపుట్టినాది, దానిమెడకు కోడంపెట్టెను కుక్కాకోసం చేతపుచ్చుకోని, పానుగంటి దరవాజాచేసేను తలారిరాముడక్కడవున్నాడు, బాగావున్నది జుగిలదేవరా నిన్నటనుంచి అట్లెయున్నావా, రాజులుంటే తలలుపోవుకేని పోయేటప్పుడు కుక్కలేదేమి, వచ్చేటప్పుడు కుక్కయున్నదేమి మాదికక్క పోనివ్వనన్నాడు, అబ్బీవివరా తంజిరాముడా నేను గాళియూతపోతువున్నాను, యిక్కడనీవంటిన్యాయస్తుడున్నాడు కూడపోదము రమ్మనియంటేను, నాకు ఘట్టిగా తీరిక లేదనెను నేనుకుక్కని స్తమతీసుకపోమ్మనెను, దీన్ని కాళిలోపల ముంచుకరమ్మనెను పెంచునందుకు కొంతపుణ్యమేమి, కొంతపుణ్యము నాకుజెందునయ్యా అలాగంటా కుక్కనిచ్చేమా, యింతలేదు నీకుక్కను బోనివ్వను చెడిపోతావు తలాది రాముడా, చెడిపోతెనె మునుపేచెడ్డాను పన్నెండుపుట్ల శనగలు చెడ్డాను, పాతికపుట్లబియ్యం చెడ్డాను ఇంకనేను యేమిచెడుతాను, జోలెలోని విభూతితీసేను తలారిరాముని పైనబల్లినాడు, తలారివక్క రాముని కమ్మయ్యా వెట్రీవెట్రీ భ్రమలు పుట్టనయ్యా, పోలేరమ్మ శివారు పట్టను అడవులమీద పరువులుతోలేనూ, వానికిదయ్యమువచ్చిపట్టెనమ్మలారా అడవులవెంబడి రాముడెళ్ళినాడు, ఆసందడిలోనే జరిగిపెళ్ళినాడు కుక్కనుతీసుక జరిగిపోయెనయ్యా, మూడోనాటికి నాగళ్ళపూడి నాగళ్ళపూడి గట్టుకొచ్చినాడు, ఆగట్టుకిందనే మాలాలిపేట పేటదగ్గర మట్టిచెట్టున్నాది, తంచాన రాజనందనాన.

వ. అమట్టిచెట్టుకిందకుక్కను నిలువపెట్టెను వెండిబెత్తముపైనబెట్టెను. అంతలో భగ్గున భస్మమై బూడిదఅయినది, అబూడిదనంతాపోగుజేసి, పైడిబెత్తము పైనాల్పిస్తేను, ఘల్లుఘల్లునా గాజులుకదిలేను అందలమువలల బాలనాగమ్మ, కొడుకునుగన్న కొమలాంగిభామా .

కాలనాగమ్మ కథ

కాలనాగమ్మ కాలినరాలు, చతురశ్శక్తి కాలనాగమ్మ
 కోటిలాదిలాగోరగిచ్చి, ముద్దగోమరి ముద్దబెట్టిన
 బిల్లుకానీ కాలనాగమ్మ, అయ్యోలానా వన్న విడిచిపెట్టిన
 నీవుకం దిం కెచిచ్చిచూ, నీమమమమమమమమమ
 పుష్పపాలునీ చిలుక లేమలాగు, కానూనమ్మ విడిచిపెట్టిన
 అయ్యోనినా మాయలగీత, నీమాయలమర్మమునాకు దలిపెనరుగా
 నేనుపన్నండేర్చి వరిముల్లినాను, నాపన్నండేర్చి వరిముల్లినాను
 నీవుచెప్పినామాటలువింటాను, నీక్షణపాణము నీక్షణపునుది
 ఇతిరులకైనా కాబోదురో, కాదుకూడదని మూల్యమోస్తను
 వరణిగోకే శాపంబెడుతాను, పుటక్కుమని తలపగిలిచస్తాను
 బాలనాగువో మాటలకమ్మయ్య, ఫకీరువాడు గడగడవణి

వ. వాడిదగ్గర శానామర్తాలున్నావిరమ్మంటేవచ్చేదిపొమ్మంటే
 పోయ్యేది, లాటికె రాయుధముచెయ్యమంటే చేస్తాయి గోటికిదిప్పకట్ట
 మంటే కడుతుంది మేడలుకావలసంటేఅవుతున్నవి పెండిబెత్తము, పైడి
 బెత్తము, రాగిబెత్తము ఈమూటిలోమాయలున్నవి మనిషిఅవుతుంది
 మిడెలుకావలసంటే అవుతున్నవి. బూడిదతవుతుంది కుక్కలవుతుంది
 యాలాంటి ప్రజలన్న వున్నవిగాని స్త్రీలకు పురుషుల అనుకూలముగా
 నుండే మర్తమున్ను, చెట్టుక్రియలున్ను యారెండు వీచిదాపున లేక
 బాలనాగమ్మచెప్పిన ప్రమాణానికి గడగడవణి

మరల, పెండిబెత్తము నెత్తినబెట్టెను, భగ్గునభస్మమైబూడిదాయెనేమి
 ఆబూడిదంతా జోలపట్టినాడు, గట్టుమీదకె వస్తువున్నాడు
 వాడిపెద్దలంజరా గాండ్రసంగోజి, మనీమనకి చూస్తువున్నాది
 ఫకీరువాడువక్కడవస్తుంటే, యెటువంటి ముఖమా ఆమెనుతెచ్చేది
 దొడ్డరాజులాగుతురునాగమ్మ, వీడికియెట్లా చిక్కుతుందియేమి
 ఆక్షేపణలు చేస్తువున్నాది, ఫకీరువాడు మనీమనకొచ్చేను
 రావేభామా గాండ్రసంగోజి నీకు కులుకుకులుకు పనితినిదెస్తిని
 ఆరేమీకదగిని లదాయిపడుతాది, యిద్దరితమాపాకన్నుల చూస్తాను
 యేదిర యోరి మాయలఫకీరా, బూడిదసంతా పోగిచేసినాడు
 పెండిబెత్తమా పైవగొట్టినాడు, ఘుల్లుఘుల్లున గాజులుకదిలేను

అండలమువ్వలబాలనాగమ్మ, వీడి మేడలుమిడ్డలు మెరవసాగెనయ్యా
అత్తివక్కని బాలనాగమ్మ, మనీదంతగభుకుబుట్టెనయ్య
ఓరిఅంధకుడ నీఅయ్యుస్సుకుంగాను, ఓరిపాపకర్మదా మాయలపకీరా
ఈమెనుయెందుకుచెరలుదెచ్చినావు, ఈమెనుఅంటి తెనీవుబతుకుతావా
నీవు యెందుకున స్తివేనాగల్గి వీనిపాలనే మేమేపడ్డాము
అరె శూత్ర లమిడిగాండ్లసంగోజి, దానికీనీవు యెక్కుల్ పెడుతావా
అరే ముక్కుగోతు నాచెవులేగోతునా, అబ్బుబ్బా నీమనసురఫకీరా
నీవు యెక్కడవో తేమియో, బాలనాగును మనీదునుంచాడు.

వ. బాలనాగును మనీదులో నుంచాకేనియ్యావా మాయలఫకీరు
నాయొక్క పన్నెండేండ్లవతము చెల్లువరకున్న గడపదాటిలోపలికి
వస్తినా నేను ధరిణిదేవిని తలచి, కాపంపెట్టితివా
నీతలపక్కనపగిలి చచ్చేవు, అట్లవగానే చూచాడుఫకీరు
గడగడగడగడ వణకెనాగెనయ్యా అరెఇంకానీకు దయఁబరాలేదా
పన్నెండేండ్లు వోర్చినయ్యా, నీకైనా పాణం నీకేయవుతుంది
ఇతరులకైనా కాబోదురోరి, ఫకీరువాడు తిరిగివచ్చినాడు
అక్కడనుంచి యెవ్వరిముచ్చటా, పానుగంటివో పట్నములోపల
బాలనాగమ్మ పోయినతర్వాత, ఆరుగురును అప్పచెల్లెండ్లు
అమ్మారండేదాదులారమిరు, ఈబాలుని నెట్లాపెంచుతామెమనము
ఇంటికిమొదలు ఒక్కడెవున్నాడు, అయ్యోనాయన బాలవద్దిరా
నీవుపుట్టగానె తల్లిబంపావు, పుట్టకమునుపే తండ్రులుగనుకాను
గండికోట కార్యానికిపోయిరి, మీతండ్రులురాలేకపోయెనయ్య
అంభోయని అడలసాగినారు, యెంతఅదృష్టమంతుడు వీడమ్మ
గోడుగోడున దుఃఖపడుతరయ్యా, దాదులచేత చిన్నవానికైన
స్తన్యపానమే యిప్పిస్తున్నారు, అట్లబాలుని పెంచుతుండగా
అపట్లములోని కాపులుకరణాలు, కమ్మయల్మా దొరలేగుర్బుండి
ఈ, ఫకీరువాడుయెట్టవచ్చెనయ్యా, యెట్టవచ్చినరియేలాగుపోయినాడు
మాకెవ్వరికి తెలియఁబోయెను, ఈపట్నములోపల యెవ్వరెరుగరేమి

వ. గనుక రేపు గండికోటనుంచి మనరాజు ఇంటికివస్తే మనము
యెరుగక పోయినామనుకుంటారా, మాయిల్లు గత్తరఅవుతుంటే మీ
కందరికిన్ని చూడవేకుకగా వున్నదా అని రాజులనిపోతాను

లోగానే రాజులకు తెలియచేయవలెనని కరణంగురువర రాజునుపిలిపించి గండికోటకు జాబులు వ్రాస్తున్నారని ఓమహాప్రభువులారా! సూర్యవద్ది రాజు చంద్రవద్దిరాజు మొదలగువారికింత యేమిపానుగంటిపట్టుమున్నది ఇప్పుడు నాగళ్ళపుగట్టు యేలువాడు మాయలఫకీరు వచ్చి మనబాలనా గమ్మ వడుదినాల బాలింతరాలై యుండగా బాలనాగమ్మను చెరతిసుక వెళ్ళిరాకు వాడువచ్చింది పోయిడిది మాకెవ్వరికన్న తెలియదు గనుక కార్యవద్దిరాజు కొమారుడు కలిగెను అచిన్నవానికి దాడులచేస్తస్య పానమిస్తున్నామని జాబువ్రాయించి పట్టుములో రాజుగారి నాకర్లుకొంద రుండగా వారినిపిలిపించి, మీరీజాబుల తీసుకొని గండికోటకు వెళ్ళిం డనిచెప్పగా వారు మహాప్రభో! మాకురాజులిచ్చేవరహా జీతం లేకపోతే మానెనుగాని తొమ్మిదామడమారము సూర్యరశ్మి కానరాకు. అయిడ విని ఎవరుపోతారు పెద్దపులులు జోరాడుతూవున్నవియని ఎవరిని వెళ్ళ మన్నా పోమని చెప్పిరి.

అప్పుడు రాజుపెంచినమన్నెడగలేమి, అడగలనప్పుడు తీసుకొచ్చినారు డేగలమెడను జాబులుకట్టించి, పూనుబైటికివచ్చివా లేమి గండికోటలో దారిలోనిలచిరి, చక్కగవిమడి డేగలారమీరు మిమ్మేలిన రాజులు గండికోటలోను, కార్యానికిబోయివున్నరయ్యా వారికిమీరు వేగమందుగను, జాబులుయిచ్చిత్వరగారమ్మనిరి డేగకుమునుకులు దీసివిడచినారు, మేఘాలుమీద డేగులుకలిచేను మూడుర్భూములకు గండికోటవచ్చె, రాజులడేరామీదాగనుకనూ డేగలయిన వాలియున్నదయ్యా, కార్యవద్దిరాజుడేగలచూచేను అన్న మనము పెంచిన డేగలాచ్చెనయ్యా, మనమీదధ్యానమువుట్టెను డేగలుగనుక విసబడివచ్చింది, తిందాన రాజనందనావ.

వ. అప్పుడు రాజులందరు ద్వారాలముందర గంగ రేగులకాడపగడ శాలలాడుతున్నారని అప్పుడు కార్యవద్దిరాజు దిగ్గునలేచి డేగలపిలిచేవరకు రాజులయొక్క మేడమీదనయ్యా, డేగులుగనుక వాలిగదపప్పుడు అన్నావరులనమ్మితే యేమున్నదయ్యా, పానుగంటిలో పట్నంనుంచేమి మనమువచ్చిన చావుబ్రతుకేమి, యెవరయినమరి తెలుసుకున్నారా నోరులేనియా పక్షులుఅన్నయ్యా, మనమీదవోధ్యానముచేతిను ఎనుబడిపక్షులు వచ్చిందన్నాడు, మెడలుమీదనుచేతులు వేళాను

దేగలగట్టిగడువ్వినాడు యేమి, మెడలో జాబులు జూచిరి రాజులుగా
 మనకు, మేలోకి డోవచ్చెననుకొని, చంద్రవద్ది రాజులు జాబులుచదివెను
 ఆరుగురున్న వింటూవున్నారు, వింటునే బాకులు వారదూసిరిగా
 బాకులుమీదవరగబోయినారు, నుంత్రిలు బాకులు నిలువబెట్టినారు
 వెలిరాజులు మహాప్రభోమీరు, ఇక్కడమీరు పాడుచుకచస్తేను
 అక్కడ ఫకీరువాడికి యేమి భయములయ్యె, మీరేచస్తే మీరేపోతారు
 చచ్చియెవ్వరిని సాధించపోతారు, మనముండి సాధించవలెను
 మీరిలై నను మొదసిరిపుం లేను, మనకు పన్నెండువేల బలమువున్నదేమి
 రెండువందలపిరంగులున్నావి, ఫకీరుమీదికి యుద్ధానికిపోయి
 మీరువాణ్ని సంహరించవలెను, బాలనాగమ్మను తీసుకరావలెను
 అదిగనుక మీరు మొగసిరిరాజులు, విన్నావనుంత్రి శేఖరుడా
 మనముపోగలము రాగలమేమి, ఫకీరువాణ్ని సంహరించగలము
 బాలనాగును తేగలముమనము, తెచ్చియిక్కడనేమిసేతుమయ్యె
 యిల్లువెళ్ళివచ్చివస్తెను, యాడువారిలో జోడువారిలోను
 అది అంతయు అపకీర్తిగాద, వెలిరాజువు సూర్యవద్దిరాజు
 శ్రీరాములు యేమిచేసినాడు, రావణ బహ్మ అమ్మవారి నేమి
 సీతమ్మను చెరలుపెట్టలేదా, ఆరు నెలలువసవాసమందు
 సీతాదేవి అక్కడుండలేదా, అయోధ్యనుంచి రామాడల్లేదా
 రావణ బహ్మను సంహరించలేదా, అమ్మవారి విమలీతలేదా
 అంతపరివ్రత బాలనాగమ్మ, అలాగైతే పోతామన్నారు
 తిప్పముగానే భోజనాలుచేసి, రాజులందరు లేదిరిత్వాత్
 పన్నెండువేల దుండుగనుకాను, పైసముగను చేయించినారు
 రెండువందలపిరంగులతోను, యేడుగురువో రాజులుగదలిరి
 ముగ్గురు మంత్రులు కూడ వెళ్ళిరి. ధవళేశంకలా మోదలన్నయ్య
 దండుగనుకనే ప్రయాణమైనది. గురాలమీద ధంకా మోగెనుగా
 దండుబూరలె చూచియామెను, గండికోట బైలు వెళ్ళినారు
 పులిరాజువో పట్ల మొచ్చినారు, గంగావాదియూపట్ల మొచ్చినారు
 నయనవాదిపట్ల మొచ్చినారు, నాలుగోదినమున నాగళ్ళపురికి
 నాగళ్ళపురి గట్టుకొచ్చినారు, కోటకు, నాలుగుపట్ల ముట్టడిసినారు
 ఘడియై పొద్దునా యెక్కువరకేమి, ఫిరంగులంతా ముడైస్తానాది

ఫెళ ఫెళమటూ మోగించినారు, కోటను గలవుకోటలోపడవు
నడుమాగుండ్లుపగిలిపోతవయ్య, మూడుఅగాదులు వేసినారేమి
కోటనున్న బెత్తిడుపూడదాయెనయ్య, నాడుమంత్రగాడు బలాయకాడే

వ. ఏమిరావోరి ఇన్ని ఫిరంగులు మూడుపాళలు లేటిమి ఇదిపా
గుకోటవలెవున్నది, మనుష్యులున్నట్టయితే బురుజులమీ ఎక్కిచూ
తురు మనుష్యుల మెదలికలేనట్టుగానున్నది గనుక వెయ్యిరామూలలు
రుజుకు నిచ్చెనయనగా నిచ్చెనలువేసిరి దానిగుండా మూలబురుజుమీ
దికెక్కి కోటనాలుగుతట్లపారజూచిరి మొగపురుగుకానరాలేదు నూరు
మందిస్త్రీలను చొచ్చునాడు యేనూగుమందాడవాండుకోటలోనగప
డుతున్నాడు. ఏమిరా ఫకీరువాని జాడక్కడగపడలేదు యెవరిమీద
మనము యధముచేసెదమని విచారించుతున్నారు అంతటి గుబేలుకాడు
అనేవాడు ఫకీరువానిచూచి అడుగోరా మసీదుబైట ఫకీరువాడు పండు
న్నాడూ గనుకవాడికదొరకడు యిదేరా వాణ్ని కోట్టడానికి సమయ
మని నెరుకజేసిరి అంతట వారు రెండుఫిరంగులుబురుజుల మీదికె
క్కించి జోడుగుండ్ల బారులుపెట్టి ఒక్కసారిగానేతోపరాలెగరవెయ్యమ
న్నారు. గిలకమీదచేదుకుంటున్నాడు ఫిరంగులు మలచుచున్నవలవా
వచేయించుచున్నారు. ఫకీరువాడు పంచకాడనే రెండుపుట్లకొట్టెలు పం
దెంపెసరపప్పు ముత్తూనూనె అరవైలోట్లుకట్లుముప్పయివీసాలసారాయి
ఆహారము వుచ్చుకొని తాటికాయంతనల్లమందుతిన్నాడు. గుమ్మడికా
యంతమాజనంతిన్నాడు మూడుపుట్లగంజాయిదమ్మ వేసి పడవారుచే
తులపొడుగు యెనిమిదిచేతులవెడల్పు పట్టిమంచంమీద దూదిపరువులు
వేయించుకొని చల్లగానిదబోతున్నాడు సందెకాడపండుకుంటు తెల్ల
వారి ఆరుఘడియలప్రొద్దుయెక్కేపర్యంతము లేవకు యీలోగావాని
తోనేమైనపనివుండి లేపవలసివచ్చిన కేకలు వేసిన లేవకు అందుకుగడ్డపా
రలెగగాకాచ్చి వానిచెవిలో త్రిప్పిన కదలడు మెదలడు ఆరుఘడి
యలప్రొద్దుయెక్కవలె ఫకీరువాడులేవవలె.

వానిపెద్దలంజరాగాండ్లసంగోజి, బురుజులమీదవారలజూచెను
లేవరా లేవరాఫకీరుసాహేబు, నీనిదను నీరుగానులేరా
నాడేవద్దని ముత్తుకొంటినయ్య, పగవాకొచ్చి ముట్టడేసిని
సి, పొగరంతమరిఅణుగుతాదిపోర, యెంత లేసిన ఫకీరు

కమ్మరవాన్ని పిలిపించినాది, అక్కడ చక్కబాగులే కొలిమిపెట్టింది
గడ్డపారలేయర్రకాగదీసి, ఫకీరువాని చెవులలోతిప్పించె
కదలడాయెను మెదలడాయెనేమి, వీరిపొంగుకుంగలేడయ్య
ఆరుఘడియల ప్రాద్దయ్యేవరకు, వాడు యివలెవలకదలకున్నాడు

వ. అంతట యీరాజులు ఫకీరువాన్ని చూచి

ఫకీరువాడు కదులుతున్నాడు, లేస్తేమనకు దొరకడవిజూచిరి
ఫకీరువానికుడిపక్కకై న, ఫిరంగులప్పుడు గురులుచూచినారు
గప్పుగప్పున ఆవాజులేపిరి, కుడిదొక్కలో గుండుతగిలినాది
ఫకీరువాడు ఏమనంటడయ్య, అబ్బాయేమోనల్లికరచినాది
ఎడమపక్కటమల్లివేసిరి, అరెరెయేమోనుసల్కుడుతావి
రాయెభామాగాండ్రసంగోజీ, నల్లులనుచుమల్కుడుతావున్నావి
నీనిదనీరుగానలేరా, బాలనాగమ్మను చెరితెచ్చావు
నాడెవద్దన మొత్తుకొంటినేమి, పగవాడొచ్చిమట్టజేసినారు
ఆమాటవినిదిగ్గుసలేసెను, రావేభామా బాలనాగోజీ
అరెరె,మీదికొంచెం బలమువచ్చేనేమి, మీదికొంచెంబడాయిచూడవే
మీబలమునుచూతుగానిరావె, మనీకుకప్పుడు నిచ్చెనవేసినాడు
నిచ్చెనగుండా నెక్కుమంటడేమి, నీవొకనిచ్చెన వేసుకోమంటుంది
అరెనన్నుచూడకచేరనియ్యవేమి, మీవారొచ్చిర్ధైర్యమొచ్చిందా
పన్నెండండ్లుయోర్పుకోరానీవు, మనీమపైకెక్కిరమ్మలారా
అంతట అక్కడ బాలనాగమ్మ, యారుగురు యాబాలనుచూచేను
తన పెనిమిటిమొఖంచూచేనునాగమ్మ పన్నెండువేలాబలముచూచెనమ్మ
గోడుగోడునలలపోసెనునాగమ్మ, ఫకీరువాడుఅడిచూచియును
ఎందుకు నీవుదుఃఖపడలేవేమే, బలమునుజూచి ఝడిసినావనీవు
నేనుయండగ నీకుభయమేమి, మనీదుక్రిందికి క్రిందకుడిగినారు
రావేభామా బాలనాగోజీ, జూడుకొంచెం లడాయిజూడవే
అరె లకిడి ఆవుమన్నాడు, అలాటికర్రకే జీవంపోసేను
తూరువుదండుకు మారోఅనెను, తూరువుదండ్లోమాకెనమ్మలారా
తొలివీధియు మల్లించినాది, మళ్ళీ వీధిగ సావుజేసింది
మూడుఘడయలయుద్ధముజేసింది, మూడువందల బలములతోపింది
అరేలకిడిఆవుమన్నాడు, దానిజీవంతిసి మూలవేసినాడు

మాచేతులుహూదగ లడాయిచేయ్యలేదు, దొరలకుల్భాయినై త్తిపెట్టాడు
 కంబలిచింపినడుముకుచుట్టెను, లింగీగుడ్డపైనవేసినాడు
 భంగినూరేకరపట్టి, గుప్పెడువిభూతివుచ్చుకున్నదేమి
 తూరువుదరవాణా బైలుదోనాడు, అదిజూచియురాజులుగనుకారు
 అడుగొవచ్చెర మాయలఫకీరు, బలములన్ని కమ్మకుఁ ది
 పన్నెండువందలు ముట్టడేసినారు, కత్తులతీసుకు నరుకసాగినారు
 మూరెడుమూరెడు కండలూడనేమి. నాలుగుఘడియలుకొట్టిరివాణ్ణిగా
 తూరువుదండొలగొట్టేసిరి, అల్లనాకుతోడై యున్నాడు
 కూడానావతోడై యున్నాడు, పడమరదండొవుట్టెనుఫకీరు
 పడమటదండొలగొట్టేసిరి, దక్షిణపుదండొవుట్టెనుఫకీరు
 అక్కడవానితనకొట్టేసిరి, ఉత్తరపుదండొవుట్టెనుఫకీరు
 అక్కడవానితలకొట్టేసిరి, కాల్చినవాని భస్మముచేసిరి
 బూడిదంత జలమలోకలిపిరి, జలమలోనె వుట్టెనుఫకీరు

వ. ఒరే వద్దిరాజు, నూర్యవద్దిరాజు, చంద్రవద్దిరాజు, శరభవద్దిరాజు
 అరేనిదివరకు మీదిలడాయి, ఇకనుంచి మాదిలడాయి తమాష
 దేకోభాయి.

గుప్పెడువిభూతి చల్లెరఫకీరు, యేనుగలన్ని నల్ల రాల్లాయె
 గురాలన్ని నావబండలేమి, ఒకలన్ని యెరబండలాయె
 ఫిరంగులన్నిసేళ్ళకుండలాయె, పన్నెండువేల బలముఫకీరు
 రాళ్ళగుట్టలుచేసెనమ్మలారా, యేడుగూరివో రాజుండేరాలు
 గోరింతపొదలా చేసెనుఫకీరు, నడమారాజులుపుట్టలుచేసేను
 ముగ్గురుమంత్రులుశిలలైయున్నారు, అంతబాత్తుగమాయముజేసేను
 తిరిగివాడుమనీదుకొచ్చినాడు, రావే రావేబాలనాగోడి
 కోమలాంగినాకోరికదీర్చవే, మాద్దుకోమలిముద్దుబెట్టవే
 మీబలమునుహరిమాచేసినాను, నీకుసచ్చినభయము లేదుగ
 నీవుదగ్గరకురాజొకురోరి, ఫక్కునతలపగలిచచ్చేవు
 ఆరె, ఇంకానీకుదయారాలేద, పన్నెండేండ్లు వోళ్ళకోరనీవు
 నీకై నప్రాణమునీకేలవుతుంది, ఇతరులకై నాకాపోదురోరి
 వాడుర్పుడినీనెనక్కపోయినాడు, అక్కడినుండి యెప్పుముచ్చట
 తండానబయి రాజనందనాన, యారాజువచ్చిన వర్తమానమేమి

యీబలములువచ్చినవర్తమానమేమి, పానుగంటికెజాబులు వాయును
 ఆరుగూడఅప్పాచెల్లెండు, అయ్యోచెల్లియికనేమున్నాది
 మనగలగొడుగులుపడిపోయెనమ్మ, మనమెట్టింక బతుకుతామెచెల్లె
 వ్రుద్లువేసుకొని చస్తామంటారు, రాళ్ళుతీసుకగుద్దుకుంటరేమి
 అంబోయని యడలసాగినారు, అప్పానివవె సూర్యనాగమ్మ
 మనమారుగురుమిప్పుడుచస్తెను, యీబిడ్డయెవ్వరిపాలయిపోతాడు
 ఇంటిపేరుగనుండకపోయింది, మనమెప్పుడయిన చచ్చేదెకాద
 ఈచిన్నవాని పెద్దవాణ్ణిజేసి, మననాయనకుయిల్లుచేసియేమి
 అవలమనముచస్తాయిప్పయ్య, భూమిమీదనుడిపరిశ్రమయింది
 మనకుగట్టిగనీళ్ళుచల్లును, అలాగంటాఆరుగురైతేను
 రాతిగుండెలుచేసుకున్నరేమి, వెంట్రుకబట్టుకొనికొండబాకుతారా
 బాలునిమీదప్రాణముంచుకొని, బాలునిచేతులమీదపెంచుతున్నరేమి
 వారుదినములగతువుతున్నారు, యీఖబురుపట్లమంతయును
 అందరికిన్ని తెలిసెనమ్మలారా, పన్నెండువందలబలములు నాయన
 పానుగంటివో కాపురస్తులేమి, వీడ్లచచ్చినవర్తమానమేమి
 వాండ్లస్త్రీలంతివన్నారు, యెక్కడచూచిన దుఃఖమునాయన
 పట్లమంతకాకికోకమేమి, అంబోయని అడలసాగినారు
 పదిరాత్రులువెళ్ళబుచ్చినారు, దినవారాలు తలపెట్టినారు
 పన్నెండువందలస్త్రీలుగనుకనయ్య, ఈఆరుగూడఅప్పాచెల్లెండు
 పక్కరేవుకు వచ్చిరమ్మలారా, అంబోయని అడలకుండరేమి
 బ్రహ్మదేవుడా యింతచేసినావా, మాకుప్రక్కరేవునవ్రాసినావా
 మూడుపుట్లనల్లగాజలోయి, ముప్పదితూములనల్లబూసలేమి
 వక్కరేవునా లైంపిపోసినారు, దినవారాలు జేసీరమ్మలారా
 బాలునిబాగపెంచుతున్నరయ్య, దినమొక్కనీమముపెంచుతున్నరయ్య
 ఆరుగురియూప్రాణాలుగనుకానె, బాలునిపైయుంచిరమ్మలారా
 దారికొమ్మమాడుపాన్పునందు, సూర్యరస్మిగతగలకుండనయ్య
 బాలునిగనుకా పెంచుతున్నరమ్మ, యేడాదీరెండేండ్లాయెను
 మూడోయేడుసమీపించగానే, అప్పానివవే సూర్యనాగమ్మ
 చదువుబడిలోనేకాను బాలున్ని, చిన్ననాకికియీదులేదుగదవే
 ఐదోయేటవేతిమన్నారు. నాలుగుయేండ్లు వెళ్ళిపోయెనమ్మ

ఐదుయేడుసమీపించగానె, చదువులబడిలో వేయమంటరుగ
 చదువుచెప్పనో | బాహ్యునిసిలిచి, తూమెడుబియ్యంనానబోసినారు
 కుడుములుండ్రాళ్ళుజేయించినారు, వినాయకప్రార్థనజేయించినారు
 విఘ్నేశ్వరునికి పుండ్రాళ్ళుపోసి, ఓసమాలు వాయించినారు
 నాలుగుపుట్టా బియ్యం మొండినారు, అన్నప్రధానముచేసిరితవేళా
 చదువులబడికి తీసుకెళ్ళినారు, తల్లులవెంటడి వెళ్ళినారమృత్యు
 నాయనవినుమ బ్రాహ్మణుడవీవు, తల్లితిండిలేని బిడ్డవయ్యవాడు
 దట్టమగాను చదువుచెప్పండి, నీకునిత్యంవరహాజీతమన్నరేమి
 ఆకుగురువో తిరిగివచ్చినారు, చిన్నవానికి ఓసమాలువాసే
 మోస్తానే బాలుడుగిల్లించినాడు, మూడువక్కవోఘడయకున్నయ్య
 ఐదు ఘడియలరాజేసినాడే, కాఖాలగుణింతము గుణకారమే
 బాలరామాణం రాజేసినాడు, ఐదుఘడియలు పూర్తిగనాయన
 అమరత్రికాండమంత చదివినాడు, ఆరోఘడియ సమీపించగానే
 గజేంద్రమోక్షంచదివెనుబాలుడు, తందాని రాజనందనాన

వ. ఎనిమిదిఘడియల పూర్తిఅయ్యేటప్పటికి భరతి భాగవతరా
 మాయణాదుల సంపూర్ణముగా చదివెను 11వో ఘడియకు భారతశా
 స్త్రంజదివెను 12 వో ఘడియకు కావ్యాలుచదివెను 13వో ఘడియకు
 అలంకారాలుచదివెను అంతలోపంతులవారిని యింకొకటి కొత్తది చె
 ప్పమనగానేయింతే బాలవద్దిరాజా! నాకువచ్చినచదువనిచెప్పగా యే
 మయ్యామాతల్లితో పన్నెండుసంవత్సరములలు చదివేచదువు యన్న
 దంటివి లోకులకు పన్నెండుసంవత్సరములకు వస్తున్నదటయ్యా గనుక
 యీచదువుమీరువిద్యాదాన చేసుకున్నారు. గనుక మీకుపన్నెండుఘ
 డియల కేవచ్చింది మీకునయం నాగవప్తిఅనిచెప్పగా అదేమయ్యాపం
 తులుగారుఅనగా మేముదారపుత్రాదులము జీవించుము నీకింతలోనచ
 దువు వచ్చినందుచేత నేనుమరలపోయి ఏరాజైనను బాడవలెను అలా
 గుజూచితేనేగాని నాకుకాలంబరుగదనగా పంతులువారు వస్తుందినీవు
 యెందుకుచెడిపోతావిక నాలుగునెలలు బడిలోవుంటాను నీజీతంనీకు
 ముట్టుతూవుంటుంది గనుక నన్నుకనిపెట్టుకవుండయ్యా అనిచెప్పెను
 అంతట | బ్రాహ్మణుడు కనిపెట్టుకున్నయన్నాడు.

బాలుగునెలలుజరిగినమ్మలారా, అమ్మారండేతలులారమీరు
చదువులబడికిపోనేఅమ్మయ్య, పంతులకై తెగలవులిప్పించు
మూరుగులుగొలుసుసాదుకులుయేమి, పంతులకావేళబహుమానమిచ్చిరి
సెలవుదీసుకొని ఇంటికొచ్చినాడు, అమ్మారండేతలులారమీరు
నే, సాదనాలలో గారిడికివెళ్ళెద, నాయనవినరా బాలవద్దిరాజా
మనకుయెందుకుసాధననాతండ్రి, యింటికెమొదలు వక్కడెయన్నావై
గట్టిగమనముబతుకుతాముతండ్రి, అమ్మవినరేతలులారమీరు
బ్రతికిననాలుగుఘడియలేకాని, కీర్తిహించిబ్రతికేమతల్లి
వాడు, చచ్చినకీర్తే బ్రతికినకీర్తేను, గరిడికినేనుపోకమాననమ్మా
జట్టిలముగ్గురుపిలిపించివారు, విన్నారండో జట్టిలారమీరు
మాచిన్నవానికిసాధనచెప్పండి, పైగాతల్లిదండ్రీలేనిబిడ్డడయ్య
మీకు, నిత్యంవరిహోజితమన్నడయ్యా, లోకమువారుచెప్పినట్లమీరు
మాచిన్నవానికిసాధనచెప్పండి, పైగాతల్లిదండ్రీలేనిబిడ్డడయ్య
రెండుమరుగుచేతులు చెప్పండినాయన, బాలునిగనుకజట్టిలైతేను
గరిడికినప్పుడు తీసుకొచ్చినారు, తండాన రాజనందనాన,

వ. ఓచిన్నవాడా! మాకుఏమికి రీతెనానో నీకుసాధనయెల్లావస్తుం
దో నీకుదేహమంతా నలగవలెను నీకుమృత్యువుచవలెనగా
అందుకు నన్నేమిచేయమంటారో నీకు
మారుదొడులుతీసివానివు, నీకుబుద్ధిసాధనముగలది
అంతేనమరితీసెదనన్నాడు, లేకమృదువందలదితీసి
అంతేనామరితీసెదనన్నాడు, యింకేమిమృదువందలది
ఏమవందలదండంటినేను, మూడుమృదువందలది
నేనుతీస్తుంటేలక్కపెట్టండి, ఏమవందలదండంటినేను
మూడువందలాగుండంటినేను, గుంజలప్పుడుపెట్టెనుబాలుడు
ఇంకేమోయిసాధనలంటాడు, చోడీలుమరితిప్పనలెనయ్య
తిప్పిమారంగావేసినమ్మలారా, డాలుకత్తిచేకిచ్చినారు
డాలుకత్తియూసాధనచేసేను, కాళ్ళుకాళ్ళుపెనవేసిరయ్యలారా
బాలునికప్పుడుజట్టిలైతేను, బాకుపట్టుగబట్టిచినారు

వ. అంతలోపన్నెడుఘడియలుపూర్తియాయెను సాధనమందు
బహుప్రజ్ఞావంతుడాయెను, తిర్వాత వారినామద్దుకుమారునిజూచి

నేర్చినసాధనగదా, ఇప్పుడుమీరు ముగ్గురు నొకతట్టున్న నేనొకతట్టున్ను నిలిచి,

వక్కచెయ్యిమాతామురండి, కరుతకట్లవలె తీసుకొన్నరయ్యా సాధనమీదా ముగ్గురువచ్చిరి, ముగ్గురు దెబ్బలు తప్పించుకొనెను తప్పిముగ్గురిని వేసెనుమృలారా, నీమెలవాడవు బాలవద్దిరాజా మేమెరుగక నీమీదకొచ్చితిమి, మీరువిద్యయేమన్నాదాచినారనుకొని మీమీదకి నేనువచ్చినానూ, ఇకనుమీయొక్క మర్మములేదయ్యా నాకు అంబు తరకముచూడకావలెనూ, నూరుఅంబులు తప్పించినారు ఎదుటబావుకాలుతట్టించినారు, అంబుగురుతులు చూచుకున్నడయ్యా తప్పకగురి వేసెనుబాలుడు, అంబులతరకము కూడవచ్చినాది వక్కనాటివో సమయమందునా, యింటికిబాలుడు వస్తువున్నాడు

వ. అప్పుడుదారిలో జెట్టిసలుపోజుకొనుకు వీధిలో బొంగరాలాడుతున్నాడు బాలుడుదానినిజూచి అబ్బీ అబొంగరమివ్వరా వేసిచూస్తాననగా మీరుభాగ్యవంతులు మీకుకూడకరువేగా వెండిదన్నాబంగరుదన్నాచేయించుకోరాదా మేము పేదవాండ్లముగనుకకొయ్యబొంగరములాడుకుంటాయున్నాము, నీకెందుకనగా, వక్కసారివేసి మరలయిస్తాననగా బొంగరము మాతల్గడిశెలవులేక నేనివ్వసెను. అంతబాలుడు నీ వివ్యకపోతె మానెనని తల్లిమేడకువచ్చి, అమ్మారండే తల్లులారమీరు, మాతాతలాడిన బొంగరాలెక్కడ మాతల్గడులాడిన బొంగరాలెక్కడ, అయ్యోనాయన బాలవద్దిరాజా మీతాతలాడిన బొంగరాలుగనుక, మూడుపుట్ల బొంగరాలున్నవి ముప్పందాము జాటితాడులైన, పూరికినిమరి పుత్తరానై తేను

వ. ఉజ్జనీమహంకాళి దేవళమున్నది దానిముందటనాలుగునిలువులలోతున పాతుకపోయియున్నది నాయనఅబొంగరంమీతల్గడులుకడ లించలేకపోయిరి, నీవెళ్లాలెస్తావో తండ్రి నాకు ముప్పదిపుట్లబియ్యము సెలవియ్యండి, ముప్పయిరెండుదున్నపోతు ముప్పందాము కొబ్బరపప్పేమి, సెలవిస్తినా తెస్తానుబొంగరము [లేమి భాగ్యానికి యేమిలేక్కవయ్యా, బజారుమీద బియ్యంచెప్పినారు ముప్పయిరెండుదున్నపోతులుయిచ్చిరి, గొర్రెపోతులారయారుచేసుకొని మహంకాళి గుడికొచ్చిజేసినాడు, పుష్పరవారిని పిలిపించినాడు

బాంగరంబుచుట్టు బైలుచేసినారు, మూడునిలువులు తివ్విరమ్మలారా
 ఇకనిలివెనుపాతు అంటియున్నదేమి, ఇకనుఅట్లే నిలుపమన్నదయ్యా
 యాముప్పందూము గొబ్బరికొప్పేమి, ముప్పిరినిగిలకతాడు వేసి
 వైగానించి చుట్టుకొచ్చినారు, బాంగరము మొదటికి చుట్టించినారు
 గాడిపొయ్యెలు పెట్టించెనుబాలుడు, ముప్పయిపుట్ల బియ్యమువండించి
 మహంకాళికి కుంభముపోయింది, వైసవకజ్యోతి వెలిగించినాడు
 ఈముప్పయిరెండు దున్నలగొట్టించె, ఈగొర్రెపోతులి కొట్టించినాడు
 దానికి ధూపములేవేయించెనేమి, సాష్టాంగముగ దండముపెట్టెను
 మూలల్లి మహంకాళీ విసవే, మూతాలియు చచ్చినతరువాత
 నీకు ఆహారము ఎవరుబెట్టలేదు, నేటికినీకు ఆహారమిచ్చితిని
 నాకుబాంగరంమీదబుద్ధియున్నదమ్మ, నాబాంగరమెళ్ళిపానుగంటిలోను
 పూలతోటలో బాంగరమేలాడే, దానికాహారము పూర్తిఅయెనయ్య
 చిన్నవానిమీద దయలుపుట్టినాది, యాశక్తిసత్తువ బాలునికిచ్చేను
 బాలునిదేహం గుబుగుబుపొంగేను, బాంగరము తాడుపట్టినాడు
 చేతినిండాలాగివిడిచినాడు, మింటికిలేసి బాంగరమెగసెను
 భూమికినిలువుపాడుగున తిరుగసాగినాది, అక్కడవిడచినబాంగరమైతేను
 పువ్వులతోటలోవాలెనమ్మలారా, పట్టణమంతి ధ్వనిపుట్టినాది
 ప్రజలందరు చూడవచ్చినారు, వంశపాఠముకు వకడైనాచాలు
 ఈ బాలనితండ్రులు ఏమగురైతేను, ఒక్కరైనను తేగలినారా
 వారికడుపున పుట్టినబాలుడు, తండ్రులకు పేరుదెచ్చినాడు
 ఐతే తండ్రులులేకపోయినారు, వుంటేవారికి ఎంతముచ్చటయ్యా
 అట్లా ప్రజలు అనకుంటున్నాడు, బాలుడుతిరిగి ఇంటికొచ్చినాడు
 అమ్మారండే తల్లులారమీరు, పన్నెండపుట్ల బియ్యానికైన
 శేలవివ్వండి మూలల్లులారా, బజారుమీద తెప్పించినారు
 పూలతోటలో పందిళ్ళువేసిరి, ప్రొద్దుగూకినదాక మహారాజు
 అన్నపదానం చేసేనుఆవేళా, మరునాడుప్రొద్దున రాజగనుకాను
 అంబులతరిపి వీపునగట్టుకొని, మరలపూలతోటకు వెళ్ళుతున్నాడు
 వంధివారిసరసమ్మగనుకాను, మంచినీళ్ళకు వస్తువున్నాది
 తూలెడిమెడచూచెనుబాలుడు, నేను యిన్నివిద్యలు నేర్చుకొంటిని

వకనాడునేగురిచూడకపోతి, ఆనందివారి నరసమృదుజాన
 నిండుకడవకు బాణమెక్కిపెట్టి, చేతినిండాలాగివిడిచినాడు
 బుజానకడన ఘక్కునపగిలేను, ఆమెబాటవనవేలికినాటను బాణము
 నెత్తుచుచుక్కలు కాళ్ళనుకారేను, అయ్యారారా బాలవద్దిరాజా
 తల్లిదండ్రుల చెరలోబెట్టింది యిందుకేసివు బ్రతికినావునోరి
 అటువంటియానాగామ్మపోగాను, నీకుయెందుకుచావుకసాయా
 పెళ్ళు పెళ్ళున సాపించెనమ్మ, యీమాటలుబాలుడు వినియు
 అమ్మావినవే నరసమ్మనీవు, నీవేతల్లివి నేనువిడ్డనమ్మ
 ఇప్పుడన్నమాట మళ్ళియాడవనెను, నేను యెరుగనుపోరాబాలుడా
 నీవునగసుడవైతే మాటలాడవచ్చు, మూర్ఖునితోటిమాటలేమినాకు
 అమ్మావినవే మిమ్ముగన్నతల్లి. మాతల్లెట్లు చెరలుపోయినాది
 మూతండ్లెట్లు చెరలుపోయినాడు, యీనవిస్తారము చెప్పవమ్మనీవు
 నేనుయెరుగనుపోరా బాలుడా, అడ్డుతిరిగి బాకుదూసినాడు
 బాకుగుద్ది పండబెడుతాబాడు, గడగడగడవణి కెవరసమ్మ
 అయ్యోనాయన బాలవద్దిరాజా, నన్నెందుకు చువుతావునీవు
 నీతల్లియు బాలనాగమ్మ, నీతండ్రియు కార్యవద్దిరాజా
 నిన్నుయేడుచినాలుపురిట్లోనుండగ, నాగళ్ళపూడి గట్టుయేలేవాడు
 మాయలఘోర మితల్లిగారిని, బాలనాగమ్మను చెరలుపెట్టినాడు
 మితండ్లులు వానిమీదికేమి, యుద్ధానికివారువెళ్ళినారు
 నీతండ్లులహతముచేసినాడు, వెనుకపెద్దతల్లులు నిన్ను పెంచినారు
 వంగి రెండుసాదములకైన, దండములు పెట్టెనుబాలుడు
 అమ్మావినవే నరసమ్మానీవు. తిట్టకునన్ను దీశించమన్నాడు
 వద్దిలరా బాలవద్దిరాజా, నీతల్లిని తేగలవునీవు
 శానిచేతిలోనీకుచావులేదు, నీచేతిలో వానికిమరణము
 దీవించగా తాంబూలమిచ్చింది, గరడీకాడికి వచ్చెనుబాలుడు
 గరడీకప్పుడు తాళమువేసేను, మళ్ళితిరిగి యింటికొచ్చినాడు
 చిన్నవాడుగవచ్చేటప్పటికి, కాసాలప్పుడు వుడకముతోడిరి
 స్నానముచేయుము బాలవద్దిరాజా, యిన్నాళ్ళనలెస్నానముచేయుకు
 అంతఃపురంలో పండుకున్నడయ్య, చాదులప్పుడు లేవసాగినారు
 యెవరుపిలచినా పలుకడుబాలుడుగా, తల్లులతోటి విన్నవించినారు

తాలవద్దిరాజు వరసమ్మ బుజముపై కుండను వాడి బాణముతో
 గురిపెట్టి బద్దలు గొట్టుట. (చిత్రం)

ఆరుగురును పరుసవచ్చిరి, నాయనలేరా బాలవద్దిరాజా
 స్నానముచేసి భోంచేస్తువుగాని, పలుకలేదు భాషించకుబాలుకు
 తనలోతానుదుఃఖపడతడయ్య, నాయనయెందుకు దుఃఖపడతివయ్య
 ఎవరైననిన్ను కొట్టినారా. ఎవరైనను తిట్టినార చెప్పు
 పండ్యేమేమైన వోడిపోయినావా, చదువులలోన పరీక్షించి
 సాధనయందు పరీక్షలొచ్చిందా. ఘట్టిగమాలో చెప్పమంటరయ్య
 ఏమిచెప్పును బాలుడుగతాను, అంభోయని అడలసాగినారు
 తల్లులేడవాబిడ్డ లేడవాను. కొంతసేపుకాత తరపడ్డారు
 బాబాయెందుకు నెవమునాతిండి, అమ్మనినరే పెద్దతల్లులారా
 మనతండ్రియెవరు తిల్లి యెవ్వరమ్మ, నీతల్లులము మేమేరాతండి
 నీతండ్రులుచచ్చిపోయినారు. ఆరుగురిలో మాతల్లియేదమ్మా
 మీతల్లులము మేమేరానాతండి, మీఆర్దురికి నొక్కడేనవుతాన
 ఒక్కరికడవున వుట్టినానతల్లి, ఆరుగురిలోమాతల్లియేదమ్మ
 ఇట్లనిబాలుడు అడుగుచుండగానే, తల్లివయనము చెప్పకపోయారి
 మొలలోనున్న బాకుమాసినాడు, ఆరుగురిని పొడుస్తానననూ
 నీవుయెందుకు చస్తావురకొడికా, యేముందని నీతోచెప్పనయ్య
 బిడ్డలగన్నతల్లి చెప్ప లేనూ, గొడ్డుబోతువో తర్కిచెప్పేనా
 ఒకరినియెందుకుతిట్టెనరుమీరు, మాతల్లి తండ్రాదుల పేర చెప్పనమ్మ
 మీకువచ్చినభయములేదమ్మ, ఇకచెప్పకపోతే విధిలేదనకొని
 నాయననీతల్లి బాలనాగమ్మ, నీతండ్రియకాగ్యవద్దిరాజా
 మీతల్లినిబాలనాగుకేమి, ఏడుదినాలపుటింట్లావుండగాను
 నాగళ్ళపురిగట్టుయేలేవాడు. మాయలఘోరు చెరలుపట్టినాడు
 మీతండ్రిలూయడ్డమకెళ్ళిరి. మీతండ్రులనుహతములేసినాడు
 మాగొడుగులుపడిపోయెనయ్యా, నిన్ను మేముపెంచుతున్నమయ్య
 అమ్మమీకువచ్చినభయములులేవమ్మ, మాతల్లినిజూచినస్తనమ్మ
 ఘట్టిగనాకు శైల్యలియ్యమనెను, అయ్యోనాయన బాలవద్దిరాజా
 నీవుయాడకు బోతావుతండి, నీవుబోతే బ్రతుకనిస్తాడ
 పన్నెందువేల బలను చంపినాడు, యేడుగురి మీతండ్రులనుచంపాడు
 నీవుబోతే మేముబ్రతుకులామా, బోతేనేను అట్లవుండనమ్మ
 ఘట్టిగ నీవుపోయేటట్లుయితే, మాకారుగురికి విషముపెట్టుము

నీచేతిమీకుగ మన్నుచేసియేమి, ఆవలనీవు వెళ్ళురనాతగడి
అంతటమీకు శేలవివ్వనద్దు, మీకుగట్టిగ ధైర్యములేకుంటు
నేను నాగమల్లెవిత్తులుదెస్తాను, మనఅంతఃపురములో చెట్లువేస్తానమ్మ
నా కెన్నిమారులు అన్నము పెడుదురో, అన్నిమారులు నీళ్ళుపొయ్యండి
అదికాయలు పువ్వులు విరవీగుతుంటే, నేనుగట్టిగ బ్రతికితిననుకొండి
ఆమల్లెచెట్టుగా యెండిబోలేను, ఘట్టిగ చచ్చితినునుకొండు
యెన్నోఅన్ని నమ్మకాలిచ్చేను, నాయననిన్ను పంపలేముకండి
గడ్డముపట్టుక బ్రతిమాలుతారు, యెంతజెప్పిన వినలేదు బాలుడుగ
నాయనఅల్లగా బోదువుగాకేమి, స్నానముజేసి భోంచేయవయ్యా
దిగ్గునలేచి స్నానముచేసేను, భోంచేసివో కూర్చున్నదేమి
తెల్లవారుబామున పై నమంటదేమి, నాకుకొద్దిఅన్న మేళయారుచేయండి
సోలేకుబియ్యము వండించినారు, బాలునికప్పుడు సల్లిగట్టినారు
సండుకపెట్టల తాళాలుతీసి, తండ్రిగారిది నగనిచ్చిరయ్య
చారడేసివో పోగులుబెట్టేను, చంద్రకాచిరుమూలుకట్టిరాడు
మురుగులు గొలుసులు చంద్రహారములు, రవలహారాలు ధరించినాడు
బాలి వరహాలు కట్టుకున్నదేమి, తనతాతగారిది చంద్రగాయధము
అప్పుడు బాలుడు ముఃలోనెట్టేను, రత్నకంబళి తీసుకొన్నడయ్యా
అరుగురి పెద్దతల్లులకావేళ ఆరుగురికి దండంబెట్టేను
దీవించి తాంబూమిచ్చినారు, తందాన రాజనందనాన,

వ. యిట్లనితల్లులచేత ననుజ్ఞచడసి బాలవద్దిరాజ ప్రయాణమై
బాలనాగమ్మను చెరవిడించబోతుంటే నెటువలెననిన,

— బాలవద్దిరాజ తల్లిని చెరవిడిపించ జోవుట —
పానుగంటివో పట్లముదాటేను, పొద్దుకూకులు లియ్యగనవీచేను
యెనిమిదామడ వచ్చేనుబాలుడు, యెక్కడజూచిన పూవులేదయ్య
ఆహారానికి లేకబోయెనయ్య, హరిచెట్టుక్రింద కంబలిపంచెను
ఈశ్వరా పరమేశ్వర యనుకొని, నీవెకలపు మహాప్రభోనేను
సన్నపుసల్లా ముసుకుపెట్టుకొనెను, చెట్టుక్రిందనే స్త్రీబోతాడు
పైనగాలి సాకెనమ్మలారా, చిన్నవాణ్ణి గాలికనుకనయ్య
కొండలకప్పుడు పసిపట్టేనేమి, కొండచిలుములు పెండీరలేమి
పన్నెండు శిరస్సులాదిశేకుడైన చిన్నవాణ్ణి మ్రింగాలంటనుగ

యా, మూడుశవాలు వస్తువున్నదయ్యె, విూకునేను దక్కనిస్తానా
వాటివెనక్కు దిగద్రొక్కినాది, ముందుకువచ్చెను కాలసర్పమేమి
చిన్నవాణ్ణి కన్నులజూచేను, యీచిన్నవాని తల్లిగనుకాను
మానాగమునేండునివరావపుట్టెను, చిన్నవాడునాకునునమడుకావలెనూ
పడగాయె తినిదాపట్టెను, చిన్నవానికి మంచుకురవకుండ
గొడుగుసర్పం పట్టివున్నదయ్యె, అంతటబాగాతెల్లవారినాది
బాలుడుదిగ్గున లేచి కూర్చున్నాడు, సర్పమడవికి బోతువున్నదయ్యె
అకలితోనేను పండుకొంటినేమి, నీవునాకుతటస్థపడ్డావా
కత్తిమానుకొని వెంటడిపడ్డాడు, ముందుబోడు వెనక్కురాలేడు
అప్పుడుసర్పము వెనక్కుతిరిగింది, విన్నావా బాలవద్దిరాజా
నిన్నుమింగవలెనంటేనేను, వచ్చినాను యీతల్లి నాగమ్మ
మానాంగేద్రునివరావబుట్టెను, కావుననిన్ను దయచూసినాను
నీవు, ఘోరమీదికి బోతావుగాబోలు, నీకేతిలో వానికిమరణము
వానికిమరణముగట్టిగ సిద్ధమయ్యినాడి, నీతల్లినినీవు తెస్తావు బాలుడ
నీకుముందుగండమున్నదయ్యె, అదేమిగండము చెప్పమంటడేమి

వ. నాగశృప్రాడిగట్టున నయినవాదిపట్టుమునందు పాలిమేరపు
మీద మాయలఫకేను శక్తిని కావలిపెట్టినాడు పగవాడెవడైన కోటమీ
దికివచ్చేవాడెని ట్రుంగమనివుత్తరపుచేసియున్నాడు నీవువెళుతుంటేమా
యబాలింతవేషమువేసుకొని ముసిముసిగవులు నవ్వుకుంటూసాక్కుచు
సోలుచు నీయెదురుగుండా చక్కావస్తుంది అక్కడనీవు,
బాగ్రతగాను వెళ్ళమన్నడేమి, తోడనే భూమినవడియును
నాగేంద్రునికి దండంపెట్టెను, దీనించియు వెళ్ళమన్నడేమి
అక్కడనుంచి లేచెనుబాలుడు, ప్రౌద్ధాకమరి నిలువకనడిచేను
ప్రౌద్ధగూత వజ్రకుగడుకాను, పులిరాజయాపట్ల మొచ్చినాడు
పట్టంలోకి తానువెళ్ళినాడు, పూటకూళ్ళ పెద్దమృయింటికేమి
విన్నావో పేదరాలనీవు, సరహాయిస్తా అన్నముపెడతావా
నాకున్నానమునకనీళ్లుతోడుతావా, పట్టెనుంచము బారీసుముస్తావా
మంచిదినాయన యుండుమన్నడేమి, వరహానప్పుడు చేతికిచ్చినాకు
నాలుగుకూరల అన్నముపెట్టింది, భోంచేసివో పండుకున్నడేమి
తెల్లవారగా లేచెనుబాలుడు, విన్నావమ్మా పేదరాలనీవు

నిన్నటినినను చాలామూరము నడచినచ్చితి నమ్మయ్యనేను
 ఇప్పుడు, భోంచేస్తేగాని నడవలేను, మరల అన్నముచేయమన్నదోయి
 వ. అప్పుడు వగహాచేతికిచ్చెను అన్నముపలకుతూయున్నాది. ఆనమ
 యంబునబాలుడు ఓపేదరాలపెద్దమ్మ యీపట్నములో ఏమివర్తమానా
 లనగా ఏమివర్తమానమయ్య, యిక్కడ ఆరునెలలనుంచి మంచినీళ్ళ
 రుగము ఉన్ననీళ్ళు దాగి బ్రతుకుతున్నామనగా యెందునుంచి పేదరాలి
 పెద్దమ్మా అనగా, అయ్యా! ఈపూరునీళ్ళబావికాడ పెద్దపులియొకటి
 చేరింది అది నిత్యమైదుగురిని చంపుతున్నది గనుక దానినెవరుచంప
 లేకుండాయుండుదు సహాయమగ్గేలాగు లేనట్లుగాయున్నది యీకో
 టరాళ్లు పడగొట్టుతుందనగా అందుకు చిట్టా అయిలే అడమననగా
 మారాజుగారు చేసినదేమంటే పది నెమిది కులములలో నెవరైనసరే
 ఈపులిని చంపినట్లయితే వానికి నాకుమారెను సుభద్రాదేవినిచ్చి
 పెండ్లి చేస్తానని నాలుగువీధులసాటింపుచేయించిమూడుమూరలకాగితం
 వ్రాయించి నడివీధిలో గెడవతించి ఆగెడకు ఆకాగితంకట్టించినాడు. త
 ర్యాత యేమంటే నేనాసిననూటతప్పితే కాశిలో గోహత్యచేసినపాపన
 పోడునని రాజు దీక్షవహించినాడు దానినిదివరకున్న నెయిచంపేవా
 రగపడ లేదు. ఇదేవర్తమానమయ్యా యీపట్నములో యనగా,
 ఐతే, లీవముగాను అన్నముకానిమ్మ, స్నానముచేసి భోంచేసినాడు
 చంద్రదాయుధము తీసుకున్నదేమి రత్నకంబలి చేతపుచ్చుకొని
 పుత్తరపువరవాణాకొచ్చెను బాలుడు, అక్కడ తలుపులు తెరిచి మేసిరిగ
 పారాచాకీలు పారాలిచ్చెనను యెవరోయి బంటోతులునాచు
 తలుపులుతాళాలు తియ్యనుననేమి, ఈదరవాజ నడవడములేదు
 తూరుపువరవాజ వెళ్ళునున్నరయ్య, నాకిదేమార్గము తలుపునియ్యండి
 తుముచెప్పకపోతే మాకుదోషమయ్య, ఈదోషముమందు నెళ్ళితేను
 పెద్దపులివకటియున్న దయ్య, అదినిత్యమైదుగురిని మింగుతున్న దేమి
 కావున తూర్పుదర్వాజాపో రాదన్నాను, నెల్లాపోయినదిప్పడన్న దేమి
 ఈదోషము మాకులేదని, తలుపులుదీసి బైటించిరి,
 మరల తాళము వేసుకున్నరయ్యా, మంచినీళ్ళబావికి బాలుడువచ్చెను
 అనగాయినతల వెతికెను బాలుడు, పెద్దపులికాడ దొరికిలేదు
 అప్పుడు బాలుడి తేనెకు గోయింది, పులిపడుసుండే పడుకొనినాడు

పడకలోన కంబలిపరచేను, నన్నపుసల్లామునుకు బెట్టుకొనెను
చంద్రాయానం పక్కలోవుంచేను, నన్నపునిదా పడుతూవున్నాది
పెద్దవెలి వస్తువున్నదిగా, లేందాన రాజవందనాన.

న. యిన్నాళ్లు పెద్దపులి నిత్యము నైదుగురిని మింగేది ఆవేళ ఒక్క
డైన దొరకలేదు. నాకు పుట్టినదినమువచ్చింది ఈవేళ బసలోపండుకుం
దామని తిరిగి బనకువస్తూయుండగా అంతట యీచిన్నవాడగుపడెను,
నాకు పుట్టినదినమువచ్చిందిగనుక భగవంతుడు నానట్టింటికే ఆహారము
తెచ్చినాడని సంతోషముగా వస్తున్నది. ఇంతలో దానిగుండెలో
యేమోదిగులు పుట్టినది గమ్మని దూరముగాయుండి గజ్జెపెట్టుకొని
కూర్చొనియున్న బాలునిజూచి

యెవ్వడవురా నా బసలోయున్నావు కూర్చుండిమరిగర్జనచేస్తుంది

వ. తిర్వాతి తనకుతానే యోచనచేసుకొనన దేమనగా ఇతను శ్రీ
రాములంతప్రభువైతే ఆతనిజేతిలో నాకు మరణముసిద్ధము నరుడైతే
నాచేతిలోనే ఆ తనికి మరణముసిద్ధముని యోచించి

—• బాలవద్దిరాజు పులివిజంపి రాజకూతురిని పెండ్లిచేసుకొనుట •—

ఎవరయ్యనీవు పలకకవున్నావు, యిట్లనగానే బాలుడు నిద్రలో
నిద్రలోనే విన్నాడుబాలుడు, దిగ్భవలేచి కూర్చున్నడేమి
ఓవ్యాఘ్రుకూ రమ్మసిలచేను, బాలునిమాటలువిన్నాది పులిరాజు
శ్రీమహావిష్ణువలెయున్నవయ్య, సాంబమూర్తివలె నీవుయున్నవయ్య
నీదగ్గరకు రావెరతునయ్య, నీకు భయములేదు రమ్మసిలచెనూ
గడగడవణకుచు దగ్గరకొచ్చింది, యెడమచేత రుమాలుజాట్టినాడు
యెడమచేయ్యగా నోట్లాపెట్టెను, కుడిచేతనే బాకుమాసినాడు
తెల్లంజంకలో వేసెనుబాలుడు పులివిజంపి వెనక్కుపడదోన
ఆపులివక్కవో యొడ్డుపొడుగులైన, తోకనోతొమ్మిదిమూరలు
పులినిచంపి పాపమెట్లబాయు, క్రిందటిపెద్దలుచెప్పియుందురేమి
పువ్వుగోళ్ళు పువ్వుతోకలైన, కోసుకపోతే పాపములేదనిరి
ఆగోళ్ళుతోక తెగగోసుకొనెను, ధట్లగట్టిగ కట్టుకున్నడేమి
కత్తివరలో పెట్టుకున్నడయ్యా, తూర్పుదారిని తిరిగివచ్చినాడు
పేదరాసిపెద్దమ్మ యింటికొచ్చి, నాయననీవు యెక్కడికభితిని
పట్నంతమాపామాపలోయినాను, నీవు ఎంతమాపా బాగాయున్నది

నాకు వొంట్రాయేమో భారముగన్నాది, యీవేళకు వెళ్ళలేనునేమో.
నాయన నీకు యిల్లేమున్నాది, ఈవేళ రేపుయండి వెళ్ళండి

వ. ఇట్లుండమనిచెప్పగా బాలవద్దిరాజు వేదరాలిపెద్దమ్మ ఇంటికాడ
పూటకూళ్ళు భోంచేస్తూవున్నాడు. అక్కడ పులిరాజుకుమార్తెనుభ
ద్రాదేవి యేమనిదుఃఖపడుతున్నదంటే నన్ను మాతంగడి పదునెనిమిది
కులాలవాండ్రలో యెవరు ఆపులినిజంపినవారికి నన్నిచ్చి పెండ్లిజేస్తా
ననెను. ఆ పులిని యెట్టివాడు చంపునో నావాతెట్లున్నదో యని
అన్నాహారాలకూడా విడిచి మేడమీదనుంచి కనిపెట్టుతూయున్నది.
చిన్నవాడు వేదరాలిపెద్దమ్మ యింటికాడనుంచినచ్చి నడివీధిలో కాగి
తంచదువుకొనడమున్ను పెద్దపులిని చంపడము పూటకూళ్ళపెద్దమ్మ
యింటికి మరల రావడమును చూచుచునేయున్నదిగాని, యొకరితోచెప్పి
నదిగాదు, తన మనస్సులోనే తానుంచుకొన్నది తర్వాత
అక్కడనుంచి యెవ్వరిచుచ్చట, ఆ పట్నములోనే చాకలివాండ్రలో
తిప్పడనువాడొక్కడండెనయ్య నాడు మూడునెలలనుంచి బట్టలవుతు
పట్నములోనే నమ్మజేసినాడు రయితూచాన్ని సమ్మతిజేసిరి [కడు
ఆవేళరోజున బట్టలకొచ్చెను, రారావోరి చాకలితిప్పన్న
నేటికినీకు దయలువచ్చిందా, మూడువీధుల బట్టలువేసిరి
గాడ్డఃమీదను లద్దెలగట్టెను, సల్లికూడు సల్లికూడు తిప్పడుగా
మల్లెతిప్పడు వాడేతిన్నాడు, సాడునున్నమే వీపునగట్టెను
చంద్రకావి రుమాలజుట్టివాడు, మొండిగొడ్డలి భుజానిపెట్టెను
మంచినిళ్ళ బాఃమీదగాను, తారామకొలనుకాడికైన
చాకలవాడు వెళ్ళుతున్నడయ్య, అంతలెక్కతాపోయి తిప్పడుగా
మీదుచూపులే చూచిపోతాడు, అంతటపులిని అదుటుగాచూచి
తెప్పనకేకేసి వెనక్కుదూకెను, యీపాటికి నాకు పెండ్లిజేస్తూ
దీనినోట్లోకివో చాలనునాయనా, అదినిదమీదనేవున్నదికాబోలు
పులిరాజుమరికానడుకాబోలు, చంపేవాడికి మిదిసమయమయ్య
బల్లెముదా పొడుతున్నడోయి, పెద్దపులినిగా నేనుచంపితేను
నేను దొడ్డరాజు అల్లుడొకాను, సుభద్రదాదేవిని పెండ్లియాడుదును
యారాజ్యానికి రాజనాడునునేను, అంతా నాలో మనవికొస్తోందని
మైలకొలు అడవిలోకలిపెను, పరుగుపరుగున ఇంటికివచ్చెను

మచ్చునవున్నది మొండిబల్లమేమి, ఆమెండిబల్లము ఘల్లునదూసేను
 వానిభార్యగా నీతాయేమి, యాడకుబోతావు చాకలితిప్పాడ
 నేను దొడ్డరాజు అల్లుడౌతాను. సుభద్రాదేవిని పెండ్లియాడుతాను
 నీకు మంచి నవతినిదెస్తాను, నీవు పొంగకూరవో చాకలితిప్పాడా
 పొంగేదల్లా కుంగేకొరకేను, నేనుభమంటను పులినిచంపబోతే
 నీవు మంగళారతులు యిస్తువున్నారా, రోకలిబండ తీసుకొన్నదేమి
 తిప్పించి మట్టించి నెంచుబాదినాడు. అంభోయని అడలసాగెనయ్యా
 ఇంతఅనుభవము నీకొతుందిరా, యెడమచేత రుమాలుచుట్టెను
 అప్పుడు బల్లెం భుజానపట్టెను, మంచినీళ్ళబావికాడకొచ్చె
 అంతటపులి పడివున్నదయ్యా, అక్కడవోకకోరిందపొద
 ఆ పొదచాటుకే వచ్చెనుతిప్పడుగా, ఆవలయావల తొంగిచూచెను
 కొంగతేసి పడుకున్నదోరి, రాజకూతురుని పెండ్లిచేస్తోను
 ప్రేమతో నేను పోతూయున్నాను, నాపెండ్లిగా యిదిచేస్తోందేమో
 వెనక్కె వెనక్కెవచ్చెను తిప్పడుగా, వెలగచెట్టుకే బల్లెముఅమరచి
 చెట్టుపికి యెక్కెను తిప్పడుగా, బానెడుబానెడు తుంటలునరికేడు
 చెట్టుమీదనుంచి రువ్వసాగినాడు, రువ్వినపులి కదలకవున్నాది
 ఇట్లానేను వేస్తుంటినా, అది దిగ్గునలేది చెట్టుకాడకొచ్చి
 దిగుతావా మ్రింగుతామంటుంది, చెట్టుకిందనే గడ్డిపడుతుంది
 చెట్టుమీదనే నాపెండ్లి అవుతుంది, ఇట్లునుకొని చెట్టుకిగినాడు
 బంట్లోతులిడ్డలకు లక్షణమాయది, నాథనాలు నరుభృతేనేను
 చచ్చినపేరే బ్రతికినపేరాని, యుంకించినాడు మాడుబోట్లుపోగించెను
 చింతాకంతా దానికిదిగలేదు, తుప్పుపట్టగా బల్లెమున్నాది
 బల్లెం దూరముగా పారవేసినాడు, దానిబొట్టమీదపిక్కి కూర్చుండె
 లలకాయగట్టిగ అదిమితిడతడయ్య, కదలదాయెను మెదలదాయెను
 మొలలోవున్న కత్తిదూసినాడు, దాని తెల్లజంకలో తెగగోసినాడు
 దానికంఠరక్తం బైటికితీసేను, బల్లెమునిండా రక్తంబూసేను
 వొళ్లంతాను రక్కుకున్నడయ్య, పులినిచంపిన ఆనవాలయితేను
 తెండుగోసి చేతబట్టినాడు, పులిరాజకచ్చేరికొచ్చుచుండె
 యెవలైనను అడ్డమువస్తేను వడితోసుకపోతువున్నడయ్య
 యెడకిపోతిని చాకలితిప్పడా, యెనదురసీను

నేను దొడ్డరాజుల అభ్యున్నాతాను, తిప్పరాజుని నన్నుపిలవండి
నీకు యెక్కడభోగమువచ్చెరయ్యావేళ, రాజుగారికచ్చేరికొచ్చినాడు
నెత్తురుబలెము కచ్చేరినుంచేను తిందాన రాజవందనాన.

వ. ఆ పులియొక్క మొండిగోళ్ళు మొండితోక కచ్చేరిలోనుంచినా
హ్లాంగముగా దండ్రపమాణంచేసి నిలబడి పులిరాజుగారు నీడగ్గరయి
వయివందల సిబ్బందివున్నది నెలసరివచ్చేవరకు ఇరువయివందలవరహాలు
తింటున్నారు నీసామ్రాజ్య నేనెంతమాత్రమెరుగను పట్టుములో మైలగుడ్డ
లెత్తుకొని బ్రతికేవాన్ని నేనుచాకలికేవుకుపోతూయుండగ పెద్దపులివచ్చి
నాపైపడ్డది నావొళ్ళుమాడండి దానిగోళ్ళులోకొట్టింది వెనకబలెము
తోపాడిచి పులినిచంపానయ్యమహారాజు ఇదిగోగోళ్ళు ఆపవాలు తెచ్చి
నానండని చెప్పగావిని రాజుకు బహువిచారముకలిగెను రాజునుచూచి
దగ్గరయన్న రాజబంధువులు ముసల్దీలుజూచి మహాప్రభో ఆపులిని
వీకు చంపినదికాదు, యెవరో పై రాజులు చంపినట్టుగా నగుపడుతున్న
దనగా మీరేమిచూచి చెప్పెదరనను అయ్యా ఈమొండిగోళ్ళు మొం
డతోకనుజూచి మాకనుమానముగావున్నదనగానే చాకలితిప్పడేమంటా
డంటేతాళు తాళయ్యలప్పుడేచెప్పి నాకు మహాప్రభోరోజుకుకోటఇటికి
రాళ్ళురెండుమూడుపగలకొడుతూయున్నందున చేతిగోళ్ళరిగినవనగరా
జుముసల్దీలతో యేమనంట ఓయ్యాయిష్షుకు ఈపెండ్లి తప్పించినట్టుయితే
నాకు కాశిలోగోహత్యచేసిన పాపము సిద్ధించును నేనాడినమాటతప్ప
రాదు రాజవంశమందుగనుక యీచాకలితిప్పడికి నాకుమార్తెనిచ్చి
పెండ్లిచేయడమే శిష్యయమనెను. తర్వాత రాజుకవ్వరు సమాధానంచె
ప్పలేకపోయిరి అంతట బ్రాహ్మణుని పిలుపించమనెను. వారు బ్రాహ్మ
ణులపిలిపించిరంత బ్రాహ్మణులరాజుజూచి ఎవరయ్యా బ్రాహ్మణులులగ్న
ముహూర్తంవిచారించడనగానే, వారికేమితోచకమహాప్రభో ప్రాద్దు
పాడుగున లగ్నమాతుంది గువ్వలతిరువేంగళండంబికివేసినాలుగువీధులు
చాటింపుజేయించమనగా, యేమనిసాటింపజేసేది మహాప్రభో యనగా
ఘోషారీలో కావులుకరగాలుకమ్మయల్మదొరలెవరయిన దొరలుచొ
దరుమంత్రులు విద్వాంసులు పచ్చబండరవారుడుకురదాలవారుకంచు
రదాలవారు చాకలితిప్పడాయని నెవరుపిలుస్తురో వారిని వీవుబద్దలుగా

కొట్టిస్తున్నది చాటించవోయినగా, మరేమని పిలువమనిచెప్పేది సా
మీయనగా తిప్పరాజుని విలిచేటట్లు చాటించవోయి
నాతాలూకా వానికి యిస్తాను, వరభూమినే నేలుకొందునయ్య
యెవరేమీరు దాడులారరండే, తిప్పరాజును పెండ్లికొడుకునేమి
పెండ్లికుమారుని చేయమన్నడయ్య, తిప్పరాజును తీసుకొచ్చినారు
సంపెంగనూనెతో తలలుఅంటినారు, శీకాయపిండితో నలుగుపెట్టినారు
శీకాయగలపి తుమ్మెనీళ్ళు, తిప్పరాజుకు తలలు అంటినారు
తలంటి తలకురులు జవ్వాజవదలిరి, పట్టంచులా దోవతిగట్టిరి
రెండుచెవులలో పోగులుపెట్టిరి, చంద్రకావి తలపాగాలుజుట్టిరి
చంద్రహారాలు పూలహారాలేమి, వాడికంతమందు ధరియించినారు
సీమాజామా అంగీలుదొడగిరి, జరికండువ నడుమనుజుట్టినారు
రాజుగారిది పావుకోళ్ళుయేమి, దంతపుకోళ్ళను తిప్పకుదా
ధరించుకొని చాకలితిప్పకుదా, యెడమచేత రుమాలాబట్టేను
మడుపులుచుట్టిచ్చేవారుకొందరయ్య, పెండ్లికొడుకును ముస్తాబుచేసి
వ. యెవరో యీ కరణంవీరన్న వద్దెనిమిదిమేళాలు, పట్టపగలు వ
త్తులు, కొమ్మదివిటీలు, కొత్తలావిపోంజులు, రకభరతుకస్త్రీలు, తాషా
ముస్తాన్ ధంకా, నగరా, నాబత్, నవీరిపిళ్లంగోవులు, గంటవేసేవరికు
తియారుచేయించవలెను చాటింపుచేయించగానే బ్రాహ్మణులు భూ
జులు, ఆటపాటలవారు భజుత్రీలు బుదోబస్సుగలియారై కోటగమిరి
లోకివచ్చినారు అంతట ఏనుగమీద అంభారీవేయించి అంభారీలోము
త్యాలపందిర ఆపండిల్లాపెండ్లికుమారుడుకూర్చోడానికి కుర్చీవేయించిరి
మహాపభో అంతాసద్దముచేయించినామనగా, ఏతే పెండ్లికుమారున్ని
అంభారిలో నెక్కించమని రాజుగారి శిష్యులునది తర్వాత
రావయ్యవో తిప్పరాజుగారు, అవుదా యెక్కు తిప్పరాజుగారు
ఇట్లనిపిలువగ తిప్పడుగనుకాను, ఇంటికిపోయి మళ్ళీవస్తాను
ఆబైలుమీదనే ఇంటికొచ్చినాడు, యెవరుభామా సితాలినీపూ
నేను దొడ్డరాజు అల్లున్నయినాను, సుభద్రదేవిని పెండ్లుకొస్తాను
నీ నవతి నేనూకూడావస్తాను, మేము వచ్చేటప్పుడు మరచిపోక నీవు
మూకుడుతోటి యెర్రనీళ్ళుగనుక, యెదురుగుండా పట్టుకనిలువవే
మేమురాగానే తియ్యమన్నడేమి, నీ పొంగంతా అనుగుతాడపోరా

నేను శుభముఅంటా అవురయెక్కపోతే, నీవుమంగళార్తులేస్తావున్నావ
రోకటిబండా తీసుకున్నడేమి, తిప్పించి మళ్ళించి కొట్టినాడు
అంభోయని అడలసాగేనేమి, యితనుభవము నీకవుతుందిపోమ్మా
అవుదాకాడికి వస్తూవున్నడేమి, తందాన రాజనందనాన.

వ. ఆపట్నముగో కాపులు కరణాలు వెంబడిగా వస్తువున్నారు.
యేమో తిప్పరాజుగారూ మూడుసంవత్సరములనుంచి పంటలులేవు ఈ
సంవత్సరము మీరు ప్రభుత్వానికివస్తేరి మమ్ముల నెట్లాకనిపెడుతారో
అని చెప్పిరి ఆమాటలువిని తిప్పరాజు,
ఇప్పుడుమాటలుకావుపోండా, అవుదాకాడికి వచ్చెనుతిప్పడుగా
బాగాబాగా మేళాలంటాడూ, మీరు బాగుగా వాయింతుమంటాడు
మీకుకుచేలమాన్యం ఇప్పిస్తనంటాడు, బాగాబాగా బోగమోళ్ళనేమి
మీరులేస్తా ఆకుమంటడేమి, తందాన రాజనందనాన.

వ. అవుదామీద కూర్చుని యెవండాచాకలవాడు దివిటీ వేమి
రా దివిటిబాగా వెయ్యమంటడేమి, నాలుగువీధులు పూరేకేవరకు
మూడుకట్టల ఆకులునవిలాడు, సవాళేరు వక్కలునవి లేకు

వ. అప్పుడు పులిరాజుగారు దాడులపిలిపించి, యెవరేచాదులు
పెండ్లికొమారుడు యూరేగి వస్తువున్నాడు శీఘ్రముగా నాకుమార్తెను
చెయ్యండేయనగానే దాదులు చక్కానచ్చి,
అమ్మావివే సుభద్రదాదేవి, యంధవారికడుపున పుట్టితివి
నీవు దొడ్డరాజు కూతురుఅమ్మయ్యా, నీకుబ్రహ్మయేమి ప్రవాసనమ్మా
చాకీబుట్టగా చంకకొచ్చేను, ఇట్లనిచెప్పగ సుభద్రదాదేవి
అదేనుమ్మా దానులారమీరు, చాకలితిప్పడు పెనిమిటేటితల్లి
నాలుగ్గిరులు, పూరేగొచ్చినాడు, నిన్ను పెండ్లికుమార్తెను చెయ్యవస్తేమి
ఆమాటలువిని సుభద్రదాదేవి, అప్పుడు దాదుల చంపలువేస్తాను
గోడుగోడుమంటు వచ్చినదాదులు, వచ్చిరాజుకు చెప్పినారయ్య

వ. ఈ ప్రకారము దాదులువచ్చిచెప్పగానే కొమార్తెకెవ్వరు సమా
ధానముజేయలేరని రాజే పరమాణమై కుమార్తెనగరుకువచ్చినాడుఈరా
జురావడంకుమార్తెసుభద్రదాదేవితండ్రినిజూచికలమును, కాగితంతీసుకొని
ఘూడుమాటలుప్రాసించేసింది అదేనుచి వాసిందంటువిన్నా వాపులిరాజు
నీ అల్లునువునిచివరికరాజుకొమారుడు పేదరాలిపెద్దమ్మ ఇంటికాకున్నా

దుచచ్చినపులిని చంపినవాడు చాకలితిప్పకు ఈ మాటలు వాసితయారు
గానున్నది తండ్రిగారు చక్కావచ్చిసుభద్రాదేవిఅంతఃపురానికే తెంచి
అమ్మాయేమే సుభద్రాదేవి, దాదులయెందుకు చంపవేసినావు
చాకలివాడని సందేహపడ్డావా, నీకుయేమితుక్కువజేస్తాను
నారాజ్యమునీకు యిస్తాను, అర్థమంత నీ పరమేశ్వరము
పెండ్లి జేయకుంచె హత్యపొందుదువు, ఆశివమాట తప్పరాదుతల్లి
శీఘ్రముగాను లేవమన్నదేమి, కాగితమప్పుడు చేతికిచ్చినాది
రాజగట్టిగా చదువుకున్నదేమి, తందాన రాజవందనాన.

వ, ఆ కాగితం చదువుకొని యెవరోయిబుట్టోనులు మీరాసాహే
బు, పేకుచూసేను. రామరామ ముగ్గురు పిలువగానే పన్నెండుమంది
చక్కావచ్చినారేమింకిమహాప్రభోఅంజా, ఆ చాకలితిప్పణ్ణి ఇక నా
కన్నులతో చూచేదిలేదు అంబారికాడనుంచి కోటకాడికి తీసుకవచ్చే
టప్పటికి పన్నెండుకడవలర క్తము చాకలివాడు కక్కవలెనన్నాడుగనుక
పన్నెండుమంది చక్కావెళ్ళిరారు.

ఎవరయ్యో తిప్పరాజుగారు, అవుదా దిగు తిప్పరాజుగారు
ఎవరోయిమీరు అవువాదిగేరా, రేవుప్రాప్తనమీకు బలరత్నాప్తంబాడు
బాగాబాగా యేళాలంటాడు, చదువునిముమ్మారు చెప్పినవకులు
అక్కడికైన దిగకపోయినాడు, యేరుగనప్పుడు పండబెట్టినారు
తుపాకిమడమలు తిరగవేసినాడు, రక్కలపకుమా మూకుపోట్లుపొడిచి
పొడిచినపొడువున చాకలివానికి, తమలుచాకులుకక్కను తిప్పడుగా
వన్ను యెందుకు కొడతారుతండ్రి, మీబట్టలు బాగానగరుచేస్తాను
యీ పెండ్లివద్దురానాయన నాకైనా, పెండ్లిగా పెన్నబోకులనేను
ఇంతకన్న యెరుగకపోయి, తందాన రాజవందనాన,

వ. అప్పుడు తిప్పన్ని రాజగారిపగలున్న బట్టలున్న విడిపించి
కోటలోని రవాణాచేసినారు తర్వాత కంసలబట్టుని పిలిపించి నాగటి
కర్రలు గుంటకలవలుగులు తెప్పించి పెద్దమానుచెట్టుకాడ ముద్దికొలిమి
బెట్టించి, యెరగ కాగతీయించుచున్నారు తొమ్మిదిమోపుల చింతబరి
కెలు తయారుగానుంచి, వారు తిప్పన్ని చెట్టుకాడికి తీసుకెళ్ళినారు
చింతబరికెలు చూచెనుతిప్పకుగ, యివిఅన్నియు యెందుకంటడయ్య

వ. తిప్పరాజుగారు నీ పెండ్లికి దొంగదోడుపోవునన్నీ కొట్టించే

టందుకు రాజుగారు తెప్పించినారు,
 ఇంకాకోసము తేకపోయినారా, పంటిరక్కక గుగ్గపోసిరి
 పెద్దకొమ్మకే లాగదీసినారు, తొమ్మిదిమోపున చింతబరికలేమి
 వాడిదేవామంత పెళ్ళగొట్టినారు, నాగటికరలు గుంటకపలుగులతో
 వానివోళ్ళంతానె కాల్చిరమ్మలారా, వానియింటి మన్నానికెళ్ళిరి
 ఎవ్వరేవోసీ నీతాలిసీవు పట్టుకునున్నం బైటపెట్టుమరి
 ఇంకాపట్టుకున్నుకపోవయ్యె, మనుగగొట్టి పంపుమన్నదేమి
 అపుకునున్నము తెచ్చిరివాడేమి, మూడురోకళ్ళ మెత్తగదాక్కించె
 వానియొంటికిందా నున్నము కొట్టించి, తిప్పన్నపల్లకు నిడిచిబెట్టినారు
 గోడుగోడునంట యింటికివచ్చినాడు, వాడిభార్య శీతాలిగనుక
 మూకుమతోటి యెర్రనిట్లుతెచ్చి, యెదుడగవచ్చి శియ్యసానినాది
 నీయెర్రనిట్లు కూలిపోనాదేనె, నీయెర్రనిట్లు కూలిపోనాదేనె
 యేడుగడియలే గాభోగించాము, యేడుగడియలే అపుకోయెక్కిరిసి
 పట్టుమిలోనే హెచ్చుపట్టుదేమి, గుమ్మరమునకు నీవు

వ. అక్కిడినుండి వులిరాజు వానినెక్కడ కదరాచివెళ్ళవట్టి యింటికి
 వచ్చి తనయద్యోగపులపంపించి అక్కడవులిలిచుండి రాజునొమారు
 దున్నాడట శీనుకొరివట్టునపంపించిరిన కొంచెం అక్కడవులివెద్దమ్మ
 యింటికివచ్చి, చిన్నవాడెక్కడ కూర్చున్నాడట ఎర్రమ్మ రాజునొమారు
 రుడా వులిరాజుగారు కుమ్మరియిచ్చెనెగా, నన్ను వులిరాజుమొదలగు
 వులిరాజును కేకమెరుగునూ నానో రాజుకే నానో నానో నన్నులితే
 దన్నామిట్టికి వారురాజులెచ్చెనె రాజులదీనమ్మ వచ్చెనె య్య
 ఓరాజునొమారుడా మాపట్నంలా వెళ్ళివులికి చచ్చెనె నా మాకుతెలి
 సిందిగను నాకుమా నుడికిచ్చివెళ్ళెనెయింకొంచెం నా నీవొచ్చెనెచంప
 డమేమి అదిఅమ్మిరుమ్మనొచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనె నానొచ్చెనె వులిని
 జంపినామి వానికనిమూలెచ్చెనె నీవొచ్చెనెయింకొంచెం నా నాకాపు
 త్తంలము తేలియలేదమా వులినివచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనె నానొచ్చెనెచంప
 వాడివు నేనువెచ్చెనెనీ చెల్వొచ్చెనె తనయగారు నీవొచ్చెనెకొచ్చెనె
 పల్లకిలోకూర్చున్నాడట అం నానొచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనె నానొచ్చెనె
 కమారునిపమ్మగనివచ్చెనె నీవొచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనె నానొచ్చెనె
 నాడు నీను నానొచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనెకొచ్చెనె నానొచ్చెనెకొచ్చెనె

అంతట తెల్లవారెనుపిమ్మటరాజుగారు బ్రాహ్మణులపిలిపించి చిన్నవాని కిన్ని పేరుబలాలుచూచి లగ్నముహూర్తమువిచారించమంటారని అడుగ గా నీవు పెద్దపులిం చంపినావుగనుక నీకునాకుమార్తెనిచ్చి పెండ్లిచేసెననవ పులినిచంపినమాటనిజమనితనదట్టిలోనున్నపులిగొట్టుచదురపయించి, మీ రునన్ను పెండ్లిజేసుకొమ్మనుచున్నానిపుడుమాతల్లిగారగు శ్రీ బాలనాగమ్మ నాగళ్ళపూడిగట్టున ఫకీరువానిచెరలోయున్నది వాన్నిబంపించడానికిపో శున్నానుఇప్పుట్లానేను పెండ్లియాడేదిసరికాదు గనుక మంలవచ్చేటప్పుడు పెండ్లుతులాన నెనుఅదివినిపులిరాజుసరేమనిబహుసంతోషపడిఇతనుముం దు మనలెట్లుడేకాబోతాడని చంద్రహారాలుపువ్వులహారాలు చిన్నవాని కిజేయించెను. ఓచిన్నవాడా నీవునాగళ్ళపూడిగట్టున కట్టుతావుగదా, నాతా పునగిరువై వందలసిబ్బందివుంది ఇచ్చెదనునీ వెంటతీసు కళ్ళవలసినదిగారా చకుమార్డు నాకెవ్వరున్నవద్దునేనువక్కనే వెళ్ళుతాననగానే, మారోట లోనాగంబొట్లనే బ్రాహ్మణుడున్నాడతని వెంటబిడ్డనుచ్చెదను నీకుసహాయముగా తీసుక వెళ్ళుమనగా రాజకుమారుడాలాగేపంపించండి సహవా సముగా తీసుకొని వెళ్ళుతాననగా, నాగంబొట్లనే బ్రాహ్మణుని పిలిపించి, అయ్యా ఈరాజకుమారుని వెంటబిడ్డైనముజేసిరి అంతనిద్దరున్నబయలు దేరి పులిరాజుపట్నానికి గంగవాదిపట్నానికిన్ని పన్నెండామడదూరము వారిద్దరును లేదిరక్కడను, రెండుజాములు తియ్యకనడచీరి [న్నది నడచినయలుపుచేసి కుమారుడు, దాహమైంగొన్నాడు అపుడు పినవయ్యతో బ్రాహ్మణుడనీవు, నాకు చెడుదాహమాతుంది నీవు నీళ్ళున్నతావుజాపుమనగా, తప్పదోవనుపట్టుక బ్రాహ్మణుడు మంచినీళ్ళ బావికాడికొచ్చి, తంచాన రాజసందనాన.

వ. బావికాడికవచ్చి అయ్యో! నీవురాజపుత్రుడవునేను బ్రాహ్మణునిగ నుక ముందరనన్నునూతిలో దింపించుము నేను దాహంపుచ్చుకొనివచ్చి తడవంతరం నిన్నుదింపుతాననగానే, సరేనని ఇద్దరితలసాగాతీసి బ్రాహ్మణునినడుముకుగట్టి నూతులోదింపెనుఅంత బ్రాహ్మణుడు కడుపునిండాదా హంపుచ్చుకొన్నాడు బ్రాహ్మణుడుమరలపైకిచేరెనునీళ్ళయి తెలహులలు కూలమైనదేగాని దాహంపుచ్చుకోవడానికి సాధ్యముగాకయున్నదిఅక్కడగంగలేగుచెట్టు నీళ్ళకడ్డముగా పెరిగిపండున దాహముపుచ్చుకోవోతివా నీమునుగల పోగులు చెట్టున పడుతా: గనుక అవితీరి గట్టున పట్టండ నెను.

ఈమర్మమెరుగక బాలుడుగనుకాన, మురుగురులుపోగుగట్టునపెట్టును
చంద్రహారాలు గట్టునపెట్టెను, నీమాజామాగట్టునుంచినాడు
తనచంద్రాయధము గట్టునుంచినాడు, రాజునడుముకు పాగాజుట్టెను
రాజును నూతిలోదింపెనమ్మలారా, కడుపునిండా దాహంపుచ్చుకొనెను
మరలగట్టుకు చేరుతున్నాడు, చేరినగానికీ చేరుకున్నడేమి
పాపిష్టియా బ్రాహ్మణుడై తేను, గట్టునయున్న కత్తిదీసినాడు
పాగానడుముకుకోసెను బ్రాహ్మణుడు, కోయగరాజు బావిలోపడ్డాడు
మునుగుచుతేలుచుగాజునున్నాడు, తనముత్తవత్సలిని తలచుకుంటడేమి

అయ్యోతల్లి లక్ష్మీదేవమ్మ, మాతల్లిని యెందుకుకన్నావె
మాతల్లినన్న యెందుకుకన్నాది, నాకుయెన్ని శ్రమలునచ్చెనమ్మ
ముత్తవత్సలి సాయమాయెనమ్మ, నూతిఁడుమ చెట్టుపెరిగినాది
మోకాటిగోతు నీళ్ళాయెనయ్య, ముత్తవత్సలి గొడుగుపట్టినాది
అనూతిలోపల యేమోయన్నాది, రెండువందల తేళ్ళువున్నవిగ
నాలువందల మంద్రగబ్బలు, రెండువందల నీగుత్రాచులేమి
చిన్నవాణ్ని చుట్టుకున్నవయ్య, జీవరాసులకు వాక్కులేవాయె
అట్లనేడురోజలానూతిలోవున్నాడు, నాగంబొట్లను బ్రాహ్మణుడై తేను
అబట్టలునగలు తీసుకున్నడయ్య, చంద్రాయధము తీసుకున్నడయ్య
గంగవాదిపట్న మొచ్చినాడు, భోగంరంగసాని యింటికొచ్చినాడు
అరంగసానికి నగలిచ్చినాడు, మనరంగసాని బ్రాహ్మణి కేమియిచ్చినాది
సవాయిరోగముదయచేసినాది, అక్కడ బ్రాహ్మణుడుకులబద్ధడయ్య
అంతికంతకు బ్రాహ్మనుడుగనుకాన, కూర్చుండిగా లేననేలేమ
దేహమంత చెడ్డది బ్రాహ్మనికి, యెవ్వరింటికీ చేరనివ్వలేమి
గోపాలస్వామి దేవళముకాడ, రథమువద్దనే చేరెను బ్రాహ్మనుడు
అగంగవాదిపట్నపు రాజులారుగురు, అడవివేటకుబయలుదేరినారు
యేమజాములు వెళ్ళినమ్మలారా, వేటకుక్కలే దాహముగొన్నావి
వీటినిరాతిపూట నడువనియ్యనియ్య అప్పుకుతల సేవకులబిలచి
వేటకుక్కలే చచ్చిపోతేవేమి, మృరివృక్షపు బావియందిగద
బావికాడికి మీరుపోండి, మీరవేటకుక్కలకు నీళ్ళుపావయ్యి

మహాపభో తాభ్యులేవయ్య, సాగాలోతీసి తోడిపోయ్యమనెను
చెంబుకులప్పుడు సాగాగట్టిరి, ముగ్గురుకాసాలు వెళ్ళిరిబావికి
నూతిలోను చేదవేసినారు, చేదగట్టిగ పట్టుచుబాలుడు
సిరు ఎంతలాగినా రాకవున్నదయ్య, బాలునిదుఃఖము వినువిస్తున్నది

వ. ఇంకావిస్తారముగాలాగితే సాగ తెగిపోతుందని అక్కడ కొంద
రుండి ఇద్దరుమాత్రమురాజుదగ్గరకువచ్చె మహాపభోఆచార్యులతోయెవరో
వున్నట్లున్నది, దుఃఖమువినువిస్తున్నది. వేసినచేదరాకుండావున్నది. మరి
కాస్తవిస్తారముగాలాగితే సాగ తెగిపోతుందనిచెప్పగా, ఎవరైనగానిమన
కేమిపుణ్యమువస్తాదితప్పబారిమరిసిబడ్డాడుకాబోలువానినిపరమనెను మ
హాపభోతాభ్యులేవు ఎట్లచేసేదిఇంతకన్నసత్కార్యమింకావున్నదాయ
నివారితలసాగాలుతీసికాసాలచేతికిచ్చిరి, అనినాబండ్లుతీయకవచ్చి మల్లితీ
గలుతెచ్చి పుట్టిగట్టి బావిలోకిదింపగా ఆపుట్టిలోపలికి పొరగిల్లినారు
అంతలోబాలుడుగట్టుకేరుకున్నరయ్య,వల్లుగాకయు ముక్కుబోయినాడు
బాలుని దేహమందునగనుకాను, గిల్లివాను రక్తములేదయ్య
యెంతచక్కని బాలుడంటనేను, ఆసులస్సియు మంటలువేసిగా
బాలుడుమిక్కిలి పోగుకుచున్నాడు, కాళ్ళతెగులే ముగ్గుడకప్పులేమి
బాలునియెంటను కరచుకున్నవి, మొలలోవున్న బాకుచుచూసిరి
బాకుమొసలా వడలిందినారు, పుట్టిలోనేవుందినారు బాలుణ్ణి
గంగవాడిపట్న మొచ్చినారు, చిన్నవానికి దారకలజేసిగా
అంతకంతకు తెప్పరిల్లినాడు, మాసములోజులు అయెనమ్మలారా
బాలుడుబాగా తేటగవున్నాడు - ముగ్గురిరాజులు బాలునిజూచిరి
ఏపూరయ్యా చిన్నవాడమీది, నీతలిదండ్రులపేరేచున్నారు
యిట్లానీవు యెందుకోచ్చినావు. విసంకర్యా రాజుగారుమీకు
పానుగంటిలో కాపురమునెను, మారెడ్డిగారు కార్యవర్తిరాజు
మారెడ్డిగారు బాలనాగమ్మ నేను యేడుదినాలు పురిగొల్పొందంగ
నాగళ్ళపూడిగట్టుయేలేవాడు, మాయలఫణికు చెరులుదచ్చినాడు
మారెడ్డిగారు యేడుగూరుగనుక, వాసిమీదికి యుద్ధాని కళ్ళిరి
మారెడ్డిగారునందరి హతముచేసినాడు, మారెడ్డిలిక్కడనుపోతున్నాను
అబావిలో నీవు యెందుకుపడ్డావు, అడవిచూచుచు వస్తుండగాను
సుడిగాలాచ్చి బావిలోపడ్డాను, తందాన రాజవందాన.

వ. ఈ ప్రకారం రాచకొమారుడు చెప్పగా, అయితే నాకొమార్తె చిచ్చి పెండిచేసెదను పెండ్లాడిపోవచ్చెననగా సరేమార్తెల్లిచెరబోయండ డం నేనిక్కడ పెండ్లాడం బాగానేయున్నది, రేపుమరలవచ్చేటప్పుడు పెండ్లాడుతానయ్యా అనికానాదినములు గడచిపోయెను శ్రీఘముగా శైలి వ్వండి నేపోయివచ్చెదననగా, ఓ బాలవద్దిరాజా! మాపట్నములోకివచ్చి నీవు నెలదినములయినది మేము గోపాలస్వామికి కొత్తగా దేవాలయము కట్టించినాము నీహాకరోజైన స్వామివారినిజూడకపోతివి ఈపూటమనము కోవెలలోనికి వెళ్ళివచ్చెదము మనము మరలవచ్చుటప్పటికి అన్నమైవుంటుంది భోంచేసిచక్కాపోదువుయనగా, మంచిదని రాజాలారుగురున్ను ఈచిన్నవాడున్ను స్వామివారి దేవాలయమునకు వస్తువున్నారు ఆకోవెల దగ్గరగదము కాడనేవున్నాడు బ్రాహ్మడు దండమయ్యానాగంబొట్లయ్యా వెలవెలబాయెను బ్రాహ్మనునికైనను కుప్పటంపువలెకూలెను బ్రాహ్మడు నెంబడియున్నా రాజులుగనుకాను, యేమయ్యానీవు బాలవద్దిరాజా అనిర్భాగ్యునికి దండముపెడుతావు, వానికులమేమని యెంచినారుమీరు అయ్యా వరాన బ్రాహ్మడయ్యెతిడు, బ్రాహ్మన్నియెల్లనీవునరుగుదువు

వ. ఈ ప్రకారం యారాజులడుగ బాలవద్దిరాజు అయ్యా! ఇక బ్రాహ్మడుచేసినపనులుచెప్పితే ఈ బ్రాహ్మన్ని అన్యాయముగా చంపిపోతారని అపకారికిప్రకారమే జేయవలయునని వినండి రాజుగారు ఈ బ్రాహ్మడిదిమాపానుగంటిపట్నమేకాపురమితడు నాన్నేహితుడనిన, అయితే ఇక్కడికెందుకొచ్చినాడు బ్రాహ్మనుడనగా, నేనునాగభృపూడిగట్టుకునే నుప్రయాణమూతుండగా, బ్రాహ్మనుడా నీవుముందుపోయి పకీరువాని దగ్గరయేమాత్రమసిబ్బందున్నవో తెలుసుక రావయ్యా యనిపంపితి ననెను అయితే ఇట్లా కాయలాగాయంటే యెట్లుపంపించినావయ్య యనిరి. అతని పంపునప్పుడు బాగాయండను. మనుష్యులకు క్షమానికీవచ్చేదెవరికి తెలుస్తున్నది. ఈనడుమనే ఇతినికిలాటికోగముఘట్టినననిచెప్పెనుతర్వాత వారందరున్ను దేనభమునకుపోయి సామివారినిజూచి తిరిగిబాలుడా బ్రాహ్మనుని వెంటిలుచుకొనితనబసలోకివచ్చెను ఆవేళప్రయాణము చాలించుకొని పడునైదుదినములిక్కడినేయుండి తగినబ్రోషధములు జేయించి బ్రాహ్మనునికిప్పించెదరను దేహముకుదుర్చుకొని వంటికిబలము వచ్చుచాకాయంట చాలదినములు గడచిపోతవని ఓ గంగాపట్నపురాజు

ఈ బాహ్యమునుబహుకప్తపడ్డాడు వీడుకోరినవరకు ఖచ్చికిప్పించిచక్కగా పోషించండి తర్వాత ఖర్చయినది మొత్తంలెక్క వ్రాయించితే నేనుమ రలవచ్చిఆకర్చుమొత్తం ఇచ్చెదనని వారికి బాహ్యనున్నగించినదన్న ముతీసుకొనెను. అంతట గంగాపట్నమురాజు ఆచిన్నవాని చంద్రదా హారాలు పూలపత్రాలు చేయించివేసెను తర్వాత ఆ
తెల్లవారుజామున లేచెనుబాలుడు, పొద్దోకను తియ్యకనిచేను చిలుకవాదియూపట్న మొస్తాడు, పట్నమురెండుకోసులున్నదయ్యా అక్కడికిప్రొద్దుగూకినాది అడవిలోబడి యెటుపోదునయ్య లేనియన్నమూ తికలేదెమి యెక్కడనెను దాచుకొందుననుచు

వ. ఇక్కడ తలదాచుకోడానికి ఆధారములేకపోయెనని విచారిస్తూ ఇవతలవతల వెడకిచూచేవరకు అక్కడొకపాడుదేవళయగుపవని ఇంతే చాలును తలదాచుకోవడానికి ఆధారమున్నదని యా దేవళములో పండుకొనియుండి ఆకలిచే నిద్రపట్టక మేలుకొనియుండెను,

వ. అట్లుండ యక్కడిజామువేళగా నాలుగువరాసులువచ్చినవారి కవముపున పెద్దపులి, వకవయ్యపున ఎలుగుబంటు, వకవయ్యపున కొండ నక్క, వకవయ్యపున నాగుపాములున్న గుడికిబ్రతు నాలుగుచక్కల నాలుగున్నగుర్చుంగిఆలోచనచేస్తున్నవికక్కమేయన్నదంటుఉపులిబావా ఈవేళనీకేమిభోజనమనియడిగెను. నేనడవికిపోయి చిన్నపెయ్యగొడును కడుపునిండాతింటిననిచెప్పెను. తర్వాత ఓయెలుగుబంటుబావా! నీకేమి భోజనమనెను, నేనుకోటపుట్టలుగొర్రెచీమలు భక్షించినాననెను, ఓనాగు పామా! నీకేమిభోజనమని యడిగెను. నాకుపెద్దచేపలు చెరువులో పెప్ప గాదొరికినవియనిచెప్పెను. పిమ్మటపెద్దపులి యడుగుచున్నది ఓచక్క బావా! ఈవేళనీకేమిభోజనమనెను. ఉపులిరాజా! నేనేమి చెప్పెను. వనమల్లమ్మచెరువులకుపోయి చిన్నచిన్న కర్కాటకాలు, యెక్కడకాయలు చాలతిన్నాను. ఇదిగాక ఉపులిరాజా

విన్నావా పోపులిరాజానీవు, రేపునాకు మంచిభోజనమూ

యెక్కడయేమి నక్కబావనీకూ, చిలుకవాదియూ పట్నమందుననూ

రాజకూరునికి రాచపుండువుట్టి, ఆరునెలలాయెను రాచపుండువుట్టి

అనేకవయ్యద్యులు వచ్చిచూచినాను, యెవరివల్లా నయముకావలెనని నేను రోజురోజు పూరుదగ్గరికుపోయి, రెండుకేళులు

రేపు పొద్దున ఆమె అపుడుంది, కడుపునిండా నేనేతింటానూ

వ. ఈ పకారముగా నక్క చెప్పినది విని దీనినోట్లో మట్టి గొట్టకలెనని యెంచి, అయి తెటవనక్క బావా! బౌషధము లేదా యని అడిగెను. ఏవులి గాబా! దానికి బౌషధమున్నది ఒరులు కానరు ఆ దెక్కడనున్నది చెప్ప మనెను, యెక్కడనోవున్నదా ఆ బౌషధము మనమున్న దేవళముమీద నే తెల్లారలు నల్ల నిపువ్వులు యేడాకుల వృక్షమున్నది అందులో ఏడా కులుకోసుకొని ఆ నూనె క్రిందనే సంజీవిపుడకలమున్నది అది తీసుకొని చప్పు నీళ్ళతో గాచరణముకడిగించి ఏడాకులరసమును సదిమినిది ఆకుమీ ద ఆకువేసికట్టి మూడవరోజున దాన్ని విప్పి మూచి నే గాచరణమెక్కడ బుట్టిందని రాజులంత వెతకులాడుదురని చెప్పెను.

ఇన్నిమాటలు బాలుడు విన్నాడూ, అంతలోపల తెల్లవారినాది యెక్కడికీ వాలక్కడ పోయింది, దేవళంపైకి యెక్కెను బాలుడూ యేడు ఆకులా చెట్లెవున్నాది, యేడు ఆకులు కోసుకున్నడయ్యా సంజీవిపుడకా దీసుకున్నడేమి, అవి ధట్లొగట్టిగ వ్రుంచుకున్నడయ్యా కరకర పొద్దు పొడిచేసాకైన, చిలుక నాచియా పట్టు మొచ్చినాను పేదరాలి పెద్దమ్మయింటికిమీ, వచ్చినాడుగా బాలవద్దె గాబా విసవమ్మనో పేద గాలనీకూ, వరహాయిస్సా అన్నింటితావా యీనేళమాకు వంటతీరయ్యా, అదియేమమ్మా పెద్దమ్మనీకు వరహాకన్న యెక్కువపనియేమే, నీవు పూటకూళ్ళ పెద్దమ్మయింటికి నీవీమూలముగా బ్రతికేదానవు, తిందాన రాజనందనాన.

వ. నాయనావినుము ఈమూలముగా బ్రతికేదాన్నే. కానిప్పుడు మాపట్టుమురాజుకుమార్తెకు రాచరణముబుట్టింది. అది ఆకునెలనుండి అట్టింగి కేయున్నది. రాత్రి రెండుజాములనుండి కండ్లమూపై ననోజమాట బుట్ట కూడా లేదు. నేలదంపివారు అంతాబసలు చింతగయున్నారు గనుక ఆస నుస్తానంసమ్మియున్నదాన్ని నేను ఆపదలప్పుడు లేనిదియావల ఎందుకుగ నుకనేనక్కడికి వెళ్ళుతున్నాను అందుచేతనాకుదీరదు ఇంకా యెవరింటిక న్నా వెళ్ళవయ్యా అవగా ఓ పెద్దమ్మానాకు రాత్రి ములేదు ఆరాచరణ మునే నుకుదిరించెదను. కానినాకు ఈపూటన్నముపెట్టుమనెను. నాయ నానీచేతొతుందా! వెనుకబసలుమందికికుడిర్చివచ్చినానవగాతాన మాపటి ప్రాపుకునాకునాకు అన్నమూచిన్న వానికివచ్చెను రాజకుమారుడుభో

డువుట్టింది. వొకచిన్నవాడుసానుగంటిపట్నంపడేండ్లవాడు అచిన్నవాడు ఆరాచవుండుకు కట్టుకట్టెను. అదిమూడురోజులకే పుండుమాసింది ఆ యనపేరు బాలరాజుట అతనికి మాసూర్యవద్దిరాజులనకుమార్తెవిచ్చి పెండ్లిచేసెదననెను అతడిప్పుడు వివాహముక్కురలేదనెను ఆయనతల్లివాగళ్ళ పూడిగట్టునచెరయున్నదట. గనుక తెల్లవారుజామున భోంచేసి వెళ్ళుతాడని పేదరాలవెద్దమ్మ చెప్పగా, విని బ్రాహ్మణుడై తే తెల్లవారి వెళ్ళుతాడా అమ్మా! అతనికేమైన మీరాజుగారు బహుమానమిచ్చినారాయనిన నగలకేమికోదన నాలుగువందల వరహాలు తెచ్చుచేసి సొమ్ములిచ్చినారనెను. అంతట కపటాత్ముడగు బ్రాహ్మణుడు

ఎంతచల్లనికలుగువంటినమ్మ నాకు తెల్లవారుజామున అన్ని మొందుతావ సావాసముగా వెళ్ళుతాముమేము, మంచిదనియూ బాగున్నదయ్య ఇప్పుడునేను బజారుకుపోలేను, చాలఅలసిగా పడుకున్నదయ్య తెల్లవారుజామునలేచెను, బ్రాహ్మణుడు లేవమ్మావో పేదరాలనీవు తెల్లగామరి తెల్లవారవచ్చె, వంటప్రయత్నము చేయవమ్మనీవు మాయింట్లోనుబియ్యములేవయ్య, బియ్యము తెస్తెప్పాయిమీద పెడతాను బజారుకెళ్ళి తీసుకరావయ్య, ఇట్లనగానే బ్రాహ్మణుడై తేను

వ. డక్షిణపుష్పిని కోమటియంటికవచ్చి యెచరోయికోమటితలుపు తియ్యమనగా ఎవరయ్యనీవు చేసబ్రాహ్మణి బియ్యం కావలసియున్నదిఎంతమాతముకావలెను వకశేరుబియ్యంకావలెను. మహాదొడ్డిలావుచేరమువచ్చెను. కొలిచేటందుకు శేరును అర్థనీరు ఎక్కడవున్నదోచీకటిలో అగు పడవుగనుక తెల్లవారివతర్వాతెన్నాననెను. అంత బ్రాహ్మణుడు తెల్లవారి వరకుకూర్చునివుండివోశెట్టి నాకుబియ్యమిమ్మా వెళ్ళుతాననెను. బోగిచెయ్యమన్నాడు, ఇప్పుడుహాజరులోనావద్దడబ్బులేగు. ఇకజాముప్రాద్దక్షిణతరువాతయిస్తాను. గనుక ఈబుడ్డిచెంబునీదావునడబ్బుయిచ్చువరకు పెట్టుకొనినాకుభర్తమివ్వుమనెను. బోగికానియ్యాలలాగేయిస్తాను ఇట్లానుకుంటూవుండగా రెండుఘడియలపొడతెన్నెను. అక్కడఅవేతే తెల్లవారి జామున బాలవద్దిరాజు భోంచేసుకొని,

ముస్తాబయ్య బయలుదేరినాడు, రాజులందరు సాగవంపినారు రాజవీధిగా వస్తువుండాడు, బియ్యంపప్పు తీసుక బ్రాహ్మణుడు పండువీధిగా అడ్డుమువచ్చెను, బ్రాహ్మణునిగా చూచెనుబాలుడు

నాగంబొట్లునలెనున్నాడు, దండమయ్యవో నాగంబొట్లయ్య
ఈడకుమీరు యెందుకొచ్చినారు, అక్కడనిన్ను వప్పగించుతేను
అక్కడదేమి పనికివచ్చితివి, తందాన రాజనందనావ॥

వ. అంతిలో బ్రాహ్మణుడు యెల్లిగా అంటాడుమహా పభో! ఇప్పుడే
వచ్చినానురావడంలోనుమీశచ్చేరికివచ్చినీదర్శనందారి కేటప్పటికి జామ
వుతుందినీ చేతశలవువుచ్చుకొనివచ్చేవరకు వకజామాశుంది నేనుబియ్యం
పప్పుతెచ్చుకునేసరికి నాలుగుగడియతాతుంది. వకరిని వండిపెట్టమని
బతిమాలేవరికు నాలుగుగడియలుఅవుతుంది నేనుభోంచేసేవరకు ప్రొద్దు
గూకుతుంది అని బియ్యముపప్పు తెచ్చుకుంటూవున్నాను, పెందలాడే
భోంచేసి నీకచ్చేరికివస్తినా మాపటికి అన్నమువుండినా సరేలేకపోయిన
సరే అని తీవ్రముగా వస్తువున్నాననెను.

వ. ఈమాటలువిని బాలరాజుఅన్నిసరేగాని నీవువచ్చినపని చెప్పమ
నెను ఇక్కడస్వామివద్దిరాజు కొమార్తెకు రాచవుండు నీవల్లకుదిరినదని
యావర్తమానము వులిరాజువిన్నాడు. పిదపవులిరాజుపట్టములో ఆయన
మేనమామకుమార్తెకుయిటువలెనే రాచవుండువుట్టినదంట అవర్తమాన
మువించునే గంగాపట్టపురాజుకు ఖబురుపంపినారు వీరేమన్నా రంటి
ఆయనతల్లినితీసుకురావడమునకు పోతూయున్నాడుమేమిరమ్మనుమనిన
కలురుపంపితేవస్తాడనీకు ఆయనకుసహనముగదా ఆబాలరాజుకు ఈ
బ్రాహ్మణునియొక్కదిలిసి నేనేమిరావడమేమి నాగళ్ల పూడిగట్టుకుపోతూ
తిరిగివస్తానా ఆరాచవుండుకు బోషధముచెప్పెనను నీవుతీసుకవెళ్లెదవా
అనగా మంచిదిచెప్పుము తీసుకవెళ్ళెనను. ఇద్దెవసేలే యెక్కడనైనా
బాగుచేయించితే నూటపదహార్లుదొరుకుతుందని చెప్పమనిఅడిగెను. అ
దుగోదిలకవాదిపట్టము ఆవలరెండుకొసులలోగా అడవిలోవాడుదేవళ
మున్నది నీవుభోంచేసి ప్రొద్దుగూకేవరకు అక్కడికివెళ్ళి ఆదేవళములో
కూర్చొని తిలుపుబాగాతీసివుంచుము జాముగాతిపోయినతర్వాత దేవ
ళానికి నాలుగురెట్లదీపరాసులు ఆలోచనచేయుచుండును అట్టిసమయము
లోనీవువోవులిబావారాచవుండుకుమందువమని అడుగుముఅదిచెప్పవని
చెప్పిబాలుడూ సాగివెళ్ళినాడు, బ్రాహ్మణుడప్పుడు భోంచేసినాడు
ప్రొద్దుగూకెవోసమయానికైతేను, దేవళానికివచ్చి కూర్చొనెను
తిలుపుతీయను భయముచేరినేమి, రెక్కెలుపులు దగ్గరతోస్తాను

గెడగట్టిగావేసెను బ్రాహ్మణుడు నాలుగుజవాల్లాచ్చును అక్కడికి.

వ. అన్నియు ఒక్కటొక్కటిగాచేరి వొక్కటొక్కటి వాటి వాటి ఆహారసమాచారములు మాట్లాడుకొనుచున్నవి.

పులిబావా నీకు యేమిభోజనము, అడివిననాకాహారము దొరికింది నక్కబావా నీకేమిభోజనము, కర్కాటకాలు భయపడనాను విన్నావోపులిబావానీవు, యిక్కడవో మనిషికంపుగొట్టు పెరివాడవు నక్కబావనీవు అడవిలో యెక్కడ నరుడువచ్చె నీకు పెద్దపులులంటే అదిగాదన్నాది, అట్లాగాదు పులిబావానీవు నీవు గట్టిగా వాకిట్లోవుండు, లోపలికిపోయి చొరపెట్టివస్తాను వాకిటలోకివచ్చునునక్కేమి, ముట్టిలోటి తలుపుతోసేనది తలుపుగట్టిగా గెడపెట్టునున్నాది, నక్కజతులువిన్నారామీరు తలుపుతొరలో దానితోకపెట్టి, తోకవంకరమునగడదీసినాది వెనక వెనక జరిపెనమ్మలారా, నకతట్టుగాడి తొలగదోసినాది రెండురెక్కలు బాల్లాయెను, నాగంబొట్లు కూర్చునియున్నాడు నాకు మంచిఆహారముదొరికింది, నాగంబొట్లు తిత్తిదీసినాది అంతటపులి మింగివేసినాది, నాగంబొట్లు తంటావదిలింది అక్కడనుంచి బాలుకుగనుకాను, ఆబైలు దేరడం ఎక్కడకొచ్చారు నయనవాదిపట్టు మొచ్చినాడు అక్కడబాలుకు భోంచేసుకొని నాగశృప్రాడిగట్టుకువస్తుంటే మనీదులన్ని అగుపడుతున్నవి.

వ. దానిచూచి ఆమనీదులోనేగదా, మాతల్లివున్నది ఆగోడచుట్టు కదా మాతండులందరు హతమైపోయిరి అని అనుకుంటూవస్తువుడగా పొలిమేరమీద ఘోరవానికత్తి కావలివుంది యెవడైనా పగవాడు నా కోటమీదికివస్తే మింగమనిదానికిసెలవిచ్చియున్నాడు ఈబాలుకు రావడంచూచి ఆహారం ఎన్నడు ఈలాంటిచిన్నవాడు నాకుఅగుపడలేదునే నీవేషముతోపోతే నన్నుచూచి దిగులుపడిచస్తాడు చచ్చినవానింటే రుచితక్కువయనిమారువేషమువేసుకొనిపోయి ప్రాణముతోయున్నవాణ్ణి కరకరనమిలిమింగితే నాబుద్ధితిరుగుతుంది అని బాలింతవేషమువేసి కీలు గగంటుకిఘవేసేపడికట్టుకట్టుకొని తాంబూలమువేసుకుంటుముసిముసిపగ పులు నవ్వుకుంటూ చిన్నవానికీదురుగుండాఘల్లుఘల్లుచుని చక్కావస్తువున్నాది అంతటబాలుకుచూచి ఎవరునీవని అడిగెను అమ్మమేమిదంపతి

యుక్తముగా ఈ మార్గముపట్టుగ వస్తుండగా ఈ అడవిలోనే ఈ చెట్టుకింద
 నీళ్ళాడినాను. మొగచిన్నవాడు కలిగినాడు ఆచిన్నవానికి పుగ్గుసమేతం
 మాదగ్గర దారుడ్యం లేదు నిన్ననాక మహారాజు నాలుగుడబ్బలు ఇస్తే
 నప్పటికార్యము జరిగింది ఈ వేళయేమి అగుపడ లేదు మీ రెవరో గొప్పవా
 రువస్తువుండగా ఏమన్నా అడుగుదామని వస్తున్నానండి అనగానే బాలుడు
 పొలిమేర శక్తి రావమ్మానీవు, యీవరదాకా ఆవేషమేమి
 ఇప్పుడునీకు ఈవేషమేమి, మొలలోవున్నా బాకుదూసినాడు
 శక్తిగడగడతానువణికినాది, వినవయ్యవో బాలుడానీవూ
 నిన్ను మ్రింగనునేనువచ్చినాను, నిన్ను చూడ గాదిగులుపుట్టెనునాకు
 నీమీదనాకు మోహమున్నదయ్యా, మోహం నీవు తీర్చి పోవలెనుమా
 చిన్నవాడనే ఖర్మరాలనేను, పచ్చికాయను కొరికి తేనునీకు
 నీకక్కడ మోహము తీగునే, నాతో నీవు కూటమి చేసితివా
 మీరల్లిచి క్కేదో వచెప్పుతాను, చిన్నవాణ్ణిగా ఖర్మరాలనేను
 శక్తిసత్తువ బాలునికిచ్చేను, బాలునితోటి కూటమి చేసేను
 చిన్నవానిమీద మోహముచేతాను, తనచేతి బెత్తము బాలునికిచ్చింది
 వినవేవోనీ రాక్షసి నీవు, మాలెల్ల చిక్కుతుందినాకు
 నాగభృపూడి గట్టుకుపోవయ్య, ఫకిరువానికి దండలుకట్టేది
 తంబభృపెద్దని పేరు పెట్టినాడు, దానియింటిపేరు గాండ్రవారేమి
 గాండ్రపెద్దు యింటికి వెళ్ళుమూ, తంబభృవ్వదాహము లేమ్మాను
 నాయననీది యేపూరంట్టుంది, మాదిపడమట రాజ్యమంటచెప్పు
 ఇంటిపేరేమి, తండ్రిపేరేమి, తండ్రిపేరు తంబభృశరబయ్య
 తల్లిపేరు తంబభృనాగమ్మ, మాయింటిపేరు తంబభృవారేమి
 నాపేరుమరి వీరయ్యయమము, ఇట్లుమారుపేరు పెట్టుకుంటేనీవు
 మీరల్లిగా చిక్కుతుందిపొమ్మ, ఫకిరువానికి శత్రుడవునీవు
 నీతల్లిని తేగలవునీవు, అక్కడనుంచి బాలుడుగనుకాను
 నాగభృపూడి గట్టుకువచ్చెను, తంబభృవారింటికిదారేది
 అడుగుతాబాలుడు వాకిటికొచ్చేడు, తందాన రాజనందనాన.

వ. ఎవరమ్మా తంబభృమ్మా ఎవరయ్యానీవు, యెవరై తేనేమిదాహాని
 కిప్పించవమ్మా అనగాదాహమిచ్చెను పుచ్చుకొనగా నాయనమీదేపూ
 రోయిమాదిపడమట రాజ్యం మీయింటిపేరేమి మాయింటిపేరు తంబభృ

వారు మీరొడ్డిపేరేమి మీరల్లిపేరేమినిపేరేమి మాత్రొడ్డిపేరుతంబళ్ళ
 శరభయ్యతల్లిపేరుతంబళ్ళనాగమ్మ నాపేరు వీరయ్యయనెను
 నాకూతురుకొడుకు మనుమడంటనేమి, చేతులారయెత్తుకున్నదయ్యా
 చుట్టుచుట్టు అందరాచ్చినారు. యెవడువీడు తంబళ్ళ పెదవయ్య
 నాకూతురుకొడుకుమనుమడవీడమ్మ. యెన్నాళ్ళకువస్తానోతండ్రి
 మీరల్లితండ్రులుబాగాయన్నారా, మాతల్లిచచ్చెనమాతండ్రిచచ్చెను
 ఇట్లనగానె బాలునిచూచి, దుఃఖముతోటియేమన్నదయ్యా

వ. నాకూతురుపేరుతంబళ్ళ బాలనాగమ్మ అల్లునిపేరుశరభయ్య ఇంటి
 పేరుతంబళ్ళవారు దానికివొక్కడేకొడుకువానిపేరువీరయ్యపూర్వమువా
 రుఇక్కడబ్రతుకలేక దక్షిణానికిపోయిరి. గనుక నాకూతురికొడకవు గ
 నుక నాయనా ఎక్కడికిపోతూ వచ్చినావనగా అవ్వాలిల్లితండ్రులుచ
 చ్చినతర్వాతనాకు ఎవ్వరులేరు మాము త్రవతల్లినాగళ్ళ పూడిగట్టన యు
 న్నదనినాకుజ్ఞాపకముండిపూరూరుఅడుగుతునీదగ్గర వుందామనివచ్చినా
 చుఅనెను. నాయనానాకు ఎవ్వరులేరు ఫకీరువాడికిదండలువచ్చుకున్నా
 ను అందువలన నిత్యము ముప్పందుతోన్నయిస్తాడు వక్కపూటఅర్థ అ
 న్నములింటాను. రెండోపూట పూడినేయుంటానుననుకొని పునిముక
 నిపెట్టినేనుయుంగాముయుండుము, నాయనాయనగా మంచిదన్నాడుఅ
 వేళమరునాడు మూడురోజులుగడిచెను తర్వాత నాలుగోరోజున వోతం
 బళ్ళవ్యాసీపుకట్టుదండలు నేనుకట్టననగా నాయనచేతగాదు. అవ్వ
 ఇన్నాళ్ళదాకామేము బ్రతికిందియెల్ల అక్కడయిల్లగేదండలుకట్టిబ్రతి
 కినాము ఇంకాఅక్కడపనియుండనేయున్నది తల్లిదండ్రాదులు పోట్టి
 యిక్కడికివచ్చినాననగానే,

నీచేతవయితే కట్టుమన్నాది, పువ్వులన్నియు పోగుపోసింది
 మంచిలాహిరిగానె కట్టుతున్నాడు, ఫకీరువానికి యేమిగట్టినాడు
 మల్లెమొగ్గలా రుమాలుగట్టెను, మల్లెమొగ్గలా నీమానుగవము
 నిలువెడు నిలువెడు దండలుకట్టెను, పువ్వుదారమే యొకటితీసినాడు
 తనలిల్లియూబాలనాగుకేమి, లక్ష్మిరిరిక్కిరి దండకట్టినాడు
 తనచిటికెనవేలి వుంగరముతీసేను, దండగోపల యిమిడించికట్టెను
 రావేరావే తంబళ్ళఅవ్వ, ఈదండలునీవు పట్టుకపోమ్మనము
 లక్ష్మిరిరిదండి బాలనాగుకియ్యె, దండలుపట్టుకపోమ్మనము

ఫకీరువానికి దండలిచ్చినాది, దండలువాడు కన్నులారజూచి

వ. అరేతంబళ్ళ పెద్దూ! అరేతన్నాళ్ళదాక యెక్కడికిపోయింది ఈచెయ్యిదండలు చక్కదనము నేనేమనిచెప్పుదుమరి ఓ పకో బాగావున్నది అరేతంబళ్ళ పెద్దూ యెవ్వరుకట్టినారు అయ్యానాకూతురు కొడుకు మనమడుకట్టినాడు ఎప్పుడొచ్చినాడు. నేటికిమూడు దినములాయనండి వచ్చిఅరేతంబళ్ళ పెద్దూ ఈవేళకన్న రేపుహెచ్చు, రేపటికన్న యెల్లండి హెచ్చు చిన్నవాడు శ్రేయస్సుగలచిన్నవాణ్ణి, బహుబాగా పెంచావే ఏమి పెట్టిపెంచేదయ్యానీవుముప్పందుయి స్తేనాకువకపూటకే సరిపోతాది చిన్నవాడు ఇంట్లోవున్నాడని రెండోపూట యింత పెట్టెదానికి గతిలేక యున్నది. నాకాపురం. అరేతస్తారా అని స్తోత్రం పాడుకొనివచ్చి రెండుపుట్లబియ్యం, కందిపప్పు, యేదుం చింతపండు, మూడుమణుగుల మిరపకాయలు వకసిద్దనేతిబాట్టుయిప్పించి చిన్నవానికి నెయ్యి కత్తుకత్తుగా బెట్టిబాగాపూచి వక వేళవరకది తీసుకొనిసంతోషముచేతి బాలనాగమ్మమేడనకువచ్చి ఆదండలిచ్చిందిఆదండ చూచుకొనినాగమ్మనరేతంబళ్ళ పెద్దమ్మ నేనేవేషముగాయున్నానో ఆవేషమునగులగిన్నెగానీవుదండలు తెచ్చినావుగానినాకుదండలుఅక్కరలేదు నాదండలెవరుచూచెదరు. నాభోగ మెవరుచూచెదరు. నాయద మెవరుచూచెదరని పుచ్చుకొని విసిరి మనీసుకేసికొట్టినది. దండదారం తలుక్కునతెగి యుంగరంకింగబడ్డది క్రిందపడిన యాయుంగరం కన్నులచూడగానే, గుబుగుబుమని ప్రవ్యచానమేమి, ప్రవ్యచానమే పొంగెనమ్మలారా అయ్యోకొడకా బాలవద్దిరాజా, మానాయనజేతి ఉంగరమేమి యిక్కడి కట్టావచ్చెనమ్మలారా, జాడకన్నులు లేవేఉంగరమా పూజకేసులులేవేపుగరమా, నీవెట్టవస్తినె నాముద్దుబుంగరమో లేక మానాయనవచ్చెనుగాబోలు, ఉంగరము పంపెను కాబోలు నీవుయెందు కేవలతినాతండ్రి, పాపకర్మమూయలఫకీరూ మీతండ్రులనూ అందరిజంపేను, తనలోతాను దుఃఖపడ్డవోయి అప్పుడుంగరము వేలబెట్టుకొని, గుప్పగుప్ప మనకాయున్నది యీరేతంబళ్ళ పెద్దయింటికొచ్చినేమి, నాయవరావోయినీవురేతంబళ్ళయ్యా ఫకీరువాడాదండలుమెచ్చెనూ, బియ్యంపప్పు మనకేయిచ్చినాడూ యికాదండలు బాగాకట్టవయ్యా, యికాయనకే యిస్తువుంటుంది

ఆవేశకూడా దండలుకట్టెను, యేవిధంబుగా కడుతూవున్నాడు

వ. ఒకఅంతస్తు తెల్లపువ్వులు, ఓకఅంతస్తునల్లపువ్వులు వకఅంతస్తు యెర్రపువ్వులు గుత్తులుకట్టినాడు. నిలివెడుదండలుకట్టి తంబళ్ళవ్వ పట్టుకవెట్టుచునెను. ఆమెదండలుతీసుకపోయి ఫకీరువానికిచ్చెనుదండలు చూచుకొనిబహుతమాషాలుపడ్డాడు అరేతంబళ్ళ పెద్దు నిన్నటికన్న ఈవేళ హెచ్చు ఓహోబాగావున్న వేదండలు చిన్నవాణ్ణిబహుబాగా పెంచ వలెనుసుమాయనెను ఏమిపెట్టిపెంచుచునుయ్యా నిన్నయిచ్చినదినిన్నటి కేసరిపోయెను ఎప్పుడుకూడు అంటనేకలవరిస్తావు అనినిన్నటి మోస్తరు ఇచ్చించెను అరేతంబళ్ళ పెద్దు నీకూతురుకొడుకు మనమడివి నాకు చూపించవె అయ్యో వాడేనుగునుచూచి వెలవెలపోతాడు గుగల జూచి గుబులుకొంటాడుజకుసుకుంటాడయ్యా! అరేజకుసుకుంటెకాస్త విభూతి పెడుతానే, రేపుతనకుపెట్టెది నెరుగడుకాబోలు అట్లాగేరేపు తీసుకొస్తాలేవయ్యా యనితంబళ్ళ పెద్దు ఇంటికివచ్చెను. తంబళ్ళవీరయ్య ఫకీరువాడీవేళ మెచ్చుకున్నాడు. దండలింకాబాగాకట్టవయ్యా అనగా, ఆవేళ తమాషాగా కట్టినాడు.

తంబళ్ళవ్యా పట్టుకపోమ్మనెను, నాయనానిన్ను కూడారమ్మనెను నీవుపోగా నేనుయెందుకవ్యా, నిన్నుఫకీరువాడు చూడవలెనంట గట్టిగనాతో చెప్పినాడుయేమి, యట్లయి తెనీవు ముందరపోమ్మనెను ముందరపెద్దు వెనకాబాలుడూ, ఫకీరునివాని మనీదుకొచ్చారు ఫకీరువానికి దండలిచ్చినాది, దండనుజూచి మాయలఫకీరూ అరే వవ్వారే తంబళ్ళ పెద్దు, దండలుబహుబాగా వున్నయిరే అరే మొన్నటికన్న నిన్నా హెచ్చెను, నిన్నటికన్న ఈవేళ హెచ్చు నీకూతురుకొడుకు మనమడు ఏడానే, తీసుకపోయి యెదుటనిలిపింది వాడు చిన్నవాన్ని కన్నులజూచెను. అరే దీనికొడుకువలెవున్నాడు దీనికొడుకన మాయలఫకీరు, అరే బాలనాగుకొడుకాయన్నాడు నా కూతురుకొడుకు మనమడువీరయ్యా, గట్టిగా నీకూతురుకొడుకేనా స్వయముగ నాకూతురుకొడుకయ్యా, తంచాన రాజవందనాన

వ. అరేతంబళ్ళ పెద్దుగట్టవనున్నదుగ్గితోడునాతోడు ఘట్టిగ నాకూతురుకొడుకేనయ్య తంబళ్ళ పెద్దు మీకూతురువున్నదానాకూతురుచచ్చి పోయినదయ్యా అరేతంబళ్ళ పెద్దు అరే తంబళ్ళ పెద్దు నీకూతురుకొడుకే

యింతచక్కనోడు నీకూతురు ఎంతచక్కనిదోనీకూతురువుంటే నీకూతు
రికూడ చేరదెప్పుగదె. నీలల్లుడులేడా అంతావంశనాశసమైబోయినార
య్యాఅనగాఓచిన్నోడమీఇంటిపేరేమివోఫకీరు మోఇంటిపేరు తలబళ్ళ
వారుమీతల్లిపేరేమి తండ్రిపేరేమి తండ్రిపేరుకరబయ్య తల్లి పేరునాగ
మ్మనాపేరువీరయ్యయనను అరెచిన్నోడానేనుమెచ్చినాను కానినీకుయే
నుగులుగు రాలుమంచికాల్బలంకావలెనా రాజ్యంకావలెనావోఫకీరునా
కేమివద్దునీకుపన్నెండు స్తంబాలమక్కామనీదుపున్నదటఆమనీదులోనె
వెండివనుగులపైడిగురాలుచిలుకలుపావురాలువిచ్చి చాలుచెక్కియున్న
వట సెలవిస్తే జూదివస్తాను అరెఅవిజూచివేసిమివస్తుంది రాజ్యంవలాలె
భూమివలాలె అన్నంతినాలెగడుపునిండవలె నీరాజువలఫోవ చిన్న
వాణ్ణిగనుక జూడవలెనని బుద్ధిగాయున్నది అరెఅక్కడికి పోయ్యేదందు
కువల్ల తేనుఅదేమిఫకీరుపడమటపానుగంటిపట్టంనుంచిబాలనాగఅనేదా
న్నిచెరదెచ్చి ఆమనీకులోపుచినాను అదిపన్నెండేండ్ల నోముపట్టిందట
నేనుదగ్గరపోతే చస్తానంటుంది ఇంకానానికీమాకు మూడేండ్ల గడుపు
పున్నది ఆపర్యంతమక్కడికి పోయ్యేటందుకువల్ల తేను వోయిఫకీరా నీ
పురాకుంటేనేనన్నాబోయిచూచెదను. అరెనీపుపోయ్యేదందుకు వల్ల లే
నురామం తాలతో తలుపులుబిగియించియున్నది పోయ్యేకేరా! మిన్నయెం
తెతమాపాదండలుకట్టినానోజూచిరావు ఇంకనుమంచినుంచిదండలుకట్టి
చ్చెదను నాకుఅదిఅనున్న నీవుదగ్గరసిలుచుకబోయి చూపించమిమ్మ. అ
యితేచిన్నోడా దానికీయుకమాటయున్నది చెప్పితాను జ్ఞాపకముంచు
కుంటావా ఫకీరు జ్ఞాపకము చెప్పుకుంటాను గరవాచాకాడికి వెళ్ళిక్కనదు
ర్గమహంకాళి అనగాతలుపులు తెరచుకొనునులోపలికివెళ్ళియాని తలన్ని
చూకుమరలపైటికివచ్చి “క్కారెయ స్తినిటోరే,” అనుము.తలుపు బిగిసి
కొనును పోయిగంటవేసేవరకే వట్టునరమ్మని చెప్పిపంపును. తర్వాతచి
న్నవాడు దరవాచాకాడికివచ్చి నరుగట్టునయున్న దుర్గమహంకాళివని
యనగా తలుపులు తెరచుకొనగా మనీకులోనికి వెళ్ళెను.

మనీదులోన బోయెనుబాలుడు, తనల్లియా బాలనాగమ్మ
తలపంచుకొని కూర్చున్నదయ్యా, చిన్నవాడు దగ్గరపోతుండ
తలయెత్తిగా జూడదాయెనయ్యా, నీలజూపులు జూచుచున్నది
హనిషియనది నీకుకనాదినాగమ్మా, నీవుదగ్గరకు రాబోకుఫకీరా

నీ శిరస్సుపగిలి యిప్పుడేవచ్చేవు, అమాటలునిని బాలవద్దిరాజు
 మాయలఫకీరు నేను కాదమ్మా, నీవొక్కవోకొడుకును నేను
 నా పేరుమరి బాలవద్దిరాజు, యెప్పటికి నమ్మదాయెనమ్మ
 ఘడియకు యెన్ని వేసాలేతావు, నీమాయలమర్మము నాకు తెలుసుబోర
 యంతలోకనమ్మవునాతల్లి, యెన్ని జెప్పిన నమ్మదు నాగమ్మా
 అప్పుడు బాలుడు ఏమంటడయ్యా, నేన్న జెప్పిన నమ్మకున్నదేమి
 ఆకాశవాణి నీవయినజెప్పావె, భూమిదేవతా నీవయినాపలుకవే
 పరమేశ్వరుడా నీవయినజెప్పుము, పార్వతితల్లి నీవయినాపలుకవే

వ. ఈబాలుని మొర ఆలకించి పార్వతీ పరమేశ్వరులు బాలనాగమ్మ
 నుజూచి వినవమ్మా బాలనాగు ఏమనీగర్భమందుద్భవించిన బాలుడునీవు
 ఏడుదినాలబాలునిని విడిచిపెట్టివచ్చినావు వానిపెద్దతల్లులార్గురు పెంచి
 నారు మేము కాపాడినాము కడతేర నేటికినిన్ను చూడవచ్చినాడు వాని
 కన్నులారజూచి చేతులార యెత్తుకొమ్మనిచెప్పగా అమాటలునమ్మి

—* బాలనాగమ్మ కొమారునియెత్తి స్తవ్యపానమిచ్చుట *—

తలయెత్తగా జూచెనాగమ్మ, గుబగుబమంటా స్తవ్యపానమేమి
 చేతులార యెత్తుకున్నదేమి, కన్నులారా జూచెనాగమ్మ
 చెక్కిలినొక్కి చేరమద్దులాడె, తొడమీద గూర్చుండ బెట్టుకొని
 నాతండ్రి నీ వెందుకొచ్చినావు, నీ శంకులందరు మణిబోయినారు
 తల్లియంటా జూడవచ్చినావా, నేను నీకు తల్లినిగాదయ్యా
 నీ మద్దుకూరిపెము యెవ్వరుచూచేరు, నిన్ను యెవ్వరు పెంచినారయ్య
 వారేనీకు తల్లులునాతండ్రి, నీ వెందుకు వస్తావొకచూరా

పాపఖర్మకు మాయలఫకీరు, మంత్రిగాడు బహు మాయలవాడయ్య
 ఏమి మనష్యులందరినిరాట్లచేస్తాడు, మనసన్నెందువేల బలములయి తేను
 రాళ్లుగట్టలు జేసివిడిచినాడు, నిన్ను గట్టిగా చంపిపోడయ్యా
 నీవుడబ్బున వెళ్ళుచునాతండ్రి, నా ఆరుగురు అప్పలకయుతేను
 వారివారిగొడుగులుండిపోయినాయి, పెట్టుకపట్టుక కొమ్మపాకుదాము
 అలాగంటా నిన్ను పెంచినారా, బాబూదబ్బున చాటివెళ్ళిపోరా

వ. యిటు తల్లిచెప్పిన మాటలునిని అయితే నీతోమాటలాడదానికివీలు
 లేదు నన్నుఫకీరువాడుఘంట వేసేవరకురమ్మన్నాకుగనుక కీర్తి వముగానీ

బాలవద్దిరాజు తన మాతృదేవి బాలనాగమ్మను కలియట.

[చిత్రం 4.]

వెళ్లుతాను శేషటిరోజున ఘోరవాడు పూలతోటకు పికాచుపోతాడు ఆ
 తనుమరలఇంటికిచ్చేలోపల వాడుయుండే మనీదంతా ఆలికించి వాడు
 భోంచేసేభోజనమేమిటో అదితయారుచేయించి వాడుభోంచేసికూర్చొ
 నగాఅప్పుడునేను మల్లి మొగ్గలామాజానూ దిండుదివాని పంపిస్తాను
 అదిచూచి బహుఉపాధుగావుండునుతర్వాత శేషటిరోజున మూలండుల
 నుచూచిఎంతసంతోషముగావుంటావో అంతసంతోషము తెచ్చుకొని
 తలంటి స్నానముచేసి నీనగలధరించుకొనితాంబూలంనేపికొనిముసిముసి
 నగవులునవ్వుకుంటూ ఘోరవానిఎదుటికి చక్కవచ్చినిలువుచు, వాడు
 నిన్నుచూచి వాబాలనాగునేడేమిబహుకుపాలువచ్చిందిఅడుగుచు అం
 దుకు నీవేమంటావంటెటఫకీరా నాపన్నెండేండ్ల వ్రతముతీరిందిఇక నో
 మ్మిదిరోజులున్నది దగ్గరకువచ్చిందని సంతోషపడుతున్నాననుమువాడు
 బహుకుపాలుపడుతాడు అప్పుడునీవేమంటావంటె వోఫకీరా నేను ఇన్ని
 దినములనంది నీదగ్గరవుంటినీనీయాయువు నాకేమి చెప్పకపోయియని
 యడుగుము అరెనీయాయవ ఎక్కడవున్నదంటె ఫకీరా నాయాయవ
 నీవెరుగవా పానుగంటిపట్నానికి పడమటిభాగాన పన్నెండుకొమ్మలపట్ట
 మ్మరిచెట్టు ఉత్తరపు కొమ్మకొట్టితే నేనువచ్చెదనని చెప్పెను. అందుకు
 బహుకుపాలుతో ఏమంటాడో అడివిని నీవునాకువేరేదిక్కులేదనినిన్ను
 మినహాజీవనములేదు అనికొంతపరిహాసముగా వానితోమూర్ఖుడి వాని
 తో వానినోటిగుండా ఏవర్తమానమవస్తుందో ఆవర్తమానం తంబళ్ళ
 పెద్దయింటికి త్వరగా పంపించుమనిచెప్పి దరవాజాబైటికివచ్చి “క్యారే
 అస్తినీకటోరో” అనగా తలుపులు బిగించుకొనెను మరలవిన్నవాడుఫకీ
 రువాని మనీదులోకిపోయివచ్చెవర్తంతము తంబళ్ళపెద్దను కడలిపోనివ్వ
 లేదు దానితో ఏమనెనంటె వోతంబళ్ళపెద్ద ఆదిన్నవానిని మంచిశ్రే
 యస్సుగలవాడు మంచిపూహగలవాడుగనుక ఆదిన్నవానిని యెత్తుకు
 యెత్తుకు నెయ్యిపెట్టి బహుశాగాపెంచుము ఫకీరా నేనీగుడ్డెట్టి పెంచు
 దును నీవు రెండుపూటలకేవచ్చెదవు ఆవేళకేసరిపోతవి ఈవేళకుమల్లా
 తికాణాలేదనే అయెచ్చెదరాయని కొట్టుకాడికి తీసుకవచ్చి మూడు
 మానికెలవరహాలకొలిచి కొంగులోపోసెను పయిటకొంగున మూట
 గట్టుకొని దానికొట్టగూసికలదు. అమూటవుంచుకొని బహుశపాలుగా
 గాగొతురుకొడుకు మనుమని

పుణ్యాననాకు వరహాటదొరికింది, గూనువంచికొని తంబళ్ళపెద్దు పరుగుపరుగున యింటికొచ్చినాది, వెనకాముందు తిరిగిచూచినాది కూతురుకొడుకు చూస్తాడనుకొని, యింటి వెనకలా పాతకపెట్టింది

వ. అక్కడనుంచి చిన్నవాడు ఫకీరువానివద్దకివచ్చెను. ఫకీరుచూచి ఏమిరాతంబళ్ళవీరయ్యా రెండుమూడురోజులు ఏమేమి నింతలుచూచి నావనెను అయ్యాఅన్న మొందుకఆవేడుకలుచూచితెరికలితీరుతుందిమీ శైలపులేదని నబ్బునవచ్చితిని లేకపోతే ఇప్పుడురాననను. అలేఅదిచూచి తెప్పిమినిగుతుంది అన్నముడినవలె కడుపునిండవలె రాజ్యంచేయవలె సుఖపడవలెను. నేను చిన్నవానిగనుక ఇటువంటి బుద్ధివున్నది ఐతే నీవింటికిపోయి మంచిమంచి దండకకట్టి పంపుతూ యుండుమని పంపెను. అంతట చిన్నవాడు యింటికివచ్చెను.

వ. అక్కడనున్నవాడు పొద్దున ఫకీరుపూతొటకు పికారుపోయెను వాడుమరల వచ్చునంతలో బాలనాగమ్మ ఆహనీదులన్నిఅలికించి వాడు భోంచేసే భోజనము తయారుచేయించిపెట్టెను. అంతిఫకీరువాడు వచ్చి స్నానంచేసి,

అరె రెండుపుట్లకొట్టెటనిన్నాడు, పండుంపెనలపన్నుతిన్నడేమి ముత్తుంనూనె తాగెరఫకీరూ, అరవై లొట్ల కల్లుపట్టినాడు నివ్వనపోసితె భగ్గునమండేది, ముప్పైసీసాల సారాయిపట్టెను తాటికాయంత నల్లమందుతినెను, గుమ్మడికాయంత మాదనంతిన్నాడు మూడుపుట్ల గంజాయిసలిపేనూ, బంగారువుక్క చేతికితీసేనూ వక్కటెదిలుము వేసెరఫకీరూ, గుటగుటమని గంజాయిపట్టెను గంజాయిపట్టిన ఘడియకునయితేను, మంచిమంచిలాహరీగొన్నాడు లవంగి మొగ్గలాలాహరి కొన్నాడు, అప్పుడుతంబళ్ళపెద్దు ఏమి తెచ్చినాది వీరయ్యగట్టిన పువ్వులమడుపులు, ఫకీరువానికి వేగిరముగాను నీమాచామా అంగి తెచ్చినాది, దిండుదివాసి తీసికొచ్చినాది మల్లెమొగ్గలా బంతులుతెచ్చింది. ఫకీరువాడు చూచెనమ్మలారా బంతులవాది ఉపారుపడ్డాడు, కుడిఘజంబున తంబళ్ళవీరయ్యా నాకుతగినవాడు దొరకెనన్నడేమి, ఉపారుమీద కొల్లవీరినాడు అప్పుడెల్లాయున్నదినాగమ్మ, తనతలంటి స్నానముచేసింది తననగలన్ని శృంగారింతుకొని, నాగబంధముచీర గట్టినాది

తాంబూలము వేసుకున్నదేమి, హంసనడకలతో బాలనాగమ్మా
ఫకీరువాని యెరుటికొచ్చినాది, తందానభాయి రాజవందనాన.

వ. అంత ఫకీరువాడు బాలనాగునిచూచి యేమిబాలనాగమ్మా ఈ
వేళబహుబహుపాదుగా వచ్చితివి ఓఫకీరానాకు పన్నెండేడ్లవరం తీరింది
యికలొమ్మిదిరోజులతో సోపోతుందని సంతోష. ఉదనని చెప్పెను.

తందానభాయి రాజవందనాన వహ్యరువో బాలనాగోజి
కోరికదీర్పవె కోమలాంగిభామా, ముద్దుబెట్టవే నాముద్దుకోమలీ
చలో, దూరంగావుండవంటదేమి, దగ్గరకొస్తే తలపగిలిచచ్చేవూ
అరేయికానీకు దయరాలేదా, తొమ్మిదిరోజులు వోర్పుకోరసీవూ
నీకై నా ప్రాణము నీకేలవుతుంది, యితరులైనా కాబోదురోరి.

వ. ఓయిఫకీరా యిన్నిదినముల నుండి నీదగ్గరవుంటిని నీలయువ నాకే
మిచెప్పకపోతిదిగదా అదిచెప్పవలయుననగా అరే బాలనాగు నీలయువ
ఎక్కడవున్నది! నాఅయవనీవెరుగవా పానుగంటిపట్నానికి పడమటితట్టు
నపన్నెండుకోమల పట్టమర్రిచెట్టువున్నది ఆమర్రిచెట్టు వుత్తరకోమల
కోమలతేనెనుచిచ్చెడను అరేనీవు చాలబాగా చెప్పినావుగాని నేనుచెప్పతానా
అనగానీవుచెప్పకపోతెమ్మనాకు ఎవరైనావున్నారా నన్నురక్షించేవారిని
పోషించేవారిని నీవు సంతకరము చేసితివి ఇకవేరేనాకదిక్కఱి నన్నెవరైనా
చంపితోతారేమోయని దిగులుగావున్నది నీలయువనాకు తెలిసివుంటే
నిన్నెవరైనాచంపితే నన్ను బ్రతికించుకుంటాను అనగానీవు బ్రతికించు
కోనుటకునాకే తెలిసియుండవలయునగాని ఇతరులకు తెలియకూడదు
గనుక గట్టిగ నీకు ఆయవు చెప్పవలెనెను.

అరేవహ్వరే బాలనాగోజి, కోమలాంగినా కోరికదీర్చావే
ముద్దుకోమలీ ముద్దుబెట్టవే, నీకు పన్నెండేడ్లవరముతీరినదా
నామీదనీకు దయవుట్టిందా, నాఅయవు నీకేచెప్పదా
గట్టిగనీవూ చెప్పరఫకీరా, నీకయినప్రాణము నీకే అవుతుంది

వ. అరేబాలనాగూ ఇంకాఎన్నిదినములన్నది తొమ్మిదిరోజులున్నది
ఫకీరా బాంధికంతియితికేనుకో బాలనాగు దగ్గరకొచ్చింది నాడు
నేడుగాకనడుమ యెన్నిదినములున్నదే అదినముగాక ఈదినముగాక ఏమి
దినములన్నవి అట్లయితే అయవనీకు చెప్పెదననుము పాపముదము,
పెరుగుసమద్రం, నేలినమద్రం, చెరికపాటులనుండినీశ్వరము

ద్రము ఉప్పునీళ్ల సముద్రము, కల్లుసముద్రము ఈవిడుసముద్రాలు చాటి
వలరువాలజీవిగడ్డ అజీవిగడ్డలో రాతిగోడ, రాతిగోడలో రాతికోటనడు
మవుక్కుకోట అవుక్కుకోటలో ఏనుగువెలుగచెట్లు మున్నూరుములగచెట్లు
నన్నూరుగాటిచెట్లు, ఏనుగువేపచెట్లు, వీటివడుమ ముంతమామిడిచెట్లు
ఆమంఠమామిడితోరలో ఏనుదొంతల్లు అనుగుదొంతల్లో బంగారుపం
జరం ఆపంజరములో పంచెనన్నెలచిలుక ఆచిలుకకంఠమందునా ఆము
వవున్నది. ఆచిలుకచస్తే నేను చస్తానుగదేభామా మేలు

ఇన్నిమాటలు విన్నాడినాగమ్మా, అయ్యోకోడుకా బాలవద్దిరాజా
నీవెల్లాబోతువు నాతండ్రి, ఆ సముద్రాలమీదా యలాసోతావు
నే నెదిమిదిరోజులు గడుపుపెడితినేమి, ఇంకానాలుగురోజులు పెట్టకపోతిని
యీ లోమ్మిదిరోజు వెళ్ళినదరువాల, ఏనుమూర్కానికి పైకివస్తాడు
నా వలయు గట్టిగాచెడనలెను, నీవురాకపోయిన మేలుగవుండునూ
గోడుగోడున దుఃఖపడుతుంది, తిరిగితాను మనీదుకొచ్చిందీ
ఫకీరుచెప్పిన వృత్తాంతమంత, చీటిలోన వ్రాసెనమ్మలారా
ఆ చీటివాసి దగ్గిరవుంచుకొని, తంబళ్ళపెద్దూ వచ్చెనమ్మలారా
వినవన్నవో తంబళ్ళపెద్ద, నీ మమమడు వీరయ్య బాగావున్నాడా
అమ్మాఅంతా బాగాయున్నాము, తంచానభాయి రాజవంశనాన.

వ. ఐతేవినవమ్మా తంబళ్ళపెద్ద నీమమమడు తంబళ్ళవీరయ్యదండలు
బహుసాగసుగాకట్టుతాను మీవాడుకట్టెదండలు ఫకీరుకూడామెచ్చుకు
న్నాడమ్మా, రేకాని తంబళ్ళపెద్ద మొన్నరోజునాకు తీసుకొచ్చిఇచ్చిన
దండనీమమమడేట్టినాడా అవునమ్మాఅట్టిదండ నాకెన్నిడుకుదర లేదును
మాఅటువంటిదండ నీమమమడుతో చెప్పి ఒకటికట్టిచుకురమ్మమునుపటి
దండవున్నదంటడమ్మాఅదండ మోస్తరుగావకటికట్టించుకురావమ్మాఅదం
డఅప్పుడేబోయిందేఅట్లయి తెమాకెల్లు తెలుస్తుండమ్మా, తెల్లవారలేది
పదిదండలుకట్టివాండము యేదండయెట్లుకుదిరిందో యేదండకుదర లేదో
దండలవువ్రాలు లెక్కలేదంటె మీదగ్గరసుమారునకకుతామమ్మనాకు
పంపించినదండవువ్రాలనినేను లెక్కబెట్టితిని యేడువందలపన్నెపదమూడు
కోళ్ళవువ్రాలుగాని యీలెక్కమీవీరయ్యతో చెప్పి తెయిల్లగట్టిపంపిస్తా
డుఅమ్మా నేను పెద్దదానియ్యినాను నాకు జ్ఞాపకముండదుమింటికా
డికిపాయ్యేవగకు మరచిపోతాను నీకు అంతజ్ఞాపకం లేకపోతే అవువ్రాలు

యొక్కతెక్క ఈచీటిలో వ్రాసినాను ఈచీటిమీసీరయ్యకిచ్చి ఈచీటిలో
యెట్లు వ్రాసినానో ఆ పకారముగా కట్టివునుని మీసీరయ్యతో నోటి
మాట చెప్పుమని చీటిచేతికిచ్చెను ఫకీగువాడుచూడకుండా పట్టుక వెళ్లుమ
నెను ఫకీరువాడుచూస్తే అందులో ఏమిలేవవున్నదిలేవవు లేదుగానినామీద
దీనికి భమయన్నదని అనుకుంటాడు ఫకీరువాడు చూడకుండా గుర్రము స్తీవా
రేవు పొద్దున్న నేనుకట్టుకున్న కోకారవి కెముస్తాను ఆశపడి చాటుగా తీసుక
వచ్చి దిన్నవాని చేతికి చీటియిచ్చి నాయన ఆచీటిలో ఎట్లువున్నదో యట్లుదం
డలుకట్టి పంపించునున్నది బాలరాజు ఆచీటి చూచుకుంటానె విమర్శగా
చదివి చించి అవతల పారవేసి పూజ్యులుగుచదువు బడులలోకి పోయి
తీసివేసినకాగితాలు నాలుగు పండిళ్ళు పోగుచేసి గొప్పచివక చెట్టుకింద కూ
ర్చుండి యవన్ని మడతలు బెట్టినాడు రెండు బాక్కినాలుకట్టినాడు తంబళ్ళ పె
ద్దులకు లేకుండ యింటిలో దాచి పెట్టినాడు తెల్లవారి ప్రాద్దున ఏమి జేసినా
డంట తంబళ్ల వ్యాకొండలవంటిని నిగ్గమువక రాయితీ పైతరుగుతుంది ఇట్లు
మనంతింటావుంటె యెన్నో భుజరుగుతూవుంటుంది. మనకు నాలుగురో
జులు ఫకీరుదండలుకట్టగలవారు నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళుతావు నాయన యవ్వా
నాగళ్ళ పూడిగట్టుకింద నై నాలవారి పట్టుములో మారండి కిపది వేల వర
హాలు బాకీయున్నారు ఈ పతాలు యిట్టపడి యేడుస్తున్నది పోయినను
చేసుకవచ్చెదన నెను యంతట,

అంతట మందిదినాయన వెళ్ళుమన్నదేమి, వడ్డిగట్టిగ విడిచిపెట్టబోకు
వడ్డి మొదలుజను చేసుకరమ్ము, స్తయన్నము గట్టుమన్నదేమి
స్తయన్నము తయారుచేసింది, తెల్లారిజామున లేచెను బాలుడు
పాతికవరహాలె మూటకట్టుకొనెను, యీ కాగితాల మూట తీసుకొని
నాగళ్ళ పూడిగట్టుదిగినాడు, పొద్దుకూకేవరకు బాలుడు
దొంతరాజుపట్టు మొచ్చినాడు, పూటకూళ్ళ పెద్దమ్మయింటికి మి
యెవ్వరెవ్వు యింటి భాగ్యశాలి, యెవ్వరు నాయన కూర్చోమన్నది
వరహాయిస్తా అన్నం బెనుతావా, మందిదినాయన బెనుతానన్నది
యెప్పుడు వరహా చేతికిచ్చినాడు, స్నానానికి నీళ్ళు తోడింది
నాలుగు కూరలయన్నము బెట్టెను, పడుకోవడానికి స్థలముచూపెను
ఆవేళ వారి పండుకున్నదేమి, తెల్లవారి ప్రాద్దున లేచెను బాలుడు
మళ్ళి వరహాయిచ్చి భోంచేసినాడు, భోంచేసిగా వడుముకట్టినాడు

ప్రొద్దుగూకుతు నడిచెనమ్మలారా, ప్రొద్దుగూకేవరకునై తేను
రక్తకొల్లుయా పట్న మొచ్చేనేమి, పేదరాలి పెద్దమ్మ ఇంటికాడ
వరహాఇచ్చి భోంచేసినాడు, ఆవేళరాత్రి యక్కడవుండెను
తెల్లవారగా బాలుకుగనుకాను, వరహాఇచ్చి భోంచేసెనమ్మ
చద్దియన్నము కట్టుకున్నడేమీ, రెండుఝూములు నడిచెనమ్మలారా
వకచెరువుకాడ భోంచేసిరాజు, అక్కడకొంతసేపు నిమ్మలించెరాజు
మూడుబాములకు బాలుకుగనుకనే, సముద్రాలవాడ్డు కొచ్చేనేమి
యట్టయెత్తి పారజూచెనుగా, తందానభాయి రాజవందనాన.

వ. ఈయేడుసముద్రాలు యేకమైయున్నది సముద్రాలమీదనే నెట్లు
బోదును పడవలులేవు సంగభ్యులేవని మహావిచారపడుతున్న ఆసము
ద్రాలవడునే పండ్లదెండుకొమ్మల వకమ్మరిచెట్టు కింద ఏమికోచికపండు
కొన్నాడు ఏమిమాతల్లి తొమ్మిదిరోజులు గడువుబెట్టెనే గడువువెళ్ళిన
తరువాత ఫకీరువాడు మూర్ఖానికోవాడు మాతల్లివాడిచేతిలో వ్రతం
చెడితుండని ఏవిధముగావిచారించినయోచనలేదు ఆచెట్టుమీదగండబే
రుండపళ్ళెలు ఏకాపిల్లలుబెట్టుకొని జీవిగెడ్డకు మేతకుబామ్మోవియిక్కడ
పన్నెండుశిరస్సుల నాగేంద్రుడుచక్కావచ్చిఆగూటిలోని పిల్లలచుతినబో
తూవుండేది యట్లమూడునాలుగుసార్లు జరిగినది ఆపడుమరలపిల్లలబెట్టు
కున్నవి గూటిలోనేకళివకళంనా మేకలవలె బెరుగుతూవున్నవిఆల్లెలు
జీవిగెడ్డకు మేతకుబోయినవి తరువాత నాగేంద్రుడాపిల్లలతినడానికిచెట్టు
యెక్కుతూయుండగా, పిల్లలుచూచి కీచుకీచుమని అరుస్తుండెను. ఈ
బాలవద్దిరాజు ముసుగుతీసి చెట్టునుపారచూచేవంకు నాగేంద్రుడాచెట్టు
యెక్కుతూయున్నది. వివజంతువును జూచిగదా ఈపిల్లలరుస్తున్నవి
ఈసామునుయిప్పుడు కొట్టిచంపితే ఖగ్యమేగాని సాపములేగుగదాయని
చంద్రా ముఠముమాసి మాతల్లి ఫకీరువానిచేతిలో వ్రతంచెడితే నాచేకు
లోసాము చావకపోవలెను. వ్రతంచెడికప్పుట పన్నెండుశిరస్సులు తెగి
అట్లపడుగాకయని,

చంద్రాయుధము తీసుకేసెను. పన్నెడుశిరస్సులు పూడిపడ్డరయ్య
అందులోవక్కా శిరస్సుగనుకాను, బాలుడికంఠం వచ్చిపట్టేనేమి
వట్టికరచి ప్రాణముదలినాది, లాగితీసిన రాకపోయేనేమీ
కత్తితినుకొని కోసివేసెనేమి, అంతకంతకు బాలుడికమ్మయ్య

రామ్మలోయేమో బడువుయెక్కనయ్య, నోటంబడి నురగట్లయేమి
 చెట్టుకిందనే విరుచుకపట్టాడు, పండ్లుగట్టిగ కరచుకపోయింది
 కుంకుడుకాయవిధమునగనుకాను చెవులకొంబడే నురగలువచ్చింది
 బాలుడు ప్రాణంబిడిచెనమ్మలారా, ఇక్కడ బాలుడుప్రాణమిడువగానే
 పానుగంటిలోపట్టుమందునను, బాలుడుతల్లులకప్పుడేపరీక్షలిస్తాడు
 పాగుమల్లిచెట్టు యెండ్లిపోయెనమ్మ, ఆరుగురుతల్లులూచూసిరి,
 అయ్యోనాయన బాలవద్దిరాజా, యింకామనకు యేమివున్నదమ్మ
 మన బాలుడుయిబోయెనమ్మ, రామ్మేరామ్మేగుద్దుకుంటరేమి
 గాజులస్థంభాలుతాకిరి, వుల్లుబెట్టుకొని చచ్చెనమ్మలారా
 మాకెవ్వరుయన్నారునూతండ్రి అతిగారవంబున పెంచుచుంటిమయ్య
 వద్దనగానీవుబోతివినాతిండి, యీచంద్రవంశమే దీపములేదాయె
 అంభోయని యడలసాగినారు, పట్టుమంతయు కాకిశోకమాయె
 వారిపొరోహితులు బ్రాహ్మణుడుగనుకాను, ఆయనకూడవచ్చెనక్కడికి
 విన్నారమ్మా సూర్యనాగమ్మ, మీరెందుకు దుఃఖపడతరమ్మ
 నేనుగట్టిగ ప్రశ్నజూచితిని, బాలునికేవో చిక్కువచ్చింది
 నామనవినివంటారామీరు, యేమయ్యా చెప్పవయ్యనీవు
 మూడురోజులు చూడండమ్మయ్య, బాలునిచిక్కు తెలుస్తుందిగాని
 అనికెమీరు చెప్పెదనునేడు గెడ్డంపట్టుక బ్రతిమాలినారు
 కొడకాకొడకా బాలవద్దిరాజా, యిట్లనవులలవంచుతారు
 అన్నహారము విడిచిపెట్టికేమి, తర్వాతను యెవరిముచ్చట
 నాగేంద్రుడు చచ్చినతర్వాత, భూమియంత యావిరిగమ్మను
 నాగేంద్రునిరక్తముగనుకాను, కొండకాలుపను మోకాటిలోతు
 మోకాటిలోతున పారుతున్నదేమి, నవిగెడ్డంబుంచి పట్టులువస్తుండె
 యేసుగప్పుడు ముక్కునకరచుకొని, పిల్లలకు మేలలు తెచ్చువున్నావి
 వ. ఇక్కడపిల్లలేమియోచనచేస్తుండంటే మనతల్లులుమనలనువిడిచి
 పెట్టిమేలకువెళ్ళెను మేలలుతెచ్చేవరకు మనముచిత్తిమంటే ఆమేలేమి
 చేయబోతివి ఈచెట్టుకిందనరుకుమనవాలిట ప్రవమైనచ్చిపామును సంహ
 రించి మనలను బ్రతికించెను. తనప్రాణమును పోగొట్టుకొనెను ఉపకా
 రానికివస్తే నవకారమువచ్చెనుగనుక తల్లులువచ్చునప్పుడుమనముచచ్చి
 వట్లు పడియుందాము మనలను బ్రతిమాలిన తనకూడదు లేస్తమా

మేతలు తినకూడదు. ఈచిన్నవాడేమిపనికివచ్చినాడో యతనిబ్రతికించి
యాతని నెరవేర్చిపంపితే మనమప్పుడు మేతనుదించాము లేకబోతే
నతనితోబాటుమనము చచ్చెదమని

చచ్చినట్లు పడియున్నదయ్యా తిల్లులు మేతలుదెచ్చె సమృథారా
ఇన్నాళ్ళుగా తిల్లులువచ్చితే కీచుకీచుమని యరచునుపిల్లలుగా
గూటిలోబిడ్డలుపొదలికలేదాయె, అడవికిగా దుఃఖపడుతుంది
నాబిడ్డలయొక్క బాడలులేవని. ముందుబిడ్డలతోకలిసిరికాబోలు
గూటిమీదికి వచ్చెనుపక్షులుగ, చచ్చినట్లుపడియున్నవేమి
అమ్మాలెండే చిన్నబిడ్డలారా, మీకుమేతలు తెచ్చినాములెండి
యెన్నిజేసినలేవరుబిడ్డలుగ, బిడ్డలనప్పుడు బ్రతిమాలినారు
కొంతసేపటికి పిల్లలులేచెను, యెదుకమ్మ మమ్మ లేపెదరు
మీకు మేతలుగనుక తెచ్చినామమ్మ మాదివనాలుజేయవచ్చినారా
మీకు యింతకష్టమెందుకమ్మ, యీనాటికి చచ్చిపోదుమమ్మ

వ. ఇన్నిబిడ్డలకుగ ముముసదిపండ్ల చెందుసంవత్సరములనుంచియీచె
ట్టునయున్నాము. నాటినుండిమీరుకన్నబిడ్డలంత ఎక్కడనెను ఓబిడ్డలా
రామేముకనిపించిరెక్కలువచ్చేసమయాన మేముజీవిగడ్డకు మేతకుబోయి
తిరిగినప్పులోపలరెక్కలువచ్చిపారిపోవునో లేకవలెన నెత్తుకొనిపోదురో
లేక యేమిన్నామింగిపోవునో అబ్బిలపోకలమాకు తెలియదనగాఅమ్మా
యెవరున్నుఎత్తుకబోలేదు ఇదుగో యీచెట్టుకిందచూడమనగా చూ
చిరి పన్నెండవీడ్చునాగేంద్రుడు తిలలుతెగిపడియున్నాడు ఆనాగేం
ద్రునికడుపులో పెడితూయున్నారు మీరిప్పుడేచెట్టుకిందొక వరుకు
మాపాలిట్టిదవమైవచ్చి ఈసామను సంహరించి మమ్ముబ్రతికించినాడు
తనవారమును బోగొట్టుకొనెను గనుక మీగారన్నిబ్రతికించి అతిదేమి
పనికివచ్చెనో అని కడితేర్చిపంపితే. మేము మేతలుతింటాము లేకపోతే
అచిన్నవానితోమేమున్ను చచ్చెదమని పిల్లలుచెప్పగానిది అచిన్నవాని
మీదపక్షులకుఎక్కడి లేనిదయబుట్టపోతున్నీ చక్కవచ్చి చిన్నవాన్ని
కడిలించిజూచెను కట్టమారమున్నది వీనిని యెట్లా బ్రతికించుదునని
అక్కడ కేదామడమాగం. సంచనియాపర్వతమన్నది
యాపర్వతానికి పక్షివెల్లెయ్య, సంచనిపుల్ల ముక్కునకరచుకొని

తెల్లవారేసరికి పక్షివచ్చినాది, చిన్నవాని చుట్టుననై తేను
పుడకతీసుకొని ముమ్మాటుతిరిగె. దిగ్గునలేచి కూర్చున్నదంత
బాలుడప్పుడు బలికెనమ్మలారా, ఇక్కడ బాలుడు బ్రతుకగానేమి
వానుగంటివో పట్టణమందునను, నాగమల్లి చెట్టుచిగురుపెట్టినాది
ఆరుగురుగా తల్లులుచూచిరి, మాతండ్రికి గండిమొచ్చినేమి
మరలగండము తప్పిపోయినాది, యికనుమనము బ్రతుకుతామమ్మ
వారిసంతోషము చెప్పతీరదయ్య, బాలుడుబలికెన సంతోషంచేత
ఆవేశానేక దానాలుచేసిరి, అమ్మావినవే సూర్యనాగమ్మ
మనబాలుడువచ్చు పర్యంతము, నిత్యంమాటి బ్రాహ్మణునియితేను
అన్నదానము చేసెనమంటారు, అందరుదానికి యనుకూలించిరి
తర్వాతనక్కడ పక్షులుగనుకాను, బాలునిజూచి నీపేరేమనిరి
నాపేరుగా బాలవద్దిరాజు, రావయ్యవో బాలవద్దిరాజు
నీవెక్కడికి వెళ్ళుతావయ్యా, కేసాజీవిగెడ్డకు పోవలెన్నాడు
నీకేమక్కడ పనియున్నదయ్య, బాలుడప్పుడు యేమచుచున్నాడు

వ. ఈపక్షులను ఘోరవాడుంచెనో వీటితోమగ్నువా రెప్పితే నాకు
మూలముదొరకదని నాకక్కడపంపుడి వెళ్ళుచున్నానని ననివిని
పక్షులు నిన్నేలాగు తీసుకపోదుము, మేఘాలమీద వెళ్ళవలెను తండ్రి
సరిసగానికి వెళ్ళితర్వాత, విషగాలి కొట్టుచున్నదయ్య
ఆగాలికొట్టితే నీవుచచ్చెదవె, ఆవెనుకసిన్ను బలికింపలేము
పక్షులకేమి తోచకపోయెను, యెల్లయిన మీబారమన్నాడు
యీతబాండు తీసికొచ్చినాది, ముక్కుతోటిదొలిసెనమ్మలారా
చిన్నవానిని దాంట్లోమాట్టేను, పోతుపక్షిగా రెక్కలుజాపించి
పెంటపక్షి బాండుయెత్తినాది, పోతుపక్షి రెక్కలనడుమాను
విషగాలిగా కొట్టకుండయ్య, రెక్కలనడుమా వుంచెనమ్మలారా
పెంటపక్షిగా రెక్కలుపొదిగించి, మేఘాలుమీద లేచినపక్షులుగా
పాలసముద్రదాటినమ్మలారా, సమద్రాలన్ని దాటియపక్షులుగా
సంజీవిగెడ్డలో దింపెను బాలుణ్ణి, ఘోరమైనయడవిజాచేను
తోటనిండా యడవియున్నాది, చందాయుగము చేతిలోతీసుకొని

వ. ఘోరవానిచేతిలోమూతిల్లి నలముచెడకుండావుంటే ఈపేటకుచె
ట్టుతెగిపోవలెను లేకపోతేతెగకూడదనిప్రేమపేయగా తెగిపడుతుండెను

అట్లుమూడువందల వెలగలువరికెను, యేడువందలయేవలకొట్టెను
అరువైనాలుగు తాళ్ళుగొట్టెను, ముంతమామిడి చెట్టుకొట్టెను
బైలుదేరెను బాలుడుగనుకాన, ముంతమామిడి చెట్టుకొట్టెను
చెట్టుపడగానే దొంతలకనబడెను, అపక్షులప్పుడేమనుచున్నాది

వ. ఓచిన్నవాడా! ఆముంతమామిడి చెట్టుగొట్టిఅదొంతులజోలికిబో
తూవున్నావు, ఆదొంతులు మాయలఫకీరువానిది వాకువచ్చినా నిన్ను
చంపిబోతాడనగా, నేనువాడిసెలవుమీదనేవచ్చితిని ఎదుకుసెలవమువ
స్తివినేనుఫకీరువానివద్దనొకరుగాయండానుచిన్నవాడా, నేనువృద్ధుడైతిని
సముదాలవడుము జీవగెడ్డలోవుక్కుకోట, ముంతమామిడిచెట్టువున్న
దిదానితోర్రలో ఏమదొంతులున్నవి అడుగుదొంతులో బుగారపుపం
జరంపుండి, ఆపంజరములోపంచవన్నెలచిలకవున్నది ఆచిలకను తెచ్చి
పెట్టయినిఫకీరునాతోచెప్పెను దానిచేత వచ్చినానుఫకీరువాడునీతోజెప్ప
డంసరేవుగావడంసరేమేమువచ్చేవరకు సత్కారముజేసి మాబిడ్డలబ
లికించినావుగనుక నిన్నింతహరిము తీసకరావడమైంది ఈచెట్టును సా
ధించి పంజరంబెట్లు తెచ్చెదవనగా దొంతులన్ని పగలగొట్టి పంజరము
తెచ్చెదను ఆదొంతులపగలగొట్టి పంజరముతేబోతేదొంతికి యేడేసి
మంత్రిసంబంధమైన గాడ్డెలంతమైదలు గావలియున్నవి అది ఒకటి
కుట్టినానీవుచచ్చెవలది కుట్టవచ్చితే నాయాయుధమచేత నొక్కొక్క
దాని రెండేసితునకలుగాఖండించెదను వాటిసంహరించితే దానిరక్త
బిందువులు క్రిందపడితే వెయ్యితుమ్మెదలుపుట్టునని చెప్పగానిని బాలుని
కేమిదోచక కూర్చునియుండెను,

వ. తిర్వాలిఆపక్షులుఅడివికి మేతకుబోయి కడుపునిండా మేతలుదిని
పిల్లలకుమేతలుముక్కునకరచుకొనిచిన్నవానిదగ్గొకువచ్చి ఓచిన్నవాడా
అట్లీకూర్చొనియున్నావు బోదామరమ్మవిరి నేనక్కడకివచ్చెదను. ఫకీ
రువానితోగట్టిగాజెచ్చెదవనిచెప్పి మళ్ళిపోయివావల్లకాకబోయిందనిచె
ప్పేదా!దీనికన్న ఇక్కడచావడమేమేలు అది కాకనేనుపుట్టకముక్కడ, గి
ట్టకమిక్కడనిబ్రహ్మవ్రాసివుండగానే, మీకుదయారసంపుట్టింన్నుతీసుకవ
చ్చిఇక్కడివిడచితిరి దబ్బుసమీదువెళ్ళాడి మీచిడ్డలెంత యాకలిగొని
యున్నారోయనగా, పెంటపక్షికడపటబడివురువపక్షితోనేమిజెప్పెదనం
టెనునబిడ్డలుమనముసుఖముగానుండిగిన్నవానిని ఈసముదాలవడుము

పారవేసి వెళ్ళడము మనకుమంచిది కాదు ఎట్లనైన సాధించితిమి క వెళ్ళవలె
 పని పెంటిపట్టి చెప్పగావురుషపట్టి ఏమిచేసిందంటే చిన్నవాన్ని తీసుకబో
 యిక్కిరువాకటమైన యిల్లెంపాదలో కూర్చుండ బెట్టి చక్కావచ్చి,
 యెగసిమూడు తిన్నులు తన్నెను, ఫక్కుపక్కున దొంతలు పగిలింది
 గండుతుమ్మెదలు రివ్వునలేచెను, చెట్టుకుచెట్టుకు కమ్ముకున్నాది
 పెంటిపట్టి రెక్కలు విసరెను, రెక్కలు పురవడిని తుమ్మెదలన్నయ్య
 కుచ్చెలమేలా కొట్టుకబోయేను, పోతుపట్టిపైగా వాలింది
 పంజరముప్పుడు ముక్కునకరచుకొని, యిల్లెంపాదలో బాలుని దగ్గరను
 పంజరముంచె పట్టులుగనుకాను, తంచానభాయి రాజవందనాన.

వ. ఓచిన్నవాడా! షక్కిరువాడ పుట్టడేకదలివ్రండవలెను. వచ్చి తేమమ్మ
 నునిన్ను చంపుతాడు చిలుకనుభద్రము చేసుకొమ్మని చిన్నవాణ్ణి చెవులు
 అంటిపోగులుజోడు యుండగ పోగుదీసికెంజిరికిరింకెనేసి రెండుకాళ్ళకు
 రెండుతగిలించి కొక్కెంపట్టెను అక్కడ షక్కిరువానికి సంకల్పతగుల్లోన్నవి
 నాదితయవయెవడోజెన్నాడు, లేక నా చిలుక మేలికుబోయిందో
 అడవినిచిక్కుతీగె చుట్టుకున్నదేమో, ఇల్లుని షక్కిరు అనుకుంటున్నాడు
 అక్కడనుంచి బాలుడుగనుకాను, ప్రయోగము నడుపుతున్నడయ్య
 పట్టులుతులిబొందు తెచ్చినాది, యీతిబొండులో చూరమన్నడయ్య
 చిలుకపంజర మక్కడ పారవేసినాడు, తంచానభాయి రాజవందనాన

వ. చిలుకయేలాటిదంటే, కంపులు, పచ్చలు, న్నజవయిడూర్మనీల
 గోమేధిక వ్రువ్యరాగాలతో ననరత్నిఖచిరిమైపతికమెంత దీర్ఘిగావుండు
 నోలలాగునెవున్నది. చిలుకేమి చేసినాడంటే, వళ్ళంతమసిపూసినాడు
 పల్లచిలుక జేసినాడక్కడ షక్కిరువా కిమందమతిబుట్టిపడినమాటేతడుతూ
 వున్నాడు, జిన్నవాడితిబొండులోచూరి తిలకుముందర నుండుకోగానే,
 అపెంటిపట్టి బొండుయెట్టి పోతుపట్టి రెక్కలనడుచుపెట్టె నాబొండు
 కానరాకుండా పెంటిపట్టి రెక్కలుపొడుగుకొని,

మేఘుమీద లేచెనుపట్టులుగా, ముయిళ్ళగుండా తీసికొచ్చినాది
 సముద్రాలన్ని గడచివచ్చినాదీ, మ్రిచెట్టుకాడ దించెనుపెట్టులుగా
 బిడ్డలకప్పుడు మేలిబెట్టెకొనెను, జిన్నవాడు బైటికివచ్చెను
 జిన్నవాడా లేవయ్యానివు, యెండయెక్కుతుంది బోదాములెమ్మ
 వాడియెండుకుపచ్చెదరుయికను, నీపెంతమారము బోదువునారిండ్రి

అంతదూరము తీసుకవచ్చెదము, అక్కడనుంచి నేను వెళ్ళుతాను
 బిడ్డలనుయికమీరు బాగాసాకండి, పిల్లలప్పుడు యేమంటారయ్య
 అన్నానీవు పూరికివెళ్ళెదవా, యీసారేమన్న పనియుండివస్తేను
 యీమీదుగారమీ అన్నయ్యా, నీవు వచ్చినపని కడతేర్చెదము
 మంచిదిమా బాగన్నాడుబాలూడు, అక్కడనుంచి లేచెనుబాలుడు
 మూడుదినములకు బాలుడుగనుకాను, రక్తకొల్లుపట్టు మొచ్చినాడు
 పేదరాలిపెద్దమ్మ యింటికాడ, భోంచేసి పండుకున్నడేమి
 మరునాడు ప్రొద్దుగూకేవరకు, దొంతిరాజు పట్టు మొచ్చినాడు
 పూటకూళ్ళింట భోంచేసుకొని, తెల్లారిబయలుదేరి ప్రొద్దుగూకేవరకు
 నాగళ్ళపూడి గట్టుకొచ్చినాడు, ఆవేళకు నేడురోజులాయెనమ్మ
 రెండురోజులు గడువుయున్నది, తంబళ్ళపెద్ది యింటికొచ్చినాడు
 తంబళ్ళవ్యాదాహము తేవమ్మా,దాహం తెచ్చెవుచ్చుకున్నడయ్యా
 నాయనయేమన్నా వరహాలు తెచ్చితివా, అప్పులవాండ్లు పారిబోయినారు
 ప్రతాలన్ని చింపివేసినాను, అంభోయని యడలసాగినాది
 రెండేడ్లపాటు బ్రతుకుదుమనుకొంటి, ప్రతాలెందుకు చించివేసినావు
 యీవేళగాకుంటే రేవుయిస్తురయ్య, అవ్వనేను పొయ్యేవరకైన
 వ. వాండ్లు మొకంతిప్పించినారట్లవాండ్లిచ్చిచెడేదాయనినాకురోపవచ్చి
 చింపివేసినానగా, కొంతనేపేడ్చి మొత్తుకొనెను అవ్వనాకుకాస్తబువ్వ
 పెట్టుఏడురోజులకు సంపాదించకవచ్చినావునాయననేమింటాను అవ్వ
 ధనములన్నిమనవా ఈరోటలోయర్థమంతాయెవరిది అవ్వ! ఈవేళరేవు
 ఓర్చుకొంటివా అంతామనదేలని దానికిచెప్పేవరకు అదిన్నానానికీనీళ్ళు
 దోడిందితయనలేది న్నానముచేసుకొని భోంచేసిపండుకొనెను. తెల్లవారి
 ప్రొద్దునలేచిఅవ్వ బహుఆకతాతుంది ఆడుకోబోతాను సద్దన్నంపెట్టు
 మనెను. సద్దభోంచేసి చిలుకనుసంకలోపెట్టుకొనిఘోరువానిపెద్దలంజగాం
 డపంగింటికివచ్చి నూవులగానుగ ఆడుతూవుండగా, పెద్దమ్మానేనుగానుగ
 తోలుతాను, నాకుకాస్తరిండి పెడుతావాలనెను. తోలుర తంబయ్యా
 నువుసిండినీ కేపెడుతానగా, చిలుకనుగట్టిగచంకలోపెట్టుకొనిదివుక్కున
 బాలుడుగానుగ నక్కిజావ్ అంటనుగానుగతోలెను. ఘోరువాడుపూలతో
 లలోవాడుపచారిచేస్తున్నాడిక్కడగానుగ గిరునతిరుగంగఅక్కడఘో
 రువాడుతిరగసాగెను. గిరిగిరితిరుగుతూయున్న గడవపోతానుబోర్లపడు

తాడు, పడతా లేస్తాడు ఘోరమైనా

గాండ్రసంగు యింటికివస్తుండె, గానుగకై నచేరవస్తుండె
ఘోరవాణ్నిచూచేను బాలుడు, వడిగగానుగతోలేనమ్మలారా
వాడుబాగాతిరుగుతున్నడేమి, గాండ్రసంగుచూచెనమ్మలారా
తాళరతాళర తంబళ్ళ వీరయ్య. ఘోరు కేమోనాయునవచ్చింది
బాలుడప్పుడుయేమిచేసినాడు, ఘోరువాణ్ని కాల్చిపొయ్యావి
అలాగఅంటూగానుగనడిపెను, గానుగకాడికివచ్చెనుఘోరు

వ. అరెగాండ్రసంగోడి, నాకువళ్ళంతాభారంగావున్నాది. కాళ్ళకుబం
దాలేసినట్లుకాళ్ళునడువనీయవునాయాయననెవ డోతెచ్చిట్లుగావున్నది
నామేడమిద్దెలన్ని సంకవుడతాడునాఅయువుసరిపోయినట్లుందనీదానితో
చెప్పుతూయండగా, బాలుడేమిచేసినాడంటేసంకలోయున్న చిలుకను
తీసిమీదపెట్టి నాడిస్తున్నాడు ఘోరువాడుజూచి,
అరేఅబ్బీచిలుకనాదిరా, నాచిలుకయెట్లువచ్చెనీకు
అరేఅబ్బీచిలుకనాదికాదు, నాదీపంచెనన్నెలచిలుక రానాయన
నీదిమంచివల్లచిలుకయేమి, మల్లాగానుగ్రితిపెనుబాలుడు
ఘోరువాడుగిరిగిరితిరిగేను, అరేబాబుచిలుకనాదిరా

వ. ఘోరా!నీచిలుకయితే నీకేముస్తాను నంకెందుకు, బాలనాగమ్మ
నీకేమికావలెననగా

అదినాకులంజకావలె, చిలుకగొంతుకాయచిగిపెట్టినాడు
ఘోరువానికిపూసిగాడలేను, అబ్బచిలుకనుచంపబోకురో
బాలనాగుకేతలిగావలె తండానభాయిరాజవందనాన
ఐతేఘోరా!నీదగ్గరమంచిమంత్రితాలున్నవట నాకుజెప్పు రమ్మం
ఓ వచ్చేవిపొమ్మంఓపొయ్యేవి మూడువందల ముక్కిడిభూతాలు, ఏడు
వందలయెర్రభూతాలు, నాకగువరచవు అబ్బ!నాజీవనంనేనొకరికిజెప్పు
నులేకపోతే చిలుకను చంపెస్తాను అరేఅబ్బీ చంపవద్దుబాబూ
నీకుమంత్రింజెప్పుతానన్నాడు నీకుమంత్రిములువువదేశించెనను

వ. అయితేఘోరు నీదగ్గరలాటికర్రవున్నదట యిక్కడనీవుగూర్చుండి
పోయియుద్ధముచేసి రావెంటే పోయియుద్ధంజేసినప్పుడట అదినాకు
యిస్తానా అబ్బాయిఇదినారెండోపాణం, అదినేను ఎవ్వరికీయివ్వననెను
లేకపోతేచిలుకనుచంపుతాను అరేఅబ్బీచంపవద్దురాబాబూ

నీవుతంబభృషీగయ్య గావురనాయన చెడ్డవాడవురా వొంగవీరయ్య
నాదీ ఆయన సంకబెడితివి, చిలుకనునీవు చంపవద్దురో
నా! పాణంపోతే నీకే మొస్తుంది, లాటిక్కరలు తెప్పించియిచ్చే

వ. ఓ ఘోరా! నీదగ్గరగోటిచిప్పవున్నదట నీవుబోతూబోతూదానిలో
కూర్చుండిగోటిచిప్ప ఇక్కడకోటకట్టమంటెకడుతుందట మేడలుకావా
లంటెకడుతుందట అదినాకుయిస్తావా అబ్బాదానిని నేనుయివ్వను.

లేకబోతే చిలుకనుచంపేను, అరేఅబ్బి చంపబోకుబాబూ
నా! పాణముంటె శానాకలవయ్య. గోటిచిప్ప యుద్ధరిస్తుందా
అగోటిచిప్ప చేతికిచ్చినాడు, తందానభాయి రాజనందనాన.

వ. ఓ ఘోరా! నీదగ్గరపైడిబెత్తమువెండిబెత్తన్నదట. అమూటిలో
బహుమూయలున్నవట, వకటికొట్టి తెబూషిదవుతుందట, ఒకటి కొట్టితే
మరిగిఅవుతుందట ఒకటికొట్టి తెకుక్కఅవుతుందట, అవినాకుయిస్తావా
అరేఅబ్బి అదిమం! తంకాదు మాయకాదు కంసాలలింగోజీఇచ్చినచె
ట్టుకీయ, నా! పాణమెటువంటిదో అలాంటిది అదియివ్వజాలమనగా
లేకపోతే చిలుకను జంపేను, అరేఅబ్బి చంపవలదుబాబూ

నా! పాణానికే యముడువచ్చినాడు, యివియన్నియుద్ధరిస్తావా
నా! పాణముంటె శానాకలవయ్య, అనియూడుబెత్తాలు చేతికిచ్చినాడు

వ. ఐతేఘోరా! కోటవెలపట ఆమ్ముబండలుసులుసు రాళ్లుఅవిఅన్ని
ఏమి అయివేవీరయ్య యేకుగురువస్త్రరాజులు నామీనికి యుద్ధానికివచ్చి
నారు వాండ్లందరిని ఈవిధముగాజేసినాను. పాపం వాండ్లమందికు
అల్లారాళ్ళు గప్పులుచేసినావు లేపరా ఘోరువాండ్లు చావవలసిందె
వారంతా నాపగపాదు వారినిలేపను.

లేకపోతేను చిలుకనుచంపేను, అరేఅబ్బి చంపబోకుబాబూ
చిలుకనుచంపితే నీకే మొస్తుంది, వారివందరిని లేపుతానునేను
నేనువాడగ లేపరఘోరూ, గుప్పెకువిభూతి చల్లెవమ్మలారా
పొడుపుపొడుపుమంటు లేచిరిరాజులు, ముగ్గురుమంత్రులులేచిరమ్మలారా
పన్నెండవేలా బలములేచింది, పకీరువానిలెరుమకొచ్చినారు
కోటలోపలికి వచ్చిరిరాజులు కత్తులుమాసుక నరకబోయినారు
చిన్నవాని చాటువదాగాడు, వ్రండండయ్య రాజులారమీరు
దాగినవాణ్ణి కొట్టవచ్చినారా, నీదేవూరంట రాజులడిగినారు

నాదిపానుగంటివో పట్నమన్నాడు మీతల్లిదండ్రులు యెవ్వరన్నార
మాతండ్రియు కార్యవద్దిరాజు, మాతల్లియు బాలనాగమ్మా
పెద్దతండ్రులు బాలునిగనుకాను, చేతులారాయెత్తుకున్నదేమి
నాయనసివు పుట్టబట్టిమమ్మలలేసితివి, లేకపోతే మా బతుకికంలేనూ
ఈమాటలే ఫకీరునిన్నాడు, అరె యెంతవాడవుర జ్ఞవాడనీవు
మనీసులన్ని చంకపెడితివా, నాదుప్రాణమెచంకను పెడితివా
నాయంటికి కేలవచ్చినావు, తంబళ్ళపెద్దు యిప్పుడేచంపెదను
తంబళ్ళపెద్దు యింటికివస్తుండె, అప్పుడుబాడు యేమిచేసినాడు
చిలుకకాళ్ళు సాగిరిసినాడు, ఫకీరునాకుబోర్ల పడ్డాడు

వ. మరలతిరిగిరారా ఫకీరుసాహెబుయనగా. తిరిగిచిన్నవానిదగ్గరకు
పకీరునచ్చెను. పకీరా ఇక్కడకూర్చోరా. నేనువెళ్ళినచ్చెదననిచ్చె తం
బళ్ళపెద్దయింటికివచ్చి అవ్వనీవిక్కనుంటివా పకీరువాడుచంపబోతాడు
మాపూరికి దీనుకువెళ్ళెనవచ్చెదవా, నీవువచ్చేపర్యంతం అన్నవస్త్రమి
చ్చెదను నీదేపూరునాయన మాదేపూరై తెసికేమి, నావెంబడివస్తుపూ
రికె అతంబళ్ళపెద్దుకు సవారిసాగించిదేగాలుకాడికి పంపించెనురాజులు
న్న వారివారిదేరాలలో వారుప్రవేశించినారప్పుడు పాలకివేసింది పాలకి
లోతవతల్లియైన బాలనాగమ్మను కూర్చోబెట్టి ఆ వెనుక
రావేరావే గాండ్రసంగోజీ, యెంకకొమ్మ యెత్తుకోమంటాడు
వీనితలపండుపగలపకీరు, నాదేవద్దని మొత్తుకుంటినను
నాకు యెక్కడికర్క మొచ్చెనయ్యె యెంకకొమ్మకాడికొచ్చింది
రారావోరి పకీరుసాహెబు, ముందరకొమ్మ యెత్తుకమన్నాడు
ఇంతబ్రతుకు నేనే బ్రతికేమి, అడవాన్ని పల్లకిమోసేదా
లేకబోతే చిలుకనుచంపేదా, చచ్చినబ్రతికిన యెత్తుకోనునేను
చిలుకగొంతుకా బిగబట్టినాడు, పకీరువానికి పూసిరిలేదాయె
అరెనాయన యెత్తుకుంటనను, బలిమిచేతనన్ను యెందుకు చంపేవు
వెంకకొమ్మ గాండ్రసంగమ్మ, ముందరకొమ్మ పకీరుయెత్తెను
పాలకియెక్కి రవాణజేసిరి, నాగళ్ళపూడి గట్టుదిగినారు
దేరాలకాడ దింపిరిపాలకి, ఆరుగురుపెద్దండ్రులు జూచేను
తనుత్తుడి నేజూచెనుబాలుకు, బాలునిచేతులార యెత్తుకున్నదేమి
చెక్కిలిముద్దులాడినాడు, ధరణికిరాజు దింపుకున్నదేమి

బాబులెండి బోదామన్నాడు, దండబూదలే కూతలాయేను
గుర్రాలమీద ఢంకా వేసిరి, రాజులందరు లేచిరియూవేరింబున
పన్నెండేండ్లు బాలవద్దిరాజు, నేనుకోటమీదనే మోసెలుబంపెనుగా
నేను, మళ్ళితిరిగి వచ్చుదాకను, మీరు బాగ్గి త్రగానేయుండుమన్నదేమి

వ అప్పుడుబాలుడు గుర్రమెక్కెను తతిమబలముల వెంటతీసుకొని
పొలిమేరమీదికివచ్చెను అప్పుడుపొలిమేరక క్రి ఎదురుగావచ్చెరావయ్యా
బాలవద్దిరాజునీవుసంతోషముగావచ్చినావా నీతల్లిదండ్రులనుతీసుకొచ్చి
నావా అప్పుడుబాలవద్దిరాజు శక్తినిజూచి అమ్మా మాతల్లిదండ్రులను
తీసుకొనివచ్చినానుగాని ఆఫకీరువానిదగ్గరవుండే మూడువందలముక్కిడి
భూతాలతీగ్గిఘముగా నాకగుపరచుము నీదగ్గరమౌతమేదయ్య ఆఫకీరు
వానిచేత జెప్పించుకున్న మంత్రినీదగ్గిరవుండగా ఆమంత్రింపట్టి అంతా
నీకగుపడుతారప్పుడు బాలుడు ముమ్మాటు సతొచగానే మూడువందల
ముక్కిడిభూతా లేడువందల యెనిభూతాలు చిన్నవానిఎదుట నిలువ
బడ్డని దానిజూచి మీరు పకీరువాడుపిలిస్తే బోవద్దనిచెప్పి వాటిని మళ్ళి
తఃపాస్తగతం జేసుకున్నాడు.

అక్కడనుంచి వేచెనుబాలుడు, నయనవాది పట్న మొచ్చినాడు
ఆవులకక్కడ భోంచేసినాడు అక్కడనుంచి లేచిరినాయన
మరునాడు ప్రాద్దుపొడిచేవరకయిన, చిరుకవాది పట్న మొచ్చినాడు
గుర్రాలమీద ఢంకా వేసిరిగా, ఆపట్నంకిగ్గర జేగావేసిరిగా
సూర్యవద్దిరాజుయూ ఢంకావినాడు, పరాయిరాజులు వచ్చిరిక్కడికి
వారెవ్వరో నెందుకొచ్చినారో, పారావారిని పంపించినారు
ఆరాజులెవ్వరో తెలుసుకురమ్మనను, పారావారు వచ్చిరక్కడికి

వ. అప్పుడుబాలవద్దిరాజు డేరలో కొలువుదీయుండగ, ఎవరయ్యా
మహాప్రభోమీరు మేమువాసుగంటివద్దిరాజులము ఎక్కడనుండిమీరువ
చ్చినారయ్యా! నాగభృపూడిగట్టునుంచిక దా!తిరిగియింటికివెళ్ళుతున్నాము
ఎందుకుమీరు అడగవచ్చినారు, సూర్యవద్దిరాజు యడగమన్నడయ్యా
అంతబాలునిజూచిరి పారావారినితీ, యెవరయ్య బాలవద్దిరాజు
మీతల్లిదండ్రులను తీసుకొచ్చినారా, రావయ్యానునము కోటకుపోదాం
అప్పుడుబాలుడు కోటకొచ్చినాడు, సూర్యవద్దిరాజు చూచెనమ్మలారా

వ. ఏమయ్యానీవు సంతోషముతో నాగల్ల పూడిగట్టుకు తిరిగివచ్చినా

వాతల్లిదండ్రులనుకొనినవచ్చినావా, వాణ్ని ఎట్లాసాధించినావు వాడుచెడ్డ వాడుమంత్రగాడు ఏమిరావాడి మంత్రతాలన్నియు ఘోళిజేసినావు, అయితేవాడి ఆయువునడుసముదాలనడుమ నుండగానేను దానినిసాధించి తెచ్చినాను అదితేబట్టినాకులాంగినాడు కానిలేకపోతేవాడువకరికిఅడిగేవాడుకాదనిజెప్పెను అప్పుడుసూర్యవద్దిరాజు పల్లకిఎక్కివారిడేగాలకాడికివచ్చియాపానుగంటిరాజుల ఏడుగురిఃతీసుకొని తనకోటకువెంటబెట్టుకొనివచ్చెను. మూడురోజులువిందులుజేసెను బాలవద్దిరాజు ఏనున్నాడనగా రాజామాకు సెలవుయిస్తే పూరికివెళ్ళుతున్నాను తాళండయ్యా వెళ్ళక అట్లనేవుండరా వెళ్ళదురుగాని మీతల్లిదండ్రులకుడ వెంటడివున్నారు గదా ఇంతకన్నా వేడుక ఎప్పుడుగనుక నాకొమ్మార్తెనిచ్చి పెండ్లిచేస్తాను చేతకపోవయ్య అనమాతండ్రులను అడుగమన్నాడు కార్యవద్దిరాజు మీకొమ్మారుని మూలముగా రోగముకుదిరినది మేము మాచిన్నదాన్ని మీకొమ్మారునిచ్చి పెండ్లిచేయసలయునని అనుకున్నము మీచిన్నవాడుఏమన్నాడంటేమాతల్లిదండ్రులులంతాచెరలోవున్నారు నేనుమల్లివచ్చేటప్పుడు పెండ్లిఆకుతానన్నాడు మీరుక్షవివాహమును అనుకూలించుదురని వేడుకొంటున్నాను ఆమాటలువింటూనేవారు బహుసంకోచపడిబ్రాహ్మణులనుపిలిపించి లగ్నముచూస్తామనిచూపించిపెండ్లిసాను గీలతయారుచేసి ఆటపాటలనాటికి తయారుచేసి బాలుని పెండ్లికుమాగురిగాజేసి పెండ్లికొమ్మారుని పెండ్లికొమ్మార్తెను నాలుగునీళ్లు పూజించిరి ఎదురుకోలుసంధిపజేసినాను పరిమళ గంధాదులగుళువురయ్యా తాంబూలాలు పుచ్చుకున్నరేమి. తలంబ్రాలతోపంకటకొచ్చి భ్రాజులకై వారించేస్తున్నారు, బ్రాహ్మణులుచదువుతున్నారు, ఆటపాటలవారు ఆకుతున్నారు భజింట్లు వాయిస్తున్నారు తలంబ్రాలపోసిరి పెండ్లిట మీదకూర్చుండ బెట్టికానుకకట్టులు చదివించిరిమామగారు చిలుకవారిపట్లం అల్లునికట్టుంగాచదివించిరిక మాత్రేకుపసుపుకుగాకావీదొంతిరాజుపట్లంచదివించిరివదోరోజు కంకణమిప్పి ఆరోరోజునఆవాజులంతగంగవాదిపట్ల మొచ్చిపట్లంవెలుపలడేరాలువేసిగుర్రాలమీదథంకానేయించి ఆఠారిరాజులువిసవచ్చిసరాజులుఎవ్వడని వెలుసుకరమ్మనిసిబ్బందివారిడేరాలవద్దకువచ్చియెవరయ్యరాజుగారుమీరు ఏవూరయ్యలనిఅకుగమాది పానుగంటిపట్నంమేమునాగళ్ల పూడిగట్టుపండియింటికివెడుతున్నాంఅనెను

బాలుఁపుడు జూచిరిగనుకాను, రండయ్యా బాలవద్దిరాజు
 నీతల్లిదండ్రులూ తీసుకొచ్చినావా, మాతల్లిదండ్రులూ తీసుకొచ్చినాను
 యాగంగవవాడిట్లువు రాజులచూచిరి, రావయ్యనీవు బాలవద్దిరాజు
 ఈచదురుమీదనే కొలువుదీరండి, మీరుసంతోషముగ తిరిగివచ్చినారు
 మేము చల్లగానేతిరిగివచ్చినాము, మాతల్లిదండ్రులను తీసుకొచ్చినాను
 ఆరాజులు మహాసంతోషపడిరి, పాలకిలప్పుడు బయటపెట్టినారు
 ఆపల్లకిలోను యెక్కిరిరాజులు, డేరాకాడికి వచ్చెనమ్మలార

౭. ఏడుగురుపానుగంటిరాజులను బాలనాగమృతుకోటకు వెంటబెట్టు
 కొనివచ్చి నాలుగురోజులు విందులుచేయించిరి అప్పుడు బాలవద్దిరాజు వే
 వయ్యమేముపోను సెలవిస్తేవెళ్ళుతామని నీవెక్కడికి వెళ్ళుతావు మీతల్లి
 దండ్రులను సంతోషముగానేయున్నారని దానీకునాకుమారెచ్చి
 పెండ్లిచేస్తాను. మీరు పెండ్లియాడిపోవ్వనిరి. మంచిది నాకుసంతోషమే
 కాని మాతల్లిదండ్రులతో యెగుకచేయమనెను. ఓమూర్త్యవద్దిరాజు
 చందనవద్దిరాజుమూలన్నవాడునాగళ్ళపూడిగట్టుకు వెళ్ళెటప్పుడు ఇక్కడ
 అరణ్యమలోఒకనాడు బావిన్నదిదాంట్లోవుండెను మేము ఆయడవికి
 వేటకు వెళ్ళినాము మాబానిసము ఆబావికాడకు నీళ్ళకుపోయిఆబావిలో
 పడియుండిగా పుట్టిగట్టిచేదదించినాము నిప్పుడు ఆచిన్నవాణ్ణిచలిపీర్చి
 మాపట్టానికితీసుకవచ్చి నెలరోజులుచిన్నవాణ్ణి పోసినాము వానిపూర్వో
 త్తరంబిచారించగా మీకొమారుడుగా తెలిసింది అప్పుడునాకొమారైవి
 చ్చి పెండ్లిచేయవలయుననినాకుబుద్ధిపుట్టివది, అప్పుడాచిన్నవాడుగవృత్తిం
 చకపోయినాడు ఎందుచేరినని యాచిన్నవాణ్ణి అడిగితే మాతల్లిదండ్రు
 డులనాగళ్ళపూడిగట్టున చెరలోయున్నారు, అక్కడికిపోయి తిరిగివచ్చె
 టప్పుడు పెండ్లాడుతానన్నాడు అంతటమేమూరికేవు టిమి ఇప్పుడువారి
 తల్లిదండ్రులనువచ్చినారు గనుకమేము పెండ్లిచేయ నలయుననియు
 న్నాముమీకుసంతోషమేగదా వారమాకుసంతోషమేకానియ్యమన్నా
 రుపెండ్లికొడుకునుచేసిరి యావేళ,పట్నమలోపా భజంతిలుపిలిపించి
 అన్నదానము చేసిరియావేళ, చిన్నవాని సూరేగించిరి
 ఎదురుకోలలు సంధింపజేసిరి, పరిమళగంధాదులువచ్చుకొచ్చిరి
 తాంబూలాదులు పుచ్చుకొన్నరేమి, తలంబాలు పండిరికొచ్చి
 పెండ్లికొమారని గీలువబెట్టినరూ, పెండ్లికొమారైను తీసుకొచ్చినారు

బ్రాహ్మణులు చదువుతున్నారూ, భట్టాజులు కయివారముజేసిరి.
భజంత్రీలు వాయిస్తున్నారు, ఆటపాటలవారు ఆడుతూయున్నారు.
పిల్లంగోవులు వాగుతున్నావి తందానభాయి రాజనందనాన.

వ. తమసా నౌబత్ ఖానా సగారా ధంకాధింధిమ్మివి వాయిస్తు
వుండగా, చిన్నవానిదోసిటపాలు చిన్నదానిశిరస్సున చిన్నదాని దోసి
టిపాలు చిన్నవానిశిరస్సున తలంబ్రాలుజోసిరి. కంకణాలుగట్టిరి పెండ్లి
పీటలమీద కూర్చుండబెట్టిరి, కానుక కట్నాలు చదివిస్తున్నాను గంగ
వాదిపట్నమును అల్లునికి అభరణముగాను చదివించెను. రక్తకొల్లు
పట్నంకుమార్తెకు తాంబూలానికిచ్చెను. వెనుక నాలుగురోజులు గడి
చెను. అయిదోరోజున కంకణాలువిప్పిరి.

ఆరోరోజున తేచిరిరాజులూ, పులిరాజయూ పట్న మొచ్చినారూ
పూరిముందరడేరాలుచేసిరి, బలములుమన్ని దిగుతూయున్నవి
బాలుకుమందర గుర్రమునెక్కినూ, పులిరాజయూ కచ్చేరివచ్చెనూ
ఓహోఎన్నాళ్ళకువ స్తివిబాలూకు, పోయినపనులన్ని చక్కబడ్డదేమి
నాగంబాట్లు బ్రాహ్మణుడేడయ్య, ఆయనపుణ్యముచేకే పులివారపడ్డాడు
దారిలోనుపులి మింగిపోయినాది, మనీతల్లిదండ్రుల దీసుకొచ్చినావా
నీదయవల్ల తీసుకొచ్చినాను, దైవసహాయం నీయందున్నాది
అప్పుడు, రాజులందరినికోటకు తెచ్చిరి, నాలుగురోజులు విందులుజేసిరిగా
నయిదోరోజునప్రయాణమయినారు, అదేమయ్యా బాలవద్దరాజు
మేము తీవ్రంగా పట్నంబోవాలే, మీరుపోవక అట్లవుంటారా

వ. అప్పుడేమయ్యే పెండ్లికాకుండాజేసివి. ఇప్పుడై నాకొమార్తెః చిచ్చి
పెండ్లిజేయస్తాను. పెండ్లిజీబోవయ్య మామయ్య మాలిల్లిదండ్రాదులు
న్నారుగదా వారికి తెలియకుండవారినుమతిలేక పెండ్లిలాగుజేస్తావువారి
తో ఈసంగతిఎరుకజేస్తే, వారనుకూలించినవత్తానఇప్పుడేమేతుందిఅం
దులోమీతండ్రివరయ్యా ! ఈఆరుగురు మూపెద్దలెంద్రులు కార్యచరి
రాజమాతండ్రి యీరాజులేడుగురున్న కచ్చేరిలోకూర్చుండిరి ఓకార్య
వద్దిరాజా! మీకొమారుడు నాగళ్ళపూడిగట్టుకు వచ్చేటప్పుడుమాపట్నం
లోమంచినీళ్ళబావికాడవచ్చేమనుష్యుల చంపుతూవుండే పులినిచంపినా
డుఅంతకుపూర్వమునేనువకనిష్కర్తజేసినానేమంటే ఆపులినిఎవరుచంపు
తారోవారికి నాకొమార్తెః చిచ్చి పెండ్లిచేస్తానని, చచ్చివుంటినినాప్రకారమే

మీకుమారుడువులినిచంపినాడు నారికూతురిని పెండ్లిజేస్తామంటే, మీరుచెరలోయున్నారు, మిమ్ములను చెరవిడిపించుకొని తిరిగివచ్చేటప్పుడు పెండ్లాడుతానని చెప్పిపోయినాడిపుడదే ప్రకారముగా సురక్షితంగా వచ్చి నారుగనుక సెలవుయిస్తే పెండ్లికి ప్రయత్నముజేస్తున్నామనగానే వారు బహుశంతోషమైనవనే, కానిమ్మని యేడుగురురాజులున్ను శైలవిచ్చిరి పెండ్లియత్నము జేసిరియావేళా, పూరూరిమేళాలె పిలిపించినారు చిన్నవాని పెండ్లికొడుకజేసిరి, పాతికపుట్లన్న మొండినారు అన్నధానము చేసిరియావేళా, పల్లకిలోన బాలునియెక్కించి నాలుగువీధుల పూరేగించిరి, యెదురుకోలలు సంధింపజేసిరి పరిమళగంధాదులద్దుకున్నరయ్యా, తాంబూలాలు చేసిరివారేమి దలం బాలు పందిటకొచ్చిరి, పెండ్లికుమారుని నిలువబెట్టినారు పెండ్లికొమార్తెను బిలుసుకొచ్చినారు, అడ్డతెరలు బంధించినదుమను బ్రహ్మాణులు చదువుశున్నారు, భటులు కవాలుచేస్తున్నారు ఆటపాటలవారు ఆడుతున్నారు, తందానభాయి రాజనందనాన.

వ. అపుడునౌబత్ శంకార్పుణర్పుణమన్ని మోగుతున్నవి చిన్నవాని దోసిటపాలు చిన్నదానిశిరస్సునను, చిన్నదానిదోసిటపాలు చిన్నవాని శిరస్సుమీదతలంబ్రాలుపోసికంకణాలుకట్టి పెండ్లిపీటమీదకూర్చుండబెట్టి కానుకకట్టాలుచదివించి పులిరాజుపట్లం మామగారుఅల్లునికి చదివించి, పతేల్ రాజుపట్లం కొమార్తెకు తాంబూలానికిచ్చినారు నాలుగురోజులు పెండ్లిజేసింది. అయినోరోజున కంకణమిప్పీరి ఆరోరోజున లేచిరిరాజులుగా, శైలపుతీసుక బయటికెళ్ళువారు కొండలుగనుకను దాటినారువారు, చిక్కుచీకటి వనములుదాటిరి యెదుగువలము మేరుగుంటదాటి, పానుగంటిపట్న మొచ్చినారు పానుగంటి పడమరగట్టున, పూలతోటలో చేరాను వేసిరిగా వచ్చినబలములు రాజులుదిగినారు, అక్కడనుంచిబాలనద్దిరాజు విడబడి తాను పట్న మొచ్చినాడు, యింటికివచ్చి యేనునివలికను అమ్మానివవే సూర్యనాగమ్మా, మాబాబుగారు వస్తూయున్నారు ఇదిగోబాబులు వీధిలోకొచ్చిరి, యెక్కడలేని సంతోషముచేత గలగలమని బయలువెళ్ళువారు, మేడలుదోవలుకాసరునాయన అట్లవారు దరవాజకొచ్చిరి, అట్లబాలుడుగుర్రాన్నిదూకాడు

బాలుని అంతా యెత్తుకున్న రేమి, నాయననేటికి వచ్చినావని పూ
 నాయనయెల్లా గడచి వచ్చినా పూ, తండ్రులు చచ్చిన తావు జూచినావా
 వ. అమ్మా జూచినాను లేపినాను, మా తండ్రులను తీసుకొచ్చి
 నాను మాతల్లిని కూడా తీసుకొచ్చినాను అరుగురు పెద్దతల్లులు బహు
 సంతోషపడ్డారు, అప్పుడు చిన్నవాడు స్నానము చేసి భోజనము చేసిన
 వెనుక నొక్క రోజు పిలిపించి గాజుల శెట్టిని పిలువరమ్మ నెను. యెరయ్యా
 గాజుల శెట్టి మా అరుగురు పెద్దతల్లులకు గాజులు తోడగ మనెను
 మహాప్రభో! గాజులు తోడిగటగ పూరికేల్పుచా? మొకట మీ
 తండ్రుల పెండ్లిండ్లకు యెంత ఖర్చు చేసి తిరిగి పెండ్లిండ్లు చేసి
 గాజులు తోడిగించి మాకు గొప్ప బహుమతులు యివ్వవలెను. మీరు
 కోరినట్లుగానే బహుమానా లిప్పిస్తున్నాననెను. అప్పుడు అరుగురికి
 గాజులు తోడిగేటప్పుడు అనేకమంది బ్రాహ్మణ ముత్తయులు వచ్చి
 నారు అధికద్రవ్యము వడికట్టుకొని గాజులు తోడిగేటప్పుడు దాకాలు
 చేసుకొన్నారు. అరుగురికి గాజులు తోడిగిన తర్వాత గాజుల శెట్టికి
 మురుగులు గొలుసులు చంద్రహారాలు, పూలహారాలును మాట
 పదహార్ల శాలువలు, బహుమానముగా యిచ్చినారు. అక్కడనుంచి
 పట్నములో యుండి బాలవద్దిగాజు తండ్రి కార్యవద్దిగాజులను జూచి నా
 యన ఈపంది శ్లెందుకు వేయిస్తున్నావు, మీరు నాగళ్ళపూడి గట్టు
 మీద మణిగిపోయిన తర్వాత ఇంతవరకు మాతల్లులు వెనవరికంమోసి
 నారు యీదినం ఆచూకుకుకి మగలగాజులు తోడిగించిరాను యీ
 పూల తోటలోనే పండిచ్చి వేయిది మీమేకుకుకి తలంబాలు
 పోయింది వారివారి మేకల వారి వారిని ప్రవేశింపుడు తాను అట్ల
 యితే నాయన! నీ పెద్దతల్లులూరుకుకి చేయుము నాకక్కరలేదు
 అదేమి బాబూ, మీకు యెందుచేత యక్కరలేదు
 మీరిల్లియు బాలనాగమ్మ, ఫకీరుచేతుల వ్రతముచెడ్డదేమి
 దానినేను యేలనన్నడయ్యా, అప్పుడు బాలుడు చిన్నబోయినాడు
 మాతల్లిచేతిలు విన్నావాబాబూ, నేనుగట్టిగా పరీక్షచేయింజూ
 నాలుగుమడుగుల నూనెయు తెప్పించి, ఉక్కుతోట్టిలో దాని పోయింది
 నాలుగుమోపులు అగును వేయింది, చళచళమని కాగుతున్నదేమి
 బాలునివేలి పుంగరముదీసి, కాగేకూనలో వేసెనుబాలాడు

తల్లినిగట్టిగా తీయమన్నదేమి, కాలేటిసూర్యుడా దండమన్నదేమి
 తొక్కేటిభూదేవిలోడుగావమ్మ, నాయనవిసకా బాలవద్దిరాజా,
 మీదండ్రీ తప్పయితరమెరుగనయ్యా, అందులోమునిగివుంగరంతీసేను
 కార్యవద్దిరాజు యేమన్నదయ్యా, ఇంతపర్యంతరం ఘోరదగ్గరనూ
 వాడిదగ్గరావుండినాది, చెట్టుక్రియలెన్ని నేర్పిందో
 అకుపనరులు యెన్నినేర్పిందో, అదేదీసేదాక దొడ్డదన్నదేమి
 అక్కడికిని నమ్మదాయేనేమి, అప్పుడుబాలాదూ యేమిచేసినాడూ
 రెండుక్రోసుల గుండముద్రవ్వించి, గుండమనిండా కలపదించినాడూ
 అగ్నిహోత్రము సంధించినారు, నూనెచిదిమిపగలపోసేరూ
 భగభగమని మండకున్నదేమి, మంటలోగిల్లిని దూకమన్నదేమి

వ. అప్పుడు కార్యవద్దిరాజు యేమన్నాడు నాయన ఈనమ్మకాలన్ని
 యెందుకు యామంటలో అది గభీలుమని దూకవలెను. మరలగట్టెక్కి
 రావలెను. వచ్చేటప్పటికి కట్టినకోక కాలకుండా వుండవలెను.
 పెట్టినకుంకుమ చెడకుండా వుండవలయును. వాళ్ళు బాబ్బలు పొక్కక
 యుండవలయును. దేహము కలవకుండావుండేవా మీతల్లినినమ్ముతాను
 అప్పుడుతల్లినిదూకమన్నదోయి, కాలేటిసూర్యుడా దండమన్నదయ్యా
 తొక్కేటిభూదేవి లోడుగావమ్మా, గుప్పించియూతల్లి గుండానదూక
 నాలుగుదీయలు మాటలాడినాది, గట్టుకుభామా యెక్కివచ్చినాది
 కట్టినకోక కాలనాయనవుడు, పెట్టినకుంగ కండదాయేనేమి
 దేహంబాబ్బలు పొక్కదాయెనమ్మ, పుక్కిటవీడెము చెదరినవ్వెరాజు
 నాయనవిసవోయి కాలవద్దిరాజా, మీతల్లినినీను యింకనమ్మెదను
 అప్పుడుబాలుడు పక్కుననవ్వేను, మీతల్లినినాకుకీర్తిజెచ్చింది
 మల్లెపువ్వుల తోరణాలుగట్టి, భజంతీలప్పుడు తీసుకొచ్చేడు
 యేడుగురువద్దిరాజున్నరేమి, పెండ్లికుమారుల చేసిరియావేళా
 తలంబాలవో పందిటికొచ్చిరి, బ్రాహ్మణులంతా చనవుతున్నరేమి
 భటులు కయిరాలుచేస్తున్నరేమి, యేడుగురి తండ్రులాకుయేమి
 యేడుగురి తల్లులాకుయేమి, తలంబాలుగా పోసిరియావేళా
 కానుకకట్నాలు చదివించినారు, మూడోనాడు కంకణములిప్పిరి

వ. అప్పుడు పట్నములోకి ప్రయాణాలు అత్రతోవుండి వన్నెండు
 వందల సిట్టండి పానుగంటి కాపుగస్తులు మహాప్రభా కాలవద్దిరాజా

మాకు సెలవిస్తే మా దేశమునకు వెళ్ళుతాము యింతభారంమీ కేమి వచ్చింది. మహా పభో! మేమున్ననాగళ్ళపూడిగట్టును మునిగిపోయినా మని మా పెండ్లాలు తెంచివేసి కూర్చున్నారు. మేము యిండ్లకు వెళ్ళి వాండ్లముఖములు యేనాగుచూచేదని వాళ్ళయినగానే అప్పుడు బాలుడు యేమిచేసినాడు, గాజులు కెట్టివి పిలిపించినాడూ పన్నెండువందల స్త్రీలనునాయన, గాజులప్పుడు తొడిగించినాడు వాళ్ళందరిని పెండ్లికొమాళ్ళుగావించినాడూ, పూ లతోటపందిళ్ళలోను తలం బాలు పోయించెనురా, మూడోరోజున నాగవల్లిచేసి రాజులందరు లేచిరియావేళ, పట్నములోని ప్రజలుగనుకను వీధివీధికితొరగాలుకట్టివారు, రంగవలి ముగ్గులు బెట్టినారు నాలుగవీధుల నూరేగించిరి, వారివారి మేడలకొచ్చారు నాలుగుదినములు గడిచెనమ్మలారా, అయివోరోజున మాయలఫకీరు అబ్బీరమ్మి బాలవద్దిరాజు, నామిద్దులచిలుకను నాకుయిస్తావా ఇక్కడనీకు చిలుకనివ్వనేమి, మనంనాగళ్ళపూడి గట్టుకుపోవాలె అక్కడనీకు చిలుకనివ్వవలె, మరిలేవయ్యాపోదాముమనము భోంచేసిగాపోదమన్నాడు. భోంచేసిగా పయనమయినారూ గాండ్లసంగును పిలిచెనుఫకీరు, నీవద్దకినీనూ రావన్నాడేమీ నీతలవుండుపటల మాయలఫకీరు, నీవద్దకినీనూ రావన్నాడేమీ నేనుచిన్నవానిదగ్గరవుంటాను, అక్కడనుంచి యిద్దరులేచారు నాలుగోనాటికి నాగళ్ళపూడి. గట్టుమిదికి వచ్చెనుమ్మలారా పన్నావావోరి ఫకీరుసాహేబు, నీపదార్థమంతా ఎక్కడ యున్నది అదినాకుగట్టిగచూపించు, లేకపోతె చిలుకను చంపేనూ అబ్బీసీవు చంపవద్దుబాబు, యితర్లన్నీ చూపించినాడు

ప. చిలుకవారి పట్నానికి గంగావారిపట్నానికి వులిరాజుపట్నానికి మామలకెవర్రమానం పంపించి రెండువందలచెక్కబండి, యాబైయింటివొంటలు యాబైయింటియేనుగులు తెప్పించి పన్నెండు స్తంభాల మక్కామసీదు పెండిబంగారు వరోస్తు తీసియిచ్చి యేనుగుల మీద పెట్టించెను చెరువుగుండాసామానుదరోబస్తు వొంటిలమీద కట్టించెను పదార్థం బహ్వాది యెడలయిన సామానులు బండ్లమీద కట్టించితాను గంటి పట్నానికి కనాగాచేసెను చుట్టుచుట్టు పూళ్ళలో తుండే నడచి

రుల పిలిపించి నాలుగు దలస్కారులను దెప్పించి హక్కారులకు వరహాయిచ్చి కోట కాపడగొట్టించి శుద్ధముజేసి వివిధచెట్లను ఏర్పరచి బండియెక్కును ఫకీరువాడు చక్కవచ్చి అట్టి నాచిలుకను యివ్వడా పూజోపోయి భిక్షమైనా యెత్తుకుంటాను చిలుకను నేనివ్వను నీకు దిక్కువుంటె చెప్పకొమ్మనెను అరె నాయర్థ సాణముకూడా తీసుకొంటావటరా వాడుచిన్నవాని మీదపడగానే చిన్నవానిచేతిలో చిలుకతల కాయయున్నది. ఫకీరువాడుచేతిలో కాళ్ళుదొరికించుకొన్నాడు విడవరవిడవర బాలవద్దిరాజా, నేనిడువను విడువను ఫకీరుసాహేబు అవతలగాను యివతలగాను యిద్దరిసందున గయాకొట్టును. అల్లాఖుదాయంట ఫకీరుసాహేబు, భోరుకొండవలె విరుచుకుపడ్డాడు ఫకీరువాని ప్రాణంపోయింది, చిలుకచచ్చెను ఫకీరుచచ్చెను.

వ. అచ్చటనుండి బాలవద్దిరాజు వీనిని పదార్థంబువలన మనసుంచక మన కన్నవస్త్రానికి తక్కువయున్నదా? ఆపోయ్యెబండ్లు మరల తప్పించియీటై యింటికి ఫకీరుల పిలిపించి ఫకీరువాని గోచినుట్టును మూడా మడ పొడుగున పూలతోటలు వేయించెను. రుద్రజడ వనములు న్ను జేడిమామిడి వనములున్న పననవనములున్న బర్తిగా వేయించె వరకు యీతోట మూలముగా అశేక్రదవ్యములు కర్పాయెను మండ లదినంబులు దినవారంబులు చేయించెను. మిగతద్రవ్యంగాను ఫకీరుగోలి కాడ కొట్టుకట్టించి ఆకొట్టులో ఈర్థధనము నిల్వచేసి ముప్పయి మందిఫకీరులక్కడ కావలియుంచి ఫకీరువాని పేరుపెట్టి నిత్యమంత సార్లు బాణివేసి ఈపదార్థమీరందరనుభవించమని వాండ్రకు వప్పగింత పెట్టి అక్కడనుంచి బాలుడులేచి పానుగంటి వట్ను మొచ్చి ఇంటివద్ద నేబాలుడుండగా తండ్రులురాజ్యభారముచేయ వెళ్ళినారు. గండియెట భూములకు అరుగురురాజులు వెళ్ళినారు భూచక్రపాణినికి కార్యవద్ది రాజువెళ్ళెను. బాలవద్దిరాజుఅత్తగారు అంగ్యమిచ్చిన అగుపట్నాలకు రాజ్యంబుచెయ్యవెళ్ళెను. వారున్న సుఖోపాయముగా రాజ్యముజేడ్డు యున్నారు శ్రీరున్నారాజుగమూర్తి సహాయమైయున్నాడు గనుక ఈ బాలనాగమ్య కథ విన్నవారికి దోషములుతోలగి భాగ్యముగల్గు.

బాలనాగమ్య కథ సంచిక పూర్ణము.

శ ర త్ బా ఋ ర చ న లు

శ్రీకాంతి	7-0-0	వరణేత	0-12-0
సలిత	3-0-0	బసిబహన్ (బసిదీధి)	0-12-0
కేషు పశ్చ	4-0-0	నారీర్ మూర్త్య	1- 0-0
చరిత్ర హీనులు	5-0-0	నవవిధాన్	1- 4-0
గృహదహనం	8-0-0	సుమతి (చోటాబాయి)	0-12-0
దేవదాసు	1-8-0	పదవి క్షేత్ర	0-12-0
చంద్రనాథ్	1-8-0	కాశీనాథ్	0-12-0
బైరవి	2-8-0	నిమ్మతి	1- 0-0
విప్రదాన్	2-5-0	శ. త్ కథలు 4 భాగా	4- 0-0
భారతి	4-0-0	రాజేశ్వరీ పబ్లికేషన్సు	
స్వామి (మావారు)	1-0-0	విక్షుకి (సాంఘిక నవల)	1-0-0
అనుపమాదేవి	1-0-0	గరిబ్	1-0-0
విరాజ్ బహు	1-4-0	నాగమ్మ	1-0-0
అరక్షణీయం	1-0-0	ఎడ్మిండ్స్ (డిటెక్టివ్)	1-0-0
బ్రహ్మగిరి	1-4-0	మాధురి	1-0-0
పైకుంకుని వీలునామా	1-0-0	మాహిని	1-0-0
పూజారిణి	1-8-0	రుద్రమదేవి (చరిత్రాత్మక)	1-8-0
పల్లియులు	1-8-0	అమరవిజయం	1-8-0
సుభద	2-0-0	చాందాసుల్తానా	1-8-0
దత్తా (విజయ)	2-4-0	సురన	1-8-0
హేమాంగి	1-0-0	సాహితీక	1-0-0

ప్రాప్తి స్థానము:

కాళహస్తి తమ్మారావు అండు సన్సు
 సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో, (స్థాపితం 1952) రాజమండ్రి.

శ్రీ: ౨

ఆత్మబోధామృత తత్త్వము

(1, 2, 3, 4 భాగములు)

ప్రచురణకర్త:

కాశీహస్తీ తమారావు అండ్ సన్స్

మొన్నకాండ్రాజ్ జ్యోతిష్. (స్థాపకం 1882)

కలకత్తా

వెల 9/-

స్త్రీల వ్రతకథలు

(1, 2, 3, భాగములు)

రచన :- శ్రీ బాలాంతపు వేంకటాచార్యుగారు

అంగధదేశమంతటను, బాలాంతపువారి నోముల కథలు ప్రతి యింట చెప్పుకొనుట వినేయుండవచ్చు, యిప్పుడు స్త్రీలంతా సులభముగా చదువుకొని యీ నోములు పట్టుటకై చక్కని పద్ధతిలో సులువైన కైలిలో వ్రాయబడెను. ప్రతి ఆంగధస్త్రీ వాస్తవములందు అలంకరించదగిన గ్రంథరాజము. యిట్టి గ్రంథము ప్రతి ఒంట నుండుట సాధ్యమగును వింతలేదు. మూడు భాగములు కలసివున్న ఈ వుస్తకము నందు శ్రావణ మంగళవారముకథ, వరలక్ష్మీ వ్రతకథ, దంపతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు అదివారంకథ, పోలి స్వర్ణమునకు వెళ్ళుకథ, పోలాలమావాస్యకథ, కుంకుమగారీ నోముకథ, పండుతాంబూలాల కథ, గంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుముగ్గులనోముకథ, నిచ్చిదానందంకథ, కైలాసగారీనోముకథ, సహస్రపదాలకథ, భాగ్యాదివారమునోముకథ, అట్లతద్దినోముకథ, కళ్యాణగారీనోముకథ, మున్నగు 90 కథలు యందు పొందు పర్చబడెను. మంచి పేపరున్న, చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి ఆంగధలోకాని కిస్తున్నాం. యిట్టి అదను జారవిడువక నెంటునే ఒక కాఫీ తెప్పించుకొనడు. వెల రు 1—0—0 మాత్రమే

ప్రొత్తిస్థానం :

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్స్,

వంశీకాండ్రు కడివో. (స్థా 1882)

రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీ రక్ష
శ్రీగురుభ్యోనమః

శ్రీ ఆత్మబోధామృత తత్వములు మొదటి భాగము

తత్వము — సాక్షి — జటతాళము

ఏమిజన్మము ఏమిజీవనము. యీ మాయాకాయము ఎన్నాళ్ళ
[2] పుడిది. మూన్నాళ్ళముచ్చట గురుసేవజేయని దేమిజన్మము యేమి
జీవనము. యేమిజన్మము యేమిజీవనము యేమికాశ్వత మేమిసౌఖ్యము
యేమినాచారభగర్మము స్వామినన్నిట జేసిచురచెను. యేమి! దంశిగా
భూనుండలంబైన యొడిచుకూడంగ శుక్లము. మెండుగాళోణితము
పైబడ అండ్లమీ గర్భముననుండియు పిండరూపము ధాల్చుచుండుగదా
విలమూగ్రములలో ఖండమై పడియుండవలయుగదా! అందులోక్రమ
తల్లి పిండైతనను తెలియబడదుగదా. యీ పిండకోశము నిండుదిన
ములు గండిమేనుగదా. కొండగృహలో నిండుపగదిని గుండెలదురుచు
దండిమిడుకొని. పిండులోమ్మిది నెలలు జూచుక. యుండలేనని జనన
మైతి. యేమిజన్మము యేమిజీవనము గర్భవరకమువాటిభువిలో నిష్ఠ
యముగా బెరుతుమంటే. దుర్భరమైనట్టి న్యాధులు కొబ్బవనుచూర
గడ్డోయను పర్భిము నిమిషమున లేచుకా. తల్లి పల్లెగురు దెబ్బ
లక ముల్బందించునుగదా. నిర్భాగ్యునిని పల్లెండుగురుచులుగోరు
గదా. అబద్ధవాదములారాధనోధము లేగుగదాయగదా యేధయము
లేకుండగ తిలకధయమొక ప్రభువులెన్నగు శుభముజగమునుచూడ
తోము శబాసు యేమిభూసులు జీసెను. యేమి! ఏమిజెప్పడు యోగ
విజ్ఞున గోమలాంగ. మోముజూగని. కామగగర్భదులకు సహ
జేమిబుట్టక మానదియ్యయో కావరము కనుసిగ్గుయిండుగదా. ||

వశమును పరభానులెడ నును కారమిడునుగదా! కమలాక్షి! మాం
 నపు న్ననములందే మనసునిలుచుగదా! మనమునను భ్రమజేంది మరి
 యొక కమలనేత్రును పెండ్లియాడి వినులమగు సుజ్ఞానమిడచి కుమారు
 లనుగని బ్రమనుజక్లేటిదేమి పుత్రమిత్రకళత్ర సంపదీమాత్రమేత్ర
 ములతోగ! ధాతిలో కొమామారమున అతిసూత్రముగ భవబంధము
 లకును బ్రతుకై వడియుండవలయుగదా! తాపత్రయంబులు తగులు
 కొని దిగులొందుచుండుగదా కర్తవ్యమున తావిత్తమాన్వనచేయుచుం
 డుగదా! వలపత్రకయనుని భక్తిలేకను మనుష్యానుగదా గుప్తముగ
 లోగిండు కాదెలు యెఱుగు మేడలనుగట్టి ర్నొందిననాయ మృశు
 లై పుత్రచేతుల పోవుచుంకిరి. యేమి! దాటువకుడడ దడవణంకిన!
 కోరికలు యడబాయకుండును! ధానుతలవారెవరు పెంటను! రాను
 వృద్ధాప్యమునైనను ధీరమునంతను దెలియవామెరుగదా! యూఘోర
 మగు సంసారమే మదిగోయచుండుచుగదా! గుర్రెరుగకరిలలోదురితము
 లచే మూలుచుండుగదా! గురుసేవచేయక తిరిగిపూజుచుండవలయు
 గదా! ఆరమరలులేనట్టి సద్గురునడిగి యునుభవమైవట్టుకు ధరణిలో
 శ్రీయడ్ల రామదాసుండిది రచించెనాడుడు యే!

తత్వము — ఆనందభైరవి — ఆటతాళము

ఇదియే సద్గురువాక్యమర్కం! మది చదరసేతుక యెరుకచేగాం
 చుబ్రహ్మం! ఇదియే! కదపి పరవాక్యమెవనిల్చి వదలక వదిరెండు
 కళళాకుపైగానిలిది జాచుముది! భూమ్యాదిపంచభూతములు! వాని
 నామరూపాదులు నాస్తికత్వములూ! న్యాయాతీతము గురుయైతే
 దెలిసినా! సోమూనికళలెల్ల శూన్యమైపోవుమా! ఇదియే! ఖండమెప్పు
 డు కాదుకామా! నిండి దండిజగములూకు అండామైపోమా! ముండి
 మానపు విడియుండజాడగ లేకఖడితులై కాలదండనపాలపును! దిది!
 లేనిది లేనేదనుకు దెలిసికానిది విడిచినా ఘురులాక దెలుసు! పూం
 వంధ్యాస్త్రికపు తూలుకలరానే జ్ఞానికదలియదజ్ఞానికదలియదు || యది||
 శ్రాంతిచేగలిగి యాజగము న్నాంతయుతమూచేతనుకొన్న సత్యమే
 నిజము! నింతనింతలుమూ విశ్వమొడుక్కోడో అందు నమోతుట

అశ్వత్థాన వేద్యమా ! యిది ! కోటయార్యులపాద సేవా ! ముదినాటికబ్బాం
తమైనది మంచితోనా ! బూటకములుగానా చోటు వీరయోధాని
మాటికి బిలుతురు మానవులందఱు ! యిదియే !

తత్వము—శుద్ధసావేరి—ఆటతాళము.

జేవులెనుబడి నాల్గుపక్షులు చావుపుట్టుకులిక్కడ ! యెవరుచేసిన
వారికర్పిము లనుభవించేదక్కడా ! జేవు ! తిల్లిదండ్రులు అన్నదమ్ములు
పతులు సుతులను యిక్కడా ! వెళ్ళిపోయేటప్పు డెవ్వరురారు మనతో
అక్కడా ! జేవు ! పంచభూతమువలననే ప్రపంచమైనది యిక్కడా !
అంచితంబుగ నామరూపము లేనిస్థలముందక్కడా ! జేవు ! దొంగమా
టలుజెప్పి దొంగని భంగపుచ్చు దిక్కడా ! సంగ తెరిగిన ముము
డుజెట్టి సాగదీతురు అక్కడా ! జేవు ! మనమే బుద్ధ్యహంకార
చిత్తము లాచిపెట్టిదె యిక్కడా ! జనన మరణము లేని స్థలములుజేరి
పోదురు అక్కడా ! జేవు ! గురువునని మెడనిండ గురుడులు వేసి తిరు
గుదు రిక్కడా ! పరమదు క్షమానిర్దులెల్ల పసందుచెయ్యరు అక్కడా !
! జేవు ! కర్మకర్మ వివేకజ్ఞానము నెరిగితిగ దిక్కడా ! సత్యశోకము
జేరిటకు నడువ యమ న్నది అక్కడా ! జేవు ! కులము లాచారంబు
లెన్నటను వలయుమునందక్కడా ! అల్లవెకుంఠంబునందున లేదుభద్ర
ములక్కడా ! జేవు ! కామక్రోధలోభ మోహము కాల్చివేయిందిక్క
డా ! ప్రేమతో ఏరావతంబుపైని యెక్కుడు లక్కడా ! జేవు ! రంకు
బొడిచి అడవి వృక్షులు రాలిపోదురు యిక్కడా ! కాకతత్తులచేసిభటులు
కోసివీయదు రిక్కడా ! జేవు ! యాదాపింగళ మధ్యమందున వివరమెరు
గిందిక్కడా ! మూడుయెరులచ తెన రిక్తిమ క్తిగలదటఅక్కడా ! జేవు !
భనవిద డెముచేల గర్వము నొంది తిరుగుద రిక్కడా ! అశలమం
దన వేసి దగ్గము జేసిపోదురు అక్కడా ! జేవు ! లెక్క లేనటువంటి తే
ల్పుల మొక్కితము వినుమిక్కడా ! ఒకడండెను జగము కెల్లను నిక్క
మిది సుప్రసిక్తి ! జేవు ! మూలపులయిజేను తారకమర్కతి మెరుగని
దిక్కడా ! జ్ఞానయిర్దియమైన జన్మతో నెరిగితే ఫలమిక్కడా ! జేవు !

అశకశములెల్ల మొదటికి గోసేసేసే యిక్కడా | వానికా నారా
యణ హరిదాసు వేరుట అక్కడా | జేవు |

తత్వము—కాంభోజ—ఏకతాళము

గురుని భజించు జీవా ఓ అనాథజీవా గురునిభజించు || జీవా |
గురుని భజించు జీవా పనవి నీ కేమికొడువ || గురుని || అండాండములు
శోధించి | కుండలి శోధించి కొండాపై నుండి జీవి వో అనాథ || జీవా |
గురుని | బ్రహ్మాండ భాండములలో బహింగమున వెలిగే బ్రహ్మపు
నీవేగావా వో అనాథజీవా || గురు || సత్సత్సానాంతరమైన యుక్తిని
ధానమైన సత్సామునీవే జీవా ఓ అనాథజీవా || గురు || తిరిగొండ ఆదీ
కేవల సరపతి సుబ్రహ్మణ్య గురువాని నమ్మ జీవా || గురు ||

తత్వము—ఆటతాళము.

ఏదిరా యీ జనన మరణము నిజబోధగవినా లేదురా యీ
మోక్షసరకము | యేదిరా యీ జననమరణము లేదురా పరిపూర్ణమం
దునవేదశాస్త్రభ్యాసములు విడనాడువారికి | యేదిరా తాను వద్దిన
చోటు దెలియూడు | తనతోటి సర్వము తల్లిపోవుబాట దెలియూడు
లేనిపోని వ్యష్టమందున యేనుగులు గురాలు రథములు | సేవలు
సేనాధిపతులు అయోవిసంభవమైన తినువులు | రాజలేడు మంత్ర
లేడురా | రాజొక్కడుంటే గాజకడియము లెందుకొవరా | రాజ
లేని కయ్యమాయెను రాజ్యకాంక్షలు దబ్బరా యెను వాజపేయలు సో
మయాజలు వాంఛకలలో వార్తలాయెను || యే || దిక్కులేని దొరతన
మూరా | దిక్కుక్కటంటే నిక్కముగ యీ జపములవునుగా | దిక్కు
లేని తనువులపై పెక్కుగా శాస్త్రములగాధ | వొక్క రెప్పపాటులో
పల బొక్కలబెట్టి నిక్కుజేవుడు | ఏది | ఎన్నిటికిని నమ్మరానిది | యీ
భంగురంబని యెన్ని పేర్లుపెట్టుకున్నాది | తను తాను గన్నమాక్ష
వన్నమాటలు సున్నలాయెను | వున్నవా పరిపూర్ణమందున నిన్ను
నే చెరచీనవ్వుడు || ఏది || వింతలు వింతలు తోలుబొమ్మలు పరిపూర్ణ
అలధిగా | ముంతలూ యీ కీలుబొమ్మను | భ్రాంతిరహితమైనగురునికి
చెంతలేనిపోదకాక్షరి సంతతాము ద్వారకాక్షరి చింతనా | జేసేటివా

తత్వం—తోడిరాగం—అటతాళము.

కారుణగురు వెదుకు తిరుగ జన్మములేదుగురుకరుణబడవేయవే
చిలుకా! గురుకరుణబడసి జేయది మహామధురమై రమ్యమైయుండువే
చిలుకా || కా || మనసానానారెల్ల మనము చూచుచుండ మట్టిపాలై
నారె చిలుకా | విషయంబుతో మనమునద్దురుచేరి పరమాత్మను దెలి
యనే చిలుకా . కాలయని యీ మనకు పొరిగింటివాడనుచు కాల
కాలము పలియు మనసా | కాలకాలము నలిసి కళలునంటియుగురుని
కలిగియుమును జూప మనసా | కా | పాలలోచను డనుచు దీనుడై యు
న్నాడు విజయనుచును పలియువే చిలుకా | ముమ్మాలకోలో మహమ్మా
యియన్నది అది తెలియవేసికు చిలుకా || కా || రెండు నొకటి చేసి
రేడించి హంసనూ దండిగా గురిగనవెచిలుకా | దండిగానద్దురుడుకుండ
లికినెనుండు పండువెన్నెలనకుమ చిలుకా || కా || అలబిడ్డ యనుచు
అశించియుంకిన! వీలు దలియదునీకు చిలుకా | అలబిడ్డలవిషచియాకాళ
తీతుని అచ్చట జూడవే చిలుకా || కార | వదిలకు గురుసేవ పదిల
ముగ జేసితే అదిసికు దెలియునే చిలుకా | అదిసికు దెలిసితే అనందరూప
మై అత్మనీవాడువే చిలుకా || కార | గర్వపడకు నీవు నిర్మాణమందున
సర్వేశ్వరునిగూడు చిలుకా || మనరామబ్రహ్మము గురుడు పరుడైనాడు
అతని దెలియవే నీవు చిలుకా | కార |

తత్వము—భైరవి—అదితాళము.

ఎక్కడా జూచిన నొక్కడై యున్నాడు అక్కారో యితడెవ్వ
రే! నొక్కఘడియలోను వైకుంఠముసగినా | చక్కనిసద్గురుడే నో
దెలియారో | యె | నామరూపు లేక నడిచిది లోపల నాట్యమాడె దె
వ్వారే! నారీచుణిగోవినవె యతని సేవించితే నాటకధారుడోనో నో
దెలియారో | యెక్కా | చూపులోనిజూడ చూపరై యున్నాడు దావున
యితడెవ్వరే! చెప్పాచూపరాని చిహ్నమాపమైనట్టి యాపరంధాములే
నోదెలియారో | యెక్కా | చూపులోనిజూడ చూపరై యున్నాడు దావున
జోగియితండెవ్వరే! గట్టిగ గురుబోధ గుట్టుదెలిసి బ్రహ్మవిష్టవిహార
గను చూడవె ఓదెలియారో | యెక్కా | అడవిందాండ బ్రహ్మాండము

లోపల నిండియున్నది యెవ్వరే! పండువెన్నలరీతి గండిగావెలిగే
అభిభండమయకుడు గవలేవాచెలియరో! యెక్కా! సృష్టిలోపల సం
భ్రుచ్చదనేనాని నిష్ఠుపల్కెను యెవ్వరే సృష్టిననువుల పప్తముజేసిన
కష్టాగురుండు గదవె వోచెలియరో! యెక్కా!

గురువరంపర మంగళహారతి—ముఖాని—అదితాళము

భామలందరుగూడి హేమపల్లెరమండు ప్రేమతో కర్పూర
జ్యోతిసిలిపి | శ్రీమించు నచలసః సిద్ధిబొందిన పరంధామఃలా శ్రీధరస్వా
ములకునూ | జయమంగళం నిర్వీశుభమంగళం | జయజయ మంగళం
మహాత్మినమంగళం లక్ష్మలక్ష్మముగాక పక్షేమన్నది లేక అక్ష
యంబైయన్న అచలమెరిగి తక్షణము యెరుకనూశిక్షజేసినట్టి యీ
క్షీరిని శివరామ దీక్షితులకూ | జయమంగళం | గొప్పకొంచముగాక
తిప్పలేమియు లేక యెప్పుడున్న బయలుచొప్పున దెలిసి | చప్పుడని
యెడి దాన్నిలిప్పించునట్టి మాయప్పయో ఘన అప్ప బ్రహ్మమునకు |
జయనామరూపముకాక నీమనిష్ఠలు లేక యేమని యవరాక యేక మ
యినా | భూమిమర్మము దెలిసి కామమణచిన పరతి | రామనరసింహ
గురుస్వాములకునూ | జయ || పుట్టుచావులులేక పూర్వకాలమునుండి
చలువలెడల కేట్టులేసి | బట్టబయలును కనిపెట్టివేసిన రస్యమప్ప
య్యొకు | జయ | అందుయందునక రాక యెందుజూచిన నచ్చితానంద
దిహితిమై యలరుపదని | ముందుగా గని మాయ నెందు నిల్వగ నీక
ళుండివేసిన సుందలార్యలకునూ | జయ | ఏరుకమరుపులు నెగె యెరు
కచి పరపూర్ణ మెరిగి యెరిగిన యెరుక నెగజమ్మి | యెరుక మోగుపులు
లేని పరిపూర్ణలైన పరిమాత్మదౌ పరిచన్నయ్యకివెదూ | జయ || తల్లి
దండ్రీయు దాతదైవమై గరుడినను నల్లమున గనిదగముకెల్ల జేసి |
యెల్ల కాలములందు యేకరీతిగానెల్లు మల్లెవెద్ది కృష్ణ బ్రహ్మమునకూ |
జయ | అంతరియంతిసరాక ఎంతరిమియు లేక ఎంతిములు బలకగను
పడిలకు గనూ | పంతరిము లొక్కరీతి సర్వనాక్షయగాగ వంతుడౌ తిరు
నగిరి కృష్ణునకునూ | జయ || చాలయేమియు లేక తేటగా కనబించె
మాట లయమగుచుండ చోట దెలిసి తేట తెలివిని గోటిమిటివేసిన

యట్టిమేటియా కోట యాచార్యులకును |జయ| శరణు శరణియన్న
పరమభక్తులకు పరమార్థంబు యెరిగింప పనియుబూని | ధనూజవీటి
పురమున నపుతరించి సత్వరములొనగెడు వీరయార్యులకునూ |జయ|
రాకపోకలు లేక యేకవిధమై లోకాతీతమునుగాంచి ప్రాకటముగా
లేక గల్గిన గల్గివమాయ లేనే లేదని దెలిసి తాకకుండిన కృష్ణయాభ్యు
దౌసగు ||జయ||

మొదటిభాగము—సంపూర్ణము.

శ్రీ ఆత్మబోధామృత తత్వములు రెండవభాగము

సీ! కాననభూమిలోన కస్తూరికోనలోన మందరగిరిమీద మట్టి
చెట్టు! చెట్టుకొమ్మలు చచ్చింప బడిమార్లు కొమ్మకొమ్మకు కోటికోతు
లుండును | సుందరంబైనట్టి నడికొమ్మమీదను నక్కయొకటున్నది చు
క్కవలెను | చుక్కకుతూర్పున నశ్శిరమైనట్టి సూర్యచంద్రాదులు
లేజిల్లు | దీవికర్థంబుజెప్పిన దేశిరునకు | నెలలుపల్లడెంచు గడువిస్తీ
నేర్చుతోడ | చెప్పగలిగితే నేనిస్తు చిన్నమాట | చెప్ప లేకుంటే నేను
గుడు చిన్ననగవు

నాదనామక్రియ రాగము—ఆటరాళము

ఓంనమశ్శివాయ సిద్ధమైనపదవి | ఓంకారమేదిరావోరి | నదు
సగాత్రికూట | భూమధ్యమందున్న | నాడెవ్వడో చూడరోరి | ఓం |
ఆ ఆ లు యెనిమిది అక్షరములకు మూలకారుడెవ్వడో చూడరోరి ఆకా
రమున చిలుకవాంసతో గూడుకొని | ఆటిస్తాన్నాడురోరి | ఓం | కాలా
లుపల్లడెంచు కర్ణములుజేసుకొని | కన్నుమూసుకచూడరోరి | కలలేకు
లైదునా కాంటిటకటున్నది | కలకంటుడెరుగరావోరి | ఓం | తథదధా
యని సర్వంబు తానెరిగి తలుపుతీసుకచూడరోరి తగతేర కాదనై

శ్రీ ఆర్యభామ్యుత రత్నమలా

దైవాలయంబున | నేటగానున్నాడురోరి | ఓం | యరసనాయకా
హ్మం | హరుడెవ్వడో చూడరోరి శవ | సహాయశివపోతులూరయ్య |
సాక్షిగా నున్నాడురోరి | ఓం |

చక్రవాకరాగం—ఏకతాళం

ఈజన్మమిక దుర్లభముగా | వోరి సాజన్మసాకారి సద్గురునిగవ
రా | ఈ | పంచాక్షరిమంత్రం పఠవేయన్నా | పఠవేసితే యమును
పారిపోవన్న | పారిపోతే అంబ ఘమిచ్చువన్న | ఫలమునందినవాడు
పరమగురుడన్నా || ఈ || మూడారువాకిళ్ళు మూయవలెవన్న | యి కి వా
కిటనిలిచి తలుపుతీయన్నా | తలుపుతీసితే అంబ తేజమిచ్చున్న | తేజ
నందినవాడు తాగురెడోయన్నా | ఈ | ఆననదులమీది అంబపుం
డన్న | అంతిలోనున్నాంబ అటలాడువన్నా | అట్లాటలోనుంచి అర్థముం
డన్న | అర్థమెరిగినవాడు హరిగురుడోయన్నా | ఈ | నాసికములోనృ
ప్తి నడిపించుమన్నా | నడిపించిమనోనిపు నమ్మియుండన్న | నమ్మిన వర
రన్నీరమెక్కన్న | వీరమెక్కితే అంబ నిలుచునోయన్నా | ఈ | జం
టగోవులురెండు అంటివూడన్నా | అంటివూడమేయ మరచినిలువన్న |
మేనుమరచి ఘంటానాథ మినుచున్న | నాదమనిపోసులూరి నమ్మి
యుండన్న || ఈ ||

గూటినున్న చిలుకపోయెను | గూటివేటికి | కాటియందెవకా
ల్పదాయెను | గూటి గూటినున్న చిలుకబోయె | గూడును మాటాడ
బాయె | యేటికి ముగూడులలో | నూటికి బడిని గాని | గూటి | యేడు
మిద్దె చాలుచున్నది | యెగ సెగసిబో | నీ కలలో గానచున్నది |
మూడులుయెవలెవగాని మిద్దెనూలు మిది | గూటి యుండును
గుంపుగుంపుగ | తోడుగా నూటినిదలియగ | గూటి | మారుచుండ
గానబోయెనూ చూపువరాస | బూడిదెన్న నేలవాయెనూ | గాని
చేతులమాటలాడదు | వేదికాల్పికో నవవదలగు చూచివత్తురు హి
తులు సతులు దోచినట్లు నో దుచ్చుచుండును మోగి | ఆలవిడ్డలున్న నూ
టికి | వారలగూడి | మేలుగా బ్రతికన మోగి | తోలుబొమ్మలోయున్న
రాజ | దోవబట్టి వెళ్ళిపోవగ | చాలు నా బ్రతుకాని యెంచి | నాగిరి

జనానందరు || గూటి || శ్రీనివాసపురమునందున - పండరినాథునిని
బూజు మఱిలో నిడుకొనియున్న - నీ విదానమెరిగి దానవేణుగోపాలు
|| గూటి || కానియని భజనచేయుము - కనికరముతో కాలమెల్లను గూ||

వరాళిరాగం—ఆదితాళము.

అంతరామమయం - యీ జగమంతా రామమయం - | అంత
రంగమున - నాశ్చిదామాడ - సంతరూపమున వింతలు పలుపగ | అం
సోమనూన్యులును - సురులు తారలును - ఆమహాంబుధుల నవనీజగం
బులు | అం | అండాండంబులు - పిండాండంబులు - బ్రహ్మాండంబులు
| బహ్మలు మొదలుగా || అం | నదులుచనంబులు - నానామృగములు
వివిధకర్మములు - వేదశాస్త్రములు || అం | ఆప్యక్కులును - నాదిశేషం
దును - సిద్ధవస్తువులు ఆపద్వర్గము || అం | ధీగుడు భద్రదాచల రామ
దాసుని కోరిక లొసగెను - తారకనామము || అం |

త త్వం

| బహ్మజ్ఞాని గురుడెరుగండి - జ్ఞానఖడ్గముచే నజ్ఞానముభేధించి -
మాంసమ నవీడి మమతేవీని || బ || మదమాత్మర్యములను మాయ
పరచి నిష్టచెదరక మననీరగ ట్టెదుర - దృష్టికదలక చిత్కళలంఘేదుర -
అట్టినుదురు వెన్నల బయలుగవయెదుర - పూనియెదురులే కనులయ్యే
మయ్యేరురా - నిదురజెందినరీతిని నిలచినయోగికి కదిలేరెప్పలపాటు
లేకుండురా || బ || బాహ్యత్వప్రపిశాచగుణాదులచే - లీలచేయుచుధరను
తిరిగేరురా - వానికాలూని భయమెందు లేకుండుర - చిన్నినీలతోయద
మధ్యలీలచేరురా - అందువలలాడెడి ముక్తిగోరేరుగ - గాలిమనసు
దృష్టికదలకుండినవారి కేగోకమున భయమేముందిరా || బ || ఆకాపాళ
ములేని అనుభజ్ఞానికి మోసబుద్ధులు వానిజేరాపుర - వానిశ్వాసాము
లానబ్బుచుగిగుండుగా - వానిపాపమే గురుస్థలమనియేరురా - కాసులమీద
నిరాళి కీసి భద్రవారము మరచి - నీదినాదని సాంతంలేకుండురా - వాని
పాదముపై కాయిలే కాచుండురా దేహానాదికాదని మరచితిరిగేదుర
కోటిబాధలైనను సంతోషించేదుర - బోదవేదాంత సిద్ధాంతమతములను
సాధులసాంగత్య మిడుచేదురా || బ || ధరణి సద్గురువుల తరచు జూచితే

వారి పరిపూర్ణ యనుభవమిట్లుండురా - త్రోవయెగినవాడె గురైకు
గునురా - లోకవరులకు యిది అంధకారమురా - నిజవరయోగి వడచే
త్రోవయేదిరా - వరవారాయణవాసుని వరమిట్లుండక - గుదులేని
గురి సంగం కొననేలరా || బ్రహ్మ ||

శ్లో ౦

ఏదిరాకులం నాకులంబని వడిచేబాగా - యేదిగా కులము
హెచ్చుకులముఅని యెగురుతావునీవు - హెచ్చుకులము - పవుండేచోటేదిగా
యెగురుకున్న నారే యెచ్చుకులముగాని - యెగురులేనివాడు హెచ్చుకా
దన్న || ౧ || నాడయి కేకులము వాటియుండగాను నాభును ఒక్కతెయుండ
గను నాటి నేటివగును విడుచుచూయుండంగ - వడినుద్యవచ్చిన తిరు
మంగ్రమున్నా || ౧ || అంటరాదు అని అంటనే అంటు - అందులోనె
పుట్టియున్నాడుగా - అందులోనె మునునూర్లులు బుట్టి అధికమైన
కులము - యెడిపురుగునా || ౧ || సచ్చి సచ్చి పుట్టువాడై ములండంగ సకల
జీవులకల ఒక్కటేగదా - సందు తెలిసియుంటి విందేహం జెలుగును
సమైది మాటలాడకురిన్నా || ౧ || తొనలోనలోలు ఒక్కొక్క చేరితే
రెంటినడును మురికి ముద్దాయెను - తొమ్మిది నాలుపుండి జైటవస్తే
లోనమాడబోతే ఒకటివాననా || ౧ || తనలో తాను యెగి తాం ము
కటిర తనువునంతివాడ ఒక్కటేగదా పట్టులేనిమూల తెన్నియాడినగాని
భాపము యెగుగక మోసపోకన్నా || ౧ || వీరియ్యవానుడు దెప్పిన వివ
రము - యింపుగ నీవు తెలుసుకోరా - ముందపెద్దంవల్ల పన్నావో
లేదుగానిముచ్చట - యిప్పుడు వివరించన్నా || ౧ ||

భైరవిరాగం - ఏకతాళం

ఇంతేర తుదకుగాబాయ్మేది | సంనానులబ్రతుకు || ౧ || యిల్లు
గట్టివాకిగట్టి | యిల్లాయి బిడ్డకులెట్టి | యింటివాడు జెప్పవల్లు వివ
కుండగా మూగడితేను | యిట్లొకటని ఒక్కొక్క | సెకినామ్మ
కదా చేతి | గొడుగొకటా అంతా వోవారనమయ్యేకు || ౧ || బాల
ప్రాయనాటినుండి చాలాచానా బహుకష్టింది | బాలలట పెంది
మింది | పనిజెప్ప వాళ్ళుకోపింది | చాలుమరా సునారమురా | ని

కేలమరా సారహీనముగా ! అంతా నొకపాఠవ బాధ్యేరు ||ఇం||
వక్కనోటి కెయ్యకుండా | రొక్కముగూర్చి రేపు | రెక్కలువుడిగిన
వెనుక | చక్కనోటికి వక్కడిగితే | వొక్కక్కటా | నీలైసికి ఆకో
క్కటా పొవ్వొక్కటా | నెతికిచుక్కొక్కటా చీచీవెళ్ళిబామ్మనబా
ధ్యేరు ||ఇం|| మెచ్చిమెచ్చియాడాడ | చెచ్చి తెచ్చి యిచ్చియిచ్చి |
నొచ్చియున్న వేళిలో లెసుకు కర్చుకొక్క కానడిగితేను | తెచ్చితివా
నాచెతి కిచ్చినతివా | నన్ను మెచ్చితివా | చిచీనూచచ్చిన లేనందుపోరా
||ఇం|| నైపుగ శ్రీ సింహపురిని చెన్నూరు చెంచయ్యగురువి | చక్షు
లారత్తుకు సేద్యేపమున నిజముగ నిలువనిచ్చేప | మళ్ళీ హెచ్చనా |
జగము మెచ్చనా | అంతు వెలుసుకో వీరాస్వామి అందరికి ఒకసారని
జెప్పెను ||ఇం||

త త్వం

కోటలాటకోటా | జగతిలో ఏకోటలేనూ | వెయ్యిలుగుజుల
కోటైయున్నది | ఏడుజేవులను బారుచున్నది | యెగిరిపొయ్యే గుట్టి
మన్నది | వెళ్ళిపొయ్యేదెబ్బాటైయున్నది ||కో|| కొండనడుమును కొంగ
యిన్నది | కొంగముక్కులో లోకమున్నది | కోటిచీపములు వెలుగు
చున్నది | కోటివనానికి ఫలమాచున్నది ||కో|| ఆరుకొమ్మల ఏనుగు
న్నది | అయిదుకోతులను మేల్పుచున్నది ||కో|| ఆఱల యీశుల జూచుచు
న్నది అతిశయమైన అటాడుచున్నది ||కో|| మేఘములేనిది వర్షము
న్నది మేకిలైనది మేల్పుచున్నది | మేఘములు... మేయచున్నది
మేలివైన వైభోగమున్నది ||కో|| మూలాధారమునందునున్నది
మూలమూలక కిరుగుచున్నది మూలస్థానము ఒకటైయున్నది మూల
శ్యామలై వెలుగుచున్నది ||కో|| నాడుములైదు బాగాయిన్నది నాల్గు
దిక్కుల మోయచున్నది | నాణ్యమైనా భోగమున్నది | నాడుదేవు
మందు యిన్నాడు ||కో|| ఒంటిస్థభము మేడియన్నది | వొంటిచూ
పు... చూచుచున్నది | పు... నెప్పుడున్నది | వొకటి వొక
టికి... చున్నది ||కో|| పడమూడనది వెలుగుచున్నది | పా...
మున లింగమున్నది | పా... పండుయిన్నది పరిమధిక్తు

లకు యెరుకై యున్నది |౧౦| వీరబ్రహ్మమువాక్కుయన్నది - వివరము చెలిపితే బాగై యున్నది - అంతలోపల అన్నియున్నవి - విధిలోపల వెలుగుచున్నది |౧౧|

తత్వం (ప్రారబ్ధకర్మము—జనురాగము

ఎక్కడిమోహము యెక్కడిసంసారము - మెవ్వారి కవ్వరే-చిక్కులోపలజక్కి - చెడుకాకివలెనీవు - జక్కి మోసముజెందకే - ఓ మాయమనసా |౧| ధనముసంపాదించి - తానైన తనలేక దానధర్మమునేయక - తనదని పూడ్చిపెట్టిన గుల్లకాసైన - తనవెంటగా నేర్చునా - ఓ వెట్టిమనసా |౨| కండలు యెముకలు - మొడైన ప్రేగులు నిండిన మలమూత్రము - దండిరోతలుగల - బండదేహము లేవు మండిపొయ్యే చెరుగవా - ఓ మాయమనసా |౩| కొల్లగ పిజబంధు - కోటిగల్గితాను - వెళ్ళిపొయ్యేటప్పుడు - యెల్లచుట్టమా - పొరలి పొరలియేడ్చురుగాని తనవెంట రానేర్తురా - ఓ మూఢమనసా |౪| నీచవృత్తిని మిగుల - ఆశపరులను - యాచించి నేవించి - భూచక్రిమేలేటి-ఆచక్రవర్తులు గొచ్చైన గొనిపోయిరా - ఓ మాయమనసా |౫| రాజనగరమందు - రామచంద్రులభక్తి - నేవించి పూజించి - యే జన్మపాపము - యీ జన్మపాపము గూలి యీజన్మమీడేనునా - ఓ మాయమనసా |౬|

తత్వం—నామావళి

సంసారి మన కసారాపారుని దలంచుకోరి |సం| ఆర్థముపైరాత్రి తుడను వ్యర్థము నేయగవలదు - సార్థకము నొందరోరి |సం| చప్పుడు కాకుండ పోతుండెప్పుడో యీతనువువెడలి - జెప్పలేదకలలక పొయ్యేవు |సం| ధనము తనవెంటరాదు - తనవు నిత్యముగాదు - తల్లచున్నవారిని జూడగ |సం| ధరను మాన ధర్మపురీ మూరయ్యదానూని - సులభమైన మాట వివరా |సంసారి|

రాగం బేగడ—చావుతాళం.

చెప్పలేదనకపొయ్యేరూ నరులార గురునిచేలి మ్రొక్కితే బ్రతుకనేర్చేరూ |చె| చెప్పలేదనకపొయ్యేరూ తప్పదిదిగో గురు

నివాక్యము తప్పవోవల పోవువారల చప్పలించి రుంగుళిక్తులు |చె|
ముప్పతనమున మోసపొయ్యెరూ - యిదిగాక కొందరు | గొప్పతన
మునగోసుమీరేరూ - యిప్పుడప్పు డనగరాదు యెన్నడో యేవేళ
నోమరి - గుప్పటిప్పున దాటిపోయెడు గుట్టపడుగులు యేరువడును
|చె| తాకతప్పులు తలచుకున్నారు - తార్కాణమైతే యెక్కువాలో
దెలియనేరురూ - జోకతోడత తల్లిపిల్లలు జోడుబాసి యడవులందు
కాకికోకముచేసిప్రజలు కాయకసరులు నమలించుతురు |చె| కేకవేసి
ప్రాణమిడచేరూ - రాకాసిమూకల కాకపట్టి కలువరించేరూ - ఆకా
శము యెట్టనాను ఆగుమతములు నొంటెను - లోకమందున జనులు
అందరు నీడు అగ్నిలా మునిగిపోదురు |చె| అగలు విడిచి పొగలుదా
లేరు - యిదిగాక పట్టపగలు చుక్కులుజూచి బ్రతునేరు - భుగులు
భుగిలి ధ్వనులు మితిటను పుట్టియేగిన పిమ్మటాను - దిగులుపడుచు
ప్రజలుచాలా దిక్కులేని వడ్డుతాదురు |చె| పాతకూలు వదట గలి
పేరూ - పుణ్యాత్ములైన సాధకూలు - నంతరించేరూ - భూమిమీద
ధూముధాములు పుట్టిరేగిన పిమ్మటాను రామరామ యనిని వారలు
రాలిపోదురు తెలుసుకోండి |చె| యేముయెమో యెరుగకున్నారు -
యెంచుజూచిన యమపురికే నడవమందురు - భూతలమున నిట్టివింతలు
పుట్టియేగిన పిమ్మటాను నీతికృతయుగధర్మ మప్పుడు నిజము నిలకడ
మీద దెలియును నెరుగకున్నారు - కందువతో పిన్న పెద్దల కన్నుగా
నక గర్వములచే డాందెమేఘములాడువారిని బండుబండుగ గోతురు
క్కడ |చె| కీడుయైనను కూడదందురు - వనగూడినప్పుడు యేడజూ
చిన వాడుకొందురు - వేడుకతో శివపోతులూగి వీరభోగవవసంతరా
యలు - యేడుదీవులు యేకచక్రము నేలును బ్రహ్మాండమంతయు |చె|

తత్వము—నాదనామక్రియ—ఆటతాళము.

వహ్వతమావ జాస్తిని భచరమేషము మెకమాను మింగెగడ
మేషము మెకమును మింగెనంతలో జూచినవాడే వీడేకదా |చె| జోడు
మొట్టల నట్టనడుమ నొక జ్యోతిని తాను జూచెగదా - జ్యోతిని జూచి
జాతిని రోసి జననమరణములు లేవుగదా |చె| ఒకటిరెండుమూడుగదా

మూటిని తాను జూచెగదా | మూటిలోపల మూలము దెలిసితె ముక్తికి ముద్దులకొడుకుగదా | 11 || పూర్వమెకంబున వునుములు మూడు పూరబిల్లి మీద వురికెదా | పూరబిల్లి మీద వురికినంతలో తొండై తొంగిచూచెగదా | 12 || యెనిమిదియేనుగుల వెంటరిమి ఒక యెలుకే చిలుకయు గలసెగదా | యెలుక చిలుక రెండేకలని పరలోకంబేలక జూచెగదా | దొడ్డెనుసొమ్ములు దొంగతోలుకొని దున్నినదుక్కినా చాచెగదా | దున్నినదుక్కి తిరుగానున్న నే శుక్ర్యాతితిం జాయెగదా | 13 || పరబ్రహ్మము బేరము మానని నాసిక త్రాచును జూచెగదా | నాసిక త్రాచును జూచినదిత బాట్టానరిసింపదాసు చాచెగదా | 14 ||

తత్వము—నాదనామక్రియ—అటతాళం

దొరుదుటకు బహుమర్లభం మూఘలకు సద్గతి || 15 || దొరుకుటకు బహుమర్లభము శ్రీగురుకటాక్షము పొందజాలక కరుకుమాటలు నేర్చి తిరిగెను బెరకుజులకు నెల్లమోక్షం | 16 || దొడ్డిగుణములును నా | మతిహీనులకు | సుద్ధియేమో గల్గునా | హస్తపుద్దులు యెనుగ కను దుర్బుద్ధిచేతను కొద్దిమాటల పెద్దలను మాషిందివట్టి యెద్దులకు యిలలోన మోక్షం | 17 || దొడ్డి వెక్కవెకబులుమానునా | వలదని జేర్చి వె తిక్కబుద్ధులు విడచునా | మక్కువతో శ్రీరామనామము నిక్కముగభజియింపనేరక | ధిక్కరించి నాథుజులను వెక్కిరించి కుక్కలకు మోక్షం | 18 || దొడ్డి మూడుకాల్వలు చాటుగా | మూడంటమాట మేమోడలనునా | గాథతరమగు మాయాబడి గూఢమైవటువంటి తహస్యము రూఢిగా దెలియంగ నేరని మూడులో గాడ్డెండు మోక్షం | 19 || కాశీయూత్రలు జేసిరా గుణహీనులకును దోషములు యెడలాయనా | వాసిగను శివదాసు సద్గురు దేశికుని సన్నిధి నేరక | నిచులై హరిదాసజులకు నిందించుపండులకు మోక్షం | 20 ||

మ ఖారి—అటతాళం

లక్ష్మీన్నారాయణ కళింక శరీరం | లక్ష్మీనాయక గోవిందర మణం | 21 || లక్ష్మీనానాన సిగు దిమున కమ్మితి చాళించుమని వేకిది యాక్షితిలోన నికన్న దిక్కనగు క పేరులేరు నాగరి | 22 || అనును

పాదుచు ఆనందముగ నిన్ను - అనుదినమును వేడితి - నాదుమూఢత్వ మెడబాసి ముక్తిమార్గముజూప మురసురి నీవేగతి ||౧|| పాలకడలిక యనా చాలనమ్మితినిన్ను - మూలమంతము దెల్పువేరా - మేలుగా దది నీకు నీలమేఘశ్యామ పాలింపవే భర్తపాల ||౨|| ఖడ్గరాజివాహన కరుణాసముద్రీనా - విన్నాపమానించవేరా - పగవాడ నీకు బన్న గాధిశయన పాలించువేగ మధీనా ||౩|| శరణన్న భక్తుల కనుణించి కరమున బిసుగువహించినరీతి - గరుడవాహనరార గావరవేగ మీ చరణములే నాగతి ||౪|| పిలచినా పలుకవు నిబిదిమాట్లాడవు పాలిం చేత్రభువు లెవరన్నా - తలచి మ్రొక్కెదనన్న తప్పు లెంచకున్న బాలకృష్ణయ్యదాసమ్మ ||౫||

తత్వం—నాదనామక్రియ—ఆదితాళం.

కడుప్రయాసమున కలుగను ముక్తివిడచి మాడవలెప్పుడులను కడుజన్మమురా కడతేగుటకది నడువడినుడివడి నొకటిగదా ||క|| ఆత్మా నాత్మా విచారణసేయక నాత్ముడు కాడన యెంచవలెన్ - ప్రత్యే కాత్మ పరమాత్మముగని - ప్రత్యక్షం బడిగానవలెన్ - వెలుగులోపల నెలుగు జూచితే తాంశ్చిబహ్మము తానెయగును |క| నీవేవిశ్వల నిర్గుణబహ్మము కేవలిప్రత్యో యుండవలెన్ - లవణము జలములో లయమునునటువలె జీవబహ్మము గావలెన్ ||క|| గరగ కమలముల పొంగుచుండే లింగము తానే కానవలెన్ - అంగలింగమును లీనము కేసున నంగరహితుడై యుండవలెన్ |క| శృంగారము వరకాయ వ్రోసుని సన్నిధిలోనే యుండవలెన్ - లింగదేహమును భంగముజేసిన గంగాధరుని గానవలెన్ |కడు|

తత్వము

చచ్చేటందుకు పుట్టియున్నావు సందులు మారకువోరన్నా - యెన్నా ఖండిన యముకు విశువకు యెందుకు జడినేవురోరన్నా |చ| సాధుల లోను నంగతిజేసి సంధియెరుగరావోరన్నా - సద్గురుపాదము చక్కగ నమ్మి సుసారవమెరుగరటరన్నా |చ| యెప్పుడుజూచిన యెకబాయక యుండే యెరుక యెరుగరాటరన్నా - చుదొన్ మత్తుగా మోసముయండ

మర్మము యెరుగరవోరన్నా ।చ॥ ఆపందముగా ఆమృతము యుండె
ఆత్మను యెరుగర వోరన్నా - భక్తిజ్యోతి బైటవుండె - బాపను యెరు
గరవోరన్నా ।చ॥ పగలు రేయియై వాపలనుండిపట్టము యెరుగర
వోరన్నా - చిందులు దొక్కుచు చిన్మయుడుండె చిత్తుయెరుగర వో
రన్నా ।చ॥ వీరయ్యదాసుడు జెప్పిన జ్ఞానము వివరము యెరుగరవో
రన్నా అల్పజనుల సహవాసముజేసి - అగపడకురాటరన్నా ।చ॥

రెండవ భాగము—సంపూర్ణము.

శ్రీ ఆత్మబోధామృత తత్వములు

మూడవ భాగము

—: తత్వకందార్థదరువు:—

పస దెలియునట్టివారికి అసదృశబ్రహ్మాండపిండ అండంబులలో
శశిధర శిశువునకునైనను-వశముగానట్టిబణులు వర్ణింపదరమా శేషుని
కైన కొనియాడతరమా - రజతేజమైన యెరుక - రానించికొన్నాట్లు
పసహీనమైచాణ - బొంది విడిచినపుడు వర్ణింపదరమా - శేషుని
కైన కొనియాడ తరమా.

మాయామాళిని—గౌళరాగము—ఆటతాళము.

నమశ్శివాయనరా - ఓంకారబీజము గవరా ।న॥ నమశ్శివాయ
నమశ్శివాయ శివాయనమః హరిఓంహరి - ఓంహరియని ।న॥ పంచ
వింశతిగనవా - శివపంచనాదములు వినబా పంచా పంచా - పంచీ
కృతమై - నవ్వుమి, సప్తమి, అష్టమి, నవమి దశస్థానమున, ఏకా
దశమై, ద్వాదశిశేదము, రెండుపక్కటై, త్రయోదశ స్థానంబై,
ఛాదరని చతుర్దశి ద్వారంబది పొగడన, పార్లనమిది, పండువెన్నెలలో
చిన్మయరూపము జేరి శివాయని ।న॥ వాదమేజ్యోతేకవరా, సామా
న్యమే కతివందిదిరా, సహజభాగమున, నమముగూర్చుకొని, వేయు

ప్రకారము - మంటలు బయటై వెలుగులోపల - వెలుగుతేజమై -
 తేజానందము - వంటివివృత్తమై | నిరామయంబున - నిలిచియుండు
 తస్మయమేతా - చివ్వుయములోగని - నూత్నరంధ్రములు - నూ
 త్నంబైతా - పాటధారుడు - నాట్యమాడుచు - నేడుకలోపల -
 కేలిక కనుకొని ||వ|| గణగణయను శబ్దమురా తలవాటిట కూతలు
 వినరా - గృహమున చేయు గుఱుగుమాలుమని - శబ్దములోపల =
 దాసోహంబైతా - మాటలు పల్కులు - మర్మంబులుగని ఆమనస్సుం
 బై-ఆకార ఉకాగ మకారముచుగని - ఎక్కుడు దిగుడులు - ఏడు
 కొండలై - మెటుభావమున మోక్షీలుగని - గురిపట్టకనే-గుణవంతం
 దై-గురుని గనుగొనక ||వ|| నాదభేదంబులువిడగా - ఆకారయుకార
 ముగవరా - శ్రీకాగముగా - శివగురుని సిద్ధాపవమై - కేవలకుంభ
 కర్ణ ముఖములయి-ముద్రభావమున మించియుండు - సతిపతి ఏకాక్ష
 రము లేకమై - పాడుచు ఆడుచు - ప్రణవశబ్దమున - నాతిముక్తిగా
 తనగా | వెలుగై శబ్దభూషణమున - స్పటికవర్ణమై క్షుత్రిమవంశము
 నందు బుట్టినా - బాలకృష్ణుడను పామరమూఢుడు ||నమ||

తోడిరాగము—ఆదితాళము.

రామరామయనవే మనసా - రామరామయనవే రామ రామ
 యనవే మనసా - రామునికనుగొనవే ||రా|| రామాడులు మదిఖండన
 చేసి పామరులు నొకపట్టునరోసి-నీమముతో హరిధ్యానముచేసి - తా
 మసాదులను సరగున బాసి ||రా|| మూర్ఖుం డిడిడని - మురిసినగాని -
 ముచ్చుచోరడని మురిసినగాని - భక్తియెడమై తిరిగినగాని - భూక్తి
 గాదని పలికినిగాని ||రా|| భూతాదులు బెదిరించిననీ - భూతలంబు
 చంచలమైతేమి - మోతలిడుచు నిధుకలోపైతేమి - భీతిచేత గిరులో
 దిగిననీమి ||రా|| ధరలో పాల్గుంట - ధన్యుడుగలడని - దాసుడు వీరా
 స్వామి బెలిచెనని - నరులకురత్నము చెంచయ్య గురుడని - నమ్మ
 రాదు స - పత్న-రమనుకొని ||రా||

నాదనామక్రియ—ఆటకాళం

ముట్టు ముట్టనియేరు - ముట్టరాననియేరు - యీ ముట్టురక్కంబు
 యీ శరీరంబూ కమలంబులో యీ ముట్టకమలమని వెలసింది - కమ
 లములోపల కాంతిగాదుమనెన్ మూగ్నాలుమూగ్నాలు ముట్టనితోలి
 గుంట ముట్టులోపనిముట్టు అదియేలనమనెన్, నెఱకొక దినమాయె
 నేగ్గుతో యీ ముట్టు - పాదు తెలియక ముట్టుపారాడసాగెక, రెండు
 నెల లొకదినము అండ్లకాయకరాత్రి శ్రీహరి వెనుగుట చిలువలె
 తిరిగెన్, మూడునె లొకదినమూ - ముగ్గురుబుగ్గున మూలసాన
 మునంగు ముగ్గురుచెన్, నాల్గునెలల సనమూ - నాగకంబుబొచ్చి
 వవసూతధారములు - క్రమమెగురిచెన్, అయిగునెలకొకదినమూ
 ఆ సదాశివుబొచ్చి, కంఠానము పరిసుకమెగురిచెన్ అరునెలలొక
 దినము అరుది ఆ బహ్మ అధియహమణిచ్చి అయిస్తుపోసెన్,
 ఏడునెల లొకదినము యెరుకామె దెవునకు - మణిలోన పూకొట్టు
 అసుతా తెలిసెన్, యెనిమిదనెల లొకదినము - ఎగ్గాటుపిండంబు -
 కాంత శ్రీగర్భమున - కదలాడుచుండెన్, తొమ్మిది నెల లొక దిన
 ము - ఏర్పాటుపిండంబు - కాంతశ్రీగర్భంబున - కదలాడు చుం
 డెన్, తొమ్మిది నెల లొకదినము ద్వారములు విడుపుచు - పుష్పశ్రీ
 ఆయెను యీ పృథివిలోను, తల్లి ఒక్కతెగాగ - తండ్రులెందరుకాని
 తనతప్ప తీర్చుచు దండములుపెట్టెన్, యీపిండ వచనంబు - యీ
 పిండమాత్రంబు - కారుపిండముచెల్ - కలిసిన్మృత్యుచలెన్, మాయమం
 త్రసాని మరుగైన వీరయ్య, మంత్రములు నచేసిమరిబొప్పగోసే |ము|

తత్వం—ధన్యాసి—ఆటకాళము.

ఎంతోకాలము బ్రతికేనంటవు యెప్పుడుబోతువోరన్నా - నం
 సారసారము బిడియని - సరిమని నమ్మకవోరన్నా |ఎం| ఆటబి
 డ్దలు యీ సంసారము ఆశలునమ్మకురోరన్నా - గాలముమింగినచేత
 చందమున-కాలమిపొందరువోరన్నా |ఎంతి| అటులుటమాటలు ఈ
 సంసారము ఆశలు నమ్మకురోరన్నా - గటముబుచ్చినగుక్క-చందమున

లాటలాటదిరుగకు రోరన్నా |ఎ|| నసలేదురా సంసారములోపల -
యిసుక తిరుగకు రోరన్నా - పసికా యిల్లురుగుచందమున - కను
కుమని యుదురోరన్నా |ఎ|| తుద మొదలెరుగని తోమ్మిదికంతలు
పదులు ఎదరకురోరన్నా, నీ యడిగినచ్చినా సిద్ధగురుడు - నీ వద్దనే
యందురవోరన్నా ||ఎ||

నీ న మాలిక

ఇంద్రజాలము టక్కుడనుదుమల్ జేసిన ఆడదాన్ని జూచెటం
దుకొరకె కరలాగ ఘనులాగ స్తంభమునజేసిన ఆడదాన్ని జూచెటందు
కొరకె - పువ్వాస పుచ్చాట ఆకర్షజేసినా ఆడదానిజూచెటందుకొరకే
వేదముల్ శాస్త్రపురాణముల్ వెదికిన ఆడదాన్ని జూచెటందుకొరకే
బియ్యే బియ్యల్ బైబిల్ వెదికిన ఆడదాన్ని జూచేడందుకొరకె-యజ్ఞ
ముల్ యోగముల్ క్రతువునజేసిన ఆడదాన్ని జూచెటందుకొరకె-
ఆడదాన్ని జూచిన అతిడేయోగి ఆడదాన్ని గెల్చిన అతిడేవిరాగి-ఆడ
దాన్ని పొందిన అతిడేభోగి - ఆడమన్నంగ ఈడదిగాజబడియె - ఆడదీ
డదిగాకున్న ఆడదయ్యె - దీనికర్థంబు చెలిసిన అతిడేజ్ఞాని-తిరిగి యిం
టికిరాడు మరల జన్మించబోడు ఎరుకుగాడు మద్దురు చెంచయ్యబోధ
గురువు.

హిందుస్తానీ రాగం - హునేని - ఆటతాళము

ఆడదే ఆత్మరము లక్షయమౌచిదే మోక్షంబురా - ఆడదాన్ని
జూచి తెలిసిన అతిడే జగయోగిరా |ఆ|| ఆడదానిలో అన్నిబుట్టి ఆడ
లీసంబాయెరా-ఆడదాన్నికొనిగెల్చిన అతిడే వైరాగిరా ఆడదీక్షుగ్గు
ర్నిగూడి అయిదురంగులాయెరా - ఆడదాన్నిగూడిపొందిన అతిడేవర
భోగిరా |ఆ|| ఆడ దిట్టవై అయిదుగుర్ని ఆకతో గన్నాదిరా-ఆడదాని

మొగుడులేడు దీనర్థమేమో తెలియరా | ఆ| ఆడదే బియ్యే బియ్యుల్
 ప్యాసుమూలమాయెరా - ఆడదిప్పుడె వెళ్ళిపోతే నీ బియ్యే బియ్యల్
 యేదిరా | ఆ| ఆడగురుని పాద మొత్తర - య్యా వెదికిన లేదుగా నాడ
 లే కేడుభవనము లేలుచున్నది చూడరా ఆడసాహార్థబావమెరిగి ఆడ
 నిర్మలమాయెరా - ఆడదాన్ని మర్మమెరిగి వాడభేదము చూడరా | ఆ|
 సోదచేయ వేద మందున బాధజెందినలేదుగా బాధగురు చేమాను
 చెంచయ్య పాద మొంది తెలియరా | ఆ| నాటముగ పాల్కుంటపురమున
 మేటిత్రిపుటయందిరా - మేటియైన కణ్ణి వీరాస్వామి యెవ్వడో
 తెలియరా | ఆడ|

వైరాగ్య తత్వము

రామభజన సేయవనురా - నరజన్మమెత్త పామగిమునువిడవ
 వలెనురా | రా| రామభజన సేయవలెను పామరమును విడువవలెను -
 హేమరజతరమణు లాశివిడువగలే మనుగవలె కడుభక్తితో త్యాగ
 ముగ | రా| ఇందిర రమణుని ధ్యానమూ త్రిలోకపదవి నందము
 అనందమోదము=ఇందిరమణుని ధ్యానమానందము అనందమోద
 ద్వంద్వభేదకల్మషహీనులకుసం దేహముసాక్షిత్తుగ సర్వముసాకారంబని
 | రా| క్రూరకర్మ విషయజాలము - బంధములు హతము ఘోరభవము
 లన్నివస్యము-క్రూరకర్మ విషయజాలము ఘోరభవములన్ని భస్మము
 పారమార్థిక ధర్మము కుపావనముగ జీవనముగ పరమాత్మయని
 భక్తిగ | రా| పరుల నెప్పుడు నమ్మరాదుర - సజ్జనులతో ధరణువాడ
 ములాడరాదు-హరిహరియని మదినిదలచి ఆధారమహత్వంబున అనా
 హతకబ్దంబునతో | రా ఒప్పుగాను బ్రహ్మపురమురా - వీరనప్పట
 దాసదాసుని స్మరణజేసి దలచినపుడె శ్రీపతిసాక్షిగ మోక్షమునొం
 దుడు రెవరెవగాని | రాము|

ధన్వాసిరాగం—ఏకతాళము.

తాధిమితకదిమి నోల్ బామ్మా దీః తమావచ్చాడా మాయ
బామ్మా - తాధిమితదిమిగిచ్చి ధిమితఠాంగుకత్త తఠాంగుకదిమి
|తా| కంటికిమిటికి యాబామ్మా బహుశంబులుజేస్తాది మాయబా
మ్మా అంటిఅంటి యింటిలోపల వంటిగమండె యాబామ్మా |తా|
నోమ్మిదిమాటల నీబామ్మా దీః తొంగిచ్చాడామాయబామ్మా నమ్మ
రాదుగా దేహమునాదని యిమ్మహుగోనే మాయబామ్మా |తా| పెద్ద
ముగోపల ప్రాపుదెలిపితే పద్మజరాణి యాబామ్మా - అద్గములోపల
ప్రాపుదెలిమి రద్దుచేస్తాదీబామ్మా - |తా| బైబిల్ చదివి యాబా
మ్మా బల్ బదాయి చేస్తాదీ మాయబామ్మా. రేపుడిట్లాస్క్రిప్పాయ్యే
దెగుగక డంబ కేనాదీబామ్మా |తా| కన్నుమిచ్చుకు కారణ మెరు
గని తమ్మకలాడుతాదీబామ్మా మన్నునీని అన్నివాయువు మర్మమెరు
గదీ మాయబామ్మా |తా| పంచతస్కమున యాబామ్మా ప్రపంచలిం
గమున మాయబామ్మా యిరువైయ్యోదీబామ్మా గురుకీల్ పొందరా
మాయబామ్మా |తా| తారకనామసోరిందొరుగక - తంబులుపడుతా
దీబామ్మా వా కా తలపద చిక్కుకొని వాగ్తలాడుతాదీబామ్మా |తా|
సాధుచెంచ మృశిష్టుగోటికి వశమైయున్నదీబామ్మా - వాడు తెలియని
మూలల కిల్లు వశముగాదుగా మాయబామ్మా |తా| వసుధలో పా
ల్గుంట పురవరంబున-ఘనమైనాదీమాయబామ్మా దాసుకువీరాస్వామి
గారిది కలసి దెల్పిన కీల్ బామ్మా |తాధిమి|

నాదనామక్రియ—ఆదితాళము.

విష్ణు యీశ్వరుడు బ్రహ్మ ముగ్గురు అన్నవమ్మలంటా భూ
దేవి ఆతాళవాణికి ముగ్గురుకర్తలంటా విష్ణు వా మహిమనో జేసిన
నేనోక మట్టిబామ్మనంటా, ఈలోమ్మిగియిచ్చు వర్వాజలతో - మా
టలాడుకుంటా, విష్ణు, విస్తావలిరావోతా పదరాధర్మము తనవెంటా
ఈ సాంబకు సనుపిలనంపినాడు - ఇల్లిగనమ్మాంటా, విష్ణుచేతిలో బెల్ల
ముపువ్వుంతినేపు కాకిబట్టయింటా - ఈచేతిలో బెల్లం సరిపడిపోతే
యెవగురారు వెంటా విష్ణు, తొలినాడు యెమన్నోళ్లనైనా గుంజతర

మృంతా పిల్లమేకలు వేలుబలగ వరుతాళును లేమృంతా, విష్ణుయింటిముంగిటా పిల్లమేకలూ వేలుబలగమంటా - ఏడ్చేరు ఆడ్చేరుగాని యెవరురాదువెంటా ।వి। నీళ్ళుబోసి కూర్చుండబెట్టిన - మాయబామ్మంటా-పువ్వులుపంక్తులు వేసివారయ్యా పెద్దలుతీరంతా ।వి। చిన్నలు పెద్దలు కూర్చున్నారూ చింతలుపడుకుంటా, యెత్తండి యెత్తండి - మాయబామ్మంటా ।వి। దింపుడి కల్లంగాద దించనాన - పెద్దలువీరంతా - సోమ్ముసామ్మండము తీసుకున్నారు - పోతావీరంతా ।వి। గుడుసోస్తకు శంఖుతీర్థము - ముక్తిపెదవులంటా - మంటోమరి మన్నగలిపినారు - పోతరువీరంతా ।వి। ధనధాన్యంబులు - యెవరి పాయర్థం ధర్మము తనవెంటా - చేసినపాపము చేసినపుణ్యమువచ్చెను తనవెంటా ।వి।

రాగం—కళ్యాణి—ఆటతాళము.

అనుభవింపకతీరునా - ప్రారబ్ధకర్మము, అనుభవింపకతీరునా అనుభవింపకతీరునా యాహరిహరిబ్రహ్మదులకు నైవను - మునుకై వను వసుధ సంతటి ఘనులకైనను పూర్వకృతము ।అను। అండపిండ చరాచరంబులు - అరిసి సృష్టించేటి బ్రహ్మయు దండివేదము సోమకుడు చెనరితల్లడింపుచు కలువరించడే ।అను। యెల్లలోకాధారులయిన శుస్వరుండు తొల్లిమేను బొల్లిచేఇంటింటబోయి భిక్షమెత్తుకతిరుగలేదే ।అను। అల్లఅమరాసులకెల్లను - అధిపతా ఇంద్రుడు అధికమెల్లయో సులౌటచేతిను - యల్లమున బహువేతలు జెందెను ।అను। సర్వశీలుండయిన హరిశ్చంద్రుం డంగడి నాతివెమ్మి-పంచకులజండయిన యట్టి గాసివిగొలువంగలేదే ।అను। ఇలను ఏబదియారు దేశములేలిన నలమ హారాజు-కులనతిని కానవనివిడిచి - వేముభూములుదిరుగలేదే ।అను। ఇలనుకోరిన దానములను యిచ్చి కీర్తిని వెలయునట్టి బలుదా పాతాళమునబడి బహుకలరిచేతను గుండలేదే ।అను। అరయ కురువంశమున వెలసిన ధృవీమాన్లును - తమపురమువిడిచి అడవునుదిరిగి

చిరటరాజును గొలువలేడే! అను! సురులకై నను - గరుడగంధర్వులకు
లై నను - ధరనుపోతుల నారాయణదాసుకై విధివాసిన ! అను!

సీసమాలిక॥ అంకితాలమునుండి యవనిలోపల బ్రహ్మములు
జ్ఞించిన రుతువుగనరే - పూర్వ మూర్వసికినిపుట్టె వసిష్ఠుండు - మాల
దానికిగల్గె మరలశక్తి - వంటదానికి వరసరాసులుబుట్టె మత్స్యగంధి
వ్యాసమానిగల్గె - చిలుకకు జన్మించె శ్రీశుకముని ముఖ్యురజికి నుద్భ
వించె సూరదుండు సలబరద్వాజుండు సల్లపిట్టకుబుట్టె కప్పకు మాండ
వ్యఘనాడుగలిగె - ముండమోషికిబుట్టె కొండవ్యమునివయ్య ఆవుకు
గౌతముం డవతిరించె - చూతింగముని గలిగె మూషిగదానికి కౌశిక
క్షత్రియగర్భమందు - జింకకులిగెను ఋష్యశృంగమహాత్ముని జంబుక
ముని సక్క జహమునను - యాయగస్త్వులు ఘటమందు జన్మించిరి
సాంఖ్యుడు స్వపచికి సంభవించె - వీరులందరున్న విశువక భజముంచి
బ్రాహ్మణప్రభులయి | ప్రభలమై శ్రీతకనోల్లాస పరిపూర్ణ చిద్విరాస
ధరను ఊహ్యకుపురవర దాసపోస

మూడవభాగము—సంపూర్ణము.

శ్రీ ఆత్మబోధామృత తత్వములు

నాలుగవభాగము

శ॥ ఆదిద్యయంబు వృక్షముమీదటి గెండ్రుకములు మేదినిచింతా
ఆదీము సంత్యముగూడిన | వేదంబాదీని తెలియ వేసులవేయ్యర
తత్వం—నావనామక్రియరాగం

ఎక్కడజూచిన బ్రహ్మనుయొబని చక్కగ నెరుగును సుజ్ఞాని
అక్కరపడి వేమనగునుచేరక - కుక్కయి మొరుగును అజ్ఞాని! ఎక్కడ

చపలతంత్ర కర్మాతివిషయమునకు కపముగోసును సుజ్ఞాని-పునవాసం
బులువుండు యెండి - జవతపములు జేసుడు అజ్ఞాని-ఎక! మామణ
భూషణ దేహంబునకని దోషము దుండును సుజ్ఞాని వేషధారుడై
మానక రాగ ద్వేషముగోరును అజ్ఞాని-ఎక! వాదభేదములు విడిచి ము
సద్గురుపాదముచేరును సుజ్ఞాని-మీదవుండే మనచేతురుగక రసవాద
మెగోరును అజ్ఞాని-ఎక! జ్యోతివిరామయ భూమధ్యంబున ఖ్యాతి
గాంచును సుజ్ఞాని జోతివలె వెర్రిమాపులుజూచి నీతివలెబలుకు అజ్ఞాని
ఎ! రాక్షసభోజనకూటముజెందక - మోక్షముజెందును సుజ్ఞాని -
దీక్షలపంచకోశంబెంచి యమశిక్షలజెందును అజ్ఞాని-ఎ! దిలక
వలెను చిత్తు శివుని పల్కినవాడే సుజ్ఞాని - వేమరు వరకవిసరసిం
హదాసుని దలపనివాడే అజ్ఞాని-ఎక!

తత్త్వం—ముఖారి—ఆదితాళము,

ఆత్మలింగపూజనీయరా - ఓరోరిజీవా - ఆత్మలింగవి పూజ
నీయరా ఆత్మలింగ పూజనీయని - నిర్వీణము జపపూజలెందుకు - శా
శ్వతంబుగ జ్యోతిగవి పర - మాత్ముజేరేదారినిగవరా-ఆత్మ! జోటి
విద్యలు కూటికొరకేరా ఈ ఘట్టములోపల పాటినాధుడు వుండేవర
కేరా - నూటిగాజ్జానదీపము జ్యోతివెడలిబోకమునుచే - నేటితో
శ్రీరామనామము నాటివరకు భజింతునేమో-ఆత్మ! ఆలుబిడ్డలు ఆ
వద్దురా అదికాదు కాదుసాధుగామల స్మరణవద్దురా - పాలు
మూలిన ఫలముదొరుకదు - తోలు దేహము నీకు దక్కును మేలు తెలు
సుకో మేకు యింటికి కీలుయిదిగో సత్యమున్నది-ఆత్మ! యెంత జెప్పిన
సిగ్గులేదుగా - ఆయుషు పాటికి యింతిగర్వము యెక్కబొడుదా - సం
తనంబున వుండరికోదండపాణిచెంతిజేరి మంతనంబున చింతిజేసి అంత
రంగయ్య దాసహృదయా-ఆత్మ!

నాదనామృతియ—ఆదితాళము.

భజనయెట్టిదో తెలియరా - నిజముకనుగొనినదవరా - అజ
ద్రవాసిన ప్రాణికోలదిగ - సుజనులకు నిదీ చిక్కురా-భజ! పంచభూ
తములైదురా - ప్రపంచరూపములాయెరా - కొంచవరచక నీవు

యాపంచాక్షరిని - పరియించరా |భజ| ఇంటిలోపలపోరెరా - కల
కంటి కనపడజేయరా - వెంటనున్న దొంగలాగున మంటలోబడి మం
డెరా |భజ| దృఢముగను మనసుంచరా - జాడగనుగొని చూడరా
ఏడుమేడలపైనియొక్క - ఆశుచున్నది యెరుగర |భజ| గంగ యము
నల నడుమరా - సంగమున్నదిజాడగా సంగములో స్నానంబుజేసిన
లింగయాపము నీవెరా |భజ| నక్కయొక్కటి యుండెరా - కుక్కలను
యెగదోలెరా - చిక్కు లేదను చీమ మకరిని - నిక్కముగ దిగమింగె
రా |భజ| గొప్పసాములు అయిదురా - కప్పవొకటినిం జూచెరా -
చప్పుడేమియు చేయకుండగ నిప్పులోబడిచచ్చిరా |భయ| ఈగయొక్క
టిజూచెరా - వేగమంచము మింగెరా - జాగుచేయక మర్కటంబు
లు-రోగములు తెగగోసెరా |భయ| కరువుదీరగ దొరికెరా - ధరణిలో
కనకయ్యరా - దురితములు దెగగోసెరా - నారాయణుని దరిని జేర్చు
రా |భజ|

సావేరి—అటతాళము.

అడది మళయాళది బహుకళలు గలిగినవాణది - అడ యాడ
యేడ జూదిన-యేకమైనా నున్నది |అ| చూపురూపొకటైనది - అది
చూడచక్కనిదాడది - చూపురేపు ప్రాపుడెనిసి - తోపులోగూర్చు
న్నది |అ| గంగయమునల చిన్నది - రంగై నమేడలోనున్నది - అడ
దములోపల లలితమండల పొంగుచూతనున్నది |అ| జాడగాండ్లు
ముగ్గురికి యొక్క - బోటియమునాదాడది - అది వాటమైనా పేటలో
పల పాటబాడుచున్నది |అ| జాలమహిమలు జూపుటకు - బహుజాడ
గల్గినదాడది - అనిజాలములో జగజ్జాలమై అది జాణ జాణ తానై యు
న్నది |అ| ఇలను పాల్గుంటపురవరంబున - వెలసియున్న యాడది -
చలనరహితుడు వీరాస్వామి-దాసు ముక్తికాంతది |అడదీ|

తారకము నూటచుగవలెనన్నా - సద్గుణిని కృపచే తారతమ్య
ము తరచిగనుచున్నా-మరపు తెరపడకుండ జాగ్రత నిరతమును స్వ
స్వానుప్తిలో - అరమరలులేకుండు యెప్పుడు - తరచుగను జీవాత్మ

జదివెడి | తా | ధరణిలోపల మూఢమతులకు దొరుకుటకు బహుదుర్గ
 భంబిది - గురుకటాక్షమవలన స్థిరమగు - పరమపదవికి జేయు క్షికిరెయి
 నేర్చువలె జవాత్మకిపుడన్నా - నేర్పరిగియుంట మరువకను జపియిం
 చుచుండన్నా - యాజపము యెరిగినవాఁ నిర్మల బ్రహ్మజ్ఞానన్నా
 జ్ఞానెన వెనుకను సారెకును జపన్నానమేలన్నా - స్నానంబు దెలిసిన
 వారె పుడమితో = రాజయోగన్నా - నారదాది మహామునిండులూ -
 తరచి బుధులచే కః క్రిమంతము - మర్మమెరిగి నిమిషమైనను - మ
 రువకుండగ పరముజేరి | తా | అండపిండబ్రహ్మాండమంతట - నిండినది
 నిజగురని మహిమ - పండితజ్ఞానులకు భాషము - ఖండితింబుగ దెలు
 సునీలో - యండభూతిములైదుమడుమన్నా - వాకిభ్యుమూసి మండ
 లంబులు చాటవలెనన్నా - ప్రణవంబువిడువక - కొండనెక్కి లేది
 చూడన్నా - వ్రజాలురాసిన మండిపంబుల - మహిమగనుమన్నా -
 తరచంగ పిమ్మట పండువెన్నెల ప్రబలమునన్నా - దండిగకు పెంజీ
 కటవ్వల - యండబియ్యలు ప్రభావమెరిగి - కొండవలె ముందుండు
 భవమది - మండిభస్మమై పొయ్యెట్టుల | తా | ఆత్మరాముల గావలే
 కను - మూ - త్రకొంపలో మునిగి చెడుదురు నే త్రిద్యారమండు పెల్లిన
 మూతిధారుని గావలేకను - త్రేతములకు బోదురేమన్నా - న్రేతా
 యుగము - హరివతములు గల్పింపబడెనన్నా - మూఢులకు ము
 ఖ్యము - భూతపూజలయందు ప్రేమన్నా - తనలోయన్న ఆత్మమె
 వ్వరు తరచిగవరన్నా - పాపిష్టిజన్మము యెల్లినందుకు ఫలముయేదన్నా
 మోతగల రుచాక్షమాలలు నీతితో ధరియించి గొణిగిన - సత్యముగ
 జ్ఞానంబు గవకను - నిత్యమోక్షము జెందజాలరు - | తా | కామక్రోధము
 లారు మరచి సామరత్వము పాడుజేసి - సోమర్పివైచెడక యిలలో నీరు
 నిష్టలా లేని ఆత్మరాములను ధ్యానింపవలెనన్నా - దశరథపుత్రుని -
 రాముడని ధలచేరుసుమ్మన్నా - యోగులను మదిలో నురమించినాడే
 రాముడగునన్నా - జన్మాదు లాత్మారాము డెన్నడు - యెరుగబోడ
 న్నా - సామరు తెలియక యముని మాయలో జక్కపడన్నా బా
 మ్మలాట ప్రపంచమునుగని నమ్మిచెడుదురు నాణ్యమెరుగక - నమ్మి

తిగ శివనామచంద్రము - నెమ్మదిగ అనుదినముజరిగడి ।తా। ఎక్కడక్కడ వెదికితిరిగిన - వక్కడనే వేదములు బల్కెను - నిక్కముగ జ్ఞానంబు గనుకను - మక్కువతో సామాన్యపరిమళు - మొక్కుదురు యెటువంటి తెలివన్నా - మీబ్రమలుజేరను - తిక్కబుద్ధులువిడువ రోరన్నా - మాటికి కోటికి వొక్కడొక్కడు జేరునేమన్నా - అస్థిరములు తనువుగ - గ్రక్కురికి - వాజేరికవరన్నా - పరశ్రీలజూచి కుక్కవలె చెడి తిరుగబోకన్నా - మొక్కువలెపరమార్థము గనుగొని - త్రోక్కువలెఅజ్ఞానవృత్తులు - వెక్కిరిములేకుండా రాములు - విక్కిరిగ కొనియాడెనమయము ।తా। చదువు శాస్త్రములేని చిత్తము నిలిచితే - నిజందఃదూరుకును - మదగజమువలె - పలువిధంబుల - మనసు చెదిరిపవారికెప్పుడు - కుదురునా యోగంబు వివరన్నా నైరాగ్యముంచి - బుధులచెంతకు చేరవలెనన్నా - దర్పణముగను గొని పదిలముగ సాధించవలెనన్నా - సేత్రద్వయంబులు - తుదకు రెండును యేకమానన్నా - ఆమధ్యమున నోటి - కలను ఆకాశ్యోతిగవరన్నా - పెద్దలసాంగత్యమున ప్రసిద్ధమైనా బోదకమగొని - వద్దనున్న వికారగుణాలు - వదుల మనెరు వీర మొహిదీన్ ।తారక! మున్నోక జన్మంబనియో మన్నా భ్రమపడుట ధర్మమగునాయదిసీ కెఱంగలేదు సర్వము నున్ననుమీనిజమెరిగిన చూచివదిపన్ ।

కళ్యాణి—నీక తాళము.

తొమ్మిదితూటులగుండా । నేనెగిసిపోతుయిండా - హరహర తొమ్మిదితూటులగుండా । నేనెగిసిపోతుయిండా ।తొ। శివశివాశివ కాళిపోతుండా । ఆ తావుజూచి నేనుండా । నను సద్గురుండంపె నెరగదా । నీచేతగాదె గుడ్డియిండా ।తొ। గూడయూబొందిలోవెలుగు నుండా । నేనిట్టా సావకుండా । నెనన్నోపగలేకుండా - యిరికట్టకదా । నరికుండా । నీవుకావలేవె గుడ్డియిండా ।తొ। ముండా యాకీలో బామ్మలోనే నేనుండా - నీనాసిగలో కాసిగయిండా । దళనాదానంద మైయుండా । నీ కంటిలోనే గూర్చుండా నీవు కనము కదలకుండా ।తొ। కొండపాల్గుంట పురములోయుండా నాకు చంచయ్య గురుడే

అండా—జగమంతా వెలుగుచునుండా — నే జన్మరహితుడేరండా —
వీరాస్వామిని గనవే మనసా ముండా ! తొమ్మిది !

శుద్ధసావేరి—ఆటతాళము.

రాజలేని రాజ్యమందున - రాజుచిన్నది యున్నది - లేజరూప
స్వభావమెవ్వరు - తెలియలేనటువంటిదీ !రా! ఇదుచుట్టుకోటలోపల
మేడకట్టించుచున్నదీ ఆ మేడలో దళవిధములైన - నాదమినబడుచున్న
ది - రాజు వెయ్యికాళ్ళ మంటపంబులోన - కొలువైన యున్నదీ - శ
య్యవై పవళించు - నిద్రహార మేమియు లేనిది !రా! లెక్క లేని
కోటరాణుల - చుట్టు పక్కల యున్నది - నిక్కముగ బుద్ధియు ప్రధాని
రాజు మనసైయున్నదీ !రా! రాయబారమునకిది వై రాగ్యమైనాచిన్న
దీ - దూతునరికినవారిని - నేమరులుకొంటానన్నదీ !రా! సంచభూత
ముకానిదీ - ప్రపంచములోనున్నదీ - మంచిగురుని ఆశ్రయించి నే -
కొంచము వశమానదిరా ! మొద్దులకు కనరానిదీ - గుజ్జలనారా
యణ కన్నది - అర్థములో నీసర్గమంతయు - సిద్ధముగ జెప్పచున్నది
రాజలేని రాజ్యమందున !

నాదనామృతీయ—ఆటతాళము.

దున్నపోతుల కేమి తెలుసును - నన్నార్గమహిమ - దున్నపోతు
లకేమి తెలుసును - దున్నపోతుల కేమి తెలుసును చంచయ్య సద్గురుని
వాక్యము - పన్నగా పరమాత్ముడున్న - భావము తరచగానేరని !దు!
అన్నిమతముల ఊన్నతంబుగను - ఉన్నట్ట చెంచయ్య - పాదమునూ
నేవశేయకనూ - అన్నిరకమూ గల్గినపుడే - కన్నులకు పొరకమ్ము
, కొనునూ - కన్నుమిన్ను సంధిగనితా నున్నతత్వము - తరచిగూడని
!దు! బుద్ధితేజను భూమితిరిగేరూ బుద్ధులయి వేశ్యలపొందును -
ముద్దుగాను జేయుచుందురు - రద్దుచేయుచు ధర్మములనూ - హద్దు
మీరి పరుగులారా !దు! పరమపదమార్గంబునలేరూ - పరమాత్ము
నరిగిన పరమసద్గురునుమరుగుజేసురా - ధరను శ్రీపాల గుంటపురమున
దాను వీరాస్వామి నేలిన - నిరతము సద్గురునివచనము - సిగ్గము
జెలియంగనేరని !దు!

ముఖారి—అటతాళము.

అంతా తారకమాయెరా - శాంభముద్రచింతా మనసు నిర్మెరా! అంతా తారకమాయె అండపిండముయేకమాయెసాహార్థ భావము శూన్యమాయె - సూర్యచంద్రులు లేరాయె ! అం! మూడు మూడు ఒక్కటాయె - కంటినా వసంతిపోయె - మోహమెల్లను దహనమాయె - కామక్రోధము భస్మమాయె ! అం! పూరక యరకమాయె వచతరేక బంధనాయె - కుంభములో ప్రణవశబ్దము - గుమ్ముగుమ్మను వాదమాయె ! అం! పంచతత్వము యేకమాయె - పాపమునొక్కటి కాలమాయె - పంచవెన్నెలో వెలుగుచుండె - పరమగురుని చేరనాయె ! అం! విప్రలోనిలకడాయె నిటలమండే అటలాయె ముద్రలన్నియు మునిగిపోయె - మోహమజాలక బాసిపోయె ! అం! గురు శిష్యుడు ఒక్కటాయె - గురిలోనే కలిసిపోయె - యమునిబాధలు తొలిగిపోయె - మాగుగను సవరించనాయె - పదడువెన్నెల చిన్న రూపము - రూపమే శివలింగమాయె ! అం! పూరువాకిట కూతలాయె - వినగ వినగ వింతలాయె - దాసుడగు నీ దాసుడాయె = బాల బాలకృష్ణుడు లీనమాయె ! అం!

మోహనరాగము—అటతాళము.

ఎక్కడ తిరిగిన లేదురా జీవన్ముక్తి తనలోనే తన్మయమంది చూడరా ! యెక్కడా తిరిగిన లేదు - తనలోతానై - మనసుచెదరక ధిక్కరించి - చూపులోపల - మక్కువాయె మనసునిలిపితే - వొక్క ఆరు మూడు ఏడు తొమ్మిది యెనిమిది - పండ్లెండునాలుగును రెండు ఒకటిలోపల జలమందున సెలవు దెలిపితే ! యె! పదియు యిరువైయుదు ముప్పయ్యూరు తల్వెజ్జానమందున - కమలమధ్యముగూర్చి చేర్చియు - కంఠిబొమ్మల కలసిచూచితే ! యె! జ్ఞానతాస్వత్వా సుషుప్తిజాగ్రములలో జ్ఞానమందియు శ్రుమాశ్రమా ఒకటిగ గురువదంబున గురుకుదెలిపితే ! యె! సూక్ష్మరూప్యం అత్మ మారుతక - సమయముదెలిసిన విశారదమున - శాశ్వతంబై సమృతం

బు | మనసుకంటిలో చోద్యమైతే | యె | యోగభోగసమానమైనది
పురుగుచుండె మనసుబట్టి జీవక | శివుని తేర్చియ | జీవభాగము ఈ
లో దెలిసితే | యె | కొండలూ ఏడింటి నడుమను | నిండుయేరులు |
పారుచున్నది | రెండు ఒక్కటి మండుచుంటే | పండునెన్నెల ప్రభ
యొకలసితే | యె | తేజరూప ప్రబలమాయె | కోటిమూర్త్య ప్రకాశ
మాయె | రూపు చూపులో తనలోతానై | బాలకృష్ణుడుగురుకు
దెలిసితే | యె |

తత్వం—నాదనామ! యరాగము.

కామ్రోధము వీడవలెనన్నా | పరిశుద్ధులైన గురుకారణం
బును బొందవలెనన్నా | కా | కామ్రోధము లణచలేకను గోమలాం
గులజూచి భ్రమసి | నీమమునుచెడి ఘోరవరకంబేలగా మదికిచ్చగిం
పక | తొమ్మిదిద్వారముల బామ్మను దొంగలాన్వీరు కాలపాశ
ము | లేయుచు వదులుంబులు వమ్మునేయుచునుండ గనుగొని | కా |
యెప్పుడో యేవేళనో మరియొక్కడనో యేయూరనో | చెప్పకుండనే
జూచుచుండగ గప్పమనితా యెగిరిపోవును | కా | ఆలుబిడ్డలు తానబా
వము లన్నదమ్ములు బుచ్చుభంబులు | తోలుబామ్మా యనిత్యరూపము
దృష్టి భూమధ్యముపనిల్చి | కా | అస్థిరంబైనట్టి తనవిది యరయుమిం
కను గురునికృపచే సుస్థిరంబైనట్టి యాళాజ్యోతిజూపును నూటిదెల్పు
ను | పరిమిలో తెనాలిచంద్రయ్య గురునికృపచే యచలతత్వం
బెరిగియున్న రత్నచాసుని దలచితే పరమార్థం కేవలము | కా |

(ఓహో రాక్షసులారా అనివర్ణమెట్లు)

ఏమో మనస నిద్రతేమిమని యున్నావు | కామజనకుని పాదక
మల మెన్నెనె మనసా ఏమే | నదయనిద్రలో నీకుగద ఆయువగమా
యె | తుండమొనలెరుగక నిద్రలోనుంటివి మనసా ఏమి | పథమమిండు
పొరినెంచు దుదియందె గురిపురించు సాదస్యపదే ద్రుంచుభగవంతుడీత
డంచు | ఏమే | నిద్రబొందివువారు ముద్రగన్ గొనలేరు | క్షుద్రబాధ
లణచి ముద్రగోరనె మనసా ఏమే | తరముగాని పంసార | సారముతో

దెలిసి | దరిశేర్చే గురుపాదవిర్రుగోరెమనసా | ఏమే! భువిలో జన్మ
ములెత్తి | చవిగనుగొనలేక | కనగూడివిషయాల భవమునొందక
మనసా | ఏమే! జనులలోనున్న | అనుమానములుమాని | కనుగో
బ్రహ్మయ్యున్న వనరువేగమే మనసా | ఏమే! ఎన్నిజన్మములెత్తి
కన్నావు ఫలమందు | పన్నగగురుజేరి సన్నుతింపవేమనసా | ఏమే!
తొలు యెమిళలెత్తి మేలనిదెలియకు | యావ్వనస్వనములు నిలువ
వటయేమనసా | ఏమే! జలమద్భుతమైనట్టి దేహము దీనిపాటి యెన్నగ
యిల బూటకమిది మనసా | ఏమే! సతులసుతుల ప్రేమ అతిశయములు
మీరి | గతియైన యతిరాజప్రళయముగోరవే మనసా | ఏమే! భవము
భువముగను తనకెంట గొనబోరు | మునుగొని ఘనమైన ముక్తిగోరవె
మనసా | ఏమే! పంచభూతిములాజ్ఞ పంచలనియెంచి | త్రుంచేయవలె
మూటి నెంచబోక మనసా | ఏమే! మూటిని విడగొట్టి మూటిని గను
గొని మూటిలోపలనునతి నూటిగనవె మనసా | ఏమే! అష్టపాశము
లాచే కొవ్వుబాందనేల సృష్టిచాలుకుడైన విష్ణుగోరవేమనసా | ఏమే! తెల్ల
వారిలె నీకు యెల్లసుఖములు బామవల్లయియున్నప్పుడే శ్రుశృణవవే
మనసా | ఏమే! స్థూలసూక్ష్మమునందె మూలాధారముదెలిసి కలకాల
మందు వాలలాడవెమనసా | ఏమే! యెనిమిదక్షరములు ఘనమైన
భవమానితనువుయున్నప్పుడే | వినయమొందవే మనసా | ఏమే! సురులు
అసురులు కిన్నెరులు అజహరులాను | నరవిత్తోడిత్రాచు గురువిగోర
వేమనసా | ఏమే! చాలుచాలునెనీకు సతముగాదికనింద | మేలయ్యెమిది
దెలిసే | కాలవ్యర్థమే మనసా | ఏమే! యికను జన్మములెత్తి సుఖముం
దిక వినుమా ప్రకటితకళగోపవరుని గోరవేమనసా | ఏమే! స్థిరమను
కొనుమింక త్వరగ తమ్మయ్యదాసు | హరివైరి స్మరణనేడువేమనసా
| ఏమే!

మంగళం—సురటరాగం—ఆదితాళం

మాఱుకులోనాయె మాయకు మీదాయె | మాయాయరునై
అయిదుమర్మములాయె | మాయాయరునై అయిదుమర్మాముదెలిసితే
మాఱులోనగుట్టుదామరినిల్వదాఱు | మంగళం మంగళం | మాయా

అంగలింగమాయె లింగఅంగమాయె - అంగలింగమునందు అనుభవమాయె, అంగలింగమందు అనుభవమెరిగితే - లింగమేలేదాయె జని రంజనమాయె - మంగళం |మూ| నాదు బింబాయె బింబునాదాయె బింబబీజమునంచూ భదములేదాయె - బింబబీజమునంచూ భదముదెలిపితే - సందేహంలేనాయె సంబంధమాయె మంగళం - మంగళం |మూ| యెంతో వింతలాయె చింతలులేదాయె అంతరంగమందు అనుభవమాయె - అంతరంగమందు అనుభవమెరిగితే - చింతలులేనాయె సంతోషమాయె - మంగళం - మంగళం - |మాయా| చూపురూపాయె చూపుచూపాయె - చూపురూపునందు పాపతాలాయె - చూపురూపునంచూ పాపతానై లేను పాపములేదాయె పరమపదమాయె - మంగళం మంగళం |మాయా| అంధపిండమాయె - పిండ మండమాయె అంధపిండమునంచూ - అనుభవమాయె - అంధపిండమునంచూ అనుభవమెరిగితే పిండములేదాయె బ్రహ్మాండమాయె - మంగళం - మంగళం |మాయా| సత్తుదిత్తాయె - చిత్తుసత్తాయె - సత్తుదిత్తునందు సారములాయె - సత్తుదిత్తునందు సారముదెలిపితే - సతిలేనిజ్యోతి వెలుగుచునాయె - మంగళం మంగళం |మూ| గురువు శిష్యుడాయె | శిష్యుడు గురువాయె - గురువు శిష్యులనందూ గురులేక్కడాయె | గురువు శిష్యులందు గురుత్వం దెలిపితే - యెరుకే నిజమాయె యేమిలేదాయె మంగళం మంగళం |మాయా|

శ్రీ ఆత్మ బోధామృత తత్వములు

సంపూర్ణము.

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్సువారి స్వకీయ శ్రీ రాజేశ్వరి ముద్రానిలయమందు ముద్రింపబడియె. రాజమహేంద్రవరం—1950

—: పిల్లల సాహిత్యం :—

బాలానందం—పిల్లల పాటలు

చిన్నారి పొన్నారి పాపంను—పాపాయిలనూ కిటిలా—కంకలా
నవ్వించు 150 తియ్య—తియ్యని—కిమ్మకమ్మ పాటలు పెద్ద ఆచ్చ
రాత్రో సర్వాంగ సుందరంగా వెలువడి ది. వెల 1.0-0

పిల్లల బొమ్మల రామాయణం

పిల్లలారా ! మీరంతా రామాయణం వంటి పవిత్ర గ్రంథాన్ని
చదివి సీతారామ అత్యుచులగా బుద్ధి పెంతులుకండి అందమైన
ప్రతి ముచ్చిత్రం, పుస్తకం నిండా పుట్టెను ఉత్సాహాన్ని
ఉప్పొంగించే 50 చిత్రాలుతో వెలువడింది వెల 1.8-0

పిల్లల బొమ్మల ధాగవతం

దశావతారాల మహాత్మ్యం చిత్రీకరణ, మీ ఆంధ్రదేశీ ఆరమభూ
తేలిక భాషలో ఒకే ఒక ఉత్సాహం ఉన్న తెలివైన పిల్లల
చిత్రాతో, ఆనందం, ఆనందం కలిగించే రంగురంగుల ముచ్చిత్రాలతో
ఆకర్షణీయంగా వెలువడింది వెల 1.8-0

పిల్లల కథలు

చిట్టి చెల్లా మొనూ !—చిట్టి తమ్ముళ్ళి చూడాలను గుట్టే
ఆకరింది లెక్కయినంతగా ఉన్నా—కొంచెం భాగస్వామి
సర్వోన్నత ఆత్మతో వెలువడింది మూల్యం 1 రూపాయి

పిల్లల కథలు

చిరువల్లతో ఆరింభించి కనుపు చెక్కలయ్యేటంత హాస్య వీధు
అలా కేక్కుల చుర్రూలూగించి తన్నయిలు గావించును.
ప్రతి వాక్కునూ చదవ తగిన ప్రాధాన్యం.

400 పేజీలు ఆఫ్ క్వాలిటీ పైన్ 4.0-0

పిల్లల బొమ్మల భారతం

మహా భారత మంతటి మహాత్మ్య చిత్రీకరణ పిల్లలకి ముచ్చట
వెచ్చుచుండలా అమెయే నులు భాషలో సంక్షిప్త కథా సూక్ష్మమం,
అనేక శత విచిత్ర చిత్రాలతో అతి త్వరలో వెలువడుతోంది.

వెల 1.8-0

దొంగ మనోరమ

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్స్,

సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథాలయం, :::: రాజమండ్రి.

మావద్ద దొరుకు వివిధ గ్రంథాలు

వ చ న పు రాణ ము లు వ చ న కా వ్య ము లు

శివపురాణం	1-8	స్త్రీలవతకథలు 1, 2, 8, భా. 1- 0	
బ్రహ్మపురాణము	5-0	పంచపాండవ వనవాసం	1- 8
వామనపురాణము	1-8	పాండవజ్ఞాతవాసం	1- 8
బసవపురాణము	4-0	శ్రీరామ వనవాసం	1- 8
చెన్నబసవపురాణము	2-0	భట్టివిక్రమార్కు కథలు	0-12
స్కాండపురాణము	8-0	తెనాలి రామలింగవికథలు	0-12
మార్కండేయపురాణము	1-8	శ్రీనాథుని చరిత్ర	0-12
విష్ణుపురాణము	5-0	శేములవాడ భీమకవి	0-12
మౌళీపురాణము	1-8	బమ్మెర పోతరాజు	0-12
బ్రహ్మత్తరఖండం	2-0	మహాభక్త విజయం	1- 8
కార్తీకపురాణము	1-0	మహాపత్నివతిల కథలు	1- 0
శివరహస్యఖండం	4-0	శుకనస్తతి కథలు	1- 0
కాశీఖండం	2-0	పిట్టకథలు 500 పేజీలు	4- 0
శివపురాణము ప. కా.	10-0	హాస్యకథలు	1- 0
ఉత్తరరామాయణం (పద్యం)	6-0	బొమ్మలరామాయణం	1- 8
శ్రీమదాంధ్రమహాభాగవతం	12-0	భోజకాళిదాసు చరిత్ర	1- 8
భాస్కరరామాయణం	8-0	మహాకవి కాళిదాసచరిత్ర	1- 0
శ్రీమదాంధ్రరామాయణం	10-0	పన్నెండురాజుల కథలు	1- 0
రంగవాధరామాయణం ద్విపద	6-0	పదునారు రాజుల కథలు	1- 0
శ్రీమదాంధ్రమహాభారతం	28-0	పరమానందయ్య కథలు	1- 0
శ్రీకృష్ణరామాయణం	8-0	భగవద్గీత, బైబిల్, కురాన్	12-8
శివభారతం	6-0	భగవత్ స్తుతి 1, 2, 3, 4, భా. 1- 0	

ప్రాప్తి స్థానం :

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్స్,
సంఖ్యతాండ్ర గ్రంథాలయం, (స్థాపితం 1882) రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు

ఆరు మరాటీల కథ

క. శ్రీ గారీభారతున్ బాగుగనేజాలదలెను భక్తిని నెపుచున్
గొలుబడి నుతియించెద వేగమెరయించుకొనకు వేడుకలలరన్.

గీ. పోలదేవతలను నెల్లభ్రమమున పకటితంబుగగొనియాడిభవ్యము
రంగుమీరంగనారునురాటీలకథ జెప్పెదనునేనులో ప్రసిద్ధిగానుగను
కల్లలలోగలబుధులీకన్యతిగల తప్పులుదిద్దిమీరు గాంభీర్యముగా
వెలయంగ జేయవలెనని చెలువుగగోరెదనుమిము ప్రసిద్ధమునాగన్

కథా ప్రారంభము

ఈ కథ ప్రతిపదము చదివేటప్పుడు స అనేచోటున సై సై అనిజేప్పవలెను
మరాటీల దేశమున్నదీ స అరేవాండ్ల దేశమున్నదీ స పడమ
తూర్పుగా దేశమందునా స ఆపత్తి కొండ తాలూకాయిన స అక్క
జిల్లానెందు కోటలున్నవి స అక్కడ అరేవాండ్ల భూములున్నది స ఆ
కోటలుయేలే దొరలుయున్నారా స వాడు భూభజేరావున్నాడు స
భజేరావు కొడుకులున్నారా స భూభజేరావుకొడుకులు స వారు
మగ్గులు అన్నదమ్ములు స వారిమగ్గురికి పేరువున్నదిగా స పెద్దవాడు
గా నారాయణరావు స చిన్నవాడుగా సిద్ధోజరావు స కడగోటివాడు
కంఠేరాయడు స వాండ్లు అన్నదమ్ములు భాగాలుబోయిరి స వాండ్లు
దాయాది భాగాలుబోయిరి స వాండ్లు భాగాలు బోయిన వెనుకాను స
కుక్కభాగాలు మవ్వరా స మీరుకుక్క పేరుయెత్తివే స అరవంగ
గొంతులుకోసెనూ స అన్నా మిమ్మడైన భాగ్యమియ్యకపోతెర స మం
దుగయైని భాగ్యమివ్వవా స వాండ్లకు దాయాదిపగలే గలిగేనా స దా
యాది పొరుగలిగినతిర్యాత స అరివైయేండ్ల పగలున్నావి స ఇరురు
యేండ్ల యీర్ష్యమున్నాదీ స యెవరిభూములు వారలుయేలిరి స ఎవరై

కోటలు వాండ్లుయేలిరి స సిద్ధోజిరావుకు సంతానములేదుగా న కంట్ రాయునికి సంతానము లేదుగ న నానాయణరావుకు సంతానముకలిగెనూ స వాండ్లముద్దురికొనివున్నాడు స కోడుకులుపుట్టిన వేళేట స వాండ్లకుమరాటి పేరువున్నది స చెప్పులలోను ఫిరోజ్ స చేతులకడియాలా సుజందిరావు స ఇద్దరికి పెద్దవాడుగ స సోమాజీ రావుగొన్నాడు స వాండ్లకు పన్నెండుయేండ్లు వెళ్ళెను స భజే రావుగా కండ్లచూచెను స పడమటెక్కయూ భూమియందునా స బంగిసింగిరావు కూతురుగా స అంతుబాబుతెచ్చిరి స అప్పుడు పెద్ద వానికి పెండ్లి చేసిరిగా స పెండ్లిఅయిన మూడుయేండ్లకు స కొడుకులు లేరావుకలిగెను స కొడుకుకలిగిన ఆరునెలలకు స అప్పుడు కోటలకు కరువొచ్చిందీ స పాపిష్టిమించాని కిరువూ స ఆకరువుకు పెద్దలంతా చనిపోయిరి స అక్కరుక్మిణీచనిపోయింది స చెల్లెలుకుక్మిణీచనిపోయింది స చెల్లెలు జెగ్గాబాబు చనిపోయింది స తాతభజేరావు చనిపోయెను స వాండ్లతండ్రి నారాయణరావు చనిపోయెను స వాండ్ల పెద్దలంతా చని పోయిరి.

౭. అప్పుడు ముగ్గురుపిల్లవాండ్లు కొలువుకూటమునకు వచ్చి ముగ్గురు అన్నదమ్ములు కుచ్చలమీద కొల్వవీరి యిద్దరితమ్ముచేతులు బట్టి పెద్దవాడు సోమోజీ యేమని బుద్ధులు జెప్పుతున్నాడనగా,

మనము ఎవ్వరి బేటికి పోతాము స మనము ఎవ్వరినొకరి సేతాము

౮. ఓరియన్నా మనతండ్రికి తమ్ముడు మనకు పినతండ్రి భజే గాముపట్టములోకి పోతామనుకొనె.

మనతండ్రిబేటికే బోదామా స మనపినతండ్రి తావుకు పోతా మా స అప్పుడుతండ్రికి జబ్బువ్రాసిరి స పినతండ్రికి జబ్బులువ్రాసిరి స కాళ్ళమీద చేతులేతుమే స కడుపులోను తలబెట్టెగా స ఇప్పుడు మమ్ము సాకిలేనుగా స మేము ముందుకుమిమ్ము నాకుతాముగా స

౯. అనిజెప్పి పినతండ్రిగారికి జబ్బువ్రాసి యాదారి వెళ్ళువానిని బిలిచి వాడిచేతికి జబ్బువ్రాసి యచ్చి మీ పినతండ్రిగారికి జాబి య్యమని పలికిన వాడాయెను.

యాదాగి వెళ్ళువాడుగా స గురాల భావికొచ్చెనుగా స గురాల బయటకుపోసేను స దానికి నాలుగుకాళ్ళకూ నాగటందెలుగా స దానికి వ్రూము పెట్టివేసెను స దానికి కలికితురాయి పెట్టెను స దానికి జవరజంగీలువేసెను స దానికినోటికి కళ్ళేమేసెను స చేతులని ప్లాలో కొరడాపట్టెను స అప్పుడు గ్రరమమీద కాలుకూర్చోని స కరిణెకండ్లు పట్టమిడిసేనూ స వాటుబడేగాంపట్టం ధారిపట్టెనూ స మోదుగాండ్ల కంముదాటెనూ స కండ్లరాయుడు కొండదాటెనూ స కాలు వచెరువులదాటెనూ స ఉప్పొరువాగుదాటెనూ స సిద్ధోజీబేటికివచ్చెను

స ఓసినిరా సిద్ధోజీరాయుడా మీఅన్నకొమాళ్ళు నారాయణరావు కొమాళ్ళు ఫీరోజీ, సుబ్బానోమోజీఅను వారుముగ్గురుమీకు జాబులు బంపివాడు.

అన్నకొడుకుల జాబులుచేరును స వాడు యెడమచేత జాబులు అంచెను స అప్పుడు గరిగరయని జాబుచదివేను స అప్పుడుసామభాగ మియ్యకపోను స ఇప్పుడైన భాగమియ్యడా స సమ్మిన అన్నకొడుకులా నూ స అన్నకొడుకులా నేను నాలుగు దోవలుచేసేనూ స అప్పుడు అన్నకొడుకులమీదికి స వాడు అరవై వేల వంతుగట్టెనూ స అరవై వేల గంతుతోనుగా స వాడు కరిణెకండ్లిగ జేరవచ్చెనూ స కరిణెకండ్లకాడా జేరాలు స కరిణెకండ్లి మీనుకోటలో స వాండు జేరాలువేయించిరి స

స రణకేరీ వేయించిరి స అక్కడ అన్నకొడుకుల బిల్వనంకిరి స వెనుకనే వాండ్లుచచ్చిరి స అప్పుడు వాండ్లు చావిసికివచ్చిరి స వాండ్లను చావిసిస్థంభాలకు విడియగాగట్టరి స పట్టనగలురానాయనా స వాండ్ల పట్లనంత లొల్లపెట్టెరా స కోటావాండ్లను కొల్లాలునొట్టి స వాండ్ల రంగు దేవిసిగొట్టి స వాండ్లరాజవిధి కొల్లగొట్టి స అప్పుడు అక్కడ స ముంగురాలు ముక్కపోగుల్లు స మూడుబండ్ల బరువుగట్టి స అక్కడ వెండిబంగారము స వాండ్లు యేనుగుల బరువుగట్టి స వాండ్లను యోగులజేసెను సిద్ధోజీ స వాడు జోగులమే నేను సిద్ధోజీ స.

మ్ముడా పీరోజిరాయుడా స మనకు తినబోతె కూడులేదురా స మనకు కట్టబోతె గుడ్డలేదుర స మనము యేమిబెట్టి కోటకడుతాము స బారీ సాళుకార్లు పున్నార స అరివైలయేలు పై కముతెస్తాము స కొండలు పిండిచేతాము స దేవికరిణే కల్లుకడుతామా స ముగ్గుబోసి కోటకడు తామా స మొరింమోసి పూరుకడుతామా స తమ్ముడా ఫీరోజిరాయు డా స మనము యప్పుతెచ్చి కోటకట్టుతామా స కోటతీరిన తెల్లవారికి స పాళుకాల్ మన సగరిస్తాడు స కోటలన్ని యయ్యసంటాడు స వాడికి పై కమన్న యయ్యనెనెనా స లేక కోటలై నయ్యవాలెనా స

వ. మనము యప్పుతెచ్చి కోటకట్టిపో అని బాగాయంపదని చిన్ననాడు సుబంధరాజమూచి కోట్లబోయి కోటలోపల ఎల్లమ్మ దేవాలయంబులో చేకకోట్ల ధనమున్నదని జెప్పినవాడాయెను.

అప్పుడు ముగ్గురు అప్పుదమ్ములు నాగుడికికంటె గోవపట్రిన నాగుడికికంటెని చేకవచ్చిరి స కోకంటి యల్లమ్మ దండమ్మే స ఓనుకోటి యల్లమ్మ దండము స కోకుక్కచేపుగా దండమూ స ఇటి దేవుడా దండమూ స కామారాజు పిలిచుండమూ స

వ. అప్పుడు తన కంటిచేకెరిల చేసి పూకు కావనిసధనము మా చేతికి దొరానట్లు అనే గోటలు కేటలు కట్టి కొంటుకొన తెల్లవా రెల్లమ్మ దేవినిమకట్టి దేవినిమనకు అంగానీకులతో మూనుకేయిం చి అక్కరి వెండి గురికక్కంము యెక్కించుతామని ప్రార్థించినవారైరి.

అమాత్ర యెల్లమ్మ పిలిచిన కొలుపు కేయించేమూ స

అప్పుడు యెల్లమ్మ ధనంబు తేలికెచ్చెను. యుపడు వెండిబం కారము పనుగపూర్తి కట్టించి కొల్లవల్లెకు తేరవచ్చినవారైరి.

అప్పుడు పొన్నకట్టుము బాబులువేసి స బేల్దాగుకు బాబు లువేసి స ములకు బాబులువేసి స కగవాలబతులకు బాబులువేసి స అప్పుడు యరకైవేలకు బేల్దార్లుగా స ముచ్చయివేలకు కంసాలబతులు స పొన్నకట్టుకు బాబులువేసి స యుపడు బంబాబుకి బాబులువేసి స

బొంబాయి వడ్డెవాండ్లుగా స ఇరువై వేలకునచ్చిరి స వడ్డెవాండ్లు మొరం
భోసీరి స కంసాలవాండ్లు మగ్గుకుబెట్టిరి స అప్పుడు బేల్ దారులునగరు
లుకట్రి స కోటలు పేటలుకట్రి స కొత్వాలు చావిళ్ళుకట్రి స యశుగు
యడుగు కోటలుగట్రి స అగుజాల కోటలుగట్రి స యప్పుడు మరా
టీల కోటగట్రి స మూలమూలకూ నయగిగట్రి స యప్పుడు ముత్యాల
బురుజులు కట్టిరి స

వ. యప్పుడు కోటతీరిన తెల్లవాండ్లు మల్లమ్మ దేవళంబుగట్టి వెండి
కోకిల్లంభముయెత్తి గుడియంతా బంగారుపూత పూయించి యెల్లమ్మ
లువుచేసిరి మరాటివాండ్లు కోటలు తీరిక వెనుక కవులు సంహరించె
ట్టించిరి అన్నిజాతులకూ భోజనములు పెట్టించి యప్పుడు కవులుజాబులు
సామోడ యేవిధముగా వ్రాస్తాకనగా,

తమ్ముడా వోంతమ్ముడా స మా పట్నముజేరినవారికి స యేడు
యేండ్లగాక నోడిరి స మాకునర్తుకన్నా మియ్యనర్తురా స యెచుకు
వచ్చి పేడకీరతె స నో మేలలు నాడెవ్వరూ స ఇట్లా కవులు జాబు
పెట్టి పంపెనూ స దేశము దేశమువంపెనూ స ఆ జాబులుచూచిన
కమ్మవాండు స కమ్మవాండు కాపువాండు స ఇంకెకన్నా సుఖ
మిన్నదా స ముక్కునా పేలువున్నదా స

న. యప్పుడు కాపువాండు, కమ్మవాడు, కోమట్లు, గ్రామీణు
లు మొదలైన నారందరును పట్నంబుజేరినవారియిది. బందరు దేశ
మునంచి ఆకువేల దండుతో బొగమనుందో కనలెను. పగలుచూచిస్త
పట్నము మిల్లెపూచినట్లు చెప్పచూచిన పట్నములేలపూచినట్లుండెను.
ఇట్లు నిన్నిరోజులకు.

రముతులు బలములైరి స మనమే పేద వాండ్లుయితిమి స పిన
తండ్రి తావునకూ పోదామి స మనలెంతి బేటిక బోతామా స తండ్రి
మా భూమియివ్వరా స ఓకీ పినతండ్రి మా దేశమివ్వరా స కాళ్ళపొద
కేతులు వేతాము స మనము కిడుపులోను తలబెడతామా స

వ. అహ్లాదేశము ఎవ్వకపోతే మనభూములు మనకుయివ్వకపోతేతాము

దాదావారూ యెవ్వరికితల్లడి శ మనము ఎవ్వరికి తల్లడి శ మనము దట్టిపారలా చెయ్యివేతాము శ మనము రోమ్ముమీద శాల్లుపెడతాము శ గొంతుమీద శ త్తిపెడతాము శ విరగతీసి గొంతుకోతాము శ తల్లడిది గొంతునూగోతాము శ కరణకల్లు నింపుకేతామూ శ వాడిబడేగాము పాడుచేతాము శ

వ. ఇల్లువీండ్లు మాటలాడిన మాటలు యెవరుగాని ఇరుగుపొరుగువాండ్లు విలేదు అక్కడికి ఎనిమిది ఆమడలు బవేగాముపట్నము లోవున్న సిద్ధోజియెక్కే యశ్వంబు వినినదాయెను.

ఆయశ్వము నీళ్లుదేలతాగదు శ మేతవేళ కేతిమేలాయందాదు శ దానిబట్ట యెటులగాదాగ శ దానికిరోగమున్నదని జూచెను శ యశ్వమనకూ కీలుకీలుపట్టిజూచెనూ శ దానికిరోగములేదుగ శ అశ్వములద్దినిరించి జూచెను దానికిరోగము లేదుగా శ దీనికి రోగములేదుగ శ దీనికేపొగలేబట్టెను శ యపుడుగుర్రాన్ని వాడు యెక్కనూ శ నవభూమండలము త్రిప్పెను శ వాడు గంగదారి మడుగుకొచ్చెనూ శ వాడుగుర్రాన్ని ముందునంచిపట్టె శ వాడు మూడుమాటలునీళ్ళముంచెను శ మూడుమాటలు ముంచగా శ ఆగుర్రానికి కోవమువచ్చెను శ మందరపాదము ఎత్తెను శ ఎల్లుగాడినెత్త పెట్టెను శ యపుడు ఎల్లుగాడిని నీళ్ళలోతొక్కె శ వాడు గుర్రాన్నినాకేవాడికి శ గుర్రాలు నయిగములుసూను శ యపుడు కాలుగీరి నయిగచేసెను శ ఎల్లుగాడుగురిం బెట్టికొచ్చింది శ అమ్మాయశ్వమే దండము శ నీకు ఎవ్వరె బగలున్నారె శ

వ. ఓఅశ్వమూ నీకు ఎవ్వరయినా వగవున్నార ఇదికాకతూర్పు దిక్కినాము, పడమర, ఉత్తరము ఈనాలుగు దేశములలో ఎవ్వకయిన నీకువగవారలున్నారా యని యాదా ఎల్లుగాడుయడుగగా యశ్వము యెమాత్రమయినను గోపముజెరిగలేదు. అన్నకొమారుడారా

యగరావు కొమాదులు మరాటివాండ్ల చిన్నవాండ్లు) వాండ్లకు మా
మీదయేదైన పగలున్నావా యని యడుగగా,

మరాటిల నేరుయెత్తగా స కచ్చలాకు కాళాదువ్వేను స అప్పు
దు భూముజూచి ఆకిలించెను స అశ్వంబు పటపట పండ్లుకొరకేగా స ఎ
ల్లుగాడు కండ్లచూచెర స అప్పుడువాడికి అనుమానముతోచెను స వా
డు సిద్ధోజి బేటికివచ్చేనూ స దాదాసిద్ధోజి రాయడా స మీ యన్న
కొడుకులు వస్తారు స రేవమావో వస్తారు స నిన్ను పండబెట్టి గొంతు
కోస్తారు స

వ అప్పుడు యాదారి యెల్లుగాడిని సిద్ధోజి యేమనియడుగులా
పనగా ఒరే నాయన్న కొమాళ్ళమీద అబద్ధముగా కొన్నిసంగతులుజె
ప్పినావు అని అప్పుడు సిద్ధోజి గుర్రాన్నికొట్టె కొరడాతో అయిదు
దెబ్బలు యాదారి యెల్లుగాడిని కొట్టినవాడాయెను. కొట్టగానే చలిజ్వ
రము వచ్చినదాయెను. యెల్లుగాడు గుర్రాలచావిట్టా గొంగలికప్పుకొని
నవాడాయె యెల్లుగాడమాట అబద్ధమని సిద్ధోజి యశ్వంబు కాడికివచ్చి
ఓ యశ్వమూ నీకు యెవరు పగలున్నారు అని సిద్ధోజి యశ్వంబు నడు
గగా.

మా యన్నకొడుకులు పగలున్నారా స మాదాదాబిడ్డలు పగ
లున్నారా స ఆరుమరాటిల నేరుయెత్తగా స అప్పుడు యశ్వంబు పట
పట పండ్లుకొరకేనూ స గుర్రాలసావిడి కొచ్చేను స గుర్రాలపాల
చూచెనూ స

వ అయ్యోనిజముజెప్పిన యెల్లుగాడిని నేను వృధాగా కొట్టిరా
ను. అని తన ముఖస్సూలో తానుతలంచుకొని అప్పుడు యాదారి యె
ల్లుగాడిని పిలువనంటి వోరే యాదారి ఎల్లుగా నిన్ను అయిదుదెబ్బలు కొ
ట్టినాను. నేను నీకు అయిదునూరు ఫరాలుయినాముగా యిస్తానని జె
కెప్పినవాడాయె.

అప్పుడు చెంబెగాడిని పిల్వనంబెనూ స మండగాడిని పిల్వనరంబునూ స సరదాల గిరుమిజగాడిని స మరతాల మహిమగాడిని స వారధునలుగురికి పెద్దవాడుగా స పాడన్నా అనరాబు దొంగనూ స అయిదుగురుదొంగనుపిలువనంబెనూ స

వ. అయిదుగురు దొంగల పిలువనంబి అన్న కొడుకు నారాయణ రావు కొమాళ్ళు తావుకుపోయి మీరు యేదిధముగానయినా వాంఛ శిరస్సులు తెచ్చినట్లయితే మీరు పొంటెబయ్య పెకమిస్తాను. అని సిద్ధోజి జెప్పగా దొంగలు ఆలాగే పోతామని జెప్పినవారైరి.

అప్పుడు దొంగలుఅయితేనూ స సద్దిధత్యములు కట్టికొని వాంఛ కరిణకల్లు దోపిషికి స మాదుకాళ్ళునమి చాపిరి స మోకాళ్ళ తిప్పలుదాటిరి స కండారాయుడు కనమకొచ్చిరి స టిచ్చేవుడా కండారాయుడా స దేవుడామాకు శిరస్సులు దొరికితేనుగా స నిన్నుగంధాచ కడిగింతుముగా స నిన్ను పువ్వులామ పూజింతుమూగ స అప్పుడు దొంగలు దేవుని ప్రార్థింపజేసిరి స అప్పుడు కరిణకంటి కోవబట్టిరి స వాకిక దోపలోనే పూదుగూరెమా స అప్పుడుదొంగలు కోబకాడకొచ్చిరి స

వ. అప్పుడు దొంగలు అయిదుమంది అయిదుకాండల మెట్టును తోలుకొని కోట గెలిచికాడికవచ్చి వో ధర్మంగిరాయుడా మాకు కోట తోడి దారి విడిపింపుమని యడుగగా యన్నా మీరు యెవరో నేను ఎరుగనైతిని. యర్ధరాత్రి కాలముగనుక కోటలోకి పోకూడకని జెప్పినవాడాయెను. అందుకు దొంగలు మేము సోమోజరాయుడు సేవ్యముచేసేవారము. మేము పొదుగూళ్ళలు చేరులుమన్ని ఎరుల కడచెలలో తోలిమేపుతూ వస్తామి. అని ధర్మన్నరాయుడుతో దొంగలు జెప్పివేదారురి.

మాకు కోటలోనికి దోపవిడవరా స మాకు పట్టలోనికి దోప విడవరా స అప్పుడు ధర్మారాయుడూ స తలుపుజరీలుప లెసెనూ స కో

టలోనికి దొంగలుపోయి న అయిదుగురు దొంగలు కొటలోనికి పోయిరి.

న అప్పుడు దొంగలు కోటలోలి; సోగా నందులు బొందులు
వెదకి చూచినారు గాని ఎక్కడచూచినా వీడ్లు దాగి వుండడానకు
చోటు కనపడలేదు. మరాటీలకోటకు పడమటిభాగమున నోక పాడు
బావివున్నది. ఆపాడుబావినిచూచి ఆబావిలోపలికి పోయి మనిషికి బళ్
గుంట త్రవ్వకొని ఆగుంటలో యి అయిదుగురు దొంగలు దాగినట్టా
రయిరి. ఇట్లుండ సోమోజిరాయుడు తాను యర్ధరాత్రికాలము తన
యింటికిబోయి తన భార్యను పిలిచి వోచిన్నదానా నేను బయటదేశము
సోతొన్నానని తన భార్యతో జెప్పినవాడాయెను.

అప్పుడు చెంబుచేతి బట్టుకున్నాడూ శ భామబాలుర బాగాసా
కర చ దాబాబాలుని సాకవే న ప్రాణవల్లభా నీకుదంశమూ శ జీవి
శేష్వర సమీపము కి గానబుద్ధులు చెప్పితిని శ పక్కిదివేలావు శ
భామోనకు ప్రాప్తమంతయున్నామీ శ నాకు యచ్చప్పుమూలు యిం
లేయున్నామీ శ

వ. ఈనెల ౦౫ సోమోదినే యెక్కడికి బయలుదేరి పంపాడనగా.

భోగంనుండ రింకికొచ్చుచు శ భామాభోగము సుందరీ శ
లలనాభోగము సుందరీ శ భామా తలుపులియ్యనే శ లలనా తలుపు
లియ్యనే శ యక్షుడు భోగమునుండరి లేచెనూ శ అవిజరీలున తలుపు
తీసెనూ శ పట్టెమంచు పాన్పు వేసెనూ శ దొరలకుదండము పట్టెను
శ బారావగడనాల పందిమెయ్యవే శ పగడిచాలపందిమాడుదాము.శ
తోలియాట భామగెలిచెను శ భామానేను రాజులచేతవోడను శ నేను
దాని చేతులోనుగా శ నేను యన్యాముగ వోడిపోనీ శ నాకు
పొత్తియింటే యన్నాదీ శ నాకు యదృష్టమింటే యన్నాదీ శ
భామానాడే తమ్ముడుతోన్నామా శ నీకు మరుదులు యన్నాడు శ
నీవు మరుదుల భాగినాకవే శ నీవుతమ్ముల బాగానాకవే శ నామా

నన్ను సాకమంతాపు స నీవు యేదేశం పోతావు స

వ భామా యీసారి కానరానిశకునము గంటి యీవేళ యెవ
రో దొంగలువచ్చి యికనన్ను త్రితీసినట్టు నేను స్వప్నంబు గంటినని
బోగము సుందరితో జెప్పినవాడాయెను.

అడనుంచి సోమోజయన్న స గురాలసావిడికి వస్తాడు స గు
రాలసావెడి కొచ్చెనూ స గురాలసాల జుచ్చెను స అట్టి గోడుగో
డున దుఃఖపోతాది స అప్పుడు అయిదుగురు దొంగలొచ్చిరి స కోట
లోపల దాగియున్నారు స అన్నావేళగా ప్రాధునూ స నీవు యెందుకు
పోతావు స గురాలకు చెప్పబోతే నోరులేదుగా స చూడడానికెయ్యి
లేదుగా స ఓరియన్నా యదారియెల్లగా స నీవుగురాలకు వానావెట్టి
రా స ఒరేయాదారి యెల్లగా స అప్పుడుకక్కల చావిడికొచ్చెనూ స
కుక్కల కన్నులచూచెతు స ఆకక్కలు గోడుగోడున దుఃఖపోతావి స
అది గోడుగోడునా శోకపోతాది స అన్నా వేళగాని వేళప్రాప్తాన స
నీవుయెందుకు బయలుదేరి పోతావు స అయిదుగురు దొంగవాండ్లుగా
స ఆకోటలోగా దాగివున్నారూ స భూమిచూచి యది కూతలుపెట్టె
ను స ఆకుక్కల భాధలయితేను స సోమోజయన్నకు తెలియలేమా
స అన్నాకుక్కల యెల్లగా స నీవుకుక్కలకు కూడుబెట్టెరా స
అడనుంచి సోమోజ స వాజు నిమ్మనోటలోకి పోయెను స

వ అప్పుడు సోమోజు నిమ్మననమలోకి పోయి తాను తొడు
గుకున్న నిజారువిప్పి ఒహిశ్శంకకుపోయి కార్లుశుద్ధిపరచుకొని మూడు
నిమ్మిపండ్లుతోనీ తన శిరోజివేరడ నొకనిమ్మపండుకోయగా అనిమ్మపం
డునుంచి పాలునేతులు కారెను సుగండిరావుపేరట కోయగానాలు నేతు
లుకారెను. తనపేరట ఒక నిమ్మపండు కోయగా రక్తంబు కారసాగె.

తాను దొడ్డిలోన వస్తాడూ స తనమేడకే కదలి వస్తాడు స అ
ప్పుడు అయిదుగురు దొంగలు స సోమోజుని కన్నులచూచిరి స

శ. అప్పుడు దొంగలు ఎట్లావున్నారంటే అప్పుడు వర్షముగుడిసి
రేత్రి ఉమ్మదము తగిలినందున నల్ల తేళ్ళు పైరైతేళ్ళు బయటకువచ్చి
యాఅయిదుగురు దొంగలను తేళ్ళుకుట్టినవి ఆగుట్టిన బాధాకోర్వజాలక
నిమ్మతోటలో కూర్చొనియున్నారు.

అప్పుడు వచ్చే సోమోజనిచూచిరి స అయిదుగురు దొంగలుచూ
చిరి స లెయిరాలెయిరాలన్నయ్యా స సోమోజరాయుడు వస్తాడు నా
అయిదుగురు దొంగవాండ్రను స సోమోజకంట చూచెనూ స మీరు
వేళకాని వేళను స మీరు యీడకెందుకు వస్తిరి స మీరు ఎవరుబంధు
లెవ సతిరి స మీరు యేపనికివచ్చినారు స మీనపితండ్రి సిద్ధోజరాయు
డు స మమ్ములబంపితే మేమువ స్తిమీ స నిన్ను ప్రాణములతో పోనిత్తు
మా స నిన్ను జీవముతో పోనిత్తుమా స

వ. అప్పుడు సోమోజి యేమని యోచనజేయుచున్నాడనగా
అయ్యో నేను భార్యజెప్పిన మాటవినక అర్ధరాత్రికాడ వచ్చిచందుకు
అయిదుగురు దొంగల పాలయితినిగదా యని యేవిధముగా నేను
వీండ్లతో యుద్ధంబుపేతును అని ఆలోచన జేసినవాడయి కాని మంచి
దని ధర్మర్యంబు వదలక యేమిచేయుచున్నాడనగా.

చెంబెడాలు యన్నాడు స చేతులెకత్తులన్నాడు స ఆ ఐదుగురు
దొంగవాండ్రను స ఒకరిమీద నొకర్నివేసెను స పడవేసి దిగువ కొ
ట్టనూ స బొడ్డోబాకు తీసుకున్నాడు స గిరజాల గిరిమోజని స కొంకి
రాలు కోశాను స అప్పుడు కోటలోకి ఎగిరిమాకేనూ స పాగతోట
లోపడ్డాడీ స సోమోజి కోటలోదూకేను స నాకు ప్రాణముపోయినా
మేలు స నాకుపాగా పోయినదిహాని స తిరుగా పాగాకాడికివస్తాడు స

శ. అప్పుడు దొంగలు యిట్లాదొరకడు సోమోజని మంత్రించిన
ఎవల సోమోజి దొరుకుతాడని చెండెగాడు మంత్రుల మహిమగాను
విభూతి చాతబట్టియుండిరి పాగకాడికివచ్చే సోమోజుచూచి విభూ

తీర్చివైచవేసి అవిభాతి-పయనముచేట్లగానో కాళ్ళుచేతులు జేట్టుకొని భూమిమీద వారిగినవాడాయెను.

అప్పుడు ఐదుగురు దొంగవాండ్లుగ శ సోమోజని పట్టుకన్నా-
రూ శ పడవేసి జులపాలుపట్టి శ పడవేసి గిరజాలు వట్టి శ కొమ్ము
మీద కాలుపెట్టి శ గొంతుమీద కాలుపెట్టి శ అప్పుడు సోమోజ
గోడుగోడున దుఃఖపోతాడు శ

శో॥ దొంగలార దండము హరహర నన్నుజంపుతే మీకుయే
మిసస్తాది దొంగలార. నేనువోక్క-బిడ్డతండ్రిగా వున్నానే దొంగలార
నాకొడుక్కు పాకండ్లచూపండి దొంగలార, మీకు కాపలసిన ధనము
యిస్తాను దొంగలార, నన్ను ప్రాణముతో మీకునికవండి దొంగలార,
పాపిష్టి దొంగవాండ్లకు పాపపుణ్యము తెలియక దొంగలయితే అప్పుడు
సోమోజని వ్రుతీసి గొంతుకోసి దొంగలయితే

న. ఇట్లు సోమోజని గొంతు గోసినవధిద్వాన దొంగలు సిగన్ను
కోసి ఆశిరస్సుకు జమలుగ చెరిబ్బు శివరగిలపెట్టి దానికి పానాచుట్టి
ఏనుగులదెలో సోమోజని పంకబెట్టి బంగారుశాలున ముసుగుజెట్టి శిర
సుతీసుకొని దొంగలు చెల్లినవారయిరి. దొంగలు పన్నెండానుడదాటి
ఉప్పనీళ్ళ వాగుకాడికి వచ్చి దోవనపోతే మరాఠీ కుక్కలుమాచి
మనములకనుక్కొండాదని నీళ్ళలోదిగి 1-2 అనుకవచ్చేవరకు అగిర
దాల గిరుమోజగాడికి సోమోజని కత్తితోగోసిన గాయమునల్ల గొంకి
లోచీములు బోసి కుక్కల బిళ్ళలుగట్టిపియన్నా నేనునిలువలేను, అని
యికనేను నడవనని వచ్చగోరింట పొడకాడికి వచ్చి శిరస్సు పొడమీద
జెట్టి వాండ్లు అపొడలో పండుకొనియండిరి. అట్లవుకగా చనిపోయిన
సోమోజ బంగారుచిలుకయై భార్యబేటికివచ్చి తన స్వప్నంబులూ యే
మని తెప్పతాడంట నన్నుబుగగురుదొంగలుకచ్చినాగొంతుకుకోసి నా
శిరస్సును యెత్తుకొనిపోనారు. అని చెప్పగా శ్రవ్యుడబోలెది తనకు

భక్తుడో చూతాము. వీరోజు శిరశ్చక్రము పొడవట్టుకాని కళ్ళు
మొరిగెను. పొడమీద - శిరస్సున్నది. ఆశిరస్సు 11నికి దింపింది
చూడగా అన్నగారి శిరస్సుగానేమున్నది. ఆశిరస్సు తీసుకొని తిరుగ,
కోటకుబోయి అప్పుడు సోమోజి శిరస్సు మొండెము నొకటిగాజేర్చి గం
ధపువ్వుమొత్తో యలంకరించి దహన కృత్యంబులు మొదలుపె
కార్యంబులు చేయించినవారియిది తర్వాత తమ్ముడు వీరోజు సుఖముగ
కరిణైకల్లు రాజ్యమును పరిపాలనము చేయుచును.

ఆ రు మ రా ణీ ల క థ న మా ప ము

శ్రీలక్ష్మణ కథలు.

1. 2. 3 భాగములు

రచన:—శ్రీ బాలాంత్రపు వెంకటాచలం

అంధోదేశములను గాలాంతపువారి ములకక ప్రితి
యింట చెప్పి నులు వినేయుండవచ్చును. ప్రితి అంధోస్త్రీ వాస్తవం
ములందు అలంకరించదగిన గ్రంథము యిట్టిపాత్రము ప్రితియింట
నుండుట సాధ్యమగు వింతలేదు

యందు శ్రావణమంగళవారముకథ. ఆల్లతనోముకథ. వర
లక్ష్మీవ్రతకథ. దండతుతాంబూలంకథ. కుంకుమ గారిచోముకథ
మున్నగు 96 చక్కనికథలు, ఉద్యాపములతోసహా వ్రాయబడెను.
మంచిపేపరు ఆర్వీనియమైవ అచ్చుతో బుద్ధనారీలోకానికిస్తున్నామి
యిట్టితరుణం బారివిడువక వెంటనే ఒకకాపీ తెప్పించుకొనుడు.

పృతి పేజీ 1-0-0

५१५५०:

సంస్కృతాంధ్రబుక్ డిప్లొ

రాజమహేంద్రవరము

ಹಿರಿಕಾ ದೇವಿ

శ్రీ రస్తు

ఊర్విలాదేవినిద్ర

శ్రీరామభూపాలుడూపట్టాభిషేకుడై కొలువుండగాభరతశత్రు
ఘ్నులవుడు సామితివరుససేవలుసేయగా మారుతాత్మజులవుడూ రాఘ
త్రులజేరి పాదములాత్తగ సుగ్రీవుడాకొలువులోకూర్చితోవ్వగుడై కొలు
వుండగా తుంబురులునువారదులునుయే తెందినిలిది గావముసేయగారం
భాదులా నభలలో యింతిశుభరమ్యమున నాట్యమాడా సనకాదిహాసిం
ద్రులు కొలువులో కాస్త్రములుతర్కించగా నకలదేవతలుకొలువ ఉప
యాన వుష్పవర్షముగురిసెనూ నభయంత కలయజూచి యే తెంది నంతో
షమున జానకీపతిముఖముజూచినిలగి విషయముతోపట్టింతరిగ్రక్కునా
దేవదేవేంద్రవినుమా మూవిన్నపము తెలిసెనుచి త్రాంపు ధరశేషువనధ
రించ ఒకచిన్నమనవిగల్గినిపలికెను ముందుమనమడవు కుచుపోగాను ము
ద్దుమరదీవెంటను పయనమైరాగజూచి తనరెలియపయనమూయెరుడ్చి
కానద్దు నీవుండుమమచు సామితిమరల సేవింపవచ్చె నాకు మొవలుగ
శయ్యపై కనుమూసి నాతిపవళించుచున్న యిశవైన అనతిద్విరమ్ముని
ఇరిదుముఖకడకంపుడి నాణవతియాలాగుకూర్చితో వలకంగ విసరా
ముడుతపసిచూడ నెంతేతనమడికి తగునిచారముబుట్టెను అశ్చర్యపడి
రాముడు గ్రక్కుతలన్నలక్ష్మణరమ్మవరన్నిలలక్ష్మణగ్రక్కునయచితమా
రమణీనెడబాసియుండిగా తిడువాయెముకనను ప్రియరాలిదగ్గరకు నీవు
తోయి సరసనాల్లాపవలచే దుఃఖోషశమలెల్ల మాన్పవయ్య అన్నమాట
లకు రామానుజుడు మహోపసాదమన్నదేహాతినిసింతుకుని గ్రక్కునానభ
నికచిదనదెంచె తనగృహముకువచ్చి లక్ష్మణుడుచలనాన్నరెవువాకిట్లు
గడచినట్లు శరీగృహమువాచ్చి యీ లక్ష్మణు కిరవానినిజూచెను

కోమలీపాన్ముపై సీతోడవత్తి కోకపవలించివేగా తోడుగులను ధరించి
వేగా చల్లనిసీగు పూరించెమేనా ప్రాణవాణుకీపాన్మునాగుడుప్పండి భా
షించెవిరహాన్మునాకోమ్మ సీముద్దుముఖము నేనింపగోరిగాదె చంద్రుడూ
అంబూలమెడ బాయను ఓపెననగుమోవిచిగురుకోసయా అమ్మత
ధారలు కురియగా పలుకవే ఆత్మచల్లనశాయనే చిట్టితామరబోలేటి
పాదములుకీలించవే స్వరమునాతన్నుతామరచియున్నా ఆ కోమ్మతమక
మున వణిదొడగేఅయ్యమీరెవరయ్యామీరింతయాగడముకో స్త్రీసం
దుగొందులువెదకుచూమీరింత తప్పుకాయగవస్త్రీ ఎవ్వరులేని వేళా
మీరిపుడు ఏకాంతముల కోస్తీరా మారించి జనకరాజునింటే మిము
అజ్ఞసేయకమానరూ మాయక్క బావినిన్నా మీకిపుడు ప్రాణములకు
హానివచ్చు మాఅక్కమరిదినిన్నా మిమ్మిపుడు బ్రతుకనివ్వరు జగతిలో
హెచ్చెనవంశానికిఅపకీర్తివచ్చెనేనేమిజేతూకీర్తిగలయింటబుట్టిఅపకీర్తి
వచ్చె నేనేమిజేతూ ఒకడాలికోరెగదా ఇందునిబడలెల్ల హీనమాయెపర
వతినికోరెగదా రావణుడు మూలతో హతమాయెను ఒకడాలికోరెగా
దాకీచకుడు ప్రాణాలుగోలుపోయె ఇట్టిద్రోహములు మీరూ యెరుగుండి
యింతద్రోహముకోస్తురాఅడతోడబుట్టరామావంటితిల్లిలేదా మీకును
అనుచు ఊర్మిశపలుకగా అక్కబుడువిని వగచి యిట్లనెను శ్రీరాము త
మ్ముండ నే అరిడనగసృష్టిలోనొకరుగలరాజునకునల్లునిగానటేభూమిలో
జనకులనగా నెవ్వరు శతకులమునబుట్టినా చేడరోసీతకు మరిదిగానా సీత
యనగా నెవ్వరు భూమిలోసృష్టి నేను యెరుగా ఊర్మిశావందురేనీపో
యిపోంకదూ యీపట్లను దళిరధులనెడ బాసియో అక్కడజానకీ యెరపో
యెను రావణుని సంహరించి ఆధరిణిజేసి తోడుకవస్త్రీనే చేకోవనీయించు
వదనారో కోపకీర్తికే లోనాడును సీతమరిదిగానటే చేడకో దయ
యించి మేలుకోవే నిన్ను కావవది మొదలూ ప్రాణపథ నిక్ష

హారములెరుగనే నీవు లేవాకున్నను వోసఖ ప్రాణములునలెకే అనుచు
 కన్నులజలములూ కారంగలక్ష్మణుడు తాబలికను కత్తివరదీసి యవును
 లక్ష్మణుడు తావేసుకొంచుననెను అనుచువాదముకాదుగాఁడొద్ది
 ల్లిపడి లేచెను ప్రాణేశుడగుటదెలసి కోమలికిప్రాణము కేఱిలైపతిపాద
 పద్మములకు కోమలిపంకజాక్షి మొక్కను పాదములపైవియున్నా తన
 సరికనికరమునా లేవనెత్తిగొచ్చి కొగిలకేర్చుకూ కాంతకుకృపజలముల
 ముడిచెను మాతండ్రి జనకరాజు విమువమ్మి మరచి కృతామిచ్చి మా
 నావలిల్లుడనుచూ తెలియక మదిని యుప్పొంగుచుండె చిత్తముకది
 క్కునుంచీ సమయమున చిన్నబుత్తురుయవతులూఅనుచు డొక్కిరి బలా
 కగా లక్ష్మణుడు మనసుగో చింతింపుడు దుఖసమునబలికొనూండెసి
 నుదతిభావమ్మాదెలసి చింతింపనిక నేటికే ఓ బాలఅని యిట్లులాలింపుచు
 తరుణివనునాలుగేండ్లు నినువిడచి ధరియిస్తినే ప్రాణము ఆహారవిడలూ
 నుయెరుగనే అతివమీదయావపుణ్యపురుషల స్త్రీలను యెడబాసి పూర్వ
 జనను సమనమూ ఎన్నెన్నియుగములైనా ఇది మనకు అనుభవించక
 తీరదూ సతిపతులచింతజూచి కొనల్యసంపెంగనూనెదెచ్చి రత్నవీరముల
 నుంచియో కొనల్యదంపతులకిరంబునుగంధమలకల దెచ్చియో ఓచెలి
 యపన్నరుజలకమార్పు మేలయిన వలిపట్టుతో లక్ష్మణునికి మేనవల్సొత్తి
 రపుడు బంగారుపూలపట్టు డొర్కిరేకు బాగుమీరాగట్టెను కోటిమార్వది
 ప్పిలో వెలిగేటిమేలయివరవికదొడగ ఆధరణములసామ్మలయూదిలక్ష్మి
 కేయలంకరించిరి ముత్యాలతిరుచూర్నము లక్ష్మన్నముద్దుముఖమనదీ
 ర్చెనురత్నాలకంకమాలా లక్ష్మన్న రంజిల్లధరియించెను వెలలేనిమాణి
 క్యమువతిగూడి నిలుపుటద్దముజూచెను సిగ్గుపడిశిరవొంచుకుడొర్కిరే చిరు
 వత్సలతోనిలచెను భోజనపునాలలోను ఆయాగెముత్యాలవీరమీదా రా
 జ కేళిరులప్పుడు దేవేంద్రభోగముతో గూర్చుండెను మరదలూ మాణి
 క్యరత్నామ్మని తోడుకవచ్చును మురిసెంపుసిగ్గుచే తాచిలుకొలికి

ముఖములును చుకు హంసనడకలచే తాపాదముల అందెలటురవము
 కాయ వయ్యారముచూపుకూనుండె నొకయొప్పులాకుప్పవలెనుకుల
 కుముద్దులగుమ్మను సున్నితకొడుగుపొత్తునయంచెను బంగారుపల్లెర
 ములా వంచపదార్థములు వడ్డించెను వెండిగిన్నెలనేడులుకొనల్యవేడుక
 తోవడ్డించెనుఅవునెయ్యితోరసములు సూన్నితకోమరునికివడ్డించెను. కొ
 నల్యగారాముఁగొప్పటి పువ్వులకొంత తానుపలికెఅన్న పదునాలుగేండ్లు
 అడ్డవిలో ఆనార నిద్రలునూ ఉన్నబడలికదీరా నేను మనయూర్విశతో
 నారగించు పిండివంటలు నేతులు బొబ్బట్లు దండిగానారగించుమీగదా
 పెరుగుమీరు మజ్జిగలు వాంఛదీర తాగుడితరగించిలేది సంపూర్ణమా
 రగించీనిలదిరి గంగజలమున హస్తముకడిగి తాంబూలములు కాయ
 చుండ్రు చేడెవిననేజానకీ నీచెలియయూర్వికాబుద్ధులన్ని భవిషివానుపున
 సారసీయిండె నొకపదునాలు గేడ్లపణలి కుండనపుపతిమలూ ఈమక
 కళలుయందుండిదాగున్నచో దృష్టిగులాకుండను నీలాలనివ్యాధిలివ్వ
 రమ్మా అనికొంతబలుకగాను విని నీతవివయముతో నిట్లనెనుసృష్టంతప
 లేటియోక్తీరామచంద్ర లక్ష్మణదేవరా భరతశత్రుఘ్నులు మొదలూ
 అయినట్టి పట్టాభిషేకులకూ ఇంద్రాదిచంద్రులను వలపించేటిచంద్రులు
 మీతమ్ములు దృష్టిగులాకుండను నీలాలనివ్యాధి లివ్వరమ్మా అని
 నీతబలుకగానువిని కొంతనవుతూయుట్లనెను. అక్కచెల్లెడు మీరూ
 విక్కిలి సాందర్యకాలులమ్మా మాతమ్ములనలుగునీవలపించేటివాణ
 కు దృష్టిగులూ అని కొంత బలుకగాను విని నీత నవ్వుతు ఇట్లనెనూ
 మాయన్న ఋష్యశృంగు సీమనసులోకూడి యెడబాటుకున్నా యేని
 యెరుగనితపసి ఓవది నె కేళించివిడిచినావు తామరా కమలమందుపుట్టి
 యోధరణిపై నిలువలేకా ఈశ్వరాబసకునింట ఈశ్వరాధనసుఖుండించితే
 యాకోమలీనీతనీవు, కోడలవు పావనమాయె గృహమా అనినవచ్చిన
 కొడుకుకూ సూన్నితహంసపానువు బరచెనూ పట్టుతలగడలుతరచి

పాన్పుపైఁన్నీరుదిలికించెనువట్టి వేళ్ళసురటియొకరవాణియక్కడంచె
 సుగంధకస్తూరిపునుగుబవ్యాదిగిన్నెలతో తెచ్చుంచెను. పచ్చిపోకలుయా
 కులూ ముత్యాలనున్నమక్కడనుంచేనూ సంపెంగపూవులగాలివిసరగా
 తలపులప్పుడువేసీరి మల్లెపువ్వుల గాలివిసరగా శయ్యపై గూర్చుండిరి
 కీలుకొప్పుమరిమిడిచే లక్ష్మణుడు నేర్పుతోడవలెను బొడ్డుయల్లెల బాజా
 లూబడివైని శృంగారముగజాప్తెనూ తాంబూలములునూ దంపతులు
 కలసి ముచ్చటలాడుచూ అక్కచేరబోయినవిధమూ యేమనియిడిగే
 నప్పుడె ఊర్ధ్వశి సింహావిక్రములు మీరుయిండగా నీ తెల్లుచెరబోయెనూ
 రాజ్యాధిపతులు మీరుయిండగా నీ తెల్లు చెరబోయెనూ కొసల్యముద
 లయినా సూక్ష్మత్వకళారతి దేవులూ గద్దలు పీటలువేసుకూ పురమునూ
 సదుళాయక యందురూ రామలక్ష్మణులు మీరుయిండగా రమణియై
 చెరబోయెనూఅనుచు ఊర్ధ్వశివసుగగా లక్ష్మణుడువిని మగుడియిట్లునెను
 కాలపధగడువవశమూ యెవలక్షనాబ్రహ్మక్షనాగాని ఆయాధ్యవేదలి
 మేమూఅందోకవర్ణశాలనుండి మిశ్రపింకింపుమాయమృగమూ ఆపర్ణశా
 లవాకిలకొచ్చెను ఆమృగము తెమ్మనుచును మీయక్క న్వామికాళ్ళకు
 మ్రొక్కెను విల్లంబుచెరిబట్టి శ్రీరామచంద్రులు వేటకడలే విల్లంబు
 తోడిగివేయొమ్మగము పండ్లపూరిగూసె హాసీతి హా లక్ష్మణాయని
 కూయ అరిపభీతిల్లెవలికి తన్ను బామ్మవిబలికినా మెరుగపూర్ణివద్దంటి
 నేను కర్ణశూలంబయినా యెన్నయనిమట లేతన్నాడెను గిరిగిరి యాన
 బెట్టబోతది అమ్మఅన్నదగ్గరకిని పోయినంతా వేగమూ రావణుడుమాయ
 వేషమువేసుకూ నారాయణునుచువచ్చి నళినాక్షియెదుటనే నిలుచుం
 డెను వారిధక్తుడానలో చీలమగువసేరివేగభిక్షపెట్ట పదిలలుచూపగానే
 అచెడెడి మూర్ఖిలేబోయెను గెడ్డతో పెళ్ళిగించి ఎత్తుకొనిపోయెను తన
 లంకకూపసిదీప్యములనుబట్టకూ శ్రీరామచంద్రులుయేలేంది వనమెల్ల
 బా చువెడికి అపర్ణశాలెల్ల వెలియెఁ నీఁపిఁదపర్వతానా వెతుకగాపర

మఱుపిసుగ్రీవుడూ కొనల్యతనయులాని సుగ్రీవుడు కానుకలను దెచ్చిచ్చె
నూ కానుక విప్పిజాడా అందులో జానకీతోడుగులుండే తమ్ముడారమ్మను
మను తనుబిలచి తనకుజూపెను తోడుగులూ ఇన్నితోడుగులు యెరు
గనూ శ్రీరామ సూర్యపువయమునకొక్కా ఇందుముఖ పాదమ్ములా
యండేటి అందెల్లభవమ్మి సిని అంజనీసుతునిబిలచి ఆ రాముడుంగరము
చేతికిచ్చే ఆన వాలెల్ల జెప్పి అంపనేదేవినిజూదిరమ్మనీ వాగధిచాటిపోయి
యశోకవనమెల్ల వెతికిచూచి ఉంగరము దేవికిచ్చి మాణిక్యమగుచుకోని
మాటలాడ తిరిగివచ్చి వేగమూ శ్రీరామచంద్రులయెదుటనిలచి రాజ
భూపాలచంద్రుడా మీసతీని యేవిధమ్మున దెస్తును తలలెల్ల జడలుగట్టియు
న్నది ఉడయమున వెనుగు మొలచి తనయుండేటివిధమూ తలచినె తాళశ
క్యముగాదయూ దుఃఖవశమున జెప్పినారాఘవులు విని మూర్ఛబోయి దెలసి
ఆలంకచుట్టు వెలసి పలుని అక్షోహి బలమూలాచ్చే శృంగారము జేసియో
తెమ్మ నెను నీతను తనయెదుటకీ తెచ్చి శ్రీరామునెచుటానిలిసితే అచ్యు
తుం డిగ్లానెను పదనెలలు చెలయున్నది భామతో భాషించననిబలికెను
వట్టిసత్యతేమిటికీ ఓరామచిచ్చుగాపించుచునెను ఆకాశమంతపాడవూ
మంటలో మావదినె మాటలాడెజగములునిండినట్లు జలములుతాటాక
మైయొప్పెను పరమపతివ్రతగనుకను మావడినెపట్టెనెరాముచెట్లా నీత
శ్రీరాములకును సృష్టిలోక నెరయోధ్యపురము తాబడక్లకేకములూ ఊర్పి
శతో తప్పకుండాజెప్పెను. అక్కరోవింటిరటలే నేడు మనచక్రధరుసతి
బుద్ధులూ నీలవర్ణుని జానకియెడ కాసి ఘోరమాటడవిలోను పాపకర్ముని
లంకలో పది నెలలు భామ చెలయున్నదటవే అనుచు అందరు బలు
కుచూ చింతించి సంతోషము చేరిరి. అయిన కార్యముకు మనము
చింతించ గారణములేవారిని వట్టాభిషేకులయినా రాఘవులుజూచి
పొంగుచునుండిరీ ఉర్మిశావిరహమ్ములూ, ఇది యెవరుపాడినా, విన్నా
గాని శ్రీవిష్ణుకవల్యము సామితి విష్ణులోకము నిచ్చుచూ.

ఉర్మి శా దే వి ని ద్ర—సంపూర్ణము

స్త్రీల వ్రత కథలు

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన : శ్రీబాలాంతపు వేంకటరావుగారు

ఆంధ్రదేశమునకు, బాలాంతపువారి నోములకథలు ప్రసిద్ధియింట చెప్పకొనుట వినేముండినచున్నది. యిప్పుడు స్త్రీలంతా శుభముగా జదువుకొని యీ నోముల పట్టుటకై చక్కనిపద్ధతిలో నులుస్తవి తైలిలో వ్రాయబడెను. ప్రతి ఆంధ్రీస్త్రీనా ప్రతిమూలము ఆలంకారముగాని గంధరాజము. యట్టిగంధము ప్రతిమూలమునకుట నాభాగ్యమున్నది నిశితేము. మూడుభాగములు కలసివున్న ఈ పుస్తకమునందు శ్రీరంగామంగళవారముకథ, వరిలక్ష్మీవ్రతకథ, దంపతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు ఆదివారంకథ, వలి స్వర్ణమునకు వేస్తుకథ, వలాలమావాస్యకథ, కంకుమగోరి నోముకథ, వంశతాంబూలాలకథ, గంధంతాంబూలంకథ, కైలాస గోరినోముకథ, భాగ్యదవారిమనోముకథ, అట్లర్చినోముకథ, కన్యకాగోరి నోముకథ.

మున్నగు 90 కథలు యందు పొందుపర్చబడెను. మంచి పేపరున్న, చక్కనిచెప్పితో ప్రింటుచేసి ఆంధ్రీభాషానికొన్నది. యట్టిఅదిను జారిపడువది వెంటనే ఒక కా. పేర్చించుకొనుము. వెల రు 1—0—0 మూలము

వలయువారు :—

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్సు

పంజాబీతాండ్ర బుక్ డిపో, రాజమహేంద్రవరము.

శ్రీరాజేశ్వరి ప్రెస్, రాజమండ్రి. — 1951

కోలాటకీర్తనలు

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్మ

సంకల్పశాస్త్రము, యోగశాస్త్రము, రాజమండ్రి.

స్త్రీల ప్రతకథలు

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన : శ్రీబాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు

అంధ్రదేశమంతటను, బాలాంత్రపువాటి నోముకథలు పుట్టి యింట చెప్పకొనుట విశేయుండవచ్చు. యిప్పుడు స్త్రీలంతా సులభముగా చదువుకొని యీ నోములు పట్టుటచే చక్కనివ్యక్తిలో నులువైన కైలిలో వ్రాయబడెను. పుత్రిఅంధ్రస్త్రీ హాస్యకరములైన అలంకరించదగిన గ్రంథరాజము. యిట్టిగ్రంథము పత్రియందునుండుటసాధాగ్యమన్న వింత లేదు. మూడుభాగములుకలవు. ఈ పుస్తకమునందు శ్రావణమంగళవారముకథ, వరలక్ష్మీ ప్రతికథ, సంతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు ఆదివారంకథ, పోలి స్వర్ణమునకు వెళ్ళుకథ, పోలాలమావాస్యకథ, కుంకుమగౌరీ నోముకథ, సంతులతాంబూలాలుకథ, గంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుముగ్గులనోముకథ, నిచ్చిదానంకథ, కైలాసగౌరీనోముకథ, సహస్రపదాలకథ, భాగ్యదినారమునోముకథ, అట్లతద్దినోముకథ, కళ్యాణగౌరీనోముకథ. మున్నగు 96 కథలుయందు పొందు పర్చబడెను. మంచిదేపరున్న, చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి అంధ్రలోకాని కిస్తున్నాం యిట్టి అదను జూరవిడువక వెంటనే ఒక కాపీ తెప్పించుకొనుడు.

టెల గు 1—0—0 నూనోమీ.

వలయువారు:—

కాళ హ స్తి త మ్న రా వు స న్ను

మంజుశాంతా) బుక్ షిప్, కాజుమిక్కి.

శ్రీ రస్తు.

కోలాటకీర్తనలు.

విఘ్నేశ్వరకోళు. ౧ నాదనామకీర్తనరాగము. ఆదితాళము.

శివశివమూర్తి వి గణనాథ-నీపుశివుఁడుమారుడవు గణనాథ-గ
ణనాథస్వామి లోకనాథ నకలవిద్యలకెల్ల స్వామివాధ 1౨1 కోమట్టువి
న్నగొల్తురు గణనాథ-గోప్పకోటిలాభమందురయ్యగణనాథ 131 శ్రీ
మాణులెల్ల గొల్వగణనాథ-నిన్నుబ్రహ్మదేవుడందురయ్యగణనాథ141
వడ్డిలుగొల్చువేళ గణనాథ-నిన్ను దొడ్డదేవుఁడురయ్యగణనాథ151
రాజులుగొల్వగాను గణనాథ-నిన్నురాణిపానమందురయ్యగణనాథ161
కోటన్న గట్టుమీదగణనాథ-నీపుకొలుపుదీరుడురయ్యగణనాథ1

కృష్ణనికోళు. ౨ ముఖారిరాగము. ఆదితాళము.

మెడలో ముత్యాల పేరు ముద్దుగుమ్మాబంగారుబొమ్మ చక్క-
నిగోపాలకృష్ణకమ్మ-వేణుకాధుకమ్మ 1౧1 ఉట్టపాల్ పెనుగుబొంగ బా
ణరాయడగోపాలరాయడ-వెన్నముద్దలకావేటిరంగడ-కస్తూరంగడ
1౨1 రాతిరివచ్చినవాడుబాలుడమ్మ-గోపాలుడమ్మా- మేటిచాల్మీది
బోయెనమ్మ గుమ్మిపోయెనమ్మా 131 వట్టుసీతాంబరము దెచ్చివాడే
చెలికిచ్చివాడే-సిగమనంపెంగవూలు జట్టివాడే నాడుముడిచినాడే 141
జోగిజగ్గయ్యపేటవాసుకమ్మా-వాసుదేవుడమ్మా - తిరువరికొండమీద
య్యాకుడమ్మా వెంకటేశుడమ్మా 151

మందిరికోళు. 3 పంతునరాళిరాగము. ఆదితాళము.

మలైపండిరదగో- సులవరి-మాధపుడల్లమగో- మొల్లనుగంటెలు -
మొనిసికోల్వగా- కల్లకాధువో- వల్లకపాణిరోమో ౧1 అంగవనువిరిచి
చెంగులచారమతమువేసి-అబ్బురముగదిగిగుబ్బులుబ్బుచును ముట్టుదీక్ష
మడనకతారిరోమో21 చండక రెరువుల ౫-నీడల-శేషుకల్పమునను

కోలాట శ్రవణం

దశస్థ శ్రవణములంప తోడనే పొందుగానుమక-రందముబోల్చుటి 131 మ
కరతోరణములు మొగల-విరులకల్పములు-రారకృష్ణయనిరమణులు వి
ల్వగబోరకృష్ణయని పొలతులుగొల్వగ 132 చెయ్యిచెయ్యగలసి - మరి
యొకచేతులుపై కెత్తి-హరిగోవిందని ఆడుగులు వేయుచు-భజగోవింద
ని-పదములుపాడుచు 133 చెలియొరతుల గలసి-మరియొక-చెలి ర
మ్మనిచిలచి-చెలియో-మోముల-పటకొరియట అక్షయ మొనగిన-పం
కటపతియటమరె

యెరుకులకోపు- ౪ నాధనామక్రియారాగము-ఆటతాళము

యెరుకువారిచిన్నది । మంచియెరుకైతె తాదెల్పుచున్నది - వ
ట్టిమాటగాదు - వరితనాపూకొట్టు - ఓకట్టు లోగుట్టు వడికట్టుగాదెల్పు
1 మోభక్తిగలిగిన-వారిభావను లోవల-బయలులు యుండేదిన్నది 101
ఒట్టబయలు దానిరూపురా అదికట్టుకదారకనిపావరా 102 బ్రహ్మాండ
మంతయువట్టరా- దానిచేతులో జామెరుబుట్టరా 131 చిత్రాచక్రలో
న్నది దానిచిత్తముతోనాడుచున్నది 132 నేడునాడవకుండా - రత్నాలభ
రణలో కదలిపర్థిలుచున్నది 133 నరలోకసురలోకనాగలోకముల- ఆటలా
డించుచున్నది 134 యేడుమేడలమీదచిన్నది అదివిచ్చిదింటనుమాడుచు
న్నది 21 మట్టుఅంటులేని ముదిత మోహనాంజి-గట్టగ కోటయ్య
కరమందుపెలసినియెరుకు

నయారీకోపు- ౫ నాధనామక్రియారాగము-ఆటతాళము

మీరారీనావయ్యారీమరుచేతబల్ 1 వరారీనావయ్యారీఅదిమిరా
రీ మరునికరారీ-చేకభోగవతియ్యాగొల్లగొల్లవేదింపాగనగునేపగు మొ
గమున కాంతియాభగారదగాల్మపదబుచ్చునరాగదె 101 అటుయటుచూడి
కచటుకునరాగదె-చిటిక వేయునంతటిలోగూడవే 131 పల్లవాధరీ - పాద
ముగజెలు ఘులుఘులు మన-ఘులునరాగదె 132 అదిపురమునపెలసిన రంగని
మోములపురిలో పెంకటపతియని 133

నరనకోపు- ౬ పంతువరాళిరాగము-ఆటతాళము

గొల్లవారివాడలకు కృష్ణమూర్తి నీవు యేమివనుల కొచ్చిరావు
కృష్ణమూర్తి 101 పాలుకొనవచ్చిరానె గొల్లభామ! ముదిపాలుపాసిన
న్న బంపుగొల్లభామ 102 కొర్రకోడలనయ్య కృష్ణమూర్తి మామత్త

గోలాల క్రితము

గారివడుగవఱ్ఱకృష్ణమూర్తి 131 కొత్తకోడలవైతె గొల్లభామ నేనా
కృష్ణమూర్తి కృష్ణమూర్తి 132 కొత్తకోడలవైతె గొల్లభామ 133 కొత్తకోడలవైతె గొల్లభామ
కృష్ణమూర్తి కొట్టవృక్షన్న యవ్వవఱ్ఱకృష్ణమూర్తి 134

జలక్రిడకోపు 2 మ ఖారిరాగము. ఆదితాళము

చీరలులేవుగదె యికచునసిగ్గులబోయగదె చీరలు లేనిటు నేర
ములెంచక | కోరింధించిన కోయలితోడను|పొంచిచూడరమ్మా కృష్ణ
నివోవలుగనరమ్మ | వంగివంగి వాచొచ్చినవిధమున| రంగుగనాట్యము
లాడెడుస్వామిని| చీరలుయేమాయె మనసంచారములేమాయె | కోరి
నకోరిక నోముఫలములు | దూరముమనకాయె వోయమ్మా | దూర| ౨
చీరలువిడుచును యమురా తీరమునందుంచును | చోరులురారని | దూ
రముచూడక| నేరకపోతినవోయమ్మా | నే| 3 | యెక్కడివాడను చీరల
కొట్టిదొంగమ్మ | చక్కనివనిగాదక్కరోవిననే | మొక్కిడివోయ
మ్మ | వోయమ్మ | ౪ | మోసపోతిమమ్మ | చీరలు కానలులేవమ్మ
చూచితిమన్న | వాడిదోసెను | కాసులిస్తుమమ్మవోయమ్మా | ౫ | తొ
గరపుత్రులచీర | నాదినెమలికన్నులరవికె| పెళ్లినాడునా పెనిమిటిదెచ్చిన
యెరుపునట్టుచీర | వోయమ్మా | ౬ | తరుణిరోయిటుజాడు వానియడుగు
లుమలలుపోన్న పొగడలపుత్రులతోటల మొగవారెవ్వరేవోయమ్మా | చీ
రాలక్రిడకోపు ౩ ఖన్యాసిరాగము, ఆదితాళము.

గోవమ్మసికోడుకిటుజేసిసకొంటిచేవలవియేనుమ్మా | వోవలేము
మియూరికిదండము లేపుపోదుమమ్మ ఓయమ్మ | ౧ | బుర్రకాయవలె
యన్నాడు కానిబుద్ధులు పెద్దవి-వోయమ్మా-పిల్లలుపుట్టెచోటు చెప్పుచు
ని-కొల్ల- బెట్టుకాడోయమ్మ | ౨ | దుడుగు తనములకు తూగినాడుబలే
దొరకోడుకులరితో ఓయమ్మా-వట్టవలమా-బట్టలుయెత్తుక - వట్టజే
సినాడో యమ్మా | 3 | గొల్లభామలము చల్లాయ చేయంగ-మెల్లగాపాము
లమిటించెకిర్రమనగముము క్రిందవేసి మొగ చిరుడుజూపినాడో య
మ్మా | ౪ | దంటకేలిబట్టినాడుబలే వట్టుడుడుకువాడో యమ్మా | వినువ
కమోముల పేటచోరు నరభుడియ విడువనోయమ్మా | ౫ |

దధిమధనకోపు ౪ మ ఖారిరాగము. ఆదితాళము,

పెరుగుకరువగడలచేరమ్మా | అమ్మ ఓయమ్మలారా | ౧ | గురుకున

కోలాట శ్రవణము

మొదల యెడల యీ చోటు శ్రవణము । నదులటబడి పెండుర మొనరింపగఁ బెంగి
 కంగులలాడవారగ క్షులమ్మట యీమ్మలారా । కొగగులలాడవార వేలితంగి
 తేచినది । కంభము నెరయుచు । బంగారు మేనుల రంగులొనంగి । ఆకర
 కంఠములు ఘల్లుమనగా । ఆమ్మనోయమ్మలారా । కటకములుజల్లుజ
 ల్లుమనగా । తళతళ మోముల తళుకునుంగెరలు జరజర మోముల । చెలగి
 కడలగ । 34 కరులుకుదురకొవ్వ బెట్టి । నెరువక మోముల । శొరినిదల
 చుచు । తవచిగొల్లాల । తరుణులు చల్లాలార ।

విరహాపుకోవు ౧౦ జంఝూటిరాగము, ఆదితాళము.

నామాటనినవమ్మకోవెల-పాగ్గె-నాధుని దేవమ్మకోవెల । ౧ ।
 చీరలునీకెత్తుకోవెల-నారవికెలు నీకెత్తుకోవెల 2 । వలువనిలువ జాల
 కోవెల-వానివలలో జక్కినాడకోవెల । 3 । నూద్యుని దేగ దేకోవెల-నూ
 ర్యవరహోయనీకెత్తుకోవెల 4 । చంద్రుని దేగ దేకోవెల - చంద్రహారములు
 నీకెత్తుకోవెల 5 ।

రానక్రీడకోవు ౧౧ కాంభోజిరాగము-ఆదితాళము

వాలలాడిరి-చెలులువాలలాడిరి-కోలలాడిరి శృంగుని కేరిగూడిరి
 1 । ఆటపాటల చక్కని-తేటమాటపూలలోటల చక్కఁపూలబంతుల
 2 । చెలులుగూడుక-లలన-చనువుతోడు క్రీడనర్పిరిమరుని-కేరికొచ్చిరి
 3 । మెల్లెబంతుల-నరులచిన్నిగంతుల-ఎన్నోహితత్రుల - మనకు వీనకుం
 తల 4 । గోలదటివాడే-నీలైన సాగనుకాడే-చంగు చంగున రాడే- నరిజా
 ముగాకపోడే 5 । మెదనపురియెండ - మగయూరిరచ్చరింజా నన్నజాజ
 అడంక క్రీమరసుని చేరిరింజా 6 । విశ్వతజనవరీ-ధిశ్వత-యుగారిరింకం
 దరీ-పరీటిగావగావమి 7 । పైదాబాడుదాటి - శికింద్రాబాడుఘాటి
 కోలలకుమేటి కోటజన్మవంతులసాటి 8 । తేరులేతనిమోముల - వెంక
 టుకుని-చేరకమ్మని మనవి-చేసుకొమ్మనిన 9 ।

శిరహాడలకోవు ౧౨ ముఖారిరాగం-ఆదితాళము

కరకంఠములారా- యోయోకలువరంబులారా- కలికిచిలుకులారా
 రాముని కాంఠను గావరటే 1 । చందనతరులారా యోయోచువకవ
 రులారా మందాశములారా రాముని మిగువనుగావరటే 2 । నీరతతుత్ర
 లాళిచేసి-వికచతురులారా కారజాంబులారా రాముని మిగువను

గానరటే 131 బింబకలులారా ఓట జంబురదువులారా జంబిరము
లారా రాముని సఖమునుగానరటే 132 కుంగవీకలారా ఓసారంగతను
వులారా గంగరావులారా రామునినామిని గానరటే 133 మొలకతడు
వులారా చక్కని పొన్నగున్నలారా అలుక తడు లారా రాముని
అతివనుగానరటే 134 నరనతరులారా ఓట నురనతరలారా కురు
వకఁబులారా రాముని తిరుణినిగానరటే 1

నొప్పుకోవు ౧3 పంతువళిరాగము-ఆటతాళము

నొప్పులధికంబాయెనమ్మా వోయమ్మ నేనిప్పు డేయితాళపమ్మ
వోయమ్మ 1౧ కన్న పెంచిన తల్లులారా వోయమ్మ నాకప్పముకడలే
శ్చరమ్మా వోయమ్మ 1౨ మంత్రసాన్ని బిల్వరమ్మా వోయమ్మ నాకు
మంత్రి తీర్థము లివ్వరమ్మ వోయమ్మ 13 పాఠజావలు గాచర
మ్మా వోయమ్మ పట్టి-పణికినోటి కివ్వరమ్మ -వోయమ్మ 1౪
చెయిలారానేనేమిసేతు - నాశ్రమయెవరికి యెరుక సేతు 15 తలకురులవి
ప్పరోయయ్యోవోయమ్మ నానోటికందివ్వరోయమ్మా 1౬ సిందమేకడలే
నోయమ్మ ఆడంబాయనండరమ్మా 17 ఆటయటయటగడుగుయి
నడ్డు నడపించరే ముస్తుగుమ్మ దూరభారము చూడరమ్మా వోయమ్మ
దూలాన్ని కాడొయ్యరమ్మా వోయమ్మ 1౮ ఉరుములేయిరిమి నట్టయె
గోపాల-దేవుడేవుడయిందెనమ్మ 1౯

ఎవనకోవు ౧౪ అవంద బైరవిరాగము ఆదితాళము.

ముగవానుగల్గెనమ్మా మోహనాంగికి వోయమ్మ మోహనాం
గికిఆమ్మయ్య 1౧ కాంతలారమీరందరు కలిసిబల్లరే వోయమ్మ కంచ
ముగొట్టరేఆమ్మయ్య 1౨ భానులారమీరందరు సీగ్గుపొయ్యరే పో
యమ్మనీశ్వరాయ్యరే అమ్మయ్య 13 బొటిరోపాటించిచూచి బొడ్డుగొ
య్యరేఆమ్మయ్య 1౪ బొడ్డుకోసి లాలబోసి పోరుమాన్పరేబిడ్డని పో
రు మాన్పరే 15 అదివారము అప్పమిగోజన కృష్ణుడు గల్గెగడే వోయి
మ్మ 1౬ బగములంతాయేలే శంఖు చక్రములున్నానే వోయమ్మ 17
కందర్పునకు చాచదేసికన్నులుగలవాడేవోయమ్మా 1౮ మందగమనయి
డిగో కొమ్ముననుచ్చలుగలవాడే అమ్మయ్య 1౯ అరికాలున తామర
చెమ్మ మునురియన్నాడేవోయమ్మా 2౦

లాలికోవు. ౧౫ వున్నాగరాగము ఆదితాళము

రామలాలిమేఘశ్యామలాలి తామరసనయనదళరథనయలాలి
|౧| ఆజ్ఞవదన ఆటలాడి ఆలసినాపుర బాజులోపాలరుగుగాని నిదురపో
వరా రామయ్య |౨| కోలలు బాడిజోకొట్టికే ఆలకించేవురామ | చా
లింది మరియూరికంటే సౌజ్ఞకేసేవు |౩| యెంతోయెక్కుమరిగినావు యే
మినేతురా రామవిరగాని కొండనుండు వీరరాఘవా రామయ్య |౪|

మండి కోవు

సుందరసఖులారా | చందవరరులారా | సీతబాడలుగంటిరటే
చిలుకహంసల తెవెలవలుకల వక్కులారా | పులిసింహములారా సీతబా
డలుగంటిరటే నానతిబాడలుజూచితిరా సీతా నన్నెడబాసితివామోన
మాయొగడె లక్ష్మణకేసెవితగడనే హారమూరత్నముపూబన్నస్వరము
లుదాల్చినది కురుకుచములమీదగంధము వరిమరింపుగలది కేతకీతరు
లారా పారిజాతపువ్విరులారా చూతమల్లెలారా సీతబాడలుగంటిరటే
తైకకేసేక్రిస్తుట్టికర్మములు గలిగె ఆడవివచ్చితిమిచాల ఆనుభవము
లుగలిగెజూచిరా మీరుసీతను శృంగారముగాను పాపాత్ముండవడో
సీతనుచెరవయికపోయె మేలుగకెక్కింధా మస్త్రేలు పదానదా భాసు
రాద్రికాడజటాయువక్కి చెన్నగరాడగడే, కలువరేకులవంటి కన్నుల
భ్రమరకాంతిగలదూ ఆమితభూషణముల సీతబాడలుగంటిరటే,

క తె ర కో వు

భామామనులారా మీరు నయినమైనారేమీరంతా పయినా
మైనారే ప్రేమమీరా భద్రదాతైలా రామనిజాతాము |భా| చైత్ర
సృష్టానవమీనాడు చిత్రయాగపుత్రులొనివాహము సామిర్తిగో
ల్వగా |భా| సురలుమెచ్చిబాడగా కన్నెరులుమోయగాగురుకుగా
రాముడు పెండ్లికొడుకై నాడుగా |భా| చాలాగాగారమీనదిలో స్నాన
ముచేసి మేలయినా నసాడములుమెనగావచ్చున | నేడుకాలోడుత
తూమునారసింపడుడే బాల కీర్తనద్రాదిలోనీదాసుడైనాడే |భా|

కొలుకోవు

కొలుకొలుకొలేకొలన్నకొలుకొలేకొలుకొలన్నకొలుకొలేరాక
తపోకడబాది వాకిట రాటంటెడితీ పేదరాల్నిసుమ్మొ సీతతల్లకాడ

లమ్మ! నీయింటి ముందర చింత నీయింటి వెనుక పెంటనా
వెంటరావేగుంట! నీమగడువింబకంబాప్రొద్దుపొడుపులయెడనున పేరు
పూసలదండా మల్లెపూపులదండా నీమెడకుచ్చురీసండా! కో! ఆరుగుమా
మానీడామనరిద్దరికోడా ప్రొద్దుపోయినకాడా బాబ్బిళ్ళపొగనుకాడా!
కో! నీలవంటినాడే నిద్రొచ్చినాడే పెద్దలనాటినాడే నరపొద్దెక్కినదా
కాపోడ! కో! అల్లంపూడిచిల్లా నల్పంటిమద్దులగుల్లా రావేపెను
కొండలోరాయుడుండేదాకా కో!

పు య్యాల కో పు

రామలాలి నీలా మేఘశ్యామాలాలీ కామారవమైన దళరధతన
యాలాలీ! రా! ఎంతో యెన్నుకురగినాపూయేమి నేకురా యింతులాచే
కాకామెనెంతోగుండెరా! రా! వల్లవాధరులజాచీ చారలజాచేపుల
ల్లరివనులెల్లా కేసి ఆటలాడేవు! కా! అద్దాలతోట్టెకోను అనుమానించే
పుముద్దుపొడుకున్నాడనమురిసిజాచేవు! రా! అంకటికీమూలమైన ఆదివిష్ణు
దపు వింతగావినుకొండా వట్టణ రాఘవా! రా!

పటాలపుకోపు

పుపులవసంతములాడిరిగోపాలునిభామలుగూడిరి! పు! చందన్ గో
లుగోలుచేసిరిగోపాలునిభామలుగూడిరి! పు|| లాల్ గులాల్ కేసిరిగోపాలు
నిభామలుగూడిరి || పు|| అటునిటురాకడజూచిరి గోపాలుని భామలు గూ
డిరి|| పు|| నిండుగభక్తులగూడిరి గోపాలుని భామలుగూడిరి|| పు|| నిండుగ
వాటి నిలచిరి గోపాలునిభామలుగూడిరి! పు||

గీతకోపు

దూర్వాసువాల్మీకచందమామరాజు మేటియొక్క వాల్మీకచంద
మామ || మే|| అందారుగూడిరయ్య చందమామస్వామిభజనేమి కేసిర
య్య చందమామ || మే|| పూర్వెల్లవల్లకీలుచందమామ రాజువేలానుతిరి
గేను చందమామ || మే||

కుర్చీకోపు

నామాటనివవమ్మకోమలీ శోగినాధుని దేవమ్మకోమలీచంద్రా
నిదేవమ్మకోమలీనీకుచంద్రాచారములిస్తుకోమలి! సూర్యునిదేవమ్మకోమ
లి నీకు సూర్యచారములిస్తు కోమలి||

కు శలవులకోపు

అటలాడిరి చండ్లాటలాడిరి వాటముగా గొనగోటుఁచూటుచు
నూటిదప్పకను నేటుగిగుళలపు ||లా|| సలలితముగ దచ్చరణములను
గజ్జలరవములు ఝంఝంఝంఝమునగును||అట||క్షీతిసుత తన వరసుతుల
నుగనుగొని హితమతితోనమ్మతినొందగజెండ్లాటా !అట! గగనిమునకు
జెండగరవేయుచువరనిగమాద్రీసుని నమ్మదదలచుచు ||అట!

రామలక్ష్మణుల కోపు

బాణానంధాన లక్ష్మములు చాపాశ్వానము లెరుగరింతై॥ బా
నాదూపా) గములయినాయిచ్చెదను రామునినే నివ్వజాలనుచిన్న రామునే
నివ్వజాలను' బా' : బాషీగ్యాభావముచేత మమ్ముగ్గింపువో' విశ్వామి
త్రతాఘోరరాక్షసయుద్ధాముకోరకు రామునే నివ్వజాలను' బా' జేవాదివ
త్తికై నావశమూపారినిదెగటార్చె వారెవ్వారనినాచినుస్వామిబంపెనాథ
టులూ' రాము' ఏను మారీచనుబాహులనువారలు బహుమాయాకులూ
వారిని లెగటార్చె లేకయ్యావీహ' రా॥

మంగళహారతి నోవు

రామచంద్రాయజనకరాజజానునోహరాయ | మామకాభీష్టదా
య మహిత మంగళం 'రామ | ౧ కానలే యాయమండ హానదాన
పోషణాయ | వాసవాది విసుత సాద్యగదమంగళం 'రా | ౨ చామకుం
కుమార పేత చందనానుచ్చితాయ | హాకటక శోభితాయ సూ | మం
గళం 'రా | ౩ లలిత రత్న కుండలాయ కుంబినవమూలికాయ బలజనన్య
క దేహాయ చారు మంగళం 'రా | ౪ దేవే ప్రతాపదేవ దేవే శ్ర
మాయభావ జాగురువరాయ భవ్యమంగళం 'రా | ౫ పుండరీకాయ
పూర్ణ చంద్రాననాయ | అండజా వాహనాయ యకులమంగళం 'రా |
౬ విమలరూప యవినిసవేదాంత వేద్యాయ | సుముఖది శ్రకార్పితాయ
కుభదమంగళం 'రా | ౭ రామదానయ్యదులన్యాయ | కామరసవివే
కాయ | స్వామిభద్రగిరివరాయ సర్వమంగళం రామచంద్రాయ 'రా |

సంపూర్ణము

వా గ మ్మ ★

కర్త : శ్రీ పాపయ్యలింగదేవర.

యిది యొక బాల్యవితంతువుయొక్క విషాదగాథ. తన పవిత్రమైన ప్రేమను అర్థంచేసుకోలేని ఒక నిర్భాగ్యునిచేజక్కి ప్రిణయవేదనతో కృంగి కృశించిపోయినటువంటి శ్రీ జీవిత గాథ
వెల 0—12—0

మీ రా బాయి (ద్రామా)

గ్రంథకర్త : బాలకవి అష్టావదాని బ్రహ్మశ్రీ

నూకల సూర్యసారాయణమూర్తి.

మీరాబాయి సాధ్వీ. హిందూదేశ భక్తశిఖిమణులలో అగ్రస్థానంవహించి ప్రఖ్యాతిజెందిన మహిళ. చరిత్రరూపమున వెలువడుభాగ్య మాంధ్రలోకమునకు గలిగినది యీ నాటకమును చదువుచున్నప్పుడు పాపాణుహృదయుడుసహితం కన్నీరు కార్చకమానడు. ప్రదర్శనానుకూలం. వెల 1—4—0

బాలనాగమ్మ (నాటకం)

రచన:- శ్రీ చెరుకుపల్లి వేంకటాద్రిమయ్యగారు.

బుర్రకథగాపాడు యీ చిత్రగాథ కేటి... నాటకరూపమున వెలువడినది.
వెల 1—4—0

వలయువారు:-

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య,

గ్రంథ ప్రకాశకులు : రాజమహేంద్రవరము.

రివైజ్డ్ & ఎన్లార్జ్డ్
ప్రింట్,
చక్కని పేజరు 125 పేజీలు
క్రాస్ పైజా,
హార్వీజ్ కోసం 1-4-0
అభిప్రాయాలు

ఇది చిన్న చిన్న పేర్లు మొదలుకొని పెద్ద పెద్ద వాక్యాల వరకు హిందీకి చక్కని అనుగు అనువాదం కలిగిన పాఠాలు ఈ పుస్తకములో వున్నవి. దేవునాగరలిపి లేకుండగనే హిందీలో మూర్ఖుడే జ్ఞానం సంపాదించాలంటే బాగా ఉపయోగిస్తుంది.

ఆంధ్రప్రభ ది 16-12-1945

ఈ పుస్తకం సరియైనట్లుగా తెలుగుపేర్లు వాడడం హిందీ నేర్చుకోవాని పూర్తిగా అనుగులీపిలో. హార్వీజ్ లో ఉచితం పబలిషింగ్ గ్రంథము. ఆంధ్రప్రతిక ది 13-12-45.

సోదరా!

నీ జీవితంలో వారంకోసాలు శ్రమనహించి మాత్రం భాషని ఎందుకు నేర్చుకోకూడదు? కొన్ని కోట్ల భారతీయులు నాడుభాషను వాడారోజుల శ్రమవలితం నేర్చుకోగలవు. లే! వెంటనే రాజా హిందీ తెలుగు భాషా బంధిని ఒక కాపీ తీసుకొని చదువుము. ఇది కేవలం మా వ్యాపారంమట్లుకేకాదు మాత్రం దేశాభివృద్ధియే మా ఆశయం. ఇట్లు

కె. తమ్మారావు సన్యు. రాజమండ్రి.

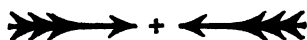
శ్రీ రాజ్యో బిక్, రాజు హిందీకరణ.

శ్రీ కృష్ణనిజననము

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ కృష్ణ ని జ న న ము

లాలిపాట. శ్రీకృష్ణని జననము—కంస సంహారము

కస్తూరి రంగరంగా నాయన్న కావేటిరంగరంగా శ్రీరంగ రంగా
నినుబాసి యెట్లునేమరచుందురా, కంసుణ్ణి సంహరింపా సద్గురుడు అవ
తార మెత్తెనవును దేవకీగర్భమునను కృష్ణావతారమై జన్మించెను ఏడు
రాత్రుభృ ఒక్కరాత్రిగ మేకరాత్రిగచేసెను ఆదివారముపూటను అవ్వ
మీదిసమందు జన్మించెను, తలతోటిజనవమైతే తనకుబహు మోసంబు
వచ్చుననుచు యెదురుకాళ్ళుబుట్టెనూ యేసుగురు దాదులను జంపె
నవుడు నెత్తురుతోడిండి అవును ఆ బాల కావున యేషువు, వన్నీలఎత్తు
కొనవేనాతల్లి దేవకీవంధనంబువొల్కెళ్ళహీనంబుతో ఈతనిన్నావుకన్న
తండ్రి నిన్నెట్లు ఎత్తుకొందు నీవొక్కనిమిమంబు తాళురన్నా గంగను
ప్రార్థించెను జలనిధులు గంగతానుప్పొంగెను గంగనదిలోనవును దేవకీ
జలకంబులాడె తాను ఇకనైన నెత్తుకొనవే నాతల్లి దేవకీ వంధనంబు,
కాని బాలునివలెను నిన్నెట్లు యెడబాసియుండదగునా, నీపుణ్యమాయె
కొడుకా యింకొక్కనిమిమంబు తాళునునుచు కామధేనువు నవ్వుడు
దేవకీ మదియందు దలచగాను పాలవర్షము గురిసెను, అప్పుడా బాలపై
జల్లగానే తడివస్త్రమునువిడిచి దేవకీ పాడివస్త్రమునుగట్టెను, పాత్రుల
మీద నవును బాలుండు చక్కగా పవరించెను, తనరెండుహస్తములతో
దేవకీ బాలున్ని యెత్తుకొనెను, అడ్డాలపై నేసి ఆ బాల చక్కదనము
చూచెను, వసుదేవుల్గుతుడమ్యా యీబిడ్డ వైకుంఠవాసుడమ్మ నవనీత
చోరుడమ్మ యీబిడ్డ వందగోపాలుడమ్మ సీతాకళ్యేతుడమ్మ యీ బిడ్డ

శ్రీరామచంద్రుడమ్మ శిరమున చింతామణి నాతండ్రి నాలుకనునక్షత్రము పండ్లను పణసు వేదీ భుజమందు శిఖుచక్రములుగలవు వీవునవింజామరంభాతండ్రిబాడ్డునాపారిజాతంఅరికాళ్ళతామరముఅన్నియుఉన్నవికనామతండ్రి నీరూపుచక్కదనమూ ఆబ్రహ్మ ఎన్నాళ్ళువాసెతండ్రి అన్యకారిగర్భంబున యేలబన్మిస్తినయ్య మాయన్న కంసుడువచ్చువేళాయెరన్న నిన్ను నెత్తుకొని యేతోవబోదురాకన్నతండ్రి ఆ చక్కదనము చూచి దేవకీ శోకింపసాగెనవుడు తల్లిశోకముమాన్వగ మాధవుడు తావిల్లజేసెనవుడు పెద్దబాబ్బలుపెట్టుచు మాధవుడు గట్టిగా ఏడ్వసాగెను శోకంబుచాలింపతా దేవకీ బాలుణ్నియెత్తుకొనెనునాయన్న పూరుకోరానాతండ్రి గోపాల పవళించర అల్లడుగో బూదివాడు నాతండ్రివస్తాడు బవళించరా బూచి నినుమర్దించును నళినాగ్నీ బుద్ధిమంతుడు నన్ను బూచేమిచేయునమ్మ నాతల్లి బూచి నన్నెరుగునమ్మ నీవుణ్యమాయెకొడుక నీవొక్కనిమిషమందు తాళురన్న అల్లడిగో జోగివాడు నాతండ్రివస్తాడు పవళించర, జోగిమందుఁబసంచులు యేవేళ నాకడనుండగాను జోగేమిచేయునమ్మ నాతల్లి జోగివన్నెరుగునమ్మ నాకు భయమాయె కొడుకా నీవొక్కనిమిషంబు తాళురన్న అల్లడిగో పామువచ్చె నాతండ్రిగోపాల పవళించర పాములకురాజుఅయిసాదిశేషుండు పాన్పుపైనుండగాపామేమిచేసునమ్మ నళినాగ్నీ భయముమీకేలనమ్మ మేఘములు నీమేనునీలాల హారములు సద్గురుడు | వాసినాడు నాతండ్రినీరూపు నీచక్కనానిన్నునే నెత్తుకొని యేతోవబోదురా కన్నతండ్రి మాయన్న కంసుడు వచ్చువేళాయె చిన్నబాల నాకేమిభయములేదెట్లత్లి నాకేమికోదువలేదె, మామామ కంసుడు తెమ్మనివిన్నదిగినపు డెదురుకాళ్ళతో అందియ్యవె దూరము ననిలచుండిచూడునమ్మ కాళ్ళచక్రములుగలవునాపేరుఘనుడు శ్రీరాఘవుండు మామనన్నించడు యీవేళనన్ను వెరపించవస్తేమా మామామ నాచేతమిరణమైపోయ్యేది నిజముసుమ్మ వచ్చువేళాయెనమ్మ

చునాల్చి వసుదేవునిలువనంప గోపమ్ముబిడ్డనవును శీఘ్రముగ తెచ్చివుంచి
 అమ్మ అంతలో వసుదేవుడు బాలుణ్ణి తలమీద యెత్తికొనుచు రేపల్లె
 వాడలోనూ గోపమ్ముయింటనువుంచెనవుడు గోపమ్ముపుత్రికనవుడువను
 దేవుభుజముపై నెక్కించుకొని అతిత్వరితముగవచ్చి దేవకీహస్తముననుం
 చెనవుడు దేవకీతనయుడవుడు పుట్టెనని కంసునకు కబురాయెను. ఝల్లు
 మని గుండెలదర కంసుడు పీతంబు దుమికెనవుడు హఠకంబుబాచెను
 గండంబు తిగిలెనంచుకంసుడు చక్రాయుధంబుబూడిశ్రీవసుదేవదేవకీవద్ద
 కొచ్చి తెమ్మనిసునునడిగెను దేవకీఅన్నదిఅన్నలో మగవాడుకాదురన్న
 ఈబిడ్డ అడపిల్లన్నకరో ఉపవాసమునోదయు పుత్రికనుకంటినన్న పుత్రి
 దానముచేయుగా నాయన్న పుణ్యద్రాక్షకుడవుకమ్మ దేవాదిదేవులైన
 బ్రహ్మాండ్రాకుల పూజచేసిపూజఫలముచేసెను నాకృపపుత్రికనుకంటి
 నన్న నీపుణ్యమాయెనన్న పుత్రికను నీదయ విద్వయాత్మకుడవగుదు
 నీవిట్లు చేయతగదురన్న ప్రేమతోచెల్లెలపుడు అన్నను చేయిబట్టి బ్రతి
 మాలెను. గంగానదులయందు పుత్రిదానముచేయుచుని వేడెను కాదు
 కాదని కంసుడు దేవకీపుత్రికను అడిగెనవుడు యడ్డాలపై బాలనువుచ్చు
 కొని ఎగరవేసినరకబోయె అంబరముకెగరవేయునవుడు ఆబాలకంసుని
 బాది నన్నేలజంపేవు నీయబ్బ రేపల్లెవాడలోను పెరుగుచున్నాడు వివరా
 కృష్ణావతారమైజన్మించెను నిజముగాదోచెనవుడుకంసునకు గుండెజల్లు
 మనియె నేయపాయముదోచక కంసుడుయేతెంచి పవళించెను రేపల్లె
 వాడలోను పెరుగుచున్నాడని దిగులొందెను నీయబ్బ నీతాతరా
 కంసుడు కృష్ణుండు పుట్టెననుచు చల్లమ్ము గొల్లనతులు యీ కబురు
 చెప్పుగాను భూతికీకబురాయెను అప్పుడా భూతికీ చనుదెంచెను. శృంగా
 రముగ భూతికీ స్తనముల విషధారనుంచికొనెను. చక్కగా నాటలందు
 కృష్ణుండు తిరుగుచున్నచోటకు చనుదెంచి విషపుపాలు యివ్వను నను
 కట్టియుండగాను బాలునితో బంతులాడ కృష్ణుని బాలులందఱు

శ్రీ కృష్ణ నిజ న న ము

కొట్టగ కాపుకాపుమనియెడ్డుచుపరుగెత్తి వీధినడుమనిలిచెను ప్రేమతో
 కృష్ణనిజాచియు భూతికి ప్రియముతో బుజ్జగించి నాయనా అడుకోరా
 నాతండ్రి పాలితునురారా మూడు గుక్కలు పీల్చరా భూమిపైకొరిగి
 పడగ గోపమ్మచూచి యపుడు బంగారుగిన్నెతో బువ్వపెట్టిపొద్దునొత్తు
 పుగ్గుపోసి కృష్ణనిబడిలో పరుండవేసి అంతలో కంసుడు బండిరూపై
 యెదురుగావచ్చెనె పాదములదన్ని వేయపిడుగువలెడడదడనివరిగెనపుడు
 వృషభమై వచ్చినలున నొకలగువునను జంపివేసెను. చల్లమ్మవార
 లతో చక్కగాతిరుగువార్లతోను, చల్లనికనులచే యాగోపికలు గోప
 మ్మతోజెప్పిరి మాయిల్లు చొచ్చునమ్మ కృష్ణుండు మమ్మా రవ్వజేయు
 నమ్మతాళలేమన్నమేము మీసుతుకులాలిమిశో నుండడమ్మ మగనివలె
 పనులునేయు మీసుతుకు మాయిండ్లకురాకుండయికనైనబుద్ధిచెప్పినిను
 పదిలముగనేనేయుమమ్మ అప్పుడుగట్టిగానుమనమంతపట్టుకొని గోపమ్మ
 చెప్పదామనుచు వారు చచ్చెర చెలగుచుండిరంత, సందడిసేయకుండ
 వెన్నంతచక్కగా మ్రొగుచుండ ఒవ్వగా వారందరుకృష్ణుని పరుసగా
 పట్టుకొని గట్టిగాకట్టివేసి గోపమ్మకడకుబోయి చెప్పిరి. గోపాలకృష్ణ
 డపుడు అచటనే పాలుత్రాగుచుండెను. అంతట వారందరు గుమిగూడి
 యిండ్లకువచ్చిరపుడు నడిమి స్తంభమునందు కృష్ణనిజాచి ఆశ్చర్యపడిరి.
 సిగ్గుపడిలేచి తాము తమదమయిండ్లకువేగవచ్చి అదియేమి ఆశ్చర్యమే
 చెలులార యిదియేమి చోద్యమమ్మ చెలి మనము జాలమనుచు వస్త
 మమ్మ. గోపమ్మచిలిచియపుడు కృష్ణుండు ఆగడపుపనుల జేసినాడినుచు
 తాను గోపికలు గోపమ్మచెప్పగా అమ్మ నేనెరుగనమ్మ నాతోవనే
 బోవుచుండగాను, ననురవ్వజేసిరమ్మనేసంత భయపడిన స్తనమ్మకొబ్బరి
 పుండలని ననుగొబ్బునగోపికలుపిలువబోవ, గొబ్బరిపుండలివిగోయను
 చుతమగుబ్బలనుజాపినారమ్మపార్లమిరో జనందుజలజాక్షులందరుగూడి

కొని చీరలుగిసివేసి గోపికలు జలకమాడుచుండగా తీసివ్రుంచిన చీరలు
కృష్ణుడుతీసి యాపొన్నమీదవేసి వేణునాదం పూరించుచుండ నా మా
ధవుడు జలజాక్షులు దర్శించుచు జలకంబుచాలించి వచ్చిచూచి మనచీర
లేమాయెనే ఓ చెలీ యెంతపని చేసెనమ్మ ఓ చెలియ యేమియాశ్చర్య
మమ్మ వెదకుచు కొందరుండె నీశ్వరోమువిగియుండిరి కొందరు అప్పుడు
గోపికలలో వొకయింతి తాజాచె శ్రీకృష్ణునిజూచుడో యమ్మలారచెలు
లారచెలులార రారెయోకొమ్మలార యాపొన్నమీదనున్న చిన్నికృ
ష్ణమ్మను అడుగుదాము ఇవ్వరామాచీరలు ఓకృష్ణ యివ్వరామారవికలు
దండంబు పెట్టెదమురా కృష్ణయ్య దయయుంది దయనీయరాఅందరు
నొక చేతితోదండముపెట్టగాచూచి తానుపొందుగామీరందరు దండము
రెండుచేతులబెట్టరే. ఎంతపనిచెప్పననుచుగోపికలుమానభంగమునొందిన
ను తనయనకందరు రెండుచేతులబెట్టిరి పొందుగావలువలన్నికృష్ణుండు
వేరువేరుగయిచ్చెను నాయెత్తిట్టినేమియనుచు నోకకొకరితో వగచి
రవుడు మా యాడుబిడ్డ యివును కొట్టినో మాబావ దండించునో నా
మగడు నన్ను బ్రతుకనివ్వడిక నేనేమిసేతునమ్మ కస్తూరి రంగ రంగా

అ న ం ద ం పా ట

అనందమానందమాయెను శ్రీరాముడు పెండ్లి కొడుకాయెను అల
జానకి పెండ్లికూతురాయెను యిలదనల సంతోషమాయెను సురమును
లకు విష్ణువేడుకలాయెను అనందమానందమేమందునే ||౮|| సీతారాముల
పెండ్లిజాడ సరిపతుల శ్రీపురుషులెల్లగూడెను చతురంగబలములెల్ల
చేరెను అతిమోదమున విప్లవరులెల్లపొగడుచుండ ||౯|| విశిష్టవార్తకాదు
తొచ్చిరి వేగలర్పించి బహుముల్లేసిరి అరుంధతినిజూపిమ్రొక్కించి అంగ

శ్రీ కృష్ణ నిజ న న ము

నామణులెల్ల సంతోషించిరి ||౮|| కట్నంబు ల్కాసులిచ్చిరి కట్నముల్
బంచిరి కోమలులంతగూడి భూసురాంగవలెల్లగూడిరి ||౯|| పున్నతాం
బూల చందనముల్ గూర్చి పసిడిపల్వముల చేతబూవిరి దశరథాత్మజ
వకు రయముతో హారకులొసగిరి ||౧౦|| పంకజాక్షుని పెండ్లిజూడను
శంకరబ్రహ్మాదులెల్లగూడెను యిరువంకలజేరి కూర్చుండెను మంగళం
వీరభద్రస్వాయిదాడుతో నింక చూతమా ||౧౧||

సతిపతి సంవాదంబును తలుపుదగ్గర పాట

చిలుకలకొలికిరో చిత్రకవాటము బిగియించుటతగ వేమి ఈవగల
గుండపనియేమి పగలు అడుగుటకు యెక్కడదొంగవు వదలర వదపో
వోయి నీవనితలబరగదోయి ||చి|| నీకు మించినవనితలు నాకిక యెవరు
లేరుగదె యింతికాంతుడన్ పూబంతి నీబూటకంబుమాటలు బాటలు
దెలిసెను ఏటికిబాంకేవో యికనాటదు నామది పోవోయి ||చి|| కలలో
నైనను కల్కిరో నినువినా నస్యకాంతనెరుగనే భామా నేజేసిన సత్యా
లేమాయె సత్యసత్యములకు నీకై యుంటిని సత్యముజెప్పటకేమిసీపుబలు
యొక్తులబన్నకున్నామీ ||చి|| భామరోసీపై ప్రేమచేతనే పట్టువీతాంబ
ములుదెస్తి బహుప్రితిచేస నిటులాస్తి వీతాంబరములు రాతిరి తగిలిన
నాటికియ్యదగవోయి బహుప్రితిచేకొనవోయి ||చి|| కనకపు సొమ్ములు
కమ్మలు జమికిలు కాసుకడెచ్చితి కొమ్మనుచుకొని, బంగారుబొమ్మా
కనకపుసొమ్ములు జమికిలు కల్కికిచ్చిరావోయి దానిపల్కులు వినగ
దోయి ||చి|| గడచినవెనుక గడబిడకాయక కాంతరో ననుకరుణించి
నను నీచెంతనుచేర్చి మన్నించు కోరుచు వాకిలిక్లిరుపదీసెద వరవరసిం
హపురవాస తప్పలన్ని పున్నించుము యీశా ||చిలుకల||

లాలిపాట

రామలాలీ మేఘశ్యామలాలీ, రామరసమయినదశరథతనయా
లాలీ శ్రీరామ లోకనాయక, శేషాశయననారాయణాచ్యుత ననుగన్న

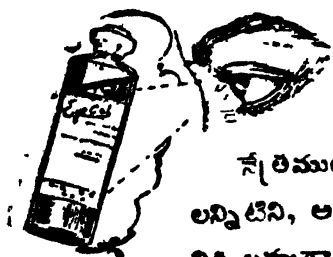
శ్రీ కృష్ణుని జననము

తొండీ ||రా|| చిన్ని పుట్టల నాయన చిన్ని కృష్ణమ్మ నాయన్నరార నీకు
స్తవ్యపానమిచ్చెదను వెన్నపాలు నేయి ఈ లూ నీవుతిన్నగ నేవించ
వయ్య తియ్యగానుండు సంపంగమానే తెలంటి స్వామిరోసికు యింపు
తొడిగాంచుదు పైకిరా నేనుకర్పూధూమపాన దొగకాపులుమేనేను
మబ్బబ్బవిదురజిమ్మ యమ్యతలాల్ ||రా|| అద్దాలకోట్టిలో యనుమా
నించే మిద్దలపానున్నాననుచు ముససానావు సద్దుచేసి లేమ్మ
సంజ్ఞచేసేవు దగ్గరిగురమ్మ యెంకో వగలుపోయేవు గదెలు ఆందెలు
ఘల్లుఘల్లున మ్రోయగా ఓర్చితిరి యని లాభాగతాలు కంకరేని
నీయింపు చెలగిచూచేవు పొంకమగ సామ్రాటి పొల్వగలేకు ||రా||

మంగళము

రాజగోపాలునకు మంగళం గాధకాలోలునకు మంగళం
పూజితరామునకు ఖడ్గారీకునకు పురరాజసుతునకు మంగళం ||రా||
రోషరహితునకు సుధామోక్షస్వనికి శేషశయననిక మంగళం ||రా||
భూసురమణునకు దశరథరూపనకు శ్రీవరదునకు మంగళం ||రా||
మారజనకునకు మంగళాకాశునకు మంగరథునినకు మంగళం ||రా||

సమాప్తము.

ఐకాల్

అనగా?

నేత్రములయందు ఉత్పన్నమగు వ్యాధు
లన్నిటిని, అతిసులభముగా నివారించి దృష్టిని
నిర్మలముగా ఉంచును.

ఓస్సు 4—0—0 అరబెస్సు 2—8—0

కాళహస్తి తవ్వారావు & సన్స్, రాజమహేంద్రవరము.

శ్రీ రాజేశ్వరి ప్రెస్, రాజమహేంద్రవరము—కాపీలు-2000.

వరహావతారచరిత్ర

పండితులచే పరిష్కరింపబడియె.

[ప్రకాశకులు:

కాళహస్తితమ్మారావు అండుసన్ను
సంస్కృతాంధ్రబుక్ డిపో [స్థాపితం 1862] రాజమండ్రి

1949

వెల 0-8-0

స్త్రీలవ్రతకథలు.

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన :- శ్రీ బాలాంతపు వేంకటరావుగారు.

ఆంధ్రదేశమునకు. బాలాంతపువారి నోములకథలు ప్రతి యింట చెప్పుకొనుట విశేషముండవచ్చు. యిప్పుడు స్త్రీలంతా సులభముగా చదువుకొని యీ నోములు పట్టుటకై చక్కని పద్ధతిలో సులువైన శైలిలో వ్రాయబడెను. ప్రతి ఆంధ్ర స్త్రీ హస్తకరములందు అలంకరించవలసిన గంధరాజము. ఇట్టి గంధమప్రతియింటనుండుట సౌభాగ్యమున్న వింతలేదు. మూడుభాగములు కలసివున్న ఈ పుస్తకమునందు శౌవలముంగళివారముకథ, వరలక్ష్మీ వ్రతకథ, దంపతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు ఆదివారంకథ, పోలి స్వర్ణమునకు వెళ్ళుకథ, పోలాలమావాస్యకథ, కుంకుమగారీ నోముకథ, పండుతాంబూలాలుకథ, గంధంతాంబూలంకథ, చిలుకుమగ్గులనోముకథ, నిచ్చిదానందంకథ, కైలాసగారీనోముకథ, సహస్రపదాలకథ, భాగ్యాదివారమునోముకథ, అట్లతద్దినోముకథ, కళ్యాణగారి నోముకథ మున్నగు 96 కథలు యందు పొందు పర్చబడెను. మంచిపేరును చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి ఆంధ్రలోకానికిస్తున్నాం. యిట్టి అదను జారవిడువక వెంటనే ఒక కాపీ తెప్పించుకొనుడు.

వెల రు 1—0—0 లు మాత్రమే.

 రూపాయి ముగ్గురూర్దరు పంపించువారికి పంపబడును.

కలయ వాడు :

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్సు,

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో, (స్థాపితం 1882) రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ వరహావతారచరిత్రము.

శ్రీరామరామ రామరామ కోదండరామ రామ సాహిహరి
రామచంద్ర, అఖలాండకోటి, బ్రహ్మాండనాయకుం డాదివిష్ణు సింహా
చలమందున, పరశురాముడే వరహావతారం, సరకాసురుని సంహ
రించిన, కార్తవీర్యార్జునకోసం స్వామివారు అవతారమెత్తెను యే
విధమున అవతారమెత్తెను, అరికాలునా తామరపద్మం, వీవునాను
విజామరలండి కల్వతోకనొప్పాచుక్కండి, కన్నులను చిత్రామణి
గలదు, తిరుమణిచూర్ణంబులు మొడు, శంఖు చక్ర గధాదారుండై,
తొండ మొక్కటిలేదామృగము దొడ్డయేనుగంతాలావండి || రామా ||

1 అటువంటి అవతారమూర్తి, అహోబల పర్యతమందునా,
ఆదివిష్ణు సింహాదియప్పుడు, అవతారమనే కొమ్మపంది, యటువంటి
అవతారంమీదికి, శ్రీశైలాపర్యతమందున, కార్తికవీర్యుండను మహా
రాజుగారు, సహస్రబాహువుల్ కలిగినవాడు, శివభక్తుండనే దురంధ
రుండు, చకుర్ నాలుగు పర్యతంబులు, కచకముగ యేలుచున్నా
డట || రామ ||

2. రాజుకింద సరదార్లుయిద్దరు. చీకటిపాలెం చినరాయుండు
నాగసముద్రం వెంకటప్పారావు. గండబిల్లి భయ్యన్నలింగమూ, భ
య్యడంటే సాహాయ్యుడుకాడి, కూర్పుంటే వకగున్నాచింతా, లేచి
తేను వక తాటిపొడుగు అజానుబాహువులు గలిగినవాడు, అతనిపేరు
భయ్యన్నలింగమూ || రామ ||

3. రాజుగారు వకకాలమందున, రారనోరి భయ్యన్నలింగమూ
కందువలున్న గజకోనలో, పండులుపరు గట్టుమన్నడు, పందివేట
బయలుదేరుమన్నాచూ, యామాటకు భయ్యన్నలింగము, మహాప్రభో

పందియంగ మాకెంతమాత్రము, సెలవిస్తె యాకొమ్మా పందిని, ప్లాముతోటి పట్టిదెత్తును, కొట్టి సంహరించీవత్తునూ || రామ ||

4 ఈవిధమునబల్కెను భయ్యన్నా, రాజవద్ద సెలవందుకొన్నదూ, చలవలాది చడ్డీలుతోడిగనూ, బిల్లలాది మొలతాడును వేసెను, పాలపులనక్కిలుదొడిగెను, మోపునా సిడిబాకుగోచెను, చిక్కులాది జండాలుగల్గెను, కత్తిబట్టినా నాయుడుగారు, కఠారిబట్టిన బంటూగాడూ, బల్లెంబట్టిన దొరగాడండి, కోరగల్గజంతువులకెల్లను, తొమ్మిది మనుగుల గనాబూనెను || రామ ||

5 ఆ సమస్తానమందుండేటి, డెబ్బైరెండు యేపులదిండి, కుంటి యేపుకుందేళ్ళకువయిరి, మట్టియేపు మనుబోతులువైరి, జిజలబట్ట శివగులదిండి, పల్లకిల తూలాడుచుండెను, భట్టవాది యేపునిండి ఉడుకులుబట్ట వపులదిండి, పుత్తరాది వపులదిండి, పందిగమీన గుండును దొడి పైపకవిగనూను దొండి || రామ ||

6 ఈ విధమున వస్తాడులందరు, నాలుగువందల వపుతోటి నవబత్తూడంతాతో, నవధీలు కిల్లా, గోవులూ, నాగస్వరమూసన్నాయిలు, నాగదత్తమూ, దేవదత్తమూ ధిమి ధిమి ధిమి ధిమి ధిమి యనుచును శంఖద్వనలూ బూగలుతోటి, పందులే శివభక్తులందరూ, యెఱుకాచినా పన్నెండామక, పరువశిగట్టుకి శోభించిరి || రా ||

7 అంతచక్క వెదకిపట్టికి, వరహావతారం జూడలేదుగా పందిజాడము దొరకదాయెను, కుందేళ్ళ మరిగోవదోలికి, గుట్టలాది పడగొట్టివేసిరి, లేళ్ళుపుప్పలు లెక్కలేవు, మనుబోతులు బహుమారణమాయెను, వెదకివెదకి వేవారిబ టూ విలువలేక నీడాలుచేరిరి నిలిది యున్న మహ్యాన్నా వేళకు కోడివారికో దేటికాడకు, నీళ్ళుతాగముంది పందీ || రామ ||

8 అంతటవచ్చే జట్టివంకనూ, వోరకంటా జూచిందాతారం పందిమున్న అవతారమూర్తిని, వారజూచి వస్తాడులందరు వెనుకతోక్కులాతోక్కుతున్నార, రంధ్రయ్యా వస్తాడులుమీరు, ముయందు యిటుంటిందిని యెన్నడుగన్నులజూడగలేదు, యువస్తామూ మాటల

అవతారం బహువత్సకొన్నది రాకురాకు, రాకురాకు వస్తాదులు
మీరు, వాలుతిరిగి మీరేలదిగవస్తా, తల్లివింటే దుఃఖించిపోవును,
రాజులుమీరే దుఃఖించిపోదురు, ఆడనుండి మాట్లాడుమన్నది, మళ్ళి
పోతిరా తిమ్మలార, మీరాలుపిల్లలు జేగుతున్నారు || రామ ||

9. ఆ మాటలు వస్తాదులందరు, ఆత్మే నీ యమ్మాముండాగరి
కివేళ్ళు నమిలేటిదానవు, పరగటదిరిగే మృగజంతువు, పందియెంత
ప్రజ్ఞెంతమాత్రమూ, పక్కలన్ని చెడనకివేతుమూ, అడుగుదాటి
పోసివ్వమన్నారు || రామ ||

10. రావయ్యా వస్తాదులుమీరు, నిలువలేరే నా ప్రతాపానికి
తాళలేరు నాధాకళుమీరు, మిమ్ముపాసిన రాజెవ్వండో, యారాజుపేరు
నాతోడచెప్పితే, మల్లిపోయి మీపూరుమీదికి, మీపిల్లలుజూతురు || రా

11. ఆ మాటకు వస్తాదులందరు, ఆత్మే నీ యమ్మాముండా,
ప్రాణములతో నిన్ను పిడువనన్నారు, గండుబల్లి బయ్యన్న బట్టెదూ,
పాంచారది బాయమోపల, పట్టెడంత బాలెవ్విటి జోడుగుండ్లువట్టి
చెడుబంటు, దబ్బునాను కొమ్ముపముకెత్తి గొబ్బునాను పొగలెసగపె
ల్లన నానివెంబడి రెండవండలు, తుపాకీలు పెళ్ళుపెళ్ళునా అగ్నివర్ష
మగురిసినట్టుగా, పెళ్ళుపెళ్ళునా మోతలు మోయగ || రా ||

12. తుపాకిదెబ్బలు చెవులవిన్నాది, పొగవెంబడి యాలాగు
దుమికెను, చప్పుచప్పునా చప్పురించెను, గప్పుగప్పునా గంతువేసెను,
చప్పుచప్పునా చప్పురించగా, సప్తయేడులోకములు గదలెను, దేవేం
ద్రాది దేవతలెల్లరు, వెలపట లోపట దివిటీనైదిరి, ఆదివిష్ణు బ్రహ్మ
దులెల్లను, పందియందు ప్రత్యక్షమైరి, సూర్యుండును చంద్రుండును,
పండ్లికి వింజామరలు వేయబూనిరి || రామ ||

13. అంతట యాదివిష్ణు సింహాద్రియప్పుడు గదగదగదగద
గదాయించెను, రెల్లుగడ్డి దండిగ కప్పుకొన్నది, నరులుపజ్జగను గొవ
దామనయెను, అదాయించి యా కొమ్ముపంది, అయిదుబారులు పము
నిలిచింది || రామ ||

14. అంతట పండియొక్క ప్రతాపానికి, పిడుగువచ్చి మీద పడ్డట్లు పర్వతంబులు బయపడ్డట్లు, కన్నులు చెదరి, గుండెలు పగిలి, కాలుకు వొసుకుచున్నట్లు తుపాకీలు పొడమాటు బెట్టిరి, బాకులయిన పారేసుకొన్నారు. ఈటికీత్రలు విడుచుకొన్నారు, చెట్టుకొక్కబంటయి పోయెను పుట్టుకొక్క బంటయిపోయెను, గాతికొక్క బంటయిపోయెను దురంధరుడు భయ్యన్నలింగమూ, పారిపోతే పనికిరాదని, యెదురుగ నున్న మద్దివృక్షము, యేడుకాగిళ్ళ నల్లగుద్ది, యాటవాలుగా చొక లించి, చెట్టెక్కను బంటూలంతా || రామ ||

15. అంతట చెట్టుమీద గూర్చున్నా బంటూ, కొనమీసము వడివేసెను బంటూ, యాత్రేరి నీయమ్మామండ, గరికివేళ్ళు నలులేటి దానవు, పరగడ దిరిగే మృగజంతువనూ, చేతనయింట నాతో చెట్టు కొట్టి పోయిడుచున్నాడు || రామ ||

16. ఆమాటకు అవతారమూర్తి రారవోరి భయ్యన్నలి గమూ చెట్టుయెక్కిన మొనగాడవు, యేమాతము యుద్ధము చేసేవు, చెట్టు యెక్కిన భయ్యన్నతోటి, వివరోరి భయ్యన్నలింగమూ, చెట్టుయెక్కిన మొనగాడొక్క, పక్షితోటి సమాసమన్నది, పారుపట్టిననాడు తమ్ముడు, పరమభక్తునితో సమమంటుది, వెన్నుయిచ్చి పారిపోయిననాడు అన్నతమ్మునితో సమాసమన్నది || రామ ||

17. కొట్టవోరి భయ్యన్నలింగమూ, తిట్టవోరిభయ్యన్నలింగమూ నిను చంపవోరి భయ్యన్నలింగమూ, మనసులోనున్న పరమేశ్వరోడు ఆదివిష్ణు పాదాలతోడు, యీశ్వరుని పాదంబులతోడు, కొట్టను తిట్టను ముట్టను నిన్ను, చెట్టుదిగిరారా బంటూ || రామ ||

18. ఆమాటకు భయ్యన్నలింగమూ, ప్రాణముతోచెట్టు విగుళ నన్నాడు, చేతనయితే యీసమయమందునా చెట్టు కొట్టి పోయిడు చున్నాడూ || రామ ||

19. ఆమాటకు అవతారం బలిక వకటరెండ తెలియాజెప్పింది వివరంగా మూడింట జెప్పెను, వివకపొయ్యె భయన్నలింగమూ, నీడి ప్రజ్ఞ చూతామని యవతారం, పడిమటవయిపుకు తిరిగినదండి చాల

నమ్మి రాతికి వెళ్ళింది కుడికోరకూ పదునుబెట్టెను యెడమకోరకూ పదును బెట్టెను, కాలి డెక్కలకు పదునుబెట్టెను, రోమరోమముకు పదును బెట్టెను, కట్టమీదను గానుగవృక్షం, ముట్టితోటి తెగనరికివము చెను యెదురుగనున్న చండ మొద్దులు, యాటనాలుగా తెగనరికింది, పదునుచూచి బయల్వెళ్ళిందండి, కుడియడమలకే మర్రినృక్షములు, కుంకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించెను, గడగడగడగడమని గదాయించెనుమ్రాను మీద పడధూకెను పంది, కాటుపెట్టు, జెక్కిట దీసింది, ఏమి కాగిళ్ళ మద్దివృక్షము పిండిపిండిగా నధియించినదండి || రామ ||

20. అంతట చెట్టుమీద భయ్యన్నలింగమూ, భూముయందున జెట్టు పడగానే, రెక్కలులేని పక్షిచందమై గడగడగడగడ వణకెను బాలు, మొలలో దస్తాతుపాకితీసి, పందిముఠా పారవేసెను పంది రెండు పాదాలు పట్టుకొని, సాష్టాంగముగా నమస్కరించెను || రామ ||

21. అంతట పండియొక్క పక్షిము ముట్టగా, పక్షిములేవిడి చెను బంటూ, శిష్యభూత విజ్ఞానమును గానమున జేర్చువయ మందున సాక్షిభూతులయి, వెళ్ళుచున్నారని భావించెను || రామ ||

22. రావయ్య అవతారికను పాడి, పండివని భావించి పదిగావు నాపాలికి పరమాత్ముని గానమును వినవయ్యా అవతారికమూర్తి, పుష్పవాస్తవమును పాడెడిది, నన్ను పంపిన రాజులపేరు చీకటిపాలెం చినరాయుడు, నాగసముద్రం వెంకటప్ప రావు, కార్తవీర్యపురుషనురాజు, రాజుకింద సరదాదును నేను రాజులున్ను, కోరి పంపగా నేనన్నది || రామ ||

23. ఆమాటకు అవతారికము పలికెను, తెల్లవారేటప్పటికి నేను కార్తీక సోమవారమందున పూరిమీదికి ముట్టడివత్తుచుచుట్టురాతికోట కట్టండని ముందుమాట గోచర మయివున్నది. తెల్లవారేటప్పటికేనేను పూరిమీదికి ముట్టడివత్తును, కంచుకోట కట్టించుమన్నది, కంపకోట కట్టించుమన్నది, నాలుగుచుట్టుల కోటలకోటి, జానకుకోక్క ఫిరంగి తోటి బందోబస్తుగ యుండుమన్నది, భల్లున తెల్లవారేవరకు. పూరు మీదికి ముట్టడివత్తును, ఆమాటకు భయ్యన్నలింగమూ, రావయ్య అవ

తారమూర్తివి, వ్రద్దున్నె నే వచ్చియుంటిని, సూర్యాశ్రమయం కా
నచ్చినది, యిప్పుడు నేను వెళ్ళి నేను చెప్పితే నీమహిమలు వారందరు
నమ్మరు దొరలందరూ నామూట నమ్మరు, నీయొక్కగురుతు లేకమా
త్రము, నిశానిశిమ యన యిమ్మన్నాడు, నదురుబెట్టి కేమని జెప్పుదును
రారవోరి భయ్యన్నలింగమా, మెయ్యలేవు నాగోమమనీవు పట్టుకు
వెళ్ళి మొనగాడా పట్టుకో, వెళ్ళిదానికి వోపికవుంటే పట్టుకుపోయే
మొనగాడంటా || రామ ||

24. పొర్లి పొర్లి దిగ్గున లేచిందండి, మేఘము వీధిని పారజూ
చెను దేహము గడగడ గద్దరించెను, గబ్బగది కన్నూరిరోమము, ఎడమ
కాలిదే పుల్లారోమము, వెన్నుమీదనే బెగడపురోమము, పిరిమీదిదే
పిరంగిరోమము చితురునాలుగు వెట్టుకలు బెరికెను, పట్టుకువెట్టు
భయ్యన్నండగది || రామ ||

25. దురంధరుడు భయ్యన్నలింగమా, పండిరోమము పారజూ
చెను, భుజము మీదనే గండ్లగొడ్డలి, యెడమచాయన తీరియన్నది,
మండిగట్ట వస్తాదునాయుడు, తాలింఖానా చేసినవాడు, వస్తామలలో
పేర్వొందినవాడు, కోడురై మ తుండెములు సరికెను || రామ ||

26. వకితుండెము లెఱించుకొన్నాడు, అవతల ఎద్దరు, ఇవ
తల యిద్దరు, సోనికాడకి మోపుపెట్టుకొని, పొద్దుగూకిన ఝామునేళ
కు కచ్చేరికి తెప్పించి రిక్కడను, దురంధరులు యారాజులందరు, కచ్చే
రిలో కొల్లుదీరిరి, పండిరోమము పారజూచిరి || రామ ||

27. దురంధరుడు భయ్యన్నలింగమా, మండిగట్టలముజేసెను
వివరయ్యా మీర్మహానభావులు, వెచ్చి కేను మనవి జేయదునా, వెర
వకుండ కేమనవి జేయదునా, యెక్కడనుండో కొమ్ముండీ, మనపర్వ
తమందున జేరుకున్నది, దానిపతాపము దేమనిజెప్పుదు, అరికాలునా
తామరిపద్మం, వీవునాను వింజామరలండి, కల్వతోక నొస్తాచుక్కండి,
కన్నులను చింతామణిగలదు, తిరుమణి తిరుగ్గబులుగలవు, శంఖు
చిక్రగదాధకుండయి, తొండమొక్కటి యని మృగము దొడ్డయేను
గంతా లావండి || రామ ||

28. దానియొక్క ప్రతాపానికి, నావెంబడియున్న రుండునూర్ల నాండి, యెడమచేసుకొని పారిపోయిరి, నాల్గువంద జాగిలాలుఎడము లేకను పారిపోయ్యెను, నాప్రాణమయిన తప్పించుకొంటిని పారిపోయ్యి జెట్కెక్కితిని నేను యొక్కనా మద్దివృక్షము యాటవాలు ఖండించింది | రామ |

29. తెల్లవారేటప్పటికి, కార్తీకసోమవారమున, మీపురిమీదికే ముట్టడివస్తుందీ, రాతికోట కట్టియిండ్డేది, మాండేదానికి గోచరమైనది తెల్లవారేటప్పటికి మీపురిమీదికి ముట్టడివచ్చును, కంచుకోట కట్టించుచున్నది, కలపకోట కట్టించుచున్నది, నాలుగుచుట్ల కోటలతోటి జానెను కోక్క ఫిరంగితోటి జబరడస్తూగ యుండుచున్నది బుద్దోబస్తుగ యుండుచున్నది | రామ ||

30. పందియనుచు యనుకున్నారేమో, పందిగాదు పరమేశ్వరుడండీ, ఆమాటలు వినా రు దొరలు, దురంగులు శివభక్తులందరు నెమలిపన్నెల బిరుదులవారు, పులిగోరు పతకంబులవారు, భూతిల హరిం వేసినవారు, కాలికరివెంట్లు వేసినవారు, వీరముఖాసాలనేటి వారు, వీరలు బట్టె మొరగాండ్రందరు, రావుతోటి ఏమని బలికిడి, మహాప్రభో పందియనగా నేమి యంతమాత్రము, రానివ్వండి పూరి మీదికి | రామ |

31. నిలువబెట్టి వీరలతో పొడిచేము కత్తిగట్టి యుద్ధము జేసెదము కాలు గదలి బోనివ్వచున్నారు || రామ ||

32. ఆమాటలువిన్నారాదొగలు, సంధ్యవేళిమాటలు అన్నారు, భల్లున తెల్లవారేవరకు ఆభయహస్తములు తప్పకుండగా, అబద్ధము లేకుండా మృగము, ఏవిధమున ఓడిపిస్తున్నదీ, కోడికూసె సమయ మప్పుడు. వున్నకాపు బయల్పెట్టిందీ జెల్లెరెండు ఫిరంగులతోటి, అరవైనాలుగు గడపందులు, నన్నాటికి వెలుగులు, పులుగులు, నాలుగువేల పులిసింహంబులు, వెచుకముందుగా వేసుకున్నదీ, నాలుగు గుంపులు పలుగుతోటి, నాట్యమాడుచు బయల్పెట్టిందీ || రామ ||

33. భల్లున తెల్లవారేవరకు అభయహస్తములు తప్పకుండను, అబద్ధము లేకుండా మృగముపన్నెండామడి ధవుచుజేసెను, చెరకుతోటలే

తెగనరికింది, ఆకుతోటలే హతము చేసెను, పసుపుతోటలే భక్షించింది పూరి ముందర పూలతోటలో, చదురుదీర్చి గూర్చున్నది, పంది || రామ ||

34. కోటవంక గన్నులజూచింది, కోట్లలోకి పడదుమికిబోతినా దొంగపోటు అనిపోదురు నన్ను, ముచ్చిబంటు చందమందురు, రాజప్రజ్ఞ గనుగొనవలెనని పూరికిముందర పూలతోటలో, బారుదీర్చి చలవనుపండింది || రామ ||

35. అంతట పండివచ్చిన నర్తమానము, రాజుగారికి తెలియనే లేదు, ప్రభువులెవ్వరికి యెరుకేలేదు, ఆపట్నము శివబ్రాహ్మణుడు మల్లెపూలతోటకు బ్రాహ్మణుడు, స్వామివారి పూజారి బ్రాహ్మణుడు పుష్పాలకునైన వస్తున్నాడు, పూల ట్ట శివచేత బట్టుకొని, వెలపల జంధ్యము వేసుకొన్నాడు, అయిదుమూళ్ళ అంగస్త్రమతోటి, విభూతి రుద్రాక్షలతోటి శివధ్యానము జేసుకొంటూను, పుష్పాలకునైన వస్తున్నాడు, వచ్చేటి ఆ శివబ్రాహ్మణుని, ఓరకన్నుల జూచిం దాతారం || రామ ||

36. రాకురాకు శివబ్రాహ్మణుడా, వాలుతో నీవేల వస్త్రవి, నీవు వచ్చే నర్తమానము, ముందుమాకు గోచరిమైయున్నది సరస్వర్య మాకు, తగలకూడదు, యడముగుండి మార్గ్లాడుమన్నది నీ చేతులో నున్న పువ్వులబుట్ట, నాచేతులోకి విసరివేయమన్నది, చాలినన్ని పువ్వులు గోసి స్వామివారికే సమర్పింతునన్నది || రామ ||

37. అంతట ఆమాటలు విని బ్రాహ్మణుడు అగ్రహుండ్ల మండెనక్కడ, ఆత్మేరిసియమ్మామండ, గరిగ వేళ్ళు సమిలేదానవు సరగడ దిరిగే మృగజంతూవు, అకవులన్ని దిరిగేదానవు, బురదలోను పొర్లేటిదానవు నీవు అనగా నీ ప్రతాపమెంత || రామ ||

38. రాజు విన్న తక్షణమందున, నిలువబెట్టి యీటెలతోటిబా డిపింతురు. కత్తికొక్క కండగజేతురు, బాకులతో బాడిచివేతురు, తొల గిపోతె బహుమంచిదిగాని. యెదిరించి బోట్లాడవస్తినా పూలు గోసి పుష్పాలబుట్టతో, జోడుకోరలు, పూడేతునన్నాడు || రామ ||

39. ఆ మాటలు విన్నది అవుతారం, శివ బ్రాహ్మణుడన్న మాటకు నవ్వుకొన్నది కొమ్ముపంది, తన ప్రజ్ఞజాపుతామని పంది యేవిధమున పడదుముకుతున్నది, చప్పుచప్పునా చప్పగించెను, గప్పుగప్పునా గంతువేసెను, అంబరవీధిని దండుదరిగెను కుప్పించిపైన దుమికినది, యెగరిగానే జూచెను బ్రాహ్మణుడు వాలుగాయను జూడనేలేదు । రా ।

40. భూమియందు మూర్ఖిల్లిపడ్డడు, పడిన బ్రాహ్మణుని పార జూచెను । బ్రాహ్మణుని నే చంపిబోతినా, బ్రహ్మహత్యను జెందిబోదును శిశుహత్యలు । బ్రహ్మహత్య లెందుకని పడియున్న శివ బ్రాహ్మణుని, వెనుకజుట్టు తాపట్టుచున్నది, జుట్టుపట్టుకొని లెగకొరికింది । రాము ।

41. వినవయ్యా శివ బ్రాహ్మణుడా, బ్రాహ్మణుడవని వదలి పెట్టితిని, శివునియందు భక్తిగలవాడవు, గొరిగిన జుట్టు నీదియు గాదు, నీ రాజజుట్టు గొరిగితిన్నది । రాము ।

42. ఆ మాటలు విని శివ బ్రాహ్మణుడు, హరహరా ఇదియేమి చోద్యము, శివశివ యదియేమివంతయని సదాశివుని ధ్యానించెనక్కడ ప్రాణమూ తిప్పించుకొన్నాడు పొర్లిదిగ్గునాలేచి బ్రాహ్మణుడు వీవు మన్ను తాదులువుకొన్నాడు, అంగవస్త్రము సవరించుకొన్నాడు వెనక లగువునా పూకి జేరవచ్చెను । రాము ।

43. రాజవద్దకి జేరవచ్చెను, బ్రాహ్మణుడువచ్చే సమయమందునా దొరదొరలు గూర్చుండియున్నారు, రాజకొలుపుకవెళ్ళి బ్రాహ్మణుడు వినరయ్యా కాతులు రానువులు యెక్కడనుండో కొమ్ముపంది మన పూలతోటలో చేరుకున్నది యేలాగునవున్నది పంది అరికాలునా తామరపద్మం వీవునాను వింజామరలండి కల్వతోక నొప్పాచుక్కండి కన్నులను చింతామణిగలదు తిరుమణి త్రిమూర్తంబులు గలవు శంఖు చక్రగదాధరుండయి తొండ మొక్కటిలేదా మృగము దొడ్డయేనుగంతాలావండి ఢాక ఢాకమని ఢాక జేసిలే తట్టోఫిరంగి చందమాయెను । రాము ।

44. మహాప్రభో పుష్పాలకు నేబోయివచ్చితిని దరోబస్తు మీ పూలతోటలను హతము జేసినది కొమ్ముపంది పసుమతోటలే

సాదుచేసెను తోటలన్ని మరిమాడ్చివయిచెను, నామీదను కపటము లేదండి, జామున్నరపోట్లాడివచ్చితిని, అంతట దానిప్రతాపానికి వెనక తిరిగి వస్తుండగా వెంబడించి నావయిబడింది వెనకతిరిగి జుట్టుకొరికింది కొరికినజుట్టు నీదిగాదురా, నీరాజుజుట్టుకొరికితినన్నాది || రాము ||

45. ఆమాటలు విన్నారందొరలు, ఆ గ్రహులయిన కోపము జేసిరి ఆత్రేగి దానమ్మదియ్య, పందికెంతి ప్రజ్ఞాతమాత్రము, విడిచిపట్ట వక రెండువేలకు నాలుగువేలకు సెలవివ్వండి నిలువజెట్టి వీలు బాడి చేము, కలబడిబాకుల బాడిచివేతుము, తారకూరగా నరికివేతుము ఈ విధమున రాజులురౌతులు రాజుగారి సెలవనుగుచున్నారు || రా ||

46. ఆమాటలు విన్నారక్కడను, గండుబిల్లి భయ్యనలింగమూ భయ్యకంటె సామాన్యుడుగాడు, దానిప్రతాపము లెరిగినవాడు పారిపోయి చెట్టెక్కినవాడు రాజుగారికో యేనుబలికెను రారయ్యా మీరు చక్రవర్తులు, అది పందిగాడు పరివేశ్యకుడండి ఆదివిష్ణు సింహా ద్రియపుడు అవతారంబడి యెత్తినచ్చెను || రాము ||

47. దానిమీదకి వెళ్ళెనమీరు యెన్నివేలమంది పంపిన, ఎర్ర చీమలనలిపినట్టుగా, కాలిరెక్కల నలిపివేసును :క్కవేసుక సంచా రించును, పోజలయిన నమ్మవద్దండి మొనగాళ్ళను నమ్మనద్దండి, అది విష్ణువరమునా పందివచ్చెను ఈశ్వరునివరమున బుట్టింది భైరవుండు సామాన్యుడుగాడు || రాము ||

48. క్షణమందున యేలూరిపట్టణమందుండి, పట్టణములోపల జలకంఠీశ్వరుచేతను భూమియందుబుట్టెను భైరవుడు, భైరవుండు సామాన్యుడుగాడు పుట్టె వక్కరుద్రాక్షలతోటి వీభూదిరేకలతో ప్రకా శించేట్టు, తల్లిగర్భమున బుట్టియున్న, దానిమహిమ నేనేమసిజెప్పుదు మూడామడ ముచ్చటగోచరము యేడామడ యేకాంత మర్కము యెరిగినట్టులా బాడజెప్పును దివ్యజ్ఞానము లెరిగియున్నది పాలు త్రాగేటప్పుడు భయిరవుని పదిమెయ్యల రూపాయలుబోసి కొనితెచ్చి బోపించుచున్నారు సెలవుఅయితే తీసుకవచ్చేము || రాము ||

49. ఆ మాటలు విన్నారు ప్రభువులు, శ్రీఘ్రముగా తెప్పించు మన్నారు శ్రీఘ్రముగ చనుదెంచి రచ్చటకు భయిరవున్ని తయారు చేసిరి, యెంతెంతో బిరుదలవేసిరి, నాలుగుకాళ్ళకు అందెలు వేసిరి, అందమయిన బిరుదులుకట్టిరి, కలికితురాయి బసవంచంబుబిరుదులుగట్టిరి యిరువైరెండు వెండి దొలుసులువేసి భయిరవుని తీసుకవచ్చిరి, పన్నెండుకాళ్ళ యెక్లమీదను బండిమీద గూళ్ళుండ బెట్టుకొని అరవైనలుగురు బెస్తాబోయాలు, వింజామరలు వేయదెచ్చిరి । రామ ॥

50. దానికి రాజ మనో గాసము, పన్నెండుశేర్ల బియ్యమన్నము పదునాలుగుశేర్ల మాంసము యిళవదినాలుగుశేర్ల పాలు, నేరున్నర మాజజమాములు యీ విధంబుగా రేపు మాపున, దినము గ్రాసము పెట్టుతున్నారు, యిరువయినాలుగు బెస్తాబోయాలు, వింజామరలు వేయుచుండిగ, కచ్చేరికి తెప్పించిరక్కడ, భయిరవుండు రాజుల జూచింది రాజగారికే దండముబెట్టింది । రామ ।

51. భయిరవుండు ఏమని బలికెను, రారయ్యవస్తాదులు మీరు రాజులందరు మనవి వినండి ఇన్నిరోజులు నన్ను బెంచి యీ రోజున నన్నేలదెస్తిరి కానిరోజున చంపనేదెస్తిరి । రామ ।

52. ఆమాటలకు వస్తాడు ందరు రాజసభలో నేమనిబలికిరిరావే నీవు పుల్లభయిరవా, యిన్నిరోజులు పెందినందుకు యీ ప్రాద్దున సమ యమువచ్చినది, ఇండు రెండు కోరలతోటట్టు, యెక్కడనుండొకొమ్ము పంది మనవూరిమీదికే యుద్ధానికొచ్చెను దానిమీదికి యీ ప్రాద్దున నీవు యుద్ధానికి వెళ్ళవలసినది. దానిజయించి మల్లినస్త్రీవా పగటి గ్రాసము పన్నెండూళ్ళు వున్నమట్టుకు జాగించేము । రామ ॥

53. వినవె నీవు పుల్లభయిరవా, పారిపోయిమల్లినస్త్రీవానిలు వబెట్టి యీలబబాడిపింతుము కక్కికొక్కకండాజేతుము చెల్లిపోతే మహామంచిదిగాని మొగముదిప్పి నీవు మల్లినస్త్రీవా, యిలయందున నిను ప్రతుకనివ్వమని వున్నవాస్తవము జెప్పిరక్కడ ॥ రామ ।

54. ఆ మాటలువిన్న భయిరవుడు రాజవంక పారజూచెను, రావయ్య మహారాజమీదు యిన్నిరోజులు నన్ను బెంచి యీ ప్రాద్దున

యీ దుర్జినమందు కానిరోజున చంపదెచ్చిరి, అది పందియనుచు అనుకున్నారేమో, పందిగారు పరమేశ్వరుడండి, పరమాత్ముడవతారమైతెను, వినరయ్యామీరు మహా పభువులు, దాని పతాపము మనవిజేతును, హిరణ్యకశిపుని సంహరించెను, సరకాసురుని సంహరించెను॥ విష్ణు కీర్తననికి శేషమెంచివ శత్రువులను సంహరించుటకయి మిత్రులను పోషించుటకయి బయలుదేరి మన పూజించెను । రామ ।

55. దానిమీదికి ప్రాద్దుననున్న, యుద్ధానకు పంపిస్తున్నారు దానిచేతులోనే హతమయిపోదును, నా చేతులో హాము గాదండి, దానికి నవ గహములు చాలియున్నవి, సూర్యచంద్రాదులు చాలియున్నారు, దానికొరకు యీ వేలయము, నా కొరకు జయములేదండి, దానికిచిత్రగుప్తులు చాలియున్నారు నామరిచి తగ్గించండి ఈ ప్రాద్దును రేవుచుతాళండి, విష్ణుబలముపూరాయున్నది నాకును గబలము బహు తక్కువయున్నాది, పంచమి సోమవారమురోజున యుద్ధమునకు పంపించమన్నది, యేనుగుతావు కొమ్ముపాదితో, ఘోర ఘోర యుద్ధంబు జేసి యెడమకర్ణమె పట్టుబట్టి మీకివ్వరకె దెత్తునన్నది । రామ ।

56. ఆ మాటలు విన్నానుదొరలు, ఆ షోఠి నీయమ్మాముండా, పిరికిమాటలు ఆడిపోతివి, పన్నెండేండ్లు పెంచినందుకు, పాలిమాలిన మాటలాడితివి, ప్రభువులమాట కెదుగాడబోతివి, సునకబుద్ధులు వినున వయితివి సమయంబున యశ్యమంటివి, ఆమాటవిన్నది భైరవుడు ఆ గహుండ్ల మండెనక్కడ జలకంఠీశ్వరుని మునమునదలచి, మహాదేవునిమదిలోనిలిన పొర్లిదిగ్గున లేచియక్కడ, దిక్కులుపారజూచెను॥ రా

57. రావయ్య వస్తాదురాజులు, కానిరోజున పంపుతున్నారు, చెప్పినమాటను వినకపోతే, వెళ్లుతాను అవతారంమీదికి ప్రాణంతో మళ్ళీరానండి, కత్తికట్టినా మొనగాడవడో కబురుతప్పి యీ కోటలో వుంటే, స్త్రీలతోటి సఖానమన్నది । రామ ।

58. ఆ మాటలు విన్నాను దొరలు, చదురుదిగ్గున లేచిరక్కడ, యవ్యరెవ్వరి దివానులకు వేగముగా వెళ్లుతున్నారు బాలవృద్ధుల విడిచిపెట్టిరి బాదులుతీర్చి తయారుపడ్డారు రాజుగారు సెలవైపోయినది,

దండంతా దండూర బెట్టిరి, రాతులు రాజులు గూడుకున్నరు, యేవిధ మున బలమెట్లుతున్నది, ఆకాశంమీద వెళ్ళుతున్నది, ఆరువందల పెద్ద ఫిరంగిలు, వెనుకను వెళ్ళుతున్నది, ఆరువందల చిన్నఫిరంగీలు, వెయ్యి రెండు బల్బాలవారు. కత్తిబట్టినా మన్నీలండి, కఠారు బట్టిన పాలే గాండ్లు, వెండికర్రలచోపుదార్లుగా, వేరువేరుగా బయలుదేరిరి || రామ ||

59. బసవశంఖాబిరుదులవారు, రాతులు రాజులు రాణు వులూను అంగరు రాజుగారి వెంబడి నిలిచిరి, బొందిలీలు మరిక్కు త్రియు లందరు, వీలైన వీటలు పట్టేచివారు. చువ్వివీటలు పట్టేచివారు, చెయ్యివీట బరిసీలవారు ముకుంద పురబల్బాలవారు, అరబ్బులు రోహిలాలు మారు బాసతురకలు మన్నీలు, ఆరువేల దండతోగూడి నొబత్తుధంకా తోటట్టు నపరులుపిల్లలగ్రేవులు నాగస్వరమున సన్నాయిలు, నాగ దత్తము, రణభరీ నగరాతోటి, శంఖములే పూంచుచిరక్కడ, తాంబూ రాలు వాయుంచిరక్కడ, బేరిధ్వనులు శంఖధ్వనులు భూమి ఆకాశము నిండిపోయెను, పర్వతములు పతిధ్వనులు బలికెను, కోలాహలమై పోయెఁక్కడ, ధిమిధిమిధిమిధిమి యనుచును, రణమరణ కోరుతు న్నారు, చుట్టు ఆరుకోసుపై నీబారుగట్టి చుట్టుకున్నారు || రామ ||

60. నచ్చేటి మానవులవంకను, ఓరకంట జూచిం దాతారం, అంతట రాజుగారు పరమాణుమయిరి, విధమమున ముస్తాబులాయెను పదుకొండు ఏనుగులమీదను, నిజరదమున వర్షించి రక్కడ, వాక వైపున విద్వాసులతోటి, ఇగుప్తమును భోగస్త్రీలు, వింజామరలు వినరేటివారు, భద్రాజులు, శాసనజల్లుచు, భళిభళి యనుచుపొగడుచు వచ్చిరి, కన్యకాదులు, కవీశ్వరులు, బోరుస్సాగా రాజువచ్చెను, పూల తోట తిరుమాక్కొన్నారు || రామ ||

61. వచ్చేటి మానవులవంకను, ఓరకంట జూచిం దవుతారం, యంతచక్కని రాజులుమీరు, ఏతెల్లులు మిమ్ములం గనినానొ, అంత దొడ్డదేవమానవులు యెవరి పూజచేసి పుట్టిరి, అడవిలోతిరిగేమ్మగము చేతిలో, అన్యాయముగా చెల్లవస్తరి || రామ ||

62. ఆ మాటలు విన్నారు దొరలు. అగ నులము మండెక్కడ నె ప్రాణముతోటి విడువనన్నారు, పరగటతిరిగే మృగజంతూవు నీప్రజలు మాకెంతమాతము, ప్రక్కలన్ని చెడనరికించేము, కతి కొక్కకండజేతుము, నిలువబెట్టి యీశుల బాడిసింతుము, బాకులతో బడగుమ్మి వేతుము, బారుగట్టి బల్యాల బాడుతుము, అడుగు నాటి పోనివ్వమన్నారు || రామ ||

63. ఆమాటలు విన్నాడవతారం. పచ్చిశరీరముర క్లమాంసము కళేబరములు గలిగినవారలు, మానవ దేహంగలిగినవారు, మాకోపాసికి నిల్వాలేరు, నామీదను యీవేళకోజున, యెంతమంది నాపముకివచ్చిన నిల్వజాలరు యీరోజునకిదోడు, తుచాకోదెబ్బలు తోడబుట్టువులు, బాకు దెబ్బలు బావమరుదులు, వీటిపోటీలు వియ్యంగుళ్ళు, సట్టాదెబ్బలు బంధుపుట్టలండి, శోపుదెబ్బలు తోడబుట్లు, కత్తి నరుకులు గన్నా తండ్రి, యివిగాక నా మహిమలు, శెప్పెద విసరయ్యామీరు కుడికోర గృరాలకు వయిరి, యెడమకోర యేనుగులకు వయిరి, చక్కపుతో చుక్కగ వెళ్ళితే, సిక్కులాది జంజలీచందము, డాకమసగ ముట్టిదెబ్బలు పిండుభిరంగి చందమందురు || రామ ||

64. ఆమాటలు విన్నారుదొరలు, కొంతమంది దేవమానవులు, కొంతమందిబుద్ధిమంతులు, పందిగాదు పరమేశ్వరుడన్నారు ఆదివిష్ణులవ తారమన్నారు, కొంతమంది గుర్జనులేమనిరి, పండియంగమాకెంతమాత్రము, పరగటదిగిగే మృగమదీసికి, వెరుననేల భయమెందుకన్నారు, విడువండి వకరెండువేలకు, మాగుంపుకు సెలవివ్వమన్నారు, వారు వారు సరదారులుగూడి || రామ ||

65. ఆమాటలు విన్నాడురాజు, వీరిప్రతాపం చెప్పమన్నాడు, వీరిమాటలునమ్మగూడదని, బంగారపు పల్లెము దెప్పించి పదివేలా వరహాలుబోసి తాంబూలులు నుంచిరిక్కడ, రాజుగారు యేమని బలికెను, మీసము తిరిగిన మొనగాడెవరో, యీతాంబూలం చేపట్ట మన్నడు, దండంతా దండూరబట్టిరి || రామ ||

66. రారయ్యారాగువదొరలందరూ, బసవశంఖాబిరుదులవారు, సింహతలాటం బిరుదులవారు, పులిగోరు పతకంబులవారు, భూతహారం వేసినవారు, సర్వముఖాన తినేవాగు, యింతలేసి వస్తానుమీరు, మడమ త్రిప్పని మొనగాండ్రుడు, ఎక్కడనుంచో కొమ్ముపందీ, తయం మూడు నామాలతోటి, శంఖుచక్రములు గలిగియున్నది, శివ స్థలములో జేరుకున్నదీ, యెన్నడైన యేమానవుడైనా, దానితోటి యుద్ధంబును చేసి, జోడుకోరిలు సదరుడై స్తిరా, జోడందురేతాలూకా లిత్తు, జోడు గెండు వనుగులిత్తు, వెయ్యి గెండు గురాలలిత్తు, జెప్ప మగచు ఆరాజుగారుతా దండంతా దండూర బెట్టిరి || రామ ||

67. ఆమాటలు విన్నాడు దొరలు, వకరి మొగము పొకరుజూచిరి రారయ్య మీరు మహా పభువులు కొండవంటి అవతారంమీదికి, గుండెతాళి ఏలాగుజోడుము, పందిగాదు పరమేశ్వరుడగిడి, పందిగాదు నారాయణుడంకి, దానిని మానవులు జయించలేరు, పాణములుంటే అంతేచాలును, బలుసుకూర తిని బతికేమిది || రామ ||

68. ఆమాటలు విన్నాడురాజు. హరహర మిదియేమి చోద్య మనీ, అంతట రాజు పెద్దభయ్యన్నున్నాడు, గాని ప్రతాపము యెరిగిన వాడు, హరిహరయ్య చెట్టెక్కినవాడు, రాజుతోటి ఏమని పలికెను, పంది గాదు పరమేశ్వరుడంకి, పందిగాదు సింహాది యప్పుడు, పాజు అయిన నమ్మవద్దంకి, మొనగాండ్రును నమ్మవద్దంకి, జట్టిలను నమ్మవద్దంకి, వను గులను గురాలను మీరు, యెంతమాత్రమూ నమ్మవద్దంకి, జలకంఠి శ్వరుని వరమున, భయరవుండు బుట్టినవాడు భయరవుని డీకొల్పు మన్నడు || రామ ||

69. ఆమాటలు విన్నాడు రాజు మంచి దనుచు బహుసంతోషించెను, బండిమీదనున్న భయరవుని, బాగుగాను దెప్పించిరక్కడికి యిరువై గెండు వెండిగోలుసులు, వేగముగా నీయించిరక్కడి, భయరవు నితో ఏమచుచున్నారు, రావయ్య వోళ్ళు భయరవా, మానములే దక్కించుచున్నారు, శివమతమే నిలుపుచున్నారు, భూమియందునా కీర్తించుచున్నారు, ఇన్నిమాట లాలవించిన రాజు, పందిమీద డీకొల్పు నామ్మడు || రామ ||

70. ఏళగులావున కొమ్ముపందిని భయిరవుడు కన్నుజాచె భయిరవుని పందిజూడంగా, భయిరవుని బతాయించిరి, నాలుగుకాళ్ళకు నాలుగుఅండలు బిరుదులన్ని తీసిరక్కడ, వెస్తాలోయాలయేమనబలి కిరి, రావేపు పుల్లభయిరవా, పన్నెండేండ్లు పెంచినందుకు నిన్నుపోన గా జేసినందుకు, నాపారుషము నిలపుమన్నారు, దాన్ని జయించిమళ్ళి వసివా, మహాల్ గట్టి బాపింతుము నీవు, చెల్లిపోనే బహు మంచిది గాని తొలగిపోయి నీవు మళ్ళివసివా, వీరలచేతి బాడిచి చంపుదుము ఇలయందున నిను బ్రతుకనివ్వము || రామ ||

71. ఆమాటలువిన్నది భయిరవుడు, అగ్రహుండైమండైక్కడ మహాదేవుని మదిలోదలచి, రావయ్యా వసాదులు మీరు, యెంత జెప్పినా వినకబోతిరి వద్దనగా పంపిస్తున్నారు. కొండవంటి యవతారం మీదికి, కొరత లేక వెళ్ళునున్నాను, ప్రాణముతోనే మళ్ళి రాను, ప్రాణముతో మీరెల్ల పోరు || రామ ||

72. అంతట కొమ్ముపందిని, తేరిపారజాచెను భయిరవుడు, ఈ విధముననే పుక్కిబోతినా, యెడటికయ్య పారానివ్వడు నను, యెడమ కోరతో చంపివేసును, కుడికోరతో చంపివేసును. అని తన మదిలో తలుచుకున్నది, భూమియందునా జరిగిపోతుంది, సూలదేహముచంపిన దండి, సూక్ష్మరూపముతో భయిరవుడు, నూరు బారలు జరిగిబో యెను, అయిదుబారలు యెడమజేసుకొని యేనుగుమీదకిసింహంవలెను యెగిరి మంచి లఘువుడీ దుమికెను || రామ ||

73. అంబరవీధిని దండతిరిగెను, లఘువుజేసి పైని దుమికింది, వీరభద్రుని వరముచేతను, జలకంకిశ్వరు బలము జేసినా, భూమియందు నిల్వగలేడు, అంబరవీధిని తిరిగి భయిరవుడు, గడగడగడగడ గదాయిం చెను. కోరదెబ్బ తప్పించుకొన్నదీ, గిట్టదెబ్బ తప్పించుకొన్నదీ, ముట్ట దెబ్బ తప్పించుకొన్నదీ, మేఘమువలె ఝాంకారిము చేసి యెడమ కర్ణమే పట్టుపట్టుకొని, ఝామున్నర బంధించె నక్కడ || రామ ||

74. అంతట దానియొక్క పాదాలకిందను, వీయొక్కపాదాల కిందను, చెట్లన్నీ చదరమయిపొయ్యెను, పుట్టలన్ని భోముని గలసెను

రాళ్ళి చూర్ణంబయిపోయెను, గానుగచ్చకం తిరిగివట్లుగా, చుట్టు రెరడుకోసూలపైని, బరువడిగట్టి బోరుచున్నది || రామ ||

75. అంతట బారుగట్టి యద్ధముజరిగెను ప్రొద్దునపొడిచినా సమయమందున, భయరవుక డిడుకొనియున్నాడు సూర్యాస్తమయం బయినవాకను ఘోరఘోర యుద్ధంబులుజరిగెను మహాయుద్ధంబయ్యె నక్కడా మండలంబు భేదిల్లిపోయెను, రణయుద్ధంబే జరుగుతున్నది || రామ ||

76. నాలుగురూములు యుద్ధమాయెను, సూర్యుడు రవభూలి గప్పెను, ఆకాశంబట్టిపోయెను, చంద్రుయొక్క కాంతిచేతను, యేను గులావు కొమ్మపంది యెడమచెవ్వు తప్పించుకొన్నది || రామ ||

77. అంతట రవిమరిగి రాత్రిగూడవచ్చెను అంతట సూర్యుండు మరిగేటివేళలో రాత్రిభాగమందు కుదభాగము, పగటికాలము విష్ణు దేవునిది అంతట చప్పట్లు మహాయెక్కువాయెను రక్తభారలే యెక్కు వాయెను భూమియంత రక్తంబయిపోయెను, మేనుము గజ్జిల్లిపోయెను సముద్రములు ఘోషించిబోయెను సర్వసేనులు ప్రతిధ్వనులుకలికను, రాత్రి పడునాలుగుఘడియ లాయెను లింగోద్భవకాలం బాయెను, మండలంబు భేదిల్లిపోయెను మహాయుద్ధంబై పోయెనక్కడ || రామ ||

78. అంతట దాని రెండు వెనుకపాదములు భూమియంగునా నిలబడియున్నవి, శిరస్సులే కనుపడ లేదండి పాదంబులు కనబడు చున్నవి చూచేటి దేవమానవులు చుట్టు రెండుకోసూలపమునా, దుగ్గు దుగ్గు యుద్ధంబుజరిగెను, వీరురూపమది కానకున్నది, దానిరూపమది కానకున్నది || రామ ||

79. అప్పుడు దేవేంద్రాదిదేవతలందరు, వెలపట వాపటసహాయలయిరి సూర్యచంద్రాదులు యిద్దరు కుడియెడమ దివిటీలనిలచిరి, రాచవంటి వీరభద్రుండు జలకంఠీశ్వరుండును, భయరవునకు ప్రత్యేకం బయిరి, శివబలమే భయరవునకు గలిగెను, విష్ణుబలమే కొమ్మపందిది రాత్రి పద్మాలుగు ఘడియలుదాకా ఘోరఘోరయుద్ధంబుజేసిరి శివుని యొక్క వరబలము గలిగినని నూరుయేనుగుల బలమొచ్చింది,

అయొక్క బహుబలము గలిగెనని, ఆదివిష్ణుక తెలిసిపోయెను, దీని పెంచినమానవులకు దీనిప్రజ్ఞ తెలియవలెనని, యేకుఘడియలే వెళుకకు తగ్గెను || రామ ||

80. అంతట లావుకత్తు నాతోటి భయిరపుడు, అంబరవీధిని దండుదిరిగెను, మేఘమువలె గర్జించెను భయిరపుడు, పర్వతంబులే పుప్పతిలైనూ, అక్కడనుంచి ఆ పుల్లభయిరపుడు అడాయించి గుప్తనదుమికెను, పొర్లి లఘువునా పడదుమికించి యేనుగనంటి కొమ్ము పందిని వెలకిలను పట్టి దోసివేసెను, చప్పు చప్పున చప్పురించెను. యా చాతిమీద గూర్చుండి భయిరపుడు || రామ ||

81. ముక్కంటిశ్వరుని దలచెను, మహాదేవుని మదిలోదలచెను ఈశ్వరునిబలమెక్కువాయెను కాటుకజొక్కకు కందికిచేను, నిలువడెత్తు రాసివేసినది, ఘోర ఘోర యుద్ధంబుజేసి, చాతిమీదగూర్చుండి భయిరపుడు || రామ ||

82. అంతట క్రిందవున్న వరహావతారమా, రావే నీవున్నభయిరవా చెల్లు చెల్లు నీకేతగునన్నది, నాతో సమానమయినదానవు నినమున్నర యుద్ధంబుజేసితివి, అదురుగుండె లేనిదానవు పిక్కబెదుగు లేనిదానవు, పిరికినసములేనిదానవు, యాప్రాద్దున నీ వేలవచ్చితివి కానిరోజున వచ్చిపోతివి, యెల్లుండి నీవు రాకపోతివి, అవతారంపడి మారిపోదును, నిన్నుపెంచిన రాజులనద్దను, తిగినకీర్తి నహించిపోదునే || రామ ||

83. అంతటజూచేటి దేవమానవులు, తగునంచును బహుమెచ్చి రక్కడ అదేపట్టునా పట్టియుండుమీ ఆ పట్టు నీవు విడిచిబోరి అందరిని వంచారించును, పట్టుపట్టగా పట్టియుండుమీ, నిన్ను మేము నాటుచేనుకొని, యీటలతో పొడిచివేతుము, యీవిధమున బలికిన మూలలకు వినరయ్య వస్తాదులు మీరు మానవదేహము గలిగిన వారు నిలువలేరు నా ప్రతాపానికి తాళలేరు నా ధాకకు మీరు. వచ్చేటినస్తాదులెవ్వరు, ఉపారుతోటి రమ్మనుమన్నాది || రామ ||

84. అంతట నాలుగువందలనే యీటెలు, నన్నుట యెదు
వీటెలు, గొండువందల బల్లాలిండి, చెయ్యివీటె వస్తాదులు కొందరు,
పెద్దలు జలిజలంది, పన్నెండువందల సువ్వవీటెలు, పదునాలుగువందల
జనమలాలో, బారుగట్టి కలకటమునారు || రామ ||

85. అంతట బాపినట్టి బల్లాలవంకను, ఓరకంట కన్నెలజూచి
శింకద్దినది శేరవచ్చును, పడుగుపేకకమ్మినదండి, భుజమునిండాకమ్మ
కవస్తుంది, వొత్తిపట్టు కమ్మినట్టుగా పందిమీనికి గలియవచ్చిరి, అం
తట అవతారమునకే కోపము వచ్చెను, గదగదగదగద గదాయించెను
అంబరవీధి కండ్లజూచెను, యేనుగలావు భయిరవుని తన చేతిలో
నిమిషించకొన్నది, తాటిపాడుగు ప్రమాణమాయెను, పర్వతంబువలె
వుప్పతిలెను. దాకచేసి పునురికెనుపంది, యేనుగలావు భయిరవుని
యెటువలె నిమిషించుకొన్నది || రామ ||

86. అంతట మీదపడదూకెనుపంది, కడియెడమను పొర్లాడి
లేచెను, దండుభిరంగి దిగునలేచింది, అంతట కుడ్డిపక్కను వక అయి
దువందలు యెడమపక్కను అయిదువందలు, బొర్లకింద వక నాలు
గువందలనూర్లమందిని. బారుగట్టి నిలిపివేసింది || రామ ||

87. అంతట యంతమందిని చంపిగాని యెరచీమల చంద
మన్నది ఈగలతోటి సమానమన్నది వీడ్లనుజంపిన ఫలమే మన్నది,
శివ కేశవులకు శధమెంచినా రాజయేడి చక్రవర్తియేడని, దండంతా
పరిశోధించి, రాజమీద పడుతున్నదిపంది || రామ ||

88. అంతట రాజమీద వచ్చేసమయంలో, చేతిలోవున్నభయి
రవుడు, ప్రాణమానము దాచనివాడు, విశ్వాసము మరువనివాడండి,
రాజమీదికి రానివ్వకుగా భయిరవుడు సామాన్యుడుగాడు, జాము
న్నర యుద్ధంబుజేసెను మూడోజాము కలసివచ్చెను పాపజాతియా
బహ్మదేవుడు అకుజుచి మీదేసెనక్కడ || రామ ||

89. అంతట రావుసత్తువా తిరిగిపోయెను, బాహుబలం బహు
తక్కువాయెను, ఆ సమయములో పంది కుడికోర గుండెలకునింపెను,
యెదురుకోరతో ఖండించింది, జోడు రెండు తుండెములు నరికెను
కొట్టినదాని చెండాడెనక్కడ కోపగించి తలద్రుంచివేసెను || రామ ||

90. అంతట నా యవతారం బెల్చెను, నరుల పజ్జ మాకెంత
మాతమని, మీదమీద డీకొన్నదిపంది, మీసముతిరిగిన మొనగా
జెవడో నిలచి నాతో యుద్ధముజేయ. డి, పిరికితనముగలవారెల్లనుతిరిగి
పోయి మీసిల్లలాగుడండి || రామ ||

91. ఈ విధమున బలికిన దౌతారం, అరుచువేల దండుతో
పంది సమాపముగా పోట్లాడుతుంది, ఏనుగులూపండి గుర్రా
నను గుర్రము పొడుగండి. పుదుగులకు పయినుపొడుగండి ఎక్కడ
జూచిన తండ్రిపతండమును నండతా నిండున్నది పంది || రామ ||

92. ఏనుగులబారుకు తిరిగింది ఏనుగులతోండములు నరికెను,
ఏనుగులూ గుర్రములనెల్లను గురిపుచ్చుకొని నరికివేసెను రాసు. ను
రాజుల నరికింది, దుర్గాధిపతులను జంపింది, అలవిదప్ప నా ధురంధరు
లను అరవిమిషములో చంపివేసెను || రామ ||

93. ఆ యుద్ధమందు ఏలాగువున్నది ఏనుగరక్తం పీనుగరక్తం
కాలువలో పారుచున్నది, జబ్బీలు పీనుగులున్నా, రక్తకాలవలో పారి
పోతున్నది ఆ రణయుద్ధము కేవేమిజెప్పుదు, తొమ్మిదినందల గుర్రము
లండి, యెనిమిదందల ఏనుగలండి. పదివందల మూర్ఖాధి పిష్టులు
పదునాలుగువందల రథములు, కాబులములు పదునాలుగు వేయులు
నాలుగువందల జట్టీలనగా, విమిషములో సంహరించింది || రామ ||

94. అంతట యెంతమందిని సంహరించినా యుగలపోడిసమా
నమన్నది, ఏండ్లనుజంపిన వేరేమున్నది రాజమీద డీకొన్నది పంది,
రాజుకు రాతిపగలు చావులేదట, కత్తికాదులతో చావులేదట, గొప్ప
తపస్సుచేసినవాడు, శివభక్తులలో దురంధరుండు, కత్తికిలింగము కట్టిన
వాడు క్రరకులింగము కట్టినవాడు, ఆకాశంబున చావులేదు భూమిమీద
దున చావులేదు రాతిపగలు చావులేదు, మిన్నివరములు తపస్సుచేసి,
ఈశ్వరున్ని అడిగియున్నాడు వక్కవరము వాడడుగ లేదట || రామ ||

95. ఆ సింహాదియప్పనికి మానసములో తెలిసిపోయెను ఏ
జంతువతో చావులేదు జోడురెండు కొమ్మలతోబట్టు పాత్రాత్తు నారా
యగమూర్తి అదివిష్ణు దేవరహస్యంచేతను అసురసంధ్యవేళముటప్పుకు

ఁడ్డులుగూళ్ళకు వచ్చేటప్పుడు, పిల్లలు పాలు తాగేవేళలో రాతిగాక పగలుగాకుండా, మైక్యమంది డీకొన్నది పంది || రామ ||

96. డెబ్బైరెండు నగరులలోపల, అరవైనాలుగు గడిపందులు నన్నూటికి పులిసింహములు, నెడమజేసుకొని కొమ్మూపంది, రాజు యేడి చక్రవర్తియేడని దండలతా కలయా తిరిగిసి, వానియొక్క రథమును జూచింది, రథముమీదను పడదుమికింది || రామ ||

97. రథములు యిరుసులు విరుగగొట్టెను రథచక్రములజూర్ణము జేసెను, కాటిసురుములు నురమిట్లుగా, పిడుగువచ్చి పైదూకినట్లుగా మహాయుద్ధము జరిగెనక్కడ || రామ ||

98. అంతట పిడుగువలె పైబడిందవతారం, పురుము మెరుపులు మోసినట్లుగా రాజమీదనే పడదూకింది, సాయంకాలము గావచ్చినది కార్తవీర్యుండను మహారాజునకు రాత్రిపగలు తెలియదాయెను, నిర్జ్వలండు రథముమీదను, ఏమిహోచక నిలిచిపోయెను, ఆసమయములోనే యవతారమూర్తి, పన్నెండుమంది కొచ్చిమాకులున్ను, పట్టుపట్టి కూలదోసింది, అరువైయిద్దరు జట్టిలాను, అరికాళ్ళను నరికివేసింది పన్నెండుమంది పట్టుపుదొరలను, ప్రక్కన వేసుకొని సంహరించెను, నెయ్యిఁబలుగురు మెమదొరలను యడమనోరతో ఖండించిందీ నాలుగువందల జట్టిలాగా నెడుమరికిందనే నలిపివేసెను, పన్నిద్దరు పేరెల్లిన బంట్లను పరువడిగట్టుగ పడద్రోసిందీ, గదగదగదాయించెను, అందీ బావుల యువరాజుమీదను, అగడకుండా కార్తవీర్యుని, అశ్శుతమైన లఘువుతోటి, సహాసబాహువులు నెగిరికిందీ || రామ ||

99. కుచ్చళించి పయిచూకెను పందీ, చౌకళించి పట్టుపట్టిందీనవ రంధ్రములు బిగబట్టిందీ, తనతోడలపైని తాచేరుకున్నదీ, జోడురెండు తుండెములు నరికెను, ఆ గహించి తలపోకివేసెను, వానియొక్కర్రబీజము, భూమియందునాపడకుండాను, ఒక్కొక్క రక్తబిందువునకు నూరేసిరక్కసులు పుట్టుదురట, ఇది ఆదివిష్ణుకే తెలిసియున్నదీ, ఆదివిష్ణు సింహాద్రిఅప్పుడు, తమనాలుక భూమియందునా, పరచి కళ్ళం వెడల్పున పెంపు చేసెనట, వానియొక్క రక్తమాంసములు జిహ్వయందు నాగహించెనట || రామ ||

100. కాత్తవీర్యుండను మహారాజును, క్షణములోనే హతము జేసింది తక్కిన జనముల పారజుచెను, ఏవిధమున వున్నది అవతారం, సాక్షాత్తు నరసింహునివలెను, చూడశక్యముగాకున్నదీ, పందివిజూచిన మానవులంతా పరిపరివిధముల పారిపోయిరి, అందులోను బుద్ధిమంతులు వినుమనవారలతోను బలికిరి ప్రాణములుంటే మనమందరము బలుసు కూరతిని బ్రతుకవచ్చును జీవములుంటే యెటుబోయిన, జీవించి బ్రతుకుద మన్నారు || రామ ||

101. రారయ్య వస్తాదులు మీరు అటువంటి కాత్తవీర్యుని అర నిమిషములో చంపివేసెను, కొండనంటి యవతారము మీదికి, గుండె తాలి మనము వెళ్ళగలేము, పందిగాదు పరమేశ్వర డనిరి, పందిగాదు నారాయణమూర్తి, ఆదివిష్ణువు అవతారమన్నరు, నాలుగువైపుల పారి పోయిరట. పారిపోయె మొనగాండ్లను జూచి పారిపోయె మొనగాండ్లు మాకు పట్టులతోటి సమానమన్నదీ, పుట్టయెక్కిన మొనగాడొక్కడు పాముతోటి సమానమన్నదీ, వెన్నయిచ్చి పారిపోయినవాడు అన్న దమ్మునితో సమాన మన్నదీ, || రామ ||

102. కత్తికట్టి ధీకొన్నవారిని, కడలకుండ విధియింతు నన్నదీ అంతట నాలుగువైపుల బారజుచెను, కోటవంక కన్నులజూచిందీ || రా

103. కోట ముట్టెతో పడద్రోసింది, ఇనుపరలుపుల విరగద్రోసెను, కోటలోకి, పువ్వులతోటలోకి ఏకదారిగా ఏర్పరచింది, కోటంతా కలదిరిగిందండి, పిల్లవాండ్రజోలికిపోదండి, ముసలివాండ్రజోలికి బోదండి, కోటలోను వెలగుదాడులేకు. ఆరాజు కొల్లుదీరియుంటేటి దివాన్ ఖానా మేడలోపల, మూడుగోజులె మకా మున్నదట || రామ ||

104. అంతట డీకొని బోల్లడుటకు ధీరులెవ్వరు లేకున్నారు, ఆ పట్టణమేలే రాజరమ్ముడు, అయిదుబారల మనుజుడువాడు, మున్నూ రేండ్ల ఆయువువాడు, గడ్డుసాము జేసినవాడు, స్తంభము లింగముగట్టిన వాడు కుస్తీతో చేరెల్లినవాడు, అర్ధపాణం రెండుయందున, ఆకలేనిబలు వస్తానండి, ఆదివిష్ణు సింహాది యప్పడి, పూరిమిదికొచ్చే సమయం బులో పన్నెండవడ ధవుడువెళ్ళెను, మళ్ళి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి జన

మంతా భూమియందున పడిరి ఏనుగరక్తం పీనుగరక్త, ఏకకాలవై
సారసాగెను, దురంధరులు వస్తాదులు చెల్లిరి, యెలమదొరలు ఏనూటికి
చెల్లిరి, జట్టిలందరు చెల్లిపోయిరి పడుగూపేక పరచినట్టుగా జవమంతా
మరణాంతమిహియ్యిరి తనఅన్నగారు బోయిరి, యీ రణము చూచి
సోమయ్యలింగమూ, శివశివ యిదియేమి వింతయని హరహరామమ్మి
స్లాగుజేస్తేవా కోటలోకి వస్తున్నాడు, కోటలోకి వచ్చే సమయంలో,
శంఖుచక్రగదా ధరుండయి, చదురుదీరి దివాణములోనా సాక్షాత్తు
సింహాది యప్పడు కొలువుదీరి కూర్చున్నదీ || రామ ||

105. అంతట ఏనుగులావు కొమ్ముపందిని, సారజూచిసోమయ్య
లింగమూ, అదురుగుండె లేనివాడు, పిక్కబెదుగు లేనివాడు, మరినక్క-
వస్తాదయితే, ఇంతమందిహతమయిహియ్యినదీ మడమపిప్పని వస్తాదండి

106. అంతట పందిమీద డీకొన్నాడు, ఆత్మేరిసియమ్మాదియ్య
పరగటిసిరికే మృగజంతువవు, గంకికేళ్ళు సమిలేటిదానవు. తుంగగడ్డలు
తినేటిదానవు. పందియనగా మాకెంతమాత్రము, యంతమందినిసంహ-
రించితివి, యెవరికోసము గూర్చున్నావని, వెనుకరాను నాగరడేవెల్లెను
యేమమగులా బళ్ళేరిపట్టెను, అయిదుమగులా బాలుపట్టెను అంది
చావుల యిప్పులలోటి, యవతారముకే దొరకకుండెను, నాలుగు
జాములు యుద్ధముచేసెను, కోరడెబ్బ తప్పించుకొన్నడు గిట్టడెబ్బ
తప్పించుకొన్నడు, ముట్టెడెబ్బ తప్పించుకొన్నడు, తప్పించుక బంటు
మంచిలఘువులలోటి బంటు అయిదువందల నరుకులు సరికే, వక్క-
నరుకయిన నాటకున్నదట || రామ ||

107. చిన్నమెత్తు డెబ్బనాటడు, చింతాకెత్తు నరుకు దగులడు
గదా భళ్ళున విరిగిపోయ్యెను, ఏనాడుపెళ్ళునవిరిగిపోయ్యెనో నిలువలేక
సోమయ్యలింగము, అవతారముతో బోరజాలక, ప్రాద్దుగూకేలేనిలువ
గూడదని, గచ్చుకోట చావుచేసికొని తెల్లవాల్లు బోల్లాడెనుబంటు||రా

108. అంతట ఆదివిష్ణు సింహాదియప్పడు రారవోరి సోమయ్య
లింగమూ, నరులలోను బహుదండివాడవు, అర్థప్రాణము రెంటియం
దనా, ఆకలేని వస్తాదువునీవు, నిన్నుచూచి మెచ్చలేడు, నీ తెగువమాన

పము చూచి మెచ్చితిని, అనేకవస్త్రాదుల చూచితి నీవంటివస్త్రాదులు నీను
యిలయుందున చూడనన్నది, రారవోరి సోమయ్యలింగమూ, నీ ప్రజ్ఞలు
నీవు చూపుకుంటివి, నా ప్రజ్ఞలు జూపింతునన్నది || రామ ||

109. ఏనుగులావు కొమ్ముపంది, వెనుకపాటునా లఘువుచేసెను
గదగదగద గదాయించెను, అంబరవీధిని దండుతిరిగెను, ఆకాశముపయి
యెగిరిపోయెను, లఘువుజేసి పయినాదూకింది, కు స్తీపట్టు నామె గదా
యించెను, పట్టుబట్టి వస్త్రాదులింగమును, భూమియందుపడద్రోసింది || రా

110. కుడియెడమ కోరతో పట్టింది, చంపదాని కేమిలెస్కరింపదు
వివరోరి సోమయ్యలింగమూ, నిన్ను చంప చేతులురావు, నిన్ను జంపనా
మనస్కరింపదు, అరువై వేలమందిలోపలను, వక్కడే ఊరుడవు నీవు,
దినమున్నర యుద్ధము జేసితివి, కదిలితేను సంహరించెదను, మెదలితేను
సంహరించెదను, ఒక్కమాట నిన్ను గుఱుతున్నను, సన్ధిముగా వీవు
శిష్టమున్నది, నీకు విద్యాబుద్ధి చెప్పినవాడు, చదువు సాధనం జెప్పిన
వాడు శివకేశవులకు ఛేదములెంచి, వీరైవము యెవరు చెప్పిరి, ఆకుల
గుఱువును చూపించితివేని ప్రాణములతోనే విడుతున్నది || రామ ||

111. ఆమాటకు సోమయ్యలింగమూ, యేమని మరితా చెబు
తున్నడు, రావయ్య అవతారమూర్తివి, పండివనుచునే కల్పడమైతిని
లోకములోని పంది వనుకొంటిని, పండివిగావు నాపాలిటి సామోత్
పరమాత్ముండవు, నన్ను చంపితే యెంతమాత్రమూ, నాకు విద్యాబుద్ధి
జెప్పినవాడు లింగమతము బోధించినవాడు, లింగధారణము జేసిన
వాడు కులగురువు కోటయ్యలింగమూ అతని తమ్ముడు, పిల్లన్నలింగం
అతని పేరు కోటయ్యలింగమూ || రామ ||

112. నాలుగుబారలు మనుజుడువాడు, నన్నురేం ద్దాయవు
గలవాడు నాలుగుబళ్ళ భోజనము, వాటముగల్గించోటునాను, చటా
లున నారాతిసును మానసంబున శివుని దలచేటివాడు, వాడయొక్క
పేరూ తలచితే గురాలక్కడ నీళ్ళు తాగవు, యేనుగలు మేతా రిన
వండి, పసిపిల్లలు పాలారగించరు || రామ ||

113. అంతట శేషాచల పర్వతమునున్న, సింహాచలపర్వతమునున్న, ఆహోబిలంబనే పర్వతమునున్నా, శ్రీశైలపర్వతమునున్నా, శోణాచల పర్వతమునున్నా, పంచఅయిదు పర్వతములున్ను, యేకచక్రముగ ఏలుతున్నాడు, వానిపేరు కోటయ్యలింగమూ, వినవయ్య అవతారమూర్తివి, నీ వంటి అవతారములను, అనేకులను తెగబార్చినవాడు, వానివధించి మళ్ళినస్తివా, వీరశైవ విమతునన్నడు వీరశైవము పుచ్చుకుంటి ననెను || రామ ||

114. ఆ మాటలు విన్నది యెవ్వడో, మా కంటికి చూపించినదాకా, ప్రాణములతోనిను విడువనన్నది, వాని రెక్కలకు తాడుకట్టెను రహదారిని నడుపించుచున్నది, అంతట ప్రాద్దుగూకనిచ్చిందీ, గూటదీపము పెట్టనిచ్చెను, రూమునిదా బోహనిచ్చిందీ, డెబ్బయిరెండు పలుగులతోటి, అరువైనాలుగు గడిపందులు, రెండువందల పులిసింహములు, వెనుకముందుగా నేనుకొన్నది, నాలుగుగుంపుల పలుగులతోటి నాట్యమాడుతూ దవును జేసెను || రామ ||

115. బాటకనుమలు దాటివచ్చెను, దాడుణమైన కనుమలుదాటిందీ మంతాలమ్మ కనుమదాటెను, మూడు కన్యకనుమలుదాటిందీ యెద్దరు గూసకములుదాటిందీ, చిక్కదగిరి పర్వతములుదాటెను సదకొండుగాటిలు దాటెను కిక్కరివాండ్లలమేదంటు వెనికుతూను దాడ్లాస్తున్నాది || రామ ||

116. ఆహోబిలంబనే పర్వతమునున్న, గూడుకపై తీసుకనచ్చె కిక్కరినారిశంకుమినుగోసని, వెనుక దాటుకున్నాడు పానిపోయ్యే సోమలింగమును, బౌతారం కన్నులజూచింది పారిబోక సోమయ్యో పామో పారిబోతే విడవనునిచ్చు, గురుర్రోహుడవు దుర్జ్వాసడవు, గురువునైన చూపించవస్తీని, ప్రాణముతోనిను విడువగూకడు, గురువునైన చూపించనేరము ఇలయందుననే యుంచగూడదని, చక్కనైనపుట్టి తోక తోటి, రెండు శీత్రములు తీసివేసెను, అంధుడవయి వర్ధిల్లు మన్నది || రామ ||

117. వెనుక పాటున సాగింపెను, పూగమిడికే భవును వచ్చెను నాలుగువ అంపుల కిండ్ల నాచెను, కోటకర్ణావంజా గాచింది,

క ర ణ వ త ర చ రి త్ర ము

ముందరలగువున కొమ్మూపంది, కొటమీదనే పడదూకింది, నాలు గయిదుగా యినపతలుపులు, పట్టుబట్టి పడద్రోసివేసెను, రెండు మూడుగా మానుతలుపులు పిండిపిండిగా నురుమాడిందీ, కొటలోనికి తీన్నగాబోయింది నాలుగువయపుల పారజూచెను, యేనుగుశాలలు జూచింది, గురాలుశాలలుచూచింది, వీటిచేతను మనకేమి భయమని యెంతమాత్రము పర్వాలేదని, దివ్యదృష్టిని పారజూచెను || రామ ||

118. కొటకయిన సరదారుండేదని, కొదవలేక పరిశోధించింది యెక్కడచూచిన యెవ్వరులేరు యెంతలెక్క వెదకినప్పటికి యెవ్వరు కన్నుకు కనపడలేదు, అంతట వారిమహల్ పరిశోధించగా మహల్ మీద నిద్రిస్తున్నారు, తోడిద్దరు వారన్నదమ్ములు నిద్రించేటి దురంధులను కన్నులెత్తి పారజూచింది || రామ ||

119. నిద్రపొయ్యేవారినిజంపితే, దొంగలోయనిబోదురునను ముచ్చితిపడ చందమందుకు, వారు కొలువుదీరియుండేటి. కచహరి చావిశిమహల్ మీదను, కొల్లుదీర్చి కూర్చున్నదక్కడ || రామ ||

120. అంతట తెల్లవార వచ్చేసమయంలో అతనిరిల్లి పాపమ్మ లింగమ్మ కొమాళ్ళయిద్దరూ పడియుండగా కొమాళ్ళకన్నా ముందర లేచి అయిదుగురుదాసితోటి పసిపాటలు చేయొచగలందులకు అం దరికన్న ముందర లేచెను || రామ ||

121. అంతట యేనుగులావు కొమ్మూపందిని, పారజూచెను ముసలిదక్కడ, ఆత్తేరి నీయన్నొదియ్యూ యీ శివస్థలములోకివచ్చితిని, శివప్రాజలు చేసేటివారము శివునియందు భక్తిగలవారము, పిక్కిరి జరిపాలెం మాది, బిరుదుగలవవును పాలెంమాది, కబురుతప్పి ఏలా గువచ్చితిని, త్రయంమూడు నామములతోటి, తిరుమణి శ్రీచూర్ణం బులతోటి, దాని తెగువ నేనేమనిజెప్పదు, వ్రసుకదాటునా దాటిం చిండి అయిదుమణుగుల బిల్లెబిల్బేను, మూడుమణుగుల దాలుతోటి నెనుకొముందు చూడకుండిను, మండిగట్టి నయిమూడి పందిము || రామ ||

122. రెండుమూడు లఘువులజేసింది నాలుగయిదు గదుములు
గడిమింది భూమినికాలు నిలువకుండను, అదాయించి కొమ్మపందిని
రెండుమూడు చురుక చురుకింది నాలుగైదుహాలలుచూపింది, నాలుగు
వందలసరికినా, వక్కనరుకుపై నాటకున్నది, బల్లెంపెళ్ళు విరిగిపోయెను,
॥ రామ ॥

123. అంశట ముసలిదాని ప్రభావం యేమని చెప్పదుమా,
అప్పుడా కొమ్మపందిపై ఝామున్నర యుద్ధముజేసినది విరిగిపోయి
నాబల్లెంతోటి నలుబయి యాబయిడెబ్బలుకొట్టెను, దాని మానుషం
జూచించాతారం, మంచిదానవని మెచ్చుకున్నదట, రావే నీవు ముసలి
దానవు బహుమందిని సంహరించితివి, నీ వంటి ముసలిదాననే యెన్న
డైన గుర్తెరుగనన్నదీ ॥ రామ ॥

124. రావే నీవు ముసలిదానవు, నీవుగొట్టిన బల్లెంబోటులు,
నూలబంతుల చందమాయెను బల్లెంబోటుల పర్వాలేదు, నిన్ను
ముట్టుకొని నేనుగొట్టితే, స్త్రీహత్యను నేజెందిబోదును, స్త్రీహత్యలు
మాకెందుకన్నది, నిన్నుజంపితే యంతమాతము, నీ కొమారుడు
కోటయ్యలింగమూ, వానిమీద యుద్ధానికొచ్చితిని, వానిచేతిలోనే
చెల్లునో నాజేతిలో వాడు చెల్లునో, పరమాత్మ కరుకై యున్నది,
వానికోసమై వచ్చితిని నెను, ఆ మాటలు విన్నాదక్కడను, వెనుక
చాటునా లఘువుచేసెను వేగిరంబుగా వెళ్ళిపోయెను, నడుమలువిరి
గిన చందమాయెను, యీశ్వరా యిదియేమిచోద్యమని యెన్నడైనను
యిటువంటిమృగాన్ని, ఎక్కడైన చూడలేమా, హరహర యిదియేమి
చోద్యమని, నిదించె కోటయ్యలింగమును, వెన్నుజరిచి తా లేపించింది
॥ రామ ॥

125. వినరోరి కోటయ్యలింగమా యెక్కడనుంచో కొమ్ము
పంది మన యింటిమీదీకె యుద్ధానికొచ్చెను, నీవు కొలువుదీరియుండేటి
దివాఖాసలో చేరుకున్నది అది పందిగాదు పరమేశ్వరుడేమా, అష్టా
కాలున తామరపద్మం వీవునాను వింజామరలంది, కల్వతోక నోటి
చుక్కండి కన్నులాను చింతామణిగలది, తిరుమణి శ్రీచూర్ణంబులు

గలపి శంఖు చక్ర గథాధరుండై, తొండ మొక్కటిలేదా మృగమా,
దొడ్డయేనుగంతా లావండి || రామ ||

126. తెల్లవారే సమయములో నేను పదిమంది దాసీలతీను
కొని పనిపాట్లు చేయించగలందులకు, పనిమీద నే వెళ్ళుతుండగా,
దినానఖాన మేడలోపల, కొలువుదీరి కూర్చున్నదిపందీ, దాని నేను
కండ్లజూచితి, ఆగ్రహించి దాల్ బల్లెబట్టి ఝూమున్నర యుద్ధంబుజేసి
తిని వెళ్ళువెళ్ళున విరిగిపోయెను, దాల్ నడిమికి తునకలయి పోయెను,
దాని ప్రతాపము యేమో శెప్పదు, అయిదువందల నరుకలు నరికినా,
వక్క నరుకుపయ నాటదాయెను || రామ ||

127. నా యశస్యు కన్నులజూచింది, రావేసీపు ముసలిదానపు
యిలయందున నీనంటిదానిని, యెన్నడయిన గుర్రైరుగ నన్నది నీకొమా
రుడు కోటయ్యలింగమూ, వానికోసమువ స్తినన్నది, యద్దానికి డీకొని
వచ్చింది, వాన్నిజంపితే కొడుకునందును చంపలేక తిరిగివస్తావా,
కొడుకుగావు గులాము వాడవు || రామ ||

128. ఆ మంటలువిని కోటయ్యలింగమూ ఆశ్చర్యమునొందెను
నవ్వయిన పనేపులేదని తనతమ్ముని పంపిస్తున్నాడు తమ్ముడా పిల్లన్న
లింగం ఎక్కడ నుంచో కొమ్మపంది మనకోటమీదకి యద్దానికిచ్చెను
శివస్థానములోకి వచ్చిచూచి మనము చంపగూడదు జీవహింసచేయకూ
డకు క తిపాడిచినపేలేలేదు క తానుపాడిచిన పేలేలేదు ఆయుధములలో
చ పకూడదు, తొమ్మిదిమూగుల గడలేనుకొని, జోడుకోరలు నిరుగ
గొట్టి మనతలగా తప్పించివేసి పుళుటికి పంపుమన్నడు || రామ ||

129. అన్నమాటకు తప్పుకుండను పిల్లన్నలింగము చలవచలా
దిబ్బిట్టుతోడగల చిల్లరావడభూలుగ జ్ఞాను మాపుపిడి బాకుదోపెను
తొమ్మిదిమూగుల గదాబూనెను అయిదుమూగుల దాల్పజ్ఞాను ఎగి
రిపోయి పిల్లన్నలింగము పందిమీదకి పరుగున వెళ్ళెను || రామ ||

130. పందినిముందుగా చదాయించెను ఆత్తేరిసీయమ్మాముండా
శివస్తలమని తెలియవయితిని శివభక్తులమని తెలియవయితిని భీకరించి

యద్ధానికొస్తివీ, వస్త్రేబహు మంచిదిగాని ప్రాణముతో నినువిడువ నిప్పుడు మాయొక్క ప్రజ్ఞచెప్పెనము, అదురుగుండె పిక్కచెదరు, మా వశమందున పుట్టగూడదు, పండియగ నా కెంత మాత్రము, అడవియందు తిరిగేటిదానవు, చెడాయించి పైదుమికె నక్కడ || రా ||

131. యెరిగినాడు పిల్లన్నలింగము అంబరవీధిని యెగిరిజోయెను రెక్కలుపున్న పక్షిలాగున నాలుగుదు దండుతిరిగెను రెండుమూడు లఘువులతోటట్టు, వే ఘమువలెఘురించెనక్కడ పులియొక్క ఘర్జింపు లమీదను సీరహమువలెనే కేకహేసెను, అందిచావుల లఘువులతోటట్టు, నిలవకుండ అనతారమూర్తిని పదివందల వరుసలు సరికిన వక్క నరుకుపై నాటదాయెను || రామ ||

132. అంతట ప్రౌద్ధాప్రాణిచి ప్రౌద్ధగుణినాది ప్రౌద్ధగుణితే నిలువకూడదని కోరగల జంతువులకల్లను ప్రౌద్ధగుణితే బలముయొక్కవా పట్టపగలు బహుబలము లెక్కుచని దండుతిరిగి పిల్లన్నలింగము వెనుకదాటెనా వస్తునను ఏడుబారలు వెనుక దాటెనట || రామ ||

133. ఘరంధరుడు పిల్లన్నలింగము అర్ధప్రాణం రెంటియందున ఆశలేని బలనస్తాదండి యేనుగులావు కొమ్మపందిపై యెదురించెనను పిల్లన్నలింగమూ మందల ఘువున కొమ్మపందిని ముప్పియద్ధమున డీకొన్నాడు వాని బాహుబలము నేనేమని చెప్పుదు పందిమీదికి కల్పటమైనాడు, జోడుకోరలూ గదిమిబట్టెను కుడిచంకను కుడికోర బట్టెను యెడమచంకను యెడమకోరబట్టెను, రెండుకోరలు గదిమిబట్టెను, వెనుకదాటెనా కొమ్మపందిని, పాడియగుండను పిల్లన్నలింగము, గుడుముక గుడుముకవచ్చి, రెండుకోసులె గుడుముకవెళ్ళెను || రామ ||

134. అంతట అవతారమున గోపమువచ్చెను, రారవోరివస్తాదనీవు వరులలోను బహుదండివాడవు, లావుసత్తువా గలిగినవాడు శివ భక్తులలో ఘరంధరుడవు, నీవునియందు భక్తిగలవాడవు శివపూజలు చేసేటివాడవు, దండిసత్తుర గలిగినవాడవు నీ బాహుబలము నేనేమని చెప్పుదు రెండుకోసులె గడుముచువచ్చింది, పున్నస్థానమున లిప్పింది తవి రెండుస్థానమునందు జేర్చితివి. చెల్లునంటు బహుమెచ్చినిన్ను నీ ప్రజ్ఞలు నీవు జూపకుంటిని, నా ప్రజ్ఞలు చూపించుచున్నది || రామ ||

195. అప్పుడు నెలకొంటున్నప్పుడు, మమ్మన గానలు
 పాటిం, అక్కడ వాడొకడు. దండరిని కల్పించుచున్నా,
 చ్చుచున్నా చ్చుచున్నా మమ్మనగా గానలు పాటిం నీనును
 గానలు నమిం. గానలు నమిం అల వచ్చుచును, కొలమిని
 కేసుమును వచ్చెను, పూనమిని కే గానమును వచ్చెను || రామ ||

136. ఆనయమందు స్వీకృతిగమా, అర్హతకాలమాయను
అతనియొక్క, యెందున్నేతిములు, వారిమీదనే వ్యష్టిజెల్పను, కోరదెబ్బ
తప్పించుకొన్నాడు, మట్టిదెబ్బ తప్పించుకొన్నాడు, గిట్టదెబ్బ తప్పించు
కున్నాడు, వెనుకదాటునా వస్తూవుండగ, భగవంతుని దయతప్పేవానికి
పాపజాతికి గోరంతాతేనె, వానిపాదములకు వెనుగొని పోయెను, పూచి
నట్టి తంగేడుచందమున. భూమియందావనిపోయెను బంటు, ఇదేసమయ
మని అవతానం పడిపోయెను వెన్నాడుమీదనా, వర్షతమ్మునైబడ్డ చంద
మున ఆకాశమునైబడ్డతీరననా, పూరికిరించి ఒకొమ్మువందిడాక జేసిపైన
ధుమికింది, భూమినిందునాతనానందునిపక్కనేసికొనిసంహరించెనటరా

147. ఆహ్లాదు తన్ముఖచర్చిన వర్తమానము, అన్నగానికి తెలిసి పోయెను, తన్ముఖాను పిల్లన్నలింగము, నాతో సమానమైన బంటుగా దండివాడు పిల్లన్నలింగము, అటువంటి వస్తాడు చెల్లెని, అతిఆశ్చర్యము పొందెనుబంటు, గుండెపోట్లుమనిలేచెను, అదివ్యదృష్టిని పారజాచెను, చెల్లించినవానికి చింతపెరియని, దైవ్యముతో కోరియ్యలింగము, అంబరవీధిని దండుదరిగెను శివునియందు చిత్తము జేర్చెను తీగ లేటిలో స్నానము జేసెను || రామ ||

138. దండ కమండలములు ధాన్యమును, విభూతి రుద్రాక్షులతోటి, యోగదండమే చేతబట్టుకొని, చింతి లేమదిచదరకుండను, శివుని పాదములయందు జేర్చెను, యమనిలము మానసములా చక్కంగా, ప్రత్యాహారధ్యానధారణా, హటయోగము కోటయ్యలింగము, ఆత్మయందునాకుదురపరచెను, దశైగ్దియములు బంధించెను, ప్రాణములన్ని పంపివేసెను, బ్రహ్మయందునా మనసు చేర్చెను, చూడవులక్షణమునీకం జేసి నిరచిత్తుడై కోటయ్యలింగము, శిరస్సుకింద పాదములు మీదుగా ఏడుగుడియలే ఈశ్వరున్ని హృత్కమలమందు ధ్యానించె నక్కడ ॥రా

139. అప్పుడు శివుడు తనకు ప్రత్యక్షుడై బామెను ముక్కంటి ఈశ్వరుడు జలకలశేశ్వరుడు, రాచవీటి వీరాధిపతుడు, కుడియెడమల ప్రత్యక్షుడై, రారకోరి కోటయ్యలింగమూ, నరులలోను బహు దండివాడవు మాయందు భక్తిగలవాడవు, మముభక్తిచేత మెప్పించినవాడవు యోగమందిస్థిరముగలవాడవు, నీవు నిలచినా నర్తమానము ముందు మాకు గోచరమయ్యున్నది || రామ||

140. అది పండియను యనుకున్నావేమో, పండిగాదుసింహాద్రి యప్పుడు, సాక్షాత్తునారాయణమూర్తి, అతనిమహిమ నేనేమనిజెప్పడు, హిరణ్యాక్షుని సంహరించెను, నరకాసురుని సంహరించెను, కార్తవీర్యుని సంహరించెను, తమ్మునిసంహరించె, ననేకరాక్షసవధ గావించెను || రామ||

141. ఇప్పుడు నీతోటి యుద్ధానికివచ్చెను, శివకేశవులకు భద్రమొందిన శత్రులను సంహరిందినది, మిత్రులను బోషించవచ్చినదీ, శరణుజొచ్చినవారి సందరిని చేపట్టిరక్షిస్తున్నాది, హరియనిధ్యానంచేసినవారిని ఆదరించి రక్షిస్తున్నది, వచ్చునమతముఅయితే పోయినది, వైకుంఠమునకు వెళ్ళిపోవును, ఇక పదిగోజాలు మితమయ్యువున్నది, ఏకాదశి పర్వంబునందున ఆదివిష్ణు వైకుంఠము వెళ్ళుచు మామాటలునివ్వుమనసు నందుంచి శరణని హరికి మ్రొక్కిలివేసి, కరుణతోటి రక్షించ పోవును, మామాటలు నీవువినికబోతివా, దానిచేతిలో నిరుచ్చెల్లుమహో, నీచేతిలో అది చెల్లిపోవునో, ఉన్నవాస్తవము యెరుగ జెప్పితిమి || రామ||

142. అంతలోన అంతఃపురమును, మామూలు భ్యాసముచేసి సందుకు, నీభక్తిని బూజించుదును, తనన మాటలు సరినియ్యలేక పోయితిరి పోయిషంబున విడువనన్నను, దురంతుగుడు కోటయ్యలింగము, విష్ణువైన బోసన్వయగాని, బ్రహ్మనైన నే విడువనన్నను, దేవేంద్రునైన విడువనన్నను, ముప్పుముమాడుకోట్ల దీవతలు ముంకునిచిరా, బోనివ్వను నేను అప్పదిక్కులునారువచ్చినా, అందరిని నేవిడిచివెట్టను|| రామ||

143. దేవుని మాటలు యుగించెను, మాహాదేవునికి నమస్కరించి, తానున్నా స్వర్గముకు వచ్చెను, పోయినా మా మాటలు మరలను పురిహరిము నుడనుచేసెను, పురిహరింపకు పురిహరించెను, సమస్త

ఫలములు అర్పణజేసెను, కర్పూరంబు ధూపమిచ్చెను, తాంబూలంబు సమర్పించెను, సెలవు స్వామిని వేడెనక్కడా, పాలుఅన్నము భోంచేసెను || రామ ||

144. అంతట దురంధరుడు కోటయ్యలింగము, తల్లిగారి దివాణములోకి, తొందరగా కోటయ్యలింగము చనుదెంచి తల్లినిజూచెను, తల్లిరెండు పాదములుపట్టుకొని, సాష్టాంగములు సమర్పించెను, అమ్మా సెలవియ్యమన్నడు, తల్లిసెలవు తాసందుకొన్నాడు || రామ ||

145. తల్లిగారి దివాణంనుంచి, తిరిగివచ్చి కోటయ్యలింగము, చలవలాది జట్టిలుదొడ్డిగెను, బిళ్ళలాది మొలతాడు వేసెను, పాలపూల నంగీలు వేసెను, పచ్చలురిమిన బాకు వేసెను, ముత్యాల నరములు వేసెను, నవ్రజాల పతకములు వేసెను, నరపేషూరు కలికితురాయి, చక్కగాను శిరమందుబెట్టెను, ఇరువైపునుగుల డాలుపట్టెను, ముప్పై మణుగుల గదాపట్టెను, వీపునాను వినయకల్తంకి, కొమ్మునాను గుజ్జాకల్తంకి, కత్తిరియుధములు పట్టెను, భార్యవ్రండే దివాణానకు నచ్చెను భార్యసెలవు పుచ్చుకొన్నడు, ఇష్టదైవమును నుది చలచెను, యుద్ధము సను సంతోషముగా, వసుధగ బయలుదేరివచ్చెను, హనుమంతుగురుజ పయినెక్కి అవతారమునే కండ్లజూచెను, కర్పూరాను కేకలు వేసెను, సింహమువలె పడమాక నక్కడా || రామ ||

146. ఆవతారము ముందరకు బోయెను, పందిరి జూని ఏనుని పలికెను హస్తేతి నీయమ్మాముంబా, బహుమందిరికితెగ్గూర్చి వచ్చిరి అందరివంటవాడను గాను, పెరునెక్కిగా మొంగాడను, పిక్కరివాది పాలెం మాది, బిరుదుగలిగిన శివలంబిది, పంది యనగ మాకొంత మాత్రము వరగడ తిరిగే మృగదంతవపు, బురదలోపుపడి పార్లేతి దానవు తుంగగడ్డలు తినేటిదానవు యేరుగంత లావు గలదానవు, నీ ప్రాణమిక పనికిరాదు || రామ ||

147. విష్ణువయిన బోనివ్వును నిన్ను, శివుకవయిన బోనివ్వును నిన్ను, ప్రాణముతో నీను వినుల నన్నడు, అరుగు డి పిక్కబెదగు, మూపంశముమనూ వట్టగాడిది, నిలువబడి యుద్ధము జేయుచున్నడు

మేఘమువీధిని యెగిరిపోయెను, అంబరవీధిని దాటిరిగెను పక్షివలెను పై నాడుతున్నడు దండుతిరిగి దిగ్గువజేచి నిలచెను, గదగదగదగద గదాయించెను, కుప్పించి యెదుమి కెనుబంటు, భూమినికాలుని నిలు వనివ్వడు, కుప్పిగంటుల లఘువులతోటట్టు యెదిగించి కొమ్మవందిని మున్నూరు బారలు బోగడిమేను || రామ ||

148. అంతట దంజినాడు కోటయ్యలింగము కొండవంటి అవ తారమూర్తిని, కాలునిలువకుండగ చేసెను, బుతికట్టి మరుమాడెను బంటు, వరువడిని గట్టుకొవ్ట్లాడెను డాకడాకకు లఘువుచేసెను, అంది బావుల లఘువులతోటట్టు, చారజూచి అవతారమూర్తిని గదజీనుకొని కోటయ్యలింగము, ఓదివందల దెబ్బలుకొట్టిన, వక్కదెబ్బపై నాడు దాయెను అంతట కత్తిదీసిన వస్త్రానులింగము ఇరువైవేల నరుకులు నడికిన, నక్కనరుకు పైగాటకున్నది, చిన్నపెత్తు దెబ్బతగలదు, చింతాకెత్తు నరుకునాటదు || రామ ||

149. అంతట రవిబాసిచి రవిగూకవచ్చెను రాత్రిపగలు జెలియ దాయెను, మేఘమువలె ఘట్టుచుండెను. చప్పట్లు మహాయెక్కు వాయె ప్రస్తుతానికి తె కొమ్మవందికి, అమంతా తాయెక్కు ఆవు శుంది ఎగలు జరులకు బలముయెక్కువని నిలువకనే కోటయ్యలింగము దండవాడు బల్ వచ్చుచుండి, ముడిమితిన్నది శివధర్మము, యీ సమయ మాలో నిలువగూకదని యెదురువున్న రాతి గూకుపై బెడుతురిగి గుండెకేను, రోడునిలువలా తాటకుండెను, యెక్కిపోయి గూర్చు న్నడు బంటు || రామ ||

150. ఈర్ష్యరా నేయిన్నివేల జరుకులుచికి, గదదెబ్బలు పది వందలుకొడితిని, వక్కనరుకు పైచాలదాయెను, యీశ్వరుడు జలిసిన పలుకు కు, అవశ్యముగి వృష్టానుమాయెను, పంకిగామ పరమేశ్వరు డేమో పందిగాదు సిరిగోడియప్పవని, మనస్సునందు నిశ్చయము చేసెను || రామ ||

151. పల్లకముమల ప్రాంతమగున, నామనవేలయ్యగంటల జం పిరి, వేఘాట పరితమందుం పనిచేల మృగముం బంకిని యిటుచంట

అవతారమూర్తిని, యెన్నడైన గురైరుగ నన్నడు, తన తమ్ముడుచచ్చి నరోమంబునకు, నిలువలే కోటయ్యలింగము, ఏ విధముననే సంహరితునని, మనస్సులో చాలాకలలోచించెను చిన్నవాడు గరడిలోనేర్చిన కులగురువు చెప్పినరహస్యము తాలింకానా గరడిలోపల, రహస్యమైనా పట్టుచెప్పెనట, కొండవచ్చి పయిపడ్డప్పటికి, కొనగోటను అదిమీటి వేసునట || రామ ||

152. పిడుగువచ్చి పయిమాకినగాని, పదిబారలు పయిమాకిబో యెనట ఈశ్వరా పట్టుకున్నను, యింకొకపట్టు చాలదంచును, స్థూల సూక్ష్మముగలవాడండి, యోగబలము చాలాకలవాడు హటయోగము తానెరిగినవాడు, మదిలోనే మహాదేవునిదలచి, అంబరవీధిని యెగిరి పోయెను, పక్షీవలెను తాపయికిబోయెను, సూక్ష్మరూపము దాల్చెను బంబు, పందిగర్భములో యెగిరిరామెను || రామ ||

153. తోమ్మిదిరంధ్రములు దిగబట్టెను, మున్నూటగునై వేళ్ళ లోపలా తల్లివేలు బంధించివేసెనట || రామ ||

154. సూక్ష్మదేహము విడిచిపెట్టెను, స్థూలదేహము పెంపు జేసెను బయటికొచ్చి కోటయ్యలింగము, దండుతీరిగి యా కొమ్ముపం దిని, వ్రుపయించి పట్టుపట్టెను, పట్టుపట్టి యా కొమ్ముపందిని ఏనుగు లావు కొమ్ముపందిని, యెత్తిచొరకు వేసుకొన్నాడు || రామ ||

155. ఎడమచంకను ఏడుగుడియలు, కుడిచంకను తా పదిగుడి యలు ఇశ్వరము గిశ్వరముయొక్కడ, ఊపిరిరాకుంటూ దిగపట్టెను నాహోత్తు సింహాద్రియప్పని చంకలో యిమిడియుండెనట || రామ ||

156. శివభక్తుడు కోటయ్యలింగము భక్తులలో బహుదండి వాడుగా భక్తికి అవతారమొచ్చి వానిచంకలో యిమిడియుండెనట || రా

157. అంతలో కేసులు మరితులుదప్పిరి, లోకపాలకులు అట్టి స్త్రీయిరి. శక్యతంబులు రాలిబోయెను, సూర్యునిరథము నడువదాయెను చంద్రుని వేగము తిప్పిబోయెను, వాయుదేవుడే గతులు దప్పెను, లోకములో బహుత్కడమునెను, పవిత్రములు పవిత్రములు పలికెను, గమనములు ఘోషించెనా గమనము, ఘోషముల తాత్పర్యములలోకమంతా

యీ క్రమముగనుండెను, ఆసమయమందు కోటయ్యలింగము అంతట కొండవంటి యా కొమ్ముపంది కొంతలేక బల్పట్టెనట || రామ ||

158. ఆదివిష్ణు వరహావతారము, వానిచంకలో ఏడుఘడియలు యిమిడియుండె వరహావతారము విష్ణుమాయ చూపించుచున్నది రార వోరి వస్తాదులింగమా ఇన్నివేలమందిని చంపితిని, ఇటువంటివస్తాదులు నిన్ను, యెన్నడైనగుర్తెరుగనన్నది, దొంగపట్టుపట్టుకొనిపోతివుంటివ||రా

159. దొంగమాట మాటలే ఆడిపోతివి న్యాయమైన పట్టిదికా దోరి మొదటిదాన ఆరంభమునీవు యుద్ధానికివచ్చేటప్పుడు అదురుగుం డేలేదని చెప్పితివి పిరికిగుండెలేదని చెప్పితి, అటువంటి వస్తాదువు నీవు మీ పట్టయితే విడువర బంట, చడాయించి పట్టాపలసినది ఈ విధమున నీ హస్తమందున, అవుతారంపడి మూలమీదును || రామ ||

160. ఆమాటలు విన్నాడుబంటు, పేరుకీర్తి గుణధాముడువాడు దయారసము గలిగినవాడండి, ధర్మమందునా న్యాయమందునా దయ తోసత్యమునిప్పునివాడు, అపకారము చేసినవానికి ఉపకారముచేసేటి వాడు పరమభక్తిగలవాడండి, శివభక్తుడనే దురంధరుడు, బట్టిబట్టిలా కలసి, యుద్ధముజేసి నిలువలేకను, పారిపోయె వారినిదెగ్గి, పరమ కరుణతో బ్రోచేటివాడు, కరుణంటే రక్షించేవాడు కరుణతో పాలిం చేవాడు || రామ ||

161. అంతట దురంధరుడు కోటయ్యలింగమూ, పేరుకీర్తివున్న చాలునని పరమశాంతుడు పరమభక్తుడు, అవుతారంపలికిన పలుకు సత్యంబన కోటయ్యలింగము, ఆపట్టు తావిడిచిపెట్టెనట ఆ పట్టువిడిపిం చుకొన్నది || రామ ||

162. కోరికకలిగిన నా కొమ్ముపంది ఆయిదుబారల వెనుక దాటెనట చప్పుచప్పున చప్పురించెను, కుప్పగంటున దుమికివచ్చెనట, అంబరవీధిని లఘువుచేసెనట లఘువుచేసి కోటయ్యలింగమును, రెండు కాళ్ళు తెగనరికి వేసెనట || రామ ||

163. రెండుకాళ్ళు నరికినవేళలో పూచిన తంగేడుచెట్టువలె భూమియందు పడిపోయెనుబంటు, వానియొక్క రక్తవీజంబు, కాలువ

గట్టి పారుతున్నది, ఇదేసమయమని కొమ్మువంది, వానిచాతి మీద గూర్చుండె నక్కడ || రామ ||

164. అంతట చాతిమీద కూర్చున్నవేళలో, ధురంధరుడు, కోటయ్యలింగము భూమియందు పడియున్నప్పటికి, కుడిహస్తముతో బాకపైను, యెడమచెయ్యితో నోటికిచ్చెను, పేరుగలిగిన వస్త్రాదండి కోరపైబిడ్డ తప్పించి కొన్నడు, మట్టిపైబిడ్డ తప్పించకొన్నడు దండతిరిగి యా కొమ్ముపందిలో యే విధమున లడాయెచ్చున్నాడు, ఘోరఘోర శుద్ధంబుజేసెను, గండభయంబులు మరియును శార్దూలంబులు పొరిసట్టుగా కళ్ళునెవల్పున పరువడిగట్టి, శశ్వుచేతులా యుద్ధము చేసెను || రామ ||

165. అంతట రక్తజలంబు తక్కువయినది, దేహపటుత్వము తక్కువయినది, దేహమంతా నలిగిపోయినది, ధైర్యంబు తక్కువన లేదట || రామ ||

166. అంతట ఏరుగలావు కొమ్ముపందిని, చాతిమీదనే నిల్పు కొనుడు భీరింపి నొకడువాడు, ఘోర ఘోర యుద్ధముచేసెను, లింగోద్భవ కాలంబుదాకను, అదివిష్ణు సింహాద్రియైవో, కొమ్ముపంది గూర్చుండపెట్టుకొని పద్మావతిగిరియలదాకినా, బాగుగట్టి బోల్లెదామ బంటు || రామ ||

167. అటువంటియుద్ధంబు సమయమన, తనచాతికి జగదీశ్వరుడు మనసులో ధ్యానించుకొన్నడు, శివభక్తుడు కోటయ్యలింగము, శివుని మదినివలసిన సమయమన, ఈశ్వరుడు అవన్నమాయెనో, ముక్కో ఈశ్వరుడు, జలకంకీశ్వరుడు, భక్తలమిరివిని కేగిమె వచ్చి, కుడి యెడమల ప్రత్యక్షంబయిరట || రామ ||

168. చార వారి కోటయ్యలింగమా, తొల్లికి తలయి చెప్పి తిమి పందిగాను సింహాద్రియప్పదని, పరిగాను పరమాత్మండని పందిగాను నారా మణిమూర్తియని, నిజమైనసంగితి జెప్పిని, కేలియ జెప్పగా నందుకు కీర్తి నా యుగధవంబు నీ చనుధవిస్తవి, మర్చిమర్చి మమ్మ నీవు, తిరిగిధ్యానముచేసిసంకుకు యేకుమారుగుల బలమిచ్చెను

దానిచేలో నీవుచెల్లెనో నీచేలో అడిచెల్లెబోవునో, ప్రన్నావాస్తనము
యెరుగ జెప్పితిమి || రామ ||

169. ఆమాటకు కోటయ్యలింగము, చేరుగలిగిన వస్తాదండి,
అర్థప్రాణం రెంటియందున, ఆశలేని వస్తాదండి, ధుర్యంబు విడువ
లేదండి, విష్ణుయిన బోనివ్వనన్నడు, బ్రహ్మయిన బోనివ్వనన్నడు,
ఇంద్రునియిన బోనివ్వనన్నడు, దేవునియొక్క బలమన బంటు లావు
నత్తువ యెక్కువ యెను, భగవంతుని దయ చాలాగలిగెను, దేహానికి
బహుబలము వచ్చెను, ఆసమయమందు కోటయ్యలింగము, చాళిమీద
కూర్చున్న సందిని, వ్రజ్జయించి పట్టుపట్టెను, పట్టుపట్టి కోటయ్య
లింగము, భూమియందున వడిదోసెనగా, సకదోసి కోటయ్యలింగము
జోడుకోరిలు వడిసిపట్టెను, కప్పించి పడదన్నెను బంటు || రామ ||

170. కుప్పించి పడిననవేళలో అయిదుబారలు పడమాకించి
ఆసమయమందు కోటయ్యలింగము, సందితోను యేమని బలికెను
కాళ్ళురెండు లేనివాడను లామా వుడిబోయినవాడను, బారిబోకు
నీయమ్మాముండా, కల్పించి దానవునీవు, నాబంటులనము చూడు
నున్నడు ధుర్యముగిల కోటయ్యలింగము పరిమ భక్తుకు దురం
ధుడు, ధుర్యము విడువని వస్తాదండి, నెరుకుకోరిలు వడిసిపట్టుకొని,
యేనుగుమీదికి మావటివాడు, యెక్కినట్లుగా కోటయ్యలింగము,
యెరిదిమికి కూర్చున్నడు బంటు || రామ ||

171. మెడలమీద కూర్చున్నడు బంటు కంభస్థులయినకూర్పు
న్నడు, అవతారిమతో యేమనిబలికెను, అట్టి నీ యమ్మాడియ్యా,
శివశలములో కేలననీవి, శివురాజ జేసినవాడిము, కేనభక్తి విడువని
వారిము ప్రాణముతో నిన్ను విడువనన్నడు, ప్రాణము బోతె బాగా
అన్నడు || రామ ||

172. ఆమాటకు అవతారిమూర్తి, భక్తులలో బహు నండి
వాడవు, అబడము ఆడనివాడవు, నీవు మది నమ్మినవాడవు, రారవోరి
గుడికాడ నీవు దొంగకట్టు బట్టకొనబోతివి, న్యాయమయిన పట్టిది
గాదోరి, ధుర్యము కలిగిన వస్తాదములే, యెరిదించి బోరాడగవలెను

వెనుకచేరి పయినా దుమికితివి యీపట్టయితే విడువర బంటు మూడో పట్టు పట్టమన్నది || రామ ||

173. అమాటకు కోటయ్యలింగము, రావయ్యా అవతార మూర్తివి సత్యమతప్పినదానవునీవు, మాటనిలకడ లేనిదానవు, మానమును అభిమానములేదు, యికనిన్నను నేనమ్మజాలను, నీతి దప్పి మోకాళ్ళు పొంగితివి, ఆత్మేతి నీయమ్యముండా, తొలిపట్టు తప్పించుకుంటివి, రెండుకాళ్ళు తెగనణిబోతివి, యీపట్టును నే విడుచుటకంటె, ప్రాణము లిచ్చుట మేలని బలికను || రామ ||

174 ప్రాణముతో నిను విడువనన్నదు, పట్టినపట్టు విడువనన్నదు అమాటలు విన్నది అవతారం, రారనోరి కోటయ్యలింగమూ నన్ను నీవు విడువనంటివి, నిన్ను నేను విడువనన్నది, వస్తాదును పయినబెట్టుకున్నది యితనిపట్టే చూతామని పండి, ఉత్తరాది అడవికి నడచింది || రా

175. ఉత్తరాది పన్నెండామడపయి, పరవశిగ త్రిప్పిం దవతారం చెల్లడకంపలా పెంబడిదిప్పింది, గచ్చపొడలో పడద్రోసింది, కత్తికంపలో పడద్రోసింది, లేగుకంపలో పడద్రోసింది, అరణ్యమంతా కలయ్యితిస్సెను, ఉత్తరాది అశివంతా త్రిప్పెను, తిప్పితిప్పి వచ్చేటి వేళలా మనిషి మెత్తనయిన దేహము గనుక, దురంధుడు కోటయ్యలింగము, దేహమంతా శిథిలంబాయెను, చెట్టుకోక్క కండ్లయిపోయినది అసహాయజూరుకు, శివభక్తుండు మానంబుపడిపోయినగాని, మానుషానికి కల్యములతోటి మదిని పెడరక కూర్చున్నాడట || రామ ||

176. అంతట పడమట వయిపుకు తీసుకవచ్చెను, జ్యోతి కనుమలు తప్పించి దోరణాల పాయలు తప్పించెను. గానాపల్లి కనుమలు తప్పించి, స్థలాలమ్మా కనుమలుదాటెను సానలప్పు కనుమలుదాటింది యెద్దెలుగూ కనుమలు దాటింది, సందెలుగూ కనుమలు దాటింది, పయి ఘాటి పన్నెండామడపై తిప్పి తిప్పి తీసుకవచ్చెను, తన ఘాటిపై చేరవచ్చెను || రామ ||

177. అహోబలస్వామి వుండేటి, మహాస్థలముకు చేరవచ్చెనట స్వామి సన్నిధికి తీసుకవచ్చెను, సరసింహస్వామి వుండేటి గుహలోపలికి

తీసుకువచ్చెనట, ఆగుహలోపల తపసి కొయ్యలు చాల వున్నవట. వాటిని కనుల జూచిందండి కనులవంక పారజూచింది, ఈలాగునయిన చెల్లిపోవునని, పశువులమీదను బోట్లాడిందిరా, అంతట మనిషిమెత్తని దేహముగనుక, పందిదేహము వృజశరీరము, ఉక్కు దేహమున నాటిన నాటదు, పొడిచిన నాటదు, కరుకుట గలదు, ఆనమనుచుందులవతార మూర్తి తాపొర్లి దిగ్గున వచ్చినవేళలో, మీదనున్న వస్త్రాదు దేహము వానియొక్క పొట్టా చినిగినది || రామ ||

178. పొట్టలోపలా పేగులక్కడా, పందిమీద జీరాడుచున్న వట జీరాడే పేగులక్కడా ఓరగంటను చూచుకున్నడు, మహాదేవుని మదిలో దలచి, సదాశివుని తనమదిలోతలచి, జీరాడేపేగులనుచూచి, ధైర్యముగల కోటయ్యలింగము, దురంధరుడు కోటయ్యలింగము, మల్లి గిర్యములోపెట్టుకొన్నడు, నాగుశర్పాకు లేనివాడండి, పన్నెండుమూళ్ళ పట్టుకాశిలో బంధించి కట్టెరు బంటు || రామ ||

179. అంతట ఆదివిష్ణు కన్నులజూచిందీ, అతని ప్రజ్ఞకుమెచ్చు కున్నదీ, వినరోరి కోటయ్యలింగమా, చెల్లునోరి శివభక్తుడవు నీకుచెల్లు నీప్రజ్ఞకుచెల్లు, వినరోరి నాప్రతాపము, బహుచుందిని చెగబార్చినవ్తిని శివకేశములకు భవముచేసిన, శివభక్తులను చెగబార్చినవ్తిని || రామ ||

180. శివకేశవులకు భవముచేసిన నీవంటి వర్తాదును నేను, ఎన్నడైన గుర్తెరుగనన్నదీ, నీప్రజ్ఞ చూతానుని, పంది అహోబలశబా కమున మూడు కోటలు మురిసియున్నవట, నాలుగోకోట బయటికి వచ్చెనట || రామ ||

181. అంతట దానితోడి నేనుకలగుడు ధైర్యముగల కోటయ్య లింగము మూడుకోటలు, మునిగియుంచెనట నాగుచుందు గూరు చున్నదట గంగోపాసము గలిగినవాడు బలవంధుము చేసినవాడు అష్టాంగయోగములు ఎరిగినవాడు హరియందున భక్తి గలవాడు జలకంఠశృంగవరముచేసిన నానినో భుజులపై నీనవాడు, జలములో గూర్చుండి యున్నదట || రామ ||

182 అంతట అవతారముతో యేమని బలికెను, రావయ్యలవ
తారమూర్తివి, ప్రాణముండగా నిన్ను విడువను, కొనమీసము పడ
వేసెను బంటు, దిగ్గుదిగ్గున పారజూచెను, ఆతేరి నీయమ్మాముండా
నీళ్ళలోపల ములిగిపోయ్యినా, రెక్కలుగట్టుక ఎగిరిపోయ్యినా పాతా
శము తొచ్చినప్పటికి ప్రాణములుంట నిన్ను విడువను || రామ ||

183. చెల్లునువోరి కోటయ్యలింగమా షిక్కరివారిచిరుదుకునీవు
తగునుతగును యి మెచ్చుకొన్నది, వీరకైవం గలిగినవాడవు, వినగోరి
కోటయ్యలింగమా, స్వామివారికి దయవచ్చింది, వానిదేహము చల్ల
చేయగను పుష్పవన్దము గురిపించింది || రామ ||

184 అన్నకు దేహమంతి చచ్చిపోయెను, నిర్మలబిస్తుకైపున్నా
డట అటువంటి భక్తినిచూచిందట. తారవోరివల్లదునినీవు, అన్నవస్త్ర
ములుగట్టుక నీవే కత్తిసాయుధములతోట్టలు భయములేక నామీదికి
వస్తరి కత్తిపజ్జ చూపించుచున్నది, బాకుట ను చూపించుచున్నది

185. అమాటలు విన్నాడుబాబు, మెలలోచిక్కినపచ్చనిబాకు
పదివేల వరహాలవతరిన. పచ్చలబాకు చేతిరుతేలి మూడు ఘడియలు
తగిలినదికనా చింతాపల్లె ననుచు గాటదు చిన్నపల్లెకంటా పడి కంటి||రా

186. వస్త్రాదును కన్నులుజూచింది, తారవోరివల్లదానీవుమాదు
సాములు తెలియజెప్పినా, కత్తిసరకులుకన్నులందులు, కగిరి వెబ్బలు
పన్నతంతులు, బావోబావలీ బావమూముల పీటలో ముడియ్యం
గుట్టు, సుపాకాబిల్లులు తోట్టెట్టెన, పప్పు పిల్లులు బంధువులమయ్య,
ఈవిధమున కైకుంకళామును అనిష్టముచ్చిన వరములే కేసు || రామ ||

187. తారవోరి కోటయ్యలింగమా, పరమదత్తి గలిగిన్నప్పటికి
మావడన్యం బెత్తియుంటివి, మానవులలో మురిసివాడవు, కత్తి
కరాచి చలాయించదు, నన్ను చంప శక్యముకాదోరి, నిన్ను చంపశక్య
ముకాదంటివి, తహవ్యముగ ఉపాసించెదము, చెరుగ గోని జలము
రిసిగోని సురిముక్క మూడుదళములతో నాలలాటమందు పుష్పజ్జి

తిరుమణి త్రిమార్గంబులురెండు, అరక్షణములోను గూటమిజేసి, శ్రీపాదతీర్థంబువలెను నీహృత్కిములమందు పుంచుచున్నది వెళ్ళితాను వైకుంఠపురంబునకు, స్వామిసెలపు మాకైపోయింది, మితము తీరెను గతులుగలిగెను, గరుడవిమానము వచ్చియున్నది, కైలాసం నిన్ను పంపిబోదును, వైకుంఠం నే వెళ్ళిబోదును ||రామ||

రారవోరి కోటయ్యలింగమా, అనేకజీవములను జంపితివి, జీవహింసజేసినవాడవు, అందునంచే కైలాసముదూరుకడు పదిరోజులు నాతోటి నీవు పట్టుపట్టియుదముజేసితిని, శూరుడవని నేమెచ్చుకుంటిని, శివభక్తుండవని నేనంతోషి స్థితి సులభమాగా కైలాసం బంపుదును, ఆమాలలకు, కోటయ్యలింగమా, విష్ణుచూయలు నమ్మరాదని, కిందికిదిగితే నమ్మరాదని, ముందుమాటనే నమ్మినందుకు, రెండు కాళ్ళు ఖండించిబోతివి, ప్రాణముతోను నిన్ను విమనగూడదని మీద నుండి కోటయ్యలింగము, బంగిడలములు, తీసుకున్నాడు, తులసిదళము జేర్చించుకొన్నాడు దానియొక్క లలాటమిందునా తిరుమణి శ్రీమార్గంబులు రెండు తీసుకొని కోటయ్యలింగము, తన హస్తములోపల గూటమిజేసెను ||రామ||

ఎన్నడు మేకాలమువానికి, హరియనెగామము జిహ్వకురాదట హరిని మనసులో దలచనివాడట, అంత్యకాలసమయమందునా హరి మంత్రము వాలి హృదయమందునా, ప్రసాదగుచువచ్చె నతనికి ద్వాదశనామము జిహ్వకొచ్చెనట, కృష్ణా గోవిందా అచ్యుత మాధవ, పుండరీకాక్ష దామోదర పద్మనాభ వాసుదేవ, త్రివిక్రమ, శ్రీధర, హృషీకేశవనారాయణ, ద్వాదశనామంబులే మదిదలచెను హరియును మంత్రంబై పఠించెను, అంతట కోటిమెరపులు మెరిసినట్లుగా, కోటి పురుషులు పురిమినట్లుగా, ప్రళయంతంబయితోచె నక్కడ అడవి దిక్పాలకులందరు, ద్వాదశాది మార్తాండులందరు, విష్ణు ఈశ్వరుడు బ్రహ్మ మొదలగు, హంసవాహనం బ్రహ్మ ఎక్కియు, గరుడవాహనం విష్ణు ఎక్కియును, నందివాహనం శివుడుఎక్కియు, శ్రీఘంబున చను దెంచెనక్కడ అదివిష్ణు సింహాదియప్పుడు విమానములు గన్నులచూ

చిలపట, రాంవారి కోటయ్యలింగమూ అసహాయ భూరుడవుడొద్ద
గూని, ప్రాణముతోనిని నిమిషముగాని, స్వామిసెలపు మాకయిపోయి
నది, హరియని ధ్యానముచేయునున్నది అభయహస్తంబే వానికిచ్చెను,
అంబరవీధిని యెగిరిపోయెను. కళేబరము చాలించె నక్కడ, అదివిష్ణు
వైకుంఠమునకు వెళ్ళెను ||రామ||

188. మీదనున్న వస్త్రాదులింగము మడమతిప్పే బంటుగాదండి
అర్ధప్రాణం రెంటిమందను, ఆకలేని కోటయ్యలింగమూ, పందిమీద
తనశిరముపెట్టుకొని ప్రాణమువిడిచెను కోటయ్యలింగమూ, రాచవీటి
వీరభద్రుడు, జలకంశ్వరుడు, విమానంబులు శిక్షించి రక్కడ
విమానముమీద ఈశ్వరుండు గూర్చుండబెట్టుకొని, సాక్షాత్తు
క్షణానమంపెనట ||రామ||

189. ఏనుగుమీద సింహమునలెను పండియన్న యాకళేబర
నులను, చుట్టుపట్టునాచుచేవారు, పండుగొంగులా బోయేవారు,
భయముని పారిపోయినవాగు వచ్చెనచ్చిగట, పందిదగ్గరకు యేనుగులావు
కొమ్మపందిని పారిజాచి పండిమంబులెట్టిరట ||రామ||

190. మీదవున్న కోటయ్యలింగము పందిమీద తన శిరము
పెట్టుకొని ప్రాణమువిడిచెను కోటయ్యలింగము, భూమియందున జను
లకు శేలియగును శివశివులకి శవం లేదనిపాపచ్చుమైనిలిచిపోయెనట||రామ||

191. అప్పుడు చూడవచ్చిన దేవమానవులు గుడికట్టి శిఖరంబు
సిలిపిరి, ఒకవయపున ఎకిరూము, వధ్యమందునా శివస్వయాంశం
శదములేక, తెలుసుటకొరకై ఎప్పటికీ యీవేరోజుకు, అహో
బదిత్యస్థలమందు పూజలు వునస్కారంబులును, ధూపదీప నైవే
ద్యంబులును, ఇచ్చిటికిని మరిజరుగుమన్నవట ||రామ||

అంతట వరహావతారకథ విచువారు, వ్రాసినవారు చదివిన
వారు, వరకుమారులై జన్మించెదరు, తొలగుద్రోహమాలు, గలుగు
పుణ్యములు, శ్రీహరిపృసింహస్వామికి నమస్తే నమస్తే నమః.

శ్రీవరహావతార చరిత్రము—సంపూర్ణము,

శ్రీరాజేశ్వరి ముద్రానిలయం, రాజమహేంద్రవరం—1949.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః.

కు శ లా య క ము.

శ్రీరామజయరామసీతాపతేరామ-నీకువందనమయ్య లోకనాయకుడా
హరిరామరఘురామయాపదోద్ధారకా - నీకు మొక్కెదయ్య నీలవడ్డుం
డా-జయరామగుణధామా జానకీపతిరామ-నీకువందనమయ్య ప్రాకటం
బుగను-నిర్విఘ్నములుసేయ నీకు దండములయ్య - గణపతి నీపాదకమ
లంబులకును- వడిపడుచు దండములు బాగుగాబట్టెదను - గణపతీపాద
కమలంబులకును-నేర్పిననీరజనయ్య నేవేయుకథలండు-నీకు మొక్కెద
నమ్మ నేను మాతల్లి-సత్యలోకముననున్న శారదాంబా నీకువందనంబు
లుజేసు వాంచమీరగను-స్థిరముగా నీవు నాజిహ్వాయందుంటేను- తప్ప
లేందుకువచ్చు నెప్పుడయినాను వ్యాసవాల్మీకాదివరమునీంద్రులకెల్ల -
దండంబులర్పింతు నిన్ను వేడుకను - సత్యసందులకెల్ల సమ్మతులుగా
నింది-కవినాయకులకెల్ల ఘనముగా మొక్కి తల్లిదండ్రులకు తన గురు
వులకు మొక్కి-సూటిగా కథలన్ని శోధించిమించి-తారక బ్రహ్మంబు
తగురామనామంబు-భువిలోనపుణ్యంబు పూజ్యనీయంబు - దాక్షిన్యహ
రణంబు-ధనకోటిలాధంబు-కడు సౌఖ్యదాయకము కడకు మోక్షంబు -
మును-కానందంబు జనుల కానందంబు - పరమేశ్వరణంబు చూడ
మోదంబు-శ్రీరామనామము శ్రీరజనానందంబు - పరిమళిశ్యాణంబు
పాపహరణంబు రామనామముకన్న రసవంతినులేదు - యీశ్వరలోక
ముల నెంచిజూచినను పాయస్నానముకన్న ఫలరసంబులకన్న - పంచ
దారలకన్న పానకముకన్న-నమ్మరిసారముకన్న సతిమధురమైయుండు
నారామచరితంబు లమృతంబుగను - రమణీయమగునట్టి రామాయణ
ములోనున్న - కుశలపులచరితంబు కోరివేడుకను - రాణింపను విచిత్ర
రామాయణములోను-కుశలపులచరితంబు కోరివేడుకను - రాణింపను
విచిత్రరామాయణమునందు - కథ చూచి రచియింపగా దలచినాడ -
పదముగావించంగ ముదముజెందెద నేను-వినరయ్య నాపూర్వవృత్తాం

క వి ప్ర శం స.

తమంతి పూర్వబంధస్థలము భువిలోనకొల్లాము - తర్వాత సతివాడ
తనజన్మభూమి-వర్తమానము విందువచ్చి యీ పెదమజ్జపాశెమ్ములో
నేనుపడిననున్నాడ-ఎనుకలో రావూరివంశచావనుడైన- తండ్రిచావయ
రాజు తల్లిబిడ్డమ్మ-ఘృరామధక్తుండు రామచంద్రరాజు - ఈ కథను
రచించె నె-రుమీరగను- పరగమూఘలక్షన బాగుగా చెలియంగ
సతివేడుకొమ-బిల్వయంచెదను - పదముగుంధనసేయ తరగడాల
దిటంచు-గేవిసేయటమీకు మేలుగాదయ్యా-కరినంబుగాంచిసే కావు
లకు తెలియదని-నురుగులుండటమాని మాటలుంచితిని - యపగుణం
బులుబోలె యెక్కువగాని - మతిమ-నిరుగువారు మరిదివరయ్యా-
కుశలపులకథగనుక కుశలాయకంబండు) - నోరుతిరుగినియట్టివారు
మానవులు-శ్రీరామపుత్రులొ చరిత్రంబు వినరయ్య - పగలోనమీరింత
సజ్జకోత్తములు - రామజననముజెప్పి రాజ్యమేలుటజెప్పి - కుశలపుల
చరితంబు కొనకుడెప్పెనను - అందరక తెలియంగ నా కథలన్నియును
కొద్దిమాటలతోనె కొనకు డెప్పెదను - అలనాడు రావణుండాకుంభ
కర్ణుండు-లంకయేలుచునుండ శంకలేకుండ - యెంతైనవారకు యెట్టి
కొట్టముజెప్పి-ఇంటకట్టగజేసి దంటరాక్షసుడు - యంద్రాదులనుబట్టి
యింటి కేదప్పించి-అలకుబేకునిగొలిచె నవలీలగాను -వరుణదేవునిగలిచె
వాయుదేవునిగలిచె-యగ్నిదేవునిగలిచె నవలీలగాను పేరు వారనకుండ
వారువీరనకుండ - అష్టదిక్పాలకులనందరినిగలిచె - పరధనములదెచ్చె
పరకాంతలనుదెచ్చె - పతిహితపులయట్టి పగుతులనుదెచ్చె - సూర్య
చంద్రులగలచె సురమునీందుల గలిచె పీరాధిపీరులను పోరునను
గలిచె-మూకులోకములెల్ల ముల్లుగావించె-రక్క-సులరాజైననరావగా
సురుడు - వారిబాధలకెల్ల సోర్యలేకొకనాడు - దివినున్న ముక్కోటి
దేవతలుగూడ-బ్రహ్మపత్నుములేగి బ్రహ్మతోనెగిరిప,నాచేతిజావదని
నవ్వి యిట్టిని. వానిదంపెనువాడు శాకుంతముననుండు పదంపదండని
నాచేతిచేత-మోచునాడ బిది యిట్లు బ్రహ్మ యింద్రాదులందరుగూడి,
మైత్రులయై రేగిచెన్నెమూరగను, బ్రహ్మాదిసురలంత పరమమోదము

నొంది సాష్టాంగములుజేసి శాఖలందగుడు శరణుశరణోసామి బగ
దేశబాలకా శరణుజొచ్చితిమయ్య, కరణించుమమ్ము ఖలులురావణ
కుంభకర్ణాదిదానవులు కఠినబాధలుమమ్ము గావించుచుండీ పలుబాధ
లికమేము పడలేకవచ్చితిమి, కరుణించు మమువేగ కాంబనాంబరుడా.
ఎట్టికొట్టనులిరికయేమిసేయగ లేము నీశరణుజొచ్చితిమి నిర్మలాకారా
ఆపదలదొలగింప పోవునీవేయనచు, నీపాలిజొచ్చితిమి నీలవర్ణుండా,
భూమిఆకాశంబు భూతకోమిలయందు, నీవుకానిది లేదు నిరుపమాకారా
నారాయణా నీదునాభిశనులమునందు బ్రహ్మ దేవునుపుట్టె పరమమోద
మున యీశ్వప్రియావత్తు యెలమిజేసినవాడు నీవుకానిది లేదు నిఖిలంబు
నందు, అని యిట్లు బ్రహ్మాదు లతిదీనులైపల్క విని నానుదేవుండు కనిక
రించును విసరయ్య సురలార మిగులవేడుకతోను వసుధలో రాక్ష
సుల వధియింతుజేసి, గరుడగంధర్వాది ఘనలుజంపగ లేరు కిన్నరేశ్వ
రులైన గీటడనలేరు యశ్శులైనాగాన యేమిసేయగ లేరు అష్టవస్తువుల
నైన పరివికారిడు, ఎంతేనివరమలను శశ్వరుం జిచ్చేవి చెడగొట్టినా
డయ్య చెప్పనేటికిని అందుచేతను వాడు హస్తతప్పినవాడు ఆనవిలోనా
చేత హతమౌగాగలడు నరవానరులచేత ధర్మసూలు నాతంకు సురలు
నరవరులును సుఖముజేంచెడురు ఖడ్గమునానేమి ఏమి సేయగ లేను
పరియైనకాలమునదానవునిగూర్చు అందాకమీరంతలధిక బాధలుబొంది
అణగియిండ్వలయు అద్భుతమైనదను సమముగా పదివేలనంవత్సరము
లైన బరగంగనయోధ్యవట్టణంబలోనుసూర్యవంశంనందు సుగణుడై
వటువంటి దశరథమహారాజునయ్యుండె నేను కడుపుణ్యవతియై కౌశల్య
గర్భాన రాముడై జనియింతు రాజ్యంబులోను ఆదిలక్ష్మి నీతియైబుట్టు
భువిలోన, వసుధలోమీరంత వానరులుగను మీ సహాయముచేతమేటి
రావణునివట్టిచంపెదననిబక్కా విష్ణుండు అందరికి నెలవిచ్చి ఆదినారా
యణుండాలాగు పదివేలుయెవతనువారె, భువిలోనదశరథుని పుత్రుడై
జన్మించి ప్రజలకానందంబు పరిగగావించి తనవంశలక్ష్మణుడు తన
వంశభరితుడు, తనయంతశత్రుఘ్నుడుగ నుద్భవించె, ఒకడనలుగురు
సగుచు నొసర భువినుదముంచె తలిదండుల్లకల్ల దనివిబుట్టించె, తన

కాంతయగులక్ష్మీధరణీలోమన యైన, జగత్తునింటను సీతయనగబుట్టింప
కడుబాల్యమందున ఘనుడు విశ్వామిత్రుని వెనువెంటనేయేగి విలువిద్య
నేర్చి, మంత్రంబులనునేర్చి మగ్గంబుననేర్చి తనతమ్ములను దాను
తనమానివెంట తాటినీ వధియించి తపసియజ్ఞముగాచి, పాదభూమిని
రాతి పణిగావించి, గౌతమునిసేవించి కడుదీవెనలునొంది, శ్రీకరంబుగ
రాము సీత బెండ్లాడి తనతమ్ములకు బెండ్లి తక్షణంబునజేసి - జనకు
డానందింప జానకీగూడి, అవనిమేల్వెట్టి అధరణములనొంది, రత్న
కానుకలంది కడమోదమునను, దశరథుండునుగూడి తమ్ములందరు
తాను తిరిగిపట్నమున కిరుదేరగాను, కడుదారిలోపలను కడుకోపమున
వచ్చు, పరశురాముని బాహుబలముమాలించి, భూపుత్రితోగూడి
పురంబునజేరి, పరమమోదముననొండె పన్నెండు యేండ్లు తరు
వాతి పట్నంబు తనకు కట్టెడిరన్న, కైక పిఘ్నుముజేసి కారణార్థము
ఆమాటకును రాముడధికపంతుోపమున, తమ్ముడును సీతయును తక్ష
ణంబునను, తపసిరూపముచొల్చి పిలిదండ్రులకుమొక్కి, గురువసిష్ఠుకు
మొక్కి - పరమమోదమున, తండ్రితత్వము నిల్చి దంపకారవచిజేరి, అం
దున్న మునివరు కథయంబులిచ్చి, ఆవిరాఘ్నకబంధు అద్భుతంబుగ
ద్రుంచి, కాకాసురునితప్పుగాని రక్షించి, యొకచోట నొకయేడు
నొకచోట రెండేండ్లు, ఒకచోట మూడేండ్లు నొకచోటన్నాను, మునలు
పుష్పాచోట మూడమంకిరాముడు కథలన్నివిధ మాలిదామోద మొంది
వాసికొనిన పంచవటిభూమిలోపలను, పర్ణశాలనుగట్టి బాగుగానుండే
చుప్పనానినిముక్కు చోద్యంబుగాగోసి, ఖరబూషణదులను ఖండించి
వైచి మరువనోనినరీతి మాయలేడినిగొట్టి ఖలుకు రావణుడేతరాంత
గోల్పోయి, పణిగావకచాల పణిదుఃఖమునబొంది, తన తమ్ముడు
తాను వనమెల్లవెడకి, పక్షిపుంగవుగాంచి పణిబాదలు పట్టి, పంపానేగో
పరము బాగుగానొంది, శబరి వచ్చటజూచి సంతపంబుగజేరి, హను
మంతునటగాంచి యాశ్చర్యముగను చాలనుగ్రీవుతో సఖ్యంబుగావించి
వానికి వైరైస వాలినిజంపి, రవిపుత్ర కిష్కంధి రాజగవించె
పంగడుని యుపరాజ్యముడుగాల్చి, అతివర్షకాలంబు వారునెలలచోట

మాల్యవంతమునుండి మానేశ్వరు, దనసతిని వెడకగా వనచరానలి చేర్చి అన్నిచోటులకంటె సంగదాదులను బింకంబుగనుసీత లంకలో నున్నట్లు, వాయుపుత్రునిచేత వార్త దెలిసి, కపిసేనతోనేగి సముద్ర ముదాటి, రావణాసురుగాంచె రాజసంబుగను, పర్యవంతునచేత బలు సముద్రముగట్టి, లంకాపురంబెల్ల లగ్గులదబెట్టి, అతికాయునే జంపి అల ప్రహస్తునిజంపి, చెల్లిహాహాకాయ శ్రీమూగజంపి, అగ్నివర్ణు జంపి యల సుపార్శ్వవిజంపి, కుంభకిర్ణుల గూలగానేసే । ఘోరరణ మునవచ్చెడు కుంభకిర్ణునిజంపి, యిందజత్తు జంపి యెఱుమి మీరగను, భరణిపైమూర్చిల్లిన తిమ్మని బ్రతికించి, వాయుహామంబు బంగంమ్మ జేసి, రక్కసులరాజైన రావణాసురుగూల్చె, విరులువానలు గురిసె పరమమోదమున, మంచోడరాదిగా మగువలనుభోధించి, అలవిభీషణు లంకకధిపతిగాజేసి, హనుమంతుచే వార్త అతిరయంబునబంపి, సీతనటు రావించె శీఘ్రంబుగాను, అనలమగ్ధమునందు దగ్గశోధనజేసి ఇంద్రా ది దేవతల నిష్ఠములుగావించి తనతండ్రియైట్టి దశరథేంద్రునిగాంచి, పార్వతీశ్వరులను బాగుగావించి, బ్రహ్మాదిసురలచే బలు దీవనలు బొంది, పూలవాసనలచేత పొణపొదిరవును, అనలదేవునిచేత తనసతిని గైకొని, తనతండ్రికి మొక్కి తాత్పరమునను, అలవిభీషణుచేత అతి సమ్మతంబైన, కల్పంబులిప్పించె కపిసేనకల్ల, బలురగాంబునబడ్డ భటు లనే బ్రతికించె, వరిపుష్పకంబెక్క వాంఛమీరగాను, వెలయడెబ్బది రెండువేల వానసులను, అలవిభీషణుధాది ఆరాక్షసులను, అందఱును గొల్వగా అప్పుడు శ్రీరాముండు, తన సతియు తమ్ముండు తానుమోద మున, పుష్పకరథమెక్కి పోలుపుదీపంగ, గగనమార్గమునందు గలసి పోవగను, మునుపునచ్చినతోవ తనసతికి జూపుచును, అన్నిభూముల గడచి యవలీలగాను, దిలనరిగియా భరద్వాజవద్దనుడ్గి. తురతుని పిలిపించె పరమమోదమున, భరతుండు శ్రీరామ పాదంబులకు మొక్కి, తిరువెద్దపిన్నలను తాత్పరమునను, అంతింతయనరాని యధికసంతోషాన, అయోధ్యపురికేగ నందరవ్వేళ, వానరులవిడిపించె వరుసగా నొకచో, రాక్షసులనుండియించె రయమున నొకచోట అంత

శ్రీరామపట్టాభిషేకము

పురమానకేగ అతివతోడనుగూడి, సాకతనాథుండు సంతిసంబుగను,
పురజనులు పొడంగ పుణ్యలగ్నమునందు పట్టబదుర్గిండయ్యె. బాగు
మీరగను. భట్టచాకిర్లకును పలుధనంబులనిచ్చె, బంగారుదాసంబు
బాగుగనిచ్చె, భూదాసములనిచ్చి గోదాసములనిచ్చి, బంగారుదా
సంబు బాగుగానిచ్చె, కాంక్షతీర్థగచాల కడదాసములనిచ్చె, రాముం
డు జగదభిరాముడైయొప్పె కొనల్యకును మొక్కి కడుదీవనలుబొంది,
కైకకును, బ్రహ్మిలై గడుమోదమునను, చోడ్యముగరాముండు సౌమి
త్రకుమొక్కి, గురువనిష్ఠకుమొక్కి, పరమమోదమున, తమ్మం
డున ముద్దుతల్లులందునభక్తి, గురువులన్నామాట గురితెచ్చుకండా,
దేజమై ఛప్పదేశంబులెల్లను, రాముడన్నామాట రాణించుండె,
భరతిలక్ష్మణులంతి పరగళత్వఘ్నుడ, తేరి రామునిసేవ జీయుచుండి
రిగ, కొనల్యమాదిలోన కడుసంతసంబంది, ఆనంగభరితమై యపుడు
తాబల్కె, కొడుకుకోడలును ఘోరాటవులనుండి, మళ్ళినచ్చుట
జాడ మాకుగల్గెనుగా, కోడలును కొడుకునే జూడగల్గెనటంచునా, కడు
సంతసమునొకడ కొనల్యదేసి, నావరంబులపండ్ల నాకోరికలునిండె.
నానోమ ఫలియించె నాభాగ్యమాలును, అపుడు సీతాదేవి అతలందరి
పద అతిభక్తితోనుండె నన్నిచేళలను సుమిత్రకును మొక్కి పొంపార
దీవించె, సాభాగ్యవితిగమ్మ సఖయనీవనుచు కైకకుమొక్కింగ
కష్టంబుదలపోసి, మనసులో నొకటించి మదికొక్కటనియె, అల్ల
కొనల్యకును పతిభక్తితో మొక్కి, కంగలించుకబల్కి కన్నీకొలకె,
కోడలా నినుచూడ వేమకాయెనుగా, నాపుణ్యమేమందు నాదుభా
గ్యంబు, అడవులయందున్చాలయిడుమలన్నియబొంది, నేడువచ్చితప్ప
నీవుమాతల్లి. అధికదుఃఖంబొంది అతివనీవచ్చిరివి, మాకుసేవలుసేయ
మనుచుమాతల్లిజలుననంబులలోనుంపడునాల్పుయొడ్లుండి, నేడువచ్చితివ
మ్మనీవుమాతల్లివనమృగములలోన దనుజమాయలలోన యెట్లుమెలగితి
వమ్మ యింతిరోనీవు, నామాటలువివ నాకుభయమాచుండె, నీ వెట్లుధరి
యించి, నిలిచియున్నావో, రాక్షసాంగనలెల్ల రమణీనిను బోపింప, మది

గలదితివేమొమాతల్లిని నవిధములం దైనయెంచి చూచినగాని నీవంటి నతియేది నిఖిలంబులోన, నీవంటివతిభక్తి నీవంటిగుణవతి, నీవంటి శాంతంబు నీదురూపంబు, నిజముగనులేదు నేతేయుభాగ్యంబు నీవు కోడలవైతి నేడు మాతల్లిలయితేను నాతల్లిలమ్మతోయేమైనా | చింతసేయగ జోకు యెంతమాత్రంబు మీరుశుభమాలబొంది మెలంగుడు నాతల్లి ! నామాటవివవమ్మ నాతల్లితాంత కడుచింతబడి నీవుకటకటబడబోకుకష్టమొందకనీవు యిష్టభాగ్యములు సకలకష్టములంది సంపదలబొందుదురు తోలుత సుఖమునుబొందిదుఃఖమొందుదురు కష్టసుఖములెందుకలిమి లేములు ఇందు కరవు ఈభువిమేనవారలకును, గుణవంతులయినట్టికొడుకులనుగని నీవు జగతిలోపలనీవు నంతసింఛదవు అని యిట్లు కొనల్య తన కోడలకుజెప్పి కొగలించుకనుండ కడుసంతోషున యాలీలగని సీత

శ్రీ రాముల రాజ్యపాలనము,

అలయ త్రిలవద్ద పాదసేవలుజేసి భాసిల్లుచుండెనరగ శ్రీరాముడుపాలన బాసించి రాజ్యమేలుచునుండ రాణింపుచుండ పెద్దయుండగ చావు నన్నకన్నదులేదు జారచోరులులేర జగములోపలను హెచ్చుగా పుణ్యంబులెల్లచోలులనిండ పాపముండగ లేక పారిపోయెనుగ నెలమిద నిరాలునిండాకురియగను పంటలన్నియువండి భాగ్యంబునుండి దారిద్ర్య ముచుమాట ధరిణిలోలేకను కరవుకరవైబోయె కనిపించకుండ పరశాంత వాంఛలును పరధనాపేక్షలును యెంతమాత్రములేవు ఎంచిచూచినను కృతయుగంబుకన్నకీర్తిల్లుచున్నది రాముడేగ సూమి రాణించుచుండ అలహరిశ్చంద్రుడు లాహరికన్నను రాముడేలుచుండ రాజ్యమంతటను

అంతపుర వర్ణనము,

శ్రీరామచంద్రుడుసీతాసమేతుడై బంగారుమేడలను బాగుగానుండవచ్చి వైశాఖ్యాదివరభూషణములెల్ల బరగియుండెడుచోట్ల సామలో నుండ నేలములెక్కి నాలీలాగ్యహమందు, జానకీదేవితో తానువర్తించె వేడు కిలదీరంగ విహరించుచుండిరి తూగుటుయ్యెలందు బాగుమీరగనువుల తోటలనుండపూజోణితోగూడ అంతఃపురమునుండ అధికమోహము దీరించుచున్నట్టి పావుగంబులును, సీతామహాదేవి శ్రీరాము

లుండ. అంతంతయనరాని ఆనందభరితులై, సతిపతులేవేళ సంతసింప గను కొడుకు గోడండ్లున్న నడవడంతయుజూచి అతిసంతసముననుండ నవుడు కొసల్యపురజనంబులుచాల పరమమోదమునుంచి, శ్రీరాము లున్నట్టి చెలువెల్లజూడె, ఆ కాలమున రాముడశ్వమేధాదులు చాతగా జేసి తాజగతిలోపలను, దుష్టులను శిక్షించి శిష్టులను రక్షించి జగముల్ల పాలించి జానకిరాము నాలుపాదములందు నయముగ ధర్మంబు దప్ప కుండా రాము తాను.

దేవతలు రాముని తిరుగ పిలువచంపునుని బ్రహ్మను వేసట, యేతెంచెప్పజలెల్లసంతోషభరితులైయుండగా, పాలనంబొనరించెపరమ ధర్మంబుపదిపదులునొకనూరుపదిచూరు వెయ్యేండ్లు పరివేల్చిపై నింకపై నొకవెయ్యి, పదాశంకువేల్చేండ్లు పరిపాలనముసేయు. కొద్దిదినములును యింకకొరతయుండగను, దేవలోకముననుండు దేవతలయూపస్మయొక నాటిసమయానచియించిరిట్లు నైకుంతవాసుండు వసుధలో రాముడైచాలలుగనుండి లీలడున్నాడు సముకోరినరీతి మానవుండైపుట్టి రావణాదుల జంపెరక్షించెనునలను ఆదినారాయణుండువనిలో నున్నాడు తిరుగ ఈ నైకుంతపురికిరాజేమి అనియుల్లుబ్రహ్మతో సందరును పలుకగావిని నవ్వి బ్రహ్మతాననియెమోదమునమునమునపు పుట్టమరంగ వెనుకరమ్మనుట కుమనము పెద్దలమైమరియేమికన్దు మత్సరతాపంబు మానవుండైపుట్టి మరువుచేనున్నామాడలేమిటికిక, మానవజన్మమన మరుపునొడున్నాడుసంసారిచందాని జగతిలోపలను ఒకపుకాయముచేత నైకుంతమునకొచ్చుమరియెవరు విసరానిమాట చెప్పెదను పరులెవ్వరికీకన్న పరమరహస్యంబుమాటచెప్పెదమిగు నూటిమీరగను సతి నడ బాపితే శ్రీరామచం

సీతపై నింద కల్పించుటకు బ్రహ్మ సరస్వతిని పంపుట.

[దుండు వచ్చుచూర్గముపుట్టునైకుంతపురికి, మునులోనాగు మరిమరి యుతలపోసి తనభార్యయగు సరస్వతినరావించి, విసవ భారతి నీవు వినుపింతు నొకమాట భూలోకమునకేగి పాలికోసపు సీతపై కోపంబు శ్రీరాములకుపెట్టి యొకబాపునకుజేయు మిరియో నీవు అధికదోషించి అగనామశ్రీరాము చెకబాపుటయు సేయుమితికోసపు దోషముచిన

పడుచుకాలమునందు పతిని యెడబాటన్న సతియేలుట మళ్ళిపతికి త
ప్పొను, వయసుకాలమునందు పరచోటనన్నట్టి. మగవనేలుట మళ్ళి
మిగులతప్పొను, చాకల్తోడతేనేమి జాతియేదైతే, నీతిగావలె కానిజాతి
యేమోను. తాతతల్లమలకీర్తి తప్పించి యీనాతి, మళ్ళియేలుట నాకు
మంచిగాదయ్య, తప్పుయితే పెనుతాను రనమయితే యస్తాను యింతి
రజశకు రాముని నిందించుట

గావనాతినేలుకోవయ్యాఅలనాడు రాన ఒండాసీతనుగొనిపోయిలంకలో
నిడుకొనెశంక లేకుండాతిరిగి తేచ్చియుసీతపురములో నుంచుకొనిమల్లి
వీలుచుండెను మహారాజగనుక । పెంచెరువునీళ్ళకును పెద్దింటి నడవడి
తన్ని లేకనుమాట ధరణిలోగలదు । అధనామంతులను అనరుదగ్గరగాని
వనితలివతలయని ఆశమానెదరాఅలాగుననే నేను అపకీర్తివొందంగ,
వెక్కిరాముడిగాను విరజియ్యమీరు । అని యిల్లు రజకుడు రోషమున
బల్కుచినిరామచంద్రుడుతన మూర్ఖుడైదే మిన్న వెవేగ మేగిదబడ్డ
ట్లాయె!కన్నులకేకట్లు గప్పిపట్టాయె । తనమూర్ఖతాదలిసి ధరణిపై
చూచెనుమరిమరిదుఃఖించెననుకొనెను తప్పులేయియక నేను ధరణి
లోనీలాగుఅపకీర్తిచెల్లెతిసకట యేమందు వెరివనమాననేను వెలచిదెచ్చి
తిగానే ఇంతకంటెశని ఎద్రైగలడ! తాతఅపకీర్తి పెండ్లిదశరథుల
కీర్తి యవిరెండు చెడగొట్టవలభింపితిని కావ్యవంశమునఘన ఆత్మల్లిటి
కీర్తి । చెడగొట్టితిని నేను చెడుమూర్ఖమున ! యిమ్మోగులమెల్ల హీన
నొందంగ ।వలబుట్టితి నేను యిమ్మోకిమ్మోల । రఘువంశమున నేనురాము
డయిబిచ్చింది । మచ్చదెచ్చినవాడిమాటలేటికిల । చాకగోడునీతి నాకు
లేకపోయె । ఏమనీయుదుంక యెందుకొచ్చెను । నాకుమూతి పేలని
లోకులాడవరంట । నాడె జానకి ఎందుకనాడరాదా । నోరుమూయగ
వచ్చునూరువిధములనైన । లోకంబుమూయుంగ నాశశక్య బా మనసు
వోనీలాగు మరిచాలవకజెంది । దీనుడయిరాముడు తిరిగి తావచ్చె । అతి

రాముడు రజకుని వచనంబులనుజూచునట్లు

దీనుడై రామాదంతాపురముజేరి తమ్ముడు బిల్లులుగగ్గరనిలిచె తమ్ముడా
లమ్మగా ధరణిలో విసరాసి । నిందపొందితిని నీతి యెందుకీ బ్రతుకు
దానశక్యరుదలున దశకంఠుడనినాడు । జానకిని కొనిపోయి తానుండు

కొంగి పెళ్ళిమనమా సీత వెదకి దెచ్చుటనివును తప్ప జెట్టిరిచాల ధరణి
 లోపజలు | మనతప్పుమనకింక మరిగానమైతిమి | ముందు దెలియకనిట్లు
 మోసపోయితిమి నునవట్టగానుందునామరియిట్లురజకుండు | తప్పుబట్టె
 నుచాల చెప్పరాకుండా | అలాగునేలోకు లెందరంటున్నారో | యేమిసే
 యుదునిం నెంద జొచ్చెదను | యికనయిలత్తుకాయలదుంచగా రాదు
 సీతవడవులనించి శ్రీఘ్న పువరమ్మా | మగువ నక్కడదించి మగువ నే
 దెచ్చితే | మనమిచ్చిపోకుంది మాట లేటికిని అనియిట్లు రాముండు తన
 నోడ బలుకంగ | నిమిత్తముడు చాలగను దుఃఖమొందె యేరిరఘు
 రాగు నీ కేళిబుద్ధులు | పులమాటలు నీవు స్థిరముగానెంచే | మరియు
 చాలనినాడు ముగియ్యుచుదలెన కల్లు తాగెవాకులెల్ల నీలాగు నోరు
 కొచ్చులాగు కాదుమాటలబల్క | అవినిక్కమునీవు అనదగునయ్యా |
 గావగాదులబంపి తను పిసిగనునీవు | జనుమధనమందు అవునుంచ లేదా
 కిందరలు మొకలై | కింపునఘుండరును | గంధర్వయకులు కనిలిరా
 లేదా | నదిగానాయువుజెల్ల నా ఛలా రాలేదా | అవ్వనసువులుకూడి
 యపుడరా లేదా | బ్రహ్మ గుణవ్వేళి బాగుగారా లేనీతామహా దేవిసెలవు
 చూచుటకు వారిలోగూడి ధీరమానసుడైన | మనతిండి దళింపును
 మరియురా లేక, అందరును జాడంగ అగ్ని దేవుడుదెచ్చి, అప్పగించెను
 మీకు సద్భుతంబుగను | ఆవలమధ్యమందు అంతసేపుండినను కనులు
 యెర్రగలేవు కాంత కావేళచీరమాయగ లేదు చెమటబట్టగ లేదు పా
 లు పైపుప్పాలచెలుపుపోలేదు | మేనుచాయలుకొంత మెరుగుదూలగ
 లేదు | కనులు మాయగ లేదు | కాంతయావేళయదిజూచి మనతిండి
 యద్భుతంబుబొందె | మనమందె నెరగరిది మననోడబల్క, అతిపతి
 వితరయైతదిలక్కిసీత | నిందతేసితి విప్రాదేవి రఘురామ | యీ యింతి
 గోపించియివును శశిముదితే | మనవంశమునకు హనివచ్చునుగా అని
 యిట్లు మంతరి | అలకామగోపించి | గోడలనుదీనించి కొన్ని తాళేప్పె |
 అటువంటి మాసీత మాశ్చర్యముగనేను | తప్పులున్నావంటె నొప్పుగా

సీత వడవిగొనిపోవుచు రాముకు శమ్మునో జెప్పట,
 నీకు ఇదిమాదిగా పెను లెన్ని జెప్పినగాని రాముకునిని మోముదిగ
 వేసె అలవరఘుతిమాయా మది యెట్టిగోగని | యెన్నిచెప్పిన రాము

డదివినకాయె, పరువడి లక్ష్మణుడు, మరికొన్ని జెప్పగా, ఘోషమున
 రాముండనియె రిమ్మనితో, మాదుమాటలు మరుపల్కరాదింక, పగలి
 నడవు కిప్పుడు పంపించిరమ్మ నాయందుభక్తిగలసేయంతవానికి, ఉన్న
 మాటలుబలుక యెందుకోయయ్యా, అన్నమాటలకును అతిభయంబు
 నుజెంది, యేవిధంబున, నేను దేసి గొనిపోదు, పరునాల్లుయేండ్లు నే
 బలువనగబులుతోన, తల్లిభాసనచేసి తొల్లినేనుంటి, వదినగారనుమాట
 మది నెంచకొకగ, నాతల్లిచందాన నన్నుదీనించు, అటువంటిసేతి నేనత
 వినిదిగనాడ, యెట్లునమ్మకబొందు నేమిసేయనును, మరిమరియు
 దుఃఖించి మనసునీలాగు, కటకటబడిచాల కన్నీకారువోలుకా, రాము
 డంతయుజూచి మోము దిగ వేసుకొని యేమి లక్ష్మణునిపు యంతించింతిం
 పా, ఒకయుపాయముగలదు యొకటంచుసోచినా, ఆనెంబునీవు అతివ
 కొనిపోమ్మా, మాదుమాసమలాయె మదితగర్భముదాల్చి,భవంబు
 యేమంచు బహువహస్వంబు, గర్భములోనున్న శాంతలకొకనాటి,
 వాంఛలుండునటంచు వాడదురు జనులు నీ కేమివాంచని నెతనే
 నడిగితే మునిపల్లెలను దిగగచూదితగోరెనుగా, ఆనెంబునీవు అతి
 వేగగొనిపోయి, బాగుగావనమలోపల విడిచిరమ్మా, అన్నమాటల
 కెల్ల ఆశ్రయోపాదగంది, నీతననకునే సామితి) యపను, వదినానికి
 సామితి) రామాజ్ఞచే గర్భవతియుగు నీతను అడవికి కమ్మనుట,
 చాలవందనంబొనరించి, వివరమ్మనామాట వినిపించెదాను, నీవుగోరిన
 కోర్కె నేను సేయునుటంచు మాయన్న సెలవయ్యె నుగువనోను
 నామునులు పున్నాచోట మదమలోనిమనూని, లింగివర్తువుగాని తల్లి
 విసరమ్మా, మాయన్న సెలవయ్యె మళ్ళించగరాదు, నీత నాలోనిపు
 శీఘ్రమున రమ్మా, నుడిచి కన్నునడిల్లు మరిమరి జెప్పగా, మరువ
 సంకోషించె మగువనీతమ్మా తానుగోరినరీతి తప్పకు జాయివుడు, చే
 యుచున్నారందు చెలియమోదించె, మదిలోనుమోదించిమరియత్తలకు
 నెల్ల దండంబునుజెల్ల తఃవికీగను, కొనల్లయిదియేమి కనుచిగి)మో
 యంచు,కటకటంబడిచును కన్నీకల్లు సామితియునుచాలచోద్యంబ
 నుచుతాను, మదియందు వెరగంది మరియునుఁబాడె, ప్రకనంకోషించె
 కడునమ్మతమనొంది, వనమ్మాని కల్లమని మదిలికినించె, గురువసిష్టుని

మొక్కి గురుభాగ్యమైనట్టి, ఆలయరుంధతి కల్గవుడు తామొక్క-
 తగు బాహ్యులను మొక్కి తగు పెద్దలకు మొక్కి శ్రీరాములకు మొక్కి-
 తాబయలువెల్లె, పట్టవాసులుచాల పరగుంపులుగూడి తమలోన
 దుంఖించితమరిట్టులనిరి బలువసంబులలోన పదునాలుగేండ్లును, మిగుల
 కష్టమునొందెనుమగువనీత, గిక్క-సుం రాజైన రావణాసురుజేత, బా-
 ధలపైయబొందె బరగయానీత, అదికాలమునాడు అన్నికష్టలొంది
 యివుడును లింపము కేగుచున్నదిగా, పుట్టిది మొదలుగా భూపుత్రి
 యెన్నికష్టంబులోబొందె కలుకటాయనీతి, గర్భంబుతోనున్న శాంతనడ
 వికిబంప, తగినన్నిమాటలు తగినట్లు దామె, రాజలహృదయంబురాయి
 తోనమమండు నాడునామెతలెల్ల నేడుజనుయ్యె పురజనంబులుచాల
 పోకిషు మాలాగున, అల్లడిచిరి చెప్పతిరముగాకుండ, మరది వెనువెంటను
 నుగుననీతా దేవి, అల్లితోవుచుమండ తాపసములొకి, అడవిలోవలజొచ్చి
 నిలవ వాకనీత తదబడుచుపాడిమూలెల్లడింపుచును, కడురాళ్ళచేచాల
 కాళ్ళపగలతోచ్చుచును, గునుచాల ముంకికంటిబను యెండచాలా
 తగిలియింతింపుకేక, నీడినులును జె దారిపోవుచును, మేనుగడగడ
 వణిగిదీనిరిని పోచుచును, నిలువెల్లనీరుగా తల్లకిల్లె, అదిచూచి లక్ష్మ
 నుంకితిహాని పొనుబొంది, మెల్లమెల్ల పడచి తల్లినిమ్మనెను, అడుగడు
 గునను నీతకడుమఃఖుచుచుబొంది, పటింగిమునలపోసి మదినిట్లుదలచె
 వసములందుననిన్ను ముంపెల్లె కుబోన, యేలగోరిరినింక యేమిసేయు
 చును ఏమిగావలెనంచు రామునిగీతవేళె నాడె యేమిగోరకా మతిభోయి
 నేను, ముంపెల్లెనుగోరి ముంపెడమూర్కి, యింతికష్టములంచు యె
 గుగనెరినిగా, నుంచుచెలియయిట్టి మూఢమానవులింక, ఆతిమఃఖ
 మునుబొందు రాశ్యకృనునీవె, అది వానిబున్న వినియన్న మాటలు
 యోసుకండచుముందు యింకగాకుంట, తానేసుకొన్నది తాననగానిం
 చకా, తీరవంచుచుమును శ్రీరామాపులు చేడచు కొన్నది నేననుభవిం
 చక, మరియెవరినిబొందుములు లేటికిని, పువమిగులులుమోసి భూపు
 త్రికడలేక, మరదిలక్ష్మనుజూచి మరితాబల్కె, యదియేమిలక్ష్మగా
 యితదానామునట్టి, నీరుపుగ్నావోయి అపునూపు అనియిట్లు ధూ

పుత్రిచిచ్చలచ్చటజూడ కొలనుముందరగాంచె కోరినట్టులను, అకొలను
యందున్న అందమంతయు దల్ప బ్రహ్మదేవునే కైసపాటిగాదన్నా పార
సంబులుగలవుచక్క)వాకములును । కొంగలందుచులవు కోట్లకొలదిగను
కలహంసలునుగలవు జలధరంబులుగలవు జల క్షుద్రచోట చాలగాగల
పుగంగయమునయుగూడినంగ మైయున్నట్లు అతిసరస్వతిగూడియందమై
నట్లు తిరువేణియనొప్పి కేజమై వెలుగొందు । నిర్మలంజైనట్టి నీరుతా
జారె । కలువతానుగలతోనులదూగి యున్నట్టి । కొలకుచేగువతాయి
కొమ్మతానపుడు తినతోయినవాది తాలంబుచల్లార్ । పొదిగొన్న
తానుపుచ్చుకుంటుండె కామరెన్నుకజూట మోయ దిగ వేసుకొని ।
చాలదుఃఖుది మది బట్టుతి కొలవనీటుగానీలు నిలకాచెంబులతో ।
ఉదకంబుననుదినదితొన్నకను జలువచున్నదిన్ను యడవిగోనీలాగు
తనచేతులతోనిరుతాబుచ్చుకొనియె బల మేలె గాఢాయనుందు
నీనీతిపాపానాది బుయ్యెడు నామెవకక । ఘురామ గిమ్మడు
మిగులదుఃఖ చుచు వదిలెగానిజూచిముదహ జెందకను । చింతమాను
నీవు ఎంతదూరమాలేకు । మునివలెయుదిగొయ్యముందునున్నాది మెల్ల
మెల్లగరము మేదినినుతనీవు నేనయండంగనెంకనీకుభయమేమివనము
చూచుచునీవు మనసుసంతోషించితిన్నితిన్నగొమ్మ తల్లిసీతమ్మా ।
అందునిందునబోకయింగనందునబోక దారివెంటిరమ్మ తరుణీలము
భయముజెందనీవిబాగుగానా వెంట । దారివెంటిరమ్మ ధారుణీపుత్రి
పొన్నమానులుజూచుపొలతిసినిచోట పోకమానులుజూచు ప్రాకటంబు
గనపావృక్షముజూచు సఖమనీవిచోట । తాళవృక్షముజూచు తరు
ణేందువదనా । హింగాలవృక్షంబు పిందుచున్నదిజూచు సంపెంగవృక్ష
ములో చాలగాగలవు । మాలేడువృక్షములు మగువయవృటజూచు నే
రేడువృక్షములు నెలవజూచితివా దారికేళముజూచు నాతి నీవిచోట
తిమ్మమాదికెట్లు తెలియకవిజూచిభర్తూముగజూచు కాంతనీవిచ
టను కావంగవృక్షములుకలికజూచితివా తింత్రీశివృక్షంబు దేవదారులు
జూచివర్చులికపులిపారిజాతములుజూచు । అశోకవృక్షంబులివధక్క
చూచుపొగడమానులుజూచు మగువనీవుచు । మందారములు జూచు

మామూలము బహుముఖము. వలదొకముఖముగాను వదియుచుటను గేను
 'మామూలము'గానే కావలెను. అందుకని గ్రామమును గానరావలెను
 'చిన్న'మూలములుగాను దానిమూలములుగాను గ్రామములుగాను
 దవా, నీరన్నియులన్ని గ్రామములుగాను వదిలింపి

பக்கமாவது தாயகமாவது தட்டை நிரக நிரக

[illegible]

విద్యోగముగా, విద్యవిదుభావము మోవిలక్ష్మణుడు పాండవరూపి తల్లి
మందుడు. అయితే కిందమా కుశల కాని అవ్వలించెడిగాయమేదలో
పాన్పునుండెడిది. అయినవలయులోను పాండివనకట యూరూపి విడి
పించి యేలాగు చేసాడు యేమృగములు అదినునో యిప్పు కిచ్చోట బనక
పుట్టినివిడిచి నవనులోనిలాగుకిరిగి నేనయోధ్యపురి కెట్లుబోదు పుర
బనమలోకే పొంది యేకంలేను ఏమిచేయుదునిక నేమిసేయు
మాను, తల్లులకు నేమందు తమ్ములకు నేమందు, గురువసిష్ఠులకు నే
యేమందుమాను, నవములో దిగనాడివచ్చినావంటేను, పట్టణవానులు
చాలదిట్టుదురుకన్ను, యూసీరికునుతప్పుయేమిలేసంటేను, రఘురాము
గోపించె మిగులనాపైని, రాముశేలపులుతప్ప రాదంచుభయమొంది
మగువనిబడించిలే మిగుదిట్టుదురా, అన్న శేలపులుతప్ప అతిభయం
బునుకొంది, సీత నడవలసాలు తీసోదలచె, యిదుగో లక్ష్మణుడింక
వదినెగారినిగోరి, నవములో దిగనాడవచ్చిరాడంచు లోకనిందలువచ్చు
ప్రాకటంబుగనాకు యేమిసేయుదునిక యేగనిబోదు అటునాడగా
దప్పు యిటునాదిలేతప్పు, యేతప్పుబడలేక నెదుటుచ్చేదను, తన
యత్నములుగాని దైవయత్నముగాని శీతనడవుల పాలుకేసె వైరంబు
మరియేమి కుకరాదు మాటలాడగరాదు దైవయత్నంబైన తప్పింపలేరు
అని ఇట్లుకలపోసి అధికదుఃఖమునొంది యిదియే సమయంబును మరది

రామాజ్ఞను శాశ్వతము మైవాసి చెట్టుకుగట్టుట
 లక్ష్మణుడు, అలనాడు రావణుం డతివ నినుగొనిపోయి లంకలోనుండు
 టకు శంకసేయచును, తిష్ఠబట్టిపారి చాత ధరణిలో ప్రజలంగ
 పట్టవాసంబున పల్కిల్లునుచు, రిచకుడన్నమాట రాముండు వినవచ్చి
 నిన్ను అడవిలోవిడచినను చిత్తవైకుంఠము అనుటకు నేను లడకదుఃఖము
 జేచి, యెన్నిజెప్పినగాని మన్నించకుండ కంఠకోపముపనిన్ను యందు
 దెచ్చినవాడ, నామీడికోపించి న్యాయముగాను, పాతినీ నయాధ్య
 పట్నంబురాకుమీ, మీయన్న సెలవయ్యె నుగవరయించు, శాశ్వత
 మలపైని తాంబూలును వాసి నీతివైదింపేటి చెట్టుగట్టు, అతివ నిది
 చేటి ఆవృత్తకొమ్మకును, వేల్పాడగట్టి యటులచింతించె, ఈ గాతి
 నిలుపించి యేలాగునాచు, నీవృగంబునునో యెల్ల డిచ్చోట
 జనకపుత్రిని యటుపెసమ లో దిగనాడి, చేనెలు జీవంతు నిండువేడుకను
 ఆడువారినిటుల అడవిలోదిగనాడి నిరిగిబోవం నేలతెచ్చు దోచమగా,
 నీత నడవు పాణిజేసెన్వచ్చనాచు, యేమియు ననినక ఎదురొచ్చెదను
 అనియిట్లు తినుచాల మానసులోనుండుచి, కనియన్నయోసీతి పాదంబు
 లకును డండంబులర్పించి ధరణి రాజశము, న, ప్రచలంబుల మ్రొక్క
 తాను బయలెల్లె, పదజాలల జూయి బ మాఖములబొంద నీ నీవమా
 యెసని చింతించిమిదిని నొకరినాచు పాదంబుల తాను పవగ జేసి, దిరిగి
 నీతాజేవిదరికేనుండె, మత్రింబ నేపిడి నీవము నడవంగ, కడు
 చెమటలప్పుంగ పుకరుకొడును పడుచు నీమచు తానుకట్టంబులొ
 జొచ్చె చిన్నలోపుమ రాముడన్నరాక కచ్చెచ్చెనె ధము నెంత నే
 కొనిపోయి, పామలొకరినాడి నెచ్చెచ్చెనెచు, అన్నచదిమాలకు
 అలిపీరుపియ తాను, తడిచాకాకి నెచ్చెచ్చెనెట, సామిత్రిచింతించ

పొరుగు రాముని మాయల

నభవామూలములుంబుచి మరలముల దోచనిదిగను, తిల్లికొనల్య
 యును తనకోడలనుగలచి, దుఃఖించి మరలముల దోచనిదిగను, సుమ
 త్రయుచాల శోంపుమరలము, క్షాంతిగోపించి కడుమాదముతను
 మంత్రిపుంగవులంత మదిచాలగానుండ, గురుభాగ్యగుడమూను గురు
 చూడెనుక పట్టావాస నివాసా శోనముకీరి, తిట్టనాని రాముతెనె

లేకుండ అంగరిలులాడంగ నాస్తిలోదుఃఖించిరామచంద్రుడు తాన మోము దిగచేసి, వసిష్ఠుడావేళ వారిందిఅందరినిమరికొంతించితినిచిమిరియనిల్లుయె యెజ్జాదికశువులకు నెంచి నేటివే భార్య లేడిగాడు పరమాధర్మము, అదిగాక నీవిక ఆలవ్యమునుమాని, పెండ్లి వేగముగము పెండ్లాడేను, సాంప్రదాయకమైనా సంబంధము ఒక్కచిన్నదాని పెండ్లికే నీమాయననిజము' అని నున్నాడుజానకీన పెండ్లాడిఅగ్నిసాక్షిగనందున అనొకమాటనీవుగాక వేరెనెలతకోరని నమ్మకంబులు చేసినాడు బల్లిదని, మళ్ళికేపె డ్లాడి మాటకప్పుచు, ససిష్ఠులొక్క ననుభవ్యురందు గురువుతావనినాని పాముమోదమునొంది అంగగు నీతవలె ప్రతినిశేయించె కనుకంబునీలో కాద టుగడుపుచును రాజ్యమేలుచు నుండె రామచంద్రుడు, ఈలోగనుగాముడే చుండగాభూమి వినుడి ఇక్కడ నీవృతాంతమెల్లము. మూడవభాగము చల్లనీదిలో విడిచి నీతి సామిగ్గినిగానక ఆ శపఠమును చూచుట

తెలివొంది యానాల్గుదిక్కులనుజూచె. మరిదిగానక తాను మదిచాల చింతించి యెవగెల్లి తాచిలచి యె దుగానకను వశిష్ఠుని నీతివల్ల అనినెంబడితిరిగి, వళ్ళి చ్చా చల్లనగుగునేలచె, వారిదిట్టగా నీవు మరియొడుజాతిలో, తిరిగిరావునీవు తెగునాకిప్పుడు వమ్మగంబుచేతనే మాయెకోరాంచు పలు వెకంగుల దుఃఖపడియె నంటును అతిదుఃఖములబొంది ఆకాశములబాడ, పల్లె బుకనిసించె బలశాఖవయిని, ఇది యేమి ఈవింగిఎచుపెట్టెటలంచు, కావిప్పిచదువుకోని ధగవై జడియె బలుమాధ్యతాడెంది నేనీసివాలుగుటకల బాదునునుచు మది నెట్లుకోకింప వొడగ ఎందుకీజన్మలబు ఎండ నీ జన్మకింక మందు వెలియ కనుగు కం దుకోచ్చితిని, ఆడజన్మము కన్నా అనివొన్నామని యెట్లవై మేనుచు బుధులు బల్కుదుని, వాడు జన్మనమాట నేడుజన్మమును వయసయు దునిక యెందునొచ్చెనను. పాపజాతి బ్రహ్మ దుఃఖములబొంద వల వుట్టించెనో యింతిగానున్న నాండ్లి జనకుండు నన్ను పెంచేవాడు, ననిత కన్నముంచు యెగునయితిగానిం దీజనకండు నాకిరిల్లి భూదేవగా, మామ దశరథరాజు వాటిదిట్టగాను, కౌసల్యతనయండు కాంతుండు నాకంచు, వేయివేలకతులచేన్దిరిపిగితిని, జటువంటిసంతోషంబునుండి

నెల్లప్పుడు, అపదలుయేతెంచు బాళ్ళర్థమాన మాయత్తకౌసల్య మని ముద్దుజేయెను. అటువంటినాముద్దు అడవిచలాయె అనియుట్లుభూవుత్రి మనసులోదుఃఖించి, తన మరదిలక్కణు దయకాలితలది, అడవిలో దిగనాడి అతిమోదముననీవు పురముజేతివయ్య పరమధర్మంబా, నాడు వనములలోన నాతోడనీవుండి నన్నువికనాడంగన్యాయమానీకు జెప్ప కుండనీవు ఇప్పుడెళ్ళగవెల జెప్పి లేవత్తునే సిగ్గునేడలి మీయన్నకో వాలు మెల్లమెల్లగనీవు నుల్లిచలేవైతిమఱి నీ యిట్లుగా నామనంబును చిన్ననాటనుం డెరుగుదువు తగనిట్లుజేయుగ ధర్మమారీకు బలువనం బులలోను పాపంబునునకుండా దిగనాడుట నీకు పరమధర్మంబాబెగడిం పగానేల యిప్పుడిచ్చటనాకు, నాపాలిదెవంబు నన్నింతిజేసె, ఏమృగ ములునైనా యిచ్చోటకే తేంచి నన్ను యివుడువంటే నాభాగ్యంబు ఏమృగమురాదాయె ఏమిసేయుదునువృ బలుతేరంగులనీకా, విలపించుచుండ, అంతటసూర్యుడు అస్తాదిదరికేగె, సుదతిదుఃఖములైతిజా తునన్నట్లు మావంశజనికొంతి మరియిట్లుదుఃఖించి, చూడలేననుమా ద్ది సూర్యుడునుగ్రుంకె, కడుదుఃఖమునసీతి కన్నునెర్రగనట్లు సాంధ్య రాగముగప్పె జగతిలోపలను సీతదుఃఖమునొంది చిన్నబొయినీతి వదిలిక్కులు గప్పెనపుడు చీకటులు సీతకన్నులునిరు జేమకుట్టిపలాగు. చుక్కలనిరయించె వెక్కనంబుగను గాఢాంధకారమ్మకమ్మి పండున సీతి పెక్కువిధములదాను భీతిల్లుచుండె, కటికచీకటితప్ప కానలో నున్నట్టి మృగములన్నియుచాల మొరిగుచుండెనుగా వనములోనున్నట్టి

అడవిమృగములు జనకజను గాంచుట,

వనమృగములుకొన్ని, సీతయుండెడి చెట్లచేరువకువచ్చె చుంపియుండె డిలాగుమరియప్పుడాలించి ఆహారంబువొరికెనవి అతిసంతనమునావుండ తీకములన్ని నిండువేడుకనొందె భల్లూకములకెల్ల ప్రబలిమోడంబు సిం హంబులవికొన్ని చెలగివేడుకనొందె శరభంగులన్నియును పరమమోద మునా యవియాదిగాగల యెల్లమృగములగూడి చాలనాహారంబు భక్షింతుమనుచు దరిగినీయేగంగ దనకొంతిప్రవలెల్ల కనుగొన నాళ్ళర్థ

శరముగాదోచె, మెరపు మెరసినలాగు మీరెల్లగొలువంగా, కనులాడగ, లేకతన వ్రవోణచుకును, గడగడవణకుచును కారుమ్మగములు కొన్ని జేరబోవగలేక దూరమేగుటచే భయించుటలుమాని భయముజెందుట గాక ఇంగితజ్ఞానంబులేలపొడమెనుగా జ్ఞానంబులేగాద జానకిని పొడగ న్నమడుజలాడిన లాగున మాట లొచ్చెనుగా మాటలన్నియు వచ్చి మురిగగరణోయి సాష్టాంగములుజేసి సకలజంతువులు, సాష్టాంగములు జేసి సకలజంతువులెల్ల యంతినిరగెల్ల నెరిగింపవమ్మా. మాయమ్మ, నినునూడ మాటలొచ్చెనుమాట యింగితజ్ఞానంబు లెల్లబుట్టెనుగా, సా మాన్యరాలయిన నదివిగాదోయమ్మా అదిలక్ష్మీకాంత వేదవోయమ్మ బ్రహ్మపట్టపురాజ భారతీదేవివో, చంద్రకాంతవో నీవు చానరో జెవుము, లోకమాలివునుమ్మి మాకుతోచినమాట. విష్ణుదేవుని కాంతిలే జెప్పితిని ఇతి నిన్ను గనుగొన్న సంతోషమాయెను, యెరీతి నీ తెరంగు యెరిగింపవమ్మా అసియిట్లు మృగజాతి అటుమాట్లాడగా మిగులదుఃఖమునుబొంది మగువతాపలిక ఏవలే నేనయితేను యిక ఏమి మీకెల్లబాగుగా ననుమీరు భయించరయ్య మీ కాహారంబైతే నాకు పుణ్యముగలుగు, నను వేగవీక్షించి వినరయ్యమీరు పతియేలనలు నంటి సతినులదనందుకు మీకు ఆహారంబుమేబునాకగును నా పేరు

నీత మృగములతో వృత్తాంతము జెప్పట

నీతండు నాతిండ్రిపినకుండు భూదేవిమాతల్లిపుణ్యత్వలారాధరణీశతిల గొండుదశనిధుడుమామామ మాయ త్రకొసల్భమరది లక్ష్మణుడు భరత శత్రుఘ్నులే చరివార మరదలు వానాధురఘురాము వరవణ్ణండు, కైకసుమిత్రకొన్నతో నావారునాకు చిన్నతలు మీకు చెప్పెదను వాసిష్ఠగురువుమానంశంబునకు నెల్ల సుమంతుడేమంకిసూర్యవంశము నకు అతిసుందరయి ఆయోధ్యపట్నంబు కాఫరస్థలముగాదీపించుచుండు పురజనులమీల భూమీశుడునమ్మి అడవిలో నీలాగు యెడబాసినాడు, మరదిలక్ష్మణుస్థిమరినను గొనివచ్చె యిచ్చట నేనిదించనేగె నాతండు, ఉన్న చందముమీకునిన్నవించితినియ్య ననుభయించండి యన్నిమీకేలశీతియన్నియుజెప్పి చిన్నదోపుటజూచిఘోరజంతువులంతభోరుమనియేప్పి కటకటానీకీంతకప్తమెందుకువచ్చె మేముజూడలేము భా

మనోనినుఘోరవవముననిన్ను ఈరితిగావించిదీనుడై శ్రీరాము డేరిశిరుం
డనినంటి కాంతను యూనిధంబు బ్రహ్మ యంతగ న్నాసెను నెంతపాపంబు
నూయమ్ము; నజాతమాటలన్నియునచ్చె ఎంత పుణ్యమునూ యిప్పు
డిచ్చోట భూపురినినుకూడ పుణ్యంబుమా య్యె శ్రీపరబ్రహ్మండు
నెంచి తేసితిమో, పదునాల్గు శాలవరికించిజూచి గానివంటిపతిపతియేది
నిఖిలంబునందు నెరిసిజూ కంగరిండు వేళక బుట్టెనిన్ను భక్షణ సేయనేర్చు
మామేను నీపాదపద్మములు నిరతంబుగొల్పదు బ్రహ్మచోట నెమలిచి
యుండెవము మునిపాదముల సే నిరతంబుదొరికి లేకనులంబువులూనున
కనుపించుమాకు నెంతమాత్రమునీవుచింతల కళాక మేముండగనీకునే
తిక్కువగ నేమిగావలెనన్న భాయినిమణినికు తెచ్చియుత్తురుమేముహె
చ్చు వేడుకలు ఎచ్చటికేగవలెనన్న యచటికోసమోయిరినీ పాదములు
గొలచియుండెదము, భయముజెందకు మమ్మ బాగుగా నీవెంట నెకజే
యుచునుందు మేము నిరతమును మృగములన్నియుగూడి మిగులధీరతి
బల్కుకొందఁ డునుబోయికొమ్మతాబలెమీకుపుణ్యంబుగలదుమేటి
జంతువులార ఈవరమునిపల్లెలెందైనగలవా కల్గియున్ననుగాని కలతెర
గంకియునునెప్పి వేగమేనన్ను చేర్చుడియంచుపల్కినంతట బాలపరమ
మూదమునొంది నీరకులు, వామిలై జంతుకాలములు, వరమునొద్దుం
డైన వాల్మీకు, స్వట్టిపల్లెయొక్కటికలదు పాననస్థలము, యేనుబరామడ
గలదుననలోకసుందరీ శీఘ్రంబుగానందు జేర్చినచ్చెదమా, అనియును

మృగములు నీరను వాల్మీ కాశ్రమమునకు దోడ్కొనిపోవుట
బల్కుచుచోట్టు వెడలిందినడిపించుచుండెనానట్టిడివిలోనుక డి వైపున
కొన్నిఎడమవైపునకొన్ని వెనుకముందరకొన్ని ఘనరంబుగనుముండి
జంతువులెల్లగట్టి కావలియుండి నీరమెల్లగవడువకెసెనచ్చటను, నుండు
తేనిచోట ముదితనడిపించుచును రాళ్ళులేనిచోట రమ్మమాసల్లి, నీరు
త్రుడినచోట నెంతనేగానిపోయి కంగన్ననముసేయగాజేసిమరియు అకల
న్నన్నజే అతిసుధులైనట్టి ఫలములుగొనివచ్చి భామకిచ్చుచును యెం
డగలచుచోటలెల్ల సీతాదేవి, నడిపించె వనములో నానాటికిని ఒక

వాల్మీకి నీతను గాంచుట

క్రొనునొకనాడి యొకనాటియ్య దునే, యొకరెండు శోసులే యొకనాటి
యందా, మెల్లమెల్లన నేది సు గూడి యెల్లగోటా మృగములెల్లనడ
పించె, గాత్రీశేళలయందు రానా దేవికిచుట్టు, వనమృగంబులుచాల పా
రాలయిచ్చె. వనము లొక్కొక్క మాలేతనచుట్టునుండగా, మటియేమిభయ
మానునుగువనీతి నాభయభక్తులకునునీతపాదాలుగొల్పుచు మృగము
లన్నియుఁగూడ వనములలోను, ఘనముగాడెబ్బదామడయున్నవనము
లో, మానవా ర్మీకునున్న మనవల్లికొచ్చె అప్పుడావాల్మీకు లంతదూరము
నాచి, వరగువెరగువనీతినికేసుదెంచి, కౌగలించుక తానకన్నీరు నా
లుకంగ. ముంతకష్టమునీను ఎదుకొచ్చెనుగా, అనియిట్లు వాల్మీకుడడిగి
నంతటిగా నెకనుదూఱుముననీతికౌవునునియేద్య, బమిరోదనమునేయవ
కెడి. ఛించుచును, దివ్యవృష్టినిజూచె దేవిచందంబు, బ్రహ్మపాశుడుగను
క భావించుచూడంగ, చాంచుదరిగేగతులు మునికిగనవచ్చె, అదియెల్లతా
గావించి యాశ్చర్యమునుబొందియెరిగియెరుగనిలాగునింతి. శోబల్క మా
యన్నావినవమృమానపులకేప్రద్య, కష్టసుఖములురెండు కాలములుగల
పు కడయెల్లకొలలాగు గడువడవరికైన, కానున్నవనుల కాకపోవ
వ్మా, యెంత. కలకయినహెచ్చునగ్గులగలవు, మదిలోన చింతించ
నూయిమా కల్లి, మాపుత్రినీలాగుబోంచిమునివరుడు, చల్లనియుడకంబు
నఖయకిచ్చెగా, మునికాంతలందరునుము ముతో పుకేగిన మధురఫల
ములుదెచ్చి మునువకిచ్చిరిగా, ఫలాలనుడుగక ఫల హారముగజేసిగంగ
నానని. నీకాంతచెల్లగను యొకచోటగూర్చుండియొకమృగములయె
ల్ల గావించుచుదిగొనభావించుచుల్లె, మీనహాయముచేత మేలుబొందితి
నెను, ఘనమునీంనుకనూడగల్గె నాకిప్పుడు, యేవిధంబయిన చావకుం
కగనన్ను, బ్రకించితీరిమీయ పూమాటలేల మీకష్టములొంది మే
లుచేస్తీరినాకు, కరుణతోడుతిమేలుగావంతుమీకు, మీపుత్రప్రేక్షులు
మేటిచుండలుగాక, అతివృద్ధిగానుండుడడివిలోపలను, గంగగల్లును మీ
కుముంగీతజ్ఞానమును, మీవంశములకెల్ల మేలుగాకల్లు, ధరలోగలవా
డు తగుసుఖములుగొనుమీకవైకుంఠంబుమీకు ప్రాప్తించు అనియిట్లు

దీనించి వసమృగావలికెల్ల, సెలవులిచ్చెను సీతచిరునగవునోడ. ధరణిపై బడిచాలకండంబులర్పించి, మడుగులసంతోషాన మృగములేరిలె ముని కాంతలనుగూడి ముద మొందిభూవుత్రి. సంతనముగనుండకొంతకాలంబు, కందమూలఫలాలుఘనముగాభక్షింపు, వింశువేడు నొందినెలత కొన్నాళ్లు. మునిగొంటనీలాగుమూడుమాసములనుంక అష్టమాసంబయ్యె యతివగర్భంబు. అదియెల్లబరికించిమదిగానెదిగులొంది, యొకనాడు వా శ్రీకియొప్పుగాబల్కె, వినవమ్మ సీతమ్మ నిమిపింతునొకమాట గవ్వకాలములాచ్యకలిగినీకిపును, నాయమ్మనాయమ్మనను గన్నవాటికెల్ల వౌదువేధాదునేపుత్రి. నాకుఅమ్మచునాటికాలనుండు, గనుక నీవొనొక్క కథనుదెల్పెదను, అత్తెళ్ళిండ్లలో అందుకునునుఅయిని, నీళ్ళాకుకాలాన నెలతలుండాలె- అతివపుట్టినియిటఅత్త నింటనునియవధిలుపెంటివను. యానయింతులుండాల ప్రియనుసంసాయములందుననియింటనుండిన, తప్పుపచ్చునునుమిక్కిలగుణలలామా, కాననీవిండుండి కారలంబిక లేదు, మీయిండియొన్నట్ట మిదిలాపురంబు, నేను తీసుక వెళ్ళి నిన్ను వినినాకునును, మీతండ్రియింటికి నాకెల్లిమాట్రా, నేను తీసుకవోవ నికథయ మేనున్నా, నావెంటమెల్లగా పడిచిగావమీకా, అనియట్లు మానిచండు) వానరంబున

సీతను వాల్మీకి జనకవల్లభుని సక దోహ్మవివాపుట

బల్కి, కండక మండలముధరియించెమరియు, నామమెల్లగనీవు సతము మృంతును, ముని కాంతలకు మొక్కి ముది తానడచె, ఆవేళముది వెంట అతివమెల్లగాను, నడచిపోవుచుండె నానాటికిని, మీర మొనీరోజునా అతివపడుచువచ్చె సకపులేదాటి, పట్టణంబులుదాటి పల్లెలన్నియుదాటి, కొండలన్నియుదాటి నిండువేడుకను, పుట్టింటికి బోవ పొలతి సంగోమాన, ఆకూన మునకుండ అతివతానకచె బ్రహ్మపుత్రుని వెంటబాగుగానడవంగ, కష్టము యెడుమాట కనపించగాయె, పదియునెనునుగాక పదియేనురోజులు, మధ్యమార్గములోనే మూసమ

సీత గర్భవేదన

య్యెను, మాసములు తొమ్మిదిమకునకప్పుడుగాక, గర్భ భారంబయ్యె కడలలేండా విండు నేడుకతోడ స్త్రీనూర్పు విడుచును, నమన

దానికికాళ్ళు తడబడుచునుండె వడుమనియాడంగ గడగడవణకుచును, మేలుచెయటబుట్టె మెలతకంతటను, అనిచూచిమునిచందుడ్రాత్మలో వెర గంది, కష్టకాలముగాని కనుపించుచుండె, కటకటా, యిటువంటి కారణం బిక నేడు, నేయవాడనుయిత జేసి, దైవంబునుదిత బుట్టినయిల్లుమూడు కోసులయంక, మారమున్నదియంక దోవలికనాకు, మరిమరియు సీలాగు మనసులోచింతించి, జనకనందువతోను మునిచందుడ్రవయె, నాతిల్లియికనీవు నడువలే వోయమ్మ, గర్భభారంబయ్యె కాంతలో నీకు కష్టకాలములాగు కనుపించుచున్నాది, అడవాదునులేదు అడవిలోవల ను. యిట్టిచండముబట్టి యిక నేమిజేతునో బ్రహ్మవాసివవాసిత బాదుడే లిల్లి, పూర్వపుణ్యంబెవగు భువిలోనతప్పించి, కానున్నపనియేమి కాక పొడవమ్మా, అయితేనేమిగానిలి అడవిలోనిటువూడ. ఈశ్వరుండెకాని యెవరులేరమ్మా, ఈచెట్టునీడన యంతి నీవుండుమా, కుట్టుతిప్పులు చాలదిట్టమైయింతు కాంతియెచ్చుటయెందుకాని రెవ్వరునేడు, వైసుండి దామాట బాగుచుంటాను ఘాతంకానంబు పొలితికొనీకొను హరిహ రాదులు, హయమాదులేరమ్మా, గరుడగంధర్వాని ఘనులెల్ల యీ వేలి, నిన్ను రక్షింతులే నిక్కముగతిల్లి ఎంచభూతిములెల్లి భాగుగా నిచ్చోట నిన్ను రక్షించునేడు మాతిల్లి, దీవనలఘునమాన దీపంపు

జనకరాజ మార్గమున పుత్రులను గడుట.

చుండగా, కొమ్మపుత్రులగాంచె కోరినెట్లుగను, పుత్రోదయంబయ్యె పాలుపొందవనమెల్ల, పూర్వదిక్కున పొద్దుబాడిచినెట్లుగను, పూర్వ లగ్నమునందు భూపుత్రితనయును, కళలలోనుడయించి కాపుమని యేడ్చె, మనమైన వాల్మీకి కడుచోద్యమునుబొంది, యేమిసాతల్లి నీకే శిశువుగల్గె, నాయవాపుత్రుడు నాకుగలిగెనుగాని గర్భవేదనయంక కనుపించుచుండెగర్భవేదనయంక కనిపించుచున్నాది తాళిలేనిగచుదు దయచేయవయ్యా, కుశిదర్భయుడకింబు నదోనెందుబోసి, మరుగున తానుండి మిగువకందిచ్చె, మంత్రించియిచ్చి నామానినే యుదకంబు, పొలిమెల్లగదాను పుచ్చుకొనగాను, కుశ గర్భ యుదకంబుకొమ్మ తాబుచ్చుకొని, మరియొకపుత్రుని మగువతననెను, ఇపుడురెండో పుత్రు జలమిగోగలిగవని, పొలితికల్కిను మునిపుంగవునిగోడవంత

నంబునుబొందినకలఁ బుదలతోసి, బలుచింతనుండె వాఁబ్రహ్మపుత్రుండు
 సీతకిద్దరుగాచిన్నపుత్రులుబుట్టె, ననమెల్ల తేటమైఘనతరంగుగను. సూ-
 ర్యచంద్రులుం జేరి బిల్లుచుండిరి పడు వెన్నెలాగు బరగిరిచ్చోట
 తామరాకులు దెచ్చి గవసి దాఁవ్వంగ, నీగలుపుండు శయనింపజేసి,
 రఘురామపుత్రులు యఘవిదూరులుయపుడుధానిలోనుదయి నిదశ
 దిశలుబాడవ మునివరుండావేళ మొ మెల్ల దిగనాడ, మరియెల్లు చిం-
 తించె మనసులోనును. అడవిలోనీలాగు కొడుకులిద్దరుగాంచి, మిగుల
 కష్టమునొంది మెలతియున్నాది యెనరిసాయములేదు యేమి సేయుదు
 నమ్మవనమెల్లకోధించి నచ్చుచుండగను, జనకునిపంపునా శరభుడన్నా
 వాడు, నర్థులునుపుష్పానుభలములకువచ్చె, నననుద దినుగంగ వాల్మీకి
 తాగా చియెనడివాడపునీవుయెందుకొచ్చివి నీకేక యెవ్వనొక న్నెవరు
 బాపిరి. పున్నచందము మాపేరువిన్నవమి సేయి, జనకు మాగాను
 శంభుండునా పేరు, ననములో పనియుండి వచ్చినాఁ య్య. తులకగమె
 పోయి నీరాజుతో, జెప్పవాల్మీకిమునివచ్చి విలసినావెల్లు అనవి
 వాడుతా. తివేగనానపోయి ననములోవాల్మీకి చచ్చియున్నాను అని
 జెప్పగారాజు అదిశీఘ్రముగాతాను వెలయంగవదనానుగుణే స్వేచ్ఛగా
 తోరధకు దోలించుకొని పొరసంగుతోనచ్చి, వాల్మీకిమః గాండవేపంద
 జనకుండు వాల్మీకిని సీతను గాంచు.

నముజేసెమనిని నిన్న గన్నయందుజేసినయట్టిపాపమెల్లనుపోయెబ్రహ్మ-
 పుత్రుండనాభాగ్యహాసనిన్ను నమరచూడగలిగె ఎరివిపుణ్యచామీలు
 యిప్పుడిచ్చోట వేడుకతో వదునాల్లువేల సైన్యముతోడి జాగంబుఁకు
 మొక్కబల్కె నట్లనుచు, వాల్మీకి న యాయడఁలోపను,
 నుండకారణమేమి నిండునెవ్వరొ యములేక ఘోరశాసన
 మందుయేకాకిగానుండఁటమికార్యంబు, మౌనము ముందు ధరింపె
 బడిలేచిపల్కుచుండగవలికె బ్రహ్మపుత్రుండు, ఘనకార్యచాను నాగు
 గలిగినొక్కటినేడు చెప్పెదవినునీవు చింతింపకుండ - కాగలిచొప్పున
 కార్యమొక్కటిబుట్టె - తెలియపిరి పింతు వలదు చింతించి - యిప్పుడు
 నీ విచ్చోట యేమైనబల్కలే శపియింతునే నిన్ను శీఘ్రము
 గాను - అడుగదలచిన మాట లడుగవలెనంటను - నమఃవచ్చు

నుముందు అడుగవచ్చునుగా! రామచంద్రుడుమున్ను యేమి హేతువో
గాని | నీకూతురగు సీత నెలతగొంపోయి | వనములోదిగ నాడ వనమృగం
బులు దెచ్చి | నాయంటదిగ నా డెనాతివంతటను | ముదితవంతటనేను మూ
డుమానముఁబండి | గర్భంబుతోనున్న కాంతగావునను | నీయంట దిగ
నాడనేను తీసుకరాగ | యీవనంబున పుత్రులిద్దరుదయించిరి | పుత్రు
లిద్దరిగాంచిపాలితి యీదగ్గిరి | పొదమద్యమునందుండె ముదమెల్ల దొలగి
విని యంత జనకుండు తనమూర్ఖునిలేచి | ఘోరదుఃఖము బొంది
ఘోషమనియేడ్చె జనకుండుదుఃఖాప తన సేనబందరు | భోరుమని
శోకించె ఘోరదుఃఖమున | భోరుమనిశోకింప బూశటిల్లగవంత, నిద్ర
బోవుచున్న నెలత మేల్కొనిచె నిండువేడుకపోయి గుండెఝల్లన సీత
తండ్రికొగటశేరి తానుశోకించె | జనకుడు కూతురంతను కొగలింపు
కొనినను | నాతల్లి నాల్గియుగన్నతల్లి | నాయమ్మ నాతల్లి నాముద్దుల
పుత్రి | నీకింతకష్టంబు నేడువచ్చెనుగా | భూపుత్రివై నీవు భూమిలోపల
బుట్టి | నాపుత్రివై నావె నామమాతల్లి | భూమిలోనిపురాకు పుట్టిదొర
కిననాడు | లోకమెరుగగబల్కె నాకాశవాసి | ఆరిలక్ష్మీ సీత ఆపనిలో
బుట్టింది | నీకూతురుగజేర్చు నీకుభాగ్యంబు అదినారాయణమునుచు
బల్కెదరు | మేనుపుణ్యమునల్లి యెరుగజేసితివో | వ నివిధంబు | నిట్లు
బల్కె నాకాశంబు | ఆవిధమునరామువల్లుడైనాడు, రాముడే విష్ణుండు
యేమిత్కవలదుచు | మరివిధంబోషించి మరియు బాల్కె | అను
వంటిరాముడు అకలిచుకొంది ! యితజేసినునాడు యేమిసేయు
దును అతివసీకర్మంబు అదియెట్టిదోగా | కవసుడికొనవాక కావంత
యైవా | సుఖముబొందమనియు చోప్పుమేమోగా | కష్టంబులేచుకాన
వచ్చెనుగా | చూడుమునేచులక మరియేమిక్కువే | చింతింపకే నీవు
యెంతమాత్రంబు | దైవముత్తంబెవరు తప్పింపగలేవ | నాకన్నవర
పుత్రి | ననుగన్నతల్లి | నిన్నురామునకిచ్చి నీకుయీగానుగా | వగలుబొం
దగవలసె జగములోపలను | బలవంతుడగు రాము పాడుకేరిగాని ఇం
తముండుమున్ను మెంకకముతిగా | అతివీరవాని! అతినిన్నిచ్చినానా |
సుఖముగానునీమీ పుకరిగొన్నప్పు కలకటా నీ విని కష్ట
ముదిగవలసె చూడగలెను నాను సుకతిరో నిన్ను, అని యిట్లు

జనకుండు తనకూతురుతో బల్కి | సీత పుత్రులగాంచి చింతించియదిని
వార్తకి జనకులు వారిద్దరునుబట్టి చేతిలో నుంచుకొని సీతతో నూసి |

జనకుడు కూతుర్నింటికి దీసికొనిపోవుట

పదిలముగ రథమెక్కి పదునాల్గువేలతో | తనపట్టణముకేగ జనకుడంత
టను | పట్టణవాసులుచాల బలురోదముజేసి | తిట్టసాగిరి రాముడెట్టివా
డనుచు | కటకటా యీస్థితి కారడవిలోనుంచి | యెటులొచ్చును రాము
డంతసహసుడే పుత్రులిద్దరుచాల | పాలుపొందుచున్నారు వీరి జూచిన
యెంత వారికయినాను, మనసునిల్వదుగాన మరువరొ యాచిన్ని బాలు
లిద్దరుచాల భాసిల్లుచుండి, సీతతల్లులుచాల చింతించియదిలోన, తల్ల
డిల్లిరిచెప్పతరముగాకుండ, దాసీలుకాసాలు దాహణీసురిగాంచి, తల్లడిం
చిరిచెప్పతరముగాకుండ, భూసురులురాజులుభువిలోనవైశ్యులును శూ
దులెల్లనుచాలకోకించిరవును, పట్టణవాసులుగాక పైచారలేగాక సృష్టే
ల్లకోకించె చోడ్యంబుగాను పదివేలదాసీలు బానిగా జనకుండు గాలు
బెట్టనువచ్చె బాలులిద్దరికి, తల్లిపొత్తులలోన దాదిప్రక్కలలోన పది
తాళ్ళు పురుడామె బాలులిద్దరికి ఆనందమునెరోజు జల్లారు ముద్దుగా
యిరువదొక్కరోజు జరిగెనంతటను, పదినదులుదాసీలు పదువేలనాదు
లు, జరగకుంపులుగూడి బాగుగామీరగను, వసుపుమా నెమింపి భాగం
బులొనగూర్చినలుగులు బెట్టిరిచాల వెపుడులందరును, కాగులందులచాల
కాగియున్నటువంటి నీరుమెల్లగబోసి నెలతలందరు, బాగుగా తాళాలు
బోలించిపరికించి బంగారుగాజలే రంగుమీరగను, గడ్డుగడ్డు మనంగ
కాంతలందరుగూడి, చాలదోసెళ్ళతో బాలులిద్దరికి న్నానంబు లొన
రించి సభయలందరుగూడి తడియొత్తినరాచ్చి వగబాట్టుబెట్టి కండ్లకా

వార్తకి శిశువులకు నామకరణం బొనర్చుట.

టుకబెట్టి కడువేడ్కమీరంగ రక్షలనుంచిరీ రామపుత్రులకు, ఆవేళ
జనకుండు అధికముగనుప్పొంగి, బాలనాలొనరించె పరమమోదమునా
పుడములోగలయట్టి భూసురావళి కెల్లభూదానములిచ్చె వేరువేరుగను,
పుణ్యకాంతలకెల్ల పుట్టంబులిప్పించె, పసుపుమానెలతోను బాగుమీర
గను భూదానగోదాన పుణ్యదానములిచ్చె గాగేయదానంబు కడకు
విప్పించె, భటులకెల్లనుచ్చె భాగ్యమునుచ్చె భాగ్యమువారలనెల్ల

కోరిరావించెనలిదనమకుచుల్ వడ్డించితామించి బీరసాదలకిచ్చెమోద
 మండగను కొద్దిగా రికివిచ్చె గొప్పవారికినిచ్చె పీరువారనకుండ తేరువేరు
 గను, వసుధగోగఁ యెట్టివారికెల్లనుయిచ్చె చెప్పమాడగరాని గొప్ప
 దానములు, భేరీలుబూరాలు పెద్దపెద్దవాద్యాలు తాళములు మదైక్కు
 లిప్పెటభ్యములు ఘుమఘుమ్మన మ్రోయకడువేడ్కఁజల్లా మోదం
 బుగానింగి ముట్టుచుండగను జనకుడు వాల్మీకిమునినాథ జేయుంచు,
 మీకదోచినలాగునాకునమ్మతముపలికినంతటమాని పరమసంతోషము
 న కుశలవులని పేరుకోరివ్రాయించె కుశలవులయనుమాట విశదంబుగా
 పల్కఁజనికుండు నెరగందిమునితోనుబలికె, ఈపేరులుండుటకు యేమి
 కారణమన్న, ఘనుడువాల్మీకుండు తనుగాంచిబలికె, అదవిలోఁగూపుతి
 కామూసములువచ్చి చుట్టుతిప్పలుయున్న చట్టుకేజేరికప్తకాలమునందు
 కటకటఁగి తాను నట్టుతిప్పలుకొన్ని చేతనేబట్టి పట్టుకొని నీతమ్మలలుక
 ప్తములుబొంది తోలుతపుక్కినికాంచె విలసితంబుగనులతలు తిప్పలుగా
 నలనకుమారుడాయె మంత్రించియుదకంబు మరియునేనిస్త్రీ కుశదర్శ
 యుదకంబుకొమ్మత బుచ్చుకొని మరియొకపుక్కిని మగువ తాగాంచె
 కుశదర్శయుదకంబు కొమ్మకిచ్చితిను కుశరాజు యనిపేరు కొడుకు కుం
 చిరిని కుశలవులు యనుమాట విశదంబుగా నీకు విన్నవించితి నయని
 యున్నచందంబు ఇందుచేతను నేను వినియెల్ల పరికించి పేరులుంచితి
 నంచుధీరతనులల్కె అవునవును యీ పేరునంతయే నిజమనుచు అతి
 మోదమునదల్కె నాకాశవాణి, ఆకాశమునబల్కె నచ్చోటి వారెల్ల
 చెప్పచుండగ మాదముప్పొంగిఁగఁతా జేవతలుయాపత్తు దివిసుండి
 పుష్పానువర్ణంబుగురియించెనసుధపై నవుకువారివాడుపోవినాదములు
 జేరిరి చల్లరివామువుల్ సాగెనవ్వేళ ధరయెల్లసంతోషకరము చెన్నొం
 దె మున్నుచునమమున్న ముచ్చటలుగాంచి శ్రీరామపుక్కిలు చెలుతెల్ల
 డా మటకు మురుతెల్లవచ్చిరి ముదమునొందుకును, అరుదిక్కులైనతవ
 నాయెవ్వేళ అతిమోదముప్పొంగెఁచటిజనములకు, అంతింతియనర్యా
 సంతోషభరితులయి తాతరిల్లియు చాతరినివిచేసుండి తాతరల్లులవని
 బాలులిద్దరుచాలపాలుపొందుచున్నారు బాత్రెళ్ళలోను నొకనాడు జద్ద
 కుండు సాకటంబుగ తానుతనకుతురునిజాచి తానిట్లుబలికెను యమన

సీతమ్మ మగువరోనాతల్లి నాకుదోచినమాట నీకువినుపితు నాడుభువిలో
బుట్టినాకు దొరికినాడు ఆకాశముబల్కెనాది లక్ష్మనుచు ఇపుడు వాల్మీ
కుండు యింతిరోగొనివచ్చి, నిన్ను నాకిచ్చె వేనేకుమాతల్లి నీకు తప్పులు
లేవు నే నెరుంగుదునుగాని, లోకులేమందు రేలోలాక్షినిన్ను, ఆదినారా
యగుండయిన శ్రీరాముండు తప్పులేకుండగా తరుణిగొనిపోయి వనములో
దిగనాడవచ్చెనా యెందైన నేమి తప్పున్నదో ఏమిశోచదుగా, గర్భ
బుతో నిన్నంత నెడబాపంగ, ఎంతకఠినమండయిన నిందనేయుచుగా
అదిగాక సీరాముడాతిబుద్ధిమంతుడు, ఏమియెఱుగ నీలాగు యంతచేయ
దుగ తప్పువున్నచాల ధారుణీసుతికంచు, లోకులనియెడలేమొ లోరా
క్షినిన్ను తనకుండిభావంబు తనుగాంచిసీతమ్మ, మనములోవెరగంది

సీత అగ్నిప్రవేశ మగుట.

మరితూచింతించె, అయ్యయోనాతండ్రి! అనుమానమిక నేలచిచ్చు వేగమే
నీవుజేయిలవవయ్యా, ఘోరాగ్నిలో నేనుధరశనుజొత్తును, నీకుసంకాయ
మేలనేకుమాతండ్రి, అన్నమాత్రములోననున్న చూట్టగవంత, అనలంబు
జేయించెజనకుడంతటను, మంటచుట్టుచిరిగి మగువనీతాదేవి వందనం
బులుజేసి వచియింనునట్లుపావకానాయందుపాపంబులేకుంట, కాపాడి
రక్షించుకారుణ్యమనను, అని యజ్ఞాపక్షాచుతనతండ్రికిని మ్రొక్కిఆన
లమధ్యమునందు తాబ్రవేశించె, తావ్రవేశించగా దానాగ్ని ముద
మొంది, ఆకాశమునరెడ అతివింతగాను అతివతివ్రతయైనఆదిలక్మీసీత
నాయందుబడెనింక నాపుణ్యంబు, నేను ధన్యుడనంచు నిగిముట్టగ
నుండె అనలదేవుచాల నెద్దుతంబుగను మంటలోపలసీత మతిఁగొంత
చల్లగా, రెండుర్జుములునుండె నిండువేడుకను పసిడిబొమ్మవిధానబాసి
ల్లుచునువచ్చి తనతండ్రికి మ్రొక్కి తాత్పర్యమునను దంపంబులర్పించు
తనకూడున్నబావి కొగలించుబల్కె కనుభయంబునచే నాతల్లిరోనిన్ను
నమ్మకుండగరాదు, లోకంబులోమూలనీకుడెప్పితిని, నాదూతకోపంబు
న్యాయంబుగాదమ్మ, లోకమాతవునాకు లేకనుగా జనులకెల్లా
చారమననుగోగలయట్టి సంకల్పంబులుచాల చక్కజేసితివి భయభక్తు

లుగతండ్రిపల్లె-చుండగనంత, పట్టణవానములోన భయముగానుండి,
 జనకుపట్టణములోన జనులెల్ల వెలుగంది పలులెఱంగుల నిట్లుపలుకు
 చుండిరిగా, రఘురాము డెంతసాహసుడమ్మా, తప్పుచేసినలాగు తరుణి
 నెడబాసె, భారరఘురాముడు పాపాత్ముడనుమ్మి, నరముండినలాగు
 నెంతనెడబాసె, శాంతశ్రీరాముండు కడుదురాత్ముండమ్మి, యేమినర
 ములేక నింతినెడబాసె, కనికరములేక కొవల్యులనయుండు, కరినాంత
 రంగుడము శాంతనెడబాసె, పురుషులెంతిటివారుపాలిరోచూడమి
 ఇంతిపాతివ్రత్యమెంతజేసెచుగా అసలమధ్యనుపండు తాజొచ్చియుండం
 గమనమునమ్మితిమమ్మ మగుచరోనేకు, ఇట్లుజేయకకున్న ఇంతిరోమన
 మాయన నమ్మజాలదుమంటునాయమ్మగాని, మఱిమఱియు నీలాగుమరి
 పెక్కుమార్తాలపొక్కిపలుకుచుండె పురవర్గమెల్ల ముద్దుబాలురకంతా
 మూడు నెలలాయెను, ముక్కులేకుట్టిచి ముదమందుచుండె, గానాటి
 కొకవింతఁ పుట్టలేనేర్పిరి, తండ్రిచండములోన తలపోసినట్లు ఆనందమున
 నుండ అలుదుమానములయ్యె, చెవులుకుట్టించిరా చిన్నబాలురకు,
 ఉమ్మాలలో వేసి మోచిపాడిరికొంత, మగునలందరుగూడి మాటిమా
 టికిం బంగాచుత్తిలో బాలులిద్దరనుంచి, తోలపాడిరి సుదతులందరు
 ను, పదియొక్కనెలగాగ పరమవేడుకనొంద, పాకగనేర్పి రాబాలు
 లిద్దరును, మెల్లమెల్లగ బాలురెల్లచోటులయందు, రుండొకనెలకేపా
 టగనేర్పి పన్నెండునెలకెతప్పటగులబెట్టి, చాలగానడచిరాబాలు
 రిద్దరును, మరికొన్నినెలలకేమాటలన్నేయునేర్చె, ముద్దుపల్కులజూచి
 మోదమందగను, తల్లిమనమునచాలతెముమాలినయట్టి నంతసంబును
 బుట్టి నింతకంతకును ఘోరమున మొహిరిలుగటిసూతములతోడ,
 నరహాలు మరికొన్నిచచ్చుచుండగను మురికిసమురుగులు, ముడ్డవైన
 తాళిలు, పచ్చలిపోగులే బాగుమీగగను, ముక్కుముత్యపుకంబివక్కగా
 విలసిల్లె బాలసూర్యులవలెను బాలులిద్దరును ముద్దుమాటలతోటి బుద్ధి
 శాలితోటి, ముద్దుగుల్కుడుమండె సమస్తతోలేకుండా, ఆటపాట
 లోన సాటివారలలోన, నాటిగాటికిమది లేబగానుడివచులెల్ల పం
 తోషమును బొందుచుకిరి శ్రీరామపుత్రులారెవ్వెల్లజూచి, తల్లితా
 తియు జూచి యుల్లాసముననుండి పుత్రపౌత్రులయున్న పాలుపెల్లి

గాంచి, జగములోవారెల్ల మిగులసంతోషింప, మునులునంతోపించిరి
ముగ మొందగాను, చెలియలందరుగూడి సీతపుత్రులగాంచి, మనమున

శ్రీలు సీతపుత్రులను జూచి సంభాషించుట

వెలగంది మఱియుట్లులనిరి. ఏమమ్మచూడల్లి యేమిపుణ్యమొకాని, యిట్టి
పుత్రులగాంచెయెంతభాగ్యంబు రాక్షసుఃభయవేమి రాదువీరిద్దరికి
దనుజాంతకుడు వీరితండ్రిగావునను భూకంబులే వీరిబాంధవేనో యమ్మ
భూతనాథుకతండ్రి పొందుగాదనుచు, పీడలయవసుగా చూడ
లేనోయమ్మా హనుమంతుడే ఏసాలిబంటుగుట, సుకిగానియయినను
సోకదే నాతల్లి, వాయుపుత్రుడుభక్తిబాదుకుండగను, వసువయాబా
లులే మాకులోబడరమ్మా, లేండ్రిమాయలుగాదె తిరుగేనోపినుము
చెలిబాయరమనను చలంబునొందితే, పల్లిగల్లికూబు రెరుశిలో చూ
డు, అప్పటప్పకైన రెప్పవెయ్యగబోవ తిరుగిండ్రికేనుబైతగభాయ
తాకి, యాటలాడుటచూచు మగువ యా బాంధవతో వదిలెనో యా
గూము, బాంధవాజూచు, తక లేమిగుగకను ఆటలా ఏమచుచున్న తండ్రి
తమ్ముగుణము తమకబైతొంటి, ఈకీకబాంధవు యింపుతో చాచుచు
ను, సంతోషముననుండీ చాచునూపితహ, పిరిగింబులమీన వార
లెక్కుచుండ్రి తాతగాంధుంబు తరుశిచూచితివా, పీడ్చిచెరువుగు
పోయి నీదులాడుచునుండ్రి, గుండువీవున నెత్తిచుండుమీరిగను యార
తోపునచాల మొడితినముచూచి, ముక్కోపులయిచారు మోకంబు
తొంగి, దీరులైనవెరుక దాచుమిగిలెతి, అతిమాముచేచ్చి రాట
లన్నియును, వదిలెడియు కొకమాను శాంబుకొనెచూచి, రాదగ్గుశుల
గలిచె లేదమొకగను, అనుగులాంబున నెకతరిదింబులు, పగమ
దుప్పులదోలు బాబులిద్దరును, ఏమనిధముచేత నేవలూముచేత కండ్రి
బోలిరి రాముతనయులిద్దరును, అలనీబాంధుఆటలాంబుముడిఘునుకు
వార్మీకుండు జనకముకోడ, జననాథుకత యుతనములే పీకగుట
చదువకుండగరాదు చదివినవలెను, మెల్లకొత్తములుగు నెల్లనివ్వల
యొందు, చాచెప్పగవలయు బాబులిద్దరికి మాయాశ్రములకోకమన్ని
నవిష్టునును, వీరికన్నియుజెప్ప వీకమేనిపు అయిల్లువార్మీకొకకోడ

బలకగా, వినివినియుజనకుండుచునివనుచుబల్కెయిటువంటి బాలరకు
యెవరుజెప్పగలేరు, ఘనమునీంద్రానీపు కాకుణ్యమునకు నాయుటనే
యుండినాముద్దుమనుచులకుఅభ్యసంపగ జేయు మన్నివిద్యలును ప్రేమతో
వారలునిండువేదికనోడ పాదములుగొలిచికడ నెలమినుండెదము మఱి
మఱియు జనకుండుమనవిచెల్లించుమనఘనుడువాల్మీకికుండుంతగనస్తుతిం
చె, అంతలోకుశలపులకారువర్ణమలా యెముదనుందివాల్మీకిముద్దుబాలు
రకుమంచివారమునాడుమంచిలఘ్నమునాడు అక్షరాభ్యాసంబుయపుడు
జేయించి ఓనమాలె మొదలు తానువాయించెను, గుణయంతములు
చెప్పగుడితుమీరగను, పుస్తకంబులబట్టపాలుపొందగనుజేసి, కావ్యం
బులేజెప్పగజువేకమునను నాటకాలంకారన్యాయకాస్త్రములెల్ల నభ్య
సంపగ జేసెనంతకంతకును, గురువుజెప్పినదాదిగురుకుగాబాలరుచదువు
చుండిరివేదకాస్త్రంబులన్ని ఒకటిచెప్పితేరెండు ఒకరుచదువుచునుండి
చూడచూడగగురుచోద్యమొందగను ఓపూటచదివేది యొకనిమిషమం
దేయొక నెలచదివేదియొక ఘడియయందే యొకయేడుచదివేదియొకనాటి
యందునే చదువుచుండిరిచాలసంతోషమునను అన్నికాస్త్రంబుల అభ్య
సంపగ జేసె రామాయణముజెప్ప రామపుత్రులకు బాలకాండముజెప్పె
బాలుర్దిద్దికంతా, కడను నయోధ్యకాండంబునుజెప్పె అలలరన్యా
కాండచుభ్యసంపగ జేసె కరుణతోక్కింధకాండమునుజెప్పె సుందరా
కాండంబు చోద్యముగాజెప్పె పరగయుద్ధపుకాండ బాగుగాజెప్పె,
ఉత్తరకాండలోయున్న కథయావత్తు, చెప్పకుండకొంత చెప్పభావించె
వాల్మీకి సకలవిద్యలను రామాయాకథయును బాలురకుజేప్పట
రామాయణంబంతి ప్రేమతోవాల్మీకి ప్రాకటంబుగజెప్పి బాలుర్దిద్దికి
నకలకాస్త్రములెల్లసంపూర్ణముగజెప్పె, చాలించెప్పుడాచదువుజెప్ప
టలు సాముగరిడిలలో సాములేనేర్చి వేకకాస్త్రములెల్ల సంతోషము
గను, ఛప్పచ్చభాషాచోషప్తివిద్యలు చక్కగానేర్పియిక్కువలదిర
సంగీతసాహిత్యసకలవిద్యలయందు, మేలుబతులులాగు బాలుర్దిద్దరు
చదువులన్నియునేర్చి సాములన్నియునేర్చి, విద్యలన్నియునేర్చి ప్రఖ్యాతి
గాను రఘురాముపుత్రులుకంజిల్లుచూడగా, వాల్మీకియొకనాడువారితో
సలియె చదువుజెప్పితినేనుసూర్యముగమీస, గురువడి యిట్లు పక

మధ్యంబుకోరిపట్టగమాకుగురుదక్షిణలుబెట్ట, అభివృద్ధిబొందుడీ అవని
 లోపలను, మునివరుడువల్లగా విరామపుత్రుండు తల్లితోడను జెప్పి
 యశవితోనిజెప్పెని తల్లియును తానుఘనసమ్మగమునొందియేమిగావలె
 నడిగి యిప్పుడేరడి, ఆమాటవినిరామకొమరులిద్దరువెళ్ళి గురువుగారికి
 మ్రొక్కిగురుతుమీరగను, మీరుకోరి, కోర్కె మేమును యిచ్చెనమిపు
 డుకోరుడీమునిచంద్రకోర్కె మీరగను, పాటియేమికోర్కెలు మాకును
 లేవయ్య, మీకుజెప్పినచదువునిండువేడుకను పట్టణంబు యందు వలె
 లండనమీరుప్రకటనగా పాడి పరమమోదమున భిక్షు కొనిదెచ్చి
 వేనేగనిచ్చితే అదియే గురుదక్షిణ అనందమునను నిండు వేడుకతోడ
 తండులంబులుదెచ్చి పూటపూటకుచూకు సూటిమీరగను ముష్టిగని
 యిచ్చిఘోషింబుమాకొను భిక్షంబుగొనితెండి బియ్యంబుమీరు తన
 గురువికోరికలు తల్లితోబలుకంగ మునుడిముసీతమ్మ తాచిన్నతోయి
 కష్టమొందుచుగూరు ముష్టియత్తగలేరు మనయింటిబియ్యంబు ముని
 కియ్యండి తల్లియిట్లనిబల్క తనయులిద్దరూచాల భయముజెడుచువారు
 బల్కకుండిరిగా చిన్నతోపుచునున్న చిన్నపుత్రులగాంచి పతిమతీయు
 తాబత్కెమగుపసీతమ్మా, మారుమాటాడక యూరకుండగనేల మీ
 మనసులోమాట మీరుజెప్పండి, భూవుతివలుకంగ పుత్రులిద్దరుచాల
 పరమమోదమునొందినల్కిరిట్లనుచు, పట్టణంబుయందు పల్లెలందున
 పాడి తండులంబులుదెచ్చి తనోయ్యుచుచు, గురువుజెప్పినమాట, గురి
 దప్పియాలాగు మనయింటిబియ్యంబు మాసికిస్తేను, తెలిసి శపించితే
 తెచ్చేముమనకనుచు ముష్టికోనియిచ్చుచునిరాఘననుచు తల్లివంకో
 పించితనయులిద్దరగాంచి తపురరామలార అవునునెవమాకు, బ్రహ్మ
 పుత్రుడుగాంచియుకొనముకుబాద మనకు కప్పుకవయ్యమాటలేటికిని
 సృష్టిగామునిసుకులు ముష్టియత్తగవలసె కటకబాదైవమా కనికగం
 లేను ఉదయకాలమునందు మునముతోసీతమ్మ తనయులిద్దరి కపుడు
 తలలుచువ్రుచును సిరియొక్కనిలంపుకరుల్ని మొగదుర్చి నగలుగా
 ందెనిర్పరానన పెరకుల్నియుగిట్టి వరమహావముతోనుట

గులంతటదొడగిబాగుమీరగను, కాళికోకలుగట్టి కడువేడ్కమీరంగ
కండ్లకాటక బెట్టి కస్తూరిదిద్ది ముద్దుబాబురకంతమునాటుసాలించి కుశల
పుల వెంటనేకొమ్మ కానడిచెజనకపట్లము వెడలిజానకితానేగినొక పాలనృ
క్షంబుయొద్దనేనిలిచివివరయ్యసుతులారా వినువంత నొకమాట, నాకుతో
చినమాటమీగు తెలియగ నుదారలున్న పట్టాలదరి జేరజాకండి రాజులొ
ద్దకు వెళ్ళరాదునుమండి, నగరులందునబోయి నగుబాటులేకుండ, దారి
దారిగబోయితిరిగిరారయ్య అయినకత్తరదిక్కులందునజాకండి పగతా
రలున్నారుతిగడ వెళ్ళగను, వనము చెంతనున్న మునివల్లెలందు గా ముప్పి
తీసుకరండి యిష్ట బుగాను, తగుమూలమేచాలు తండులంబులుగాని
రావుకోసముమీరు భావించకండి, యెన్నిదొరికినవియ్యమన్నియే చాలు
ను, దొరికినన్నె గొంచుతిరిగిరారయ్య, తనయులిద్దరికిట్లు తగబుద్ధులే

సీత కొమరుల ను తరదిక్కునకు ముప్పికి జోవద్దకుట.

జెప్పి అంపకంబుజేసిఅతివశోకించె, ఘోరియమాత్రంబైన మెడబాయగ
తిలేక, వింకువేడుకతోలగినేనుయుంటినిగా, నాపు తులిద్దరు పుట్టింపుటి
నుంచి, అతినమ్మతమబొందియార్కలోపలను, నన్ని వేళలచూచి ఘుఘ
లపుమరనిగాని, ఇట్టిమర్దకవచ్చు పెరిగించరైరి, కరమురేఖలుజూచిఘను
లొలయేగాని, ఇంతకప్తమువచ్చు పెరిగింపరైరి, నడవలన్నియుజూచి నా
డేమంచురుగాని, బాటురుముప్పెత్తువారలైరి, హస్తరేఖలుజూచి అవని
యేమదురస, ముప్పివాళ్ళను మాటముందుపల్కురుగా, కటకటా సాము
ద్రాక్షంబులెక్కడిద మ్మా, గ్రహబలములింతైనకమపించదామె భిక్షోకు
లైమీరుబిక్షుమేత్తగవలసె, ఇట్టోకులమందునేలబుట్టిరి, హంసకు
లమునబుట్టి ఆడికనుతినుభంగి, సుశులైవనేమరూగరియిట్టులుండె, కుల
ములోపలచాలతలవంపులామెను, బిక్షుమేత్తగవలసె వృధివిలోపలను,
మనసు కోనిలాగుచుటిరుటియుచింతించి, పాలవృక్షమునక సఖము గూ
ర్చుండె, కుశలపులుఆవేళకొన్నిపల్లెలకేగి, గురువు దెప్పివనివ్య గురుతు
గాపాడి, శిండులమ్మలుగొని రెండుజాములలోన, తల్లివంకకువచ్చి తగ
మొక్కినపును, మొక్కినందుకుసీత ముమ్మారుదీవించి తనయులిద్దరి
తోనుజుంకునియింటిని చనుదొచి మితియుతుతనతల్లితో జెప్పి పరమ

సంతోషానబాలులిద్దరును, గురువునొద్దకునేగిగురుకుమారగ మొక్కిరి,
తండులంబులుయిచ్చి నిండువేడుకనున్నానసంధ్యబాదీర్చి చక్కగాభుజి
యించి, తల్లివద్దనుచదివితెల్లవిద్యలను, రామాయణబైల్ల పేమతో చది
వేరు; తల్లిసంతోషించితనయులిద్దరును, ఆలాగునతిదినము ఆచెట్టునీడ
నే కొడుకులాచ్చినదాక కొమ్మగూర్చుండు, రెండుజాములలోననిండు
లంబులు దెచ్చి, గురువుకిచ్చుచుండి కోరినట్లుగను, రోజురోజుకుచాల

రుసుకు భారతిమాయచే నయోధ్య కరుగుట

తేజంబునొందుచును, తండులంబులు దెచ్చి తనకిచ్చుచుండి, యాలాగు
మఱికొంతకాలంబు జరుగంగ, లెగినవరవృత్తి యింకనిలబడినంతటికి ఈ
బాలురకునేకుయికుమలగావించ, బ్రహ్మవ్యాకృతముచేత భారతీదేవి, మ
రియిట్లువేయంగమనసులోవలను, తల్లివద్దనుబాడె తమతోనుండగా,
వారిమనసులోనే జేరితానిలచె అంతలోనే శరాసా అన్నకానిచూచి,
కొంతమనసునగుండికోపమునబల్కె, కావ్యంబులే నేరుఘటాగాబాసి
లేయెన్నిబియ్యజైన యిచ్చెనరునాకు. నీపాటవచ్చునీకవ్యవర్ణము,
గనుక నీవొకత్రోవ కదలిపోవయ్యా, అనియిటుకుశరాజుఅన్నకోపము
కంగ, తనువినియుకోపించి తనుదిన్నబాయి, పాపవేగముగానులనని
మారుండాక్క, వేరెమార్గముపట్టివెళ్లిపోయెనుకాకనిగా మోకిపోవ
కోరితానడువంగ, అదియెమార్గంబయ్యె నయోధ్యకునికి, అదిచూచి
బ్రహ్మాదులానింగమునుబొంది సదమవేదమిగాంచి విచికిల్లముచు శ్రీ
రామపుత్రుండుశీఘ్రంబుగానేకు, సాకేతపుత్రాడనామంబు మీద విని
బాయుదేవుండుసమ్మతముతానొంది, విరచితసాకేతపుత్రయలకుజేర్చి శ్రీ
రామపుత్రునిధీరతావనసుండుసిమిషములోజేర్చి నిండువేడుకనుపురము
దగ్గరలోయి భూవుతితనయుండు, పట్టణంబుబాడె పరమమోక్షమున,
పన్నెండుఆరుదాపట్టణంబిదిగాన, వీధివీధులనాచు వేకరిబుగారగను,

అయోధ్యపుర వర్ణనము

యేదిక్కడబాదినా యెకతెరపిలేపొక, గోపురంబునకలవు కోటకొల
దిగను, బుగారుమేకలు బాగునగోక ల, వద్దనంగములై పాపుష్టు
గలవు, నీలములు చెక్కిన మూములే గలవి, పచ్చలద్దిన మంది

రత్నాలబావులును అటకూపమునందు నీలనగరిడీలు వైడూర్యముల యిడ్లు వరుసగనించె, గజశాలలందునా గలపు యెక్కడజూడ, గురాలశాలలే, కోట్లుగాగలపు, రథములెందునగలపు రాజవీధులందు నేదాంపిసిధులైనవిపగేహములు, తేడంబుగలయట్టిరాజమందిరములు వైభవోన్నతమైన వైశ్యగేహములు, చోద్యమై వెలుగొందు శూద్రమందిరములు, మరివీరభటులున్న మందిరములు, కవిగాయకులపుగ్న ఘనమందిరములును అటచేడియలున్న నెత్తయినయిండ్లు, వేసువేసుగజూచి శ్రీరామతనయుండు, ఆశ్చర్యమునుబొందె నాత్మలోపలను, ధనధాన్యములుజూడ తరచుగాగలగుండ, ఇంతచోద్యములున్న యెందుజూడముగా, పురవరంబిదియేలు భూమీశుడెవ్వడో. వానిభగ్యముజెప్ప వశముగాదనుచు, మరిమరియునీలాగు మనసులో కుశలా అద్భుతబొందుచును అలరుచుండెనుగా, పురజనంబులు చాల ప్రోగుప్రోగులుగట్టి, కుశరాజుసొగసెల్ల కోరిచూచుచును, ఇందు చోచుచుచో యిదిదెవ్వడోగాని, మానవుడుకాదమ్మ మాటలేటికిని వెలది యిందుకుకాదు వేముకన్నులులేవు, మగువఇందుండెలే మచ్చ లేలమ్మా అబజయంతుడని అందురేమాకాని, వారలైసను యిట్టి వారుకాకమ్మా. అనునృధుండేమొ మగువయీబాటంకు, అతివ మన్నుధుడైతే అంగహీనుండు, నలకూబరుండేమొ నాతిజూడుమటన్న లక్షాధికారికొనుకు భిక్షమిత్తమగా, దైవసంభూతుండు దివినుండి వతెంచె, కాకున్ననీచూపుకలదెయ్యకి, మరిపెక్కుచూర్తామగువ లంగురోల్చి, పరుగెత్తుచుడిరా పురవిధులందు కూచుంటున్నవంగ కోప్పైలేపింగ, పయ్యెటల్జానంగ పరుగెత్తుచుడి, గొనులల్లావంగ కడుచేరులుప్పుంగ, వరమమోవముతోను పరుగెత్తుచుడి పదిచూ రునికీల ఎదిరికపదిరోల్చి, పరుగెత్తుచుడి పురవిధులందు వరమగ కుసుకు కోటవరికే రామాదులయింక

పురజనుల్ తనవంటనే ఆకోటవరికేగె నారామసుకుకు కోటలోపల జొచ్చి కుశరాజునిలుగెత్తు, పాబపాపచుకుండె సూటిమీరగను, ఆపాబయ్యిది యూరంవముకుబొది రామిమ్మలులపుకు ప్రేమ మూరగను అంతఃపురముకుకిఅతివేగమీ తెలిది, బొందుకుబాడగాంచి

పరమమోదమునా, ఆశ్చర్యమునబొంది అంతలోవెటగండి, యిట్టి బాలురముందు యెందుగానముగా మనమందు కలపోసి మరిమరియు జూడంగ, భరతశత్రుఘ్ను లావరికేగుతెచ్చి, పసిష్టుడంతలోవచ్చి తానిలుచుండె అలసునుంతాదులు నచటకే తంచె అందగులులేతేరి ఆశ్చర్యమునజూడ, బాలుండుముదమొంది పాడినొడగనుగా, కావ్యం బులన్నియు కడువేడ్కతోబాడి, గానానాముఖాడె రామ పుత్రుండు, లంకరావణబాధ యింకబడలేనంచు, చేరిజన సురలు చెప్పమార్గములు, బ్రహ్మాదిసురులెల్ల పుణ్యపముగూబోయి, విష్ణు దోవునితోడ విన్నవించుటలు, ఆదిహరాయణుడైన శ్రీనిష్ణుడూ భువిలోనరావడై పుట్టమార్గములు పట్టెను గా ధేయపట్టి యాగము గాచి, రాతినాతిగజేసి ఖ్యాతిమీరిగను జనులటికిగి జనులెల్ల వెటగండ, హరుపెల్లుఖండించి స్వకీమార్గములు, జగము సంతోషింప జూనకినిపెట్లాడి, పరశురామ కిబలము పరిపాలించుటలు, సిజపురంబున కేగి ప్రజలెల్లకమోదింప, అతిసుఖింబున పట్టించుడు నుంచుటయు దశ రథుడుపట్టంబు తనకుగట్టెనవన్న కైకవిష్ణుముసేము కారణంబులును, తనసవతితమ్ముండు తనసేవేషముచాల్చి, పండికారణ్యమునకు దస్తిపోవుటను, దశరథుడు మృతుడౌటి తన్నురమ్మనుటను, భరిశుండుయేలేంచి ప్రార్థించుటలును, ప్రార్థింపరాకున్న పాదకలుగొనివచ్చి, అతిమనంది గ్రామమందుంచుటకు బాలయోధ్యాకండ పరిపూర్ణముగబాడి తాలుండునావేళ పాటజాలించె, నొండజాలనుముంక రెండజాములు యయ్యె, మాతల్లిశెలవులను మరితప్పరాదు, అనగశ్రీరామండుఆశ్చర్య మునబొంది బాలుండుపాడేటిపాట మెచ్చుచును తనదస్త్రివిధమెల్ల తానువర్ణించుటను, యెంచిచెప్పుచు బాలుడెనినాడనెను, ఒకరిదస్త్రి స్థితులునొకరిచృత్రాంతంబుయెవరుదెప్పగలేరు మూడగతిలోను, నా జన్మకథలన్నివాడుచృత్రాంతంబుయెవరుదెప్పగుబాటు పేరేమతోచదుగా ఘరిమరియునీలాగుచుదలతోనదలపోసి బసేబాలునేజూచి బల్కెచిట్టచుచు వసిబాలుకపుగావునకు చేవుచివు చుండుచు కరకరనిరొందివు ॥

యిట్లు రఘురాముడొకరంబునబల్కు, వినియెనుకుశవాడువిన్నవించెనుగ, యీవేళయికనేనుయెంతమాత్రంబైన, యుండజాలనునున్నయోమహారాజా, మాయన్నయొకడుండు మరివేగమే రేపు అతడు నేనుగూడ అగునుడెంచెదము, అందుపాడగ నేను అర్చంబు జెప్పెదను గడియలో గాగలదు కావ్యమంతయును, పరమమోదమునొంది పరిపూర్ణముగ రేపు, కావ్యంబుజెప్పెదము కడ మెల్లనీకు యీ వేళను సెలవులిప్పించు మంటెను మిగులసంతోషించి వగచెరాముండు, తనకుకావలసినతండు లంబులయిచ్చి, అంపకముకేసెప్పుడు కాపువులు, తనచేతిలోచెయ్యి తాను వేయించుకొని, వదలలేకను రాముడొడలెసంటను, భూపు త్రితనయుండు పురవరంబెకబాసి, ఆవారిలోగలసి రన్నదమ్ములును బాలులిద్దరుగూడి పరమవేషకనొంది తల్లివద్దనువచ్చి తగమొక్కీరపు డు' తల్లివోడనగూడి తాము పూరేజెంచి, గురువుగారికి మొక్కి గురువుమీదగను, తనురుచెప్పినవిధము తండులంబులుయిచ్చి పుతులి న్నిరితోడ భుజియించెనపుడు నురురాడు యీలాగు చుగూసీతాదేవి పుతులిద్దరితోను పురిముగ్ధవల్లె సాంవృక్షముక్రింద నఖయతా గూ ర్చుండె, తమతల్లి నెడబాసి తనయులేగుచును, కుసరాజు యన్నతో కొండ మొక్క-చుబల్కె, అన్నవిను నీవు కావిన్నపంబొకటి సన్నక్క డనుబాసి నే నొక్క డనుచోయి, పుష్కవళిమునగంటి పురవరంబొకటి, ఆపుంబున మహాలివసితచంద్రుండు పుష్కరు సెలుగురు అన్నదమ్ము లతో వారివద్దను నేను ధీరతిను బాడితిని రామాయణముకథలుప్రేమ మీరగను పాడినంత వారు చరనువేడుకనొంది, ఆలకించిరి చెప్పవల వికాకుంక, కథయెల్ల వల్లముని కడువేషకతోబల్కు, నేళదప్పెనందు వెళ్ళిపోవస్తే, మేము నిర్దరమొద్ది మీ సునకురీరంగ, పాలుపాడెదమం చు బల్కి వచ్చితిని, అడిగానమనమింక నతి వేగమునబోయి, తెలియంగ విసిపించి తిరిగివస్తాను, అవసరమునతోడ లలితంబుగానటులుకుశరా కుమరిమరిగోరెట్లెనుగా, మామందిదేయించునుదిలోనమోదించికుశ లెవులు యొక్కోనకూడి నడువంగను బ్రహ్మవాక్యమువేత వాయు దేవుడువచ్చి, వేవేగమే దాను వెలువెంట నడిచె, శ్రీరామచంద్రుండు చింతానినున్నుడై, బాలుకురాడనుచు పలుపరిస్తుండె, తెల్ల

వారిసపిదప యెల్లవారును గూడి బాలురొచ్చినతోవ పరుగెత్తుచుండి భరతునియొక్కతోవ పంపించెరాముండు, శత్రుఘ్నునొక్కతోవవేగ సంపెనుగా నురులు మునులుగూడి నత్యంతముజవి బ్రహ్మదేవునితో ను వెల్కిరిట్టినచు అదినారాయణుండైన శ్రీవిష్ణుండు మనముకోరక భువిని మానవుడయ్యె రిఘురాముడైపట్టి రావణాసులజంపి, మన బాధలేడబాపె మహితవిక్రముడు, కోర్కెలన్నియుదీర కుశలమున నున్నాము వనజనాభులకులేడు వైకుంఠమునకు, దొరలేకపురమిపుడు కరము నెలనెలతోయి వచ్చుమార్గంబెద్ది వారిజాననుడా, అమరులిట్టలు వెల్క వజ్రచునంతనమంది తనరాకత శారదను కానురావి చెఢరణలో రాముండు తన్నుకానేమరచి మానవజల్మంబు మరియున్నాడు అతి వరోసివేసి అతిమాముకల్పించి సతివతులనెకబాపు నంతనముగను నకలంబుజెప్పంగ సంతనంబుచుబొంది భూజతులహృదయంబు పొంచి తొనిలచె రామునిచెవిలోనురయముగాజనునటుల, వానిరజకునినోట వచియింపచేసె, అదివినిరాముండు అతిదుఃఖమునుబొంది, తనతమ్ముండు లిలచె తరుణినికలబా ఆపుకుండ్లు పెడగిలకవిలోడిగనాడివచ్చిరాముని కిట్టివార్తలేజెప్పె కానలోమృగబులు కాంతదగ్గిగజోయిరుగుజాకగ మనుజమాటలేవచ్చె మానవులచందమునమాటలన్నియు గాగ మగువ కును బ్రణమిల్లి మిగులవేకుగను వాల్మీకిమునివల్లె వదిలిచుజీర్పగానసు ధనుతనుగాంచె వాల్మీకమున తనయింటకొన్నాడు ధానుశీసుతయచి

పాట విని రాముడు ఆశ్చర్యమునొందుట

గర్భంబుగోనున్న కాంతగావునుంకింద్దకేతానుతనుకపోవ ఘోరవనమువరత కొడుకులయగుచె కొడుకులిద్దరు బ్రహ్మకొడుకు తాను గూడ జవకునిటి! సంతసంబుగను జనుల్లెవనక్కర జవకునిటి! సీత అనలతుధ్ధమునండు తమచివీరిచెనావ వాసునిగను కావకుల ముజేసికొడుకులిద్దరితోడకుకొమ్మ తానుండె వేకకొకొడుకులను వృద్ధిబొందిపుమను జవకునిబయిడె జాకకీడి పున్నచావము మీకు విన్నవిదితితి తిచ్చు అపత్తకిచ్చువర్క పరిపక్షకలు మూడుపత్త కథ

లన్ని మాకుజెప్పినలాగు మీకుజెప్పితిమయ్యమేము ఈనేక కథయెల్ల
ముదముతో కథలన్నివినిపించి పాటచాలించిరా బాలులిద్దరును శ్రీరా
మచంద్రుండు చిన్న చోవుచుతాను మదిలోనదుఃఖించెమరి పెక్కుగతుల
యెందుకీజన్మంబు ఎందుకీబ్రతుకింక దేవతలమాయచే తెలియనైతినిగా
నిమిగులపాపముజేసి మగువనెడబాపితిని, ముందు తెలియకయింతమాన
బోయితిని అలనరస్వతి యిటులనతి మాయగావింప చాకలాడినట్లు
నరిగనమ్మితిని ధరణిలోప్రజలెల్ల తన్నునిందింపచానానినెడబాపితివనీతి
చెప్పితిని గర్భాబుతో నున్న శాంత నెడబాపంగ కడుదురాత్ముడనైతి
కటకటానేను నాతమ్ముడెన్నియును నాకుబుద్ధులుజెప్పినవ నేనీలాగు
వెర్సి నైతినిగా వాడుమాటనమ్మి శాంత నెడబాపితి యెవరుచేయనిపాప
మొంచిజేసితిని పెక్కువిధముల నిటులపెనుదుఃఖమునుబొందితిమకొక్క
మాటచే మదిసంతసింపె మగువనప్పుడుఘోరమృగముచేతి ననందుఅను
చునేతలచితిని ఆత్మలోపలను యిప్పుడుపాడినపాటయెంచిరి పరికించితే
భామసీతాదేవి బ్రతికియున్నట్లు కొమరులిద్దరిగాంచి కొమ్మతానున్నట్లు
జనకవట్టిగాన జనులెల్లకాడ అనలమధ్యమునందు తనునమ్మకము
జేసి, వసుమతీసుతతండ్రివద్దనున్నట్లు పాటలో గనుపించె పరమమో
దంబయ్యె యిదియెల్లవిజయంచుముదముజెడగను, పరమసంతోషంబు
బట్టలేకనుయను బాలులిద్దరితోను పల్కెనిట్లనుచు మీరు పాడినయట్టి
మృదువాక్యములుమాకు అమృతరసముగదోచె నాలకించగను యేమి
తక్కువలేక రామాయణంబంత మీవల్లవింటిమీ మేముఈనేకకంక
లన్నియుదీరె సంతనందులుంటె మీరుబాలురుగారుతీరుజూడగను మీ
తల్లి మీరండ్రిమీరిరువురెవ్వలోవున్నచుచందముమాకు విన్నవించండి
పల్కెనంతటిలోన బాలులిద్దరుచారు మదిలోనకోపించి మరెయిటులవిరి
భిక్షార్థులము మేము బిమ్ముంబుకొచ్చితిమి తలిదండ్రులగు మీరుతలచ
గానిపుడు యెవటిభిక్షమునచటికివెళ్ళినను వారలేకలికండ్రి వదిం
పనేర తలిదండ్రులుజెప్పె యెల్లగధలుజెప్పె యింకను నెడగలేము
యిచ్చోటమేము రెండుకాములు గడచె తిండివేళాయెను మాతల్లి పెల
పులు మరకప్పలేము భిక్షులుపెట్టితే నేగమే నెల్లెవము, తేదన్న

భిక్షుంబులేచుపోతాము. కుశలపులుయాలాగుకోపించి పలుకంగ, చిన్న
 బోవుచు రాముడున్న చందమాన, వసిష్ఠుడిచ్చోటవచ్చి వారినిజూచి ఇట్టి
 మాటకుమీరు ఎవరికదగవయ్య. అట్టివాండాకల్లోపింపించుచుండె
 ను, కనకపుమేడక్కి కొనస్యసుశుడు, బాలురొచ్చెడిగించు వరుగెత్తు
 నుండగ,లవకుసులుపచ్చిరి నవరివేగమున, నూర్యచంద్రులవలెను వా
 రిరిద్దరుగాగా,విన్నంటతొబాంబుమేదినిశ్వసును, ప్కితప్పివారు వా
 రలేవీరంచు మిగులవేడుకనొందెనునురాఘవులు మాటవప్పివారు
 మునివీరలేయంచు, కడుమోడకనొందె ఘురుకు రాముండు అంతింతయ
 నరాని ఆనందమునుబొంది బాలురిద్దరిగాంచి చాలాలాలించె కుశలపుల
 లోనేగి కూర్చుండఁదయమించితిరువాకకథిచెప్పి కానుగొంగినుశ్రీరా
 ముచంద్రుండునీరవమేకులై, వింకకార్యమును రిద్దిబోవుటలు, కాకా
 సురునితప్పుగాచిరితీంచుటయు. అచటండమోనుల నాశ్రయించుట
 అత్రిమహామోక్షపుకాసేపించుటలు చండకార్యమును నుండు మార్గ
 ములు, అలవిరాధుకబంధుహానము నీ ముటలును వరమునిగడగస్త్వ
 వద్దజేమటలు! పంచదారీకళిగళిశూక్ష్మాను | చెవులు ముక్కులు
 బట్టిచెక్కివేయుటయు | అమోఘశామలను ఖండిచినైచుటలు | మా
 యలేసిగొట్టి మహిషమార్ధిహరి నెరిసిగానక చాలసంతోషమునుపొం
 ది! ఆజటాయువుగాంచిట్టిమార్గములు! వావ జరోవరముబాగుగాగాం
 చుటలు! హనుమంతసాముగాంచిట్టిమార్గమును చేసుగీపుతోజెలిమి
 గాంచుటలును! ఆరెకత్తుపాలితివాతము నీముటను రవిపురికిష్కంధ
 రాకునుగాంచుటలు! అంగరసిమువరాజ్యమును నిలుపుటలు వసుమతీ
 సులేఖాడవాండులబంపుటను! సకలవిక్కులవెడకి చక్కవచ్చుటనుఘను
 దుహనుమౌతుండు కడుసముద్రముదాటి భూపుతిలంకలోబాడగాంచు
 టయును | బలుడు అక్షురవాది బలవంతులనుదాపి మనుకు రావణు
 పురముగాల్చినేసెను | ఘురుకు రావణుండ్ల గెనసిభాషించుటను | చెల
 గి నీరకు మ్రొక్కి సేవండుకొనుట | ఘురరాముకొద్దస హను

మంతుడేతెంచి నీతచూచితివంచు చెప్పమార్గములు, వాసరావలితోడ
 వసుధేశుడగురాముండలనముద్రముచేత కరుగుమార్గమును రావణా
 నుజాగాంచి రఘురామచంద్రుండు, బలుసముద్రముగట్టిబరిగుమార్గము
 లునకలసేనతోనేగి, ఘనవమ్మననుదాటి వ్రదయలంకకుచుట్టు విడుచు
 మార్గమును అలలైవ్యాస్త్రాని మతము కావించుటలు, కుంభినిపుం
 భును గూల్చివేయుటలు, కుంభకర్ణాదులనుగూల్చి వేవేగమే అతికా
 యునేబట్టి పాతముచేయుటలు, యిర్మిడిజన్మనిదంపి యెల్లలు మీరుచు
 నుంచుతిన్నాడగు శ్రీకృష్ణుడుధరణి గూలుటలు వానసుంతు సంచేపివచ్చు
 డేగొనవచ్చి, సామినిబ్రతికించు నకనమార్గములు, సారాళహోమంబు
 భంగంబుగావించిఅలవిభీషణులంకకి పవతి సేయుటలుతనసతిఃలిలిపించి
 ఘనకోపముగజూచి నీతనముయందు శ్రేష్ఠమార్గములు, దేవేంద్రదేవ
 తులు దేవచంద్రులచూడ అమృతోకమునుండి అనుగుదేరుబలుబలుడు
 కరకంబుకు సార్వజీదేవితో, కైలాసగినుండి కదలివచ్చుటలుగ్రహ్మాది
 దేవతలు బామానుగిజూచి అష్టపదులు తోడ నగుగుదేరుబలు, సుర
 లుపుత్రులవాన సోదిగురియించుటలు, అనలదేవుడునీత విప్పగించుటలు
 అదిజూచి దశరథుడతిభయంబుచుబొంకుకున్దరిశోః తొన్నిజెన్న
 టలు వసుధపైచుతులైన వానసుబ్రతికించి పుష్పకథమోక్షి పాలు
 పుమిరగిను వానసులు దానవులువరపుష్పకంబెక్కి వసుచుతినుగూః
 వచ్చుమార్గములు, కైకేయిపుత్రుల కనువేకరప్పించి అనిక్షేయంబెల్ల
 అడిగివేయుటలు, నిల్లులకుబ్రాహ్మినితన గురువుచుమోక్షి అయోధ్య
 వరకేళువకి మార్గములు పుష్కరిక్షుయిరకు సూర్యగోహాః పట్ట
 ఛంద్రుడై భవ్యమార్గములు, ఆసుకాండకథము ఆదిమోషమున
 బాకి, బాంబిద్వందా వరమమోషమున రామానుంబంత ప్రేమ
 తోబాలురు యేకరక్తవలేః యెంచిబాషగను, అల్లకు రఘురా
 ముడు ఆశ్రయోపేలుగొడి, యనసుగోపలబాస మియున్దుబలికె యే
 మిచోద్యముగాది యుష్మకిబాంబు వర నాకథయెల్ల పాకి రచోట
 నాకు నిష్టాభైవ యీకథ బాలురకు, హా యెబురదలిసెనని ఆశ్చర్య

మొంది తమబిడ్డలపాట్లన్ని తమరెల్లజెప్పిరి యేమిచోద్యమోకానియెన్న
 చెరుగరుగ తగదనిఈలాగుతల్లిబంధెనుబాంకి మీశధజెప్పుమని మోద
 మునబట్టి, కుశలవులుకొంత కి శలంబుకొందుచును, పాడదొడగిరి
 యున్నపాట యావత్తు రఘురామచంద్రుండు రాజ్యమేలుచునుండెడను
 రెల్లబాగడంగఘనతిరంబుగను పడునొకిండువేలేండ్లు పరిపాలనముజేసి
 తురకాలమున నొక్కకథపుట్టెనివిని దివినుండి తేలుచును దేవీవ్యమా
 వనైదేవలోకమునున్న దేవనంధుమల కన్ద బాలరగుమీరు కథలన్ని
 పాడగను, ముద్దుచేతను ఆతడు మోవంబునొంది మీతల్లి మీతండ్రి
 మీగురువునడిగితే, కురవాశ్యమిమీరు కోపించకగునా ఇంతమాత్ర
 ములోన యంతకాలముగాదు కడునేగజెప్పింకి యడిగినందుకును మా
 తల్లిసీతమ్మమాతాత జనకుండు, మేమున్నట్టంబు మిఁలావురంబు,
 మాతండ్రి యెవ్వనో మాకు తెలియదుగాని మాతాతవారింటనునుజు
 లందరునుమానల్లి నడవిలో మరిగించిపోయెనని చెప్పుమనుటకు చాల
 చింతించినది అతిదుర్మార్గుడగునడవిలో దిగనాడినంపిరండవి పల్కి
 పొక్కుచుండుకుగా మాకువిద్యనుజెప్పు మాగురువాల్మీకి బహ్మపుత్రుం
 డనుచుబట్టుచనుండుకుగా వినిపినయు రఘురామతనకొమాశ్యమెరిగి
 కొగలించుక తానుకావుచనియేచ్చ, భరతలక్ష్మణులంతట్లుకొని వచ్చిరి
 శత్రుఘ్నుడచ్చోటచాలదుఃఖించె గురునశిష్టుడుచాలదుఃఖింపడ య్యెను
 ఆలసుమంతాదులను యచటకోకించెకొనల్య మొదలైన కాంతలందరు
 వచ్చి కొడుకొడుకులబట్టి దుఃఖిమందంగ పురజనంబులు చాలపరుగు
 పరుగునవచ్చి ఘోరదుఃఖియనొంది వారుకోకింప అందఱు కోకింప
 ఆశ్చర్యమునుబొంది చాలవి బాంధిపడి చూచుచుండిరిగ మేమభిక్షార్థ
 లము మీరు మహిరాజులు మమ్మలఁబట్టుకయేక్య మరియేమిపనులు
 మరిమరియు చారుమరియిట్లుపలుకంగ పురజనంబులు చాలభోరుమని
 యేడ్వ ఘనుమరఘురామండుకడుగెల్లడమునొంది, తనువుకంపమునొం
 ది తానుకోకించె పట్నవాసమునున్న పసిబిడ్డలాదిగా, వచ్చివారినిజూచి
 హేతుమీరగను ఇట్టిపుత్రులగాంచి యింతితానున్నది ఇంతజేసెనురా

ముదెంత వ డనుచు, సకలదుర్మార్గులకుచాకలాడినమాట నమ్మిఁ ఘురా
ముడు నా తి నెడ బాసెఘోరాడలలోను కొడుకులిద్దరిగాంచె అడనాయ
ఁబులేని అరివల జూడు బ్రహ్మచారిని వాత బాయ డవ్వరికలకునుదతి
రోచూడు డీచోడ్వంబుగాను సకలజనములొట్లు సంతసంబుననుండి
వారి వేషక దెప్పింపెముగాకుండ, ఇంతిలత్తులులవు దుభలము లేగొనివచ్చి
బాలరకం దుచ్చిరివరమమోడిమనా, కోపానుమి త్తైకేమి మొదలు
గాకాంబలంతఃపూకి క మమోదమునను బావరనదోమహిని బాగుగా
బరి పందిపశె వలచొకచోట గూర్చుండిబెట్టి, వజ్రవైడూర్యాని పర
భూమంబులెల్ల ముస్తాబుగావించిపద్మమను మలకుం నగలొప్పును స్తాబు
నాడుగావించుచును నిండువేదకతోడ నెలతెలందగును నీరాచనంబిచ్చి
నెలతెలందగుగూడీ పంపెధత్వోహం ను బాలరకుబెట్టి, కలము దెలియ
దుగాఁ నాచూడీతొండగ పంపబడింటామనుచుబాలు కేడికి, కపుకుపశిష్ట
ముని అచోచ్చింకేసెంచి ఏకాంబున కొన్నియెంచితావెప్పి త్తడిరా
నాచూడీ తొండగ పంపబడింటామను తొండగ బలులవీరు తమపట్టుమిదియె,
నిల్లిసీతాదేవి తినినయన్నినుచేరి, నాములొడిగనాడి నచ్చెనీరాము
దేమి నాయనయందుపదిపదియుమార్గా నశిష్టాదానేళ వారితోజెప్పెపట్ట
వాసులుచాలదర పంది యచోచ్చింబ సంతసముననుండిరాత్రకంతకునువీరు
వారసకుండ వానివిరివికుండి పచ్చి లోపించువారలైనారు వైకుం
తపురముచ్చి ననునననాన్నట్టి అతిసమృద్ధిమునో మునియోధ్యపురము,
రామామలు నీతికడ కరుగుట

అవును శ్రీరామండు అతిమోదమునొంగి నీతజూపెననంచు వింతించుచు
దిసిమీరల్లిక మేమువచ్చెనంచును, పరమకంఠీరాముడనియె బాలు
రలొ కొన్యముచుతల్లి కురువశిష్టులకును నన్దనన్దనిచాల బాధించి బ
ల్కెమేముముందర వెళ్ళిమిధి లేకకన్యకను, వెంటదీకుకపుకు వెగవచ్చెన
మనీపునేరములేక సంతసకబాసినిని గనుక నీవెళ్ళి తేగతి యెట్లినపుకో
ఎన్ని చెప్పినగానిఅపరాధికుంక రథమువైకూర్చుండి రానుచుండుండు
తల్లులుముగ్గురు తమ్ములుముగ్గురు గురువశిష్టుండెక్క పరమమోదముని
అలసును తామనునియోధ్యవాసులును, సకలజనములుగూడీ సంత

నంబుగను బాలులిద్దరితోను చాలవంతుగా, వెనేనెంచి రఘునా
యకుండు కొమ్మనీతాచేవి కూర్చున్నప్పుడు, బాలురను నుండుగా
వంపించినపుడు, కొడుకులిద్దరు రాకతకవాయెవరను, నీత యచ్చట
తాను చింతించుచుండె జరిగెలో కుళింపుగా అంతరితటరాగ జనులు
జూచుచు తాను కడుభయభావించి ఈంనువుం ముగి యెవ్వరిచ్చి
రటంచు, నీను చాలకొండలచెధాన గెళుటో ఘోరమెవచ్చి నుండుగాంచునం
బిదియెల్ల, ఎవ్వరిచ్చిరటంచు అంతరితటరాగ నా కేతపురిలోన కల
వస్తులనుచు మనసుండు వెరవించి మరలించు బాచుదొకండు నేలేం
దు పగటనీతాచేవి, కోడరికమా నేసె కోర్కెమీదగను, అన్ని గోబాలు
తాను అయోధ్యపురినుండి తనయించునపుడు నా వెరగకన్నె, వాసి
ప్రభూమాలకు బాలులేవెళ్ళిరిని అరిగోడగను బాచుచే జువుగా నీకమ్మ,
రాజులాదన వెళ్ళి రాదంతిమాటోగు నామిరియు జెప్పి మాట మర
చితిరె దోరలున్న బాలులనీ బాల్లించు నామిరియు జెప్పి మాట
మరచిరె ఈభూధగముంబియు యెవరిచ్చిరటంచు చింతి కడుముగా
యిప్పుడొకమాట, తల్లికోవముగొడి తానిట్లుబాక గ గాబాకను
బాలురూరకుండీగా భయం చేరిను బాచు బాల్లించునీ చు, భయ
నా జెందుటమారి బాక పిమనిన తమరచెప్పిరటంచు నీమకు బాకన
విధము తల్లికోవప్పిగా తనయిచ్చునను బాకనభయ జెప్పి అచ్చో
టనున్నట్టి, నాకేతపురినున్న నుగంటలుజెప్పి రాగాటగము మేనా
ప్రేమతోబాడంగ కథయెల్ల పక వారు కడుమోవ ముగి, నీలింపు
లెవరన్న తమరుజెప్పినవిధము తల్లికోవ జెప్పిగా నామిరిచ్చియు విని
వినియు నీతమ్మ తన మూర్ఖపడిలేచి మానులోమిలుచి మిరియు
నట్లనియె వాసిప్రభూమాలకు బాలులే వెళ్ళిరని అంతులుచు బాండు
నిపుడు భూవుతి) తనయిచ్చునంబి) తనుబాచినారించు నంబాప
మునుబాంది జానకీచేవి, భద్రంబు మోవంబు భేవం
బు కెండుదలపోయెడు నుంపునీయుండె అట్లును గట్టుగా
ముార్తి యచ్చోటకే నంచే, ముంగగ నిండుండె మోవంబుకొలగ
మరిది జానకగ్రేక మనువనీతా నేవి, తంబాచి మదిలోన తాడు

శోకించె, అడవిలోపలనుండి ఆతడుజెప్పకపోయె, మొగమెట్టుజూతునని మోముదిగ వేసె. త్వరగ శ్రీరాఘులు తానువిడువక లేక, వచ్చినీతా దేవిన ద్వసిలుచుండె, పరమాత్ముడని రాముపాదంబులనుజూచి, బలుకోపమున బ

సీ త భూ ప్ర వేశ మగుట.

తె-చణతిసీతమ్మ నాతల్లిభూదేవివాకుతోననిమ్మనుచుబలుమారు సీతమ్మపిల్లుచుండగను, గాగుగాభూదేవి భాగములు రెండయ్యె. పాతాళలోకముబద్ధితానెట్లు, అప్పుడుజానకీదేవిఆపనిగోపలజొచ్చె, వసుధయెప్పుడింటెనువడిగ నేకచుయ్యె, అదిజూచిరఘురాముడనిపైబడిచాల మూర్ఖులై పరిమరియునుదితి సేవలచి సామిక్రియెలుగెత్తి సకలదుఃఖమునొంది, ధవళీపైమూర్ఖులై తనయులిద్దఱును, తల్లికొనల్యయును తమ్ములును సోమిత్రి, గుంపపిచ్చుంపాదిపురంబెల్ల, వచ్చినీతనునగవచచ్ఛోట వారెల్ల నూఁబించిమోయేమిశోచుండగను, జనకుండు మొవలుగ జనకపట్టము లోన, జయలెల్లవచ్చిరా సీతజూచుటకు, వారువీరింబట్టి వీరువారింబట్టి ననుచుతీసుకొని కువారోవుచుంకి, అయోధ్యపురివాసుబాత్మలో హరిమరియు, పోలూచుటంచు చింతించుచుంకి ఏమందు శ్రీరాముడెంత పాపాత్ముండు నానునని మనసుండె నేడిట్లుజేసె, తల్లికొనల్యయును తన గురువునసిష్టుండు, వచ్చినీతా దేవివస్తయంటెను, ఇంతనే చుకపోను యిపుడుపితాదేవి, రాముకింతయుజేసె నేమిసేయుచును, ఇంతలొందరనొంది ఇప్పుడురాజుండినను మరునచావకయుండుమాట లేటికి, తండ్రిజవసుడు వచ్చితవమామెనుచుండి కటకటబడి తానుకన్నగుబట్టకఘురాముచంద్రిమిగుండ్లిచ్చుచుంకి, వారువీకకకుండవచ్చిరందరును, కడునిండ బాలయితిని గాంతగోల్పొనుతినిఅనిరామచంద్రిండు ఆతిచింతనొండె కడుదురాత్ముడను కొన్నాసుకుడంచు, అందరు రఘురాము నిందించుచుంకి, తల్లిభూదేవియును తనకూతురునిబట్టి, ఘోషముని శోకించె ఘోరదుఃఖమున నాయమ్మ నాతల్లినాగర్భకత్నమా, ఏమిసుఖమొందితి వింతి రోసివు కడుదురాత్ముడయినఖలుడురావణ నేత, బాధలన్నియు బొంది వరగిరావమ్మా, ఘోరమ్మగళాముల కూకలాలించుచును, వనజానమునుజేసినచ్చిరావమ్మా, మరిమరియుభూదేవిచురపెక్కుమార్లన, సీత

నత్తుక తానుచింతించుచుండె, అంతకంటెను ముందు అవరాధికాంతలు
 హెచ్చుగ రథముకటి జెచ్చిల్పిరిగా, యక్షిన్నరక్షులు లక్షాదిలక్ష
 లు, దేవకాంతలుచాల జెల్పినలేకుండా, రథమునా తాళమునకురథసమున
 జెచ్చిరీ, ఆదిలక్ష్మీకివారలతివలెననుము. మా న్నకంకములుఅపుడు ఘ
 ల్లునమోయ, భూపుత్రినత్తుకొనిపోయి మా జేవి, దేవతలు జెచ్చినాదేరు
 వమునలువంగ, రథముపయికుంగుండెరామపు. దేవి విబుధకాంతలు
 చాలవింజామరలువీచు కిన్నెరనకుజెల్లి కీర్తిచెనొలుప, నేకుంతమున
 కేగి పనుచుతీసుకొనాన, ఆదిలక్ష్మీయెవ్వరితివలెననుము. జంకపట్టుము
 చెంత జనులెల్లదుఃఖించి, యెవరుయిండ్లపివాచు యేగిరచ్చల ఘనుడు
 సీత లక్ష్మీయై పయికుంతియనను జూపు.

రఘురామాండు తనకుమార్తెనుకూడి, అయోధ్యపురికేగ సంతనవ్వేళ
 కొసల్లసామితి క్కేయముగ్గురు, ఆనల్లపనేళబుచ్చిపోయిరచలు,
 ఘోరాగ్నిలోపా నాకుమార్తెనుచొచ్చి పరలోకగతిలయిరిపరమమోద
 మున, కుశలపులతోగూడి శివనుగరామంకు, కొంతకాలంబుండ కో
 ర్కెమీరగను, తమ్ములుకున్నకి తగముగ్గురుపాడు, సుతుకుల్లిరి
 మరికొంతకాలమునకు, వాకుమార్తెనుకుల విద్యనకూడి ఏకుగురు
 గుమిగూడిరంతకంతకును, నామూర్తియునేచ్చి చదువుల్లియునేర్చి,
 విద్యలన్నియునేర్చి శవంబుగాను, అయోధ్యపట్టణులనుప్రేరణముం
 డు, కుశలపులకేగట్టకోర్కెమీరగను, నామూర్తిపుతుః భాయబుగా
 నిచ్చె, యవరాజుపట్టణయొసగియూగిరి, పాలుపొంద శశుఘ్ను
 పుతునిరావించి, మఘరిపట్టముఁ బ్రచుపాన మొంగను, బరమభక్తుం
 డయినభరతార్తిహసయించు, నాయంబుగానిచ్చె నకిలంబుజెప్పి, బాలుర
 కుమూరిపట్టణు లేట్టి, శ్రీరాముడొకపట్టణింతించుచుండె, సీతముం
 దుగతొయెచిన్నపుతుఃకిపుడు, పట్టముగట్టితమవరమమోదమున ఈ
 గృహస్తాశమంబిదియెల్లనాకొ సన్యసింపడంచునుకట్టియుండె, దేవ
 తలవంపునాదివినుండి వేవేగ, యము సమాగ్వాసు సను యేతెంచెరచట
 మాయమునులిడ్డరై పరివేగ మేలెంచి, మహిమగ్ధిముజెప్పె మరియు
 కామరికి, తమ్ముడగు లక్ష్మణుని తమకోసముచూపి, నెకలకొట్టి

చిరీవింశత్యూర్ణమున, దైవయత్నముచేత తమ్మునియెడబాసి తానునిలువగలేక తమ్ముడాయునుచు, తమ్ముడేగిష్టజ్యోవ తానడువసాగె, నడచినడచియుతాను కడుదుఃఖమొందె, అచ్చోటవారెల్ల అవుడుజూచుచు మండ, చక్కగారాముండునరయనది కేగె, నదిలోనధిగగానె హృదయ మందునవును తానువిస్మయించుచు లక్షణము దెలిసె వయికుంత మేతనకు వచ్చి కనబడుచుండె ఘనుడుశ్రీరాముండు కడుమోదమంద, సుగ్రీవు డాదిగా సారిదివానరులను, అంబిభీషణుడు దాచిదానవులనెల్ల మదిలోన దలచంగ మరివేగవచ్చిరి వచ్చిరిఘరాముఁడనెడనిలుచుండి దానవులు వారలుతనవద్ద నిలువంగకన్నులారంగనుచు కొనల్యసుతుడువేగ వయి కుంతమును వెళ్ళుతామనిమేము, గోర్కెలేమిపును కోరండిమీరు అనియుటుశ్రీరాముడా విభీషణుడూది లంకయేరచునుండెకంక లేకుండా చావు లేదుగనీకు సకలంబుజెప్పితిని, అలనాడులక్ష్యము డిట్లునేవించె సూర్యుల తానవు సుఖ మొందికొన్నాళ్ళు తరువాతవయి కుంతపురముకొచ్చెనవుఅన్ననీకోర్కెనిధిలెల్ల యెఱుఁగుదువనుచు, తిండిజంపినవానితా జంపకుండ, అదియెధర్మంబనుచుహృదయముపలికుండె ఇందుకొకవృత్తాంత మించితిప్పెనను, తరువాతౌష్ణ్యంబుకారంబుయెత్తుమను నందుని చేతనేవాతిముగాగలను, అతివృద్ధహంబుకాంతిపలఁపుట్టి, నీకోర్కె-యెఱిగింతునే నీనినోను, రావ నీనినోనేను" ఇముచేయుచునుండ ఇట్టివానినోరణముయొదిచేయంగ మఱియేజన్మమని మనసులోపలనుంది, కృష్ణావతారమున కోరినాజ్యోను, యుద్ధంబుగల్గునని బుద్ధి తెలియగబల్కి వాయువు తునిగాంచి వాంఛమీరంగను హనుమంతనేకేమిఘనకోరికున్నదో డలి కుజెప్పెనునీవు ధీర కూససుడా, సంచీ కలవాడుసాగి వెళ్ళుచునుండు బ్రహ్మవల్లముగాంచి పరికిరానవును యిటువంటిపట్టివు యేలితేనే గాని ఏకస్మంబంచు యొదిబల్కితిని అదిగాకనింక ఆలస్యముట్లుండు ఈబ్రహ్మలోకాన్ని యేరెదవు మీకోర్కె-అన్నిపును నాకుదే నను

రామాదులు వయికుంతమునకు పోవుట

నటంచు, అందరినీలాగునపుడువయజేసె పరములన్నియునొసగి పరమ మోదంబుతో, అయోధ్యపురవాసులందరినిగూడి, భరణిత్రుఘ్నులను

కాగుగారమ్మనుచుఉభయపార్శ్వములందు పుంచుకొనితాను వానరుల
రాగవులు వచ్చినవారి జూచి, తన వెంటదీనుకొని దళితభాత్యజడు సర
యుగములందుచ చక్కగాయముసికి వైకుంఠమున కేగు ననుభేష్యరుండు
అచ్చోట దేవతలుఆనందమునుబొంది వైసంత వాసునికివచ్చి యెక్కంగ
సామిత్రిముందుగా సరయూనదిమునిగి, అది జేషుకుయగుదురప్పుడు
గనుక, భరతిశక్తిఘ్నులు ధరశంఖుచక్రిములు;అది శేషువుగాక అతడు
లక్ష్మణుడువగలున్యుచు లేక పరమవైకుంఠమున, అదిలక్ష్మీయుగూడి
మోదముననాండె. నారాయనుడులక్ష్మీ వారిద్దరుగూడి, వసుకుంబమున
నుండి వాంఛమీరగను దేవతలకోర్కెలు దీరినవనిచాల సంతసంబున
మండిరంతనక్కడను, గరుడకిన్నరయక్షగంధర్వులూడిగా, సంతోషమును
బొంది న్వర్ణులులోను, సురలెల్లసంతోషభరితమానసులైరి వారివేమక
ఈకథ పాడినవారికి వచ్చే ఫలములు

మాదిగా యెంతజెప్పితిని, రామచంద్రునికి కథయు రామపుత్రులకథయు
కొద్దిమాటలలోనే గూర్చిపాడితిని, సరగదుందుభినామ సంగత్యకము
నందు కార్తీకమాసానకథపూర్ణమయ్యె, బహుళదశమగునాకివరిపూర్ణ
మాయెను, విసరయ్యనధవాగు ఘనతరంబుగను, తిప్పలెన్నియునున్న
నొప్పుగా జేసి, మతిమంతులగువారు మరివిద్వక్రయ్య ఘనతకోపము
గాదు కవిజెప్పుటయునునేను, వాపవారమయిట్టి పాటబాడితిని ఇదియు
పాడినవారు నెంచివ్రాసినవారు, కథవిన్నవారలకు కలకుమోక్షంబు
ఆయురారోగ్యముల విశ్వర్యములుగల్గి పుత్రసంతానంబు పొలుపొంద
గలుగు, ధనధాన్యములు ఘనపరంపరయుగల్గు, వంశముగలుగును చాల
కుశలములుగల్గు అశ్రుమృదోపాబు లలాగిపోవుచుమందు వ్యాధి
బాధలులేక మువముందుచును, కుశలపురికథవిన్న కుశంబు
నొందుదురు, రామకథనింటను రావుకోపములు కుశలపురికథలెల్ల
కోరిపాడినవారు, నకలసుఖము బొంది సంతసింపెదరు, శ్రీరామజయ
రామ నీతానతేరామ,నీకువందనమయ్య గోకనాయకుడా, హరిరామ
రఘురామ ఆపదోద్ధారకా,నీకు మొక్కవమయ్య నీలవల్లుండా.

కుశలాయకము సంపూర్ణము.

సన్యాసము కథ

తప్పులు సవరింపబడియె.

ప్రచురములు :

కాథహస్త తమ్మారావు అండ్ సన్స్,

సంస్కృతాండ్ర బుక్ డిపో, (స్థాపితం 1892) రాజమండ్రి.

1950

నెల 1-0-0

మౌన స్వంత ప్రచురణములు

నలభీమ పాకశాస్త్రము

విశ్వశిఖలో మొదటి కథ ఏదంటే?—పాకశాస్త్రమే. ప్రధమకథని చెప్పవలసియుంటుంది యిది సామాన్యంగా ప్రతి స్త్రీకి లభ్యమవటం దుర్లభం. అందుకోనూ మన ఆంధ్రదేశంలో స్త్రీలు నూటికి పదిమందికూడా దుచికారముగ పాక మొవర్చలేనే మా సందేహం. యీ కొరత తీరుటకై నూతన పద్ధతి, రమ్యమైన శైలిలో వ్రాయించబడెను ప్రతి ఆంధ్రస్త్రీ హస్తములందు అలంకరించదగిన గ్రంథం.

మూల్యం 1 రూపాయి.

నూతన మంగళహారతులు

ఇది హృదయానందకరమగు భావాలతో. తేటతెనుగు, మాటలతో, మద్దులు మూటగట్టి గేయాలతో, అందమైన పాటలతో, ఆనందకరమైన అష్టకాలతో, స్వర, రాగ, తాళియు క్షమతోసహా వెలువడింది

మూల్యం 1 రూపాయి.

బొలానందం - పిల్లల పాటలు

ఓట్టిచిన్నారి - పాపలనూ, పొట్టిచిన్నారి - పాపాయిలనూ, కిలకిలా - కలకలా కడుపుబ్బ నవ్వించు 140 తియ్యతియ్యని కమ్మకమ్మని పాటలను స్తకం, మీలబ్యామలను-అమ్మాయిలనూ కలవటానికెదురుచూస్తుంది. సర్వజనాకర్షణీయంగా వెలువడి సిద్ధంగా యుంది. త్వరితపడండి కొలదిప్రతులు మార్తమే.

మూల్యం 1 రూపాయి.

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్స్,

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో, [స్థాపితం 1882] రాజమండ్రి.

సన్యాసమ్మ కథ

పండితులచే పరిమృరింపబడియే.

పల్లిపద :-

చంస్కృతాంధ్రా బుక్కు డిపో

రాజమండ్రి.

1950

సన్యాసమ్మ కథ

— జననము —

శుభము శుభము నల్ల శోభానమమ్మా సన్యాసమ్మ
ఆవిష్టుయ్యాశ్వరులను ప్రార్థించెనమ్మా సన్యాసి
జయము జయము జయము జయము ఓబాల సన్యాసి
జయమాని దలతు రే ఓనీలవేణి సన్యాసి
చల్లనివేళాలో నినుదలతూనమ్మా సన్యాసి
కంతమునరంజిల్లా కాపాడనమ్మా సన్యాసి
తూర్పుదేశమునందు జన్మించినావు సన్యాసి
పడమటాదేశమునా వేరెల్లినావు సన్యాసి
గురిపెళ్ళవారింట జన్మించినావు సన్యాసి
జాతికీగానాల కాపువారిండ్లా సన్యాసి
యేడుగురన్నలతోడ జన్మించినావు సన్యాసి
మూనాలుకండపుడు తల్లిచెనపోయి లక్ష్మమ్మ
కనుకున్న కనకండ్రి నెళ్ళచూడకుగా కన్నకండ్రి
అగ్రహారము తాను అత్తవారిల్లు సన్యాసి
నివిలుకట్టతాను కన్నవార్లు సన్యాసి
పడమటదొడ్డలు పాడినందూరి నీయమ్మ
యెండిబుగారెల్లు కొడుకనేడ్లరా వారింట
గచ్చులేవాళ్ళిల్లు వేడుకచూడకుగా వారింట
చెప్పదగమునేక ధనముయున్నదగా వారింట
అటువంటిసంపాదన మీదయున్నదిగా దాల్నాయుడు
యేడుగురుకొడుకు వేడుకచూడకుగా కన్నకండ్రి
యేడుగురుకొడుకు వేడుకచూడకుగా దాల్నాయుడు
ముద్దులూకుమార్తె వేడుక చూడకుగా కన్నకండ్రి

పదనం. యిటువంటి సత్యవతి సన్యాసమ్మ వారింటజన్మించి సంపద,
ధనము విశ్వర్యములుగలిగియుండగా తనకుమార్తె సన్యాసమ్మ పదలితమ
కన్నకండ్రిఅయిన దాల్నాయుడు.

—♦ దాల్నాయుడు రెండవపెండ్లి ♦—

పాట:- వడమటారాజ్యాము ప్రాయాణమాయె దాల్నాయుడు
మారుదానిని మళ్ళి పెండ్లాడినాడు దాల్నాయుడు
వే రేమేడకట్టి బ్రతుకుతున్నాడు దాల్నాయుడు
అటువంటి కనతండ్రి వాడరిపోను దాల్నాయుడు
అటువంటి పిన్నమ్మ అడిపాడుగాను పిన్నమ్మ
మూనాలుకండకు పట్టిచూడకుగా వారైన
కనుకున్న కనతండ్రి కళ్ళచూడడుగా కన్నతండ్రి.

న. అటువంటిచెల్లెలును పెద్దన్నరామినాయుడు కనులజూచి చెల్లె
లైన సన్యాసమ్మను పట్టుకొనిమూనాలుకండను యేవిధముగా పెంచు
చూయున్నాడు అం లే.

పాట:- వుగుపాలుపోసి పెంచుతున్నాడు రామన్న
పోతపాలుపోసి పెంచుతున్నాడు రామన్న
కోజుకు ముమ్మాళు నీళ్ళుపోసెనుగా పెదవనినె
సకలశృంగారముగా పెంచుతున్నాడు వారైన
సుద్దువేళకమీర పెంచుతున్నారు బాలకును
అప్పుడేనుంటాడు అన్న రామన్న రామన్న
వింటివే పాపమ్మ నీవింటినమ్మా పాపమ్మ
న శమున అడవిడ్డ జన్మించితేను పాపమ్మ

న. వాసముకొమ్ముబట్టివర్ణించి యోడిచినట్లయిన కన్న వారినుండిరం
నైకంఠమునకు ప్రాప్తజెందదని పెరిమిటి రామునాయుడు చెప్పియుండక
యేమంటున్నాడు అం లే.

పాట:- నాకోడబుట్టిన పోదురొకడన్నాడు రామన్న
ముద్దువేడుకపోటి పెంచుతున్నాడు రామన్న
నేడల్పై కూర్చుండబెట్టి పెంచాడు రామన్న
యీలాగు మరికొన్ని దినములెల్లను పెంచాడు
యేరీతి ఆబాల పెరుగుచున్నాది సన్యాసి
బంగార మొకసాయ బాలాక్కనాయ సన్యాసి
నిడువున్నమనాటి చండుచుసాయా స

సత్యవతి ఆశాల పెరుగుచున్నాది సన్యాసి
 దేవతములుంటేను దేమడందురుగా గాలకును
 కోవిలలాయుంటేను విఘ్నమందురుగా గాలకును
 కన్నవారింటొద్ద పెరుగుచుండగా ఆశాల

వ. అగ్రహారము మేనత్రిగారియశ్వనద్ద వాసిల్లదాలమ్మకు ముగ్గు
 కుమాళ్ళుగలరు. పెద్దవాడురామయ్యకు చిన్నవాడులక్ష్మణుకు వివాహ
 చేసి సడిమివాడుచెంచన్నకు వివాహము చేయలేదు, పండ్లదొంగయ్య
 అయిన తరవాత తల్లిదాలమ్మచూచిపెద్దకుమారుడు రామయ్య
 తీసుకవచ్చిఅర్చనైమిష దేశములు జరిగినారుగాని యెక్కడయినయీ
 గలచిన్నది దొరికనందున మనసుగో విచారిస్తూయుండేకాలము
 చెంచన్న తమిల్లిన దాలమ్మను చూచి దేవమంటనయ్యాడంట
 వాట:- దండమే మాతల్లి నీకు దండమమ్మా దాలమ్మా

యక్కానాచిన్నదానినా చూచాచిన్నదాని మాయమ్మ
 నీకేమి నచినదాయి దొరికదురా కొంతకాలం చెన్న
 నీవింటి దాలమ్మ నీవింటినమ్మా దాలమ్మ
 మామనమామగర్భమున ఉడిచినదా నా మాయమ్మ
 ఆశాలసన్యాసిని నీవెడగవమ్మా మాయమ్మ
 అడగలే ఆశాల యన్మనస్సురా వానినా
 ఆమాటవింటూ తల్లి దాలమ్మ దాలమ్మ
 యీడుకాదురగాల నీదాయిలోకి ఓక్కొడుకా
 పసిబాలను యెట్లు పెట్టిచేతునరా చెంచన్న
 నాకు యీదలతోడేల పెట్టి దేవన్యాసే ఓయమ్మ
 ఆశాలపై నాకు మక్కువగొంది దాలమ్మ
 ఆమాటవింటూ ఆన్యకరితల్లి దాలమ్మ
 పులకదు పలకదు తల్లిదాలమ్మ దాలమ్మ
 వాపోళ్ళబంగారం పట్టుకున్నాది దాలమ్మ
 కొడుకురామన్నను వెంటతీసుకొని దాలమ్మ
 దివిపట్నం గాల పుట్టింటికిరా దాలమ్మ

పుట్టినింటిబిడ్డాకు అడగ వెడుతుంది దాలమ్మ
ఆరుగుమీద అన్న కూర్చోనియున్నాడు దాలమ్మ యును

వ. చెల్లెలురాకను కనులచూచి చెంబుకోనీళ్ళు యిచ్చినాడు
చెల్లెలయిన దాలమ్మ కాళ్ళుశుద్ధిచేసుకొనిరాగానే అస దాలమ్మ యును
యేమంటూన్నాడంటే యేమేచెల్లెలూ యెన్నడురాదానపు వచ్చినావు
వచ్చినపనులుచెప్పనునగా నీకుమార్తె అయిన సన్యాసమ్మను నాకుమా
రుడుఅయిన చెంచన్నకు అడగవస్తినెరా అన్నా అనిచెప్పగా ఆమాటలు
అలించి దాలమ్మ యుడు యేమంటూ యున్నాడంటే.

పాట:- ఆబాలపుట్టిపదినము శుభము విన్నాను చెల్లాల
దానిముఖమయిన నాకళ్ళచూడలేదమ్మా చెల్లాల
వాళ్ళ పెద్దన్న రామన్న పెంచుతున్నాడు చెల్లాల
వాళ్ళ పెద్దవదిశాపన్న పెంచుతున్నాది వాపమ్మ
రామన్న గారినీ అడుగజోవమ్మ చెల్లాల
రామన్న మేడలకు వెళ్ళుచున్నాడీ దాలమ్మ
కచ్చేరీలో రామన్న కొలువైయున్నాడు రామన్న
మేనత్తరాకను కళ్ళచూచెనుగా రామన్న
కచ్చేరిచాలించి మందిరముకేగి రామన్న
కురచ మొక్కలపీట కుదురంగావేసి రామన్న
చెంబుకో వుదకాలు చేబట్టెనుగా రామన్న
వచ్చినదాలమ్మ పీటకునాది దాలమ్మ
పీటమీద దాలమ్మ పాదాలుకడిగే రామన్న
పిమ్మిదాదపించికో పాదములువక్షే రామన్న
కొడుచేతులకోను దండములుబెట్టే రామన్న
దీర్ఘాయువనుచుతా దీవించినాడీ దాలమ్మ
యేమిపనులతా నీవేమొవచ్చావు దాలమ్మ

వ. అత్తిగారిని బావగారిని నగిన్లుమర్యాదజరిపి వచ్చినపనులు చెప్ప
మంటూయున్నాడు. అంతలోదాలమ్మ యేమంటూయున్నాడంటే ఓరి
అల్లుడా నాకుమార్లు పెద్దవాడు రామన్నకును, చిన్నవాడు అప్పన్నకున్ను

పెండ్లిచేసినాను. నడిమివాడు చెంచన్నకు రుణమువిప్పలేదు. యీదిన ముందు రుణముయిప్పిద్దామని.

పాట:- నీచెల్లెలూ సన్యాసిని అడగవస్తినీరా రామన్న
నాకొడుకు చెంచన్నకు పెండ్లిచేసెదను రామన్న
చేతులుపట్టూక బ్రతిమాలినాదీ దాలమ్మ
గడ్డముపట్టూక బ్రతిమాలినాదీ దాలమ్మ
కన్నవారి చుట్టరికము తప్పించరాదు రామన్న
కన్నవారనుమాట తానుపిన్నాడు రామన్న
యెర్రనికళ్ళకు యెక్కునుకొనములు రామన్నకు

వ. అవునేలెత్తా దాలమ్మ మాతల్లి చనిపోయేటప్పుడు నీనటువంటి కన్నవారు ఇన్నడెక్కడయున్నాడు నాడులేని సన్యాసమ్మ నేడెక్కడ యున్నది యీమాటలు చాలించవేయి. ఏలాగున కొరస్కరించిరి యున్నాడంటే.

పాట:- చాలించు దాలమ్మ చాలించువమ్మా దాలమ్మ
నీమనసుమించినమాట అక్కరలేదు దాలమ్మ
కన్నవారనుమాట నీకుయుంటేను దాలమ్మ
మాతల్లి చచ్చేటప్పుడు కబురంపినాను మేస్తతి
అప్పుడేని కన్నయ నేడెక్కడమ్మా దాలమ్మ
నాడులేని కన్నమ్మ నేడెక్కడమ్మా దాలమ్మ
నాడులేని మీయన్న నేడెక్కడమ్మా దాలమ్మ
నాడులేని సన్యాసి నేడెక్కడమ్మా దాలమ్మ
నాడులేని సన్యాసి యీనాటికిలదా దాలమ్మ
మాతల్లితోసన్యాసి చనిపోయినాదీ దాలమ్మ
అమాటలాలించి అత్తదాలమ్మ దాలమ్మ
కోపించుకతాను వెళ్ళిపోతాదీ దాలమ్మ

వ. అంతలోరామన్న యేమిటిలోచన చేస్తూయున్నాడంటే ముందు వచ్చిన మనువు తప్పించకుండుదు. అదిగాక చెంచన్న అధికబుద్ధిమంతుడు యిస్తేణాగాయుండువని మేనల్తయగు దాలమ్మతోయేమి అంటూ యున్నాడంటే.

పాట:- నిలుగెలు అత్తమ్మా నిలవరాదమ్మా అత్తమ్మ
 పసివాళ్లుమాటలకు కోపంబుయేలా దాలమ్మ
 గనపయ్యదచెంగుబట్టి బ్రతిమాలుతాడు రామన్న
 అత్తదాలమ్మకు తిరిగి తేచ్చెనుగా రామన్న
 అత్తకో ఒకమాట పలుకుచున్నాడు రామన్న
 చెంచన్న పుండ్రెండుయేండ్లు నయసుగలవాడు దాలమ్మ
 ఆరు నెలలబాల బాలచెల్లెలుగా దాలమ్మ
 అప్పుడేమంటాది అత్తదాలమ్మ మేనత్త

న. నాయనారామన్న నాకుమారుడును నీచెల్లెలు యీడుజోడుకాదని
 అంటూ వున్నావు. పాలుపరమాన్నము పెట్టి రోజుకుముమ్మారు స్నానము
 చేయించి పసుపునూ నెల నీను సకలశృంగారమును యగదబ్బెలుకుంటాను

పాట:- యీడుకానిజోడుకాని పూనుకుంటాను రామన్న
 బిడుకాని నయస్సు చేసుకుంటాను రామన్న
 చెళ్లులుపట్టుక ప్రేమలాడెనుగా దాలమ్మ
 గడ్డొప్పుపట్టుక బ్రతిబాలినాదీ దాలమ్మ
 మాటవింటాడు అపుడురామన్న రామన్నా
 అప్పుడే రామన్న మాటలిచ్చెనుగా రామన్న
 ఆమాట వింటాది అపుడు దాలమ్మా దాలమ్మ
 ముసిముసీనవ్వులతో పరుగు నెలతుందీ దాలమ్మ

స న్యా స మ్మ పెండ్లి పాట.

న. అప్పుడుదాలమ్మ అగ్రహారములోనికివెళ్లి బ్రాహ్మణులనుపిలిపించి
 చెంచన్న పేరున్న సత్యవతిపేరంటాలుసన్యాసమ్మపేరున్న ముహూర్తము
 చూపింపగా పేరురాసులు బాగానేయున్నవి. లక్ష్మీ వారము లగ్నముబడివి
 అనిచెప్పగా ఆమాటలు యిద్దరుకలసింది సకలసంకోషముతో అగ్రహా
 రము మేనత్తయగుదాలమ్మ వెళ్లిపోయినతరువాత రామన్న కోమ్ములు
 తో యేమంటాయన్నాడంటే.

పాట:- అంతలో రామన్న యతివేగమునను రామన్న

రండయ్య శమ్మాలు రా రాసోదకులు తమ్మాలు

ఆమాటమీద శమ్ములు వేగమొచ్చెనుగా శ.

నీకుదండముర మాయన్న నీకుదండమురా రామన్న

మమ్ముల పిలిచిన కాణాణేమి రామన్న

ఆమాటవింటాడు అన్నరామన్న రామన్న

ననముద్దుచెల్లిలికి మనువులిస్తేరా తమ్మాలు

పెండ్లి యాపకములు చెయ్యమంటాడు రామన్న

చుట్టాల బంధువులకు జాబులువ్రాసే రామన్న

బేరీమృదాంగులకు వుత్రాలువ్రాసే రామన్న

చొప్పలేని బేరీలు- కబురులంపెనుగా రామన్న

నానిమేళములమ్మా భాగవతములు రామన్న

వైష్ణవులకున్న బ్రాహ్మణులకున్న రామన్న

కొన్ను శాణములమ్మా మాయభీలమ్మా రామన్న

ఆవిచిత్రగుండీలు చక్రశాణములే పెండ్లికిని

అవిగవ్యభాణాలు చిందులకులుగా రామన్న

సకలసన్నాయిలు శయ్యాపరచి రామన్న

సకలసన్నాహములు శయ్యాపరచి రామన్న

ఆకాశమా శీర్ష పందిళ్ళవేసి రామన్న

భూదేవిమీదాను పీటవేయించి రామన్న

సకల శృంగారముగా శోభిల్లుచుండే పట్నాడు

యెదురొచ్చి దాలమ్మను చూస్తూయున్నాడు రామన్న

దివిలిపట్న ములోను యీలాగుండెనుగా ఆవేశ

ప. బ్రాహ్మణములోన దాలమ్మ యీలాగున తమూరువుతుందీ
అంటే చుట్టాలుబంధువులకున్న భాగవతములబ్రాహ్మణకున్న బ్రాహ్మణ
వైష్ణవులకున్న మందునామానుల మతాధీలున్న భంకాలుతుడుములు
బేరీమృదాంగులన్న తమూరుపర్చి ముగ్గురుకొమాల్లున్నా ఇద్దరుకోడల్లును
ఇద్దరుకుమార్తెలున్న సకలజనంబులన్న దాలమ్మ తీసుకువస్తుయండగా.

పాట:- దివిలిపట్నములోకి వస్తున్న కుగా దాలమ్మ
 సకలసామ్రాజ్యముతోటి వస్తున్నదిగా దాలమ్మ
 అగ్రహారము యేగుదాటిపోయింది దాలమ్మ
 దివిలికోటాతాను తిరుగుచున్నదిగా దాలమ్మ
 రామన్న మేళములు యెదురువచ్చెనుగా ఆవేళ
 యెదిరించి యెనుబోతులు పోట్లాడినట్లుగా ఆవేళ
 పట్నముయావత్తు పట్టపగలాయె ఆవేళ
 పట్నములో స్త్రీపురుషులు చూస్తున్నారూ ఆవేళ
 చూచి ఆశ్చర్యములు పొందుచున్నారు ఆవేళ
 యాలాటిపెళ్ళిళ్ళు యెన్న డెగుగముగా అమ్మయ్య
 అనుచు పురజనులంక పొగడుచున్నారు ఆవేళ
 శంకాలు భేరీలు మ్రోగుచున్నాయి ఆవేళ
 విలపిలా ఒకచోట కాలుచున్నావీ అక్కడను
 కొమ్ముగొణములే కొట్లుగాకాలే ఆవేళ
 రున్వినొణములే మాతాభీలమ్మ అక్కడను
 సుగంధనాశబ్దములు పుట్టుచున్నవిగా ఆవేళ
 యెదిరించి పెళ్ళిళ్ళు చేస్తున్నారూ అమ్మయ్య
 ఆనానిమేళములు నాట్యములుచేసి అమ్మయ్య
 భాగవతుబ్రహ్మజులు ఆడుచున్నారు ఆవేళ
 శిశువాదివృద్ధులు మూర్ఖబోధా లే ఆవేళ

వ. నీరువారు మాకంబుగాగూడి ప్రారంభప్రవాహం చేసిపెళ్ళిపాదిరి
 క్రిందకువచ్చి ఆచోచన్నను నిలుచుండబెట్టి సత్యవతి సన్యాసమ్మకు
 యాలాగున శృంగారము పరుచుతారంటే కురులునున్నగమవి కుదు
 రైనబొట్టపెట్టి మెట్టపై ముత్యాలబిగదులమరించి నొప్పనుకస్తూరి రేకలు
 మరించి పెసరకాయవంటివేళ్ళకు బటువులమరించి నడుముకు గురులైన
 వడ్డణము అమరించి పలకలసేరులు గిలికలసేరులును చంద్రహారంబు
 లున్న కంఠమునధరియించి యేడువరహాలు చీరగట్టి పాదుమువరహాలు
 రవికతోడిగి ముత్యాలసాలువ ముసుగువేసి పెండ్లిపీటమీదకు లేచి

నిలబెట్టిరి అంతట పురజనులు ఆనత్యవతి సన్యాసమ్మ సకలశృంగార
మునుచూచి యీలాగున వర్ణించుకూ యున్నారంటే.

పాట:- ఆనత్యవతీమొగము కండ్లచూచెగా ఆవేశ

పట్నములో స్త్రీపురుషులు చోద్యమొందెదరూ ఆవేశ .

యేమరయితిల్ల యీసోద్యరాలు అన్యుయ్య

పుట్టింది పెరిగింది పట్నములున్నాది యీబాల

వొకనాడుయీనల్లిని కనులచూడముగా బాలకును

నక్షత్రాలలోయుంటే సూర్యుడందురుగా బాలకును

నేఱుములోయుంటేను చంద్రుడందురుగా బాలకును

అంబములోమెరిసేటి ఆదిపెరపేమో యీబాల

భూమిలోయుండేటి రుద్రపురుషేమో యీబాల

ఓడలమీమండేటి వయ్యారిగన్నే యీబాల

పంజరానుండేటి యిది రామచిలుకా యీమగున

పనిబూని యీరూపు యెన్నాళ్ళుప్రవాసే ఆబ్రహ్మ

దిప్తిచెక్కినలాగు తీర్చిప్రవాసెనుగా ఆబ్రహ్మ

యీరూపుయీరేఖ యెన్నడెరుగముగా ఓయన్ము

ఓరి అన్నకారీబ్రహ్మ ఆదియారీపోగా ఆబ్రహ్మ

దీనికీచ్చినరూపు మనకీవ్వరాదా ఆబ్రహ్మ

యీలాగుపురజనులు ప్రోగుచున్నారు ఆవేశ

వ. అప్పుడు యిద్దరు పేరంటాళ్ళువచ్చి చెంచన్నను వీటమీద
కూర్చుండబెట్టి వెమక సన్యాసమ్మను కూర్చోండబెట్టి వారుబ్రాహ్మ
ణులు చెంచన్న పేరూ సన్యాసమ్మపేరూ శుభలేఖను చదివించినారు
చెంచన్న చేతను మంగళసూత్రముకట్టించినారు చేతికంకణముకట్టించినారు
వీణిజనులుయావత్తును అవసూవరులపైఅక్షింతలు జల్లుకూయున్నారు
అప్పుడు సువృషుని సువ్వీపాటలు యీలాగున పాడుచున్నారంటే

పాట:- చేతపాలుపొయ్యించి కంకణముగట్టే చెంచన్న

తలంబాలుపొయ్యించి మాంగళ్యముగట్టే చెంచన్న

సకలశృంగారముగ పెళ్ళిళ్ళుచేసే రామన్న

చూచినాజనులంతా మూర్ఖబోలాడు ఆవేశ

నుదతులందరు సువ్విపాటలుపాడే ఆవేశ

సువ్విసువ్విసువ్విలాని సువ్విపరమపురుషులాలి సువ్విశ్రీముఖులంగచంద్ర
రాగదే కొండమీదపండినావి గోనర్సనధాన్యాలు పాడుకొని దంచరమ్మ
పడతికొట్టుము ||సువ్వి|| పల్లానపండినావి అవిబ్రహ్మ బాసికాలువిస్తరించి
దంచరమ్మ రామకొట్టుము |సువ్వి|| మంచినీళ్ళబావివద్ద అంచులేని ఆకు
బుట్టె యెంచియెంచినవిలవరమ్మ పేర టాళ్ళను||సువ్వి|| జాజికరపెట్టెలోను
చేగ్చుక్క బొట్టుపెట్టి పిలవరమ్మజేరంటాళ్ళు ||సువ్వి|| వాకరి కొకరి
కొప్పలోన గానుజేసి మల్లెలుండ సదాశివుని కొప్పలోన సన్నజాజులూ
||సువ్వి|| మేనమామ సంపినాడు మేలైన పెట్టుచీర చెంగుచివరకట్టకమ్మ
రంగుమీరనా ||సువ్వి||

వ. యీవిధమందున సువ్విపాటలుపాడి సకలశృంగారముగా శుభ
కార్యములు నెరవేరినతగువాత మూడుదినములు అత్త దాలమ్మవుండి
యేనునుచున్నాడంటే ఓరినాయనా రామన్న యికను పెండ్లిఅయి
పోయినాది నీచెల్లెలు సన్యాసమ్మను పంపించినట్లయిన బాగాయుంటుంది
పంపించుమనగా రామన్న యేమనుచున్నాడంటే అయ్యయ్యె అత్త
దాలమ్మ వినుము నాచెల్లెలు సన్యాసమ్మను కుమార్తెవలె బెంచుకుంటు
యున్నాను ఇప్పుడు నాచెల్లెలు నీవు ప్రతిమానముపట్టవచ్చు.

పాట:- నినాడునవయసు యీడేరుతుందో అత్తమ్మ
ఆనాడునీదేవిడికి దిగనాడుతాను అత్తమ్మ దా
ఆమాటలాలించి అత్త దాలమ్మ దా
కుమాళ్ళు కూతుళ్ళు కొడళ్ళతోను దా
చుట్టాలు బుధుగులు సకలజనములతో దా
అగ్రహారమువాళ్ళు యెల్లిపోయెనుగా దా

వ. యిట్టిదినములలో దాలమ్మ అగ్రహారములో యున్నదిన్న
రామన్న వాపమ్మ యిద్దరూ సతీపురుషులూ ఆనత్యవతి సన్యాసమ్మను
యాలాగున పంపితున్నారంటే.

పాట:- మూడుపూటలున్నానం ముగతకోయమ్మా ఓయమ్మ
యున్నకూడుపెట్టి యదగపెట్టాడు రామన్న

పాలుకూడు పెట్టి చల్లాగ పెంచె రామన్న
 అడ్డాలబాలను దిగువదించకనూ రామన్న
 సతిపురుషులీలాగు పెంచుతున్నాడు వారైన
 బాలచంద్రులాగు పెరుగుతున్నాది స
 అర్జుదవర్షమున పెరుగుచున్నదిగా స
 అసత్యవతీబాలా పెరుగుచున్నదిగా అనల్లి
 నిండుపున్నమనాడు చంద్రుడుచాచూ స
 తొలకరీమెరిసేటి మెరుపునందచూచా అనల్లి
 బంగారి మొకసాయ బాలాక్కసాయ అనల్లి
 తక్కుమెక్కులతోటి బాలనోమగువా స
 రోజుకు ఒకతీగు పెరుగుతున్నాదిగా అనల్లి
 తనచిన్న మేడలో మొరుగుచున్నదిగా అనల్లి

వ. యీ విధంబున పెరుగుచుండగా కొంత కాలము గడిచినతిరువాత
 చెల్లెలయందు క్రమచేతను నొక గడిచుండునైన సన్యాసమ్మను భగవంతుడు
 దించకయుండేకాలమందున మొకానుగ్రామముననుండి బాబులు వచ్చి
 నావి బాబులో వర్తిమానః కన్నులజూచి దోమలగాయున్నాడింగె.

పాట:- మొకానుగ్రామాలు శ్యామలీరామన్నక
 గ్రామాలు యందూన ముగిసాదేనేమి రామన్నక
 తనబాలచెల్లెలను చంకేసుకోని రామన్న
 తనభార్య పాపమ్మ పూలుకొన్నాడు రామన్న
 తన పెరిమిటిరాకాను కనులజూచేను పాపమ్మ
 నీకుదండమోయినారాజ నీకుదండమాయ్యా నారాజ
 నందనము నారాజ తమకునందనమూ నారాజ
 యండకోవచ్చినా యాకాంతయేమి
 యేమికారణాలు యెరిగించవయ్యా

వ. అప్పునే భార్యపాపమ్మ యిప్పుడుచూడగాను మూడుసంవత్సర
 ముల అరుమానములు కావస్తాయున్నది. సోదరబ్బాయి మొకాను
 గ్రామాలు మరచియున్నాను. మొకాను గ్రామాలనంది బాబులు

వచ్చియున్నావి, యీ సమయములో మోకాసుగ్రామాము వెళ్ళక
పోతే మోకాసుదాహ్మయెదుట ఆడపోతారుకాబట్టి.

పాట:- నేను మోకాసుగ్రామాలు వెళ్ళివస్తాను పాపమ్మ
చెల్లాలయిడాలబాలయిలాడ పాపమ్మ
నీ ముద్దువేడుకమీద పెంచుతుండమ్మా చెల్లాలను
సకలి వేడుకమీద నీవు పెంచుకోవే పాపమ్మ
ఆమాటవింటాది భార్యపాపమ్మ

ప. అవునయ్యా రాజరాజకుమారా! నీయొక్క చెల్లులున్నా సమ్మను
నావద్దదిగనాడివెళ్ళితానంటావు. నునియింటికివచ్చేచుట్టాలు పోతూ
యుంటారు. సొరుసుంది కంబార్లుగలది. పదిమందిపాలిక తైలుగలరు.
నీరందరకున్న మర్యాదచేసుకొని వంటనండటిలో యుంటాను నురుతు
నేమో అదిగాకను నీచెల్లెలు గోజుకు ముమ్మాటు స్నానమున్న బొట్టు
కాటుక లేకుం లేను నప్పదు. వేళతప్పితే భోజనముచెయ్యనిదికాబట్టి.

పాట:- స్నానంబుకప్పు యేపూటనేను తప్పదునో నారాజ
పసుపుకు కుమబొట్టు యాదితప్పదునో నారాజ
కనుచలకు కాటుకలు పెట్టమరతూనో నారాజ
నలకువ్వియూజటలు నెయ్యమరతూనో నారాజ
వేళపూటభోజనము నేను మరతునో నారాజ
యీకోటపనులన్నీ యాదితప్పదునా నారాజ
మానవళియీబాల మండిచచ్చునుగా నారాజ
నావద్దయాలాగు దిగనాడుతావు నారాజ
నట్టిదేవరకూడు గట్టినదికనశశ్శి నారాజ
మీతండ్రితెచ్చినదాయి నల్లికాదయ్యా నారాజ
అగనయిన పగనయిన పినతల్లికాదా నారాజ
మీమారాటి పినతల్లివద్దదిగనాడు నారాజ
వెళ్ళోయినారాజ దిగనాడవయ్య నారాజ
ఆమాటవింటాడు అవుడు రామయ్య రామయ్య
తల్లియన్నమాట జ్ఞాపకమువచ్చే రామన్నకు

సత్యవతి చెల్లెలును చంకేసుకోని రామన్న
 నడివిధియంగళ్ళ నడచివెళతాడు రామన్న
 మారాటిపినతల్లి మాలుకెలతాడు రామన్న
 లోగివ్వువైకెళ్ళి అరుగుకొమ్మెక్కి రామన్న
 దండమేపిన్నమ్మ నీకుదండమమ్మా పిన్నమ్మా
 వందనముపినతల్లి నీకువందనమూ పినతల్లి
 చెల్లిపోయినదాయిమారాటితల్లి పిన్నమ్మ
 ఉన్న దానవుగా మాకుకన్నతల్లిగా మీయమ్మ
 మోకాసుగ్రామాలు వెళ్ళినస్తాను పిన్నమ్మ
 తల్లిచేసిబిడ్డ బాలకో మగువా సన్యాసి
 నీముద్దుకుమార్తె సన్యాసినమ్మ పిన్నమ్మ
 సకలవేడుకతోను పెంచుకొనమ్మా పిన్నమ్మా

వ. అయ్యో తల్లి మాకన్నతల్లి గర్భము చల్లగాయుండి నీకు
 గురు జన్మించినాము. మాయేడుగురుతోను అబిడ్డసన్యాసమ్మజన్మించి
 నాది నీగర్భము చల్లగాయుండి తమ్ముడు అప్పున్న జన్మించినాడు.

పాట:- తొమ్మిదీమందిని బిడ్డలనుకోవే పిన్నమ్మ
 యెన్నెన్నీ విభాలు చెప్పచుండగా రామన్న
 అన్నీ కారి పిన్నమ్మ అదియారిపోను పిన్నమ్మ
 పాపిష్టిపిన్నమ్మ యదిపాడుగాను పిన్నమ్మ
 యర్రనీకళ్ళో యెత్తిచూడదుగా పిన్నమ్మ
 పులికదాయెనుతల్లి పలికదాయెనుగా పిన్నమ్మ.
 అప్పుడే రామన్న యేమనంటాడు రామన్న

న. అయ్యోదైవమా యనుపదగినాడినా వప్పకున్నాది యీసత్య
 వతిఅయిన నాచెల్లెలును యనుపదగినాడి మాన్యాల్కు నెళ్ళితాను
 అని యీలాగున దుఃఖముతో యున్నాడంటే.

పాట:- అన్నీ కారిమోడ యాలబుట్టితోవే చెల్లాల
 పాపిష్టిచూతోడ యాలబుట్టితోవే చెల్లాల
 మాయేడుగురుతోడాను తమ్ముడైవుడితే చెల్లాల
 యెసమిదిట్టు ఒకవాసకట్టి బ్రతుకుదుమూ చెల్లాల

లేక మనసమ్మ చెల్లిననాడు చెల్లిపోయింటు చెల్లాల
 మనతల్లిని మరచినట్లు మరచియుందుముగా చెల్లాల
 కాళ్ళనంకిళ్ళున్న పక్షిలాగుంటే చెల్లాల
 ముసిడి చెట్టూమీద నీవుపుట్టుంటే చెల్లాల
 యవరిముట్టినచోట నీవుయుందువుగా చెల్లాల
 తన చెల్లులనుయెత్తూక దుఃఖిపోతాడు రామన్న
 అడవిమ్మగముఅయి నీవుపుట్టుంటే చెల్లాల
 నగవాసన లేక తిరుగుచుందువుగా చెల్లాల
 కొండగొర్రెలాగు ఘోష పెడుతాడు రామన్న
 అన్నమ్మశోకాలు అవునాయున్నాడు రామన్న
 వృక్షానపక్షులూ శోకమైనట్లు రామన్న
 యికంటకన్నీరు ఆకంటబోసే రామన్న
 చిచ్చులో మిడతాలు తోకిందినట్టూ రామన్న
 బోనుబోకుండేలు చిక్కచందమునా రామన్న
 ఆఘోరఘోరాము గోచ పెడతాడు రామన్న
 వట్టువట్టుచగునె కొట్టుకొంటాడు రామన్న
 చలనలొకన్నీరు జలజలనువ్రాలే రామన్నకు
 చెల్లులనుకట్టూక తానుదుఃఖించే రామన్న
 బోవిళ్ళబోయున్నాదీ భార్యపాపమ్మ పాపమ్మ
 ఆశోకమింటాదీ భార్యపాపమ్మ పాపమ్మ
 బోవిళ్ళబోనుంచి వేగమొస్తాదీ పాపమ్మ
 పాదాలపైతన్నీ వేగపడతాదీ పాపమ్మ
 దండమోయినారాజ నీకుదండమయ్య నారాజ
 నందనమునారాజ నీకునందనమూ నారాజ
 యెందుచేతనుమీరు అడలుచున్నారు నారాజ
 యెవ్వరేనున్నారు నాకోటిచెప్ప నారాజ
 సర్కారుబోమాట చెల్లకున్నాదా నారాజ
 నాయులు శర్మలు నిన్నేమన్నారా నారాజ
 రచ్చలోనిన్నీ వరు కాదుపొమ్మనా నారాజ

ఆరుగురు మూలు యెదురాడినారా నారాజ
 చెప్పనోయినారాజ చెవులవంటాను నారాజ
 ఆమాటవంటాడు అప్పుడురామన్న

వ. రామినాయుడు తనభార్య అయిన పాపమ్మతో యేమిటంటాయు
 న్నాడు. అవునేభార్య పాపమ్మ సర్కారులో, నాయిళ్ళు కర్నాలు
 లోను ఆరుగురు ఆన్నదమ్ములవద్దను నామాట చెల్లుటాయున్నాదిగాని
 నాముద్దుచెల్లెలు సన్యాసమ్మను ముద్దువేడుకతోటి పెంచుకొమ్మనీ పిన
 తల్లికి నూకన్నతండ్రికి చెప్పినాను యిద్దర దున యన్నెన్నగాని నామాట
 అంగీకరించినారుకాదు కావున.

పాట:- మాచెల్లెలకమాట మన్నినబోకు పాపమ్మ
 అన్నీకాక పన్నమ్మ అదియింకపోను పన్నమ్మ
 యెరాటకళ్ళతో యెత్తిచూడుకుగా పాపమ్మ
 పాపిష్టిపన్నమ్మ యదియింకగాని పాపమ్మ
 మారాటిపన్నమ్మ మాట్లాడరాదు పిన్నమ్మ
 అన్నీ కరికనలెండీ అనడు ఒకమాటా కనెండీ
 అందుచేతను నేను ఒడలుచున్నానే పాపమ్మ
 ఆమాటవింటాదీ భార్య పాపమ్మ పాపమ్మ
 దండమోయి నారాజ చాలదండములు నారాజ
 నేను చెప్తుతానొకమాట చెవులు వింటావా నారాజ

వ. అవునయ్యా రాజనామీరా నానానాయుడా మూలముకండ్
 వుడు మీకల్లి లక్ష్మీదేవి చేతిలోనేటప్పడు! యట్లుగను పెంచిగాము
 ఈదినమునాటికి మాకనంపత్తిమును ఆరుమూసములు బాలకులు
 వున్నది దానివతివ్రతధర్మమున్న స్వామియశులున్న చూడగా
 పండ్రెండుపండ్లు నయసుగల చిన్నదానివలె మాటలాడుచున్నది లోక
 నిందపస్తుంది. అని మీపినతల్లి మాలుగో దిగనాడమంటిసిగాని యిత
 రంకాదు ఈశత్యవతిమీద ప్రేమలుయులే నాడపెంచునుకాబట్టి

పాట:- కుచిలేనికూరాకు నోరెంగిలేలా నారాజ

కడుపునిండనియట్టి కక్కుర్తియాలా నారాజ

పుగ్గుపాలూబోసి నేనుపెంచలేదా బాలకును

నేను తల్లినికానా పెంచుకోలేనా నారాజ
 పోతపాలూపోసి నీవుపెంచలేదా బాలకును
 నీవుతండ్రిలాగ పెంచినావుకావా బాలకును
 నాడులేనిపిన్నమ్మి నేడెక్కడయ్య నారాజ
 అవునులేని కనతండ్రి యిప్పుడెక్కడయ్య నారాజ
 యోకనిందలు మనకు తప్పిపోయెనుగా నారాజ
 నావద్దదిగనాడి నీవెళ్ళవమూ మాన్యము
 ఆమాటలాలించి తాను రామన్న
 బంగారు పెదవిరచి పక్కున నవ్వే రామన్న
 శృంగారు పెదవిరచి చిక్కుననవ్వే రామన్న
 తనముద్దుచెల్లులను సన్యాసమ్మాను రామన్న
 తనభార్య పాపమ్మవద్ద దిగనాడి రామన్న
 ఆరుగురుమ్మలను పేరెట్టిపిలచీ రామన్న
 అమ్మచోరి అప్పన్న తమ్ముడుసూరన్నా సుబ్బన్న
 తమ్ముచోరివెంకన్న తమ్ముడు దాలన్న గురవన్నా
 రాండయ్య తమ్ములూ రమ్మని బిలచీ రామన్న
 అన్నిగానే తమ్మాలు త్వరగ నొస్తారు అక్కడికి అక్కడికి
 గోమికారణాలు మముపిలచినావూ మాయన్న
 వింటార తమ్ములూ ఈవార్తనెల్లా తమ్ములూ
 మోకాసుగ్రామాలు వ్యాధిపడ్డావి తమ్ములూ
 మోకాసుగ్రామాల్కు సైనికులుకాండీ తమ్ములూ
 ఆరుగురుమ్మలకు సంజోషమాయె ఆవేశ
 దండముర మాయన్న నీకు దండమురా మాయన్నా
 తనభార్య పాపమ్మవద్ద దిగనాడి రామన్న
 ఆరుగురుతమ్ములూ పేరెట్టిబిలచీ రామన్న
 తమ్ముచోరి అప్పన్న తమ్ముడుసూరన్నా సుబ్బన్న
 తమ్ముచోరి వెంకన్న తమ్ముడు దాలన్న గురవన్నా
 రాండయ్య తమ్ములూ రమ్మని బిలచీ రామన్న

పిల్వగానే తమ్మాలు త్వరగనొస్తారు అక్కడికి
 దండముర మాయన్న నీకు దండమురా మాయన్న
 యేమికారణాలు మముపిలచినావూ మాయన్న
 వింటారణమ్మాలు మీవార్తలెల్లా తమ్మాలు
 మోకాసుగ్రామాలు వ్యాధిపడ్డావి తమ్మాలు
 మోకాసుగ్రామాలు పై నములుకాండి తమ్మాలు
 ఆరుగురుతమ్ములను సంపాదించుమో ఆవేశ

వ. అప్పుడు పాపమ్మ యేమిచేస్తున్నాడో ఆరుగురు మరు
 దులు తనపైనుండి రామినాయుడు మోకాసుగ్రామాలు వెళ్ళి
 కని ఎటువంటి వంటపాకములు తయారు చేస్తున్నాడో

పాట:- అనయినానుగు యగురుకారితే ఆవేశ

నంబెందు పచ్చమ్మ తయారుచే ఆవేశ

నేతిబూరె అనేలు నెయ్యిపైములు ఆవేశ

పాలుపరమూర్తిలు తయారుచే ఆవేశ

యేడుగిరియాలతో వేడినీళ్ళమ్మా ఆవేశ

వెండిగిరియాలతో తయారుచే ఆవేశ

మరుగుపెరటితోను మరుగు పెట్టునూ పాపమ్మ

ఆరుగురూమహిళలు న్నానములుచేసే ఆవేశ

తిరుమానత్రిమాక్షము నొట్టనుకరియిం చే ఆవేశ

నది నెనడ్డనలు భగం చేసినాను వాస్తవ

నోటియెంగిలిమార్చి చేతులుమార్చి వాస్తవ

విడియంబులందించే వది నెపాపమ్మ

ముటువంటిముస్తాబు మరుదులవుతాను ఆవేశ

జరినాబుజలతారు చావులుకట్టి ఆవేశ

యం రమూపాటి పాగానుదుట్టి వాస్తవ

అలుపలకల పేగులు గళగుధంబుంచే ఆవేశ

బంగారుకడియాలు చేతధరియించే ఆవేశ

చంద్రహాసములతో శృంగారమాడే ఆవేశ

వొళ్ళల్ల బంగారు బువ్వులమరించే వారైన

మొలయందు ఆవాసి గొలుసులమరించె వార్తన
మాన్యరాజులు ముస్తాబులాయే ఆవేశ
పెద్దన్న రామన్న వస్తుయున్నాడు రామన్న
తనకాల చెల్లెలను చంకేసుకొని రామన్న
తనభార్యపాపమ్మ మాలుకొస్తాను రామన్న
అదేపిపాపమ్మ కనులుచూచెనుగా పెనిమిటిని
వేడినీళ్ళుతాను అందించివాడీ పాపమ్మ

న. రామనాయకుడు తనకాలచెల్లెలను ముందు న్నానఃః చేయించి
తానున్న న్నానముచేసి తిరుమణిశ్రీచూర్ణము ధరించిచెల్లెలు సన్యాస
మ్మను తొడలపైకూర్చుండ జెట్టి గోవిధఃఃభోంచేస్తూయున్నారంటే
పాట:- అన్నయను చెల్లులూ కలిసిభోంచేసి ఆవేశ

అతికమలముదీసి జంహకెత్తునుగా వారపుడు
పుష్పేదీర అన్నాలు భోంచేసినారు ఆవేశ
నారయంగిలికడిగి తాంబూలమండే రామన్న
విడియంబుమీదాను పొగచుట్టకాల్చే రామన్న
యెడునంటిముస్తాబు అవునూయున్నాడు రామన్న

న. జరియజలతాడు కండువ ధరియించి బంగారుపిటివన్నెల పాగజుట్టి
గలకనులనలక నులు అర్తనిండవేసి బంగారుకడియాలధరియించి
వేళ్ళబలుపులు వెంటనేసామ్మలుధరియించి మాన్యరాజులుముస్తాబులై
రామనాయకుడు గోడుపల్లకీలు తియ్యండివాడు వెండిపర్చీలు బంగారు
పర్చీలు పల్లకలబొమ్మలు బంగారుపిటిమహా లమరించినాడు నాయిలు
కన్నాలు పెద్దవారున్న చిన్నవారున్న మురసాలుబున్న మెడలిళ్ళు
బంగారోతులున్న ప్రయాణకాండియసామ్మలకు ఆజ్ఞయిచ్చి భార్య
పాపమ్మనుగోమని చెప్పచున్నాడంటే అవుఃమ్మ దేవిపాపమ్మ మాచెల్లె
లకు గోజుకుముమ్మారు స్మానముచేయించి శోజనమున్ను, యాలాగు
నయినా సకలవేదకలలోను పెంచుకోవమ్మా అని తనచేతులోని చెల్లు
లను పాపమ్మచేతులో యాలాగుస్మరించుకొని పెట్టుతాడు అంటే.

పాట:- నాకుచెల్లెలుకాదు నీకుచెల్లెలమ్మా పాపమ్మ
నీకన్నకూతురు మర్దలూకాదు పాపమ్మ

సమీపాను నిన్ను అప్పగించిని చెల్లెలను
 నేరమొచ్చినవేళ కొట్టితిట్టకుమీ జాలకును
 అమ్మంటే ఆఘోషమెవరు వింటారు పాపమ్మ
 అందనమ్మ చెల్లులను నీవందనమ్మ చెల్లులను
 న. అంతలో పాపమ్మ పెనమిటిచేతులో జాలను తీసుకోగ

రామన్న యాలాగున దుఃఖించుతాడంటే.

పాట:- విడువలేనమ్మయ్య నీను విడువలేనా అమ్మయ్య
 విడవడానికి చేతులు కానియిన్నాయి చెల్లాల
 నడవడానికి కాళ్ళు కాకయున్నాయి చెల్లాల
 మోకాసు యలాగెట్టిను నీ చెల్లాల
 మాచెల్లులనునానీను తీసుకెళ్ళెదను పాపమ్మ
 అమాటవింటూని భార్యపాపమ్మ పాపమ్మ
 యీ నెత్తునీలు చూల నీచేను నారాజ
 యీచిన్నబుడ్డగాలు మెప్పనెన్నెను నారాజ
 అడలకురాజ దుఃఖించెబోకు నారాజ
 నేనుయుండగనీ భయమెందులాళా నారాజ
 ముద్దనేడకమీద పెంచుకుంటాను జాలనను
 సకలవేడకమీద పెంచుకుంటాను నారాజ
 మెన్నిదీనములకయ్య తీరినెన్నావు నారాజ
 దినమామధ్యాహ్నమున తిరిగెన్నాను పాపమ్మ
 శుభమాలోనినెళ్ళి లాభాకమీద నారాజ
 నేను శర్లిమోస్తరగాను ముచ్చటగాను నారాజ
 యిలాడలుంచితా బయదెల్లనాను నామన్న
 పాలకోసలకూగ్గునయన్నిడు రామన్న
 మెత్తొడ్డబోయిలు పాలకెత్తిరా బోయిలు
 మెత్తిమంగవండిండు మందెత్తినారా సన్యాసి
 మోకాసుగ్రామాలకు వెళ్ళిపోతాడు తమ్మలకో
 ఒక చేశమేటి రాజులనవమ్మా వారికిని

వ. మోకాసుగ్రామాలలోను చెల్లులయందువయింతే ప్రేమగల
వాడు ప్రేమమరచిపోయినాడు నెంజిబంగారముమీదను అధికప్రేమగల
వారై పెట్టివిణ్ణినసద్దకూడా తప్పిపోయినారు దివిలికోడాలోను వదిన
పాపస్మగారు మరదలు సన్యాసమ్మను చంకపెట్టుకొని.

పాట:- ఆమేడలోగిళ్ళకు యెత్తుకొచ్చిందీ పాపమ్మ

ఆమేడగదిలోన దిగినాడినాడీ పాపమ్మ

వంటపాలునకు చెల్లి మరచిపోయిందీ పాపమ్మ

వ. తనవదిన పాపమ్మ వచ్చిపోయిన చుట్టాలకు నూరుమంది కంబా
ల్లకున్న పదమూని పాలికాపులకున్న మర్యాదగావించికొని సత్యవతి
మరదలు సన్యాసమ్మయందు వ్యాధి తప్పిపోయినాని శకువరి.

పాట:- స్నానంబులేడరా నెట్టియినా లేకు గాలకును

కాలుకులు లేనమ్మా భోజనములేకు గాలకును

సన్నుతో యున్నది బంగారుబొమ్మా ఆగల

యేడు గాములప్రాదు వేళాయేనేమి గాలకును

యప్పటికినీ తనవదిన విచ్చుననిగాలా ఆడేని

దయకని పెట్టినా నీనీ రాలేదు ఓయమ్మా

వ. అన్నదమ్మలు నెట్టిపోయిన యేడుగడియలకు యేమి సోద్యము
జరుగుకూయన్నదంశీ.

పాట:- అంగటా గంగిరెడ్డు ఆడుచున్నాయి ఆవేళ

నాయిలు కర్నాలు మాడబోతారు అక్కడికి

పెద్దలు చిన్నారు మాడబోతారు అక్కడికి

యీమాడబోడూ నారు అంతనెడతారు అక్కడికి

వ. సన్యాసమ్మ యీమాడబోడు పెద్దచిన్ని స్త్రీపురుషు లందఱున్న
నాయిలు కర్నాలు వేడుకగల సగలుధరియించి మంచినస్త్రాలు ధరి
యించి గంగిరెడ్డు చూపులకు నెళుతూయన్నరుకాబట్టి.

పాట:- నడివిధి అంగడికి నెళ్ళుచున్నదిగా ఆవేళ

నాయికలు కర్నాలు అంతయేగెనుగా ఆవేళ

తనయీడుజోడెల్లడము కనులారచూచే సన్యాసి

నేనేమిచేతును ఈశ్వరా యచుమా వైవమా

వ. అటువంటి సత్యవతి సన్యాసమ్మగారుచూచి నాయిలు కర్నాలు
నాకుడుజోడు చిన్న వారంత గంగిరెడ్డుచూపులకు వెళ్ళితాయున్నారు.
నన్ను యెవరు అంపగలరు నాయన్న రామినాయుడు లేడాయెను. మా
వది నే పాపమ్మను అడుగుతాను అని.

పాట:- తనవది నే యుంచేటి మాలుకెలుతుందీ స.

గడ్డవా మువ్వలతో ఘల్లు నేలుతుందీ స.

హంస చడకలతోటి వసును నేలుతుందీ ఆభాస

వగుకొత్తి తనవదిన పాదాలుకొరిగే స.

దండమే మావది నే నీకుడండుమమ్మ పాపమ్మ

ఆమాటవింటూన వది నే పాపమ్మ

కాగలించుక తాను పండుకుంటే పాపమ్మ

నిన్నెవరోమమ్మను నాలోటిచెప్పే స.

నన్నెవ్వరోమనోదు వది నే పాపమ్మ మాపాపమ్మ

అంగటా గంగిరెడ్డు ఆడుచున్నానో మావది నే

వచ్చించి చూపులకు శెలవకుసుందీ స.

ఆమాట వింటాదీ నది నే పాపమ్మ పాపమ్మ

నడుము నొక్కనవిదో నలగుండు నా నే పాపమ్మ

నడమ్మ నాకెళ్ళి కాలానోమగునా స.

వుడ్డిపాలుపోసి పెంచినాదానా మావది నే

పోతసాలుపోసి పెంచినాదానా మావది నే

నేనువచ్చినవనులు ఇల్లించినవమ్మ మావది నే

గోమకావలెనమ్మ తేచ్చియిచ్చెనీ మమ్మల

రోమిక్కరలేదు వీరపాపమ్మ పాపమ్మ

కోడలకోడలు నెరవేర్చవమ్మ పా.

గ్రామాలగంగిరెడ్డు ఆడుచున్నానా మావది నే

గంగిరెడ్డుచూపులకు మనసుకొనునా ఓ.

నాయాడుజోడెల్ల తల్లిపోయినారు ఓ.

నాయిలుకర్నాలు వేళ్ళినారమ్మ మావది నే

నన్నుపంపించవే నాకన్నగల్గి మావది నే

ఆమాటవింటాది వదిలెపాపమ్మా పా.
 ననుముగుండెలుచెదిరి సడుముగుడులాడి పా.
 యంగమాటభాణితివే నాముద్దుబాలా మరదాల
 చెక్కెటనుచెయిజేర్చి చిన్నబోయెనుగా నా.
 యీచిన్నబుద్ధులు యనటచెప్పేరు మరదాల
 గంగిరెడ్డునూపులకు నీకుమనసుంటే మరదాల
 మనమేడదగ్గర ఆడింతుమమ్మా మరదాల
 నడినీధింగడికు నోవద్దుబాలా మరదాల
 నామాటవినవచ్చు నాముద్దుబాలా మరదాల
 నిన్నునప్పగించి మాన్యాకేకే టూయన్న
 ఒక్కక్షణమూసన్ని విడువజేసమ్మా మరదాల
 గంగిరెడ్డనారు మనచెడ్డవాళ్ళ వాడైన
 ఆమాట యింటాది బాలరోమగువా స.
 దండమేహావది న చాలదండములే మాయమ్మ
 గాయాకులోన బహ్యులులేవు నదిసమ్మా
 నాకుపుట్టినవాంఛ నీజేచ్చవమ్మా అమ్మయ్య
 పంపలేనుమరదాల ననుపంపలేను మరదాల
 ఆమాటయింటాది బంగారుబొమ్మా స.
 నలవలాండ్నిరు జలజలనురాళే స.
 యీకంటకన్నీరు చక్కంటబోసె స.
 బంగారుమనిషోడె బాలరోమగువా స.
 ఆకీకమిన్నాది నదిసపాపమ్మ పా.
 యాడ్వుకుమాడ్వుకు నెక్రిమరదాల నాబాల
 గంగిరెడ్డునూపులకు నీన్నంపుతాను మరదాల
 ఆమాటయింటాది సత్యవహిరాలు స.
 చిన్నారిపెదవిరచి చిక్కుననవ్వే స.
 బంగారుపెదవిరచి పక్కుననవ్వే స.

వ. అప్పుడు తననది నే వేడినీళ్ళు స్నానముచేయించి కొప్పునున్న గ
 దువ్వి కీలుబడగావేసి జట్టపెని విరజాజలు, సంపొంగలు. మల్లెలు ధరి

మేనంత దూళిచే కమ్మియున్నదిగా అప్పన్నకు
తనపయ్యాద చెంగుచే వాళ్ళంతవాత్తే ఆబాల
ధరయందు తమ్ముడుసి చెంకేసుకోని సన్యాసి
అన్నికరిపన్నమ్మ అదిచూడ లేదు పిన్నమ్మ

వ. పిన్నమ్మ చూడకుండను తమ్ముడుని యెత్తుకోవవచ్చేటప్పుడు
కర్రపిల్లిలు రెండుకాళ్ళుడగ్గనయిరావి. చెవులుపోరు ఓసరినావి చాక
లిటమూట యెదురైనాది పంచనుబల్లిపలికింది ఒంటిమాలనాడు యెదు
రైనాడు పూర్వకృతములు శలచగా నెధవకాంత ఆయెను ఆపర్వము
యెదురాయినాది యిలాంటి సకునములు యావత్తు సన్యాసమ్మ చూచి
సోమికోచక గంగిరెడ్డ ప్రేమచేసెను విష్ణుయీశ్వర బ్రహ్మగలడని,

పాట:- తనతమ్ముడప్పన చంకనున్నాడు అప్పన్న

కచీ రిఱంగటకు చూడవచ్చెనుగా ఆబాల

ఓడల దూడయుండటి వయ్యారగనే ఆబాల

పంజరములోపే నోని అదిరా

నడిచిపయిగాట నచ్చినిలచెంగు ఆబాల

కలరుపు పెరిసినలాగు పెరిసినాగె

చూచినజనులంత మూర్ఖులయ్యె

నామలకార్నాలు మూర్ఖులయ్యె

అడినాగంగిచెడు ఆటమరచుగా అప్పడను

చాడినాసొన్నలు చాటనచెయ్యి అప్పడను

వ. సన్యాసమ్మ నాని సభలో నలచియుండగా నామలకార్నాలు
మూర్ఖులయినారు చిన్ని పద్మలుమూర్ఖులయినారు యేడుగిడియలకు
యనమూర్ఖు నారుయెత్తుకొని ఆబాలసన్యాసమ్మనుచూచి యాలా
గున వణిస్తాయన్నారంటే

పాట:- యదియెవరిపడుచమ్మా యననోడలుగా నూబాల

యిలయెల్లదీనిరూపు యెలుగాయనమ్మా ఓయమ్మ

కన్నవారింటికి కరువులేద్రా ఓయమ్మ

కొన్నవారింటికి కొడునలేద్రా ఓయమ్మ

యించి గళమందున ముత్యాలుపేరులున్న చంద్రహాసములున్న గిలక
 పేరులు వంకపేరులున్న ముసలగులు గొలుసులు ముత్యాలుహారములు
 గాజీబందువులు బటువుంగరములు కాళ్ళకడియములు కన్నుగొలుసులు
 పిళ్ళేళ్ళు వేళ్ళు ఉంగరములు పండగొంతు బంగారుబిరుదులయిన
 బంతువేసింది దండలేవోరాలు దండలేబతుతు నగిలించియేనుము వరహాల
 చీరగట్టి పందుచూ వరహాలు గచ్చితొడిగి సన్నమునేత్రాలు-- కాటుక
 దిద్ది మేనున మంచిగంధముబూసి నొప్పకపూజింపబట్టి నోటిలో తాం
 బూలమువేసి నిలుపుటన్నమునీడలు కనపర్చగా తినవదిన పాపహృదయాచి
 యేమి అంభానితం.

పాట:- దిక్కునాతనవదిన మూర్ఖాకులాయె పాపహృ
 డీయమ్మనుద్దాలా గోమివెచ్చుకును నీకూల్
 గిండుపున్న మననాడు చంద్రుడనవచ్చు నీమోము
 బూరయొకచాయ నీనొక్కచాయా మద్దాలా
 ప్పేదేడుకలు యవనచూచెదరు మద్దాలా
 అబ్బగ్గలెనొక్క అండకరిగాలా మద్దాల
 నల్లిలేని పేడుకలు యవనచూచెదరు మద్దాలా

వ. యాలాగున తనవదిన వర్షించి పరమాత్మములు మూర్ఖ
 హృదించామని పిలవగా అప్పునే చూడనే చూపులు
 రిగినచ్చి అన్నములు తిందామని పిళ్ళోకి చాటినగ్రహవచ్చి చంక
 లులతోయన్న యాడుబిరుదువారిల సాయచూచి మోగేడుగురు
 ప్పేదమ్మలు గర్భమున యింక సంతానం కలుగదున్న అగ్గన
 గైన పినల్లి గర్భములో ముడుపున్న పుట్టియున్నాడు వెళ్ళి
 పువస్తానని యాలాగున తల్లి వెళ్ళుచున్నాదంటి.

ట:- చూపున సూర్యుడు తూరినట్లెళ్ళే ఆబాల
 చంద్రుడు పొడగట్టినట్లేలుతుంది ఆబాల
 యిరుగుకరుగులతో కదలెల్లుతుందీ ఆబాల
 మూరటిపినల్లి మాలుకెలుతుందీ
 అయిదుల అప్పన్న అడుచున్నాడు అప్పన్న

మేనంత దూళిచే కమ్మియున్నదిగా అప్పన్నకు
తనపయ్యాద చెంగుచే వాళ్ళంతవాళ్ళై ఆబాల
ధరయందు తమ్ముడుని చెంకేసుకోని సన్యాసి
అన్ని కరిపన్నమ్మ అదిచూడ లేదు పిన్నమ్మ

న. పిన్నమ్మ చూడకుండను తమ్ముడుని యెత్తుకోవవచ్చేటప్పుడు
రిసిల్లిలు రెండుకాళ్ళడ్డవయిరావి. చెవులుపోరు ఓసారి నావి చాక
టమూట యెదురైనాది పంచనుబల్లిపలికింది ఒంటిమాలనాడు యెదు
రాడు పూర్వకృతములు శలచగా నెధవకాంత ఆయెను ఆపర్వము
మరాయినాది యిలాంటి సకునములు మానత్తు సన్యాసమ్మ చూచి
మిఠోచక గంగిరెండ్రి పేమచేసేను విషయిశ్వర బ్రహ్మగలడని,

బ:- తనతమ్ముడప్పున చంకనున్నాడు అప్పన్న

కచ్చిరిఱంగటకు చూడవచ్చెనుగా ఆబాల

ఓడలబాదయుండేటి వయ్యారిగనే

పంజరముగోపురేణి అదిరా

నడివీధిగాట నచ్చినిలచెంగుతల్లి

కలవపు మెరిసినలాగు తెలిసినా గెన్నాది

చూచినజనులంత మూర్ఖులయ్యె

నాయులకర్నాలు మూర్ఖులయ్యె

ఆడినాంగిచెట్టు ఆటమునకుగా అప్పడను

చాడిన సొన్నాయిలు చాటను

స. సన్యాసమ్మ వాని సభలో నెలచియుండగా న్నాయులకర్నాలు
ర్కపోయినారు చిన్న పెద్దలుమూర్ఖులైనారు యేడుగడియలకు
మూర్ఖు నాయులైకొని ఆబాలసన్యాసమ్మనుచూచి మాలా
వర్ణిస్తూయన్నారం బే

- యదియెవరిపడుచమ్మా యననోడలుగా యాబాల

యిలయెల్లదీసిగూపు యెలుగాయనమ్మా ఓయమ్మ

కన్నవారింటికి కరువులేద్రా ఓయమ్మ

కొన్నవారింటికి కొడువలేద్రా ఓయమ్మ

యించి గళమందున ముత్యాలు పేగులున్న చంద్రసోరములున్న గిలక
పేరులు నంక పేగులున్న పిండుగులు గొలుసులు ముత్యాలసోరములు
బాజేబందువులు బటువుంగరములు కాళ్ళకడియములు కన్ను గొలుసులు
పిళ్ళేళ్లు వేళ్ళు ఉంగరములు ఉండగొంతు బంగారుబిగుదులయిన
బంతు వేసింది దండ వేసో రాలు దండ వేబకుతు దగ్గలించియే కుము నగళుల
చీరగట్టి పంచుచు వరిసోలు గిలకతోడిగి నన్న ముత్యత్రాల్కు- కాటుక
నిద్ది మేనున మంచిగంధముబూసి నొప్పక పూబొట్టొట్టి నోటిలో తాం
బూలమువేసి నెలుపుటన్నమునీడలు కనపర్చుగా తనవరిన పాప వ్యాచించి
యేమి అంభోని అం శే.

పాట:- దిక్కునాతని కరివే యూర్కా కులాయె నాస మ్మ
కీచువ్వువచ్చుగా నేమిచేయగను నీకూర్పు
నంకువున్న చు నాకు చంద్రుడనెవచ్చు నీమోము
బంగారముకడాయ నీవొక్క నామో మరాలా
నీకన్న వేడుకలు యువగనచేదగు మరాలా
అప్పువచ్చెనొక్క- ఉడకరిగలాల మరాలా
నల్లివచ్చె వేడుకలు యువగనచేదగు మరాలా

న. యీలాగున తనవరిన నన్నింటి పరిమార్చుకొను మార్పు కాన
మార్చిందామని చిలవగా అప్పుచే నరాలతో నీ చంద్రునివచ్చిపోతియి
చిరిగినచ్చి అన్నకొలు పిందామన పిళ్ళతో నామో గ్రంథవచ్చి చంద్ర
గొలులతోయున్న యీలాగునకులవారి నాయచించి మోసేడుగుని
అన్నదమ్మలు గర్భమున నంక పంకులు కలుగదున్న అగ్గరల
పగలైన పినకల్లి గర్భములో నమ్మడు అప్పున్న పుట్టినన్నాడు వెళ్ళి
యొత్తనవైనది యీలాగున నల్లి నెట్టినన్నాడంటి.

పాట:- నాగపున సామ్యము తూరినల్లవేళ్ళ అగల
చంద్రుడు పొడగట్టినల్లలుతుంది అగల
యిదుగురుగులపోతి కదలెల్లుమందే అగల
పూరానిననల్లి మాలుకలుతుందీ
అయిదుగుల అప్పున్న అడుచున్నాడు అప్పున్న

మేనంత దూళిచే కమ్మయున్నదిగా అప్పన్నకు
తనపయ్యాద చెంగుచే వొళ్ళంతవాస్త్రే ఆబాల
ధరయందు తమ్ముడుని చెంకేసుకోని సన్యాసి
అన్నకరిపన్నమ్మ అదిచూడ లేదు పిన్నమ్మ

వ. పిన్నమ్మ చూడకుండను తమ్ముడుని యెత్తుకోవవచ్చేటప్పుడు
కర్రపిల్లలు రెండుకొళ్ళున్నవనిరావి. చెవులుపోరు ఓసారినావి చాక
లింటమాట యెదురైనాది పంచనుబల్లిపలికింది ఒంటిమాలనాడు యెదు
రైనాడు పూర్వకృతములు శలచగా వెధవకాంత ఆయెను ఆపర్వము
యెదురాయినాది యిలాంటి సకుసములు యూనత్తు సన్యాసమ్మ చూచి
గీమికోచక గంగిరెన్న పేనుచేసను విష్ణుయీశ్వర బ్రహ్మగలడని,

పాట:- తనతమ్ముడవున చంకనున్నాడు అప్పన్న
కచ్చి రిఅంగటకు చూడవచ్చెనుగా ఆబాల
నీడలికాదయుండేటి వయ్యారిగనే
పంజరముగోపించి అదిరా
నానివేళానిగాట చెచ్చినిలచె
కలరుపు మెరిసినలాగు
చూచినజనులంత మూ
నా యిలాకర్నాలు ను
అడవిగంగిరెన్న ఆటవార
చాడినాపొర్నాలు పాట:

వ. సన్యాసమ్మ నాని వధలో కలచియుండగా వ్రాసూకర్నాలు
మూర్ఖులొకరు చిన్న పద్మముమూర్ఖులొకరు యేడుగడియలకు
యనుమూర్ఖు వారుయిట్టికొని ఆబాలసన్యాసమ్మనుచూచి యాలా
గున వర్ణస్తూయున్నారంట

పాట:- ఇదియెవరిపడుచమ్మా యనగోడలుగా యిలా
యిలయెల్లదీసిరూపు యెలుగాయనమ్మా ఓయమ్మ
కన్న వారింటికి కరువులేద్రా ఓయమ్మ
కొన్నవారింటికి కొదువలేద్రా ఓయమ్మ

ఆర చ్చసభలోన చొచ్చిపోయెనుగా పిన్నమ్మ
చిన్నలు పెద్దాలు చూస్తున్నాడు ఆతేళ
తనయూడువారంత చూస్తున్నాడు అక్కడను
కొండచీపురుతోను కొట్టుచున్నది పిన్నమ్మ
నానాయణుటాను చవుచున్నది సన్యాసి
ముందు తాడాని యెంచితిట్టెనుగా పిన్నమ్మ
నిజాన పూసతీసేత కవుచ్చుడు యిందు సన్యాసి
కీమొగుడు చచ్చిత నావుకవుచ్చుడు యిందు స.
కీమొండది కేలు యన్న కంచెను స.
కీమొండది మొగుడు ముంగిమొంగిందీ స.
కొచ్చినోటంటి చూలూగాడితోనే పిన్నమ్మ
కొచ్చింటి కుచ్చింటి గోంగేడువలెదు నానా స
కూనాల్గివికాక చూడ్లునావు పిన్నమ్మ
కన్న పన్నెదో అందు నామొగు పిన్నమ్మ
కూర్చున్నాను నీకు నీదొడచున్నా పిన్నమ్మ
కూర్చున్నాను నీము నెల్లనూడో పిన్నమ్మ
కూర్చున్నాను నీదొడచున్నా స.
కలవూ కన్నులు దొరుకును ప్రాకారే స

స. చానకలవమ్మ అది నుంచుకాయున్నాదంటే అప్పునేసన్యాసి శీరసు
నుంచు కొలుదాయికొక పిన్నమ్మగురుందలు నగలు కలచి యున్నావు
మీన్నా నీగురుండ కొన్ననానా మీయ్యలినాను గుండభంగ్యవంతులని
మీగురుగురు కొన్ననీమ్మలమీకు నిర్యామిలో చెల్లుతున్నాదని
పెరికి చానకలవమ్మ నానా కొన్ననానా నీవు బాగురము కలించే
పెన్నాంతలాగున చీక కలిక కలించి.

పాలు:- పేళ్ళకొంతలాగు ముగుచున్నావు గోపిమదా
నానొచ్చిలాగు కల్గితోప్పేవు పిపమదా
గంగిచెట్టపాలు మనుసుల నానావా పిపమదా
మున్నముతో ముంగార మోమిన్నరా పిపమదా
ముచ్చటికీ ముత్యాలు చనుచిన్నరానా పిపమదా

జోడయితే వారితో వెళ్ళిపోరాదా ఓపడుచా
 నానాలకొడుకూను దేలపెచ్చావు ఓపడుచా
 తల్లిఅన్నమాటాలు చెవులు యిన్నాదీ సన్యాసి
 దండనే పిన్నమ్మ నీకుదండమమ్మా పిన్నమ్మ
 కొట్టినాదానావు ననుకొట్టనమ్మా పిన్నమ్మ
 కొట్టినాదానావు ననుకొట్టనమ్మా పిన్నమ్మ
 నాయన్న దమ్ములను మీమీంచనద్దా పిన్నమ్మ
 నన్ను దేలినవాడీ నీవుకొట్టనద్దా పిన్నమ్మ
 మనసొమ్మ వామీ ముట్టడములేదా పిన్నమ్మ
 మళ్ళి కొండచేవునాకోను కోకొట్టెనునా పిన్నమ్మ
 నాయందుచావాలయం నీ పిన్నమ్మా పిన్నమ్మ
 నీవు కొట్టినా పిన్నాలు నాచేయన్నాదీ సన్యాసి
 నాయందు స్త్రీములు యుంకోనోచుమ్మా పి.
 నన్ను కొట్టినా పిన్నాలు నీకెనన్నానా సన్యాసి
 దీసిచేశ దెబ్బలు దానిక నీకెనుగా ఆనీ
 దెబ్బలు ఆంకాలు యెక్కువగుచున్నవిగా పిన్నమ్మ
 పిన్నమ్మ వాళ్ళంతా దెబ్బలు తే నీ అదన
 నీవునా రక్షాలు చిమ్మునున్నానా పిన్నమ్మ
 శ్రీహరి యన్నదీచెప్పబోయినా పిన్నమ్మ
 నమ్మడప్పన్న నీదేవు చెప్పినా సన్యాసి
 మనతల్లికడిన నూలుచిన్నానా పిన్నమ్మ
 మనతల్లియిచ్చిన దీననిన్నానా నమ్మా
 నన్ను మెత్తకున్నా లాభము నన్నుదొంగిలీ సన్యాసి
 దిగుకోరికమ్మాడ దీనరక్షకుడా నమ్మా
 చంకనున్న గొలుడను భరియందునం చే నాల
 నన్ను కట్టించినా గాలిమీడకురా పిన్నమ్మ
 సిండుచంద్రునిమోము నల్లనై గాలి గాలకును
 సూర్యునికి గ్రానాము చెందినట్లుండే గాలకును

బంగారునమేను వాడిపోయెనుగా బాలకును
గాలివేగమునడక న్గిపోయెనుగా బాలకును
సత్యవతిబాల నేడకెల్పింది ఆబాల
నోగిడి: ఆబాల వెళ్ళిపోయెనుగా ఆబాల

స. ఓయిష్టుయూశ్వరులారా మీకుదండములుదైవమాఅని అయ్యో
సన్యాసస్థు తనవది నీకు తెలియకుండా బంగారులోవిశ్వలో పట్టిమంచము
మీదను మాంసహాలికాపాన్ముషరచి ముత్యాలు నాలువా కప్పుకొని
—సత్యవతి సన్యాసమ్మ చక్షగాపండుకొని మాలాగున పాలుపెట్టు
చున్నదంటే.

సాట:- ఓయిష్టుయూశ్వరులారా మీకుదండమయ్య దైవాను
గగనదేవతలారా గంధర్వులారా మీరయినా
నీయష్టాష్టమలారా సంకృతుషలారా మీరయినా
నీనినిహానుష్టులారా ఓమునులారామీరయినా
నీధర్మదేవతలారా సత్కర్మలారా మీరయినా
చక్షగామీ నీకీ సంగ్యదేమిండు మీరయినా
బూగంట బూగిడిమ బూగిచమిలోనడవామ
మోకన్న నానెంతాను అన్నములునీ నీ నవామ
పక్కునానానీను నీలీనానీనీ యమ్మ
నాగోడుగునున్నలని నేనుకన్నేను ఓయమ్మ
యూగోడుమోలేలు బాగుకావాలి ఓయమ్మ
యూపగ్గడండుకేదానానా బండుకావాలి నీయమ్మ
మోగిస్తే నీవెవని నీనినీనీనా ఓయమ్మా
హస్తములుచూచితే యూడుపోవాలి ఓయమ్మా
యనమిలుమెవనైన హస్తములువేస్తే దైవాను
పక్కునావారకిని నీలిపోనలెను నీదైవాను
యూగినిపాపములు ప్తొచున్నదీ నీ.
ముత్యాలుదుప్పటికి ముసుముగప్తొనుగా ఆబాల
బంగారుకండువ ముసుగులువేసే ఆబాల

అలిగిపడుకున్నాది అతివరోగాలా న.
 నిద్రపోయిందమ్మ నీలారికాంతా స.
 పండుకున్నాడ్రా బంగారుబొమ్మా ఆగాల
 శశియించినద్రా శాంతారిగుమ్మా ఆగాల
 స్నానములులేవ్రా బొట్టలునాచేదూ ఆగాలసను
 కడుపుకన్నములేదు కన్నుపిద్రలేదు ఆగాలకను
 గోడుబాములుప్రాద్దు అయిపోయినాడీ ఓచుమ్మ

వ. తనవది నే పాసమ్మ వంటంబాలించి సత్యవతి సన్మాసమ్మయందు
 దయతప్పిపోయి పాలుఅన్నములు ముందుమ్మహిషి మూలాగుక
 భోంచేస్తూ యున్నాదంటే

పాట:- కలిపి కబలముదీసి కంహ కెత్తెనుగా పా.

జద్రనా నలములు ధరయగుజాళే పవళ

వెడతొడిమముదీసి కంహ కెత్తెనుగా పా.

యెత్తినకబలాలు పోలకంపులముదీ.

ఘంటనకకు పుర్యాదలు వ్యధిరాలేదు ఓ.

ముమ్మాలు అన్నములు ముగ్గకెత్తెనుగా పవళస

జద్రనాఆగాల యాదినచ్చెనుగా ఆగో

తనోండు గ్రేములకు ముగ్గపెట్టెనుగా.

అన్నములుస్తేకుంచి రాణిపాసమ్మ పా.

గుబ్బగుబ్బపగుండు గాగుకుంటాడీ పా.

ఆమేడమిదేను వెడతొచ్చెనుగా పా.

ఆగాలిమేదల్ల వెడకుచున్న పా.

ఆవైడిమేడలో వెడకుచున్న పా.

యెందయిన ఆగాల మచ్చులేదాయె ఆగాల

ఆగుగు జాదవులు వద్ద కేగెనుగా పా.

ఓయమ్మచెల్లుభో నూటవారిమ్మి చెల్లుభో

మనముద్దు మరదాలు యందువచ్చిందా ఓ.

నీకీ దండమే ఓయప్ప యందురా లేదు ఓయప్ప

యేగేవిడికిగాల యేగోతివా మరదాల

అకాపుకన్నాలకు అడరజొచ్చెనుగా వా.

న. యిట్లువచ్చేవానిని సాపమ్మ అడుగుతూ యుండగాను పట్నములో శ్రీపుగుమలుయేమి అంటూయున్నారంటే గొప్పవారిబిడ్డను చూచినాము అంటియేమి అపనిందవస్తుందని చూచినవారై న అవి చూడనివారైన చూడకేదంటూ యున్నాను యిక్కడ సన్మాసమ్మయే గుణేనందున తననందనే పాపమ్మ యేలాగునదుఃఖించుకొని వస్తూ యున్నాడంటే

పాట:- అప్పమ్మకేనొక్క అందకరిశాలా మరదాల
యెండయిన పున్నాపు గోగిచుక్కపుగా మరదాల
పుగ్గిపాలూబోసినా బూణం తీరకుగా మరదాల
యూకంటకన్నీరు ఇకంటబోసే వా.
వలవలకన్నీరు జలజలారాసే వా.
అప్పమ్మకేములు అపుమయున్నా రిగా వా.
పనిచేసేకట్టిగా గాలోమేడలకు వా.
అకాపుకంటకు తప్పిగించెచ్చెనుగా వా.
అకాపులు చుక్కలుమీడి చెయ్యివేసెనుగా వా.
సన్నంకు ద్వారాలం బయలైచెవి అప్పమను
పనుకన్న గుండొక వేగమొచ్చెనుగా వా.
ముత్తొలకంకూన ముసుమెత్తిచూచి వా.
నీవు పండుకున్నచమ్మా బంగాళులమ్మా స
నీవు పండుకున్నచమ్మా నీలారితాంబో స.
నీవు వేచిరావమ్మా నాత్తిలి ఓరామచిలుకా వాత్తిలి
భోజనాకిచాల ప్రాశ్నలయెనుగా ఓతాల
రానమ్మ వాత్తిను భోంచేసువుగానీ వాత్తిలి
పడుకున్నాత్తిలి యెడుకున్న వేచే గ.
దండమేమావనిన నీదండవమ్మనాత్తిలి
యెందుచేతనుశల్లి నను వేసినాపు మాయమ్మ
అన్నాలకుచాల వేళాయెనుగా మ్మాలా
నన్ను పెంచినయెము యింకతీర లేవా మూవనినే

కన్నవాకుభోగట్లా చెల్లిపోయిందీ మానదినే
 పుట్టినింటిఅన్నాలు యికచాలునన్నా పాపమృ
 నిన్ను యెవరేమన్నారు యెదురేమిచెప్పవామరదాల
 నాయీలు కర్నాలు నిన్నేమన్నారా మరదాల
 చూపల్లయవరైన చిన్నబుచ్చేరామదరాల
 వాడల్లయవరైన యెదురుచెప్పేరా మరదాల
 నీతిన్ని కారికనొడ్డి నిన్నేమన్నాడా మరదాల
 మీమాటాటిపినతల్లి నిన్నేమన్నాడా మరదాల
 మీమిగుగురువదినేలు నిన్నేమన్నారా మరదాల
 లేకనాయుందుకోపాలు నీకేమికోవా మరదాల
 చెప్పుతావాలేదా పొడుచుకుంటాను మరదాల

వ. అసన్యాసమృవాకు యట్లాగునతిలోచించుచున్నాడంటేమా రాటి
 పినతల్లి కొట్టింది తిట్టింది అంటే మావదినే నామీద ప్రేమచే కొట్టునో
 లేకతిట్టునో లేక పదమందిలో శిక్షించునో సూయన్న రామినాయు
 డుకో చెప్పనో సూయన్న కత్తులమీదసామునేర్పినవాడు అదిగాకను
 సర్కారులో యాడాదికి మూడుకూనీలు మాపుజెచ్చియున్నాడు.
 రాగానే యీవృత్తాంతమంత చెప్పుతుంది. చేతచంద్రాయుధముకో
 మర్దించును. యీలోకముజనులు యావ్సాంది యేమిటిఅంటారంటే
 అన్నరాగానే చెల్లులుకొండములుచెప్పి అన్నరామనాయుడు సంహరించి
 నాడు యీముండపాపపుటమట్టిగదా తల్లినితన్నాది తుదకు పినతల్లికి
 యీగతిచేసింది అంటానుకాబట్టి.

పాట:-ఈలోక నిందాలు నాకేలనవి అబాల

నను యెవ్వరేమనలేదు ఈగాడలేదు మావదినే
 యెందుచేతనుబాల అలగినావు మరదాల
 అలగినా నీవొక్క కారణములేను ఓబాల
 యెన్నా భృవుండినాయెరువుసంపదలే మావదినే
 ఈయెరువు సంపదలో నేముండలేమూ మావదినే
 మూల త్తవారింటికి దిగనాడవమ్మ మావదినే
 బాబిల్లపునీవు యేమియత్తోరే ఓబాల

చిన్న పిల్లవునీవు యేమియత్తోరే వోబాల
ఏడుకొట్టులు మనకు వెండి గలదమ్మా సన్యాసి
పండిండు కొట్టాలు బంగారము కలదూ ఓబాల
ఏడుగురు అన్నాలు శోడ నున్నారు మరదాల
నీకంటె ఈధనము మాకొచ్చునమ్మా మావదినె

వ. యింతసంతతిలోన పుట్టితివి. అదిగాకను తల్లి లేనిబాలవు పిలుపు
శాయని పసిబాలను దిగనాడినట్లయిన నీశోడను ఏడుగురు అన్నదమ్ము
లున్నారు. కనుకున్న కవతండ్రి యున్నాడు. యిందగు యుండి తల్లి లేక
పోయిందా ! పిలుపుశాయని పసిబాలను అత్తవా రిశ్యంబ . దిగనాడిరని
లోకులు పంచుకుంటారు. అదిగాకను మీతల్లికున్ను, మేనత్తకు విరోధ
ముగా యుండి మీతల్లి చనిపోగా మీయత్తదాలమ్మ రావడము
లేదు కాబట్టి

పాట:- లోకులకు యీమాట చుల్క-నొతాము మరదాల
మీయత్త వారికి చాల నీర్సమపుతాము ఓబాల
పిలుపుశాయనిరోకు దిగనాడలేము సన్యాసి

వ. అవునే వదిన నాడు నీర్సము లయినాముగాని నేడుకాదు. అవు
నమ్మా మరదాలా మీయన్నలు ఏమిటి అంటారంటే యింతపసిబాల
నాచెల్లెలకు అత్తవారు మతిలోపడ్డారు అనుకోరా నీవుయెప్పుడు యీడు
గల్గినయిన కాంతవు అయితే అప్పుడే మీయేడుగురు అన్నలు సారి
చీరెలశోను పంపింతుమని ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నారు కావున

పాట:- యింతచుల్క-నబుద్ధి యాలబుట్టెను మరదాల
యీడులేనిబుద్ధి యాలతోచేను ఓబాల
చిన్న పిల్లవునీవు నిన్నంపలేనూ సన్యాసి
దండమేమావదిన చాలదండములు పాపమ్మ
చిన్న పిల్లనైతే యాలిచ్చినాడు ఆమనువు
బాలపిల్లనైతే యెందుకీ స్తీరిగా ఆమనువు
మీయింటిలోపల దాచుకోరాదా నన్నెన
ఆపలుకులాటించి వదిన పాపమ్మ పాపమ్మ

యీబుద్ధిజ్ఞానములు యెవరుచెప్పేరు మరదాల
 లెగవమ్మనాతల్లి బాలరోమగువా సన్యాసి
 భోజనానికిచాల ప్రోద్దుపోయెనుగా ఓబాల
 రావమ్మనాతోను భోజనానికి మరదాల
 ఆమాటయింటాది బంగారుబొమ్మా సన్యాసి
 మీయింటకన్నములు భోంచేయనమ్మా మాచనె
 ఆయిష్కుకశ్యకుడు సాదములసాక్షి పాపమ్మ
 మాయేడుగురుకన్నలకు నేనుతప్పుదునా పాపమ్మ
 యాలాకకట్టినీవువిలపగిలవూ మరదాల
 మీయన్నలొచ్చేవరకు నీవుకండకగా ఓబాల
 తుంపిసతీతోను తపసులుంటాను మావదినె
 ఆతులసిదలాలు నావిహారములు పాపమ్మ
 దిగనాడునన్నిపుడు దిగనాడవమ్మా పాపమ్మ
 ఒడపిల్లనునేను దిగనాడలేను మరదాల
 అసనువుబలిమాలు నాకులేవమ్మా మరదాల
 మీయన్నలొస్తే నన్నుదిగనాడతారు ఓబాల
 మాయన్నలొచ్చేసరికి చెల్లిపోతాను పాపమ్మ
 నాముదుఓబాల నీవుచెల్లిపోతే ఓబాల
 నీకట్టితో నాకట్టి వడ్డియిస్తాను మరదాల
 యింతకన్నా సేనా దిగనాడలేను ఓబాల
 ఆమాటలనుచెప్పి వదినెపాపమ్మ పాపమ్మ
 వంటలోగిళ్ళకు వెళ్ళవలసింది పాపమ్మ
 వదినె వెళ్ళినరాక కళ్ళుచూచింది సన్యాసి
 మి త్యాలూశాలూన ముసుగువేసింది ఓబాల
 ఈబాలసన్యాసి శయనందినాది సన్యాసి
 ఆమేడలోపాల కట్టియున్నాది అమ్మయ్య
 జీవుడే బ్రహ్మ పట్నమందుండే అమ్మయ్య
 ఆనాటికేపదిహేను దినములయెనుగా ఆరోజుకి
 మోగానులానుంచి అన్నరా లేదు రామన్న
 అప్పటికేచెల్లూలు వ్యాధిపడ్డదిగా రామన్న

ఆవెంటనేరామన్న ప్రామాణమాయే యోగమున్న
అయ్యగుతమ్ముల్లు వెంటనున్నారు ఆవేళ
దివిలిపట్నముకై నా చేరుకుంటారు వారైన
నరాజరాకలు కళ్ళచూచెనుగా పాపమ్మ

వ. ఆవెంటనే పాపమ్మ పె మి? రాకనుచూచి వేడినీళ్ళు కాగ
బట్టి మరుగుపెరటిలో యుంచింది ఆరుగురుతమ్ములు యెవరియిళ్ళకువారు
వెళ్ళిపోయినారు. అప్పుడు వెచ్చినధనము కొట్లాయళ్ళలో దాచి
యుంచి వేడినీళ్ళున్న నముచేసి నిరుమశ్రీచూర్ణముధరించి చెల్లులు
మీద అధికప్రేమ గలరామన్న చూచితేప్పి అపాలు అన్నములు
యేలాగు భంచేస్తూయన్నాడంటే

పాట:- కలచికబలముదీసి సంహరింతురామన్న
యెత్తినాక బళాలు ధర్మపైబడినూ
మారు: మలముదీసి జంహ్వాకైతెనుగా రామన్న
యెత్తే? అన్నిములు పొకంపులాయే రామన్న
అప్పుడే చెల్లూలు యాధిష్టదిరామన్నకు
నివహార్య పాపమ్మను కలిచెనుగా రామన్న
పిలవనే పాపమ్మ ప్రియనాచెనుగా పాపమ్మ
నన్ను పోషించినా కారణములేమీ నారాజ
నాకాలచెల్లూలు యెక్కడన్నదే పాపమ్మ
ఆమాటవింటాది భార్యపాపమ్మ పాపమ్మ
నల్లగుండూచెదన కల్పివణకెనుగా పాపమ్మ
దండమోయినారాజ నీకదండమయ్య నారాజ
భూమిలో నేనొక్క:- వింగజిగెనుగా నారాజ
మాటకెందుకు కాలను శిష్యులంటాడు రామన్న

వ. అయ్యో! నారాజ నీకాల చెల్లెలును యెవరు యేమన్నారో
గాని పదిసేనుదినములు కావస్తాయన్నది అన్నిచోటములేక అట్లా
గుననే పండుకొనియున్నాది ఈమాటలు రామనాయకు ఆరించి పచ్చ
నిబాకు చేతబట్టెన్నాడు చెల్లులు సన్యాసమ్మ పండుకొన్న గాలిమేళ
వద్దకు త్వరగావచ్చి తేజోమాయున్నాడంటే

పాట:- ఆమాటలిన్నాడు అవుడూ రామన్నా రామన్న
ఆగాలినుడలకు వేగమెళ్ళేనుగా రామన్న
చెల్లూలు చెల్లూలని ఘోష పెడతాడు రామన్న
ఆనుడలపులమీద ఆస్తములువేసే రామన్న
ఆనుడతలుపులు వీడిపోయెనుగా ఆవేళ

వ. అన్నరామన్న హంసశూలికా పాన్నుపై పడుకున్న సత్యవతి
పేరంటాలు సన్యాసమ్మ వద్దకవెళ్ళి ముత్యాలదుప్పటిని బంగారు దుప్పటిని
యెత్తి చెల్లెలను లేపి మూలాగున దుఃఖించుతూ యున్నాడంటే—

పాట:- సైదవోయినావమ్మా నీలారీకాంతా చెల్లెల
లేగవమ్మచెల్లాల లేచికూర్చేవేమి చెల్లాల
పులకకా పులకకా జీవాత్ముడు లేడు కట్టో
సాపుకట్టలాగు పీనుగై యుండే ఆగిల
చెయ్యబట్టి దాతువులు నాడిచూచెనుగా రామన్న
ఆగాతవనాడీలు ఆడకున్నాయి బాలకును
వడ్డీ వృక్షాము గడ్డపడినట్టూ రామన్న
కళ్ళు చీకటికమ్మి కడుచెమటపోగే రామన్న
దిగురాధరపైని మూర్చాదులాయే రామన్న
లేడుగడియూకు మూర్చిదోనుగా రామన్న
పచ్చని జనుదారి పట్టెనుగా రామన్న
పొడుచుకుందామని బాకు ముక్తినుగా రామన్న
చెల్లులు సత్యాలు నాయమూతాడీ ఆవేళ
చేతిలో ఆగికు కృత్రిమోయెనుగా ఆవేళ

వ. ఈలాగున రామన్న పొడుచుకుంటాడని పది పర్యాయములు
బాకుయెత్తుచుంటే చేతిలో ఆగికు ధరణియందు పడిపోయాయన్నది
అతఁ చెల్లులాయన ధరణిపైని శిరస్సుకొట్టబోలే మీద శిరస్సుకిందకు
పెళ్ళెడు. ఈలాగున తన అన్న చెల్లిపోతాయంటే విష్ణుయీశ్వరులున్న
బ్రహ్మాదేవేంద్రాది అష్టదిక్పాలురున్న ముప్పయిమూడుకోట్ల దేవత
లున్న. యక్షశిరన్న గంధర్వులున్న సన్యాసమ్మను బోధవరదని పెళ్ళి

పోమనగా అసన్యాసమ్మ జీవాత్ముడు అకట్టిలో ప్రవేశించి యేలాగున లెగుస్తూయున్నాడంటే

పాట:- పడుకున్న చూతల్లీ తుడుకున్న లేచే అగ్గుమ్మ
దండమురమాయన్న నీకుదండమురా మాయన్న
నీవు మోకాసులానుంచి యెప్పుడో స్తివిరో రామన్న
నేనిప్పుడో స్తేనమ్మా గాలరోమగువా చెల్లుల
నీకేమి శక్కువని చెల్లిపోతావు రామన్న
వెండిబుగారాము యేమిశక్కువరా రామన్న
నేనుచెల్లీపోతే యేమిశక్కువరా రామన్న
నేనాడుపిల్లను నీకేమిబరనా రామన్న
నీతోనుసరిబుజము నేనుకావన్నా రామన్నా
యెగిరిపోయిన పొల్లు తట్టనురానేను రామన్న
చుంతమూగడితినె వెర్రినాగాలా చెల్లుల
మాయేడుగురు యోజాను వతులోయమ్మా చెల్లుల
గానమ్మ శేవమ్మ అన్నముళిందాము చెల్లుల
మియింట అన్నములు ఘోచేకువన్నా రామన్న
అమాటలింగాడు అన్న రామన్న రామన్న
మియింట అన్నములా శేషేమి చెవుమా చెల్లుల
మియేడుగురు నదినేలు నిన్నేమన్నారా ఓగాల
అన్నకరికనతండ్రి నిన్నేమనాడా చెల్లులా
చూరటిపన్నమ్మ సినేమనాదా చెల్లులా
చిన్నలూ పెద్దలూ నినేమనారా చెల్లులా
కావులా కర్నాలు నినేమన్నారా చెల్లేలా
చెప్పకుంటే ప్రాణము విడుతునో యమ్మ చెల్లేలా
అమాట మాన్నాది బాలరో మగువా సన్యాసి

స. నేనుయెవరమీద సిందచెప్పగలనని పిన్నమ్మమీద సిందచెప్పి పట్లయిన ఒక అరగడియాఅయినా పిన్నమ్మ నిలబడదు. లోకసిందలు ప్రస్తుతంగా సమ్మవచ్చును కాబట్టి అన్నా రామన్నా సన్ను యెప్పుడు యేమి అనడంలేదు.

పాట:- యెందుచేతను తల్లి అలిగినావమ్మా యాబాల
అలిగిపడుకున్నట్టి శారణాలేమీ మానల్లి
మాయత్రవారి దేవిడికి దిగనాడురన్నా రామన్న
చిన్నపిల్లవు నీవు యేమిచుత్తోరే చెల్లెలా
నేను బాలపిల్లానైతే యాలిచ్చినారు ఆమగువు
మీయింటిలోపలా దాచుకోరాదా నన్నయినా
నిన్ను తెలియనిబుద్ధి యేమిచెప్పుదురు చెల్లెలా
నీవింటివిర రామన్న యీవార్తనెల్లా రామన్న
నేను పండ్రెండ్రు వ్రతముబట్టితిని మాయన్న
పుట్టినంటలన్నములు వట్టుపెట్టితినిరామన్న
మాయత్రవారి దేవిడికి దిగనాడరమ్మా రామన్న

వ. అట్లా అయితే చెల్లెలం నాచెచ్చిలెలోను దిగనాడతాను
రామమ్మా భోంచేతువుగానె చెల్లెలా

పాట:- బ్రహ్మవిషునాక్షి భోంచేయనమ్యా మీయింట

వ. మీయింట అన్నమయినను దాహమయినను పుచ్చుకుంటే.

పాట:- మీయింట అన్నాలు నేనుంటును రా

పక్కనా నాకింను పేలిపోవాలి రా

నాపతివ్రతాథర్తాలు గెప్పిపోతాయి రా

నాబాలపుణ్యాలు పారిపోతాయి రా

నాచెల్లులు సత్యాలు చూస్తనన్నాడు రా

వ. నాచెల్లెలు సన్యాసమ్మ అన్నములు లేకుండా యన్నాళ్ళు
వుంటుంది అని పూచుకున్నాడు సన్యాసమ్మ సత్యమువల్లను ముమ్మాట
అన్నములు భోంచేసేవారిలాగు, యన్నాది జీవుడు యెంతకాలము
చూచినా యుండును అన్నములేకపోము మనయింటిలో యుంటును
నవ్వును వస్తుంది అని యంతలో మాచెల్లులు చెల్లిపోతాదీ అసన్నీ
యొక్కడనైనా నోడబట్టువు బ్రతికితే చాలు హయి.

పాట:- అరుగురుదమ్ములను పేరెట్టిపిలచి రామన్న

బిలగాని రమ్ములు త్వరగవస్తాయి అక్కడకి

శుభముల మాయన్న, నీకుమారులూ మూడున్న.

స న్యా న మ్మ క థ

మమ్ములాపిలదినా కారణాదేమీ రామన్న
ఆమాటలింటాడు అన్న రామన్నా రామన్న

వ. అయ్యో! తమ్ములారా! మనచెల్లెలు ఆత్తవారింటికి వెళ్లుతే
అంటాయన్నది. సారసామానులు యేమియిస్తాము అనితమ్ము
చెప్పమనగా అన్నా నీవు పెద్దవాడవు. మేముచూడగా చిన్నవాళ్ళ
గనుక నీయిష్టము అని చెప్పింది.

పాట:- నీచెయ్యకొచ్చిన ధనము యియ్యరన్నా రామన్న
ఆకంచుకుంచాము చేతబట్టెనుగా రామన్న
అయ్యేడుకొట్టిళ్ళావద్ద కేగెనుగా రామన్న
నూగువేలవరహాలు చేతబట్టెనుగా రామన్న
తనయింటివి సూరుబట్టి పోలేనుగా రామన్న
కూలికే ఒకః గురు బట్టుకొలేనుగా సంతాకు
వార్యతిహాము సుతకేళతాడు రామన్న
సంతాకు ఆనారెయించికొంటాడు రామన్న
ముచ్చటకు ముత్యాల బిందెలను కొనెను రామన్న
వేడుకకు ఆవెండికడిమూలు కొనెను రామన్న
క చువే ఆయేస కంచాలు కొనెను రామన్న
యిరవయినాలుగు వెండి చెంబులేకొనెను రామన్న
పన్నెండు బంగారము చెంబులేకొనెను రామన్న
ముప్పయినరహాలు గిన్నె లేకొనెను రామన్న
యేడుబళ్ళ కొండచీపురులేకొనెను రామన్న
ఆరుబళ్ళగీటు కంచాలుకొనెను రామన్న
అయిదుబళ్ళ యింటిచీపురులేకొనెను రామన్న
నాల్గుబళ్ళ పేడకట్టాలుకొనెను రామన్న
చెల్లులకు యీసారి చాలదంటాడు రామన్న

వ. నరికే కత్తులున్న కొట్టగొడ్డళ్ళున్న విసికేరిగళ్ళున్న
రోళ్ళున్న ఆరుబళ్ళవనువును యేడుబళ్ళసీకాయ మళమును నా
బళ్ళ కుంకుమబిణులును యేడుబళ్ళ మోలును రెండుబళ్ళ నోమునో
కుంకుమబిణులును నూరుగరిగులున్న ముతకలింపుము యే

సెలును కందివప్పు తొమ్మిదిబళ్లును సాయవప్పు యెనిమిదిబళ్లును యేడు
 నీలాగ్రాపుచీరెలును యేడుపల్లుచీరెలును యేడుపసుపు చీరెలును యేడు
 య్యరచీలును యేడునల్లచీరలున్ను యేడు తెల్లచీరలును యేడు వారా
 లకు యేడుతొడుగులు నగలును బావమరదిచెంచన్నకు బంగారుచాయ
 పట్టుగుడ్డయును జరియాలజలతారు కండువాయును కాళ్ళకు రూ॥ 80/-
 ఖరీదుగల జోడుయును అమ్మతపాణీలు చక్రకేళీలు సకలశృంగారము
 తోను సారి సామాను తయారుపరిచినాడు తదుపరి—

పాట:- చెల్లులకు యానారి చాలదంటాడు రా
 బళ్ళతో ఆసారి సాగుతున్నదిగా ఆవేశ
 దివిలతోటకుసారి వేగమొచ్చెనుగా ఆవేశ
 వచ్చిగా ఆనాన అంగటనులిపే రా
 సత్యవతిమేడకు వేగమొచ్చెనుగా రా
 చెల్లీలా నిద్రాలు చాలించనమ్మి ఓగాల
 యెందుచేతను అన్న ననులేపినావు రా
 నీగాలనాలు నేడెచ్చినాను ఓగాల
 లేవమ్మచెల్లీల ప్రాయగామకమ్మి ఓగాల
 వులకదాయెనుగా పలకదాయెనుగా అన్నా
 యరాటికనులతో యెత్తిచూడదుగా సన్నాసి

వ. యింక నాచాలదేమో గించిన మొగము యెత్తికు డా
 యున్నాది అ.

పాట:- నారిచూచిళ్ళి మోముగింపేనుగా చెల్లులు
 యింకేమి ఆనారియిత్తయిచ్చెడు రా
 పన్నెండువీళ్ళేలు బంగారిమిచ్చే రా
 పదిహేములు వెండిరూపాయలిచ్చే రా
 ఆరుహేము మోరికాసులుచ్చే రా
 అప్పుడేచెల్లులకు యేమనంటాడు రా
 ఆనారిసామాను కనులచూడుముగా చెల్లీల
 లెగవన్ను చెల్లులా సారి యిందమ్మ చెల్లులా
 యర్రటి తనకళ్ళ యెత్తిచూడదుగా సన్నాసి

వ. అయ్యో యీసారిసామానులు పెండ్లిగారంభమోర్చి నాను గానీ మాచెల్లులకునంకోషములేదు యీసారిచెల్లిపోతే యేమిటిని బ్రతు కుతానని మాచెల్లులు మతిలోయ్యిది యింక యేప్రకారముగా నాతి యిస్తూయన్నాడులం టే.

పాట:- ఆగోవుగోపాలు యేగుచున్నాడు రా
పండిండుజోడాలు ఆవులిచ్చేనుగా రా
పండిండుజోడాలు గాడిలిచ్చేనుగా రా
పడ్డెనిమిదిజోడాలు యెద్దులిచ్చేనుగా రా
పండిండుజోడాలు పోతులిచ్చేనుగా రా
నొకళ్లు పండిండుమందిలిచ్చేనుగా రా
నీగాలసారీలు తీసుకెళ్ళుముగా ఓబాల
యెర్రటికనులకో యెత్తిచూడదుగా స
యీసారి చెలులకు చాలదంటాడు రా

వ. నాయిలు కరకాలు చిన్నలు పెద్దలు రచ్చనభ జీయించి యిరవై నాలుగు మోకాసుగ్రామాలు సన్యాసమ్మకు ధాంపోసి యెట్లాగున వ్రాసియిస్తాడంటే—

పాట:- రాగిపుటముమీద వ్రాసిచ్చినాడు రా
చెల్లెల యింకనైన రేగునుంటాడు రా
తనశృంగారపెదవిరచి చిక్కున నవ్వే స
బంగారుపెదవిరచి ఫక్కున నవ్వే

న. సన్యాసమ్మ వారు లక్ష్మీవారమురోజున అష్టవారి దేవిడి మా ర్తముకట్టి పంపించగలందులకు యాలాగు తననది నె ముస్తాబు చేస్తాడంటే—

పాట:- కొప్పు నున్నగదువ్వి కూర్చిపేట్టెనుగా పా
ఆవంక మెట్టాలు బాలకును ముడిచే పా
సూర్యపుటములు చంద్రపుటములమరించే పా
దహారములు ధరియించినాది పా
అత్తకూ ముక్కాబడివేసెనుగా పా

గిలకసేరులు పలకసేరులమరించే పా
 బంగారుబరుతూపె ధరియించినాదీ పా
 రత్నాలుగుచ్చిన బంతులేసింది పా
 ఆదండోడాలు మునుగులు గొలుసులునూ అమృత్యు
 ముత్యాలహారమూ గాజబొందులుగా అమృత్యు
 బలుపుశింగరములే వేళ్ళకుంచెనుగా పాపమృ
 కాళ్ళవే కడియాలు అంజల్యమ్మా గాలకను
 ఆవెండిగొలుసూలు కన్యగొలుసులు అమృత్యు
 యేదుమూవరహాలు చీరగట్టింది పాపమృ
 నామకుబంగారం వడ్డాణమేసే బాలకును
 సందుమూవరహాలు రవికదొడిగించీ బాలకు
 శ్రీగంధమూచుక్క బొట్టుపెట్టింది పాపమృ
 మంచిగంధముమేను పటబూసింది పాపమృ
 కలవకన్నులయందు కాటుకుంచెనుగా పాపమృ
 ఆసిలుపుటద్దములు వీడలనుచూచే సన్యాసి
 దేశమేలిననక్క దేవియనవచ్చు ఆగాల
 నిండుపున్నమునాటి చంద్రుడనవచ్చు ఆగాల
 నిండుపున్నములోన చంద్రుండునాయ ఆగాల
 తొలకరిపెటి మెరుపుయనవచ్చు ఆగాల
 ఆమేడలావహ్నార్ధం యింగనహ్నార్ధం అమృత్యు
 గులిబిడనాయ్కు- పదవులున్నవి గాలకను
 దబ్బుపళ్ళుబోలు నాణిపాలిండ్లు గాలకను
 ఆయడ్డాలబాణాను విడిచిపెట్టింది పాపమృ

వ. సన్యాసము యీగోజన అత్తివారియింటికి వెళ్ళుచున్నాడనగాను
 నాయిలుకర్నాలు చిన్నాపెల్లలున్న గ్రామములోయున్న శ్రీపురు
 షులు యావనమంది వస్తూయున్నారు కనుకా మా కనరెండి చొల్నా
 యును మామారాటిపనల్లి రాలేదని యవరికి తెలియుకుండను
 పాట:- మారాటిపనల్లి మేడకొస్తాదీ సన్యాసి
 కనుకున్న కనరెండి కూర్చోయున్నాడు అవేళ

స న్యా వ మ్మ తో థ

దండమురమాశండ్రి నీకుదండమురా మాశండ్రి
 అత్తవారిదేవిడికి నేనెళ్ళుతానూ' వాతండ్రి
 పులకడాయెనుతండ్రి పలకడాయెనూ కనశండ్రి
 యర్రటికనులతో యెత్తిచూడగా కనతండ్రి
 పాపిష్టికనతండ్రి పడుపాడుగాను కనతండ్రి
 లోగిళ్ళపిన్నమ్మ వద్దకెళ్ళుతాదీ సన్యాసి (పిన్నమ్మ)
 దండమే పిన్నమ్మ నీకు దండమమ్మా పి.
 నీకు లక్షదండంబూలే మముగన్న శల్లి పి.
 మాయ అత్తవారిదేవిడికి నేనెళ్ళుతాను పి.
 ముద్దుముచ్చటమీద నీకు సంపావమ్మ పి.
 యేడుఅడుగులు నన్ను దిగనంపనమ్మా పి.
 అన్ని కారిపిన్నమ్మా అన్నదొకమాట పి.

వ. అవునే సన్యాసి నీవు అత్తవారింటికి వెళ్ళుతాను అంటూ
 యున్నావు తిరుగ కన్నవారింటికి వచ్చిన్నా నీవు నెళ్ళే షోవలోన
 నీపెనెమిటిచెంచన్న కాలముచేసిన్నా నేనుయెదురుకబుల్లతప్పక తెస్తాను
 పాట: నీముక్తి మోక్షమునండ మిసుముగోయమ్మ స.

నీబంధు మురుగులకు రాజులుకొట్టేవూ స.

నీగిరికనేరులకు పునీతే పెదవు స.

నీపల్క నేరులకు రాజులుపెరికేవు ఓశాల

నిముడ చీకకొని యెదురంపుతాను స.

ముండనీతాడాని యెంచితిశతాదీ పి.

శ్రీహరియన్నాది కర్నములుమూసే స.

యీశంటకన్నీరు ఆకంటగోసే స.

వలవలాకన్నీరు జుజలనువాలే స.

యూపాటిహాభానికి చెప్పవస్తనిగా దైవామ

వచ్చినందుకులాభం దొరికెనంటదిగా స.

వాతన్నికరి కవతండ్రి అలించుతాడు ఆమాట

పులకడాయెను తండ్రి' పలకడాయెనగా చాలా యుడు

అనత్తవాతీగా చిన్నబోయిందీ ఆకాల

చిన్నబోయినభూము తిరుగొస్తాది ఆకాలకు

తనన్నరామన్న యెదురుగొచ్చెనుగా రా.

నీకెవ్వరేమన్నాడు అడలుచున్నావు చెల్లూల

ప. ఓరన్నా రామన్న నన్ను యెవ్వరు యేమి నలేరు కనతిండితో
చెప్పి నస్తూయుంటిని యవతైన పుట్టినింటనుండి అత్తవారింటికి వెళ్ళినట్లు
యినా ఒకకన్నీరు పెట్టుతారున్ను అత్తవారింటుంచి కిన్నవారింటికి
వచ్చినట్లయిన ధనవేళకో వస్తారు కాబట్టి

పాట:- అందుచేననునేను అడలుచున్నాను రా.

పుట్టినింటకన్నీరు నేను వ్రంచాను రా.

నన్ను యెవ్వరేమనలేదు యెదురాడలేదు గా.

అక్కడా ఆతిల్లి మర్కాలువంచే న.

యీబుద్ధి జ్ఞానములు యవరు చెప్పేరు చెల్లూల

ఆరుగురు వదినేలకు దడిములుదట్ట ఆకాల

దీర్ఘాయువనివారు దీవించిగారు ఆపేళి

ఆరుగురుఅన్నలకు దడములుపెట్ట న.

అన్నలూ వదినేలు దిగ నెల్లతారు ఆపేళి

దెడవదినె పాపమ్మా మూలకొస్తాది ఆకాల

రెండుపాదములాకు వదనముజీనే ఆకాల

సెలవమ్మ మావదినె శిలవియ్యవమ్మా పా.

అమాటయింటాది నదినె పాపమ్మ పా.

వదలలేను మరదాల సనువదలలేను న.

నిన్ను పెంచినబుణము కష్టించినావా మరదాల

నన్ను విడచిపెట్టి వెళ్ళిపోతావా మరదాల

అమాటలింటాది బాలకో మగువా న.

యిక్కడయినా మీధవము అక్కడమీధవము వదినమ్మా

స్థలమువేరేగాని మీదెయన్నాము వదినమ్మ

ప. అపునమ్మా మరదాలా కన్నతిండికైన మరుగుకన్నతిండికైన
మరుగు మీయేడుగురు అన్నదమ్ములు మాదకుండను యిదిగో వయ్యా
యెగున నూరువరహాలు గట్టియన్నాను కాబట్టి.

వాట:- యవరే చూడకెళ్లి తీసుకెళ్ళుముగా మదబాల
సెలతిచ్చినావమ్మా తల్లమాపట్టి మరదాల
చావడిలో సవారియించినాడు రా.

శాబత్తుఖానాలు మోగుచున్నాయి ఆవేళ
చిన్నలకు పెద్దలకు చాలచెప్పింది ఆవేళ
బాగోతుబ్రాజాలు పాడుతున్నారు ఆవేళ
ఆసానిమేళములు నాట్యములకోను సన్యాసి
నాయీలు కర్నాల్కు అందరికిని చెప్పే స.
అన్న రామన్నకు దండమన్నాదిగా స.

ప్రేమచే చెల్లులను చంకేసుకొని రామన్న

వ. అపురా రామన్న నేటికి నేను యీశ్వరప్రాయము గలదానను
కాబట్టి నన్ను యెత్తుకున్నావు అత్తవారింటిలోయుంటే యెవరుయెత్తు
కుంటారు గనుక ప్రేమచాలును దించెయ్యమనగ—

వాట:- దించలేను చెల్లులా నినుదించలేను చెల్లులా
వదలలేను చెల్లుల నినువదలలేనూ చెల్లులా
కల్లిలేసిగాలాని యెవరు అందూరే చెల్లుల
బుద్ధివచ్చేవరకు యున్నావుకావు సన్యాసి

వ. యింక మాయన్నకు నామీద ప్రేమవదలదు | కాబట్టి అన్నా
నేనుచూడగా ఆరు యేడునందత్తరములు ప్రాయముగలదాననుకాబట్టి

వాట:- నేను చిన్నపిల్లనుకాను చంకేసుకావు రా.

జోడుపిల్లనుగనుకా దించియ్య రా.

నేను పడుచుపిల్లను గనుక ముట్టుకోకన్నా రా.

యీశ్వరప్రాయముగనుక ముట్టుకోకన్నా రా.

కారినాకన్నీరు కారుచున్నాయి రా.

చేతల్ల చెల్లులను ధరయందు దించే రా.

పాలకిలో బాల కూర్చున్న దేమి రా.

యెత్తరబోయాలు పాలకెత్తరా బోయాలు

పన్నెండుమనిషిలవుడు పాలకెత్తునుగా వారైవ

అత్తవారిదేహికి తల్లగుతుంది ఆబాల

సాగింది సామాను సారిసామాను ఆవేశ
 దివిలికోటకును అగ్రహారముకు అమృత్యు
 నల్లచీమలు సాగినట్లు సాగుచున్నదిగా అమృత్యు
 బళ్ళుతో ఆసారి సాగివస్తాది ఆవేశ
 యేడుగురు అన్నలు వెంటవస్తారు అమృత్యు
 యేడుగురు వదినేలు వెంటవస్తారు ఆవేశ
 నాయీలు కర్నాలు అంతవస్తారు ఓయమ్మ
 పట్నములో స్త్రీపురుషులు దిగ నెల్లుతారు అమృత్యు
 రెండుకొనులదూరము దిగ నెల్లుతారు అమృత్యు
 బాలమీద ప్రేమముండి తిరిగిపోవరూ వారై న
 వెళ్ళి వెళ్ళి ఆకాల తిరిగిచూచెనుగా సన్యాసి

వ. అయ్యయ్యా దైవమా పట్నములో జనులంత నామీద ప్రేమచే
 వస్తూయన్నాడు. యిట్టిసమయమున యవరించి నైనా దొంగపోతే సన్య
 వతి సన్యాసమృతము దిగ బట్టడానికి వెళ్ళిబట్టిగా దొంగపోయింది అసి
 నిందవేస్తారు. గనుక నాకేలయసి యాలాగును నాప్యములుదేస్తాడుట
 తరువాత

పాట:- సేరడక్షింతా చేశబట్టెనుగా సన్యాసి
 ఆయిష్టయీశ్వరుల దలచుకున్నాది స.
 మాఅరుగురు అన్నలు తిరిగిపోవలెను దైవామా
 మాయేడుగురు వదినేలు తిరిగిపోవలెను దైవామ
 నాయీలు కర్నాలు వారుపోవలెను దైవామ
 స్త్రీపురుషులు వారు తిరిగిపోవలెను దైవామ
 ధరణిపై అక్షింతాలు వారజల్లెనుగా ఆకాల
 అక్కడానుచేమి తిరిగిపోతారు వారై న
 రామన్నవక్కడే నడచిపోతాడు రా.
 ఆకాలసన్యాసి కళ్ళచూచెనుగా సన్యాసి

వ. అయ్యయ్యా కట్టుకున్న పంచీనోను మైమీద గామంచానోను
 వస్తూయన్నావు బారోమిడాసివాకన్న దిగువవాడిలాగున వస్తూ

యున్నావు మా చెల్లులకు యింతసారి యిచ్చినావు, అని బెంగ పెట్టుకున్నట్లు తెలుసుకూ యున్నది కాబట్టి...

పాట:- నీమనసులేనిసారి యేలయిచ్చితివి రా.

ఓరుయిచ్చినసారి తిరుగమళ్ళించూ రా.

బీదవాడూలాగు యేలొచ్చు తావు రా.

నేతోడబుట్టకులం టే యవనముడును రా.

చెల్లుమామాటలు చెవులువిన్నాకు రా.

వ. అతివేగమున మేడకువచ్చి పంచనున్న బుగారుపాజరియా వెండిజలతారు సాపుకట్టి అరువుతిరగని చంద్రహారలు ధరియించిబంగారు పిషిగల చంద్రాయుధము చేశబట్టి పండిండుమంచి సవ్వారి కాపువ సవ్వారియై తినారు తరువార

పాట:- మాన్యరాజులాగు తర్కివస్తాడు రా.

అన్నొచ్చేరాకాలు సంకోషమామె బాలకు

సారిసామానుతో కడలివెళ్లుదురూ వారైచ

గీతగాసముతోను యేగుచున్నదిగా ఆకాల

బాబబ్రాజులతో యేగుచున్నది ఆకాల

అగ్రహారముయేను దాటొచ్చినారు వారైన

పచ్చనీపాలీక బాలవిగెనుగా ఆవేళ

అడ్డిడక్షింతాలు వడినగట్టెనుగా ఆకాల

దోసెహుగంగేమి చేతపెట్టెనుగా ఆకాల

ఆయిష్టు యాశ్వరాలను తలచుకున్నాదీ ఆకాల

మూలంటికాప్పాలు పెట్టచున్నాదిగా సన్యాసి

పుట్టినంటికి నేను మళ్ళివెళ్ళు తేను దైవామ

వక్రునా నాశిరశు వేలిపోవలెను దైవామ

యీశత్యవతిగంగాలో మునిగివచ్చెదమా దైవామ

కాశీలో యాశ్వరుని పాదములపైనుగా దైవామ

అగంగలో అక్షింతాలు పారజల్లెనుగా స.

కాప్పాలు వుండింది గత్యవతిరాలు స.

సాదనీ మూవిత కవిపెట్టుకాడు రామన్న

కొండగొర్రెలాగు ఘోష పెడుతాడు రా.
 తన అన్న కోకాము కనులచూచెనుగా అబ్బ
 యెందుచేతను అన్నా అడిలుచున్నావు మాయన్న
 యికనుంచి మూలులు చూడతప్పితివా చెల్లులా
 యెవ్వోమివిషము నీకు పెట్టినారు చెల్లులా
 కాపాలు పెట్టితివి వుట్టిలు శరదటకు చెల్లులా
 యింత చుల నబుద్ధి యెమరుచెప్పేరు చెల్లులా
 ఆమాటలంటాది బాలోమగువా సన్యాసి
 దండముర మాయన్న చాలదండముల మాయన్న
 పండించెండ్లు ప్రతము నేపట్టిని రా.
 నేగడిసి వుట్టిల్లాకు చేరవనునురా మా.
 చెల్లులన్నామాటకు సంకోపమాయె రా.
 అగ్రహారముతాను చేరవచ్చెనుగా న.

ప. సన్యాస మ్మ వచ్చేరాకలు యెవరుచూచినారు అంకో. అడవిడ్డలు
 అక్క-మ్మ నరసమ్మ భాయిన్నానమునకవచ్చి యుంటుంది యీవచ్చే
 దాయి మనసన్యాస మ్మ అస సకలమయిన సంకోపముతోను తల్లి
 చాలమృదక్షకువచ్చి యేలాగున చెప్పతాయన్నాదీంకో—

పాటల్ల తల్లివద్దకువారు పగగునలతారు కుంతుల్లు
 దండమే చాలగ్గు చాలదండములు గాలమ్మ
 నీవునిలువునేయసోదాలు వస్తాయన్నాది దా.
 నీముద్దుకోదాలు వస్తున్నాది దా.
 సారిసామానుతో వస్తున్నాది దా.
 వరహాలు సంవదలు తెస్తున్నాది దా.
 మాకుసారియిచ్చి వదిలె వస్తున్నాది మాయమ్మ
 మాకుదీరలిచ్చి వదిలె వస్తున్నాది దా.
 సారెదీరలతోటి వస్తున్నాది దా.
 ఆమాటలంటాది అమ్మకరితల్లి దా.
 యిద్దరూకూతులూను బిడ్డలూనీదీ దా.

వ. యీలాగున కూతుళ్ళు చెప్పడము నల్లి దాళమ్మ ఆలించి యేమంటాడంటే ఆనాడు పెళ్ళయిన మకునాడు పంపించనంటే పంపించనని రామినాయుడు పీలుపుతాయని కొరికడిచాడనా మీరుకూతుళ్ళు అయి కన్న నల్లితో హాస్యం చెప్పాచ్చినారాయని యిద్దరకూతుళ్ళుకు—
పాట:- చెరొక్క మూతికింద బొడిచెనుగా దా.

యెవరిమట్టుకవారు వెళ్ళిపోతారు కూతుళ్ళు

అన్నికరిదాలమ్మ అదియారిపోను దా.

సాపికారిదాలమ్మ అదిపాసుకాను దా.

దుష్టకరి మేనత్త అదికోళికాను దా.

సాపికారికళ్ళతో వారిచూచింది మేనత్త

అన్నికరిదాలమ్మ యెమరెల్లినాది దా.

అత్త రాకలుచూచి అతివగోబాల సన్యాసి.

చింగువాపాలిక శిగ్గిపోయింది ధరపైన

అత్త పాదంబులకు దండంబులు పెట్టే న.

అన్నికరిదాలమ్మ దుష్టాత్మురాలు మేనత్త

చెంకేసి నాద్రా అన్యాయరాలు దా.

ముద్దు పెట్టిందమ్మా ఆమూర్ఖురాలు దా.

చంకలో ఆబాల యేమనంటాది న.

వ. అవునమ్మ అత్త దాలమ్మ నామనవియొకటి గలను. యింకొక మునుపు యిద్దరుకొడళ్ళుగలరు వారుచూడగా కులముకూతుళ్ళు అగదుకు యిప్పుడువారుచూచిన యేమిటిఅంటారు అంటే తప్పుడుకూతుర కాబట్టి ముద్దుమీద యెత్తుకువస్తూయున్నదని—

పాట:- కోటిగంసారముకు పోరువచ్చునుగా మేనత్త

యత్తపే మేనత్త నను దించువమ్మా మే

మంచిదని దాలమ్మ ధరయందుదించే దా.

ఆయత్తకోడళ్ళు యింటికొచ్చెనుగా ఆవేళ

అకంచకంచములో పాలు అన్నములు దా.

వడ్డించీ దాలమ్మ తినుమానంటుందీ దా.
భోంచేయి నాతోను భోంచేయవమ్మా కోడాల
పుష్టిదీర అన్నములు భోంచేయవమ్మా కోడాల
ఆమాటలిన్నాది కాళరోమగువా సన్యాసి

వ. సన్యాసమ్మ యట్లాగున ఆలోచించుకూయున్నాడంటే ఇప్పుడు అన్నములు భోంచేసినట్లయిన మాకన్న వారికి యేమి జరగదు గావాలి. కడుపు కన్నముకూడా యివ్వకుండ శోలివేసినారు అని అంటాడని యాలాటిమర్కాలు పెట్టచున్నదంటే అయ్యో! అత్తదాలమ్మా మా వాదిన పాపమ్మ ప్రయాణమునకు పాలు అన్నములు కట్టితే యీ అగ్ర హారము యేరువద్దను పుష్టిదీర అన్నములు భోంచేసినాను కాబట్టి అన్నములయందున మనసు లేదు అత్తా—

పాట:- నాకు ఆక లెమ్మాదత్తా అన్న మొల్లనుగా దా.

ఆపాలు అన్నములు పైకుంచినాదీ ఆకాల

వ. సన్యాసమ్మ తెచ్చిన ధనము యాన ప్తన్ను పడ్డాలు కొట్టులాగో వేయగాను మీలిపోయిన సారి మాకు దినములు పంచిపెట్టింది. తను పరి చెల్లులు సన్యాసమ్మయందు ప్రేమ చేతి పదిహేను దిండులురామన్న విడిచిరాడాయెను. సన్యాసమ్మ యేమి ఆలోచన చేసిరాదంటే నాయీడు జోడువారు మీకన్నవారు యిచ్చిన సారి యేదంటే నేమనిచెప్పగలను అని అన్నవద్దకువచ్చి యేమింటాయున్నాడంటే—

పాట:- దండమురి మాయన్న నీకు దండమురా మాయన్నా

'నీవుయిచ్చినధనము యేదిపోయా రా

వరుల కనిపించాని ధనము యేలనురా రా

నాయీడు నాజోడు నలుగురుకూడీ రా

మీకన్నవారిచ్చిన మేడలేవంటే రా

బదులేమిచెప్పుదును చెప్పరోరన్నా రా

ఆమాటలిన్నాడు అన్న రామన్నా రా

వ. దివిగోతు గమ్మలపేదను జాలులు వ్రాడుగా భద్రమంది శాశ్వతచేగను నూరువేల వరకాలు పట్టిండుకొని తమ్ములువచ్చినాడు

ఏడుఅంతస్తులమేడకట్టినారు. ఆమేడదగ్గరను తల్లిశ్రీరువ లోలభిమండపము
ఒకటి కట్టించినాడు. కొనేరుఒకటి త్రవ్వించినాడు. ఈమూటికిన్ని ఒక-
నారి ప్రతిష్ఠ జేయించినాడు. ఈలాగున నెలావది దినములు వుండిపోయి
నాడు. తరువాత—

పాట :- కునివాడూకాడు నాలోడుకాడు మాయన్న
సూటడబ్బయిమాన్యాలు యేలుచున్నాడు మా,
యింతప్రేమ నామీద వీడకున్నదిగా అమృత్యు
ఈవేళ ఈప్రేమ తీరగొట్టేనా అమృత్యు
ఇన్నిదినమూలిచట నిలచిపోయినాడు రామన్న
మావొదినె పాపమృ యెదురుచూచునుగా పాపమృ
పువవాసములువుండి చెంబుట్టిందీ ఆబాల
చెంబుతో ఆపశువు నీళ్లుపట్టించి ఆబాల
ముసిడిచెట్టుకునిళ్ళు ముదితంసింది ఆబాల
చిగురాకుకొమ్మలు చేతపట్టింది ఆవేళ
పెల్లునా ఆకొమ్మ జల్లునా విరచే ఆబాల
రావోరిమాయన్న రమ్మపిలచే ఆ
వెళ్ళినాడు రామన్న అతివేగముననూ రామన్న
మనమొచ్చేతోవాలు నీవుచూడురన్నా రా
ఆవొచ్చేతోవాలు యెదురుచూచెనుగా రా
యిద్దరకీమధ్యమున సరికొమ్మ పాతే సన్యాసి
యెందుచేతనుతల్లియిట్లుచేసేవు చెల్లులా
పుట్టినంటికితోవ మళ్ళిపోరన్నా రా
చెల్లులూసన్యాసి తోవచూపెనుగా సన్యాసి
చెల్లులూమాటలు చెవులువిన్నాడు రా
తనఅన్న రామన్న మనసుయిరిగెనుగా ఆవేళ
తనచెల్లులూనాయ తిరిగిచూడడుగా రా
వచ్చేతోమువట్టి వెళ్ళిపోతాడు రా

వ. మాయన్న హస్తములతో పెంచిన ప్రేమ కొంచమైనపుండునో
లేదోయని యాలాగున వస్తున్నాడంటే—

పాట:- పరగుపరుగునచ్చే అన్న కెదురుగా ఆబాల
దండమురమాయన్న నీకుదండమురా రా
యవ్వరివ్వనిసారి నీవిచ్చినావా రా
నామీదనీకింత కోపములుయాలా రా
నీవుయిచ్చినసారి నీవుతీసుకోరా రా
నీగర్భమున కనుకుంటే ఇట్లుచేసేవా రా
ఆమాటలాలించి అన్న రావన్న రా
నీకు యేమికావలెనమ్మా నాకోనుచెప్ప నాకోడ
నన్ను యవకుకొప్పచెప్పి వెళ్ళుచున్నప్పుడ రా
ధరయందు చెల్లులను చంకవేసెనుగా రా
మేనత్తదాలమ్మ వద్దకేగెనుగా రా
దండమే దాలమ్మ నీకుదండమమ్మా నా
నాచెల్లులూ ఇల్లాడ బాలయిల్లాడ మేనత్తా
నీముగ్గురూకొడుకులతో కొడుకాడుకోవే దా
నీయిద్దరూకూతుళ్ళతో కూతురునుకోవే దా
మూడోదాయీ చిన్నకుతురనుకోవే దా
నీయిద్దరుకొడళ్ళతో కొడలనుకోవే దా
వప్పగించిరామన్న ప్రయాణమూనే రా
యేడు అడుగులుబాల దిగనాడబోయే స

వ. అహా! దై వమా మాయన్నకు యిదివరకయినా నామీద
ప్రేమవిడువదాయెను. యీవేళనుండి మాలన్నమరిలో నేను పడక
పోవాలి నాయొక్క మరిలో మాలన్న పడకపోవాలి అని—

పాట:- తనసత్యములు తలచుకా సావ్యములుపెట్టె ఆబాల
దివిలివట్నముబాట పట్టియున్నాడు రామన్న
తిరిగూడకతాను వెళ్ళిపోతాడు రా
దివిలివట్నముతాను చేరుకున్నాడు రా
ఆబాలసన్యాసి సుడకేగెనుగా సన్యాసి.

వ. అత్త చాలమ్మ యాలాగున పెంచుతూ యున్నాడంటే ముమ్మాటున్నాననున్న బొట్టుకాటుకయున్న పాలు పతమాన్నములు నేతినెయ్యప్పడములతోను సకల శృంగారముతోను పెంచుకుంటూ యున్నాది, తనకుమాళ్ళుముగ్గురుకు ఏమిపనులంటే పెద్దవాడురామయ్య కచ్చీరిలెక్కలు చిన్నవాడుఅప్పన్న ఆవులుదొడ్డె లెక్కలున్న నడిమి నాకు చెంచన్నకు యేమిపనులంటే—

పాట:- యింగ్లీషు తురకాము చదువుతున్నాడు చెంచన్న

కన్నడా అరివాము చదువుతున్నాడు చె.

కాపుచిన్న వాళ్ళతో చదువుతున్నాడు చె.

రాజుచిన్న వాళ్ళతో చదువుతున్నాడు చె.

యిస్కూలుచిన్న వాళ్ళు యేమిసంటారు ఆవేళ

వ. ఓరి అన్నలూ తమ్ములూ నునవియొకటిగలదు. ఆలించండి మనశండులు చూడగా ముసలివృద్ధులైనారు. పనులుశాయలేకు యవరి శండులు నొకరికీ వాళ్ళము వెళ్ళుదము అమాట చెంచన్న ఆలకించి యేనుంటాడంటే—

పాట:- మీతోను కొలువులకు నేనువస్తాను చిన్నోళ్ళు

నీకేమికోదువయ్యా కొలువుకొస్తావు చె.

24 మాన్యాలు నారెచ్చిందీ నీభార్య

అవియేలుకోవయ్యా నీకేమికోదువా చె.

పన్నాల్లుకొట్టాలు సండజెట్టిందీ అనారి

నూరేండ్లు భవిలోన కరువుపెట్టినా చె.

మీసొళ్ళ బంధుగులు తిన చెల్లదురా చె.

అలాగు యీడువారంటున్నారూ ఆవేళ

వ. అమాట ఆలించి చెంచన్న అవునయ్యా నా యీడువాళ్ళు వెండిబంగారముయేమికోదువలేదు మాన్యాలుయేలులకు అన్న తమ్ములు యున్నారనాకు యేమి తక్కువలేదుగాని—

పాట:- వేడుకకు సర్కారు కొలువుకొస్తాను మీతోను

సరదారు సర్కారు కొలువుకొస్తాను మీతోను

అమాటలిన్నా అచిన్నవాళ్ళు ఆవేళ

వ. అవునయ్యా చెంచన్న మేము వెళ్ళేటప్పుడు నీతోచెప్పుతామని అప్పటికి పదిహేనుదినములు పూరుకొని ఒక్కరైనా చెంచన్నకు చెప్పక నాకరికి వెళ్ళిపోయినారు. చెంచన్న ప్రొద్దుట యిన్నూలు వెళ్ళేటప్పు టికి యవకు రావడములేదు పదిగంటలుప్రొద్దుయెక్కే యెవరు రాకపో బట్టి చెంచన్న యింటికివచ్చెను. తల్లి దాలమ్మ జూచి అయ్యో! కొడుకా! యీవేళ వేగమొచ్చిన కారణము యేమి? ఆకలివేసెను. అన్నముపెట్టుమనగా పాలు అన్నములు మార్చినాది, పుష్టిదీర అన్న ములుభోంచేసి విడియంబులంది తల్లివద్దకువచ్చి యేమి అంటాయన్నాడంటె—

పాట:- దండమేనాతల్లి చాలసిండములు దాలమ్మ
కొలువెళ్ళితానమ్మ కొలువుకెడతాను ఓయమ్మ
ఆమాటలిన్నాది తల్లిదాలమ్మ దాలమ్మ
మన కేమికొలువురా కాపురాజులకు చెంచన్న
వెండిబంగారము యేమిత్తుచరా నా
యీవెల్లిరి బుద్ధాలుయెవరుచెప్పరు ఓకొడుకా

వ. అవురా చెంచన్న నీభార్య సన్యాసిగాల పద్మాలుకొట్టులు ధనము తెచ్చియున్నా ఆధనము కొట్టు యిళ్ళల్ల యున్నాది. నూరండ్లువరకు కరువు పుట్టినాగన యీధనము చెల్లదుకాబట్టి—

పాట:- మానుకొరి కొలువూలు మానుకొరా చెంచన్న
చీనదాయికోడలసి కొలువెళ్ళితావా నా.
యీదైనకాంతాను పళ్ళికితెనురా నా.
ఆమాటలిన్నాడు అవును చెంచన్నా నా.
అమ్మచిన్న పిల్లాయన కొలువుకెల్లాను ఓయమ్మ
సరదాకు సరకారు కొలువుకెళ్ళితానూ ఓయమ్మ
వేసుక్కి జాతివాడు కొలువుకెడతాను ఓయమ్మ

వ. అవురా కుమారా నీవు సరకారుకొలువుకొలిస్తే నీభార్య సన్యా సమ్మడేవి 24 మాసము గ్రామాలు అరణము తెచ్చియున్నాదికాబట్టి

పాట:- యీమాన్య రాజ్యాలు యవధు యేలుదురూ ఓకొడుకా
మానుకోరా కొలువూలు నీవుమానుకోరా చె.
నాకరీమామకో మాన్యా లేలరా చె.
మాయష్టశమ్మాలు యాలాయున్నారు ఓయమ్మ
నేనువచ్చేవరకూ మాన్యంయేలుకోరా ఓయమ్మ
యంతజెప్పినవేళ నీవువినవేమి ఓకొడుకా

వ. తల్లిదాలమ్మ పెద్దకుమారుడు రామయ్యవద్దకు దోగి అవురా
కుమారా మీతమ్ముడుజాతివాడు కొలువువెళ్ళితాను అంటాయున్నాడు
మేముయెంతచెప్పిరా వినడు కాబట్టి నీవుచెప్పితే వినుకుంటాడు అన
గాను రామన్న వెళ్ళి యాలాగున చెప్పతాను అంటే—

పాట:- మోమెత్తిమాట్లాడు నాముద్దుగాలా శమూడ
కొలు వెళ్ళినావక్కా కారణముయేమీ తమ్మాడ
మనక్రిందకొందారు కొలువుయండగలా తమ్మాడ
కొలు వెళ్ళితానంటే పరువుశకు, వురా శమ్మాడ
మీయ శవారికెంతా చిన్నతనమోరీ శమ్మాడ
మానుకోర కొలువూలు మాన్యం ఏలరా తమ్మాడ
పులకడాదోనువాడు పలకడాయెనుగా చె.
అన్నకో ఒకమాట పలుకడాదోనుగా చె.
కిందనున్న మోము యెత్తిచూడకుగా చె.

వ. “హరుకొన్నవాని” పూసెందుకని” తల్లిదాలమ్మ వద్దకేగి
అవురమ్మా యెన్నిచెప్పినా పల్లెత్తిపలకడాయెను కాబట్టి యవరైనా
యేమీఅనవద్దు అని రామయ్య కచ్చీకి వెళ్ళిపోయినాడు. అటుమీద
చెంచన్న యెటువంటిముస్తాబు అవుతాయున్నాడంటే—

పాట:- బంగారువన్నెలపీటీ పాగచుట్టెనుగా చంచన్న
జరియాబుజలతాను చావుకట్టెనుగా చ.
అచంద్రహారములు ధరియించినాడు చ.
ఆగోవ్రతాశ్శన్ని ధరియించినాడు చ.
నొవ్వుకస్తూరిబొట్టూ తీరుగుంచనుగా చ.
మూడువందలురూకాలు పట్టుకున్నాడుచ,

శనీ న్యాయము కథ

ముప్పాయివరహాలు నై నమునవుంచే చ.

తనతల్లిదాలమ్మ వద్దకొచ్చునుగా చె.

కొడుకు ప్రామాణము కళ్ళచూచిందీ దాలమ్మ

వ. యిద్దరుకుమార్తెలను బిలచి అవునరా కూతుళ్లు సన్యాసస్మృతు
తీరుకరమ్మనమని జెప్పగా ఆలాగే సన్యాసస్మృతచ్చి అత్త దాలమ్మా!
నన్ను పిలచిన కారణము యేమనగ? అవునమ్మ సన్యాసి నీరాజు
ఆనగా కొలువెల్లుచున్నాడు మా మాటలవినక వెల్లుతాను అంటూ
యున్నాడు కాబట్టి నీవుశిగువదలి మూడుమాటలు ముచ్చటించివట్ల
యిన కొలువులు మానుకొంటాడు కాబట్టి—

పాట:- తనరాజువదాకే తరిగి వెల్లింది సన్యాసి

నీకుదండమోయినారా నీకుదండమయ్య నారాజు

నీకువందనమునారాజు చాలన దనము నారాజు

యిట్టిబుద్ధిలు యవగుజెప్పినీ నారాజు

నీవు యవగుదులుట్టి కొలువెల్లుతావు నా.

మనకేమి తక్కువానీ కొలువెల్లుతావు నా.

వెండిబంగారము యేమి తక్కువా నా.

మంద్రంద కొందారు కొలువై యుండగా నా.

కొలు వెల్లుతానంటే నన్నరా ప్రజలు నా.

అదిగాక నా కండ్లు బ్రతికే గొప్పదానినీ నా

నేను చిన్న పిల్లనానీ కొలువెల్లుతావా నా.

నేను గొలకలనానీ కొలువెల్లుతావా నా.

నీకు పడుచుకాంతామీద ప్రమిలుం నీ నా.

నేను దేశాలునిగినే రంధను తెచ్చాను నా.

నీకీడయున చిన్నదానిని పెండ్లి జేతునుగా నా.

గొప్పంటిపిల్లను పెండ్లి జేతునుగా నా.

కొన్నవారు కన్నవారుకొంటే నా.

అల్లవారిల్లాపె ఆసిపడితినిగా నా.

నేనుతల్లిలేనిపిల్ల సన్నాసింది నా.

వన్నె వదికొప్పగింది కొలువెల్లుతావు నా.

స న్యా స మ్మ క థ

మాటలూజెప్పుతా శోకించేనేమి సన్యాసి
 అన్నమ్మకోకావ అవుతూయున్నాది స
 పలకలాకన్నీరు జలజలనువ్రావే స.
 కన్నగండ్రీమూసీ నినునమ్మినానూ నా
 నాకు యెవరుకు లేకు ననుగన్నగండ్రీ నా
 నిన్ను చూడగ లేక క్షణముండలేనూ నా
 మనకు యింగ్లీషుకొలుచాలు నునకచ్చిరాదూ నా
 జాతివాసు కొలువుకు నునమెల్లరాదు నా
 మానుకో కొలుచాలు నీవుమానుకొమ్మి నా
 నామాటవినవయ్య ననుగన్నగండ్రీ నా
 ముఖసముద్రములోన ననుత్రోచ్యుబోకు నా
 చమాటలింటాడు అవునుచెంచన్నా నెంచన్న
 కాగలిచిబాలాను పట్టుకుంటాడు చ
 చక్కి భుజిపట్టుక ముద్దులాడెనుగా చ
 పయ్యటచంగూ కో కన్నీ భుజుడిచే చ.
 నీవింటివే ఓకాలా పయ్యరిచిలుకా స
 ముక్కవని మగవారు కొలువెళ్ళుతారు స
 నేనెక్కకు నెలదిరో కొలువెళ్ళుతాను ఓ
 పైనాలు వేళందు ఆపుశాయకుమీ ఓకాల
 నెంటతీసుకునన్నా నీవెళ్ళినయ్య నా
 ఆమాటలింటాడు అవును చ.
 నెంటతీసుకపోతే నవ్వరావజలూ స
 ఆమాటలింటాది బాలరో నుగువా స
 యెత్తిన ఆమొకమూ దించుకుంటాది స
 పులకకా పలకకా పూరుకుంటాది
 పూరుకున్న బాలను యేమినంటాడు చ
 మూసు నెలలకు నేను తిరిగివస్తాను ఓబాల
 నీనుననుకోనన్నా కలపులప్పించూ ఓబాల
 కోవముకోనన్యాసి యేమానిపలికే స

సన్నేమిశలవూలు మీరడుగుతాన నా
 ఆడపిల్లనునీవు యేమిశలవునడిగెదవూ నా
 కావుకావునబాల కంకటిలేను ను.
 ననువిడిచిపెట్టుట నాయుబుగాదు నా
 భార్యమాటలువాడు జెవులవింటాను చ
 ధరయందుబాలాను చ:కవేసెనుగా చె
 తనతల్లిదాలమ్మ వద్దకొచ్చునుగా చ
 దండమూదాలమ్మ చాలదండములు మాయమ్మ
 అబ్బమ్మనేనొక్క అండకరిపక్షి ఆగాలా
 నీకన్నకూతులాగున పెంచుకొవమ్మ
 మీకోడలు కొలువులకు వెళ్లుచున్నాదిటయమ్మ
 నీకన్నకొడుకు యింటా వున్నాడనుకోవే దాలమ్మ
 తల్లి అడ్డాలపై భార్యాను వేసే చె
 బుద్ధిలేనిదాయి బాలకో మగువా న
 తప్పుబిచ్చులుకూడ కాపాడవమ్మా మాయమ్మ
 నేనువచ్చినవరకు బాలా యిల్లాడా మాయమ్మ
 తల్లికి ద డముపెట్టి జోడెక్కినాడు చ
 యింటిలోనూ అడుగు అంగటరు వేసే చె
 యిరుగున ఒకముండి తుమ్ము తుమ్మెనుగా ఆవేళ
 పంచలో ఆపల్లి బల్కునాగెనుగా ఆవేళ
 కర్రపిల్లలు రెండు కాళ్ళడ్డమాయెను ఆవేళ
 వీధిలో ఏనుగులు యెదురాయెనేమీ ఆవేళ
 పచ్చనీగరికాలో సామడ్డమాయె ఆవేళ
 సకనములు యావత్తు కళ్ళ చూచనుగా ను
 దండమాయి నారాజు చాలదండములు నా
 యీవేళ ప్రామాణం తప్పించమనెను ను
 కూడిమీ నారాజు సకనములు చూడు నా

సకీనములకు చంచన్న లక్ష్మ్యపెట్టడుగా చ
కొలుపులకు చంచన్న వెళ్ళిచున్నాడు చ
ఆబాలసన్యాసి యేమిసంతాది స

వ. నావంటి సత్యవతిని విడిచిపెట్టి కొలుపులకు వెళ్ళుచున్నాను నీవు
యెన్నో దేశములు తిరిగినా గాని కొలుపులు దొరకవద్దని శాపములు
పుచ్చి నీన పెనిమిటియందు వ్యాధిచేసుకొని కల్లంపట నీళ్లు శార్చుకోని
నీన అన్నకట్టించిన గాలిమేడకు వెళ్లిపోయింది. తల్లిదాలమ, సహోద
రులు, వదినలు మర్నళ్లు చిన్నబోయి యవరిమట్టుకు వారు వెళ్లిపోయి
నారు. నువ్వే అడవిలో వపట్టినాడు. ధనము వుంటేను ప్రాణానికి
హాని వచ్చునని తీసి మూటగట్టి చూలగున రాజ్యాలు తిరుగు
తాడు అంటే—

పాట:- కాకినాడలో వ బాట వట్టేనుగా చ
అక్కడ నాకారీ గొప్పించినాది ఆబాల
రాజమహేంద్రాము తావెల్లినాడు చ
అందయిన కొలువులు తప్పించినాదీ ఆబాల
చన్నపట్నము కొలువు తావెల్లినాడు చ
అందయిన కొలువులు తప్పించినాదీ ఆబాల
దేశములో లేనట్టి వోటు తిరిగెనుగా చ
యందయిన కొలువులు తప్పించినాదీ
పట్టికెల్లినధనముచెల్లిపోయిందీ అమృత్యు
తనవంటిలో హారములు అమ్ముకొన్నాడు చ

వ. ఆ రైల్వేయన్న చంద్రహారము మూత్రము యున్నది. రెల్లీ,
అన్న, భార్య చెప్పినమాటలు విరక వచ్చినాను నా ఆనుభవము
నన్ను దొరకేనది. యింక నేను తిరగబోయినది మత్స్యల బండద
యున్నది వెళ్ళుతాను. కొలుపులు దొరికినట్లయిన దేశములో ప్రజలు
యేమసంతారంటే—

పాట:- నాభార్య సన్యాసిని సత్యరాలు యందురుగా ఓజుమ్మ
పాపాత్ముడందురు ప్రజలు నన్నివుడూ ఓయమ్మ

తన భార్య సన్యాసిని యాడితలంచెనుగా చె
 ఆపాలు అన్నములు భోంచేసినాడు చె
 వాడద్ది పదిహేను వరహాలిచ్చెనుగా చె
 మాయవాడామీది కూర్చునయున్నాడు చె
 కదలింది ఆవాడ కాలావల్లెల్లి ఆవాడ
 మత్స్యలిబందరి శ్రోవబట్టెనుగా చె
 మూడునమూలాంకు వాడదినాడు చె
 బజారువీధులకు తానెల్లినాడు చె
 జోడునిమ్మపండ్లు ఎంచికొన్నాడు చె
 కచ్చేరిసావిడికి తానెల్లినాడు
 ఆపెద్దగౌనేరు కొలువైయున్నాడు ఆవేశ
 కాలమ్మ దొరసాని ప్రక్కనున్నాని దొరసాని

వ. ఆచుట్టుప్రక్కల పండ్లెండుమందిదొరలు దొరసానులుకూర్చోని
 యున్నారు. యెంచి జోడునిమ్మపండ్లు నదురుపెట్టియేమంటాయున్నాడు

పాట:- సలాము దొరగారు సాపుసలహాము దొరగారు
 మారెత్తుసలాము యెత్తుకున్నారు దొరలంతా
 యేవూరు చిన్నోడ యేది నీభూమి చినవాడా

వ. యవరోగాని రాజకమారుడు కావచ్చునని సరివక్కకుర్చీలు
 యిచ్చినారు. చెంచన్న సరివెపున కూర్చున్నాడు—

పాట:- మీదేజాతి చిన్నోడా చెప్పమంటారు వారైన
 అగ్రహారము మాదీకాపువారలమూ దొరగారు
 యెందుచేతను నీవు వచ్చినావమ్యూ చిన్నోడా
 మీపడ్లకొలుపులకు నేను వచ్చితిసీ దొరగారు

వ. ఓయీ చిన్నవాడా యేమి చదువుకున్నావు చెప్పమనగాను
 నాపేరు నేను చదువుకున్నాను అని చెప్పెను.

పాట:- అవును చెంచన్న చదువులకు పరీక్షా నడిగే దొరగారు
 యింగ్లీషు కన్నడతో మాట్లాడుతారు దొరగారు
 అరవమూ తురకాము మాట్లాడు తాను దొ
 మాటలకు ప్రతిమాటలు వప్పించెనుగా చె

అస్సజ్జే దొరలంతా యేమనంటారు ఆవేళ
మనజాతివాడుకంటె యెచ్చుగా వుండే చె
నాలుగూ విద్యలు నేర్చియున్నాడు చె
నీవు యెన్నో సంవత్సరములు కొలువునుంటావు చె
యేడు యేండ్లు నేనూ కొలువు నుంటాను దొరగారు
యెక్కువకాకాజీ నేచెయ్యనయ్యా దొ
రాగిపట్ల మూమీద వ్రాతలైనాదీ ఆవేళ
యేడు సంవత్సరములు వ్రాత లిచ్చెనుగా చె
కొలువోయి చెంచన్న నే స్త్రీకొలువోయి చె
అటువంటి నౌకారీ నేను జెయ్యలేను దొ
ఆలాటి నౌకరీలు మాయింటలేదు దొ
యింకేమికొలువూలు కొలవొచ్చినావు చెంచన్న

వ. ఓయి దొరిగారు 24 కుంఠిసీపటాలములు వున్నవి. ఆపటాల
ములో పెద్దబాజీకొలువ యిచ్చినట్లుగా నా చేస్తాను.

పాట:- లేకుండు అగ్రహరిం నేను వెళ్ళిపోతాను దొ
మంచిదం టాదొరలు సంహరించెరా ఆదొరలూ
నెల కైదువరహాలు బత్యాము లిచ్చే ఆగొరిలూ
నెలకు పండ్రెండువరహాలు జేతాము లిచ్చే దొరిగారు
అంతలో చెంచన్న సంతోషమాయే చె
నెలబళ్ళెక్కులూ నీకు యిచ్చాము చె
నీగెలుపు తీరేవరకు జీత మివ్వాలి చె
జీతబళ్ళెక్కులతో కొలువులున్నాడు చె

వ. నౌకరీకాగానే విరివిగల అగ్రహరిము అన్న పేరునజాబు వ్రాసి
నాడు. అన్న మత్స్యలుబందారిలో నౌకరీగాయున్నాను మీసమా
చారములు వ్రాయమని వ్రాసినాడు. ఆజాబులు అన్న రామయ్యచదువు
కొని యేమింటాడంటే నేను చెప్పినమాటలు వివరపాయివారు. చస్తే
మిథుంటేమి అని అవచ్చేజాబులు చించివేసి త్రిపుగ పుత్తరంవ్రాయ

లేదు. చెంచన్న అక్కడ నాకరిగోయన్నాడు అక్కడ సన్యాసమృతవారి
సమాచారములు యాలాగున యున్న నంటే

పాట:- యన్న కూడూ పెట్టి యడగ పెడతాది దాలమ్మ
పాలులన్నము పెట్టి నీడలుస్తాది దా
గోజుకు ముమ్మారు నీళ్ళిపోస్తాదీ దా
వారాన్ని ఒకతొడుగు నగలు పొడిగెనుగా దాలమ్మ
హంసశూలిక పెసి పరుండ బెట్టి దా

స. యాలాగున అత్తిదాలమ్మ పెంచుతుండగా కొంతకాలము నశిం
యిండ్లు ప్రాయము యాలాగున అగుపించుతాడంటే.

పాట:- చిగురుగారులుబోలు చిగురించుతావీ హస్తములు
పెసరికాయలుబోలు వికసించుతావీ తనవేళ్ళు
అకకమానదుమాయ బిరుదులు బరువాయ గాలకును
సిరటిపోదులుబోలు అతినపె నొడలూ గాలకును
ఓరచూపులు బాల వయ్యారినటకా స
రోమ్మలూ బరువాయ సోబనమెచ్చాయ గాలకును
నిమ్మపండ్లూలాగు స్తనలేర్పడెనూ బా
ఆణిముత్యముపేగు దానిపలువరనా బా
నల్లచీమలు గారు దానికంటుములు బా
ఒరుగారు నడకాలు పెట్టకాలములు బా
కోకిలలుబోలు దానికంకమ్ములు బాలకును
హంసనడకలతోను వయ్యారినా స.
నిండుపున్నమనాడు చంద్రుడుగాన ఆగాల
యాలాగుతనవయస్సు పెంపారగాను తల్లికి
అత్తవారింటిలో యాడేరివాది ఆగాల
యాడేరిఆగాల యింటనున్నాదీ స.
తనకస్యప్రాయముజూచి బాలరోమగువా స.
చంద్రుని రాహుగప్పివట్లుందీ నాబ్రతుకు
నాకర్మ పారాబ్ర మిలాగున్నదిగా దైవాదు

శనమనస్సులో గాల దుఃఖపడుతుందీ స

యాలాగు మరికొన్ని దినములెల్లనుగా దైవామ

వ. సన్యాసమృత యాలాగున కృషిండుతూ యున్నాడౌటే యింటి పనులు, అంగటపనులు నాకోడుజాడవులు సుబ్బమృత, సూరిమృత, కూలీ వాండ్లలాగున చేస్తున్నారౌ. ఇప్పుడు "కలహోట వ్రాడగా వారు చేస్తూయున్నారౌ నాబ్రతుకు నేను బ్రతికినట్ట న యవసరమౌచిచేస్తారు- పాట:- యిద్దరూ జాడవులకోడంచబోయినారౌ స.

చేతిలో నోక తీసుకున్నదిగా చాలమృ

సేదబింబులు బట్టి చీల్చి కెళ్ళుతుంటే స.

చేతిలో గింజేలు లాగుకున్నదిగా చాలమృ

వ. కోడల సన్యాసమృత నీవు ముటువంటి పనులుచేస్తావు. మీ ముప్పవీంటే సొరుసుంది దానీను పంపును. నీకేల యీచాలికాపు పనులు చేస్తావు పొరుసుడుచునగాను సన్యాసమృతేమి అంటూ యున్నాడంటే-

పాట:- ఇప్పుడున్నచూట పుండుపండావే మేలౌ

ఆపుసునీకేల వాచుకోవమ్మా కోడల

ఆచాలిమేడలకు వెళ్ళిపోయింది స.

మీడలకో ఆగల పరుగుచున్నదిగా ఆగల

సిండిచే కండాలు గేహములు పెంచే ఆగల

యాలాగు మరికొన్ని దినములెల్లనుగా అత్తయ్య

వ. "కనాడు పొద్దుమిచ్చినది. పొద్దుమీనోములు నొచ్చినాగు. అత్త చాలమృతేకాయి నాలుగు సిండివంటలు వండి చాలుగు కూరలు అన్నము వండినా. సన్యాసమృతను గురిగాగున చీల్చి పలుస్తున్నాడంటే-

పాట:- నాకోబుట్టావు నాముద్దగల కోడల

అరచేతిలోయున్న ఓనిమ్మపంపా కో

అంబరానుండేటి ఓయగ్గిగీ న్నే కో

వంజరానుండేటి నారామధిలుకా కో

వోడలమీదండేటి వమ్మారిమగువా కో

భోజనానికి చాల ప్రార్థనలక్నేను నాశాల
 అన్న ఖులు తిందాము నాశాల రమ్మి కోడల
 పిరిగానె నాతల్లి పరుగునొచ్చేను స
 అధిక ప్రేమాచేత పెంచుతున్నాదీ దా
 అక్కడికి మరికొన్ని దినములెల్లెఱగా అమ్మయ్య

వ. ఒకనాడు సుబ్బన్న సూరమ్మ యిద్దరు తోటికొడలు నీలాటిశావి
 వద్దను చిన్నిక్క సూరమ్మతోను సుబ్బన్న యేమిఅంటాడంటే అవునే
 సూరమ్మమన యిద్దరము పరయింటిబిడ్డలము సన్యాసి అన్నదమ్ముడు
 కుమార్తె కాబట్టి రెడుచూపులు అత్తదాలమ్మ చూస్తూయున్నాది.
 యింటిపనులు అంగటపనులు కూలివాండ్రులాగున చేస్తున్నాము.
 భోజనాలువద్ద విశ్వాసము చేస్తున్నాది. అనగా ఆమె అంటాది
 సూరమ్మ ఏమిటి అంటాడంటే అవునేసుబ్బన్న మన కన్న వారింటనుండి
 వచ్చేటప్పుడు పర్యాటికొంగున పసుపుకొమ్మ తేపడం లేదన్న సన్యా
 సమ్మ పద్మాలుకొట్టులు నెండిబంగారము వేచ్చినాది అది వేచ్చిన
 అలంకారమున్న తోడగి కట్టుచున్నాము అనగా సుబ్బన్న యేమిటి
 అంటాడంటే నిజమేగాని చెల్లులా యింటిలోపనులు దాసికిచ్చి అంగటి
 పనులు చేసెనుముచేస్తే బాగుగాయుంటుంది. గాని ఆమె అంటు సూరమ్మ
 అలకించి యేమి అంటాడంటే—

పాట:- సందమే మాయమ్మ ఆమె అంటాది సుబ్బన్న
 సత్యవతి బాలాకు యెల్లు కష్టము యీపనులు
 ఆమె అంటాది అవును సుబ్బన్నా సు
 కాదమ్మ చెల్లాల అత్తి కడినేను సూరమ్మ
 ఒకయిల్లు మూడిళ్ళు నేను తీతునుగా సూ
 సూరమ్మ పంతులు నీవు చూడనమ్మా సూ
 యింటిలో సన్యాసి కూర్చునియుంటేను సూరమ్మ
 కూలివాండ్రులాగు పనులుచేసేమా చెల్లాల
 యిద్దరూ కోడల్లు యింటికొస్తారు కొడళ్ళు
 నేన అత్తదాలమ్మ మేడ కొస్తారు కొ
 దండమే మాయత్త నీకు దండమమ్మా మాయత్త

ఆమాట లిన్నాది అవుడు దాలమ్మ దాలమ్మ

యేమర కోడళ్ళు చెప్పమంటాది దాలమ్మ

వ. అవునే అత్తమ్మ యిన్నాళ్ళు సన్యాసమ్మ బాలసిల్లకాబట్టి
యింటనున్నాది. ఇప్పుడు చూడగా మాలో సరిజాదవకావచ్చినది.
ఇంటిలో పనులు అదిచేస్తే అంగటపడులు మేము జేస్తాము కాబట్టి—

పాట:- లేకుం లే మావంతూ మాకిన్యూవత్తా దాలమ్మ

లేక దానినంతుపనులెల్లా నీవు సాయవత్తా దాలమ్మ

పూసెట్టి కోడళ్ళు వెళ్ళిపోతారు కోడళ్ళు

అన్యకరిదాలమ్మ కనులచూచేను దా

సత్యవతిబాలాను పేరెట్టిబిలచే దా

పిలగానె సన్యాసి పకుగు నొచ్చెనుగా స

దండమే మాయత్త నీకు దండమత్తా మేనత్త

యేమికారణాలు అత్తదాలమ్మా మే

నీకోటిజాదవులు వంతు వేసిరిగా ఆపనులు

పూసెట్టి యింటిపనులు చేయకున్నారు వారైన

ఆమాట లింటాని సత్యవతిరాలు ఆబాల

గుండెగుబులూను నెను కాళ్ళు గుదులొడెను బాలకును

యేబుద్ధికోచాక యేమాని పలికె ఆబాల

వ. అయ్యో అత్త దాలమ్మ యిటువంటి కారణాలు వస్తాయని
నేను పనులు నేర్చుకుంటాను. అం లే యంతమాత్రము చేయవద్దు,
అని ఆటాకము పర్చినావు. కాబట్టి—

పాట:- నీకుదండమే మాయత్త చాల దండములే మాయత్తా

నాయందు కోపాలు నీవుచకమ్మా అత్తమ్మా

నేను తల్లిలేని బాలాను అత్తదాలమ్మా అత్తమ్మ

నాచేత మీపడులూ కానేరవత్తూ దాలమ్మా

మాయన్న వద్దాకి కబురు లంపెను దా

దానీలను పదిమందిని పంపించగలడు మాయన్న

కూలిచ్చి నాలిచ్చి చేయించుతాను ఆపనులు

మనకేమి వంతులే అత్తదాలమ్మ దా
 వంతులన్నీ వారు కొలువు లున్నారు ఓయత్త
 అమాట లింటాది అత్తదాలమ్మ గుడిసేటు
 యర్రటికళ్ళాకు యెత్తెకోపములు దాలమ్మకు
 అనిత్యపేరంటాల్కు యేమనంటాదీ దా
 కూలిచ్చి యీపనులు జేయించగలవా ఓబాల
 నాకంటే కలిమివారు నీకన్న వారా ఓబాల
 నీకన్న వారి స్వంతాము హెచ్చు చెప్పకుమీ ఓబాల
 యింత హెచ్చుబలము గలవారై తేను ఓబాల
 మూడు నెలలు కండపుడు నన్ను దిగనాడే నాయంట
 అమాట లిన్నాది బాలలో నగువా స
 కన్న వారంటేను కలిగే కోపములు బాలకును
 నాకన్న వారి బలిమి నీవెంచవద్దు మేనత్తా
 అమాటలింటాది పాపిష్టిరాలు దా
 అన్నికరి దాలమ్మ అదియారిపోను దాలమ్మ
 నీకళ్ళకుర్రాళ్ళు మించివచ్చెనుగా స
 తిండిచేకండాలు పెంచియున్నావు స
 నీకన్న వారిబలిమి కండ్లచూతునుగా స
 నీకన్న వారికలిమి కండ్లచూచేనూ ఓబాల
 నీనుట్టింటిపంతాలు పంపించేవా నాతోను
 కోపగించితాను వెళ్ళిపోతాదీ దా
 పంపించేరంకు పారిపోతాదీ దా

ప. యిద్దఱకుఁతుళ్ళకు యిద్దఱకోడళ్ళకు పిలచి మేనునున్న అలంకారములన్ను చీరలు రవికెలు తీసుకున్నది మయిలవస్త్రములు కట్టుట కుయిచ్చి అసన్యాసమ్మను పిలిచి యేమిఅంటూ యున్నాడంటే—

పాట:- అన్న కాదాలమ్మ అదియారిపోను దా
 పాపకరిదాలమ్మ అదిపాడుగాను దా
 బాగుపళ్ళేము చేతపట్టిందీ దా
 రావమ్మకోదాల గమ్మా బిలచే దా

నీరాజులేని శృంగారం యవకుచూసేరు కోడాల
 బాలపిల్లవుకావు శృంగారించుటకు కో
 పడుచుపిల్లనమ్మ నాణ్యాలెందుకు కో
 నీవంటిలో నగలన్ని తీసియ్యవమ్మా స
 సత్యనతీరాలు గాలరోమగువా స
 ఆమాయమర్గాలు యెరుగదాయెనుగా స
 అవిశ్వఘాతుకురాలు మాటవిన్నాదీ స
 నాపురుషుడూలేల శృంగారంయాలా దైవామ
 నారాజులేనట్టి నాణ్యాలెందుకూ దై
 దవనంతిలోనగలన్ని తీసియిచ్చెనుగా ఆగల
 మాంగల్యమొక్కాటి అర్తనున్నాదీ బాలకును
 అప్పుడేమంటాది పాపిష్టిరాలు దాలమ్మ

ప. అప్పునే సన్యాసివంటిలో నగలన్నియిచ్చినావు యింక శతమా
 నము ఒక్కటియున్నది అదికూడా ఇవ్వమనగా సన్యాసమ్మ యేమి
 అంటాదంటే—

పాట:- దండనే మేనల్త నీకుదండనుమ్మా మేనల్త
 నీనున్నకరినోటంటా యేలాగడిగితివే యీమాట
 నీపాపికరిజిహ్వకు యెందుకంటివిగా యీమాట
 కచ్చించిదాలమ్మ యిమ్మనంటింది దాలమ్మ
 నాప్రాణాలుబోయినా యివ్వనంటాది స
 నాపుణ్యపురుషుడుకు యెందుకస్తాను అత్తమ్మ
 పురుకుపుచ్చుకొని పెరికివేసెనుగా దా
 నిండుపొట్ల మిమోము చిన్నబోయిందీ ఆగలకును
 యెత్తినాఆమోము దించుకుంటాదీ స
 వలవలాకన్నీరు జలజలమ్రవా లే స
 కట్టుకున్నాచీరె లాగుకొన్నాదీ దా
 యేడుమూళ్ళగుడ్డ తానుయిచ్చింది దా
 నీవంతుపనులన్ని చేతామంటాదీ దా
 ఆనూడలింటాది సత్యవతిరాలు స

వ. అవునే అత్తదాలమ్మ నావంతుకు యేమిపనులువచ్చినావి
చెప్పవమ్మా యనగా ఆమాటవిని పాపిష్టిదాలమ్మ యేమిపనులుచెప్పు
తాదాచే

పాట:- అన్నికరినోరు అదియారిపోను దా
దాసిపాపిష్టి పలువరస ధరణిపైచాలా ఓయమ్మ
ఆముద్దురాలో యేమిచెప్పెనుగా దా
యేడుగురు సైదొళ్ళో యేమిపెనుగా దా
యేడుదొడ్డలు పేడ నీవంతుబడెను ఓ
యేడునావిళ్లుతుడువు నీవంతుబడెను ఓ
యేడువాకల్లకల్లూ నీవంతుబడెను ఓ

ఆమాటవిన్నాది మూర్ఖాదులాయే ఆబాల
నల్లదబ్బలుపెరికి ధరణిపైబడియే బాలకును
దైవమా నానొప్పఘము లింకేనా ఓయమ్మ
ఓఅన్ని కారిబ్రహ్మ యెంత వ్రాసేనా నానొప్ప
వలవలా కన్నీరు జలజలను వ్రాలే బాలకును
యీకంటకన్నీరు ఆకంటబోసే స
కొండగొరిలాగ ఘోషపెడతాదీ స
అన్నమ్మ కోకాన నాతు యున్నాదీ స
యేమిసేతును తల్లి యేగింపేను దైవాని
నీఅన్నికరినోమూలు యాల నోచిట్టి దై
గోడుగోడున బాల ఘోషపెడతాదీ స
కారినా కన్నీరుతో యేమాని బట్టే అత్తాతో
తట్టియ్యవోయత్తా కంపియ్యవత్తా మేనత్త
నీవు తెచ్చిన తట్టాలినాలున్నావా ఓబాల
యెరు వివ్వరత్తమ్మ అరు వివ్వరమ్మ అత్తిమ్మ
యెరువు సరుకులు మాయంటాను లేవు ఓపడుచా
ఆమాట లింటాది బాలలో మగువా స

వ. అయ్యో అత్తమ్మ మాయన్న రామోరి రామునాయుడు
యేడుబట్ట, కొండచీపురులు. ఆరుబట్ట గీటుకంపలు నాలుగుబట్ట

యింటిచీపురు యిచ్చినాడు ఈసారి యేమి చేసివావనగా ఆమాట విని అన్ని కారిదాలమ్మ పొరగటిపెంటలకు బోయి చిరిగిపోయి ప కాగితాలు నెచ్చి కొట్టులకు అంటించి సన్యాసమ్మను రెక్కపట్టుక తీసుకపోయి కూలాగున చూపుచున్నాడంటే—

పాట:- నున మాన్యభూములు పంట పోయెనుగా ఓ
 సర్కారుసామూలు గాకీయున్నాము ఓ
 సర్కారు ముద్రలు చాల వేసేరా ఓ
 అందులో నీసారీ చాల యుంచితిమీ అలనాడు
 ఆమాయమాటాలు గాలకును చెప్పే దాలమ్మ
 అప్పుడేమనంటాది బాలలో మగువా స.
 నేనిలో నేనిపుడు కనకజల్లెడను దాలమ్మ
 కూలాగు తుడుపూలు నేను తుడగలను నే
 ఆమాటలింటాది పాపాత్మురాలు రా
 అన్ని కరిదాలమ్మ పలుకుచున్నది ఒకపలుకు
 నీకొప్పుజటలతో నీవుతుడరాదా స
 జానడుకు కులాలో నీవు తుడరాదా స
 నీబారకుకొప్పులో నీవుతుడరాదా స
 నీపయ్యాటుచెంగుచే నీవుదలరాదా ఆకనవ
 అరలుకు ఆలించి ఆముద్దురాలు స
 నడ్డిరిగి వృక్షము గడ్డపడినట్లూ స
 నిలుచున్న పాటూన ధరణిపై పరిగే ఆబాల
 నేమిసేతుమయింక దైవమంటాది ఆబాల
 పొగిగించి దాలమ్మ యేలుచున్నదిగా నా
 నేనాన్న రామన్నకు మదియందు దలచి స
 అన్నరా మాయన్న అన్నరామన్న రా
 నీవుపెంచిన్న పేమ యీనాడుచూడు రామన్న
 నాడు పోతపాలుపోసి యేలపెంచితివి అన్నయ్య
 శల్లి చచ్చేటపుడు అన్నరామన్నా
 ఆనాడు విషమూలు నన్ను పెట్టుంటే రా

నాకింతకష్టము యెందుకొచ్చునుగా ఆ
 యీకష్టకాలములు నీవుచూచితేను ఆ
 యీఅగ్రహారము నీవు తగలపెట్టుదువు ఆ
 వంశనాశనం నీవు చేతువన్నా రామన్న
 సత్యవతీబాల సాగివచ్చెనుగా ఆ
 ఆయెడుసావిశ్వవద్ద నిలచెనుగా ఆ

వ. ఈపేడ యెలాగున తియ్యగలను. ఓనాడైనా అరచేతితో నా
 అలంకారములు పూననేరనిదానను ఈకతిన్దమైన పనులు ఏలాగున
 చేయగలను—

పాట:- ఈలాగు వర్ణించి దుఃఖపడుతుండి ఆబాల
 వదినెరా మావదినే రానిపాపమ్మా పా
 నీవయినఒకపని చెప్పనైతివిగా పా
 పంతమాడిమాయ త్త పనులు చెప్పెనుగా పా
 వాదించిదాలమ్మ మూలజొచ్చెనుగా పా
 అంతటిప్రేమాలు యింతకొచ్చెనుగా మావదినే
 నాముద్దుప్రేమాలు అడవిపాలాయే ఓయమ్మ
 నాకుప్పుగుపాలుబోసి నీవుపెంచినావు నాగల్లి
 నాకష్ట కాలములు నీవుచూడరావా నాగల్లి
 నాసీతీంగారం నీవు చూడరావా పా
 నాకు పెంచినప్రేమలు యికతీనినాపి నాతల్లి
 అన్నమ్మకోకమిలు అవునాయన్నాదిగా ఆబాల
 వలవలకన్నీరు కారుచున్నవిగా బాలకును
 గోడుగోడూబాల ఘోషపెట్టెనుగా ఆ
 నానొప్పటికీతాము నుడిపితే చెడిబోదు దై
 ఆయిష్టయీశ్వరులను నీలచుకున్నదిగా ఆ
 దైవామాయీనాటికి యింతజీసితివా ఓయమ్మ
 యీకన్నీకరిజన్మాముయాలబుట్టినీ ఓ
 నన్ను పెంచిననాదా నాప్రాణనాథా ఓరాజ

నావక్కభోగట్టు నీవుచూడగమ్మా నా
 నేనుతొక్కెబాభూదేవి తోడుగావమ్మా ఓయమ్మ
 మా కేసిసూర్యునికి దండమంటాది ఆ
 ఒంగొనిఆపేడ యెత్తబోయెనుగా ఆ
 సత్యవంతురానూ సత్యాలుకలది ఓయమ్మ
 తాబేలువర్గాన తల్లుచున్నదిగా ఆపేడ
 కప్పలాగుచేద దా పెళ్ళుతుంది ఆపేడ
 కొండల్లపాడుగూన కొట్టుపడుతుంది ఆపేడ
 తనజానిజేసికురులాశో తునువబోతాదీ ఆత్మల్లి
 ఆపువ్యవతిపుణ్యములు యేగలాయెనుగా అమ్మయ్య
 ఆయిష్టయీశ్వరులు సాయములైరి ఆవేశ
 గాలిదేవుడువచ్చి తుడిచిపోగొట్టి ఆవేశ
 వరుణదేవుడువచ్చి కల్లాపులేసే ఆవేశ
 అత్తారుపన్నీరు జల్లినట్లాయే ఆవేశ
 కస్తూరికల్లాపు లేసినట్లుండే ఆవేశ
 తనవంతుపరులెల్ల తాజేసుకోస ఆత్మల్లి
 అత్తచెప్పినపనులు చాలించుకోని ఆత్మల్లి
 ఒకకోపపనులెల్ల ఒకగడియాయందూ ఆపనులు
 నలుగురుపనులెల్లా ఒకరిజేసే ఆభాల
 నిండుపున్నమునాడు చంద్రుడులాగు ఆ
 అత్తనద్దకువచ్చి అతివోభాలా స
 నీకుదండమే దాలమ్మ మముగన్నతల్లీ మే
 నీవుచెప్పినపనులు చేసినస్తినిగా అత్తమ్మ
 నాఆకలికడుపుాకు అన్నములుపెట్టు అత్తమ్మ
 ఆమాటలింటాది గుడిసేటుముండా దాలమ్మ

వ. ఆమాటవిని అత్తదాలమ్మ నిలుచున్న పాటున నిర్ఘాంతురాలై
 అక్కమ్మ నరసమ్మ యిద్దరమార్తెలను పిలిపించి సన్యాసి యీవేశమన

యేడుదొడ్డలు పేడ కనవ తియ్యవెళ్ళింది తీసిందో లేదో చూచి రమ్మనగానే—

పాట:- అమ్మక్క నరసమ్మ చూడబోయేదు ఆవేళ
ఆల్లెచేసినాపనులు కళ్ళచూచిరిగా యిద్దరును
చెక్కిటాచెయిజేర్చి చిన్నబోతారు వారైనా
అయ్యయోమనతల్లి యంన్నికారీ ఓయమ్మ
ఆసత్యనతిపనులెల్లా మేముజేతుముగా ఓయమ్మ
యీపుణ్యవతినినీ యేలుచున్నదిగా మనతల్లి
యిందడుప్టకారిని యన్నడు చూడముగా ఓయమ్మ

వ. అయ్యయ్యా! చెల్లూలా! యీనేళనుంచి సన్యాసమ్మ వంతు పనులు మనము జేతుము నని వస్తూయున్నాను. తల్లిదాలమ్మ వద్దకు వచ్చి అవుసేమాయమ్మ నూవది నే సత్యనతి పేరింటాలు సన్యాసమ్మ కాబట్టి—

పాట:- దానివంతుపనులెల్లా మేముజేతుముగా ఓయమ్మ
ఆసత్యనతిపనులెల్లా మేముజేతుముగా ఓయమ్మ
ఆమాటలిన్నది పాపాత్మురాలు దాలమ్మ

వ. అవునరా కూతుళ్ళు సన్యాసిని నేను యేలుచుంటే మీరు దాని వంతుపనులు చేసారాచూడ దగరకు పిలిచి—

పాట:- అపడుచు నానవకీ నేను యేలుచుంటే కూతుళ్ళు
దానిపక్షముమాట లాడుచున్నారా మీరయిన
పాలు అన్నముతోని మరకరించేరా మీరయిన
నెయ్యి అన్నముతోని కొవ్విపోయినారా మీరయిన
నామాటమీకింత అక్కులులేదా కూతుళ్ళు
పేరుకొక్కామూతి కుండపొడిచెనుగా దాలమ్మ
లంజనిలమిదాని చాలతిడుతుంది దాలమ్మ
యనోమట్టుకువారు నెళ్ళిపోతారు కూతుళ్ళు
అబాలసన్యాసిని చేరజిలచెనుగా దాలమ్మ
యాడవడ ఆడవడ చేరగొట్టింది దాలమ్మ
అడ్డటంపుచెక్కిళ్ళు కందుచున్నవిగా బాలకుడు

శ్రీహరీయన్నాది నవ్వుచున్నదిగా ఆబాల
ముండాని సవితాని కోరితిడుతుంది బాలకును
ముండంటే ఆబాల నుండిపడుతుందీ సన్యాసి
ముండానితిట్టకే పాపిష్టిరాలా అత్తమ్మ
నీవు సవితాని తిట్టకే దుర్గాపురాలా దాలమ్మ
మీయన్న రామూడు నినుచెప్పలేదా ఆపనులు
మీసది నే ముండయిన నినుచెప్పలేదా ఆపనులు
మీయమ్మ నానవతి నినుచెప్పలేదా ఆపనులు
మీయమ్మ నాయారాలు నినుచెప్పలేదా ఆ
యచరబ్బసొమ్మ నీవుతివచ్చినావు ఓబాల
కుంట్టుంటే నీకింద యవరుచేసేరే ఓబాల
ఆమాటలాలించి బాలనోమగువా స
నాకన్న వారికి నీవు తిట్టకోయత్తా దాలమ్మ
2. కకోజునీ మంట దాహమెరుగరుగా
యవసొమ్మతోంటే వార్కపుడుతారు అత్తమ్మ
మాటమాటకు నీవు కన్నోరనబోకు అత్తమ్మ
నీనాడినా మాటలు వారు వింటును అత్తమ్మ
ఈవిరీవిగల అగ్రహారము నుండినోతుంది దాలమ్మ

న. అప్పుడే దాలమ్మ నాకన్న నారే యెందుకు తిట్టతావు అదిగాక
నన్ను ముండంటూ యున్నావు. నీగర్భములోను యెందుకు కుమారు
డును కనుకున్నావు నట్టి గొడ్డాలువు అయివుంటే కాగూడదా. తిట్టిన
దానవు నన్ను తిట్టరాదా కొట్టినదానవు నన్ను కొట్టరాదా అనగా
విని దాలమ్మ ఏమింటాదంటే—

పాట:- చెప్పినావనులన్నీ నీవుచేయలేవా సంన్యాసి

ముండంటే నీకింత కోపంబు గలిగే స

అన్నంటే నీకింత కోప మొచ్చెనుగా స

మూడు నెలలు కండవును నిను పెంచినాను స

మీకన్న వారిగొప్పాలు నీవు చెప్పబోకు స

నాకన్న వారు చేసిన తప్పేమి కలదూ దాలమ్మ

సారినామాను యేడుబట్లు పసుపు కుంకమున్ను ఆరుబళ్ళునీకాయ అమ
ళాలు ఇచ్చినాడుగదా—

పాట:- అటువంటినాసారి యేమాయనగూర్చా

యై మన్నకుదాగ నన్ను వాసేనా వామ

అన్ని కరిచేతుల యోగివిస్థావి మాయత్త

వ. అవుకే సన్యాసి నీవు తెచ్చిన మంటనిజమేగా—

పాట:- పద్మాల్పకొట్టిళ్ళ సారయున్నాదే ఓ గాల

నీవు తెచ్చినసారి యవరినడిగేవు ఓ

నీవుష్టమయితే యియింట నీవుండరాదా ఓ

కష్టమయితే యిమనువుతప్పకొరాదా ఓ

వాడినాకన్నీరు వత్తబయల్ల ఆగిల

తనల్ని పొయించిన కోనేరుకేగె ఆగిల

గంగికోపాపెడ చేతబట్టిందీ స

నాలుగుభాగములు రావించివాడీ స

ఆవిష్టు యాశ్వులందు స్తోత్రలుచేసి స.

కవిలేశవత్సే స గోచుకున్నదిగా ఆగిల

శ్లో.-నామాదేవి సేనావమ్మా యివేళి

మారేటిసూర్యుడా ది డింబునీకు దైవాని

నీనాడుపిల్లగా ఆపదమాన్నండి మీరింతా

వ. యీబాగున సత్యవతి సన్యాసమ్మ స్తోత్రములుచేసి భారమ్మ
భాగములు యేర్పాటుచేయగా—

పాట:- ఒకవంశిష్టాడు గందమేవారి ఓయమ్మ

ఒకవంశు పట్టాడు పసుపాయివాడీ స,

ఒకవంశునీకాయ అమళాయనుగా స,

నాలుగుభాగము కుంకమైనాదీ ఓ

వ. నీకాయ అమళాలతోను సీరన్నాగముచేరి పసుపూ గంధము
పైబూసుకొని మాశల్లిపేరున తులసినుండిపము మారున్న రామన్న
కట్టించియున్నాడు గనుక గంగతీసుక వెళ్ళేదమంతా చెంబులేదాయను
వయ్యాడుచేబూ భరణిపైవరచి యీలాగున అంటాయన్నాదంతే

యీచంగుభోగగ కనుక్కుయిన భవయందు సారకుండునట్లయిన
నారాజు సన్యసించుడు. నేను చావాత్మగాలను అనిగంగ యే ప్రకారం
మూటగట్టుకొని యున్నాడని శాసనం.

పాట:- దెంగుతెగంగ జరికులేను కనున్య
కొలుచుల్చి నారాజు పుణ్యపుగుహమీటి
దాణిలో నేనొక్క పుణ్యనివాసమీటి,
దేడుదోసుగుంగుల గట్టిందీ సన్యాసి
ధరయందు కడుక్క జూరనిదిగా ఆశయ
అతలనినుండెడి సన్యాసి - చూడరా
తెచ్చి ఆగంగ మొదట గోరెడి సన్యాసి
చరిగుల్లగా గంగా గోరించి నీటి కడ
పుష్ప కన్నాదగ్గరి పుష్పశిఖరాలు అశాసన
నేనెత్తిదా వాస్తవీడికొని నా సన్యాసి
నీటి దిడిచి మోలె నా నీటి మునగా
ఆకాశేనతల్లి అయినాదా న
అప్పుడాలమ్మ దేవి పరమాదీ పరమి

ప. ఈముండి సానవిధి రుద్రునినంటి నా సన్యాసులు నా తిరిగి
అని మూల పంటలు నా పంటలుగా నా సన్యాసిగా నా నంటుచేసి
యెనివంటి నా సన్యాసిగా నా సన్యాసిగా నా సన్యాసిగా నా సన్యాసిగా
అన్నములు పెట్టి దిద్దిన కన్నముల గాన నా సన్యాసిగా నా సన్యాసిగా

పాట:- కన్నురీయారిన్న పదికొరెగ నీటి ద
నేను పినగోరియారిన్న కన్నురీయారిన్న
మూల గోరియారిన్న అపురియారిన్నదిగా నీరన్న
కన్నురీయారిన్న గోరియారిన్న నీరన్న
కొవలమట్టగాను తీసుకొని మూలగా
అందుకుగోరియారిన్న గోరియారిన్న
మూల పంటలు గోరియారిన్న మూలగా
మూల పంటలు మూలగా వల్లన న్నదిగా
దీర్చి నీరెనియారిన్న పచ్చడిస్తాదీ దా

భోలిల్లలోరుచ్చే పంచలుంచిందీ దా

సత్యపరిగాలాను చేగబలిచిందీ వా

ఈపాలున్నాల్లు భోంచెయ్యరాదా సన్యాసి

అపూర్ణవాతీబాలా కన్నులచూచిందీ ఆగాల

అచుగురిగి ఆమన్ను నీటవడినట్టూ ఆ

నశ్శిరివృక్షము గడ్డిపడినట్టూ ఆశల్లి

దబ్బునా ఆశ్శముారాక్షదులాయె ఆతల్లి

ఈకంటకన్నీరు ఆకంటబోసే స

తెనెన్న రామన్నకి శనిచికించే స

న ? - అన్నను నిర్ణయింపతాది స

న ? - అన్నను నిర్ణయింపతాది స

కొన్నికాపునబాల కంకటిల్లెనుగా ఆబాల

నలవలూకోకించే గాలకోమగువాస

తెనెండు క్రోశయిన ముగుగప్పినట్టూ ఆశేళ

అమన్న పానం ధరియించుచికి ఆగాల

అకోకమున్నా ఆ శి దాలమ్మ గా

యెంగవా పంజాబు నీరగు నా

అమాటగొన్న గాలకోమగునా

దండం దండమున నీకుదండమిచ్చా నా

అతాబుగట్టకు పసిగిలనమ్మా నా

నీకు వాని పడికిమ్మా చిన్న కెల్లెనుగా అమ్మా

నంద మొందాచోకు నంగానమమ్మా నా

అమాటలింటాది అపుడన్న కారీ నా

యింకకంకే అన్నాల్లు నేనుయివ్వలేను బీగాల

దేవంట యీమనువు తప్పుకుంగావా స

అమాటలింటాది పుణ్యాత్మ రాలు స

ఆగుద్రపురుగువంటి దేహం వాడిపోతుందీ బాలకును

అత్తగారిదిచాల మూలగడిచేను ఆశల్లి

సామ్య సమ్మతం

ఈ అవుత అత్తమ్మ మాయన్న రామోరిరామినాయుడు ఈలాటి పారియిచ్చిరాడా ముతకబియ్యము యాభైగరిసెలున్ను సన్నబియ్యము సూరుగరిసెలున్నూ అలాటిసారి యేమాయెను అనగానే అమాట అత్తదాలవ్యవసరి అవుత సృసి చనువుకోవస్తే వున్న సాటిపోయినట్లు అంటాయన్నపు నీవు జెచ్చినసారి నిజమగునని కంఠినీకా యదాలో యున్నదికాబట్టి—

పాట:- మాటిమాటికనా పో వాదించుతావా సృసి

యిష్టములేసిన నువు యాలపుంకావు స
కట్టబట్టిన మొగుడికి వదులుకోరాదా స
హావిహారీ యన్నాది క్షిప్తం నా ఆగల
శివశవాయన్నాది న ప్రస్తుతుగా ఆగల
అభోగోలులుగాని వేదబ్రహ్మ - స
యిసు యివరి చేచ్చరా పి వుపోగుండ్ వైవామ
యిగుహుగుహువిశేష మువుపోతిండ్ వైవామ
అత్తయిచ్చినహరిణి గాడయన్నా స సన్యాసి
తనప మ్యామచంగుచే వాటుబట్టిం ఆగల
కన్నోరుకట్టినా మేడకొచ్చిండ్ ఆగల
ఆగాలిమేడకో భోజనమువుంచి ఆగల
యిగువంక భోజనము గేనుంటా వైవా
యాలిన్నీకరిని జనము క కక్కిర ము సుమ్మ
శివ్యరీయారిన్న మూలు శిల్పముగా ఆగల
కున్యరీయూ న్న సెల స సెనుగా కున్న
యచ్చు స రామయమ్మయ్య మాలోచ్చి నాపు స యచ్చ

వ. యెన్నడు రానిదానవు ఈ పేళివచ్చిన కారణాలు ఏ నా పి
యేమి యింకా యున్నాదని యీవర్తిమానము బిప్పనట్లయిన కోట
సంసారము సుగంధవస్తుం అని ఓరినాయు / యిప్పుడు చూడగా
జోలీలు అచట మున్నది. కాట్టి—

పాట:- ఆకిమ్మరియారన్న పలుకుచున్నా స ఒకపలుకు

యిందాక మీయత్త తీసు కెల్చింద బాలీలు

సత్యము

యిప్పుడేడు బోలీలు అడుగుచున్నావు అడుగు

యిదియేమి దోద్యాము చెప్పుమంటాడు వీరన్న

న. అవురా వీరన్న ఈవేళకా రీకపార్థిమి నోములుకాబట్టి చూస్తు
లకి అన్నంపెట్టుతాము అన్నమువార్చినగంజి నృధాగాపాతుందిఅని—

వాట:- యేడు దొడ్డలుమాకు అవులున్నాయి వీరన్న

గంజీకి బోలీలు అవుసరముమాకు వీరన్న

రాత్రిజాముగోస నీవు తేగలవా వీ

మాయ శిశునాడక నీవు తీసుకురమ్మా వీ

నా—లిమేడల నీవుంచిపొమ్మి వీ

అమాట లాలించి చుమ్మకీర్తి వీ

వ. రాత్రి యెనిమిదగంటలలోని యెనిమిది మనుష్యులచేత పట్టించు
కొని సన్యాసమ్మ గాలించుకోవుంచి నెల్లిపోయిరాడు. అంతట సన్యా
సమ్మ సన్యాసాన్ని విడిచిపెట్టి భోజనములు ఆహారాలోవుంచివేసి యాలా
గున ప్రియించుకొనుచున్నాడని

వాట:- నారాజు వచ్చినది ఈలాగుంచేనా అమ్మమ్మ

రాదేము వచ్చినరాక చూప నుంచేగా భోజనము

దొంగవాసానాత తిప్పివీరా—

నొప్పిలేనియి చువని గొప్పచేరమ్మా ఓ

ఈముగిలించి మి క్షేమినినా ఓ

అని గర్భభోజనముకు యేమి అనుగమనా మ్మమ్మ

అయి పిలువరాదు గొప్పజాతిములు సంగ్యసి

అరిగుల్లపాగంగా పాలహారములు

వ. నోరంత గెలవపెట్టి అరిగుల్లపాగంగా పాలపెద్దములో వేసుకొని
యిప్పుయీశ్వరులను కల చుకొని సన్యాసమ్మ పుచ్చుకొనానే

వాట:- గర్భమునకు ఆగిల పుచ్చుకొనానే ఓయమ్మ

సవ్యబియ్య మన్నాట పిన్నట్టలంగో నవేళ

ఆపాలున్నాటు తిన్నట్టు పూచీ గాలించు

ముమ్మాటలన్నాటు తిన్నట్లుండే దేహమునకు

తులసిప్పటిలో కపసులున్నాచి ఆగిల

అరగులడుగుంగతో వరములున్నాది ఆ

అత్తదేలికలోన కుందుచున్నాది ఆ

వ. యింటిలో మంచిపరమాన్న మొండినవాడు యింటండరున్న గారెలు, బూరెలు, అరిసెలు, నెయ్యపుడములు, నేతిబూరెలు, పరమాన్నములు, సాలు, నెయ్యిలో భోజనముచేసి సన్యాసమ్మకు యెటువంటిభోజనములు యిస్తాడో

సాట:- పరమాన్న మొండినవేళ సున్నమిస్తా దా

అన్న మొండినవేళ అరిగజావయిస్తాది దా

• కుడుములొండినవేళతవిటికుద్దులిస్తాది దా

అరిసెలొండినవేళ పొయిరొట్టలిస్తాది దా

కాలుకంకణమేసి యేలుచున్నాది దా

చేళికంకణమేసి యేలుచున్నాది దా

ముండాసిరండాని కోరితినుతాది దా

యిద్దరూకు తుళ్ళుకు యింటనుస్తాది దా

నేనకోడొనుబట్టి యేలుచున్నాది దా

వ. 2. కనాడు సనాయమందున ధాన్యపుదంపులకు పెద్దకొడలునుబ్బమ్మ అత్తగారినిపిలచి అవురేఅత్తదాలమ్మ యిద్దరుకొడలు తేయున్నామా శేక మామో కొడలును యక్కడపుచ్చియున్నావా అనగానే

సాట:- సనయతుడనుల్ల నీవుచేయరాగా అత్తమ్మ

శేక మానంశమాకచ్చి నేకెట్లరాదా అత్తమ్మ

పిలవమ్మదంపులకు నీవుపిలవనూర్తా దా

అమాటలాగించి పాడిపురాలు నా

పిలవగానే అత్తల్లి పరుగునొస్తాది అత్తల్లి

దండమేదాలమ్మ చాలదండములు దాలమ్మ

సన్నపిలచినక్కా కారణమేమి దా

రండాని మూడాసి చెక్కిళ్లుపొడిచి దా

ధాన్యలుజంపులకు నీవుదంచబొమ్మి స

నాచేతకానిపనులు చేయలేనమ్మా దా

నీయన్ననామారాలు మప్పించికాదా ఓరాల

నీవది నెముండయిన చెప్పింపలేదా ఈపనులు
 ఆమాటలింటాది బాలకోమగువా స
 నాకన్న వారినినీవు తిట్టకోయత్తా ధా
 ఆమాటలింటాది గుడిసేటుముండా దా
 నీయమ్మ నాసవతి యేలిందికాదా ఆనాడు
 నీయమ్మనామూరాలు కొట్టిందికాదా నన్నెయిన
 ఆనాడుపగలన్నీ తీర్చుకుంటాను ఈనాడు
 మూతికుండలుపెట్టి మూలపడనోసి దా
 చలపచగువులుకొట్టి ధరణిపైద్రోసీ దా
 ధరయందు ఆబాల మూర్చిల్లగాను స
 చిన్నక్కసూరమ్మ నీళ్ళుసేతుందీ ఆవేశ
 అప్పుడేమంటాది అత్తదాలమ్మ దా
 దనలాంటియేలిక నిన్నేలగలనీ సూరమ్మ
 యిందా కాజినమాట యిప్పుడనబోకు నా
 ఒకయిల్లుమూడిల్లు నేనుచేతునుగా దా
 సత్యవతిబాలగాక యేలుచున్నావు దా
 గురిపెల్లిరామన్న ఈమాటవింటే దా
 నీశిరసుకొట్టి కోటగుమ్మానగట్టే దా
 నీచర్మమూవలచి రణభేయెయ్యించూ రా
 అంతలో ఆబాల నేలుకున్నాది స
 అన్నరాపెద్దన్న మాకుపెద్దన్నా రా
 నాకష్టకాలములు కళ్ళచూడుమురా రా
 నాశోకవాద్దులే నీవుచూడరాదా రా
 నీచేల్లిపెంచినా వది నెపావమ్మా పాపమ్మ
 నాశోకదుఃఖములు నీడచూడరమ్మి పా
 కన్నతండ్రిముద్దు నేనుయెరుగనుగా ఓయమ్మ
 కన్నతల్లిముద్దు నేనుయెరుగనుగా ఓ
 కనుకున్న వారికంటే ముద్దుగాపెంచీ ఓ

యీ ఘోర అవ్యాజీలో ననుముంచినారు మీరయిత
 యీ అన్ని కరియింటిలో ననువేసినారు మీరయిత
 అతిఘోరామే దుష్టుపోతాది ఆబాల
 యీ కంటకన్నీరు కంటబోసి ఆబాల
 వలవలాకన్నీరు జలజలనువ్రాలే బాలకును
 పక్షిలాగునబాల గుఱోక మొందే స
 ఆయిష్టయీశ్వరులను గలచున్నాది ఆబాల
 పుణ్యవతినత్యములు నాయమాతావీ ఆవేశ
 ఆబాలగోకాలి చేతబట్టింది స
 ముగ్ధుల ఆబాల దండనానెనుగా స
 నలుగురూపనులెల్ల ఒక్కర్తినే స

వ. ఈలాగున అత్తయేలిన యేలికలు పంచున్నది అక్కడికి మరీ
 కొన్ని దినములుపోగా—

పాలు:- కడుపుకన్న ముచేదు కనులనిద్రాచేదు అమృత్యు
 కన్ను కాలుకోలేదు నొప్పబొట్టులేదు అమృత్యు
 వంటపనువులేదు న్నానములులేవు బాంకను
 యద్రసీదేహము నల్లనై నేయా బాలకును
 నింక పౌర్ణమికళను చంద్రుంక మోము కా
 రాహుగ్రాసములాగు కళలుపెప్పెనుగా బా
 నూ శంఖమునలి వర్షమాయెనుగా
 కోటియేలికలల్లా గుందుచున్నదిగా

వ. యీలాగున వ్రుండగా పూరంత అనుగక తిన్నదానిలాగున
 అయిపోయినాది, అత్తపెట్టిన భోజనములు ముగ్యునుచెంగు చూట బట్టు
 కొని తెస్తూయుంక మరెవరికప్పున్న ఆపులబాలనుండివచ్చు యున్నాడు
 పాలు:- తనమరిగి అప్పన్న యెదురాయెనేమి ఆవేశ
 తనవదినేనాయము కళ్ళచూచెగా అప్పన్న
 యెందుకేతమవదినే యీ తాయెనుగా సన్యాసి
 చంకలోబోలీయతో అదియేమిటమో అమృత్యు
 పనిగుడ్డలకట్టిన కారణాలేమో అమృత్యు

ఈవర్తమానాము నదినడిగేనా అప్పన్న
దండమే మాయమ్మ చాలదండములే మావదినె
యిందాకతెచ్చినది అదియేమిటమ్మా మావదినె
ఆపూసునీకేల వెళ్ళిపోవయ్యా ఓమరిది
చెప్పితే కారణము తెలుసుకుంటాను ఓయమ్మ
లేకుంటే ప్రాణము యిక్కడవదిలేనా వదినమ్మా

వ. అవునమ్మా మరిది అప్పన్న మీయన్న అన్నము పరమాన్నము
మార్చగా భోజనముచేసి తరువాత తిందామని మిగిలినకాడకి తీసుక
వస్తాని అవునమ్మా మావదినె మిగిలిన అన్నము తైస్తినంటివి ఆమాట
నాకు నిజముచెప్పమన

పాట:- మనకు పూటకుండు కాదు పూటబ్రతుకుగాదు ఓయమ్మ
నీవు మగ్గాలుశాయాకు మాలక్ష్మి మమ్మా ఓయమ్మ
నీవుచాలుబట్టాబోకు సత్యవతిరాల్ మావదినె
నీయరాటిదేహము నలువాయెనేమీ ఓయమ్మ
నీజానెనేసికురులు మట్టాయెనేమీ ఓయమ్మ
నీగారడుకొప్పెమి జటలుకట్టెను ఓయమ్మ
నుమలిన పైములేల నీవుకట్టినావు ఓయమ్మ
నీపద్మాభవాదలు సగలునోచయ్యా మావదినె
నీకనుకాటుకలేదు నొమబొట్టులేదు ఓయమ్మ
నీయిన పానకమునెము చిన్నబోనేల ఓయమ్మ
యెన్నోమన్నును నాకోనొకన్న ఓయమ్మ
లేదు ప్రాణాలు వింటున్నాను అప్పన్న
ఈకంటకన్నుల అకలుబకలే అప్పన్న

వ. తనమట్టిఅప్పున వెక పెట్టుకొని తల్లియిచ్చిన భోజనములు మా
లాగున చూపుతాడంటే—

పాట:- మీతల్లి యిచ్చిన భోజనము చూడు నామట్టి
మీతల్లి యిచ్చిన అన్నాలుచూడు నామట్టి
మీతల్లి యిచ్చిన వంటలివి చూడు నామట్టి
మీతల్లి యిచ్చిన కూరలివి చూడు నామట్టి

నావ్రఫలములు యెవకు గప్పించగలరు దైవామ
మీయన్న వచ్చేవరకు చూపనుంచేనా నామర్ది
పక్షిలాగునబాల శోకమామెనుగా సన్యాసి
అమాటలింటాడు అవుడు అప్పన్నా అప్పన్న
కన్నునీరులుకార కటకటిస్తాడు అప్పన్న
అయ్యయ్యో నాశిల్లి యంతన్న కారీ ఓయమ్మ
ఈమాటమీయన్న రామన్న వింటే ఓయమ్మ
ఈఅగ్రహారమునాడు సగలజెట్టునుగా అమ్మయ్య
ఈకడుఖమునబొందె మరిది అప్పన్నా అప్పన్న

వ. అప్పన్న లోగిళ్ళకువెళ్ళి బంగారుచెంబుకో పాలు తీసుకువచ్చి
తనవదిన మేడకువెళ్ళి వదిన సన్యాసమ్మగారిని పాలుపుచ్చుకొనుంటూ
యన్నాడు అయ్యోమర్ది మీశిల్లి చూచినట్టయిన అనిందమాటలు
అంటాది కాబట్టి నాకక్కరలేదు అంటున్నది. యెవకు అడుకుంటే
పాపము వారిదిగాని వనదికాదు పుచ్చుకొనునగా సంగూరుపాలు పుచ్చు
కున్నాది మిగిలినపాలు పారవేస్తూ డగా అప్పన్న పుచ్చుకుటానంటూ
యన్నాడు

పాట:- అడవాడెంగిల మగవాడెక్కినా నామర్ది

మేనరికమునకు యెగులేదమ్మా ఓయమ్మ

పెద్దనాడుభార్యపు యెగులేదమ్మా ఓయమ్మా

పున్న పాలు అప్పన్న పుచ్చుకున్నామీ అప్పన్న

వ. అగ్రలో సన్యాసమ్మ మేమంటూయన్నాడంటే అవునోయమ్మర్ది
నినుయెప్పుడు రమ్మంటానో అప్పుడురావయ్యా అనగా విని వెళ్ళిపోతూ
యన్న కాలమందుక-

పాట:- ఏడుయంత్రులూ మేడలోనుండి చాలమ్మ

అప్పన్న రావడం పోవడం కళ్ళచూచేనూ దా

మేడదివచ్చింది పాపాత్మురాలు దా

వ. అవురా అప్పన్న చెంచన్న లేసమయకాలమందుక సన్యాసి
మేడకు యెందుకువెళ్ళినావు పడుచుకాంతమేడకు వెళ్ళుటకుకారణము
ఏమికాబట్టి-

పాట:- మీనదినే సన్యాసికో మరియున్నావా అప్పన్న
 ఆపడుచుకాంతలో మరియున్నావా అ
 ఆనయసుకాంతలో పొంగియున్నావా అ
 సన్యాసిచిక్కులా నీవుయున్నావా అ
 ఆవేళ్ళుకో నీవు గిల్లుకున్నావా అ
 ఆమాటలాలించి కొడుకు అప్పన్నా అ
 అప్పుడెత్తినకోపం అలవిగాదాయే అప్పన్నకు
 మూలున్న ములకాల్లికర చేతందే అ
 చెయ్యచాచి వీపున చాలకొట్టెనుగా అ
 నెబ్బతిని దాలమ్మ పారిపోతాదీ దాలమ్మ
 తన అన్నరానున్న యెదురుకుంటాడు రానున్న
 అన్ననూ సమ్మాడు జగడమాడనుగా ఆవేశ
 జగడమాడి రానున్న వెళ్ళిపోతాడు రానున్న
 పట్నములో అందరికీ యేగు తోసిందీ యేలుకలు

స. అప్పన్న కోపముచేత పొంగివేయక ఆవులశాలక వెళ్ళి రాడు అప్పణి
 లాగున అత్తయేలుచున్నది-

పాట:- ఒకకాడు కాదురా చెండింటికాదు అమ్మయ్య
 ఒక నెలకాదురా చెండునెలలు కాదు అమ్మయ్య
 ఏడాదికాదురా చెంజేండ్లు కాదు అమ్మయ్య
 ఎదునాల్లు ఆనెండ్లు యేలుచున్నదిగా దా
 ఒకనాడు అన్నాము దాహమెరుగదుగా ఆనాల
 ఒకనాడు గర్భముకు అన్న మెరుగదుగా ఆనాల
 యీడరిఅయి దేండ్లూ నాణకలునాదీ అమ్మయ్య
 ననమీనుకట్టిన చీరేకట్టయెరుగదుగా ఆనాల
 యెముకయేలుకలేమీ యేలుచున్నాదీ దాలమ్మ
 అత్తయేలుబడిలో యేగుచున్నాది అత్తల్లి

౧. యీలాగున కొన్ని ఉపములనుగా సన్యాసమ్మకు పెట్టిన శరణు

గ్రామములోయున్న పెద్దచిన్నలు, తెలిసి గ్రామాదులలో శ్రోవలలో
యేమనుకుంటున్నారాగా—

పాట:- ఒకనాడు ఒకకాల ఒకదినమునందు అమృత్యు
అగ్రహారముస్త్రి పురుషులందగునూ ఓయమృ
పాన్యాతిపట్టణము సంతకెడుతాను వాడైనా
సంతకెల్లినదారిలో యేమిజరిగెనుగా ఆవేళ

వ. ఆవేళ సన్యాసమృ అన్నలు యేడుగురు మోకాసీలువచ్చి
వున్నాను యేడుడేరాలు వేసియున్నారు సంతకెల్లిన స్త్రీపురుషులు
చూచి ఒకరితోనొకరు యేమిటానంటి యీమాన్యరాజులు ఏదీ
పుట్టిన సన్యాసమృను దాలమృకు ఇచ్చినారు ఖనుచంటివారికి ఒక్క
చెల్లుల్లు దాలమృయేలుచున్నది అదిపూసులాడుకొను సమయమందున

పాట:- రానున్న శౌకరీ ఆటించినాడు ఆమూల
పరుగు పరుగునబోయా రామన్నోద్దకు వాడైనా
వింటికోరి రామన్న వింతైనమాట రా
నీచెల్లెలు సన్యాసిని యేలుచున్నా రా
సంతకతోవేడిలు పూసువేస్తరిగా రా
ఆరుగురుతమ్ములూ వింటుయున్నారు యీమాట
పొడైతిరికోపం అంటింకెడు వారికి
పదరన్నరామన్న ప్రాయశః కమ్ము రా

వ. యీపండిరిన నగ్నాయావత్త రామన్నముద్రలు వేయించి
దండూ రావసునకోను—

పాట:- గొలికట్టుకువాడు ఆడుకుంటాడు రా
తాభార్యా పాపమృ మూలుగొన్నాడు రామన్న
రావలేపాపమ్మా రమ్మొకిలచీ రా
నీకుదండమో నారాజు చాలదండములు నారాజు
వేగమొచ్చినవక్కా కారణమేమీ నారాజు
నాబల చెల్లాలు చెల్లిపోయిందీ పాపమృ
చెల్లిపోయినవక్కా కారణమేమీ నారాజు
నాపిల్లి దాలమ్మ యేలుచున్నదిగా దాలమృ

యేలినాకడని కళ్ళుచూడరా మీరయిన
 వేగముగ పాపమృత వెళ్ళునుంటాడీ పాపమృత
 వ. నాయిలుకర్నాలు అన్నతమ్ములు ఒక్కక్షణములో ప్రయాణ
 స్తులై అగ్రహారము యాలాగున వెళ్ళుతాడుంటే—

పాట:- యెత్తరబోయాలు పాలకెత్తరా బోయాలు
 పంపిండునుందపుడు పాలకెత్తేను బోయాలు
 అగ్రహారమువారు దాటొచ్చినారు వారై
 అప్పుడేమంటారు నాయిలుకర్నాలు వారయిన

వ. అవునయ్యారామినాయుడా మనము అక్రమముగా వెళ్ళితే
 మాటపొందుతాము కాబట్టి—

పాట:- యిద్దరునొకరైన మనముప పుదుమా రా
 నిజముకల్లులకెందు వెళ్ళును పస్తాన వారయిన
 కల్లమాటలయితే తిరిగిపోదాము రా
 నిజమయితే అగ్రహారము నుండిగొట్టుదము రా
 యిద్దరూబండ్లలోనుండు పంపించినారు వారయిన
 అగ్రహారముయే నడిదారిలోనా అన్యాయ్య

వ. సన్యాసమృత కోనేరుకు న్నానాక సన్త్రాయున్నది యిద్దరుబండ్లలో
 తులు వారికానక అబాల సన్యాసమృతను యాలాగున అంటాయున్నా
 రంటే—

పాట:- అగునోరముగ్రోవోలు వెళ్ళునుంటారు వారయిన
 యీవెళ్ళిపోవారు అంటాయున్నారే అబాల

వ. అవునయ్యారా యెనుబొట్టిలోకాని చువకోడలనోకాని సాని
 పిల్లనాలమ్మ కొడుకుసన్యాసమృతను మెరుగుదువా? నేను మెరుగుదును
 చెప్పినాంటాయున్నారే వాళ్ళిద్దరూ కాబమ్మ పోలిపనూటనిజమా?
 అబద్ధమా? చెప్పమంటారు. నేనేసన్యాసమృతను అబద్ధగా విని వెళ్ళ
 వమ్మా నీవు చూలదానికంటే నిగున్నెయ్యన్నావు లేదమ్మా సత్యవతి
 సన్యాసమృతనే చెప్పగా—

పాట:- మీయశదాలమ్మ యేలుచున్నాదా అబాల
 మీయన్న లేడుగురు వచ్చినున్నావు అబాల

అల్లవిగోడేరాలు వచ్చియున్నారా ఓబాల
పొండయ్యమీతోటి అసినన్నాను నేనైన
ముందలాబంట్రోతులు వెనుకను అమ్మయ్యా ఆబాల
వచ్చినాబంట్రోతులను యేమనంటాడు రా

వ. యేమిరాబంట్రోతులు యేమివర్తమానాలు చెప్పమనగా అల్ల
దిగోమీచెల్లెలు వచ్చియున్నావనగా రామన్న చూచియేమిరానొక్కడు
పూచెల్లెలు దేహము గొందునితో నమానము కాబట్టి

పాట:- కూలిదానికిమీరు చెల్లులంటారు మీరయిన
మూలదానికి వారు చెల్లులంటారు మీరయిన
అప్పుడెదరెండాలో నిలచియున్నాది అసల్లీ
యేడుగురు అన్నలు చుట్టునిలచెనుగా వారయిన
చెల్లులనువార్లైన పోల్చలేదాయె వారయిన
పరబిడ్డనూమనము యెట్లుబడుగుడుచూ నమ్మాలు
అప్పుడారుగురు అన్నలు చూచున్నాడు అప్పుడును
పెద్దన్న రామన్న బడుగుచున్నాడు రా
యవకుబిడ్డవునల్లి యవకుగోడలవూ ఓతల్లి
అమాటలిన్నాది బాలామగువా నన్యసి
భారమైదుఃఖిలు పట్టించినోక న
కాపుమనుచునుగాల ధర్మనివరినే న
చెల్లులనుపట్టాక దుఃఖిసోతారు వారయిన
ఆమోరరామన్న శోకమాయెనుగా రా
కొండగొర్రోగు ఘోషపెట్టెనుగా రా
ధరయందు తనశిరసు గుడ్డుకుంటాడు రా
ఏలరా మాయన్న శోకమాతావు రా

వ. అవునమ్మా చెల్లులూ నీరూపురేఖ లేమాయెను నీచీరలు, రవి
క్రేలు, యేమిచేస్తీవియనగా—

పాట:- తనఅన్న రామన్న వర్ణించిలడుగా రా
యక నేమిబొంకుదూ దైవమంటాది ఆబాల

ఓయిమ్మ ఈశ్వరులార మీరుగలరోయి దైవామ

మర్గాలుపెడుతాది మాలక్ష్మితల్లి ఆబాల

వ. యాయేలుబడి మాయన్నతో చెప్పినట్లగున మాయ తగారిని
పొడుచునో కొట్టునో యికను లోకులు యేమిఅంటారంటే గొప్పవారి
బిడ్డకు సేయబట్టికదా అత్తవారియిల్లు నాశనము అయింది అంటారు
కాబట్టి—

పాట:- ఈలోకనిందాలు పడలేనోయమ్మా ఓయిమ్మ

అన్నరామాయన్న మాకుపెద్దన్నా రా

నన్ను యేలినవారు కొలువులోయుంటే రా

యెందుకూశృంగారం యవరుచూచేరూ రా

నగలు చీరెలుతీసి దాచిపెట్టితిని రా

సరిగాను బొంకింది నద్దుగాబాల స

వ. అవునమ్మా చెల్లులా నీగర్భము నుండ అన్నమయినా లేదా
పూరంట అడుగుక తిన్న దానిలాగున వున్నావు

పాట:- అప్పుడొకమర్త్యులు పెట్టుకున్నా స

సూరుమందిమాకు కంబాల్లుగలరు రా

వచ్చిపోయినచుట్టాలు మందిరముమాది రా

ఆవంటల్లనాదన్న సలవారినాది రా

మిగిలితేనాదన్నా తగిలితేనాది రా

వ. అవునమ్మా చెల్లులా మిగిలితేనాది తగిలితేనాది అంటాయు
న్నావు కాబట్టి ఎత్తిపలుబడిచేస్తున్నాదని నాకు తెలిసింది నిజముగా
చెప్పవమ్మాయనగానే—

పాట:- గాదులామీదను నేనెపెద్దనురా రా

కొట్టిశృమీదాకు నేనెపెద్దనురా రా

యంటియధికారంబు యంతనాదియురా రా

నన్ను ఎత్తియిచ్చివారు యవరుయన్నారూ రా

పదవమ్మచెల్లాల వెంటనొస్తాను ఓబాల

వ. మాయన్న వచ్చినట్లయిన ఈగ్రామములో యవ్వరైనచెప్పి
వేస్తారు కాబట్టి ఓరన్నా చెల్లులుమీద ప్రేమగలవాడనయితే నీవాక్క-
డవుచూచి పోయియుండువు నీవు లోకములో లేనినారియిచ్చినావని
దొంగిలించుటకు నాయిలు కర్నాలతో వచ్చినావు

పాట:- నావెంట నీవివుడు రాకూడదన్నా రా
లేకుంటే నాశిరసు ఖండించురన్నా రా
పాదాలుపట్టుక సేవచేస్తాది స
ధయందు ఆబాల బ్రహ్మోకించే ఆబాల
అశోకమిన్నాడు అన్నరామన్నా రా
శేదన్ము చెల్లాల నేనెవస్తాను చెల్లుల
నీచేతిఖడ్గముతోను నన్నవధియించూ మా
నాయిలు కర్నాలు చూపుయున్నారు అక్కడను

వ. ఆమాటలు నాయిలు కర్నాలు ఆలించి యేమిఅంటాయన్నా
రంటే అవునయ్యా రామోతి రామినాయుడు మీచెల్లులుచూడగా
ఈలాగున దెప్పిచున్నది. ఇకను మనము వెళ్ళినట్లయిన సందమో-
స్తాము. అనగా

పాట:- మనము వెళ్ళినవక్క కారణముదేమి రా
ఆమాటవిన్నాడు అప్పుడురామన్నా రా
ముద్దాడిచెల్లులుకు తిరుగంపినాడు రా
చాలకొలదిగధనము చేతికిచ్చెనుగా రా
వచ్చినాఅన్నాలు తిరిగిపోతారు ఆవేళ
అబోలసన్యాసి మేడకేగెనుగా స

వ. అత్తగారమ్మ పెట్టిభోజనములు చూలాగునయన్నాదంటే:-

పాట:- చుక్కజొన్నాంబలి ములకూటకూరా అమ్మయ్య
అచ్చోటబోలీలు నిండియున్నావీ అమ్మయ్య
అత్తయిచ్చినాబోలీలు కొటిసంచేసుగా అమ్మయ్య
అత్తయిచ్చినకడ్డులు కప్పలాడెనుగా అచ్చోట
యేనువ టలుతాను యేలుచున్నదిగా రా
అత్తియేలికలలా గుండుచున్నదిగా స

స న్యా స మ్య క థ

అన్ని కారిదాలమ్మ అదియారిపోను దా
పెట్టరానీసెకలు పెట్టుచున్నదిగా దా
పెద్దక- సుబ్బమ్మ వీనుపెడుతాది సుబ్బమ్మ
యింటిపనులకు దేవి వంతులేస్తాది సుబ్బమ్మ

వ. అవునే అ త్తమ్మా యీకొటిపనులన్నీ యవరుచేస్తారు నీముద్దు
కొడలను యెందుకుకుచ్చుండబెట్టితివి

పాట:- పిలవమ్మ ఓను త్త నీవుపిలవరాదా దా
లేకదా వంతుపనులన్ని నీవుసేయరాదా
లేకమా వంతుమాకిచ్చి మమ్మంపరాదా దా
అప్పుడేదాలమ్మ పేరెట్టిబిచ్చి స
ఆ త్తగారుపిలవగానే హాజరాయెనుగా స

వ. అన్నగారు యిచ్చినధనము పయ్యాడుచెంగున మూటగట్టి
యన్నాది అత్తగారు కనులచూచి యిది యెవరుయిచ్చిన ధనము చెప్పు
మయ్యాయన్నాది, సంతచేడెలలోను యాయన్న అంపినాడనగా

పాట:- యిరుగునాపొరుగునా మరిగియున్నావా స
నీమరిది అప్పన్నతో మరిగియున్నావా స
లేక చోరుడైన నీమగడు నీకుపంపెనా స
నీతల్లిదొంగాగుణము నీకబ్బినాదా స
నీవది నేనాసతి వదానాదైనా యీగుణము
దొంగడబ్బుకు మీవారిదంతావా ఓకాల
మూతికుందాలుపోడిచి మూలపడ్డదోసి గొలకను
చేతితోనాడబ్బు లొగున్నదిగా దా
కన్న వారూమీద శోకమాయెనుగా స
దండమేదాలమ్మ చాలదండములు దా
అప్రదిష్టమాటలు అనబోకు దా
నాసిస్టినోటంట కీలుకాల్చివాలా దా
దొంగన్నమాటకు మండిపడుతుంది స
యీమాయతనువుకు తీవుడెందున్నాది దైవామ
కన్న వారుసుఖముల నాడుపోయింది అమ్మయ్య

అ త్తనాడుసుఖమంత నేకుపోయింది అమృత్యు
నావ్రతఫలమూలు యంతాయినేమి అమృత్యు
బహ్మవాసివ్రవాత్ బాయదెవ్వకి దైవామ
నాపూర్వఫలమూలు నేనేమిసేతు దైవామ
తనఅత్మలో తాను దుఃఖపోతాడీ అబాల

వ. నేనీకోయేడునవత్సరములు అయినది యీజీకొన్నావారి యేలి
కలో యున్నాను

పాట:- ఒకనాడుగర్భమున అన్న మెరుగనుగా అమృత్యు
తులసీపత్రితోను తపసులున్నాను అమృత్యు
అరగుల్లడూగంగతో నరలుచున్నాను అమృత్యు
పెనిమిటిసుఖమైనా నేటికెరునుగా అమృత్యు
ఆరోజుభర్తమీద వాంఛపు ప్రియగా బాలకును
కన్న వారీగాలి మేడకొచ్చెనుగా ఆబాల

వ. యేడుగులుపులు గ్రమ్మనవేసుకున్నది నేను ముత్యాల బండకు
వెళ్ళి వచ్చేవరకు యీతలుపులు యవరు తీసినట్లయిన వారి శిరస్సు పేలి
పోవాలి అని శాపంబులువుంచి—

పాట:- పండుకున్నాద్రా బరగాకుబొమ్మా సన్ధ్యాసి
నిద్రించిదాద్రా నీలారికాంతా
వడుకున్నచోటాను ప్రాణాలువదలీ స
మత్స్యాలబండరు శ్రోవపట్టిందీ ఆబాల
గాలిపటమాలాగు వెళ్ళుచున్నదిగా ఆబాల
పెనిమిటున్న పట్నమునో వెళుకుచున్నది ఆబాల
రూమురూముకుబాల వెడకుచున్నదిగా స
యెందుచేతకురాజు యేగులేదాయె అమృత్యు
వాడల్లసోదించే వనితరోబాల స
మేడల్లసోదించే మగువనోబాల స
వెడకి అలగుటబొంది సత్యవతిరాలు స

వ. సత్యవతి సన్ధ్యాసమ్మ పెనిమిటినికానక యాలాగున కావ్యములు
పెట్టుకున్నావంట—

పాట:- యేరూములోనారాజు నిద్రలున్నారో దైవామ
ఆరూమల్లదీపాలు వెలుగైయండాలి దైవామ
పట్నములోదీపాలు ఆరిపోవలెను దైవామ

వ. సన్యాసమ్మ శాస్త్రములుప్రకారం పట్నంలోదీపాలు ఆరిపోయెను
చెంచన్న పక్షుకున్న రూములో దీపాలు వెలుగుచున్నవి. ఆరూముకు
వెళ్ళి నిద్రలోయున్న పెనిమిటికి యేమి చెప్పుకూయున్నాడంటే—

పాట:- పెనిమిటివాదాలు పట్టుకున్నాదీ ఆబాల
దండమోయి నారాజు చాలదుడములు నా
నిద్రకున్నానయ్యా ఓపుణ్యపురుషా నా
నన్నయవగు కొప్పగించి నీవువచ్చినావు నా
కొన్నవారూ కన్నవారనుకుంటీ నా
కొన్నగోవుకుపేలు హెచ్చిపోయిందీ నా
మేడల్ల నాసుఖము యెవరుచూచేరూ నా
మీల్ల నాయీడు యెవరుచూచేరు నా
వాడటకొలుపులకు నీవువచ్చితివీ నా
నన్దినీల్లిదాలమ్మ చెల్లిపోయిందీ నా
మీయన్న రామన్న గడియలున్నాడు నా
లోకాన యిదిగొప్ప సిందమోసేము నా
అన్నికరికొలువూలు అవియూరిపోను నా
పాపిష్టికొలువూలు అవిపాడుగాను నారాజు
అనిచెప్పిగాల మాయమైనాదీ ఆబాల
దిగ్గునా చెంచన్న మేలుకొన్నాడు చెంచన్న
యెందుచూచిన యెవరు కానరారాయె అక్కడను
దైవమాయిదియేమిక్పూరమన్నాడు చెంచన్న

వ. తెల్లవారేపట్టుటికి చెంచన్న ముస్తాబులై కచ్చేరీలోకివచ్చి
దొరలు దొరసానులు బేటికివెళ్ళి సలాముచేయగా మారుసలాములెత్తు
కొని యేమిఅంటాయన్నారంటే—

పాట:- ఉదయానవచ్చినా కారణాలేమో చెందన్న
 యింటిమీదాకలలు నేనుగన్నాను దొరగారు
 మాయన్న రామన్న చెల్లిపోయినట్లూ దొరగారు
 మాయమ్మదాలమ్మ అయిపోయినట్లూ దొరగారు
 సత్యవతిసాభార్య కలహోనేచెప్పే దొరగారు
 సెలవైతే దొరగారు నెళ్ళినస్తాను దొరగారు
 ఆమాటలింటారు అప్పుడుదొరలేమి ఆవేశ
 ము మీదకొనస్తే వైవారమీద చె
 రాత్రికాలముకలలు మఱినుంచరాదు చె
 యీడువాళ్లు పోచెప్పి దుఃఖమాతాడు
 జోడువాళ్లుపోచెప్పి శోకమాతాడు చె
 కలవేదకప్పేము లువేదపట్టే చె
 చేతల్ల పనులేమో పడనియ్యద్రా ఆబాల
 చేతల్లవాతాలు వ్రాయనియ్యకుగా ఆబాల
 యీలాగున అయిదుదినములాయె ముయ్య
 అప్పుడేచంచన్నకు వ్యాధివచ్చెనుగా ఆబాల
 వ. తల్లిలేనిబాలను తెచ్చి యింటిలోవుంచి వచ్చినాను యేమి

అసాయము వచ్చునోయని—

పాట:- తనభార్యమీదాను వాంఛబుట్టేనుగా ఆవేశ
 దొరలువద్దకువచ్చి నాలాముచేసి చందన్న
 యింటియందు క్రేమాలు సుబబ్బినావీ దొరగారు
 సెలవిస్తేదొరగారు నెళ్ళినస్తాను దొరగారు
 కాసనక చెందన్న కచ్చించినాడు చందన్న
 ఆరునీలలు సెలవు చెంచన్నాకిచ్చే ఆదొరలు
 యేడేండ్లజేతాలు తక్కుచూస్తానూ ఆకోజ
 యెక్కువారక్కూ వా ఒకదినమూలేదు ఆకోజాకు
 యేడేండ్లుభారాము ధనముబరువాయే ఆవేశ

వ. కాటమ్మదొరనాని సన్యాసమ్మకు సగలమాట యిచ్చినాది
 చంచన్నకు దొరగారు వోడయెక్కించివాడు—

పాట:- కదిలింది అవోడ కాలువలెల్లీ అవోడ
అయిదురోజులకేమో నోడదిగినాడు చె
రాజమహేంద్రాము బజారుకెళ్ళి చె

వ. తల్లికి అన్నదమ్ముడికి అక్కచెల్లెలకు తగిన ముస్తాబుకొన్నాడు.
సన్యాసమృగు రవికె, చీరెకొన్నాడు సన్యాసమృగు పెనిమిటికంటే ముందు
వచ్చి నేడపై నిదురించుచున్నాది. చంచన్న గ్రామానుకు వస్తూ
యున్నాడు —

పాట:- అగ్రహారము తానువస్తూయున్నాడు చ
అన్న రాకలుచూచి యిద్దరుచెల్లుళ్ళూ వారైన
తిరుగొచ్చినట్లీతో చెప్పతున్నారూ కూతుళ్ళు
దండదాడమమ్మా చాలదండములూ దాలమ్మ
మాయన్న చెంచన్న వస్తుయున్నాడు చె
నాచీరలిచ్చిన అన్న వస్తున్నాడు చె
అన్నీ కారిదాలమ్మ మాటవిన్నాదీ దాలమ్మ

వ. అవునగ్రామానుకు యవనోకాని బొందీలవాడు తురకవాడు
లాగున యున్నాడుగనుక అన్ననచ్చినాడు అని నాతో చెప్పు
తున్నారా—

పాట:- యవ్వనో మొక మూలవాడీనిచూచి మీరయిన
అన్ననుచూ నాతో చెప్పవచ్చితిరా మీరయిన
చెరుకొక్క మూటికిందా పొడిచిందీ దాలమ్మ
యవరిమ్మకువాగు వెళ్ళిపోతారు కూతుళ్ళు
యెక్కువీధి అగంళ్ళ వస్తుయున్నాడు చె
తనకల్లి అన్నామాట ఆలకించెనుగా చె
పులకకా పలకకా యింటికొస్తాడు చె
కొడుకొచ్చే వ్రదకాలు యివ్వనుంటాది దాలమ్మ
తెచ్చిన ధనమంతా తల్లికిచ్చెను చె
కొట్టిళ్ళ ఆధనము వేసుకొన్నాదీ దాలమ్మ

వ. చెంచన్న పెద్దచిన్నలతోను నాఖరి వర్తమానము చెబుతూ

యున్నాడు. తరువాత యెవరిమట్టుకువారు వెళ్ళిపోగా చెంచన్న తల్లిని బిలచి దాహముయివ్వమనగా—

పాట:- వెండిచెంబుకో పాలుతెచ్చినాదీ దాలమ్మ
పుచ్చుకోగాపాలు పొగకంపులాయె ఆవేళ
యేమమ్మా యీపాలు పొగకంపులాయే ఓయమ్మ
మనయింటికోడళ్ళు కోమినచెంబులురా చె

వ. చెంచన్న తెచ్చినవస్తువులు యవరికివారికి యిచ్చేటప్పటికి సన్యాసతి సన్యాసమ్మ కుటికికానరాదాయెను—

పాట:- దండము దండము నీకుచాలదండములు దాలమ్మ
యిరువురు అక్క చెల్లెండ్రు యింటనున్నారు దాలమ్మ
నీయిద్దరూకోడళ్ళు యింటునున్నారు దాలమ్మ
నీముద్దుకోడలు యెందునంటాడు చ
నీబాలకోడలు యెక్కడున్నాదీ మాయమ్మ
నీమేనకోడలు యెందునున్నాదీ ఓయమ్మ
ఆమాటవిన్నాది నల్లిదాలమ్మ దాలమ్మ
అన్యకరిదాలమ్మ యేమినంటాదీ దాలమ్మ
పాపిష్టి దాలమ్మ పల్కెనొకమాట దాలమ్మ
వింటివిరా నాన్నాడుకా యీనెత్తిమానం చె
చెప్పసిగ్గునురా నలుగురితోనా చ
అడ్డాలందు పెంచినా యెరువులేనురా నీభార్య
ముద్దుకోపెంచినా యెరువులేనురా నీభార్య
గొప్పవారుబిడ్డా బలముకెంచినదీ మనపై
పదిమందికులములో భంగవుచ్చినదీ నీభార్య
యెరువులేనింటిని యెరువునాపిందీ నీభార్య
ముండాని రండానే కోరితిట్టినదీ నీభార్య
మీయన్న రామన్ననుకూడ తిట్టినదీ నీభార్య
నీకిష్టమయితే భార్యను యేలుకోపోరా చ
మామయిష్టములేదు నకుమంటాది దా
ఆమాటలిన్నాడు యన్నచంచన్న చ

యక్క-కున్నాదమ్మా చెప్పనుంటాడు చంచన్న
కన్నోడు బలిమిచూచి నంతులడిగెనురా నీభార్య
నంతువుచ్చుకదేవి బ్రతుకుచున్నాది నీభార్య
దానికన్నోరుకట్టిన నేడలోవున్నాది చ

స. అప్పుడల్లి నకోపము చెంచన్నకు అంతింతకాదు నెండిబెత్తం
చేసపట్టుకొని నన్నాసమ్మ గాలినేడకు వచ్చినాడు పట్టిమందముమీద
పడుకున్న కాంతను కన్నులారచూచి చూలాగున కృశించుతూయున్నా
దింక బంగారమువంటిదేహము నలుపుచున్న వున్నది. రసములువిరిగిన
ముసలి కాంతలాగునయున్నది. కాబట్టియీసమాచారముకనుకుంచామని
పాట:- జానదుదీనికుండు జటలాయెనేమి దై

జానదుదీనికప్పు మట్టాయెనేమి దై
సండుకొల్లమనేను నలుపాచునేమి దై
కట్టిగోజీవుడు లేకయున్నాదీ దై
నలనలాకన్నీరు జలజలనుప్రాచే చెంచన్నకు
మూసంమ్మాయిగల యింకన్యాయారాలు దై
మొంకపాపాశ్శుడను మొందుకెల్లితినీ కొలువులకు
అమ్మమ్మలేనొక్క అంధరభావం న
రాచేకులకోబాల చంపుకుంటినిగా గాలను
యక్క-రాచేదొక్క-కోకనూతాడు చె
నీభార్యచెయి చేసబట్టెనుగా చె
అగవమ్మయిండు అగవమ్మోడు స
సమ్మ యువ్వరేనున్నాను అలిసినేళ్ళా స
నొముదకోపాలు నీవుంచబోకు నోబాల
మోమెత్తినాళోను మాట్లాడవమ్మా స
వులకకాపలకకా జీవాత్ముకులేడు కట్టిలో
లేనివేసినాడు యిసికిపోతాడు చె

మొలలోదిలబాకు జర్రునాతీసి చె
పొడుచుకుంటానని బాకువెత్తెనుగా చె

పొడుచుకున్న సమయములో బాలగోనుగువా స
 పడుకున్న ఆతల్లి తుభుమనిలేచే స
 తనభర్త ముకములే కళ్ళచూచింది స
 దండమోయినారాజ చాలదండములు నారాజ
 యెప్పుడో స్తివిరాజ కొలువులునుంచీ నా
 కొలువుమీదానీకు వాంచాదీరింగా నా
 ధనముమీదానీకు మనసుదీరిందా నా
 నేనుచస్తేనీకేమితిక్కువగా నా
 నాలాటిభార్యలు నీకుతిక్కువగా నా
 నేను చస్తే నీకు భార్యలు కొదువా నా
 నన్ను యెవరికొప్పుండి కొలువెల్లినావు నా
 తల్లిలేని బాలానీ నీకు తెలియలేదా నా
 కొన్నవారు కన్నవారానుకుంటే నా
 నాకన్నాప్రాణము కనులార చూడు నా
 నాశరీరశృంగారము కనులార చూడు నా
 పెనిమిటివాదాలుపట్టి శోకించే స
 యీకంటకన్నీరు ఆకంటబోసే స
 నలవలా కన్నీరు జలజలను వ్రాలే బాలకును
 కావుకావున బాల కంకటిల్లేను స
 తనభార్య శోకంబు కనులార చూచి చె
 కొగలించుకతాను పట్టుకుంటాడు చ
 తొడపైను బాలకును కూర్చుండబట్టి బాలకును
 వలవలాశోకించె తాను చంచన్నా చ
 పలుమారు భార్యచే చెక్కిల్లి ముద్దాడే చ
 యింతప్రేమలు నీకు నాయంగుయుంటే నా
 యీకర్మఫలమూలు నాకెందుకొచ్చా

వ. అప్పుడు చంచన్న యొక్కడలేని కోరికము వచ్చి అయ్యో
 సంగ్యాసిదేవి నీదీరెలు, రవికలు, అలంకారములు యేమిచేసినావు.

నీతీగి మెదుపుమేను నలుచాయె కారణము చెప్పుమన గాను సన్యాసమ్మ
యాగాగున చెప్పుతాడంటే—

చాల:- పెనిమిటికడరెక్క పట్టుకున్నాదీ స
బాడిలు వడ్డాకి తీసుకెళ్ళింది స
మీతల్లి యిచ్చిన భోజనము చూడు నా
మీతల్లి యిచ్చినా కంచములు చూడూ నా
మీతల్లి యిచ్చిన రొట్టెలివి చూడు నా
యేడుదొడ్డెలు పేడ వంటు యిచ్చిందీ నా
నాగొప్పకురులూతో తుడువమన్నాదీ నా
నాపయ్యాడుచెంగుతో యెత్తమ గానా

౪. ఓయి నారాక నీవు చెళ్ళినది మొదలు న్నానములేను బొట్టు
కాటుక లేదు కంటికి నిద్రలేదు వుండడము కాక

చాల:- కడుపుకన్నములేక కనునిద్రలేక నా
నాకట్టుకోక లే తలసముకు లేక నా
నేనుతులసిప తులసిను తిపములున్నాన
ఆరగుల్లగంగాలో వరములున్నాను నా
యాడాదికొకచింక గుడ్డ యిచ్చిందీనీ కళ్ళి
అన్న మెండ్లివేళ ఆదిగజావయిచ్చిందీ నీకళ్ళి
కుడుములొండినవేళ తవిటుపడ్గులిచ్చింది నీ
మొక్కజొన్నాంబలి ములుకోటహార నా
అరిసెలొండినాడు పొయిరొట్టిలిచ్చింది నీ
కాలుకంకణమేసి న ప్నవలింది నీ
నీతిల్లికిష్టం లేక కొండలనుయాలా నా
నీచేతిఖడ్గము చేత ననునరకవయ్యా నా
అతి ఘోర ఘోరమే శోకమాతాది ఆబాల
తనకుచ్చు చెంగూచే కన్నీరు తుడిచే చ
అయ్యయో నాతల్లి యంతన్ని కారీ దా
తల్లిలేనిబాలను యంత జేసితివా దా
ఈమాట మీయన్న రామన్న వింటే స

అగ్రహారము వాడు తగలజెట్టునుగాట
యిటువంటివారింట మనసుండరాదుట

వ. దొరసాని కాలమ్మ యిచ్చిన నగలు ధరింపజేసినాడు. బంగారు పాలకీ జెప్పించి పాలకీలో కుర్చుండజెట్టి పుట్టినింటికి సంపించితాను కచ్చేరికి నెడలివొనెను.

పాట:- పుట్టింటికి జాల వెళ్ళుచున్నాడె న
కడివీధి అంగళ్ళలో నాగినెళ్ళెరుండి అజాల
నూరుపున నూర్చుడు దూరినెట్టయ్యె
అన్నకరిదాలన్నా అన్నకాలమ్మ దా
పాలకీలో వచ్చిన జాలను చూచెదా
అనుచు కుంజుళ్ళు మీగు రావర కుంజుళ్ళు
పుట్టింటికి జాల వెళ్ళుచున్నాడె న
జెట్టుకట్టుకీమీరు యాచుక్క రాగ్రా యిక్క డి

వ. ఇద్దరు కుంజుళ్ళు అనుమార్చు చూచినాకీ మి నెన్నె గారు తిరుగరమ్మన్నాకీ కీకనెచ్చి అం నించి మన్నారు. దలమ్మ ముగ్గురుకుంజుళ్ళకు అన్నముమార్చెదను. రామయ్య అప్పున్నలులోలోనీ నెళ్ళిపోయినారు. చందమ్మ దుశిష్టయైనాన్నాడు. తల్లిచూచే యెందు చేతను కొడుకు దుశిష్టయేనన్నావు. తల్లి అడవిదాసుమండలా కొడుకు చేత వేమి చెప్పజూడంగి —

పాట:- అమ్మ కిజోడతే కొడలను చగ్గనాడనాను కాలమ్మ
నీజోడయిన కొడలకు చాడ్డచేయివాదా
కొడుకు తిరుగచ్చి కొడలు యిటనున్నాడీ కళాకళ
అమాట విన్నాడు అప్పుడు చందమ్మ చె
ప్పజెట్టిన కొడుకు అంటింతివాదా చ
నెంకిజెట్టెమువాడు చేతబట్టనుగా చ
కడియంటి అగాటి వేడకొచ్చనుగా చ
గార్య మనోసి కళ్ళ చూచనుగా చ
తొగివచ్చి నాచెక్క ననులు నీకేమీ నమ్మసి
నేను చెప్పినమాట లక్ష్మణులు లేదా ఓగల

కళ్ళుయ్యెరగజేసి గర్జించి పలికె చంచన్న
 పెసమిటి కోపాలు కళ్ళజూచిందీ ఆబాల
 దండమోయి నారాజ చాలదండములు నా
 అన్యమగుగానమ్యూ పుణ్య మెరుగనుగా నా
 నీయిద్దరక్క చెల్లుళ్ళు ననుదెచ్చినారూ నా
 మీరు ఏమ్మన్నారని ననుదెచ్చినారూ నా
 యింకకంటెనాకు రెండు వెలియదుగా నా
 తీరిగి పుట్టింటాకు జేయమంటాకు చె
 ఆమాటలాలించి బాలరోమగువా స
 నిన్నువిడచినను క్షణముండా లేను నారాజ
 నాప్రాణాలుపోయినా వెళ్ళనంటాదీ సన్యాసి

న. పుట్టింటను వెళ్ళననగాను చంచన్నకు కోపానచ్చి నెండిబెత్తం
 శోనుకొట్టగా రెండుచేతులతో ఆపించి. ఆదెబ్బచేతిదండమీద కిగలగానె
 పాట:- నీలనుండలమీద చెబ్బోన్నదిగా ఆబాల

పట్టాడు సనగాటలు ధరిపై వ్రాలే అమృత్యు
 కొవుకొవునబాల శోకమాయేనూ ఆబాల

దండమోయినారాజ చాలదండములు నారాజ

రెండు కీళ్ళులతోను దండములుబెట్టే ఆబాల

గోడుగొడునబాల దుఃఖమూతుందీ ఆబాల

ఆశోకమిన్నాడు అపుడు చంచన్నా చంచన్న

యక్కావ్రాలేనొక్క దుఃఖమూతాడు చె

కొగలించుకవాడు పట్టుకుంటాడు చె

తోడలపై బాలాను కూర్చునబెట్టి చె

దానిమైజారుచెంగుతో కన్నీళ్ళుతుడచే చె

చెక్కుళ్ళుబట్టుకా చేరిముద్దాడి చె

ఆశోకమిన్నాడు అన్నరామన్నా రామన్న

మాయంటబంట్లోతు యికలేచినాడు వీడయిన

వనితలనుకొట్టుటకు వీడుకు చెల్లునురా యిలయందు

అమాటకూ చెంచన్న ఉగ్రదౌతాడు చంచన్న
 నాబంట్రోతుగుణములూ యెంచబోకన్నా రా
 నావంతునాకియ్యరా బ్రతుకపోతాను రా
 అమాటలిన్నాడు అవుడు రామన్నా రా
 నీకేమివంతురా తన్నెదనుచూడు చ
 నీనల్లదబ్బులురగ నేను పొడతునురా రా
 మనపూరిలోయున్నాడు దండసివాళ్లు చె
 నీపిలక జబ్బుపట్టి యీడ్చించగలనూ చె
 యీలాగుయిద్దారు వాడ మొందేవారూ వారె న

వ. యీలాగు యిద్దరు అన్నదమ్ములు వాడమాడ అన్నరామన్న
 కచ్చేరికి వెళ్ళిపోయినాడు చంచన్న ముస్తాబు అలంకారములు ధరించి
 నాడు పటాళములీరు పాగజట్టినాడు జమదాళి గాకుపట్టుకొని సన్యాసి
 వద్దకువచ్చి యేప్రకారము చెప్పతూ యున్నాడంటే

పాట:- అవునమ్మా ఓబాలా సశ్యవతి రాలా స
 రచ్చన్యాయములోకి నేనెళ్ళుతాను ఓబాల
 వంతువుచ్చుకొని వేగ మొస్తాను ఓబాల
 చేతనున్న జమదాళి గాకుచూచిందీ ఆబాల
 దండమోయినారాజ చాలదండములు నా
 వెళ్ళవద్దనారాజ వంటేలనిన్నూ నా
 నీకేమిలేక్కువాని వంతుకెడతావు నా
 నేను అరగాలువెచ్చిన మాన్యాలురాజ ఓరాజ
 నీకేలుకుంటేచాలు వంటేలనీకూ నారాజ
 కాదనక చంచన్న ప్రాయాణాలాయే చంచన్న

వ. యీలోక వెళ్ళవద్దు మరలాడు వెళ్ళవచ్చును వంతువుచ్చుకో
 వచ్చును. అనిచెప్పిన భార్యమాటలు ఆలించక యేమిటి అంటాడంటే-

పాట:- మొగమీసమైతేను వంతులెస్తాను నేనైన
 లేకుంటే ప్రాణాలు విడిచివస్తాను నేనైన
 అడదానను అయితే తిరిగివస్తాను నేనైన
 అమాటవిన్నాని బాలలో మగువా సన్యాసి

నేను సత్యవతిబాలాను నామాటవినవయ్యా నారాజ
జమదాభిబాకయిన విడిసెళ్ళనయ్యా నారాజ
వాంతువుచ్చుక నేను వేగమొస్తాను ఓ బాల
వేరెళ్ళిమనమిద్దరము యాకమాతాము ఓ బాల
లేడిసిల్లలాగు నాటెల్లినాడు చె
కచ్చేరిముందాట నిలచియేమనెను చ
నావంతునాకీనురా అన్నరామన్నా రా
వంతంపై యిప్పుడు మెడగెంటుతానూ చ

వ. ఆమాటలాలించి నాయలుకర్నాలు చంచన్నవంతు ఇవ్వమం
టూయున్నాడని చెప్పగా

పాట:- వంతులకు చంచన్న వాడమొడనుగా చ
నీకేమివంతురా మెడగెంటిచేరా చ
నీవల్లదబ్బాలు విగపొడిచేనా రా
నీయర్రాకిరక్తము చుక్కపెట్టినా రా
నీపిలకజుట్టుపట్టియూడ్పించగలనూ చ
నన్ను యూడ్పించినావాడు యెవ్వడున్నాడు రా

వ. అన్న కొట్టినవాడవు నన్ను కొట్టాలిగాని తిట్టినవాడవునన్ను తిట్టా
లిగాని బారికి దండనులతో యూడ్పించుతానుఅంటూయున్నావుకాబట్టి

పాట:- ఆమాటలకునిన్ను చంపుమనుగానీ రా
పెద్దవాడవుపాపము నాకెందుకేమనూ రా
చూడరానావక్క మొగమీరంసీపూ రా
జమదాభిబాకు జగ్రహదీసి చ
గుద్దుకున్నాడయ్యా గుండేలవడుమా చ
పొడుచుకున్నాడయ్యా పొట్టతెగివట్లు చ
వలవలాతనపొట్ట వాగిపోయెనుగా ఆవేళ
నాబంట్రోతుగుణమూలు నీవుచూచినావా రా
చల్లగావర్ధిల్లూ అన్న రామన్నా రా
యాయ్యముపట్టుకొని నీవుయుండరాదా రా
మీపేరుకీ రీలు నీకుయుండవిరా రా

యీమాటలిన్నాడు జీవమిడిచెనుగా చ
 వివిల్పాపాణాలు వీడుకున్నాడు చ
 ఆమాయజీవము లే వడలుకున్నాడు చ
 ధరపైని ఆకట్టి వరిగిపోయిందీ అన్మయ్య

.వ నాయలు కర్నాలు తనఅన్న రామన్న యవసుమీదకు
 యేమి వస్తుందని

పాట:- లేళుదుప్పలులాగు దాటెలుతాయూ ఆవేశ
 పంత్లమాలాము ఓడినట్లుగానూ ఆవేశ
 ఔదరిపోయానారు చెప్పి చెప్పరిపో ఆవేశ

వ. సన్మాసమ్మవద్దకువచ్చి యేమి అంటాయన్నారంశ:-

పా:- టదండమే ఓయమ్మ చాలదండములు సత్తన్న
 నీరాజుచంచన్న చెల్లిపోయినామా ఓయమ్మ
 అన్నో వాడించి పొడుచుకున్నాడు చ
 ఆతల్లిమాలక్కి మాటనిన్నాది సన్మాసి
 వడ్డిరిగివృక్షము గడ్డినడినట్లు ఆశాల
 ధరయందుఆశాల వరిగిపోయిందీ స
 దిగునామేల్కొని పరుగునాబోయి ఆశాల
 తనరాజు చంచన్న వద్దకువెళ్ళింది ఆశాల
 పొట్టనున్నా పేగులూ దట్టిపోకట్టే ఆశాల

వ. తనఅన్న రామినాయకు పొయ్యించిన కొనేరునుతీసుకొనచ్చి
 పొట్టను పేగులు నీళ్ళవుడికి న్నానముమార్చి లోవిళ్ళకు తీసుకవచ్చి
 మరిది అప్పన్నకుచూపి అత్తిరువు న్నిరు డొక్క లోపాసి కట్టవేసి

పాట:- ఆవిఘ్నయాశ్వరులను తలచుకున్నాది స
 కపిలేశ్వకనశల్లి తలచుకున్నాటి ఆశాల
 తనయందుధర్మములు నాయమూతాది ఆవేశ
 దీవించికుంకాలు నొప్పనుంచెనుగా ఆశాల
 నారాయణంటాను లేచి కుంకొని చెంచన్న
 దండమోయి నారాజ నీకు దండవయ్యా నారాజ
 వందనము నారాజ చాలవందనమూ నా

సన్న విడిచి నీవు నెల్లిపోతివిగా నా
యెవరు మొగముచూచీ యిందు నుంటాను నా
యింకయేలికదని నీకొరకేయుండే నా
వాదమొంది ప్రాణాలు వదలుకున్నావా నా
యీపడుచుప్రాయము యెవరి కిచ్చాను నా
నాయీడు ప్రాయము యెవరు చూచేరూ నా
యీ జోడమీద యుండమనుకొంటి కొన్నాళ్లు
యీడుజోడూ విడిచి నెల్లిపోతివిగా నా
ఒకనాడు నీయింట దాహ మెరుగనుగా నా
ఆమాట నాలించి తాను చెంచన్నా చ

స. అవునమ్మా సన్వాసి నాగతికి నేను చెల్లుకున్నాను నేరేమనువు
కు నెల్లమనగా సన్వాసమ్మకుకోప మువచ్చి యేమి అంటాయన్నదంటే

అంటే:- ఆమాట లాలించి సత్యవతిరాణూ స

నీచాపిట్టజంహందు యెందుకంటివిగా యీమాట
నీనిన్న కరికెహంపూ యెందుకన్నావు యీమాట
ఆమాట లిన్నాడు -వుడు చెంచన్నా చ
నిగ్గునాజీక్షాడు వీక్షకున్నాడు చ
నొప్పకుంకుమబొట్టు పుడుచుకున్నాది ఆశాల
అన్యాయజన్మాము యీలయెత్తితి నీ దైవామ
పురుషునీబొందై నొకనాడు యెరుగనుగా దై
నేను నోచిననోము ఫలములింతేనా దై
ఓయి దాతనొప్పను యింత వ్రాసేనా దై
ఈజోడమీద యుండమనుకొంటి కొన్నాళ్లు
పాపాత్మురాలానై యాలబుట్టితి నీయిలయందు
సృష్టిలో ఈజన్మ నేలయెత్తితి నీయిలయందు
మాపినతల్లికొరికలు నెరవేరినావీ జగమూలో
మాయల్లవృత్తాలు నెరవేరినావీ ఈకోజ
మాబావిగారి కొరికలు నెరవేరినావీ ఈవేళ

ఒకమీదానీపేరు రద్దయినాదా నా
 నూలురగులు గట్టి తెగదీర్చినావా నా
 అగ్నిపాలు చేస్తేవా పనుపుకుంకాలు నా
 మట్టిపాలుచేస్తే నా ముమ్మాటున్నానాలు నా
 ఆఘోరఘోరములు మునుగుచున్నదిగా ఆఘోల
 నీకట్టెకో నాకట్టె కూడవస్తాది నా
 నీబొందికో నాబొంది కలసివస్తుంది నా
 నీజీవముకో నాజీవము చూకచూతాదీ నా
 గొన్న మెంటుదొరలు కెలవు కెలుతుంది ఆఘోల
 నేను నచ్చేవరకు నీకట్టె చులదూ నా
 పూల్పాన్పుమీద యుండియు చూ నా
 అబ్రహ్మవిషువుల నుమదియంగు దలచే ఆఘోల
 కట్టికే శాపములు పెట్టచున్నదిగా ఆఘోల
 అత్తకు పన్నీకు పైజల్లినాదీ ఆఘోల
 సగితే నగ్గిందీ సంపంగి వనమీద నా
 మగ్గితే మగ్గిందీ నామూలమున నా
 మగ్గితే మగ్గిందీ గందాపురమున నా
 నగ్గకాముగ్గాక నీవుడివయ్యా నా
 తిరివచ్చేవరకు మనమూన యుంచూ నారాజ
 గుండాలసెవులకు పెట్టవస్తాను నా
 యిస్తారో నా వ్యాధి పాపిష్టిగలదా వై
 నానొట్టకుంకము మన్ను అయినావు వై
 ఈనగలు భూషణములు యవకుచూచేకు వై
 ననుచు నేవీలీసి మర్రికచ్చుచుగా వై
 చెంచన్న ముస్తాబు ధరియించినాదీ ఆఘోల
 యేడుదర్శాజులు బిగియించినాదీ ఆఘోల
 నేను వేసినబందము యెవనుకీసి తే అమ్మయ్య
 పెక్కునా వారిశిరస్సు పేలిపోవలెను వై

వ. ఆశాల సశ్యవశిరాలు పూకుబయికువచ్చి పుట్టినింట శ్రోవలు
అగుపించగాను ఏలాగున దుఃఖించుచున్నాడంటే—

పాట:- పుట్టినాను యీయింట వచ్చినమొదలు అన్మయ్య
మాకన్న వారు ముదిరము మరచిపోయేను అన్మయ్య
తిరిగిచూచుచునాకు వ్రాయలేదుబ్రహ్మ అన్మయ్య
యీయింటిలాతిస్తే అన్న కావాన్నా రా
ధరయందు మాయన్న మూర్ఖిల్లగలమా రా
అవనందు మావదిన్ మూర్ఖిల్లగలమా పా
మాకుగుహాన్నా చిన్నబోతాను అన్మయ్య
పల్లుములోజనులంతా మూర్ఖిల్లబోతారు అన్మయ్య
అఘోరఘోరామే శోకమాతాది అన్మయ్య

వ. అత్తిదాలమ్మ గొనగారు రామయ్య యేడుఅంచుల సేడమీద
నుంచి చూచి చూసి పోతి కన్న వారింటికి వెళ్ళుచున్నాడంటూ
యగ్గాడు అంతా అప్పన్న వచ్చి—

పాట:- గోడుగోడున అప్పన్న శోకమామెనుగా అప్పన్న
అప్పికరి దాలమ్మ యెంతచేసెపూ దాలమ్మ
నీన్నపుశ్రావు మరణమైయుంటే దా
నీకన్నులున్న పేగులును కనికారములేనా దాలమ్మ
ఆమాటబాంచి పల్లి దాలమ్మా దా
కార్యమీద ప్రేమాచే చెల్లుకున్నాడు మీయన్న
అలాతివాడి నగవలెనురా అప్పన్న
పాపిష్టినిముఖము చూడదోషముగా దా
అన్నికరిచానున్న పురికడమెనుగా రామన్న
ధరయందు ఆశాల నాకసానెనుగా అత్తి
సత్యవతి పేరంటా తల్లుచున్నదిగా ఆశాల
వక్కరైమావనినె వెళ్ళుచున్నదిగా యీవేళే
వదినతోసే శోడుగా వెళ్ళుతాననుచుగా అప్పన్న
నీతోను శోడుగా నేనువస్తాను ఓయన్న

వ. ఓయి మర్రి నీవు నాతోను రావద్దు మీతల్లి అపవంద మాటలు
అడబోతుంది కాబట్టి—

పాట:- నాగతికి నేను బోయెను మీ రేలొచ్చెదరు అప్పన్న

యెంతమాటాడితివి మా లక్ష్మితల్లి మానదినె
ఎవరంటెవాపంబు వారికుంటుంది మానదినె
వ నెమరిది యిద్దారు నెట్లచున్నారు వారయిన
కాకనాడ రేవు వాడెక్కినారు వారయిన
చెన్నపట్నము రేవు నోడదినారు వారైన
అచెన్నపట్నముదొరిలు నడకెల్లెనుగా వారైన
గుండా లశౌభాలు యివ్వమంటాను వారైన
అడవారికి శెలవు మావల్లకాదు ఓయమ్మ
మాకంటెను యింకా అధికాన్లుగలదూ ఓయమ్మ
అప్పుచే దొరలంతా తిరిగి మళ్ళించే ఓయమ్మ
దేశదేశములెల్ల తిరుగుచున్నాడు వారైన
దేశాంతరంబులు కావించినారు వారైన
యెందైనా గుంట్లు శెలవు లేవ్వారు దొరలయిన
తిరిగనొక్క రాజ్యరాజ్యములు లేవు ఓయమ్మ
యింక మత్స్యలబందాగు వక్కటన్నది ఓయమ్మ
మత్స్యలబందారు శెలవు లేగుదమా అప్పన్న

వ. ఓయి మర్రి అప్పన్న యీమత్స్యలుబాదారిలోను గుండాలుకు
శెలవు యిచ్చినట్లయి న నాజెమిట పుణ్యపురుషుడు నేను సత్యవతియును
శెలవు యివ్వకుంటే నేను అసత్యురాలను వారాజు అసత్యవతుడని
పలికి మెరిచి వాడేవుకట్టి—

పాట:- యీమాయనోడమీద నీనెత్తినయ్యా అప్పన్న

సమద్రాలమీదాను నడచివస్తాను అప్పన్న
వాడమీదను మర్రి నెట్లచున్నాడు అప్పన్న
గంగమీదనుబాల నడచినెత్తెనుగా ఆబాల
మత్స్యలబందాగు వారెల్లినారు వారైన
తనమర్రి అప్పన్నకు కల్సుకున్నాదీ ఆబాల

కచ్చీరివద్దాకు వేగమొచ్చనుగా వాడైనా
జోడునిమ్మాపండ్లు సమరుపెట్టెనుగా వాడై
సలామ దొరగాగు సాపుసలాము దొరగాగు

వ. అంతలో దొరలంత యేమిటటారంటే యక్కడనుంచి రాజ
చిన్నవాళ్ళు వచ్చినారని సరికర్చీలు వేయించి—

పాట:- కుచ్చుడుచిన్నోడా కుచ్చుండావయ్య చిన్నోడ

యేకట్నమూపంచి యేగుదెంచితిపి చి
కులమేస్తలమేది చెప్పమంటారు ఆదొరలు

“పూజేమంటాది అతివతోబాల స

నేను మొగవాడనూకాను అడపిల్లను దొ

రాసున్న పేరకగా భయమొందుతాను ఆదొ

గురికెళ్ళవారంటా జన్మించినాను దొ

నాసిల్లిదాలమ్మ ముద్దుకోడొను దొ

కొనివచ్చినారాజు వేలుకున్నాను నా

అన్నతో వాదించి పొడుచుకున్నాడు నా

నాసిల్లి చెంచన్న ముద్దుభార్యనుగా దొ

సృష్టితోనాపేరు సన్నాసందుకుగా దొ

మీపెద్ద బోయీడు చెల్లిబోయినాడు దొ

అమాటలాలించి చిన్నబోతారు దొరలంత

టోపీలుతీసేరు ధర్మపైసగొట్టి వారంత

యేకగడియలువారు చుఖిపోతారు వాడైనా

అయితే నీవొచ్చినకారణము చెప్పమంటారు వాడైనా

భూమిలోపీసంబు జాగయిప్పించుదొరగాగు

అడవారికి ఎచ్చటా గుండాలు గలగూ చినదాన

మొగుచుచస్తే మొగుచు కెళ్ళిపోతారు చినదాన

అమాటకుబాల కోపమాతాదీ సన్యాసి

దొరచస్తే దొరసానులు యేమిచేస్తారు దొరగాగు

మారుమనువులువారు వెళ్ళిపోతారు దొ

మీఁదెఱిగియేడు మనువులుగలవూ స
 మారెత్తుమనువులు సీవెళ్ళరాదా ఓబాల
 మారెత్తుమనువులు మాయంటలేవూ దొరగారు
 యీపడుచు వాయీము పాడుచేయకుమీ ఓయగ్గు
 యీడుచూచుకొని బోడుమీదుండా స
 పక్కునా నీశిరసు బద్దలై పోను దొరగారు
 అన్యకరి ఈమాట యెందుకన్నావు దొ
 కైదుకై దూరిని పలుకుచు పురు దొరింతా
 చీకటింటిలోని కెనులుండేరు వారనా
 కరమీకాళ్ళకువారు సంకిల్పవేసే పాపైనా
 పంపెడుపాపాలు కాపులున్నాను పాపైనా
 పుణ్యవతీగాలా కైదులున్నాదీ ఆగాల
 సత్యవతీరాలు సత్యంబుకొలదీ ఆవేళ
 చీకటింటికైదులో పుండిపోతాదీ ఆగాల
 అంగటాపదిమందికో పలుకుచున్నాదిగా ఆగాల
 ఆపెదగానేను కనుల చూచేనూ అమృత్యు
 చీకటింటికైదు చూలాలగుంటే దూరంపి
 అగ్నిగుండాలాకు నెలపుట్టేము ఓగాల
 కొలచిమూరమభూమి కొలుచీచ్చేము ఓగాల
 యెఱేమొసత్యాలు నీవుచూపగలవూ సన్యాసి
 అడిగినాపరిత్యజమరివ్యగలవా ఓబాల
 నలూ దొరగారు పాపునలామూ దొరగారు
 మీకుకోరవస్యమూల సేవస్వగలవా దొ
 పిరంగులయకుట నీవు లగలవా ఓబాల
 పాశముల అగుండ్లు పట్టిలవగలవా ఓబాల
 నెలవై పరిత్యజివ్యగలన సన్యాసి

వ. రామలిక్ష్మినిలగు కెంత పిరంగులు జెచ్చినారు మూడుబళ్ళి
 మందుగుండు నీవుగుండ్లు దట్టించేవారు అపిరంగులు యెదుట నెవ
 మనగాను—

పాట:- చూచినాశూన్యండా నీకుదండామమూర్తై
 త్రోక్కినా భూదేవి హోషగానేమ్మా భూదేవి
 కపిలేశకనత్లై కాపాడనమ్మా నాత్లై
 తంకన్యపురుషూని చాలవేడింది ఆభాల
 నాయందునత్తములు హోడాయినెలచే ఆవేశ
 జొడుపిరంగులు మెరుటనిలచెనుగా ఆభాల
 కొట్టరచాకీలు మీరుకొట్టరా పారాలు

న. పిరంగులు పేల్చినారు వచ్చేగుంట్ల అరచేతుల్లోహాయిగావట్టి
 దోడు గడియలు వెన్నముద్దనె యగరవేసి దొరగారో యేమని
 అంటూనున్నానంటే—

పాట:- సన్మరసత్యాలు మీరుసన్మర్రా దొరగాను
 నాభాల సన్యములు మీరుసన్మర్రా దొ
 అన్నికరిదొరలంతా యేమివంటిగా ఆవేశ
 యిటువంటిసత్తములు సన్మకములేవు ఓభాల
 అలసిరా ఓభాల దాహములుగొనుమా ఓభాల
 నాపాలుదాహములు పుచ్చుకోవమ్మా ఓభాల
 నాపాలుదాహములు నాకెలనియె సన్యాసి
 అనీసముల్లాలు దాహములు ముమ్మా దొరగాను
 దోడుసీసపుపాత్రలు మరగించియిమ్మ దొరగాను

న. అప్పుడు దోడుసీసపుపాత్రలు మరగజెట్టించినారు అరచేతుల్లో
 పోస్తాము పుచ్చుకోమనగాను అలానేపోయ్యినుంటూనున్నాది—

పాట:- ఆధర్మదేవతలు తలచుకున్నదిగా ఆభాల
 దీనులనురక్షించు దీనరక్షకుడా
 దుష్టులను మర్దించు దుష్టమర్తకుడా ఓదేన
 దీనురాలనునేను దయచూచినమ్మా వాయించు
 పంచీకోటి సుగుణాను శలచుకున్నదిగా ఆభాల
 అనీసముల్లాలు పుచ్చుకున్నదిగా ఆభాల
 నాపాలు దాహములు నీసత మల్లాలు దొరగాను
 సన్మర్ర దొరగాను ఇకనుసన్మర్రా దొరగాను

యీపాటినత్యాలు నమ్మమంటారు దొరలయినా
మీసల్లవారికిచాల మంత్రాలుగలవూ ఓబాల
నల్ల వారిసత్యాలు నమ్మమంటారు దొరలయినా
ఇంకేమి సత్యాలు కోరండిమీరూ దొరగారు

వ. అవునమ్మా సన్యాసి మూడు పంటలాయేను యెండిన నిమ్మచెట్టు
గలదు. ఆచెట్టు చిగురుపెట్టి కాయలు కాచి పండ్లుపండి యీదొరలంత
పిన్నట్టయిన నమ్ముతాము—

పాట:- మీసల్లవారి సన్యములు చాలనమ్ముదుమూ ఓబాల

కొలచిమూరనభూమి కొలులిచ్చాము ఓబాల

గుండాలు సెలవులు కొరిశచ్చేము ఓబాల

ఈమృత్యుము వస్తకేననుగా సన్యాసి

చారమాగంకేమి మొదటబోసెనుగా ఆబాల

ఆయిష్టకశ్యకులను తలచుకున్నాదీ ఆబాల

సత్యముంటి ఈచెట్టు చిగురుపెట్టాలి దైవాను

వ. చిగురుపెట్టి పువ్వులుపూసి కాయలుకాసి పండ్లు పండినవి.
ఆపండ్లు వడిసిండ వేసుకొని—

ఆపట్నామూ దొరలారా పాచిపెట్టెనుగా ఆబాల

సమ్మర సత్యములు నమ్మమంటాది ఆబాల

సత్యాలు సమ్మాము మార్పుదేశమునీ ఓబాల

చెట్టుక్రియమంత్రాలు చాలనేన్నుదురు ఓయమ్మ

యింకేమిసత్యాలు నన్నడుగుతారు దొరగారు

వ. అవునమ్మా సన్యాసి మాచిన్నయ్య పుమారుడువోడ నల్లీడు
సమద్రములో మునిగినేటికి పండ్లెండుసంవత్సరము లాయెను మునిగి
పోయినవాడు వచ్చిపట్టయిన గుండాలుకు సెలవులు యిస్తామంటూ
యన్నారు. లేనియెడల నమ్మమంటాయన్నారు—

చేరడక్కింతాలు నడినగట్టిందీ ఆబాల

నట్టేడుసమద్రాలు వడ్డకొచ్చిందీ ఆబాల

ఆయిష్టయాశ్యకులను తలచుకున్నాదీ ఆబాల

చేరడక్కింతాలు గంగనేసెనుగా ఆబాల

ముసిగిపొయినవాడు తేలివస్తాడు ఆ గాల
సమ్మత్ర సత్యాలు యికనుసమ్మత్రా దొరలంత
నాగొలసత్యాలు మీరుసమ్మత్రా దొరలంత
ఆడవారిసత్యాలు అసత్యమిరీ దొరల తా

న. అవునమ్మా సన్యాసి నీవు అగ్నిగుండములో పడితే యేమి
కలుగును నుభవించువు యీపడుచుప్రాయము అగ్నిపాలు మూల
చేస్తావు కాబట్టి—

వాట:- నీకులములో గొప్పవారినిచూచి ఓయమ్మ
నొచ్చి చూచువును పెండ్లిచేతు మా ఓయమ్మ
యీఅగ్నిలో పడనొక్క అన్యాయమేలా ఓయమ్మ
యీఅగ్నిలో పడనొక్క అన్యాయమేలా ఓయమ్మ
నీనుకొన్న పొందుకొగలదా ఓయమ్మ
పడచుప్రాయములు తీసుకో నమ్మా సన్యాసి
నీనుకొగదాలు తీసుకోరాదా ఓగొల
మీరొక్కనరజన్మ నాళ్ళకేదోదా ఓగొల
ఆడవాళ్ళ సలపులు మేముయ్యముగా ఓయమ్మ
అమాటవిన్నవించినానా సన్యాసి
తిననల్లకొక్కను మించకొపములు గొలకును
అప్పుడేమంటా సన్యవతిగొలా సన్యాసి

న. యీదొరలకు కష్టబాధలు కల్పించినట్టియిన సలపులుస్తాను లేన
ట్టియిన అపవదించు అలాగే కష్టబాధలు నన్ను పెట్టగలను కాబట్టి—

వాట:- కడుపునొప్పిలుచాల పుట్టించినాదీ ఆ గాల
కనులునొప్పిలుచాల కల్పించినాదీ ఆ గాల
దొరలునొ నానులు కష్టపడతారు అనేది
సెల్వలేక వారింక భరణికోరిననుగా అనేది
నాగోజీవంబులూ నచ్చేదనెములు అమ్మయ్య
యీకష్టబాధలు పడలేదా చుమ్మా అమ్మయ్య
దండిదాచానుమ్మా చాలదండిములు ఓయమ్మ
ప్రతికయుండగనాడు దండిముపెట్టమ్మ దొర గారు

యీవాటిసత్యాలు నమ్మమంటారు దొరలయినా
మీనల్లవారికిచాల మంత్రాలుగలవూ ఓబాల
నల్ల వారిసత్యాలు నమ్మమంటారు దొరలయినా
ఇంకేమి సత్యాలు కోరండిమీనూ దొరగారు

వ. అవునమ్మా సన్యాసి మూడు పంటలాయేను యెండిన నిమ్మచెట్టు
గలదు. ఆచెట్టు చిగురుపెట్టి కాయలు కాచి పండ్లుపండి యీనోలంట
తిన్నట్లయిన నమ్ముతాము—

పాట:- మీనల్లవారి సన్యాసులు చాలనమ్ముదుమూ ఓబాల
కొలచిమూరకభిక్షామి కొలుచిచ్చాము ఓబాల
గుండాల నెలవూలు కొరిగిచ్చేము ఓబాల
కోమ్యవృక్షము వస్త్రకేసెనుగా సన్యాసి
చారమాగంకేమి మొదటభోసెనుగా అబాల
ఆయిషుకుశ్యకులను తలచుకున్నాదీ ఆబాల
సత్యముంటి ఈచెట్టు చిగురుపెట్టాలి దైవాను

వ. చిగురుపెట్టి పువ్వులుపూసి కాయలుకాసి పండ్లు పండినావి.
ఆపండ్లు వడిసిండ వేసుకొని—

ఆపళ్లూమూ దొరలూకు పంచెపెట్టెనుగా ఆబాల
నమ్మర సత్యములు నమ్మమంటాది ఆబాల
సత్యాలు నమ్మాము నూర్చుదేశమునీ ఓబాల
చెట్టుక్రియమంత్రాలు చాలనేర్చుదురు ఓయమ్మ
యింకేమిసత్యాలు నన్నడుగుతారు దొరగారు

వ. అవునమ్మా సన్యాసి మాచిన్నయ్య కుమారుడువోడె స్నేహితు
సన. ద్రమునో ముసిగినేటికి పండ్లండుసంవత్సరము లాయెను ముసిగి
పోయినవాడు వచ్చినట్లయిన గుండాలకు నెలవులు యిస్తామంటూ
యన్నారు. లేనియెడల నమ్మమంటాయన్నారు—

చేరడక్షింతాలు వడినగట్టిందీ ఆబాల
నట్టేడుసమద్రాలు వడ్డకొచ్చిందీ ఆబాల
అవిష్టుయాశ్వరులను తలచుకున్నాదీ ఆబాల
చేరడక్షింతాలు గంగనేసెనుగా ఆబాల

ముసి పొయినవాడు తేలివసాడు ఆశాల
సమ్మర సత్యాలు యికనుసమ్మరా దొరలంగ
నాబొలసత్యాలు మీరుసమ్మరా దొరలంతా
ఆడవారిసత్యాలు అసత్యమిరీ దొరల తా

న. అవునమ్మా సన్యాసి నీవు అగ్నిగుండములో పడితే యేమి
పఖము నుభవించువు యీపడుచుప్రాయము అగ్నిపాలు మూల
చేస్తావు కాబట్టి—

వాట:- నీకులములో గొప్పవారినిచూచి ఓయమ్మ
నిన్నచ్చి మేమీవుడు పనికిచేసే మగా ఓయమ్మ
యీఅగ్నిలో పడనొక్క అన్యాయమేగా ఓయమ్మ
యీఅగ్నిలో పడనొక్క అన్యాయమేగా ఓయమ్మ
నీనున్న అగ్నిపై పొందుకొగలవా ఓయమ్మ
పడచుప్రాయములు తీసుకోనమ్మా సన్యాసి
నీనున్నగండాలు తీసుకోరాదా ఓశాల
మీరొక్కసరిజన్మ నొక్కసరిమాత్రం ఓశాల
ఆడవారే ముందు ముచ్చమీగా ఓయమ్మ
అయ్యవీ అగ్నిలో పడనొక్క సన్యాసి
తననాటికొక్కసరి మంచకొపములు గాలకును
అప్పుడేమంటా సత్యవతిగిగా సన్యాసి

న. యీదొరలకు కష్టబాధలు పట్టించినట్టియైన పరిపులుస్తాను లేన
ట్టియైన అపనిందింప అట్లాగే కష్టబాధలు నన్ను పట్టకును కాబట్టి—

వాట:- కడుపునొప్పిలుచాల పుట్టించినాదీ ఆశాల
కనులునొప్పిలుచాల కన్నించినాదీ ఆశాల
దొంగలుదొంగదానులు కట్టపడతారు అనేది
సెల్వలేక వారింగ ఫరితకొరిగెనుగా అనేది
నోగోతేవంబులూ దచ్చేదంబులు అమ్మయ్య
యీకష్టబాధలు పడలేదా అమ్మా అమ్మయ్య
దండిదొంగనమ్మా చాలదండిమీలు ఓయమ్మ
బ్రతికియుండిగనాడు దండిలుపెట్టెమ్మి దొర గారు

మాకష్టబాధలు పైబాసి తేను ఓతల్లి
 కొరినాగుండాలు కొటలిచ్చేము ఓతల్లి
 కొలచిమూరెడుభూమి కొటలిచ్చేము ఓతల్లి
 యేడుపటాళము మేమునస్తాము ఓతల్లి
 కొరిన కొవిళలు కట్టించుమమ్మా ఓయమ్మ
 కొరినాసంగ్రాము చేయింతెనమ్మా ఓయమ్మ

వ. యీలాగున మ్రొక్కేటప్పుడు కష్టములు కడతేరి ఆదొంలాన
 కూడి యేమియ్యటయిన్నంతే అవునమ్మా సన్యాసి మీ గామినికి
 మేమునచ్చి గుండాలకు వెలపులులు స్తామి పదివమ్మ చూసగా విని ఓయ
 దొరలు మీకు నోడమీదను రావమ్మను—

పాట:- తేను సమ్మ దొలమీదాను నడిచివస్తాను దొరగాన
 పటాలములతో దొరలు నమాయేరా ఆవేళ
 నోడమీదను దొరలు కెళ్ళినాతాకు ఆవేళ
 గంగమీదను నోడ నదిలకిన్నాడీ అమ్మయ్య
 నోడనడవదు ఓయమ్మా నెళ్ళలేమమ్మా ఓయమ్మ
 యోడమీదాను దేవి హస్తమెయ్యగ నా సన్యాసి
 వాయురేవుడులాగు నెళ్ళుచున్నాడగా అనోడ
 గంగమీదనుశాల నడిచికెడుకుండా ఆగాల
 దినము మిథ్యామ్న ముఖి చేసానో అదీ ఆగాల
 అరువదిదినము చేసుకున్నా గూ వారింతా
 దొరలుబేటికవచ్చి అముదురాలు సన్యాసి
 సత్యవశిష్టలాకు కనులచూచునూ ఆదొరలు
 సన్యాసిండగ నీవు ముందునచ్చేవు సన్యాసి
 యక్కడాగు వాని చేయించుకొవమ్మ సన్యాసి

వ. మీచిత్తము పక్కడిచ్చినా పంచిదంటాయున్నాది. యికదీని
 సత్యము చూపుమని—

పాట:- నల్లరాయిమీద బాగచూపెనుగా వారయిన
 కొలచి మూరడుభూమి కొటలిస్తారు వారయిన
 వూరూరు పుష్కరను తీసుకొచ్చెనుగా ఆతల్లి

కొలచి సూముడుధనము కొలుచిస్తాను వ్రుప్పర్లు

నానాలగుండాలు మీరుత్రవ్వరా వ్రుప్పర్లు

వ. వ్రుప్పర్లు వేగము తవ్వగావేసిన పిరకాసులు విరుగుచున్నవి.
పొడిచిన గుణపాలు నాటకున్నవికాబట్టి—

పాట:- గోడుగోడువ్రుప్పర్లు ఘోషపెడతారు వ్రుప్పర్లు

త్రవ్వలేమోయమ్మా మేము త్రవ్వలేము గోయమ్మ

వ. అప్పుడు సన్యాసమ్మ వారిచేతి పారతీసికొని మూడుచారల మన్ను
తీవ్వని కుంకుమబరణాలు అక్షంతాలు నోముబోరాలు బయటపడ్డాయి
యెప్పటివలె వ్రుప్పర్లు త్రవ్వచున్నారు—

పాట:- చుట్టపొంగిపోములు పారలన్నాను ఆవేళ

దేశేదేశజనులకు జాబులిస్తాను ఆవేళ

రాజకమాన్య సమూహిన రాజులొస్తారు ఆవేళ

గుండాలు చుట్టాను పాదుళ్ళువేసే ఆవేళ

యూడలు కేరాలు మెట్టించుతారు ఆవేళ

మొరపువేరాలు రాజులొస్తారు ఆవేళ

అగొలపన్యాసికి వ్యాధిచచ్చునుగా కనో

కాగితింబుకలము ఛేదబట్టెనుగా ఆగొల

వది నేవేగునజాబులు వ్రాసుయున్నానె ఆగొల

వ. అప్పుడమ్మా వది నె నీవు వేగముగా రావలయును నేను గుండాల
పాలు అప్పుసూయున్నాను. కాబట్టిమాయన్న రామన్నకు చెప్పక రావల
యునని నేనెవరినె పాపము చేయక జాబులు వ్రాచును—

పాట:- వది నె పాపమ్మాకు జాబులు ముట్టే ఆవేళ

వర్తమానముజాబులు చదువుకున్నా కే పాపమ్మ

దొడమోయినారాజ చూడండములు నానాజ

సత్యవతివార్దలును చూడబోతాను నారాజ

యొకంటకన్నీగు ఆకంటబోసే పాపమ్మ

వెళ్ళిననుచు రామన్న నెలపులామెనుగా ఆవేళ

నాలుగుబళ్ళ దొడనము తరుక్కోయమ్మ అమ్మయ్య

రెండుబళ్ళు తెంకాయకొబ్బరిలమ్మా అమ్మయ్య
 తెంకాయకొబ్బరిలు తేనెరతిపిళ్ళు అవేళ
 నగలుభూషణములు చాలబట్టిదీ అవేళ
 చీరలు రవికెలు శృంగారంకోను పాపమ్మ
 బంగారుజలతారు కండువలుబట్టి పాపమ్మ
 అగ్రహారముతాను ప్రాచీనానామో పాపమ్మ
 బంగారుపగిడాల వాళుకొవచ్చే పాపమ్మ
 పండ్లకాయమందిపుడు మోయనన్నాను పాపమ్మను
 నచ్చెసామాను కనులనాచెనుగా ఆనాల
 బంగారువాళీ కనులొచ్చినానే ఆనాల
 తేనెవడినే పాపమ్మను యెదుంగునెచ్చే సన్యాసి
 గురుపెళ్ళపాపమ్మ పోల్చలేకారోగో నుద్దలను
 యెనరినాలపుత్తె యెనరుకొడలను కోయన్న
 కావుననుచున్నా ఆనాల భర్తపైసవరికే ఆనాల
 యేడుగడియలకు మూళ్ళు లేలిందీ ఆనాల
 కొంగలించినానాకు స్వేచ్ఛకుండానే పాపమ్మ
 యేమన్ననెచ్చె గుంతెలియినా మద్దాల
 నాకన్నప్రాచీనము నీవు చూడెనమ్మా మాయమ్మ
 అప్పుడేపాపమ్మ యేమనంబునా పాపమ్మ
 నీయెర్రాతిదేహము పాపరాతిదేహము అనాల
 దండదండనమ్మా గుండదండనమ్మా పాపమ్మ
 నాకన్నకన్నానే నాప్రాణానామో మోవదినీ
 పుగునానానీస ననులించినాపు మాయమ్మ
 నీచెయ్యనెచ్చె అల్లాలపేటా పాపమ్మ
 పోతినానాపోస ననులించినాపు మాయమ్మ
 యెంతిప్రేమగనన్నా సెంచినానెమ్మ పాపమ్మ
 అన్నకామానానీ అన్నాది ఒకమాట పన్నమ్మ
 పుట్టిసంతి అన్నములు కుడవవరిచేనా మోవదినీ

పడనింటనుఖమూలు చాలపొందేను మాయమ్మ
 కన్న వాయాధనము చాలతెచ్చేను ఓయమ్మ
 కడుపుకన్న ములేక సైదాలేకా ఓయమ్మ
 బొట్టుకాటుకలేక తలనమురులేకా ఓయమ్మ
 నేను తులసిప్రతిఘోను తపసులున్నాను ఓయమ్మ
 అరగుల్లమాగంగాఘో నరములున్నాను ఓయమ్మ
 అత్తయేలూబడిలో దేగిపోయినాను ఓ
 అమాటలావించి దేమినంటాది వాపమ్మ
 నీజానదేనీకురులు జటలాయెనేమో మర్దాల
 నాభారమాకొప్పేమిమన్న బట్టిందీ మరదాల
 నాతలకొప్పే మాయత్తకు కొండచీపురులు మాయమ్మ
 నాభారానుకొప్పు మాయింటిచీపురులు మాయమ్మ
 నీపట్టుచీరేలు దేమాయినావీ మరదాల
 నాపట్టుచీరె మైజారు పేడతటాలు వాపమ్మ
 మాయత్తయేలూబడిలో దేగిపోయినాను పా
 గోటియేలికలోను నలుచామెనమ్మా నామేను
 కొన్నరేలికలు కొననాగినావీ నేటికి
 నారాజుతో కవిలేశము వెల్లిపోతాను మాయమ్మ
 యెందుచేతనీరాజు చెల్లిపోయినాడు మరదాల
 అన్నఘోషాట్లాడి పొడుచుకున్నాను. నారాజు
 చెల్లిపోతే మారుమనువులిచ్చెదము మరదాల
 మారుమనువులుమీద ముక్కువలులేవు మానదీ నే
 అన్నగుండములోను అర్జుణహతాను వాపమ్మ
 బొందిఘోషైకుంఠము బొందిపోతాను వాపమ్మ
 కట్టిఘోకవిలేశం నేనెల్లుతాను వాపమ్మ
 సనువిడిచియుగమందూ మేముండలేము మరదాల
 యీమాటమాయన్న చలించుతేను మరదాల
 నీలోనుగుండములో దూకుతారమ్మా మరదాల

నాకేమిచెప్పావు నాముద్దుబాలా మరదాల

చెప్పాతా నీచోటనీవుండవమ్మా చూపదిన

వ. తన పెనిమిటివద్దకు వెళ్ళుమంటగాను తననెనుక మర్రి ఆపన్న
యున్న చిన్నక్క- సూరస్మయ్యనువత్తున్నారని సన్యాసస్మయ్య అత్త
దాలమ్మ యేమంటూయున్నాడంట నాయోకలుపంతాలు చూచినావు
అనగాను సన్యాసమ్మ తిరిగి యేమంటూయున్నాడంట నీవునే ఆశ్రమా
నేను యిలయందు యేడుగడియలు వుంటా ఈయేడుగడియలు మించి
తరువాత నాయోకుకోట్లు ధనం మూలవచ్చుననగా అత్తగారికి సంకోప
మువచ్చి యేమంటాడంటే—

పాట:- కుల్లిపోయినాడమ్మా కుల్లిపోయినాడు కన్నకొడుకు

కుల్లి తేకుల్లేడు కునదబ్బతరుగూ నారాజ

స్వగిపోయినాడమ్మా స్వగిపోయినాడు కన్నకొడుకు

స్వగి తేనగిందీ సంపాదించమూ నారాజ

ముగ్గిపోయినాడమ్మా ముగ్గిపోయినాడు కన్నకొడుకు

ముగ్గిపోయినాడమ్మా ముగ్గిపోయినాడు కన్నకొడుకు

ముగ్గిపోయినాడమ్మా ముగ్గిపోయినాడు కన్నకొడుకు

మొలికివువానలకు నీలననీ

మిగిలివున్నవాడూ ముంకవుచునారాజ

దుర్గంధవాసనకు రేగింకలేమూ గ్రామముగో

దుర్గంధవాసనకురేగింకలేమూ గ్రామముగో నారాజ

వ. అత్త ఒకమాటాంటి కోడలు ఒకమాట అనుకొని పెనిమిటివద్దకు
వెళ్ళి న్నానముచేసి నగలు భూషణములు ఖరీదుంచి తానున్నానము
చేసి చీరెరవి కెధరించుకొని బంగారు పాతకగో పెనిమిటి కున్నుండెట్టి—

పాట:- గుండలువడ్డకీ తీసుకొస్తాదీ ఆశెల్లి

ధంకాలు నుమూలు మ్రోగుచున్నవి ఆవేళ

బాగోతుబ్రాజాలు ఆకుచున్నారవి ఆవేళ

వారకాంతలు అవును గాట్టమలపోయి ఆవేళ

గుండలువడ్డకీ పాలికాత్తగో ఆవేళ

వ. గుండములో గుగ్గులముతరుగులు చందనము తరుగులు నూని
సిద్దిలు నొయ్యిపిడతలు కొటానకోల్లును బోసినారు యేడుయోజనములు
పొడుగు జ్వాలలై కాలుచున్నవి. అట్టిసమయమందున దివిలిపట్నములో
రామన్న గుండములు కరువు ఆలకంచి యేఆలోచనా తెలియక—

పాట:- వొడ్డిరిగి నృక్షాలు గడ్డిపడినట్టూ రామన్న
ధరయందురామన్న వరిగిపోయెను గా రామన్న
గుచ్చు గుబ్బునగుండ బాదుకుంటాడు రామన్న
అగ్రహారముతాను పగుగునెలతాడు రామన్న
అన్నగుండములు కరులచూచెను గా రామన్న
అబ్బున్నచేనొక్క- అన్నికరిబాల చెల్లాల
నల్లచేనిబాల తరలయతాక్కి చెల్లాల
అన్నచేరాకాలు కనులచూచెనుగా ఆబాల
ఇకనేమిచేయను దైవమాటాది అనల్లి
పాపొచ్చెచెల్లాలను కొగలించెనుగా రామన్న
యెందుచేతనీరాజు చెల్లెనొయిరాడు చెల్లాల
అన్నికోబట్లాడి బాదుకున్నాడు మాయన్న
మారుమనువులున్ను నేవ్వగలనూ చెల్లాల
మల్లన్నజమునకు మార్చెల్లాలనపు రామన్న
నారాచాకోగుండములో నేనుదూకెదనూ రామన్న
నీకోనుగుండములో నేనుపడితాను చెల్లాల
పొన్నతగుండములో నీపుపడిరామ రామన్న
నీపుగుండానపడిరా కారనాతేమీ! రామన్న
కొనినీగర్భములో కొన్నికోజలకు రామన్న
కొమగుండుబుట్టాను వదిలెగర్భమునా రామన్న
నీబాలగుణములు నేచూడలేను చెల్లాల
దృష్టించికుంకాలు నొప్పబట్టింది ఆబాల
చెల్లులందులేమ విరక్షయేలా ఆవేళ

వ. అవురా మాయన్న నేను గుండానపడిన యేడుదినములలో
గుండముచుట్టు కొనేరు ఒకటి తులసి నుండపము ఒకటికట్టించి—

పాట:- యేడుదినములవిశ్వ తీర్థములుపెట్టూ రామన్న
యేడొక్కదినమందు నిత్యసంబ్రమురా రామన్న
సెలవొసగినానయ్యా పదరా పట్నము రామన్న
నాకేమిచెప్ప నాముద్దుబాల సన్యాసి

వ. అవురా రామన్న మానన గర్భమున కుమారుడు జన్మించును
కాబట్టి చంచన్న పేరెట్టి మన్నించుకొరా నామర్రి అప్పన్న గర్భమున
కుమార్తెనై బుట్టుచును కాట్టి—

పాట:- యప్పటి చుట్టరికము యెన్నోకొన్నా రామన్న
ఆమాట లేన్నాడు రామన్న రామన్న

వ. ఆమాట ఆలకించి తిన్న చంచుకొని రామన్న నివిలేపట్నము
నెల్లిపోయినాడు—

పాట:- గుండాను దూకుటకు వేళొయ్యెచుగా అన్యాయ్య
గుండాలు చూచుటకు ఎవరే వచ్చేనూ ఆవేళ
అన్నకరిపెన్నమూ అయ్య రావేదు పన్నెప్ప
ఆధర్మదేవుని బాల తెలచిందీ ఆనాడు
సత్యవోగుండిముగ చూచునాదీ పన్నెప్ప
కొడుకు అప్పన్నను కూడ పన్నెప్ప పన్నెప్ప
సత్యవోబాల కనుల జూచెనుగా అబాల
వచ్చేవు పన్నెప్ప కొక పన్నెప్పవా పన్నెప్ప
నాముండాకోకలు నీవు పన్నెప్పనానా పన్నెప్ప
నీ అన్న కారదీననూ అన్న లేడని పన్నెప్ప
ఆనాడు దీననూ యీవాడిస్తాను పన్నెప్ప
నేను గుండాన పడిన యేడు గడియలకు పన్నెప్ప
నీరెందునేత్రాని తపసుకావలెను పన్నెప్ప
అప్పుడే పన్నెప్ప పరుగ పుట్టెదీ పన్నెప్ప
రావయ్య నాకన్న కుమార్తా నీవు అప్పన్న
అప్పుడే పన్నెప్ప అంట డొకమాట అప్పన్న

నాచూసు నీకేల తిరిగిరానమ్మ మాయమ్మ
అప్పుడూ అప్పున్నకు యెత్తుకున్నాది ఆబాల
నాబాలకమ్మకా అప్పున్నా వినుచూ అప్పున్న
యెసిమి దొంతులు మీరు వేసుకబ్రదకర్రాకమ్మాడ
అన్నిగుండాలాకు అర్చనాలనురా అప్పున్న
నలచలూ అప్పుకు గోలపెడతాడు అప్పున్న
నది నోనో మానదిన రాణి పాపమ్మా
నీమర్తి అప్పున్నకు పెంచుకోవమ్మ పాపమ్మ
నన్ను పెంచిలొగు నీవు పెంచుకోమ్మి పాపమ్మ

న. నదిన పాపమ్మ చేసను అప్పున్నకు అందియిచ్చినాది. అంతలో
అత్తదాలమ్మ యింతకాలము గోలనాను చావు బాడకపోయిన యేలడం
మొందుకనివచ్చి నీలచిన —

పాట:- అన్నికరిదాలమ్మను కనులచూచెనుగా ఆబాల
నచ్చినానత్తిచూ నీకుండామమ్మా దాలమ్మ
గోలనానత్తిచూ గొంతునుగనుమా దాలమ్మ
నుగులాదంపీకా మాన్యామేలరా దాలమ్మ
ఓరన్న కోర్పుయింక శోవా దాలమ్మ
మానజీపుకఘటద్దరను యంతా కేసినివా దాలమ్మ
కనుగుండానపడినొక్క గోడుగడియలకు దాలమ్మ
పెండక్కొలవును అన్నికరికిరే దాలమ్మ
పెక్కునానీనె త్తి పాపపోతానీ దాలమ్మ
శాస్త్రతంబగయికను నిర్దిలవత్తా దాలమ్మ

న. బావాకు రామయ్య నచ్చియున్నాడు ఓయిబావా నీసమిత్యాన
గదా నారాజు పొడుచుక చెల్లిపోయినాను మానంతు యివ్వక కాబట్టి—

పాట:- బాగాలుయెత్తూక బాగవర్తియిలయందు
యిస్తేను శాస్త్రాలు యికితప్పవయ్యా యిక్కనె
నీపడుచుప్రాయము శుష్కిపోతానీ యిలయందు

వుట్టిగట్టిగనీవు యగములెంచరా యిలయందు
 కుండబట్టిగనీవు అడిగితినవయ్యా యికవయిన
 అప్పటికినీశిరసు పేలిపోతాదీ యీహమునో
 తనబావరామయ్య వెళ్ళిపోయినాడు దేశాలు
 యిద్దరూమరదళ్ళను కనుచూచిందీ సన్యాసి
 ఓఅక్కమ్మ నరసమ్మ యిద్దరుమరదళ్ళు మీరయిన
 అనత్యముజెప్పి దేలించినారు మీరయిన
 కులము మొగుళ్ళకూడోయి నీకోదప్పుడు గో మీరయిన
 మంగళ్ళుచాకళ్ళి మొగుల్దొంగనీ మీకయినా
 అప్పుడే వారిదళ్ళు వెళ్ళిపోతారు వారియిన
 పెద్దక్క సుబ్బమ్మ వచ్చినావమ్మా సుబ్బమ్మ
 పూసెట్టి పలికలు పోలించినావు ఓయమ్మ
 నేను గుండవ పడనొక్క మూడు గడియకు అక్కయ్య
 నీకన్న వాంట్రి చదుకుందువుగా నీనైన
 నీవది నా మరదళ్ళు నీన్నేలగలన నీకైన
 వేసినె జగమందు తిగిగోతావు నీనైన
 దండాసిగారకులు మొగులు అవుతాను నీకైన
 చిన్నక్క సూరిమ్మను చేపిలిచిం ఆగల
 వస్త్రోప్పన్నాను చేపిలిచిం ఆగల
 యిద్దరూ సోపుకున్నావేనీ ముల్లారు వాస్త్రోపు
 తొనవినే వాపమ్మను పిలిచిందీ ఆగల

వ. అవునమ్మా సూరిమ్మ నీగొంతును అడిచిన్నవారు జన్మించినా
 సన్యాసమ్మ చేపట్టి వస్త్రోపుమూ మూమ్మా అవునమ్మా వాపమ్మ
 నీగర్భము మొగచిన్నావా జన్మించును కాబట్టి—
 పాట:- చేపన్న చేపట్టి పొన్నించి పురుషా వాపమ్మ
 యీనాటి సుబ్బక్కం మళ్ళీ పుట్టి నా మీరైన
 మాకెన్న జగ్జనా కొడలునమ్మా వాపమ్మ

యీ నాడు ప్రేమ ఆనాడు తీరునుగా పా
కొడల! యేలికలు యాలవద్దమ్మా పాపమ్మ
గుండాములోనుంచి మైజా విసరెదను పాపమ్మ
పట్టుకొని మైజారు పూజచేయవమ్మా పా
వరిదోయి నామరిది బుద్ధిమంతుడా నామరిది
ఆపసుపుకుంకాలు అందియ్యగలనూ నామరిది
పూజాలు చెసుకో పసుపుకుంకాలు నా
కొటికీమందిరము కొనసాగవయ్య నా
చల్లగా యిలయందు వర్దిల్లరయ్యా మీర మన
తనరాజకట్టికే నందనము చేసె ఆగాల
పుష్పాలు సేనూలు గుండములోకట్ట ఆగాల
అంగుళ్యో గొరలంత నీమీనంగుళ్య వాస్తవ
అపుష్పమ్మ సత్సావతి మాటాకట్టి కలమా ఓయమ్మ
చచ్చి గా నీరాజు లేచి కూర్చోనీ యీవేళ
మూడు మాటలు నాలో ముచ్చటించివే నీరాజు
నీగౌలసశ్యములు పుము నమ్మెదమూ ఓయమ్మ
ఆధర్మ దేవతుని తలచుకున్నది ఆగాల
పసుపుకుంకాలయిన నొప్ప పెంట్టింన ఆగాల

న. అంతలో చెంచన్న లేచి కూర్చోనీ మూడుమాటలు దొర
లలో ఏలాగున ముచ్చటించుతాడంటే

పాట:- సలూము దొరగారు నామనలము నామనలము
కన్యపడుచుకో నేను కనిలేళే మోలకల నా
అన్న దేమునికో వర్దిల్లగలమని నా
మూడుమాటలుచెప్పి జీవ మిడిచెనుగా
నొప్ప కుంకుమగొట్టి నుడిచినేసిందీ ఆగాల
తనరాజవద్దాకు తాను వెళ్ళింద ఆగాల
తనరాజును జోలపాటలు పాడే ఆగాల

పుయ్యలుపాట.

చల్లాని చేతులతోను పుయ్యలుసేరుబట్టి పుయ్యలు మా
చెంచన్న రాజునకును పుయ్యలు

సయ్యలు సేరులు బట్టి పూపజొచ్చెను గాల పుయ్యలా మా
చెంచన్న రాజునకును పుయ్యలు

యటునుంచి పూపితే రాజు యింద్రుడు సాయము రాజు బంగా
రుపుయ్యలున భద్రులుగాను నీవు పన్నులిచ్చనోయి పద్మనాబుడేగా
ఆపుయ్యలు మాచెంచన్న రాజునకును పుయ్యలు

యటునుంచి పూపితే రాజుచంద్రుడు సాయము రాజుచంద్రకాంత
కళలుతోను చెలిగిపోతాము రాజువు॥ మాచెంచన్న

వ. యాలాగున ఆగాల పాటలు చాలించి పెద్దలకు నందనములుపెట్టి
చిన్నలకు కడుమన్నగావించి సెలవనగా దొరకాగు సెలవొసగినాగు.

పాట:- దండమే మాననినే సెలవియ్యవమ్మా పా

వలనలాశోకించే నది పాపమ్మ పా

నీగాలగుండములు నేమాడలేనే మరదాల

కోరినేదూకంగా శోకంబునలదూ ఓయమ్మ

వ. గుండాలుచచ్చ పైసా మూలు అర్థణా మూలు అణా అణామూలు
జేడ జేడ మూలు పాపం యిట్టి మోక్షగుగా ధరకట్టించినాది.

పాట:- అటదానరివండు ఆడుచున్నాను వారయన

రాజు రాజుత్రీలు మోగుచున్నవి ఆవేళ

వారకాంతాంతనాట్యములునల్పి ఆ

అటగంగి రెడ్లు ఆడుచున్నాయి ఆ

దేవేంద్రుడైభోగమై తేజరిల్లే ఆ

అయిష్టము శక్తులను తలచుకున్నాది ఆ

కవిలేశకనతల్లి తలచుకున్నదిగా స

త్రోక్కినాభూదేవీ తోడుగావమ్మా ఓయమ్మ

కురినాసూర్యునికి దండమన్నాది ఆ

గుండానాపనుపు కుంక మేస్తారు జనులంతా
 చూచినాజనులంతా చూస్తున్నారూ ఆ
 సెలవన్న వదినవనుచు కుప్పించినాది ఆ
 పులికించిగుండాన దుమికినాది ఆ
 అప్పుడేదొరలంతా హరిహరీ అనిరీ వారంతా
 చూచినాజనులంతా సోకార్లులాయే ఆవేళ
 మైజారుచెంగూలే అందిచ్చినాదీ ఆబాల
 తనవది నెపామ్మపలందుకున్నాది ఆవేళ
 పశుపుకుంకాలయిన అందిచ్చినాది ఆబాల
 తనమర్ది అప్పన్న అందుకున్నాడు ఆవేళ
 యేడుకుడియలుతాను మాటలాడిందీ ఆ
 మాటలాడి ఆబాల మాయమైనాదీ ఆబాల
 కట్టికోక్కలులేళా యేగిపోయిందీ ఆ
 బొందికోనేకుంతముచెందుచున్నాదీ ఆ
 అగ్ని గుండములోన అర్పణమైనాదీ ఆబా
 శూర్యరాజ్యములోన కీర్తిపడ్డాది ఆ
 పడమటరాజ్యములో ప్రళయమయినాదీ ఆ
 యిద్దరూనతీపురుషులు యేగిపోయినారు వారయిన

వ. సన్యాసమ్మ గుండానవడిన యేడుగంటలకు యేమిజరుగుతూ
 యున్నదంటే

పాట:- అన్ని కారిదాలమ్మ యాలాగున్నాదీ దా
 పక్కనాదాలమ్మ శిరసుపేలిందీ దాలమ్మ
 పాపిష్టిదాలమ్మ జీవమిడిసింది ఆవేళ

వ. తనఖావ రామయ్యకు కుష్టుగోగమువలన దేశాంతరములు
 బట్టికడకు—

పాట:- అన్ని కారిరామయ్య అయిపోయినాడు రామయ్య

వ. ఆక్కమ్మనరసమ్మ యిద్దరు మరదళ్ళకు చాకళ్ళకు భార్యాలు
అయిపోయినారే పెద్దక్క సుబ్బమ్మ వేశ్యకారి అయిపోయి బారికి
దండదాసులకు భార్య అయినది సన్యాసమ్మగుండన పడినయేడు
గడియలకు

పాట:- అన్ని కారిపిన్నమ్మా అదిహూరిపోను పిన్నమ్మ
వాపిపిన్నమ్మా అదిపాడుగాను పిన్నమ్మ
తనరెండునేత్రాలు తపసులైనావీ ఆవేశ
యాలాగుయేలికలు యేగిపోయినాను అమ్మయ్య

వ. సన్యాసమ్మ గుండములో పడినది నములకు తన బిడ్డ రానున్న
వచ్చి గుండము చల్లారపించిన వెనుక గేమిలగుతాది అంటి—

పాట:- యిద్దరూసరిపురుషులు మూలగొన్నాను వారియిన
బంగారుప్రతిమలై పుట్టివస్తాను వారి అన
పడినరూపములంగో పుట్టివస్తాను వారియిన
విఘ్నములులాగాన నెలసినస్తాను వారియిన
నూరువేలవరహాలు శిచ్చించినాడు రామన్న
కోవిలములక్కాడ కట్టించినాడు రామన్న
కోనేరువొక్కాటి త్రవ్వించినాడు రామన్న
తులసిమండపములు రెండుకట్టించే వారయిన
దొరలంతకాది కోవిలముకట్టించే వారయిన
అందున్న దొరలంత యాకాస్త్రులంగో ఆవేశ
వూసెట్టిసంబ్రాలు చేస్తున్నాను వారయిన
పదిహేనుదినములు మాకసంబ్రాలు అక్కడను
సంబ్రాలుచాలించి మరుదినమందు వారియిన
మత్స్యలు బందారు దొరలేనాను వారయిన
దివివిట్టామయినా తెల్లిపోయెనుగా వారియిన

అగ్రహారమయినా వెళ్ళిపోయేనుగా వారయిన
యాలాగున్నాళ్లు దినములెల్లగను వారయిన

వ. గురిపెల్ల పాపమృకు మగశిశువు జన్మించగా చెంచన్న పేరెట్టి
సకలశృంగారముగా పెంచుతూవున్నారు. ఈకొండ 'మరికొన్ని దినములు
పోగా మరిది అప్పన్నగర్భమున ఆడబిడ్డకల్గినాది. ఆడబాల జన్మించగా
సన్యాసమృపేరెట్టి మన్నించిపిలచి ముద్దుమీదను పెంచుతున్నారు. వీరు
వారు యాకసంబుగా కూడుకొని—

పాట:- యప్పటిచుట్టరికము యెత్తుకుంటారు వారయిన
పుభయులుయిద్దారు యాకంబుకూడి వారయిన
బాలునియిద్దరిక పెండ్లిచేస్తారు వారయిన,
ఆకాశమారేలు పందిళ్లు వేసే వారయిన
భూదేవిపట్టంచు పీనెలుగేసే వారయిన
యేమదినములువారు పెండ్లిచేసిరిగా వారయిన
సకలశృంగారముగా సోభనముజరిసే వారయిన
యాలాగు పెళ్ళిళ్ళు అయినతరువాత అన్మయ్య
సకలశృంగారముగా పెరుగుచున్నారు వారయిన
మునుపటిప్రేమాలు తీర్చుకుంటాది పాపమృ
మగదలని ప్రేమాలు తీర్చుకుంటాది పాపమృ
సత్యవతిని బాలాను తీర్చుకుంటాది పాపమృ
సంకోషముగవారు పెరుగుచున్నారు బాలుని
అగ్నిగుండములోన అర్పణమయ్యెనుగా అబాల
తూర్పురాజ్యములోన కీర్తి జెందెనుగా సన్యాసి
పడమటారాజ్యముగా ప్రళయమానెనుగా సన్యాసి
భక్తితో యాకథ విన్నవారికిని ఓయమ్మ
యీపుణ్యచరిత్ర చదివినవారికిని ఓయమ్మ
శ్రద్ధతో యాకథ విన్నవారికిని ఓయమ్మ
కలుగుభాగ్యములు తొలగుదోషములు ఓయమ్మ

పాడివాసితినయ్య సజ్జనో తములు మీరయిన
 తప్పులొచ్చినకాడి మోహగాదిద్ది మీరయిన
 చక్కగాచదువూడి పుణ్యాత్ములయిన మీరయిన
 చదివినావారికిని విన్నవారికిని ఓయమ్మ
 కలుగూను భాగ్యములు కలుగూను శిరులు ఓబాల
 పుత్ర పౌత్రులతోటి వర్ధిల్లుచుండు ఓబాల

నమ స్తే నమ స్తే నమః

సంపూర్ణము.

త్వరతో - ఏర్పడబోయే ఆంధ్రరాష్ట్రం, భారతం
సమాఖ్యకు మకుటాయమానమై ప్రకాశింపవలెనంటే,

ఆంధ్రుని-ప్రతిభాతిశయం ప్రజ్వలిరము కావలెనన్నా

ఆంధ్ర విజ్ఞాన కళాస్రవంతి దళదిశల, కీర్తిచంద్రికలు
వెదజల్లాలన్నా.

హిందీ భాష న భ్యసించాలే

కొలది వారములలో - హిందీ నేర్చుకొనే
నూతన పద్ధతిలో - గ్రంథాలు వ్రాయించి
పబ్లిష్ జేసియున్నాము.

రాజా హిందీ తెలుగు బాషాబోధిని
హిందీ లిపి లేకుండా మాట్లాడుట నేర్చుకొనుటకు 1-0-0

రాజా హిందీ తెలుగు స్వబోధిని
హిందీ లిపితో వ్యాకరణాది విషయాలతో మీయంతట
మీరు నేర్చుకొనుటకు 1-0-0

రాజా హిందీ తెలుగు బాలశిక్ష
హిందీ ప్రాథమిక పరిజ్ఞానమున కుపయుక్తము 0-4-0

రాజా హిందీ తెలుగు కోష్
15వేల పదసముదాయముతో-ముచ్చటగాల్చే గెటప్ 4-0-0

దొ ర కు చో టు :

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్సు,

సంస్కృతాధి యోధిసో, (స్థాపికం 1899) రాజమండ్రి.

మూల్యం త ప్ర ముఖ్యములు

ప్రతి ప్రకరణం

వికలాంధులకు, పిల్లలకు, బాలికలకు, నానాభాషాభివృద్ధి పరిమితిని పెంచుటకు, మిగతా విశేషముగలవారికి, మూలభాగములు కలిసి యున్న ఈ పుస్తకమునందు శావన మంగళవారంకథ, నరసింహస్వామి కథ, దంపతులతోమూలం కథ, పోలిస్వర్గంకథ, మాఘపులవారంకథ, భాగ్యశ్రీ వారాలకథ, అట్లకది నోముకథ మొదలుగు 96 కథలు యందు పొందుపర్చబడెను. ఇట్టి ప్రంథము ప్రతిముద్రుట నందుట సాభాగ్యమన్న వింతలేను. మంచిపేపరు చక్కని అచ్చుతో ముద్రించి ఆంధ్రలోకానికి సున్నాం ఇట్టి అదను దాగవిమనక మెటనే ఒక కాపీ తెప్పించుకొనుట.

మూల్యం 1 రూపాయి.

మహా పరివ్రతల కథలు

భారతి రక్షిగర్భమం దుద్భవించిన, అనసూయా, పీత, పావిత్రీ, చంద్రమతి, దమయంతి, అశుంధతి, నలినీ, నరస, శృంగీరి, జయప్రద, చాచమతి, సురభి, సుమతి మొదలగు 18 కథలు భాగ్యశ్రీ ముద్రుట ప్రచురించిన సుఖ భాగ్య ప్రకృతులును సుఖవైభవ కైఫియత్ ప్రాప్తికరము.

మూల్యం 1 రూపాయి.

కుకనస్తతి కథలు

గూఢకుకన పతి వీరి, శృంగారకథలు. మన పౌరాణికగాథల నలే భగవద్భాగవతమున నానీతుహిమాచలమున దిగ్భామన పతిధ్వనించుచున్నది. గాంభీర్యమైన కటకలతో, హృదయమృదువైన భావాలతో రమ్యమైన కథలతో ప్రాథమికము.

మూల్యం 1 రూపాయి.

కావ్యములను అందే సన్ను, రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీ కార్తీకాంబాదైవము

మైరావణ చరిత్రము వచనకావ్యము

శ్రీ కర్ణాటకాదేవ విస్తరణ శతయోజన మాయతమ్ ।
 ప్రాచీనాంబాదైవము లంకాలోకవప్తపాతక వేదీకమ్
 శ్రీకృష్ణ కలహితంబైనదండకాంబాదైవము ।
 భాగవద్గీతా వచనము లంకాదేవ రక్షితమ్

స. ఇట్టిలంకావట్టుగమరకు పారాళ లంకేశ్వరుండైన సరావణుండు
 వజ్రవైడూర్య నీలగోమథిక పుష్కరాగమరకల మూర్తియై యీ
 ప్రహరణియలచే పెలురగుచుండు దివ్యసింహాసనమందు సూక్ష్మరీతి
 పారాళ లంకలోనున్న తనన్నీహతుడైన మైరావణుని తనమనస్సున
 తటంచగా నామైరావణుండు వ్రత్యక్షముగా యెదుటనిలిచియున్నందున
 జూచి ఓయి మైరావణా యిప్పుడు నాకు సంభవించియున్న కష్టమును
 వింటివా ? రామలక్ష్మణులను రాచకొమారులునచ్చి నాచేల్చెయ్య
 తూర్పుదాని ముక్కుచేత్రముగోసి వంపగా నదిచూచి నేను రోషవడి
 మోరీచునితో నూడి పోయి మూడుదేని యారాముని భార్యయైన
 సీతనుచెచ్చి లంకలోనుంచితని అటవర్చార వారా మోరీచునిచేరి
 రోతిగుంపులగుచ్చుకొనివచ్చి నముద్రామూసకు వారధిగట్టి లంకాపుర
 మునకు అగ్రేగించి ప్రహరణియంతులు బంధుజనంబులు దాయా
 దులకు పెలుకలయకు లక్షకొమార్కకు చ్చరిసిరి. అతిగాయ మహాశాప
 విధానాక్ష ప్రకరణమునకాక్ష మహాశర మహాపార్వసంభవసంభవ
 యంత్రచక్రము నెంచుకొని పాదును పోతులెద్ద మూలబలమంతయు నిద్ర
 లంకలోని విధియెరుకునామ విగ్రహానితో గలియుటచేర పంతుల
 నేను నీయెదుట భూమిలోనున్న మైరావణుని వనకవిధమున
 తనమునునాచే మోటుమునకు మోరచి భద్రవడి

[illegible]

[illegible]

అర్జునమును మైరావణుడు సమీక్షించి యోధాత్వము లెరిగినప్పుడు
 యోధాత్వములన్నియు నేదిభముగానే వున్న గొనిపోవనున్నాడని నిశ్చయించి
 దేవీనియొక్కందున నేతెప్పకకర్తవ్యము కాగ్రతనానుభవమును మాను
 నేసి రామలక్ష్మణులను పెట్టెను చాకాళలంకకుంగొనిపోయి కాలికా
 నేదినుడిలోనుండి బీగముతగిలించి ముద్రవేసి తనముంటికివచ్చి తన
 భార్యయున్న యంతఃపురము వ్రేవేసింది భార్యనుజూచి యోమాతంగి
 నీవు భయపడి నన్నుతోవద్దని చెప్పితివిగదా నేను రామలక్ష్మణులను
 నునాయానముగ నెత్తికొనివచ్చి కాలికాదేవి గుడిలో నుంచెయ్యన్నా
 వనగా ఇమాటవిని మాతంగి దిగులాండి గడగడవఁజొని వారివలనమీ
 కేము యువద్రవము వచ్చినదియేల యింతటిపాహసకృత్యమునరించితివి
 రేపుడయమున మిమ్ముల వారు కాలికాదేవి బలి యిత్తురు ఇందుకు
 గంకఁజులు లేదనిచెప్పి వ్యసనపథుమండెను

అక్కడ విభీషణుడు గస్త్రుతిరుగ చూపచ్చిన హనుమంతునిజూచి
 హెచ్చరింపగా నాంజనేయూడదిదలిసి వోయివిభీషణానివివ్రమువచ్చి
 ముచ్చటించిపోతివిగదా మరలనింతత్వరితము నేలవచ్చితివనగ వప్పుడు
 విభీషణుడు మైరావణుడవచ్చి మోసపుచ్చి రామలక్ష్మణుల నెత్తికొ
 న్నిపోయియందు ననియూహించి యతిత్వరితముగా లోపలికివెళ్ళిచూడ
 గా వచట రామలక్ష్మణులుగమపించరై కౌత్యవనతడు గుండెఱుపుల్లు
 మన మూర్ఖులి కొంకిసేపటిలేచి యందుకంత ధైర్యముచెచ్చుకొని
 నీదన సుగ్రీవాదివనచరులజూచి యోన్నేహిత్తులారా మనముమాన
 భోతిమి మాయాపయై మైరావణుడు వలచనచేసి రామలక్ష్మణుల
 తెచ్చుకొనిపోయెనని దీక్షించై పలుకగావిసి పనచరులందరు ఘోరమని
 యెట్టిది అప్పుడావిభీషణుడు భీతిచేరినిమియుండోచక రామరామ
 యనిపడ సుగ్రీవులను చాలబనితుండును అంగదులను లోనగు
 జానకవిరులందరు ముఱితులై సందరపడి తనను ముఱితులేమిదిగన
 నానృతిచెయ్యదో యిచ్చియావతిండు యడుగగా వారి కవ్వభీషణు
 న్నిచ్చితి

అప్పుడు భీషణుడొకటిమిదలవలవనమీ భార్యయొక్కబయినోత

1. ఇప్పుడును మహాబలరావుగారియను మహాబలరావు
గారియను నీకావేదిక పెనుకు బలవంతమునకులై ననుకూలముగా
వ్రాసినది. అప్పుడు మహాబలరావుగారు నతనిదేహమును గ్రహించి
తనకులో ఒకచోట్టువారి ననుకూలములోనెను. దానికొకమిశ్రము
యొంగగా వది గర్భమువలించె. దానివలన నేనుజనియించితి నాపేరు
మిశ్రమువలలందు. నాతండ్రిపేరు హనుమంతుడనినదిని యాంజనేయు
జాత్యుడని కొమారుని నాలింగముచేసికొని నేను హనుమంతుడను
రామలక్ష్మణులను మైరావణుండిచ్చటికిరెచ్చివండున నేనాస్వాములను
పెనుకు వచ్చినాననిచెప్పగానే హనుమంతునియూటలు మిశ్రమువల
లందు వచ్చిచాలక మించిది యిప్పుడునీరూపమునుజూపునునియెడుగగా
నాతడు నానిజరూపమునుజూపెన చూడుమని పూర్వములంకామార్గ
మునపాత్రవేళ ధరించినస్వరూపమునుజూపగా మిశ్రమువలలందు, తాను
విధేయుండై తండ్రికి వ్రేదక్షిణ నమస్కారములుచేసి మాతము
క్షమింపవలయునని యేకవిధముల ప్రోత్సహించెప్రార్థింపగాహరించి
కుమారునిదివించి ముద్దుపెట్టుకొని నేను రామ కార్యార్థమైనవచ్చితిని.
యాలయలోనున్న మిశ్రములన్నియు నాకు దెలియజెప్పనునది విని
మిశ్రమువలలందుదిధర్మముగాదు. అతనియన్నంబుదిని యతనిమిశ్రము
వెప్పుట యాత్మంబుగాదు అయినను నీవు నాకుతండ్రివి. యింతియేగాక
రామకార్యార్థమై వచ్చినాత్రగదా నుంచిదిసికొకయోపాయముజెప్పెద
నినును. యాద్యారము దాటిపోగా నావలనొక తామకకొలనున్నది
దానిపక్కనొక ద్వారముగలదు. ఆద్వారమువండు తులారంభములో
వారలది పోయినయెడల వచ్చుట వలబనిగోల్లరక్కనున నిండి
యెన్నడు వారిని దాటిపోగా లంకాపురీ ధ్వజస్తంభము గాన్పించు
వక్కడ కొండైగోల్లరాక్షసులున్నాడు. వారిని గడిదిపోయిన పిమ్మట
కాళికాదేవియొక్కనుడియొక్కది. నీవాప్రదేనమునకు వెళ్ళివచ్చుముక
అప్పుడున్నది దెలియకచ్చుట పొమ్మనిన నుంచినది హనుమంతు
నియ మిశ్రమువలలందున్న ద్వారములోనికి కొంతదూరము వేగా
వెళ్ళి వేళ కామరకొలనునెను. దానిలో పెనుగడియలమారము

అక్షరములు

కొలువొచ్చుచుండగా నచ్చటి మొరటున కొంతమంది
 దుర్బంధమునకు రావడకు సానుభూతి వహించుచున్న కాలమున
 కయ్యదితర బలియచ్చుటకు యుదకనిమిత్తమై యొక బంగారు బియ్యము
 గాని తామరకలకు చేరి కొర కొరముచందా యా మొరటున
 మూడులో నందున దొంగిలియించి పరితపించుచుండ నదిని కయ్యది
 నేయుండు నంతోపించి దుర్బంధిలో నవునువిహితముచేసి తానువచ్చిన
 కార్యముంతయు దెలియజెప్పి యామె మరచించి కాలికాదేవియొక్క
 తాత్రుజాపుమనియెడిగి యామెకు దైర్యంబుజెప్పి తానుచిన్నకప్పురొక
 మునుచాల్చి యాదుర్బంధిచేతనున్న కలకేదకములోనల వ్రేవేళివగా
 నవుదాదుర్బంధి తాదెచ్చిన కలకమున నుదకము నిండించుకొని తుల
 రంధ్రములో జొరబడగా నాతులారంధ్రము విరిగిపడెను. అప్పుడు
 దుర్బంధి యుదకకలకమును నావలబడవేమగా నచ్చట వాసముచేయు
 చున్న నలువదికోట్లరక్కసులు దుర్బంధిని బట్టుకొని దొంగతనముగా
 నెవ్వరినిదెచ్చితివనగానంతలోకపుగానున్న యాంజనేయంబు బ్రహ్మాం
 డరూపముతో బయలుదేరి యారక్కసులందరిని నిమిషమూతమునబరి
 మోర్చి యంతట దుర్బంధిని వెంటబెట్టుకొని స్వజ స్తంభముయొద్దకురాగా
 నంజున్న తొంబైకోట్లరాక్షసులు తిరుగుబాటు యెదిరింపగా వారల
 నందరిని నరకుపాలంబునజాట్టి నేలంబడగొట్టి రాక్షసులునందరినిజంపి
 బంగారుగోపురంబులు ముత్యాలచౌరట్లును రత్నములుమగు స్తంభము
 లునుగలిగి దేవీస్థమానమై వెలుంగుచున్న కాలికాయమునకుంబోయి
 యాగుడిలోనుండు కాలికాదేవినిదర్శనముచేసి అనేకవిధస్తోత్రములచేత
 నమ్మిచారిని వేదగానాదేనియాంజనేయనిశ్చితకృతమి ట్లురామకార్య
 భురంధరా శ్రీరామసాన్నిత్రులిద్దరు మూడుపాడిచేత నీపెట్టెలో బ్రహ్మ
 లింతియొన్నార చూచుచుచూపనంతలో నక్కడనుండునట్టి ఇరువది
 కోట్లరక్కసులును దిరుగబడి యుద్ధమునకు తారవీరి. వారలముఖ
 మునూత్రమున కాలికాదేవికి బలియచ్చి యొక శ్రీపురసుందరము
 కాలికాదేవి యతిగానకు రాక్షసులనందరిని బలియచ్చితి యెదిరింప
 నీ రాక్షసుల బలియచ్చుటకర్తయున్నానని స్తోత్రముచేసి

పాతకములను వదిలి మహారాష్ట్రమును విడిచి బ్రాహ్మణములను రాజ్యమున
 నుంచుచుండిరి. ఇట్లు సైన్యమును పారలవంధవపక్షమున నుంచుకొని
 మహారాష్ట్రమును వదిలి యచటనున్న అనువదినోట్లరాక్షసుల హత్యలు చేసి
 కొనిపోయి మండియంతయును మైరావణుండుచారులవలన నెరిగి
 యాగ్రహించి ప్రచండమెనోషముతో యనమంక్రమము ప్రధానులను
 చూచి వోయి మేఘవల్లభా వోయి ఘటికా వోయి సుచర్మికా వోయి
 బ్రేకవముఖా దివ్య వలుపురువెల్లి యాగోతిన బట్టుకరంధనిన వారా
 తూటనిది యాగోతిననుగా నంతమాత్రంబిదిగో వట్టితెచ్చెననుచి
 చెప్పి మేఘనాథుడు నాలుగుగోట్లరాక్షసులతోడను ఘటికంజానుగోట్ల
 రాక్షసులతోడను సుచర్మికుండు నాలుగుగోట్లరాక్షసులతోడను బయ
 లుదేరి భేరిచ్చుదంగాదివాద్యములతోడను రథగజతారగజవాదులతో
 డను చిరుతపులులు ముండ్లవండులు నక్కలుపాములు తేన్మయిటువది
 తిహారణంతువులు వాహనంబులుగాగలిగి మేఘంబులతో చిత్రించి
 త్రిదేహంబులతో భేరిచ్చుదంగంబులతో భయంకరముగ పెడబాబ్బ
 లతో గోతినబట్టి కట్టుడుకొట్టుడు అనుచు బయలుదేరినచిన్నరాక్షసుల
 నాంజనేయుండుచూచి కాళికాదేవిని ఓకలి అనేకబలములు వచ్చుచు
 న్నది రానులక్ష్యులను భద్రముగా గాపాడుము మైరావణుండు
 మాంతుడేసి రానుసానుకుల గొని పోవును అట్లువాడు . వారలగొని
 బోయినది నేను నీప్రాణములు వుచ్చుకొందును. భద్రమునిచెప్పి యా
 దుర్గంబి నక్కడనేయించి కాను యద్ధాభిముఖుండై బయలుపెడలి
 పేలున సింహవాదమునేయగానాపాతాళంకంజంతయు నల్లకల్లోలమై
 గడగడవణిపొగెను. పిమ్మట రాక్షసులు గజాచక్రానితో మరలిండి
 తాలవచ్చు త్రిశూలములు మొదలైన యాయుధములతో హుంతుండుని
 చేతుగా నతండునుతో నొకత్రిశూలము నొడిపివట్టుకొని నేతతో
 తొప్పి శూలంబుతో నొక్కొక్కపొటునకు నీహూరుమున్నూ ను రాక్ష
 సులతోడనుచు యేనుగ్గులు న్దుండులువవాకులను గొట్టిబ్రహ్మాగ్నిము
 క్తానమున గొండలశ్మాలంబుతో జట్టి నేలంబడగొట్టును. ముగియ
 న్ను నీమృత్యురంబుట్టి నేలకుదానును నీ ప్రాణమునచ్చి కృతము

అంశములు

ఓ అర్థి నీయముగ) హారలుకలన కనేక పాత్రలు వేసి
 వదిలిన బుర్రుచివచ్చితి గాన నా రాక్షసుల శిక్షను నాచేయి
 ముఖగా నాచేయి యెవ్వంతునందఱును రాక్షసు యలకను
 కాళ్ళువిరిగియు కడుములు తెగియు చేతులువిరిగియు నిర్రెలువలను
 కాఠింపబడుచున్న హతశేషులగు రాత్రించరులుతామువచ్చితి భాసి
 బట్టి పెళ్ళి పాతాళలంకేశ్వరునిజూచి యో మైరావణా నీవువంశిక
 మంతుల ప్రభానులు చేతురంగబలంబులు సంతము నాకొచ్చితి
 హతంబయ్యెనని చెప్ప నవ్వడా మైరావణుండు మండిపడిలేచి కనుక్కు
 జేసి తానేయుద్ధమునకు బయలుదేరుటకు యత్నించి తన సారథిని
 జూచి రథముకొంగారింది తెమ్మనగా సరదు వేయిగుఱ్ఱంబులగట్టి లక్ష్మ
 గంటలచే మోయుచున్న రథ మూడు త్రంబుచేసిలేగా నవ్వడు మై
 రావణుండు తనప్రియురాలైన మాతంగినిజూచి యిట్లనియె.

ఓసి ప్రియురాలా నేనుపోయి రామలక్ష్మణులను కోరితిని
 కాళికాదేవి బలియచ్చివచ్చెదననిపలికిన మారంగినిని యో పాద
 నాధా నీకు దైవశతి యాలాగున్నదికాజోలు యిట్లుండగా నామాట
 లునీవేలవిందువు, అవ్వడే రామలక్ష్మణుల తెరువుకుపోవద్దు మోసము
 వచ్చునని యెన్ని తెలుంగులజెప్పిననువివకప్రాప్తంబుచేసితిని. అం
 దువలననిట్టి మహోత్సాహంబులు వుట్టినవి యికనమునను రామలక్ష్మ
 ణుల శరణుజొచ్చి బ్రతుకంజాలక మరలవారలజరి వచ్చెదనని చెప్ప
 చున్నావు. నేనేమిసేయుదును నాదౌర్భాగ్య మీలాగుననుండగా
 నెవ్వరు తప్పింపగలరు నేటితోనరి నీవు పెల్లినపక్షులున | పాణంబుతో
 మరలనచ్చుటలేదు అని యిట్లనేకవిధంబులును మారంగి యేడ్చుచు
 ముఖనముద్రంబున మునిగియుండగా నామెను సూర్యా యిదిగోవ
 చెప్పెదననిచెప్పి యాచుత్తపరచియున్న తనరథంబునకి- యనేకగుఱ్ఱం
 బులు లక్షరథంబులు వదిలక్షల యేనుంగులు యరువదికోట్ల వధా
 తులు వెంబడించిరాగా ముఱియు గజశిరంబులుగలవారు కొండ
 నొంటెళిరస్సులుగలవారు కొండరు యిట్లనేక వికృతయాసంబులు దురి
 చియింపు రాక్షసులు తన్ను మట్టివక్షున నట్టహాసంబున నచ్చుచు

సాక్షాత్తుడగుచు యేనుంగులను కారణము గుఱులను పోషించు
యొక భరిత్యుడనిగాది వాచ్యులును పెటపెటవ్వచుటతో భూమ్యం
భరిత్యములు నిరదియించునట్లు కనబడుచున్న సాచకురంగవలంబులం
గని యాంజనేయుండు కాళికాదేవితో నిట్లుచెను.

ఓ త్రిపురసుందరీ యిదేదో ననేకదళంబులు కచ్చుచున్నవి.
జటియు మైదానములు కచ్చుచున్నట్లు కానంబడుచున్నది. ఈవపుడు
మీరు రామలక్ష్మణులను చూర్ణ పిని నీవు భద్రంబుగా కాపాడవల
యుననిచెప్పి గుడితలుపులు విగియించి భీకమువేసి తనమీనికివచ్చుచు
న్న సేనలో నతిక్రీఢుముగాజొచ్చి చీకాకుడేసి రథంబులచే రథంబులను
నేకవిగులచే నేనుంగలను గుఱులులచే గుఱుంబులనుగొట్టి చంపుటయే
గాక మిగుల బలకాలులను యుండునట్టి రాక్షసుల నొడిసివట్టుకొని
నేలంబడగొట్టి చంపుచున్ననాంజనేయునిగాది మైరావణుడు కొనించి
ఓయి దుర్మార్గా రాక్షసుల నేలచంపెదవు నాత్మమితరుగు మిదిగో నీ
వనిమట్టుపెట్టుదుననిచెప్పి మిగులవాడిగల నారాచములచేత నొప్పించి
పాణసర్పములు గురియింపజేసె ఆంజనేయుండు కాళికాదేవిగుడిముంద
రకున్న భస్మస్తంభమును వెళ్ళింది చానిచేత వానిరథంబునకు గట్టి
యొత్తు వేయిగుఱుంబులజూపి నారధినిబలిమూర్చి రథంబును చూర్ణం
బుగావించె నిట్లంతయు వియ్యాలంబుచేయగా మైరావణుండు క్రిందికి
జుమికి మానుమంఠినిబట్టి పిచ్చిగుడ్డులుగుడ్డుచున్న నాంజనేయుండొ
కింతకొచ్చినవాడై కోపాగ్ని దీపి కి మూలగుండై తనబలంబు
కొంది రెట్టలు గిగిరిందిప్పుడు నామైరావణునిక పా
లంబు కగుడునట్లు గుడ్డి నేలం బడగొట్టగా గుడ్డు బయటబడి విల
విలదన్నకొనుచు ప్రాణంబులు విడిచినట్లు పడియుండి కొంతసేపటికి
జురల లేచి యాంజనేయునకుక్కని కొమ్ముకగుడ్డి తోసె కవు
కాంజనేయుండు క్రిందపడికొంతదడుపు యాశ్చర్యమునొందిజురల లేచి
యాపాతాళ లంకేశ్వరుని కళ్ళ నొడిసిపట్టి గిరిగరిప్పికొట్టిన నా
పాతాళలంకేశ్వరుడు తనదేహమంతయు తునియెలుకగా భూమిపైబడి
జూర్చిలెను. భూమూర్చితయు జురలలేచి యాంజనేయునిక పాలంబు

అంబికావతారము

అంబికావతారము అనునది మూర్త్యులకు మేళనమునకు ముఖ్యముగా
 ముఖ్యముగా వాడకయున్నాడు కాళికాదేవి దూతముగా పోవుచు
 దూతమునకు శిఖరంబులను వెలికి దానిచేగొట్టిజంతువునకును మేళన
 లేదనెడివయెడల వానియక నీ ప్రాణంబులు పుష్కలమునకు పోరి
 జ్జకాలలికి మూళిఖరంబును వెలికి గిరిగిరిదిట్ట దానిచే నానాకాళ
 లంకేశ్వరుని కొమ్మ వగులగొట్టి చంపగా తిరుగవాడు బ్రతికేది
 యెదుట నిలుచుడి సింహసాదములేయ నాంజనేయుండదిహుది
 వండ్లు పెటపెట గొరుకుచు నిక కాళికాదేవినిదం పెదనని కోపముతో
 జెప్పుచుండ నాకాళికాదేవి ఆంజనేయుడావప్రహంబుననేమిసేయవలె
 యున్నాడో యని యెంచుకొని ఓముహనుమంతా నేనేమిచేయుచును
 ఏమికి బ్రహ్మవరంబు గలరందువలన ఏమి చాడకయున్నాడు దీని
 కొక యుపాయంబు చెప్పెద వినుమని యిట్లునియె.

ఉదయవర్షం నమీపంబున ముప్పదియోజనంబుల దూరంబున
 నొక కొండయున్నది. దానియందు నేమిశిఖరములుగలవు. దాని
 యందనేక తుమ్మెదలు గలిగియుండును. దానిం గనిపెట్టి ముటికొంత
 దూరంబు వెళ్ళగా నచ్చట నేమిగృహంబులు వరుసగా నుండును.
 దానియం దేడు గొప్పతుమ్మెదలున్నవి. యాతుమ్మెదలనుబట్టిరెచ్చి
 నీయెదుట గడఁచుచున్న పాతాళలంకేశ్వరుని జంపి భూమివయి బడ
 నేసి యా శవముమీది నాయేడుతుమ్మెదలను గొట్టివైది వెంటనే
 నీవన్ని నయద్రంబులు చాటిపోయి యేడవనకుద్రవైన మంచినీళ్ళనము
 ద్రంబులో స్నానంబు చేసి చచ్చినది మున్న పాతాళలంకేశ్వరుని శవ
 మునుజూచితివేని యంతటితో పరిపాత్రువున్నాడు తిరుగా బ్రతికెరాడు
 యాత్రమంబున జేయవలయు నిట్లు బ్రహ్మవరంబున విని హనుమం
 తుంబెంతమనచ్చెరా యని కొంతప్రాద్ధాలోదించి దైర్యంబునుజెప్పి
 కొని యా పాతాళలంకేశ్వరుని హస్తంబులు రెండును తనపాదంబులు
 నులివేసి యాక్షుకొనివచ్చి కులారంధ్రంబుజొచ్చి యాశంకతో
 తామరపుష్పంబుగదిగది సింహయావంబుకాల్చి యందులోకొచ్చి
 అంతటి ప్రశంసితయోజనంబుధరించి ఏమృత లవనేర్పునురావచ్చునని

[illegible]

అంతట నాంబనామ భాగ్యశామిని కనుగొనినట్లుగానే
యోగిని పాతాళం కేంద్రమనినూడ నీకు జలియప్పించి. అంతట
భక్తితో పలుకగా దేవిని యతింతానంద భరితురాలయ్యె.

అప్పుడు తనకుమారుడయిన మత్స్యవల్లభుడువచ్చి తండ్రికి
నమస్కరించినకొడుకు నాలింగవంబుచేసి దీవించి యోపుక్రికా నీటి
పాతాళంకారాజ్యమున కభిషిక్తుండవయు యామూర్తండి కుమారుని
చిలిపించి యతనికి యునరాజుపట్టంబుగట్టి మిఠియపురుసుఖంబుగనుండు
డని యాజ్ఞాపించి కాళికాదేవిజూచి యోగిని కాళికాదేవి దివుర
నుండరీ మూర్త్యుడయంబు కాకమున్నే రామలక్ష్మణులంగొనిపోవలయు
నని చెప్పగా నాదేవి యతుజ్జవడసి రామలక్ష్మణులున్న పెట్టెను తన
శిరస్సునందుంచుకొని తులాద్వారంబుగడచి సూక్ష్మరూపంబుతో
తాటి మువ్వియోజనంబుల దూరమువక్రిమించి వచ్చి లంకోత్తర
ద్వారంబున వెడలి వచ్చుచున్న హనుమంతునిజూచి విభీషణ సుగ్రీ
హాంకిత జాంబవద్దవఁజగవచ్చి గంధమాదన నలసుషేణులు మొద
లయిన వీరవాణులుహ్సాంగి యితేకవిధంబుల స్తోత్రంబులు చేసిరి.
విశ్వుట విభీషణాదులత్యంత సంతోషంబుతో స్వామిలదర్శనంబు చేసి
కొన నంతలో సూర్యదయంబాయెను. గాన సూర్యకిరణంబు లాస్వా
ములవారిమీదను తక్కినవారలమీద బ్రసరింపగా చూర్ణంబు జల
బడియొక్క మాయాపొడి సరిపోయినంతకు నందరు సుఖంబుగా నిద్రిం
చుచున్నవారు మేల్కొన్న తేకంసున లేచిరివిశ్వుట నాటిదినంబుననే
శ్రీరామచంద్రుడు రావణసంతోరంబుచేసి లంకను విభీషణునకు పట్టా
బుగట్టి పుష్పకవిమానమెక్కి యయోధ్యానగరంబునుబ్రవేశించి శ్రీ
నీలాచారములు పట్టాభిషిక్తులయి నమోనాకంబు వేలయేండు బహుభర్తల
య్యగా రాజ్యపాలనంబుచేయుచు పుష్పవర్ణంబులు గురియొడుండ సుఖం
బుగా నుండిరి. గాన వీరభక్త జన్మరయునను చదివినను వాగ్విదను
యొగ్గించిచేసియు వచ్చిబాంధవీమృతంబున సుఖంబు లనుభవించి

శ్రీరామచంద్రుని పాదాభిషేకములు చేయవలెను.

శ్రీరామచంద్రుని—సంపూర్ణము.

అదృశ్యాలచైరవాప్తకసౌరంధ్రః

దేవరాజసేవ్యమానపావనాంఘ్రివంశజం వ్యాకృతజ్ఞమూర్తి
విండుశేఖరంకృతాకరంనారదాదియోగిబృందనందితః దిగంబరం కాశీ
కాపురాధినాథకాలచైరవంధ్రః

భానుకోటిభాస్వరంధ్రవాద్ధితారకంవరం రిలకంబూర్ణితార్థదా
యికంత్రితోచపం కాలకాలమంబుజాక్షమక్షమూలమక్షరం కాశీకాపు
రాధినాథ కాలచైరవంధ్రః

మూలపంధ్రపాకపంధ్రపాణి మాదితారణం క్యామకాయమాది
దేవమక్షరంసీరామాయంభీమద్విక్రమం వభువిద్విత్తాండవృద్ధిమం-కా

భక్తిముక్తిదాయకంప్రకృతస్తదామద్విగహంధ్రవత్సలంసీతంవసు
స్తతోకవిగహంవిక్వణస్వనోజ్జహేయకంఠేలనర్క-టికం-కా ౪

ధర్మసేతుపాలకంత్వధర్మమార్గనాశకంకర్మపాశమోచకం సుక
ర్మదాయకంవిభుంస్వర్ణవర్ణకేళిపాశశోభితంబంధలం-కా ౫

రత్నపాదుకాబభాభిరామపాదయుగ్మకం నిత్యమన్వీరీయమిష్ట
మైత్రంవిరంజనంమృత్యుదర్పనాశకంకారాదంప్రమోచకం-కా ౬

అష్టశాసనిన్నవద్యబాండకోశనంతరిందృష్టిపాతవప్తపావనాలము
గ్రహనసంలబ్ధసిద్ధిదాయకంపాలమాలికాధరం-కా ౭

భూతనంధునాయకంవికాల్పేర్తిదాయకం కాశీవాసిలోకపుష్ప
పావనోధకంవిభుంసీతమార్గోదంపురాతనంజగత్ప్రభుం-కా ౮

కాలచైరవాప్తకంవంతియేమనోహరంజ్ఞానముస్తపాధనంవిదిత
ప్రణయకర్తవంకోశమోహనాదైవ్యలోభకోపతాననాశకం తేజోయాంతికా
లచైరవాంఘ్రిమృదంగధువం

శ్రీ రస్తు.^{*}
శ్రీరామచంద్రాయనమః

కాలజ్ఞానతత్వములు.

పల్లిపర్

కో. థిల్లిబాక్షామొదలియార్.

రాధారాణి అండుకం పెని,

నెం రకి, నమ్మాళ్వార్ వీధి,

సాకాశ్చేమియ్య, మదరాసు.

1914

శ్రీ గురుభ్యోన్నమః.

శ్రీ గురు అల్లాడిపల్లె వీరభద్రదాయ నమః.

పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారి

కా ల జ్ఞా న త త్వ ము లు.

పరిమి వీరాచార్యులు ఆయ్యగారు నిత్యసేవాధురంధరులు
సత్యము తప్పనివారు ధర్మాత్ము లని పెద్దలు నిశ్చయించిరి.

వక్కణం.

శ్రీమద్వేదాగమ ప్రతిపాదిత వీరశైవాచార సంపన్నులయిన శ్రీ
గురు మల్లికార్జున భ్రమరాంబా వరప్రసాదకు లయిన అక్షయోచార్యషడ
క్షరనిరాధార స్వాములవారి పరంపరు లగు రాజశ్రీ కందిమల్లయ్య పల్లె
పోతులూరు వీరబ్రహ్మముగారికి యుమ్మత్పడ సేవాధురంధర ప్రియ
శిష్యుడు సుభాయిలాకా గని యాత్మకుడు కావరంధ్రులైన పరిమి గురు
లింగజ్యేష్ఠ కుమారుడు వీరాచార్యులు అనేక వేల శిష్యాష్టాంగ నమ
స్కారములు స్వామీ.

గురువు శిష్యులకు విన్నవించు సీసద్యము.

అటువంటివంశకుం డీటువంటి యోగంబు నంటిత శిష్యున కివ్వరాదు ।
శిక్షించి కాంత పరీక్షించి తనశిక్ష నోపికతోడను జెప్పవలయు ।
తనశిక్షనొప్పని తామసాత్మకునకు తత్వంబు జెప్పణ మందుడగును ।
వేషభాషలచేత విట్టివీగుటకాని చాడు తత్వజ్ఞుడు కాదు గనుక ।
తొలుతనీవిటుశిష్యుని గుణములన్ని మూచితీట్టుచుగొట్టుచునుగుణములను
చెప్పగావలె తనశిక్ష నొప్పకున్న । సూరకే శాంతబొందియు నుండవలయు॥

సంధి వచనము.

పూజకునేనొస్తి బ్రహ్మపూజకు నేనొస్తి పూజకునేనొస్తి పున్నమ
వెన్నెలకాయముసిద్ధిని కలిపేటివస్తున॥పూ॥మనసున నుడకముమాయారూ
పం అగ్నిత్రోధం బుద్ధిగంధం చిత్తంశిలాక్షతలు తీసుకరమ్మన ఘనుడు వీర
బ్రహ్మమునకు॥పూ॥వీడు మెట్లనిచ్చిన వెనుక వెలుగుదాటి పువ్వులుకోసుక
అఖండితేజం వెలిగేగురునికి ఆత్మపూజలుచేసేటందుకు॥ పూ॥ మొదలును
కాళ్ళను కొమ్మలు చేసేటందుకు చెవులు ముక్కులు మొగ్గ కన్నులు నాగ
మల్లె పువ్వులుతీసుక॥ పూ॥ నమ్మిక నాగాభరణంబుదీసుక నాలుక నారా
సాతచేసుక వేడుక మంగళహారతి తీసుక చూపుయాపు నైవేద్యం శివుని

తీసుకొని పూజలు గల ప్రాణములను ప్రపంచములను అఖండ పోతులూరు వీరబ్రహ్మములు వచనము.

నేజాచినానే బ్రహ్మమునాలో నేజాచినానే సద్గురునాలో నేజాచినానే నే|| నే|| నేజాచినానమ్మ నెలతరొ తారక రాజయోగమునందు రంజిల్లు నాగురుని|| నే|| కన్నులనడుమాను సన్నంపుదిడ్డినా తిన్నాగవెలి గేటిపున్నమ చంద్రుని|| నే|| ఫాలభాగమునందు నీలజ్యోతుల నడుమ వోలలాడుచునున్న వరలింగమూర్తిని|| నే|| చూపులలోపల పాపలనడు మను వ్యాపించి నెలిగేటి ఆపరంజ్యోతిని|| నే|| చక్షురాగ్రమునందు పశ్చిమవీధిని నిక్షేపమయి వెలుగు సాక్షిభూతునినాలో|| నే|| చందమా మకునడుమకుండలాకృతియని ఆనందముగ నేడు హరిపోతులూరయ్య|| నే||

వచనము.

చాలోయమ్మ పాలు నాదేహమెగురునిపాలు పాలుపాలుయని ప్రణ వచుపట్టుక భారణచేనేధీరులకెల్లను|| పా|| పెరుగోయమ్మా పెరుగు సద్గు రుని కృపచేకల్లు పెరుగు అయిదింటను తరచినముక్తికాంతమా ముదమున జిలికిన|| పె|| చల్లోయమ్మ చల్లా సద్గురువాకృంబు నెగచల్లా చల్లచిల్లి బహు భేదముద్రయు సత్కళవిధిని సమరసమైన|| చ|| వెన్నోయమ్మా వెన్న సద్గురువాకృములే విన్నా వెన్న శశికన్న శిఖామణి మన్న శివాపరులయిన వారికి|| పె|| నెయ్యోయమ్మ నెయ్యి మనవీరబ్రహ్మముపై నెయ్యి నెయ్యి నెయ్యి ఆరింటమూడింటను ఆపోజ్యోతి యనుభవపరులకు|| నెయ్యో||

వచనము.

ఈశ్వరీ నిన్నేనమ్మితి భూబోకమాత ఈశ్వరీ నిన్నేనమ్మితి|| ఈ|| ఈశ్వరమ్మ నీవుగాక మోక్షమివ్వయెవరివశము సాక్షిపెట్టి నిన్ను నేనొక దీక్షచేసాధింతునమ్మ|| ఈ|| చూపులోనేరూపమాయె చూపురూపుయేక మాయె పాపలానడుమనువెలిగె పరంజ్యోతి యీశ్వరమ్మ|| ఈ|| మూడు మూర్తు లాకునీవు మూలమైన దేవతనుచు నామనంబున యీశ్వరమ్మను మానకను నేపూజనేతు|| ఈ|| భక్తకోటి జనులాకు ముక్తినిచ్చిన యీశ్వ రమ్మ శక్తిరూపముదార్చినీవు భక్తుల రక్షించుతల్లి|| ఈ|| ఇన్నిమాట లేలనాతో కోర్కెతీర మోక్షమిచ్చి సచ్చిదానందాము వెలిగె సన్నిధి జననీ యీశ్వరీ|| ఈ|| కందిచుల్లయ్య పురవరములో మందిరమున వెలసి యుండె యింద్రుడైన పోతులూరి వీరగోవిందమ్మ జనని|| ఈశ్వరీ||

వచనము.

పనికిమాలిన బ్రహ్మజ్ఞానము పనికిలే బ్రహ్మంబయ్యేనా నాబూది

బూసుకపూర్వకాలంబున పాలుపుగబూడిదైపుట్టినా॥ చ॥ తత్తరపడియా
చదువులుచదివితే తత్వవిచారంబయ్యెనె । ప్రత్యమమైనసూరేండ్లుదాటిన
ప్రత్యమపురుషుం డయ్యెనే॥ ప॥ జాడెరుగకను జడదాల్పితే జన్మరహితం
బయ్యెనె । నాడునేడునొక నాణ్యములోపల మేడలకాంతియు చేర
వలె॥ ప॥ రంగుగ గడ్డము బెంచుకయుంటె రాజయోగి గాబోవునె ।
శృంగారముగ పోతులూరి సుబ్రహ్మణ్యముచు చేరవలె॥

ద్విపదలు

అని వీరభోగ వసంతునికరుణ-మనమున సంతోష మహితసుజ్ఞాని.
భావించినప్పుడు బ్రహ్మంబులేచి - కానికయోగంబె కనిపించుకొఱకు -
వీరభోగవసంతుడై పుట్టియున్నాడు - పూజనేయరె మీరు పుణ్యాత్మ
లార - ఆనందాశ్రమమందు సమర్పింతున్నాడు - ఆరామయోగైన అయ్య
వారున్ను - మేమును భేదివానందయోగిన్ని - వాగును చిరంబనవర దీక్షి
తులును - మేము, బనగాని; లైలో నిలిచి యున్నాము - నిర్మాణముచు
చేసి నిలయేడాశ్వాసములు - కాలజ్ఞానమృతక కలయంగ యిట్టి - కాల
జ్ఞానమహాత్మ్యంబు కలియంగవలెకె - అలింపివచ్చు నకాలమృత్యువులు.
కోలాహలంబుగా కలవచ్చినారు - శూలధరుండు శూలంబులంబెప్పు - కల
కలాఖలజాలంబు కైవల్యజయము-నొందిపుమనిపుమ సుజనులారవినుడి-
జయమునొందుచుమీరు జయభక్తకోరి-ఓంకారమనియెడి యొక్కడే గురు
డు-వీరభోగవసంతుడై పుట్టియున్నాడు- కానకయున్నాడు కర్మలైజములు-
కారణంబులు ముందు కానవచ్చెడును॥ ఏచనము.

ఇదిగో కాలంబువచ్చెనూ హెచ్చరిక హెచ్చరిక మిన్నదిగో ప్రభు
పుమెచ్చునూ, యిదిగో కాలంబువచ్చె అదియేమో యనిమీరు మదిలోనె
అనుమానమేలనయ్య 'పదిలాము భేతాళ పంపూబాధలకు చేరరాక గురు
ధ్యానంచేసికోరయ్యా॥ ఇ॥ ఇననుండలమునుండి ఇనలేజా లిద్దారు యిన
యాపలస్తాద్రిక్షేగిరయ్యా ' మననేల భూభారమూగినిషిద్ధాము ఘురులచేప
ట్టితే కడతేరయ్యా॥ ఇ॥ బంగారురెక్కలపట్టులై తేరెండు భావంబులోద్బ
ష్టా మామైనయ్యా ' సంగతడప్పన నరులనెల్లనుబట్టి భంగులచేరి వ్రండ
రోరయ్యా॥ ఇ॥ తండ్రితోడుకులున్న కాపునకు బోయి దండములీసుక జరిగి
రయ్యా ' కండాగాలవార్ని కండాలుతరిగేరు కారాణ పురుషులకనితిరిగి
రయ్యా॥ ఇ॥ పదియేడింటివార్ని పట్టుకొనిపోయి భాషింపబ్రాహ్మణులబంపి
రయ్యా ' వేడుకతో శివపోతులూరయ్యకు పట్టాభిషేకముసత్యమైనయ్యా॥
ఇదిగో॥

ద్విపదలు.

వీరధర్మస్వామీ విభవంబు మహిమయు - భావించిచెప్పెద బాగు
గావినుడి - చెన్నొండవినవయ్య చెవులపండువుగా - కమలాలయతోడక
మలనాభుండు - రమణీమణినిగూడి రా ధర్మరాజులును - కదలివచ్చెను
చూడుకలికిరూపమున-ముదచుండుచుండురు మూడులోకముల - ముగ్గురు
త్రిమూర్తులు ముచ్చటలునేయ - మూడుకోట్లగజములు ముందరగొలువ -
నాలుగుకోట్లతురంగమమూలు - నలువంకరథములునాలుగుకోట్లు - ఏడు
కోట్లదేవతలు హేమములు - పదునెనిమిదికోట్లభటవీరభటులు - పదము
బాడుచువెంట పన్నునిస్త్రీలు-ముప్పదిమూడుకోట్ల మూకలతోను - అప్ప
య్యకథవిని ఆనందముచను - ముత్యాలఫత్రముల్ ముదమొప్పగొలువ -
సత్యవంతులుగూడి సంభ్రమమొందుచును-భేరివేయించెను భీకరముగాను-
ధారుణిలోఁజలు తల్లడింపుచును-శరణుజొచ్చినవాని నేవకుడనుచు-కరు
ణతోరక్షించిగారవింపుచును-పెనుకనువాద్యముల్ మున్నుండుమ్రోయ-
గరుడగంధర్వులు గనుగొనువేళ - భక్తిచేరాగములు బాడుచురాగ-సిద్ధ
విద్యాధరులు సభజేసియుండ - దేవకన్యలు వింజామరలువీవ-నందీశదుం
దుభులు నటరేగిగూయ - పుష్పవర్షములు గురియ పురహరప్రియుని -
ఆనందగురువుల అనుమతిచేత - భావసంధికివచ్చి భక్తవత్సలుడు - ఆది
కేశవులకు అభయంబునిచ్చి - ఆదిలక్ష్మినిగూడి ఆనందమొంది - సిద్ధా
దినామసంవత్సరమండ - బసగానిపల్లెలో పరగంగనిలచి - రత్నసింహాసన
మెక్కియుతాను - కృతయుగధర్మంబు నడపించుకొఱకు - వీరవసంతుడై
వచ్చియున్నాడు - కానకయన్నాము బ్రహ్మాంబు మాయ - కారణంబులు
ముందు గానవచ్చెను॥

వచనము.

మదకాములారా గురుని మరచియున్నారె-తల్లి॥మరువకయీశ్వర
మృనుమతిలోనుంచండితల్లి॥ మ॥మాటిమాటికీహరునినామముమాటమిరి
ననాటకున్న నిశాటులగోట మీటిత్రోయ గురుడుతల్లి॥ మ॥ చేరుకొంటె
తనముననాగురుబాగానకున్న వారినిపట్టి చెల్లకేల దీతు దొట్టిజీవులను
మీరుతల్లి॥ మ॥ మిక్కిలిగా చక్కతూర్పున నొక్కటి అక్కబుట్టి రక్కసి
భూతములెల్ల గ్రక్కన గూల లయము జేయుచుతల్లి॥మదకా॥ నందికొం
డాలోపలాను నాడా మైన కత్తిబుట్టి చండిభూతము లాడుచుండు నిండు
వేడుకలను గానుతల్లి॥ మ॥ ఒప్పుగాళివపోతులూరప్పను మదినుంచిలేను
నొప్పుగ స్థిరసంపాదలు యెప్పటి కిచ్చు గురుడు॥ మద॥

ద్వీపదలు.

వీరుడు శూరుడు వీరాంకు డితడు-ఘనపరాక్రముగల గరుడవాహనుడు-రౌద్రాకారుండు రామచంద్రుండు-గురుడైనతీవిగా రావణయుద్ధంబు-అలంకగాల్చిన అంతకుండితడు-ఖడ్గశూలంబుగని కరకరుణచేత - మీరియుండిన వీరరాఘవుం డితడు - హిమవద్గిరి యందునుబోయి - భానువాసరభరణి నక్షత్రమందు - ఖరనందనోర్మధ్య కాలంబునందు - పరమసంతుష్టుడై యిలలోనుబుట్టి - బాతాళలోకములో పటపటబగుల-భూలోకసువర్లోకమహర్లోకములను-భూమిపై మంటలు భుగభుగ లేపి-చాముఢాములు జేసి భూములు లేపి - పగరలెగసిమిన్ను పాలింటిచూచి - పగలుచుక్కలు రాలె పకపకనవ్వు-గాతపసులపుడు గడగడవణికి - పెల్లార్చికూతలు పెదబొబ్బలుపెట్టి-యంకారములుజేసి జలధిపై ఆపుడు-నిండుజలంబులు నిర్జలమౌను-గురుతుగాశ్రీశైలగుల్లకుబోయి-మల్లికార్జునుచూచిముచ్చటలాడిచంద్రగుప్తమహారాజు అనియెడివాని-పాపవిమోచనంబు నేయగానపుడు-కానక యున్నారు బ్రహ్మముమాను - కారణంబులు ముందుగావచ్చితిని॥

వచనము.

రాక్షసులకులమును నీరుసేయ శ్రీరాములు జననంబైనాడు-అక్షయముగ తాదివ్యచత్వరంబందు ప్రకాశంబైనాడు॥ రా॥ శిక్షసేయుదుర్మార్గుల మీద శక్తులబంపిస్తున్నాడు॥ యీక్షితలోకల మానవకోటికివంతలువిహరిస్తున్నాడు॥ రా॥ రక్షించెననశిందరితోడను రహస్యములాడుచునున్నాడు॥ అన్నాతకితానిచ్చినమాటకు ఆలోచించుచున్నాడు॥ రా॥ పన్నగేంద్ర భృగుపాశాంకుశధరు లన్నిటనిలచె నన్నాడు ఆకాశంబున ధర్మదేవతా ఆర్భటించు నిజమన్నాడు॥ రా॥ జోకతో ఆధ్వని లోకములోవిని చీకాకౌతుందన్నాడు । మూడుమార్గశిరాష్టమిలో యుగసంధిబుట్టు నిజమన్నాడు॥ రా॥ ఇందుకుమర్మము మానవలోకము ముందుకైన నేనన్నాడు॥ యందుకుదప్పిలే హీనజాతి వానింట నేబుట్టినన్నాడు॥ రా॥ తుచ్ఛకులము ముల్లూకునముచ్చట లడుగు మన్నాడు తప్పుగాదిది విశ్వకర్ములకే దారబోస్తే నిజమన్నాడు॥ రా॥ నూటయెనిమిదియేండ్లుకృతయుగ ధర్మము నడిపేనన్నాడు॥ వేడుకతో శివపాతులూరిలో వెలుగుచు నుండెనన్నాడు॥

ద్వీపదలు.

కల్పవృక్షము కక్షపాలధరుండు-పక్షివాహనగురుడు లక్షణదేవ - నక్షత్రమండల నాగనరేంద్రు-జంబుగంభీరవో జంభారివిసుత - వేదండగమన ఓంకారపురిజేరి - పాష్టిశివుని గన్నఖండదేవుండు - ఆదిబ్రహ్మంబు

గుంటపై నిలిచి-లోగంటవాయించి మిట్టకెగసిగురుని - జంటనునిలిచి ఆలింగనముచేసి - అంతటనిలిచి ఆధర్మవర్తనుడు - వచ్చినకార్యము బంగారు డెరిగి - మెచ్చితిలడుగు మనె మేఘవాహనుని - దక్షిణశ్రీశైలధాముడు అతడు - లక్షతోబదివేలప్రమథుల గూడి - ఆక్షణంబుననేమొ అనుచు నున్నాడు॥ వచనము.

దండివాడవురాపోతులూరయ్యా దండివాడవురా । దండివాడవు వీరచండప్రచందూడ నిండులోకమునందు నిలిచివెలుగుదువూరా॥ దండి॥ దండ కారణ్యబ్రహ్మాండమైన అడవి దండిదీపాము గన్ను గుండువురా నీవు॥ దండి॥ గుండాముగడచి లోకుండబీపై లేపి గుంటమీదికి లేచి యుండే ఘనుడవు నీవు ॥ దండి॥ యెంతవాడవునీవు అంతరంగుడావు యింతనిర్మలదేహము వీరబ్రహ్మమురా॥ ద్విపదలు.

అధికారహరహర్మూర్తిగురుడునుసంతోష సరణిదానొంది- ఆడినమాటయు ఆలించివినియు - పోతులూరయ్యకు అతిభక్తితోను-అడదొడగెనుయేమో ఆదిశంభునితో-సకలఅధిపత్యుడ్ర సత్యనంచార-ఆర్యామనోహరు డాదిశంభుండు - సకలగుణేంద్ర ఓసన్నతేలిల - కాలహరణంబు యీకరివరదునకు - మనవియొక్కటి విన్నవించెద మహాత్మా॥

వచనము.

అగ్రాజనెదుటా వీరబ్రహ్మం ఆగ్రహుడై పలికె అగ్రాజనెదుటవీరాగ్రహుడై పలుకా వర్ణభర్గవధాముడే మానుమన్నాడు॥ అ॥ నిగ్రహానుగ్రహశక్తిజాగారిగలసంపా వ్యాఘ్రుడై అపుడు పరాక్రుడననెనా॥ అ॥ కదల విడిచిలోపవనపీఠిని ఆధారచక్రిపురధారాఘడవని॥ అ॥ శీఘ్రముగురుని అనుగ్రహమువచ్చి నీలొగుడుఅపుడుపరాక్రుడనెనా॥ అ॥ ద్విపదలు.

మదపుటేనుగుధంగి మహిమీద జనులు- మతిలోనుదలపక మత్తులై యింద్రుఁ ఁడింతురాలింగ గరుణించువేగ-దండిగాకర్ముల దగ్ధంబుజేసి- గరగరయనిపొడుతు ఘనశూలములతో-మేరదప్పినవాండ్ర రెక్కలువిరుతు-కల్లనిజములురెండు కారనకూసె-కాకులనన్నిటి కలిలోకరగింతు - దండిగద్రోహముల్ గొనియేటినరుల-వజ్రదండముతోను వసుధజేసెదను - ఆండజవాహన ఆజ్ఞనిమ్మువేగ॥ వచనము.

వినుడి బ్రహ్మముమాయ వినుడివినుడి జనులారదుడుకూలువిడువండి । తడవులేదు వీరగురుడుబల్కినవాక్యం॥విను॥ శంకాలుజేసెటి కుంకాల నందరిని లంకిణిపల్లెకు జాంకించుజూచును॥ వినుడి॥ చండిరాజ్యమునుంచీ దండుమారివచ్చి । దండివేసేటివేళ అండాయె మీకు॥ వి॥ ఆకాశపీఠిలో

రాకాసి గుంపులు కేకలుబెట్టుచూ వచ్చెకాలమాయె॥ వి॥ పోతులవలె
మీరు హేతువులెయింక ! పోతులూరిగురుడు హేతువుదెల్పును॥ విను॥
ఒప్పుగాను శివపోతులూరిగురుడు యెప్పుడో యేవేళవచ్చియున్నాడని॥

ద్విపదలు

విజయనగరపురాజు వింటిదొడ్డవాడు - కంటిమంటగల చండవా
డొకడు॥ లోకాధిగురువైరి లోకగలవాడు - తానుతానై రాజగర్భమున
బుట్టి-వీరభద్రధంకార విఘ్నేశఅనుచు-భావములోపల భక్తియునిలిపె-
అంతర్ధానియై అపుడు చనుదేరె॥ నచనము.

చెప్పలేదంటనకపోయ్యెను నగునా గురుని చేరి మొక్కితె బ్రతుక
నేర్చెను॥ చె॥ చెప్పలేదంటనకపోయ్యెను తప్పదిగో గురునివాక్యము
తప్పితోవలపోవువారల చప్పురించి మింగుశక్తులు॥ చె॥ మొప్పెతనమున
మోసపాయ్యెను అదిగాకకొందలు గొప్పతనమున గోసుమిరేరు॥ ఇప్పు
డప్పుడనగ రాదుయెప్పుడోయేవేళనోమరిగుప్పుగుప్పనిదాటిపోయెడుగుట్ట
పడుగులు యేరుపడును॥ చె॥ తానుతప్పులు తలచకున్నాను॥ తార్కాణ
మైతే యెక్కువతో దెలియనేర్చును॥ బోకతోడుతత్త్వ జిల్లు గోడుబాసి
యడవులందు కాకిశోకము చేసి పజలు కాయగనులు సమలిచెత్తును॥ చె॥
కేకవేయుపాగామిడిచేరు రాకాసిమూకలు కాకబట్టి కలువనించేరు ఆకా
శముయెట్టినాను ఆరుషతములు ఒక్కటేను లోకమందున జరులుఅందను
నీరునిప్పున మునిగిపోదురు॥ చె॥ అగలువిడిచి పాగులుదాటేరు అదిగాకపట్ట
పగలు చుక్కలునూచిభ్రమనేరు॥ చె॥ భుగులు భుగులు ధ్వజులు మింటును
పుట్టియేగినపిమ్మటను దిగులుపడుచు ప్రజలుచాలా నిక్కులేని పశుకాదు
రు॥ చె॥ పాతకూలు పడటగలనేరు పుణ్యాత్ములైన పాదకూలు సంతసిం
చేరు॥ భూమిమీనధూము భాములు పుట్టి పరిగిన పిమ్మటను రామరామ
యననివారలు రాలిపోదును తెలిసికొండి॥ చె॥ ఏమొవమో గురుగకు
న్నాను॥ ఎందెందుజూచినయమునిపురికేవడుచమందూరు॥ భుతలంబుననిట్టి
వితలు పుట్టియణగిన పిమ్మటను॥ నీతకృతముగ ధర్మమప్పుడు నిజమునిల
కడ మీది తెలియును॥ చెప్పి ముందుపెనుకను గానకున్నాను॥ మూర్ఖులై
భువిలో ముందుగతయు నెలుగకున్నాను॥ కందువతోపిన్న పద్ధలకన్నుగా
నకగర్వములచేమందె మేళముగాదువారిని బండుబండుగ గోతురక్కడ॥
చె॥ కీడులైనను కూడదందురుఒన కూడినప్పుడు॥ కడజూచిన వాడుకొం
దురు॥ వేడుకతోపోతులుంటి వీరభోగపసంత రాయలు యేడుదీవులు యేక
చక్రము॥ నేలును బ్రహ్మాండమంతయు॥ చెప్పి॥

ద్వీపదలు.

నల్లపాటిపూరి నట్టనడుమాను - యెల్లపురముపురిమి నెల్లాండ్ల బా
న-నేరుపుతోబుట్టె నెరజాణయొకడు-కరమునఖండంబు కదిసిపుండ్రంబు-భే
చరంబునకెగసి శంకిం - యుచుచు-డారిపూజాల్లల లుప్పొంగజేసి - తాళ
లేకారులు తల్లడింపూచు-తల్లిపిల్లలవిడిచి తల్లరిగొనుచు - కారడవులకేగి
కన్నీరుబెట్టి - యడలశోకంబున మొక్కంగజుచులు - కొంతగృహంబందు
ఘోషింపుచుచు - అడలుచుజులంశ హతమాదురచట- ఆనందయోగం
బు నడపించుగుండ- కానకమున్నాచు బహ్మముమాయ - కారణములు
ముందు గానవచ్చెడిని॥ వచనతత్వము.

ఇంతటను విశిష్టలంబిది మొవరికలవియగును-సంతతము శివభాగ్దాన
పరులకేకాక - యేడుచుట్లుకోట యేకచక్రదిశమాయ మని తెలియక
మగునగూడి చూడజూడతరు-ఏస్వామివిఘ్నగలవు - పండువెన్నెలకాంత
నిండినగురుడు॥ ఇంత॥ నలుగురుమంత్రులు నాయకులేడ్డరు - కరణాలు
అర్థిచూ ఘనముగాను-నలుచ దెనిమిదకదులు నరులుచెప్పెటివారు - ము
వై ఎఱుడుగురు మువచ్చింగలరూ॥ ఇంత॥ యెనిమిది మదకరులు యేడు
వేలరథాంశుల వహించుటపిటల్ బానిసలవగను - యేనురుఅశ్వము
లు - పేవేకొలువగను - ఎప్పుడు దెబ్బకరెండువేల కాల్యలమూ-యెంత
యేదిన్ని విడుగురు మాభటులు సామంతులు పదిమారుతలవల్ల - ప్రహరి
దిరుగగను - సుగవభేరిమృదంగచంచమధ్వజులచే పగలురేయును మహా
ప్రభలగోష్టులు॥ ఇంత॥ పిమ్మటద్వారముపట్టి రాగపుకాంతి పదిమారుస్తం
భాలబొరుమండఃము - పదిమగురుదైలింగ బావిసిచ్ఛేత్వరం పరిష్టపోతు
లూరి శివభక్తిగాగ్యవాము॥ ఇంత బహువిధి స్థలంబిది మొవరి కలవియగు
ను సంతతము శివభాగ్దానములకే గాక॥ ఇంత॥

యా ల లు

శరణు పోతులుచిరాయ శరణు చేరభద్రరాయ-శరణువోదైవరా
యా ఓపోతులుచిరయ్య కిరణగోనేనమ్మానెలనా॥శర॥సూక్ష్మమైనాత
నుపులొనాహుదేవపున్నడయ్యా-హుమిన్న దారి తెలిసిలే-వోపోతు
లుచిరయ్య-మోషిద్వారముకలులచూచేనా॥శ॥కాయజానితనువులనే కా
మూడేదాపున్నడయ్యా-కామూమిన్న దారి తెలిసిలే-ఓపోతులూరయ్య
కామూజుని కన్నతండ్రిని॥ శ॥ యాననంపూ యేటివొడ్డునా జవ్వనంపు
జాజితోట-యాననమమిది యేతామెత్తిగా-ఓపోతులూరయ్య చూడ
వేడుకగానగునయ్య - ఇప్పిమే దాటవలయు తెప్పింతునా యుక్తిమంత్ర

ము నివ్వలేరునీరుజేసుక ఓపోతులూరయ్య తెప్పావేసుక తేలివత్తునా॥ శ॥
అష్టాక్షగండిలోనా చతురాక్షారిచీరదీసి ధర్మరాజు దారి తెలిపితే॥ వో
పోతులూరయ్య జూచినేను కనుగొంటిరా॥ శ॥ తెలిసీతెలియని వారికెల్ల
యాలవైడూడోచునటా బాబురాకు యేమి తెలుసురా - వోపోతులూర
య్య బ్రహ్మజ్ఞానులైతే తెలుసురా॥ శర॥

అయిథాయిలకు మంగళహారతి

మంగళంమంగళం మనవంశచిలుకకు మంగళం - వెనుతోటమాటేకి
పుడు-మంగళముమంగళము మిముగన్న తల్లెక్కిని మంగళముశ్రీవీరబ్రహ్మము
నకు॥ మన్నాను నీరూను మరిముద్దగాజేసి మనుగూతోకరమలా కొల్వ
మచ్చి-కొల్మికోపముచేత సుత్రైకమనాకలి కోకంబునటువలెను జేసెనిపుడు॥
జ॥ మాకులుదెప్పించి మయముతో చెక్కించి రాజులకుమిద్దెలును రంభలకు
మేడలును కాపులకునాగేండ్లు కలగజేసేటివాడు అతడోయిజగతిగుం
అచార్యలింగమతడు॥ జ॥ రాతిగూపైనకావించి కాపను రాజుల చిత్రనె
మొక్కించీ - సర్వభూషణాలు స్వామికి అర్పితము మొక్కుల్లె శివ
బ్రహ్మమునకూ॥ జ॥ కంచెరసులు వల్లెములు పెంచుకోసి పలుకుచువా
సెనే పద్మగిన్నె - అన్నమనకెన్ను పరిహారలేర్చుచు కంచాలచేసేటికంద
రికిని॥ జ॥ వ్రాదనకోపులున్నీరైన కాలులు మడుగుకుంజటిలోను పరిచన్తున-
అదిమీరగసాల హస్తగతభము అతడోయిజగతిగుంఅచార్య లింగ
మతడు॥ జయ॥

వీరబ్రహ్మముమీద మంగళహారతి.

జయజయమంగళము శాంధ్రపుడైన శ్రీవీర బ్రహ్మకీపుడు॥ జయ॥
బంధూరముగ ఘాటమందేజనిత్యమైన భూతనాథులగంధా భూతబుసె
దను విభూతియూసెదను శివశివమంగళమునీలతోయములోని పోలలాడే
టిపుల మేలిమైనశ్రవసి చాలపూజింతు॥ జ॥ శ్వేతాస్థానములో మూడెత్తు
వాక్షతలుంచి పోతులూను మిగునినోబడు మిగునినోబడు॥ జ॥ ఆవు
నురా గురుశేషా వ్రాసమూనిబంధించి తనకుండలిలేడ నపుడేధూపముగా॥
జ॥ ఆగ్నేయబిందూ ఆధారవల్లెమునందు ఆశామూలమన్న అపుడేవెలిగిం
చి॥ జ॥ భాసురమైనకోసూరనాగేశ్వర దాసునేలిన సమ్మాశ్విత్తు కనునకు॥
జయజయ॥

శ్రీ పోతులూను వీరబ్రహ్మంగారి కాలజ్ఞానతత్వములు,

వరమరహస్యము సంపూర్ణము.

బ్రహ్మంగారి తత్వములు.

ఓంనమశ్శివాయ సిద్ధమైనపదవి ఓంకారమేదిరా ఓరి - ఒనరుగాత్రి కూటభూమధ్యమందున్న వాడెవ్వడోచూడరోరి॥ ఓం॥ అతలయెనిమిది అక్షరములకుమూల హరుడెవ్వడోచూడరోరి - ఆకారమనుచిలుక హంస తోగూడుకొని ఆడిస్తున్నాడురోరి॥ ఓం॥ కాఖాలుపదిరెండు పర్వములు జేసుకొని కన్ను మూసుకచూడరోరి - కలరేకులైననా కాంతయొకటున్నది కంకంతుడెరుగురావోరి॥ ఓం॥ తాథదాధాయనిబర్హములుతానెరిగి తలుపు దీసుకచూడరోరి - తెరతేరకాడునై దేవాలయములోన తేటగానున్నాడు రోరి॥ ఓం॥ యరలవానారాయణ బ్రహ్మపద్రుడెవ్వడోచూడరోరి - శష సాహాయని శివపోతులు నియ్య సాక్షిగానున్నాడురోరి॥ ఓం॥ ౫॥

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి పంచతత్వములు.

ముట్టుముట్టనియేం, ముట్టరాదనియేం యీముట్టురక్తంబు ఈశరి రంబూ॥ ౧॥ కమలములో యీముట్టు కమలమనివెలసింది కమలములలో కల కాంతిగాదునెక్కె॥ ౨॥ మూన్నాళ్ళముచ్చటలు ముట్టని తొలిగుంటె ముట్టులోకలముట్టు అదియేలనిమనెక్కె॥ ౩॥ నెలకొక్కదినమాయె నేర్పుతో ఈముట్టు పాద తెలియక ముట్టుపా రాడనాగె॥ ౪॥ రెండునెలలొకదినము పండబోయినరా తీ ప్రేమరిని పాదకుటకు చిలుకవలె పరిగె॥ ౫॥ మూడు నెలలొకదినము పురికిగిట్టములోన మూలస్థానమునందుముద్దేయిపరచె॥ ౬॥ నాలు నెలలొకదినము నాగకంతుడొచ్చి నవమూత్రద్వారములు క్రమ మేరువచె॥ ౭॥ అయిదునెలలొకదినము ఆనివాళిపుడొచ్చి కంఠస్థానము పెరను క్రిందమేరువచె॥ ౮॥ ఆరునెలలొకదినము ఆనివ్రతఆబ్రహ్మ అభయ హస్తములిచ్చి ఆముస్సుపొనె॥ ౯॥ ఏడునెలలొకదినము యెరుకాయె జీవునకు మతలోకపూజొట్ట మునుతావెలిసె॥ ౧౦॥ ఎనిమిది నెలలొకదిన ము పిల్లలుపండంబు కాంతగ్రేగిట్టమున కిదలాడుచుండె॥ ౧౧॥ తొమ్మిది నెలలొకదినము ద్వారములు విడుపుమని పుత్రైత్రతయెను యీవృథివి లోను॥ ౧౨॥ తెల్లియొక్కతెగాక తండులెందరొకాని తనతప్పుతీర్పుమని దండములుబెట్టె॥ ౧౩॥ ఈపండనచరము ఈపండశాస్త్రము కారుపిండ ముచేత కలిసిట్లచట్టె॥ ౧౪॥ నూయమంత్రసాని మరపోతులూరయ్య మం త్రములుచెప్పుచు ముగివాస్తవగొనె॥ ౧౫॥ ప అచ్యుగారి సమాధికా దను దూదేకులసిద్ధి న్యగాయా. బ్రహ్మంగారి ప్రార్థన.

నవ్వితి నయ్యా వో వీరయ్యా నవ్వితి నయ్యా వీరబ్రహ్మం నవ్వితి

శ్రోతములో లిప్తమైనాకులము ముక్తితెలిసినగురుని భక్తిసోహము గన్న ముక్తిబొందినవారు యెక్కువేకాదా॥ కు॥ కశ్యపభగవత గౌతమ గార్గ్యేయ శుకశౌనకాది మునిపూతులెవరూ - వ్యాసనాల్మీకాదివసిష్టు మొదలుగా వాసిగాస్థిగురు యీశుడేకాదా॥ కు॥

యాగంతి లక్ష్మ్యగారి వచన తత్వము.

ఎంతపాపకర్మనో - సేపూర్వమున శివ-చింతసేయక కర్మజీవుండి నైత్యచతుశ్చంద్రునతులు నెలనెలకునొకసారి ముట్టురక్తముజూచి ముట్టురో సి-అట్టి అండాండము రక్తశుక్లము బలిసింది యీపైన ఈదేహ మిదియై కాదా॥ యె॥ మొదలకప్పుడగుచు మురికిగర్భములోను వ్రదయించిన దేహమిదియై కాదా-పరగమలమూత్రముల వ్రచికట్టయినట్టి ఇదియైప్రత్యక్ష నరకంబుకాదా॥ యె॥ కవలిజహుయోనికూపమున పలుమారువెడలి సుఖ దుఃఖములు కుడిచి కిక్కిరిస్తేత యాగంతింజయ దేవయడలు చేయకు మమ్మేలుస్వామి॥ యె॥

రెండుకొడుమూచోటున్నది చాటేవారికి అదితెలిసి తమ వతిని నిల్పి వారిని పన్నులు అవలికి॥ రెం॥ రెండుచంకలుల కామపుగట్టుక రేపుతి నుగుడు నేమిటికి - రెండుచీతులుంపలిగించుకొని వెలుగుచుపరరోజవలికి॥ రెం॥ చీక చింతల కడుముల కొంగల భయమున్నది మరకందరికి - గురు మూత్రమునే గుడిచుకొని గురుముకవరరోజవలికి॥ రెం॥ లింగపల్లె పాలమెరిగివాకితే కొంగపములలే వెనకకిసి - అనుపమమంత్రము యా గంటయ్య చిత్తము గెల్చిన కొందరికి॥ రెంటి॥

బ్రహ్మంగారి వచన తత్వము.

చదుగుడాడెనే బ్రహ్మం బలిగుడాడెనే - చదుగుడుగుడుగుడు గుమ్మన్నాచం కిలుమమిందుల కలులకూడుక నడివిడుమంచి వడిగల తన యునిచే వైశ్రామించి నిండుపార్శ్వమి వెన్నెలగాయగ ఈట ముగ్గురు ఆకట పలుగురు పడమన్నె నలిపైన బుడ్డివకడు చెట్టుగొట్టంగా పాలుగా రగా॥ చె॥ ముప్పైరెండు అక్షరంబుల మేలైన నొక అక్షరంబైకై గుబి కై గుబిక్త గుబ్బబట్టి నాలుగు మెకములే పలుగురుని తరిమినది విక్కులనె పొంగె త్తంది చేకొని అమృతజాచను ఆనందించె వింతలు తెలిసిన వీర పోతులూరి ఏ॥ బ్రహ్మము॥ చె॥ బ్రహ్మంగారి వచన తత్వము

ప్రభువునచ్చెనేళి గుప్రజలారయిక్లనైన భక్తితోను పూర్వభవము లుడిగిగుని సంపదచేతేరూ శుభములేనూ॥ బ్ర॥ ఖండిలంబుగానందిమండల క్షేత్రాధామూడు రెండుయేండ్లు నిండిన సుదయింతునన్నారూ అజిన్నా

తోడునేగా॥ప్ర॥గుత్తిఅడవాని కోటాకొమ్మలసందు గురుతు జోడూచేసి
అత్తిగానున్నా మాయరమన్ను బూతురు అల్లనాడు॥ ప్ర॥ తుంగభద్రా
లోన నగు బారిగుత్తాలు దుముకులాడూ అట్లదుమికినా మూనాల్ల ఆదోవ
పోనన్నాబిదోడు॥ ప్రభు॥ కృతఋగధర్మమూ నడపిస్తూవాని హితులా
కొసగినాడూ వేగసతతామేపాతులూయస్వామీసుబ్రహ్మణ్యంవాడూ॥ప్ర॥

[బ్రహ్మంగారి వచనము

కమ్మనే మన మీగునిని కమ్మనే-పువదేశమమ్మని కమ్మకొనికను
బొమలనడుమను బొమ్మలాటలాడేగురని॥ ౧॥ నాదవించూకళిలచేత అడు
చుండగానునేను కూడికుండలి వట్టవడుమను చూడనుంకవచ్చెనగురుని॥ ౨॥
ఆరుమతఋలందుగురుని ఆగ్రహించి యున్నగురుడు అదిమూడు తెంచి
వేసి మూడుపేలును చూపునుని॥ ౩॥ అంతవేళ చూపుట్టగురుని కనుబొ
మలపై నా కొరగాను బయలుగాది పండువెన్నెలలో అంతి అంటకున్నా
గురుని॥ ౪॥ గున్న కాలో క పాతులూరి పింభోగవంతె రాయలు యేడు
వీవుల యేకవాజ్యము ఏలబొమ్మని గురుని॥ ౫॥ కమ్మనే॥

[బ్రహ్మంగారి వచనతత్వము.

వస్తాడయ్యా పిం బ్రహ్మం వస్తాడి మ్యా-వస్తాడి పిం య్యా తెస్తాడు
తగవూలు తగ్గవెంచ మల్లోకిమున కాదిమూలమైనాగురుడు॥ ౧॥ అల్ల
మాప్రభురాయా దెల్లలోకాములే కలారెను॥ ౨॥ గుర్వొడచేగురుడు॥
౩॥ పెద్దాలదూపించె బుద్ధిమోక్షజలం గల్గిందిబల్లెలాగచుగుడ్డే
వ॥ పరభక్తులనెల్ల కలపాలనయను క్లింముగ పరయ్యా గురుడు యీ
జగమేల॥ వస్తా॥

పిం బ్రహ్మంగారి వచన తత్వము

వచ్చినాడు పిం బ్రహ్మం పహోజా లారా మీన చిస్త్రీములుమాని
గురుని కోటకొనరయ్యా॥ ౧॥ మొదటి ముగ ధర్మమును మొదట
యిదుగో పిష్టుదూతలు ప్రదయించెను యంకామనకు కొదవ లేదయ్యా॥ ౨॥
గోల్కొండ ఆదాని గుత్తగండ్లికోటా కంది కానారశము తట్టూ బడు
మూలము నిరరయ్యా॥ ౩॥ కంసూనువొరలు యంకా కారడవులు బండలిరి
గేరయ్యా సుదేహమెందుకు కాలము నిమనూషినాడీ॥ ౪॥ అంతసత్కా
మునా యున్న శంకాలేదూ అనేవారిని పంతగించి శివభక్తులు భక్తించి
రయ్యా అన్ని అనుమాలమూగెను అనికోరాదంట కొన్ని మాటలు కన్ను
లాకు కండువుగాను కనుపించరయ్యా॥ ౫॥ శానకాశివపాతులూను మీర
బ్రహ్మణ్యుల నిపుడు కోటకొలిచివారికి నేరము లేదయ్యా॥ వచ్చి॥

ఓవీరబ్రహ్మనందా యీశపరాకు మహేశపరాకు॥ యేమయ్యా ఏమయ్యా యేమామైనయ్యా॥ ఏ ఏమనిపలుకాపు ఏమో నామనవి ఏమా యైనయ్యా॥ యేమయ్యా॥ తరువుతోడుతనన్ను పూలకుపామ్మాని నిండు సనూధిలో పండివున్నావా॥ ఏ పండిననసాకు ప్రయాసకడట్టు వరు వరు సవేదిపోకిబంగారమైపట్టుకొండావంటిదిఆశగొడుగువంటిదినిడనిండాల్లుగా మనసు నిండింప నేమంటావయ్యా॥ ఏ గురుశుగాను నేగురినమ్మియుంటిని చెదరాకుండాభక్తిశిథిలముగాకుండాముదురూపెన్నెలచెట్టముక్తినెయింటిని నాల్గునడలుచూచిచోటూను నమ్మినానయ్యా॥ ఏమ॥ రాత్రుపలను నిన్నేనమ్మియుంటినాతో గలసిమాట్లాడని కారణమేమోతలచుట్టులిరిగి నాతనకన్న వేదేది తల్లెలేని బిడ్డనైత గాదయ్యా॥ ఏమయ్యా॥ చెప్పరాని పద్ధి చేకూర్చరాదయ్యా చెప్పుడుగురునేన తప్పాకానేనుంటి-నిప్పువంటి వీరప్పావాడక్కైతే చప్పుడిగాకుండచెప్పిపోరాదా॥ ఏ ఓవీరబ్రహ్మ॥

శ్రీ పాతులూరి శ్రీ బ్రహ్మముగారి వచన తత్వము.

చెప్పెగురుమహిమా తెలిసినంతగురుని తెలుసుకొండి- విప్పిచెప్పగునేనెంతటివాడా మన్ననతోపంటి వొప్పుకొండి - గుడిముందారా నోక్కా గ్రుడ్డిముండున్నా పిచ్చిడ్డముండిపోన కడ్డాముంది-దానిఖండించి అఖండపదవిలో కలుసుకొండి॥ చెప్పె॥ బూతుగామానిమీద రెండు పుట్టులు గలవు తెలుసుకొండి ఆపుట్టులోరెండు పెరుపాములున్నావి పట్టుకొండి॥ చె॥ పట్టుకున్నావాండ్రపైనిరెండుగ్రుడ్లు తెలుసుకొండి- ఆగ్రుడ్ల మీదపెద్దకూబకూర్చున్నావి తెలుసుకొండి- ఏడుకొండలనడుమాయెద్దు కూతావేసినది తెలుసుకొండి - ఆయెద్దుకూతావిని యముడుయెద్దికిరాదూ తెలుసుకొండి - మూడుమూలలపెట్టె మూతవీనేనేర్పు తెలుసుకొండి మూతవీలితె పెద్దభూతాములగవసు దెలుసుకొండి - భూతాలనేమరి ఆహార్యోత యొక్కటిగలదూ తెలుసుకొండి-ఆజ్యోతివీరబ్రహ్మంశివపాతులూరయ్య తెలుసుకొండి॥ చెప్పె॥

ఏమిటికంటావనికీ రానిదేమిటికంటామనకుగానిదేమిటికంటా-ఏమిటి కంటమరేమిలేదంటా పాముజేరినయింటా పండుకోనెభయమంటా॥ ఏమి॥ ఆలున్నాడంట నిగనీకనుకూలము కాదంట-ఆలుంటేనేములే అతిమూర్ఖురాలంట కాలునిదూతంట కష్టాపెట్టుచంట॥ ఏమి॥ మగడున్నాడంట ఆలిమీద మమతలేదంట - మగడుంటేనేమి ముగిలాకుసుమమంట యెగదీస్తే యీతంట నిగతీస్తే తెగనంట॥ ఏమిటి॥ కొడుకున్నాడంట-కన్నవారి పిడికడన్న మివ్వడంట కొడుకుంటే నేమి కొనసాగని వాడంట కడ్డిలో

యాగంబు కష్టమెట్టు నింట॥ ఏ॥ పాపిపాపిచేపంట పుష్కరముగా పండి
నదంట పాపిచెన్ననపంటపండితేనేమంట పాపిచచ్చినకంట చూపేలేదంట॥
ఏ॥ పురహరడంట మేరులైపుర చెన్నుడంట పుసహరుడంట ముచికుందు
డితడంట నోటబల్కునితుంట నెరనోరుగాదంట॥ ఏమిటి॥

పాతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి వచన తత్వము.

బ్రహ్మ మయమందురొరన్న హరహ రాశినశివా పోతులూరయ్య||
 పంచాక్షరీమంత్ర వ్రతనచేసెన్నా - వ్రతనచేసితే యముడు పారిపోనన్నా -
 పారిపోతే అంబ ఫలమిచ్చునన్నా - ఫలములేంజేవాడు కరముడోయన్నా -
 బ్ర|| ఆరునదులమీద అంబవుండన్నా - అంబలోడిండ్ల అంబ ఆట్లాడునన్నా -
 ఆట్లాడితేకందుకర్ణముందన్న - అట్లామెరిగివాడు హరియతడోయన్నా -
 బ్ర|| నానీకముపైచూపు నడిపించుమన్నా - నడిపించిస్తే నన్నువుండ
 న్నా|| పిలిచిప్పుడే నీవు నిలిచిపోండన్నా - నిలిచిపోండిక వాడు నిలకెవుడో
 యన్నా|| బ్ర|| మూడూంబాక్షరీ మూతలే యన్నా - ముక్తీవాకిట నిలిచి
 తలుపు తీయన్నా - తెలుపుతేసితే అంబ శాబల్కునన్నా - తేజనందిన
 నాకు శాశివుడోయన్నా|| బ్ర|| జంటికోళ్లు రెండంటిపూదన్నా - అట్టు
 లూదినపాము రుంబంటునన్నా - రుంబంటి ఘోటనా వంటించునన్నా -
 అంటిమంటిధ్వని అట్టెమంటివన్నా - అట్టెమంటిచితే బట్టబంటి చూడన్నా -
 బయలులో పేరగుడు బ్రహ్మ మోమున్నా|| బ్రహ్మ||

ಯುಗಾಂತದ ವೇಳೆಗೆ

ఇట్లువాటినివారి యిష్టమునాచు చురేనీలగ్రహమునాచు-
కాటునివలలోను కానుకను జిక్కితీరికడ లేని శ్రీ సోమము॥ తనవలలు
చుట్టాలుతనవాచు చునినప్పుడు వాని మేళమునాచు-తనవునిడచివెల్లెను-
యంబులోవలతనవెంటరావైరివననా॥ అనుమనాచి తన ఆత్మజము
గని అందమును గనుగొనవలెనా॥ ఇ॥ మేటిస్థానములోను మేటిస్థానము
నందు సూటితప్పుకమాడు మనసా-వాటముగబంబము లేనిగా గనబడి
ను తెలిసిగలిగిబ్రతుకు మనసా॥ ఇ॥ సత్కర్తాచిత్తులరెంటి నానిండు గను
గొన్న సారవిడుచునేదో మనసా-సంసారము సీత వారినిగనుగొన్నను
హింసలు తొలగునే మనసా॥ ఇట్లు దూపుచూపుచు తిది భేదరంబున జూ
చి దాపుజేరవెట్టిమనసా॥ ఇ॥ వాచుమేల్కొంచి బయలుదేలుసుకోని
గోప్యము గలదిసీకుచునసా॥ ఇ॥ అంటి అంటినిండు అరింటివెలుగుచును
యింటిలోనున్నదే మనసా - ఒంటిగా యాగంటి వాసుని మదిలోన
జంటబాయకచుండు మనసా॥ ఇట్లు॥

[బ్రహ్మంగారి తత్వములు.

తీయ్యనిమానిషిపండు - పండు తీనబో తెహొర కాదు తీపులమెండు॥
 త॥ పండుకున్న సముద్రజలెన్నరెనుగాను పరమాత్ముడనెయాకు పైనుండ
 గా - పండును బలపాలు పర్వాములైయును ఒరులాకుయీపండు వశ.
 ముగాకుండు॥ త॥ విత్తులేసంధు విశ్వములోనుండు సత్యము యీమాట
 నిత్యామయా - అత్తుగతల్లికి ఆబిడ్డమగడై తె సజ్జాముయీమాట నిత్యా
 ముకనుడి॥ త॥ ఆలుమగదూరెండు ఆదిలేనినాడు కొడుకుకూతురుగన్న
 కొడుకేపిరా-అల్లునితల్లిక్కహరిహరాదులంటు ముల్లోకమునతల్లి ముగ్గు
 రునిమింగె॥ త॥ చెన్నపులొదావానల జేటులైపొయ్యెరు జననమరణము
 లేని జాతపండు - వాదభేదములేని ఓంకారమయియుండు మాలిన్నిమనా
 మ్మాయి మర్త్యమీశండు॥ త॥ మొరులాకుయీపండు వొకదినుసుగానుండు
 నరులాకుయీపండునమ్మాకుండు - ధరలోనయీపండుదాసూలకైయుండు
 పరమగురుధ్యాన హరిలకుండు॥ త॥ [బ్రహ్మంగారివచనము

మూడుకాల్వలు దాటలేకయ్యా యిల మూఢజనులు మూడు
 కాల్వలదాటలేకయ్యా మూడుకాల్వలలో నూడుక యిడాపింగళమధ్య
 మందున జతనూడిపాడి నాల్వలనిడనాడి ఆలలమూఢులెల్లను వాడలేక
 ను యీదబోదే రూ - సంసారహరిధి జాడ తెలియక మునిగిపొయ్యెరు -
 వేమకతోహంనామమనోక ఒడజేసుకొంటిగనిపురు - యేడుకొండలు
 దాటిపోయ్యుడి హరిసెన్నాదో మూటికొక్కడు॥ మూ॥ ౧॥ తన్ను తెలి
 యకనున్న వంతో నన్ను సుజ్ఞానవలన దెలుపుచు - కన్నులట్టెమూసిజ్యో
 తిని కంటిమరుచుకొడముబలికె - నన్న పోతుల కేమి తెలుసును - సన్మాన
 మహిమ విన్నపులగులకేరగలల - తన్నుదాచెకొనినన్ను సంగతి వేమన్న
 శతకములోనిధోమల - కన్నగురువులచేతిమరితా విన్నపురుషుడు నూటి
 కొక్కడు॥ మూ॥ ౨॥ గంగను మునానలపుతులు సుహృంకుచును పారింగ
 నేరులు - తుంగభద్రాకృష్ణకాశ గంగ మొదలు నదులలోపల - పొంగి
 స్నానము నేమిబోయ్యెనూ - నలు కన్నటి జంగురాల్లికు పూజచేసేనూ -
 సంగతగపడంగింబూ చలగిమ్మచికిచ్చగిట్టిగ - ఆంగమునవరలింగమెరిగిన
 పుంగవుడు నామంకొక్కడు॥ మూ॥ ౩॥ బొధగురువులబోధవినుకొని పారు
 తీర్థప్రసాదములచే - మోని ముందును వెదవేత్తల మీదికిని గాలుండు
 గురుమరి - వాడులాడిని యీ బోయ్యెనూ - ఏలాగుముందర పాడుకొని
 నేరస్థులయ్యెను - నాదామగడగుని చివంబు పాదములుగని ఆనపడి
 ప్రసాదములచే తృప్తుడైన వినోదపురుషుడు నూటికొక్కడు॥ మూ॥ ౪॥

తత్వము॥ దరిజేర్చుమీకరుణ దయకుపాత్రుడనేను లక్ష్మిగోవిందా-
విరివిగాటంకారవీధినడుమనున్న విచరించిచూచెదనుగోవిందా॥ ౧॥ సరియైన
వేళలో సందుతిత్తులుమూసి ముందుచెప్పవెగోవిందా - మందులకు శ్రీయ
మునా పండువెన్నెలలైటా తాండవంబు ఆడెగోవిందా॥ ౨॥ గర్భమందున
బుట్టిదుర్బిద్ధివాడవని దూషణంబేలాగోవిందా- అర్హతముగనీవు ప్రభలాం
డములలోన నిబ్బగమైనగోవిందా॥ ౩॥ పాపాత్ముడవనేను నీపాదములు నే
నెరుగ కోవమేటికిగోవిందా - పాపలోరూపమై రూపుకాయమున దీనమై
వెలుగుగోవిందా॥ అండాండపిండాండస్పృధిని ఆకాశమునచుండియున్నావు
గోవిందా- బాదెదొడ్డికితోలిపారిపోకుండ నీవ్రాబంధించియున్న గోవిందా॥
రెండువేలుదాటి కొండమీదనేనున్న రెండొక్కటైనగోవిందా - దండమి
దిగోనీకుదయ జేసెనక్షింతు అండదాపై నగోవిందా॥ ౪॥ ఆంధ్రకములుదా
టి మేటిశిఖనముచాల చిత్కిలతోవెలుగు గోవిందా - పాపిణినివిడుగురు
పాలించుపాపిని పై నమ్మితిని గోవిందా॥ దరిజేర్చుమీకరుణ॥ ౪॥

శ్రీముక్తకాంత ఆత్మతత్వము.

శ్రీనివాసునిజేనజేనే సిద్ధి దానైరతికిగో వూరిల్ల నునేనజేనే పు
ణ్యలేవోచెల్లెలా- గుంటుగాగుంటేజేనజేన గుణులన్నరెఱక్కరో- ము
జన్మములేని మహనీయులేచెల్లెలా- గుహనీ గుహ నేవారి మతిమీమొలక
రో- కపాములో మానాభిమానంబిడివిదెచ్చెల్లెలా - మందిచ్చి తేవారికే
పాపంచబాదేమక్కరో - అదితామూలమందే అమనీవోపుచు చెల్లెలా -
ఎవరానిసంచితాలకి మెట్టుబోవునెక్కరో - మందిచ్చి నీవే చిచ్చించి
పోవునెచెల్లెలా- దేవుడున్న శాపుమాకు దప్పగ పోయిక్కరో - నీవునీలో
చూపుచూడు నిండియుండనెచెల్లెలా - నిండియున్న శాపుచేరె నిల్చడమే
అక్కరో - దండిగాత్రరూటామున్న దారిజూడేచెల్లెలా - అందియునిదారి
జూపే ముద్రయేదేఅక్కరో - భక్తిమైకభంభిచిచ్చి దగానబుచ్చెల్లెలా-
శ్రీభద్రమైనముద్రలో శంభూడమే అక్కరో - ముద్రభక్తిముగానియు
క్తికి మూలమేదోచెల్లెలా- స్థిరమనిగానాముక్తిదేల్పే సునీయేదోఅక్కరో-
అరుమామిపీడగానే అబ్బునేవో చెల్లెలా - మూడుమూడు మూడుపీడ
మూలమేదోఅక్కరో - బోడి బొందునిహంసజేర జాడగాదబు చెల్లెలా-
ల్యాతగాభూమధ్యమండున జాతరమే అక్కరో - జాతరముమ్మాట్లు
లున్నా జ్యోతిరూపమెచ్చెల్లెలా- జ్యోతిలోని ముఖ్యమందే నాతరువ్వని
అక్కరో- నాతరుగిళాంభవీగురు మాతగాదబుచెల్లెలా॥ శ్రీ॥

నాసరయ్యగారు చెప్పిన తత్వములు.

ఏమందునీపూర్వఫలవిశేషము నేనెంతజెప్పినవినవుమనసా - సంతతముసద్గురునిసేవకర్తత్వగల్గుచేరినర్థింపవేమనసా॥ ఏ॥ ఎన్నాళ్లుబ్రతికేవుయేమిస్థిరమిదినీకుయేలదెలియదుమూఢమనసా - యమబాధలకుచాలయెటులోర్చెదవునిన్నేమిజేయుదునేపనునసా॥ ఏ॥ ఈజన్మమునమోక్షమేజన్మమునలేదుయిహమందుదెలియవేమనసా - అకలంకమైగురుఆస్పదంబునపరమాత్మగలిగుండవేమనసా॥ ఏ॥ పరభామలనుజూచిపరద్రవ్యములుగోరిపరులదూషింపకేమనసా - శరణాగత్యతాణబిరుదుగల్గినగురునిసేవచేయవెవెట్టిమనసా॥ ఏ॥ మగ్గుచివునార్యనిమరువకెప్పుడునీపుమానసమునుండవేమనసా - తామసుంబులుమానిదరిజేవేబాలదాసుగలిసియుండవేమనసా॥ ఏమందు॥

నాసరయ్యచెప్పిన తత్వములు.

గురువునదేశంబైనందుకు దుర్గణములుమానిందెరుకా - మర్మవకసద్గురుమంత్రములోకలమర్మముదెలిసిందెరుకా - ఎరుకా॥ తారకబ్రహ్మముతనలోనుండెదారితెలిసినాదెరుకా - వారకాంతలనుజూచితల్లిగావర్ణనజేసిందెరుకా॥ మతభేదములచేతుకతనలోనుంకునదలినదెరుకా - రంకుజనలతోరాజ్యముచేసుకరామునిదలచిందెరుకా॥ గురు॥ ఇరువైయైదుతత్వములోకలహింసచెలిసినాదెరుకా - మతిములకావైవెలుగుచునుండెమహాత్మ్యముగన్నాదెరుకా॥ గు॥ మనోబుద్ధిచిత్తహంకారములుమరచియుండినకెరుకా - పరమస్వాదుకసాక్షుజులతోవాదులనేయనిదెరుకా॥ గు॥ సాశబంధములకట్టుబడకవిమోక్షముగలసిందెరుకా - వాసిగనాసరువయతోహూబలదాసుకుచెలిసిందెరుకా॥ గు॥

సూర్యగంటి లక్ష్మీగారి యాలలు

సూర్యసోమారవ్వాచమమాశౌర్యమూనెచిలుకాగంటి సూర్యాదీప్తికామునుండగా-ఓయాగంటిలింగా-చూడమాడాశ్చర్యమాయేగా॥ సూ॥ కంటినిదాచూచుచుండగంజివునమాగిరిమీదాలు సాముజేసెసంజ్ఞదెలిసితి-ఓయాగంటిలింగా-సారమైనపుట్టజేసనూ॥ సూ॥ పామూపేదూచెప్పావిషమూ ఆడాకాడాకక్కగవరచీనుముపుతోతూకదుపూనఓయాగంటిలింగా-ధినిమువాప్రసింగిముంపిరి॥ సూ॥ ఆకాశానకూనెకోడిచీకటిలోపూర్వపూర్వచింతితముంగధ్యానమూ-ఓయాగంటిలింగా-యేకమైనాపన్నలగాముర॥ కాంతిపాశేములోనాచింతామానుబుట్టిగదరాచింతామయానలసా॥ గా॥ ఓయాగంటిలింగా-చింతాబూసిపందూపందేరి॥ సూ॥ కానరానిఅడవిలోనాదాసలేకమడుగు

నిండే వానలేనిమడుగుమీదాట - ఓయాగంటిలింగా - మానరాని అగ్ని పుట్టేరా|| ఆకులేనిఅడవిలోనా తోక లేనిమృగముబుట్టె - తోక లేనిమృగ మూకడుపూనా-ఓయాగంటిలింగా-యీక లేనిపక్షిపుట్టేరా||సూ||పుయ్యా వాలేమేనభూతి చెయ్యానాలే రుద్రాక్షాలు చెయ్యావాలే శివునిపూజా లు-ఓయాగంటిలింగా- కొయ్యావాలెర కన్యబంధములు||

యాగంటివారి యాలలు.

సన్నంపూడిడ్డి వాకిట పున్నామావెన్నెలబైటా- కిన్నె రాలనాదమిం టిరా||ఓ||వివగావినగ వింతలామెరా|| స|| ఎట్టామానువొడ్డుక్రిందా యెని నూదిపూడాలున్నావి పూడపూడ గుంచించూచితే|| ఓ|| యుగముజగము లందేయున్నావి|| స|| నల్లగుంటనట్టనహమా తెల్లదామెపువ్వున్నాది తెల్ల దామర పువ్వులోపల|| ఓ|| తెల్లివివర చేదేవుడున్నాడు|| స|| ఆకాశానాగుం టన్నిండె కుండనిండవంటుండె - కున్నకాలిఁన్నదీరెనూ|| ఓ|| వీనిభావము నీకెదలుసూయ|| స|| దానికర్మామేకతెలుపు పుడనుబరికాలోయందూగుం తిండిపందాలకేమిదెలుసూయ|| ఓ|| దివ్యజ్ఞానబైతేతెలుసును|| స|| పుట్టమీ వచెట్టుముట్టె భూమిపైనితొగెబారె కాశలోకంకాయుకాయదా|| ఓ|| కన్వి శానాపందూపండెరా|| స|| కందివంటమీపింటు రెండువంటలు నవపుసుం టా చచ్చుకుంటు పుట్టుచుండూ|| ఓ|| పూరిబ మట చేసికొంటాను|| స|| చిచ్చుకడుపునచీకాచీటుట్టె చీకాచీమిపునచిచ్చుబుట్టె చిచ్చుచీకా తుక మైలేనా|| ఓ|| చిన్నగాడి బాలబుట్టె|| స|| ఆయన పుత్ర మగడుబుట్టె మ గనికడుపున ఆలుపుట్టె ఆలుమగడు నూటమయితేనూ|| ఓ|| అమృతసింధిలు చారాబుట్టె|| స|| పాతకట్టచూతలోన పండుమట్టి చెట్టుబుట్టె పండుమట్టి దోరాపండామె||ఓ||పంచవన్నెలా చిలుకాబుట్టెరా|| స|| మమ్మూలకోలలు మందికమ్మలేనె పెనుగుండగ చచ్చుకతోవేటబోలేను|| ఓ|| తుమ్మెదరుంకార మామెరా|| స|| తాటిగర్ల చలమమ్మగానుచెప్పిన యాలలు.

రూపురేఖాలేనివాడు రేపుమాపు లేనివోట కాపురమే శూన్యం సున్నంట|| ఓష ధ్యానలింగ|| చూపుమన్నా చిన్నదామెరా|| రూ|| చిన్నదాని కంటిలోను యెన్నమట్రి చెట్టున్నాది యెన్నమట్రి చెట్టుమీదను|| వో|| అన్నిదిక్కుల నధికమామెరా|| రూ|| ముజ్జగమ్మలుదయమామె ముజ్జగ మ్ములుగయామంత ముమ్మూర్తలభావామైనాదీ|| వో|| ముదిత మొసలి ముండయినెరా|| రూ|| గొడ్డుముండకడుపునందు దొడ్డవాడు కొడుకూ బుట్టె కొడుకుజగమువిలగూనేరా|| వో|| జడియకనాదాము వింటిరా|| రూ|| నాదాపాపా నవసందు దోమారెండు గజముమ్రుంగ అది జ్ఞాన

యోగామందెయందెరాఁ ఓ॥ ఉదయాద్రిలోవుండినూచితి, నూ॥ సతతా
ముసావాప్రాకమలా పునయమేరుశిఖరామునా- కదలితాడివర్గాఘనుడై న॥
ఓ॥ కసిమీరాఁ భువుగంటిరా॥ మంగళహారతి

మంగళముకాక మంగళముసాకార మంగళముఓంకారమణికుం
దకూ - మంగళంహామీర మముగన్నతంపికిని మంగళముగోవింద మనజన
నికీ॥ జయమంగళం సదాశివమంగళం॥ పుట్టితిరిభువిలోన దిట్టముగవెలసితిరి
గట్టిగాగురునేన గుట్టుతోనా - దిట్టముగా గురుపీత దివ్యతేజంబైన అట్ట
హాతులూరు కిమ్మరమామ్మ॥ జ॥ సస్తిరేశస్యలకు వైకుంఠముననుండి
యిస్తిరాభక్తులకు యహంకారము కాత్తిలోపుతులకుకరుణతోధరియించి
పూస్తిబూరి నెరియజును॥ జ॥ హాతత్తురు మీకు హరిహరాదులు
మొదలు పుహుసిరి నతోను పుణ్యదరితా - కన్నుగావైకుండు భాను
తేజముదెచ్చి యుద్వేగమునరశోంకపు॥ జ॥ ధారకునమాతకునువారి
కినిమంగళం- భూలోకమాతకును పుణ్యరతికి- హేతుభూతంబైన హేతు
పుణ్యదరితం హేతునందుకు నరహమాతీకి॥ జ॥ బయలకును నరులకును
హరికి॥ కలగవలెదనా మేళయా - కరవీరగురుకరుణ వైకుంఠ
మునొచ్చి హిగోరంధ్రకేపు పిన్నయ్య॥ జ॥

శివశ్లోకం మంగళహారతి.

శ్రీనివాసేనమః చిన్మయాకాలికు అమితరూపము విగ్రహాత్ము
శకునూ॥ అమృతేచింతామృతాకారి మధ్యాంతరహితుశకు విమలమగు శరి
పూర్ణయోశ్వరుశకు॥ జ॥ అష్టదిశకరులకుచావ్యంతరహితుశకు సృష్టి
ఈభూమధ్య వక్షుశకును - సృష్టిచరంబైటనూ వివ్యలింగంబునకు సృష్టి
సాలసజేయు శ్రీగురుశకు॥ జ॥ అండయగురమాణు యమపూరుషునకు
మండలాకృతియగు మహానీయునకు-నిండియుండినసత్య నిర్వికారరూపునకు
ఖడయాఖండమా ఘనయాత్మకూ॥ జ॥ తాలుమూలలగట్టి భ్రమగల్గి
యున్నట్టి నీలవిద్యుశ్రీశైలనిలయునకును- శ్రీలమించిన తాడిచర్లశ్రీశేష
గురు ఫాలలోచనుడైన పరిమాత్మకు॥ జ॥

శివసదానంద చిన్మయచిద్రూప శ్రీవీరబ్రహ్మరావయ్య - శివభక్తుల
నూడి శివపూజజేసేనూ శివరాత్రినేడు రావయ్య॥ తెల్లవారవచ్చెను॥ ఐదు
నూరేల్లామె అనూహిలోనుండి ఆనిబ్రహ్మాండమూర్తి బ్రహ్మాండనాయకా
రా॥ శివహాతులూరయ్య శివపూజచేసేనూ శివరాత్రినేడు రావయ్య -
ప్రవిమాలానానంద హాపూర్ణవాసుడా బ్రహ్మస్వరూప రావయ్య - నీర
బ్రహ్మమూర్తి వేదాంతమేయడ నీరనారాయణరావయ్య॥ మొందుజూచిన

యానంద మయి యున్నావు బృందారకతరణా॥ రావ॥ సిద్ధులందరూ
మిముసేవింపవచ్చిరి చిత్తాసదానంద॥ రావ॥ భావములోపల పూజింతురు
మిమ్ముమనశినమూర్తి॥ రావ॥ కందిమల్లయ్యచల్లెలో వెలసిన ఘనసిద్ధ
మూర్తి॥ రా॥ సుజ్ఞాననంతులు సురులుమురులు మిమ్ము చూడవస్తున్నారు
రావయ్య॥ పగలురాత్రిలేక పరమయివున్నావు భిక్షుతత్వలముక్తి॥ రా॥లక్ష
రూఢిలోన నవిసహస్రమునందు సాక్షియైవున్నావు॥ రావ॥ పంచభూతము
లును పంచానందవివేసి మించినవన్నావు॥ రా॥ ఈరీతిమిమ్ముగొలిచెద ఆనం
దభయంబున నఖిలాండమూర్తిరావయ్య॥ రాజయోగమునందు నంజిల్లు
చున్నావు రాజశేఖరమూర్తి॥ రావ॥ శిశ్వనంతుడైన నీనృబహ్మమూర్తి
వీరమహేశ్వర॥ రావ॥ పరమాధిపగౌరవ సాక్షిబోధితైవ న సర్వమందు
న్నావు॥ రావ॥ ఏకేకా నీపాదపూజుల జేసెద యోగిపదానంద॥ రావ॥
సదయహృదయాన సాక్షిపై యున్నావు సచ్చిదానంద॥ రావయ్య॥

శ్రీరస్తు.

శ్రీగురుపోతులుగల నీనృబహ్మంగారికి.

చ॥ పరమమునీంద్ర హృదయల నీనీనృబహ్మకృతి విన్నవించెదన్
సరసులు దీనిభావములను బ్రహ్మతత్వ వివరింపయ్య నింక నరకు సనాది
జాగ్రతకుదోచినంతయమును దిక్పయోగరమ హృదయ నృతమకల్మిన
వారికి నేర్పఁజేయెక్కెదన్॥ పోతులూగల నీనృబహ్మంగారి నచరము

ఇంతబలిమియు స్థలముయొద్దకి ఆలకింపగలను - సంతత శివవద
ధ్యానులకేకాక - పరమహిమగోట యుంచు కాధీశమూర్తిని తెలియకను
మగునచూడి-చూడచూడగ - నవిసమరీధులుగలపురిండుపెన్నెలకాంతి
సిండినగరుండు-నలుగురుమంతులు నాడుకులువపిగుని కరణాలుఅర్చింపు
నముగాను-నలువదిమందిమిదిపిలులు శోతులుజెప్పటివారూ - ముప్పైల
యిదుగురుముసద్దీలుగలను॥ ఇం॥ మెనిమిదిమదకపలుపడువేలర థాలు పదహా
రులొటిపిటల్ బాసులొలుచగను-ఏచూరలశ్వములు ఏవేళకొలుచగను ము
పుడుడెబ్బదిరెండు వేలకాంబలము॥ ఇం॥ నదియైదుగురుమాయభటులుసా
మంతు పదిసూతులనరుల్ ప్రహరదిరుగగను - ప్రణవ భేదమృదంగపంచ
మధ్యనులచే పగలురేమును మహావతిభహోషిల్ల॥ ఇం॥ పశ్చిమద్వారంబు
పద్మ రాగపుకాంతి పదిసూపుస్తంభాల భారముండపము - పరమపరవైలింగ
భావసిద్ధేశ్వరప్రతినిష్ఠపోతులూగి శుభకలాగ్నిగృహము॥ ఇం॥

॥బ్రహ్మంగారి గోవిందవతములు

నడిపిధినామందునాటింతు రా-కొల్మి నడిమండలమందునాటింతు రా-

నాసంధి తెలియనట్టి వద్దెక్కులబట్టి-బంధించిబాకూలకుమ్మింతురా॥ శివ
గోవిందాగోవిందా॥ ఏడుతిత్తులుపట్టిపూరింతురా - నేనుమండలంబునమింట
భేసింతురా-దండైననాగురులండజేసుకపెద్దా - కొండలన్నియుండికొట్టిం
తురా॥౩॥శోపనానెబ్బొగ్గులో కొల్మలోబోయించి-చాపమానెయిసుముదె
ట్టితిరా-చాపవంటిఅగ్ని చూపులో వెలిగించి దీపమంటిజ్యోతిపట్టితిరా॥ శివ
గోపిం॥ నాలుగుసంధులునాటింతురా - శివనామధారులబట్టిసాటింతురా-
నాణెమెరుగనిజరులు భూమిపాలుజేసి - హామముందర ఆటనాడింతురా॥
శివగోవిందా॥ ఆరుమతమునాకు ఆరెండునాకొల్మి - ఏడులోకములాకు
వెలుగుముందు-నాడలోనాకొల్మి జాడ తెలిసియుండె-నీడ లేనిచోట నిలిచి
తిరా॥శివగోవిందా॥ మతము తెలియనట్టి మాయాగుంపుసుబట్టి - మాను
మానుకు ఏలగట్టింతురా - నాడుపోతులూరి కైవాక్యమునామాటకూడి
దాడలనోలరాడింతురా॥ శివగోవిందా॥ మూడుమొనలమీదఆడింతురా
లోకంముగ్గురు మూర్తురాడింతురా - భేదామునేయకా హరిపోతులూ
రన్యు-వాదామొబట్టి నేబట్టితిరా॥ శివగోవిందా॥ ముప్పైరెండు బిరుదు
లందితిరా - నేను మూలమైనాచోటు చెందితిరా కాలయమునిబొమ్మ
కట్టెచెంగుదాట-నోల దెబ్బవ్రానంతమురా॥ శివగోవిందా॥ నాకొల్మి
కాకాల్ కాకొసిలోకము - మూకాలపలెతిరిగి కూకాచేసుకొని - పోతు
లును భుకారమునెల కాకులమీదికి కదలంతురా॥ శివగోవిందా॥

పాత్రులయొక్క బహుంగారిక పర్యవేక్షణ దూడేకుల సిద్ధిపై వచనము.

అనుభవించి తిరువతరైవళివచ్చినవాడని వాతనప్రాప్తియనుకగా దీనికొకటిలేదు హరిశ్చంద్రుహరిజ ఆలినమ్మగలేదా-చిరుమజలములేక నగినుమ్మలేదా - చిత్తూరుహరిజ సాముకాటుండలేదా - హరికిరాతకు చేతయేటుండలేదా॥ అను॥ ధాతకును వ్రాతకును వ్రాతలగొట్టబడలేదా భూతపరభక్తుడై భవతరుంగ లేదా - మునుల్లెమ్మోహమున మునిగి తేలగ లేదా చిననాథునిరాహు చిగ్గిమింగ లేదా॥ అ॥ గుణహీనుడై శతయుగురు శాపమున బోలేను - అతభయంబున వానరేంద్రుడడలుండ లేదా-మతి తప్పిభీష్ముండుమరిణమొందగ లేదా-తరువాన్పిదగలగుండలేదా॥ అను॥

ఏలయూ దేహము పనికిరాని దేమికిమోహము-జ్వాలమనెనసార
బంధములోనచిక్కిమూలమెరిగి నిష్ఠా మూట బెనగుచునుముమ్మాలాము
చోటు తెరిగి - జనులమూటమూటగడచిముక్తమనెనండజేరి - మోడి
నేనేహోడెనాము - ఎదుటిలో ఆచించనేనెను నిష్ఠా ఎంచేంద్రియములను
కోర్చించియు త్రుంచియున్న లేకు - చంచలములో ఛందిమించి ప్రాకుమంచి

దవ్రగా - మంచివాడగుగురుని పంచనపాంచీకశించనేరని॥ ఏ॥ అష్టమదము
లానుయెల్లప్పుడు - దృష్టి తెలియలేకను కష్టపడకయిష్టమగుచు-నిష్ఠలన్ని
నష్టమగుచు-దృష్టిలోపలదివ్యలింగము నిష్ఠతోచూడంగలేకను॥ ఏ॥ వాడ
లోపలను-ఏడింటిలో జోడుగుడుకొని-కోటిసూర్య కాంతివెలుగు-నాట
కుల నెరనమ్మినమ్మి-కాటుకాపటులరెండిని - భయపెట్టైకమముతెలియ
నేరని॥ ఏ॥ జాలమెరుగాకను-మనాభిమానము లోనబొరలుచును-కాచి
నరానికోన జొచ్చి - సోనగురిసిమేనుమంచి తానుతానై సిద్ధలింగంతలచి
చిన్మయ మందనేరని॥ ఏ॥

చన్నుకులమహిగేచి న్యామనూ తమకు - కాకులమేలేదుఘనాడు
తానాచు-నాచుబిందుకనినాణెమానాకులము - వేదాంతరహస్యమునవల
సిందికులము-దశనిధంబువునాచు-ధరణిలోనాకులము-పవీరికాచిబహ్యవీత
మాకులము॥ ఏ॥ కుడిపులనుండి కారణా - కులము-కల్పపుక్షపరితి
కాలసిం దీకులము - ఏడెడుభుజము లేకప్పుడు దీకులము ప్రకటితముగకు
లము-పరాచంబుకులము॥ ఏ॥ జీవకోట్లజీవమానాకులము జీవుడేదేవుడ
ని తెలిపేదికులము-తెలియనివాడుకు తెలిపా గుడుకులము-తెలిసితెలియక
సిద్ధిగురు కాళిదాసుకులము॥ ఏ॥ మూగంటి కల్పింపుగరి పంచము.

జీవుడుతెలులో చుకగవుండగ తెలిపదాచు ముద్రానామ్రలను-
సంశయముమిగక బ్రహ్మమేని న్యాయము తానని పరమార్థ - న్యాయము
తానని తెలిసేటందుకు గురువుచేతం కలుగవలె-గురువుచేతం కలిగే
టందుకు నిలకడగామన నిష్ఠాచరణ - నిలకడగామన నిష్ఠపడుదుకు ఏ
సముపిడువక తెలియవలె-కలమము-పిడిని నిండినూభలో చన్ను
తముగతానుండవలె-చన్నుతముగ తానుండవలెకు తా-కమున
గురితగలవలె-తా-కముగురు తెగలేదంటికు ఉచ్చాస్వరంబులనిలు
వలె॥ ఉచ్చాస్వరంబునిల్చేటందుకు సాధకమునసాధించవలె - సాధక
మున సాధించుటకు యేమిని గోధించవలె - ఏమినిగోధించే
టందుకు ఏకాంతమున చేవలె-ఏకాంతమున చేటందుకు దేవుని
కృపతా కలుగవలె - దేవునికి-తా-కలిగేటందుకు నలుకు కలిగితా
నుండవలె-నలుకుగలిగి తా-కలిగితిని మునుజీనికి నుండవలె -
మునుజీ-సింహిని ముహూనంబము ముహూలో పొందవలె-మునుండవలె॥ ఏ॥

గుణము గురుగలంబు గురువలెము.

గుణమూ గురుకాచు యేమిగీతు ప్రకటించునట్లు॥ గుణము గురు
కాచుయేమిసేతుగుణమగుమిరని శాకములేదు॥ గుణములగుగురు

గుదురుగనిల్వదు॥ గుణ॥ పరద్రవ్యామురా పట్టెనంటది - పరభామలనెడ
 బాయనంటది - పృథ్వీజనముకు పైసంబంటది । పరనిందకు నేబంటునంటది ।
 పూరుగిండ్లకు నేపాతానంటది । తిరిగిజగడములు తెన్నానంటది । వరుసదప్పి
 నడువగవలెనంటది । నిరశనదేహం నీత్యంబంటది । గురుతుగస్వామినిమరు
 వకుమంటే । కుమ్యభాకునే కొఱగానంటది । చంచలమత చెల్లించనంటది ।
 కొంచెపునులను గొలిచేనంటది । పరోపకారము చెయ్యనంటది । పంచల
 బడి యాచించెనంటది । పంచెగలు సాధించెనంటది । అంతిభవ మా
 రించెనంటది । అంచితముగ శ్రీమారిమనమంటే । మించినన్ను బెడరించ
 కుమంటది॥ గు॥ చెప్పునుమాటలు చెవిగొనిమంటది । తప్పుడుపలుకులు తగి
 నట్టంటది । తప్పితములునే తప్పునంటది । తప్పుడపడికి వొప్పెడ నంటది ।
 ముప్పుగతండ్రికి మురిసేనంటది । ముప్పునుహరికథ తప్పకవినుమని చెప్పితే
 నేనదివాంపనంటది । చేతునుగనిమని చేసేనంటది । అంటనివని కారాటం
 బంటది । బూటకములునా పుట్టిట్లంటది । మోటుతనముబహు మగతన
 మంటది । బూటకతనముకు తగినట్లంటది । మఱిముడివేసితే ఘనము నటం
 టది । బాటతప్పక బాటనుటంటది । బాటగహంసల నాటకుందని మాట
 నాచెవుల నాటనంటది॥ గుణము॥

ఉదరపోషణకొరకై వేషములన్ని - ఉదరపోషణకొరకై యొరగి
 భక్తిని కుంచారదనుడైన పాండునింగనిపెడింది॥ ఉదరపోషణ॥ శ్రేతా
 గురుగంబుచ దేవతలంది॥ కోన్నునై రాముని కొలుపుకొలచినదెల్ల - నలు
 దుదను పంతుని నట్టడంబోడవి పోలులుముట్లన్ని పొంతజేరినదెల్ల॥
 ఉ॥ వొడ్డనూరమునూని జూబ్బనూరిటునియంటలో భీముడువంటాలనం
 డిం॥ ఉ॥ గు॥ పు॥ ము॥ కన్నుల బోధించును మనుమాల్గితలగకు త్వర
 గనెప్పులట్ల॥ ఉ॥ పు॥ న్నీరదోక్షేన నొజలగాచేది కన్నులమక్కిలబెట్టికం
 టకండించెది॥ ఉ॥ పొందివులడవుచుడి గాంధూనములభండనమునగూల్చి
 మండలపత్నీక॥ ఉ॥ పానాన్నపురాంబులనెచ్చి వినోదముగల సభల
 ననుమనులరగెడి॥ ఉ॥ పులకెనము తానుమనము లొనరించి బలియుడై
 భూరిపక్షులు గట్టచుచ్చు॥ ఉ॥ భవితో శ్రీవేంకటేశ్వర్లు దలచినదేసరి
 సంపదలిచ్చు అలమేలుమంగమ్మ॥ ఉది॥

బుధిమంతుడైనవారికి నిజము నిలకడమిది తెలియును

అది నిర్వృణమని పెద్దలు చెప్పుదురు.

పోతులూ, పేర బహుంగారి వచనములు - సంపూర్ణము.

యాగంటి లక్ష్మప్పగారి తత్వములు.

పరిమిసీరాచార్యులు ఆయ్యగారు నిత్యనేవానిరతులు ఆదితప్పనివారు పరికి బొంకినివారు శివపూజాధురంధరులు సత్సంగతులని పెద్దలు నిశ్చయించిరి

తత్వము॥ ఫాలలోచనవిన్నపంబునిన్ను యేలీలబూజించువిధమునే నెలుగ-శ్రీమన్నహాదేవ శివభక్తిమందూరి శిశుధిరాజాతేశ-వామాంకగిరి జాధరాకామసంహారకూ-త్రైలోక్యనాథగీర్వాణా॥ఫా॥ సామజాననజనక సకలభవనాథాశరణాగతిదీపకూ-నామచంద్రోదయ సంధివాహనరూఢ నాగభూషణలోలముమితగుణావళి॥ఫా॥ మధుజలంబులనిమ్మ మజనముచే నెదనంబు మత్స్యములయెంగిలోదేవా-తుదముట్టుకునుమములతోడకపూ జింకగా తుమ్మెదలయెంగిలోదేవా-పరిమొగనావుచా లర్పించెదనంబు పశిలేగయెంగిలోదేవా-మదిలోల శివచింతజేనెదనంబు మునులో నొక యంతమెత్తమెటుగా॥ఫా॥ అంగనామణుల గూడియెనగుణంబులెకాని హరి నిన్ను మదిలోనదలచనేనెలుగా-లింగసంగులనూ-పీఠమైయుకనాడు జంగ మార్చనచేయనేనెలుగా-లింగులలోనూ-పి-వృథచదువులేకాని సంగ త్రైవచదువునేనెలుగా-గంగాధరానిన్ను మదిలోనదలచేడి ఘనమైనయి హవరక్రమమునేనెలుగా॥ఫా॥ పరివేలహింబుల పసియినుపకిత్త పసిసంబు నోకిననుదేవా-పరియోగవన్నెల పసిమగలకంబు బంగారంబు గాకుండు నేదేవా-కొడువయెంగిరివిన్న యినుముతోడ పసింబు హోరింగమనగం భీరా-చదువులధ్యానాస్త్రి శివచింతకొందెదనంబు నదలగాపడిదుడిరి కొ దువనీకగునా॥ఫా॥ నిన్ను ముప్పించంగ నెనెంతవాడను సంగమగోచరభాను లేజా-నిన్ను నట్లున మట్టిసీమలధూలనీ-జముసత్కృతజ్ఞానవలదా-యిన్ను గలయవగుణము లెన్నిగలగినానున్న పరిమిసీరానాకన్నతెండ్రి కిన్నదం ద్రదిగుణములేన్నంగవనీలేద. యోగిరాఘవమనంబు దేవఘనత్రైభావా॥

తత్వము॥ పన్నెన్నిజన్మములనుండి బుట్టగనోపాయున్నట్టిలోజేయ కిపుడునీకృపారంబు కిన్నుమెదలనయ్య సజనహాదేవా-యెన్నగలనవగు ణములెంచదు యికనీపునెదన్ను పసినిలేడి నాకన్నతెండ్రి॥ గు॥ పంచమ హాపాలకిములకట్టిపారగదోలు పంచాక్షరమంత్ర ప్రణామహిమ-నెంచు కొందురుచాలాన్యైశ్వరముసంగులు పంచముఖభాగంబుల పంచశరణకూ॥ యో॥ పసిసంబునోయినుము బంగారంబుల కిను-హృద్విమనసీకపుడు ఆలకింపగా నూ-పరమేశయాగంటిపార్వతీవ్యాయేశ-భవవందనన్నెలుమివాచరం

బొసఁగూ॥ యె॥ యెన్నగలనవగుణము లెంచెదరె యికనిపుడు నన్నరయ
పనిలేదు నాకన్నతండ్రి॥ యె॥ తత్వము.

ఏటిశిలావ్రతం బేమిసుఖమూ మాటనిజముగజిహ్వా మదినుంచవల
దా యదరయవగుణములకు జిహ్వాబుద్ధినయట్లు మదిగోర్కెలుడిగి నెమ్మది
నుండవలదా॥ ఏ॥ ప్రమిమలంబైనపాపవర్జితమట్లు వివరింపబొంకులుమఱివిదు
వవలద భువిజూడరాదనుచు భావముచున్నట్లు సునిశేషముగపరసతి కుండ
వలద- కొఱలేకగతపేటచేకొల్లగాంచినయట్లు గరిమలింగముమీద బరిగొన
గవలదా॥ ఏ॥ రోసిమలమూతములలోనబుద్ధినయట్లు అశపరద్రవ్యముల
కట్టుండవలదా - కాసుమీదను పాంశుగలిగినశ్చేయిట్లు యీశుమీదను
ధ్యాన మట్లుండవలదా॥ ఏ॥ తత్వము.

కలదెజీతవృత్తికి వృత్తాంతరంగునకు తలఁపబడయోగి సుఖానునకెకా
క తమపురాణముమనసుతిగ నేకముగచేసి తమపులోపలనున్న దైవమెరిగి
తమపుకోరికలగానుచు తత్వలంఛానము దినమునపుడలచేటి ధీరులకెకాక॥
పరగపద్మశేకముల భావముకిలంగి అరసిబిందూద్యుతం బమరచేసే శిరమున
వెలిగేటిచంద్రమండలనీము కి మధ్యనర్పించు ఘులకేగాక॥ సలలితంబుగ
హృదయనసీమిహంబులోనలంబు ప్రణవసుధానముననూ - తెలిసియా
గంటగుండేపుని మదిలోన కలసికర్తంచేటి ఘులకేగాక॥ కల॥

తత్వము॥ పోయి కాలముచృథాపాకినోజుచురా యేయుపాయ
మున ప్రప్రనెగుడునుమీయు॥ పో॥ కలియ లేవయిలచేత ఘులలోభములచేత
కలహముల చేత సహకారంబుచేత- కులమమంబులచేత కూహకంబులచేత
చలము చేతను కుబుసుఖంబుచేత॥ పో॥ పట్టినూశలచేత వైభవంబులచేత
పట్టినలేని దుర్బాగులచేత - మట్టపోవులచేత సుఖహింసఖములచేత గట్ట
యినమోహంధ కాంక్షలచేత॥ పో॥ బంధుబలములచేత బహుబలంబులచేత
బలివైసంసార బంధులచేత - తెలఁపూగంతగుని తత్వయుక్తముచేత
తెలియంగలేని సుదేహంబుచేత॥ పో॥ తత్వము.

ఇదికోభవోగముల కలనౌషధంబు ప్రమిమలంబైన శివభక్తులకునె
ల్లగా॥ శరణుంగమపూర్ణ చంద్రోదయములంగ పునశ మే ఆనందభైరవంబు
చరమూర్తివద లేనందున మేలము స్థలంబునా మెజ్జిరాంకుశంబు॥ ఇ॥ కమ
నీయపద్రావీకిచికిసింహుగంబు అమితభక్తిశాస్త్రి కుమారకంబు- విమలమై
నవ్రతమునీవి కమలంబు - మిగలంబాచురగుహితయు॥ ఇ॥ సవతిదాసో
హ నిశ్చలముచింతామణు అతరవనైన మేముప్రంకిమంబు- మతిలోనుగురు
నీతియు మందూరమాగంటి పరిశంభు సేవయు పరమామృతంబు॥ ఇ॥

తత్వము॥ కలితచిన్మయనేత్ర కమలమధ్యమునందు నిర్మలసోమ
సూర్యాగ్ని మండలమునకా-అలకతన్మధ్యపరమాణు సూక్ష్మముద్వారకమ
లజగములకు ప్రకాశించెదగదా-అనుచినమువరమకళమైవిశ్వమంతయు ప్ర
కాశించు ఘనతేజముననిష్ఠ లింగముతానెకాదా॥ అదిగదానీలతోయ సమ
ధ్యమునకళా అదియువిద్యుల్లేఖయన నమరి-గుండుకా- అదియునీరవాహూ
కాగ్రసూక్ష్మంబనెడి యుదితమాపాజ్యోతి పంకారమనగక॥ తలపాయవి
శ్యత చక్షుతమనగకలయ విశ్వంబెల్లకిమ్ములకననలెకా తెలిసియిందులోన
తేజప్రకాశమై చెలగియాగంటగుని తవుడుతాగాదా॥ ౬॥ తత్వము.

పరమపావనమైన గురుకిండ్లపై స్పృయోగ భావభరి చిత్తశసం
భవములందును నిరతముగ శత్రాంతి నిర్మలతరమహాను ఘనవిద్యలింగ
ము కరతలామలకముగ గానబడినగుడు భాగ్యమునా కన్న డెన్నడుగల్గినో
ఘననిరంతరసావధానము బున్న తముగిండ్లపైయొన్న త సా మగునరంగా
కుగ మెన్న డెన్నడుగల్గినో యా ఘననిరంతరసా ధావము॥ ౭॥ జ్ఞానగమ్యం
దైన నిత్యసుఖానుకూలతబాంబులమహామహామహాలింగనిరంతరసాధానియు
యిండి పూనిబాహ్యభ్యంతర ములలోను వెలిగెను సత్ప్రకాశ శివాయ
భవమానందము మదిపెరిచి కుండమిభాగ్య మదినా కన్న డెన్నడుగల్గినో
యాఘననిరంతర సావధానము॥ ౮॥ మోగెను బాంబుగని మొలకగోని మెరిచి
మరువనితెరవెట్లంగియు కుండ్లపైపై భావనా సూర్యగ్ని సహస్రగి మొలక
మరపులేటికెనుడ తెరవ లేని చికిలమునందు మోగం విరంజిత గలనెడి భాగ్య
ము నాకెన్న డెన్నడుగల్గినో యాఘననిరంతరసా ధావము బున్న తంబగును॥

తత్వము॥ తెలిసి అతల మమంగ దేహ మిన్నేన్నత కిలిగించుఘన
గుణావికారిగానేలూ చలవ్రణవలంగాంగ॥ పరాతంత్రత బలమోహాను
సారబంధమదియేల - భావించనీముదవశంపులు తుకాని - అనంత భక్తి
కలసి మాదేనితె॥ అనఘననిరంతరసావధానమైయున్న మునుం దవిషయ
గుణములబొందనేల॥ ఘనతః సుజ్ఞానంబుగుండ్లపైపై దసి శూనితమహా
నరసులదేహిగానేల॥ త॥ అతులనంచాని రామృత సేవకుండైన సతత
ప్రకృతవాగ్దాల మనియేల॥ పాతబుద్ధి మోగంతయూత మమునలచిన
గుసుకప్రవర్గ గుణములవియేల॥ భావించ॥ త॥

తత్వము॥ పూనియిట్టలింగమూర్తి పూజనీ ముఁ పేరివృష్టి మాని
ఆనందజలధి నోలగానుచుండగా - నేనుబల్లగొడంగిపుడు ప్రాణమైవ
విభునిబాది శ్రీమైఃసుఖమేల॥ నీనువాడ్లవైతగా॥ పూ॥ వీరపూజయేటి
భక్తియేటితలపు భావలింగ సూర్యమయినచోలరింగి సూర్యనైరతిగా -

యెరుకలేల్ల ప్రాణనాథు యెరిగిపాయ లేనిభక్తి యెరుకమరపులేకభజన యెరుగనేరనైతిగా । మరుపులేని యెరుకలింగ మందుగీలుకొలిపినన్ను యెరుకలేక మరుచుమోహ మెరుగనేరనైతిగా॥ పూ॥ తలచినంత నాత్మలోన వెలుగుదివ్యలింగమూర్తి । కేలముప్రాణవదంబైన నెలపునేరనైతిగా । అలరుచిన్మయప్రకాశుడైన యాగంటిగుటుని కలియ పూర్ణభావసిద్ధిని కలియ నేరనైతిగా । యేటిపూజ యేటిభక్తి యేటితలపుభావలింగ కూటమైనవో తెరింగి కూడనేరనైతిగా॥

తత్వము॥ అలరుబహురంగ్రములైన యాఘటములోపల నున్న దీపంబు ప్రభవేలమునట్లుగా నిలచియుండియు దార నికరవిమలాంగమున వెలుగుఘటలింగసంబోధిత ఆదిగుణకాగాదా । కలయన రాద్ధింగలింగప్రకాశంబై వెలయునిది దివి ముఖంబు వేంద్రియముగాయె॥ ఆ॥ మెరసిబ్రహ్మాండమున మించినూపునై తనకేకామంబుచేత తన్నెరింగిచునట్లుగా ఆరయపిండాండ తన్మధ్యాంతమున చిత్తరేఖమల తన్నెరుగులేగదా॥ ఆ॥ తనరినకలంక మాఖదర్పణమనబాడ । సేతినయఖము తాననితేలియునట్లు । తనదు నిర్మలబుద్ధి తానెవ్వరినింగింపనిగోరు యాగంటి గురుడతడెబాడా । కలయన రాద్ధింగలింగ । కాతెన్న వెలయునింద్రియములు శేవేంద్రియము లాయె॥ ఆలన్॥

తత్వము॥ శ్రీమద్విద్యమంత్రమునొక కవకంబుయాగా - కవకంబుయిను ముతాగానినట్లుగా - కవలంబునొక ఘృతమామనననీలంబు - వెనుకతిరుగా ఘృతము వెన్న కానట్లుగా - ముసులింగ ధారియై ఘనచతుర్విధవదవి - ఘన జనితుడై కిక్కిరియించు - మంటిచేకిడవయై మరిగియున్న తొగాల్చి - అంటె దవునీమంటిగలయనట్లుగా - స్వాతంత్ర్యముచిహ్నంబు ముత్యంబొను - కంటిరే ముత్యంబువువకియైనా - ఆమెకిటకీరూపు భ్రమరంబునగుగాక - భ్రమర కీటకరూప మను గానట్లుగా - చిరులభక్తులు యాగంటిఈశ్వరుండగుగాక - భ్రమరీతరిగిన భక్తులు భక్తులుగాను - ముసులింగ ధారియై ఘనచతుర్విధవదవి - వెదుక నేరకీమాను వెలియు బాయనిలింగ - మదిపర్వపరిపూర్ణ మని తెలియకా - అదికానిదిగానని వదలుటేకాక తుదిమున్ను జూడంగతోవోపు లేలా॥ అన్నియును తెలిసికాజన లేనియోగిని అన్నిటచుబొదిలుచునుభ్రాంతులక నేర॥ వ్రుగుగనిలింగ సాయోగ మెల్లడ చొప్పుడనిత్యానంద పరవశుడైనవకినట్లుగా ముసులింగనే ముసులింగగాక సత్సన్న్యమునకొచ్చిపడిమిక్కులేలనిచునట్లుగా ముసులింగనే ముసులింగగాక ముసులింగస్వయంభూత పరవశుడైన గనిమోహన ప్రయోజకానినక ధరిమంతులకువత్తు ధారణములేలా॥ఆ॥

తత్వము॥ అందుశివయోగపరమానంద నిద్రకలగనినపుడెమేల్కని యిట్లును - వెలయురథశిఖాననిలయమందగలేక - మెలగునిజలింగసుఖమేలి మగునా - లయమునాలయము నాశ్రమముచిదాకాశ బలులు వివారింప చిన్మయుడుతాగాదా-జలధిలోపలబుట్టి జలధిలోపలగలయు వెలయతరంగములు తమగాపవట్లుక - అలరుపరమశివయోగమను సముద్రంబులో నెలవెరిగితిమిగ కేవలముక్తిగాదా- లయమునాలయమునాశ్రయదినకరుడు తనతేజమున దినమునడిపిన - గతినిగతితాత్మ్యదీవివేకమూన - ఘనస్వయంజ్ఞానప్రకాశనిర్వాణ గతిగనుటయూగంటి గురుకరుణతోకాదా॥

తత్వము॥ పరచింపలింగంబు వెలయత్వంకవమయ్యు- స్వరంగమైనది తత్వదంబు- ఆరయలయోగమే ఆనందస్వరంగంబు- కలలని పితత్వమున వాక్యంబుగాద - కలయనంగంబు లింగంబును యూగమై - కలదెరంగుల బల్కు బ్రహ్మంబెకాదా - పితృతంబులింగంబు స్వరంగంబు బుగు స్థితనంగమైనదె చిత్తుకాదా - కలులను యూగమే ఆనందస్వరంగంబు - సదసత్తుచిత్తు ఆనందంబుగాదా - కలయ - ఆనందమునాదమే సుచలలింగంబయ్యు - నెనయగానాబిందు లింగంబుగాదా - ఘనతమంగంబగురుకలియనియె యూగమై - దననాదబిందు కిదేతనముకాదా ॥ కలయనంగంబు లింగంబు సంయోగమై కలదెరంగులబల్కు॥

తత్వము॥ తలచిచ్చిగామునందు నోక కలమాబట్లు - తనముఖము తాను గరుగొనుచున్న పట్లుక - సూక్ష్మశిఖా సుచలస్వరంగంబును గుగు- గన తేజనిష్ఠలింగమ్ముతానెకాదా - మేకమాత్రవిధ లింగాకామను వివేక మనినెలియదా నేకమేకాదా - ఆతలనిష్ఠియట్లు సుమచిచ్ఛిష్టామృత తులనతత్వంబు బహుచిచ్ఛిష్టా ॥ తాత్మ్యస్వప్తి కరిమున కలుగొందు - నిజకల్పసాలింగము దానెకాదా - మేకమాత్రవిధ లింగాకామనువివేక బలుకుసుపూర్ణ భావముననుడెడిని - అలనిరాలంబుతానైరమా యూగంటి గురుకలితవ్యభావలింగంబు తానెకాదా - ఏకమాత్రవిధలింగాకామను వివేకమునదెలియ దానేకమేకాదా॥

తత్వము॥ అరయనాలుకజిహ్వ అంతి మంటని మట్లు పొంగతామర నీరుదొంగవట్లు - గరమయూపిత గచ్చకామకుంటు మట్లు బురుదకుమ్మర పురుగు నంటుట్లు - పొలులుసారంబు బోముచుడెడియోగి అరసి కోరికలందు అంటుంటుట్లు - అననివైహూతుంబు నంటి మంటని మట్లు దనిలిరనినీరుబగలవట్లు- అననిమీరమనీడ అంటిఅంటని మట్లు వివరింప

తక్రంబువెన్నంటనట్లు - పొరలుసంసారంబు పరవ్రతగుహలందు పలుకుంట
నియట్లు - గర్భలనుయాగంటి గనుడంటనట్లు - పొరలుసంసారంబు బొర
యుచుండెడియోగి అరసికోరికలందు అంటంటనట్లు॥

తత్వము॥ చదివినందుకుమోక్షసాధకంబేమి చదువకుండిన గనుడు
సాధింపలేదా - సకలంబుబ్రహ్మమని సాటిదప్పకశ్రుతులు ఒకచోట లేద
నుచు వాడింపనేలా - ప్రకటించిమూల ప్రకృతివిడిచినయపుడు అశంక
మగుబ్రహ్మ నుపుడెగనవడును॥ చ॥ మతిహీను లీధర్మమార్గంబు లివిమా
ని ప్రతిదినము దుర్మార్గభావమునను - వెతనొంది సంసార వేదనలచేటిక్కి
గతిదూరకమేయ గడువరాదు॥ చ॥ కరుణతోడుతహృదయ కమలమధ్యం
బున పరిపూర్ణుడనిశ్రుతులు బలుకగాను - గరిమతోడుతమాతృ గర్భం
బునందుండి మరతల్లి నెరుగని మాతతగవాయె॥ చదివినందుకు॥ పరమ
గురుడేకాంత భావజ్ఞుడైయుండె ఫలమేమింహమేమి భక్తులేమి - పరు
డైనయాగంటి పరిచయ్యి మెలగుట కరుణజీవచ్ఛక్తి గలుగుటేకాదా॥ చది॥

తత్వము॥ ఎరిగినందుకుగుటటు మొదకయేసాక్షి ధరకెల్లనిజముగ
దైవమేసాక్షి - మొదకయేనోటిపాపులు బాటించెకాదా ॥ గురుభక్తిమది
లోన గురిగన్నయందులకు ములోకభ్రమలన్ని మరచుటేసాక్షి ॥ పరమ
పైరాగ్యంబు పాటించినందులకు వెరపుగలపియముల్ విడుచుటేసాక్షి -
అతియోగానందుడై మున్ను మందులకు ఆహారనిద్రలు నుడుగుటేసాక్షి -
వేదబోధానంది విడుతుడైనందులకు వాదభేదములన్ని వదలుటేసాక్షి॥
తనువులోపలతెలిపి గాతెలిసినందులకు తనువుపై మోహంబు తలవనిదె
సాక్షి - అసిశంబు యాగంటి హుగొలిచినందులకు మనసులోభ్రమలన్ని
మానుటేసాక్షి॥

తత్వము॥ పాపదోలఃస్వభావములను నాన మత్తగజములడచి వీరకింక
ణంబుగట్లు పిద నుడెవ్వడో - కోరికోరికలవగుటని కొలువునేయరే -
కాలక్రమజనములను కడకుజిడ్చె॥ కానిమడిమెయోసమూల కదలకుండ
నొత్తపట్టి మూలబంధమూర్ఖుగతక మొనయుడెవ్వడో ॥ నాదపంచకంబు
దెలిసి నాదక్రియందుబల్కె - నాదలయముజెందునట్టి ననుడుయెవ్వడో॥
కోలు॥ ప్రాణాపానవాయువులను మిగవైకియంబుజేసి - పూనికాయసిద్ధి
బొందుపుణ్యుడెవ్వడో॥ కో॥ కంటలోనమింటనడుమ కింటలోనకన్ను దెరచి
కంటిపాను నంటివనగు ఘుమియెవ్వడో॥ కో॥ చూపులోన చూపు
దెలిసి చూపునును నొకటిజేసి - చూపులోనసుఖముబొందు శూరుడెవ్వ
డో॥ కో॥ మాటలాడుకలుచుచల మేటిబ్రహ్మరంధ్రమందు-మేటిమాం

[illegible]

తల్పము: దేవుని తనలో చంపిగొందిగ తెలియదు మానవతా
లకు-సంశయముడుగక సర్వతమేరకు సర్వముతానని తెలియవలె - సర్వ
ముతానని తెలిసేటందుకు గురువున దేశముకలుగవలె|| గురునాదేశం కలి
గేటందుకు నిలకడగా మని నిల్వవలె - నిలకడగా మతనిలేమని మనుషి
సము విడువక తెలియవలె|| వినుము: దీచితే చిత్సమాధిలో - సున్నత
ముగ తానుండవలె|| ఉన్నతముగ తానుండేటందుకు తా రాష్ట్రముగ గురి
తగలవలె - తా రాష్ట్రముగ గురితగి లేటందుకు ఉచ్చాస్వహులు నిలవ
లె|| ఉచ్చాస్వసంబులు నిలే పటందుకు సాధకిమున సాధనవలె - సాధక
మున సాధించేటందుకు వారికిరతిలో ధింకవలె|| వారికిరతిలో ధింకేటందుకు-
యే కాంతమున జేరవలె|| యే కాంతమున పుండేటందుకు - సునాకస్థితు
లుడుగవలె|| సునాకస్థితు లుడిగేటందుకు - దేవునిస్వము గలుగవలె||
దేవునిస్వముతా గలిగేటందుకు - నెరుకగలిగితా నుండవలె|| నెరుకగలిగి
లేయేగంటిశుల-మరుగునజేయక నుండవలె|| మరుగుజేయకొని మరియూ
నందము-మహిలో పొందుచునుండవలె|| దేవునితనలో చంపిగ నుండగ
తెలియదు మానవవశువులకు - సంశయముడుగక సర్వతమేరకు సర్వము
తానని తెలియవలె||

తత్వము శరణుశరణుమనసాశ్రయ కర్తృత్వ గతి - చరణాబ్జముల
పైని శరమువంచి శంఖిశయ్యలదలచి - భుక్తి నమజేసి గుడయ్యగిని
యాడిగిరికలరా-దండిగాశంక రా దాసమయ్యను దలచి - బంగారుబసవని

శుశ్రూషా శః కర్మములయంద నగ్గఱజేరకేమనన కర్మములు బహుజ

ములు- కర్మములయంద నగ్గఱజేరకేమనన నిర్మలజ్ఞానివై నిలు

శః దుష్టాదిమములను తూలనాకమునన అష్టాంగజపంబు

వ్రతవిధి- ఇష్టంబులో పాపనిర్మలకృత్విధేమనన ఇష్టలింగముభక్తి

సేవేమనన శః శరణాగతిగా భావనవేమనన పరధనంబుల కానడ

కవేమనన - పరనిరలకుపెడ పాపలనుండకెమనన పరమకర్మములు పలు

కవేమనన శః భవసూక్ష్మములబాధి కర్మవ్యసములలోని భయములన్నియు

బాసిభ్రాంతి కదలి - పరధనంబులదాసి కేలన్నియుచేసి శివభక్తి

మార్గమున చలగవేమనన శః భక్తిహృత్బద్ధాది పరులెగురులెమననా

భక్తిగురుకాంత్యాభిప్రాయము భక్తితోతృప్తిని ప్రమాధాదులందరును-

భక్తిముక్తులకంటె అడ నడచెమనన శః ౬ - పరసిద్ధ పులకరుణ ఆనంద

మునుబొంది పరగబున కంటెబాచుకెపుడు - పరమగురుడింట నతని

యాత్మలోనితన పరమయోగానితె నిలువవేమనన॥

తత్త్వము॥ ఇత్యేవేదవేదమున యిదినిత్యవకానుపపిలముగసాధింప

బ్రహ్మమగపడును॥ యి॥ శరణమలిచిత్తంబు లయముజెందెకివేళ బయలు

లో బయలునిర్భయం కనబడునూ - మాపునెడివయపుడు రూపంబు

గనబడు - మాపురూపాన్నితె పాపకనబడునూ - పాపమధ్యనునున్న

పరంబోధనూః మై దీపంబుగనబడును పర్యపునఃపులక॥ యి॥ ౨॥ సత్యమ

నెనత్తి సరసన త్తముగజేసి చిత్తనులరగనమును వత్తిముట్టించి - చిత్తమలి

నంబాచు శ్రీగురునిక్కడచేత తత్త్వశియాగంటి నిభువుతానానూ॥

తత్త్వము॥ రాజయోగానంద రసికుడయ్యెట్లు - లోమాపునకు

మనసులోగాకయున్నా - నిరతంబుశివపూజ నీయమాగ్ని కిళలేక అరుదైన

విషయంబు లదిఅగుటెట్లు - గరిమరేచకపూరకముల నేర్పులబడక గర

ఆసనపాద పాదెడుగునా - అత్యద్భుతంబైన ఆశెలుడిగినగాక సత్య

మార్గంబనెడి సౌజ్ఞగలదా - నిత్యజ్ఞానఘోకార నికరమాలింపక ప్రత్యా

హార సాధారణపాదెడుగునా - ఆగమంతము తెలియ నలవికాదెవ్వరికి

వాగునా కోపాగ్ని చల్లార్పకా - నాగకిన్నియును దానయపు పరచినగాని

యోగమార్గసమాధి యెడనూడుటెట్లు - రాజయోగమనను వాక్కును

మరికాయక్రిము లపహరించియుక్కటిజేసి దనయూగంటిగారు తత్త్వం

బుమఱిలేక నిజజ్ఞానసుగత జేగలదా॥ రాజయో॥

పరిమివీరాచార్యులు నిత్యసేవా నిజము నిలకడమీద తెలియునని

పెద్దలు నిశ్చయించిరి. యాగంటి లక్ష్మీపుగారితత్త్వములు సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి కీర్తనలు.

రాగము - నాదనామక్రియ - అటతాళము

ఓంనమస్కవాయసిద్ధమైనపదవి ఓంకారమేదిరావోరి - ఓనరుగాతి
 కూటభూమధ్యమందున్న వాడెవ్వడోచూడరోరి - ఓం॥ అలలుపదియారు
 అక్షరములకాది హనుడెవ్వడోచూడరోరి - అహంకారమనుచిలుకహంస
 తోనూడుకోని ఆడించుచున్నాదిరోరి - ఓం॥ కఖాలుపదిరెండు పర్వములు
 జేసుకొని కర్త మేసుకచూడరోరి - కదసిచేకులతున్నను కాంతయొకటున్నది
 కిరకంతుడెటుగురా యోరి - ఓం॥ తథనధాయనే తత్వముల మేలెఱిగి
 తలుపుతీసుక జూడరోరి - తెరతేరకామ యాదేవాలయంబులో తేటగా
 నున్నాడురోరి - ఓం॥ యరలవనారాయణ పరబ్రహ్మవి తడచుచు నీశ్వరి
 యీశ్వరుడురోరి - శివసహాయనే శివపోతులురయ్యి సాక్షియైయున్నా
 డురోరి - ఓం॥ రాగం ఇంగ్లీషు పన్నె మెట్టు

శివపంచాక్షరిమంత్రం పర శివయోగులకే జపసూత్రం - అపిరళ
 యోగంబందినవారికి ఆరింటిమీదవచ్చిదూకం॥ ౧వ॥ ఆయిదుముఖంబుల
 పెనగింది ఆయిదుక్షరములనమరింది - ఆయిదునయిదలలు యిరున్నైయైదై
 అఖండ తేజబీమంత్రం॥ ౨॥ మూడుత్రోవలదిసాకారం మూటికనడుమను
 శ్రీకారం - చూచేదంతయుసాకారం చూపునిలిపితేసిరాకారం॥ ౩॥ సుషు
 మ్నాంతమున గురుతేజం అట్టకమలమున శివపూజం - వేయకమలమున
 మహాపూజం గురుపీఠేశ్వరి ఘనతేజం॥ ౪వ॥

రాగము - నాదనామక్రియ - ఏకతాళము

ఎంతమందిగురుడుదొరికెనే ఓంమహారాం॥ ఎం॥ ఎంతమంచిగురుడు
 దొరికె అంతరంగమందునిన్ను - చింతలేకగురునిపాదము చెంతజేరియుండు
 మనెను॥ ఎం॥ కన్నులుపీచులుమూసి గాలిరాకపోకదెలిసి - పున్నమపెన్నెల
 వైట కన్ను దెరచిజూడమనెనే॥ ఎం॥ పంచశోకములుబాప పంచముద్రలన్ని
 రోసి - పంచపీఠతత్వమూపల బట్టబైటజేపమనెనే॥ ఎంత॥ పరమమహా
 మృదు హునేకదాసు బ్రహ్మమేనారాయణుడు - ధరలో శివపోతులూరి
 దైవరాయుడొక్కడనెనే॥ ఎంత॥

రాగము - సారాస్వతి - చాపుతాళము.

చెప్పెదగురుమహిమ తెలిసినంతటనిన్ను తెలుసుకొండి॥ విప్పి చెప్ప
 గనేనెంతటివాడను శరణుంటి నొప్పుకొండి॥ చె॥ చింతిమానిమీద చేమంతి
 పూచెను తెలుసుకొండి॥ ఆ చేమంతిమీదను చెంగల్పపూచెను తెలుసు

కొండి. చెప్పె॥ భూరుహమునరెండు పుట్టులుగలవయ్య తెలుసుకొండి . ఆపుట్టలలోరెండు పెనుబాములున్నవి పట్టుకొండి॥ చె॥ పట్టుకొనినమీద పై గారెండుగుండ్లు తెలుసుకొండి॥ ఆగుండ్లమీదనొక్క గూబకూర్చున్నది తెలుసుకొండి॥ చె॥ మూడుమూలలపెట్టె మూతదీసేనేర్పు నేర్చుకొండి . ఆమూతదీసి తెప్పెభూతమగవడును తెలుసుకొండి॥ చె॥ భూతమునెత్తిపై జ్యోతియుక్కటికలదు తెలుసుకొండి ! ఆజ్యోతిసీరబ్రహ్మం శివపోతులూ రయ్య తెలుసుకొండి॥ చె॥ తెలిసినవారికితేనెమామిడిపండు తెలుసుకొండి॥ తెలియనివారికి విషముష్టిచండని తెలుసుకొండి॥ చెప్పెద॥

ముఖారి రాగము - ఏకతాళము.

ఊదేతత్తులపై గూరుండే ఉచ్చుని తెలియరటరన్నా॥ తీత్తులనడుమను చతులమీదను చీకటిగొట్టర టరన్నా॥ ఊ॥ చీకటిగొట్టరు తోకనాలుక తీసుక లేపర వోరన్నా - తీసుక లేపన కాకకుపాము చిటునలేచురవోరన్న॥ ఊ॥ శంఖచక్రములవట్టరడుమ ఆదిశేషునిలేపర వోరన్నా - ఓంకారించుక నున్న విపాము కొంకలేపర టరన్నా॥ ఊ॥ ఆరుచక్రముల కావలయీవల లోపలపెలువల టరన్నా - ఆరుచక్రములు పెనుమకపాము అఘోముఖంబై టరన్నా॥ ఊ॥ రెండుచక్రములుపడిబడిననున్నవి కుండలిలేపర వోరన్నా - రెంటికిసూత్రము మలిచుట్టొకట లేపెపోతులూరిపీరన్నా॥ ఊ॥

రాగము - ధన్యాసి - ఏకతాళము.

చిల్లర రాళ్లకు మొక్కుచునుంటే చిత్తముచెడిపోనోరేవోరే-చిత్తి మునందునచిన్నయజ్యోతిని జూచుచునుండుట సరేసరే॥ చి॥ ఒక్కప్రాద్దు లనియెండుచునుంటే ఒక గ చెడుదువు ఒరేఒరే- ఏకమైనయూవై భవమూ ర్తిని జూచుచునుండుట సరేసరే॥ చి॥ స్వీల్లలామునిగి గొణుగుచునుంటే నిలకడ చెడుచుర ఒరేఒరే- స్వీల్లలోనుండేనిర్మలజ్యోతిని జూచుచునుండు ట సరేసరే॥ చి॥ బాధగుంపులంచుజేరితె భావముచెనుచు ఒరేఒరే- భావమందునబ్రహ్మకాంతరి చూచుచునుండుట సరేసరే॥ చి॥ భూములు అడవులుతరుగుచునుంటే బుద్ధులుచెనుచుర ఒరేఒరే - బుద్ధిలోపుండేపున్న మచంద్రుని జూచుచునుండుట సరేసరే॥ చి॥ వీరయచెప్పిన వాక్కును నట్టులే వివరముతెలుసును ఒరేఒరే - వివరమందుండే విగ్రహమూర్తిని జూచుచునుండుట సరేసరే॥ చిల్ల॥

రాగము - నూనూమాళవి- ఆదితాళము.

కాశికిపోవలెనా తీర్థము మోసుక రావలెనా - కాశితీర్థముకన్నుల నున్నది తేలికన్ను శివకాశిగనున్నది॥ కా॥ అంగములోపలనుకుండలిసంగము

దాపునను - గంగాయమునాపొంగుచుపారగ రంగుగనడుమను లింగడుండగను॥ కా॥ కోనక్కపై గాను తీర్థసోనగురియగాను - మేనుమరచినీవు కానకతిరిగేవు లోనువెడకి శివధ్యానముజేయక॥ కా॥ భావములోపలను జీవుని తాపుతెలియకాను - జీవగుణంబుచుచిక్కువిడిచితా జీవబ్రహ్మము తాపుదెలిసితె॥ కా॥ వాసిగధరలోను కాశినివాసుడుండగాను - జీవినపాపము బాసిపోవునని కాశికిపోదురు నివాసునిగానకి॥ కా॥ పొందుగధరలోను వీరగోవిందుడుండగాను - అందమైనగురు ఈశ్వరిపాదము అందితెక్తైలాస మందేయున్నది॥ కా॥ సారాస్వతి రాగము, ఆలతానము.

నడిమికంటిలోన నారాయణుడున్నాడు నాతులారా॥ మడుగులో వీరము మఱివెలుగుచున్నది వెదిగుచురా॥ న॥ ఎడమకుడులనడుమ వెలుగుచున్నాడు వెలమిలారా॥ ముడిబోమలగుండున మురిగుచున్నాడు ముడితలారా॥ న॥ ఒడయగిముఖమందు పొడమనవాడవ్వు వనితలారా॥ పుడమిలోపల యాపుణ్యునిగావరె పూబోణులారా॥ న॥ స్త్రీకుండలనమి మనిక్షేపమున్నది వెరివోమిలారా॥ స్త్రీలోమునిగి తనప్రేళ్లు కుంచినలేదు వెలదులారా॥ న॥ ప్రేళ్లు పారిపోలేక మునిగిచాడి అలివెలులారా॥ గోళ్లు పెంచుకయెంతో గొణిగిచులేదు కోవట్టలారా॥ న॥ జంటనాగస్వరము అంటుకయున్నాడు జాణలారా॥ కోడంతామర నీంటనట్టున్నాడు అంతలారా॥ న॥ మింటనడుమిక్కునోచేపమైచున్నాడు పూబోణులారా॥ కంటిలోపలముక్తి కిగిలంటివెనగునె కాంతలారా॥ తన్నుబాదెలిసిన ధన్యులకింతుతెలులారా॥ కన్నుచోటివెన్నెన్నది కినిమిదు కింతవరె కాంతలారా॥ న॥ కిందిమట్ల మట్ల ముదిరిమునుండి కాంతలారా॥ భాదుధరగోపంద బ్రహ్మమైయున్నాడు లలనలారా॥ న॥ అందముగాగురు ఈశ్వరిప్రపాద మంతలారా॥ చెందినవారికి చింతననుసీమంబు చెలిచులారా॥

ధన్యాసీరాగము ఆలతానము

సజ్జముచేసే సుజ్ఞానలకు పేదోక్షిపుగిధి తేమి చూ॥ ఆగమ సాములనేశ్వరులు అన్నియుమునుతానొకగవలె॥ య॥ అగ్రజన్మముయ నంటుకుతనలో అగ్నిసిలేపిక్కుచ్చుడనలె॥ ముక్తిరికపాలపుగమూగజన్మములు భాలమందుశోభింపవలె॥ య॥ టిగిపూది పాయ్యుడేటప్పడు పూడిరిమరల పుంగవలె॥ సారంబగుననారసాధ్యుల్ల చపిలోచపగని తిరుగవలె॥ య॥ కామకోధమను బళువునుబట్టి కర్మద్వారమున కట్టవలె॥ య॥ కాకోచ్యాలల పలలాడుచును వలబాడుచుండవలె॥ య॥ మనోబుద్ధి చిత్తహంకారంబున మరిగినకండలుతరుగవలె॥ సుఖానుకూ-

గానుడిబడికన్నుల చూపునమంటలు వేల్పువలె || య|| మగ్గుత్వంబున అగ్నిలా వేల్పుమనస్సుకొప్పుపొరతీయవలె - సుజ్ఞానంబను సుబ్రహ్మణ్యులంత సుషుమ్న మండను తాగవలె || య|| సత్తుజిత్తుఆనందం బనియెచవి లోచవిగనితరుగవలె || జాతినీతులజరామరణములు బూతదూషితో కొట్టవలె || య|| అండండ్లబ్రహ్మాండంబులు మూగుమండలియనితా నెరుగవలె - అంబుపిథిని రంభయూర్వశిదారి పీఠగునుజేరవలె || య||

ముఖారి రాగము - ఏకతాము

మనోనిరంజనమైతేనూ మాటలేలమనకూ || మనోనిరంజనమయితే మాటలాడనెప్పులతోచు పాఠకొన్నాళ్లండి దినములు అయితే పోవలెన || మ|| కిండలుగనుముగలుకాయమలలోలూ శివునికీతానికి మాయెనయా - వెతలదేహమనినతగునినద్యుతే ముందరి గతమన కెట్లనయా || మ|| కల్లుబంగిసారాయి తాగివొళ్లుమరిచి డనేలనయా - తాగినప్పుడెతప్పుకూసుకొని నొప్పి వడలుకునేలనయా || మ|| తుడిపోతుముండలకెల్లెను తీసువతియాతలు ఏలనయా - తాగిపోతుముండల కెల్లెను పాపమార్థికి వేలనయా || మ|| హద్దు మీరినది గేముండకు బుచ్చుచుమనకేలనయా - గడ్డితనమునపుసుపులదిట్టె గయ్యానిల బోలి మనకేలనయా || మ|| తక్కువకు రెండబద్ధమాడి దినముగడు మనకేలనయా - మూడుగుండులు బ్రతకేటిపునకు అబద్ధమాడనేలనయా || మ|| పుస్తగులపులపాడిమువట్టితే పుస్తమతిపోనేలనయా - సత్యవాక్యమైత్యంబునకొని న్నెరుగభజనల నేమరయా || మ|| గురుసూత్రా కామండై నే గురుగురు తుంగనూ - హరిదేశం పోతులని పీఠబ్రహ్మము చేరయా || మనో|| ఆంధ్రభాష రాగము, చాపుతాళము.

పాదపీఠకుడి సావరపీఠకుడ గురుపాదలేణువున కిట్టుడనుచిన్న మాత్రమునజేప్పనచ్చితని అన్నలంబిమియిదెలియనయా || పాద|| అగమతంబిది యోగమతింబిది భోగమతింబిది యోగమయా - ఈవి రెండుసంసారభారములు యిచ్చుగానుకరముపెడుకెనయా || పా|| తలపిలోపలతేలివైయున్నదివేద బ్రహ్మల్లీ తల సునయా - మీరువేదబ్రహ్మల్లీ తెలియనయా - అలయుచు సోలయుచుకామయూగుల్లెరంభకిరెల్లడ చిక్కినయా || పా|| సత్సోటిమహామంత్రములకు సారమసామములోజనిచూడనయా - సారముదెలిసినవారే బ్రహ్మస్థానమంది నిలిచియుండునయా || పా|| ఉపశ్రుతివాక్యములుండజూచుకొని మంత్రముమీరుపలుకరయా - జాతినీతులజన్మమరణాదులు వ్రాచి వ్రాచిపోకొట్టినయా || పా|| వీరవాక్యమిదివాదపోసితే యిందును కొందరి కందదయా - సంధితెలియనిపందిమానవులు బారిగొట్టెలై చిక్కిరయా || పా||

హిందుస్తానిరాగము - చాపుతాళము.

కనమదగ్గరకేహాయి కదలకేమనసా కనమదాటిపోతెకలుగునేసేవా॥
 క॥ చెడుగుణంబులజిక్కి చెడిపోకెమనసా చేరినద్దరుని నేవించవేమనసా॥
 క॥ ఆలుబిడ్డలనమ్మి అట్లాడకేమనసా ఆనందమై యింటిలో అట్లాడవేమనసా॥
 క॥ సంతకూటమిది సతమెంచకెమనసా - సాగిపోయ్యేదారి సాధించవేమనసా॥ కన॥ నీవునేను అని నిక్కకేమనసా - నీలతోయదమధ్య నిలువవేమనసా॥ క॥ మూన్నాళ్లబ్రతుకిదిమొరియకేమనసా - ముక్తికాంతనంటిముద్దాడవేమనసా॥ క॥ మంకికుండయిది మతిచెడకెమనసా - మహనీయజ్యోతిని మనువకేమనసా॥ క॥ ఎప్పుడోయేవకో యెరుగవేమనసా - యెరుకలోనియెరుకయెరుగవేమనసా॥ కన॥ వీరయ్యదాసూని వివరేపమునసా - వివరమెరిగి నీవెంతగనుమనసా॥ కన॥

నాదినామక్రియ రాగము, ఆటతాళము.

దరిజేప్పుడతేచ్చదాతేచ్చదేమనాకు భీతియేటికి పరామా ఈతనే
 ర్చినవీరగురుదుమాతలదండీ సూతనము జేసెనరామా॥ ౧॥ తండ్రిగర్భము
 లోనుదాహమాహరిమయి తగిలుంటికిన్నాళ్లు రామా - మాతృగర్భము
 బొచ్చినదిమొదలుగా పజమామిగా కొన్నాళ్లు రామా॥ ౨॥ చిప్పలోము
 త్యంబుచిరుకునలెకొన్నాళ్లు చిక్కుకడినేనుంటిరామా - మలమూత్రముల
 గుంట మాంచమెముకలలోను మాతల్లిగర్భమునరామా॥ ౩॥ తల్లిగర్భము
 లోనుతగతొప్పడినెలలు దాహమేమెరుగనురామా - పరికిగర్భములోను
 ముద్దనైకొన్నాళ్లు మునిగితేలుచుంటి రామా॥ ౪॥ తల్లిగర్భము పెడలి
 ధరణిలోకొన్నాళ్లు తనసిచ్చే నేనుంటిరామా - తెక్కమెరిగినపక్షివలెను నే
 కొన్నాళ్లు దుఃఖమేమెరుగనురామా॥ ౫॥ పాలుపెచ్చలుదాగి పారాడె నా
 బాల ప్రాయమునకొన్నాళ్లు రామా - మలములోపారులుచు మరికొన్నిదిన
 ములు మర్యాదనేనెరుగరామా॥ ౬॥ పూనైదుయేండ్లకు పలునైన నేబహు
 తులవనైన నేనుంటిరామా - అదిగొమ్మప్పదీయేండ్లజంటభామలతిలి శుంఠనైన
 నేనుంటిరామా॥ ౭॥ పన్నెఱాసి పుణిక పసుధిలోకొన్నాళ్లు మనకలోపడి
 యుంటిరామా - మనక నెఱుసంసారమగ్నండ్లనైన నేను హింసతేలియకపోతి
 రామా॥ ౮॥ హింసలోయీవునుము యీసారివొకటి మరిహంసచేడికై
 రామా-తలిదండ్రులెంతరి దెలుతముగాదు తారకమునెరిగితినిరామా॥
 దరిజేర్చి॥ పుఖారి రాగము - చాపుతాళము.

ప్రపంచదడతజూటా మన పట్టెనాకళముబూటా । ముగ్గురుమా
 ర్వులుజూటా మూలముయెరుగుటబూటా॥ ౧॥ చదివితాత్రములుజూటా

ఒరె సద్గతయెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ అన్నిటినిగొల్పుటజూటా తన ఆత్మలో
యెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ మణిమంత్రంబులుజూటా మణిలోయెరుగుటబాటా॥
ప్ర॥ యెగ్గులుజేయుటజూటా రాజయోగముయెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ కొం
డలుతెరుగుటజూటా ఈశోటలుయెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ కాశికీపాఠ్యేది
జూటా మనకంటెలోయెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ గురువులేనిబాటజూటా గురు
కీలకమెరుగుటబాటా॥ ప్ర॥ పరులనుయెరుగుటజూటా గురుసాదము యెరు
గుటబాటా॥ ప్ర॥ వీరయ్యదాసునిమాటా దాని వివరముయెరుగుటబాటా॥
ప్ర॥ నమ్మనివారికీజూటా గురుని నమిచవారికిబాటా॥ ప్రపంచ॥

ముఖారిరాగము - త్రేపుటతాళము.

ఏవూరయ్యామిదేవూరు - పరబ్రహ్మనిర్వాణమే మావూరూ॥ ఏ॥
కందిమల్లయసల్లె మావూరు కాలకర్పలుబొప్పు మావూరు॥ ఏవూర॥
కనుయెడుటనుండునూమావూరు ఆట్లు కనవచ్చుకనరాదు మావూరు॥ ఏ॥
ఇంటిలోపలిపుట్టమావూరు పాము లంటితెఫలమిచ్చు మావూరు॥ ఏవూర॥
కర్మచీపులకెల్లమావూరు అంధ కారమైయుండును మావూరు॥ ఏవూర॥
కర్మములెగితేనుమావూరు పండుపెన్నెలలై యుండు మావూరు॥ ఏవూర॥
రోగాలులేవయ్యమావూరు నిత్యభోగాలుగలిగుండు మావూరు॥ ఏవూర॥
జుంటితేనియపల్లెమావూరు ఒహుకంతలుగలిగుండు మావూరు॥ ఏవూర॥
కనికానకున్నదిమావూరు ముక్త కారణమైయుండు మావూరు॥ ఏవూర॥
పాపలనడుమను మావూరు బట్టబయ్యలై యుండును మావూరు॥ ఏవూర॥
శృంగారమైయుండుమావూరు శ్రీరంగమృతసియించు మావూరు॥ ఏవూర॥
తెల్లగోవిందమ్మ మావూరు తండ్రిపరబ్రహ్మం మావూరు॥ ఏవూర॥

చక్రవాకరాగము - ఏకతాళము.

ఈజన్మమికదుర్లభమురా ఓరి సాజన్మసాకారసద్గురునిగనరా॥ ఈ॥
పంచాక్షరీమంత్రం పఠనచేయుచున్న పఠనచేసిననుముడు పారిపోనన్నా -
పారిపోతెఅంబఫలమిచ్చునన్న ఫలమునందినవాడు పరమగురుడన్న॥ ఈ॥
మాడారువాకిళ్లుమూయవలెనన్న ముక్తవాకిటనిలిచి తలుపుదీయన్న॥ ఈ॥
తలుపుదీసితె అంబ లేజమిచ్చున్న లేజమందినవాడు తాగురుదోయన్న॥
ఈ॥ ఆరునడులమీద అంబవుందన్న అంబతో దుర్గాంబ ఆట్లాడునన్న -
ఆట్లాటలోమంచి అర్థముందన్న అర్థమెరిగినవాడు హరిగురుడన్న॥ ఈ॥
నాసికములోదృష్టిపడిపించుమన్న నడిపించిమరిసీవునమ్మియుండన్న - నమ్మిన
వరత్నముల వీరమొక్కన్న వీరమొక్కనంబపలుచునోయన్న - పలిచినంతట
వీవునిలుచుండుమన్న -నిలిచినంతటవాడునిజగురుడన్న -జంట్రోపులురెండు

అంటిపూదన్న - అంటిపూడిమేగృహవియత్నైనిలువన్న - మేరుమరచిఘంట
నావనిచుమన్న నావమినిపోతులూరిని నన్ని గుండన్న॥ ఈ॥

నావనామక్రియ రాగము - చాపుశాళము.

ఏది రాకులము ఏరినాదుకులంబనినడువరాజా॥ ఏ॥ ఏది రాకులము
యెరుగకతరగేవు నాదుకులంబని నడువరాజా॥ ఏ॥ నాదుబిందుపండు నటి
యించు రాకులము భేదములేందినట్టు ప్రచుమనేలా - నాదు పెట్టివతాపు నా
గ్యము తెలిసి తె నాదమందుకులము నంటిచున్నదిజా॥ ఏ॥ స్త్రీపుష్పమల
నేకులముసృష్టిలోఁబలెందు హాపులైయున్న హాధిగాదు - ఆవరబ్రహ్మము
ఆదివిష్ణుపుంపుమి స్త్రీపుష్పమలై వాని సృష్టిలోఁపలజా॥ ఆదిపునకులము
సాదు తెలియక వాదములాడేను చుచుతప్ప - మూఢవనామము మగ్నము
తెలియక వాదమేకులమని నన్నరాజా॥ ఏ॥ సాంప్రదేయకులము ఏరా
మైయుండు ఏరగోవిందునికలతతోను - కాకాగుడు దేవుయూ శ్వరీకృపఁజిత
సారమైనకులము సాధించియుజా॥ యేదిరా॥

ఆరుద్రభైరవి రాగము - చాపుశాళము

ఆరుద్రమైపురాగోతామ ఆత్మ రాచునిపూజితామా॥ కంపర్ప
జరకునియిందిశ్రీ సైపుమి బిందువేతంబువంబిత్తె నున్నది॥ అం॥ భావభా
నమునందుజాతామ భక్తజలలసంతోషమనజితామ॥ భావమందిగురుని
దలతామ భక్తతోహరిపూజితామ॥ అం॥ శ్రీగురువీరధనిగొలుకామ మన
చిత్తమందుపూజనేతామ॥ ఏకపంపనంద సీమహిమలెసె॥ సామజవర
దనిసంతకీపూజలమనము॥ అం॥ కన్నసిమఘనైస గ్రోలుచు మనము నెప్పు
దిగాపూలుగోచుచు॥ సన్నతభావము లెక్కించుచిత్రం సన్నతగా పూజ
లు నేప్పతోచుమనము॥ అం॥ అంగములోఁల జూతానూ భుజంగభూష
ణునేవనేతామా॥ అంగములోఁల లింగముగనుగొని అంగసంయోగము
శృంగారముగావనము॥ అ॥ మూడాని పాత్రోమూతామ మోక్షద్యోపు
తలుపుదీతామ॥ వేడుకతో పాతులుం నివాసుని కదావంగిళమమమీగో
విందుని॥ అం॥ వట్టితమచ్చ మీసాదము బట్టిబహులైన బ్రహ్మపూజితా
మా॥ గట్టిగశ్రీపోతులూరియిశ్వరి దేవినన్న॥ పట్టిఁజేంచు పరమపద
రాణి॥ అం॥

నావనామక్రియ రాగము - ఆటతాళము.

ఎంతలెక్కదిరిగిన నేమిలేదురా చింతజేసిచూడకున్న ఎంతలేదురా॥
ఎం॥ ముక్కుదిక్కుముక్కుబట్టినిక్కిచూడ॥ ఆదిక్కుములమేమొగాని
దివ్యమామర॥ ఎం॥ ముసుకులో నెముసుకువేళిపొంగచూడ॥ ఆముసుకు
లో నెముసుకుదీసిముక్తిచూడరా॥ ఎం॥ ఆకసమున గాలివిపరె నదిగొచూడ

రా॥ ఆగాలిమూలమే మొగానిమూలమాడరా॥ ఎం॥ మూలమూలశోధించుముక్తిమాడరా॥ ఆమూలనున్న జ్యోతిని ముట్టించిమాడరా. ఎం. చల్లగాలివిసరితే మొల్లలాయెరా॥ ఆ మొల్లలకాశించిన వాసనకొల్లలాయెర॥ ఎం॥ ఎరుపునలుపుతెలుపులది యే మొమాడరా॥ పచ్చపసుపుకలసినట్టిపద్మమాయెరా. ఎం పుట్టుచిత్తుయొక్కటైతె శివునిపేరురా॥ ఆసత్తుపోతులూరి బహ్మస్వామిపేరురా॥

యదుకులకాంభోజిరాగము - ఆదితాళము.

ఆహా॥బ్రహ్మాండమైనది ఆదిమంత్రము॥ మనబ్రహ్మంగారు చెప్పినది పెద్దమంత్రము ఆ. తెక్కముక్కులేనిపక్షి రేయింబవలతపన్నుజేసి వొక్కచెలుపుచేపలన్ని యొకటేమింగెను. ఆ. ఇంటివెనుక తుట్టెపుగుగు ఇంటిలోనందరినిమీరే మాడవచ్చినజనులనెల్ల చూచిమింగెను. ఆ. కాళ్లు చేతులులేనివాడు కడనముంత చేతబట్టి నిడుబావినీళ్లన్ని యొకడేముంచెను. ఆ. ఏటిమీదస్వాతికొంగ పేటలాడుచుచురాగ చాటునున్న మీను పిల్ల ఆట్టెమింగెను. ఆ. చెప్పినాడుసీరవాసు వోద్యముగాను ఆత్మతత్వము గొప్పవాడుదీనిభావము విప్పచెప్పలేనుచాలు॥ ఆహా॥

నాదనామ్రకినురాగము - ఆదితాళము.

చెడుగుడాడెనె॥ బ్రహ్మాంబలిగుడాడెనె॥ చెడుగుడుగుడుయని గుమ్మన్నాదము కలిసిబిందుకళలగుమాడుక॥ చె ముక్కుదిరెండక్షరములొమేలైన వొకమక్షరంబుతో కైగుబిక్రైగుబి కైగుబిగుయుచు॥ నాల్గుముఖముల చలుగుదితరిమి పదిదిక్కులకు ముగైత్తంచి చెట్టుకొట్టంగా పాలుకారంగా. చె చండలేజమైనందుచొన్నిమి మందువెన్నెలై బ్రలికాయుగా॥ ఆకటము గ్గురు యీకటచలుగును॥ నడిమనొక పలువుణ్ణి కడసాంపుటోనిలచి సోహం సోహంసోహంబని చెంగటబలుకుచు చె అగ్గురుచెల్లిరిఆటగెలిచెను అయ్యజాచెను ఆనందిచెను వింతచెలసినరహీతులూను॥ చెను.

ఆనందభైరవిరాగము - ఆదితాళము.

ఎక్కడివింతే నోయప్పు మొక్కడివింతే॥ ఎక్కడివింతే వీరగురుడు వెదకేట్టివన్ను దెచ్చి మతములమంత్రాన్తమెల్ల హితవుజేసివారబోసె. ఎ. పుట్టిగిట్టకుండమీన భూతప్రాసియీతీయ పట్టులేనిసూనార భ్రాంతులన్ని విడుపునునె. ఎ. కామగోధలోభమోహ గుప్తములను కడకుజిచ్చి కారణమైవబీజమలో కన్ను దెరచిచూచునునె ఎ. ఎక్కడివింతే వీరగురుడువెదకేట్టివన్ను దెచ్చి ముక్కుదిక్కుమొక్కు బెట్టి నిక్రమాడు॥ నెరవ్వు॥ మండలనగావాదమంగ అఖండమైవజ్యోతనూది రెండుముండ్లపడుమలజపకుం

డలిరేచింపుమనె యె॥ చన్మధర్మమిధునమునగా శేషికినేశేషిననగా 'వాసి యైసవీరగుడుడు వాసిగాను యేలెనమ్మా॥ ౭॥

రాగము - ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

చందమామ చందమామ చందమామ - ఈసంధి తెలివేజ్ఞానులారా చందమామ॥ కాంచునునుపుట్టలోను చందమామ - పాము మాయగానె మెలగుచుండు చందమామ॥ చం॥ జంటనాగస్వరములూది చందమామ పామును పాదు వెకలింపవలెను చందమామ॥ చం॥ తొప్పుదివాకిళ్లుమూసి చందమామ - పామును నెమ్మదిగావట్టవలె చందమామ॥ చం॥ భక్తి యనుకట్టుగట్టి చందమామ - పామును నుక్తచేకిట్టవలెను చందమామ॥ చం॥ దేహిదేహములనుండి చందమామ - పాము తెలియకుండా చుట్టుకొన్నది చందమామ॥ చం॥ అజమగ్నతథ్యానముచేతచందమామ - పాము అఖండకళతోపాటును నుంచుచందమామ॥ పామునుబట్టిబోగి నొచ్చుచందమామ - పహా అతనినేతెలియకు నుంచుచందమామ॥ చం॥

రాగము - సౌర్యాష్టకం - చాపుతాళము.

అయ్యనిమామిడిపండు పండు అకవోతెవో కాదు అప్పుడుమొండు॥ అ॥ పండుకువృక్షము కడలేన్న రేలగు పువూర్పుడనె నాకు పైనుండు రా - పండుయిరుపై నాట్లుకర్వములై నుండు పండుకుంధాగ్న కలులకే పండు॥ అ॥ విత్తులేనిపండు పిత్తములో నుండు పశ్యాము ఈమాట నిత్యమునూ - హత్తుకత్తెక ఆపడ్డనుగడై తె పశ్యాము నూనూబ నిత్యము గనుచీ॥ అ॥ కొమ్ముకొంపువృక్షమునూ పిత్తిగు ముండు మణిమొత మనియే మహిమతోడ - అల్లునికొండుకొండు అంకి పనియటామె అమ్మ కూతురుచెల్లె అనుభవమై నుండు॥ అ॥ ఆకు పువ్వులు ఆనందముగపించె లోకములోకాయ కాదియుండు - ఈకాయములోకాయ పాపముదెలిసితె కఖాలుచదివితె కలనూగుపండు॥ అ॥ పులకు నానాప యొకపనుసుగా నుండు పులకుయూపండు కమ్మపండు - ధరలోన యూపండు దాసులకై నుండు పులకుయూపండు పండుగాకుండు॥ అ॥ జలములోకభేదమున చపలముపొయ్యెను జలనమగణములేనిజాతిపండు - వాలాయముగపండు పంకావమై నుండు మాతిల్ల మహర్షాయుమ్మమీపండు॥ అ॥ ఆలుమగడు రెండుఆదిలేనివాడు కొడుకుసూతు పకన్న కొడుకేడిరా - అల్లునితల్లయు హరిహరాదులకంటె ముల్లోకములతోడముగ్గునిమింగె॥ అ॥ రేయిపగలుపలేక రవిచంద్రులుపలేక పగచధూత ములులేక సతధూతమై - పడునాల్లలోకములుయేలుచున్న సిద్ధగురువద్దనేయుండు॥ అ॥

రాగము - మోహన - అటతాళము.

ఏమిదేహము శనికిరాని దెందుకీమోహము - జాలమనెడుసంసార
బంధములోనడిక్కిమూలమెరుగని॥ ఏ॥ పంచేంద్రియములనుతనలోశోధించి
త్రుంచివేయకను చంచలము చేసిందితనలో మంచివికృతి అంచితముగ
మంచివాడై గురునిపంచ పాంచికాచిముండనేరని॥ ఏ॥వాడలోపలను యే
డింటిని బోడుకూడుకొని అటుగూడక మూడుదెలిసి జాడగూడి యేకము
గను కాటుకకడులరెంటి కడియ బట్టైకమముతెలియని॥ ఏ॥ అష్టమదంబులు
యెల్లప్పుడు నిష్టదెలియకను కష్టపడకను యిష్టమెరిగి తె నిష్టలన్నియు నష్ట
మగును-దృష్టిలోపలదివ్యాత్మను నిష్టతోజూడంగనేరని॥ ఏ॥ మూటబెన
గుచును ముష్టమనోటుకానకను- మూడుమూడుఅను కడచిముక్తిని
అండజేరి మోడిపెరిచి కోడెపామును వేడుకతో నాడింపనేరని॥ ఏ॥ జ్ఞాన
మెరుగక ఈమానాభిమానము లోనబెనగుచు - కానరానికోనజొచ్చి సో
ముగూడిమీరు మరచి కాంతానైసిద్ధగురుని దలచితన్మయమందనేరని॥ ఏ॥

రాగము - నాదనామక్రమ - చాపుతాళము.

మనసుమనసునదెనగి మనసురెనకమజేసి మనసుమర్మముగన్న దెరు
కా॥కనుచూపులమనడుగు ఘననాసికపంజాలి కదలిరెండొకటైన దెరుకా॥
అక్షరంబులకాది అక్షరముగాదెలిసి అక్షరమునతియించుటెరుకా - అక్ష
రంబులప్రవాహమాలిందినులును అనునకమునింటమీ మెరుకా॥ మ॥ చీమ
యొక్కటికోటి సింహములదిగ్గరంగి ఖిమంబునుకుటె మెరుకా॥ హే
మనన్తమదోమ మెరునియెరుగు వేగమునమెరుకుటె మెరుకా॥ మ॥
వర్గములకారింప మైపు దేనితెనలోని నిర్గుణమై మెరుకా - దుర్గు
ణంబులవనాటి కూల్దొడితనలో భక్తుడై కృపగన్న దెరుకా॥ మనసు॥
కప్పయొక్కటియైదు పాచులు నిగ్గరంగి కాలమివ్వమనన్న దెరుకా-
గొప్పములనిమీ చప్పునకనింగి చొప్పుగింపన్న దె మెరుకా॥ మ॥
మట్టుకమలుగడచి కడిమివాళివెదచి నాగేంద్రులేనదె మెరుకా - ఇడ
పింగళలుగడచి యూడినహింపతో కూడిమంభక్తిమన దెరుకా॥ మనసు॥
మేఘమునుములుతిళుకు మేలునుగర్భ వివాస మెరుకతెగక కురిసినదె మెరు
కా - అందైనమాధుర్య మనుభవించుటసుఖము లన్నిటినిమరచినదె మె
రుకా॥ మనసు॥ గంగయిమునలచడును ఘనమైనమేడలో అంగనతోకూడి
నదె మెరుకా - రందైనవనికోరి కాంక్షులకుకాంతియయి ఘనసిద్ధగురు
జేరు మెరుకా॥ మనసు॥

రాగము - ధన్యాసి - ఆదితాళము.

మగ్గంబెట్టి నేసేటందుకు మోక్షంబిదిగో విసరయ్యా - భగ్గో దేవస్యా
యనిమగ్గం పదిలపరచితా నేయవలె|| మగ్గం|| ఆదికమలమున గణపతి నెప్పు
డు ఆర్పించిపూజలు నేయవలె - పదిలకఱచితా బహువినయంబులు బం
ధించి ఆసుపెట్టవలె - వొడ్డికతోనిషణుంబులనేనూలు చెదరక ఆసుపా
యవలె|| మగ్గం|| కామగ్రోధలోభ మోహమలము కనలకుండునట్లుకట్ట
వలె - నీమమువన్నెనీతమాన్యమున నెమ్మదిగా రుగైత్తవలె - మమతలు
బాసిమూయరుగోసి మార్గము నేమిగుజేయువలె - ఏమారకను యిరువై
యైదిట యొదిపడుగేరి మర్దించవలె|| మగ్గం|| పూనిగురువాక్యమను
కుం చెడిసికొని పాలుపునపడుగునేయవలె - అంతఅష్టమదంబులనెప్పుడు
అంటకుండ అంటెత్తవలె - యెనసిన కంచభూషణములకట్టి యెనసిడుగు
యొంచవలె - పనిబూనిగురువృష్టి పదిలకఱచిల్లెప్ప భావంబనె అచ్చతుక
వలె|| మగ్గం|| ఆలలుసుళ్లులేని ఆత్మవీధిలో అల్లమేసి మలబట్టవలె -
వెలసినభూయ్యుగమధ్యంబున పదలకిమగ్గమనాచవలె - బలిమిగనాదం
బనియెడు మోక్షునబంధించియు నేతరుచావవలె - తళుకుతళుకని తళు
కునమెరసె|| తాటించిపలక తాటించవలె|| మగ్గంబెట్టి|| నడినాళంబున
నాడికొమ్మన నయముగకండెక్కించవలె - కుడియెడమల తిరిగెవనము
గురుతుడెలిసి నేతనేయవలె - నిండుపేడుకతో పిండుపెన్నెలలో నిలిచి
తమంతట యెరుగవలె - దిండిసిద్ధగురు అండనుజేరి దారియెరిగి దిగ
నేయవలె|| మగ్గం||

రాగము - నాననామక్రియా - చాపుతాళము.

జ్ఞానబ్రహ్మకదయోగి జన్మ కర్మములేడబాపు చిన్మయయోగి||
జ్ఞాన|| చిత్తమనేపట్టమందు చిన్మయమడనెంజి రాజ్యమునేపగాను బుద్ధి
యనెమంతతోనుపురుషార్థమేమనితలపోయెగాని|| జ్ఞా|| ఒడలునీళ్లతడవ
నేమి పూడిరిగిబట్టి గుండంగనేమి - జడలుధింపగనేమి మాయాబా
లముజేసితె జన్మ పావనమా|| జ్ఞా|| బూడిదబూసిలేనేమి పార్శ్వపుండ్రము
బెట్టిన పురుషార్థమేమి - మూసిగుణంబులుకామి తాముక్తుమికాకున్న
ముసీళ్లుడొనా|| జ్ఞా|| ఆరుగురుసేపట్టవలెరా పదియారుగుసేపట్టి బంధింప
వలెరా - పేరొక్కటినితెలియవలెం|| తా వెల్లగైనతెంచాటు తానిల్వ
వలెరా|| జ్ఞా|| తొప్పిపతూటులబాక అదికల్మషములకెల్ల వాపైనగూన -
నమ్మరాదురగునాన యిది నాశముజెందును నానావిధాల|| జ్ఞా|| తొప్పిది
తూటులుమూసి దొంగ లుండెదోబల్ల సాధించితిని- తుమైదనాదము

తెంచి తాను తుల్యమైనస్వానుభవమున నిలువవలెరా॥ జ్ఞాన॥ సకలతు
లిబ్ధుగూడి చాల సత్యసేయక శుక్లశోణితములుగూడి - సుఖదాయకర్మ
మునీడి దాన సుఖములేదురా పరికించిమాడ॥ జ్ఞాన॥ తల్లిదండ్రులు అన్న
లున్న మరి తిమ్మలుబావలు తగచుట్టుకొన్న - ఎల్లబంధువులునున్న తాను
తరలిపాయ్యేవేళ తనకెక్కొన్న॥ జ్ఞాన॥ కర్తవ్యమేసత్యమౌరా పర
మానందపానముచేయవలెరా - గురిపాదమే చేరవలెరా దృఢమైనతత్వ
ము తాదెలియవలెరా॥ జ్ఞాన॥

రాగము - ధన్యాసీ - ఆదితాళము.

ఎవరనియడిగితె సిగ్గాచున్నది ననునిజెప్పుదువినరయ్య - నేతాకారు
డైలోకములోనికి మూతిపుగనిదాటొ స్తినయా॥ ఎ॥ మొట్టమొదటపుట్టి
వచ్చినవూరు వచ్చగుంటలోపునికయ్యా - ముట్టుమెలనే యిరవుజేసుకొని
ఇష్టముగానేనుంటినయా॥ ఎ॥ తల్లిదండ్రులనుదిమునుట్టిన తత్తరతనువని
తెలియరయా - కాచుట్టనిచేహాయిలోపల పొట్టలోనెపుట్టి వస్తినయా॥
ఎవ॥ శుక్లశక్తిములుచుట్టుకొన్నవి యదానియడగ నేమున్నదయా-చీము
పులుసుపుచ్చిప్తముతోతలో చుట్టుచుడిలో నుంటినయా॥ ఎ॥ బూతుకు పు
ట్టినశీతబుట్టిది పాదజేయయేమున్నదయా - పిత్తులేపులచి త్తరుబొమ్మలా
పెత్తినగాడై నుంటినయా॥ ఎ॥ తొమ్మిదివడికిల మేడలోపల కర్మరహితమై
యుంటినయ-తమ్మినీరలింగంబునద్దురుని నమ్మినేనుచుంటినయా॥ ఎవ॥

రాగము - నాదనామక్రియ - రూపకతాళము.

చేతులకంఠవ్రెండు శివనీతులుచెప్పంగ విందుకటన్నా॥ చే॥ ఊరి
పడమటనొక్కపాములేసిపుట్టి పుట్టిలోనయిచిచ్చికట పుట్టమీదనొక్క
వూసరవెల్లియట తట్టెదేసిపెన్నుమెక్కుకటన్నా॥ చే॥ మొదలులేనిమానవు
ఆకులేనితీగ - తిగకు ఆయిదకొమ్మలట - మొగ్గలేని పండ్ల తొడిమలేని
పండు నోరులేనిబాల మ్రొంగెకటన్నా॥ చే॥ గుట్టముయెనుబోతుకూడిచరిం
పగనత్తెడ్లమీదనడుచునటా - చెట్టిపోతుజింక మిట్టిమూనుమీద నమలక
యాబయలుమేసునటన్నా॥ చే॥ గురుతుగయాగంత గురుకృప గలిగితే -
గురుతుగసంటయ్యదెల్పునట - శివుని భక్తులైతే శివునిన్నిధికి - జేకుమని
శివుడు చెప్పునటన్నా॥ చేతు॥

రాగము - యదుకులకాంభోజి - ఏకతాళము.

కంటిమయ్యాకేవల్యము కన్నులయందు॥ వింటిమయ్యాప్రణావనా
దమునీమలయందూ॥ కంటి॥ నగాపులొచూడంగూని చిన్మయగుహమున్నది
ఆరూపులోనెబ్రహ్మాండమంత వ్యాపించియున్నది॥ రేపుమాపు లేసిమెలుగు

వెలుగుచున్నాది. ఆపాదలందెవరమవదము బయలైయున్నది॥కంటి॥గుండ్ల
రెంటినడుమనక్కూయ చున్నదీ॥ఆగుండ్లప్రిప్పిజాడవరమగోళ్యమున్నది
గననియొద్దముసలియొకతె కావలినున్నది । ఆగవనిగడచిననుముక్తికాంత
యున్నది॥ కంటి॥ ఆకులేనిమానిమీద కాకియున్నది । ఆకాకిముక్కులో
బంగారమున్నది॥బంగరంపులేగమీదకొంగయున్నది॥ఆకొంగముక్కులో
శివలింగమున్నది॥ కంటి॥ నూతికట్టుతుడను నొక్కనాతియున్నది । ఆనాతి
నెత్తిమీద పెద్దకోతియున్నది॥కోతినాతిమీదవరంజ్యోతియున్నది॥ఆజ్యోతి
యందేయాగంటీతుడు స్థిరమైయున్నాడు॥ కంటి॥

రాగము - నాదనామక్రియ - చాపుతాళము

సంధ్యవార్యేవిధముసంపదైతియండి సంధ్యజేలియనివాడుసద్బ్రాహ్మ
ణుండగునా॥సంధ్య॥ సంధ్యనిస్సంధ్యలును బొందిలోనేయుండు । బందెసం
దులుమీద వై సంధిగనండి॥ సం॥ అదినీలతో నుదనుధ్యస్తానిసుకళ ఆది
యవిద్యుల్లేఖఅనగమరినా॥ సం॥ అదియనీనానకౌకాగసూక్ష్మంబనుట
విదితాపోబోధ్యతమకావమామె॥సంధ్య॥సమిలేళ్ళ కాక్షరంబనిచతులకడు
మనుజేరివినరాదా చతులేమనను మననేచతువు చంద్రమామనసోజాత॥
సం॥ చతు॥ పూర్వోపజాయతే సం॥ అనగధపకంటిగురుకద॥ సం॥

రాగము - ఆనంద్యధరవి - నీకవాలము.

గుట్టువెలిసి తెలిసికొనర గునితుగాంబజాణలూ॥ గా॥ బట్టయటచుండు
దీని భావమెట్లు॥ గుట్టు॥ గండుసిల్లి లోకమెల్ల గారవించిదేలగాను ।
కొండయెలుకలోకిరెండుకొలుపుజేనేరా॥ అండబామిచిలుకదైనిసి అరిది
గాచుకుండగాను । కండుకోతులొక్క రెండు క్రహరిరిగెన॥గు॥ ముప్పు
ముప్పుగొడ్డురాలిమూతనొక్కకొడుకుబట్టి గొప్పకొండలేడువింగిగురక
పెట్టెరా । ఉప్పుచప్పుచుకనకనకం ప్రకీరింకకనయగాను । కప్పుగంతు
లేసితోలి కరచిచంపెరా॥ గు॥ ఛానినోనిదేనిచడత పులిసిమంగె నమ్మ
దాని వివరమెరిగియొక్కనక్క వికవికస్వం॥ అరిచముగవెలిసిచూడ
అలవికాదు యెవరికైత తలవయోగంటిగునిడు॥ గా॥ నెత్తనురా॥ గుట్టు॥

రాగము - సావేరి - త్రిపుటతాళము.

చదివినందుకు మోక్షసాధనంబేది చదువకుండిన జనులు సాధిం లె
రా॥ చ॥ సకలంబుబ్రహ్మసని చాటంగశ్రుతులందు నొకచోటలేదనుచునగ
వంగవలెను॥ చ॥ గగనమోడుతెప్పున చ॥ కమలమధ్యమునందు పరిపూర్ణ
దనిశ్రుతులు బలుకుచుండగను । కమల్లితోమాతృ గర్భమునందు పరి
పూర్ణదని మామతగులాటలొనె॥ చ॥ పరమగురుదేశాంశ భావజ్ఞుడై

వెలుపడగ పదునాల్గుజగజ్జాలమున్ । పరగురుడేగంటి కర్తనందీశ్వరుడు
కరుణజీవన్ముక్తి గలుగుటగాక॥ చదివి॥

రాగము - మోహన - ఏకతాళము.

కోరికోరిపరమగురుని కోరిచేరే కాలకర్మజన్మములను కడకుజన్మ
రే॥ కోరి॥ కాలమడిమగురువమునందు కదలకుండనే త్తిపట్టి - మూలబంధ త
త్వగతిని మురియుటెవ్వరే॥ కోరి॥ కంటిలోన యింటినడుమ కంటిలోను
కన్ను దెలిసి కంటిపాపనంటిపెనగు ఘనులుయెవ్వరే॥ కోరి॥ ప్రాణాపాన
వాయువులను పరగవై వేద్యంబుజేసి పూనికానుసిద్ధిపొందెడు పుణ్యు
లెవ్వరే॥ కోరి॥ మాటలాడికమృతమును మేటిబ్రహ్మరంధ్రముగను మేటి
హంసతోనుగలసి మెలగుటెవ్వరే॥ కోరి॥ పరమగురుడేగంటి భవ్యలింగ
మూర్తికరుణ పరమలింగసుఖముజె దు ఘనుడుయెవ్వరే॥ కోరి॥

రాగము - సావేరి - అటతాళము.

సొగసై నకన్నుల చూపులుడుగకగాని మగువలపొందేలా నూచు
నోఅయ్యూ॥ సో॥ తగజిహ్వాచాపవ్యతనయుడుడుగకగాని పగలయింద్రియ
మేల మరుచుకోఅయ్యూ॥ సో॥ పాయనియ్యనిమోహ పాశముడుగకగాని
అన్యాయవస్త్రవమేల అగుచోఅయ్యూ॥ సో॥ మాయపుసాసార మమత
లుడుగకగాని కామసిద్ధి లెట్లుకలుగుచోఅయ్యూ॥ సో॥ కామాదిగుణదోష
కర్మముడుగకగాని పామరభావమేల పాచుచోఅయ్యూ॥ సో॥ కొనసాగి
యాగంటిగు పరమమృతిగాని ఘనజన్మఫలమేల కలుగునోఅయ్యూ॥ సో॥

రాగము - శంఖశుభ్ర మేట్టు - ఆదితాళము.

కంటిపాపలంటు రామాటరాట్లంటు రా ! నాల్గంట విడింట ఆరింట అర
సిచూడ రా॥ కం॥ యెక్కరానిమానికొప్పు నొక్కపండుపండెరా॥ పండెనని
నిక్కచూచి చిలుకలై దుగటచెర॥ చెక్కుచిలుకలూకుపల్లి నొక్కచోటపొం
చెరా॥ పొం చెనని నిక్కచూచి కుక్కలైదు మొంగెరా॥ చోద్యమైవగొట్టె
పిల్లరాజ్యమంతమేసెరా॥ కం॥ బింబమైన పల్లికూక పెద్దపులినిమింగెరా॥
వీధిలోపాయ్యేయెలుకపిల్ల వీరభద్రునిమింగెరా॥ చీవదోనునూడుకొని
మిద్దెలు మేడలుకట్టెరా॥ మిద్దెమీదకన్యపడుచు పెద్దహతసెట్టెరా॥ మూగ
వాడు వేదమెల్ల మొదలుచుండి చదివెరా॥ కం॥ ఎండనీడలేనిచోట వుండె
పురుములుచూడరా॥ పాము కాటునిషములేక కాటు అందుటచూడరా॥
మూడులోకములుయేలు ముసలికోతియొక్కటి చోద్యమైనఘంటయ్యను
దేవుడని నమ్మరా॥ కం॥ రాగం - నాదనామక్రియ - అటతాళం.

అడిగినప్పుడు చెప్పుకూడునా । బ్రహ్మనుభవము ఆత్మానుభవము॥

అడిగినప్పుడెచ్చెప్పగూడునాబ్రహ్మ సుభవము ఆత్మానుభవము॥ అడిగినప్పుడెచ్చెప్పటకునిది॥ పడుచులాటలభాంతిజన్మము॥ లుడిగినర్థలమైనమాయను విడిచినిలిచిన స్వానుభవమిది॥ ఆ॥ టక్కులగుసంసారజలధిలో ముక్కుముంచక మునుగక్రిందుగ॥ చిక్కిపొరలు నిండియంబుల టక్కురణవియు మున్ను పెద్దలు॥ పెక్కుసంసారములువిడిచిరే॥ మోక్షంబుకొఱకై - చక్రవర్తులు నగరువిడిచిరే - రాజాధిరాజులు - మ్రొక్కి గురుని పంచగాచిరే - ఋష్యాదులూరక-విక్కుతెలియక నడవికేగితే - నిక్కుముగ మోక్షంబు జెందుడు నిలుకడొక్కట లేనియిప్పుడు-దక్కినట్టుగమాటలాడిమీదయకు పాత్రులమన్న మాత్రమే॥ ఆ॥ తనపుధనమును సంపదయు లావెనసియుండి గురునికొనగక - వెనుకవెనుకనుగాచుకొనిరి వినదినంబునుజేయక - గుణములవి మూడణిపోవునా - జీవేశ్వరులకు గుణములగాగెడు తావు తెలియునా-ఆదర్శములను దెనుచుకొనిపై తేలనిచ్చునా - అరిషడ్వర్గములను దునకలు నడకన్న కుండునా-అనయము తదోపేతం బగు ఆశ్రయ తత్వము నెరుగజాలక - శరణముగ తనబుద్ధినిగక మనసునిలకడ లేనివారికి॥ ఆ॥ కొంటెగురువుశిష్యచర్చకు పెండుదగిలిబాధ నేయుచు తుంటమాటలు నేర్పి సాధుల గేలిచేయుచు రంటుకొనిబల్ - తంతుగవుల బాధజేతూరు-మీరెంతమీకంటె మేమెఱుక్కునంను - గోవింద ఆజముక్కుంటి మానని వారలందఱు - ఇట్లువంటివారలు యింటయింటను చొట్టుకూర్చి నింటు-తమ మనమువచ్చినట్లుగ కంటు పాపంబులుడుగని - కొంటెలకును దుర్మార్గజనులకు॥ఆ॥బుద్ధిచాలక పయబోవిది స్థిమదుశ్రీకంబగిరిని - శుద్ధమస్తి నరహరిపై బుద్ధినిలకడలేనివారికి॥ ఆ॥

రాగము - మాయామాళవి - చాపుతాళము.

రామభజననేయర లమిడికా - నీతామసమణచర ధగిడికా॥ రా॥ దూముథాము లేమిజేసు నోముకొన్న ఫలమెకాని తాముతాము తరలి పొయ్యే దారియైతె తెలుసుకొర॥ రా॥ కండక్రావ్వచేతనిట్లు తిండిపోతుల గూడి - వుండబట్టకతరుగబోతే గండమేలతప్పునయ్యె॥ రా॥ తల్లిపిల్లయిల్లు వాకిల్లెల్లమాముకల్లగాని - దొరలబోసి యముడుచాల కర్లగొట్టి పొరల జేసుచు॥ రాము॥ టక్కుపెక్కుటాడిపచ్చి కుక్కురితమొరగవద్దు - జక్కలేటి కంబగిరిని చక్కనయ్య నట్లె మ్రొక్కుము॥ రామ॥

రాగము - సురట - ఏకతాళము.

అడిగోచూడవలెనను ఆత్మలోముక్తికదిలముగసాధింపబ్రహ్మంబె తానగుచు బ్రహ్మబ్రహ్మంబని భేదించిపొలిచెదరు బ్రహ్మబ్రహ్మముగాదు

పరగంగఁగఁనుడి-బ్రహ్మబ్రహ్మంబై తె కవృతాకారమున - బొమ్మలను జేసి
 ణాని తానమ్మకొనునా॥ అది॥ విష్ణుబ్రహ్మంబని యలయందు కొలచెదరు
 విష్ణుబ్రహ్మముగాదువిశ్వంబులోను-విష్ణుబ్రహ్మంబై తె కృష్ణావతారమున-
 విటక తెలనుగూడి తాకప్తపడునా॥ అ॥ శివుడుబ్రహ్మంబని సృష్టిలోకొలిచె
 దను-శివుడు బ్రహ్మముకాదు సిద్ధంబుగాను-శివుడు బ్రహ్మంబై తె శిరము
 చే ధరియించి - కాటిలోపలశివుడు కలియదరిపానా॥ అ॥ ఆరుమూటిని
 దాటిమేటిశిఖరముమీద - ధీరముగ వెలిగేటి ధీవరేణ్య - పదిలముగ
 పూదోట ప్రభువు నంటినయపుడె ఘనమైన మోహంబ్ది కడనీడబడును॥ అ॥
 రాగము - కాఫి - చాపుతాళము.

అదిరాముక్తికిత్రోవ యదిరాసాధించు । పదరాయాబూటకం
 బొప్పదునామదికి॥ అ॥ పదలకగురుకొల్వవలెరా నెరనమ్మి । పదపడిలోచూ
 పుచెదరనియ్యక రా॥ అ॥ బొమ్మరింటిలోనుంచి సొమ్మువున్నదిరా॥ ఆసొమ్ము
 దక్కించుకోనొక సూటియున్నదిరా॥ అ॥ ఆసొమ్మకీళ్లుమూసి అందుకొద
 వినుచు । ఏములుగూడినచోట యేకాంతములను॥ అ॥ ధీరతతో చిన్న దిడ్డి
 దూరెదవు । కారుచీకటిలో కదలకటునిలచి॥ అ॥ పొలుపొందగువబోధ
 భూతియెగజల్లి । తెలివితేటికటగూడ దివ్యముట్టించె॥ అ॥ తెల తెల తెల్ల
 వారె భానుడువయ్యించె । ఆలకట్టకగలే చుక్కలుగనుపించె॥ అ॥ చెలరేగి
 కళలతో చంద్రుడు నడచుచుండె॥ అ॥ అనిపిపూదోట రావన్న యితడు॥ అ॥

రాగము - సావేరి - ఆదితాళము.

చెడుగుడాడెనే॥ మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే॥ చెడుగుడాడెనే॥
 మారంగయ్య చెడుగుడాడెనే॥ చె॥ చెడుగుగుగుమనునిలికెతివదును॥
 పాడినవినబడిఆటాడను ఏడేడులోకములయెడలే క్కెప్పుడు వాడనాడలో
 వడిగలవాడై ముడివిడిచిమూడేమింగి॥ చె॥ నాటకవీధిలో నేటుగనొనరగ
 ఆటలాడుచును ఆటుయిటుఆనల నృత్యముపై నటపాతుండై । ధీరుడై
 జీవిలో దివ్యవిరాటై నటనమార్గమున నాటకధారియై చాటుచు చతురా
 యీరినిమింగి॥ చె॥ రంగంగవై భోగంగమున వధాంగుడై । బట్టబయ
 లుగ । చలోగుడుగుడుమని జంఘలుచాచుచు । రంగుగవంచామీరినిమిం
 గితే । అంతాంతకుకొక అంతస్థానమున కాంతికాంతికే కాంతంబొకటై ।
 కుంతన లోలము కుంటనకాడై అంటియింద్రియసంధానుండై । అంటి
 యంటకనులత్తలొనరిడై । మందు పడాతరి సంగిటమింగి॥ చెడు॥ సత్తు
 చిత్తుసదానందంబై సకలాశ్రయలో సర్వముతానై । సర్వశేషియై సర్వేశ్వ
 రుడై సిద్ధులలోపల చిదానందుడై శాశ్వతముగ శతకోటివిలాసుడై॥ సత

తమనత్యమై శక్తిసహితుడై । ఆప్తాక్షరిని నంతలోనప్రింగి॥ చె॥ దశ
నాదంబులదశవీధుల దేవేంద్రలోకమున దేహము నిమిడియు । దాసదా
సదాసానుదాసులకు దాసుడైనవిడెప్పదాసునికి, ద్వయమునాంచారు దేవి
యిలద్యయకృష్ణవాణితో ద్వైతుండై దేశదేశాది భీరుడు హరి తాను
తానె తత్వము తత్వము యతిపతి యేకాక్షరిని ప్రింగెడు॥ చెడుగు॥

రాగము - ధన్యాసి - ఆదితాళము.

మాయనునటకే మర్మము వున్నది న్యాయమువినవే వోమనసా
కాయములోపల వుపాయము కనుగొని మేయవలెఁ పరమే వోమనసా॥
మా॥ అండపిండబ్రహ్మాండములన్నియు కుండలియనవే వోమనసా ।
దండి భావమిది దాఁజూపితినిక ముండమోపివలె నుండకె మనసా॥ నూ॥
చెట్టుయొక్కుటకు గుట్టుదెల్పెద పట్టుపట్టవే వోమనసా॥ పట్టువదలకను
బ్రహ్మము నీలో ముట్టిపిడువవలె వోమనసా॥ మా॥ తంటలమూలై
కంటిచూపులో యంటిచూడవలె వోమనసా । కొంటెతనము యూరింట
విడిచి గురి నంటి చూడవే వోమనసా॥ మాయ॥ తిరుపతివెంటట రమణుడె
గురుడని యెఱుకమునకే వోమనసా॥ ధాణిలోనాసింహదాసునివాక్యము
పరమనివినవే వోమనసా॥ మా॥

రాగము - ముఖారి - చాపుతాళము.

నాదంబులజ్ఞాతగా విలమనసా నా యాత్మ పరమ ప్రణవనాదం॥
నాదం॥ పుష్పమృదంగం పుష్పకథం పుష్పరథం పుష్పరథం పుష్పరథం పుష్పరథం
గిరులపైగా నెక్కిపొయిమ్మిత్తే గాగునీ కలకమన బ్రహ్మయిని గురులకును
యిష్టదైవమును చిలువగుచుచుచు చిత్తవ్యభంజన పురమనుకెడలి కర
ముచుతేరి పరిగరిగరిగరి హంసహంబులయి॥ నాదం॥ కంటిపాపముకట్టి
వేసి కృములజంటపాచకకట్టికోసి కంటిపాపము కలయగవంచి మంటి
బొమ్మను మణుకుగిడ్డి గురునక్కను హయకట్టి గంటానాదము ఘో
ఘోహ్రాసుచు॥ నా॥ పట్టుపిడువక పట్టుబట్టి కవ్వముతోడను పట్టు పట్టి
బిగియకట్టి పట్టుపిడువక పరమ హంబులు త్రిభుక్తుకత్యునిభూములు చెట్లు
వైకను చేరివరించుచు దిట్టముగాయిల ధింధింబునగా॥ నా॥ ధరను ఘటి
తాద్రిహిందు విచి చున్న మహాత్ముడైన హరిని మదిసలచి ధరలో
ధగధగ మెరగుచు ముక్తిని సూలుమెచ్చ యీశరలోకంబున చెఱుకు
పాలు చిల్ చిల్ మురగుచు సాసింహదాసుని చేరిభజించి॥ నాదం॥

రాగము - మామూరూపి - ఏకతాళము.

హరిటం హరిటం అనరా ఆదిబహ్న మే గనరా- హరిటం హరిటం

అవిఘ్నమస్తు శివాయగురుఁ డం హరిహరియనరా అంతర్మయమునగనరా॥ హ॥ అయిదక్షరములుఅనరా అంతర్మయమునఅబ్బితే బ్రహ్మము ఆద్యంతమై జ్యోతిరూపమై రూపమందున సూక్ష్మమువెలుగై నాదబిందులై ఒకటై రెండై మూడై నాలుగై అయిదై ఆరై ఆరింటిలో ఆడుచు పాడుచు ఆత్మరూపుఁడు అందము గనుగొని॥ హరి ఁ॥ శంఖచక్రములు గనరా అష్టాంగయోగములువిడరా శంఖచక్రమున శాస్త్రములారై ఆరింటిలో ఆకాశంబై అష్టభుజంబులు సృష్టికర్తమై త్రలోకమందు దేవతలైదై విదులైదు టరువైయైసింజిలొ అకార పుకారములు రెంటినివిడిచి మకార మందున యెక్కిచూచిఁగొని ఁంకారంబున ఒకటిగ నిలిచి॥ హరి॥ అకార బంధముపినరా ఁంకారము బీజముగనరా అకారోంకారముల రెంటినివిడిచి అయిదక్షరములు హరినారాయణయని అంగములోపల లింగముగనుగొని లింగమందున నిలచియుండిన గురునిత్యముసత్యము నిజమనినమ్మి సద్గుణంబుల సత్యవంతుడై సర్వమందున చిన్మయరూపమై చిన్మయరూపము జేరి శివాయని॥ హరి॥ దండిగురువులను గనరా సామూన్యముకఠినంబిదిరా దండిగురుడే యితండు తేజమని కుండలివాకిలి కోట దాటిహరి ఆరుదళంబులు అష్టాక్షరియై అక్షరమందున అఖండరూపమై రూపనామములు రెండును విడిచి సుందరనాథుని సూక్ష్మముగనుగొని సూక్ష్మమందున చూపుచు నిలిపి కంటిబొమ్మచు కలసిచూచుఁగొని గురువేమన్నను మదిని నిలుపుఁగొని నిసింహదాసుని నమ్మినిలిచి నీవే॥ హరి॥

రాగము - నాదనామక్రియ - ఏకతాళము.

కుక్కనుబట్టగనలెరా॥ జీవా॥ కుక్కనుబట్టగనలెరా॥ కుక్కనుబట్టె పక్కమున్నది ముక్కులుగట్టర ఓరన్నా - కొక్కరకోయని కోడికూసెను అక్కరపడితావీడన్నా॥ కుక్క॥ కొండముచ్చునలె కొంతసేపుతా నిండి యుండును రోరన్నా - నిండియున్నదని యెడబాసి యుండిన కొండలెక్కి దిగుకోరన్నా॥కు॥పట్టువిడిచిన పెద్దల కెల్లను పట్టుసాధనవోరన్నా॥కు॥గట్టిగ నమ్ముచు ఘటమునపొద్దుచు పొట్టపేగులో వోరన్నా॥ కు॥ అంతర్మథ్యా కాశమందున పంతములాడు ఓరన్నా - ఇంతకుమాడ శక్యము యెంత మాత్రమిది కాదన్నా॥ కుక్క॥ తిరుపతివరగిరి తేజరూపుని తరిమిపట్టరా ఓరన్నా - ధరలో నరసింహదాసునిశరణుని గురునినెరుగరా ఓరన్నా॥

రాగము - ధన్యాసి - చాపుతాళము.

కామముమరచే నీమమున్నది రామరామయను ఓమనసా॥ ప్రేమ తోసద్గురు వేమనచిర్మయ నామము నమ్మవే వోమనసా॥ కా॥ నీవునేను

ఆసుబహువచనార్థముల తావు తెలియవె ఓమనసా । దేవుడైనవరమాత్ముడే నిరుజనదేవునెటుగ వే ఓమనసా॥ కా॥ ధనధాన్యంబుల దలచగ నేటికి ఘనముకాదె ఛీ విడుమనసా । మానక ఆత్మధ్యానమె మనకు మూటె యున్నది ఓమనసా॥ కా॥ గురునికూడినదా నాడులసిగుచు స్మరణజేయ వేవోమనసా ! తమచుగనీవును తన్మయమందుచు వెలువకనిలువవే వో మనసా॥ కా॥ ధరణిలోచిత్తూరిపురమున కరగిరి వరదునిగోరవే వో మనసా॥ కా॥

రాగము - ముఖారి - ఏకతాళము.

జీవమా । మాయాజీవమా॥ జీవమా । మాయాజీవమా॥ జీవమా నీకొండెల్లిన శ్రోవ తెలిసి నడవవేమి । కావరమును అణదిసద్గురు భావ ముదునిలువవేమి॥ జీవ॥ ఆశలనే అహమువిడిచి యాశతో శ్రీరామభజన । నాశికాగ్రమున చేరి దాశచక్రియనవేహీన॥ జీ॥ నీతమాన్యములనుచెడకి నీయ వస్థలన్నివిడిచి । వ్రాతఫలము తెలుసుకొని నాక్కుమూసి ధ్యానమా డవె॥ జీవ॥ ధరణిపై శ్రీనరహరి యని మాపురేపు యొక్కటగ । నాడు బిందుకళలయందు నాట్యమునొక్కగ రాద॥ జీవ॥ తిరుపతి మాంచాహి వేంకటగురుని గోష్ఠిముగ ధరణిలో నరసింహదాసుని । పరమచిత్త దృఢము జేసి॥ జీవమా॥

రాగము - నాదనామక్రీయ - చాపుతాళము

మాయనునోకినవాడు । గురురాసునితో జతకూడు॥ పాయుచు పిమ్మనులు రోముచునతఁడె॥ పిమ్మెడమూచిచెడికముదాన్తి॥ కుండలి నటుభేరించి అఖండముగనుభవించి । అండండ బ్రహ్మాండములంతట నిండింది యాసిర్వికల్పముచు॥ మూ॥ మూడాగువాకిళ్లుమూసి ఆమూ లకి వాటముదీసి । ఇడాంగళ జోడుకూడుకొని మూడుగడచి ఆమూల ముతానై । మాయాఅధారమున రేచించి మణిపూకముసుంభించి ! కోరిన కోరికలన్ని వారణజేసెను నారాయణగురు పారాయణచే॥ మాయను॥

రాగము - నాదనామక్రీయ - ఏకతాళము.

ఆనందమయునుగావలెను । పూని తానుతానైయున్న తావుగన వలెను॥ ఆనం॥ కామముకడకొత్తవలెను అష్ట సామజములనునము సమ యింపవలెను॥ ఆనం॥ పిమ్మనర్థులుజీవవలెను దుష్ట తామసగుణముల తొలగింపవలెను॥ ఆ॥ సత్యమేమిదినిల్పవలెను సత్య దేహముమీద ఆశ విడువవలెను॥ భక్తిమదిలోనిల్పవలెను జీవస్మృక్తిమార్గముతాముందెరుగ వలెను॥ ఆనం॥ అక్షరాత్మకుడు కావలెను మూడక్షరంబుల భావమిది

తెలియవలెను । దీక్షాధికారికావలెను మోక్ష కాంక్ష చేతను సద్గురుజేరవలెను॥ అ॥ నిద్రరాకడ దెలియవలెను దాని భద్రవలయుచు యోగనిద్రబొందవలెను । చిద్రూపమిప్పుడే కనవలెను భేదరీముద్ర కీలెరిగి సద్గతి బొందవలెను॥ ఆనం॥ వేషభాషలు మూనవలెను తన్ను దూషించువారిని భూషింపవలెను । కాషాయధరునికావలెను నాద ఘోషవీనులయందు ఘోషింపవలెను॥ ఆనం॥ చూపుమనసొకటిగ చేయవలెను । సర్వవ్యాపకుండై చిన్మయాత్మగనవలెను । మేడమీదికి జేరవలెను అట జోడు బాయక హంస జూడగనవలెను॥ ఆ॥

రాగము - సావేరి - అటతాళము.

అన్న మెల్లబ్రహ్మము రా డీవునకాధారంబనరా॥ అన్నముబ్రహ్మము అన్ని రాట్లు యెన్న రాగి పరమేశ్వరముతానై॥ అ॥ ఆదియనారాది అన్నము ఆపోజ్యోతిరా - ఆదిబిందువై అమనస్కుండై ఆదిమధ్యమున అంతరాత్మయై॥ అ॥ మూడుగుణంబులురా అన్నము మోదముతో గనరా-మూడు మూలమై ముక్తపదంబై మూటినిల్కడ మూలముతానై॥ అన్న॥ చతుర్వక్తము అన్నము శ్వేతద్వీపమురా - శాంతరూపమై శివమై చతుర్వక్తయై చతురాసిరియై॥ అన్న॥ నాదమువిసరబడురా నారాయణగురుడురా - ఆదిమూర్తియై అఖిలాండంబై ఆధారమున ఆక్షరరూపము॥ అ॥

రాగము - నాదనామక్రమం - ఏకతాళము.

అంతాచిన్మయం అఖండమప్యయం ఆనందోబ్రహ్మనందం॥ వింతగాను అనుభవమంతాను తెలిసిన అంతరాత్మను చింతసేయవై॥ అం॥ స్థూల సూక్ష్మములంతానై సుకరింబై సుసేవ్యంబై । ఫలభాగమున బహుగోప్యంబై పావనమై ప్రత్యక్షకరింబై । మూలబ్రహ్మమై ముక్తి పదంబై మూటిమూటి మూడావలతానై కార్యకారణంబై కాలాతీతమై కళలుమించి చిత్కళలు వెలుగుచు॥ అం॥ పంచబ్రహ్మమై పంచాక్షరమై ప్రణవంబై పంచపదముపై అయిదులుతానై పంచవాక్యములు । అంగ శూన్యములు అందితముగ అభిమానములొనై॥ అం॥ రక్తశ్వేతనిరాకారంబై రమ్యంబై ధూమాకృతిమై । ముక్తికిమలమునమూర్తిత్రయముగ ముదమునజూచెడి ముగ్గురిలో శక్తిహితమై సమయిపరమయి । శాంతంబై పదార్థనంబై వ్యక్తంబై వేదాంతసారమై వెలుగు లోపల వెలుగు చున్నది॥ అం॥ ఏకీయూరక భగ్నిమనుచుండుదురు యెరుగరుతనలో నుండగను । నాటకధారుడునారాయణుడై । కోటిసూర్యులకాంతులతో వెలుగుచు॥ అంతా॥

రాగము - ధన్యాసి - ఆదితాళము.

మోసపోకమూడాసలునమ్మక | మొదటనేకోసివేయవలెరా॥ దేశములోపర దేశికుడుండేవాసిదెలియవలెరా॥ శేషశాయిపాదాగవిందములు సేవింపవలెరా మూసినముత్తములనలెనే మురుముచుండవలెరా-భక్తితోడతనభావములోనిభక్తులుకావలెరా శక్తిమాయలకుచిక్కికదృఢచిత్తుడుగావలెరా॥ మో॥ పిండాండంబునుబ్రహ్మాండంబును పెనగిచూడవలెరా ఉండెతారకమండలమందిన తానునికేయవలెరా నిండియేకమైయుండిన తనమది నీకునేయవలెరా పండువెన్నెలై ప్రబలేకీతేజముల బయలుచూడవలెరా॥ మో॥ గాఢాంధంబున రేయంబగలుకు కలసి చూడవలెరా వాడేవాడై యుండినకున క్రీపాను నెరుగవలెరా సుద్యుక్తుడై విషయేంద్రియంబుల పూరిండుడన రా సిద్ధాహామి విడిచిభేదర ముద్రతెలియవలెరా॥ మో॥ సిద్ధలోభున భేదమైన ముద్రతెలియవలెరా చిద్మావంబున గలిగేడిప్రని నిల్చుదెనియవలెరా ఉచ్ఛాస్పసిశ్వాసంబులు విడిచేవునము తెలియవలెరా మన్మనవిలసే యసుగుగాలిలో భేదినగవలెరా॥ మో॥

రాగము - ఆనందభంగి - ఆదితాళము.

యోగమిదిరా యశుంధ భోగమిదిరా యోగమిదిరా యానందభోగమిదిరా॥ చూపుచూచితే సుఖముపుట్టుల చూపుచూడరస్సుపనస్సుడి చూపుచూడక చూడకామరి లోకలవీంబుగవరా॥ యో॥ బయలుజూడర భావమునకు బయలు బహ్యముబాహ్యవద్దర బయలుబయలు యేకమయితే శరమపుంధుడు కానేరా॥ యో॥ భీష్మగుడిటకానిపురము దేవదేవుని హాసుదేరా కోరిచెలసినజాలకెల్ల యిహపరసుఖంబుగలదురా॥ యో॥

రాగము - నాద - చాపు.

సత్తుదివానందయోగి చిత్తంతాభద్రచిన్మయయోగి॥ ౧॥ చిత్తమనే పన్నుమండు చిన్మముడనేరాజు రాజ్యముచేరుగాను బుద్ధిమనే మంత్రతోను యెట్టిపుంస్థానముచులలపోయవలెయి॥ ౨॥ భూతనిహాసితే నేమి యిట్లు పూర్వప్రాణముబెట్టిన పుంస్థానమేమి మూడుగుణంబులకామి యిట్లుమూఢుడవైతేమముసిద్ధుడౌనా॥ ౩॥ ఒడలునీళ్లదడుపనేమి యిట్లు ఒడలు నీళ్లదడిచి పూరిబిగబట్టనేమి జడలుధరాచితే నేమి యిట్లు జడలు ధరించి లేడవృపావనమా॥ ౪॥ భూమిలోపలనొక్కచెట్టు అది పుట్టినప్పటి నుండిభోగాలబట్టు కామక్రోధంబునబుట్టు అది కాంక్షింపభవరోగముల

కాటపట్టు॥ స॥ తోమ్మిడితూటలబాస అదికల్మషంబులకెల్లకాపై నగూనా నమ్మి గాదురాగురునాన అది నాశంబుచెందునునానావిధానా॥ స॥ పతిసతు లిద్దరుగూడి ప్రేమ రతిసేయశుక్లశోణితములుగూడి సుతుడాయెగర్భము వీడి దీన సుఖములేదురదాని విడిచినెట్టరా॥ స॥ తోమ్మిడివాక్కిల్లుమూసి దొంగయుండే చోటెల్లశోధించి తుమ్మెద నాదమువినుచు తుర్యమైన సమాధిలో నిల్వనలెరా॥ స॥ ఆరుగురుని పట్టవలెరా పదియారు గురుని పట్టి బంధించవలెరా వేరొక్కటని తెలియవలెరా - తానునెలవైనయా చోటతానిల్వవలెరా॥ స॥ తల్లిదండ్రులెందరున్నయిట్లు తమ్ములు బావలు తగచుట్టుకొన్న - యెల్ల బంధువులెందరున్న - తాను తల్లిపూయ్యేవేళ తనకెవ్వరన్న॥ స॥

రాగము - ముఖారి - చాపుతాళము.

ఎన్ని జన్మములెత్తి ఎన్ని తపములుజేసి । ఈజన్మ మెత్తితివిమనసా॥ ఎన్ని విధములనైన నేరూపమునగుచుని యెడబాయకుండవేమనసా । చదువులన్ని చదివి సన్మార్గమార్గమున । సంచరించగనేల మనసా । చదువులలో తత్వసారంబుదీసికొని సుదేహములు మాను మనసా॥ ఎన్ని॥ అక్షరంబులునాల్గు కుక్షిలోఁబంపకొని అక్షరంబెరుగవేమనసా । అక్షరంబులగు రని సుక్షేత్రమునజేరి సాక్షిపై యుండవే మనసా॥ ఎన్ని॥ ఒనరుగా భ్రామధ్యవాసిగాజేరుకొని వాదములు మానవే మనసా॥ ఎన్ని॥ కలకాలమాతృ భేదరిముద్రకలును తెలిసియుండుముమనసా । కీలుచదవులలోనుకథాలుగువేయుచి నిజకంఠుఁజూచినుమనసా॥ ఎ॥ తెల్లిగర్భమునందు తొల్లిచదివినచదువు । మరలచదువని లేనపుడును । తెల్లడమునడబోక తత్వాలుగుణియించి తత్వంబుతెలియవేమనసా॥ ఎ॥ ఎఱవిగజములను యెగతోలి వేగమున వేదములు బాడవేమనసా । ఏమరక న్నెప్పుడు యరల వలుగుణియించి యెట్టియేనుగునెక్కుమనసా॥ ఎ॥ కొండలేడునుదాటి కుండలీయగ్రమున అండబాయక నుండుమనసా । కొండలారాయడు కోర్కెలిచ్చెనంటె వుండిశ్రీగురుజేయమనసా॥ ఎ॥

రాగము - పున్నాగవరాళి - చాపుతాళము.

బయలే భావనసేయరా । బ్రహ్మనంద బయలేబాయకవుండరా । బయలేభావనసేయ బ్రహ్మనందంబాయె । భయభక్తి నిర్మయుని పాదము లేనమ్మి॥ బ॥ రెంకినివిగబట్టరా । విగియబట్టి మింటమనసుబెట్టరా । జంటరేకులమధ్యసారముగనినట్టి । ఘంటనాదముచెచినంటికొరికయేలరా॥ బ॥ గుండుమిదికిజేరరా మిదికి జేరి । చందభాసుని మిగర నిండుపున్నమ

నాడుపండువెన్నెల్లబైట అండబాయక సచ్చిదానందమును జెందరా॥ బ॥
సహజానందముచెందరా ఆనంద మొంది సరసిజాతునిబొందరా । మహి
మతో యేప్రాద్దుమాచిన్నగోపాల । విహితముతోడుత వెలయుతారక
యోగిరా॥ బయ॥

రాగము - ధన్యాసి - ఆదితాళము.

గురువుపదేశంబాయెగదా ఇక పురాకృతంబులులేవుగదా॥ పరము
యనివగాములొసగుచు శ్రీరాముడు తనకరామునుంచెను॥ గు॥ పరాకు
వలననిచరాచరమునొక । సరిగాగనుమని స్థిరముజేసెను॥ గు॥ అరటిపంటి
ఆరాటమణచినుు । విరాట్టుదెల్పేస్వరాట్టుడగుమన॥ గు॥ ధరాను గుత్తి
కొండపురానవెలసీ । నరులబ్రోచెను మురారియగు శ్రీ॥ గు॥

రాగం - మాయామాళవి - చాపు.

ఇదిగోగురుకీలకం॥ జీవవివరా॥ అల్లదిగోర యోగసాధనము॥ ఇ॥
ఇదిగోర శ్రీగురుపదవ్యంవ్యములు నీహృదయములోపల వదలకదలచితే॥
ఇ॥ కొండ మీద పెద్దగుండున్నదిరా - గుండులోపన్నపు గండియున్న
దిరా - ఆగండిలో నొకకంఠు వండియున్నదిరా - ఆవండచుభవించితే
ప్రజ్ఞానంబహ్మమురా॥ ఇ॥ ధాత్రలోననొక్కగాత్రమున్నదిరా గాత్రము
నకుచిన్నయ నేత్రమున్నదిరా - నేత్రమెందుకగును సూత్రముతెలిసి
పాత్రమెరిగితేను బ్రహ్మాస్త్రియపుర ఈచూపులోనుసీలరూపమున్నదిరా -
రూపములోనొక దీపమున్నదిరా - దీపములోనున్న తేజస్సుగలసితే పాప
ములణగి తత్వమసి యపురా॥ ఇ॥ బయ్యలైచిలయి పైవైచిలయిన్నదిరా
బిడింటిమీదను ఆస్థానమున్నది - ఆస్థానమునందు ఆహ్వాతమునేరించి అను
భవమెరిగితే ఆయుష్యాశ్రుబ్రహ్మమురా॥ ఇ॥ గునివాక్యములు నాల్గుగురు
తెరుగవలెరా - గురుతేజగిసంతసే చరముతానారా - పరశురాముని
నరసింహయోగికి పరముబట్టబడ్డలైయున్నది॥ ఇది॥

రాగము - భగద - త్రపుట.

సిండు పున్నమనాడు పండువెన్నెల్లబైట - సిండియున్నదియేమిర
సద్గురుదేవా రెండుమాసియు నేభూమండలమునజూడ - దిండిబాటయు
నుండుర - సద్గురుదేవా॥ నిం॥ కొదమతువ్వెదలైదు రొదలుచేయుచున్నది
నదులవలననుండి సద్గురుదేవా॥ నిం॥ చూపులోశివపుర చూపుచూచిన
యపుడే - దీపకాంతులుయేమిర సద్గురుదేవా॥ సిండు॥

రాగము - కల్యాణి - త్రపుటగాళము

పొందుగాను సమాధిలో బయలండిసుఖమునుజెందర - ముందుగా

గురుబోధచే ఆనందమున చెలువొందర॥ పాం॥ రెండుత్రోవలుమూసివాయువు రేచకంబొనరింపర । కుండలిని భేదించినంతట కుంభకంబొనరింపర॥ పాం॥ మూటికవ్వల త్రికూటమధ్యను సూటిబెట్టుకజూడర । సూటిగా నచ్చోటనీవు పగటిచుక్కచుగాంచర॥ పాం॥ ఆరుచక్రములగని సూక్ష్మ ద్వారమార్గముజేరరా॥ చేరువగు పదియారిటను తగ పూరకంబొనరింపర॥ పాం॥ మేలిమిగళివ పురవిహారుని మూలమిదియని తెలియర । నీలతోయద మధ్యమందున నిజమునీదై వెలయరా॥ పాండు॥

రాగము - కాంభోజి - అటతాళము.

చేరెడునీళ్లకు భూమెల్లతడిసెను తెలుసుకోరె - యిరవుగజనులకు యినుపమంటపమాయె తెలుసుకోరె॥ చింతమానుమీద చేమంతిపువువూసె తెలుసుకోరె- దాని చెంతనున్నకోతి పులిపిల్లినీనెను తెలుసుకోరె॥ చే॥ మూడుమూలలసెట్లై మూతతీసేనేర్పు తెలుసుకోరె - ఆ మూతమాసితె పెద్ద భూతముకనబడును తెలుసుకోరె॥ చే॥ అంబులపొదిలోను కొమ్మటే నుగుబుట్టె తెలుసుకోరె - ఆ కొమ్మటేనుగుమీద కురుచబాలుడుపుట్టె తెలుసుకోరె॥ చే॥ ఆమ్మయొక్కకప్ప అయిదుపాములమ్రొంగె గలుసుకోరె- దాని వొడినిండనిప్పులు వసంతమాడెను తెలుసుకోరె॥ చే॥ గుడిమీద నొకకుక్క కూతలుబెట్టెను తెలుసుకోరె- దాని మెడనుండెఘంటలు మ్రోతలుమ్రోసెను తెలుసుకోరె॥ చే॥ తెలియనివారికి యేడాదిగడువిస్తీ తెలుసుకోరె- దీని అన్వయంబూదూరి ఆదికేశవులెరుగు తెలుసుకోరె॥ చే॥

రాగము - మధ్యమావతి - చాపుతాళము.

ఉన్నాడమ్మా చిన్మయప్రభువు ఉన్నాడమ్మా॥ వున్నాడునిజముగ నుపముదెలిసిచూడ కన్నచోటనెముక్తి కాంతతోవెలుగుచు - ఎనుబది నాలుగులక్షల జీవరాసులమందు నాటకధారుడై నటనసల్పెడప్రభువు॥ శుద్ధసింహాసనమధ్య నంతగ్లక్ష్మ్య ముద్రద్విదళపద్మము మద్యదివ్యమై వెలుగుచు॥ వ్ర॥ చూపురూపునంటిచూడ చూడగవంత చూపుచూచెటిచోట చోద్యమైవెలుగుచు॥ వ్ర॥ ఆరుచక్రములపై ఆగ్నేయమందున్న మేరుశిఖరమునందు తాండవకృష్ణుడు॥ వ్ర॥ మూడుమూర్తుల కొదిమూలమైనవీరా స్యామిచే యుపదేశ మందినవారికి॥ వ్ర॥

రాగము - కల్యాణి - చాపుతాళము.

మొనలుమీదుగతలలుక్రిందుగ మొలచియున్నదివృక్షము॥మోద మలరగమింటిమీదను మదగజమువిహరించెర॥ చిదిమిపట్టిన బంటుకై నడిచీమయేనుగుమ్రొంగెరా సదయుడా మళలూరిరాఘవ సార్యభౌమదయా

నిధి॥ మొ॥ చింతబుట్టినరాతిమీదను చింతప్రమానోకటాయెర అంతలోనె దానిలోను చేమంతిపువ్వులుపూసెర - పంతమాడుచుకప్పయొక్కటిసాము లైదిటిమింగెర వింతగానిజముమళలూరి వీరరాఘవదయానిధి॥ మొ॥ విట్టి వీగుచుకేకవేయుచు యీగమంచముమింగెర గొట్టయొక్కటియైదుపులు లను గొట్టినెత్తురుతాగెర - చిట్టిచెట్టునజాజిపువ్వులు శ్రీకరంబుగపూచెర మట్టిపై కదలేఫలంబులు మళలూరిరామదయానిధి॥ మొ॥ కొంచెమానోక గృహములోపల కోటిసింహములుండెర అంచితముగనిన్నిటిని యొకసామ జమువధియించెర - పంచవన్నెలచిలుకలైదొక పర్యతమునుభక్షించెర మంచితత్వజ్ఞానమిది మళలూరిరామదయానిధి॥ మొ॥ ఒంటిసాటున రెండుకోతులు జుటపిల్లలునీనెర కంటినని యొకకుక్కకడుపున కామధేనువుపుట్టెర - వింటిననియొకమకరినవ్వుచు వీధిపరుపులుబాచెర జంటవీతెయ్యగమళలూరి సార్యభౌమదయానిధి॥ మొ॥ మానసంబునమునుజుడొక్కడు మానునములుచుండెర కానికానిమ్మనుచుదోమలు కనకగిరికవలించెర - పేనుయొక యోజనముపుట్టెడు గరికెనీపునమోసెర దీనజనమందా మళలూరి దివ్య రామదయానిధి॥ మొ॥ కన్నుగానకచేపయొక్కటి కావ్యుకంబున నడిచెర మిన్ను నేలనియనకపిసరి మింగిగంతులువేసెర - చిన్నిబాలుడుసర్పవాచ్యుడు తీర్చియాకొనిపోసెరా అన్నరొయన్నమూర్తి మళలూరి దివ్యరామదయానిధి॥ మొ॥ పుర్విమీదమహాచుభావుడు నిజయకపియమరేండుడు వరుసతో వీనిదెలిసినవారె యష్టావధానులు - నిజమాంబుధి చంద్రకళలూరి వీరరాఘవదయానిధి॥ మొ॥

రాగము - ముఖారి - చాపుతాళము.

ఉడుచుకొలిమితీర్తుల సమసముతెలియదలెరా - వాదభేదముల నణచియాత్మలో శోధించగవలెర॥ ఒకటిమొదలువృక్షములెక్కకు మిక్కిలికొవ్వులుర - ఎక్కిచూచితెయెంతోపాడుగా కాశిమంటినదిర - చొక్కి మైవపందొక్కకొవ్వును చేతకచ్చిదిర - ఒప్పుగదలసినవారికపండు యెట్ల నెయున్నదిర॥ ఉ॥ రెండుత్రోవలుకూడినచోటు రేవుయొక్కతీర రెండు రేకులపద్మములోపల అఖండలేజముర-పుండజూచుకొని పునికీలెలుసుకొని యెక్కుబెట్టవలెర - పండుపెన్నలనగా యేడుకొండల కేగుసురా॥ ఉడు॥ మూడుయొక్కటిగాజేసేటందుకు మూలంబిదిగోర కూడకట్టను అందుయెటు కని కాడొకటున్నదిర - మూడురేవులు కూడినచోట ముదితయున్నదిరా వేడుకతోసలిపరిమియించే మేడొకటున్నదిర॥ ఉ॥ నాలుగుపదముల నాణ్యముతెలిసే నమ్మికయున్నదిర నాణుగారులలలోయరువై నాలుగు యొక

తేరా - మూలంబదిగోసాంఖ్యతారకా మనస్కభావముర వాలాయము శోధించిచూడక వశముకాదుగదరా॥ ఊదు॥ పంచభూతములు పంచవికారము పదిలఁటచవలెర మించినదురితములారిటి మొదటికి త్రుంచివేయవలెర - పంచాక్షరములుభావములోపల వలియింపగవలెర పొంచిమహమ్మదు హుసేన్ గురువరుని పాదముగనవలెరా॥ ఊదుచు॥

రాగము - నాదనామక్రియ - అటతాళము.

కారణగురువెదుక తిరుగజన్మములేదు గురుకరుణబడయవేచిలుకా - గురుకరుణబడసి తెయదిఘహామధురమై రమ్యమైయుండునేచిలుకా - మనసాటివారెల్లమనలజూడగలేక మట్టిపాలైనారె చిలుకా - మనము అటలుమాని మనముసద్గురువెదకి పరమాత్మ తెలియవేచిలుకా॥ కా॥ కాలయముడు మనకు పొరిగింటివాడనుచు కలకాలముదెలియుచిలుక - కలకాలముదెలిసి కళలనంటినగురుని కంటినడుమఁజూడుచిలుకా॥ కా॥ ఫాలలోచనడందు లీచుడైయున్నాడు నిజమనినవృద్ధివేచిలుక - మూలతోనలోన మహమ్మాయి యున్నది అది తెలియవేసివుచిలుకా॥ కా॥ రెండునొక్కటిజేసి రేచించిపాంసను దండిగాగుటిగనవె చిలుకా - దండిగాసద్గురుడు కుండలిపై నున్నాడు పండువెన్నెలనడుమచిలుకా - ఆలుబిడ్డలవిడిచి యాకాశతీతుని యచ్చోట చూడవేచిలుకా॥ కా॥ వదలకుగురుసేవపదిలముగజేసితే అదిసీకు తెలియునేచిలుకా - అదిసీకు తెలిసితేమదియాత్మగురిగని ఆదిపురుషునిగలయు చిలుక॥ గర్వపడకునుసీపుని ర్వాణపురమందు సర్వేశ్వరునిజూడుచిలుక - మనరామ బ్రహ్మముగురుడురమ్యమైయున్నాడు ఆతని తెలియవెరామచిలుకా॥ కా॥

రాగము - సావేరి - ఏకతాళము

భాంచేతు నేనెంతో చెప్పిన చంచలముడుగవు ఛీతూమనసా - మంచి గురుని నేవించినావుయిక సందు తెలిసి భజియించవెడు తెరి॥ భాం॥ పొంచి పొంచిబహుమంచిగురుని గృహపంచజేరవేబడవాధుత్తై॥ భాంచే॥ మంచి బొమ్మలాటగుటను తెలియక తంటుజేసెపుతుంటవుధు తెరి॥ భాంచే॥ పట్టుగ సున్నపుగుంటరాఘవుల పట్టువిడువకవే ఛీఛీలుచ్చా॥ భాంచేతు॥

రాగము - యమునాకల్యాణి - ఆదితాళము.

ఊరికిపోవలెరా పరబయలూరికిపోవలెరా ఊరికిపోవలె దారి తెలుసుకొని మేరుశిఖరమునవెలిగెటితావుకు॥ ఊ॥ యేడుకొండలెక్కినడుమను మూడుయేర్లుదాటి వేడుకకనుగొనికూడిననదులను కూరిమితోనార్గురునివిడిచి॥ ఊ॥ సన్నదిడ్డిదూరిపున్న మనెన్నెలబయలులలో - కన్న వారినికనుగొని పోవలె తిన్నగసన్నపుధారి తెలుసుకొని॥ ఊ॥ కంటిలోవెదకినను కానకమిం

టిలావెదకినను । కంటిమింటికిరెంటికినడుమను యొంటిగచీకటి యింటిలా కనుగొని॥ ఊ॥ కోడుసాములుండు చూడగపడగలేత్తియాడు । కోడెకాడుమణి మంత్రముగ్రోలుచు నాడుచుకన్నుల జాడలుకనుగొని॥ ఊ॥ పంచకోశములను తనలో నెంచిచూడగాను - సంచితమిదిశ్రీ వేంకటగురుకృప తెలుసుకపోరా హంసనుగూడి॥ ఊ॥

రాగము - పున్నాగవరాలి - చాపుతాళము.

ఎక్కడాతిరిగినలేదుర జీవన్ముక్తి తనలోతన్మయమందిచూడర ఎక్కడాతిరిగినలేదు తనలోతానుమనసుచెరుక - ధిఃకరించిచూపులోపల మక్కువతోమనసునిలువక॥ ఎ॥ ఆరుమూడుయేడుతోవ్విది యెనిమిది పండ్రెండుచాలుగు కమలమధ్యమందుగురుని కంటిబొమ్మను కలసికూడుక॥ ఎక్క॥ పదియుయిరువదియైదు ముప్పైయ్యాయు తత్వజ్ఞానమందు । కమలమధ్యను గురుతుజేర్చి కంటిబొమ్మనుకలసిజూడ॥ ఎ॥ పూరివాటిటూటూయె వినగ వినగవంతలామె చాసుడేనివాసుడామె బాలకృష్ణునిలలామె॥ ఎ॥

రాగము - తోడి - ఆదితాళము.

కొలువైయున్నాడే సద్గురుమూర్తి కొలువైయున్నాడే । కొలువైయున్నాడు కోటిసూర్యులకాంత మేటైపభూమధ్య మేడలోపలతాను॥ కొ॥ లలనరోవినవే సద్గురుమూర్తిచంగనవినవే । ముల్లోకములకాచి ముక్తికారణమతిడు పల్లవపాణిరోయుల్లములోనిపుడు॥ కొ॥ ఉన్నతముగనుచి త్కళలతో చెన్నుమీరగను । మన్ననతోగురు మాన్గముదెలిసితె సన్నతాంగినీలో స్వామిపద్మసుమూర్తి॥ కొ॥ మట్టుమీరగను కుండలియనెపెట్టియలోను గట్టునూడ నెపుడుఘనతేజలింగమై కాంతప్రకాశించు కలికిచిత్కళలలీ॥ కొ॥ ఎరుకలోపలు మరుపులేని చురుకైనతానగును । మరుకెవరమ శివుడని యెరిగినశివయోగి రుచిభావములోనే బాయకసద్గురుడు॥ కొ॥

రాగము - కాఫి - ఆదితాళము.

సోహంసోహంహంసోహం సోహం సోహమనరాసతతం॥ హంసోహమనరాసతతం॥ భూషణమేలన దూషణులకును నీమదిలోనే లోషరోషపడకురాసతతం॥ సో॥ మానకషడ్వర్గములను ఖండించి మాయలోనూమలోమాయగనరాసతతం॥ సో॥ పొందుగభూమధ్యమందిరమండున నాదులోనాదులో నాడుగనరాసతతం॥ సో॥ కలగనిమేల్కొనిలోనిదానించి వెలుగులోవెలుగులో వెలుగుగనరాసతతం॥ సో॥ అంబరవీధిని యాడుచుపాడుచు చూచుచు నిలాంబసముక్తిముక్తినిగనరాసతతం॥ సో॥ అరయగ శ్రీతరిగొండ నరహరిశంకరాచార్యుడే యాచార్యులగనరాసతతం॥ సో॥

శివుడంటేనేమి కేశవుడంటేనేమి శివకేశవులచిత్తస్థిరభేదమేమి॥ శి॥
రతిరాజుభ్రమలచేరట్టయ్యెదేమి మతిమంతుడై తేయీమతభేదమేమి॥ శి॥
మంచువంటిదిదేనా మనియెందలేరు మించుబోలులగూడివిట్టపగేరు॥ శివు॥
మంచిదికానిదిమది నెంచలేరు పంచేంద్రియములబడిపొల్లెరు॥ శివు॥ ఆమహా
దేవుడే అచ్యుతుడాయె శ్రీమహావిష్ణువే శివరూపమాయె ఈమహాసత్యా
ర్థమిదినిత్యమాయె ధాముడేనరసింహ ధాముడుతానాయె॥ శి॥ తమకము
బోధాయె తాల్మిలేదాయె తమగతిగానక తపతపాలాయె స్వామిశ్రీతరి
గొండనరహరియాయె నామాద్రివాసుడే శివశంభుడాయె॥ శివు॥

రాగము - ఆనందభైరవి - ఆటతాళము.

జ్యోతివెలుగుచున్నదమ్మా దానిలోతు తెలియరాదోమ్మా । సా
తాళగగనకళాతితమైపర్వ భూతములందు ప్రఖ్యాతిగపరమాత్మ॥ జ్యోతి॥
యెవరిచేచిక్కదోయమ్మ దాని విధమిట్టిదనిచెప్పరాదుగదమ్మా । శివకేశ
లొగూడిసిద్ధేందుభావ మైధునక్రమముచచాలబుధులందునయాత్మ॥ జ్యోతి॥
మాయలోమాయయైనదమ్మ దానినుహిసు తెలియగూడదమ్మ మాయకు
లోగాను మాయకువెలిగాను రేయుబగులొక్కరితిగపరమాత్మ॥జ్యోతి॥
నానారూపములైనదమ్మా తిరిగి తానుదానైయున్నదమ్మా । పూనితికూట
ముననిత్యానందజ్ఞానములోనిదానముగనాత్మ॥జ్యోతి॥ కనకమయమైయున్న
దమ్మ తిరిగికనవచ్చుకనరాదోయమ్మ । ఘడితోడగూడి పగలురేయొక్కరితి
తరువులోపలనీలతామరసమునందు॥ జ్యోతి॥ ఎరుకలోయెరుకైనదమ్మ మర్మ
మెరిసిసాక్షియైయున్నదమ్మ । పరమామృతావిశ్వ పరిపూర్ణముగనాత్మ
గురుచంద్రుడగు శ్రీతరిగొండ నరహరిమాపమున॥ జ్యోతి॥

రాగము - నాదనామక్రమ - చాపుతాళము

బ్రహ్మమేదోదెలుపరయ్య బ్రాహ్మణులారా పరబ్రహ్మమేదోదెలుప
రయ్య బ్రాహ్మణులారా॥ బ్ర॥ బ్రహ్మమేదోదెలుపరయ్య భ్రాంతిలేక జీవు
నకు కర్మ మోక్షరహితమైన గతికొపొయ్యెటందుకు॥ బ్ర॥ నిర్మలాంతః
కరణులగుచు నిత్యంపకాక్షరంపరబ్రహ్మం । సత్యంబనుభవతి మీరెరిగినం
దుకు॥ బ్ర॥ బ్రహ్మకర్మములనుజేసుకొనుచు గాయుత్రిమంత్రముచదివి బ్ర
హ్మసూత్రమనునిష్ఠ బ్రహ్మదిపతి బ్రాహ్మణో మనుజేవతాయుచు భావమెరిగి
నందుకు॥ బ్ర॥ రేపుమాపుసంధ్యవార్ష రేచించిఁకారమందు॥ఆపోజ్యోతి
హంసోహం స్వాహేతియని మీరెరిగినందుకు॥ బ్ర॥ యజ్ఞక్రతువులనుచు
మీరు యాగముయోగములుచేసి । భక్తోదేవస్యధీమహి పవిత్రుర్భవతి
భావంబెరిగినందుకు॥ బ్ర॥ ప్రాణోపానవ్యానోదానసమాసములనుగూర్చి॥

ప్రణవధానులై వేదాంతం సోమపానంయజ్ఞస్వర్గంయని మీరెరిగినందుకు॥
 బ్ర॥ ప్రాద్దెరిగిప్రాద్దులేచి ప్రాద్దుచెప్పెపంచాంగము సుద్ధులందు । ఓం
 నమోసిద్ధప్రణాపతంధ్యాయేయని మీరెరిగినందుకు॥ బ్ర॥ ఇందులేదురా
 తరిగొండభ్రమరాంబ । పూర్వకుండలి ప్రణవమహాత్మ్యంబు బ్రహ్మణ్య
 మిదియని మీరెరిగినందుకు॥ బ్ర॥

రాగము - నాదనామక్రియ - అటతాళము

జీవానీవు నిమగానలేవా నిన్ను భావించిచూచితెబ్రహ్మంబుగావా
 జీ॥ పరగమేడిపందులోన తరుచుగ ప్రసంగులు తొలిగేటిపండు ! తెరచాటు
 మాంసపుదిండు వీనితెరగెల్లచక్కగా తెలిసి తెపండు॥ జీ॥ ముచుకొనితోష్టిది
 తూట్లు ఈతరువు కారణమనితగన మ్రే దెట్లుగచుగొనివీనిలోగుట్టుచాలవని
 బూనివినబోతెబహుసిద్ధుబాట్లు॥ జీ॥ బలువోగములకిదితాట వీనివలపుసాల
 పుల్లెల్లవడగండ్లమూట నరయస్వస్థు సాయుచుకట నీవు పలిదితె తెలిసేవునీకి
 దెబాట॥ జీ॥ పరతదేహముమంటపాలు యావికటసంసారమువిడిచిలేమేలు
 సకలభోగములింకచాలు । శిశుకలంకతరిగొండ హరిమమ్రేలు॥ జీ॥

కాలజ్ఞానతత్వములు - సంపూర్ణము

దేవతాసిద్ధియగు

మలయాళమంత్రరాజీయము

ఇది రెండుభాగములు 108 మంత్రయంత్రసహితముగా ఆచ్యవేయబడిన గొప్ప
 గ్రంథము. ఇందు ప్రతిమంత్రమునకు నష్టకర్మవిధాయకయు శేర్పాటుజేసి యంత్రసహితం
 బుగా నుండునది. ఇందు జెప్పియుండు నధిష్ఠానదేవతలు, విష్ణుశ్వరుడు, సుబ్రహ్మణ్యుడు,
 అంజనేయుడు, బాలా, గరుడుడు, నూర్పుడు, మలయాళకృంగిదేవత, చంచభూతాలు,
 నరవృతి, మహాలక్ష్మి, భద్రకాలి మొదలగునవి. ఇవిగాక దిష్టలకు విష్ణులకు పెద్దలకు కర్మ
 వశంబున వచ్చుసోఁకల్లను కంఠులను తోడుబోతులను నివారణచేయు మంత్రములును
 యంత్రసహితముగానున్నవి. ఇవి యితర మంత్రగ్రంథములవలెగాక మంత్రకాస్త్రోక్తప్రకా
 రంబున ఋషి, దీక్షామంత్ర, కీలకము వివిధాంగములు చెలువంబడి యంగవ్యాసకరవ్యాస
 ములతో ధ్యానమంత్రములతో విలసిల్లుచున్నది. అష్టకర్మముల వివరించునపుడు హోమ
 ము, తర్పణము, ఫలము సాంగముగ కాంతముగ విశదీకరింపబడియున్నది రెండుభాగము
 లుచే ఒకటియైదు

ప్రతి 1-8 రూ 1-12-0

కో. డిల్లీబాక్స మొదలియూర్,

రాధారాణి అందుకం పెని, 53 నక్కూర్వరవిధి, సాకాశ్చేటబాప్తు, మదరాసు.

చంద్రికామె, చాకలపేట, చెన్నపురి. 750 కాపీలు—(10-3-44)

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

—ॐ నాటకములు. ॐ—		అనుభవవైద్యశాలకిత్తు 4 భాలు	2 0 0
దే. విరాటనాటకము	0 6 0	అనుభవగృహవైద్యము	1 0 0
శ్రీమత్సీమలపంటనైవేదికలాటనాటకము	0 6 0	అగస్త్యప్రాక్తము	1 8 0
చుక్కలూరు రామనాటకము	0 6 0	అయ్యుచ్చేదవైద్యసారము	1 0 0
కుచేలోపాఖ్యాననాటకము	0 4 0	గోహయిచిటికలు	0 8 0
సూక్ష్మరామాయణనాటకము	0 6 0	గృహవైద్యచిత్సారత్నం	1 భా 0 12 0
మట్టిగుంట జగతిరేఖాపరిణయనాటకము	0 4 0	”	2 భా 0 12 0
చెంచునాటకము	0 2 0	చికిత్సాసారము	2 8 0
ద్రౌపదిపస్త్రాపహరణనాటకము	0 4 0	ధన్వంతరినిఘంటువు	2 8 0
నలచక్రవర్తినాటకం	0 6 0	ధన్వంతరివైద్యచిత్సాసారం	0 12 0
సారంగధరనాటకము	0 3 0	ధన్వంతరివిజయము	0 10 0
మాయలమల్లికనాటకము	0 3 0	నాడీపరిశ్రావము	0 8 0
గయోపాఖ్యాననాటకము	0 6 0	నాడీసక్షత్రమాల	0 4 0
నత్తవారిశృంగారనాటకము	0 6 0	శేత్రదర్శనము	0 8 0
సంతకేలూరు రామనాటకము	0 12 0	ఋషిరాజీయము తా.	7 0 0
వేముల ఉపాఖ్యాననాటకము	0 4 0	సిద్ధమూలికారహస్యము	1 0 0
వే. విరాటకర్షణనాటకము	0 8 0	ధైర్యాగిచిటికలు	0 8 0
బె. హరిశ్చంద్రనాటకము	0 6 0	యూనానివైద్యమృతము	0 12 0
లేపాక్షిశృంగారజలక్రీడనాటకము	0 4 0	వసిష్టప్రాక్తమును పులిపాణివైద్య	
రామానుజ ప్రహ్లాదనాటకము	0 6 0	రహస్యము	1 8 0
లిరునారాయణ ప్రహ్లాదనాటకము	0 6 0	వ్యాసప్రాక్తము	1 8 0
సుబ్బకవి ప్రహ్లాదనాటకము	0 4 0	వ్రణచికిత్స	0 8 0
మట్టిపగర సావిత్రినాటకము	0 6 0	వైద్యమృతము	1 4 0
రామనాటకము	0 6 0	సర్వావధిగుణకల్పము	2 8 0
అనిరుద్ధ నాటకము	0 4 0	—ॐ బోధినిగ్రంథములు. ॐ—	
మార్కండేయనాటకము	0 6 0	నకలనర్మగుణ అద్వైతదీక్షి	1 భా 0 10 0
—ॐ వైద్యగ్రంథములు. ॐ—		డిటా	2 భా 0 14 0
అనుపానరత్నాకరము	0 12 0	డిటా 1,2 భాగములుచేరి	1 8 0
అనుపానమంజరి	0 12 0	అష్టదిక్కుల ఆరుభాగము	1 8 0
అనుపానతరంగిణి	0 12 0	కాలామృతము	1 0 0
అనుభవవైద్యరత్నాకరము	0 12 0	కృష్ణమిశ్రయ దళాభిక్షినిర్ణయం	1 8 0

నలగనువారు:—డిల్లీ బాక్షా మొదలియార్,

నెం 58 నమ్యాకార్వరీషి, సాకాల్పేటపోస్టు, మదరాసు.

కృష్ణవాస్తు తా.	0 10 0	దేశింగురాజుకథ	0 16 0
కాతకచంద్రిక	1 8 0	బంగారుతిమ్మరాజుకథ	0 2 0
కాతకపారికాశం	2 0 0	కమ్మవారిపణతి చనులబాలునికథ	0 4 0
జ్యోతిషార్థవసితం	2 0 0	నల్లతంగారోకథ	0 4 0
జ్యోతిషప్రథమశిక్ష	0 4 0		
పుట్టుమచ్చలకాస్త్రము	0 8 0	— వచనకావ్యములు. —	
ఫలప్రదర్శిని	0 10 0	గరుడపురాణము	0 8 0
బృహత్కాతకము	2 0 0	గులాబికావళికథలు	0 12 0
ముహూర్తదర్శణం	1 0 0	నలమహారాజుకథ	0 8 0
శకునకాస్త్రము	0 8 0	పురురవచక్రవర్తికథలు	0 8 0
సాముద్రికకాస్త్రము	0 6 0	పరివ్రతలకథలు	0 10 0
హస్తసాముద్రికము పెద్దది పోటోలు		పంచపాండవులవనవాసము	1 0 0
గలది	2 0 0	పంచపాండవుల ఆశాతవాసము	1 8 0
స్త్రీకాతకము	0 8 0	భట్టివిక్రమాదిత్యునికథలా కాలికో	2 8 0
వృష్ణచింతామణి	0 8 0	మదనకామరాజుకథలు	0 12 0
యవనకాతకము	0 8 0	శుకసప్తతికథలు	0 12 0
అయ్యర్దాయదీపిక	2 0 0	ఆహిమహారావణునిచరిత్రము	0 12 0
— జంగంకథలు. —		విచిత్రజినోదకథలు	0 6 0
కాంభోజరాజుకథ	0 4 0	శ్రీరామకృష్ణమేధయాగము	2 0 0
పెద్దబొమ్మిలరాజుకథ	0 12 0	శ్రీరామవనవాసము	1 0 0
కాలవాగమ్యకథ	0 12 0	శ్రీమద్రామాయణసంగ్రహము	1 8 0
విరాటపర్వం జంగంకథ	0 6 0	చంద్రేంద్రురాజులకథలు	0 12 0
గయోపాఖ్యానం జంగంకథ	0 8 0	కడునాటరాజులకథలు	0 12 0
చిన్నమృగకథ	0 3 0	నలుగురుఫకీరులకథ	0 8 0
లక్ష్మణమృగకథ	0 4 0	తెనాలిరామునికథ పెద్దది	0 8 0
కామమృగకథ	0 4 0	కోదండరమణులమ అక్షల	
గాంధారికథ	0 6 0	అంగలార్ప	0 6 0

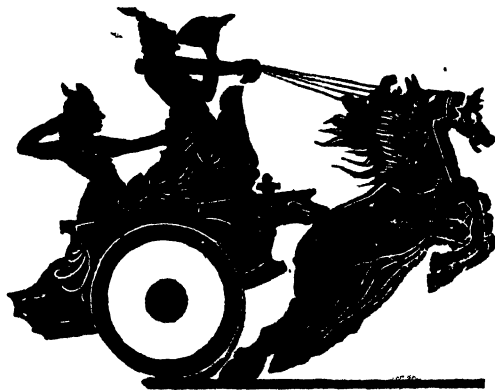
కొండులో కనుపరచియుండు గ్రంథములే గాక యితరసంస్కృతాంధ్రగ్రంథములుగాని, నిఘంటువులు, నవలలు, డ్రామాలు, స్థూలుపుస్తకముల వగైరాలును, ప్యాన్సిపామానులు, ప్రేషనరీపామానులు, గడియారములు, బొప్పకములు మొదలైనవి ఈవిగున కనుబడిచియుండు చిరునామాకు వ్రాసిన లభించగలదు.

డిల్లీబ్లాక్ మొదలియారు,

నెం 53. నమ్మార్ వీధి, సాకారేటపోస్టు, మదరాసు.

శ్రీ రస్తు
శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః

గంగావివాహము

పల్లిపన్నుః
కాళహస్తి తత్తారావు పన్ను

చంస్కృతాంధ్రా బుక్ డిప్,

రాజమహేంద్రవరము. నెల 08-0

రివైజ్డ్ & ఎన్వైజ్డ్
ప్రింట్,
చక్రని కేవలం 1-5 కేళలు
కౌన్ సైజు,
పోస్ట్ జకో-హా 1-4-0
అభిప్రాయాలు

ఇది చిన్నచిన్న పేర్లు మొకలుకొని పెద్ద పెద నాక్కూ
వరకు హిందీకి చక్కని తెలుగు అనువాదాలిని నా కాలాలు ఈ
పుస్తకములో వున్నవి. దేవనాగరిలిపి లేకుండాగనే హిందీగా
మార్గజే జ్ఞానం సంపాదించాలంటే బాగా ఉపయోగపడుతుంది.

ఆంధ్రప్రభ ది 16-12-1945

ఈపుస్తకం ములభంగా తెలుగున పేర్లు వాడటం హిందీ
నేర్చుకోవానికి పూర్తిగా తెలుసుకులిస్తోంది. అందుకే హిందీ నేర్చు
పబడిన గ్రంథము. ఆంధ్రప్రతి ది 13-12-1945.

సోదరా!

నీ జీవితంలో వారంతోళ్లు శ్రమపించి నూర్చి
భాషని ఎందుకు నేర్చుకోకూడదు? కొన్నికోట్ల భారతీయులు
వాడుభాషను వారంతోళ్లు శ్రమపలితం నేర్చుకోకలవు. లే!
వెంటనే రాజా హిందీ తెలుగు భాషా బోధిని ఒక కాపీ తీసుకొని
చదువుము. ఇది కేవలం మూలకావ్యమునకే కాదు మూల్య
దేశాభివృద్ధియే మా ఆశయం.

కె. తమ్మారావు సన్న్య. రాజమండ్రి.

శ్రీ రస్తు

గంగావివాహము
హరిహరీ నారాయణాబది నారాయణ

కరుణించి మమ్మేలు కమలలోచనునా

శ్రీరామరీఘరామశ్రీమహాసుగుణధామ శ్రీకుంజోటివిరాఘజగదభీరామ
లోకపాలనరామ లోకనాయకరామ | చాచితారకనామనంగ్రామభీమ
దండంబుదండంబు దానమాననలోల | వందనమువందనమువలపున్వీల
జోహారుజోహారు సురకోటివందన | శరణార్థి శరణార్థి జయజగద్రక్ష
సరగుపిపీలకా బ్రహ్మవంశంతంబు | నీవెగాయేలుదువు నిభలలోకేశ
నెదనేదాంగమాలు నెదకిచూచినగాని | నీచరిసిలుగగాగమననంచార
ఎంతచదివినగాని యెంత తెలిసినగాని | విన్నవెందకరాదు నిర్యాణవదవి
నీరామయేకదా నిభలజీవులకెల్ల | మోక్షదాయకమైనమూలమార్గంబు
మోక్షలుగావలీక మూడాత్ములైనరులు | రైదవములనేడి భ్రమలుచెం
దిరిరాజయికించేగిష్టించునేళను | నీవెగార్చించినావుమాతృడి (దెవరు
కురురాకుపాంచాలి కొవ్వట్టికొక్క | నీవెగార్చించినావు లోకేశ
సురలు దానవులచే వెరగందునేళలను | నీవెగార్చించితివి దేవాదిదేవ
కావుకావుపటన్న తాకసురు తన్న | నీవెకామన్నించినది దేవదేవ
ఏవేల్చనలచి చయ్యుత్తిమొక్కినగాని | అర్చితమనకేదా దేవదేవ
నేరదుండిననైన నేర్చియుండిననైన | నీచరితమే వర్ణింపగావలెను
ఇలలోన జన్మమెత్తినండకునిన్ను | భజనసేయనివాని బ్రహ్మేమి బ్రతుకు
దేవాదిదేవుడను యవ్వన్వరూపుడివు | భువనమాలన్నిటికీ పూజనీయుడవు
సోమకునిబరిమార్చి శ్రీకుంజద్ధరించితివి | మత్స్యవతారమున మహాసీయ
నీవుఅమరాసురులుగూడి యద్ధితరచినాడుగిరికింక గూఢమె బరిగితివి
చాపచట్టకనున్న జగముద్ధరించితివి | కరహావతారమున వనకాక్షనీవు
కంబమునపుడయించి కనకకశ్యపుకంపి | యుగనరసింహైవ యెప్పితివి
అవనిమూడడుగులిమ్మునిబలినిగడిగితి|నీవువామనుడవైనావు మారండి
ఇరువదొకమారు భూవరులఖండించివి | నీవెకాకరిశురామడవు నీవు
దశరథుడనుతుడవై దశకంఠుజంపితివి | రాజ్యముజగదభీరాముడవునీవు
కూర్మితోగోపకు గూడిచరియించితివి | దివ్యముగబలరామదేవుడవునీవు
మా యధర్మముచేరి మహిసినిలనిల్లితివి | భువనములొడింపబుద్ధావతార

ఖలులవరిమూర్ఖులకు కలికావతారమున | నీవెగావెలసితివినిభలలోకే |
 బహుజన్మకృపావ పరిహాసమైవతి | నినుభజింపనివారి తనవేమితమవు
 వరమనేడుకతోడ నిరత బునిపథా | శ్రవణంబులేనట్టిచివులేమి చెవులు
 నీవదంబులదృష్టి నిల్పినేమి తోడ | నినుజూడలేనట్టి ననులేమి నులు
 చిత్త మొకటిగజేసి శ్రీహరి మునింను | కోరిపిలువనివారి నోరేమి నోరు
 నిండునేడుకతోడ నీవదంబులుండు ! నీకొక్కటేకదా : ఖలలోకేశ
 తుచ్చుడైననుమరి దొడ్డభరతుండయిన | నీకొక్కటేకదా నిఖలలోకేశ
 బలవంతయినను నీవ విత్సంబు | నీకొక్కటేకదా లో లోకేశ
 వాక్యములుగూర్చిఁజూపు నినుతిం చెదకు వదములగూర్చిని ప్రార్థింతు
 జగతిలోపల పరస్తవమునే ఈ నీను | నీకంటెమునేతు నాకవిత్వంబు
 సారంగధరచరిత శతకంఠయుద్ధము | ఐరవతికృతి నీసి పాటకాడితిని
 కడుభక్తితోనివుడుగంగావివాహంబు | వదముగాగూర్చిపాటకాడెను
 స్కాన్దపురాణమునగల్గినవివాహంబు | వుడిమివాఱుక కవివ్రావ్యముజెప్పె
 ఆఃభాశృంగార మింతి నేర్పితి నీను | నిఖలలోకేధార నీదమునట్టి
 నానోటిపలుకు లానందంబుగాజేసి | వక్షజలకు బ్రీతిదాలబుట్టిం
 జయ దేవజయదేవనకలలోకాధార | ఆలిఁపునూరింపుమాదరంబుగను
 శ్రీవెలయుధరణిలోసిరిగులుకు చుట్టిశృంగార మొప్పఁగిం రాజ్యంబు
 పాటిమీరకలింగ పాదుషావానియునిమహాకీర్తి జెలంగు నవ్యసూత్రాను
 వాసిష్ఠకోత్రమునల్లిలుచిహారాజు | సూర్యవంశ రాజునుగుణాఘ్నడతను
 ఛప్పన్న దేశాల జననాథులనెల | పేరుమీఁనజుట్టివిరుదాంకిం
 మండలాధీశ్వరుడు మూర్తాండేశ్వరుడుబరగవిజయవర్ధి | విజయకుడు
 రాజానరాజఘన నాగాయానా శుండునివత్సగడ్డపై రంజిల్లు విభువు
 భాసిల్లు శీహాసపాటింశధోను | రాకావిహారారక బాంధవుండు
 రాణంబు శ్రీవిజయరాజగణంబు | హారాజచంద్రుండేడు రాజ్యంబులోన
 వరగణాలనుదేవు పల్లెతాలూరిలోగిరికిఁ బెట్టించుమరువాడి పుతము
 పాడివలెలు నీత్యభాగ్యంబులునుగలి | వానిధర్మములచే దశరారుతుండు
 ఆపురంబునగఁగిండ్రికిని వచ్చున్దుకొనుగునిగొండేయి గోత్రోద్భవుం
 తద్దసాలెకులుండువనగాని మునిలక్ష్యఃఆతఃభాగ్యవేగు అచ్చెత్తు వెలది
 ఆదంపతుఁ దపయాడనాదునామంబునర్పాప్యసితును పేరుజగతిజరిగితి

ఈ భాగ్యంగారమిచ్చోటబాసినను నెల మూడువరములు నిండారగురి
యుచును వాసినను నెలమిరుగు విన్నగులు గుభాగ్యంబుకడకు మోక్షం
బుగలుగువాడవురమిస్తునుమామతో విలసిల్లునీక భాగ్యంగార విధమెట్టిదనిన
శ్రీగంగపరిణయముచేలువుగావినరెండువినరయ్యనభికులు వేడుకలుమీర

కథాప్రారంభము

ద్వాపరయుగమందుధర్మబుడప్పకవంచపాండవులునంపక్కములగు
హస్తినాపురమాది గాల్గుభువన్న | రాజాధిరాజులై రంజిలుచుండి
బ్రహ్మభద్రుడొప్పుగ వారలనుజూడమనముసందునదయ బెనగొనంగ
తాతకెమరుగనడచితబంచపాండవులు పాదపద్మంబులకు వణమిల్లిరవు
ప్రణమిల్లియున్నట్టినునులను వేగముననక్కనను జేర్చుని యాదరించె
అదొది తాతనవుడుదొడ్చిపోయి గద్దివైగూర్చున్నగా బెట్టిరవుడు (గ
ద్దివైగూర్చుండ గనుబెట్టి భక్తిచే | పాదసేవకేసిరించపాండవులు
వదిసేవభేయమును భక్తిజోత్తిల్లంగ | వదలితోడునిట్టుల యరుజుడు
తాతాగాంగేయ మీల్లి గంగాదేవి | లోకవాననినర్వ లోకములజనని
జీవకోటులకెల్ల జీవన బైపరగు | కల్యణంబులులేని గంగాభవాని
కరివేల్పువదనాంబుల బుట్టినకొమ్మ | కరివేల్పులూజుకన్నట్టి తల్లి
శ్రీకరముచేనొందె శ్రీగంగవనాహిని | కల్యణంబులులేని గంగాభవాని
అఖిలపావః యైవ నలువఃటిలికి | బాలాంకులమందు జన్మమెటుగలిగె
బాలారింబులంబుజన్మించులెగల్గిని యెకనాచెవులారనినిపించవయ్యె
అనియెరుగుదుబులకవరిదయారనమున | నినుమనుచుభిష్టుండు వినిపింప

ఈశ్వరుండు గంగాదేవిని శాపంబొనంగుట (దొడగ

బ)హ్యకల్పాంతమన వదునాల్గులోకంబు | లగనిపోవుటజూచి యాగన్త
తనకడ్డులేరనుచ తగిలియుప్పొంగుచునునింపారెనుగంగని అలలోకముల
పర్వతంబులును భూభాగమంబుయు గప్పించునట్టివనిం బలభినింపుచు
నుతినసాటివర్షరుధిరణిలోలేరనుచునుప్పొంగునాన్తముప్పరగా పొడవు
మరిగర్వమునతనమహిమపారుచుగంగారంపురత్వదగ్గరనుచును
వానః సీఃరీతివడితుంపురుత్పదరివడియెరజతాన్తపైజహువిధంబు (ను
ఇదివినివెలినుచు ఈశ్వరుండవుడు లేచిగంగాదేవిజూచి కోపమున (వాగ్
తలయూచిగంగతో ధట్టించివలికెను | గర్వపడకూడదే గంగరోసివు

నీకునరికన్నియలులోకమువలేగనుడు | పొంగిమిన్నండేత్రబుద్ధిహీనతను
 నీగర్వవరిహారమువేడుగావించెదను యోనిసంభూతవై యుండుమిలమీద
 విష్ణుపదములబట్టి పెరిసివావః సీపు | గర్వమురిడుట తగవు గంగలో సీపు
 సీచువావన చేతినిలయమయియున్నట్టిజాలారికులకుండుజక్రముబొమ్మ
 జాలరికన్నవై జక్రించుచున్నానుచు | తగ్వా నాథుడు కావ మొనగెను
 తర్వాతినాయకుని కావమువదలబడుచుగడగడవణతెను గంగాభవాని
 గడగడవణచుకన్నీరు బెట్టుచును హరునీకావము దప్పవలది గాదనుచు
 కరయగంబులు మోపుచునివన్నుతి జేసిపెటలాక్షతంక రామీకిట్లు తగు
 నేరమేమియు లేకనిమ్మా గాముగాను హీనకులమునజన్మ మెత్తుమంటి. గ
 నిర్నిమిత్తంబుగా నీచజన్మము నను | బుట్టుచునుటకునోరు నెట్లులాడినది
 అనుచుగద్గదకంఠయైదవను సేతి | సుప్రసిద్ధినిసీపుపువ్వగముపొడ
 పులడుదానికింక అతిశయము గూడదనిపముననీకు నేకామిచ్చితిని
 కామిచ్చినవిధము చెందకుదాపోదు | మగువరోనీక వగవ వలలేదు
 వరిణయంబైన్నశిశుమిందుదాల్చెదను గారినిన్నొకగతిమరియేలు కొం
 దునమ్మునమ్ము మటంచునాగకంక గధకుడు | అభయహస్తంబిచ్చి యాబ
 రించెనరిగతకడుడిట్లుతన కావతివ్వన | భద్రుండు యువోయి మోదమున
 నుద్వేగముతోవద్రొమ్మదిపట్టి జాలారి | పురము కర్ణన కేతు గొలుపుమీ
 రగను భువనైక సుందరము పూర్ణలక్ష్మీకరము | యెల్లశోభాకరము
 యేలూరిపురం. హేలాపుం వర్ణనము

వసుమతీస్తల శైలవన్నెదెచ్చి పురము | ఎల్లకలవైభవముయేలూరి పురము
 పాడివంటలునిత్యభాగ్యంబులునుగలిగి, భవధాన్యములుకలిగి కవరిపుం
 గగవంబుపొడపున కువరిమీరుచునున్న, కవైవణంగారకొనలు లపు
 మేలమునబంగారుమేడమిద్దెలులపు, కెటలద్యోములునింపుగాగలపు
 వగడంబస్తంభములు వచ్చుకోణములు, కులైవప్రజవాటములుగల
 పావర్ణమయమైనసోపానములుగలపు నిమః చాత్రము వేదికలుగలపు
 చామద్భివిద్యలుచదవి దెప్పగజాలు, భరిణీకవరిలు నాపురమిందు గలరు
 భీమవరాక్రమి ద్దామలై కర్ణిలు, మర్రియోత్తములును చాలగాగలరు
 భవభాన్యగానునివరము గవండిది, శోభిల్లుచున్నట్టికూడుగిలు గలరు
 వనమనృధునికలైనాని బుగినుపట్టుపురవచర్గ బులాపురమందు గలరు

రంభోర్వశి మొదలు తమనులకునరియెన, వేశ్యకాంతలుగలరు వేన లేలందు
బలుభద్రగజములు బొగ్గెనరభములు, అశ్వసముదాయమ్ములాపురిగలవు
వదునాల్గులోకముల వెదకిచూచినగాని, యాపురములోసాటి యేపురము

నందు దేవ చక్ర)మాంబా వృత్తాంతము

(లేదు

ఆపురంబుగలండభిక్షంపన్నండు, బాలారిక్కు జుండుశంకు దేవశిష్య (డు
వారిపాదచింతనాదువిశ్వరథకామండు, వరమూర్తదాశుడుపావదూరుం
వాసిమీఁద సత్యవాక్యమంధరుడు, బీదకోటులనేలు వేరయినవాడు
పుణ్యసముదాయములకు పుట్టిసిగ్గుండుభూలోకమునందా పూజనీయుడు
ఆతనికులభార్యయైనట్టియదుగుమ్మ, సైకతశ్రోత్రయా చక్ర)దేవమ్మ
చెలియచక్కదనంబు చెప్పితక్కువగాదు, పుష్పసుచన్ద్రునిసోలుమోక్షా
చక్రిల్లు అద్దములుశ్రీకారిణులుచెవులు, చక్కనినాసికయనంపంగి మొగ్గ
గళము శంఖునా వీపుకదలికావత్రింబు భామపాలిండ్లుయాబుగారుగుండ్లు
కలిజాక్షిమాగారునల్లచీమలబాణ, వరుణయలనొప్పుకొనుగగంబు (భీ
కాస్తభుజములులంబులశట్టియుపుడమిరిసోలు, బలగులోపల సుడిబలబా
ఆరటిసోదెలబోలియెరివ పెందొడలుండు, నభకుపాదంబులునరసీరు మా
యింతిచక్కదనంబు నెంచితక్కువగాదు, వదునారువన్నెల బంగారుతీగె
పరినిదైవంబు భానించునేవేళ, వీరవతివ్ర) విఖ్యాతిచూత

సంతాన మొక్కటే సరికి లేలన్నది, తక్కినభాగ్యము ల్లగసాగియుండ
ఆరీతినిండంగ నాపేటలోపల, నొకమింటజంగంబు వచ్చినిలిచెనుగా
గంటనాడించిశంకంబూడుకొనుచు, ప్రతిమింటభిక్షంబుపట్టుచుండెనుగా
అర్ధిజనుడవ్వడోడుడుగవచ్చెనటంచు, ద్వారంబులోనిలచె తరుణిచక్రమ్మ
భవతిభిక్షాం దేహియొక మిండజంగంబు, నెలతికెదురుగవచ్చి నిలువబడెను
చక్రమ్మమాటలనునెంతో మమముబొద్ది, మింకజన్మనాబలిక నెమిలొన
కోరికలుదీర్తుననియారీతి నన్ను, యింతకాలముదాక నెవరడుగరైరి
నీవెంతదానవో నీవెంతపుణ్యవో, నీనాధుడవ్వడో నీనామమొ
నీకుపురెండరో నీవెవరుపుత్రివో, చెప్పవేనాల్లి చెవులు పండువుగ
అనియిట్లుజంగంబు తనతోడ బలికిని, చక్రమ్మచలికనా జంగంబుతోడ
తనుమా జంగమదేవ తనప్రాణనాధుడుబాలరిక్కుజుండు శంకు దేవశిష్య
వినువేచిచక్ర)మ్మడైంబు లేక, విదివరకాన కాన మియ్యదాయెనుగ

అనియిట్లురుద్ధ్రుత్వతోడబలినిమిండజగంబుబలిక నెలమితోనవును
 ఓరిలోనవుతవ్యగతిర్నాస్తి యనుచు | కదమల బలుకుచు వివసటే లిల్లి
 బిడ్డ లేనింటిలో భిక్షమండగరాదు | గతులు దూరంబౌనుకలువములే బొడ
 బిడ్డ లేనియింట భిక్షబట్టనటంచు | మాటలాడిజగంబు మరలిపోయెనుగా
 ఇంతిరో నాకోర్కె లీడర్తునిచాల | మంజు గమ బిడ్డ గులి పోయెను
 మంతుజంగము వాడుమరిలిపోవుటకాది చక్రవ్యక్తుండొ యుల్లుయులును
 బిడ్డ లేనియింట భిక్షబట్టనటంచు | జంగనా దేవర సాగిపోయెనుగా (చ
 కలిమేలబలమేల ఘనవిలాస మాలే | బ్రతుకేలసుఖమేల కేవల శేల
 నకలభాగ్యమాలిచ్చినంతోవములనిచ్చి | సంధా మిదాయె నర్వేశ్వరుం
 అనిచాలించింది అనితాచక్రిమ్మ | ఈ ప్రాణవల్లభుని పరిశేరివలిక
 ప్రాణవల్లభ నేడబల మిండజంగంబు, కంట యిందొకంబు బూదుకొను
 భవతిభిక్షాండేహియన చుచునవాకిట బానియవగాఢంబిటను నేనెరిసి జూ
 చియే మికావలెనంచుయెదుకొనిరాగాను వలకేధంబులనెన్ను పరిశిరిది
 బిడ్డలు లేనింట భిక్షగైకొనలచు | మిండజంగంబుమర్చి పోయెనుగా
 గొడ్డునంసారంబుగ్రదాల్చి బసుకాయెసంతానపుధనంబు జూడ లేదాయె
 యెన్న భాగ్యమాలెన్న కేమింక యులు లేట | వారలవద్దతులు మారంబులౌ
 ఈ భాగ్యంబు లీడరియకేరి | గర్భమననవుండంగలవారెచూడు
 పతితులః ధగమ నర్వేశ్వరుః గూర్చి | తననూచరింపంగ వసునచ్చున
 దయవచ్చివంతుసంతాన భాగ్యమిచ్చుకరమాడ జగలవాడు గౌరీశ్వరును
 మారుతెప్పరాడు మనగైకొమ్మమ్మ | పోసాదవద్ద ములుబ్రణమిల్లెన్పు
 సాచారవింపములబ్రణమిల్లియత్పట్టి | ఈ భక్తివశేర్చ శంకు నేవయ్య
 మందిదేయనిః మ్మిమారుమాటాడః | భక్తితోనతివతులు పైవంబులైరి
 శంకుదేవుడు చక్రింబానహికుడై శివుని గూర్చి తనయ నేయుట
 రుద్రాక్షహారమల రూఢిగాన ధరించె | వెలమంగ ముండ వీధుతివల్చి
 రారచీరెలనొక్క తీరుగానుధరించి | శంకునిపైమనసు చక్కగానిరి
 నతివతులు ఇద్దరును సాగర ముద్దునను | ఏకంబుమూర్తునకెదురగా నింది
 బహుదనము లెత్తి భాడుమండలమైనతితులు తమదృష్టి చక్కగానిల్చి
 చిత్తము మ్రటితేసిశివునిపైమననిల్చి | తప్పక ననతివతులుదంము చేసిరిగ
 శంకరుండంరన నొక్క పాదైవదమగలను అనిన్ను బలిసి కొలువగ

లులిమేరికూడిగమునమేనుచెలంగి | మైనిండవిధూతియహినుమొప్పుర
గళయపురైలపోరుపువముగావెల్గొందనామాంకమువగారి భావదెన్నొ
హాలాహలంబున్ స్థానస్తువెన్ గంగ | పులితోలు మొలచుట్టుపొద్దుకాలను
భూతగణములుచుట్టుపొందుగాసేనింపబ్రహ్మదులికువంక బ్రస్తుకుల్పేయ
భరిభరియొడచ్చి వశ్యతమైలిగభక్తవన్న డైనపార్వతీశ్వరుడు కడు
నతివకులుయిద్దగునుచాష్టాంగ మొనరించి | వినుతిగావించిరి నేను విధముల
శరణులింగాకాం శరణుపావనిచూర! శరణుదక్కినవేళ శరణువగధీర న్రు
జోహారువరమేళ జోహారునర్వేళ | జోహారుగారిత జోహారుయోశ
మాతవంబులవాడెమాకోరికలుండెనీచావందర్శనము నేడుచాప్రియ
భారతినాధుడు ఫణిరాజు మొదలయిన | వారి లేనిమహిమవర్ణింపలేరు
నీచులముమేనునగ నెరిగినారమున్ను భజనసేయుటకు నోహాత్వతీశ్వరుడ
లడుగవచ్చినజంగమందహామనభిక్త! గర్భవానపువంటగలుగ లేదనుచు
మాకేమిగతియికను మోచాలిదేవుడా! నాటివారలజూడ నందేహమాను
దాతిదైవమాలిద్రాడ్రివెననీనె | కళగలవ్రమిచ్చుడే గతియెనీవనుచు
కొదువిభాగ్యములుకీర్తవన్నయునుగలవునన్నా భాగ్యమే నమకూర్చున
అనుచునగితులిద్దగును చాదవన్మయలవడి లేవకన్దంగపార్వతీవిభుకు
మీకడుపుచల్ల మీగర్భవానను | జన్మించుటకుంక శపియింపబడెను
వచునాల్పులోకములుపావనముగావించి | వరనుపావనిగంగ బాహుకము
భువనసుంకరికన్య పట్టనై యున్నది! నంకనంతటిశల్లవన్నెదెచ్చుటకు న్ర
ఇగమీరుతపమాచరించు బలలేదు! పొందుమీయందిరింబులకువేమకను
అవిశంకరుండిట్టులాదరంబుగ బావక నతివకులు బలుగతులనత్తుతులులేసి
సెలవుగైకొనిచాటిచాలరులకూడుకొని | యేలూరునట్లునువకేరవ్వేళ
నడుముకిస్తా మునునాగనవట్టెచుభాయకుమతమందురోమితి | మెరసి
అంగంకకునింకికడుచిక్కుటయాయె | నళినాక్షిచమమొలనలుపెక్కి
మాసినిది గెననవమానవా లేనిండెను | నానిదిలికత్తెలను | గంతచేరిగా

చక్రవృత్తగర్భమున గంగాదేవి జన్మించుట

[మున

మందివారమునాడుచుందిండ్లత్రమునమందిలన్న నానందుమందియోగ
నీలకంఠుడిచ్చినవరమహాత్మ్యమున | చాలారెచ్చెన్మృగంతోషముడవ
వరమపావనగంగ బాలయూవకుని | జగముల్లనెలుగొండజనమామెనుగ

అమృతమిదమనే అశంకదేవత్యుఁడు | మితిలేనిదినిచే మన్నించినదను
పుత్రిజన్మించెనని భూరిశానిచ్చెను | వదనలువడియిడ్ల పాదీయాత్మలను
హరుడుయిచ్చిన ముట్టివరముచేకూరుచుని | దంపతులుబద్ధధర్మవినినొందిరిగ
బాలజన్మించెనని బాలారిపతులెల్ల | వసువునూనెలుదెచ్చి బాలజూదిరిగ
బాలికారక్షించు బంగారుబాహ్యవలె | పల్లిపూర్తిలగా నుల్లసిలుచుండె
బాలికావ్యవిగొని బాలారిపతులెల్ల | జలముదొందిరిజలబలోచనలు
జలకంబులాడించి తిలకంబుమరిగిది | బంగరుయ్యెలలోకంబవలించెనేని
అంగవల గూడియా గంగాధ నావికిని | మంగళాంతులను రంగుగనుకాడి

పురజనలు గంగను లాలిపాడుట

శృంగారవతులెల్ల బంగరుయ్యెల లూచి | లాలిపాటలుకాడి రలిసిలకచలు
లాలిగఁగాదేని లాలిశ్రీహరిపుత్రి | లాలియంబుజకేత్తి లాలిపుభగత్రి
లాలివనద్గణసీమ లాలిహావరంధామ | లాలిపిన్ద్యచరిత్ర లితేంచువక్త్ర
లాలిపురహరురణి లాలిమంజులవణి | లాలిబ గానకేసలాలిమృదుపాణి
పాణహరిణిలాలి పద్మలోచనలాలి | పరిమహానవలాలిభద్రభూ | లాలి గడు
అనీకల్లుపాటలనువినయానా వకాడియా | నకులగృహములకేసిరతులిరిం
రత్నాలబాహ్యవలెరవణింజలెనదిసదిసంబులబాల తెలివిసొందుచును
అంతకంతక బాల అభివృద్ధిబాదుచును | పుష్కలంబువలెసాంపుమీరుచు
తనకెల్లినమ్మాములపుకండగజూది | పోల్చినవ్యక్తనేర్చెపూరింకంబు
జొరగిలబడనేర్చె పూర్తిభృణావల | వెలకమూచిపుట్లంబు వేసినట్లుగను
ధరబలూకమరితి పల్లిపూగనేర్చె అంతకంతకతిప్పటడుగులను నేర్చె
తనయూడుగలచిన్న వితలను గూడుకొనకబలదాగిలిమూత లాడగనేర్చె
నంగీతపాహిత్యపరవిద్యలయందుగురుకు తెలియగనేర్చె అంగిరగ్నంబు
శబ్దకాలములతో చదివెచప్పగనేర్చె విద్యజ్ఞులజూచినేక్కినొందగనూ
యింతిచక్కదనంబుయెంచెశక్యముకాదుపున్నమిచంద్రునితోలుమోము
సీలమేఘపుకాంతినొనరుచుండుచుకొవ్వ | పర్థచిందురతోలునతివనెన్ను
నల్లకలువలతోలునారీతుణికులుఅంగవకనుబొనలో సింగిణీవిండ్లు [దురు
మానివలువరువ మల్లెముగ్గులతీరు | మేలద్దములతిరు మగువ చెక్కిల్పు
బాగయినకలకంఠిమాగారుగర్పంబుచెన్నుమీరినవడుసంహమమధ్యంబు
నఖంజుణినితోలకగర్భరంగము | పొలుపైవకన్నయతుపొన్నపువ్రవాధి

కాంచామని ప్రకటికావక్రములు, ఎలనాగపిరుదలు మునుక పిన్నానాగ
 చెలియకరత్నములు చిగురుజొంపంబులు, అన్దనివెన్దొడల్ బరటిబోది
 అబ్బామీ జంఘికలు అలరవచ్చులపాదులు తామరసంబులు తిరునిపాదములు
 మానసిమణిపడక పుత్ర గజయానదు, రాకేళును భన్వరముకోకిల స్వరం
 భామినీమణిపవ్వండు వెన్నెలనిగ్గు, తొలకరిమెరుపుతో తులదూగుమే
 అంగనవలకులు అమృతంబులు మొలకలు, వలితసుందర మ్మెదరముగాద
 మేలయినట్టిగత్తాలు చెక్కినబొమ్మచిన్ని ముగ్గుగుచ్చి చెలువానుకోమ్మ
 కోమ్మగాదిదిమించికురునైనకందమ్మి, తిమ్మిగాదిదిమించి తగుపూరింద
 దంధగాదిదిమించి తగుమేలు చెంగలువకలుచిగాద పిఠించి పువమైనచిలుక
 చిలుకగాదిది మంచి చిత్తబావిచేబంతి, బంతిగాదిదిమేల్మి బంగారుదండ
 దండగాదిదిమంచి పువకప్పుగల్గి, గంధిగాదిదిహోయల్ గుగుపొన్నా
 నారిగాదిదిమంచి తీర్చినపుపుబోణి, బాణిగాదిది మంచి బాణవైనవాణి
 వాణిగాదిదిమంచి పువించు వన్నీరు, నీరు గాదిదిమంచి నెనమించుతీరు
 చిన్నారినాన్నారినెయ్యిమీరుమిరారిమెరువైనవచ్చురియున్న తాళారి
 తీర్మానితీర్మాని చిన్నార్తిభా, భువనపావనకారి పుణ్యసంపాది
 తరుణిబాలినకులు భగవతోపలలేరు, తరుణిసుందర మ్మెదరముగా దన్న
 అంబరమార్గమున తరుజనుడెంచును, కన్నులనాచె శీగల్ల మోర్చికను
 మోర్చికను విలాసవిక్రమంబులువాది, ఆశ్చర్యమానమందగుచు మునివరు
 డుడు భువనసంకరినాకంబుకంఠరయిగా బలము గోలయి వద్దగల్గిను
 శివునికర్మకు గజెగ్గురుచున్నది, తెలివితత్వాలుగ తెలివదూరమున
 మునిరూపంబునిది మోహనాకారమును, యెకక మాపంబునడుచు చా
 వారను చెరుకవేవముచాల్చి గంగకడకువచ్చుట, (త్రెచుగా
 పసిడికన్నులు చెవులకాగా బెట్టుకొని, తీరయినకంతమునతీగ చాల్చెనుగా
 నీలాంబరము అవికనిన్దు వేడ్క తొడిగి, ముగ్గుచు గర తీగు మోవివై
 మొలవలతకడియములు ముద్దుటన్దరములు విభూతిబొట్టులు విడిముఠుక్కిట
 సిద్ధౌపుగుబ్బలును దిద్దువ లోత్రొక్కేటి, గురింపెనుచు దాల్చె కుచముల
 పాడేటిని తనపాదగా తేనుకొని, చలకకట్టగిట్టి దోచుచునుచు
 పట్టున నేడములుబట్టగానవరించి, తలమీద బెట్టుకొని కానుకారడుడు
 యెరుక యెరుకోయవ్యయెరుకోయితిన్నును, బాలానీధును నపురిన్చి

సాలెసారెను తానునవలనిందిట్టుచును, బాలావీధులను నంచరించెనుగా నాకునరియెరుకతలులోకము లేరనుచు, బాలారివీధులను నంచరించగా తోరంపుబంగారుతూగుటుయ్యెలలోన, నామి గంగాదేవిచలులెల్లకొలు తరణిగంగాదేవి యెఱుకతమాటలను. చలులారవినినంతసేతె వేడుకను డినదరికి వేగరమ్మనిదాదినపించి, పిలిపించె యెరుకతను ప్రేమరంజలగా ననరత్నఖచితమైనట్టిపీరము వేసి, కూర్చుండగా బెట్టెనుకొమ్మ యెరుకతను కూర్చుండబెట్టికొమ్మయెరుకతవాది, తరణి గంగాదేవి తానిట్టుబలికె అపునెయెరుకలసానియాత్మవేనొక్క, తంపువేసితి నిపురుతన కుండగను ముటిదాకలాండ ముగురుపుజెప్పితే, నడిగింకపదార్థ ముండజేసెకను తగినకోరిక జెప్పదగిన దానివిధాన, యున్నదే నీముక్తియున్నగం బిల్లును అనిగనబలుకనవునుయెరుకలసాని, గంగతోబలికె యనునమా మీరగడు విసవేనాతల్లియూవిశ్వంబులోపల, యెరుకవారలుగలను యెందరైనాను నాకునరియెరుకతలులోకమందునలేదు, సిద్ధమయినయెరుక జెప్పనేలేదు నాయెరుకనేకదా నాగకంకణధరుడు, వరగగారీదేవి వేణుమంబగుట నాయెరుకనేకదా ఈయననిచక్కంబు. వరగచుండిన యట్టి పరిణయముల కైలాసగిరినున్న గారీ సుహాదేవి, కరుకచెప్పేటి యెరుకతను నేను బ్రహ్మపట్టణమునభారతిదేవికిని, యెరుకగాజెప్పేటి యెరుకతను నేను చెలిమిపైకుంతమున శ్రీయక్ష్మిదేవికిని, యెరుకగా జెప్పేటియెరుకను నేను తెలిమంగముక్కోటిదేవతాస్త్రియ, నెరుకగాజెప్పేటియెరుకతను నేను వరులకుచెప్పేటియెరుకతనునేగాను, దివసుండువిహరించు దివ్యకనకను ఎల్లవారలకునాయెరుకలేకుండ, తెలియవు నంగతులు తేటలెల్లముగా బంగారుచేటలోపలబోసి వేగమున, దేవమ్మముత్యాలుదివ్యరత్నములు వెలదివికొరిగిలువివరించిచెప్పదను, లేవమ్మముత్యాలుదివ్యరత్నములు బంగారుచేటలోపలబోపిముత్యములు, తనచేతబట్టుకొనితాగంగయాంబ ఘాలనమునేర్చుకొనివార్యతీనాధుండు, తనకువిధుకగుననితిలచి ముక్తిచేరిలోముగ్ధములుచేటలోపలబోసి ముదముతోయెరుకతను ముద్దరనిడె మాడుయెరుకతసానిమగువ్రయొక్కగ్రహిన్ని, ఇష్టవేల్పులను బార్ధింప స్వామిశ్రియనతికథచక్రధరుర్ద, యుళలాండకోటి బ్రహ్మర్షినాయకుడా పట్టమునవేదములబ్రహ్మాకిచ్చినతండి, సింహాద్రియపున్న శ్రీజగన్నాథ

కాశీవిశ్వేశ్వర గజచర్యధారుడా, కామితములిడెచ్చు కాలభైరవుడా
 బయ్యమ్మయల్లాలవోనరస్వతిదేవి, నాకుతోడగుచుమ్ము నీకుఁ యొక్కదను
 హస్తాబాయ యుండుశ్రీకాళికాశక్తివిఘ్నములదొలగించువిఘ్నేశ్వరుం
 బెజవాడలోనున్న పేరయిన యోధుర్గ । కొల్లాపురితల్లి కోరెదను నన్ను
 బగమునకంతయుతల్లిజొన్నడ కామాక్షిహుజునుహంకారినో యాదిశ్ర
 యమాదిక్షియోలోకములమాతతోడునీడయిన మాకుతోడుగావమ్ము
 కుదిలోనవాక్కిమ్ముమధురమీనాక్షమ్మలం గారు వాక్కిమ్మభ్రమరాంభ
 ।లికినావాక్కిమ్మండకామాక్షమ్మ, తలచినవార్కిమ్ముతగు శారదాంబ
 బప్పయినవాక్కిమ్మవోయాదిజలహస్త, దెల్పినవాక్కిమ్మదేవదేవమ్ము
 తనుచునిలవేలపుఁ నద్దరిలికొయాడి, శ్రీగంగామాంబికచెయిబట్టుకొన
 నుగునననోపింపమాఁజయెరక నజలితవోల్లిబద్ధబయోగంగమాంబ
 భాగ్యంబులచెయ్యివతివగలచెయ్యినస్తానఫలమయిన చెయ్యినచెయ్యి
 ఒక్కకొరికచేపుమున్నావెనాలి, కామంబోయినచుకలవరించేపు
 కామగాదేవండు కల్లగాదే నిజము, శ్రీఘ్రింబు యంతలో చేకూరునమ్ము
 ఎలనాగనీకదియెన్నాల్పకంటెన, నొకటి రెండు మూడు పనితెప్పెదను
 ఒకటియనగానొక్కయెడదిగాదమ్మరెండన్నవినుమరి రెండేడు గాదమ్మ
 మూడన్నవినుమదిమాడేడ్లుగాదమ్మసిద్ధమయియున్నదే చిలియనీతంపు
 కలవవారి యగు గంగాధవానిని, శాపమువయ్యచేట జననమెరిగా
 మగ వేల్పు యొక్కచుగడుగానున్నాడు, శర్వాణిపతినికు నవతిగాగలదు
 నీవుపుట్టినయపు నిజమెరుగడిశ్వరుడు, నేవెల్పిజెప్పెదను నీతెరంగెల్ల
 నిక్కంబుగవారుచువినుజాడవచ్చున, వచ్చినంతటిలోన వదలుటది లేదు
 వణియముగ కుండతిరిగి పెడలకుళివుడు, నామాటనిజముగానమ్మనే తల్లి
 కల్లలాడను ననుగరళకంఠునిసాక్షి, నవ్వివమ్మాయిదిగొ నాబుట్టతోడు
 అగ్నిసాక్షిగనిన్ను సారుచుపరిణయమయినతరువాతమెచ్చేపురిల్లిరోనన్ను
 అనుచువరుకరంబకనానందమ్ముబొందితగఎరుకనుమెచ్చికాంగమా
 ఏమియిచ్చినదీరుయింతినీకుణచునుచు, కాగలిగిగావించి కడుగారవించి
 దివ్యహారములిచ్చిదివ్యాంబరములిచ్చి, మానవతి కాంచనస్నానమాడిం
 చిఆనందభరితయైయపుడుయెరుకలసాని వెలదిగంగాదేవిసలత్తుగకొనెను
 తనమయెప్పటియాపుడాల్పిరజదాడిని, పైనుపైసోయెను పరమమునివరు

నారదుడు యేకరూపముగిడిచి శైలానగిరిపావుట.

కయ్యాలమునివరుడు శైలానగిరిశిరిచిరవప్రసవప్రసవం చెన్నుమిరగను
బ్రహ్మాదులిరువంక బ్రస్తుతులుగ వింది | ఇధముకోటులుచుట్టుకేరిసేవింప
పరమహిమవర్ధకులు | పార్వతిగావించి | వామభాగమునపార్వతీ దేవియుండె
గంధర్వకన్నరుగావవిద్వలునేయ | నవ్వునస్త్రీలు నాట్యములాడగాను
రత్నాలగద్దెపై ర. జిల్లుచున్నట్టి | శంకరునిబాడగాంచి నమ్మనీశ్వరుడు
పాపావిశ్వేశ్వర భవరోగ న. హార | గారి మనోహర ఘనపుణ్య నీర
ముజ్జగించున శైలముల దండవనీప్రసీత సరియైనద్రవముల లోకమున లేరు
నిఖిలలోకములందు నీశునిగూట నేయకన్నులకొకవింత గనుపించె నేను
యేలూరిపుకమానో జాలాదివిధలో | కంటినో సుందరిని కన్యకానుణిని
ఇతలమెరుగనిబాల యెన్నంగకలదో | ఘనతంగుణజాలకడు పుణ్యశీల
వన్నెమిరిరికల నవ్యాపించుచెంగలున | యనిరుకవృరగంధి మందాలు
గలతగునుని జానతి తగుననీవావనికి | నంకల్పసిద్ధుడవు వర్వేశ నీవు
విరహతాపము చిత్తేగుచున్నదియోమెకన్న జానులపై గడచింపవయ్యె
అనినారదుండుబుకగారివాడు | కనుపైగజేసి ఘనము శంకరుండు
కనుపైగగావించి తగవిరహతాపమునమునసుతత్తరపాటు గొనిశంకరుండు
మునసుతత్తరపాటుగొం శంకరుండవుడు | నభికులవందరి సాగిపొండనుచు
మరియబ్రహ్మచులందరినివీడ్పొలిపితాగలకంఠిపార్వతికి తెలియకున్నగ
శైలాలగిరినన్న ఘనమలకన్వరికిని | దానువెళ్ళినబాడ గాననాకుం
తామాంధకారమును నెగొరేళ్ళుగనుండంగ తానొక్కడేపారుడునయ
నశివుడుగ న్ననజాచుటపై హేలాపురంబునకు వెడలుట (మైవడలె
శైలానగిరివెడలె గంగానివాసముగ, యేలూరి పట్నంబులేక నీశ్వరుడు
యేవంక జూచిన హేమకోభితముగ, పట్నంబుకల్యాణ వద్దతిగనుండె
అంతఃపురంబులునాటకూటంబులు, కనకకంబములుగలిగివర్ధిలె | (చుండె
పవడింపునంధములువచ్చునోరణములు, కలియుగవర్ధమయి గనుపట్టు
మన్నక దనులుమహివాద్యంబులుశుభనాదంబులు చెలరేగుచుండె (మ
కన్నులవండవుగజూచియొక్కరుడవును, వివరముగజాలాదివిధి గనజాయి
వివరముగజాలాదివిధిగనలేక, తాను వేగము నీశ్వ కోనేటికరిగ
నీశ్వారిశ్వరయి నిలిచియోచ్చిటికి, నీశ్వరు వచ్చెని నెలరను జూచి

భామర యావట్టణవానమనందు । బాలాపీఠే తస్య రే యనిక
 వికాంతలంపరు విశ్వేశుబాడగాంచి । వినుతింపదొడగిరి వీధులేర్పడగ
 వసువుచెట్టున్నది పరగబ్రాహ్మణవీధి । జమ్మిచెట్టున్నది శూద్రులవీధి
 విరజాజయున్నది వెలయతోమటివీధి । సురపాలయున్నది శూద్రులవీధి
 నరిసింజయున్నది పరమవైష్ణవవీధి । పువ్రుతోటయున్నది శివభక్తివీధి
 దానిమ్మయున్నది రెలిరుక్మణ్యులవీధి । వీడమానున్నది వ్యాపారివీధి
 ముందారనున్నది మహిమవండావీధి । గునుచుచెట్టున్నది గుజరాతివీధి
 పాలమానునున్నది శీలవంతులవీధి । కాలపొన్నయున్నది కంసాలవీధి
 శింశుపంబున్నది చిట్టకర్ణులవీధి । చేమింతియున్నది జంగాలవీధి
 కరవీరమున్నది కాపుధనములవీధి । మొగిలిచెట్టున్నది వెలయలవీధి
 నిమ్మచెట్టున్నది కమ్మవెలమలవీధి । మద్దిమానున్నది మద్దెలమవీధి
 జంబీరమున్నది నరగురంటలవీధి । సురపాలయున్నది పెంకిలవీధి
 వవడంబులున్నది పద్మసాలెలవీధి । బడరీకమున్నది వట్టుసాలెలవీధి
 మూలేడులున్నది మహాకర్ణికులవీధి । దేవదారున్నది దేవాంగవీధి
 తుంసిచెట్టున్నది వెలయదానవీధి । గురివిండయున్నది కుమ్మర్లవీధి
 పొన్నమానున్నది భోగకాంతలవీధి । తమ్మిమానున్నది దాసీలవీధి
 తెలిమానున్నది దేవతలవీధి । బాబరాయున్నది జట్టిలవీధి
 మొల్లగియున్నది ముత్తరాసులవీధి । గంగరేగున్నది కాలింగవీధి
 జండస్తుయున్నది చెలగు తెలగలవీధి । త్రుసిరిమానున్నది త్రుప్పర్లవీధి
 వెలగమానున్నది యలరుగొల్లలవీధి । నరదాచెట్టున్నది భద్రాజవీధి
 పోగమానున్నది పానగచాకలవీధి । మర్రిమానున్నది మంగలవీధి
 నిత్యులైలు లత్ర నరయజ్ఞవీధి । బొమ్మతుల్లున్న పొండిలవీధి
 ఊమానున్నది వెలయుయ్యాడిగవీధి । మేడిమానున్నది మేడర్లవీధి
 బూర్జమానున్నది పానగునయ్యలవీధి । చండపంబున్నదే బాలార్లవీధి
 అనియిట్లుచేర్వం నన్నివీధులగురుకు । విన్నవిందిరిస్త్రీలు విశ్వేశునకును
 వినివామదేవుండు కాబాలముదమందెనంతలోనూరుండు అస్త్రాదికరిగ
 పరగకూశ్యకచేరేవశీనముదాయములు । సంధ్యకటిగ) మృజకము
 విగసిం చెకలువలు ముకురించెదామరలు । విన్నవిందింగ వెలసెకాళలు
 బగము లేటగిలంగచంద్రదోదయంబయ్యె । పండువెన్నెలభూభాగంబు

శివుడు బంగమజేషముతో గంగాదేవిని పూచుట

అప్పుడుగారినాథు డంతరంగమునందుగంగకును తనరూపుగానరాకుండ
తనరూపములయును తానచ్చటనువిడిచి బంగమజేషమువేసుకొనెను
కడుమునలిరూపంబు మెడనురుద్రాక్షలు! కక్షపాలవిభూతికమండలంబు
ముసిడిగింజలపేర్లు మొలనిండచక్కంబు! కరుచళంబడలును కుచ్చలు
భుజితవుండ్రంబును వైవెద్దపులితోలు! కర్ణకుండలములు! గంధంపుబొట్టు
వటికంబు పేరులుపాదంబులకుగజ్జెలోకచేధగప్పెరనరలుకూలలు ద్రుమ
ఎడమభుజమునశంఖుపిడికిటను నొకగంటగొరుగుపావుకోట్లదొడిగళంక
ఆవట్టణముబొచ్చియన్నివీధులయందు! కవటమార్గపుభిక్షగావించెశివుడు
గండనాయిందిశంఖంబూదుకొనుచు | జలారివీధులను జనుదెంచెశివుడు
జమ్మమనియగలుసాలపుపుట్టేను! నల్లచీమలబారు కొల్లయియుండె
ఉమియకరోయకయులంబుచెదరక! ముక్కమూయకకనులమూయించ
ఆత్మలోపలనేమిఅనవ్యవడకుండ! జాలారివీధులను దెంచెశివుడు (లోక
అజాడశివయోగి ననుడభిక్షకుగుచుశంకుదేవుణ్యతోజేరి నిలచెనుగా
భిక్షయనిశంభుండుబిలుచగానేగమున! కలహంగమియై గంగాభవాని
బాగై నబంగారుతూగుటుమ్యలసిగి! పులికిపాటునవచ్చియొమ్మారిగంగ
కరకంకరాదులుఘల్లుఘల్లుచుసంగరిడిగెమెరుపువిధానదేహంబుమెరయ
నలయనకరపదార్థసంపన్నమయినట్టి | యన్నంబుభిక్షగా హరునికొనగ
భిక్షగొనిశంభుండు పిలచినవలకక! శివశివయనుచును శివగుడిదలై [గా
బంగమనల్లభుడు దర్శిపోవుటజూచి | గంగమోందిచాలకళదళంబుదెను
ఇదియేమిదైనమా ఈబంగమవిభుడు! మాటాడకుండ తామరితోయెను
నిలువదాయెనునొకగమివమైనను! ఇగుగుపారుగులభిక్షమిచ్చునుటలేదు
చాలావనియనజాయెచాలదనియనజాయె! భయమేమిదనకెట్లుపారిపోవుట
బంగంబుగాడిరడుసాక్షాత్తుశంభుండు! ననుజాడవచ్చిననాథుండునిజము
యెవరినడగకభిక్షనీయంబుగైకొనెను! కనులేమిమాడకేమనకంకజనెను
బంగమైతేయుట్లు నక్షనక్షగళోడు! నిజముగాబంగంబు నిలకంతరుడు
నాగళంకకధరుడుననుజాడవచ్చునని చెలియయెనుకుడుండి చెప్పిపోయె
తరుణిచెప్పినమాట చాకలాగానేడు! నాకుదర్శనమాయె ధవళవర్ణుండు

ధవళవర్ణునిదాసి నేనెల్లుభరియింతు నలగిపోయినరీతి యారడు జనను
వలనిగూడని భాగ్యభోగ్యంబులేటికని, విరిశరంబులుబరచె వేలకొలదిగ
నుకామాంధకారమున నేమిదోచధబాల, తలగట్టుకొనివశపుతాళబాలక
నుమారుమూలనునులకమప్పుంబుమీదను, సంకమునుగిడివడుకు నెమా
ల్లుడుచాలరాతిరియ్యె బాలతిండికిరాదు, ఆలయొకగడియయాగేది
గాదుఇంతసేపాయె బాలేమితిండికిరాదు, చక్రమృగుండెలుజల్లుజల్లుచు నె
నుఅందరుదిరుగుచునన్నదిక్కులువెనకి, యిక నేమిదెవమా యనుచుభీతి
లుమారుమూలనునులకమంచంబుమీదను, వవళించియున్నట్టిబాలికను
జూచిగుండెజల్లుమెటంచుకొమ్మదగ్గరవచ్చి చిన్నబోయినమోముకనుల
నజూచి ఇదియేమిరాతిల్లిమూలాగుచున్నావు, వన్నెమీరిననకులు వాడి
యున్నావు నలువెందుకునీవుయలుకేలజేసితివి, యెవ్వరేనునిరిసేకేమిలో
వంబులే మిగావలెనునీకేవలవిలోవంబు, మరుగబెట్టక జూకునరిగించవ
మ్మ అన్నంబుచూనిననలుకేలజేసితివి, నీచునోస్వాధేమినితలంపేమి(తల్లి
ఇప్పుడువచ్చినజంగమేశ్వరునిబాడగాంచి, జనుసురున్నావేమొనకను నా
అబలనేనుండంగనామీదజంగముకు, భిక్షనీవేటి! బెట్టజోయితివి కలవె
పికాచములు జంగంబువెంట, వదలిసేసీమీద నొక్కభూతంబు
వెరిజంగముజూచి వెదకుచున్నావేమొ, తల్లికివి బిడ్డకునుదాపేలచెప్పుచు
తప్పయిననొప్పుయినతల్లితోడుతబిడ్డ చెప్పవచ్చునుధర్మశాస్త్రంబువివసె
అకుచాటునకాయమరియున్నవిధాన, తల్లిచాటునిధాన దాగుండవచ్చు
తల్లిచాటునయెంతతప్పుజేసినగాని, యదిపయికిపోవునాయమ్మలోకమున
నేనుతల్లినికనుక నీవునాచకచెప్ప, నీదుకోర్కేమైన నిజముకావెంటు
సిగ్గునివడుమున జెప్పికాలగలేక, కొంతసేపుండి నంతోవంబుగలిగి
చెప్పకతీరదని చిత్తమునరాదలచి, కలకంఠగద్గద కంఠయెవలిక
ఓతల్లి చక్రమృయొప్పుగవివవమ్మ, నీకు చెప్పకపోతే నాకేమితెరపు
నీతోటిజెప్పవలె నీవు నడుకూర్చవలె, నీకుమించినవారు నాకెందుగలరు
గర్భవానమునందు గన్నతల్లినినీవు, తప్పుజేసినది యొప్పుయినదే
నామీదవలపుచే నన్నుజూచేకొరకు, వచ్చిభిక్షముబట్టి వలచిపోయెనుగ
పాడుగుడిలోచేరి వరమేనుకున్నాడు, అతనినన్నునుగూర్చవమ్మ ఈక్షణ
ముజంతువిధుడనుచునందేహవడితినా, నివముపానముజేసి విడుతువా)

గంబు అరసిపై నాకాళ యోధి కమయన్నది, బంగమనిభువనుచు శాశి
 యుగమిరిగంగబలకంగనాశ్వమునుబొంది పెగలుచుదిలోబుట్టు పెరిది
 తాననియెనునాకల్లిసినిట్టిమాటాడిరిని, పసిబాలనిపునపాపమెరుగత్రగా
 ముప్పిబంగముబాచి మోహవడ్డానేము యిదియేమిపాపము యెరుగంగ
 రాదుమా యబంగమవాడుచురుటాకొల్పెనిన్ను, మరులేలకొంటి నేమంతు
 బంగతుకుమరు లేలకొంటి నే మంతుబంగమనిపు, పొలతిరోసికినిబుద్ధికాద
 మ్మా వలపుయే పెరుగని వార్తభువిలోపల, చెప్పినమాటలుచేసితివెరిల్లి
 సిబుద్ధు లేమా యెనినీతు) లేమా యె, త్రిప్పికొట్టకయిట్లు తిరిగినిమగుసుబ
 లనివెక్కడ నాబంగమెక్కడ, నవ్వరాకనుగొన్న నరులెల్ల నిన్ను పెరి
 యెరుగుజాలారిజాతి మసాచెడ్డది, వెలివెయ్యరా మనకుంజుతగుడి
 వెలివెయ్యడముకాకకులమంతగూడుకొన, అప్పుడెమ్మందులేలకొట్టిధ
 నతిప్పించుకొనవేలదండంబులనవేల; నలరు వెలదులలోనవనకీర్తియేలము
 కక్కుర్తిపడితేకుకడుపునింకగవలెను, కడుపుఁకవివట్టికక్కుర్తియే
 కులములోపలమహాగొప్పవారికినిన్ను, నివ్వవలెనందు మమండుకొన్నా
 నీవా) రయిట్లుండనీవేమిజేసేవు! వ్రాలకొలిపిగమాటవస్తుందికొట (ము
 కులమువాకి కొండెబంగావకు నిన్నెనమూర్తునని నేవలక లేను నీవు
 రోపించినా నీవెన్నితిట్టినా జాతిమాలినమాట పయినదే నాకు అతితల్లి
 బలకంగ నతిభీతినొందుచును, ఛరళాక్షిశ్రీకంగ తల్లికొంటికి బట్టిత
 నుపులమూర్తి యంధకాసురవైరి నాగేశవంశిత క్షిప్తాకంకణుమ నను
 జాడవలెనంచు మనమునుద్దేశించి, వచ్చిరాడమ్మ మనవాడలలోకిపుకు
 అపరాధములునోడిననబోకుపాపంబు, మూరుచెప్పబోకుమాయమ్మ కాన
 నామనవిచెల్లించి పాపయనికరుణించి, యందిలేసునకు వన్నర్పించకమ్మ
 అందిలేసునకు నన్నర్పించుంటివా, విడుతునేసా) గంబు వేమునింకేల
 అనిబిడ్డవలకంగనయ్యయోయనుచునుబాలికామగిలోడబరికచక్రమ్మ
 నాకల్లినాయమ్మనన్నగన్ననాకల్లిపసిబాలసికింతవంతంబువడ్డె [న్నావు
 మాయబంగమవాడుచురుటాకొల్పెనునిన్నువాగకంగణుడనుచునెమ్మము
 నిజముగాబంగంబునిటలాక్షుడైతేను, నుడతిరోనంసారసుఖమెరుగవడ్డా
 హరునిపంసారంబు అదియు నెట్లాటివో విడుపించెదనునేను వివతనాకల్లి
 పెట్టసామ్ములులేదుపెను బాములేగాని, పుయ్యగంగము లేదుబూడిదగాని

కట్టకోకలులేవు గజవర్మమేకాని, పురుకంచముగాని తిసగిన్న లేదు ఎక్కవాహనము లేదెద్దుగురమేకాని, తలకుపువ్వులు లేవు నలపువ్వేకాని ఉడములులేదు వంశపూర్వము లేదు, పూరిలోభీక్షంబు గుడిలోన నిద్ర ముంతిరోమాడగాయెగుదిగున్నులు, మెడనురుద్రాక్షలు మేనంతబొల్లి కడువేడ్కతోవల్లకాడంచుదిగుగుచు నహవానయాపికాచములతోనుం పెనుబాముకంకణము పెద్దవేదరికంబు దిక్కుచూలినవాడుసాకువ్యసన దినములుడిగినమహామునలిరూపమువాడు, కులగోత్రములు రెండుతలవ లేదు శాస్త్రచిత్తుడుగాడుచవల న్వబాపునుబహు కామన్రహుపరమ భూ ర్తుండు పునాక పేరుబాహుశపాలుసారధరియుని, ఎవ్వరునుట్టని యెముక బాలనోనివ్వెదిబకగారమైపోను యిట్టివానినినీపు మొట్టువలదిలివి (దాల్చు హనునితోగాపుకము కాశించుచునిజెప్పి, ఏమినికోధులునీకు నేన్నుమీరగ ముంతినిన్నిట్లుబాధింపజేసిరిగాని, శూలితోడుసొందుసుఖము లేదయ్యా పాలింపకోకమునదే మతిజేగాని ముసార్లటకుకుచు సుఖమిరుగడోయి అది గాకపావ్వితి మూలకంబుగానిని వారియొకరు వెన్నుట దంబుగాదు సాగనిబ్రతుకొకటి, నవతిలకాకటియేబుట్టెనునీకుయీ సావబుద్ధినిర్మి భాగ్యములున్న వెన్నుసాఖ్యలున్న, నానియొకను బ్రతుకు జెప్పరా పది నేలుగలిగి నది న్నయిడిల, నానియొకను బ్రతుకుజెప్పనేమి (దు సవతిమీదను బ్రతుకునదికి నెంత ప్రేమనుకొంగలను మేకానిదొంగనము కామ ఆలున్నవిధుండ నాటలుచెల్లవు, పోతుచుమూలంబు యే గాలిబ్రతుకు కొ వ్వుండను జేసి దోపియ్యివీరితి, శ్మశ్రివాకిలచెందు తోయజనేత్ర అభయ బురవోగి మునివేకచంకనని యే గాలిమీది బ్రతుకుంచుచున్నాడదవి డ్డలబ్రకొండమైముంటేను, నిల్లికండులమనసుకనినికొందును గా వని తగోభునిలోనవ్రేలముదిడ్డాగాని, సుఖమయినవడ్కవలె ఘడి జీత్రలకు సుఖమెరుంగనిబ్రతుకు నున్న మెయ్యనివిదె ఈగనిహీనపుసభరవిలేనిన మానహీనునిసొందు మ్మరిలేనిరాజు, ఇతిలేనిజీవము మతిలేనినిద్రలు దీపంబులేనిల్లు దీపమనజునిలిగవు కవిశ్వునుజగన్నివార చనిలేనిమీత నన్నుమూలినదారి వన్నమూలినపాన, కలువ లేనికోలను నలలేనిరాత్రి యింతన్నియును కనిసాధించకుంటేను నలతపసిబాలన తెలియగదె

అనియట్లుచక్రమృతకలకేర్పరచుకొడిపుంజలకూసెకొక్కరోయినచు
 కొమకొప్పతూర్పువేకువచుక్కనోచెనుకావు కావసకూసె కాకగంఠము
 తూర్పుతెలవారెకారకలుకళదప్పెలికసిందెవద్యములుమాగులిన్పె కలువ
 నెలతపై మోహమాననిదూరకంటికిరాక పాడుగుడియిందుండెవరమేళ్వరు
 తెల్లవారకనుడ్డ తెలివినొస్తుచు శూరుడునగలజెక్కొస్తుచును వయ్యారిగిన్
 జాలారివాడకునుదెచ్చికంభుండు వలుమారిభిక్షయని వలుకుచుండెనుగ
 చక్రమృతేకమానజలదంపుచుపెచ్చియటురాకనుచును యెదురుగా నిల్చి
 మాచేరియన్నంబునునను నీకలుకాకునీకు వేసెచెయ్య నిర్ణయముమాది
 పోలునువేసేటిచెయ్యి పొద్దుప్రొద్దుకు శూదిమురికివేసెచెయ్యి ముప్పు
 మాది, కంపువేసెచెయ్యి గడిమగడిమకుమారి, హేనుమేసెచెయ్యి
 వేళ్లమాది, వట్టిచేవలకంపువాసిండుచుదువుతచ్చిచేవలకంపు పరిధిల్లు
 నువ్వసిల్లులుపెచ్చి బలికెనువారిండ్లభిక్షమగుటగునీకుబిక్ష మెట్లుబుట్టె
 హితివుయెట్లుయెనోఈమర్మమంతయును కానవచ్చెనుమా కన్నులకు సే
 మటుమామజంగామామనాదులుమీరుమరములోపలిదొకటి ఘన
 సొకటికన్యసావలుగలరు చెమరుదురనినుజూచిరా రాదునీవనిరమ్యజన్మము
 లుమరులుకొనితింకేరుచుటు మాయలికజాలు, ముచ్చుమచ్చు వారు మా
 జంగాలు ఇది మొదలురావద్దు ఈ నాడలోపలికితిరిగిపోకున్దేవుపరువునీ సెవ
 పు జాలానీటికి సారేసారెనీవు, పరుగెత్తివచ్చేవు పాలువచ్చేవు
 మరులుకొనినినుజూచి మాచిన్నిసావలు, రట్టాడినీతోడ రాజోదురేమో
 పట్టమంతలనీవు పట్టరాదాభిక్ష, నిండదానీకడుపు నిర్భాగ్యహరుడా
 వద్దన్నచోటికి వాదించవచ్చేవు, చాలునీవేలాటి జంగమవయ్య
 నిలువకుండగనీవు తొలగిబొమ్మిచ్చోటి,మించినాడగజోవమందిది కాదు
 మాటజడివెళ్ళుట మర్యాదగాదయ్య, యెంతనీకుడిచానించుకోవయ్య
 అనియట్లుచక్రమృతకతోడబలికనమామజంగముబలికెనుగువతో నెప్పు
 జంగంబుగన్న నర్వజవులుమీరా, తండ్రిభావంబుగాదలచు కోవలెను
 అదిమానిపోయ్యునుచుఅల్లరలుజేసెవు మించరాదెవవుపోయ్యునుచుబలికే
 నెలకరోకోపించ నేనేమిజేసితిని, జంగమవద్దలివి జనుదొచితిలకు
 కడుపేమకుద్రమై కడులోకములనెల్ల, సంచరించగవలసెజంగమేళ్వరు
 తిరుగుమనిజంగముకు పరతేష్టితాసెనునంచరించగవలసె జంగమేళ్వరు

సంచరించినవాడు జంగమబు? బహుశాచరించుచున్నాడని జంగమేశ్వరకు
తప్పనాడకులెడి యయుంచ నామీద, మరియు దత్తప్రసాదమునకు గాను
సుతులెవ్వారైన నజూచినచుట్టక, నాసంపుటపేరి నాకుండ మేమి
తనయద్దరాండ్రకేతాగడగావలికను తిరుగుచున్నాను దేశదేశములు (రు
ఇకనువచ్చెవారుయేమనుభవించెరుమమ్మజూచినట్లుమరులు కొనియెద
రనములుడిగిత జట్టిమునలివాడను నురూఢిలవకులై తేరోయి కేవల
మావెంటి నెందరుమగువలొస్తున్నారు, జోరలో ఎందరునుదరులున్నారు
బడలోన నెందరుమగువలొస్తున్నారు చంకలో నెందరు సఖములున్నారు
నారూపునారేఖ నచజూచిపోలేక, మందమేళననకు మరలుకొన్నారు
చూడనే నాల్లి చూచినబహుయితేను. కలవరచడ నన్ను గట్టిగానీవు
కొమ్మజెప్పెదమాకు కొడుకులిద్దరుగలరు, పేరయినయిద్దరు పేడ్వలుగలరు
మహిమశోభి యధనవలినాకు నస్తుండు, కొండమీద ఇల్లు నసాగియొందు
కలరు ఇద్దరుమంచియు మైనచట్టాలుశరణిజొచ్చిన బాసమరదొకడు గలడు
బ్రహ్మశివదోషంబువలె పూర్వమైనాకు, బొల్లిదేనాంబయ్యోపోలరో భూడు
మేలైనయిడివాకు మనబరిమినగాని, పొలిరో యాబొల్లిపోయినది కాదు
కేరళితరచిననాడుగరళంబుమిగిలి, పొలితిరో యాబొల్లిపోయినది కాదు
నకలదేశములెల్లసంచరించకగాన, పోదు పాఠంబనుచుబుధులుజెప్పిరిగా
బొల్లిదోషంబెల్ల పోవుటకునేనిట్లు, సంచరించవలసె జంగంబునగుచు
యింతియేకాని నే నితరమెరుగనుగాని, దూరనాట కెల్లి దోషినేకాను
వనితనాకల్లి నీవాడలోపరాను. ప్రతిముత్యోసియింటి భీష్మడుగ బోను
అనియును శంభుండునచ్చొటునిడనాడుతనదు ఎప్పటినిబద్ధంబునకుడవరె
తల్లిచెప్పినమాటలెల్ల చెప్తలారనిని, తనగుండెబలుమని తాగంగమాంబ
తొలగిపోమ్మనివారుపదూలనాడినమాట, తానయినబాలక తల్లి కిట్లనియె
తగునటనాకల్లి ధవళవర్ణునీవు, నిలువకుండగనీవు తొలగించినావు
నామీదప్రేమచేనన్ను జూచెకొరకు, పనిబూనినచెనువలుమారుళిత్తడు
అవలించిపోమ్మంటివమ్మనాకొరికవమకూర్చుటలాగు చెన్నమాయమ్మ
నీవుకొసించిన నీవెన్నికెట్లినా పార్వతీశ్వరునిపై భక్తిబాధయెనమ్మ
అనియిట్లుకీ)గంగ తనతోడబలిగిన, చెదరనాడగలేక చక్రమ్మబలిక

కూలితో మనపొందుసుఖము లేదనినీకు, నానసెంతవిరచినా మళ్లనైతివిగా
 గట్టిగావద్దంటే కలికిరో నీమనసు ఉసురుమనుచుంచు నదిదేల మాకు
 లోలాడి నేను ఈలోకమర్యాదలు వాడవనవ మాటలాడితిని తల్లి
 నిజముగాశంకరుడు నీనాధుడయితేను కష్టమేట్టికే నెలతరో మాకు
 ఎద్దులుబండియు నేకమణియుంటేనా, యంతేసిగట్లు వనెడకి పోవచ్చు
 నీలకంఠుడు బాయబాలకుంటేనా, నిలువనాశక్తిగలమా కొన్నిక్క గడియ
 అంతటికినీతండి) యిళికారియున్నాను అతనితోనా మాటవభిలాష జెప్పు
 నిను బెండ్లిసేయంగనేనకర్తడుగాను, కరమొప్పునకటిగర్తనీతండి)
 ముదితచల్లవచ్చును. అంతచాచగనేల, కడుగవలసినమాట కనుమానమేల
 నీబ్రతుకుమనలేనకు నీనెంతజెప్పక, వెబదికట్టినవట్టు విడువనయితివిగా
 జగముకొంతటినిశంకరుడైనవని, యెరుగుదుము బేదరికమెన్నబనిలేదు
 కొలిచేటివారలకు కొంగుబంగారంబు సంపాదించుకొని నళిమ నాతల్లి
 అల్లడిగానీతండి) వత్తినితోడుతజెన్నహుతితోకాపు అంబకు నమమూర్పు
 అనితల్లివలుకంగ ఆమాటనిజమనాచు, తండి) కర్తవ్యమిది కానిట్లు బలిక
 బాలారివంకాబి చంద్ర) నుగుణా క, నగభేదిచెప్పవ నన్నుకన్న తండి)
 నిన్నుపోయినగాతినీలకంఠుకువచ్చిప్రియమోహతోనానెత్తబిడ్డనైకొనెను
 భిక్షగయికొనిరాన బెదిరిపడ్డవిధాన వరుగెత్తుకొనిపోయె పాడుగుడిలోకి
 తనరివేడుడయానతప్పుకంటగవచ్చి భిక్షకుడుగ కొడుకునలిచి నాతల్లి
 ఈవాడిభిక్షమునకెప్పుడుగావద్దవగ మారుమాటాడక మరలిపోయెనుగా
 పాడుగుడిలోజేరివరమే శుకున్నాన అడుజంగము కామలతడకీహరుడు
 వన్న బెండ్లాడుటకునామిదయాశతో, జంగమవేషము నజనుదెంచి నాడు
 జాగుసేయకనన్న శంకరునికర్పించి, కాశ్యపంబుకీర్తి జెన్నారతండి)
 నాగకేయూరునకునను బెడిగావించిపుడమిలోవక్కర్తి బృదుమిరండి
 అనిముద్దునాకురుతండితోబలుకం (నక్కపావంతుడయి) శంకుదేవము
 బాలచక్కిలిబట్టిబలుమూరముద్దాడి, పలికబాలికతోడవరుహర్థమున
 నారత్నగర్భమానాతనఃపలిరమా, నాపెన్నినానమా ననగన్నతల్లి
 సామాన్యజాహరుడునర్వలోకంబులకు నారాయణీయండుఅని జేవుండు
 భవనంబులోగ్గించబట్టించిక్షీంప, వరమ బ్రహ్మస్వరూపమాగల్గువాడు
 మారువేషము చేరమనయూరుజొరనేల! పరికించిననుచూచి పారిపోనేల

పాడుగుడిలో జేరి వడియిండగానేల, వరదేశ్వరతాను తిరుగంగనేల
దయసిండగానాకు దర్శనంబీరాద, బాలనర్పించుమని వలుకంగరాదా
తామరాకుంటేనుతగు పెద్దలనుబంపి, బుబలనర్పించుమని యడిగింపరాద
నన్ననన్నగవచ్చి నన్ననన్నగపోన, తనకేమియదిలెన్నకనుపించెనమ్మా
నిజముగాజంగంబు నిటలాక్షుడయితేచ, దర్శనంబిచ్చునుతప్పకుండగను
దర్శనంబీకున్న దగువారలనుబంపి, బుబలనర్పించుమని యడిగింపలేదా
వీరదేవతలతానుపాడుగుడిలోనున్న. దేవుడనినీల్లు తెలియనమ్ముదును
యీమాటనిజముగ నెవరితోజెప్పిన, కాదనియెంచురు ఘనతగాదమ్ము
మహిమీదగొన్నదమాయవాదలుగలరు హరుడునిక్కంబనుటనదిఎట్లు
గురుకు, నాకునమ్మకముగానాగకంగణధరుడు నిజమాపుతోవస్తెనిను
పెండినేకు హరుడునిక్కంబన్నగురుకు తెలియకనిన్ను పరిణయమునేకు
గంగాదేవి శివుని తనకు భర్తనగుమని ప్రార్థించుట ననివలుకంగలేను
అనితండ్రివలుకంగఅమాటకేమియునుమారుబలుకగలేకమగువరానపు
కరయుగంబులుమోడ్చిశిరముపైబెట్టుకొని, తగనీలకంతుపై మనసుగలిపి
వణికినభావన పారీణయైచుహా, నిటలాక్షునైభక్తి నిల్పియట్లయె
శ్రీవదాశివశంకర జడదయాకర, దీపనరక్షణ దేవాదిదేవ
నర్వభూతాంతర్య హారమనోహర, నిగమాంతనంచార నిరువమాకార
భవహరినర్వేశపరిపూర్ణధవళాంగ, పావనహరిలింగ వరమాంతరంగా
నీవుకంకరుడవని నేనెంతజెప్పిన, నాతండ్రినిజముగా నమ్మదాయెనుగా
నుపెండియాడుటకుజను దెంచితివినీవు తార్కాణమగు పనికిరాగనికేల
జగమెరుగనిపెండి సంభయతన్నంబు, నిజరూపునలెనీవునీలవంగవలెను
నిజరూపుతోనీవు నిలువకుండగవిన్న, నమ్మకాలగలేదు నాతండ్రినిన్ను
దర్శనంబీకున్న దగువారలనుబంపి, బుబలనర్పించుమని తేర్పఱపించుదేవ
నగుబాలుగాకుండనాప్రజ్ఞజెల్లించి, పుడిమిలోనామాట బొంకుకాకుండ
అక్షీణకరుగాకటాక్ష వీక్షణుడవు, మూడులోకంబులకు మూలకారణుడ
వనిగంగబలుకంగనంతరంగమునందు, కరకరహృదయుడైగరశకంతుండు
బాలవైకరుణించిపరిణయములోలుడై, వరమర్చి వర్ణములభావమానదతచె
శివుండు ననకననందనాదుల రప్పించుట.
తలపునుదిలోనాటితక్షణము పెడలిరీవరమయోగిందులుపైనంబులగును

నమకనందన కౌండిన్యమాండవ్య, శౌనకవాల్మీకి నన్మనీశ్వరులు
 ఘనతమీరంగమార్కండేయజమదగ్ని కశ్యపాశ్రేయాదిఘనమనీశ్వరు
 అలరుకఠమునరుద్రాక్షమా లిక్వలనో, కేలవమాశ్లోవాలలాడుచును
 కక్షపాలవిభూతి కమండలముతో, జడలుతూలాడం జను దెంచిరవును
 జను దెంచిమానివరులగన్ శంఖు దేవుండు, వారికుశలములడిగిగారవముజేసి
 వేర్వేరందరినిబిలిచిమన్నన జేసియమ్మగద్దలునునిచియోదియనియెంచి
 ఘనులారము నులారకడుపుణ్య శంకులారవరమపావననలార భవ్యాత్మ
 కల్యాణపదమైన గంగామహాదేవి, నకలలోకాధాని శాపమూర్తమున
 యేలూరివట్టమునబాలారియింటను, తభుకుబంగర బొమ్మవలెజన్మమొం
 కన్యకామణినినేక భ్యాణముగుటకు, మనముననెంచియు మరియిటకువస్త్ర
 నఖయనిప్పించుమనిశంకు దేవయ్యను, నే వెల్చిబల్కుటకు యతంబుగాను
 వనిబూనివేటాడి వట్టముకుమీరేగి, వెలయంగబాలారి వీధికేతెంచి
 శంకు దేవయ్యకీచండమంతయుజెప్పిన హివ మీరంగ నుమంలిరావలెను
 కొండలకొలడగ వెడిబంగారింబు, కొంచువలొండగ గూర్చివాననుడి
 దివ్యాంబరంబులుదివ్యభూషణములు, కొటలద్భుతముగాగూర్చివాననుడి
 తగుఫలాదులతోడ దర్శించిమీరంత, వటివెద్దలను గూర్చిమాట్లాడిరండి
 వట్టంపుదేవియా పార్వతిగలదంబు, సంతుకనధికార మాగంగకనుడి
 వామభాగము వపార్వతిబాహుదంతునలమీదగంగను ధరియిస్తుననుడి
 అలంకారంబులేవయివగోరినగాని, వరువులోభవుమాటపలుకబోకండి ప
 రికించిచూడగ శుభవ్యశీఘ్రంబను, మాటమీరురుగుదురుమహనీయులా
 పారబోక కార్యములుపొనగించుకొనిరండినర్వక్షలగమీరుచెప్పనేటికిని
 మనసురంజిల్లగానుధురవాక్యములాడియబలించుటతథాస్తరించిరండి
 మీరునర్వక్షలు మీరుజెప్పగబాల, పరిణయముగావించుభారముమీరి
 తగుముహూర్తమునప్రధానంబుచేసికొని, వెలయనధత్యాన్నములుజేసి
 పొందుగనుమీరా యరుంధతీదేవిని, తోడుకొనిపొందుతోడుగానత్తుడు
 చక్రిమ్మునుదీశోననందేహములుబావ, సంతఃపురికిబంపుదాయరుంధతీని
 అలంకారముచోటననుమానపడకండి యేమిభారమునగలిగెడుకొప్పొద్ది
 తల్లిదండ్రులనన్నదమ్ములనెరుగను, నెల్లబంధువులు మీరేమాకునండి
 బొంకిగుకట్టగ బుణ్యముచెప్పిరి, తగమీరలీమాట దక్కించుకొండి

వాఁజాక్షులయందు వైవాహికములందు ప్రాణవిత్తమానభంగములందు గోబ్రాహ్మణులయందుకోరిబొంకినగాని సావమంటదనుచుపలుకువేదం ఈవైధవమునకుమీరేమిబొంకినగాని మీకసావములేదుమీపుణ్యంబు కరుణాపైబూని కడువేగ మీరేగి కీర్తికక్కించుకొను కర్తలేమీరు అనిశంకరుడుబలుకనానందమునమునుల్, శంకరునివిచుతించిసెలవుగైకొ

మునులు శివునాజ్ఞచొప్పున యరుంధతిని దోడ్కొని [నిరి

శంకు దేవయ్యయొద్దకు శోవుట.

అయరుంధతిలోడనఖలమునిబృందములు, యేలూరిపట్టంబు కేగిర వ్వేళ వాసిమీరిన మట్టివైధవంబులతోలి, ప్రాకటంబుగ బ్రహ్మలోకంబుబోలి కడువంతయైవట్టి కైలాసగిరిబోలి, పట్టంబుకళ్యాణపదముగానుండె అవట్లమునజొచ్చియావదధరితులము, కనులవంతువుగానునామునీశ్వరు బాలారివీధులను జరుదెంచుచుండగ, నద్వారైలిసెనుశంకుదేవయ్య వారికెదురుగవచ్చిరందనంబుజేసి, మునులదోడ్కొనిపోయిరనగృహ మేలైని మట్టిరత్నాలగడ్డపెరి. కూర్చుండగాబెట్టి కుశలంబులడిగి ఓమహామునులార వోలపోధనులార ఘనులారమునులారకడుపుణ్యులార దివ్యలోకములందు తేజవీలైకుమీరు, వైకుంఠముననువర్తింతుమీరు యేమిపుణ్యంబుమాకీ వేళమీసాద, కనులములేనివిషగలుగుభాగ్యంబు జన్మసాఫల్యంబుజెందెవాఁగోరికలు, పండెతులు గౌర్యములునిండెవాని మీరువచ్చుటశుభముమీరువచ్చుటజముము, మీరువచ్చుటమాకుమే సిద్ధిస్తునివరంబుగామీరు వేంచేయగన్గతులువినుటకై నామనసువేడుకై ను, అనిశంకుదేవయ్యమునులతో, వరుకర్కవలుగుదువదినిజముబల్లికుల శుభము లేతలచుకొనిచూకవచ్చితిమయ్యనిజమేలగాకుండునోటిమాట హరుడునీయులువయ్యెదనుచున్నాడుపుడమిలోసివెంతపుణ్యవంతుడనొ ఎంచిచూడగ ననివెంతపుణ్యాత్ముడవు, నీకునరిమానపులులోకమునలేరు కన్యావ్రదానంబుగావింపుచునిను. నడుగవచ్చితిమిమేమండరమునూ నీవునర్వజుడవు నీవెరుగనిదిలేదు, తగినచోటనుబిడ్డ జగనియ్యవలెను భాగ్యవంతుడుహరుడుపరిపూర్ణకామస్తుప్రీతికటంబుగను ముల్లోకరక్షకు అతనిగాల్చినవారికితినుభాగ్యంబిచ్చు, రిగుభాగ్యసంపదలుతనకేమికోదు వివరించియుండగ నెండికొండతనిలు, కొమకొప్పుబంగారుకొండతనివిలు

కలంకతుకకునీడుకవ్యకావ్యని నిద్విరీర్తిని, బొంకవలె జగము లోపమున
వైకాళిపుద్గవిదియాసామ్యవారము, నేడు పుష్పమినుతో మేలమున రోజు
తగువధానపుకు హూర్తముననుమించిది, కన్యావదానము గావించుట
మారుని పేదరికంబుమరిమరిబలికేపు, నగలేన్ని కావలెనుతగజెప్పుకమ్మా

అరుంధరి శివుడంపిన నగలను చక్రమ్యుకిచ్చుట.

ఈశ్వరుడుబంపిననీవధానపునగలు, చూడముచ్చటనగలు చూడకమ్మ
చేర్చుక్కపావటా చేగులుగగుచ్చుటి, కోటివిలువలే వనిత జూడుమింక
వజ్రాలగల్గినరకు త్రియపుత్తు, అయిదులక్షలవిలువ యతివజూడుమింక
ముత్యాలహాగములుమోరి పేరుగను, వేలలక్షలవిలువ వెలది చూడుమింక
బంగారు మొలతాడునవహల మొలపేరు, ఇనువదివేలయొరచిచూడుమింక
పాముజేబిలుకొమ్మచసిడివడ్డాణాలు, పసిపేలువిలువని భామచూడుమింక
కాళ్ళుఱ్ఱలుచుట్టుపల్లెపుపాలడాలో నదినుల్లరిలువనిభామచూడుమింక
ఇదిఒక్కకోజుగః మిగాదిద్వితిరిఇతియెక్కువగలుమువికనుల జూడు
ఏకువారంబులకుఏమతోడుగులునలువ గ్పాటు (మజూడుఇదివక్కయూ
అమాటచక్రమ్యుకందిచ్చెనునినత్ని మూటకనులజూచి ముదితచక్రమ్యు
అలంకారములమూటంగకన్నలజూదిపొంగిమిన్నందెనుపాలనుచక్రమ్యు
మారుమాటెచునునకోలబలుకగ లేక, తనబిడ్డనిచ్చుటకు ననుకూలనన్దు
నతీవకులిద్దరు శంకుదేవునకును, తనబిడ్డనిచ్చుటకు ననుకూలనది
ముక్కుంటింపిన మనులనంగకులెల్ల, జాలార్లునుజెప్పె శంకుదేవయ్య
శంకుదేవయ్యతో జాలారులదరును, నలలరిశ్వరునకీ మననుకూలనది

శంకుదేవయ్యకు మనులను నిండుసేయుట.

అనందభరికుడై మూశంకుదేవయ్యనునఫలామలుగూర్చె మునులకందరి
కదలీపుంబులచుక్కిరూరఫలములను, మాధుర్యకరమైనమాదీఫలములు
పననజాబుద్రాక్షఫలములునారింజ, ఫలములు నారింజంబు దానిమ్మ
ఫలములు వగుజామిఫలములు, రమణీమౌమౌ కమలా ఫలములు
గురుతరంబైనట్టివంచమాన్ననఫలం చాలమధురంబైన జంబూఫలముల
జేటమీరినమంది తిరుదబ్బఫలము, శీలంబాసోడు శీతాఫలములు
తేనెచక్కరజున్నపానకముమొనలైన, మాధుర్యకరమైన మధురదార్ధం

బంగారుపల్లెములబట్టిండుకొరివచ్చి, ఎల్లఋషిసంఘముల కెదుటబెట్టెను
 ఘనఫలాదులజూచిమునులెల్లవేడ్కపడి, గంగదోదావరి స్నానములేజేసి
 పరమస్థి పరులంతబంతులుగకూర్చుండి, అరగింపులుచేసిరఖలమునిపరులు
 శిష్యాచావల్యంబు బెదిచ్చిదీరంగ, నారగింపులుజేసి రావదాధిములు
 అంతఃపురంబులోనాయదంధరిదేవి, వసువుకుంగువ బొట్టుచాలకమరింది
 తగుభూషణములెల్ల తడవజేసిమరింది, వింతదెచ్చివచ్చి గట్టబెట్టెనుగ
 చెలియొకీవిభముగాశృంగార మొనరింది, యారగిం దెఫలాదులావదమున
 పండ్లుఫలాదులనుపరిత్యజింపి భక్షించె, ఆయితరుంధరి మొదలులభల మునివరు
 పెండితొందరజేసిచదరపద్దనిచెప్పి, యంతకశిపునిభారమన్వేషము ముని
 తప్పకుండగనేపరివస్తామని, సెవనిచ్చియెవరులు సెవునైకొనిరి
 సెలవునైకొనిమునులు సంతోషమునొడ, బహుదేరరవ్వేళ శంభునిస్పృహ
 నేడువివాహంబునిశ్చయించిమునులు, వ్యవధిలేదాయెనునొక్క నాడై
 పురముశృంగారింపభారంబుమీడియగి, పలుకగావారెల్ల పరమహర్షమున
 సెలవునైకొనిరేగ జాలారులందరును, పురముకృగారింప జోయిరవ్వేళ
 పచ్చిస్తూరియును పన్నీరుబవ్వో, కలాపుదేసిరియెల్లవీధులను
 ముత్యాలముగ్ధులుముదముతోబెట్టిరివచ్చుతోరగాములేర్పరచిరంతలు
 కనకవస్త్రములుషేర కట్టుగాగట్టిరి, ఆణిముత్యపుకుచ్చులమరిబెట్టిరిగా
 చాలశృంగారింది మెలుగావీధులను, అరుదునకనకుంధములదాల్చిగా
 గంధకవ్వరకమ్మకిస్తూరిబొడయున, పరిమళద్రవ్యములుపురమునిల్పిరి
 ఎఱుదిక్కులయందు నేకవ్వరంబుగా, శంఖనాదంబులు చెలరేగచేసిరిగా
 శంకరునిదరికేగినకలమునిబృందములు, ఇచ్చోటపుధవార్తలేర్పరచిరిగా
 అనందమునబొంది అంభికానాథుడు, తడవేలపెండ్లి తరువాతనెను

శివుడు తనవివాహమునిమిత్తము హరిప్రహ్లాదుల రక్షించుట

తరిపెల్లదమనుచుతలదిముల్లకుజెప్పి, హరినిబ్రహ్మాదులను ఆత్మబోధలచె
 తలపుమదిలోననాటిరక్షణమువచ్చి, హరియొబ్రహ్మాదులు నరురాదినరు
 తగువిమానములతో తరివచ్చిరివారు, యెల్లసంతోషంబు మలసిల్లక
 ద్వాబసాదిత్యులు తగువనబ్రహ్మలు, సప్తదిక్పాలకులు నరుదొచిరవుడు
 బహుదగంధర్వకీర్తిరసిద్ధసాధ్యులు, సఖంబిద్యాధరులు నరుచొచిరవుడు
 ఇతిహేతిల్లంగ ప్రతుధవర్గంబులు, కైలాసగిరినుండి కదలివచ్చిరిగా

మొదట తోడు తోటి ధనమూ పొంబులను నవరణంబు చదివించె నంచితే
 శుభరూపంబు కృందంబు గోగోబృందములు, బరణంబుచదివించె నంచితే శుభ
 అవ్వరనలకృదము చానీలునకృదము, బరణంబు చదివించె నంచితే శుభనకు
 తనయింటగల ట్టిఘనరత్న వస్తువుల, బరణంబుచదివించె నంచితే శుభనకు
 హరిబ్రహ్మదులకు నమరాదీనురులకు, చదివించెట్లు ములుకంక లేకుండ
 అపుడు పేరంటాండు నాదంపతులపై ని, వైభోగములు బాడి రాక్కరీరున
 శ్రీ యిందిరాదేవి శ్రీ విష్ణునరిపాలి, యలరీతానురతంపయి యుండవలెను
 శ్రీ గంగకు యాశ్వరునకు వైభోగ మేకభ్యామే, వైభోగ మేకభ్యామే.

దేవతాంతానలు వధూనరులకు పంట పాడుట,

విశితానియొకరితి వెలయుచందంబున, యాదంపతులేపుడింపొందవలెను
 తీరుమీరగపూలుచేరుత్తెట్లుగ, కలికిమాగంగ కాపురమువెలయు
 కాంతమాశ్రీగంగగర్భంబుల్లుగ, కొడుకులకోడలులు కొవసాగవలెను
 ధరణిలోతగినచట్టింబులందుకొని, కలకాలభాగ్యంబుగలుగవలెను
 కడుపాలగానుల గాంచిమాశ్రీగంగ, వరపార్వతీతి వల్లవలెను
 నంతలుకొందరు నివ్వారులేట్టి. పాడినివ్వారి పంటవ్యేళ
 కరుణాఅవాస కంఠరసీకు నివ్వారి, నిత్యమంగళరూపసీకునివ్వారి
 శ్రీతపాలశ్రీపదా శివసీకునివ్వారి, నిగమగోచరవంద్య సీకునివ్వారి
 తనిభక్తలోకేశ్వర సీకునివ్వారి, నిటలాక్షవర్షేళ సీకునివ్వారి
 దురితాంధకారనలహార సీకునివ్వారి, నిటలాక్షవర్షేళ సీకునివ్వారి
 మంగళముకలకోటిమార్తాండ లేబుజునకు, మంగళమునద్వరీమానివంద్య
 మంగళమువృషరాట్టరంగన చారునకు, మంగళము ఖగరాట్టరంగనిస్తు
 పురుషులవంద్యవకుభూతగణనాధునకు, కనురగ కేయూననకు నుత్తర
 రుదానికాలునకు ఘనపుణ్యచరితునకు! శరధిగంభీరునకు శర్వాణివతి
 పార్వతీనాధునకులవ్యవ్రతాపునకు, సింధుననేకునకు నివ్వారి లినిగో
 గీర్వాణునికుతునకుకీర్తినిస్తారునకు, వర్షజనుముల్రోచు జగధీశునకును
 త్రిపురనంహరునకు దేవాదిదేవునకు, కపటనాటక సూత్రకారుణ్యనకును
 తమనకలకోటిలేతోపరమానందునకు, నృపనుజగముల్రోచు గుణగణ్య
 నిగతభవసానునకు నేదాంత వేద్యునకు, గణరాజధన్యునకు నందితేకునకు
 నిగమనంచారునకునిత్యకళ్యాణునకు, నగభద్రవంద్యునకు నాగరంజనునకు

గంగావివాహంబుకనులచూరామనుచునత్యలోకమువారు చనుడెంచినపుడు, శ్రీదేవిభూదేవి కలగునీశాదేవి, కూడివచ్చిరియెల్ల, వేడుకలుమీరభారతీదేవియును పరగురకదేవి, కూడివచ్చిరియెల్ల వేడుకలుమీర అమరనాథునిభార్యయైనట్టిశచీదేవియుమరకాండలగూడి యురుడెంచనపుడు, శివునిపరిణామమహోత్సవముజూడ, చప్పన్నదేశాది జనులువచ్చిరిగ వారినందరిజూచిపై భవముదీపించి, బసవేంద్రుపై నెక్కి పార్వతీశ్వరుడు నరిజోడుమీరంగగరుడవాహనమెక్కి, కమలనాథుడనడ దెకరకంచుతో నెయలివాహనముతో నలకుమారస్వామివనయెలుక లేజతో గణనాయకు చిలుకవాహనముతో చెన్నారమువృధుడునైనరావతంబుతో నచరబాయ్ అతివేడ్కలుప్పకిల్లాంబి కేసునితోడ, దూడినడచిరియెల్ల వేడుకలుమీర జనువిజయ భవమునుచునకలమునిబృందములుహరునిమందరనడచిర

శివుడు గంగను వివాహమాడుట తల్లివచ్చుట [రివినోదమున నాట్యము సేయుచునడచెత్పంగీశ్వరుడు, కస్తూరికాన్తుగానానందుడుగచు ధంకాపగారలు ధమధమధ్వనివెలసె, తిమ్మాటధ్వనులనే ధరణిభదిల్లె ఘమ్మనాఘమ్మనావరకాహళిమోసెభరితృదంగములు బూరటిల్లెగా వందిమాగధులుకై వారములు సేసిరి పంచమహావాద్యములుమించి మోసెనుగా, జయమంగళంబునిజుతలెల్లవేంచేయువార కాంకలు మేజవాణిలు పండువెన్నెలవట్టంగలుగాగాయంగ, తరిలివచ్చునుశూలధరుడువేడుకను శృంగారకన్నీడులుమంగళంబులుపాడతరలివచ్చునుశూల ధరుడువేడుల మేలయినదిటిలుకోటిలక్షలువెలుగ పండితునిపై నెక్కి నడచెశంభుండు వట్టవగలుగ ముత్తాదులురంజిల్లంగ, నందీకేసుపై నెక్కి నడచె శంభుండు ఆరంభయూర్యశియెస్సరత్రిల్లెవాట్యములు సేయంగ నడిచె శంభుండు చోదలంటగానుగ సెనత్యలోకము భూళియొగ సెకారాజవ్వ లేమిజెప్పదును జగములన్నిటికల్ల చింద్రాతపమయిన, లక్షకోటులగానె లంకాపురీయ అనగాగొట్టంబు లడ్డురంబులుగాలె, చిచ్చుబడ్డగాలె శకలక్షకోట్లు కోమ్మబాణసంచు కోట్లులక్షలుగాలె, చక్రబాణసంచు శకలక్షగాలె అధికతరహాలబాణసంచులుగాలె, మిన్నకంటపాడపు మిక్కిటముగను ఇట్లునంభిమముతో వెల్లవేడుకలతో, నలూరిపురవీధి కేలెంచిశివుడు ఎదురుమేళను లతో యేకనంభిమముతో శివునికదురగవచ్చి శంఖుదేవ

య్యవరగజుక్కకుండలగురడట్టుకొని, వేటలాడిరిచెప్ప జోడులేకండ
 వారువీరునుకొంత వాదమాడినరీతి, నతిసంభ్రవముచేసి రచ్చోటనిలచి
 పట్టణస్త్రీలెల్ల పార్వతీనాథుఁడు, నివ్వారులేవట్టి నిలదియుండిరిగా
 జాలారస్త్రీలెల్ల శంకరునికనురుగ, నివ్వారులేవట్టి నిలదియుండిరిగా
 నివ్వారికాంతలకునీలకంఠుండిచ్చ, రేలుకుతలకువరహోలుతప్పకుండగను
 ఆరీతిగంధ)మలమధికముగ జేయుచును, తల్లివచ్చిరిచెప్పతరముగాకుండా
 జంగారువశ్యముల బాగయినవస్తువు, లంతదెచ్చిరిదేవకాంతలందరును
 తీరయైవెండివెరిలోను నిలిచి, తగుఁగూనము తొలినినిమియించును
 చిరునవ్వుమోముతోశ్రీ) హాదేవుండరండలువృషభతురంగంబుగిమె
 తగువాహనంబులందరుడ్డినిలిచి, హరిహరాదులు బ్రహ్మమరినాడుకు
 వసిడిపావలమీద పార్వతీనాథుఁడు, నిలచిలేవట్టుకొని జలబాఠీతోడ
 తోడుమీనగతమ్మి చూలింతుతోనకువ, నెల్లరుగువయిజేరిపీటవైనుండ
 నవరత్నఖచితమైపట్టి బంగారువెండి, పీటము గూర్చుండ పీటగాహరుడు
 నరిగాను గూర్చుండజలజనేకు)ను బ్రహ్మతక్కినవారలాదరినిగూర్చుడి
 వారకాంతలు మేజవాణియచేసి, బొమ్మలాడినరీతిపాలువుమిరుచును
 ఆటపాటలునినోదంబులాలించుచును ముగ్గురు సేయులాక్కవక్కగూరు
 చుండి), దేవకాంతలువచ్చిదేవాదిదేవునకంబునినొల్లం నగలుబెట్టిరి
 గావసిడికుండలతోడవన్నరుగొనితెచ్చిబలకమార్చిరి కొందరతివేయింపు
 సుభ)వక్త్రులులతోనూగ్యగులనరులెల్లడియొత్తికొద్దకధవళలోచనలు
 కర్పూరగంధంబు వేయమైనదనలది, తిలకంబుబెట్టిరి దేవదేవునకు
 శృంగారకరమైనవంగాధ వానికి, జలజలోచనయొకతె నలుగుబెట్టెనుగా
 కనకఘంటంబుకొకలికియుదకందెచ్చజలజలోచనయొకతెజలకమార్చె
 వసిడివన్నెమెగుంగువట్టుపీ కాంబరముకాం కామణియొకతెపట్టబెట్టెనుగ
 నవరత్నభూషణము యేలంకరించికలికియొకతెచదుట తిలకముంచెనుగ
 కురులునున్నగదున్వొకమహావృగాముడిదిచెలియొక్కతె విరుల్పిగజ
 ఇట్లుశృంగరించియింతియంతిపీటతోడుకొనిపోయిగారి దేవిపూజలోనిడిరి
 పూజలోగూర్చున్నపువుజోణినవ్వుడు, రాక్షసుంధతిదేవి కొప్పగించిరిగా
 ఒప్పగించినకాలనపుడత్తుకొనివెండిపీటబ్ర)వడిగాముది)ప్ప ముమ్మారు
 ప్ప)జుతోశంకరునివామభాగంబున, కాలతోగూర్చుండేవరమమునివత్తి

కాయజులికిని కాంతను న్దులగుమ్మలతో యజాక్షినిగన్న దొడ్డుల్లాలు
అనియట్లు దేవతలునలుగుపాటలు బాడనానందభరితులై నయముమీరును
పెండ్లివారందరికీ పెండ్లిభోజనములు, గావించుటకుదలచి దేవేంద్రదపుడు
దివ్యముగతన కానుధేనువు దెప్పించి వెలయభోజనశాలనిధిగూర్చును నెను

దేవేంద్రుండు తన కానుధేనువుతోటి భోజనపదార్థముల

నమకూర్చునుచి చెప్పెట.

ఇదియెంతవనియనుచు నెల్లవేడుకతోడ, వెలయపండిళ్ళలో నిలిచెల్లావు
వారివారబ్రాహ్మలు నమరాదిదేవతలు, బంతుల జాగి పండిళ్ళలోను
గరుడగంధర్వకిన్నరసిద్ధసాధ్యులు, బంతుల సాగి పండిళ్ళలోను
ప్రకటముగ లక్షతోటబసవేలయ్యలు, బంతుల సాగిరా పండిళ్ళలోను
ముల్లోకక్షత్రియులయెల్లవారందరును, బంతుల సాగిరా పండిళ్ళలోను
అన్ని బంతులనడుచు నాచే నపులగిడ్డి, ఎలిది నంకోషమునబలికె నీరీతి
నందిల్లునిండుగ బంతులే సాగిరిరి వినుడి నేనొక మాట విన్నవించెనను
ఈవేల్పు మొదవుమా కేమివిచ్చుచున్న చురకనముననన్ను బాడకుడిమీ
ఘనపదార్థము లేమికావలెనోకోరుడి కోరికల మీకుననుచారనివేళ (రు
తెల్లావునడువంగ వెంట నేసిద్ధించె | ఘనఫలంబుల నెల్ల కామి పార్థములు
బూరెలును శర్కర పోతట్టుగారె | అసెలు బొప్పిలు అన్నదాల్ మొదలు
పరమాన్నమును మంచిపానకాల్ పెరుగును | జాన్న పోతులు, పాజాన్న
చస్త్ర) కాంతలుఖడ్గచక్రైరల్ మీగడ | వన్నెరసగోళముల్ వెన్న అప్పులు
చాయవప్పులు మంచిచవులాన్నము లేలు కామగూరలు చారుగాములు
దప్పలమ్మలు కావితనరుహకంబులు నూకగాములరుచు సమితవచ్చుళ్ళు
పెరుగుపాలెయ్యినరగుననతలంబు | దేవేశర్కరజాన్న తియ్యటివండ్లు
కమలాఫలంబులు ఖడ్గూరఫలములు | మాధుర్యమైన మాదీఫలములు
చాలమధురంబైన జంబూఫలంబులు వాసిగాగల పరంపరమాసిఫలములు
వననజంబుద్రాక్షబదరి కాఫలములు | నవరంకంబులైన నమిరియుం వెను
కోరినపదార్థములు కోరిక లేకుండంగ | గలిగెదనములకెల్ల కావలసినట్లు
జిహ్వాచాపలంబులెందగానందరునాకగింపులు కేసిరా పదార్థములు
శ్రీదేవి భూదేవి చలగుసీతాదేవి | తిగుగా భూతదేవి శైచీదేవి
దేవతా కాంతలు దేవరులందఱును | మంత్రాపూరంబుతో నారంభిరిగా

కమనీయజలములను కరములుగడిగిరి విమలకర్పూరవీద్యములు జేసిరిగా
 అనాల్లునినములత్యానందమార్గమున నర్వదేవతలుండి జాలారునింట
 వేళతప్పకండ వింతభోజనముల నరననల్లావముల జేలగుచుండిరిగా
 దొంగచెలిమిచే దొరతనమైశంభుండు గంగనామణినినరసాంతరంగమున
 చెలగివదననాడు శేషహోమము చేసి శాస్త్రీవ)కారమునజనుదెంచిరంత
 కొమ్మలందరు పెండ్లికొట్టములుదంచుటకు వేర్వేరవరనతుల విశవదొడగి
 దేవతాంగనలు కొట్టములు దంచుట

పచ్చకస్తురావె భావజనివతిరావె పదురయినవన్నీటకుప్పరీపు రావె
 కలికిచిలుకలకొలికి కామజనిపూ కలికి- కలియముద్దులగుమ్మ చేడరావ
 కరియాననీపురావెనకాంగినీపురావె నన్నుమీరినపొన్నగున్ననీపురావె
 చిగురుబోణిపురావెనుకపొన్ననీపురావె - వరసుధుకపుపండ్ల వననీపు
 కావేరినీపురావెస్తూరినీపురావె - పొలువయున బంగారుబొమ్మనీపురావె
 సువ్యసువ్యసుచ్యులసుచ్యున్న - యనుచువంచేకొట్టమధి)కన్నియలు
 గరుడవాహనములుక గొంతులకారములును నెకైవ బప్పున్నగత్తవ
 మహారాజభోగములుచు మలివరిధాన్యములులైహోడ్డామర్చి పాళికిన్నర్లు
 సువ్యసువ్యసుచ్యులసుచ్యున్న - చెలువైతరువట్లు చిట్టిమత్తములు
 కలువరేళల ముగిచికన్యలు యెలమిమీరిన మట్టి యుత్తరన్నములు
 వ)యాగధాన్యములునలగులు కాణముశీ)రామభోగములుచిట్టికన్నియ
 ములుకలగూర్చెలులెల్లకంఠభవ వెలయనలగుటంకాలు ఘల్లునునిదం
 చిరపుమకొట్టములుచాలించి)కొమ్మలందగుగూడి అలరునవంకంబులాడిరి
 వ్యేళ నెలువైనజంగాచుచిమ్మవగో)విశోచిమ్ములాడు చునవంకంబులాడిగా
 గా కంకుమగుండబ్బగుడకర్పూరంబు మిల్లముగజేపట్టి చల్లులాడిగా
 వన్నీరుజవ్వానివచ్చకస్తూరియును - నల్లావములుమీరి చల్లులాడిగా
 నులైలుక యెల్లలంగిగొజ్జంగి మిల్లములు - ములైలనుచేపట్టి చల్లులాడిగా
 అట్లువనంకంబులాడిరియావేళ - విడిదిగరుదెదిరయ్యెడ పెండ్లిచారు
 తచువిడ్డవప్పగింతలుబెట్టుటవలచి-జాలా)వ)మ్మ కంకుదేవరను
 కన్నీరుబెట్టుచునుకడుకాలిజెందుచును- బాలనెనుగవచ్చి బల్కిరిగతిగ
 శ్రీమహాదేవి రాజవాక్యవస్తుత లోకనామకవర్కలోకరక్షకుడా
 ఏలూరివట్టమున జాలారులందరును పావనంబైరి నీపాదవర్కమున

కామినీరత్నంబుగయి కొమ్మునీసామ్మునుచుడగ్గరవచ్చి యా వధూనదులు
 శ్రీకృష్ణ చెయివట్టిచెన్నారుచున్నపుడు, లికిరచ్చున వరమభక్తితో నింది
 మాతండి)వరమేకమమ్మరక్షింపుమా! లువసయితి మా! నిక భాగ్యమున
 తొల్లిటిహానిజస్తామిమల వందెను, నిదారభాగ్యములు నేనువహించె
 కోటిసోములునోచికోటితపములుచేసి, యరుదుగంటిమి కొమ్మునీకడను
 అర్పించిగిమి మీకునమరసీసామ్ముగా, జేవట్టి రక్షించు శివమహదేవ
 పసిబాలయ్యాగోలతనువేమెరుగను, దివదినంబున నీత్ర దిద్దుకోవలెను
 యిన్నిదివములదాక కన్నవారముమేము, వెలదికిటమీదనీవెవచున్నంబు
 అత్తవారింటభాగ్యంబెంతగలిగిన, మొదట పుట్టింటాక వదలదందులకు
 నురువునైనను మారుమాటాడనేరని, కాంతనీవేరగు కరుణజూడెదత్ర
 బాలికనురక్షించుమాలించిచొప్పుము, చాలజెప్పగనేల బాలనీసామ్ము
 పరమార్థ నిజముగా పగవారికైవసు నామతనంతానంబుకూడ దెవ్వరికి
 చాలచెప్పలనేల పభి మగొరమ్మతో, సాటి గజామయీ సాంబశివనీపు
 చేడనుబిడ్డయిరి చెప్పవస్త్రమిగాన యిరభారంబు నీనే వృహదేవ
 తవ్వవచ్చిన నీక తార్కివడిరక్షించు, కోవగించకు చిన్నగోలయ్యాబాల
 ప్రాణనాథుడు భార్యవత్త మైయుంటేనుమిమ్మునిరగినగాని మీవపడజోడు
 దాతదైవముతల్లి రిండి)వయిననునె వరువస మివకునీ వె గురుడైననీ
 అనిపావపవ్వు ములతనకన్నీ గురుజెప్పివర మీను గావములపడి ముక్కులిడి
 రింత్ర మామలజాదింబి గాధుండు, వలికె వారలతోడపరమహర్షము
 నభంకమీరయ జెప్పనేల నేనెరుగవా, నభి మహాస్వామి సంక తుములేను
 జీవధనిమివ్వకు దెడజామకొంచును, బ్రతుకొక లేవట్టి ప్రజలెందుగలరు
 కులవధూ మిమలతోకలహీంవకూడదని, శాస్త్రవర్తకులను బనివిరినినేను
 ఎరిగియుండినకతికియరు పేలవచ్చును బడజును 'చుకేళిపును పుకమికోవ
 లను, సభి మశ్రీగంగనుబడకోవజెబుకొని, గలి వారకుడ నేలుకొంటాను
 కొదు నేమి లేమమీగోలకిటమీదను, పొండిమీనుదిరంబులకు వేడుకను
 అంకెలగుడువంకనవ్వదావంనకులు, తనబిడ్డగనియియిని మోడముక
 మాగర్భరత్నమామమ్మగన్నాతల్లి, నీవెరుగండిలేను నిఖల మారత్రగా
 నీబుద్ధినిమిచ్చి నీధర్మామోక్ష, పార్వతీసాధుండు పలిమేళ్యుడు
 భాగ్యకాలినిత్ర వలుమాటలింకే, వరమహదేవుభార్యపుగ మూతల్లి

అయినచేప్పదమునీవాలింపుమోయెత్త, తల్లిదండ్రీమాట తప్పరాదమ్మ
 ఆత్మవారిఁటిప్రక్కగువారలెల్లను, కైవభావంబుగా దలపుమోయెత్త
 పోషాధునకోవనదిట్టివగాని, మదివరమర లేకనుమనలుమోయెత్త
 తల్లివరదలకన్నదమ్ములకుంటేను, నాడుగానికీ ప్రాణభివుదేసుమ్మి
 యెల్లచుట్టలురినకెందున్ననుగాని, పతిసాటిరారెవరు వద్యగంధువకు
 కోటిభాగభాగ్యములున్న కోటిసంపదలున్న ప్రాణనాధునివఁటిభాగ్యంబు
 కోటివలముటుచేసికోషరొందినగాని. పతిభక్తితోసాటి భామలకు లేదు
 ఆత్మవారివలెననహంకారపడునేకమారుమాటాడకుమోయెత్తగాన
 ఆత్మవారలుట్టివటువఁటిమాటలు నీకుదీవనలుగా భానించవయ్యా
 వదులతోనగబోకువనులెన్నిగలిగిన పొదుగిండ్లవలుకూరుబోకుచుమ్మ
 కన్నవారలయిల్లుకలలోనిభోగంబు, కడుముగాపెరియించునియ్యవోయెమ్మ
 అలరుపుట్టిటికి నత్తవారిఁటికి, ఎన్నిమీరుచు మెలగుమోయెత్తకాన
 ఆడుబిడ్డలప్రణరదిమహా పెద్దది, వసువుసంకుచుబెట్టి పాలించవయ్య
 దీనపావలయెక ప్రియముగామెలగము, కడువిశాలభక్తిగలిగిమాతల్లి
 కలవయినవల్లభునిసెలవుమీరగబోజు, భక్తిగామెలగుమీసరికి మాతల్లి
 పతిభక్తిసాఖ్యంబుపతిభక్తిభాగ్యంబు, పతిభక్తిపుణ్యంబువారికి మాతల్లి
 పతిభక్తితోసాటివలముభునితోలేదు పతివ్రతాధర్మమునబగు మాతల్లి
 పతిభక్తికలిగి నమ్మరినిత్రుంటేను, యేరాండ్లుయొదనుంటేను నాతల్లి
 పెద్దదిగారమ్మ చిన్నదానవునీవు, యెరిగివర్తించుమీయిరి మాతల్లి
 నవతిపోరన్న దెన్నటికిలేవండగ, మదివరమర లేక మనలుమోయెత్త
 ఆలలచుట్టలకు నెమ్మంబుగామెలుగు, వాడినలుమీరగ వనితమాతల్లి
 నీకు తెలియనిదిలోకమందునలేదు, ఆడవలసినమాటలాడితిమిమేము
 బాలారికులమెల్లచాలపావనమయ్యె, నీవుపుట్టుటవల్ల నెలకమాతల్లి
 భవులైననుదై తనదైనమయినను, నవధనంబైనదెన్నగ శివుసుమ్మ
 నీవుదింతిలసేలరిమిపమైననుగాని, ననుదాసియందుమా నెలక మాతల్లి
 ఒకరోజుకోకరోజువచ్చెనునిజబాడ, చేరువయిననిపించుకోకంక పురము
 నీభాగ్యగరిమవర్ణింప నెవ్వరితరము, రజతాద్రివట్టంబు రాణివయిత్ర
 అనిబాలలాలించియెరివనుక్కునకేప్పి, యెక్కువముద్దాడిరెల్లనేడుకను
 తనయెరివ కడుపారగని చల్లగానీవు, వర్ణిలునునుచు దీవనలిచ్చి రవుడు

అతివ సత్కులవచ్చి యెల్లములో బెట్టి మోదమునయానధూమధుల వేడుక
అరణముచుచడివించినదిగాక మిక్కిలి, సారెబంపించిరాచెలియక వేళ్ళ (ను
శివమహాకేవుని సెలవు గొనివారు, ఏలూరిపట్టణముకేరెంచి కవులు
శ్రీయంతివటడును శ్రీభారతివరుడును, తమనివాసంబులకు తిరిగిపోయిరిగా
నరమవర్గంబులు వరమయోగిందును, తమనివాసంబులకు తిరిగిపోయిరిగా

శివుడు గంగానహిక్షై కైలాసగిరిజేరుట.

అవుడు శంకరుడు మాయావినోదుండగుచు, గవురీయహాదేవిగానకుండగను
అరణమిచ్చినయట్టి యధిక భాగ్యంబులు సారెబంపినయట్టి వకల భాగ్యము
అందలములో నన్నయతివశ్రీగంగరాజె, గంగయితమ్మనుచువిలిచి
బటాబాటమునందునకి మనీవుండునుని, సెలవిచ్చి గంగనుజడ చాల్చెగా
మాయావినోదుని మూరసంహరుడు, రభవమునజనుడెంచెరబర కైలము
మాన్యుగానారదుడు ముదముతో బను దెంచిగారియహాదేవిగనిలెప్ప దొడగ
నారదుండు శివునివీవాహవృత్తాంతమును పార్వతి కెరింగించుడు.

శాంకరీ శాంభవీజగము కెల్లనుతల్లి, వింటివాహావృత్తాంతముకటి
నీలకంటుడుజేడుబాలారికవ్యను, వరిణఁబయినారు వలుమాటలేల
ముదిజ్ఞానమునదనకుముచ్చటలు పెదసెను, కామాకున్దయ్యెకాలకన్దరు
ఎరిగిఎరుగనివాని చరహానివ్వడు, వచ్చోపదిగోగుడు కామదేవుండు
కన్నచందంబునక్కలు చెప్పిరిని, నటుమానుగలవాడు మాంశశంభును
ఇంతగతివచ్చెనాయాశ్వరామనిచాల, కల్లడంబునుబొందెతాను గాతము
దేవిడికలుపులు తియ్యవద్దనిజెప్పి, తాళములుబంధించె తరుణి శ్రీగారి
తలుపులుముద్రను తాళంబులను వేసికూర్పుండెనచ్చటకొన్న గారమ్ము
అంతిలో శంభుండు తాను వేగమేవచ్చిరలుపుతియ్యవెయనుచు తాబల్చె
గను, శివునిమాటాలించి శ్రీగారి దేవమ్మయధికవిభ్రాంతులగుచు నిట్టనియె

పార్వతి పరమేశ్వర సంవాదము

అరగడియననుచాయనట్టియహానీయుడత్రు, త్రిపురసంహర్తృతేవాది దేవ
నన్నయిచ్చటవిడిచినాపాణిరాధనీ, నెన్నడుచవత్త నీవెందుబోయితిని
గట్టిగానీవేని వృత్తాంతమెట్టిది, వింతగానందను విధముబాడగను
మాయావినోదుడత్ర మాయానీకేటికి, నిజయనునసంగతి నీకుచాచనేది

పాములవాడలు పాములేయెరుగును. నీళ్ళలోవాడలు నీళ్ళలేయెరుక
 నీమాయలన్నియునీవెరుంగుడుకాని, కననవిశ్వంబు కలియుగంలోన
 యేలూరిపట్టమన కేతెరిచివాలా, కన్నియను పెద్దాడుట కల్లనిజమా
 అనిగత్తరిమలకంగ గంచికానాధుండు, యెట్లుదెలిసెనుదీనికీచందమనుచు
 తేమిసాధవనిక కేమిబొంకదునన్న ఆకాంక్ష భాంతుడై అతివ కిట్లనియె
 యెంతమాటాడితిని యెలనాగశ్రీగారి, యేపావకగ్గంబు నెరుగనే నేడు
 ముదికాలముననాక మోహంబుగలుగునా అట్టిదబ్బర గాడవనితరో తగున
 వలనాక పెండ్లి జాలారకన్నయ, నామదిమిసాచిన నన్నెట్లునలచు
 అన్యాయమగుమాటలవదగుటెగోరి, యెవరు జెప్పినీకయాలాటి బుద్ధి
 యెవరు చెప్పి తేమియీశ్వ గజాలారిగంగని నెచ్చుటలుగల్గియూ నిజము
 అయినవనిని కనుమానమేటికి, మగుగుబెట్టకనీవు మోగించుస్వామి
 మాయలేటికి కుమబ్బు లేటికినీక, యెల్లతెగింతయును నెరిగించు స్వామి
 నాతినిన్ని నేను కమ్మించగాలేన, భావజేసెనవచ్చు భామశ్రీగారి
 కాననీయుటయెంతవనినీకళంబుడా ఆధిమామలవారెవరయ్యెనర్వేక
 నాకావర్పంబునకగమందువట్టెదను నామాటయికననునవచ్చునేగారి
 కాలవర్పంబు నీకరణకంకణంబయ్యె, వదియెంతవ నీకుమదననంహరుడ
 విషముపానమునీకు వేయనింటేటికి, నెచ్చుదిసామాట నచ్చునేగారి
 కాలమాటమునీత్రకబభించియున్నావునివయెంతవనినీకు విరూపాక్షుండ
 జట్టుమునవివ్వల కలచేతబట్టెదను, నామాటనికనైన నచ్చునేకత్తురి
 జేటమారగవగ్ని దేవుండు నీకన్ను, నివ్వలెంతటివని నీకు పురహరుడ
 వదినిలుపునీటిలోపలబాద్దనిలచెదను, నామాటయికనైన నచ్చునేగారి
 దిండియండినగంగ నీజడంబెట్టితిని, వదినిలుపులోపెంత వనినీకశివుచు
 జట్టుమునకవగిరి వరచేకబట్టెదను, నామాట యికనయిన నచ్చునేగారి
 కనగిరిచేత ధనువగుచువర్ధిలై, వరగనీకదియెంత వని విరూపాక్ష
 పెద్దపులికళంబు లిగబట్టినిలచెద నామాటనికనైన నచ్చునే గారి
 పులికంపిశ్చూలు వలువగాగట్టితిని, నీకెంతవనియది నీల కంఠరుడ
 కావలన్నియునీకు పాటిగాకుండిన, నెట్లునిమ్మింతునే యివనిన్న గవరి
 నీలకానలేనీవు దెలియజెప్పితివయన, నిన్నెట్లునమ్ముదును నీలకంఠరుడ
 తేమిసాధవనినా ముంతిసీత్రవచ్చుత్ర, మేచుందుననిన్ను యేమిసేయిమును

కావనచ్చినవనికి గట్టెక్కనేల । చెప్పవయ్య నిజము శివమహాదేవా
నిజమబద్ధంబు నీవునమ్మకంచును । నిజమెట్లుజేసెదను నెలతరోగారి
అచ్చబాజులు నీకునర్పించెనవ్వ తెయిక నెట్లుబొంకేవు యాశ్వరా చెవుమా
అకాశమార్గమునతడుగొనిపోవఁగ । చెలునైనబాజులు చెయిబారిపోయి
అవనిసైబడిపోవహరునికన్పితమనెను । అవినాశిరంబునకదమరియుండెను
నిరవకడబొంకితివిసాంబళివుడానీవు । మరినిన్ను ఇకనొక్కమాటవడిగదను
వరమాత్మనీమేనవసువుకుండుచుమును । పరిశుభగంధమెబ్బంగివంతును
యాశ్వరా యామాటలిక నైవకల్లలా । డేరీబొంకేవు యాశ్వరా చెవుమ
వసువులతంఠలు పరిమళద్రవ్యములు । విఘ్నేశ్వరునికిచ్చువిప్రరులెల్ల
పుక్తుడౌటను మేలుబా రాడినాడిడు । అండెనామేనుపైవగరగంధమును
నిజమైననంగతికి రుజువేలవరమేక । మరియు నేనొక్కమాటవడిగదను
గరిభమండుననిను కన్పూరితలు । గలిగియుండుట కేమిరణముస్వామి
కాకమాటమునేను కడిగి నేసివంటిని । గరిభమునీలపురేకు గలిగెనేగవు
కాచ నుశంకర ఒగడేకలావణ్య । మరియు నేనొక్కమాట వడిగదను
కర్పూరవీడెంబు కలుగుటకు విధమేయియి నెట్లుబొంకేవు ఈశ్వరా చెప్పు
కాంబూనిమదియొక్క తన్వలోననికాదు । చెలునైనవీడెంబుకిస్తినే గవురీ
భవనరమక నీవుబొంకెననినయేమి । మరియు నేనునొక్కమాటవడిగ
మోవినిొక్కగంటుముడమీరనున్నవి । ఈమాటదల్పక వామదేవుడ
చిలుక కాటెగానిచెలియముక్కరగంటు । గావుపరింపవే కాంతరోనీవు
పురఁగకాబాసుబొంకితివిపరివడగ మెచవచ్చుననీడు మేలుమాటలకును
బడలెట్లమిక్కిలికడ సె నెవ్విధమున । నరవడగబొంకుమీహంబమహాదేవ
నభిముదేహము మాకు నద్భుత్తులందురు । ఏతలమువన్నీరుచేత జల్లుదురు
వన్నీరుతడిగాని భామరో నేనేమి । బలమాడటలేదు నత్యమీమాట
తొకర్కమరుగవు ఈశ్వరేశానీవు । గోలవునన్మార్గ కాలివేనిబము
నిజమైననీమేను నీచువాసనవేసె । నీచువాసనగల్గె చెప్పనేస్వామి
యామాటలిక పుడేలాగుబొంకేవు । బొంకుమీపురహర పొండుగాను
మత్స్యావతారమునుమాధపుండగునే । సహజముగ నేనటకు బనివాను
అతనితోకలిసినేనధితోతిరిగితిని । పరునవాసమీక నమరెనే గవురి
నిన్నుమీరికవలసేనేయగాను । నామాటనిజముగా తమ్మివేగవురి

సైవజాలకజనలు చాడీలుచెప్పడరు! నమ్మధర్మముగాదుఁబినాక్షిగారి
యిడుమలుబెట్టజనులెందరైనగలరు | పరులసఖ్యరజాదనొండజాలరుగా
కొండెములునమ్మకే గుణకాలివేసివు | చాడీలవల్లనుసఖ్యములుచెడును
నిజమునర్వేళ్ళరాసీమాటనక్యంబు! ఆడితప్పనివాడసమ్ము నర్వేళ్ళ
అనురాసురలుగూడియభిభీతరచినవాడు! అభిజోబుట్టెనునమృతకుంభంబు
అమృతకుంభంబెల్ల నమరులకిచ్చుట | స్త్రీరూపముయ్యెను శ్రీమహానిష్ఠ
ముదమున నస్త్రీజగన్మోహనాకారంబు | నీకనుఁజూచితివి నీలకంఠుండ
భరమైనమోహంబు వట్టింపగాలే! వెంటవడిపొగితివి విశ్వేశసేవు
నీగుణములెరుగనా నిన్నునేనెరుగనా | కానుదానేనుగతులెనుంగుడును
నీలకంఠసేవు యెవ్వఁబొందకుంటును | కాలభైరవునెట్లు గంటివోచెవును
కరకంఠసేవుయేకర్మమెరుంగకపోతేకానికేయు నెట్లుగంటివో చెవుమా
కోరియొక్కధాను యేరితిబుట్టెను | అంజనీసుతుడెట్లు లవతరించెనుగా
గోచరంబయ్యెనునీగుణములెల్లననేడు! కావవచ్చెనునేడు నెల్లనంగతులు
బాసలేటికి వట్టివరిబాసలేటికి | కావవచ్చినవనికీ కల్లలాడుటకు
అఖిలలోకపరివైయింది నీనెటు | మధ్యబాసలువలుక మేలుగాడయ్యె
అనియిటుచాలఖండన మాటలాడిన | గారితోనిట్లుయె కాలకంఠదుడు
యిల్లాలొప్పినవెంతవాడైనను! నిలువ శక్యముగాదు నిజముగా గారి
అక్షేపణమూలమవునె యామాటలు! నీకుధర్మముగాదు నిత్యః శ్రావ్య
దండంబుదండంబు తప్పనాయెడవచ్చ! దయజూడుతరళాక్షి నన్ను
నీసెలవుతప్పకందిందియొంకిరి నేను! కలుపురాకిటనిలిచి తప్పకుండగను
పదివేలనేరములుభామరోనావల్ల | పదివేలదండములు భామరోనీకు
అనుచుచేతులుమోడ్చిఅంచి గానాడులు! నిలువబడగాజూచిసెలకీకీగారి
విభ్రాంతురాలగుచు వెలదివేగనులేచి! పలిమాటలకుమారులుకంగలేక
తత్తరకటుకతలువుదీసుకవచ్చి! సాష్టాంగదండంబునమకొల్పి యెవుడు
పరినిసందిటబట్టిపదఅనుచుదోవ్కొనుచునంతఃపురములోనికరిగివేగము
సంతఃపురములోకరిగివారిద్దరు | హంసకూలికతల్పమందు గూర్చుండి
అవరాధిసరాధిసనుడుగత్తరిచేసి | పరిని నేనించుచు భక్తిహారగను
దుద్రాక్షకన్నియలరూఢిగాభ్రాంధింబ! భద్రాక్షకన్యకలుపాదములువట్టి
సుందరీ! నుల్లసురటీలునిసరంగి | జలజాక్షులందరుచామరములోవేణు

వలదులుకొండరువీడమునుచుట్టియ్య, నరివలొకకొండరద్దములుచూప
విరులపానుపునందువిశ్వవాధుడుగారి, నరవనల్లావములచెలగుచుండిరిగా
ఇప్పునిదులబరిగియిప్పువవాక్యముః హంససూలికళయ్య నమరియుండిరిగా
అత్తలోవలనేమియరమరలులేకుండ, భోగరాగంబులనుపాలుపాలుచుం
రారీతినుఖమున నావధూవరులుండి, వారివేడుకలెన్న వశముగాదయ్య
అంతరంగమునందుసరమరలులేకుండ, ఆనందులెయుండి నావధూవరులు
ఒకనాటిసమయము ననుల్లానములుమిరి పార్వతీదేవియువర మేళ్ళగుండు
మందిబలువేడుకలుమిరిసాగటాపాళిలాడగాదొడగేటి యవనరంబుకను
కారయనిదొర్లించి గౌరవందెయ్యవేయ, దొర్లపాచికవచ్చిగుగదచ్చివడి
తానొక్కనందెలుతలబడివేసితె, కేపాచికవచ్చి కిందవడియెనుగా
హరుడువేసిననందె మత్తయ్యురంబుగా, వలికినట్లువచ్చి పాచికలునిలిచె
హరునినందెయ్యుమిదయ్యెగారిదేవి, ఓకిపోవుటబాది వనితశ్రీగంగ
కరకంపుకోడను గౌరవందెయ్యనోడె, ననితొంగిబాచెను వనితశ్రీగంగ
తొంగిచూచుచునున్న తొయ్యలినిపాడగాంచి. కడలేపోవమునగారి
యిట్లనియె

గవురి గంగాదేవుల సంవాదము

యెవత నశంభునిశిశు మెక్కికూర్చుంటి, గయ్యాళిరానవతి కండ్లుగానకను
కండ్లుగాననునంత గయ్యాళినేగాను, గౌరమ్మయ్యాకాళ గంగనేనేను
గంగజైలేనీవు గగనమందుండకను, మగినిశిశు మెక్కుట తగునటేగంగ
మగనియాజ్ఞకు నేనుమారుజెప్పగ లేక, యుండుమన్నచోటనుంటిగౌరమ్మ
అట్లయిలెమారుమాటాడకున్దగనీవువోవిగుడ్డుమొక మూల వయ్యారిగం
గతిమాలివాయింతికడ కేరియున్నావు, మర్రిరమునాలోటిమాననేగంగ
ముందున్నశ్రీవరాహులకంటెనుమిక్కిలిగివెనుకకొమ్మటాబాడి వివవెగారి
అచ్చికలుబుచ్చికలుమచ్చికలుజేసికొనిమరుగులుకొని నామగనిరిగితివిగం
వచ్చితినియికనునేవద్దన్నమానను, కచ్చుకోనటను నీతిగానుగౌరమ్మ
హీనజాతివిసేకు యింతవనివచ్చినే, గతిమాలివచ్చిన గయ్యాళిగంగ
ఇనుకలోబంగారు యెలమిలోబుట్టగా, యెచ్చోటబుట్టితే నేమిగవురమ్మ
హిమవంతునిపులియెలలోకంబులనుపూజ్యారాఃనునన్నుబోలుదురుగం
పాలనముద్రములోన కాలకుటముబుట్టె, నెచ్చోటబుట్టితేనేనుగవురమ్మ
వలపుచుండులుబెట్టివలపించుకొంటివా, కడవజూటనిశిపునిగయ్యాళిగంగ

వలపుచుండులుదాలగలవుకొండలమందు, నీకువుట్టిబడినిజముగపురమొత్తి
కక్కనములాడిన కావవేనిన్నికను, తిరిగివొట్టింపిన దిక్కవరుగంగా
దిక్కన్నవనిలేదుదిక్కులన్నిటికల్లదిక్కవాదొరమనకు దిక్కుగపురమ్మ
ఎంతచనువయితినే వేమూరునానవతి, హరునిముందరమాలటాడగల్గితివి
జడలనునన్నుంచెపార్వముననిన్నుంచె, చురువెవరదేమిగులనఖముగపుర
చావలమ్మనీవు బాలారిదానవు, నిన్నెట్లువలచినే నీలకంఠుడు
కులమొదిలేలేమగుణమొదిలేచ్చును, బాతులెన్నగబోకు నవరిగపురమ్మ
వలపుచుండులనూరిన న్నెటక్కులమారి, ఘురురాలవేనీవుగయ్యుళింగ
ఘురురాలనైతేమి గయ్యుళిన్నతేమి, నీచెల్లెగదా నేనుగపురమ్మ
భామలనుబామనలిబానలన్నియుకేసి, తెచ్చినేమితికానమిచ్చినే శివు
అధికారమిచ్చినాడని విర్రవీగకే, నిరుచేవడంగమే నీలకంఠుడు
ఇంద్రపదవికినెక్కునీశ్వరునిభాగ్యంబుకననుమాట్లాడకే కడకుగపురమ్మ
ఈమునలిడంగమున కేలాగునస్తివి, వలపుబలుపునుమిదొరవయ్యుళింగ
మునలివాడైతేమి మొలవాడైతేమి, మూలకంఠుపగవాముక్కుటిశివు
మూలకంఠునచ్చుమొరబాసీటుచెలిసె నన్నిమాటలు నేర్చుకొన్నావె
మాటలెరుగించుట్టిమగువలెనరున్నానుతప్పరాడగబోకు తరుణిగపురమ్మ
నీగనక్కియుడుట సిగ్గులేకబుగకు నీతిమానినవాన నెజబాగంగ
అకాళగంగనని హరుమళిరమునవాలెప్ప, తప్పొరవరిగాదుతరుణిగపురమ్మ
బాతితక్కువదాని బాలారిదానవతి, మొరవరివచ్చెనె యిదిరోసిన
చేవలమ్మనీవు నంతగయ్యుళిని, నీకులేర్పరచగా నీవెవరేగాగా
చేవలమ్మతేనీమి జెల్లలమ్మతేనీమి, కోలకంఠుపదెచ్చుకొన్నామగదని
పాలునుచేవలకంపు నిలువెల్లగలుగంగ, నేమిమేవరి తెచ్చెననియుగ
రూపబలవిక్రమము దొందిందిలేలేదు, గుణమొదిలేచ్చినేయ్యుళింగ
మ్మకున్నచేవలకంపు నల్లనామూరలా, చంపకొప్పుబమూరి బాలారింగ
నల్లనినీళ్ళకును నాఫతురైర్పడు నల్లవెంతుగబోసి నాతిగపురమ్మ
తిరువులునేరువులు లేటవడతెప్పీవు నీకర్మపాపకాలు నేర్పితినిగాగా
మర్యాదదప్పినా మాటలాడకునేను, కోపవడకేమిమ్మ పావమీసిన
మరులుకొనినానుగనిశిరమిక్కిమున్నావు, మద్దరండునపావమెవరిదేగం
గవిష్ణుదేవు ముగ్గునభార్యలుగలను, పావమొక్కగఘటమిగపురమ్మ

పుట్టచూటలుగట్టి పొట్టిచాతురాల, జాతినీకులులేరి జాలారిగంగా
నాశంబయెక్కునీకుజాతియులేదు, జాతులెన్నగబోనవతి కత్తరజ్యోతి
జాతికొంచెంబన చునంశయంబుగలిగె, వాజారుకొప్పునమారిజాలారిగం
చుండకూకురునీపుగురుకులెన్నబోనుకొండగానవునీపుకొమ్మకయరమ్మ
వరినమ్మద్రక్షావిడిచిపాపముకొడిగట్టి, యానుగనివరియిన్తినింఠిరోగంగా
తండ్రదక్షుశిరము ధవులిచేగొట్టివ, తిర్పరినిగాలేదు తెరవగవరమ్మ
చెల్లనానీవృజ్ఞ చెల్లునేనానవతి, మూరులేరున్నాపు మైలారిగంగ
మూరునీపుంటె పూరుకోదగువటే, యిద్దరునిలువవలె పవతిగవరమ్మ
నీచుపారలతోడ నీపురావచ్చునా, జానీగలనతివైతె వనితగవరమ్మ
పొలుపునీరిదినిన్ను పొంగ పెట్టగోను, జాలారినానవతి జగదాలమారి
అన్నమాటలుతిరుగనాడకుండగబోను, వాదంబుకోటవస్తుగవరమ్మ
వాద మొద్దనివత్తువాడింపట్ చేపు, అట్లుయిలేనామనియెల్లువలసితిని
పాడుకొనినేమరా లేదు మగనికి, నన్నువయ్యపునబెచ్చి నాజెగవరమ్మ
నాజోలివీకేమిసీజాలినాకేమి, ఉన్నచోయిచునీపుడుడుగవరమ్మ
ఉన్నచోటునలట్లు ఉడుచున్నంతుగ, తప్పకమనీజన్మాతరిగింతుగంగా
నీపుతరిగినహార నేనుతరిగినహార, వండివడ్డింతుమీ వనితగవరమ్మ
చెంపకాతులుగొట్టి చెవులూడదీతునా, జగదహతుమారి జాలారిగంగా
నీపుగొట్టివకాదు నేనుగొట్టివకాదు, గంపనిండుకుమే కాంగగవరమ్మ
యివ్వడాడినమా యామారు గాడితే, కుమ్మెదచు వడద్రోసికొమ్మరో
నీపుకుమ్మినమన్న నేనుకుమ్మినభున్ను నీళ్ళుచులేతామెనెలతగవరమ్మ
అతిచమత్కారంబులాడకన్దగనిన్ను వండ్లుచెలవలరాలబడ గొడుడుగంగ
నీపుగొట్టివండ్లు నేనుగొట్టివండ్లు, బాలరకుపాచేముభానుగవరమ్మ
అతివబాలకు నావండ్లుబెట్టిరో, తగులిన్నుసిగబట్టి దంతునేగంగా
నీపురంచినవెనుక నేపూరితోతగు, తగురితిరంచెమెతరుణిగవరమ్మ
దంచదంబెట్టిదోదగులుబాజగన్ల యురికితన్నుమమోమునాయనమ్మగను
చూడనేలనవతిచూడనేయనివలికి, కన్నలెర్పగ కనీ కడురోషమునను
భారమైకోపంబుపట్టించగాలేక, కన్నదునాయనుచురాద్రకారియెగు
అనిలేవబోవంగ గాజడలోగన్ల, యాశ్చర్యకరమొప్పుననిపోయెచుగా
తనలోనగ్గిగన్ల దానియిండుటజూచి, దానిగన్లతో తర్కమేలనుచు

గావి కోవగించి వుట్టింటికినోవ నువ్వోగించుట.

హరు మోహావీక్షించియింటికిఁబట్టునియె, చెల్లుగానివృజ్ఞ శంభుమహాదేవ
యెవరిలేరనుచుయేలాగుబొంగితివి, యేమిరుగనినోట యెట్లుబలికితివి
వదియారుతిథములనుగాన లేచేసితివి, నీకునశ్యంబేది నీకునిజంబేది
నీయొక్కవృఖ్యాతినికేలమార్దంబు, యెందుబోయెట్లుజ్ఞానమేమూల కరిగ
జాలారింన్నియనుయేలాగుదెచ్చితివీ, హీనవద్దిదాని యెట్లువలసితివో
వచ్చివానిమూలనొదిగియుండకవతిమచ్చిరింపుచునాతిమాక్కానగ
నవతిపోరుబెట్టి చెవివాలికిస్తవి, కాదుపోదవలేకకల్లజూచితివి (యెటచు
తడఁగిబెట్టివనుందుతలకెక్కివానిన, వలపుచుందులమూగివశముజెందితి
యేదిసీనిజమార్దమేసిప్రఖ్యాతి, యేయాచారమేసిమహాదేవ
నిజమయినవంగతికి రుజువుదెచ్చుంటివి, రవ్వబెట్టితివంచు రట్టుచేసితివి
ముదికాలమునసీకు మోహమేలంటివి, శల్లలాడితివంచుగారబొందితివి
నీచకాంతనుదెచ్చి నీజడనుబెట్టుకొని, సర్వంబుమిసయని చాలబొంగితివి
నీవింతవాడవు నీట్లుచేసిలే, యేమందునునేను యేమిసేయునును
చేనుకాలివలన చేలుభక్షించిని, తండ్రివిడ్డలనమ్మ తయారుపడిన
కడునముద్ర)యలోకము నుంచడలచిన, నవనికాల్పుయిగ్నియాయానవ
అవనిమణులకెల్ల నన్నంబువిషమయిన, జనవగుండవ్యాధుములసేయు
ధరణిపైగగవంబు విహరింపజూచినా, ప్రాణవల్లభభార్యకొల్లనన్న
తగడనుచుపొందించుధవ్యలెవ్వరుగలరు, నిబవడ్డకులమానునిలుసవలెగా
నన్నుకిన్నడజేసి నామీదనొక్కలెను, దెచ్చిబొంకగనల శిశుమహాదేవ
కాలమంతయునీకుగడచినముదికాలమున, కోరిదెచ్చితివిజాలాంకన్నియ
అయినవంగతినికనుమానపడనే, తార్కాణమావనికి దాపునీకేలా
అదిసీప్రగూడియిష్టలాపములతోడ యోగ్యభోగంబులయుండగావచ్చు
తగడునీకవియెవరుతలపెట్టగాలేరు అవలాక్షుడవునీవునభిలమిగుమవు
చాలునీతోటిసంసారజాలంబిక, పడుచుకాంతనుగూడ్చిప్రభవిల్లుస్వామి
నుడుటవ్రాసిప్రవాణున విడుతే దెడిపోదు, అనుభవించకతిరదనమభవంబె
నవతిమీదనుబ్రతుకుచుగముకొనిచ్రాసిన, బ్రహ్మనవవలెగాని పనియేమి
చారకొలదిగ అకుసుపస్తుందినన్ననగ, పనియేమియుకనాకుపరమేశ్వరుం
పుట్టింటికివచ్చికోరానుసెలవిమ్ముముదితకాలమునీకునుచ్చుటలుగ (డ

మధ్య నేనుంటును ముచ్చటలుతీరవు! శరీవిలామనకు చాలవడ్డమునున్ని
సెలవిమ్మపుట్టిలు చేరబోయెగచాల. దయయుండు వదివేలు దండములు
పుట్టినంటికి పెట్టిపోతిననినామీద, తగసివుకోవంబువదలుతప్పబోకు
నీవదభ్యావంబునిల్పికలలో నున్నను, మరువకుండెద నీదుమహిమలనితియ
సెలవును మూటికి సెలవిమ్మనువాదేవ, సెలవైనపుట్టిలు చేరబోయెదను
అనిపాదవడ్డములవనిత ప్రణమిల్లి, హగిపోవగజొచ్చెక్కరాణి దేవి

అలిగిపోవున్న గౌరిని శివుడు బ్రతికూలి నిలుపుట

క్కరాణిదేవిట్లు సాగిపోవుటచూచి, చంచలచిత్తుడై శంభుదేవుండు
దుడుకుపాటులనీవుచెడకుగొట్టునలేచి, నిలువవేకోమనిలింపనేయని
వరుగెరిగెరిచెరగు వట్టుకోబోనిక, వృంధిలనుబట్టుకొని సర్వేశ్వరుండు
నందిటనుబట్టుకొని జనుదేరనివ్యవ, తగునేకోమలినినకు తగునటెయనుచు
తిసుకొనివచ్చిగడ్డితునల్లగాబెట్టి, మోముమోమునకేర్చియుదుగొనుచు
ముక్కరదొలగించిముమ్మాకుమద్దుగొనికొగలిసిరానించెడుగారవించి
కుచకుంభములమీదిగోరిదివ్యాదిపై, కుగులుచిక్కడలించిజూడ
మోముచెనటదుడియొక్కరలోయెగడుగొన్చి, వరగుమీరగదుడిచివిరివరు
జాట్టి, వీడ్వంబుదయచేసివిరలపానునన్దుకూర్చున్నగాబెట్టి గోపముడచును
మనసెల్లకరగించి ముగింజగించుచు, చాలాలననదేసి శంభుడిట్లనియె
హరియ్యలహృదులకు వెరువనివాడను. నీలకుంతలనేను నీకువెరచితిని
తప్పనాయెడగల్గితగనీకువెరచితిని, తడజనుకాతప్పగడువుచంటినిగ
వతిసేయతప్పలు బయటపెట్టనికాంత, వరమపతివ్రతా భామినితిలక
నీవంటియిల్లాలు నీవంటిగుణవతి, వడునాల్గుతోకములు వెడకినాకద్దా
హరివెలదిశ్రీలక్ష్మీయజవెలదిభారతి, నినుబాలువారలానిత్యకళ్యాణ
వరమపతివ్రతా భామినితిలకను, గడవవలెనాతప్ప కావవలెనన్న
నాతప్పనీతప్పనాకీముగీడు, నాబయమునిబయము నమ్ముమీమాట
నీవెనుకనేగదా నెలతనెవ్వరున్న, నితోనచూనులా నెరవాణలెల్ల
అదితప్పనివాడుహరిమహాదేవుడనినలుకదురుభువిలోన ప్రబలతవన్ను
అగునిగంగనుమిగులనేదెస్సని, యివుడుపొమ్మనుటెంతయ వకేర్తిమాట
నికీర్తివాకీర్తినిమీలునామేలు, నినుభముసానుభము నివ్రనేనొకటి
వరగక్కలానగిరి వట్టంబుదేసిని, యలరంగనధికారమంతయునుచెలిసె

నీయిల్లునీసామ్యునీబ్రాహ్మణసీప్రజలు. వంతటికి నీయాజ్ఞయాలయమగును
 కలముడల్లను నైవగంగామువల్లమునై, నకలలోననేనీసెలవ్రదాటనుగా
 నమ్మముమ్మాటికి నామాటకాంధవి, నాదుపాగ్రమునీది నామేనునీది
 అగ్నిసాక్షిగానలపుడిశ్వరీడుబలుకగమగనిమాటకుగవురిమారాడకుం
 అమాటకుగవురియిపుడూగకుండెనని, నంకోమమునుబొందెనర్యేశ్వరుడు
 లోకములెల్లనుబాలరక్షణబొందించు, శివుడుగవురినివేడ్కజెందించవేదా
 యద్దోక్తవిధానయజ్ఞోపవాళ్యములప్రార్థనయిచ్చుచునద్రోశరాగము
 లు, వారిసంతోషములువారినంభవచల, కనునిఁదాటాచెకాంతశ్రీగంగ
 కడుపులోచేయిబెట్టకలిసినట్టయెను, పూనిబలెనులతోబాడిచివట్టయె
 మదిచంచలశ్వమునమనసుపట్టగలేక, చిడికుడిపాటునచీకాకువడియె
 జడలమీదికిదుమికివరగవేలకరికి, హరమహాదేవులోనవుడుపట్టనియె
 గవురమ్మచేనిన్నకల్లలాడించిరిని, మిగులవడిచిరిని తగనివాళ్యములు
 పూనితప్పెనటంచుపొలితిమాగవురమ్మతన్నవనై నేనుదాగుంటిజడల
 కనులజూసిగా కాడుపోదనైతి, యెదురుజెప్పుగలేక దెవరియిందివిగా

గంగాదేవి గవురి మీదకలిగి వుట్టింటిబోవుట

వన్నెకారపువాడకన్నజూచిరిని, తెలిసెనుగురుల కేటడెల్లముగా
 కేటతెల్లముగాదివకరుచి తెలియడభ్యాతిమీరంజారకలోతు తెలియడు
 అలిమీదటబ్రతుకందంబుగాదని, తల్లిజెప్పినమాట దాకలాపడెను
 అలిసికింత తెల్లపుకులంబయితేన, యాలిమీదనన్ను నేలదెచ్చిరిని
 యంతచాలనవాడ నేలననుదెచ్చిరిని, యేలూరివట్టుంబు కేలనచ్చిరిని
 అఖిలలోకాధిపతియనుకొంటి నీగాని, యింతినిభయపడుట యెరుగనైతి
 అడగానినీత్ర నతివిధేయుడవగుచు, యింతభీతిల్లుట యెరుగనైతినిగా
 బ్రాహ్మవ్రాసినవ్రాలువట్టబడకుండంగ. నిన్నునవవని లేడునీలకంధరుదా
 నిజమేగానన్నుందినీత్రభయపడనేల, భార్యనువలుమూరు బ్రతిమాలనేల
 గవురమ్మనన్ను తర్కపుమాటలననేల, తన్నునస్త్రీనీనుగాగుంగనీల
 నికమీరలిద్దనును తంబాలువడనేల, నీనెగతియవనేను నిలువంగనేల
 నీవిధేయమునెల్ల నేమాడగనేల, నకలనంగతులునేను దెలువంపనేల
 తల్లివచ్చుచినుంచి పోమింతురలిదండి, యికమీదపోమింపలేరా
 నీనపుట్టినతాత్రువకు తేరియంటాను, నిండువేడుకనుండు నీభార్యనీత్ర

అలికూటలకులోపయినవాడవునీవు, యెరుగవయితినినీడు వదనత్యగరితు
 నెలవిమ్మొపుట్టిల్లు చేరిననుంటాను, పనిశంభుమూర్తికి ప్రణమిల్లెగంగ
 వ్రేణమిల్లిదరిమున్న పశ్యతి బాదగంచి యెడరుగానిబడి యిట్లువలికె
 గా, ఓయమ్మగారమ్మయోభాగ్యములకుప్పకాబాసుయానీకుడెల్లున్నపజ్జ
 ితోవిరోధమును నిర్వహించలేను, నీతిటువడలేను నిలువంగలేను
 శంభుమూర్తికివచ్చి చాలనేడిన్నాను, నీచేతిమాటలను నీచేతికొట్టు
 వదిలేలువదిలేలుభాగ్యంబుభాగ్యంబు, చాలుచాలున ఇట్టి సంసారసుఖం
 సామంతవిద్యవని సామంతచూసితివి, నిస్సారమెట్టితివి నెలతరోవన్న
 యెంతవనికలిగిన యింతినీడదకు, రానుగవొస్తెటు పూనుకుంటాను
 నీకెంతనీమున్న నీవునావద్దకు, వెరయంగ వస్తినా నిజముగావొట్టు
 కోరివచ్చేవయిదారులోజలలోన, తెలియునునీయొక్క బలవంతమెల్లు
 మనసులోనుంచుకొవ్తబడాయంచుచు, జనియెపుట్టింటికి బాలారిగంగ
 తల్లిదండ్రుతోడతానీమిచెప్పక, చూడవచ్చితివంచు సువతిబాంకెనుగా
 గత్తరమ్మగర్వంబు తేరిదింతువని మనసులోవలతలచె వనిత శ్రీగంగ
 జగములోవలగలుగు జలనిధుల యావత్తుయింటిబటలుబార నెండింపజేసి

గారిమీద కోపంబున గంగాదేవి వదులయింపలి

యుదకము నిరికింపజేయుట.

గంగ యెటువంటిదోకనులెగ వడకుండ చూయగానించెభూమండలంబెల్ల
 వనితశ్రీగంగ వెల్గినమరురోజున, భండదూరంబయ్యె పార్వతీదేవి
 భండదూరంబగుచుభాషగత్తరిదేవి, కొలనులోవలకేగ జలకమాడుటకు

గారి తదాకమున జలంబుగావక తల్లడించుట.

కొలనుచిటలుబారిజలములేకుండగ, విభ్రాంతురాలయ్యె వెలదిశ్రీగారి
 విభ్రాస్తరాలగుచువెలదిగత్తరిదేవిఇదియేమిసావమో యెరుగరాదనుచు
 ప్నానంబుజేయుటకుజలములేదాయెనని, తల్లడకు బొంది తడవి శ్రీగత్తరి
 దారిజనములచించి తానిట్లువలికెను, ఓంటివానేదోక్క వృత్తాంతముదనె
 యేమిసావమొకాని ఈవేళమనయూరి, కాసారములయిండుగంగ లేదావ
 నీశ్యభావులయిందునిజతటాకములందు, కడుచిత్రమేమిటోగంగకనవడకు
 యొమెలతో నేను యేరితినుండును, సాధనంకేడికను జలబాహులార
 చాలతులారామీరుభూలోకమునకేగి, వదులన్ననిధులన్న పవ్యభూమును

చెఱువు వేటులయందు చెఱువ వస్తలముఁ ను, తీరనలము లందుదివ్వ భూములను
 పెదకిరీసుకరండి వేగముననుదళంబు నిర్మలస్నానంబుననే జేయువలయు
 నిర్మలస్నానంబు నేను జేయక కాని, భోజనాపేక్షయింక నరివడదయివుడు
 చెలికివార్యన సేయకుండగగాని, భోజనాపేక్షయింక నరివడదయివుడు
 అనిదాదులకుజెప్ప నాదాదుల స్వేళ పాలిగివురీ దేవి సెలవుమార్గమున
 వసిడికుండలుబట్టి భానులే తెంచెరి, తెలియంగచప్పున్న దేశభావులకు
 గవుతమీ జాహ్నువీ కావేరి మొదలయిన, నదులెల్ల పెదకిరీసుదతిరత్నములు
 కాశీప్రయాగకుంధ కోణంబు మొదలైన నదులెల్ల పెదకిరీ సుదతిరత్నములు
 నూటయొగిమిదిదివ్వ దేశములుతిరువతులు పెదకిరీ వెయిసాదుసుదతిరత్నం
 లు, పెదకిరీ సాగుచును పలుదులందరు గూడి ఇదియే మిదైన మాయాన్మృతీతి
 తైలానగిరి తేరి గవురీ మహాదేవి, గనివండములు బెట్టి కాంతలిట్లనిరి
 ఓయమ్మమారిలి యోజగద్రోహి, శంకరీ కాంబవీ జగములకుల్లి
 సెలవున) కొరమున చప్పున్న రాజ్యములు, నదీతీరములన్ని పెదకిరీచాచితిమి
 పెదకిరీ వెంకటాచాల వేసారివచ్చితిమివుడమిలోనడులనుబుద్ధయెను లేడు
 అరికాళ్ళు పొక్కగను తిరిగితిమి దేశములు, వట్టికర్మబయ్యెవనితరోమాకు
 పదునాల్గుభువనములపాదుకొనివచ్చితిమి మాయామాయెనుకన్గమహిలో
 లేడు చెప్పగామామనసుచిన్నచోచున్న దెతులాటి కలురు మేమెట్లు చెప్ప
 మును, తనకుతా జెప్పటకుతన కేమిచోచకను, తల్లడంబునబొద్ది తిరుగిగవు
 రత్నలడంబును బొద్దితన కేమిచోచకను చెక్కిటను చెయి తేర్చిచిన్నచోయెను
 గవదునాల్గుభువనముల్పాలించు జగదాంబగన్గ మాహాత్మ్యంబుగనకాల
 దాల్పలనకులవలెదా నుదల్లడిలుచునుండెగంగామహాత్మ్యంబు గనకాలదా
 గంగామహాత్మ్యంబుగనకాలలేకను, గణనాయకునిలిది కానిట్లులలిక
 నాముద్దులకుమారనాతండి) (గనాధ, నిందివానేనొక్క వృత్తాంతమంత
 అదిదినములు భౌండదూరమియాయంట, నిర్మలస్నానంబుననే జేయలేదు
 నిర్మలస్నానమునకునీళ్ళు లేనాయెను, వంపిస్తీదాదులనువయ్యగంబు చేసి
 అజ్ఞకర్మక వారలరు దెంచిచూపిరి, పదునాల్గులోకములు నమలయోచు
 పదునాల్గులోకములనదులెన్ని పెదకిరీ, ఇంటిటలుకాకె సెల్లలోకములు
 పెదకిరీ పెదకిరీయాల వేసారి వేసారి, తల్లడించుచువచ్చి చాదిసంఘములు
 యిదియేనింగర్వంబు ఇదియేమిది తిలంబు ఇదివీమినాయెనా కెటిగింపువుత)

నహజమానిర్మలగుణము లేకుండ, నేరితివిహరింతు నేమి నేయదును
 వీరతై వాచార విధులెట్లు నేయదును, నద్ధర్మవిరతులే చందానజేతు
 రామితారక మెట్లునామదినిఁ జెలియంతు, వహీనమార్ద్రంబు నెట్లుభరియింతు
 అనితల్లిబలక గివపుడుగఁ గనాఁడుకుమదిలో నకించుచును మరికెట్లుబలికె
 ఓతల్లిజగదంబయొప్పుగా వివరమృయిదిగంగమా ము యిందేమి లేదమ్మా
 దానిమహిమ మెరుగనుతరుణిభావించియు, తర్కమునగంగనుదన్న పోతివి
 కోపంబుతనమనిని కాపురము బెట్టుకొని, అలిగివుట్టింటికి నేగియాగంగ
 యెల్లలోకమునదుల నికింపజేసెను బరగంగనీకు యిబ్బందిపచ్చునుగా
 ముట్టుదోషమునీకు మూలమైయుండెనునీమమంతయుదప్పినిలువవలదెప్పు
 గంగామహా దేవిగలుగ జేసినమా ము, కానియితరులమాయగాదుమాతల్లి
 దానితోతర్కంబు దగదనునెరుగక, వాదమాడితినిగా మీదుగానకను
 జాలారిదనుచువిస్సాగంబు నేసితిని, దానిమాహాస్వ్వంబు గానవయితినిగా
 అడవచ్చునుముందు పాడుకోకవ్వంబుయెచుగునలైన తెలియ కల్గులాడితిని
 భావించిచూడగా పావనలుమీర్ద్రకొకయింటిబిడ్డలు నొకనిభార్యలుగా
 హిమవంతు దేహముం దింపారగావెలసి, నిష్ణు పాదాబ్జమున వెలసె శీరంగా
 హిమవంతుభార్యయగుయింతి మేనక దేవిగర్భ వానమునందుగలిగితినిసీవు
 మీరుభద్రము లేదు మీర్ద్రకొక్కటి, మూలమెరుగకయెట్లు మోసపోతిగా
 మోసపోవుమాటకుమూసవడగూడదు యెరిగియుజ్జానమున నేలబడితినిగ
 ఓట్టుబెట్టినది రావద్దుతనవద్దకవి, యెట్లుడి వెళ్ళుట వచ్చేకేతల్లి
 ఎల్లవృత్తాంతంబుయిప్పుడుమాతన్దితో మనమిద్దరమువల్లి యెరిగింపవలె
 అనితల్లితోబల్కవారల్లియునుదాను, నీలకంఠునియెచుట నమ్మదినినిలిచు
 నిలిచితేతులు మోడ్చిఞ్చింతినిలపించుచుకల తెగంగంతయును తెలియ చేసిరి
 గా, వినిమహా దేవుండుదా నెరుగనట్టుగ, నధికభాగింతుడై యుప్పుడిట్లుయె
 యిదియేమియాశ్చర్యమీలాటిసంగతియే కాలమున లేదుయిట్టివిద్రింబు
 పొద్దుగావదునాల్గుభువనంబులందును, జలముహుస్థంబగుటనస్తేహము
 ధరణులుయావ తెరపియించుచుండిరి, జడహోమనత్రియలో చేయలేరై
 అల్లకల్లోలమైలల్లపిందిరివ్రజలు, నిద్రదృష్టాహారనయమయలోదప్పి
 పాలునాహారముచేబ్రతికియున్దిరిజరులు, ముట్టుమి తెకేపులకు నేమిలాభం
 యానింతగలుగుటధితరమార్ద్రము లేదు, కో ముప్పుజాలారి గంగదేమాము

జాతాగంగతో జగదంబువద్దని చెప్పి తోపంబు జెంపెనీలి
యెంతకోపించినా నన్ని కాదిట్టినా, మరుమాటలాడక పూర్వంబినిగా
కాదుపోదని నేను గట్టిగాజెప్పిన, పెనగొన్నకోపమున విసదనునీతి
విసనిమాటకు నేను నిరంపగూడదని, మారుమాటాడక యూరకుంటినిగా
గారీ దేవి శివునియాజ్ఞవలె కారము కుమారునితోగూడి

గంగయొద్దకుజోవుట.

తెలదివుట్టింటికి వెళ్ళిపోయినగాని, కలహగతులకుజడినపిలువనయితినిగా
పిచ్చగవేసిలక కూరకున్నంచున, తెరవగారీ దేవి తిట్టినందుకును
కోపమునశ్రీగంగ యీవగిరిజేసెను, నేనెల్లపిలుచుటకు నిశుతంబుగాదు
కావలన్నియుజేసి భార్యచేతిట్టింది, యేలవచ్చెవలంచుయొచ్చేరుకనులు
వనిబూనికక్కుర్తివడినేనువెళ్ళితే, రథవమువనావెంట కాదుశ్రీగంగా
నేరస్థులాలని నీతిలివెళ్ళి, రథవమువదానితో రాదుశ్రీగంగా
విద్యలకుపూజ్యుడవువిఘ్నేశ్వరుండవు, అగామివర్తమానములెరుంగుదు
సింలివోడుకొని వీవువెళ్ళినంతట నెనిమిదాది మారుమాటాడలేదుగంగ
మధురోక్తిహితవుగామాట్లాడకాదుదువు, కంటకముమానినీ వెంటరాగల
ఇదియుపాయముగానయితరమార్గము లేదు కాలినడకనుమీరు కదలిపోవ
కాలినడకనుమీరు కదలివెళ్ళక కానిచలముడుగ దెంతయుజాతాగంగ
అనితండ్రిబ్రహ్మకంగవపురుగుణకాశుకును, తండ్రిరాజ్ఞకు కానుకప్పకుండ
తనతల్లికారమ్ము తనవెంటకనువలగ, కార్యకర్తకువెళ్ళిగణకాశుకును
నడువనేరనుగాని నడువంగవలసెను, కష్టమెరుగనికొం కష్టపరకొడగె
సారెకారెకుదానినతిలభకుమను, యెంతగతివచ్చినా యీశ్వరాశుకు
కాళ్ళుపొక్కుపొక్కిగడకవలగంగ, కొడుకుచెయ్యారచేడచుచు
గంగతో నేలక్కలునొందితనుచునుకున్నలాలమునుదిక్కుజోవునుచు
గవురీమహాదేవి గణనాశుకునువచ్చు, వార్తలేవిన్నది వనిశ్రీగంగ
గాని నాలుగుదారుకట్టించివేసెను, తోరలనువేయించె కుమ్మలకంప
కుప్పకుప్పలువానుకుట్టుచేవలపొలును, వలసిందెంతోవలె తెలిసి లేకుండ
తెన్నుగనవడకుండ తెలిసి లేకుండ, పొలునుచు మున్నెయ్యండవురముచుట్టు
ద్వారములవద్దనుదగిన కాపులుబెట్టి, బలుభూతములవంటిబహుదనంబు
కడువంతలన్నియునుకన్నులబాడగాంచిగంగమాంచికనుసానుకొనుచు

మనననన్యవడకన్యమదెచ్చిచూడగాకుమ్మలకంఠలు తోవకడ్డమాయె
 తోవకప్పించుకొనితొలగిజనుడేరంగ కుమ్మలేవలపాలునుండియొక
 అడు కేమియునుదినరలులేకుండ । జనుడెంచుచుండగ తగముండరను
 గవిఃనాలుగుదారుకట్టియుండటబాది ఏతోవనిజపురమువగుడెంతను
 అచ్చోటినిలవడియాకలివిడ్డలు । ద్వారకావలిభటులొరిదిలిదిరిగా (అ
 గంగసెలపుగాకుండ మిమ్ములను । రానియ్యమని తలికిరా ద్వారకభటు
 కైలాసగిరినుండి గౌరిగణనాయకుడు । తనుజూడవచ్చినామనిచెప్పమనిరి
 నిలుపుడిచ్చటననిపలికేనేగమున । తప్పకుండగ బాముద్వారపాలకులు
 గౌరమ్మరాకలు గణనాథురాకలు । వారువచ్చుటలు నర్వంబుజెప్పిరిగా
 కలయూదిముమ్మాతలికించిగౌరికినర్వవరిహారంబుగలుగునాయకుడు
 మదినియోచించుచుకొంతసేపుని । గణనాథునిగమ్మని సెలపునొనగ
 తగగంగ సెలవంది ద్వారపాలకులేగి వారితో జెప్పరా వర్తమానంబు
 అలరంగవలసిచిక్కిలిబట్టి ముద్దాడి । ననగునమోముపై చెనుటలుడుడిచి
 వన్నీటితోనతని పాదములుకడిగింది । కురుచగద్ది మువలుగూర్చుండబెట్టి
 అతిదయాదర మొప్పు నలగటంతయుదీర । వింజానురలుబెట్టి వివరించెను
 నాతండ్రిగణనాథ పన్నున్నతండ్రి) యీవిధముకాల్పడకనేలవచ్చిరిని
 సింలికారమ్మ నీతోడవచ్చెటయూ మెవచ్చుటననులు యేమిచాతండి)
 యీనీచకొంపలకు నేలతావచ్చెను । వాసిగలకడుదొడ్డవారింటికి
 పరువుమర్వాదలోపము జేసికొనికానుజాలాకొంపలకు నేలవచ్చెనుగా
 నీచుముంటివచ్చి నీచకాంతలతోడకలసిపర్చించుటకు గౌరమ్మతగను
 కంటకంబూని మక్కడనన్దమనలేదు । భాగ్యమెరుగవట్టి పగమాటకాదు
 మలివకొంపకువచ్చిచునలరాదనినేనుగ్రామవచ్చట నుండునుంటిగడుకా
 కరిటకముమాటలిటువేలకంగను । గన్గోబల్కెనుగణనాయకుడు.
 వదునాల్గులోకములు పావనముగావించుతల్లివేసేపు మాకల్లిగన్గ
 జీవనంబుల కెల్ల జీవనమునీవంటినీవల్లనున్నవి నిఖిలలోకములు
 పుట్టిటికలివనిసిగురుకు లేలిమక । చెంచనాపల్లి వికనాడెన్ని
 జాలానిడ్డవనిచక్కగానినుకాది । నవతిసారాడెను కర్వాణికిలి
 మొదలుగానగ లేక ముదిగకాభావించివర్గముననినుబట్టి నరిలుచుంటి
 కల్లరాడివమాటలెల్లనుడిబెట్టుకొని । దానిసొంతముదించుమానుకొంటిని

యంతివచ్చుటచదాయించినపుట్టింటి । శతేంద్రినిత్ర యెల్లవర్కమున
 గల్పవరహారము గలిగించుటకనీవు । యెల్లలోకమునదులనింకినాత్మ
 తగభాండదూరమై జనలగారిచేవిజలములేమి చాల నలమటించెనుగా
 సారిదిలోకములై కోరించిచూచిననీమహిమచేనెవట నీర్పులేవాయె
 తగనీతెరంగు మాతండితోజెప్పిన । పాలించడామెను బాలించడామె
 తడగాదంచు కానుబొమ్మనిజెప్పె । నీ సెలవివచ్చి నిచ్చె మాతలి
 అయిచుదినములనుండి ఆహారమెరుగడు । చెలగుశివార్చనసేతుసేతులేడు
 నిశుమమగునధర్మనిరతులేయిరచినది । శివశ్రురాణ్యవనదింక చదలివది
 యెనుకారకనుంత్రంబనలుమరచినదినిద్రాశృష్టాహార నిశుతిదప్పినది
 ఆయిచ్చుచందముటయి లేమిలోకములు । తల్లకిందైయుండె దైర్యంబుబూని
 ఆమెవయికోపమునకఫలజగములకెల్ల । జలములేమింజేసినిశువశక్యంబు
 కోలిమిలోపలనినుముగూడినగ్నియు పమ్మెటపాలయినచందంబుగాను
 అట్లుమోడిద్దరు నతివైరములుజేయ । దట్టకిగాదట రాజవసేత్రి ।
 మోడ్దరుగూడి పోరాడుచందమున । కలియుగమువ్రజలెక్కడగండువడిరి
 గవరహృత్కపుమాటలునాడితే । జగతిలోవ్రజలేమి చేసిరేయి
 అల్లకల్లోలమై తల్లడిల్లిరివజలు । నిలువబాగలేరు నిమిషంబు యికను
 దయబాడుదయబాడు భగవేకలంబెల్ల । రక్షించుచునికిల లోకములు
 హాహాకారములయ్యెనభిరావ్యములు । కరుణించుకరుణించు కానమాత
 చింకమునతలులువిడ్డలనుజంపుట । మేకాలమునలేదు యోచించినను
 గౌరవ్యమొదనీక్షిగలిగుంటును । వ్రజలేమిజేసిరే వగతిమూర్ఖలి
 నీయాజ్ఞదప్పకనిలచియున్నదిగారి గనినివాకిటనుండు కడులజ్జగొనుచు
 కంటకములాడక కరుణించుకరుణించు । దయబాడుదయబాడుమాతలి
 నియతులెన్నగవస్తెనీకంటెపెద్దది । చెలగిభావించితె చెల్లెవునీవు
 మీకుభదములేదుమోడ్దరోక్కటి । యొకదేవుభార్య వోయిమ్మిమీరు
 లర్కబుద్ధులుమీకుతగడుతలులు । మీరులోకములన్నిటితోమూతలు
 లోకములరక్షింపలోకములపాలింప । మీగుకర్తలు మీసాటివారెవరు
 మోడ్దరోక్కటై మెలగియొండుటమంచేమరచిపోవలెను మీపొరబాటు
 గనినివాకిటనిలచి గౌరవ్యమున్నది । రమ్మనకయండుటది ధర్మమానీసి
 దగ్గరకువచ్చినది యెగునెంచునీవు । కొంచేవరచుట నీకు గొప్పగాదయ్యె

పరగతైలానపతి వట్టంపుదేవులు, నందరినిరక్షించు యధికార్థు మీఠా
 శివువామభాగమునజెన్నాగుగవరమ్మ శివుమీదనుసేత్రచెలగుతుండుత్ర
 శివుదేహమునన్దుజెందియుండురుమీరు పాణిముక్తమీదనుపరమేశ్వ
 రుండుఅక్షరగాకటావపీఠమలచే, రక్షింపుదురుమీరు రాజ్యంబులని
 భగవంతులుమీరుకలహింబులుమానినొక్కపైపాణిమైత్రుఁడుదీక్షిమ్మా
 గవినివాకటయంతకాలమున్ననిగవురి,వదివేలశిష్యులుబయటనుంచుట
 కొప్పుచెయిబట్టిదోడ్కొనిరమ్ముమాతిల్లి శిన్నరాలెబసనియున్న దచ్చోట
 అనుచుగణనాధుండుకనునాధవరచంగ, చలమంతయునువిడిచి జాలారి
 మారుమాటమైననోటవలకలేక, కొడుకు నవ్వడుముండు నేనేగబంపి
 కొడుకుచెయిబట్టిదోడ్కొనిపోయివేగమునగవినివాకటనున్న గవురమ్మజూ
 కాగిటనుజేర్చుకొని కడుమన్ననలుజేసి,పాదపద్మములకు బ్రణామిల్లేతి
 కాగిటనుబార్యతినిగట్టిగాజేర్చుకొని, వసుగల్గెనాసీకులిరోయమ్మ వో
 చుకొనిబుగారుతూగుటుయ్యెలమీద కూర్చున్నగాబెట్టి కూర్మియలగను
 టయమ్మగవురమ్మయొక్కతేత్ర గణనాధుకూడివచ్చితినివెన్నకొరకుఇచ్చ
 పీఠస్థలరేబునకు యేలాగువచ్చితిని,గాలివడకలవచ్చు కారణంజేమి
 నేనునచ్చేచనులునీకుగలిగుంటే, నిలువగలవాయొక్కనిమిమాబునేను
 తగనిచోటికియట్లు తయ్యారువడినీత్ర, రావచ్చునాసీత్ర రాణవాసీనిగా
 యెంతవనిజేసితినియెనులకుమూలంబ, నీసేకుదెంచుటలు నేనెంతగలను
 నీలవర్ణపుబిడ్డ నీచుకాననునేను, యించుమించెరుగక కట్టెలవచ్చితిని
 వంతమేటికినాకు పసిబాలనేనాను, వొట్టుబెట్టగను లావచ్చునేత్ర
 అనిగంగబలుకంగ పవుడుగవురీదీని, వనికచేకులు రెండుకవచేతబట్టి
 చెల్లెలాశీగంగజలములకుతల్లిని, నేనుజెలియంగనైతిని నీమహాశ్యంబు
 కలవంచుకొనివస్త్రపృలంచకునేను, పెద్దావత్ర నీత్ర చిన్నదావత్రగా
 చిన్నదావత్రనీత్ర పెద్దదావనునేను, కరుణించినారవ్వ గడవకలె నీత్ర
 అరుదినములనుండి యాహారమెరుగను చెలగిశివార్చన నేనునేలేదు
 యెగులెత్తుటకు నీకధర్మముగాదు నీమరుగవదిలేదు నిలమాత్రనా
 నేరమెన్నుటనీకునిరతిగాదోయమ్మ, మరువనేనాయొక్క పారబాటులని
 అనిరెండుచేతులవతిసబ్బుకనిలన,చిరునవ్వునవ్వుచును శీగంగకూల
 వదిగనుకార్యతిని చక్కగాబట్టుకొని, కుడిదనవుగద్దెపై కూర్చున్నబెట్టి

మమిగు పెట్టుడటంచు సెలవిచ్చెదాదులకు, దాదులు వేగమున నల్లు పెట్టిరిగా
 పరిమళద్రవ్యములు యొంటితైబూసిరి, వలనొప్ప దాదులు నల్లు పెట్టిరిగా
 పంపంగి నూనెయును జవ్వాదియును గూర్చి, తలవద్దిరవ్వడుభవతోదన్లు
 నఖియిక్రిగంగయాజ్ఞాబ్ర)కారంబున బొందిపారుచుచుండె భూలోకనదు
 నరగగోదావరి జలములేతెచ్చిరి వసిడికుండలతోను భామలవ్వేళ
 కలితోడకములేచ్చి కాంత గౌరమ్మను జలకమాడిందిరి. నకియలవ్వేళ
 జలకమాడినయెట్టి వలువలివ్వగజేసి, పట్టుకీతాంబరము గట్టిందిరవుడు
 శుభవస్తుములదెచ్చిసుదదిగౌరమ్మకు తడియొత్తి వెండుకలుతగనార్చిర
 గవరమ్మతిరుగక్రిగంగజలకములాడిందిరింతయనరాని సంతోషమునను
 అప్పుచెల్లెండ్ర)చురినరచరలు లేకుండవరమునంతోషమునబరగియుండగా
 కర్వాణిక్రిగంగనరగిగానుండుటకు కడువేడ్కజొన్నొండె గణనాయకుం
 గణవతినిదోడుకొని గవురమ్మవచ్చిన చందంబునిన్నాను శంకుదేవయ్య
 సంతోషభరితులై వారుగొబ్బునలేచి యరుఃపురములోకరుదెంచిరవుడు
 రత్నాలపీఠమున రంజిలుచున్నట్టి గణవతినిబూజించి గవురముచేసి
 కాగలి బునించి కడుతున్నవలుచేసి గురుకుమీంగలేచి కుశీలముజేసి
 గౌరమ్మపాదములు కడుభక్తితో మొక్కిబహునిధంబులరేత్రపార్థనజేసి
 కరయుగములుమోడ్చిశిరముపై పెట్టికొనిపలిగెగౌరమ్మతోడవరనుభక్తి
 హిమతైలవందన యాశ్వరురాణిని భక్తికల్యాణిని భక్తరక్షణిని
 రామతారకముంత్ర) రంజనరాణిని పుణ్యసంపాదిని పూజనీయపుగా
 వరగుత్తలానగిరి పట్టంపుచేనిని కన్నతల్లినిలోక కర్తవంతటికి
 వరగంగ చాగ్మహము పావనము బొండుటనీవువేంచేసి వి సెలకమాడిరి
 కొడునలేదికనామభాగ్యంబు నంపదలు, నంపదలుచేకూరుజయము సిద్ధి
 నీసుతులండరు నేనుకూడోవాడ పుత్రవాత్సల్యమున పోషించునన్ను
 కసిబాంక్రిగంగవడుచుతనమేకానియెరుగజేచరిదంబు ఎంతమార)ంబు
 సెలదిపట్టపట్టునిజనదేమాటకు దెలియముద్దిటమోము ఇల్లించినామె
 తనయికిటనివాడట తల్లిదండ్రీనినె భాతయుగురువును దైవంబునీనె
 వేరమెందినవేళ నీవుకాపాడవలె నానిడ్డకాదమ్మ నీనిడ్డకాని
 తైలానగిరినన్నికదలియొక్క తేనెచ్చెనునసుననమానంబుగొ ననమ్మమా
 పందిగానొక్క తెవులనీ వేయింటను చూడవచ్చిరినంచునుదలిబొంకెను

అటువచ్చినంతట నవతినీవాచ్చితివి, యలిగినచ్చుటనిజంబని బోధనఁజేసెను. ఎవరిమీఁదఁగిగెనుయేర్పాటు తెలియదు తెలియజెప్పవేరల్లి తేటతెల్లము మాటకయ్యామారిమగువగంగకుమారభామరొయతనంబు మేముయొందుమా, అలిగినచ్చినమాటకాత్మనీపుజెట్టక, కన్నవిడ్డవిధాన కరుణించుతిల్లి అభయహస్తంబిచ్చియాదరించక కానిపొందుగానామనసుబోదఁడదమ్మి యాజానహరుడుమటుయాయచేవచ్చి, ముక్లొల్పెనుదీనివిరహమార్గము నిరహమార్గమునయింతి వరించగాదని మతిమ నీవున్నగతులైదల్పి నీమీఁదనిచ్చుటకు మేముపైవగ లేక, సరమానీఁదులను సంపించెళివుడు పరమానురావచ్చివలవిధంబులులమమ్మకాధతరదిరిపువ్వుబోజినిమ్మని నన్నునిమాటలనుజవదాటలేకడు. హరునియాజ్ఞకు దప్పవలవిగాలేక అనలాక్షుడిశ్వరుండనిమేముభయపడి, యిచ్చితిమిగంగ చుక్కరేసుకకు నవతినీదనుబ్రతుకుచందంబుగాదా, యెరిగిడేనేమిమేమెరుగకుంటేమి లోకములన్నియులోకమారపుకపు, గలిగియుండుటమాకు తెలిదాదిలి తెలిసియిచ్చితిమిప్పుతేటమాగావిడ్డను చవలచిత్తుండు శ్రీత్రిపురాంతకుండు కోరియిచ్చుటలేదు కోరివచ్చుటలేదు, బ్రహ్మబ్రాహ్మనీపరితిబరగియున్నదిగ మాయదారీశుహడుమరులొల్పెగాని, వలచినచ్చుటలేదువనితశ్రీగంగ రిప్పేమిజేసిన నొప్పేమిజేసినా, నీతోబుట్టగు నెలతశ్రీగంగ నీతోడబుట్టవును నీవుఁడీంచవలె, రక్షింపవేమమ్మా రాజ్యంబులోను లోకములుపుట్టింపలోకములరక్షింప లోకములనణగింపలోకమారపుగ పరిపూర్ణకరుణతోబాఁడుకనుబొత్తునని, కలమీదనీచెయ్యిరగవమ్మ తనమీదనీచెయ్యినిచ్చివేగముతోడ, తోడుకొనిపోమ్మనీతోపుట్టువు అనిశంకు చేపట్టు వనితగారీదేవి, వదవద్దములబడి ప్రణమిల్లియుండె చక్రిమ్మరఁ విభునిచందమునపార్వతీ, వదవద్దములపైని ప్రణమిల్లియుండె వగొమిల్లుమున్నట్టివతివతులనిద్దరిని, కరుణాటాకునీడణతగపుకమ్మ గురుతుగావారిచేతలబట్టిలేవనెత్తి, పరిపూర్ణకరుణచేబలిక గపుకమ్మ పెట్టుపోతలయందు పోరయిననాడపు గంగనునొక్కక్కరుణగా చూడు మేలయినవతనకలిసిమిన్నండియుండి పుట్టింటిపై నాకబోదుయింతులకు విగదేపుభార్యల మొనరిమేదిద్దరము అప్పచెల్లెండ్రమాకరమరణలేపు గంగామీతాదేవిగన్నతండి)వికపు, పుణ్యాత్మడిలలోన పూజనీయదపు

చేతగంగాదేవి నాతోడబుట్టువు జనకభావమునకు శంకు దేవయ్య
 గంగ నెన్నునవారి గతులులే వెన్నటి, భూలోకపావని పుణ్యనందారి
 గంగతో నెవరుతర్కముబొందిలిచేరుపరగలోకముప్రాణవదమైన గంగ
 గంగామహాత్మ్యంబుకడగానక లేకను, అల్పబుద్ధిని నేననుభవించితి
 గంగ నెవ్వరుకాయగాలేరుభదమిలా, జీవనంబులకెల్ల జీవనముగంగ
 యుగములోనాజీవనము న్నంతమట్టుకు, గంగతోడుకలహగతిశేషలా
 సంశయముయిక లేదుశంభుచుహ దేవునిపాదపద్మములసాక్షి మైమాటలేల
 మనసాక్కుటమునేను మనలేకగంగతో, కలనమునతప్పునకరకంకుసాక్షి
 పార్వతిదేవిట్లు కానచేయుటచూచి, కానునేగమ లేది కరుణిశ్రీగంగ
 శంకు దేవయ్యయాజ్ఞాప్రకారంబుగ, గౌరవ్యవాదములుకరములనుబట్టి
 నెలతరోగపురమ్మ నీపాదములసాక్షి, తల్లితండ్రినినెవ్వదైవంబునీ నె
 నిజముగాఈమాట నిక్కంబునిక్కంబు, పరమేశ్వరునిపాదపద్మంబుసాక్షి
 నీలకంఠునిసాక్షి నీసాక్షినిజముగానమ్మానమ్మటంచు నమ్మకముజేసి
 భద్రమేమియు లేక విద్యగతినుండునని నమ్ముమని శ్రీరంగనమ్మకముచేసి
 నమ్మకంబులుచేసి సుకుండినన లేచి, ఇరగంగబంగారు వల్లెంబులోను
 పంచభక్త్యాన్నములుబంతిగ కూర్చుండియారగింపులుజేసి రానందమున
 ముద్దపప్పులు నెయ్యిముద మైనపుండ్రాభ్యుతే నెలమృతాన్నంబు అరటిపం
 ద్లుఅరగింపులుచేసెనాతలులనుగూడి ఘనపదార్థములెల్ల గణనాయకుడు
 కన్నకల్లియుదానుఃరయుగంబులకడిగియగురుర్పరవిదములుచేసిరిగ
 కలతలేమియు లేక గవరమ్మగంగమ్మయొకరిలివిడ్డలై యువ్వచుండిరిగా
 ఒకవేళచదరంగ మొకవేళవంగీత, మొకవేళనానంద మొందుచుండిరిగ
 నవతిపోరన్న దెన్నటికీలేకుండంగ, యిద్దరొకవిధాన నెలమియుండిరిగా
 తల్లులొక్కవిధానద సరియుండుటజూచికువేడుకలుబొందె గణనాయకు
 కలహమేకాలముగలుగదిద్దికనుచు, గంగోషమునుజెందెశంకు దేవయ్య
 వడ్రోసోపేతాన్నసంభోగములతోడ తల్లివిడ్డలవేడ్కడసరియుండిరిగా
 జాలారిగృహమందుసంశయములేకుండ నైదురోజులయిలయి మైయుండి
 ఇన్నిదినములురానిహేతువేమోయన్న ప్రమత్తిగనములబంపెపరమేశ్వ
 ర్దుపరమేశ్వడంపిన ప్రమదగణములజూచిభామినిగౌరమ్మ మైనమామెను
 భామినిగౌరమ్మ వయనమాటనుచూచి జాలారిపలకంకుశంకు దేవయ్య

విలువనీయగరానివెయ్యారువేలుతా, తెప్పిన్నవేగమువదివ్యాంబరము
ఏడువారంబులకునేడుతోడపులవగలుపనుపుకుంకుమబండ్లు వద్దారువేలు
మరకతంబులు లేలుమాణిక్యములు, పువ్వరాగ్రవవళములురజకపేమ
ము, పకుపుకుంకుమబండ్లు పదహారువేలతో వదిబండ్లుగాకూర్చివంపించె
నపుడు శ్రీసెలయుపార్వతీదేవికిచ్చివరిదివ్యభూషణములు కివ్యాంబరము
వరగంగలద్దరికి వంచిపెట్టివరితి, హెచ్చుతగ్గవకుండ యిచ్చెభాగ్యములు
పటికిబెల్లము నెయ్యివప్పుకొబ్బెగవండ్లుతేనెశర్కరజున్న తియ్యరటివండ్లు
చంద్రకాంతలుకడుచక్కెరరమీగడ వేయబండ్లుపెనువిగ్నేశ్వరునకు
తగినబహుమానంబు తెగువతోడుతజేసి కర మొప్పుగణపతినికొగిలినిజేరి
సీతలులను గూడినీవువేంచేయునున, వలుమారుగణపతినిబట్టిమద్దాడి
తగునిమానంచిచ్చితరు మా యనివలికిలకనితో సెలవంది నానందుడగుచు
గౌరన్ముచేతిలోగంగమ్మచెయ్యబట్టి, తల్లివిభారనునిచెప్పెశంకుదేవయ్య
రత్నఖచితంబుగా రంజలుబంగారు పల్లిదెప్పించి బాగుమీరగను
కొమకొప్పొద్దరినికూర్చుండగాబెట్టి, జనుదెచ్చుచునిచెప్పెశంకుదేవయ్య
అయిదుకొసులమేర వలవకముచేసిరి, నతిపకులిద్దరును జాలార్లతోడ
పార్వతీదేవిపదపద్మములబ్రణమిల్లిదనుడచ్చుమనివేగ దండములుపెట్టి
సెలవందుకొని సాటిజాలార్లతోగూడి యేలూరివట్టింబు కేగిరవ్వేళ

గంగాపార్వతులు శివునివద్దకు పోవుట

గణనాయకుండును గౌరన్ముగంగమ్మ దివ్యవిమానముల దేజరీలుచును
ప్రమేధగణములువంటప్రబలిసేవింంగరజరాద్రీకేగిరిమ్యమార్గమున
గారినుహదేవి గంగయహదేవి యంతఃపురంబులో కరిగిరవ్వేళ
గణనాధుడొక్కడేజరితండ్రిగారిలో నివసించెనహొట్టివృత్తాంతమెల్ల
నుకుడుచెప్పినట్టిచోద్యంబులకుమహానంతోషమునుబొక దేశంకుదేవుడు
చిరునవ్వుమాముతో శ్రీమహాదేవుండునంతఃపురంబులోకరుదెంచెనపుడు
అల్లంతటనుజూచి యాదేవులిద్దరువచ్చి పదమాలపైనివాలియుండిరిగా
పాదములపయిబడ్డభిమలనువేనెత్తవర్తిల్లుకనుచు దీవనలిచ్చియపుడు
వాదభదములేక నొకతరునుండుమని వారితోసెలవిచ్చె గౌరీశ్వరుండు
వారలనుతోడ్కొనితైళవముమీరుచునుహంసతూలికశయ్యనమరియు
పూలపాన్పునండుపురహానునునకులసరననల్లావముల జెలగుచుండిరిగ

భోగరాగంబులలో పోలుపాచుచుండిరి, దివ్యకీర్తిని బలుకేజరిల్లుదును
 గారమ్య గంగ క్రికలహములాండక, నానందమునుబొందెనభిలలోకము
 ఈగంగకళ్యాణమేపూరమండిత, నెలమూడువర్షములునిండారగుగు
 ఈగంగకళ్యాణమెవలెనభక్తితో, చతువువారికిగల్గు వైభవోన్నతులు
 ఈగంగకళ్యాణమెవలెనభక్తిగిన్న గలగుభాగ్యంబులకడకుమోక్షము
 అనుచుగాంగేయందున్నవలెనాన, సాకల్యముగను, ఈచారిలోమంత
 అటలందుననైవసాటలందుననైవ, వరగుహరిహరకథల సేవహరణములు
 ఏకధహరిహరలయోగ్యతలగల్గుకో ఈకథలుపుణ్యధలవిదోషహరులు
 కలదోజవన్నక్రిడభోగభాగ్యములు, పకలనుఖములుగల్గునర్వజేవులను
 వననబంబుద్రాక్షఫలరసంబులకన్న మధురంబుహాహరులకధిలన్దుకల
 కడలికామకరందఖర్జూరములకన్న, మధురంబుహాహరులకధిలన్దుకల
 ఇంతిమధురంబైన నేవదార్థములేదు, హరిహరాదులకధిలన్దుకల
 శ్రీలయోధ్యాపురిశ్రేష్ఠుడైన నొకన్నగవణిమమైన శ్రీరఘురాముపేర
 తాటకినిబరిమూర్చిదైత్యకోటులగుచ్చి కతువుగాచినవట్టికమలాక్షుపేర
 తండిసెలవున సినకతపఃశిలక్ష్యులునితో, నవవీధిశ్రీని మురరాముపేర
 జనకాత్మజమచెరల గౌనినరావణమృంపరపుత్రహితుడైన రఘురాము
 పేరబక్కళరమునవలె ముగ్ధునివా రాధిబంధిచిశ్రీరామచంద్రునిపేర
 దశకన్తుమొదలైనదానవాసకతములు భండనంబునగుచ్చి పరమాత్ము
 పేర, ప్రేమతోపట్టాభిరామభద్రునిపేర వదిలముగ నీచరిపాటబాడితిని
 ఆచంద్రితారార్కపుగునీచరితము, విలసిల్లగావలయా విశ్వంబుకోవల
 వడ్డుసాలెకుండుచున గాడునవ్యాసి, వదిలముగ నీచరిపాటగావించె
 సరణగావలనానునంవత్సశాశ్వముజబహుళ వంచమనకివ పూర్ణమయె
 మమవాడపురమందు మహిమతోవిగ్నిలైగంగకళ్యాణమెలమిమీరు మను

నం పూర్ణము

శ్రీ రాజేశ్వరి ప్రెస్, రాజమహేంద్రవరము.

భక్తవిజయము

(పంచకావ్యము)

కబీరుదాసు రామదాసు తిలసీదాసు చైతన్యస్వామి మున్నగు భక్తులచరిత్ర. మనోహరమైన శైలిని వ్రాసుటచే అందరికీ అందు కాటులో యుండునాగున నెల బిగియాలి. విశిష్ట చార్జీలు భరించి పంపించు గాము. ఇందు చిత్రపతములుకూడా గలవు. త్వరపడు.

మహాపతివ్రతలకథలు

[పాక్షప భాగతవర్ణయమొక్క యితిహాస రత్నగర్భము. వేదముల పురాణముల కావ్యముల పాటల కథల చిరకాల సందితజ్ఞానమున బాటిమేరిహాసము అంకితమైయున్నది. భాగర్భమున దాగియుండు వజ్రక్షామ్యాసీములవలె నాగించిన వాఙ్మయగర్భమున ప్రీరక్షముల దివ్యచోత్రములు దాగియున్నవి. అట్టికొన్ని దేక్షితుల్ని ఆచూకెత్తించినాము. నాగీప్రపంచమాన లలితగుణభరితమైన తమ శ్రీమతి అమృతకవి అన్నపూర్ణాదేవిగారిచేత వ్రాపడినది.]

పాండ్యుల వనవాసము

మృదుమధురమగు చక్కనిశైలితో పాండవుల వనవాసము యావత్తు వర్ణింపబడినది. చక్కని ఆచూకె. పేరి 18 కా- 1-4-0

కాళిదాసు గారి గామనము.

మొదటి భాగము.

స్త్రీల ప్రతకథలు

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన : శ్రీబాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు

అందరి దేశమంతటను, బాలాంత్రపువారి నోముకథలు పాఠియింట చెప్పుకొనుట వినేయుండినామన్న. అప్పుడు స్త్రీలంతా నూతనముగా చదువుకొని యీ నోములు పట్టుట్లు చక్కనివిషయాలలో గుఱవైన శైలిలో వ్రాయబడెను. ఇటీవలంభరి స్త్రీ హస్తకథములు గుఱవకరించినగిన గ్రంథరాజము. అట్టి గ్రంథము ఇదియింటమందులుకాక గృహము వింతి లేకు. మూడు భాగములుకలసివున్న ఈ పుస్తకములలో శాసనమంగళవారముకథ, నరలక్ష్మీ ప్రతకథ, పంపిణిల తాంబూలంకథ, మాఘపు అదివారంకథ, పోలి స్వర్ణమునకువెళ్ళుకథ, పోలి అమావాస్యకథ. కుంకుమ పోలి నోముకథ, పండుతా బూలులుకథ, గుంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుమ్మలనోముకథ, నిచ్చినాచింతింకథ, పల్లెటూరికథ, పల్లెటూరికథ, సుమానాపరాకథ, భాగ్యాదివారిమునోముకథ, అట్లధర్మనోముకథ, కళ్యాణగౌరినోముకథ మున్నగు 96 కథలుయిందున్నవి. ఇట్లు పుస్తకము. సుమారు 100 పేజీలు. ఇది అచ్చుతో ప్రింట్ చేసి అచ్చులో కాని కనుస్పృశించి అచ్చు అచ్చుచేసి పుస్తకము బయట బుక్ కు చేర్చించుకొనుడు. ధర 1-0-0 ముద్రాపే.

అయిదువారు:—

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్ను

పంపొత్తాంధ్రా బుక్ షిప్, రాజమండ్రి.

అక్షయమృతం

ప్రకాశకులు:

కాళహస్తి తమారావు నన్ను,

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో,

కాళహస్తి.

1949

వెలది-4

శ్రీలక్ష్మీ వ్రతకథలు

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన : శ్రీబాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు

అంధ్రదేశమంతటను, బాలాంత్రపువారి నోములకథలు ప్రతి యంట చెప్పుకొనుట వినేయిందవచ్చు. యిప్పుడు శ్రీలంకా సులభముగా చేదువుకొని యీ నోములు పట్టుటకై చక్కని పద్ధతిలో సులువైన కైలిలో వ్రాయబడెను. ప్రతి అంధ్ర శ్రీ వ్రతకథములందు అలంకరించదగిన గ్రంథరాజము. యిట్టి గ్రంథము ప్రతి యింటనుండుట సాధ్యమన్న వింత లేదు. మూడు భాగములు కలిపి వున్న ఈ పుస్తకమునందు శ్రీవరాహమంగళవారముకథ, వరలక్ష్మీ వ్రతకథ, దంపతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు అదివారంకథ, పోలి స్వర్ణమునకు వెళ్ళుకథ, పోలాలమావాస్యకథ, కుంకుమగారీ నోముకథ, పండుతాంబూలాలుకథ, గంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుముగ్గులనోముకథ, నిచ్చిదానందంకథ, కైలాసగారీనోముకథ, సహస్రపదాలకథ, భాగ్యాదివారమునోముకథ, అట్లతద్దినోముకథ, కళ్యాణగారీనోముకథ మున్నగు 96 కథలు యిందు పొందు పర్చబడెను. మంచి పేరున్న, చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి అంధ్రలోకాని కిస్తున్నాం యిట్టి అదను జూరవిడువక పెంటనే ఒక కాపీ తెప్పించుకొనుడు.

వెల రు 1—0—0 మాత్రమే.

సలఘువాడు:—

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్యస్

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

చెప్పగా బంధువర్గం మహానంతోషించి పెట్టుకువూర్తమయిన పెట్టు మత్తురు వదిలేయదనములును హూర్తపెట్టించిమామిళ్ళనుబ్బుత్తు గారిని నీకు ఖచ్చుకుగావలెనంటే ౧౦ వేలు లేక ౧౨ వేలు నేను ఇస్తాను గనుక అప్పుకాదు వొడ్డికికాదు నీరమ్మణ్ణి మాయంబవద్ద నిలిపివస్తాడే మాకు నంతోషకార్యమైనది గనుక మహానంతోషము జేసి మాకు పెండ్లిఖర్చుగా యొన్నది గనుక మిగ్గడవ్యయతో మాకు నిమిర్తము లేదు అనేవరకు ఇరువర్లు నంతోషముజేసిరి.

అప్పుడు లింగాలపురమే వచ్చిరిఅప్పుయ్యులింగాలపురముయందునఅమ్మ ఇంట్లుగనుక శృంగారవరకురమ్మ + నందునాడుగ కట్టిస్తున్నరమ్మ చలవనకాళిలు కట్టిస్తున్నారూ+ పెళ్ళివందిల్లే శృంగారవర చేరూ బాగాకారము చేయిస్తున్నారూ + అకాశజన్మలు చేయిస్తున్నారూ పెన్నుబద్దసాగ బాగాఅయ్యాయ్య + ఏనూరునో అవుటుకుండ్లు తిల్లి ఏకచక్రియగా చెయ్యిస్తున్నారూ+కులబంధువుల పిలిపిస్తురమ్మయ్యా సుభలేఖలే పెట్టివంతుమారూ+ రాజబంధువులు వస్తువున్నరమ్మయ్యా ! ౧౦!

వ. అక్కడ లింగాలపురములో పెండ్లిగా నామానులుచేయిస్తున్నారు రాజబంధువులంతా వస్తువున్నారు లింగాలపురములో నమాచారము అట్లుండగ దుర్గిలో నమాచారము యెట్లున్నది రాజేంద్రసింగుమర్రి ముసలవ్వకాయముకు యెట్లున్నాడంటే వానియొక్క బంధువర్గాలు మున్ను కూరివారేమి దగ్గోటివారేమి బ్రహ్మసానివారేమి సూర్యులవారేమి చిరుమామిళ్ళవారేమి అనేములైన రాణివాసం కమ్మవారు అనేములైన నమాచాసుభలేఖలుపెట్టి పిలువనంపి బంధువర్గము అంతా వచ్చి యొన్నది తన కొమార్తెయైన లక్షుమత్తుకు.

పెండ్లివలుగులే పెట్టుకున్నరమ్మ + వకలవ్వ బాలు చేయిస్తున్నారు పెండ్లిలిందులే భోంచేయపెనుకా + పెండ్లికై ఆపట్టి తర్లుకాది అన్నతమ్ములు + ద్దరు యమ్మయ్య + గుర్రాపిమ్మిద కొలువుతీరినారు ముసలవ్వకాయము వస్తామున్నడయ్య + గుర్రముమీద వస్తువున్నడయ్య రాజబిక్కడే బంధువులయ్యాయ్య తండావకావ!

వ. గుర్రాలమీద వచ్చేవారు వస్తూయూన్నారే కాలినడకగా వచ్చేవారు వస్తున్నారూ నవరిచో వచ్చేవారు వస్తున్నారూ అనే కములైన బాణాకారములను వశులు వాత్సులునూ మత్తాబులునూవిళి యలకాగునూ సేకతాళాలవారు అనేకములైన భద్రాజులనూ భట్టు కవీశ్వరులు బ్రాహ్మణులును.

అనేకములైన జవము తరివారు తంచానతాన!
పెండ్లికొమ్మారైలక్షునామ్మగారు + లోకశాంభవీ వస్తువున్నదయ్యె
చొచ్చిరింటికి + కీర్తితెచ్చే తల్లి యమ్మయ్య
యనేమైన స్త్రీ కేయయ్య + పేరుతెచ్చేటి తల్లిర యమ్మయ్య తం
ఏమయ్యేడ్డ పెట్టెర అమ్మయ్య + భగవత్స్మృతయే మూడయ్యయ్య
పెండ్లికొమ్మారైవస్తువున్నదయ్యె + శిరస్సునుండి శ్రీపాదముదాకా
సామ్మలైన ధరియించినాగు లిల్లి + లింగాలపురమే తల్లిరయ్యయ్య
ఏనూటికి జవములు యమ్మయ్య + వేడుకార్థముగిల్లెయ యమ్మయ్య

వ. లింగాలపురము వడలిటిభాగమందు వనాం తాలున్నది ఆ యొక్క వనాంత్రియ లోవచ్చి విడిచిగిరిటువంటివారైతి లింగాలపురం ఎటున్నదంటే మనః పువాయుడిమధ్యనుమూర్త పెండ్లికొమ్మారైవచ్చి యున్నది + వేడుకార్థము చూతామిగా)మములో జగమంతా చుట్టు ప్రక్క పూర్ణజవమంతా వేడుకార్థము చూతామని పెండ్లికొండ బంగారము కొండ దీకొన్న చందముగ పెండ్లిండ్లు చేస్తున్నారు అవేడుక చూడ వలయునని యనేకములైన పురుషవర్గములు + పంకియున్నది అపారము చాటు దినము చూచి ఇది పెండ్లిగా మూడ లేదురాతండ్రిమేమో తిరు నాశ్యుగా యున్నదని ప్రజలంతా యనుకొనున్నారు,

లింగాలపురమే చికిమనిశ్యవా య్య తంచాన!
ఏవిధాబుక ఏలుచుకపోతారు + వేడుకార్థముగ తోడుకపోతురయ్య
ఏటికేటికో కోటుకుండయ్య + ఏడాసందులు లేదుర అమ్మయ్య
స్తంభ బాగాలే కట్టించియున్నది + స్తంభ బాగాలే తగలబెట్టినారు
ఎగిరేటివో పెన్నుచుద్దలయ్యె ఏడాసందులు లేదుర యమ్మయ్య
ఎగిరేటివో ఆకాశినువ్వలయ్యె + ఏడాసందులు లేయన్నదయ్యె

కాలేటివో చక్కగా గాలయ్యి పదానందులు లేకుండున్నట్లుగా గం
భటులతో విశ్వరులెల్లప్పుడూ తం + భదివేటివో బాహ్యులై లేకు
పోగిడేటివో భటులమృత్యోలింగాలవునానకు వస్తువులయ్యి

శ్చ పెండితుమారుకువారు పెండితుమారైవారు వీరిద్దరు కలంబు
మయ్యేవరకు ఆత్మరువన్నీరున్నా గంధపొడిపై ఒకరినొకరు చలుకోవడ
మన్ను వన్నీరుచెంబులు కంఠాలువట్టివచ్చివీజలమీద చల్లడమన్న
ఒకరినొకరు పువ్వులస్తామము ధరించుకోవడమున్ను నుగ్గాదలు నేయడ
ము అనేకములైన బంధువర్గముండగ నుండు భ్రాతృబులకు తాంబూ
లముయిచ్చి ఆవేశక బంధువర్గానికి తాంబూలానులు ఇచ్చి లేలేమ్మని
వనిధంబున ప్రయాణమాతము తంచానతాన! [యమ్యయ్యి

లింగాలవురమునకు వస్తువులయ్యి + ఏమో తిరునాళగానే యున్నది
వ. భోజనములకాడ ఎట్లు విచారించేవాండ్రు అట్లు విచారించిరి
ఆవేశముగ నును హూర్తమాతా తిండానతాన!

కాలుదొక్కి కంకణము కట్టినయ్యి

సుభమాగో మంగళనూనీలు ధారణాయెయ్యి

తిలంబాళుగ ఆయెను యమ్యయ్యి

వ. అనేకమైన భ్రాతృబులు అనేకమైన భటులు' కవిశ్వరులు
ఆశీర్వాదించి నేవలు బెట్టినవారైరి మహూర్తమాయెని నుభ్యాహ్న
కాలమందు వచ్చిన సమాహమనకు బంధువర్గంబునకు యందగిని
భోజనములైనతిర్వాతి

దుర్గితై నక కడులుతారుతొడి తం + దేవేంద్రైభోగముతోనయ్య
దుర్గితై నగా కడలివత్తురయ్యి + అనేకకార్థమే యేమి చెప్పనయ్య
దుర్గిలోనుగి పూరేగింపునకల వంబాళు జరుగుతున్నది

వ. అప్పుడు వకలనంభ్రాతృబులతో పెండితిరుమానమునవచ్చిన
పరిజనములకు గాజబంధువులకును ఎవరికెల్లు మర్యాదలుజరిపించవలెనో
ఆవేశారము మర్యాదలు జరిపించి వారివారి గామాదులకు పెళ్ళివార
యిరి. అప్పుడు చిరుమామిళ్ళనుబ్బరాముడిని దిగినుర్తిని నలవ్వురాయ
దురూచి తగవత్కారుణ్యమునల్ల ఈకార్యము జరిగినదిగనుక ఇవతల

జరిగేటటువంటి కార్యమును మనము ఆనుకున్నటువంటి బడంబడికలును ఎట్లు జరుగవలెనయ్యెను చూచుకొనుచు అనిలగుగగా అప్పుడు బహుశాతో మము జెంది ఏమండియు నలప్పుగారు మనము ఏ ప్రకారమున అనుకున్నాము అనుకున్న ప్రకారమే తిమచిత్తములది నీవు ఎట్లు సెలవిస్తావో నీ సెలవు ప్రకారముగ జరుపుకునేవాడనే కాని యితఃపరమునామాట లేదయ్యా లేవండి మనము ఏ ప్రకారము అనుకున్నామో అనుకున్న ప్రకారముగా మాకు యిద్దఱుకూమారులున్నామని ఒక్కతే కమార్తెగనుక అబద్ధము చూడలేనిది మేము నిమిషముగాని చూడక వ్రుండజాలము గనుక నీతియు ద్విమా యింటివద్దః లిపి లే మూడు జననవ్యాధిగవుండుని అనుకున్నాము కనుక అట్లే నిలువవలసివది దిండు లింగాలపురములో నిమిషక్కువైన జాపేవాణ్ణి నేనువున్నామని గనుక నీతియును దువున్నాడేమేము బిడ్డమర్యాదగచూచుకొని మేముకనేగ గణించిపోయేకాలములో మావస్తువులలో అవులయిండుగాని పల్లాయములయిండుగాని ఎద్దులయిండుగాని ఇంటియిండుండు ధనము ధాన్యమిండుగాని సాములయిండుగాని మూడు భాగములుగ వాగిసివేస్తామని మిమ్మిరిక్కువైనప్పటికి వన్న అడిగి ట్లయిలే నీచేతివృష్టిట్లునే జరిపిస్తునేగాక యితఃపరము ఖదములేదని సుఖ్యాగాయకుగారిని చేతుల పట్టుకొని మునలప్పునాయుడుగారుచెప్పేటటువంటి సహాయమార్గమందు ఇద్దరు కుమారులుగాని భార్య పేకమ్మగాని విదులు వుత్తరువు చెప్పినవారుకారు.

ఏనిధంబున సుఖ్యాగాయకూ తందావతానే
 తనతిమ్మన్నయిన దగ్గరపించే కుత్తియుదావోరి వెంకయ్యగారూ
 మరతండిగారు వకటిగాదుతండిమునలప్పునాయుడువకటిగాదుతండి
 మనతల్లిగారు వకటిగాదుతండి పేకమ్మయిన వకటిగాదుతండి
 తల్లితండిగ చూడవలెనయ్యెను అందిదని మరి బాగన్నదయ్య
 అప్పుడాడవోరిండగ అత్తయ్యతల్లిమాతగ చూస్తువున్నరయ్య
 బిడ్డమారుగ వారు జాతురయ్యపేమిఖదములేక జరుగుతువున్నాది
 బావమరదులు ఇద్దరు పరయ్య బావను బాడక నిమిషముండలేదు
 ఎంతో ప్రేమగ జరుగుతున్నదయ్యతల్లిదామర అల్లిచందమా

అక్షరములు

మలైపుత్తూరు విశిష్టములు • ఏమోరేతుగ జరుగుతున్నదయ్య
 సామ్యులపెట్ట బీగాలు లేదా • వెంకయ్యకు వొప్పగించినారు
 వరహా పెట్ట బీగలు అమ్మయ్య • వెంకయ్యకి వొప్పగించినారు
 ఇంటిలోయందే లెక్కలు అమ్మయ్య • వెంకయ్యకి వొప్పగించినారు
 బేసారలు లెక్కలును కానూ • వెంకయ్యకి వొప్పగించినారు
 అతని ఇచ్చినవాండ్లకు దుర అమ్మయ్య • నీవాండ్లలేదుర అమ్మయ్య
 అతనిచేతనిదూర జరుగుతున్నది • పొద్దుపొద్దున నిద్రలేస్తారూ
 తెల్లచావిడికే కడలివచ్చునమ్మ • పదిమందో జనమున అమ్మయ్య
 నెంబడయినవలెందుర అమ్మయ్య • వెంకయ్యయ్య చూడలేకభాను
 ఒక్కడేగముగ వారువికడలేరూ • అట్లకువిధంబున జరుగుతున్నది
 అతని చక్కని లక్షణముగారు • ఏవిధంబున యెట్లు వున్నదయ్య
 పొద్దువత్తి నిద్రలేస్తే • స్నానమైనా తల్లి చేసినమ్మా
 పెట్టుభావరి ధరించునమ్మయ్య • పూజించానను పూజలేకునమ్మా
 ఏకభక్తితో తల్లివుండునమ్మా • చాంతానా బాన్వీచందమమ్మా
 బంగారము ప్రసాదించునమ్మా • నమస్తాముగా తిరుగుతుంటాది
 అన్నదమ్ములు బద్దగుజాస్తానా • అంచేతుగా నిమ్మవండరీతి
 చెల్లెలుజాడక ఘడియ వుండలేరూ • తిండిగారగు నా వలపుకాయము
 బిడ్డను జాడక ఘడియేవుండలే • బిడ్డనగనక నాద్దులూ ఏమ్మా
 తల్లిగారగ పేరుగారూ • ఏమోపేరుగవున్నది అమ్మయ్య
 లోకకాంధవి లక్షణముగారు • సుకవారమే సుకవారమమ్మా
 గారిదేవికి ఒకపొద్దుతల్లి • ఏమోభక్తి వున్నది నాయన

న. ఇట్లు జరుగుతున్నదేమియునును ఏమోరేచాయజూది
 ఓయమ్మా మనముల్లో అయితే జరుగుతుంది పరాయిచోటనిమిది ఇచ్చి
 పెట్టుయితే తల్లివారింటికాద ఇంకభక్తి, ఇంక నీయకానా ఇంకభగవ
 త్పూజనీకు జరుగునంతి నీటిద్దపు ఈకాలమునకే ఇంకభక్తివున్నావు
 పరాయిచోట జరుగున అమ్మయ్య • ఏమోరేతుగ నీకు జగదమ్మా
 అది ఈవిధంబున తల్లి పేరినాది • తల్లి మాటలె బిడ్డ వున్నదయ్య
 వెలలే నో నంతోవ ముగ్ధుకమ్మా • తల్లికి దండంబు పెట్టినది

ఒకల్లిలి పోతుగారు + అంపపుండిన అనిదిత్రుండిననూ
 వ్రాసినానో బతుగును అమ్మయ్య + ఇతః పరమాబరుగడు అమ్మయ్య
 నిమిల్లిగారిలో చెప్పకున్నదయ్య + తిరిగిరాదును వింటువున్నదయ్య
 బిడ్డలమాల కే న నో పనుయినాదీ + తల్లికన నంతో పమాయెనమ్మ
 నిల్లిగారు యేమిబలుకుతుంది + అమ్మయ్య వినితే లక్ష్మయ్యగారు
 నీయినానో + న్నక అమ్మయ్య + ఇంతిథ క్రిగ యెక్కడున్నరమ్మ
 తల్లిభునోకి చేరివాద్దులాడి + ఏమో ప్రేమగ చూస్తువున్నరమ్మ
 కొన్నిసమయ బరిగిన తర్వాత + లక్ష్మయ్యగారు పోత అయెనమ్మ
 ఏమోనంతో పముగ వున్నరమ్మ + లింగాలపురమే శుభలేఖలయ్య
 వారి అత్త వానికే సంస్తున్నార + లింగాలరామే శుభలేఖ దేర
 వెలలేని సంతోషమైనాడు + వివాహ మహూర్తాన్నికెనా
 కావలసినంత సామానులు అమ్మయ్య + వట్టింతుక ప్రయాణమాతారూ
 కలాబంధువులు ప్రయాణమాతారూ + మురికె నగ చేరిరి అమ్మయ్య
 బంధువర్గము కావచ్చిరి అమ్మయ్య + పెండ్లిచేసిన చందాన అమ్మయ్య
 విషేకమహూర్తముబరుగుతున్నదయ్య + వెలలేనిసంతోషముగవున్నారు
 బంధువర్గ సువారినారిపూర్వకుచేరిరి + విషేకముగాయును ఎట్లు వున్నరమ్మ
 మనంబందిరు క్షేమముగ నున్నార తిందానరాన!

న తిందానాటిలో లెక్కలచూస్తావుండి ఏమోపని వున్నట్లుగా
 ఇట్లాకి మారి భార్యను కడదబాది మర్చితిరిగి నచ్చును భార్యమీద
 అతిప్రేమ కలిగి యేమో ప్రేమగా,
 భార్య బాది గడియింపలేదు తిందానరాన!

న భార్య భర్త మూట్లాడుతూవుంటే తిల్లిని తండ్రిని మహా
 సంతోషకరముగా యున్నదిగాన మరదలు యిద్దరున్న.
 కావను చూడక గడియింపలేదు + ఎంతో ప్రేమగబరుగుతున్నదయ్య
 ఇట్లా కొన్నిదినములు వెళ్ళినంతవారి + లక్ష్మయ్య కేగిచ్చిదిన్నెలాడు
 అరుణ: ల గర్భిణి అమ్మయ్య + లక్ష్మయ్యగా వున్నది అమ్మయ్య

న. అరుణలలు గర్భిణివుండగా వెంకమనాయకువారికి నొక
 అమరబిడ్డ కలుబడినది.

భోగముదాని యిట్లు మరిగినాదూ + భార్యనైన కన్నులమూస్తేరా
పొదావురుగునే చూచిన చందాము + భార్య చేసినాదుగ అమ్మయ్య
అన్నమైన భోంబేయడయ్యయ్య + కాంబూలమే అందడు అమ్మయ్య
అది రెండో ప్రాణి తెలియలేదుగల్గి + లక్ష్యమయ్యకే తెలిసివున్నదయ్య
వారికిల్లివారికి చెప్పదు అమ్మయ్య + వారికిండ్రితోడుగా చెప్పదు అమ్మయ్య
అన్నతమ్మలకు తెలియదు కుమారా + అమ్మయ్యంబే కృశిస్తున్నాది
నవనూనములే నంపూర్తి అయినాది + అడ బాలగ వ్రినవనూయెనమ్మ
నామకరణమునాదె అమ్మయ్య + అబాలకు యేమిచేసె పెడుతరమ్మ
పార్వతిమ్మ చేరుబెట్టినారు తిందాన కాన.

న. నామకరణమునాడు నిత్తుగుడు దద్దిడకు ముసలపునాయకు
దోసిలలో ఎత్తుకుని వేలకోటిసమూహము ఇటివినావున్నారు ట్టికాల
మందున ఏమమ్మాటలక్ష్యమయ్య కు అడ బాలల మురాయంగలిగిలక్షణ
ముగ త్రుండినట్లులే మీ అన్న రామయ్యకు యిచ్చి వివాహం చేసిట్లు
యిలే నీకు యెంత స్వతంత్రము వుండునే అమ్మయ్య తిందాన
ఈవిధమున అడుగుతున్నాదూ + తండ్రియొక్కముగ బిడ్డ చూచినమ్మ

న. తనయొక్క పెనిమిటి తనతోవలకక భాషించక త్రుండేనమా
భారము అక్కలోవున్నది తండ్రిగారిమాటలకు లక్ష్యమయ్యగారు కలకల
నత్తుకొని నీచిత్తి ప్రకారముగ ఎట్లున్నదో అట్లు జరుగుతుందిగాని ననీ
బాండ్ల మాకు ఏమి తెలుసుతండ్రి అని ఈవిధముగ తండ్రిగారితో చెప్పి
అడ బాలలనే నాకు కున్నరయ్య + హద్దుముద్దుగా నాకు కున్నరయ్య
అరచేతిలో నిమ్మపండురీతి + ముసలపునాయకు మునుము గల తల్లి
దీండుయేండ్లుగ ఆయెను అమ్మయ్య తిందాన కాన.

న. అప్పటికి నతివకి మాటలేం ననూదారము ఎవ్వరికి తెలి
యదుగనుక ఒకానొక కాలమందుం నేను ఎవరికేమి పాపముచేస్తినో
పూర్వకృతమందున తిల్లులకు బిడ్డలకు యెడ బాసితి ననూ నతి వకి
యెడ బాసితిని కాబోలు,

నాటి నేటి ప్రోక్షమైనాది + నానమ్మ జన్మము యెటులవున్నదో
తిల్లిగాతో చెప్పదు అమ్మయ్య + నుదిలోనగా కృశిస్తున్నదిగా

న! అక్కచాటి కాలమందున ఈ పొద్దుతేమో నాతోనావును
 నుడు మాటలాడని కారణములే నా తెలుసుకొనామని పూరంత
 నిద్రపోతున్నాను ఇంటిలోవారింత నిద్రపోతున్నాను అట్టికాలమందున
 న నువగుండ ని చివుడగా తనపెనిమిటి అన్నజాభోంచేసి దుప్పటి
 చంకలోపెట్టుకొని తలగుడ్డ పెట్టుకొని వండుదోవకాడి! వచ్చేకరకు
 గిలుపుకాడ నిలచియుండి తన పురుషుడికి సమస్కారముచేసి ఓహ్హరిగా
 నాణిండు ఏమిదోషముగద్దు నానోపలక్షక భాషి చక అండికలుభోంది
 కలు లేక ఇట్లాభండటక కారణముయేమని పాదాలుమీదవడియున్నది
 పాదాలుమీద నోగివుండే భార్యవాణాచి రెట్టపట్టి పైకెత్తి.

చంపమీదనే దెబ్బనేసెనమ్మా తంజానకాన!
 ఆదెబ్బతోకూడా ధగలేవోగేగా తంజమీదపడి దుఃఖపోతదయ్య
 ఏధిలోకిగా వెళియ్యగారు ఏధిలోకిగా కాను వచ్చెనమ్మా

న. ఏధిలోకివచ్చి యోచనచేసి ఓహోహో వారిఇంట్లోనువము.
 వచ్చియున్నాను ఇంకయ్యకలము ఏరు మిన్నుకొనిన భాగ్యవంతులు.
 అంతెంతలో నిన్ను వండుచూడముగా నాభార్యను వండు చూస్తున్నాను
 దానియందు ఏమీ దోహములేదు నాకే తెలిసిలేదు నేనుకొడితని ఈ
 వనాచారము పోయి వారి ఇలిదండులతో చెప్పను నంతెంత మాళ్ళకు
 చెప్పను కుమార్తెనాభ్యులు ఈ గామములో వారిమాటఅతిక్రమించి
 పడినవాడుకాను మాఇంటిలోవుండి మూచిడ్డను అన్యాయముగొట్టడా
 కి కారణమేమని ఆమెయిండుపదైవతవృత్తుండినయెడల మాతోచలితే
 మేము ఏచారించగలము న్యాయము అన్యాయములేక పూరిత మర్కా
 గ్గముచేత కొట్టడానికిమేమికార్యమని కాకుతోనే ఈటతోనే ఖండించి
 వెతురు అన్న ఆలోచనలని వినితిరుగావచ్చి కలుచుకాడి! వచ్చేక
 రకు అక్కడనేభార్యలకునుచువున్నది మిలపచ్చరించ ఇంటిలోనికి
 పోయి తన మొలలోవున్నబంగారు మొలకాడతీసి మెడలోవున్న చంద్ర
 జ్వరము తీసి పరహాలు పెట్టెబీగాలును రూపాయి పెట్టెబీగాలును కుమా
 లునచుట్టి ఆపెట్టెమీదనుంచి వారిసొమ్ముమిన్ని తనదగ్గరలేక జానుతుని
 అప్పుడునుప్పటియైనాచంక బుట్టుకుని తిరుగనందుదోవకాడివచ్చెనమ్మ
 అపురుషుకులే సేపెనులు చూస్తువుండీతిరుగతలుపుకాడి వచ్చికరవ్యూత

వ. గట్టిగ మాటలాడితే నాఁజెల్లివంటాదో అన్నదమ్ములువిందు
 రోఅవిపురుషుల పాదములమీదపడి ఘోషఘోషున నుఁబడిస్వామీ
 ఈవేళకాడ నీవు యుపాఁయింబుగా పోకున్నావే ఎక్కడికి పోకున్నావు
 స్వామీఅని పాదంమీదపడి కాదములుపురుషుడువదలించుకొని పోకి వెళ్ళి
 లింగాలపురమే బాడవట్టెనయ్యో జెల్ల నారివోబామకు యెన్నయ్యో
 లింగాలపురమే కదలివచ్చినాడూ అన్నతమ్ములా యిద్దరున్నరయ్యా
 తల్లిగారు కన్నులచూచారూ అమ్మతమ్ములు చోద్యనాతారు
 తల్లిగారుగా చోద్యపోతాడివాళ్ళ అమ్మ జెల్లు పిచ్చయ్యగారు
 వెలలేవో చింతిపోడయ్యో ఏమియుపాఁయి నచ్చెన అమ్మయ్య
 ఈవేళకాడ నీవు ఒక్కడే చిస్తువా తందానతాన!

వ. అని ఈవిధంబున అడిగేటప్పుడు ఎన్నాళ్ళుకేను అత్తనా
 రింటిలో వుండినా దిగుమర్తివారంటారే కాని చిరిమామిళ్ళవారివిఅను
 కోలోరు యాఅన్నగారు ఇక్కడవున్నారేగాని మాగిల్లి వ్రక్కదని మా
 వదినగారు వ్రక్కారని ఇక్కడికి నెవచ్చినాను పోతేవాణ్ని చెప్పిపోవ
 లెనా అని చెప్పుకుండనే నేను వచ్చినాను.

అన్ని అన్నగారు వింటువుక్కర అయ్యోఅమ్మమనసులో చింతపోతయ్యో
 అది ఎన్నోదినముల సమాచారముయ్యో ఎంతచిన్నపాఁపులేసివస్తేయ్యో
 అన్నగారు బహు చింతి పోతడయ్యో తందానతాన!

వ. ఉల్లిపప్పు చెల్లెలున్నా పువచ్చి బే మాకు మహాసింహావ
 మాయెను ఎండఎక్కేవరకు లింగాలపురమారా నెలిసి నాబాధువులం
 తావచ్చి వెంటయ్యోగాని చూస్తున్నారే బంధువులకు ఈయొక్కనంకితి
 చెప్పలేదు లింగాలపురములో సమాచారము యెల్లపున్నది దుర్గిలో
 సమాచారము యెల్లావున్నదంటే భార్యరన్నిమయు లక్షమమ్మగారు
 అశోకవిధముల చింతించి పార్వతీస్వామి ఒక్కలో వుంచుకొని వెలలేని
 చుఁబడుతోవున్నది ఊండివరిల్వారి ఎండఎక్కేను నేన్నాళ్ళున్న మా
 బావగారు తనుచాటిట్లా వచ్చివుండునా వెంటడి. దిబుండిజనమువుండురు
 లెక్కలు చూస్తువుండును నాఁజెల్లిగారి సమాఖానకవచ్చియారావగారు
 పదవిఅడగ మాకుఁమాచార నా తెలియదని తల్లిగారు పలుకగా నేను

మ్మాలక్షునుక్కుగారు మాకావగారు ఎక్కడనుపోయిన నమాచారము
మీకు తెలియలేదా అని అడుగ నాకు తెలియదయ్యా అని చెప్పినచో
త్రి జరిగిన నమాచారము చెప్పలేను నను కట్టుకుంటా వ్రుండినట్లుయితే
మాతల్లి (ండి) అన్నము భోగియే మా అన్నలుకమ్మలుభోగి చేయరు
దిగులువడిపోతారని ఆ గ్రామపురమును కొట్టివదెబ్బ పెంప వాటివున్నది
ఆవావుజూచి ఏమిలంకము పడుదురో అని వైనచో గు చాటుబెట్టుకొని
పనులు చేస్తూవున్నది ౧౦ గంట ప్రాద్దామెను దుర్గిలో ఎక్కడానమా
చారము లేదు ఎక్కడపోయిది తీసి వుటికి ఏను చిక్క పోయెను తిండి
మావోవువాయుడుగాగు వరహాలపెట్టకాడికి వచ్చేవరకు సామ్యులున్న
వీగోన న్న దిస్తురుమాల మూటకట్టి పెట్టమీద పెట్టివున్నది వైనజూచే
వరకు పరిగెవేటిమట్టువ వైటివున్నది మొలత్రాడుజూచి చంద్రహారము
జూచి లగుడ్డజూచి ఆమూలంతావిప్పి కమాళ్ళవీలిచి కృతాంతం
జూడగా ఏమి ఆవాయెనువ చెప్పని వెలలే. దుఃఖము వట్టి దుర్గిఅంతా
తిరోబస్తు ఇల్లు యీవున్నాడు కావులు వెళికిరి గుంటలు వెళికిరి అన్నద
మ్మలు ఇద్దరున్న లింగాలపురము చేరునేమా అని తమ గుర్రాలెక్కి
కొని ఎకాఎకం గా నా లింగాలపురము చేరజూయేటవ. దుదోహలో ఏమి
యోచన చేస్తారంటే చేరివుంటాడు చేరే పోయినట్లయితే మీరుఅక్కడ
చేసి తీసి ఇక్కడ వెదికివచ్చువారా అని వారు యోచనలు పడుదురు
లింగాలపురము వెలికి కాడికి వచ్చేవరకు పదిమంది కమ్మవారు అక్కడ
వున్నారు పదిమందివీరిని కండ్లజూచిరి ఓహో రామయ్యా గాడికి వివాహం
పెట్టుకున్నామని కావగారు తెల్లవాగుజాతున వచ్చి చేరినాడు ఇప్పుడు
కానిలుమరదులు వస్తున్నారని యోచించుటన్నాడు ఆ నమాచారము
వీరియొక్క చెవులవడి సంతోషించిరి.

చిరుమామిళ్ళవారి యిల్లు చేరినారూఢిలవాటగా గుర్రాలుదూకిరి
పడవలోకిగావస్తువున్నరయ్యలింగాలపురము లో జనములు అమ్మయ్య
ఇల్లుగనకనే నిండిరిఅమ్మయ్యనుబౌరాయుడు కన్నులజూచాడూ
తన వెంకయ్య కూర్చునివున్నాడు కావమరుదులు వంక లేదుభామా
అన్నలుకమ్మలు ఇద్దరుగనుకానంగింపుకాళ్ళమీద నిలిచివున్నరయ్య

వ. పెద్దకోడలునుండరమ్మగారు రెండోకోడలునుభద్రమ్మగారు బారిఅత్త వాడమ్మగారు కాళ్ళునీళ్ళుతీసుకవచ్చినారుకర్పిలువేయించు తున్నారు. వాడుకూర్చోలేడు దావాంతినుకోలేదు బావగారిచాటుజూచి ఏయండి బావగారుమీరు వచ్చేవారు మూలల్లితో చెప్పిగాగానా మా తండ్రితో చెప్పిరారాదా ఊరేపామంగా రావడానికి ఏమికార్యము వ్వదని అడిగేవరకు కండ్లుయెత్తి చూడలేదె యేమిండ్లోను వచ్చేవారు చెప్పిరాకూడదా అని అడిగినవారి యిది అమాటనిక బావనుబృహదా నిచాటుజూచి నీమరదలుఅక్కడ ఉంది అతితగ్గరావచ్చి మీకోడిలిని మీరు తోడుకోనిగావలసివడదే కాని అరక్షణముమేమునిలవముమాతల్లి తండ్రిబహుశుభశుతోవున్నారు అని తిరుగ గుక్కెదగ్గరకు వచ్చి గుర్రాలమీద కొలువుదీసికాయాకర్ణికయినా బాటపట్టియ్యా బావనుబృహదావనుగెత్తుకున్నాడు లింగాలపురములోకమ్మవానిభామ ఇన్నాటికిబసమేయమ్మయ్యాగెదిని కాదనే అడ్డగించుకొని

వ. ఏమయ్యా చిరిమామిళ్ళనారేనా చుట్టాలు మేనుంకామీకు చుట్టాలుకాదా మేమాటకనేళ యిక్కడికివచ్చినట్లుయితే మీయింటికి వస్తామనిమాయొండ్లకు రాకుండా మీరు వచ్చివారు వచ్చినట్లుగానే యేజూకోపంగపోతున్నారు అనేవరకు రామయ్యగారు కోలయ్యగారు చూచి మాయొప్ప చెల్లెలులు.

లింగాలపురము నకు దారబోసినామూ మిరంతిమాకువగ నాండ్లుతగ్గడి

వ. అని యెన్నలు తమ్ములు పెద్దకు అఘోరఘోరంబగు దుఃఖ పోయిరి దుర్గిళయినగా వస్తుయొరయ్యా ఇంటికయినగా కదలివచ్చినారూ తందాసకాక

వ. అప్పునల్లలు కండ్లజూచిరి మనతండ్రిచేసిన మనువు తుంచి కండ్లచూపులు నోటిమాటలు మనకు రుణముతీరినది అదిగో మీబావ గుర్పారాయుడు వచ్చియున్నాడు

లేవయినమయ్య పోవేయొయ్య అరక్షణమునిన్న నిలువయిదుంట్లి వదిలితదినో బంధువో మింధుమాకు తలవంపులే కొతాదమ్మయ్య లేవోయానా నయి పోవేయొయ్య అప్పుచెల్లెలకు చెప్పమిన్నరయ్య

అప్పు చెల్లెలీ వత్సవంబడయ్యఁ బాగ్యకమ్మనే చంక బెట్టుకొని
లింగాలపురమే యీ యాన మైనాదీఁ వాండ్రతలిగ్రాదితోఁ దుఃఖము అమ్మయ్య
ఏమి చెప్ప న నమ్మగన్న తల్లిఁ నిమ్మ చూడని గడియ యుండ లేదు
అని యావిధంబున దుఃఖపోతరయ్యఁ పార్వతీమ్మనే చంక బెట్టుకొని
కావగారిలో కూడా వస్తాది తందానతాన!

వ. అమ్మ లండమ్ములు యిద్దగున్న కొందూరము సాగవంకి
వస్తామని కొంతదూరము వచ్చేవరకు లక్షమమ్మగారు అట్లా దుర్గిచాను
తిరిగిచూచి అన్నదమ్ములనుజూచి వెలలేదుఃఖమువచ్చి వచ్చెదుఃఖము
దిగమింగివేసి ఓ అమ్మ రామయ్యా ఈ పర్వతమ్మను నీవు వివాహము
చేసుకొంటివయిన నేను యెప్పుడైనా మావుట్టిలని వస్తాను లేకపోతే
కొద్ద మావులును నోటిమాటలును ఇదే నావలెనని ఘోషుఘోషుమని
దుఃఖ చేవరకు యెన్నదమ్ములకు దుఃఖము వచ్చి ఓయిమ్మా అటులనే
నీలిడ్డను వివాహము చేసుకుంటామని చెప్పిన అమ్మగారి పాదములకు
నమస్కారము చేసి.

లింగాలపురమే కాటవట్టినాదీఁ లింగాలపురమే వస్తుమున్నదయ్యా
లింగాలపురమే తిలిచేసాదిఁ చిరుమాదింకృతారి యిల్లు చేరినాది
శ్రీలక్ష్మీఁ వచ్చే అమ్మయ్యాఁ నీ లేని నంతోషవడతాడయ్యా
అత్తగారు వెంకమ్మగారఁతోటికోడలు యిద్దగు యెమ్మయ్యా
వెలలేని నంతోషవడతరయ్యఁ శ్రీలక్ష్మీ వచ్చిచేరినాదీ
కావగారిలో బేటకొచ్చెనమ్మా తందానతాన!

వ. ఏమింటి కావగారు సంసారము చేస్తుయుంటే మన వెరటిలో
తులసి బృందావనము లేనిది తగదు నిద్రలేచి తులసి దేవిని దర్శనము
చేసుకొంటే శాపము వరియిగును. ఆతులసి దేవిని పూజకేసినయెడల
పువర్ణస్సమునకు ఆయోవ్యసంగలుగును మీరు అతిశ్యరగ తులసీబృందా
వనము వేయనిది నేనన్నముభుజించును అని చెప్పగా యెప్పుడు కావగారు
మహానంతోషించి అప్పుడు తులసిబృందావనము వేయటకు అక్కడ త్ర
వ్వడమని గడ్డపారవేయగ వట్టిరుకులబిందెలు ఏడుదించులకు లంకెలు
వేసి అక్కడి యెన్నది త్రవ్వజూచెనటకు ఆకరుకులబిందెలుచూచి యా

లక్షుచుమ్మతోకూడ శ్రీమహాత్మ్య అబ్బలుచేసెనది అని మహాసంతోష
కరమైనది అమ్మా నీవు ఇలాశక్యమిదిహస్తయమిదుగా ఆలించెను
దాకమని బావగాను సెలవిచ్చినాడు అప్పుడు లక్షుచుమ్మ మహానిగో
షముజెంది ఆలించెను లక్షరమునదాకే ఆలించుబించెలలోపదార్థము
పెట్టెలకుతానుకొని ఓమమ్మా శ్రుతిమ్మా కీవు ఏమి భూషణములు
కోసతానో భూషణములు నీకు చేయిస్తానమ్మా అనగానే లక్షుచుమ్మ
కు దుఃఖమువచ్చి మార్లిరిండిన్ని ఇవ్వకునాకు ఏమవకున సొమ్ములు
నాకు చేయించి నా దేహమందుంచియున్నారు నాకు ఇ కా కావాయు
నని కోరియుంటె మాదిలికి దయగాదా మార్లిండి దయకన్నగాదా
మాయన్నదమ్ములకు దయలేదా యలలక్షుచుమ్మగారు.

కువ్వాటిఅమ్మ తగులుకున్నరీతి- గుమ్మడిపండ్ల కుళిసచందాము

వ నా పెండ్లిటి అయినవారు నాతోపలుకుతూసంభాషించుచు
నప్పుతూ పేలతూయండినట్లయితే అదేనాకు సొమ్ముగాని యాతిగిన
సొమ్ములన్నమాత్రాన భూషణమా లోకమువందు స్త్రీ కు సొమ్ములు
భూషణముకాదె మానము భూషణములు పెండ్లిటికి రీతిచ్చినది ఎవతో
అదే భూషణములు హస్తములకు ఏమిభూషణమువగా దానము భూషణ
మని పెద్దలుచెప్పదురు ఈసొమ్ము పురుషుకున్నందున యేమి భూష
ణము నాసొమ్ముల సొంపు యెవరు జాతుకమ్మా అని యితియందుగ
కృశిస్తున్నాది.

వ. సెలలేని దుఃఖము జెంది లక్షుచుమ్మ తన దేహములోనున్న
యావత్సొమ్ములు వారిది పెండ్లిటి వసువలేదే ఈసొమ్ము నాకెందుకు
యని పెట్టెలో యాసొమ్మును యుంచి బీగమువేసి
అత్తచేతికి బీగముయిచ్చేగావండుకొనిగ రెల్లి యున్నదయ్యా
తన పెండ్లిటిపండు తనపండులీలమాటపలుకులు లేనిది యత్తుయ్యా
అదిరెండోప్రాణి తెలియలేదురెల్లితోదకోడంద్ర)కు తెలియలేదురెల్లి
బావగాలి తెలియలేదుఅమ్మయ్య ఈమెరెండోప్రాణిచెప్పదనాయనో
మనస్సులోక కృశిస్తున్నాడింశుక్రవారమే శుక్రవారహమ్మా
గారదేవి! వక్రపాద్మతల్లి! లక్షుచుమ్మగా తాను పుంకునమ్మా

తులసిబృందావనమే అమ్మయ్యా • పూజలైనగా చేస్తుంటుందో
 కొన్ని దినములు వెళ్ళితకర్వాతా • ఆడబిడ్డగా పిచ్చయ్యగారు
 లక్షుమయ్యకుమార్తెను చూచేగా • వెలలేని యోచనలుతాతదయ్య
 ఈలక్షుమయ్య • మార్తెనై నేనూ • తనకొడుకైనగా తీసుకోవలెనని
 చిత్తోనగా యోచనచేసేగా • తల్లి వెంకమ్మ యేమి జెప్పినాది
 మనలక్షుమయ్య • ఆడుగుదానతల్లిఁగిస్తేనుమరియిచ్చేనుఅమ్మయ్య
 అట్లు యివ్వకపోతే లక్షుమయ్యనై న • బాకులకైన పొడిచిచంపుతాము
 లక్షుమయ్యకుమార్తెనయిలేనూ • నీకుమారుడికి పెట్టికేతుమమ్మా
 చేతిలోనగా జెయ్యపెట్టవమ్మా • తల్లి బిడ్డా యొక్కటి అయినారూ
 లక్షుమయ్యతో యేమిచెప్పితరూ • నీయొక్కవో కుమార్తెనమ్మయ్య
 ఆశర్వతిమ్మ • వట్టిని అమ్మయ్య • అబిడ్డవో కొడుకుకు అమ్మయ్య
 ఇవ్వమని వారు పలికినరు • దండంబెట్టి లక్షుమయ్యగారు
 పుట్టంబకాడ ఆశపుండునమ్మ • మా అక్కగారికే రామయ్యగారికైనా
 ఇవ్వవలెనని మనస్సుయున్నాది • పసివాండ్రకు యేమిలేలునునమ్మా
 మాతలిండు)లఆడగండియమ్మయ్య • మాఅన్నగారిం ఆడగండిఅమ్మ
 మాకుతెలియజే మమ్ముగన్నతల్లి • ఇప్పుడాటలే యిద్దగన్నరయ్య
 ఇద్దరైనగా యోచనచేసిరిగా • వారిపుట్టింటివానిని మనయి అడిగితేను
 ఎంతమాత్రము మనకు యివ్వరమ్మ • వాకుమిన్నందినభాగ్యవంతులమ్మ
 మనమాటగా జరుగదు అమ్మయ్య • అని ఈవిడంబుగ యోచనచేసిరి
 నీబిడ్డనైనా యివ్వపోతే • నీవు కత్తులమీద నొరుగుతావుతల్లి
 బాకులమీద నొంగజాతవమ్మా • ఇకనామిమ్మా వట్టుపెట్టుకుమమ్మ
 ఇన్నిమాటలే ఆత్త పలికినాది • తల్లి బిడ్డా యొక్కటయినారు
 కొడలియైన లక్షుమయ్యనైనా • యమునిబాధలే పెట్టబూనినారూ
 వంటయిట్లో! జేసినవ్వరయ్య • యెద్దులకేసే నుడ్డికూడుకలి
 లక్షుమయ్యకే వెళ్ళిబూనినారూ • బహిష్టురాలయి జైవతోలేనూ
 యేమనిదా అడగరే అమ్మయ్య • దాహమనీవారడగరేఅమ్మయ్య
 కనుపుకోతగా కొయ్యిబూనినరూ • వేలపెట్టగా రుద్దుకమంటారు
 అయినిబాధ బెడుకున్నరయ్య • వెలలేని దుఃఖమిప్పుడయ్య
 తోడికోడండ)తో చెప్పదుఅమ్మయ్య • బావగారిగో చెప్పదుఅమ్మయ్య

వ. ఇట్లు 10-45 దినములు అన్నపానాదులు లేకుండా యుండిన పుటిగిన్ని రెండో ప్రాణి తెలియకుండా తనబిడ్డకు తనవగ్గి ముంకు కొని ముప్పుటనున్న ము భోంచేసివదానిది లేనేయుండును. ఆరుయిన స్వరం దన్నము లేకున్నమాన సామ్యులు లేకున్నమాన పెరిమిటియైన యువంటివారు నాలో నిలకలేయని.

వెలలేనివో దుఃఖమూతుంది + మనస్సులోనే చింతపోవడయ్యా

వ. ఇట్లు కొన్నిదినములు కలిగి కోరికోసి యెంతకలిగి కోరికోసి నా ఇది చావసామ్యేదిలేదు మహానా గాణి నానం కమ్మవారము ఆలుము గుడికి విరోధముపెట్టయితే యెప్పుడో చంపివేస్తాడని ఒక్కసాటియా కాలమిండులి + ఆనరా నందెనేగి కావనమ్మా దొడ్డికాడనే వెంకమనాయుడూ + పాలుపిండుమూపుచ్చామకుమారా తల్లిబిడ్డగ కదిలివచ్చివారూ + వెంకమ్మకి పిలిచి మమ్మయ్యా నాయనవోరి వెంకమ్మగారు + యెద్దులజేం ఏవుబోవయ్యా ఏకోరి పెండ్లాడివచ్చివారూ + భోగముదానిని ఏవు తెచ్చివాళూ ఎత్తాళ్ళంట కండ్లబాకుమయ్యా - ఒకటిశంతు ఏదాంటాకి ఎడమకాలితో యెగిసితిన్నివాడి + అట్లాటిదానికి బతుకుమకుతొడి ఇరుగుపొరుగు జగదాలు నే న్తరయ్యా + ఇటివినాకి తెచ్చిపెట్టకయ్యా యెట్లాటిదానికి బైటవకుమతిండి + మనబిడ్డకు తెచ్చివబిడ్డ వనుకోని ఎంతిమాత్రంబయిటవడమతిండి + మనదిరాశివానముకమ్మకులయితిండి అపభ్యాతివో పాలెపోతాము + దాసుశ్చి నా మరగియున్నదయ్య దానివాడికి కాళ్ళుపిసుకుతాడి + దానివాడికి నోళ్ళుపట్టుకయ్య దానివాడికి ఏవుబోతా తాడి + దానివాడికి పేనులుయాస్తాది ఏవేళచూచిన అప్పుయ్యా + పైవెక్కల వకుసువుంటవయ్యా ఎత్తాళ్ళంట కండ్లబాకుమయ్యా + కాత్రలెకే నెతుక్కుంటమయ్యా గుంటలెకే మేము నెతుక్కుంటమయ్యా + తిండానకాన!

వ. అమ్మా గాణి నానం కమ్మవారమే ఏవు మట్లాగుతుండేది మా కందరికిని అవయానంగా తుంటాడీశుంటే.

సిగబట్టుకొని నంగతీసివాడి + కాలతోడను తమ్మకాడితంది)

ఇప్పుడు తన వెంకటాద్రిని వూరుకొని యొక్కడ లేని కోవముచ్చెనమ్మా
 నామోనో కోవముచ్చెనమ్మోదీ! అగ్నిహోత్రీ! మిడినె యమ్మాయో
 చతురబద్ధయో చందమామెనమ్మో! మమ్మవినవే వెంకటమ్మగారు
 నీవు పెద్దగాని నేటిద్దీక్షువమ్మో! కుంపిండ్లువచ్చినా ఫలము యెందుకమ్మ
 నిన్ను వ్రాణా తోనా పెట్టగారుతిల్లి! ముండవన్న చంపవాలెనమ్మో
 అని పిండేపాలును నిలిపివేసినాడు! కాడిగనుక అనించెయన్నదయ్యా
 కాడిగనుకను బవురుకున్నదమ్మా! కాడితోనుగా కుమ్మతోయినాడూ

న అట్టికాలములో వెంకటమ్మగారు ఏమి చెప్పుకున్నదంటే నీవు
 గర్భిణీనమందు పుట్టివదిడ్డవని నీతో చెప్పినందుకు నన్ను కాసిదితో
 కుమ్మవస్తూవు గనుక పుణ్యము చేసెను విచారించుకొనడా నన్ను
 కుమ్మవస్తావు యనెవరకు కాడి దిగున పెట్టి టయమ్మా వెంకటమ్మ నీవు చెప్పు
 నమాత్రములోనే నేనుజూచి చెప్పు యెత్తికొట్టుకొనంటే కొట్టుకున్నావు
 రంకుతనము నాకమ్మలతో చూడవలెను. చూచితరత్నము యీట
 తోనే బా! తోనే గొడిచి చంపి కాపుపాత్రలో నేయవలెను దండు
 మాటలవిని కొట్టి మళ్ళీ కొన్నిదివెంబులు యింటివద్ద పెట్టుకొనివుండ
 వచ్చువాడని కొనియిడుచెప్పగా కొమారుడి నోటిగుండా మాటకీసు
 కొని వెంకటమ్మగారు పిచ్చుమ్మగారైతే నామనా నీభార్య రంకుతనము
 నీకమ్మలకు చూపుదునుగాని తిర్యాకి

వారు యిద్దరున్న యివతలవచ్చిరి! మళ్ళీ కొన్నిదివెంబులు బరిగేరా
 ఒకతాటి ఒకకాలమందు తిండి! దానినాడుచూ యింటికొచ్చినాడు
 అమ్మవినవే లక్ష! కాయ! తదానివాడికే తలంటు అమ్మయ్యా
 శరణుశరణు అత్తమ్మగారు! యెంతమాత్రము అంటు యమ్మయ్యా
 అనిలత్తమ్మగ కానవలిగివాడి! యవము యిల్లు వెళ్ళునకమ్మ వారమన్న
 రాణిరానయి కమ్మవారయిమ్మా! దానినాడికే నేను అంటనమ్మా
 అనిచేతులు యెత్తిదండంబెట్టగా! నీవు అంటకుంటే మిమానితి అమ్మయ్యా
 నేను అంటు కానన్నా! నామనా! చమురుగిన్నెగా చేరికందినాది
 రెండువేళ్ళనందున అమ్మయ్యా! బవా! టిటిటనేసెమ్మా
 నీటమిడి దానినాడు కొలుపుకోనాడూ! అత్తగారుగా వెంకటమ్మగారు

దానివాడితో తలంటుకున్నాది + లక్షమమ్మగా కనుల చూచేరా
 నీకు లేనినో రానివాననుమ్మా + నాకు చెప్పినా నన్నున్నది
 నేను తలంటు తానన్నది యెప్పుడయ్యా + నాటిమాట నాటిలోనన్నది
 చమురుగిన్నెగా చేతికిచ్చెనన్ను + మచ్చిగనుక కా యేమి చెప్పకానీ

వ. వివవమ్మ ఓలక్షుమమ్మ నీవు పని నాపవ నువ మంచియోచ
 పవకురాలవేను ఇక్కడ తలంటుకూతుండు ఎవయినా వచ్చినట్లుంటే
 బాగాతుండను కన్నాతల్లికైనా కొంచెము కనుమరుగు ప్రవ్వగుగనుక
 మంచినికృతనా నురుగు వుండవలెను గనుక నీవడకటిల్లువున్న దేనిపడక
 టింటిలోనికిపోయి బాగ్రతగా తలంటి నోడుకొనివచ్చినట్లుంటే నీ కు
 కాగివున్నవి నీ కానుకనూ పెట్టివున్నది బాగ్రత గ పిలుచుకరమ్మనిచెప్పి
 పడకటింటికి కానుకంపెనమ్మా + ఘాతుకాలుగా తెలి జడయెమ్మా
 కవలపుచోవ్యయి తెలి జులేనులన్న + నుంచుంటికె లోడుకవచ్చెనమ్మ
 జనాకట్టి పీటమీదనమ్మా + దానివాడుగా కొలువుతీరినాడూ
 దానివాడితో తలంటుకున్నాది + తలంటుకా లక్షమమ్మగారు

ఎక్కడ లేనిదుఃఖ మొచ్చెనమ్మా + గొప్పనంస్థానములోవుట్టితి జుమ్మయ్య
 గొప్పనంస్థానమందు వచ్చితితిమ్మయ్య + దానివాడితో తలంటుకున్నాను
 తలంటిటివో వేళనొచ్చెనమ్మా + కొలకొలాను వడకయెమ్మయ్యా
 దానివాడివో నీవునబడ్డాది + దానివాడు తలయెత్తి మాచెమ్మా

ప. ఏమమ్మ లక్షుమమ్మగారు ఎల్లకాలము నీవేతలంటితివానీవే
 తలకుపోస్తిన నేను ఒక్కబిడ్డనైయుండి తలంటుకోవ న్నెవకున్నా తలంటు
 తానమ్మా తలయంటుకుంటే నీవు మాంనావు ల్లి అని దాని వాడుగా
 వలుకుతున్నాడూ దానివాడుగా మాటలువిన్నవయ్యా తందానతాన!

వ. తాళు నీకక్కడికోలిఒలే దానివాడయని లక్షమమ్మగారు
 దానికి తలంటుకూతున్నది పడకటింటిలో నయదానము యిట్లా
 యుండగా వెంకమ్మగారు పిచ్చిమ్మగారు వెంకమ్మనాయని పెడకీలే
 రచ్చకూడ కూర్చొనియున్నడయ్యా + నానునా ఓరీ వెంకమ్మగారు

వ. నాకు దానివాన్ని చెప్పుకున్నదని నేను నీతోచెప్పితే నీవుచె
 ప్పినమాటేముగానే నేను చెప్పుఎత్తికోట్టకు నోరెత్తిమాటాడదు అని

అంటిని నుక ఇప్పుడు నీతో చెప్పవలసివచ్చినది అప్పుడు ఏమనగా మంచి మధ్యాహ్న కాలమందు దాసిదాసి తోడుకవచ్చి మధ్యరంగములో కుర్చీవేసి కుర్చీయీద కూర్చుండబెట్టి దాసివాడికి కలంటుకుముండెను నేనుపోయి ఏమిమ్మా క్షుమమ్మ ఈ నేరకాడ యక్కడ కలంటుకూ యున్నావే ఎవర మివనచ్చివట్ట మన నాసిగ్గు కానం పోతున్నదనినే చెప్పి లేచి మకాలిలో ఎగిరినెవ్వరయ్యా వినినాన్నకు దిగుబడ్డనయ్యా

వ. నేను ఏమిస్తున్నావే అయ్యో మాయా తుచ్చిపోయెనని పిచ్చయ్యవస్తే [లేను
మంగిలిమరియూడుగుద్దగా గుద్దేనా మేమింతయ్యో మునిభాయించ అకఘోడుఘోడుఘోడు పోయిగాగులవుకమ్మ గడిగాదుకమ్మ య్యో దుమ్మయ్యెత్తిగా వైకగొట్టివారూ అప్పుడు ఎక్కడ లేనికోరిక వచ్చేరా ఏలే అప్పుడు వచ్చినవంశి తేయమ్మ ఇల్లందాసివానిగావట్టుకొనిరికి నీవడకటింటిలో తోడుకొనిపోయినాడి వడకటింటిలో కలంటుకున్నాడీ కెండుమాటలే చెప్పబడినదయ్యా వచ్చినాకు చేతికొనినాడూ గుగాలకొట్టకొండతిసేరా మహాగుడ్డమండి వస్తువున్నదయ్యా ద్వారవాని లుపేయన్నది ఎడమకాలిలో కలుపునెట్టివాడూ అట్లాకడవట్లా చిలిదియున్నదయ్యా చిలిదినయ్యో పురుషునిచూచేర బాంబలోని జీవా లేదురండీ వట్టచోటు కోచ్చినాడీ దాసివాడుగా కూర్చొనియున్నాడూ ఏమి కన్యమరి వెంగమనాయుడూ నీచేరికనుక నీ బాకుముద్దయ్యా క్షుమమ్మనాకు కలంటుకున్నాడీ ఆమెలిగ నేను విడ్డవయ్యా అట్లాగా దెబ్బపడి తేవయ్యా నీకోంపము స్తారా వెంకమనాయుడు నోటిగామిడిచేసు అమ్మయ్యా ఏధిలోకా వాడు వెళ్ళినాడు భామా వడకటింటిలోకి వెంకమనాయుడు వేగిరంబుక కడలివచ్చినాడే భాగ్యదామక కన్నలమాచేరా కలంబక్కటే వెంట్రొకలయ్యయ్యా ఏడు సేవల కుసులే అమ్మయ్యా కీలుగంటగా వేసియున్నదయ్యా కీలుగంటగా జవిరిపెట్టివాడూ నేలకయినా కూలదొక్కినాడూ చేతులెత్తి తాను ఎంకివిట్టుతాది ఒక్కకన్ను యెరుగునుస్వామి పాదాలమీద తాడువారిగెవమ్మా

ఎడమకాలితో యోనిని నాదూ ఎడమకాలు బాలించెర అయ్యయ్య
 గుర్రానికొట్ట కొండలోగనుక * వేగమందున జనరబూ నెవయ్య
 దెబ్బలకయినా తాళ లేకతిమ్మూర్చియై థ నిః వొంగరా
 నోటిమాటలే నిలవజొయెనయ్య * నందలలితంది)ని తలచుకున్నదయ్య
 అన్నదమ్మలను తలచుకొన్నదయ్య * ఎక్కడ లేని శోక మయెనయ్య
 తల్లిదుఃఖమే బిడ్డః న్నదయ్య * ఎడకటింట్లాః బిడ్డ వచ్చినాదీ
 తల్లినిబెట్టే క్రమలు చూచెనయ్య * అయ్య అయ్య మన్నాగన్నగంది)
 మాతల్లినినిచ్చ చంపబాతుతంది) * మాతల్లిని నీవు చంపి లేకు తంది)
 నేను ఎవరియందను నేను వ్రుదునయ్య * ఎవరిచెంతను నేనువ్రుదునయ్య
 నాహద్దును ద్దుగావీత్తిచూచునయ్య * మా నేడుకార్థమే ఎవరుజాతురబ్బ
 ముందుగానాగొంటుకొయ్యవయ్య * వెఁకనించినూరిల్లిచ వరనాయన
 చేతులెత్తిగా దండంపెనుకాడ * చింతి)హంసలే పెట్టుకొనిదమ్మా

చ ఇందలోకి దాని * దు వీధిలోకివెళ్ళి అయ్యయ్య * క్షుమ
 వన్ను చంపి నేసిరని ఘోషఘోషున దుఃఖము పొన్నేలువుటిః పూని
 అంతా గుంపుగూడి ఇంటిలోకి వచ్చేలువుటిః నిల్లింకమ్మవక్కావచ్చి
 ఒరేనాయనా వెంకమనాయమా ఇప్పుడు చూడ * విఃలేదు కాఃః
 చంపుదావుగాని యనతలకు రంగుల వట్టుకొనివచ్చెను.

అప్పుడు లక్ష్యయ్య తా ఎట్లవున్నదయ్య * బిడ్డచూచగా తల్లియూచినాదీ
 వెలలేనినో శోకమందెమ్మా * హావ్యోహ్నక దగ్గర బెట్టుకొని
 మీకు చూచి గుణము దీరెల్లి * ఈఁతులున కాను బలికినాది
 అందల పడకటింకిలో తరుణివున్నదయ్య * తింపానకాన
 లింగా పురమంతా మాటుమణిగి * ఊహి)న రంక నిద్రపోయినాడు
 వెంకమ్మపిచ్చుకొడలివచ్చెమ్మా * ఇంకికంటికిననాయములేదయ్య
 పోయి పొడిసివేసి రన్నంచెప్పగా * బాకుమెత్తుః కడలివచ్చినాడు
 పడకటింకిలో కూర్చున్నయన్నాది తింపానకాన

వ. అశ్వవరా బిడ్డదగ్గఁ యుండి అప్పుడు లేచి అకలితోవుండి
 పెడతల్లి నుండరమ్మగారిదగ్గరకు పోయియుండెను. బాకుమెత్తుకొని వెం
 కమనాయుడు పడకటింకిలోకి వచ్చి

పురుషుడు చేతి గాకు చూడవచ్చు. రెండు చేతులీ తా మెత్తినాది
పురుషుడైనా దండంబెట్టరాని అప్పు బెల్లెలు చూటలు విన్నావా
సింలియో వోమాటలు విన్నావా చేతులు మెత్తి గా దండంబెట్టకు
వెంకటాచార్యుని గా అమ్మయ్యో రోహిణిమీనూ అడుగు వేసవమ్మా
వాళితుండుగురు గాకు చూచినాడు బాబోనుగ కుమ్మర అమ్మయ్య
లిప్పవారనుగ బాబోనుగ బాకు నెరిమిగ మనలీ తిసెగా
అప్పుడు లక్ష్మయ్యకు పాణము వోలేడు వెంకటాచార్యుడికి రెండు కండ్లు
బాకుగనుక నీ పా వేసుకోని తిరుపులాకుతి పున్నాడమ్మయ్య పోయింది
అదిత వెంకటయ్య దలివచ్చినా గొంతుమీద గడ్డవారి వేసినాది
అర్థ గారితాను కమ్మలజాచేర కనులెత్త గ దండమ పెడుతాది
చంపేనారు చంపుతారు లింగ బిడ్డకు లేచ్చి కమ్మల జూపండి
పాణమునక పోతామిమ్మా తనగా నా పాణము కమ్మ
అప్పుడు వెంకటాచార్యుడు మెట్టానున్న దమ్మ కిందాన
కండ్లుపోయిగ తడవు గాడుతాను ఎగువుకుచాను కండ్లజూచినాది
చేతులు మెత్తి దండంబెడుతాది లింగండ్లు పురుషుడు కొచ్చేరా
భార్య కటికి కదలివచ్చినాడు పాస్తమెవగ తానుతానాడూ
గగనభాగనుండు పాణము విడిచవచ్చు బావగారు నమోఖానై తేనే
జీవాత్మయైన పోతపుష్పదయ్యో బావసుబ్బయ్య నిద్రకోరికయ్యూ
కలలోలోయి తాను జెప్పినాది విన్నా చంపేనోయన్నారు వోబావా
పోయివుంటున్నా విరిపించున్నదయ్యో క్కడ ఆశ్చర్యము నేలందెమ్మ
అర్థరాత్రి కాద మంజు జెప్పినాది లింగాలపురమే బాటవట్టవచ్చు

వ. తెల్లవారేవరకు లింగాలపురం వచ్చేవరకు లక్ష్యమయ్యను
మెట్లచేసినారంటే ఆ బాకుదెబ్బమున్నదే ఆ బాకుదెబ్బకు మునుపము
విశ్వజేయించి కరపించియున్నది

కంకుమకాయలు పూటతీసివోర కెనగ పూసినారు కండ్లి
నాగుబాకు కరచింది అంటానెంపంద బెట్టగ పుంటాను అను య్య
బావసుబ్బయ్య కమ్మలజాచేర కిందాన తాన.

వ. అతడు యిదియేమి చోద్యమని సుబ్బాగారుడు అడిగే వరకు నానప్పయి కరచిపడి తండ్రిని పండ్లపండి యేదసుయంటి వరక ఆలింగాలపురములో శ్రమ పట్టింగ దాచూదియున్నాడు అదాయాది విని శ్రమని మెంతమాత్రం ఎత్తిచవలసిన పనిలేదు అన్యాయము చేసి చంపివేశారని యెత్తుబడి దేవునిచేతుండ కాదు చేయించి యుండవరకు.

గణాచారిమీదలెల్లదారెనయ్యోశము యెత్తుబళ్ళు చెయ్యి చమంటదయ్యి వన్నావరాయివాగు వన్నుచింపలేదు నాపొరుగుజే వన్ను చంపినాడు మీరు కాదుదయ నా పరిచక్షుతిండిఎత్తుబళ్ళు చేయించమంటాది

వ. అప్పుడు పశువుకుంకుమ తాంటూలాలు వక్కాకులు కొర్ర చేటలు తెస్తున్నాగు వాద్యములు చేయించేటట్లుగా

ఎత్తుబళ్ళుగ జరుగుతూవున్నాదీ శ్రీగండిపు తరువులు శాస్త్రయ్య మంచిగంధపు తరువులు శాస్త్రయ్య శాస్త్రమైన పేర్చియిప్పరయ్య శాస్త్రముమీదుగా పండ్లపండినాడతలకొనివిప్పె పెం మనాయుడు శాస్త్రమైనగా కాలకుయన్నాడిమన్నుటివో నమన శాస్త్రయ్య

వ. ౧౨ కలకాళ్ళు తెచ్చి శాస్త్రములోనాసి శాస్త్రముచల్లార్చి నాగలోయ్యుని తిరుమరు పెట్టెనమ్మ పుట్టెలిలై లేచినస్తదయ్య

వ. పొడిచేటన్నడు ఏయావయ్య పుండెనో ఆదేయావయ్యగధకని లోపుట్టినచ్చ పుట్టినచ్చనమయ్యమందు పురుషుడు పెం మనాయుడు యేమన్నాడంటే యేమోకాకుబడి అడగాము యన్నాడు. పురుషుడి కండ్లుతోయెనమ్మ అర్తమ్మకు కండ్లుతోయెనమ్మ అడవిడ్డకే కండ్లుతోయెనమ్మ ఏరరామపుడీ కండ్లుతోయెనమ్మ మోటవొక్క గడిలో నెయ్యపువూజలైవక కొంటుమున్నదన్న పంకులేకుంటే పంకులు చుక్కవన్నులిడ్డలు లేకున్ను లిడ్డలిచ్చునయ్య కండ్లు లేనివాటి కమలయిచ్చు మ్మ అన్నతిన్నలు ఇడ్డరుకుమారా మహాగృహ వస్తుయున్నరయ్య గణాచారివో మీదవ్రానినాది అన్నగారికే దండంబెట్టరా తంచావకాదు.

వ. అన్నా రామయ్యగారు ఒకరిమీద కోపము చేయవలసిన కార్యములేను నీకు కోడలయిన పార్వతిమ్మను యెత్తుకొని లింగాల పురం చేరి త్వేణుముగ వివాహము జేసుకొని లక్షణముగ యుండవలసినదేగాక మీరు యీ యెంతమాత్రము మీ బావగారిని శ్రద్ధువరచవలెడు.

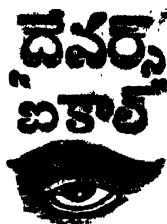
అన్నగారికి దండంబెట్టఁ జేవఁతంబుకాది కొచ్చినారూ
 లక్ష్మణుమ్మ నేజాదిరిమ్మయ్యఁ చేతులెత్తి దండంబెట్టెరూ
 పార్వతిమ్మ నేజాదిరి అమ్మయ్యఁ దుర్గిత్తె న తోడుకొనిపోయినారూ
 తల్లిలక్షమ్మ గింగాలపురములో నెలసియున్నదయ్యఁతందానతాన
 పంకుమబండ్లు తోలుదును అమ్మయ్యఁ పంద్యారముబండ్లుతోలుతాత
 పసిద్దిగాను నెలసియున్నదయ్యఁ పాటిగాను పల్నాటిసీమలోన
 మాటగొక్కతో గుడియందోయమ్మఁ పూజలైనగ కొంటువున్నదమ్మ
 ఈలక్షమ్మ పుణ్యకథ బామఁ పుణ్యకథ పాడించి విసవో అమ్మయ్య
 వ్రాసినవాటికి పాడివారికిఁ బెప్పినవాటికి విన్నవారికియిన
 కలుగును భాగ్యములు తొలగుదోషములుఁ గలదానతాన
 చాటువ కలుగును నకలనంపిర్కరముఁ తందానతాన
 బాయ నెప్పుడు కల్గజేయును బహుభాగ్యంబులనూఁ తందానతాన.

గ ద్య.

ఇది శ్రీనకల సుజనిమత కాళికాదేవి పరమేశ్వర ప్రసాద సేవాధురం
 ధర చిన్ననగర నివాసకొండిత్య మహాముని గోత్రోద్భవుం
 డును ఆస్తస్త్రంధ నూత్రి కాశ్లోచనంక వయః పారా
 వార గాకాసుధాకర రంగరాజ ద్వితీయపుత్రం
 డగు కాకర్లరాజ పుటిగంటి వీరయ్య
 దేవరగారిచే ప్రణీతంబయిన

లక్ష్మణుమ్మకథ
 న మూ ప్ర ము.

అ న గా ?

కను రెప్పలు ముగిసిన జరిగిన కండ్లు, కూనలు, కురువులు మొదలగు రెప్పకోషాలు, ఎల్ల గుడ్డుపైరి పువ్వులు, పొరలు, ముఖాది వేయి ముచ్చట, దృష్టిరోగములు. రేడికటి, చక్వారము అంత కుసులు. మనగగా కనిపించుట, నీరుకాగుట, నేత్రవాడుల యందు జరించునది కామెర్లు మొదలగు వర్వనేత్రరోగములను గ్యారంటీగా నిర్మూలించును,

సర్వనేత్రరోగములకు అమోమమైనది.

వెల 2-8-0

మా వద్ద సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు, నాటకములు, నవలలు, కథలు, పాటలు, వద్యములు, కీర్తనలు, హరికథలు మొదలగు అన్నిరకముల పుస్తకములు టోకున, చిల్లరగను వరసమైన ధరలకు దొరుకును.

వలయు వారు :

కాళహస్తి తమ్మారావు సన్న్య,

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ షా,

రాజమండ్రి.

శ్రీరాజేశ్వరి ప్రెస్, రాజమండ్రి కె. టి. న్యూ ఇ. నె 60, 1000 కా.

కామమృకథ

స్త్రీల వ్రతకథలు

(1, 2, 3 భాగములు)

రచన:- శ్రీ బాలాంతపు వేంకటాచార్యులు

అంధదేశమంతటను, బాలాంతపువారి నోముల కథలు ప్రతి యింట చెప్పకొనుట వినేయుండవచ్చు, యిప్పుడు స్త్రీలంతా సులభముగా చదువుకొని యీ నోములు పట్టుటకై చక్కని పద్ధతిలో సులువైన శైలిలో వ్రాయబడెను. ప్రతి అంధస్త్రీ హస్తములందు అలంకరించదగిన గ్రంథరాజము. యిట్టి గ్రంథము ప్రతియింట నుండుట సౌభాగ్యమన్న వింతలేదు. మూడు భాగములు కలసివున్న ఈ పుస్తకము నందు శ్రావణ మంగళవాచనముకథ, వరలక్ష్మీవ్రతకథ, దంపతుల తాంబూలంకథ, మాఘపు ఉడివాచంకథ, పోలి స్వర్ణమునకు నెట్లొకథ, పోలాలమావాస్యకథ, కుంకుమశాకీ నోముకథ, పంచతాంబూలాలు కథ, గంధం తాంబూలంకథ, చిలుకుముగ్గులనోముకథ, నీచ్చిదాచంకథ, కైలాసశాకీనోముకథ, హస్తాక్షరదాచంకథ, భూస్వామి నాచంకథ, అట్లెద్దినోముకథ, శిశ్యాణశాకీనోముకథ, మున్నగు 96 కథలు యందు పొందు పర్చబడెను. మంచి కథలున్నా. చక్కని అచ్చుతో ప్రింటుచేసి అంధులొకాని కన్పట్టినది. యిట్టి అచ్చు బుక్ లు ముందుటనే ఒకకాపీ పెట్టించుకొనుడు. వెల 1—0—0 మూత్రమే

ప్రా ప్తి స్థానం

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్సు,

సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో. (స్థా. 1882)

రాజమండ్రి.

కామమృతం

శ్రీరస్తు

శ్రీగురుభ్యోనమః

శుభము కామమృత శుభము కామమృత కామమృత
 శుభమొంది సామర్థ్యకోటలోనమాత్ర కామమృత
 సుకష్టలక్ష్యము ముద్దుకూతురుగా కామమృత
 వెంకటాద్రి గర్భాన జననమైగాది కామమృత
 నాయదాం కరుణ నాడొచ్చెనమృత కామమృత
 కరుణలో తల్లితండ్రులై పోయినారు కామమృతకు
 పెత్తంద్రుడి రామన్న ప్రేమతో పెంచె కామమృత
 పెత్తలి వెంకటాద్రి ప్రేమతో పెంచె కామమృత
 పెంచె కృష్ణమూర్తి పెండ్లిచే సేమగా కామమృత
 పోషించి తిమిరమున పెండ్లిచేసెనుగా కామమృత
 పెండ్లిచేసెను ఆయన నెలలనాడైన మారయ్య
 కాకినాడలోను నిలక టిందా మారయ్య
 పెద్దబోయికోలువు తాకుదిరినాడూ మారయ్య
 నెలకు మూడువరహాలు తా జేతగాడూ మారయ్య
 నెలలా కోలువుతాకోల్చిగాడూ లక్కడను
 దొరికు మారయ్యకు నోనిమాటవచ్చె గాడూ
 చాలును దొరిగారు చాలు నీ కోలువు దొరగాను
 జేతమైనా నాకు యిప్పిస్తే దొరగాను
 తిరిగి సామర్థ్యకోట యింటికివెళ్ళుతాను దొరగాను
 మారయ్య జేతాలు లెక్కజూచిగా ఆ రోజు
 ఆరునెలలా జేతమడిగి పుచ్చుకొని మారయ్య
 తిరిగి సామర్థ్యకోట యింటికివెళ్ళునుగా మారయ్య
 సామర్థ్యకోటలో తల్లి చల్లమృత చెలమృత

కామమృకథ

వాకిటికి ఆ తల్లి యెదురుగావచ్చె చల్లమృ
 ఏమొ స్తివా కొడుక యే మొచ్చినావు మారయ్య
 కాకినాడా కొలువు చాలిపోయిందే చల్లమృ
 చెన్నపట్నపు కొలువు నే వెళ్లుతాను చల్లమృ
 మాయదారి చెన్నపట్నమేగడా మారయ్య
 చెన్నపట్నపు కొలువు మనకిచ్చిరాదూ మారయ్య
 క్రిందటా మీతండ్రి కొలువెళ్ళినాడు పట్టణమూ
 ఆ చెన్నపట్నములోను చనిపోయినాడు మీతండ్రి
 అంత లేదు తల్లి కొలువెళ్లుతానా చల్లమృ
 కాదను నిర్దనగి పైనమన్నాడు మారయ్య
 నిన్ను చూడక నేను తనముండలేనూ నా కొడుక
 నాపేరుచప్పి గులసిమొక్క వేయే చల్లమృ
 నిత్యము ముచ్చాటకు నిల్చుచున్నావే చల్లమృ
 ఆ గులసి మొక్కయినా నామొక్కనీ చల్లమృ
 యిలలోన మారయ్య వున్నదిచుకోవే చల్లమృ
 ఆ గులసి మొక్కయిన మొడిబోలేనీ చల్లమృ
 యిలలోను మారయ్య లేడనుకోవే చల్లమృ
 శనివారపురోజు బుద్ధప్రార్థన మారయ్య
 తలయెరికి తలయార నానంబుజేసి మారయ్య
 మూడుశేర్లు చముగు పిదకై వెళుగా దేవుడికి
 కొత్తివోచుటై న కొట్టికోనొప్పిపా మారయ్య
 వంటపూట తాను భోగించేవాడు మారయ్య
 అదివారిముగూడు ఇంకొద్దమంటి మారయ్య
 సోమవారముగూడు తెల్లంగిట్లా మారయ్య
 తల్లి చల్లమృకు దండముపెట్టే మారయ్య
 క్షేమాన వెళ్ళి వేగమేరమ్మా మారయ్య
 తమ్ముడు పెద్దకి తా బెప్పనేమీ మారయ్య
 కాకినాడి వరిని నాగనరిపేనుగా తమ్ముడు

కాకినాడ రేవు ఓడనెక్కినాడూ మారయ్య
 నదిమీద ఆ యోడ మూడురోజులు నడిచె ఆ యోడ
 చెన్నపట్నపు రేవుకాడ దిగినాడు మారయ్య
 పెద్దిరాయినిపేట తా వెళ్ళినాడూ మారయ్య
 జోడు నిమ్మాపండ్లు తానుగొన్నాడు మారయ్య
 వాలీలు మేలీలు యిద్దరే దొరలు అక్కడనూ
 నీ పేను గిరిగిరి యిద్దరే దొరలు అక్కడ
 దొరిలంత మేడెక్కి కూర్చున్నరేమీ ఆవేశ
 దొరలు యెదుటకుపోయి సలాముచేసె మారయ్య
 జోడునిమ్మపండ్లు యెదురుగ బెట్టెనుగా మారయ్య
 యేవూరు యేవలై యెచు నీ పేరు చిన్నోడ
 కాపురము, సామర్లకోట అన్నాడు మారయ్య
 పూరు సామర్లకోట పేరు మారయ్య దొరగారు
 నర్సాన బెస్తనారమే అన్నాడు మారయ్య
 అన్నము లేక నేనీ కొలువుకొస్తా దొరగారు
 గొప్ప దొరలుఅంట నీ కొలువుకొస్తా దొరగారు
 వస్తేను యేమయ్య వుండునున్నాడు వాడైన
 బెస్తగమముగోను ప్రశ్న చూచిరిరా దొరలైన
 వాలీను బోయిపా యిరువైయిద్దరురా బోయీలు
 పెద్దబోయీ కొలువు మారయ్యకిచ్చె దొరగారు
 బోయీలందరికి పెద్దబోయిమీగా మారయ్య
 నెల్లకైదు వరిహాలు తా జేతిగాడూ మారయ్య
 అపియేండ్లు కొలువు కొన్నాళ్ళు కొలచి మారయ్య
 యింటిమీద చాల బ్రమహానరేమో మారయ్య
 నెలవిస్తే యింటికి వెళ్ళినస్తాను దొరగారు
 బెంగులూరుకైన యెనమయితాలె మారయ్య
 తిరిగివస్తేనీకు నెలవిస్తాను మారయ్య
 బెంగులూరుకైనా తా వెళ్ళినామి మారయ్య

బెంగుభూరికోట తీసుకొన్నారు దొరలేమి
 తిరిగైన చెన్నపట్నము వచ్చిరిగా ఆ దొరలు
 సలాముచేసి సెలవడిగినాడు మూరయ్య
 యెన్నాళ్లుకొస్తావు ఘనుడ మూరయ్య మూరయ్య
 యింటివాడ నేకొక నెలవుంటాను దొరగాను
 రాను ఒకనెలపోను ఒక్కనెల దొరగాను
 మూడు నెలలకైన పట్న మొస్తాను దొరగాను
 చెంగియ్య దుబాసిని పిలిపించిగాను దొరగాను
 మూరయ్య జీతాలు మూరయ్యకిమ్ము చెంగియ్య
 అనునెలలా జీతమిడిగి వచ్చుకొని మూరయ్య
 బెంగాని అంగళ్ళకే తానెచ్చిరామి మూరయ్య
 తిరిగి బాపూచు చేతనొచ్చిమి మూరయ్య
 తొమ్మిడికి తొమ్మిదిమి చాపకొన్నామి మూరయ్య
 కావచ్చు కిదాని కిదే గొన్నామి మూరయ్య
 నిమ్మనెండ్లిచామి కిదే గొన్నామి మూరయ్య
 తిరిగి నామల్లకొలు చచ్చున్నామి మూరయ్య
 మెట్టబాటపై న కడిచినచ్చునగా మూరయ్య
 యింట్లో చాలుని కోరినొచ్చునగా మూరయ్య
 కావచ్చునగా ప్రాణునికొలు మూరయ్య
 ఆ చేళ అక్కడ పరిమిగొన్నామి మూరయ్య
 తలకొప్ప మాస్టరులు చూచెచ్చునగా మూరయ్య
 కనుపు నొచ్చుచేత కప్పింపామి మూరయ్య
 మూరయ్య ప్రొద్దున్నే మూరయ్యగారి మూరయ్య
 మూరయ్యగారిలు చూచోకేసి మూరయ్య
 లొకచాలకోటి యింటిచ్చునగా మూరయ్య
 అమ్మతో పొదుమ్మ చెల్లునా చెల్లునా
 పడమటికొల్ల గాకు మూడేమిదొక్కడే చెల్లునా
 చెన్నపట్నపు కోలుపు అయిచచ్చునగా పొదుమ్మ

చెన్నపట్టపు కొలువై వచ్చినానే చల్లమ్మ
 మిమ్ము కన్నులజూడ నేనువచ్చినాను చల్లమ్మ
 ఇహములో భత్యము చెల్లినట్లుంది చల్లమ్మ
 భూమిలో భత్యము చెల్లినట్లుంది చల్లమ్మ
 తెచ్చిన ద్రవ్యము తల్లికిచ్చెనుగా మారయ్య
 నీ ముద్దుకోడలు యెటువెళ్ళినాది చల్లమ్మ
 పితాపురములో పుట్టింటనుండి మారయ్య
 కండ్ల చూడవలెను కబురంపగడమ్మ చల్లమ్మ
 ఏమి వేడుకలంట తీసుకొచ్చేది ఓ కొడుకా
 తమ్ముడు రెడ్డిని తా జేరబలిచి మారయ్య
 బరగ పితాపురము నీ వెళ్ళగలవా రెడ్డన్న
 మీ నడినిగారిని నీవు పిల్చుకొస్తావా రెడ్డన్న
 కండ్లకో చూడవలెను తీసుకొనిరమ్మ రెడ్డన్న
 అన్నమాట తా పైనమాయె రెడ్డన్న
 పరగపితాపురము పుగువెళ్ళెనుగా రెడ్డన్న
 అన్నమి కామమ్మ కలగన్న దేమా అ వేళ
 శ్రుతవారిముగామి తలసిండి సముచే కామమ్మ
 జాలాన బండకు జలసిమాడిందో కామమ్మ
 తూగుముయ్యాలలో పరిశించెనమా
 ముగ్గుని దేవతలు సమగూడిగాహా ఆ వేళ
 కొంచెములో భయ్యలు కొనితెచ్చినామా ఆ వేళ
 మాట్లాడి దేవతలు మాయమైగాను ఆ వేళ
 తన దేనిమిటి మారయ్య కొలువెళ్ళినట్లు అక్కడకు
 అనునెల్లా కొలువు తా కుదిరినట్లు అక్కడను
 అక్కడికొలువును చాలించుకొని మారయ్య
 అనునెల్లా జతం అడిగిపుచ్చుకొని మారయ్య
 సామర్లకోటకు తా వచ్చినట్లు మా మారయ్య
 తలి చల్లమ్మ తా వెనుకొచ్చినట్లు చల్లమ్మ

పాపమును నీవును నాను నీవును నీవును నీవును
 కాదుగా కొలువు కాదుగా కొలువు కాదుగా
 చెన్నుపట్టువు కొలువు నీవుగాన చెన్ను
 అన్నయ కలమ్ము కా తడలకుండా చలమ్ము
 క్రిందట మీ కర్మది కొలువు వెళ్ళినామా పట్నము
 ద చెన్నుపట్టుంచాన చెనిపోయినాడు మీకర్మది
 మాయచారి చెన్నుపట్టు మేగదా నా కర్మది
 చెన్నుపట్టువుకొలువు నీ వెళ్ళవద్దు నా కొడుకా
 కన్నతల్లి చలమ్ము యట్లాచెప్పి నా వేళ
 తల్లిమాటనగానే యంత పై నమాయె మారయ్య
 చెన్నుపట్టువు రేవుకున్ను దిగినట్టూ మారయ్య
 చెన్నుపట్టువుకొలువు తాకుదిరిగట్టూ మారయ్య
 వెలకైదు వరవటు తా తీరగామా మారయ్య
 చెన్నుపట్టువు కొలువు కొన్నా భుక్తిలిచి మారయ్య
 తిరిగిమీద తనకు బ్రమతిరిగిగట్టూ మారయ్య
 జారవద్ద సెలవడిగి తాపై నమాయె మారయ్య
 కామీడరేవు తాను దిగవట్ట మారయ్య
 మాయకడుపునొచ్చి తా బట్టిగట్టూ మారయ్యకు
 జారిలోమాడు లంకగాలమా మారయ్య
 లంకగాలకోటి యంటికోచ్చెనుగా మారయ్య
 జారిలో అభోకునులంతా నాయెనేమీ మారయ్య
 జాగరమాము ఒకటి అడ్డము పడ్డదిగా మారయ్యకు
 కొత్తకుండ అవుతు వెనుమరువడిందిగా మారయ్యకు
 అంతమంతన తా పరుజాయె ఆ వేళ
 మీమ్ముల బలి కావచ్చివాడి ఆ వేళ
 అయ్యయ్యా అంటుంటి అంతమయ్యి చలమ్ము
 అంతమయ్యయ్య అంతమయ్యయ్య మారయ్య

యెమిరాగాన తల్లి చల్లమ్మ చల్లమ్మ
 యెమిరా కోడల్ యేమిచ్చినాపు మారయ్య
 చెన్నపట్టపుకోలుపు అయివచ్చినానూ చల్లమ్మ
 మిమ్ముకన్నులచూడ నే వచ్చినానే చల్లమ్మ
 పడమటింట్లో నాకు పడక వెయ్యోవే చల్లమ్మ
 నీముద్దు కోడలిని పిలువనంపవే చల్లమ్మ
 తమ్ముడు రెడ్డిని తా పిలిచినటు మారయ్య
 మీ వదివగారిని పిలుచుకొనిరమ్మ రెడ్డన్న
 అన్నమాట లాలించి తాపై నమాయె రెడ్డన్న
 చెన్నపట్టము యేమయ్యెనేమీ మారయ్య
 ఇటువంటికలలు నేగననమ్మ అమ్మయ్య
 ఇది యేమి కారణమొ నే నెరుగనమ్మ
 నా పెనిమిటి మారయ్యకు యేమివచ్చెనో అమ్మయ్య
 ఇదియేమి చోద్యము నే నెరుగనమ్మ
 నాకలతప్పదు నేనేమిసేతు అమ్మయ్య
 నాకు అయిదేండ్లుఅయును పెండ్లియాడి మారయ్య
 ఈవరకు నా పెనిమిటిని నే నెరుగనమ్మా అమ్మయ్య
 నా పెత్తండ్రి రామన్న యెటువెళ్ళినాడో అమ్మయ్య
 నా మరిది రెడ్డన్న వచ్చెనూ యేమి అమ్మయ్య
 పెరిపెరి కలలు నే గంటినమ్మ యా వేళ
 ఇటుతనలోన కలగని రెల్లడిలుచును కాపుమ్మ
 పెడతండ్రి రామయ్య కోలుపు కొచ్చింది రామమ్మ
 కలగంటి రామయ్య కలగంటినయ్యా రామయ్య
 మీ కలగన్నాపు చెప్పవే నీళ్ళ కాపుమ్మ
 మమ్మలోకానికీ మాయవైద్యము రామయ్య
 మోతరాని ఇండు బాక కలగంటి రామయ్య
 మోతరానకములోన మోత కలగంటి రామయ్య
 మోతరానకములోన మోత కలగంటి రామయ్య

కుడికాళ్ళ మట్టిలె ధరణిపైబడెనో రామయ్య
 అర్ధిపూసలదండ తెగి నేలబడెనూ రామయ్య
 నొప్పకుంకుమ నేలబడినట్లు రామయ్య
 తులసమ్మదగ్గర నోము నోచినట్లు రామయ్య
 నాయొక్క పెనిమిటి మారయ్య గణుమా రామయ్య
 చచ్చినట్లు కలగంటి నేనూ రామయ్య
 ఆ యొక్క కలలన్ని అబద్ధమనెను రామయ్య
 రాత్రికాలము కలలు మతిమించరాదూ కామమృ
 తకురాలే కలలు పాటింపబోరూ కామమృ
 నీయొక్క కన్యలు కలగంటె సమ్మతమగునమ్మ
 నాయొక్క కలలు తప్పిదిలేమా రామయ్య
 రేపుమధ్యాహ్నం వేళు గా మిది రెడ్డిన్న
 కబురువచ్చె వేళు కలివిలోతాను రామయ్య
 నా కలతప్పుదు న్యాయము నినుము రామయ్య
 రామయ్యనమ్మక తాయూచినామి రామయ్య
 అంతలా రెడ్డిన్న యెమాయెనేమీ ఆ వేళ
 ఇట్లు తాగిన్న కలలన్ని చెప్పుచుండెనుగా కామమృ
 వీమి సమాచారిము యెప్పుచొచ్చినావు రెడ్డిన్న
 మాయన్న చాల మరల లొకకాలు పెడమామ
 వదినెగానిని పంపునుయ్య రామయ్య
 యేమి వేమికలని పంపుదుము కామమృను
 పెండ్లిచేసిన మొదలు పంపలేదుగా కామమృను
 యేమి ముచ్చటలని పంపుదు నిపును కామమృను
 పండుగలన్నీ అయిపోయినవెనుక కామమృను
 అత్తవారింటికి పంపిస్తున్నానయ్య రెడ్డిన్న
 ఇట్లు మాటాడుతూ యింటికిచ్చినారూ యిద్దరు
 రెడ్డిన్న రాసకము కామమృచూచె న్నను
 చెంబులోను దాహము యుప్పడిచ్చింది కామమృ

నాలుగుకాళ్ళపీట నడ్డముగవేసె కామమృ
 కూర్చుండు రెడ్డన్న కూర్చుండుమయ్య వోమరది
 యన్నడు రానివారు యేలవ స్తరయ్య వోమరది
 భూవిలో మాయన్న మరిలంకణాలు కామమృ
 నిన్ను బిలుచుకు రమ్మని నన్ను బంపెనమ్ కామమృ
 ఇంతకంట నాకు యేమి పనియున్నది వోమరది
 ఇంతకన్నా నాకు యేమి వేడుకలు వోమరది
 పెదతండ్రి రామన్న కొలువుకొచ్చింది కామమృ
 చాలు నో బాబు బాబు పెద బాబు రామన్న
 అత్తవారెల్లు యెటువంటిదో యెరుగను యీ వరకు
 అత్తగారంటికి నను పంపుమయ్య రామయ్య
 అత్తగారంటిలో యేమి వేడుకలు కామమృ
 సినిగొన్న మాయయ్య మరిలంకణాలె కామమృ
 లంకణాలుంటును నాకేమి తక్కువ పెదబాబు
 సాంపుననెలతోటి నను పంపనయ్య పెదబాబు
 నేను సారెలంపనియి యేమిలేదె కామమృ
 నేజేయు కాపురము నీకు దెలియదా కామమృ
 ననుసబంపు నీకు యేమి లేకుండ బాబయ్య ?
 పనులు కుంకమమిచ్చి పంపరాదా నన్ను బాబయ్య
 యెన్నడైన నన్ను యడిగియుంటినా రామయ్య
 ఇప్పట్లా నన్ను యింపుగ బరిపు రామన్న
 లోకసింపలు తిట్టలేదుతలి కామమృ
 నీవియ్యక పోతేను నేనెప్పుతాను రామయ్య
 ఇంతటి అపేక్షి యెదుటవచ్చునని రామయ్య
 నూరు అప్పచేసి దీర్చినవారు లేరో రాజ్యంబున
 నూరు అప్పచేసి తిన్నవారు లేరో రాజ్యంబున
 అప్పుడు సాచుకాంటికి పరుగెత్తినా రామన్న
 యాభైరంజులు అప్పలీసుకొన్నాడు రామన్న

భీమారపుసంతకు పరుగెత్తినాడు రామన్న
 కోటబామ్మంచు చీరగొన్నాడు కావమ్మకు
 సుందరమైన రవికె గొన్నాడు కావమ్మకు
 నిమ్మపండ్లచాయ భరిణి గొన్నాడు మారయ్య
 అయిదుమణుగుల పసుపు తీసెను రామన్న
 రెండుమణుగుల కుంకుమ తీసెను రామన్న
 తొమ్మిదివందల గొబ్బరికొన్నాడు కావమ్మకు
 అయిదు వందల అమృతపాణిలే కావమ్మకు
 మూడు వందల చక్రకేళిలూ కావమ్మకు
 పదహారే చీరలు, నారచీరెలుగా కావమ్మకు
 గంధన చెక్కలు తానుకొన్నాడు రామన్న
 చిక్కట్లు దువ్వెనలు తీసుకొన్నాడు రామన్న
 కోప్పనసవరాలుతా కోరికొన్నాడు రామన్న
 పెద్దకంచము పెంపుతో తీసెను రామన్న
 ముప్పాబెట్టిన చెంబుతీసెను రామయ్య
 మూడువరహాల ముత్యాలసత్తు కావమ్మకు
 పన్నెండువరహాల బన్నసర మొక్కటి కావమ్మకు
 అయిదువరహాల పాపటబొట్టు కావమ్మకు
 పదహారు కావిళ్లు యెత్తించుకొని రామన్న
 సందవేళ ముస్తాబులాయె కావిళ్లు
 పితాపురమునకు వచ్చిచేరెను రామన్న
 తెచ్చిన కావిళ్ళు కండ్లజూచెను కావమ్మ
 లేపు పుదయమున పయనమన్నాది కావమ్మ
 కావడివారికి అన్నముపెట్టెను మరునాడు
 సోమవారమునాటి ఉదయంబు కావమ్మ
 పెదతల్లి వెంకమ్మకు వందనమొనర్చి కావమ్మ
 ముప్పయినాలుగు నారచీరెలుగా కావమ్మకు

పినతల్లి అచ్చమ్మకు వందన మొదలై కావమ్మ
 తనవంటి బాలకు తానుచెప్పెను కావమ్మ
 తనకన్న పెద్దలకు వందనమన్నాది కావమ్మ
 యింటిలో కావమ్మ కూర్చుండె నపుడు కామమ్మ
 పెద్దకావిడి యపుడు నీ వెత్తుకొనుము రామన్న
 పెద్దకావిడి పెత్తండ్రియైతై రామన్న
 చూడవచ్చినవారిలో మొకతమ్ము వినిపింప
 అప్పుడేమని తలచి నవ్వుతున్నాది కామమ్మ
 ఆవేళలోజన అపశకునమాయె కామమ్మ
 అట్టివేళచూచి పైనము నిలిపె కామమ్మ
 మరుచటిప్రొద్దున తాను లేచినాది కామమ్మ
 రెండింటిసందున యడ్డంబాయె కామమ్మ
 నంచి తంబళ్ళ వారు యపుడు
 మంచిసాము ఒకటి అడ్డముగవచ్చె కావమ్మకు
 క్రొత్తకుండలు యెదురాయె కామమ్మకు
 వొంటిమాలవాడు యెదురుగాపోయె కావమ్మ
 వేపచెట్టున బల్లిపలికింది కావమ్మకు
 పెదతండ్రి రామన్నకు అనుమానమాయె ఆవేళ
 ఇల్లుదాటగ యిల్లాలు తుమ్మె కావమ్మ
 నాడలుకువినవే నాతి కావమ్మతల్లి
 భూమిలోన యిలాటి శకునముగా రాదు కావమ్మ
 శకునంబువలన యేమి నాకు బాబయ్య
 బ్రహ్మవాసిన వ్రాలుండగాను పెదబాబు
 దప్పించు యెవరితరము గాదయ్యా రామన్న
 బ్రహ్మవాసిన తప్పు నడవరాదు రామన్న
 సామరగొట్టకు తాను వచ్చినది కావమ్మ
 అత్తవారింటికి చేరనచ్చింది కావమ్మ

గడ్డప ముందుగా తాను దిగినది కావముకు
ఆడబిడ్డ సీతమ్మ నీళ్ళు దెచ్చెను కావముకు
యేమి వేడుకలని పారొచ్చినాది కావము
నాకు యేమి వేడుకలున్నవి ఓ సీతమ్మ

భుమిలోన పూయన్న బ్రతికేదిలేదే కావము
పొయేటట్టు వచ్చేటట్టు ప్రాణమున్నది కావము
పొయ్యేప్రాణమైతే నాకేమి శ్రాదుర సీతమ్మ
అత్తచల్లమ్మ యెదుటకునచ్చెను కావము
ననుగొన్న అత్తమ్మ నీకు నందనము అత్తమ్మ
శుభము శుభంగా వుంటావుతల్లి కావము
యేమి వేడుకలన నందన మొసగితివి కావము
భువిలోన మారయ్య బ్రతికేదిలేదే కావము
పూర్వపు నా శత్రుశలమున్నదో కావము
నేనునోచిననోము అన్నదో అత్తమ్మ
వచ్చేది పొయ్యేది యెవరు యెరుగుదురు అత్తమ్మ
సారె కావిళ్ళొచ్చి పండిల్లా దిగెను అప్పుడు
ఉత్తరపు యింటిలో వుండమన్నారు కావము
చూడ వచ్చినాది యొకతె తుమ్మింది అప్పుడు
శ్రీనారాయణ యని నప్పుకొన్నాది కావము
పడచుటింటిలో ప్రాప్తి లేదాయె నాకుగా

దెచ్చినసారెలన్ని పంచుచుంది కావము
మరుచటి ప్రొద్దున్న తాను లేచినాది కావము
చెరిసగముసారె అత్తకిప్పించి కావము
ఆడబిడ్డ సీతమ్మను వెంటబెట్టుకొని కావము
మూడు రోజులదాక సారెబంచెను కావము
నోమైన నోము నే నోచుతానే అత్తమ్మ
ఇట్టి నోము మన కచ్చిరాదే కావము
ఇట్టి నోము నే నోచినాను కావము

భూమిలోపలను మామ అయిపోయినాడు. కామమృ
 మారయ్య నొడలు బాగుగా నుంటేను కామమృ
 వారిజాక్షి మీనోము నోచవచ్చునుగదా
 కమలాక్షి యీనోము నోచవచ్చునే
 కా రీ క పార్థాలు నీవు వుండువుతల్లి
 వెధవముండలనోము నోచినానూ అ త్తమ్మ
 ఇతరనోము ఫలము యధికమానె అ త్తమ్మ
 వద్దనుచు చెప్పగా నోముపట్టింది కామమ్మ
 తనయీడు బాలులకు తలయంటిబోసి కామమ్మ
 బాలులతోటి భోంచేసినాది కామమ్మ
 ఉదయప్రాదున భోజనము పెట్టే బాలురకు
 మర్రిచెట్టుకు వుయ్యాలవేసే రెడ్డన్న
 తూగుటుయ్యాలపై జాము తూగుతుంది
 అ స్తమానపుప్రాదు అపుడామె చూచింది
 పువ్వులు ప త్తిరి కోసుకొచ్చింది కావమ్మ
 నేరేడు మారేడు మంచిపుష్పములు కామమ్మ
 యెర్రగన్నేరు, మాపులు తెచ్చింది కామమ్మ
 అ స్తమానపు వేళలో యింటికొచ్చింది కామమ్మ
 ఆడబిడ్డ నీతమ్మ స్నానముచేసి యింటోను
 ఇల్లలికీ ముగ్గులు యింపుతోబెట్టె నీతమ్మ
 అల్లతద్దినోముకు యేకువడికినాది కామమ్మ
 తలయంటి స్నానము సొంపుతోచేసే కామమ్మ
 పచ్చనపసుపు దాబూచి చీరగట్టె కామమ్మ
 గారిదేవిని గొబ్బరితో నిలిపి కామమ్మ
 ప్రీతితో అప్పుడు పూజించినాది కామమ్మ
 బ్రాహ్మణుని యొక్కని పిలిపించినాది కామమ్మ
 నోముకథలన్ని చెప్పమన్నాది బ్రాహ్మణుని
 అమంతలిచ్చి తామింటున్నాది కామమ్మ

పడమటింటిలో గలంతులాయె
 అయ్యయ్యో మారయ్యాయని ఏడ్చినాడు రెడ్డిన్న
 ఘోడుఘోడున తా దుఃఖించినాడు రెడ్డిన్న
 అట్లతద్దినోము కురుచాయెనమ్మ కావమ్మ
 మీయన్న దేహము యెటులున్నాది ఓ మరిది
 మాయన్ననోట మాటఅణగెను కావమ్మ
 వచ్చేప్రాణముగాదు పోయ్యేప్రాణమే కావమ్మ
 పూర్వపుణ్యఫలము యిదియన్నది కావమ్మ
 చాలించు బ్రాహ్మణ చాలించుమయ్యా నీకథలు
 పప్పు బియ్యమిచ్చి బ్రాహ్మణునిబంపె కావమ్మ
 గారీ దేవిని బట్టనంగ సగవి తెల్పె కావమ్మ
 నోమునోచిన నూలు మెడవేసినాది కావమ్మ
 మారయ్యయుండేటి యింటికొచ్చె కావమ్మ
 ముత్యాలనోటితో ముచ్చటలాడ నాస్వామి
 పగడాలకంటితో పతిమారయ్య నాస్వామి
 వొంటరిగా నీకు పట్టిందా నాస్వామి
 ఈడిడిచి జోడిడిచి నీవు వెళ్ళుతావా నాస్వామి
 ననువిడిచి పోయ్యేది న్యాయమా నాస్వామి
 విష్ణునూయలచేయ వింతలాయె నాస్వామి
 బ్రహ్మనూయలచేత బళాయెనె నాబ్రతుకు
 అన్యాయ బ్రహ్మరా ఆకుచించెనే యిష్టడు
 పాపిష్టి యాబ్రహ్మ బడగొట్టెనిపుడు నాస్వామి
 నీపుణ్యభాగ్యాలు నే నెరుగనయ్య నాస్వామి
 చిన్ననాడు నన్ను పెండ్లాడినావె నాస్వామి
 కంకణముగట్టిన ఘను డెరుగనేమి నాస్వామి
 బ్రహ్మముల్లు వేసినస్వామి నెరుగలేవె నాస్వామి
 పెండ్లయిన యైదేండ్లు కొలువెళ్ళిగావె నాస్వామి

ఐదేండ్లకయినాను యచటికి రాలేదు నాస్వామి
 వచ్చినగాని మంచమెక్కలేదె నాస్వామి
 యీడెరిగి ఐదేండ్లు యట నున్నావే నాస్వామి
 అయ్యయ్యో నాస్వామి అన్యాయమాయెను నాస్వామి
 అప్పుడు కులంవారినందరిని బిలిచింది కామమ్మ
 దర్భవేసి నానట్టింట బరచెను కామమ్మ
 నారాయణ యనుచును క్రింద దించింది కామమ్మ
 పెనిమిటి యవుడు పారిపోయి కామమ్మ
 రామతులసి నైన కోసుకొచ్చింది కామమ్మ
 తులసితీర్థము యపుడిచ్చింది కామమ్మ
 తెల్లవారిజూచి మరగిపోయెనే మారయ్య
 నారాయణ యని నవ్వుకొన్నది కామమ్మ
 హరిగామకీర్తనలుపాడుచున్నది కామమ్మ
 అత్తచల్లమ్మ అడలసాగింది చల్లమ్మ
 ఎందుకేమస్తావు యెరిబట్టి అత్తమ్మ
 యెన్నాళ్లు యేడ్చినా కొడుకురాడు అత్తమ్మ
 చచ్చినకొడుకు మరలవచ్చునా అత్తమ్మ
 ఏడవకు ఏడవకు మరలవచ్చునా అత్తమ్మ
 యెన్నిదినములు ఏడ్చినా మీయన్న రాడు రెడ్డన్న
 భూమిలో వీసముజాగ యిప్పించు రెడ్డన్న
 అగ్నిహోత్రమునకు దయచేయుమయ్య రెడ్డన్న
 ఇట్టిబుద్ధి యేల గలిగినది కామమ్మ
 వెర్రిబుద్ధి యేల నీకు తోడ్పడనే కామమ్మ
 చచ్చినవారితో చచ్చెవారెవరే కామమ్మ
 బ్రతికినవారితో బ్రతికే వారెవరే కామమ్మ
 మాయన్న భాగ్యము యేమితిన్నావు కామమ్మ
 మాయన్నవస్త్రా లేమి గట్టితివి కామమ్మ
 మాయన్నలాగున నినుజూచెదము కామమ్మ

అన్నవత్త్రముల కేమికొడువ కామమృత
 విధవవైభవము జూపవలెనా వోమరది
 పోట్లను బొట్టుండ పదిలక్షలయ్యా వోమరది
 పసుపుకుంకుమలేక గడియుండలేను వోమరది
 పోయిన కుంకుమలేక గడియుండలేను వోమరది
 పదివేయేండ్లుండనా పడకమానను గున్నాన
 కంపించకయిగూ నమస్తున్నాది రాజ్యములోన
 కాకినాడయందు కలకటేరుండు కామమృత
 కలకటేరు దొరగారు మహాచెడ్డవారు కామమృత
 అగ్నిగుండమునను సెలవివ్వడమ్మా
 బ్రతికేవారికి మీకు భయాలు గనుక వోమరది
 చచ్చేదానికి గానుభయములేదు వోమరది
 మనకోట కొస్తాను సెలవుగావలెను వోమరది
 కోటలోనికి యప్పుడు బయలుదేరెను కామమృత
 వచ్చెను దొరసాని నాగమ్మగనుక యప్పుడు
 బండెక్కి దొరసాని నాగమ్మగనుక యప్పుడు
 ఏళూరు ఏడలై ఎరరికోడలవు చిన్నదాన
 యెవరింటి పడుచువు యెవరికోడలు చిన్నదాన
 సుకపట్లవా రాడపడుచు నున్నాది కామమృత
 సిరముగ తిరుపతిలోకి కోడలను నేను దొరసాని
 నాయొక్క పెనిమిటి చనిపోయినాను దొరసాని
 అగ్నిగుండముల త్రొక్కించునమ్మా దొరసాని
 ఇట్టిబుద్ధి నీకు ఏలకలిగెను కామమృత
 రెండు కన్నులభూమి మాన్యమిస్తానె కామమృత
 నీవు కోరిన చీరలు కొనిపెట్టుతానె కామమృత
 అన్నవస్త్రానికి ఆపించలేదు దొరసాని
 మధ్య మాన్యాలు మాకేమి చేయు దొరసాని
 మాకు పట్టెను బొట్టుంట పదిలక్షలమ్మా దొరసాని

పసుపు కుంకుమ లేక ఘడియ వేగలేను దొరసాని
 నీకు పసుపుకుంకుమమీద ప్రేమలుంటే కావమ్మ
 నీమఱది రెడ్డిని నీవుంచుకోవే కావమ్మ
 రెడ్డిని నీకిచ్చి పెండ్లిచేసెదను కావమ్మ
 మారయ్య కిచ్చేది మూడు వరహాలు
 మారయ్య జీతము రెడ్డికిప్పించెద కావమ్మ
 నారాయణంటను చెవులు మూసుకొనె కావమ్మ
 నీతికారణమా, జాతికారణమా దొరసాని
 కులము కారణమా, గుణముకారణమా దొరసాని
 మారుమనుచూ పెండ్లి మాయంటలేదే దొరసాని
 యేడుమనుములుదాక మియింట కద్దు దొరసాని
 నీకూతురు రుక్మిణిని గట్టు కున్నాది కావమ్మ
 మనివుండే సత్యాలు పూవుతున్నాను దొరసాని
 యిలమీద సత్యాలు జూడవమ్మ దొరసాని
 లంతలో మాయకడుపునొప్పి కనిపించినాది దొరసానికి
 గిజగిజ ఒకజాము కప్పపడ్డాదీ దొసారని
 నిలువున ప్రాణాలు పోగొట్టినాది దొరసాని
 కోటలోకొస్తాను దొరగారు వినెను యీమాట
 చెల్లు చెల్లు నే కావమ్మ నీకుదొరగారు వినెను యీమాట
 బగతిలో నీవిత సత్ప్రవరవౌట మెరుగిము కావమ్మ
 పోయిన ప్రాణాలు బొందికనెను కావమ్మ
 మాతోటలో వున్నావి చావళ్ళమ్మ
 చావళ్ళుగట్టి గుళ్ళుగట్టింజూ కావమ్మ
 ఒకయేడు తిరుగాలు చేయిస్తా కావమ్మ
 కొబ్బరి బెల్లాము కొండరిటిపెండ్లు కావమ్మ
 అదివారమునాడా ఫలహారమిస్తు కావమ్మ
 చెన్నపట్నపుదొరల సెలవులెచ్చుకో గుండానికి
 మంచిగంధపుచెక్కి- మణుగులిస్తారు సానికి

చప్పునా కే కేసి లేచికూర్చుండె దొరసాని
 వంగొంగి సలాము చేయసాగెను దొరసాని
 మనిషి వుండగా నాకు దండం పెట్టాడు దొరసాని
 నేను చచ్చినతరువాత దండంపెట్టండి దొరసాని
 కులము బెత్తవతేమీ కులమెంచబోరు ప్రజలైన
 తిరిగి సామర్లకోట యింటికొచ్చిందీ కావమ్మ
 చచ్చిన శవాన్ని కూర్చుండబెట్టి పెనిమిటిని
 తలయంటి తలయూర స్నానంబుచేసె పెనిమిటికి
 తిరుమణి తిరుచూర్ల తీరుగానుంచి పెనిమిటికి
 మంచిగంధంతీసి మారయ్యకు పూసి కావమ్మ
 అత్తరు సంపంగనూనె పూసింది కావమ్మ
 పట్టుచుకోనతలు మొలకుగట్టింది కావమ్మ
 అనోవ మొలతాడు మొలకుగట్టింది కావమ్మ
 మారయ్య రుమాలు తావీసుకొనె కావమ్మ
 మారయ్య శిగబొందు తామెడకువేసె కావమ్మ
 గురువు ఆచార్యుల ఆజ్ఞలుంచింది కావమ్మ
 పట్టిమంచమువాల్చి పరు పమరించి కావమ్మ
 పరుచిన సంపంగిపూలు పరచింది కావమ్మ
 పట్టిమంచముమీద పరుండబెట్టి పెనిమిటిని
 పన్నీరు, జవ్వాజ్జపై చల్లింది కావమ్మ
 పరికాశ చుప్పటి పైనిండగప్పె కావమ్మ
 పగ్గకా మగ్గకా నీవుండనయ్య మారయ్య
 చాపీష్టి యీదొరలు పడనివ్వరేమీ గుండ్రాన
 నేను చెన్నపట్నంబోయి సెలవుతెస్తాను మారయ్య
 తలుపుదగ్గరతీసి తాళాలువేసె కావమ్మ
 కుంజిశిదురాయి చాలపెట్టింది కావమ్మ
 మండ్ర మావోటోరి ఆజ్ఞలుంచింది కావమ్మ
 తలుపు తాళాలైన తీసేరు మీరు అత్తయ్య

మారయ్య నిక్కడికి పంపించితేనూ యిక్కడనూ
 పిలువపేరు లేకుండ చేతురన్నాది కావమ్మ
 రావోయి రెడ్డన్న నా చిన్నమరది రెడ్డన్న
 కట్టండిపైనాలు కాకినాడకుగా రెడ్డన్న
 పెత్తండి రామన్న పైనమన్నాది కావమ్మ
 పినతండి గురువన్న పైనమన్నాది కావమ్మ
 మేనమామ కృష్ణమ్మ పైనమన్నాది కావమ్మ
 అంతకట్టండి పైనాలు కాకినాడకుగా మీరంత
 కాకినాడకు యెట్లవోతావు కావమ్మ
 అంత పెద్దవాన మహాకురీసెనమ్మ కావమ్మ
 యేరులూను, కోనేరులూను యేకమైనాయి కావమ్మ
 పంటకాలువలన్ని తల్లినచ్చే కావమ్మ
 భీమారపుకాలువ నిండియన్నాది కావమ్మ
 యీటవేసినగాని పాతియ్యడమ్మా కావమ్మ
 తాళ్ళు వేసినగాని పాతియ్యడమ్మా కావమ్మ
 ఒడుమీద గంగ పొర్లుచున్నాది కావమ్మ
 దోవలు లేవమ్మ సంగముల్లేళూ కావమ్మ
 బ్రతికే వాండ్లుగనుక భయాలుమీకు రెడ్డన్న
 చచ్చేవాండ్లకు మాకు భయాలు యేమీ రెడ్డన్న
 నామాట వినవె నాతి కానమ్మ కానమ్మ
 కలక లేరు మహాచెడ్డవారు కానమ్మ
 భూమిలో గుండానికి సెలవివ్వడమ్మా దొరగారు
 పెదపాటి యెర్రప్ప మాలవాడుగా యెర్రప్ప
 ఆపెదపాటి యెర్రప్ప పెండ్లి పెళ్ళాము చిన్నమ్మను
 ఆరుయేళ్ళుబట్టి యేలుకున్నాడు చిన్నమ్మ
 కుంపినీకొలుపులో రానన్నడు యెర్రప్ప
 గండికోటకాడ జగడాని కెళ్ళి యెర్రప్ప
 రణముగడిచెను వాడు వస్తున్నాడు యెర్రప్ప

అప్పుడు కరకంచు చీరైన కాసెబోసింది కావమ్మ
 పెదతండ్రి పినతండ్రి చేరవచ్చేరూ ఆవెనుక
 మేనమామ తనమరది చేరవచ్చిరిగా అక్కడికి
 కాలేటి సూర్యుడా దండమన్నాది సూర్యునికి
 మేము త్రొక్కిన భూదేవికి తోడుకావమ్మ భూదేవి
 వేడుకతో వెంకటేశ్వరుని దలంచినది కావమ్మ
 ప్రేమతో భీమలింగానికి మ్రొక్కి కావమ్మ
 కరకంచు చీరైన కాసెబోసింది కావమ్మ
 హరినారాయణ నన్నది అడ్డపడ్డాకాలువలో
 చీలమండలములోతు దాటిపోయింది కాలువ
 వెనకాల పెదతండ్రి కందకపోయె ఆ కాలువ
 మరిది రెడ్డన్నకూ మరీ అందదాయె ఆ కాలువ
 రావోయి రెడ్డన్న నాచిన్నమరది రెడ్డన్న
 నీ సత్యముండంగ నీ వెళ్ళినావే కావమ్మ
 సత్యముండంగ నీ వెళ్ళినావే కావమ్మ
 పడవలు లేవమ్మ సంగడలులేచూ కావమ్మ
 మే మెట్లువత్తుము నాతికావమ్మా కావమ్మా
 మీరు నీళ్ళలో నాటేది నీరులోతులుగా వో మరది
 బె సబిడ్డలయితే యీదుకొనిరండీ మీరైన
 యీతగొట్టుటమాకు చేతగాదమ్మా కామమ్మా
 మాయ తెప్పలు రెండు కనిపించినావీ కావమ్మ
 మరది రెడ్డన్న తెప్పగట్టగా రెడ్డన్న
 పెదతండ్రి పినతండ్రి మేనమామలుగా ఆ వేళ
 యేడుగడియలకుకాకినాడ వెళ్ళింది కావమ్మ
 వెల్తానే కలకటేరు మేడకెళ్ళిందీ కావమ్మ
 కొత్తాలు సోమన్న యెదురుగుంటొచ్చి సోమన్న
 చెలిమితో నీకు నే చెలుడగానా సోమన్న
 దొరతో నీవాకమాట చెప్పంగగలవా సోమన్న

కావమృతం

మాబాగన్నాడు మంచిదన్నాడు సోమన్న
 మేడమీదనుంచి దొరగారు జూచె కావమృతం
 అడకూతురుగా యెందుకొచ్చిందీ దుబాసి
 యేమిపనిమీద అడగమన్నాడు దొరగారు
 చెంగయ్యదుబాసి పరుగునొచ్చెనుగా దుబాసి
 యేమిచిన్నదాన యేమొచ్చినావు చిన్నదాన
 యేవూరు యేపల్లె యెవరు నీ పేరు చిన్నదాన
 కాపురం సామర్లకోట యన్నదిగా కావమృతం
 శుకపట్ల వారా డపడుచు నన్నాది కావమృతం
 సిరమైన తిరుపతోరి కోడలను నేను చెంగయ్య
 నాకుభూమిలో పెనిమిటి చనిపోయినాడు చెంగయ్య
 నేను భూమిలో వీసము జాగకై వస్తే చెంగయ్య
 ఆమాట దొరతోటి తా జెప్పినాడు చెంగయ్య
 కావమృతం నెదటికి పిలిపించినాడు దొరగారు
 యేమే చినదాన యే మొచ్చినావు చినదాన
 నాపెద్దబోయ్యుడు ఘసుడు మారయ్య
 మూడు నెల్లాళ్ళజూతీసుకొన్నాడు పట్టణములో
 మీదేశమునకు వస్తానే చనిపోయినాడు మారయ్య
 ఆమారయ్యభార్య కావమృతం దొరగారు
 భూమిలో నీవీసముజాగ యిప్పించు గుండానికి
 రెండుయిల్లుజాగ యిప్పించుమనెను దొరగారు
 ఇంట్లోను గావయ్య వాకిళ్ళుగావు దొరగారు
 మీజాతి న్యాయాన గుండాలులేవు దొరగారు
 తెల్లన్యాయములోను గుండాలుగలవు దొరగారు
 తూర్పురాజ్యాన గుండాలు తరచు దొరగారు
 రెండునిలువుల పొడుగు త్రవ్వతారయ్య దొరగారు
 త్రవ్వేటి గుండములో కలతపట్టేరూ దొరగారు
 అగ్నిహోత్రములైన అంటించుతారు గుండాన

సూర్యులు వారు పగులనే నరు గుండన
 భగభగా మంటలు మండుచుండును గుండమూ
 మండేటిమంటలో మరిదూకుతాను దొరగారు
 అగ్నిలో బడితేను అవస్తగదా దుబాసి
 నీకు అగ్నిలో బడియేటి అన్యాయమేమీ కావమ్మా
 నిప్పులో బడియేటి అన్యాయమేమీ కావమ్మ
 మంటలో బడియేటి మర్యాదలేమీ కావమ్మ
 నాకు పట్టెను బొట్టుంట పదిలక్షలయ్యూ దొరగారు
 పసుపు కుంకుమ లేక ఘడియ వేగలేనూ దొరగారు
 నీకు పసుపుకుంకుమమీద ప్రేమలుంటే కావమ్మ
 మీ బెస్తవర్ణాన మారుమనుముంది కానమ్మ
 మారుమనుముల పెండ్లి చేయించుతాను కావమ్మ
 మారయ్యకన్నాను మంచివా. శిగా కావమ్మ
 పట్టినా ఖర్చిచ్చి పెండ్లిచేస్తా కావమ్మ
 నారాయణంటను చెవులు మూసుకొనే కావమ్మ
 ప్రక్కన నీతల బద్దలెపోనూ దొరగారూ
 నావంటి బిడ్డిలు వున్నారా లేరా నీకైనా
 మారుమనుముల పెళ్ళి మాయింటలేదు దొరగారు
 యేడుమనుములదాక మాయింటగలదు దొరగారు
 నీకూతురు రుక్మిణి కట్టుకున్నాది మారుమనువు
 దొరచస్తే దొరసాన్ని కట్టుకుంటారా మాయింట
 అయితే నీవుచస్తే నీభార్య మారుమనుముగ దొరగారు
 పెళ్ళి చేసుకొని బాగావుంటాదా దొరగారు
 యీ బెస్తదొచ్చి యేలమాట్లాడె నన్నయన
 బంగారుకోటలో రమ్మనగలేనూ నన్నయన
 వర్సావాయి తిమ్మరాజు ఆపలేదు నన్నయనా
 శుకపట మాధవరా వాపగలేదు నన్నయన
 అంతే నన్ను ఎదురాడలేదు నన్నయన

యీ బెత్తదొచ్చి యెంతమాటాడే నన్నయవ
 పన్నెండు పాఠాలు అప్పగించండి దుబాసి
 పై నవచ్చి బెత్తమాడించమనెను దొరగారు
 ఆమాట కావమ్మ చెవుల విన్నాది కావమ్మ
 మరియొక్క పాఠా వుండుమంటానె కావమ్మ
 పాఠాలో నాకేమి భయము దుబాసి
 పాఠావాండ్లను నిన్ను దొరల బట్టగలను నేనైన
 యెర్రగా కాలేటి యేటిసుకలోని ఆవేళ
 కావమ్మ నప్పుడు తీసుకెళ్ళిరిగా కావమ్మ
 ఏడు రోజులుదాక తానీరుచేసి కావమ్మ
 అన్నహారములులేవు దాహములేవు కావమ్మ
 పెదతండ్రి రామన్న తెచ్చిచ్చె కావమ్మ
 పాలుదాహానికి పుచ్చుకోబోయె కావమ్మ
 మేడమీదనుంచి దొరగారు చూచి దొరగారె
 పాలుతాగితేను నీడు సత్యమేమీ దుబాసి
 ఆమాట లాతల్లి కాకలింపాయె అక్కడికి
 తెచ్చినపాలన్ని పినతండ్రికిచ్చెనుగా కావమ్మ
 పండుటాకులకట్ట తెచ్చియిచ్చెనుగా తనమరది
 పండుటాకులకట్ట తీసుకపోయె కావమ్మ
 మేడమీదనుంచి దొరగారు చూచి దొరగారు
 ఆకుబద్దా తింటేదీనిసత్యమేమీ దుబాసి
 ఆకుతిని ఆరుసంవత్సరములు బ్రతకొచ్చు కావమ్మ
 ఆమాట తల్లి కాకలింపాయె అక్కడికి
 తెచ్చిన ఆకులు పినతండ్రికిచ్చె కావమ్మ
 ఉత్తపసుపునీళ్ళతోను బ్రతుకుతున్నా కావమ్మ
 పెదతండ్రి రామన్న గొడుగుబట్టెనుగా కావమ్మ
 గొడుగు నీడలోనుంటే దానిసత్యమేమీ దుబాసి
 ఆమాటలప్పుడు ఆకలింపాయె కావమ్మకు

అప్పుడు పట్టిన గొడుగును తీసినది కావమ్మ
 అంతకంతకు దేహాలగ్గాలనూయె కావమ్మ
 నిమ్మపండ్లచాయా వస్తూన్నాది కావమ్మ
 తొడిగినరవికి పగిలిపోతుందే కావమ్మ
 ఒళ్ళిను పక్కకును తిరుగకున్నాది కావమ్మ
 చేతులో గాజులు చిటిపోతుంటే కావమ్మకు
 అప్పుడు కావమ్మ మరిదిని పిలిపించినది దొరగారు
 అక్కడ మారయ్యను తగలవేసినారా వోరెడ్డి
 అక్కడ మాయన్నను పంపించలేనూ దొరగారు
 తలుపుదగ్గర పెట్టి తాళాంతీసె మా వదిన
 ఇదిగాక కుంపిడికుతాము చాలపెట్టిందిగా
 మంత్రిమానోటోరి ఆజ్ఞనుంచిరీ మావదిన
 యింగిలీషు తాను మాట చెప్పెనుగా దొరగారు
 దీనిఆజ్ఞలకు మనము నిలచివుండాలె దుబాసి
 సామర్లకోటకూ తాబంపమనెనూ దొరగారు
 కొత్తాలు సరయ్య వేదిట్రవాసె జవాబులుగ
 తెల్లవారేవరకు జాబాచ్చేనేమీ అక్కడకు
 కొత్తాలు సరయ్య జాబు చదివెనుగ సరయ్య
 తలుపు తాళాలైన పగులగొట్టిగా
 అక్కడికి యిర్వైనాలుగురోజులాయెను అక్కడకి
 తగ్గకా మగ్గకా అట్టేవున్నాడూ మారయ్య
 దానిమ్మలోను పండించినారూ మారయ్యను
 మారయ్య నక్కడ పంపించగానే కావమ్మ
 వారాలో కావమ్మ ప్రాణముపోయెను కావమ్మ
 నారాయణన్నది ప్రాణమొదిలింది కావమ్మ
 పెత్తండ్రి పినతండ్రి అనుపసాగిరిగా ఆవేళ
 మరది రెడ్డన్న అడలసాగె రెడ్డన్న
 అక్కడ మాయన్న అయిపోయెనే రాజ్యములో

కావ్యము కథ

అక్కడ మావదినెకూడ వెళ్ళేనుగా యావేళ
 ఘోడు ఘోడున తాను దుఃఖపడతాడు రెడ్డన్న
 మేడమీదనుంచి దొరగారుచూచి దొరగారు
 దొంగిలియన్నము తింటున్నది దుబాసి
 అన్నములేదయ్య ఆహారాలు లేవు దొరగారు
 సారఅన్నములు యెక్కడున్నావి దొరగారు
 అన్నములు లేకుంటే చిక్కుదువుగదా దుబాసి
 పన్నుపునీళ్ళతో బ్రతుకుతున్నాది కావమ్మ
 అప్పుడు ప్రాణములు పోయెనని దుఃఖపడుతాడు రెడ్డన్న
 అన్నములేకయే ప్రాణాలు కడబట్టెనూ దుబాసి
 అప్పుడు రెడ్డిని పిలిపించినాడూ దొరగారు
 అన్నములేకయే ప్రాణాలుకడబట్టేనేను వోరెడ్డి
 ఉడుకుజావపోసి బ్రతికించుకొండి కావమ్మ
 ప్రాణములేదంటే మారయ్యతోటి తగలెయ్యమనెను
 పెత్తండ్రి రామన్న చెయ్యిచూచినాడు కావమ్మ
 చేతులో దాతువులు ఆడిలేవయ్యా రెడ్డన్న
 పెత్తండ్రి పినతండ్రి యెత్తుకొన్నారూ కావమ్మ
 మరది రెడ్డన్న పుల్లెడబట్టగా కావమ్మ
 మూడుక్రొసులు నేలదూరము ఎత్తుకొచ్చిరి కావమ్మను
 సొప్పెర సోమన్నగుడికాడ దింపెను కావమ్మ
 గప్పున కేకేసి లేచికూర్చుండె కావమ్మ
 దేహాలు యేదారి నా పారాలుయేమి పినబాబు
 యీవేళదాకను యెందెల్లినావే కావమ్మ
 బ్రహ్మపట్నందాక నేచూడబోతి పెదబాబు
 ఆబ్రహ్మ దేవుడు సెలవిచ్చెనేమి పెదబాబు
 మారయ్య నక్కడా పంపించినారూ అక్కడనూ
 దానిమ్మలోను పంపించినారూ రామన్న
 మారయ్య తోడను మాట్లాడవస్తా రామన్న

యీశ్వరీ కథికారి యెవ్వరన్నాది కావమ్మ
 పెద రెడ్డి పాపయ్య పెద కావమ్మ
 పెదరెడ్డి పాపయ్యగారింటి కెళ్ళి కావమ్మ
 మావారిలోకల్లా నామాట గొప్ప పాపయ్య
 చెలిమితోను నీచెల్లెలనుగా పాపయ్య
 త్రవ్వించు గుండాలు కాళ్ళలోతుగా పాపయ్య
 త్రవ్విన గుండాలు త్రవించగలరు కావమ్మకు
 పైనజాతులోరి కెరుక జేసినారా కావమ్మ
 యెక్కడికిపోదూను రావే నేనునూ కావమ్మ
 నాకాకు యేండ్లాయెను మోకాళ్ళు విరిగింది కావమ్మ
 పనివుంటే బండెక్కి బజారుకెల్లా కావమ్మ
 పోయినకాళ్ళు పుట్టియిస్తాను పాపయ్య
 నాకువీరి సెలవేమీ దాని సెలవేమీ పాపయ్య
 నేను చెన్నపట్నంవెళ్ళి సెలవు తెస్తాను పాపయ్య
 యేడోరోజుకు తిరిగివస్తాను యింటికి
 యీయేమరోజులకు నీ కాళ్ళు వస్తాను పాపయ్య
 సామర్లకోటలోనుంచి కబురంపుతాను నీకైన
 సామర్లకోటకు నడచివస్తావు పొమ్మనెను
 తిరిగి సామర్లకోట యింటికొచ్చింది కామమృత
 మారయ్య కాష్టంకాడ కెళ్ళింది కావమ్మ
 ఇంకమారయ్య కాష్టము వెలుగుతున్నది అప్పటికి
 మంట్రో ఒకజాము కౌగలించింది కావమ్మ
 యెంతచల్లగవుంది నీపూలవనము మారయ్య
 యెంతచల్లగవుంది నీజాజీవనమూ మారయ్య
 మూడుదోసిళ్ళ అగ్ని ఒడిగట్టినాది కావమ్మ
 సామర్లకోట నడివీధికొచ్చె కావమ్మ
 త్రొత్తపిడతా నొకటి తెప్పించినాది కావమ్మ
 ఒళ్ళను అగ్నిపిడతలవుంటేను కావమ్మ

గట్టిగా ఆకోక కాలకున్నాది కావమ్మ
 రాగికోమ్మ ఒకటి తెప్పించినాది కావమ్మ
 నిప్పులో ఆకోమ్మ పూడ్చి పెట్టింది కావమ్మ
 నాసత్యముంటేను బ్రతుకూ పెదబాబు
 ఒకనాడు రెన్నాళ్ళు మూన్నాళ్ళజూచే కావమ్మ
 నాలుగు రోజులకు నానవేసినాది ఆకోమ్మ
 అయిదోరోజు ఆ కేరుపడెనూ ఆకోమ్మ
 పెత్తండ్రి రామన్న కాపాడవయ్య యీచెట్టు
 రాగిచెట్టుకు అరుగువేసింది కావమ్మ
 ఆరాగికోమ్మకూ పూతబెట్టింది అంతటనె
 మారయ్య అస్తులూ యేరుకొచ్చింది కావమ్మ
 క్రొత్తపిడతలోను అస్తులుంచింది కావమ్మ
 ఆరాగికోమ్మకి వ్రేలాడగట్టెకావమ్మ
 పడమటిలు తాను అలికించినాది కావమ్మ
 విననకర్ర ముగ్గు తాను వేసింది కావమ్మ
 దర్భగడ్డికొస నట్టింటపరచె కావమ్మ
 రావోయి రెడ్డన్న నాచిన్నమరది రెడ్డన్న
 లోపల తాళాలై నేనువేయిస్తాను యింటికి
 బైట తాళాలైన నీ వెయ్యవయ్యా రెడ్డన్న
 నేతియ్య మన్నపుడు తలుపు తియ్యవయ్యా రెడ్డన్న
 తాళాలచేతులు తలక్రిందబెట్టె కావమ్మ
 దర్భగడ్డిమీద పండుకున్నదిగా కావమ్మ
 హరినారాయణన్నది జీవ మొదిలింది కావమ్మ
 ఏడు గడియలకు పసిబామ్మాయేనేమి కావమ్మ
 ఏడు గడియలకు చెన్నపట్న మెళ్ళింది కావమ్మ
 బొందె యింట్లో జీవ మక్కడాను కావమ్మ
 చెన్నపట్నములో బాలీసు నీ విసుతా కావమ్మ
 కామలో కాన కలలోను సెప్పెను కావమ్మ

నైనపు మొదలారి కలలో చెప్పెను కావమ్మ
 దుబాసి కలలోన తెప్పినాది కావమ్మ
 లార్థదొరగారు బట్టలన్ని పనుపువూసింది కావమ్మ
 ఒకనాడు రెన్నాళ్ళు మూన్నాళ్ళుజూచి దొరగారు
 ఒకనాడు దయ్యమా భూతమా అని అడిగినారు దొరగారు
 నేనె దయ్యన్ని గానయ్య భూతాన్నిగాను దొరగారు
 మీ పెద్దబోయిడు ఘనుడు మారయ్య మారయ్య
 ఆరువండ్లు కొలువు కొలిచిపోలేదా మీవద్ద
 మూడు నెల్లాజేతం పుచ్చుకొన్నాడు మావద్ద
 ఏవోయేటనే యింటికొచ్చెనుగా మారయ్య
 వస్తానే మారయ్య చనిపోయాడు యింకొద్ద
 ఆ మారియ్య భార్యను కావమ్మను కేసు దొరగారు
 నేను కలకి లేకొద్ద నెలపు కెళ్ళాను గుండానికి
 నన్ను ఏమరోజులుదాక తాపీలున్నే ఆ దొర
 గొప్పదొరలు అని నీశలవుకొని దొరగారు
 ఆ రాత్రిలోను తాజెప్పినాది కావమ్మ
 అంతలో దొరగారు మేలుకొన్నాడు దొరగారు
 యెక్కడజూచినా యెవరులేకైరి అక్కడను
 అప్పుడు దుబాసిని పిలిపించిగాను దొరగారు
 అలే యిదేమి చోద్యము యింతచోద్యము దుబాసి
 బంగారుబామ్మ యీ కలలోకి వచ్చె కావమ్మ
 తెల్లవారు ప్రొద్దున్నే మేజెక్కినారూ దొరలంత
 ఇంగులీఘనవారు చెప్పకున్నారు దొరలంత
 మనపెద్ద బోయాడు మారయ్య అంటా పోలీసు
 ఆ మారయ్య భార్య కావమ్మ యేమి కావమ్మ
 గాయొక్క బట్టలన్ని పనుపుచేసింది కావమ్మ
 అందరికి యాలాగే అగుపడ్డదనిరి దొరలంత
 మేమేమి సత్యాలు చూపగలవమ్మ కావమ్మ

కావమ్మ కథ

కోరిన సత్యాలు చూపగలవయ్య కావమ్మ
 జగతిలో దీనిసత్యము నే జూడవలెను దుబాసి
 నాకు ఆరేండ్లయెను తమ్ముడు వెళ్ళాడు దండోకే
 వారితనాలుగా మాశంధలేదూ కావమ్మ
 మాతమ్ముడి రాకలు మాకు చెప్పితే కావమ్మ
 నీ కక్కడ గుండానికి అడ్డులేకుండా నేచేతూ
 పన్నెండు రేవులకు జాబుపంపేరు కావమ్మ
 ఆరాత్రికలలోను తాజెప్పినాది కావమ్మ
 శ్రీరంగపట్నముమీది కెళ్ళెనుగా తమ్ముడు
 శ్రీరంగ పట్నము తీసుకొన్నాడు మేడీసు
 ఆదివారమునాడు ప్రొద్దుపొడుపున తమ్ముడు
 మీతమ్ముడుమెచ్చే మిమ్ముల గలసే దొరసాని
 లంకలో దొరిగారు నిద్రమేల్కొనెను దొరగారు
 యిదియొక్క షిక్ష చూతమన్నాడు దొరిగారు
 బుక్కమీది ఆరోజు వ్రాసినాడు దొరగారు
 శ్రీరంగపట్నము పరుగున వెళ్ళింది కావమ్మ
 మేడీసు కిలోను తాజెప్పినాది కావమ్మ
 మీయన్న నీగూర్చి చింతనున్నారు దొరగారు
 చెన్నపట్నానికి పైనంబుగట్టు దొరగారు
 చెన్నపట్నంమీద భౌంధ పుట్టించె దొరిగారికి
 ఆరాత్రి రెండుజాములకు పంపివేసిరిగా అక్కడను
 ఆదివారమునాడు తెల్లవారగట్లా మేడిను
 చెన్నపట్నములోను రంపువేసిరిగా అక్కడను
 దొరిలంతలేచి యెదురుగొచ్చిరిగా అక్కను
 అన్నదమ్ములగా కౌగలించుకొని ఆహులు
 చెల్లుజెల్లునే కావమ్మ నీకు చెల్లునమ్మ కావమ్మ
 కలము కాగితము తెప్పించిరే దొరిగారు
 పన్నెండు రేవులకు జాబులువాసె దొరిగారు

ఎక్కడ గుండానికి అడులేక నేను కావమ్మ
 ఆనేళ మధ్యాన వేళ నిద్రలో కనిపించే దొరగారికి
 మధ్యాన వేళయి కలలోజెప్పె కావమ్మ
 నన్ను కలకటేరుదొర మహాకష్టపెట్టె దొరగారు
 కలకటేరు దొరకు దరఖాస్తులు వ్రాయి దొరగారు
 గుండాము సామాను పంపించమనెను కావమ్మ
 మూడుకొయ్యల ఓడ ముస్తాబుచేసె దొరగారు
 ఓడమీదను అయిదేకలాసులొద్ద దొరగారు
 రవాణచేసి విడిపించి పెట్టండి ఆ యోడ
 నాసత్యముంటేను సామర్లకోటలో దిగును ఆ యోడ
 మూడు దొరలు దొరసానులు చూడరమ్మనెను
 అంతలో దొరగారు నిద్రలేచెనుగా దొరగారు
 అనుకొన్నంత కష్టపెట్టెనా ఆ కలకటేరు
 ఆకలకటేరుదొరకు దరఖాస్తు వ్రాసెదొరగారు
 మూడుకొయ్యల ఓడ ముస్తాబుచేసి దొరగారు
 మంచిగంధపుచెక్క ఓడలో వేసితిగా ఆ వేళ
 నూనెగిడ్డెలువారు ఓడ పంపిరిగా ఆ వేళ
 కలాసులేనిది యెట్టుపోతుంది యీ యోడ
 సముద్రావత్రోసి విడిచిపెట్టిరిగా ఆ యోడ
 కోట స్తంభంమీద కూర్చున్నదేమీ కావమ్మ
 తెల్లవారేసరకు సామర్లకోటలో దిగెను కావమ్మ
 ఏడోరోజుకు బొందికొచ్చింది ప్రాణముగా
 తనుతియ్యి రెడ్డన్న తియ్యమనెను కావమ్మ
 జైట తాళాలన్ని రెడ్డితీసెనుగా ఆ వేళ
 లోపల తాళాలు కావమ్మతీసె ఆ వేళ
 నేను చెన్నపట్నపు సెలవు తెచ్చుకొన్నాను
 అంతలో చెన్నపట్నపు జాబువచ్చి దూకెను అక్కడికి
 జాబులుచూచి సంతోషపడిన ప్రజలంతా

పోయి పెదరెడ్డి పాపయ్య తీసికొనిరమ్మా రెడ్డన్న.
 కాళ్ళులేని పాపయ్య తీసికొనిరమ్మా కావమ్మ
 పోయిన కాళ్ళు పట్టి యిచ్చాను పాపమ్మనను
 స్వపానతాను పరుగుజొచ్చెనుగా రెడ్డన్న
 పెదరెడ్డి పాపయ్య వచ్చినిలుచుండె అక్కడను
 మా వదినె కావమ్మ రమ్మన్నదయ్యా పాపయ్య
 వంగివంగి సలాముచేస్త వచ్చెనుగా పాపయ్య
 నేను పట్నానంది సెల్వలు తెచ్చితిగా పాపయ్య
 పుణ్యన గుండాలు నాకెందుకయ్యా పాపయ్య
 అయిదు వరహాలిచ్చి జాగాకొన్నాది కావమ్మ
 కట్టుకున్నకోక పుప్పర్లకిచ్చే కావమ్మ
 కంకణాల జోడు పుప్పర్లకిచ్చే కావమ్మ
 త్రవ్వేటిగుండములో గలిసిదింపిరిగా ఆవేళ
 కావమ్మ గుండాన పడదంటారు ప్రజలైన
 చుట్టుపట్లవారు పొర్రంబడ్డారు ప్రజలంత
 తాటిపాకనీమ ప్రజలు వచ్చిరిగా ఆవేళ
 యిల్వారు పొట్నారు చూడవచ్చిరిగా ప్రజలంత
 అడవిసీమ ప్రజలు చూడొచ్చినారు ఆవేళ
 గోదావరినుంచి ప్రజలు వచ్చిరిగా ఆవేళ
 అయిదువేయిలక్షల పదికోట్ల ప్రజలు వచ్చినారూ ఆవేళ
 బంగారు కోటలోనుంచి రథమొచ్చెగా ఆవేళ
 రాజమంత్రి పుత్రులు కూడావచ్చారు ఆవేళ
 చెన్నపట్నపుదొరలు వచ్చిదిగినారుగా అక్కడకు
 గంగిరెడ్డు ఆడుతున్నారే అక్కడను
 ఆట దాసరవాండ్లు ఆడుతున్నారు అక్కడను
 ఏమ శివరాత్రులు సాగినట్లుండె అక్కడను
 ఏయే అగ్నిహోత్రమైన అంటించినారూ గుణ్ణాన
 నూనె సిద్ధిలను పగులబోసిరిగ గుణ్ణాన

భగ భగ భగ భగ మండుతున్నాది గుండన
 బాబ భబంత్రిలు తేజంబుగను యావేళ
 గుండంబు చుట్టుచు తల్వారము వచ్చుచున్నది ఆవేళ
 పెదపాటి యెర్రప్ప పెండ్లి పెండ్లాము చిన్నమ్మ
 లోతైనమక్కడ గున్నానబడచూ చిన్నమాత్ర
 ఆ చిన్నమ్మతల్లి వరలక్ష్మి లక్ష్మమ్మ
 ఆ చిన్నమ్మ సత్యాలువుండంగ బ్రతికున్నాది లక్ష్మమ్మ
 నాబిడ్డసత్యాలు పోతవంటాను లక్ష్మి
 మాదిగె వెంకడి యింటికిచ్చింది లక్ష్మి -
 అయిదువరహాలైదు యినామిచ్చింది వెంకడికి
 కావమ్మనైనాను కట్టు కట్టా వెంకన్న
 యెర్రమూర్తిను నెలకొల్పినాది లక్ష్మి
 యెవరిచేసెనో కట్టుపడలేదే లక్ష్మి
 రెడ్డి కావమ్మచేతనో పట్టుపడతానె లక్ష్మి
 పంచ వెన్నముగ్గులు నట్టిటవేసి వెంకడు
 యెర్రమూర్తిను పంపుచేసెనుగా
 పనుట కుంకులలో పంపుచేసెనుగా
 యీతలుకు అయిపోను పట్టుదిలా లక్ష్మి
 కోసుడు మేరను నిన్ను చూస్తగ కావమ్మ
 ఘోడు ఘోడున తానుదుఃఖపడుతుంది కావమ్మ
 యిక నేను గుగ్గాన బడను అంటుంది కావమ్మ
 ఊరిమీదికి తాను మళ్ళిదిరుగునునుట కావమ్మ
 బలిమిని గున్నాన బడవోస్తే లేమి గుగ్గాన
 మూడో రోజునా నేను వెళ్ళుతాను అక్కడికి
 గుండంబూదనే నీలగొట్టిను అక్కడను
 కావమ్మ సత్యాలు మణిగిపోతవిగా లక్ష్మి
 నీబిడ్డసత్యాలు ప్రకాశిస్తాదిగా భూమిలో
 ఆతలుకు అయినాను చంక బెట్టుకొని లక్ష్మి

కావ్యము కథ

గుండముకాడికి వస్తున్నాది లక్ష్మీ
 కోసుడు మేరను లక్ష్మీనిచూచె కావమ్మ
 చెన్నపట్నపు దొరవద్దకు వెళ్ళికావమ్మ
 అన్నితబుకులు నాకు యెరువుపుట్టించు దొరగారు
 ఆ మాటలను లక్ష్మీ తబుకు నాకొద్దులనెను కావమ్మ
 పసుపుకుంకానికి అంటులేదనిరి దొరలంతా
 మహాప్రభో యైరమ్మాను పంపజేసెనుగా వెంకడు
 ఆ పసుపు కుంకమ వెంకడు పంపించె దొరగారు
 యీవ రమాన మబద్దమనిరి దొరలంతా
 నామాట కెందుకు కల్లనిసెప్పేరు దొరగారు
 బిళ్ళబల్లతోతుల పంపించిచూడు వెంకడికి
 మిద్దిమీద వాడు పండుకొన్నాడు వెంకడు
 పన్నెండుమందిని పంపించినారూ అక్కడకి
 వెంకడు యిల్లయిన ముట్టడేసిరిగా ఆ వేళ
 పంచవర్ణముగ్గులు వేసియున్నాయి నట్టింట
 మంచంమీద వాడు పండుకొనివుంటె వెంకడు
 పండంగ లేదంట నెట్టుకొనెను వెంకన్న
 వెంకడ్నిచూచి యేమంటుంది కావమ్మ
 తాయొక్క వేడుకలు సహించలేక వెంకడ్ని
 యైరమారమ్మను పంపుచేగావా కుంకముతో
 అయిదువరహాలయిన యినామిచ్చింది లక్ష్మీ
 కలకాలమూ నీకు ప్రేమవుతాదా వెంకన్న
 నేనుచేసిన పంపైన నిజమన్నాడు వెంకన్న
 పన్నెండుమంది పయినపడ్డారు వెంకడిపైన
 ఘోరతాపంతో కొట్టబోతేచూ కావమ్మ
 తాను కొట్టవద్దు వాన్ని తిట్టవద్దు అనెను కావమ్మ
 నాలుగు ఘడియలు యిక్కడ వుండు వెంకన్న
 నాయొక్క సర్వభములు చూచుపొమ్మనెను కావమ్మ

పండు టాకులకట్ట చేరికిచ్చింది కావమ్మ
 వాడు తాంబూల వేస్తాను ఖులాసాగుండె
 పదహారు పండ్లూ క్రిందపడ్డాయిగా వెంకడికి
 యింకను బుద్ధిగలిగి నీవు బ్రతుకుమన్నాది వెంకడి
 మందాల వెంకమ్మ చూడవచ్చె నేమి వెంకమ్మ
 పన్నెండు వరక్షలతో నొకటిబాగా వెంకమ్మది
 యీసాడు పేరంటానికి మే మొ స్తిరమ్మా
 యీముండ పేరంటాలు పడకుంటేనేను గుండాన
 మాయ త్రమామ వద్దనంగవ స్తి నేనైన
 మాయింటి మగవారు వద్దనంగవ స్తి నేనైన
 ఆ చూచేటి ప్రజలతోను యేమంటుంది కావమ్మా
 తిట్టకే వెంకమ్మ నీవు తిట్టకమ్మ వెంకమ్మ
 నావంటి చెల్లెలు అక్కలు లేరా నీకయిన
 బిళ్ళ బంట్రోతులు పంపించినారా రమ్మని
 నీకు కాటుకసీసాయి పంపించినారా రమ్మని
 నీకు వాళ్ళు తెలియక పారేసుకొని వెంకమ్మ
 పుణ్యానికి వేళ నన్ను పట్టవే వెంకమ్మ
 ఆట దాశరివాండు ఆడుతున్నారు అక్కడను
 ఆటాట దాన్నిపై న జూస్తున్నాడు రాజయిన
 రాజమండ్రపు కాపురస్తుడైన అతండు ఆరాజు
 ఆముత్యాల రాజన్న చేయిపట్టుకొనెను కావమ్మ
 చెలిమిలో నీకు నే చెల్లెలునుగానా రాజన్న
 నీ జమ్మిచెట్టుకింద నాను దొరికింది అన్నయ్య
 వెల వెలబోయినాడు రాజన్న తాను రాజన్న
 నీవు వెలవెలబోకు వెర్రిరాజన్న
 నీ కుచ్చిళ్ళ చెంగునా మాటవున్నది రాజన్న
 నవ్వుతూ అనాదలకు యీయవయ్యా రాజన్నా
 కిలకలాసవ్వి మూటవిప్పె నవుడు రాజన్న

కావము చేతిలోపలను వ్రుంచెనుగా రాజున్న
 యిందవె వెంకమ్మ నీనాను దొరకె వెంకమ్మ
 ఆనాను అప్పుడు కుదువబెట్టింది వెంకమ్మ
 మంచిగంధపుచెక్క తీసుకొచ్చింది వెంకమ్మ
 రెండుసేర్లు పసుపు తీసుకొచ్చింది గుండాను
 అనక సేరు కుంకుమ తీసుకొచ్చింది గుండాను
 ఆ పసుపుకుంకుమ కనులార జూచింది కావమ్మ
 నీ పసుపుకుంకానికి వచ్చియున్నాన వెంకమ్మ
 తొలిచూరు కుమారుడు నీకుగతిగితె వెంకమ్మ
 మారయ్య పేరుబెట్టి మన్నించి పిలవవే వెంకమ్మ
 మలుచూరి కుమార్తె నీకు గలిగితె వెంకమ్మ
 కావమ్మ పేరుపెట్టి మన్నించి పిలవవే వెంకమ్మ
 మ దుకూతురును మురుకొడుకూను వెంకమ్మ
 నీ గొప్పమందున పుడుతారు పొమ్మా వెంకమ్మ
 ఆపాటిభాగ్యము నాకు గలిగితే కావమ్మ
 నీకు బంగారుపుయ్యాల తొట్లుచేయింతు కావమ్మ
 నీకు వెండితో పుయ్యాల నేను చేయింతు కావమ్మ
 నీకు రత్నాల పుయ్యాల నేను చేయింతు కావమ్మ
 నీకు ముత్యాల పుయ్యాల నేను చేయింతు కావమ్మ
 పద్దెనిమిదేండ్లాయి పద్దమనిషియయ్యె వెంకమ్మ
 సాష్టాంగమప్పుడు దండంబెట్టి కావమ్మ
 మనియుండగా నాకు దండం బెట్టవద్దు వెంకమ్మ
 నేను చచ్చినతర్వాత దండం బెట్టవద్దు వెంకమ్మ
 నాకు గుండాని కిప్పుడు సెలవియ్యవయ్య దొరగారు
 కట్టుమోతలు యీడచానవున్నాయి
 కట్టుమోతలువుంటే నీకు భయమేల కావమ్మ
 కట్టుమోతలు నీవు పట్టియ్యగలసా కావమ్మ
 దొంగముచ్చటల గట్టెయ్యగలసా కావమ్మ

యిప్పుడు గుండాన నీవు పడితేను కావమ్మ
 వెనక అనత్యమెట్లు దెలెసెను కావమ్మ
 చూచేటి ప్రజలంత తిరిగిపోతారు దొరగారు
 ఇక మూడురోజులు మీరు ఉండండి ఇక్కడను
 నేనుగుండానబడ్డ మూడోనాడేమి దొరగారు
 గుండమంతాను చల్లారిపించు దొరగారు
 మారయ్యరుమాలు యట్టెఉంటుంది గుండములో
 నాది మూరెడు మైజారు చెంగువుంటుంది గుండములో
 మంగళసూత్రాన బొందువుంటుంది గుండాన
 ఒకచేతిగాజులు యట్టెవుంటవిగా గుండములో
 ఒక్కాలి మట్టెలు యట్టెవుంటవిగా గుండములో
 యెర్రకలువపువ్వు పుట్టుకొస్తాది గుండములో
 పువ్వుతీసి మీరు గుంటనుంచండి దొరగారు
 పెదరెడ్డిపాపయ్యను పిలిపించి మీరు దొరగారూ
 గుండాలు అప్పుడు పూడిపించండి దొరగారూ
 ఆ గుండంమీదనే పందిరెయ్యించి దొరగారూ
 అనిచెప్పి కావమ్మ స్నానానికెళ్ళి కావమ్మ
 స్నానముచేసి తా తిరిగివచ్చింది కావమ్మ
 ఇంటింట విందులు భోంచేసినాది కావమ్మ
 ఇంటింట కొబ్బరికాయ లందిందీ కావమ్మ
 బాజాభజంత్రీలు తేజంబుతోను కావమ్మ
 పెద్దబజారున వస్తున్నాది కావమ్మ
 పెత్తండ్రి రామన్న యెదురుగవచ్చె రామన్న
 ఘోడు ఘోడున తాను దుఃఖపడతాడు రామన్న
 యెందు కేడుస్తావు వెర్రిపెదబాబు రామన్న
 వింటినా మనవి వివరంబుగానూ రామన్న
 నాకడుపులో తలిదండ్రు లయిపోయినారు పెదబాబు
 అతిగారాబాన నను పెందినారూ రామన్న

చిన్ననాట యప్పుడు గంగిరెడ్డోళ్లు రామన్న
 పెద్దబజారున ఆడుతుండగ రామన్న
 ఆ గంగిరెడ్ల వారిండ్ల నేజూడగోతి రామన్న
 పెత్తలి వెంకయ్య యేమన్నాది నన్నప్పుడు
 గుండానబడియేటి పేరంటాలు అనెను పెత్తలి
 అప్పుడు అబద్ధమే యిప్పుడు అబద్ధమే పెదబాబు
 తనయొక్క ముచ్చటలు తీరునని చెప్పు బాబయ్య
 తనయొక్క యిష్టము యీడేరెనని చెప్పు బాబయ్య
 తనయొక్క యత్నము సరిపోయెనని చెప్పు పెదబాబు
 పుణ్యపు స్నానము తాను ఆడెనమ్మ కావమ్మ
 జనిరిగుండ్ల పేరు ఒకటి దెలిపింది కావమ్మ
 వుత్తాండాలపేరు ఒకటి దెలిపింది కావమ్మ
 పసుపు కుంకుమలో బోసి కలిపింది కావమ్మ
 మశివుండి బంగారు పంచిపెట్టింది కావమ్మ
 పుణ్యపు నీరాణి వస్తున్నాదిగా కావమ్మ
 బాజధజంత్రీలు తేజంబుగాను కావమ్మ
 నేను గుండానబడ్డ పేరేమి యనెనూ కావమ్మ
 నావస్తువాహనాలు యెవరిదన్నాది కావమ్మ
 మాలదాసు వెంకయ్యను పిలిపించినాదీ కావమ్మ
 తాను పుట్టింది పెరిగింది వ్రాయమన్నాది
 కవస మేరు పుచి ప్రకాశంచెయ్యి వెంకయ్య
 పాతికే వరహాలు వెంకయ్యకిచ్చి కావమ్మ
 మారయ్య నగలన్ని వెంకయ్యకిచ్చి కావమ్మ
 దేశాలమీదనే ప్రశస్తిచెయ్యి వెంకయ్య కావమ్మ
 అప్పుడు మారయ్య ఆస్తులు విప్లవొస్తుంది కావమ్మ
 మారయ్య ఆస్తులే గుండానవేసె కావమ్మ
 పెదరెడ్డి పాపయ్యనే పిలిపించినాది కావమ్మ
 వినావా పాపయ్య వివరంబుగాను పాపయ్య

నాకు పిహ్నును వొద్దయ్య బోనాలు వొద్దు పాపయ్య
 నాకు తొమ్మిదితరాల రథము గట్టింప పాపయ్య
 పుత్రపవిత్రాన చేయించు మీరు పాపయ్య
 లంతర్వేదిజూడ తిరునాలచెయ్యి పాపయ్య
 కాలేటి నూర్యుడా దండమన్నాది కావమ్మ
 నేను తొక్కినా భూదేవి తోడు కావమ్మ భూదేవ
 వేడుకతో వెంకటేశ్వరుని దలచిందీ కావమ్మ
 ప్రీతితో భీమలింగానికి మ్రొక్తే కావమ్మ
 చూచేటి ప్రజలెల్ల దండమన్నార కావమ్మ
 చూచేటి జనులకు దండమన్నాది కావమ్మ
 దొరలంత గట్టన నిల్వబడ్డారు దొరలంత
 అందరికి ఒక్కటే సలాముచేసి కావమ్మ
 కుప్పించి ఆ తలి గుండనదూకే కావమ్మ
 మంటలో నొక్కూము మాటలాడింది కావమ్మ
 యెదురు తడికలువారు తెప్పించినారు గుండన
 నాలుగోసారే యేమనిపలికే కావమ్మ
 కార్తికపున్నాన తిరునాళ్ళునాకు పాపయ్య
 చూడవచ్చిన ప్రజలు వెళ్ళిరిగా ఆవేశ
 మూడురోజులదాక దొరలు పున్నారు అక్కడను
 మూడో నాడయిన చల్లారిపించి గుండాన్ని
 మారయ్య రుమాలు అల్లెపున్నదిగా గుండములో
 మూరెడు మైజారు అల్లెపున్నాది గుండములో
 మంగళసూత్రాన బొందుపున్నాది కావమ్మకు
 ఒకచేతి గాజులు ఒక్కాల మట్టెలు అల్లెపున్నవి గుండన
 యెట్టకలువపువ్వు పుట్టుకొచ్చింది కావమ్మ
 ఆపువ్వు తీసి తాను గట్టన వుంచె పాపయ్య
 గుండమును అప్పుడు పూజించెనుగా పాపయ్య
 ఆగుండము మీద నే పందిరి వేసిరిగా అప్పుడు

పందిట ఆ పువ్వు పూడిపించినారూ అక్కడ
 చెన్నపట్నపుదొరలు తిరిగి వెళ్ళిరిగా ఆవేశ
 బంగారుకోటకు రంగమొచ్చెనుగా ఆవేశ
 కార్తీక పున్నమ వెన్నెలుండె ఇకనేమి
 కలకటేరు దొరకు కండ్లుపోగొట్టె కావమ్మ
 కోటలోవస్తాదు కండ్లుపోగొట్టె కావమ్మ
 దరఖాస్తుమయ్యా వెళ్ళుతారేమి కలకటేరు
 సామర్లకోటలో మకాముచేసె యావేశ
 కావమ్మకప్పుడు సలాముచేసే దొరగారూ
 పోయిన నాకండ్లు రెండువస్తేను కావమ్మ
 పోగానే పాప మళ్ళివస్తేనూకావమ్మ
 నీకు చేత తాళ్ళుకొట్టి నేను చేయుస్తు కావమ్మ
 యియ్యేడు నారునాళ్ళపేరు చేయుస్తుకావమ్మ
 నెల్లూరుకాడికి వెళ్ళేవరకు దొరగారూ
 ఆదొరకు అక్కడ కండ్లు వచ్చింది కావమ్మ
 పోయిన చెన్నపట్నపు లార్డుకలలో చెప్పె కావమ్మ
 కాకినాడనుంచి వస్తువున్నాడూ కలకటేరు
 మునుపటి యాపని మళ్ళియిప్పించు దొరగారు
 చెన్నపట్నము తాను వెళ్ళేవరకూ కలకటేరు
 మూడోనాటికి హాజరుయయినాడూ కలకటేరు
 మళ్ళి కాకినాడకై నా పైనంబుకట్టె దొరగారూ
 30 రోజులకు సామర్లకోటలో డేరాలువేసే దొరగారూ
 చెల్లనే కావమ్మ నీకు చెల్లనమ్మా కావమ్మా
 నీ మహిమలు నాకు తెలియకపోయే కావమ్మ
 అగసాలబత్తుని పిలిపించినారే ఆ వేశ
 ముప్పెతాళ్ళకు సెలవిచ్చినాడూ దొరగారూ
 మాసమురోజులకు గుడికట్టినారే పంక్తులు
 ఉత్సవా విగ్రహాలు చేయించినారూ ఆ వేశ

కావ్యమృతం

మంచివారమునాడు బ్రతిష్ఠచేసి పాపయ్య
 తొమ్మిదిరోజులు జాగరమేమీ కావమృతం
 అన్నప్రదానముచేయించినారూ బ్రాహ్మణులను
 తొమ్మిదివరతాల రథమునట్టించి పాపయ్య
 పోదేర దేశజనులు చూడొచ్చినారూ ఆనాడు
 చలురవ్వనామ తీసిరిగా కావమృతం
 నిండు పొర్రమీరామ రథముతో గా కావమృతం
 మూడోగ్రామి నోమిలవోమిల కావమృతం
 చూడవచ్చిన ప్రజలు అంతయుగా
 కావమృతం గుడిమృతం అని పిలువడం
 వారి పిలిచినట్లుగానే మృతం అని పిలువడం
 మృతం మృతం మృతం మృతం మృతం
 మృతం మృతం మృతం మృతం మృతం
 తెల్లని శ్మశానం కావమృతం మృతం
 మృతం మృతం మృతం మృతం మృతం
 తొమ్మిది మానములు మృతం మృతం
 తొలిచూడు నెంకమృతం మృతం
 మలిచూడు నెంకమృతం మృతం
 కావమృతం మృతం మృతం మృతం
 మృతం మృతం మృతం మృతం మృతం
 వాచితామృతం మృతం మృతం మృతం
 వాచితామృతం మృతం మృతం మృతం
 గుడిమృతం మృతం మృతం మృతం
 బానిమృతం మృతం మృతం మృతం
 ఒక అరవీరడయ్య మృతం మృతం
 ఒక దాక్షపండుయ్య మృతం మృతం
 కావమృతం మృతం మృతం మృతం
 పాపయ్య గెలుగును నిష్కరి కావమృతం

కావమృతం తమ్మారావు & సన్యు రావమృతం

శాంత గోపీంద నామములు

పూర్వ కవుల జీర్ణచితము.

కాళహస్తి తమారావు & సన్స్.

చిన్నపేట, గోదావరి జిల్లా, (పూర్వము 1452) రాజమహేంద్రవరం.

వెలుగు బజారు

— శ్రీ రస్తు —

శాంత గోవింద నామములు

— • • —

(ప్రథమ చణ్ముకు గోవిందరామ అనియు,
రెండవ చణ్ముకు గోవిందా అని పాడేది)

పాల సముద్రమీద గోవిందారామ | భద్రద్వాదీ శయకు
లూ గోవిందా - శేషసానుపుమీద గోవిందారామ - లక్ష్మీతోపవ
ళించగోవిందా - ఆదిలక్ష్మీదేవి శిరసుచక్క గబట్టె మాస్తములుబట్టెను
పాదములుబట్టెను - రావణునిచర్యలన్ని చెరలొచ్చివున్నవనిఅప్పదికావల
కులు ఆదిదేవతలెల్లవిష్ణువుతోచెప్పి చెరలనుభవించియూ వారిచెరలు
విడిపితునని నోటిపట్టపుచేకెను యామితితోచే నామవధక్తులూ నారు
మరికేశపడుతారు మహారామమేగాని మారురామమే తరుగనరకంమీ
కుయేదైవప్రవాసేకోభూమిమీదవును భూమిమీదపెరుగుదును జనుకు
నింబాబుట్టిజాతకంప్రవాసగు ముపన్నెడేర్లకు విమ్ముల కలియుదు
హరిచేతిశలచదిలక్ష్మీదేవి అంతఃపురమువదిలి తామరికొలనలో తా
నుమజ్జవమాషికన్నతల్లినలెరుకమలములో ప్రవేశించిమాడరెడూకట్టు
నుదతులకుచాలపుఅంతటరావణుడువకోటిలింగములుకొమరొప్ప పూ
జించి అప్పుడురావణుడు సేవకులబిలిపించిపుష్పములు తెమ్మనెను రాక్షసు
లుయెగిరికొలనులోలజొచ్చి పువ్వులుగోసిరి యెక్కడీనరులయ్యనార
మముట్టారుమీదింకలొజొచ్చియుమ్మసాధించుననిరక్కసులుభీతులగా
రావణునితోజెప్పరావణుండువినియునవకర్లనదలించె | బరిసిపజ్జాబట్టిన
సీతావచ్చునుమమునుగోసెను యెక్కడనుండవర నాశిరసుబట్టితివి
నిన్నునీలముతో తెగబార్తునిపల్కె రావణుడుభీతిల్లి భూమింకా
జాచె ఆకాశవనాచూచె యునునునుపీడో నాకుప్రత్యక్షగుణుభా

తోనుభవించుచున్నట్లుగాను బాహ్యపులు లేవనూ తోడ్పించుచు
మనినంతి నందచేచె । తోడ్పించుచుచేవక బాలకనుసించె కనని పెంచవలె
లకన్నలకలగవడెను । చేడను పెంచెరి జాతకల నానుంచె ॥ మందోదరి
ప్రసంగిరావణునితో జెప్పెడి శకంపమువచ్చి కన్యకనుజూచెను । ఆ బాలనూ
నాకు రెండవ భార్యగా పెళ్ళి చేయమ నెనుము డోదరి దేవి అదరిపడితామం
డె । సురరాజుపథి కేగి విప్రునుచిలిపించె । వచ్చిరి విప్రులు తివాసులు బరచిరి
[బాహ్యులు కూర్చుండె పంచాంగములు చూచె । లగ్నములు గట్టిరీ వేర్చి
ముడిచినారు । వక ప్రశ్నచూచిరి । అష్టమి శని వారం అయిదు ఘడియల ప్రా
ప్త్యుక్తి । చిల్లినక్షత్రము నీతపుట్టినది నము । నిచ్చిత్తు అయిపోను చిన్న మెత్తు
నిలువడు ॥ రాక్షసరాజు చచ్చి కనక రాసులు ఎంచె ॥ తరుణిని నేనిపుడు కళ్యాణ
మందు మను అతివయుచ్చుట నుంటె మీరిక పాదగును అతివ మముగైన అగడి
యశిరసుడు గులు ॥ జనకుని యింట నుండెడి పేరుగావలెను అతివపుట్టిన వెనుక
మరిముగ్గురు పుడుదురు । ఆదివిష్ణుని సతీ అప్రతార మెత్తింది । అప్రభుమందోద
రి విభీషను బిలచి ముడచితో జెప్పెను । ఆదివిష్ణుని సతీ అప్రతార మెత్తింది । లంక
వాడు అగును రామ సత్పితృబంధుమనలలకి పోగొనుచు అక్ష్మి పుట్టించి ఘోరద
శం తెల్పించి పట్టుచీరలు దెచ్చి పక్కిన బరచిరి । పట్టుచించ దాతపసి బాల
కిచ్చిరి । ధూపములు దీపములు నము వేర్చెను లుచుచేచె । తల్లికి నను
స్థించి బాలనూ యెత్తుకుని నవలించె పట్టిరి మందోదరీ దేవి చేతులెత్తి
మొక్కి పెత్తిరావణుడు సుమీ సుతుని నలెజూడుమనె చల్లగాంక్షించు
లంకరక్షించుమీ । అంతటను విప్రులు వికవిక నవ్వెరి ॥ లంకరక్షించుటకు
పన్నెండు యోధకును । మగ్గుడివచ్చును లక్ష్మీ తాళములు వేసిరి । సముద్ర
మున విడిచిరి । సముద్రుడు మూచేర్చుచక్కగ పెంచెను । తనకు బడుతున్న
పుష్పాలసముద్రమునకిచ్చె మూడు నెలలు ॥ అతను భావినిని పెంచెను
చాలనము దుండంత । అది శేషునకిచ్చె అది శేషుడంత । అందముగ పోయెను
విభూతులు నమోదగుగాని నేగిరిచ్చె । గూడేగిన న్నెగిరిచ్చె । మునుక

[illegible]

ధర్మమును అంతటను మహారాజ కళ్యాణోబలై యెన్నికాబడును
 యన | యేలినినేనయన | యెన్నిదేశములయన చూచినినేనయన | పు
 త్రులూలేనట్టి పుట్టుదగిడున్నయతి || పుత్రులుదప్పించి పుట్టగలేమామి
 ను | అప్పుడుకళ్యాణ మహారాజులొయిట్లనె | పుత్ర భూమిని | ఋషివ
 ద్మక న్నాడు | అచటేచనుడెచ | పుత్రులుకలుగదరు | అన్యములపు
 త్రము | అంతటను మహారాజు ధర్మభూమికేగి ఋషివద్దకు చూచి సజ్జీ
 ణమను పూర్వంకేనెరామనా ఋషిజాచి | యెన్నడూరాన వారు | రాను
 వారనిమీమిమి కోర్కె లేదద | మారిననుడెను | అంతట మహారా
 జు | ఋషిలోను | యెన్నికాబడును యేలినినేనయన | యె
 న్నిదేశములయన | చూచినినేనయన | పుత్రులులేనట్టి పుట్టుదగిడున్న
 అయతి | పుత్రులుగలుగటకు పుట్టగలేమామన | అట్లు భాగముండు
 రాఁ ఋషివున్నాడు | అచ్చటికేగి పుత్రులుగలుగదరు | పుణ్యములపు
 త్రులు | అరణ్యలయకేల | సంవత్సరములకచ్చటా | లేక లేకవార్చి | వక
 కళ్యాణకన్యకను | అచటనుడెచితే | మిగిలినతలుగలు | అత్తుకొయ్యవ్వ
 తా | సంశయముగాబలై | మిగిలినవారికి | తప్పకాయత్తురనే | అదవారి
 లోను అతివేగవేళ్ళంజీ | అంతటను శరధుడు | అయోధ్యచేరును | కాన్యము
 మిగిలి | పరికియెదురుగవచ్చి | పదంబులుకగి | సింహాసనంజేసి | క్షేమ
 పార్థులమగి | సతిలొబలిబలై | సతులారమోపును | సమృతంబా
 యెనామాకు సమృతమనిరి | అంతమహారాజు | కయికనగరికిజేరి | కయి
 తాడెప్పి | అతివకొవంటివా | యాచినామందునా | వసిష్ఠవాల్మీకిలు
 గౌతమాజమదాగ్ని | అగ్నికళ్యాణము | మహాపురుషులుచెప్పారు | దక్షిణా
 దిశయందురాజుఋషివున్నాడు | అచ్చటికేచనుడెస్తే | మహాపుత్రులుకలు
 గురు | పుణ్యములపుత్రులు | పరిమాటవినికయి | అదరిపడితానుండె
 అక్కడకళ్యాణగ | అతిపరాక్రమశాలికోర్కొడుకులకంటెగొప్పాదులు
 వ్రుండు | అవలించిరాజును | అవలించితాబంబె | దిన్నబుచ్చుకురాజునగ

రిలో కేతెంచె। రాజుతో కాసల్యం అరభ్య బెట్టకుడి అతివనమిరివుడు । ము
 బ్బగించెరిగి ముద్దుగా అడగండి వసిష్టగాతములు । కైకనగరుకువచ్చె । అ
 దిగినధనమిత్తు । అతివనోనీకివుడు కోరినధనమిత్తు । కోమలీనీకివుడు । ఖ
 క్కరికయినానుపుత్రులుపుడీతేను రాజ్యమునకధిపతులు । రాజులు అ
 త్రువారు । నన్నుమట్టగరాకునాధుడానీవివుడు । నన్ను అంటగత కుక్రూ
 ణనాథాయనా వసిష్టగాతములు । వెక వెకనవ్విరి । చిన్నబుచ్చుకురాజు తన
 నగరు కేతెంచె నాకువశమూకాదు నల్లగాయి అది । పాపాణమనిబల్మి
 రాజు చేసినపుధ్యం । వ్రాతఫలమిట్లుండ । మగువచేసినపుణ్యం మరియమర
 చిదిలెను । అప్పుడు కాసల్యకయికనగరుకువచ్చె । చెల్లెలారమ్మనె ముద్దు
 గుమ్మారావె మూడివభార్యరమ్మనెను అక్క మాటలువినిన కైక తామం
 దినది । అక్కరోకాశల్య । అతిపరాక్రమశాలి । కోరికాడుకులగంటె । గొ
 ద్రచాలయివుండు । పట్నమనీపేలు బానిసనయివుండు । అదలించికాస
 ల్యను । అవతలికి పంపె । చిన్నబుచ్చుకు చేసె । రాజు చేసినపుణ్యం । వ్రా
 తఫలమిట్లుండ । తననగరుకేసె । చెతలితోడతాచెప్పె । సూటిమాటలుగ
 లది । సుమిత్రనబంపునె అప్పుడు సుమిత్ర కైకకడగొచ్చి । రమణీనిర
 మ్మని । రహస్యమగజెప్పె । చెప్పినప్రివనీవు చెంపలూకొట్టిస్తా సుమిత్రచె
 ప్పగా । సుదతిసమ్మతించె । మందరతోగూడ తరలినమ్మనెను । రాజువీ
 వాడమ్మలక్ష్మీమీ దేసుమీ । రాజుతోకుడాను । రథముమీరెక్కంకి
 శాలినడకనుమేమ కడలివస్తామమ్మకాతలూరిమీగు । కాలినడకవస్తాగ
 డియలోవస్తునని । కైక ప్రయాణమాయె । సునిలివొప్పెన । సుమిత్రజెప్పె
 ను కాశల్యతోజెప్పె కైకమహాదేవికి । యేబుచ్చుకునని । అప్పుడు కాస
 ల్య ఫణిహరిబిల్పించి । రథము తెప్పించుచు నెముత్యాలు పేగులుపగడాల
 కుచ్చులు నీలాలతోరణ । వక్రములుదాపించె । రథమును తెచ్చిరి । కాస
 ల్య తిరిగించె । కైకనుబిలిపించె । రాజుకప్పగించె । అప్పుడు కాసల్య । ఫణి
 హరి నుబిలిపించి । చాటించుచునిజెప్పె పట్టజాలకుండు పదికొట్లరమ్మనిర

ముట్టజాలకుండ మూడుకోట్లరమ్మనిరి కలకడిగిరమ్మనిరి పనువునూనలు
 పోవి ముట్టజాలకుండ మూడువేలాచ్చిరి పట్టజాలకుండ పదివేలువచ్చిరి |
 పట్టమేనుగు దెనుచ్చి హాదాయువేసిరి భమిడికవచంపరచె గురజులు
 తెప్పించిరి భమిడివల్లకినచ్చె రాజును కయికమ్మ దంపతులు రథమెక్కి
 జయభరివేసిరి జగమెల్ల మోసినాధన రాసులు జెచ్చి | కొసల్ల తొట్ట
 పసుమకుంకుమపల్కు సుమిత్రాబట్ట అనసూయదంధరి అహల్యచా
 యమును మత్తయినపులువచ్చె రామచిలుకలురెండు || ప్రేమతోయ
 దురయ్యో వేశ్యస్త్రీలువచ్చె సురిబండములువచ్చె గరుత్మంతుడువచ్చె
 శకునంబులుతీర్చె నుంచించివిశకునాలు మళ్ళనన్దుడుసం || అందలము
 యెక్కి అంచలమజిలీల పన్నెంకగడియలకు పట్నంబుబయలుదేరి | ఆ
 ప్పడు కొసల్ల సుమిత్రాబట్టె రాజవత్సులయను || కయికదాసీలమీస
 అప్పడు సుమిత్ర అక్కకు యిట్లనెను మందరాతో కూచి ముగ్గురుబాని
 సలం అప్పడు కయికమ్మ రాజతోబట్టెను వత్తులయిదుగురు అంగలము
 లెక్కి లిజోడుపల్లీలు జాడలుతీయించె అప్పడు దశరథుడు || భార్యతో
 యిట్లనెను ఎంతరాణివలోను యింతులుగడచి నేనీకు సమ్మతమేన స
 మ్మతిగానుంటు అయోధ్యయేలించు అప్పడు మహారాజవతితోడబట్టె
 ను వసిష్టవాల్మీకి గౌతమాకశ్యపలు యెవ్వరుచెప్పరథములు మల్లించ
 రి తేరుచు కందిరిగె అంతట మహారాజు కొసల్లనుజేరి మనకుహారులా
 యొ మల్లిసవియగాలు కైకపోతుచేరి కార్యమ్ముకాదనిరి ఎంతపోతా
 తోను || ఎంతినీకెలేను అయోధ్యకు మనములింగిపర్చితేను || అక్ష
 రిద్రంవచ్చు అప్పడు సుమిత్రామితీ యిట్లనెచెల్లెలుకైకమ్మ అతిప
 రాక్రమశాలి || మందరవిసకుండ మరలఅంగండి | అప్పడు మహారాజ
 కయికదగ్గరికిగి మందరేదనిరాజు ముగ్ధియనియెడిను కోరినాభవమునకు
 కోమలయిస్తునె పతిమూలవినిసతిభమిడికలము దెచ్చి బంగారుపట్టుకొ
 దుక్కి కారముపెట్టి రామువనవాసముభరతుపట్నంకట్టి పడనాటంగి

ద్విజానాశాంతింబుచ్చుకు॥ కైకమహాదేవి॥ చిటికినవలితోతమ
 మొత్తినదయ్య॥ రథములానడిపంది॥ శాంతపట్నంజేరి॥ చమరయిగూర్చుం
 బె॥ ముందులురుపులువచ్చె॥ భూపతులువచ్చిరి॥ రాజవంశనంజేసినావ
 తారామూర్తిగర్భమునటుట్ట॥ రాజ్యమునకధిపతులురాజులుపుట్టెదరు
 వాటివనటంది॥ శాంతిపట్నంవారు॥ రాజరావడంజూచి శాంతనుయెత్తు
 తునితోకిలాజేవొచ్చె॥ యేరాజ్యమేభూమివమివంశముమీదిఅర్కవంశం
 బనె॥ అయోధ్యరాజనె॥ ముగ్గురుభార్యలతో॥ రాజ్యములువలితి॥ నాకుసం
 తతితో॥ శాంతికోరకువస్తిమి॥ శాంతిమ్మనిస్తేను॥ కొడుకులుపుట్టుదురు
 మేఘపుష్పలమవుతాముఆమాటలువినిగుండెగుబులుమని మూర్ఖతో
 మునియెను॥ మరిమూర్ఖతాదెలిసి॥ నినుకన్నాతల్లిని న్నెట్లుయిత్తురు॥ నిన్ను
 యిచ్చినను॥ నిమిషమోర్వగ తేనుఅదురుచుబెదురుచుతడబడుచు॥ తననగ
 రుకోతెంచి॥ అప్పుడుమహామునితనతనముచాలించికోకిలాదేవినివెల్చిరుషి
 తోనుజెప్పె॥ అర్కవంశబవ అయోధ్యదేజవ॥ ముగ్గురు సతులతో
 పుత్రులులేకను॥ సాంతనుయిమ్మనిరి॥ శాంతయిస్తేను॥ సంతతి కలుగునట
 పతిమాటవినిదుషి॥ హంకరులమండి॥ ఆడవాళ్ళుమీరు వొదిపుగిండగలే
 రుత్తశంభులోను దాగివుడుమునె॥ అవతలకుపోనేల ఇరట్టుచడనేల
 శాంతకుదాచిద్దిదిష్టితీయించండి॥ గవ్వశనలువేయండి గమిడితియ్య
 వడ్డి ముగ్గురుభార్యలతో మునియూ శమంజేరె మండువేసవిలోనుజెం
 దుబిజిస్తేవి॥ ప్రాణంబుబోయెను॥ తరువాణిదాహంబు త్వరలోనయి
 చ్చుండి॥ తలుపులుతీసిరుషి॥ కమండలంలోదిగంగబట్టుకువచ్చి॥ దాహంబు
 లుచ్చెను॥ పిమ్మటదశరథుడురుషి॥ పాదములుబడె॥ యెంతసదవిఅయిశ్రా
 తంబుయిచ్చాడు॥ సంతతి లేదిపుడుపుత్రసంతతియిచ్చె॥ వంశంబుబిల్లుమి
 త్తా॥ శాంతయిస్తేను॥ మాకుపుత్రులూకల్గుదుండెగుబులుమనిరాజుతోయె
 నె॥ అయోధ్యరాజుతోయె॥ పకకాలబన్నించె॥ అబాలనిచ్చియుదెట్లుతా
 కుగగము॥ అడవారిమనసు అతిగాదనిబల్కె॥ కొనల్య ముద్దితరుషి

చాలవైబడిరీమమ్ముగన్నా తల్లిమామవిదినమమ్ము | మహాలక్ష్మిదేశం
 డి కదలనివ్వరువారు | నిలువనివ్వరువారు కోకిలా దేవిని | రాజభార్యలు
 వెదకు | రాజరా రాధువలంతి పదపదమనుచును కైకదోడుకవచ్చి అశ్రమ
 మ్మునవుంచె చెట్లచాటునవున్న | తల్లివిడ్డలజూచి తరుణులిద్దరు ముక్కి
 కాంతనుముమ్మసిరుషి కాంతనడిగిరిఅరు వై వేలేండ్లకుమాకువక బాల పు
 ట్టింది ఆబాలనూముచ్చియెట్లు మేముందుము | కనిగొడాలమవుదుమా
 కాంతనూమీకిచ్చి అప్పుడునుమి త్రికోకిలా దేవితో | నరుగుమువోలివ
 క్కగర్భమునపుడితిమి మీవద్దవుంటేమి మావద్దనుంటేమిలుగురకూ
 డుకునిఅయోగ్యవెనుచుమా | అంతముషిచిత్తి పతివగ్ధరకువచ్చి ఆడ
 వారితోను అంతరుచచ్చారు | అతినమువ్వకుంటే భూజనులువొప్పర
 నె ఆమాటవినిమునిఅతికోపముతోబల్కె | వతివల్లభువని అందరితో
 చెప్పితివా పతిమాటలువిని పతిమరలక్కను | జీరే కోసల్యనుజూచి మ
 గవారిముష్టుమి ముద్దరునుగివెల్లిరుషిసాడము బడి మానికవయవచ్చి
 శాంతను తానిచి రాజచేతిలోపుచ్చిచె మ్యప్పగించెను తల్లిపూజెల్లి
 తమ్ములానెత్తుకా అయోగ్యపట్నములో ఆడపడుచువుగమ్ము | రాజభా
 ర్యలవిలిచి చెమ్యప్పగించెను కామగూరంతోను | పిడివంటలతోను
 పాయన్నానముచు పణతులువడ్డిందిరి రాజపరివారములు | మ కోపు గు
 ములుఅంతాను | ఆరగించి లేచిహర్తములుకడిగిరి | కర్పూరవిడ జేసి కో
 కిలానుమహామునివగవసాగిచాల్ | పరివారముకంత | సాంతసన్నాగించె
 శాంతి రేఖలుజూడ వసిష్టుడూవచ్చె అమ్మరమ్మనిసిలువఅతినవవ్విసవప్స
 చెల్లడకిరణంబాయె అతిననూదిలిపించి వసిష్టుసజూపించె కంఠుదక్రము
 గలదు కోసల్యకూతురికివెలిది నెన్నూలోను | వెనుకచక్రముగలదుకళ్ళసి
 రియుగలదు కోసల్యతనయకు అతినవచ్చిన వెనుక మరినలుగుచువుడతారు
 అసురసంధ్యావేళ సుక్రవారముపొద్దు అతినవుట్టినదివని అత్తచారిలిట
 ని అరగడిపూడద నెలమిదవవత్సరముకంటే అతినముచ్చుటనుండదనె

అయిదవసంసర్తరంవచ్చితోమిదోరోజాయెబాలురకుమేమిపుడుతోడుగు
 లుంచాలేదుపన్నెండులక్షలువి తోడుగులు చేయించాముబా తోడుగులు
 పచ్చలపతకమిచ్చె శాంతకళ్యాణమునకు || యింద్రనీలపునుగీనీచంద్రకా
 లువయిచ్చె శంపులఅక్షంతలు భమిశివేశ్వరంప | బంగారభాషికం |
 నవరత్నపశ్యంబు | మధుపర్కములయిచ్చె | మంగళసూత్రముయే
 డువారపుసామ్యపు త్తరజంభ్యంబుఅల్లుటితిరణాలు | ఆశులక్షలుయిచ్చె
 పట్నపుయేనుగను మీసమాబాలకుయ్యవనునె | యంత సిమ్మి స్తినీయం
 తినీమోకి నీకన్యదానంచాయ! మాకుపాప బులేదాయె మాగోతనా
 మముతో కన్య నంబుచేయుడి అప్పుడుకొశల్యకశనధుతోబల్కెను |
 యంతసామ్మిచ్చాను | యంతసామ్మిచ్చానువారికముః మేమి | యవ్వనతనని
 పల్కె || అప్పుడునుచూరాజు కొనల్లకిట్లనెచుకోలాదేవక్క కాళియట్టె
 లువిలువ! హనరాజ్యమున్నదా | పశ్యంతోననతెచ్చి | పట్టుచీలువుంచి
 కొనల్లచేనంది | చేతికనగరాగ | నర హంస అమ్మము! వానికోరికపుడు
 కోరిభిక్షుపెట్టుకొనుటట్టెనుకాంతి | పుత్రభిక్షుంపెట్టుచునిపుత్రకనుఅకిగి
 తిరి | పుత్రకనయి సిమ్మిపచ్చి బాలింతిపువశిబియ్యముగడుచు | మహాముని
 నగరిలోకనకపీటలువేసిపట్నపుదేవులను | యన్తనినిలిపించివడికట్టుకట్టిం
 చి కాంతినుబిలిపించి కొనల్లకప్పించి | నడిబియ్యముపరచి పచ్చిబా
 లింతలు | పచ్చనక్షింతలుపంకిళ్ళచల్లండి | పున్నుకొశల్య పందిళ్ళవల్లెను
 అప్పుడుదశరథుడుకొనల్లతోబల్కె | యంతచక్కనిచేతే ఈడగతిలోలే
 దనను | యెవ్వరికప్పుననితలోచించెచుగాజు | సుధమూహూర్తమునం
 తి గుమీయచూడంగానె | పట్న పేను పచ్చిహాదాసువేయించి భమిశి
 వస్త్రంకరిచి కాంతదోడుకవచ్చి | అంబారీలాపుంచె జయభరి | జ
 గమల్ల మోగను కోకిలాదేవపును | కూనరిగిదిగులొందె ఆయ పాయ
 మునాడు|ఆటచూడగలేడు పాట పాయమునాడు పాటవికగలేడు|వేకువ
 జామునలేచి తద్దిపుండాలేడు | విశ్వము లేకుండ వకరికి విత్తంబెక్కిని
 మొక్క లేకుండాను మొక్కవకరికియి | వీధిలోని పురిచాస్తమాయెన

నెమాకు. అప్పుడు మహాముని తనసరినోవార్చి, పందిళ్ళలోవున్న కైక
మ్మునుజూచె, అద్భుతంబునరుషీ ఆకయికనుజూచి, అమ్మమిమ్ములమరచి
అందరూయేగిరా కొమ్మరమ్మునిపిలచి, కాంతమ్మునుచేతికిస్తూకూతుర్ని
చ్చియా క్రుంగియుప్పొంగేవు, పెడబాబ్బలుపెనుగు రాజవాసిననేను
కైక యిచ్చటనుండె, మరచివెళ్ళనద్దుపరిజనను నూ ఆపిసుమి తనబంపె
కొసల్యనూబంపె. యిందరూ వెళ్ళవుకుకయితోడు వచ్చెరాజకప్పాగిం
చె, దంపతులిద్దమగుడిరథముయెక్కిరి, సవతులుయిద్దరు అంపలములె
క్కిరి, పన్నెండుగడియకు పట్నంబువెడలిరి, అనుగడుగుమజీల

— కాంతనుతీసుకొని దశరథుడు పురివెడిలుట.

మేజువాటిను విశేషమూరంబు దాటివచ్చినవారు అయోధ్యపట్నము
కుఅందరువచ్చిరిజగమెల్ల మోయగ, జయభీషేయించి లక్ష్మీవచ్చెయ
ని లక్ష్మీభర్త మోగకయికరాజుకు డి రథములుద్గిరి కైకనగరికిజేగ
సవతులుయిద్దరు. అందంబులుదిరిగి దేవిషిముంగటనుయేచుగనుఆపిము
త్యాలహారతుల ముగుడలుచ్చి వజ్రాలహారతులు వారాంగనలు
యిచ్చె! కాంతనుయెత్తుకొని మహారాజుతావచ్చెఅయోధ్యఅందరికిగ
పచీరయిచ్చె. దశదానములుజేసె. మహారాజునగరిలో కనకపీటలుపరచె
ఇద్దరుభార్యలు. కాంతనుతీసికువచ్చి మహారాజుకిచ్చి బంగారుపల్కెము
లియ్యముజోసిరి. ఆదిలక్ష్మీకాంతని నామకరణవాసె. అరుంధతిఅస
మాయజూరతిచ్చిరి. పటురెను. పదిమాడలూయిచ్చె. చీరలుప్ప
కునివనితలిళ్ళకుయేగినదిసంబును కాంతయు పెనుగుచునుండె కన్య పెను
గావారికి కంటకబయితోచె. యెవ్వకిస్తుససి. మహారాజుతో బల్లె
యిందుడికియిత్తునా చంద్రుడికియిత్తునా అప్పుడుకొశల్యపెనిమిటికి
ట్లననురుషితోనుచెప్పమనె. దశరథమహారాజుమానితోజెప్పెనుగొప్ప
వారికియిస్తెగిడుకునివుకుతారు. మీరువుణ్ణులుఅవతారు. వటవృక్ష
మూక్రిందతపములోవున్నాను. దుప్పివలెనుంటాడునొవ్వునాకొమ్ముండు
అతనిపిలుచుకువచ్చి. కాంతనునూయివ్వండి కన్యకుభయమగును. కాంత

నివ్యానిని అప్పుడూ కాసల్యమహారాజులొబల్కె విభుడవునీవునినుమనుషి
యుచెప్పి నట్లు మహాముని కియివ్వండి సతిమాటవినిపతి యప్పురసలబిలిం
చె || అప్పురసాస్త్రీలు ఐదుగురువచ్చిరి | అడిగినధనమిత్తు విదియఘృకపా
రం | అరుగడియల్ ప్రొద్దుకు || నాటికోజకుమీగు యల్లుణ్ణి తేవలెను వటవృ
క్షము కింద || పొడరిభృపున్నాడు || దుప్పివలెనుంగాడు || నొప్పనుకొమ్ముండు
మంచి గంధపుచెక్క || మహారాజుతానిచ్చె || పసపుకుంకుమపట్నడశరధుడు
తానిచ్చె || అప్పురసాస్త్రీ లేగివనమంగివెడకిరి | అడుచుపాడుచు అరణ్యమం
తావెడ కెకొలనుదగ్గర జేరికొ మలులు ఆకిరీసపదడివినికన్నులు దెరిచియు
కన్యలచుజూచి | రెండుకొమ్ములువుండె | వీరైతితపసలూ | ఏపూజచేసికో
ఆశ్చర్యమునుబొందె || రాజు అల్లునిజూచిరమః యలునవ్విరిమంగపశువువలె
నమాన్తాడ నేరడుపారుచుకులు దగ్గి కట్టబనియిచ్చిరి తియ్యనిభక్ష్య
ములు తినిపించిరివారు | రాజుయిచ్చినదగు రాజరక్షికిచ్చిరి కంఠమూలా
లపుడు || ఋషి ఆరగించెను | నుల్లపూలపాన్పుమగునలుపరిచిరి | మంచి
గంధముతీసి ఋషి చేతులగుహాసి | ఆ తరుపన్నగు మేనుల అలరిరి || సంసారమ
ర్మములు సఖయలు జెప్పిరి | రెండుకొమ్ములుమీరు మేరాజుయిప్పించెకు
శ్విరుడుయిచ్చెనా | బ్రహ్మయినయిచ్చావ | గొప్పగుఘలంత నెడండ కా
రణ్యమనె || పునానాలు అనునారు పరిపోవుచునుంచు ఋషియు వెంటాతరి
లి | కూడివస్తూననెను ఆయోగ్యవెడతాము నీవు గావద్దనిరీ వంటిగావన
మలూ | వకగడియనిలువననె అన్నరిసలా వెంటమవాఋషికనలెను | ముగ్గు
రుకన్యలు | మునితోనువుండిరి ఇగురుకన్యలు గారుదగ్గర కేగి | అశిష్టపక్షా
మ అల్లుణ్ణి తెచ్చాము అప్పుడు శరధుడు అతిసంభ్రమమున పొంగిచక్క
నిరుషియని | ఆచెలులుతాజెప్పచక్క నివాడిని | చెలులుసంతోషించి | అతి
వశాంతమ్మకు | తగ్గవరుడెకాడ | కాశల్యసుమి తకన్నగు బెట్టిరి | కూతురుతే
సినపుణ్యం వాతఫలమిట్లుండె అట్లుకు చేసినపుణ్యం మరియు మంచిది అనెను
దశరథుడు వెళ్ళి రుద్రశృంగునిజూచి || నమ్మ దునివ తాపంగి ఇంతచక్కనివ
రుడు | భూమిలోలేడు | వందనముజేసిరి | దీవెనలుచుయిచ్చె | వివాహా

జనిలుమండః శాశీకే వశ్యోద్ధుః మాకన్యకనిస్తామః | అప్సరరాజరుషిమహా
 రాజతో శేష్ఠః | చెయిబట్టిచెప్పెను | తగవుధర్మము కాదు | గడ్డంపట్టుకుని
 బెల్లపుగడ్డపెట్టి | బలిమాలసా గను | శాశీకే వశ్యోవద్దు నూకన్యకనున్నా
 మ్ముకొనల్యయల్లుడు | విడిదియిల్లకు వెళ్ళెజాము రాత్రినిరాజసంకల్పించె
 కొనల్యసుమిత్ర | జలకమాడివచ్చిరీ | శాంతకల్యాణముకు | యందనీలపుచా
 య || చంద్రకాంతపుశాల | శంపులాఅక్షతలు | తట్టలోవుంపించి | భమిసి
 పేళ్ళగంపంపందిటనువుంపించె | నవరత్నపల్కెంబు | కాళ్ళుకడుగుబెట్టి
 బంగారుభాషీకంనూటవక్కాతులంనానుతో సూతంబువు | గజంస్వంబు
 వుంగరంబుంచిరీ | అల్లునికీ | అరణంబు అరులక్షలు | యచ్చెపదివేల మొహిరీల
 మధుపర్కమూలిచ్చె | వసిష్ఠుడువచ్చి పెళ్ళరుగులేసిరి | చిగురువెట్టిందిరీ |
 కమ్మరికన్యకాభమి మూడుదులిచ్చి | కుదురుచక్కగజేసి కులదేవతల
 నుంచె || వసిష్ఠుతోవచ్చిసూతధారణజేసె | కంటలుపతకములు | కామ
 భేనువుయచ్చె | అదిపురుషులువచ్చి శాంతను పెళ్ళికూతుర్ని జేసి | పసుకం
 కుముయుకాటుకలుదిద్ది | అంతటమహారాజు కొనల్యతోబల్కె | కన్యకు
 దిష్టితగులుపెద్దబొట్టుంచండి | పెద్దబొట్టుపెట్టి | చెక్కిలిచ కాపురంబు
 కుకలువుచ్చి | గంపలోనుంచి | అప్సరరాజు జరుషి | ఆతంతుజరిగించె | మ
 హారాజు రాణువపన్నెండులక్షకు | జరుషీయున్వంబు | యగువదిలక్షలు
 ట్ను పేనుగుదెచ్చి | అంబారివేయించె | భమిసికవచంబరగువ్యశ్యంకుని
 దెచ్చి గజముపయినెక్కించి | అంగనలు వచ్చియు హారతులుచ్చిరీ |
 మహారాజునగరులొ కనకకీటలువేసె | వధూవగులవరసీమలనుజేసెడి
 విందికొనల్య దంపతులగిరసంబె | అకవియేగనా అయోధ్యలోవున్న
 రుషిపల్లెలోవున్న | శాంతభారముమీని | అంతటఅల్లుడు || అత్తగారితో
 బల్లెఆడవారితో సుమాన్లడనేనెరుగఅప్సరకొనల్య దశరథునితోటిపై
 సఖయతోన్నాపముకు | సమ్మరించువరడు | అంతటామహారాజు | రాజరు
 షితో శేష్ఠు అంతటా రాజరుషినియ్యంకునితో శేష్ఠురువ్యక్తమంగునిత్రేడి
 గొడ్డుమీగోమలిని దెచ్చి | వారిసమ్మరివినుమి | మార్గంబియనిబల్కె

బంగరుపీటపై రాజరుషినివుంచెదీవిచికౌసల్య | దంపతులశిరసంబిజల
 కమాడించి చలవతల్లాత్రిసీతాంబరంబుచ్చె | నల్లపట్టుచీరశాంతకుక
 ట్టించె పన్నెండువేల దిబాలోడుగులువుండె వెలలిలేకుండగ వెలదికి
 అలంకరించిచంకపెట్టుకతల్లికన్నీరుపించెనుకన్నతల్లినిజూడ | ప్రాప్తం
 బులేదాయెచంకపెట్టుకరాజుకన్యకమహిమునికిచ్చె | కన్యచంకనువుంది
 రుషిరాజుతోబల్కె | మాగ్గితనామముతోకన్యధారచెయ్యండి | గౌరి
 తపస్సుకువారుశాంతనుదోడువచ్చి | కన్నతల్లినివు | గంపలొకూర్చి
 సుముకొబ్బరిబెల్లంబు | కొమ్మచేతులొవుంచె | నొప్పకొమ్మవాడూ, నీకు
 మొగవాయెనన | కన్యభానమిది | కంకణంకట్టి | మాసుతనువారికిచ్చి
 భూమిపంచీపెడుదుబలునైతెపట్టలేరు | నాబాలలయినానుపల్కెకులకవర
 ముతో | వణినిధారబోసె | గోదానజేసె | భూదానంజేసె | సువర్ణదానం
 బుహర్తిగామదానంబు | మహారాజుచేసెను | పీటపైకూర్చివాశాంతను
 దోడుకొచ్చిశాలునడ్డవేసి | రాజుతోడలపైనిశాంతనువుంచి | శిరోమణి
 కార్యంబుకౌసల్యకూతురుకిచ్చె | శాంతశిరసునదారుకాడినీరుపోసిడిలక
 ర్తనుబెల్లంబుమునిచేతికిచ్చె | కన్యశిరసునబెట్టించె | కన్యచేతావారుజీలక
 ర్తిబెల్లంబు | మునిశిరస్సుంపించి | ధరద్వాపులవారుకన్యదానంజెప్పెఅప్పు
 డురాగుషిఅల్లునితోజెప్పె | శిరోమణిమాణిక్యంబు నీతపొమ్మనిబల్కె | శి
 రోమాణిక్యంబుకోడలికి | యిస్తుందిమెడనున్న హారములుశాంతయిస్తుంది
 కట్టినపుటంబు ఆడపడుచుకుయుమ్ము | పదివేలరామ్ముతో | పట్టనిధారవో
 సె | నవరత్నముతోజేసిన పల్కెంబుయిచ్చిరి | మధుపరకములిచ్చె | న
 వ్యయమహామూనిఅల్లునికికట్టించె | వుంగరముబధ్యంబు | మహారాజుచ్చె
 అల్లునికిఅరణంబు | అరులక్షులిచ్చె | అప్పుడుమహామునిరాజరుషికిట్లనె |
 ను మహామునినినండి | మనతంతు | పడపండివారం | తేమిపోవరుసగకుపం
 డయ్యె | మామిడాకు తెచ్చి | మగువమోళించుగట్టి | శుభనూతముల రుషి
 శ్వరుడుకట్టించె | పల్లెములతోతలంబ్రాలురుషిచేతబట్టంచి | మూడుదోసి
 ర్చు | ముగుడశిరమునవుంచె | కన్యచేతవారు | శాంతునిశిరముననుంచె

తిలకరమిజాచియంతచక్కనిహనుయూజగమలోలేడు అడవికివెళ్ళిరి
 నాలయోధ్యలోవున్నరుషిపల్లెలోవున్న | కోమలినివదలననె రాజులోబో
 యటకురాజునుబిల్చి యంతటమహారాజురాజులచాబోసె కట్టుంబు
 కోరెను యప్పుడుకువ్యశృంగుడుమామతోబల్కె - సుతులుపుట్టినవెను
 కనెకట్టుచులిను | కట్టుములుదెప్పించిరాజునుషికిప్పించె | సప్తపాదం
 బొక్కదంపతులుబిల్చిన్నొక్కలమన్న | పాదములుతొక్కించేటప్పుడుకు
 వ్యశృంగుడురాజునుషిట్లనెను అడదానిపాదం బెట్టినే శాస్త్రములోను
 దేయేపురుషులుజెప్పియపాదరాజునుషియల్లునిట్లనెను మీరుతప్పిస్తేను
 నువకరుపడతార| శాంతపాదంమీదపోకచెక్కవుంచి | సప్తపాదాంతొక్కి
 రిఅరుంధతినిచూపించె పొన్నునాగూర్చుంకి| ఆరగించివాగుపరగరెండవ
 నాడు పసువులచల్చి రమణులందనుకలసిరాచక్రీకవల్చి | మూడవది
 నమున పాకెన్నజేసియెచ్చటనున్నవారిని యెచ్చటబిల్పించె | రుషులె
 ల్లవారిరాజునుషిబిల్పించె | శాస్త్రులెచ్చిరీ పాకెన్నచెప్పములు | పండితు
 లుచదివిరీ పన్నెండువరహాలు | సుభావలిచ్చె అగునతియః భూయః
 హారతులుదెచ్చి | విదునారవరహాలు చల్లుకొనిచ్చుఅచ్చురచక్రీలు
 విడుగురుచ్రచిలతిపతికవ్వపడ్డములుబయ్యుమామిట్లనెను కలువునెను
 నము దశరథునుసోయించె | పథయలారాధననుచూచు మీకినెనుచా
 లుననుమావారు ధనముచేకొనిపోయె అతటసునుకొల్పిట్లనెను
 శాంత శారతియివ్వా నాననుచునుతయె అక్కనా చిల్లించానీచునును
 పుట్ట | అప్పుపురాజునుషిసున్నితెట్లనెను | బుక్కిపెద్దవుమా అనునురదల
 పుహారతివేగదెమ్ముఅంతటసుని తహారతితానిచ్చె అప్పుడురాజునుషిల
 రిమితధనమిచ్చె | మునులురుషిలూ మునిరాజభావ్యలుకలిసి | ఆరగించి
 వారుహస్తములుకడిగియుకర్పూర విడములు దశ ధుడునుప్పించెఅప్పు
 డు రాజునుషి కొసల్యకిట్లనెను | వియ్యపురాలు ఆచారంబుమెత్తుబరుగ
 లేడు | ఒకవరహాలదపరువువేయగవలెను | హాలుగూ వేలు కలదిభీరలివ్వ
 గవలెను | పెండిబాట్టుపెట్ట పెలదులకుయివ్వాలి కలదును | భరితెలుకొ

మినులుగూర్చి : కాంతికును యివ్వాలి | యేకువారపుసామ్రాజ్యంబి
కినివుంచాలి వారాడబడుచులకు వరుసనడుపవలె కాశ్యపుసుమిత్ర | కా
జమహాధుపి | అంగరువచ్చిరి | జయభరివేసిరితలుపులు వేయించె | కాశ్య
సుమిత్ర | వియ్యపురాల్ని పిల్చిరి | అప్పుడు మహారాజముని | తలుపులుతీయిం
చె | పరుగునాటచెడ | పాన్పుపైపవళించె | కాశ్యపుసుమిత్ర | పాన్పుపైకూర్చు
ని | పణికిపాదాలువత్తిరి | పరరాజులగాము | పాదసేవలుజేయ || మీయం
తవారముగాము | మిగులతోడుగులవేయ | కళ్యాణంనాడయిన | కాంతను
చూస్తెరా | నిన్న మొచ్చామేము | సగరుభారాతేను | పాకెన్ననా దొచ్చి
పం దెప్పునుంటిమి | నిగుజల్లరుచీర కోడలికియిస్తేను | మాపెట్టనిండునా
యేకువారపుసామ్రాజ్యంబెదికిస్తేను | మావల్పునిండునా | గొడ్డుయ్యగిమే
ముకూతుర్ని దేలేను | పుత్రభిక్షంగోరి | పుత్రులకోరలేదుగానుతునువ్య
శృంగునికి | బ్రహ్మచర్యంవదలించిరి | కాశ్యపుసుమిత్ర కడుచిన్నపోయిరి
కన్నవారంగాము | కార్యములుయెరుగము | కల్పచూడగలేను కానుక
అవదంకికొట్టి | ముట్టడికాయ మీజేతులొప్పెట్టితిను | లోపాములున్న
సర్దుకోవలెనమ్మ | అడపడుచులుమీరుకనలచెలకేసి | అప్పుడుసుమిత్ర
మల్భదేవికిట్లనెను | అల్లుడుపుట్టిన మొదలుచలుక రాజేయలేనుపలుకరచే
యించి | కాశ్యపుసుమిత్ర మహాదేవివిల్పించితలచువ్వికొప్పుపెట్టెలక్షన
రహలని | అమ్మీకిపేరువేసె | నాలుగుచీరలు నాకియ్యిరి | యేకువారపు
సామ్రాజ్యంబెదితిలంకరించె | వెంబొట్టుబెట్టబంగారుభరిణెను | వెదికి
చ్చిరి | వారాడపడుచులకు | లాంఛనములుయిచ్చిరి | రుక్మశృంగునివిల్పి
దేవిశిరుసునవుంచిమర్దికాయలుదచ్చి | మహారుషివతికిబెట్టె | అప్పుడుసుమి
త్ర | అద్దంబుమాసిం చె | మద్దకాయలువది నెబరాలుముద్దుగావున్నది | అప్పుడు
మహాదేవిసుమిత్రతోబల్లె | కాసెబోసికట్టగడ వేసికడము | చెరిపకొప్పు
లబెట్టె | బోగభవారముకాము | పల్కెకొప్పువేయ | తురకసానులకాము
మిన్నాబోగంది | కాశ్యపుదేవునెను | మితిభాషిభోగముది | కాశ్యపుదేవుని
రచ్చలోకముకన్మృరాక్షసిభోగముది | సూరిపోటుమాటే సుమిత్రభోగంతి

అప్పుడుమహారాజా మహాదేవికిట్లనెను || అక్కనీమరదభృసుందరాంగులనెను | చాలునుకుకన్యలు వారురాచస్త్రీలు మేళాలలోకల్లగరిడిమేళంబిడి|అల్లుడుఅలిగేను|అలకపాన్పువేసె|రాజునుబిలచిరి | అకిగినధనమిత్తుఅల్లుడారమ్మనె|కోరినధనమిచ్చేట్లపేరుగుదెచ్చి | హాదానువేయించె|దంపతులనిద్దరి అంబారియెక్కించేరాజనగరూ నందుఅందరు చేరిరికనకపునీకలువేసికొనల్యసుమిత్రపీటలకూగ్గానిరి రుద్యశృంగుడు శాంతపై చేళ్ళగంపనందిళ్ళుదిండిరి| పదిపుట్టభాన్యంబు గంపలమవుంచిరి అరుంధతి అననూయ భమిషిరోకలిదెచ్చి నెల యూడుశుభములు! యేషం కూజరుగవలె వనంతముదెచ్చి శాంతవైపులవారు కన్యపైబోసిరియింత వేడుకయెప్పుడు యింతిచూడగలేదు సురులెల్లపొగడగజలకమాడించి చలువతోళ్ళాతి రాజరుషులంత ఆరగించి లేచిహస్తములుకడిగిరి కర్పూరవీడెములు రాజతామిప్పించె నాగవల్లిపోలు మహామునివేయించే రాజనగరిలోని కనకపీటలు వేసె శాంతనూ రుషినిబిలిది పీటలపైనుంచి లక్క గుండూదెచ్చి రమణిమెకలోగ్గట్టి వాకబలివేసి మేలికమ్మిచీర మగువకుకట్టించె మూపురములవీర అచ్చి వొచ్చినచీర అపుకిపుకుకట్టండి ఆచీరవిప్పు? నివృతూపుమిత్రలచీర విప్పెను చీచీనాంబము శాంతకుకట్టించె మిసుకడిముపుపాన్పు మహారాజవేయించె దంపతులనిద్దర పాన్పుపైనివుంచి సతిపశులపిల్పించిఫల్గపదానమిప్పించె బొమ్మన్నాచెప్పి వసంతములుపోసి వసంతములాడిరి కట్టుములుజొప్పించి శాంతకుయ్యచ్చి బంగారుపళ్ళెములో పాలునయ్యిపోసి శాంతచెయ్యదెచ్చి బాలలోపలముంచి సతిజేతులోవుంచి చెయ్యప్పగించి అడవికియోగినా అయోధ్యలోవున్న రుషిపల్లెలోవున్న శాంతభారమీది శాంతచెయ్యదెచ్చి పాలలోనాముంచి అత్తగారికి వారు శాంతనన్నాజెప్ప బంగారుపళ్ళెములో నవరసాన్నములుంచి అతివకుబెట్టిరి అరగించిలేచి హస్తములు తాకడిగికర్పూరవిడవములు సుమిత్రయిచ్చెను శాంతచీరగట్టి వడిదియ్యముంచి కందవడిబెట్టిబొమ్మవడి

తెట్టి తెల్లవీపడికాలు కాంతవదిడినింపి వెండిగిన్నెయదెచ్చి వెల్ల
 వడినుంచి కోసల్యసుమిత కన్నీరుబైటి చేడనిచ్చి మేముచేరినిలుచుం
 టిమి అక్కచెల్లెలేరుఅన్నదమ్ములులేరు కొట్టుతాళంబిదుగా కొత్తా
 లునంపెదము ఏదువేలబానిసలు అరణంబుయిస్తు అప్పుడు మహాదేవి
 కోసల్యయిట్లనెను వెలదులారమీ యంటపసిజిబామ్మలు లేకదంతపుబామ్మ
 లునేను చాలగాచూసి నిమాలవినిసుమిత మణులుబామ్మయిచ్చే అ
 ప్పడుమహారాజు మాండవ్యతోబల్కె మాశలవులూ లేక మాయుంతిని
 మీరు యెచ్చటికిపంపొద్దుమీశలనూ లేక యింతినివంపేము అత మూసి
 వాయనం | కోడలందగవలెను అప్పుడుగ జరుపి | మహారాజుతోబల్కె
 అతివనూయిస్త మిఅల్లునియివ్వుమని | రాజుపియూమని | మంచిరోజూ
 జూచి పట్టపేనుగుదెచ్చి అంబారివేయించెన సశులనుంచిరి జయభరివే
 సిని | అప్పురసలాడగా అడుగడుగుచుజిలీలపన్నెడుఘడియలకు పట్నం
 బైలుదేరి రుషిపల్లెలోపలా అందరుజేరిరిట్కివచ్చి పడనచు | లక్షభ
 రీవేసె అమ్మిచ్చెట్టు కిందకాంతకాలెలువుంచె పూర్ణకలశిలుదించె గృహ
 ప్రవేశంబా యెవడికట్టుచిప్పిరి సంతోషానరండిరుషిదశరథుతోబల్కె |
 యజ్ఞంబుజేయుటకు వ్యవధిలేదుగనుక || రుష్యశృంగునిదెచ్చి కామేష్టిజే
 యించు | రాజమహారుషిగలసి మంచివేళలుజూచి లేక వాసిరి వారురుషి
 పల్లెలోపలా మాండవ్యమహాముని బావగారికచుచుయాగంబుచేయించ
 లల్లునంపునని | వక్క లేఖయువాసి వసిష్టుజేరికిచ్చె | వసిష్టుకూదెచ్చి
 మాండవ్యకిచ్చెను సుతునిజేరగబిల్చి అయోధ్య కేగుమనె ప్రయాణమయి
 రుషి అయోధ్యరాగాను | అల్లునికియెదురుగా దశరథు యేగెను | తగిన
 మర్యాదలతో అల్లునికిదెచ్చిరి | బంధుబలగంబంత మేలరావేదను | క్ర
 తువునాటికివారు కమముగా వేంచేయుదురు | యజ్ఞంబుచేయించి యేమే
 మిగావలెనో అనతివ్వడనంపుత్తరపుచిక్కున | వకకాలవెయ్యండియూ
 పస్తంభముదెచ్చి మెప్పుతోపాలండి పచ్చపూరీమాకు | పదికోట్లు కావ
 లెనుకత్తులుకూర్చు కావలసియున్నవి నల్లపశువులుమాకు నాణ్యముగ

కావలెను | పోడాశం వండుటకు | భవిష్యే పాత్రలు తెండి || మంద్రములతో
 పిండిదండించగావలెను | మంద్రముం త్రమునకును | చూడవస్తుందయ్యనిలు
 ముండుకూర్చుండి | పరుండియంద్రము | మేముజేయగవలెను | పట్టుపుట్టించి
 య్యి | పశేయాగులుంచి | తే | పదిరెండువరహాలు | సోమదేవమ్మలకు | మొ
 హిరీలుయివ్వవలెను | అమృతస్నానంజేస్తే | అవిమాకువస్తవి | రాజనూరు
 పికలసి | మంచివేళలుజూచె | వ్రుత్తిరదిశనాల | వొప్పగాకట్టించె | పట్నపే
 నుగుడెచ్చి | అంబారిమేయించె | కాసల్యసుమిత్రయేనుగునుయెక్కిరి | దశ
 రథమహారాజు | అగ్నిహోత్రంబట్టిఅల్లులతో | వెళ్ళగా హారములు తెం
 చుకుని || హోరునాయెడుస్తు | కయికమ్మతావచ్చె | అల్లుడత్తనుజూచి | రాజ
 రుషిక్కిల్లెను | కళ్యాణరోజులలో | కాంతచూడగలేను | యూయింతియెవ్వ
 రనరాజుమూడవభార్యకయికయ్యచెప్పి | మహారాజుకయికమ్మగూడిర
 థమెక్కిరి | మంచివేళలుజూచి | శాలపవేశించె | అగ్నిహోత్రములుంచె
 దర్భతీసుకువచ్చి | మంద్రతాలతోనవ్వుడు || రాజనజముకుకట్టి | సతులనను
 ముకుకట్టఅప్పడుకయికమ్మ | అవరిపడకుంకగా | అకలిచినారు | దర్భ
 నడుముకుగట్టె | సోమదేవమ్మనుచును | చప్పట్లుజరచిరి | ఆవేళయజ్ఞంబు | రు
 వ్యశృంగుడుజేయించె | ప్రాణయోగబట్టి | పలుమాను | మంద్రతాల
 తోధనం | యెంచిపుచ్చుకొండి | రువ్యశృంగుడువచ్చి | ప్రాణయోగంబ
 ట్టె | అప్పడునుమహారాజుఅల్లుణ్ణిజూచెను | తడిమిచూచెనుగానికరనలె
 వున్నాడు | అప్పడుమహామునిమహారాజుతోబల్కె | వంటప్రాణములే
 దు | యింద్రలోకంబేగె | చంద్రమండలమేగె | సూర్యమండలమేగెనక్షత్ర
 మండలమేగె | పుత్రులుగల్గుటకుపుట్టగతిచూపించు | పచ్చపూరిమీద | పా
 వనుడుపవళించె | ఆనందమునుపొంది | రువ్యశృంగుడువచ్చి | పండెళ్ళలో
 పల | పట్టినివుంచిరి | ఆవేళయజ్ఞంబు | రువ్యశృంగుడుజేయించె | యూప
 స్థంభం తెచ్చి | మెప్పుతోపాతిరి | వెదురుస్థంభంపాతి | పసువులనాపిరి
 నల్లపసువును | కట్టిబంధించిరి | మంద్రములతోపిండి | మునులచెదం
 పించె | కూర్చుండి | పరుండి | మంద్రములుచెప్పెను | వాటిపారలుదీసి | హో

మంబుపేల్చి | యేనుగధారగనైవ్యహామములజూసి | ప్రోడశంపర
డుకునిపాతతాబట్టుకురుషి ప్రాణయోంబట్టె | దశరథునిసతిమీరుజన్మిం
తురాలేద | దశావతారులుమీరుజన్మింతురాలేద | ప్రత్యక్షమయిఅపుడు
పాపకుడుతాబట్టె | దశరథరాజింట నలుగురుజన్మింతురు | రుద్రశృంగ
గుడుమల్లిందశరథుడుజేరిరి || మంత్రాలతోరుషి పాయన్నానముబట్టి మా
మదశరథునికిన్న | కౌసల్యకిచ్చెను || కౌసల్యతానంది | కయికకుఞ్చింపె
సుమి తికిప్పించె | కళ్యణద్దుకుచులులు | గడియలొరగించె | అప్పుడుసుమి
త్రకయికకుఞ్చి కొచ్చి సవతిపాలిక్కడికి | తప్పక వస్థినా ! అదరిపడిమం
తకా పాయసంబెట్టగ | మగువఆరాగించె | అప్పుడురుద్రశృంగగుడుమ
హారాజుతోజెప్పినామగుండంత్రొక్కుటకు | అలన్యమునులేదుమీరూ
డబడుచులను దోడురమ్మనెను | అప్పుడుమహారాజు రుషితోనుజెప్పె
ను | సోమగుండందొక్క | శాంతదోడుకురండి | తిరిగిసారెచ్చి | దండి
గమనను దొంగిలించిపల్లకుబంప శాంతకు సారెప్పించె | కౌశకునిబంపించె
కౌశకుండేగెను | రుషిపల్లకుయేగి | శాంతనుజూచియు | పెద్దాడబడుచువ
చ్చి | సోమగుండందొక్కమీత్రాడరమ్మనెను | అందరినిరమ్మని | ఆడ
పల్లవతోను | అందరుపచ్చిపట్టజేనుగులుదెచ్చి | అంబారీవేయించె శాం
తనుయెక్కిరించి | అందలములయెక్కజయధరివేసి | అందరుతల్లరి | అ
యోధ్యకుజేరె | దేవులదుగుగవచ్చిదేనిదెచ్చిరి. కాళ్యుకడిగివారికి
ఆననములేదని, ముత్యాలహారంతెచ్చి, ముగుడకుమచ్చిరి, శాంతనుయె
క్కుకుని, రాజుతోడలనువుంచె, కళ్యాణముకన్న, కడుసాంపుగానుండె,
శవరస్వానంబులుంచఆరగించివారు, పతకములుహారములు, పూతికివుం
చి, చాలతోడుగులువారు శాంతకుతోడిగిరి, సోమగుండందొక్క, శాం
తతోదేగిరి, అరుంధతి అనసూయ అహల్యసురభిని, బంగారుతోలేసి
భుమిడిరోకలిదెచ్చి, భామలుచేతికిచ్చె సువ్వ సువ్వనిదంచ, సుదతిహా
పుజూచి, మోహనబలువయ్య, మంత్రంజనువలేక, రుద్రశృంగగుడు
నవ్వె. మంత్రంబుజదివెను, గుండంబుదొక్కిరి; మాఅడపడుచులకుడా

నంబువస్తుంది|కౌసల్యచేతుల కంకణములివ్వండి | కౌసల్యచేతుల | కంకణములిచ్చిన| సేమతీగతెంప | ఆపసరుదెచ్చిహోమంబు వేసిరీ అంతట తెల్లవార|శాంతనుతా బిల్చినాతల్లిశాంతమ్మ|నీకోరికలు దెల్పుమన నవ్వాచుఆశాంత|| తండ్రితోతాబల్కెతమ్మలుబుట్టిన వెనుక| సగమురాజ్యముయిమ్మ|యింతెకళలుయేల| దశరథులునవ్విరి| అన్నదానంబులు అపరిమితముజేసె| ఆశాలంటిచి| అందరూవెళ్ళిరి | అల్లునికికన్నులు అత్తలుయిచ్చిరి|అన్ని అందురుమీ||అయోధ్యకువచ్చె|| అంతఃపురములో భార్యలతోజేరును ముగ్గురుసతులతోమహారాజుభోగించె|యతివలకుయంతట గర్భంబులాయె| రాజుచుమహాగుఱులు|పరివారమంతాను సవరన్నానమువారు || ఆరగించినారు|| కర్పూరవీడెంవెయ్య| మహాగుఱు యాందరికి| సంభావనలుచెప్పరుమీమహారాజు | గొప్పకట్నములివ్వ యెవరిశృకువారు| యేగిరియపుడు| శాంతలకుగర్భంబు| క్రమముపెరిగెను| యెనలేనిమాటలు | వెలతలుకోరిరీ| పచ్చళ్ళుపప్పులు | పణతులు కోరిరీ|పళ్ళుఫలహారములు|| పణతులుకోరిరీ | శుభదనంబులయందుండు| త్రశుద్ధనవని | సుదతులకు | నల్లుగుపుత్రులుకల్గిరి | పురుషపుణ్యముగడిపె| పదునొకండవనాడు భారసాలకువారు|మహాగుఱుల బిలిపించెను రుషిపల్లెలోవారిని| రాజరూపీలిపింప| రుఱులంతవచ్చిరి కనకవీణ | నేసెముగ్గురుభార్యలు| ముదముతోగూర్చునిరి| సుతులనల్లురు పచ్చిసతులతోడలపైనుంచె శాంతనుతాదెచ్చి రాజవద్దవుంచెబంగారుపట్టెను| తాలూపపుగాబోసిరామలక్ష్మణులనుంచినామకరణంబా|| భరతిశత్రుఘ్నులనివేటొప్పుగాబెట్టె|యరుంధతియనసూయ| హారతులున్నగయతివలకుబహుమానం మహారాజుయిచ్చెను| రుఱులురాజులుగూడిఆరగించిలేచి | వీడెములుతావేసిరీ | సక్కసతులకు | చవులొత్సవంజర్చి పప్పుబెల్లంబులు|పంచిపెట్టివారు సకుటుంబముగమీరు | రుషిపల్లెరమ్మనిమాండవ్యమహామని | దసరథునిబిల్వగా | రాజురుషితోబల్కె| సతి సుతలనందరబంధుబలముగనంత| అయోధ్యపజలను | అందరీనిబంపె దమ్మనేనుశాంతాదేవి|కమానుగరునుండమారాజమాటలకపుడురుషియు

తానుంచింతిచదశరథుడంతటతరుణులనుతోబిలచి | యేమహారవుసా
మ్మ | యెలనాగకును బెట్టితివనిప్పుడుమీరు | యలంకారమునుచేసివేగదె
మ్మనగాను | యువతులంతనేగి శాంతనుతాబిలచి | హారములు పతకములు
నవరత్నసామ్మలు | నాతికప్పుడువుంచె | పట్టచేసుగుడెచ్చి యంబారివే
యించి | యంచయనుడెచ్చి యంబారియెక్కించి నలుగురునుతులనునా
తిచెంగటనుంచి | జయభరివేయించె | పన్నెండుగడియలకు | బైలుదేరిపా
తు | యసుగుడుగుమజిలీల యటుయేగుచుండిరి | యప్పుడుకైకమ్మమంధరికి
ట్లనె | యెవరెవరువెళ్ళారు యెంచిచూచుమనగ | మంధరతాజాది
కొందరూవెళ్ళారు చెప్పలేనిసామ్మ | శాంతకుయిచ్చిరి | ఆమాట
వినికయిక | యతివతోనుగూడి | పయాణమయికదలె | దివిపల్లెచేరంగ
మాండవ్యనుహామని | పతితోపల్కెను రాజులొస్తున్నారు | పీటలునే
యించు | తిమ్మలునలుగుర || చంక బెట్టుకచెలి | శాంతయింటికిరావాహి
రములుయిచ్చి | శుభముహూర్తంబున | సంతోషమువనుండె | కొంతకా
లంబుకు | బాలులనల్లరికి యన్నపాశనజేతుమని | రాజురుషీయుకలిసి
నుంచివేళలచూచి | రుషులనుబిలపించె | రుద్రశృంగుతోగూడరుషులెల్లవ
చ్చిరి | కనకపీటలువేసె | బాలురవలుగునుజలకమాడించిరి | చలవళ్ళొ
త్తిరి | కస్తూరితిలకంబు | కన్నులకాటుక | రాసుతులకుచువుంచె | బాలతో
డుగులవారు | బాలులకువుంచిరి | సుతులవల్లరిరాజు | సరసముగవడినుంచి
బంగారుతెబుకుతో | ధీరాన్నమునుడెచ్చి | పసికిగిన్నెతో వుంచె ఆ
యుధంబులుపట్ల || ఆభరణములు ఛత్రచామరములు చక్కనిదుటను
వుంచె | పట్టాభిషేకపుంగు | భరతుమతిసెను | వజ్రాయుధంబును | శత్రు
ఘ్నుడుపట్టె | చామరంబొకటి | లక్ష్మణుడుదీసె | రత్నకవచంబొకటి
రామచంద్రుడుదీసె | రాజుసంతోషించితన | వేలిముదికతోయన్న | పా
శనజేసె | ఆరగించిరివారు | హారతులుయిచ్చి || యండుకులసి | ఆరగిరి
చీలేచె | కర్పూరవిడముల | కమముగావేసిరి | శాంతఅటలుజూడ | మే

హామనికిమనసాయె|కాంతకార్యంచాము|రాజరుషియూతలచ | దశరథ
మహారాజ|తనయకుశుభమిపుడు|తరుణిచాయగతగదు | అతివేమి యె
రుగదు|అబలయనితాబల్క | నూమమాటయుని | రువ్యశృంగుడుబ
ల్కె | గొప్పవారిబిడ్డకు కళ్యాణముతగదు | జన్మిచ్చెట్టుకుయిచ్చి పరిణ
యంజేసితే|పణతిబాగుండను|మామమీరనిబల్కె|రువ్యశృంగుడువెళ్ళె
కౌసల్యమహాదేవి|కాంతదగ్గరజేరి అల్లుడూకోసించి అడవికియేగి జే | వె
తికిదేవగలేము|క్రీలుమర్మమునల్ల|సిద్ధరుషి తెచ్చిమిల్లునికార్యంజేమ
అయోధ్యలోనుంచు|రాజగుషియకలసి | మంచివేళలుజూచి | మాంజ
వ్యమహామనికిమగవకుకార్యమని - బంధుపరివారముతో సతిసుతుల
తోడ్కొని సరగునరండని శుభలేఖలువాసి భూసురుల చేతికియ్య
రుషిపల్లెవారేగి-మహారుషికిచ్చిరి-మహారుషిఅణిజూచి - మగువతోను
జెప్పి అందరూఁయనమై - అయోధ్యజేరి రాజురుసులులూకలసి కునికి
యెదురుగవచ్చి వందనములుజేసిరి పదివీరములువేసి కూతునికిఅల్లుని
కౌసల్యతలలంట-అడవికియేగినా - అయోధ్యలోవున్న కాంతభారము
మీది తరతరంబులుమాకు దాహిత్రుగననలకు జనకచూడించిరిచ
లువతల్లిత్రి పీతాంబరముదెచ్చి అల్లునికియిచ్చి కరకంఠచీరశాం
తకునుయిచ్చి - హారతులు పతకములు అల్లునికివేసిరి || బాహ్యోమగు
లుఅన్ని పణతినివుంచిరిఅగ్నిహోతరులు వేల్చె ముత్యములుపదివిరి
దంపతులనువుంచి హోమగురువేల్చిరి ఆశీర్వదించిరి అసుధతీతన
సూయ హారతులుయిచ్చె మాడలుసామ్రాట మహారాజవారికచ్చె
తనసుతులచేతనురాజకట్టుమిప్పించెఅప్పుడు కౌసల్యనంటశాంతులుజూచె
వియ్యాలవారొచ్చి యింటదిగియున్నారు యత్నంబులేదన కోకిలా
దేవోచ్చిన్నానంబుతాజేసి పట్టుచీరయుగట్ట కమండలముతోను జగంగ
లాచేకొని రమణిబోయీంచంగ సాకమంతాతయె పన్నెండుకూర
లుపంచభక్ష్యన్నములు సాకంబుఅయిపోయె కనకపీటలువేసి కాం
త్తలాడించిరిబంధుబలముతోడ కూతురుఅల్లునితోడ సతిసుతులతోడ

ను రాజధుషియుకల్గిసి యెరగించి హస్తములు తాకజేసి వీడములు
 లులాడేసి వియ్యాలవారికి కట్టువర్గములిచ్చి భూకాంతుమతాయుచ్చి
 కోకిలాదేవికి కొసల్యసుమిత్ర కట్టువర్గములిచ్చి సాయంకాలపువేళ
 సతిపతులారగించి హస్తములుకడిగిరి వీడములుజేసిరి మహామునివగ
 రులో కనకపీటలువేసి దంపతులనిద్దర పీటలపైనుంచి మధుపత్నములు
 దెచ్చి అల్లునికి యిచ్చిరి మాణిక్యాలచీర మగువకు యిచ్చిరి | రుష్య
 శృంగునిజేత ఫలపథామిప్పించె ముప్పనిమూడువేలకోట్ల దేవతలు
 మూడుకోట్లరువులు దీవించిరి | వారి సానువునవుంచిరి రుష్యశృంగుడు
 రమణినితాబిలచి శరణురాజులలంగాము సరసిజాక్షివిల్వ వ్రంగరం బెగ రే
 య ఆమృతములెరుగము ముద్దుగుమ్మలిచ్చి వీడముచుట్టిమ్మనగ వీ
 డెము చుట్టియిచ్చి అత్తరుపన్నీరు పశ్చుఫలకోరములు సతిపతులు ఆర
 గించె సుఖనిదచేసిరి మరికొంతసేపటికి మహామేయుతాలేచి సతి
 నిదలేపి నిజరూపుచూపింతు నిశ్చయంబుగచూడు పుడమిఆకాశము
 ను భూసురుడువక్కటై విశ్వంబువెరువంగ విశ్వరూపముజూప గడ
 గడవణకుచు కాంతానిలుచుండ అతివరోయుడిసితివని ఆంగననుచే
 రబిలచి సుఖనిద్రనుజెంది వేకువజామునలేచి రుషియుతపసుకు వెళ్ళె
 పతికిథయపడికాంతమరి లేవదాయెను | పదిగడియలపొద్దు డరగంగ
 యెక్కెను | కాంతమజాడంగతల్లులువచ్చిరి | తండ్రులువచ్చిరి | కోకిలా
 దేవొచ్చి పిలిసివపలుకడు | కన్నెత్తిచూడదు | కాంతజడిసినదని | వసి
 ష్టునిబిలిచి వీధుదిపెట్టుమన విభుడువస్తేగాని | కార్యమొనగూడదనత
 పనుచేసుకును తిరుణిదగ్గరకువచ్చి కమండలోదకంబుకాంతముఖము
 నబల్లి సంచిలోవీధుది సరసిజాక్షివ్రంచ | కలకలనవ్వుచు | కమలజాక్షి
 లేవ | కలికి చిలకలొలకి | కళ్యపడలేదని కొసల్యసుమిత్ర | కాంతజు
 తావైడలె తల్లులజూచుటకు | తరుణిసేగుచుని తల్లులవగరికి | తరుణియు
 జెప్పింది | తల్లులుయెత్తుకుని | తలంటిసిలోసి దిష్టియునుతాదీసి | అల

కారములువేసి | వధూవరులకు | విందులూతాచేసె | ఆరగించిలేచి | హస్తములుకడిగిరి | వీడములుచేసిరి | మూకుని దలువారు ముగుడలోవేసిరి | రాచకన్యాగనుక | రాచనడవడిమబ్బె | వారియూచారంబు | విడనాడి యువ్వడు | మననడవడిసోచి | మగువనునుంచవలె | అనుచుచెప్పిరాజు | దర్భాసనంబును | చిత్రాసనంబును | వజ్రకమలం | మహామునికి | తాయుచ్చె | అల్లునికిదశరథుడు | జోడుహయములిచ్చె | అడవికేగినా | అయోధ్యలోవున్న | రుషిపల్లెలోవున్న | శాంతభారమమీసని | చేతులొచ్చెయి వేసిరుషిచేతులొబ్బె | సాతనువీడనని | శపథంబురుషిజేసె | రాజభార్యలబిలచి | వడినిలియ్యంబుంచి | నడికట్లుకట్టండి | అప్పుడుఅత్తనచ్చి | వడిచీరకట్టెను | సిరిగుల్కుచుక్కుంచె | మణులపతకములిచ్చె | క్షీరాన్నముంచెను | ఆరగించె | కర్పూరవీడమేసె | శాంతలోఆడటి | చెలికాళ్ళువగచిరి | రాజరుషియుకలసి | మందివేళలుచూచి | పట్నపేనుగుడెచ్చి | అంబారివేయించి | రుషిని శాంతనుకూడఅంబారియెక్కించి | జయభేరివేలుంచి | రుషిపల్లెలోవారు అందరుచేరిరి | శాంతసారెలు సరసముగపంచిరి | శాంతనుదిగవిడిచి | రాజసుతులనుగూడి | బంధుపరివారముతోఅయోధ్యచేరిరి | మగి కొంతకాలమును | మగువనుచూచుటకు | తల్లులకుమనసాయె | వసిష్ఠుడునువచ్చి | వనితనుజూచుటకు | దశరథుడు తనసతుల | సుతులనుతోడిచ్చి | రుషిపల్లెబంపగ | కౌసల్యసుమిత్ర శాంతనుచూచి భరద్వాజుయింట | విందారగించి | మాండవ్యమహాముని | మగుడివిందుకుబిలువ | మనుమడుకలగనిదెమియింటభోజరం | మేముచెయ్యమనగ | రుషికోపంవచ్చి | సుతనంపననిపల్క | మనసునిలుపగ లేక | మగువ భోంచేసి | సుదతిదోడ్కొని | అల్లునిదోడ్కొని | సపరివారముతో అయోధ్యజేరంగ | కోసలేంద్రుండంత | కొలువులోగూర్చుండి | వియ్యాలవారికి | వినయములాజేసి | చదురువేసిరాజు | చక్కగాగూర్చుండె | కూతునెత్తుకొనల్య | నగరుజేరగ కన్నెత్తిచూడుడు పిలిచిన వక

డు భీష్మించుచున్నాడు | యినవంశరాజని | కూతునెత్తుకనతిరాజుదగ్గర
 రాగా | తనయశాంతాదిగి | దండంబుపెట్టెయ్యి | మావల్లతప్పేమి | మహా
 రాజుచెప్పమన | మీతల్లికౌశల్య | మిగులగడుసుదిగనుక | మగనిమాట
 యుడాటి | మరిమగువనడుచుచె | అంతటకౌశల్య | పతిసాదములబడ
 శాంతకళ్యణుజూచి | కరుణించిఆరాజు | శాంతనెత్తుకరాజు | నాతల్లిశాంత
 మృ | నగలుకావలెనమ్మ | ఏనుగులురాత్రులు | రథవాహనంబులు | మ
 ణులరన్నములయిన | మగువరోకావలెనా యేమేమికావలెనా | యెల
 నాగకోరుమన నలుగురుతమ్ములను | సరిపోయినట్లు పసిడిబాహ్మూలు
 నాలుగుచేయించి యివ్వమన | విశ్వకర్మనుబిల్చి | పసిడిబంగరునిచ్చి | బా
 మ్మలుచేయించి | గొమ్మకునుయిచ్చిరి | బామ్మలతోగుమ్మలు ఆశుమ
 పాడుచుండెంతోమచిత్తులయి దశరథులువుండగా జనకమహారాజు
 నకు | సంతానములేక | యజ్ఞంబుజేయుటకు భూమినిదున్నించగానాగేటి
 చాటున | మింద సంతగలంగ | పరిచారికలువెళ్ళిజనకునకుచెప్పంగసంతో
 మనునుపొంది | నిదియుదొరికెనని | సభకునుశలవిచ్చి | పాదచారయితా
 నుపదగుపరుగువచ్చి | త్రేతంబుత్రవ్వించ || బంగారపుపెట్టి | రంగుగా
 దొరకంగ | వెలువలికితీయించి | ద్వారంబుతెరవంగ | ధగధగలాడుచు
 కలకలనవ్వచు | కేకలువేయుచు | శిరిగుల్కుచున్నట్టి | శ్రీలక్ష్మీదొర
 కంగ | బాలనుయెత్తియె | మురిపెముతోమూద్దాడి | నగరు కేతెంచె వ
 నితలకుయివ్వంగ | సంతోమముపొంది | రమణబాలింతయు | వురుడును
 తాగడపి భారసాలయుజేసి నీతయనునామంబు స్థిరముగా చేయించి
 దశదానములుచాలు ధరణిసురులకుజేసి పరిచారికులబెట్టి పణినితా
 బెంచి | శివవిల్లువంచితే నీతనిత్తునని స్వయంవరముచాటింప కాశికు
 నిజన్నంబు ఖరధూమగాదులు | క్రతుదగ్గంబుచేయ|అందుకోవగలేక
 యోధ్యమన వెళ్ళి | దశరథునిదీనించి | యద్దరూరక్కనులు | అక్కడా
 న్నాకనువు | పదిటకలసివారు || పారిపోతున్నారు || పట్టుపడరవ్వరికిరా

మలక్ష్మణులను | రంగుగానాకిమ్ము || వానిదోడుకపోయి అనుభూతా వధి
యించి | జన్మంబు చేసికొని చిన్నలాతోడ్కొని చచ్చునను జనత్తు
అంతట మహారాజు ఆలోచనలుచేసి కాపంబు యిచ్చునో కొట్టునో
తిట్టునో కోపించునో తనలా తాదలచి రామలక్ష్మణులు బిలచి రా
జరుషివెంటనూ వెళ్ళుమని సెలవివ్వరుషితోడవారేగి రాక్షసాదులపరి
మార్చి క్రతువునూనెరవేర్చె మునియుసింధసమంది బలాది బలముల
ను రెండు బాణములిచ్చి జనకుడున్న చోటున నున్నది చూ
చిపోదమని మిథిలకుయేగంగ జనకుడెదురుగవచ్చి ఆతిథ్యములు యిచ్చి
అల్లునిపూజించ అఖిలరాజులుచూడ శివచాపములువిరువ సీతనిత్తునన
శ్వయంవరముచాటించ దరరథునికప్పుడు లేఖలు వ్రాయంగ బంధు
పరివారముతో కాలుబలంబుతో కల్యాణమునకు రాగ సీతయు మార
విడోర్మిశశతకీర్తి నలుగురు కన్యలను ఆజనక మహారాజు యినవంశజుని
యొక్కనలుగుర సుతులకు నాతులను తాయిచ్చి పరిణయం చేసియు
పసుపుకుంకుమపళ్ళి పాలకీవనుగులు పానుపులు పతికములు మణులు
మగువలకిచ్చి మగుడింపగానుండు సంతసంబుతో కదలి వచ్చుచునుం
డ పరశురాముడు వచ్చి పరమాత్మునితోడ ప్రబల యుద్ధముజేసి ప్ర
ణతుండయియేగంగ పట్నముకువారుజేరి పతులుసతులుకలసి నైభవ
ముతో నూరేగి ఆయోధ్యలోపల అంతఃపురమందునా ఆనందమున
నుండె యితోకునీకథలుయిలగోను స్మరియించుచుండులకు అందరియెడ
లేగనిసంపదలు విష్ణుదేవుండిచ్చి మరిమరిసంపదలు మహాదేవునిచ్చును.

సంపూర్ణము.

చిత్రా

వాడు

కండలు, కేసానలు, కురుపులు, పువ్వులు,
పొరలు, మచ్చలు, మసగలు, కామెర్లకు -

కౌశిపాస్తిరమ్మరావు లండి సెన్సు
గాజమండి

నే గొడుగులు వేయ వచ్చును వాస్తవమును, అసలు, భావము
వారిచే దృష్టిని నిర్మించుటకు ఉద్దేశము.

ఓన్లు 4-0-0 అర ఓన్లు 2-0-0

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు

కు శ ల వు ల యు ధ ము

ఉత్తర రామాయణము—యుధకాండము పాట.

చంద్రమాణిక్యాల మేడలోపలనూ, యింద్రనీలమ్ములు యిం
పుతో మెరయూ, యింద్రనీలా వజ్రమాణిక్యములూ, పచ్చలు కెంపులు
గోమేధికములూ, చిలుకలు హంసలు పావురములూ, వువ్వరాగ
మ్ముల పాన్నువైనా, చంద్రకాంతపు శయ్యయందునూ, పగడపుకోళ్ళ
మంచంమీదా, పట్టుపరువులూ పరిమళమ్ములూ, బాలీసులు తల
గడలనుంచిరి, హేమవింజమర్లు నేర్పుతో వివరా. భక్తితో లక్ష్మ
ణుడు పాదములొత్తా, పవళించిరి శ్రీరాఘవులూ, అశిభోగినిడింపు
తూవుండే, సతిరాజేశ్వర్లు ముగ్గురువెళ్ళి వెళ్ళికన్నుల ముఠవరనిలచీ
మీధనములకూ మీగుణములకూ, కర్తలచుయ్యెడి పుత్రులమనిరీ,
రావణమాయలు మీ రెరుగుండి, అపవాదములూ మానీతకువేసి,
అడవులలో చంపావంపితిరా, మీ వాక్యములు తప్పనీ తమ్ముడూ,
అప్పుడు ఖడ్గమునుఅంకించే, సత్యవాక్యములుగలిగిన నీతబాలలు, పెరు
గుతూవున్నామనిరీ, తబముజేసి మీతల్లులకంటె, ఆయోధ్యరాజ్యం
జేలితిరీ, తపములేక మాతల్లికంటె, అరణ్యగృహమాయెను మాకూ
పట్నీఫలములు భుజింపుచూను, యారీతిని నున్నామనిపలికే, నీతల్లు
లకూ మొగులమనుచూనూ, పెరుగుచున్నాము కావలఅనిరీ, ఆ పలు
కులు విని, శ్రీరాఘవులూ, అదరిపడుకు దిగ్గవతాలేచే, పాదము
లొత్తెడి తమ్మునిపిలిచీ, స్వప్నమాయేతమ్ముడా యనెనూ, ఆ పలు
కులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ యేమిస్వప్నమో యెరింగించుమనెనూ, నతీ

తనయలూ ముగ్గురువచ్చి, కన్నులముందరా నిలచి. మీ ధనములకూ మీ రుణములకూ, కర్తవ్యమనియేటి పుత్రులమనిరి, రావణమాయలు మీరెరుగుండీ, అపవాదులు మాకీతికువేసి, అడవులలో చంపా పంపితిరా, మమ్ము జేసినదంతా మిగ్గులనూ. జేతుము చెయ్యక మానము అనిరి, నీయబ్బు నీకాత మగుచూ, పెరుగు చున్నాచూ కానరానిది, ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ చిరునవ్వునవ్వుకుచి త్తమునా, కలగన్నచోటను గంపనింపుతుగా, కలనిజమగునురా ఘనరాఘవులూ, నేకన్నకలలూ కల్లులుకావురా, కలనిజమవురాతిమ్ముడాయననూ, అశ్వమేధయాగంచేసినాని, యిటుపయిని యిహపరములులేవో అనుమానమ్ములు తీరవుగనుకా, ముందరకార్యం తెలియగ రాదూ, తల్లితనయులు తల్లడిల్లుతూ, తిడుగుతూవుండిరి వనములలోనూ, అశ్వమేధయాగమ్మునజేసి, ధాకపోసెదా తనయులకననూ, అశ్వంయెట్టియాగమెట్టిదో అడుగుమనిరి వసిష్ఠునిపిలిచి. ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ, అతివేగమ్మున లేచెను తానూ, హయమంతునిపిలిచి వేగమునూ, వసిష్ఠునితోడుకు రమ్మనెను, వసిష్ఠాదులూ వామదేవులూ, వచ్చి కూర్చుండిరి మహామనులంతా, వచ్చినమానులనుచూచి రాముడూ, వందనమ్ములూ వాఁకిచేసి, ఆలోచించుకు శ్రీరాఘవులూ, అప్పుడు వసిష్ఠుల కిట్లనిరి, రావణచంపిన బ్రహ్మహత్యలూ, పోకవున్నవి రాములనుడుటా, అశ్వమేధయాగం జేసినగాని, యిటుపయినా యిహపరములు లేవు, అనుమానమ్ములు తీరవుకనుకా, ముందరకార్యం తెలియగరాదూ, అశ్వంయెట్టిదో యాగమెట్టిదో, స్నానంయెట్టిదో తడయకచెప్పుడీ, నతిలేనిస్నానంవొప్పదూ, నతిలేనిదానంవొప్పదుఅనిరి, యేకపత్నివసుదను తాను, ప్రాకటమనకు ప్రాణాగ్నిని తాను, మారువివాహమొందనితానూ, యేలాగున యాగంబయ్యా నీజనకపుత్రికతో నమమైవట్టి, కనకపుటామ్మను గావించుమనిరి, పోరుకొల్వగా పసిడిసీతితో, స్నానభూదానములు చెయగవచ్చూ

వంశశ్రాస్త్రములు హోమగుండంబులు, జరుపగవచ్చును అని బలి
 రంతా - పలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ - దొరవమ్ముడ అనితావిలిచి
 కవకపునీతను గావించుచునెను - పూరపూర కంపాల్లను విలిచి తీరగు
 బంగరు తూనికబట్టి - బాగుమీర పటములు బెట్టించి - బంగారపు
 సీతను జేయించి - ప్రాణపతిష్ఠలు జేసిరి దానికి - జానకనుచు నామ
 మ్ములుపెట్టిరి - పలుకుచుండె గా బంగారుసీత - బంగారుమేడ లోపలనూ
 చిత్తరువులు గాయించిరి - అపుడూ రక్షువుమేడల రంగవల్లులూ -
 రమణులిద్దరూ రాసిరి అపుడూ, సూత్రావసున్నము ధవళించువారూ
 నేత్రాల కైవత్తులేసేటివారూ తెల్లని ఆకులేరేటివారు - బొడ్డుమల్లెల
 పోగుచేసేటివారూ - నిండుకడవలులేచ్చి నిలిపేటివారూ - కస్తూరి
 కళ్ళా చల్లేటివారూ - ముత్యాలమగ్గులూ పెట్టేటివారూ - రత్నాల
 రంగవల్లి రాసేటివారూ - మాణిక్యాలదివ్వె లేట్టేటివారూ - మకర
 తోరణాలు కట్టేటివారూ, కౌశల్యమహాదేవి నగరువాకిటనునూకవకపు
 తోరణాలు కట్టేవారూ - కైకమహాదేవి నగరువాకిటనూ వజ్రాల
 తోరణాలకట్టించెరాజు - సుమిత్రామహాదేవి నగరువాకిటనూ సువ
 ర్ణపు తోరణాలు కట్టించెరాజు, వణశిరో బ్రహ్మపుత్రనరు వాకిట
 నూ, పయత్నాన తోరణాలు కట్టించెరాజు, ఆయజ్ఞశాలలా పందిళ్ళ
 లోనూ, అందముగ తోరణాలు గట్టించెరామూ, కలకలమనుచూ
 యజ్ఞశాలలూ, రవ్వలతోరణాలు కట్టించిరపుడూ - పచ్చనాకులూ
 పందిళ్ళువేసిరి, హెచ్చుగ నవరత్నములు మేరయూ, దిగ్గజమ్ములూ
 జేజమ్ములునూ మాణిక్యస్తంభమ్ములు వెలగగనూ, వజ్రాలవాకిళ్ళ
 లోపలూ, దొడలపై గోమేధికములురాసి, లక్ష్మీకటాక్షము రాముడి
 వందరూ, అలంకరించిరిఅయోధ్యంతా, అంతలోను, శ్రీరాములప్పుడూ
 అక్కసన్నిధికి తానే తెంచి - అక్కరొవంటివ వొక్కటిమనవి - మనవి
 చెప్పెదా వినుమీయక్కా, పుట్టిందిమొదలుకు యెన్నడునూ, ఏస్వప్న
 ములెరుగనె అక్కరొయనెనూ - పతి రాజు లిద్దరూవచ్చి వచ్చి

తనయులూ ముగ్గురువచ్చి, కమ్మలముందరా నిలచి. మీ ధనములకూ మీ రుణములకూ, కర్తలమనియేటి పుత్రులమనిరీ, రావణమాయలు మీరెరుగుండీ, ఆపవాదులు మాకీతకువేసీ, అడవులలో చంపా పందిరిరా, మమ్ముజేసినదంతా మిగ్గులనూ, జేతుము చెయ్యక మానము అనిరీ, నీయబ్బ నీకాత మగుచూ, పెగుగు చున్నామూ కానరాఅనిరీ, ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ చిరునవ్వునవ్వుకుచి త్తమునా, కలగన్నచోటను గంపనింపుతురా, కలవిజయగునురా ఘనగాఘ పులూ, నేకన్నకలలూ కల్లులుకావురా, కలవిజయపురాతిమ్ముడాయన నూ, అశ్వమేధయాగంచేసినాని, యిటుపయిని యిహపరములులేవో అనుమానమ్ములు తీరవుగనుకా, ముందరకార్యం తెలియగ రాదూ, తల్లితనయులు తల్లడిల్లుతూ, తిరుగుతూవుండిరి వనములలోనూ, అశ్వమేధయాగమ్మునుజేసీ, ధారపోసెదా తనయులకననూ, అశ్వంయెట్టి యాగమెట్టిదో అడుగుమనిరీ వసిష్ఠుపిలిచి. ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ, అతివేగమ్మున లేచెను తానూ, హయమంతునిపిలిచి వేగమునా, వసిష్ఠునితోడుకు రమ్మనెను, వసిష్ఠాదులూ వాసుదేవులూ, వచ్చి కూర్చుండిరీ మహామనులంతా, వచ్చిపరానులనుచూచి రాముడూ, వందనమ్ములూ వారికిచేసి, ఆగోచించుకు శ్రీగాఘపులూ, అప్పుడు వసిష్ఠుల కిట్లనిరీ, రావణచంపిన బ్రహ్మహత్యలూ, పోకవున్నవి రాములనుడుటా, అశ్వమేధయాగం జేసినగాని, యిటుపయినా యిహపరములు లేవూ, అనుమానమ్ములు తీరవుగనుకా, ముందంకార్యం తెలియగరాదూ, అశ్వంయెట్టిదో యాగమెట్టిదో, స్నానం యెట్టిదో తిడయకచెవుడీ, సతిలేనిస్నానంవొప్పదూ, సతిలేనిదానం వొప్పుదుఅనిరీ, యేకపత్నివ్రతుడను తాను, ప్రాకటమునకు ప్రాణాగ్నిని తాను, మారుచివాహమొందనితానూ, యేలాగున యాగంబయ్యా సీజనకపుత్రితో సమమైనట్టి, కనకపుబామ్మను గావించుమనిరీ, పోరుకొల్పగా పసిడిసీతితో, స్నానభూదానములు చెయ్యగావచ్చు

నంకళిశాస్త్రములు హోమగుండంబులు, జరుపగవచ్చును అని బలికి
 రంతా - పలుకులువిని శ్రీరాములూ - ధౌరతముడ అనితాబిలిచి
 కవకపుసీతను గావించుచునెను - పూరపూర కంపాల్లను బిలిచి తీరగు
 బంగరు తూనికబట్టి - బాగుమీర పటములు బెట్టించి - బంగారపు
 సీతను జేయించి - ప్రాణపతివలు జేసిరి దానికి - జానకనుచు నామ
 మ్ములుపెట్టిరి - పలుకుచుండ గా బంగారుసీత - బంగారుమేడ లోపలనూ
 చిత్తపులు గాయించిరి - అపుడూ రక్షువుమేడల రంగవల్లులూ -
 రమణులిద్దరూ రాసిరి అపుడూ, నూతనానున్నము ధవళించువారూ
 నేతాల కైవత్తులేసేటివారూ తెల్లని ఆకులేరేటివారూ - బొడ్డుమల్లెల
 పోగుచేసేటివారూ - విండుకడవలుతెచ్చి నిలిపేటివారూ - కస్తూరి
 కళ్ళా చల్లేటివారూ - ముత్యాలమగ్గులూ పెట్టేటివారూ - రత్నాల
 రంగవల్లి రాసేటివారూ - మాణిక్యాలదివ్వె లెట్టేటివారూ - మకర
 తోరణాలు కట్టేటివారూ, కౌశల్యమహాదేవి నగరువాకిటనునూకవకపు
 తోరణాలు కట్టేవారూ - కైకమహాదేవి నగరువాకిటనూ వజ్రాల
 తోరణాలకట్టించెరాజు - సుమిత్రామహాదేవి నగరువాకిటనూ సువ
 ర్ణపు తోరణాలు కట్టించెరాజు, వణశిరో బ్రహ్మపుత్రునూ వాకిట
 నూ, పయత్నాన తోరణాలు కట్టించెరాజు, ఆయజ్ఞశాలలా పందిళ్ళ
 లోనూ, అందముగ తోరణాలు గట్టించెరామూ, కలకలమనుచూ
 యజ్ఞశాలలూ, రవ్వలతోరణాలు కట్టించిరపుడూ - పచ్చనాకులూ
 పందిళ్ళువేసిరి, హెచ్చుగ నవరత్నములు మేరయూ, దిగ్గజములూ
 జేజములనూ మాణిక్యస్తంభములు వెలగగనూ, వజ్రాలవాకిళ్ళ
 లోపలా, దొడలపై గోమేధికములురాసి, లక్ష్మీకటాక్షము రాముడి
 నందరూ, అలంకరించిరిఅయోధ్యంతా, అంతలోను, శ్రీరాములప్పుడూ
 అక్కసన్నిధికి తానేతెంచి - అక్కరొవంటివ వొక్కటిమనవి - మనవి
 చెప్పెదా వినుమీయక్కా, పుట్టిందిమొదలుకు యెన్నడునూ, ఏస్వప్న
 ములెరుగనె అక్కరొయనెనూ - పతి రాజు లిద్దరూవచ్చి వచ్చి

కన్నులముందర నిలచి - ఆదీనమాటలు అన్నీ తెలిసి, అక్కయేమి
 ఆలోచననూ - గొప్పిణిస్త్రీయని కనికరించకా, వధియించా వనముల
 కంపిస్తా - తల్లితనములూ తగుశోకమునా వనములలో తిరుగుతూ
 వున్నారూ, అశ్వమేధములు అమరగాజేసి ధారబోసెగా తనయుల
 కనెనూ, అశ్వమేధయూగం చేయవలెననుచూ ఆలోచిస్తాని అక్కరో
 నేనూ - అశ్వమేధయూగం చేసిలెగాని యిటుపయిన యిహపరములు
 లేవూ, - ఆపలుకులు విని శాంతయిప్పుడూ వివస్థగ తా నూరుకొ
 నెనూ - ఆపలకార్యం చాలగగలనూ, యతివేగమునా పోవలెనేను
 ఆలోచించి అక్కరో నీవూ, శైలవియ్యవే నీవు శ్రీఘముగానూ - తప్పక
 చెయ్యమిరాఘవయిప్పుడూ, బిరుదులు చెప్పగవచ్చెననేనూ, ఆపలుకులు
 విని శిరసంటుటకూ పిలువయనిరి శాంతిను రాఘవులూ - ఆపలుకులువిని
 శ్రీలక్ష్మణుడు, యక్కనన్నిధికి తానేతెంచి - పసిడిసీతకు శిరసంటు
 టకూ రమ్మనె రాములు యక్కరో నిన్ను - ఆపలుకులువిని శాంత
 అప్పుడూ లక్ష్మణుతో తాపిట్లనిబలికె - రామలక్ష్మణులు మీరువుండగా
 మాకెందుకు యీ యాగడిముల నెనూ - యన్నదమ్ములు ఆలోచన
 కుండగా మాకెందుకు యీ యజ్ఞముల నెనూ - ఆలినియడవుల చంప
 పంపేటినాడు, యడిగెరాము వొక్కమాటయినా, జానకినడవులకును
 బంపుతూ, చెప్పినేరామును తనతోటయినా - జానకియేమిని యన్నది
 యంటే, యేమియెరుగనని యంటివిగానీ - సుఖముగ జానకిపున్నదిఅనుచు
 చెప్పితివ లక్ష్మణవొక్కనాడైన - ఆరగించగాహడలుతువుంటే, అక్క
 రోవద్దని యంటివినీవూ, వనములలోపల నేమీ, అతిక్లేశమ్ములు
 బడిలేనేమీ - జానకితనయులు సుఖమునయంటే, అంతేచాటునిక
 ఆపలకేనూ - ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు, అన్నదగ్గరకు తానేతెంచి
 యెవరినిపిలిచినావత్తురుగానీ, యక్కనుపిలిచితె రాదనిబలికే, అందరు
 యెందుకూ లక్ష్మణయివుడు, మనమే చాలునూ అనె రాఘవులూ

కుశలవుల యుద్ధము

భూడిగిన్నెలా లైలముబట్టుకూ, అరుందరి చనుదెంచెను శ్రీఘముగా
 అడ్డమొచ్చి శాంతయవును, యరుంధతితో తానిట్టుల చలికే,
 సీతకుజలకంబార్చిన వెనుకా, రాముని శిరసంటగ చనుదెంచు, సంపెంగ
 తయిలం చేతబట్టుకూ, జానకీశిరసంటిరి రాఘవులూ, రామలక్ష్మణులు
 నలుగురు పెట్టిరి, పన్నీటజలకము లార్చిరియవును, చెంగావీచీర
 గట్టిందిరి, సంపెంగ తయిలం చేతబట్టుకూ, యరుంధతి శిరసంటెను
 రాములకూ, వుత్తరతట్టున వన్యాశ్రమమున, వుత్తులు సతి మీ
 కున్నారననూ, యని దీవింపుచు యరుంధతితానూ, వచ్చి కస్తూరి
 వలుగులుపెట్టే, ముత్యాలముంతలు ముంచివ్వగనూ, మజ్జన మాడిరి
 శ్రీరాఘవులూ, చలువచీరెల మేనతల్పొత్తిరి, సాంబాణిధూపమ్ములు
 వేసిరి, ముఖమునవధిదీర్చుచు రాజతీరుగ దిరుమార్గపు రేఖలుపెట్టి,
 శిఖవేసెను శ్రీలక్ష్మణుడు, శిఖపయివువ్వుల బంతులుచుట్టె, మల్లె
 మొగ్గలు సంపెంగలనూ, యందమయిన ఆభరణములనూ, అలంక
 రిందిరి శ్రీరాములకూ, మంచిగంధమూ యలదెనులక్ష్మణుడు, మల్లె
 వువ్వులు ముడిచెను లక్ష్మణుడు చతుర్భుజమ్ములు చక్కగదెచ్చి
 చేతులనుంచెను శ్రీలక్ష్మణుడు, పట్టుపీతాంబము బట్టుకువచ్చి కట్టి
 పెట్టెను శ్రీలక్ష్మణుడు, కలశములతో ఉడకంబట్టుకూ, కనకపు
 జానకితోగూడాను, యేకాదశి శుభముహూర్తమునూ, శాలాప్రవేశ
 మయ్యిరివారు, కనకపువీటలు వరుసగవేసి గూర్చుండిరి జానకీరాఘ
 వులూ, భోరుకొల్వగా పసికిసీతతో, స్నానము గానము లొనరించి
 రవుడు, ఆవుపెయ్యలు ఆవిపులకూ, గోదానా భూదానము లిచ్చిరి,
 యన్నదానమ్ములు సువర్నదానమ్ములు, యశ్వదానములు చక్కగ
 జేసిరి, వస్త్రదానములు వరుసగ యిచ్చిరి, కోట్లకొలదిగా గోవుల
 నిచ్చి, అంగడు యడవంబట్టుకనూ, బేరిగుబ్బగొడుగూ భరతుడు
 బట్టా, ధనుర్భాణములు సామితిబట్టగా, చామరమూ శత్రుఘ్నుడు

బట్టా, మార్యచంద్రులూ వింజామర్లు వినరగా, మార్యపటము సుగ్రీ
 వుడుబట్టా, యేకాంత స్థలమున విభీషణుండు, హనుమంతుడు
 అడుగులు వత్తగాను, బాంబవంతుడు జేరి కొలువగా పరమమునీం
 ద్రులు సేవలుచెయ్యా, కొలుపై కూర్చుండిరి రాఘవులు, అశ్వము
 యెట్టిదో ఆవృత్తాంతమూ, అడుగుమనిరి వసిష్ఠుని పిలిచి నలుపు
 చెవులు నల్లవారనమ్ములూ, తెలుపుకాళ్ళు దీర్ఘవుతోతా, పదికొట్ల
 తురంగములతోను, బంచకశ్యాణిని బట్టుకు తెచ్చి, పట్టుకోలే రెంతటి
 వారైనా, పదివేలైతే పట్టుకువచ్చిరి, బిరుదులు యేవిధమున రాయగ
 వలెనో, పిలువమనిరి శాంతను రాఘవులు, ఆపలుకులు విని శాంత
 నవ్వుతూ, ఆనందమ్మున పొంగుతువచ్చె, కౌసల్య నీరశేఖర్ల గన్న తల్లి,
 యభిలేశనందగురుడు, ఆనందగురుడు, అనత్యనందనుడు ఆయత్న
 పరుడు, యహల్యపావన యంబుధిబంధన, వాలి మర్దనా వారధి
 ఘనుడు, సేతుబంధనా చలనాయకుడు, రాక్షసాంతకా రావణనైరి,
 శిష్టరక్షకా సీతాసమేతుడూ. శివభంజనలోకాధీశ్వరుడు దశరథతన
 యుడు జనకునల్లుడు, పుండరీకాక్షుడు పురుషోత్తముడు, వీరు రఘు
 పతి విడచినహాయమూ, ధీరులు శూరులు యగు సాహసులు, బట్టికట్టి
 పోరాడి గెలిచితె, యిచ్చెమూ మాయయోధ్యపురమూ, బట్టలేరు
 యెంతటివారయినా, మాయశ్వమ్ముకు మ్రొక్కగవలెను, మా పుర
 ములకూ మగిడిచనుదెంచి, యాక్రతువులు యజ్ఞములుచూచి, హరి
 యర్చనములు యివ్వగవలెను, మాకు శరణుజొచ్చగ వలెననిరి, అని
 యుత్తరమున ఉత్తరంబంది, నరనాథుడా బ్రతికవ్రాసే, భమిడిపల్లి
 కకూ పసుపురాసిరి, యశ్వలలాటా న్నమరగగట్టి, యశ్వము వెంటా
 యెవర్నంపగ వలెను, యడిగిరిగా శాంతను రాఘవులు, పోవోయీ
 శత్రుఘ్నుడనీవు, నీవుపోయి సాధాకమ్ములను, రాజులను హతమార్చి
 యయినాను, మనయస్వమ్మును తోడుక రమ్మా, ప్రేమతో శత్రు

ఘ్నుని పిలిచి, చేరదీసి కాగిటను చేర్చుకొని, నాయము వెంటనే తర్లమియనుచూ, శలవిచ్చెను శత్రుఘ్నునికపుడు, అతిదూరమ్ముల కంపెదననుచూ, ఆలోచించిరి శ్రీరాఘవులు, దావలుబూరలు టమ టమ్మలను, ధవళశంఖలూ దాళపుజోహ్ను, వెండిరథమ్ములు కంచు యీటెలు, వెండాయుధములు భమిడికత్తులను, కురుచసూటెలు గొప్పకత్తులును, వెండిదాలు కత్తులవారు, నాగస్వరములు చిరితాళములు, తరయినవి పదిటెక్కిమ్ములను వేడుక వింజామర్లు, విసరగారధమెక్కిను శత్రుఘ్నుండు. వెనకాల వేయువేల రాణువకదలా, ముందర మూడుకోట్ల రాణువకదలా, రథములు గజములు తురంగములును, కాల్బలమ్ములు కుమ్మకురాగా, ఆడుదము పాడుదము కడు దామనుచు, ఆటలాడిరా వనచరులంతా, ముప్పయికోట్ల రాణువకదల ముందరయశ్వం నడచెనుయపుడు, నదులును సరసులు నానాదేశమ్ములు, తిరిగెను యశ్వం ద్వీపాంతరములును, సురలు మునులు గంధర్వులును, హరియశ్వమ్ముకు మొక్కిటివారూ, హరియప్పనములు యిచ్చేటివారూ, ఆనాటికొస్తుచుని యనియేటివారూ, వెంటసహాయం వెడలేటివారూ, యనుచుభుజమ్ములు యిచ్చేటివారు, అక్కడవిందులు జేసేటివారు, గంధమంతలుకడుమోదముతో, ధూపదీపనైవేద్యము లిచ్చి, వాయువేగముతో నేగమునా, వడిగలతురంగం పరుగులు పెట్టె, అక్కడగందురు యిక్కడచూతురు, యాకాశమార్గమునా నడుగోయ్యరు. యశ్వముతిరిగిన తెరువదియనుచూ, చూచుచునుండిరి వేడుకతోను, అంతలోను వాల్మీకిమహాముని, యతిదూరపు భూముల కేతెంచె, వనముననున్న నీబాలకిచ్చి, వరుసతోటివెళ్ళగచనుదెంచె, యిరువదినాలుగు దినముల కొచ్చెదా, బాటలార పదిలముగమ్మనుచూ, ఆకాశమార్గాని కంటుచుయశ్వం, అక్కడక్కడా లఘువులుజేసే, రంకెలు వేయుచు తిరిగెనుయశ్వం, చూడాయశ్వం

చేరగలేకా మమ్ముగావుమని మొక్కిటివారు అశ్వ వాల్మీకి మహా
ముని వనములకు చేరగచనుడెంచె. పూడిన బూరుగవృక్షముకిందా
నిలచెనుయశ్వం నీడనుయవుడు, ఋషిపల్లె గోదావరీ తీరమందును,
గంగగర్భంబున నిలచెనుయశ్వం, కదళీవృక్షముల తరువులనీడలా,
అక్కడతిరుగుతువుంటే, యిక్కడ యీ విధముగ నుండగను, ఆపై
యిక్కడ వృత్తాంతమ్ములు, బరగపతి వ్రతమేడలకేగను, తూరువుసా
లలో ముఖ్యమైయుండె, మస్కధుడున్నా చందముబోలు, మహాలక్ష్మి
శృంగారముబోలు, యంగద హనుమంత సుగ్రీవులు, జాంబవంతు
సుపేషునులు మొదలగు, నలసీలుడు మొదలుగను, కొలువైకూర్చుండి
రావువులు, పోవోయీ యంగదుడా నీవు తిప్పసంపన్నులున్నట్టి,
ఋషిపల్లెకునీ వే తెంచినవుడు, ఋషులను దోడుకురమ్మవిబలికె, వాల్మీ
కుడు మొదలయిన మునులను, యందర్నితోడుకురమ్మనిబంపె, ఆపలు
కులువిని యంగదుడవుడు, అంతట ఋషిపల్లెకు చనుడెంచె, యల్లం
తట మహామునులనుచూచి, వారియాజ్ఞాయెను యని తాబలికె, యా
పలుకులువిని వాల్మీకుండు, తొందరపొందుతు గొబ్బునలేచె, వాల్మీ
కుల రాకలు జూచుచును, వచ్చిరిగా యీ బాలురు తమరూ, వలదు
వలదు శ్రీరాములకడకు, వద్దవద్దనిలికెనుతాను, గర్భిణీస్త్రీయని కట
కటమనగా, వధిమించ వనములకంపేడు, నాటిరాముడుగాడా నేడు,
నమ్మరాదు శ్రీరాములయినా, నమ్మరాదు విష్ణుచూయలను, కాయ
కష్టములు కానలలోను, ఆకులుననులుచు యడవులలోను, మిమ్ముల
గాంచెను మీ రల్లయితే, యిక్కడికిప్పుడువద్దనిబలికె, వద్దవద్దని యన్ని
విధముల, వాదించినా వచ్చిరిగా యీ బాలకులు, తమమందర వాల్మీ
కులు నడవగను, ముద్దుగబాలలు, వెనుకనునడిచె, రామాయణములు
చంకపెట్టకూ అయోధ్యాకు కుశలవులేతెందిరీ, అత్రిశ్యవా యావ

శిష్టులూ, అగస్త్యుడు మొదలుగ ఆ మునులంతా, వసంతకశ్యప వామ
దేవులూ, వాల్మీకి మహామునులందరూనూ, అయోధ్యకూ చేరుడెం
దిరివానూ, అల్లంతట మహామునులకు చూచి, నమస్కరించిరి నారా
యణలూ, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధులమ్మని ఆశీర్వదించిరి ఆ మునులంతా,
వ్యాఘ్రచర్యములు వేగ తెప్పించిరి, వేయించిరిగా వాల్మీకికునకూ,
నవరత్నఖచిత సింహాసనము తెచ్చి మునిమధ్యంబుల రాముకుబరిచె
సింహాసనమున గూర్చుండె రాముడు నేనలంత కొలువై రూర్పుండి,
సాటిరాజులకు వరనకుర్చీలు, వనచరులందరు గూర్చుండిరిగా, మహా
మునులును యోగీంద్రులును, మహాతపశ్శాలులు వారందరును.
తీర్చిగూర్చుండిరి వాల్మీకికులు కొలువా, తమ్ములు మలత్రులు ప్రధా
నులతోను, తీర్చి గూర్చుండిరి. రాములుకొలుపు, ఆ సమయమ్మునా
వాల్మీకికుండు, బాలురకూ కనుసంజ్ఞ చేసే, అన్నతమ్ములు ఆలోచిం
చుకు, అందుకొనిరి తను రామాయణములు, కుశరానూ రామాయ
ణము చదువ, లవును అర్థవసంగముచూచు, ఆ పలుకులువిని శ్రీరాఘ
వులు, అతియాశ్చర్యంబున అద్భుతపడుచూ, నవరత్నభరణ అంగుళీ
యకమ్మా, నాశికంబున వుంచుకు రాఘవులు యింతచక్కనిబాలురు
యెక్కడా, మునియూశ్రమంచున యెవ్వరుగలరు, విపబాలురు వీరూ
కారూ, క్షత్రియబాలురవలెనున్నారు. విపబాలకులు వీరయితేనూ
యిట్టిశౌర్యములు ఉండవుయనెనూసూర్యవంశపు రాజులవలెనేనూడ
గనూవలె కీవున్నారు, రూపురేఖలుమమ్ముబోలు, దేహచ్ఛాయనూ
జావకిబోలు, బాహుపరాక్రమమున భరతునిబోలు, క్షత్రియధర్మంను
మ్మునబోలు వెనుపట్టె జక్కవనయంతా, ఒకతరు జవకుణ్ణిబోలు, బొజ్జ
తీరు నదికనుంతము, మాతండ్రి దశరథరాజునిబోలు, కన్నులు మన
కొసల్యనబోలు, చూపులు మనసునిత్రునుబోలు, పన్నుపుమాటలు

శాంకనుబోలు, చెక్కులు మనశ్చరకీర్తినిబోలు, డోగముచాలా, పూర్వశబోలు, మాటలుచాలా మాళవిబోలు, దీర్ఘపుబాహులు నిలపు కురులు, కలువరేకులు కన్నులతీరు, చక్కదనముకీ మమ్ముల బోలు, చక్కనిదేహము జానకిబోలు, పుట్టుబుద్ధులు భూమిని బోలు, పాదమ్ములు యాజానకిబోలు, యిటుయేడు అటుయేడు తరిములా, అందర్నిబోలిన వారేవీరు, యింతచక్కని బాలురు యిక్కడా, ముని పల్లెలోపల యెవ్వరుకలరో, వాల్మీకముని ఆశ్రమందునా, యెవ్వరి బాలురొ తెలియగరాదు, అయిన నా మనస్సున తెలుసుకుంబామను చూ, మనసున తలచిరి. శ్రీరాఘవులు యెవరయ్యా వశిష్టాది వాల్మీక మునులు, విన్నపములు వినమనిబలికె మహామునులను, యోగీంద్రు లును మహాతపశ్శాలురుమీరిని బలికే, పలికబొంకని వారలు మీరు, ఆడితప్పనివారలు గనుక, అన్యాయమ్ములు చెప్పనివారు, అబద్ధంబులు ఆడనివారు సత్యనాక్యపరులుమీరనెను, అబద్ధంబులుబలుకకయిక్కడ వున్నది వున్నట్లుతాజెప్పును, యింతచక్కని బాలురు యిక్కడా, మీ యాశ్రమంబున యెవ్వరుగలరు, విప్రబాలురుగారు, యెవ్వరి బాలలో మా కెరుగించుడి, యాపలుకులువిని వాల్మీకుండు, గడగడపణకుతు గొట్టున లేచే, వాళ్ళంతా వణకసాగే, శరణుశరణు చక్రధరుడా, సకల జీవితారథ కాశరణు, అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకాఆదిమూర్తి మీకుశరణుని బలికే, చెప్పన్న విద్యలకెల్లాను, చెప్పవలచిగామూశ్రీరాఘవా, సంగీత సాహిత్యంబుల యందునా, మేరుసుధీరులు వీరనిబలికే మీరెరుగని దేమున్నదికనుకా, నారాయణ లక్ష్మీదేవి పుత్రులువీరు, మా యాశ్రమందునా కరిగిరి రాఘవా, పెంచుకొంటిమి బ్రేమతోను, తేజోవంతులు రాజపుత్రులు జగతికి చండులు వీరని బలికే, ఆ పలుకులు విని శ్రీరాఘవులు, అతియాశ్చర్యంబున అన్యుత పడెను, పచ్చుబటువుల హస్తములెచ్చే, నాసికంబున వుంచుకురాఘు

వులు, రెప్పవెయ్యకా విప్పకన్నులూ, తప్పకజూచెను, బాలలవంకా
యిక్కడుండి మనకిరువుగాదనుచు, గ్రక్కునలేదిరి బాలలు తమకు
పచ్చలుజెక్కిన సావలుతోడగి, బంగారుబెత్తంబులు చేతనుబట్టుకొని
అన్నరో అతివేగంబున రమ్మనుచు, యెప్పటి తమనిజపల్లెకు చనిరి
బాలలు వెళ్ళగ శ్రీరాఘవులు, పరిపరివిధంబుల మనసున దలచె
యిటువంటి బాలలు మాఅయోధ్యపురిలో, యెన్నడు కలుగుదురని
తాబలికె, తనకయితేస్తా ప్తిలేదాయెను తమ్ముల కయినాగలుగరాదా,
ముగ్గురుతమ్ములకు ముచ్చటతీరగా, ముద్దులతనయుల జూచెదననెను
ధరణిజనప్పడు చంపక వుంచితే, యిటువంటి తనయులు కలుగుడు
రేమో, అని శ్రీరాములు వాడలెనప్పడు, మెల్లనలక్ష్మణు డిట్లనివలికె
మించినపనులకు మనసులోపలా, చింతజేసితే కార్యములవునా, విప్ర
బాలురనుజూచి మోహంబు, తగదుసుమీ రాఘవమీక నెను. ఆద
రించె శ్రీలక్ష్మణుడవుడు, అంత బాలలు వేగముపోయి, అల్లంత
టను తల్లినిజూచి, నమస్కరించిరి బాలకులవుడు, దీర్ఘాయువు
గమ్మనిదీవింనా, యింతకు యెక్కడికేగితిరి తడవాయెను అనిజానకి
బలికె, అయోధ్యానగరంబు కేగితిమేమూ, అశ్వమేధంబు చూడగ
మేమూ, అయోధ్యదశరథ మహీవతితనయు, అశ్వమేధయాగంబును
జేసే, పిలువగబంపే యామునులందరిని, వనరుగ వాల్మీకుండేతెంచె
వారివెంట చనుదెంచితిమమ్మా, పోయివచ్చెనా వృత్తాంతంబులు తప్పక
తల్లికి తమరెరిగించ, ముద్దుగబాలలు ముందరగూర్చునీ, పాలు
త్రాగిలేదిరి వారవుడు, వొకచేత వనంబులకేగుచును, వొకచేతను
ఖడ్గంబులందుకొనీ, వనంబులకు కుశలవులేతెంచి, వనంబులోపలా
తిరుగుతువుండి, పట్టుఫలంబులు తెచ్చేమనుచూ, అంతట కుశుడు
తానేతెంచే, మునిబాలురతో ఆడుచు లవుడు, అశ్వంబుముందర నిల
చెను ఆవుడు, యేరాజుదీ తురగముయనుచు, బట్టితేచ్చి కదలించుచు
జూచె, పూసిన బూరుగ వృక్షముమొక్క, బట్టిమించు కదువుతు

అర్జున విజయము

అర్జున విజయము, బృహద్రథ చరిత్ర
శ్రీకృష్ణ బాలుకుని గను, చట్టకరిందనిలించు

కార్యంబునను, ప్రతికచదివెను బాలుకుడును, కౌశల్యవీరలు
 కన్నులెల్లి, అభిషేకనందనుడు అయిత్తు పరుడు, అసత్యనందనుడు
 అనంగగురుడు, లోకలోకంబులు నేలినవాడు, అహంకారానంద అంబుధి
 బంధనా రాక్షసాంతకా రావణవైరి. అసురసంహారుడు అంబుజనాభుడు
 అత్మరక్షకుడు అవనివిభుడు సృష్టిరక్షకుడు సీతానమేతుడు, శివభంజ
 నలోకాధీశ్వరుడు, దశరథతనయుడు జనకలతల్లును, పుండరీకాక్షుడు
 పురుషోత్తముండు వీరుడురఘుపతి విడిచిన హయమూ వీరులు
 శూరులు అతిసాహసులు పట్టికట్టిపోరాడి గెలిచితే యిచ్చెదమూ
 మాఅహాధ్యపురమూ, పట్టలేరు యెంతటివారయినా, బట్టినవారికి
 భాగ్యంబుకలదూ, అర్కవంశంబున వారు మావంశాన బుట్టి
 దీవిబట్టుమరా బట్టకపోతే పట్టగలేరు, పట్టలేనిరాజులు యెవరయినా,
 మాఅశ్వమ్ముకు మ్రొక్కగవలెను, మాపురంబులకూ మగిచను
 తేంది మాక్రతువులు యజ్ఞాబులుచూచి హర్యనంబులు యివ్వగ
 వలెను, మావిశరణజొచ్చగ వలెననిరి అని ఆక్షణమున ఉత్తర
 మందుకు, నరనాగుండా ప్రతికచదివే మరియరి చదువుకు ఉగ్రుం
 డవును, పెద్దలపేర్లు యివికాబోలనెను, చదురుంటును మిన్నంటును
 కోపంబున, బెదరక అతిప్రగ్రుండై పలికె బుట్టెను వింతలు భూలోక
 మునా యెట్లుగ వివచిచ్చె వార్తలను యెందులకు తెలిపెను యీ
 కథలనెను కౌసల్యకడు వీరులకంటే, మాజానకి కడు చోరులగనెనా,
 అర్కవంశమూ వారిది అయితే, విప్రవంశములు మావే యవునా,
 ఒకడేసుతుండై కౌశల్యకును, వీరశేఖరుకును గన్నట్టిరిల్లి యిద్దరు
 తనయులు జానకికుండ్లి వీరశేఖరును కనసలేదా యెంతటివాని యిక
 నేనిడువను పంథిముతోడుత పట్టెదహయమూ, కలిగితే కార్యము

నిజమేయనుచు, కన్నులనిప్పులు రాలగనిలిచి, గట్టిగా గొప్పింబును గట్టి, కదలేవృక్షంబుకే బంధించె, యెరుగనివాడూవలెను లవుండు, యెప్పటివలెనే ఆడుతుండే, మునిపిల్లలు మోదముతోను, చూచా యశ్వం జేరగవెరచి, అల్లంఠటమారముప నిలుచుండి, అక్కడక్కడా వృక్షంబులెక్కి, బాలుడయశ్వం బట్టితివేరా, విడువరయశ్వంవేగము అనిరీ, అందరమూ మేమున్న తెరవునా, ఉండుమియశ్వంబట్టకవిడువు అనిపలికిన వారలతోలవుడు, పలికెను శౌర్యము ధైర్యముమించా, అనాడు వాల్మీకి మహామునీ అక్షరవిద్యలు చెప్పెడివాడు, బపములు తపములు మీకమరించె, క్షత్రియాశ్వములు మాకమరించే, క్షత్రియ వంశంబుననుబుట్టి మానుమనా, శౌర్యంబులు లేకాజానకి గర్భంబున జన్మించి, మానుదునా శూరత్వంబులనేను, వెరచీయశ్వం విడుచుట కిప్పుడు, తపశ్శిరోమణి తనయుడగాను, తపసి శిరోమణి తనయులు మీరు, భూమిజనాధుడ బుత్రుడనేను, యెంతబుట్టినా యికనేవిడువను పంతుముతోడత నీహయమూను, వద్దువద్దు వలదురా వాదముకూ వచ్చెనునేవలసంఖ్యలుచూడు, యెన్నివిధంబులా జెప్పినగాని, యెరు గవుబాలుడ యెందుకుయశ్వం, వెరచీయశ్వంవిడుచుటకంటె, వెరవక ప్రాణం విడిచిలెమేలు, చస్తేవారిచేతులో చావగవలెను, ఉంటే అయోధ్య యేలగవలెను, పూరికేయశ్వం విడువను నేను, వచ్చిన వారిని గెలువనోపడా, గెలువకపోతే చచ్చెదపొండి, యనుభవించు, మని యనుచరులంతా బాలునివిడిచి పోజాలరు పూరకుజూచుచు ఉండిరియవుడు మునులు ఋషులు మెల్లగవచ్చి, చూడాయశ్వంవేగ ముఅనిరి, రాక్షసాంలేకుడు ఆరాముడనగను, ఆతనితోపోరగయెవ్వరి తరమూ, వద్దురయశ్వం విడువరయనిరి, వెరచియశ్వం విడుచుటకంటె వెరవకప్రాణం విడిచిలెమేలు, ఆదిలక్ష్మీపుత్రులమేమైతే, యయో

ధ్యారాజ్యం మేమేలుదుమా, యవుదురాదురు నర్థవతి తనయాల, అదివిష్ణుపుత్రు లవుదురు మీరు, అయోధ్యారాజ్యం మీరేలుదురూ, సందేహంబులు లేవనిరవుడు, మహామునులు ఆశీర్వాదించి, మంతంబు లకూ వసుదేంచిరివారు, యెరుగనినాడుగ మరియు లవుండు, యెప్పటి వలెనే ఆడుతువుంటూ, యశ్వముకొరకై యెవఁజెప్పినరో, యెదురు చూచుచుండెను బాలుండు, సమద్రుడివడ్డు విరిగినరీతి, వచ్చిరిశంఖణీ సేనలమందీ. యిసుతరటంబులు దొర్లించినట్టుగా, చీమలబారుగ కదిలిరిసేనా, యెవరుర యశ్వం బట్టినవాడూ, యెంతవాడురా యశ్వం బట్టా, యశ్వంబట్ట ధైర్యముకలదా, మహారాజశ్వం విడువరయనెను యెవడురి యశ్వం విడిచేవాడు, యెంతవాడురా యశ్వంవిడువా, చెప్పకొండి మీరాజులతోహయీ, యడవులలో మేమున్న దెరుగక, యయోధ్యనేలగ గలడారాజు, యశ్వమేధమూ ఆలితోగూడ, అమరులుమెచ్చగ చెయ్యగలడా, పెరుగుతున్నదీ కావడరాజు, బొందిని విడువక ప్రాణములుంటే, పోరకయశ్వం విడువనునేను, సూర్యచంద్రులు చుక్కలుతుళ్ళినా, సురకోటిదేవతులొచ్చినను, శృతికోటిచీకటి కమ్మించకా, పూరికెయశ్వం విడుతుననెను ఆ పలుకులువిని హుంకారంబున, విడువవచ్చిరి వీరులుతమరు, విడువవచ్చిన వీరులనెల్లా, బాలబాహులు తృణముగదృంఛెను, కొందరిదేహంబులు ఖండించెను, కొందరివక్షంబులు స్పృశించెను, కొందరిశిరంబులు కొమరుగత్త్రుంచెను కొందరిబాహులు తృణంబుగత్త్రుంచెను, కొందరివక్కలు చెక్కలుజేసెను, లేగపెయ్యలలో నిహమువలెను, సుడిగుండంబులు తిరుగుతువుండే యిందువదనుడయి బాలుడునిలిచి, యక్షోహిణిబలంబుల నణచెనుగా, ఝంకారంబుల చేతబట్టుచూ, హుంకారంబున యిట్లనిబలికె, యికనయినా మీ రాజకు మ్రొక్కి, శరణని ప్రాణం కాచుకొండనెను

రవివంశంబు రామదూతలు, ప్రాణంబుల కాశింతురనిరీ, రవి
 వంశంబున రాముడెవ్వరు, పేరుగొప్ప చాలాగలిగిందీ ఆలినితమ్ముడిచే
 చంపబంపినా, యశస్వికోలచె బండ్లామీరు, యిటుపోరిడవాడశ్వం
 నిలిపెను. వనముకు దూతలు చనుదెంచి యప్పుడు ఫణిహారులో
 శత్రుఘ్నునితో జెప్పి, జరిగిన వృత్తాంతంబులు విను రాజామునిప్రభు
 డొక్కడు, పట్టెనుహయమా యతిఘోరంబుగా, విడువరబాలుడ
 యశ్వంయుంటే, యక్షోణిబలంబుల నణిచాడు, దశకట్టిగణ యుద్ధంబు
 జేసెను, జెప్పతరముకామా మాకనిరీ, నూర్జ్వవంశపు రాజులవలెను,
 చూడగ మీవలెనే యున్నాడు, రూపురేఖలు మిమ్ములబోలు,
 దేహచ్ఛాయ మీచానకిబోలు, బాహుపరాక్రమం భరతునిబోలు
 మితభావలు సామిత్రినిబోలు వొప్పుతోనడక జనకునిబోలువయ్యా
 రంబులు దశరథుబోలు, శౌగ్యంబునకూ మిమ్ములబోలు క్షత్రియ
 ధర్మం గామునిబోలు, మమ్మల మిమ్ములబోలిన వాడెంతవాడో
 వచ్చెను, శత్రుఘ్నుడు వాదంబునకు, యెవడురయశ్వం బట్టినవాడు
 యెంతవాడురా యశ్వబట్టా, యశ్వంబట్టగ శక్తియున్నదా, విడువర
 యశ్వం వేగమయినెను, యెవడురయశ్వం విడిచేవాడూ యంతవాడుర
 యశ్వంవిడువా, యశ్వంవిడవనీ తరమాతుందా, జెప్పకోర నీయన్న
 తోపోయా, పండినచేలో పశువుమేసిలే, క్రేవులుగట్టున నిలుచుట
 గలదా, జపములు తపములు కాపురయివ్వి, క్షత్రియాస్త్రంబులు
 యివ్వెసుమ్మనెను, యన్నతమ్మలు యందకొకటయి యయోధ్య
 రాజ్యం యేలుటగాదు అన్నయాలిని యడవులకంపి, భోగంబులలో
 ఉండుటగాదు, చెయ్యర మాతో యుద్ధంనీవూ, జెప్పెదవెందుకు
 పదిభావలును, ఆస్త్రవిద్యలు శస్త్రవిద్యలు, గురుమంత్రంబులు
 కూడాగలవూ, మహనీయంబులు మహాత్మతములు మాటలాడి
 మాతో గెలిచెదవా, వొకటంటే వొకమూటాడెదవేర వోబాడక

కడతీరడు చూడు ఒకటంటే ఒకటనియెడవేర వోరీ నీపేరెవో
 జెప్పర రావణచుర్దన రాము తమ్మాణ్ణి, శత్రువయిని శత్రుఘ్నుని,
 శత్రుఘ్నుడంటే నీవేనటర, నీచేజచ్చిన శత్రువులెవరు, అలిసితమ్ము
 డిచే జంపబంపినా యరినికి తమ్ముడవని యవరాదా, చూదికే చిన్న
 వాడవుగాని, కర్ణకఠోరంబులు బలికేవు, అణునంతయినాగానీ లేపూ,
 యింతమాట నీవాడితిని వోరీ, నిన్నుచంపకా విడుతున యింకా నీల
 కంఠుడు అడ్డంబయినా, ఫాలాక్షుడు నిన్ను బట్టుకున్నను ప్రాణంబులు
 తియ్యక మాననుర, మాప్రాణంబులు తియ్యకుంటేను మండలాధిపతి
 తమ్ముడగావు. యాపలుకులువిని శత్రుఘ్నుండు చిరువహ్వానవృక్షు
 యిట్లనెను నీ శౌర్యంబుకు మెచ్చగవచ్చు, యాడినమాటలు వివగా
 నింక, యెన్నినోములు నోచెనుగల్గి, యెన్నితపంబులు జేసెనొ
 తిండి, యెన్నిక నీవంటిపుణులుకలగగా, యనేకనోములు నోచెనొ
 తల్లి, బుర్రకామేష్టిలు జేసెనొతిండి, బ్రాహ్మణులకు భోజనంబులు
 పెట్టెను, కన్నడిలాగున మమ్మలను, ఎన్నినోములు నోచుచుండ
 గను, అరణ్యంబు గృహమాయెను మాకు, అనేకనోములు నోది
 కంటెను, అందరివలెనే యుండుముమేమూ, తపంబుజేసి మీతల్లుల
 కంటె, అయోధ్యారాజ్యం యేలితిరీ, పంతుబేలను మారెల్లికంటె,
 యడవులలోపల ఉండేమేమూ. పప్పునెయ్య పాయసంబుల మీ
 రారగించితే, పళ్ళుఫలంబులు తింటూమేము, అన్నదమ్ములు
 నీ కొండుకుర, అంతచెప్పర బాలుడవయి యన్నదమ్ములు అందరు
 ఉంటె, యందరివలెనే ఉండుముమేము, కొందరుసపాబుల తిరుగుతు
 ఉంటె, కొందరురాజ్యం యేలుతుఉండుము. యేమిటిజాతము బాలుడ
 మీది, పేరును కులంబును జెప్పరయనెనూ, పేరును గుణంబులు
 ప్రేమతోయడిగిర్చినివరించికే మా వియ్యమం దెవవా, అప్పుడు మా
 కులగోత్రనామములు తప్పక నీకెరిగింతుపోర, చిన్నవాడవనిసీపయి
 నేనూ, వెయ్యలేకనే చూదితిమిసుమ్మి, నీపయిఅత్త్రం వెయ్యగనాకూ

తోచడచి త్రంకరుగడుజహ్నా, చనువుమాను ఇక చాలును పొమ్మని
 పారిపోరా బాలుడ యికవమునా, పారిపోవుటది బంటులనమా,
 చేకొని గార్యము చెయ్యగావలెను చిన్నవాడననిచూడగవద్దు శౌర్య
 ముడింటే మానగవద్దు, చిన్నలయితేటా పెద్దలయితేమీ ఒరలీసిన
 కత్తులమని బలికె, ఆపలుకులువిని శత్రుఘ్నుండు అహంకారంబున
 మండుచులేచె, ఒకటి రెండు మూడు వరుసగా నాలుగూ, అయిదిం
 టను చక్రధనువటుదాల్చే, బాణవర్షములు కురిపించి రప్పడూ
 నారాయణాస్త్రం నడిమికివేసి, నారాయణాస్త్రం నడిమితుంచెను,
 బాలుడిపై బడి మూర్ఛిలై. యిక్కడ లవుడూ మూర్ఛపోగనే,
 అక్కడరణభరులు త్రామోగే, చదురుమీద శ్రీరాములుండగా
 భీతిలైను దద్దరిలైను అవుడూ, యేమిర లక్ష్మణ యేమోగాని అప
 శకునంబులు పెక్కులుతోచూ, యెడమకన్ను భుజమదురుచున్నదీ
 యేమిదోచకా ఉన్నది మననూ, కరకర మంటలు కడుపులోపల
 హడలుచున్నది మనస్సని బలికె, ఆపలుకులు శ్రీలక్ష్మణుడూ అన్నకు
 మ్రొక్కుచు యిట్లని బలికె, యుద్ధరంగంబున మన శత్రుఘ్నుండు
 యేవిధమన నిలచున్నాడో యుద్ధరంగంబున ఉండిరి గనుకా చిత్తం
 అటువలె తోచెను మీకు, అయితే అయివుండవచ్చు ననుచూ హడ
 లిరి మనసున శ్రీరాఘవులూ, భూదేవి తన ముద్దుల మనుమణ్ణి,
 పువ్వుల పానుపు తిరువైయొగ్గె, అచ్చమలైలూ పాస్తువనెను ఆయువు
 జీవము అయి నిలుచుంటీ జానకి పెట్టిన అంగరక్షలు, యీవిధం
 బునా జీవనమాయె పడ్డబాలుసీ పాలిటికేగి చూచెను, శత్రు
 ఘ్నుడు చోద్యమునా కన్నులు బాహుకాంతులు శౌర్యము ముఖ
 మును మనరఘువతి బోలితడూ, యితడెవ్వరో మన కరుగగరాదు
 రాజరీవులూ కలిగున్నవిగా, మనపట్నానికి తోడుకు యీ మహా
 రాజుకు చూపింతము అంటె, కాపమిస్తురో యీమునులంతా, ఆలో
 చించెను శత్రుఘ్నుడూ, కొంతనేపు మనసున చింతించి, బట్టిరథమున

జెల్లుకుచనెను, అయోధ్యకు తోడుకుచుచు దెంచి పట్నానికి బలివేయు
డనెను, బలిపెట్టె బాలుడుగాడయ్య, పట్నముయేలు బాలుడితడు,
పట్నపు రాజుని పలికేటివానూ, మూకలు గూడుకు చూచెడివారూ,
మునికాంతలనో జానకిదేవి నామన గుంటలు అడుతువుంటే ముని
సుతులూ లవుడు విధమంతా జెప్పగవిని జానకి మూర్ఛిలై, కొంతకు
మూర్ఛాంతట తెలిసి, ఎంతోమందిశోకించగ దొడగె. వడ్డబాలుడి
పాలిటకేగి, గానక వెతుకుచు కనుమూర్ఛిలై, కొంతసేపటికి కొమరుగ
తెలుసుకూ, శోకించి తలపొయ్యగ దొడగె.

జానకి శోకము

కన్నతల్లిదండ్రుల నినుగన్నట్టి మోహమున లవకుమారా, కన్ను
లారగనిన్నా ఏనాడు జూచితి లవకుమారా, ప్రేమతోడుత నిన్ను
పెంచీతి నిన్నాల్గు లవకుమారా, నయమొప్ప వాల్మీకి మిమ్మాద
రించెనూ లవకుమారా, దంతాలు దానిమ్మగింజలనేబోలు లవకు
మారా, సంపెంగపూబంతి సొంపైన నాసికము లవకుమారా, పున్నమ
చంద్రునిబోలు నీముఖమూ ల। అర్ధచంద్రుని బోలు దిద్దినా
నీనుదురూ ల॥ కలువరేకుల చాయాబోలు నీ కనులూ శింగిణి
విల్లులబోలూ చక్కని కనుబొమ్మలు ల। తుమ్మెద గుంపులూ
బోలు నీ కురులూ ల॥ శ్రీరాములనూ బోలూనీ చెవులు ల।
చెక్కిల్గుదామంతి రేకులనేబోలూ ల॥ మునిపట్టు ముత్యంపుచేరూ
లనేబోలూ ల॥ నవ్వుతేనెవరత్నములురాలూ నీనోరూ ల॥ పలుకూ
బలుకు తేనెలొలుకుతూడెడును ల॥ చెరకూ కోలలబోలు చక్కా
నీజేతులూ ల॥ చిగురుబాకులతిగలబోలూ నీహస్తములు ల॥ పెసర
కాయలకన్నా సన్నానీవేళ్ళూ ల॥ అరటి బోదులుబోలు చక్కాని
పూదొడలు ల॥ మొగలి పొట్టలబోలు చక్కాని పిక్కలు ల॥
వింజామరలబోలునూ నీవీపుల కెందామరం బోలు చక్కాని
వాదములు ల॥ మృగపళ్ళికన్న మిక్కిలి మడమలు ల॥ అమ్మ

దొరమ్మాని వచ్చుతూ పిలిచేవు ల॥ యెన్నెన్ని తలుచూకు దే
లాగుమరుచూను, పాలియ్యముని చెంగూన పైటికొంగట్టేనూ ల॥
యెన్నెన్ని ముద్దులా భరియిస్తూ ల॥ పళ్ళుఫలములుతెచ్చి ఆరగించా
ముని అందియిచ్చితివయ్యా ల॥ ఆకలివున్నా అమ్మకొ తినుమా
నీ వాదరించితివయ్యా ల॥ మునికాంతలునిన్నూ ముద్దాడ పిలిచేరు ల॥
తాతాలుయెత్తుకు వేదాలుచెప్పేరూ ల॥ నీయిడువారంతానిన్నాడ
పిలిచేరూ ల॥ సంగడి వారంతా చదులాకు పిలిచేరూ ల॥ యెత్తు
కొమ్మనివచ్చి, అడ్డామయితిరిగేవు ల॥ చంక బెట్టుకొమ్మాని పందళ్ళకగిరే
వు ల॥ అన్నంపెట్టుమాని ముద్దడగేనూ ల॥ పట్నంపుడేవిపలి బాగూ
గాబడ వేసి కొప్పువిప్పితివయ్యా ల॥ విరజాజలుముడిదిప్పవద్దంటిని ల॥
నినుచూచినట్లయి క యెవ్వరినిజూడూ ల॥ నీవలె ప్రేమాలునాపయిని
యిప్పుడు యిక యెవ్వరికిగలవుమాతండ్రి, ముఖమునచిరువస్త్వా ము
ద్దులుకులుకంశా, ముఖముచూపావోయి మాతండ్రి నీముద్దుముఖము
జూపావోయినాతండ్రి, ఘనడగ్నిపాక్షిగనన్న పెళ్ళాడే కారడినిలో
దిగవిడిచెమీతండ్రి అప్పకవ్వుములు అవిమరచి మినుచూచి ఘనత
పొందితినియిమాతండ్రి, తురగామానుదుటాను బిరుదురాశి భూపతి
తిరిగిరమ్మనిబంపెమీతండ్రి, వెరువాక ఆరాజు విభుడిగురమేల కట్టితి
వోయిమాతండ్రి, మనుజులందరుగూడి మునునాకొరకై మనవిజెప్పిన
విసడామీతండ్రి సురులు రాక్షసులు వారిలోగెలిచేరు మీరెంత
కలలోయిమాతండ్రి, జనకూలఅల్లుడు అయిన శత్రుఘ్నునిలో సీతా
తనయాడనవద్దమాతండ్రి, దానవాంతికుడయిన రాములేమ్మడితో
పోరేలకడితీనిమాతండ్రి, దశరథాతనయాడుఅయినశత్రుఘ్నుతోజానకి
తనయాడననరాదమాతండ్రి, భానువంశమూనశరణాగత్రతానబిరుదు
వహించెను మీతండ్రి అనాడుకైకమ్మ అడవులకుబంపాగాఆరావణుడు
చెరబెట్టెమాతండ్రి, ఆరావణునిబట్టి ఆచెరలునిడిపించెమీతండ్రి, జన
కూని మారుగా మీయడవులలోను మునినిన్ను పోపించె మాతండ్రి

ఆయజ్ఞ తురగము అందిబట్టిసీపు యేలాగట్టితివోయి మాతండ్రి, నేనాలు
 గూర్చుకు భూమిలోశిశుహత్యచేయదలచుచున్నార మీతండ్రి, ఆయో
 ధ్యవిడనాడి యడవులలోపలా, చంపిరమ్మనిబంపె మీతండ్రి, మీను
 గర్భమ్మనా కలిగియున్నారని, చంపకాదిగవికిచేసిన తండ్రి, మీరుకలి
 గినమీద యీమునులందరూ మిమ్ముపెంచిరోయిమాతండ్రి, మిమ్ము
 చూచియితడు తన్నంతో చాలఘనతీచేసిరోయి మాతండ్రి, తండ్రి
 యేడనినన్ను భయపెట్టియడిగిన, తలయెత్తలేనయితమాతండ్రి ఎన్నిన్ని
 తలుచూకు యేలాగుమరుతూను, యేమిచేయుదునోయి మాతండ్రి
 అకటాడయ్యింతైనా లేనా, యేలాశిశువుని కొనిచనిరయ్యో నన్ను
 కన్నాతండ్రి నాముద్దు లయ్యా, బట్టియశ్వం గట్టితివేలా, నిమిష
 మయిన ననుయెడ బాయజాలవు, యెల్లాబాసిరి లవకుమారా, అతికష్ట
 ములు పొందితిగాని, ఆరునెలలు చెరనుంటినిగాని, రాముని యెడ బా
 సుంటినిగాని, యిట్టికష్టములు యెన్నడుయెరుగా, దడదడ గుండెలు
 కొట్టుకొనుచునూ, మోసుకొనుచు నాజానకిదేవి, భూమిపైని పోర్లా
 డుచుసీతా, కన్నులువర్షం కురిపించుచును, కలకలకన్నులు మూయుచు
 చూచుచు, తనయుడరమ్మని తాచిలుచుచునూ, తనయుని తోటి
 తనప్రాణములు, విడనాడుదునని వెడలెనుసీతా, పరుగు పరుగున
 నామునికాంతలొచ్చి బట్టలేరు ఆజానకినెవరూ, వణతులవాదమ్ముల
 ధూళంతా, కప్పెను జానకిపైవిండానూ, అతికష్టంబులు బడితివేసీతా,
 యెన్నికారవములు జేస్తేవేతల్లి, సింహవిక్రమా శూరులు యనుచు
 యెన్నడుబలికితివె మాతల్లి, బాలలుతిరుగాడుతువుంటె నవ్వుకుందుమే
 మాలోమేమూ, యెంతపుణ్యమే జానకిదనుచు, జెప్పకుంటి మెన్న
 డునుమేము, నీవులేక నొకనిమిషంబైనా, ఋషిపల్లెగో మేముండగ
 లేము, యాబాలుడు నీబాలుడుగాడే వున్నవాడే నీతనయుడు
 సుమ్మీ, యెన్నివిధములా జెప్పినగాని, యేడుపుమానవుజానకి నీవు
 తమ్మపై జేర్చుకుతరుణులందరు జానకిచుట్టు నిలచుండిరిగా మీరం

దరు ముద్దాడు పెన్నడో, తనయుడు తనదరికొచ్చు పెన్నడో, అంత
 దూరముననే అమ్మాయనుచు, అనందమున అడుతువచ్చి బాలచం
 ద్రుడువంటి ముఖము, బాలుడునోడి యవ్వరివిజూతు, బాలుడికన్నా
 ప్రాణమెక్కువా, పట్టుకోకండి మీరనిబలికె, యెంతధన్యురాలో
 కోసల్యా, యెంతపుణ్యురాలో సుమిత్రాయెంతటిపురురాలో ఆకయికా
 కలకలకన్నీ రెరుగరువారూ జన్మజన్మలకయినాగాని శత్రుకోటికి
 అయినాగాని, స్త్రీలకు యిటువంటి శోకమువద్దు. యకటా దైవము
 యెంతజేసెనూ, అణగ్రతొక్కెనను పాతాళముకు యింతకొచ్చుట
 యెరుగను తండ్రి, పొంగుతుంటి మిమ్ముల చూచుకునీ, యేమిసేతునిం
 కెవ్వరుదిక్కు, యెల్ ప్రాణమునిలువుదనయ్యో, యిలపైజన్మించినదే
 మొదలు, సుఖమెన్నడు యెరుగను మారండ్రి, అనేకయిడుములుబడి
 తినిగాని, అగ్నిలోపలా జొచ్చితిగాని, అరణ్యమ్ముల యుంటినిగాని,
 యింతకష్టము యెరుగనుతండ్రి, పగసాధించి బ్రహ్మదేవుడు, బట్టుకుపో
 యెరబాలుడనిన్ను, బణతులలో పాపాత్మురాలను, పాపపుకడుపునపుడి
 తివియేలా, యడవిలో నాగర్భమునపుట్టి అతిక్లేశమ్ములుబడితివితండ్రి,
 బంగారుమేడలోవుండెడినీనూ, పల్లెలోపలవుండితివితండ్రి, పట్టుపరు
 చాలా బనళించెడినీవు, పారుటాకుల బనళించితిని, యమృతాన్నములు
 భోంచేసేనీవు, ఆకులుఫలములు తింటివితండ్రి, అతిమానామ్యునపెంచి
 చినిగాని, యింతవచ్చుటా యెరుగనుతండ్రి, మునులు ఋషులు ముని
 కాంతలందరు, అయోధ్యారాజుల సుతులంటెను, రాజ్యమేలుదురను
 కొంటినిగా, యాయాపుడవములేదనియెరుగా, యంతలకుసుడు తానే
 తెంచి, తల్లి శోకము యెందుకోగాని తమ్ముడుజూడ దగ్గరలేడు, పట్టు
 ఫలములు పట్టుకువస్తే, పరుగుపరుగున యెదురుగవచ్చు, అమ్మజూడు
 నే తెచ్చితివనుచు, అనందంతో యమ్మకుయిచ్చు, యీవేళను రాలేదిది
 యేమో, యనుచు బెదురుతూ అక్కడికివచ్చె, దరినున్నామునికాంతల
 నడుగా, జెప్పీరి శత్రుఘ్నుడివిధమంతా, అమ్మా నీవు హడలనేటికే,

యిక్కడలవుని యిప్పుడు తెస్తూ, తల్లినివుకోకింపగనేలే, తమ్ముడులవుట్లే విధమున తెస్తూ, తెచ్చినీయెడుటను నిలుపకయున్నా, నశ్శుతులకునేను పుత్రునికాను, ఆనాడునుమంతుడిచ్చిన ఆనవాలు, ఆయంగుళియంగా కియ్యవమ్మా, శస్త్రాయుధములు జానకీదేవి, దీవించియివ్వవె అమ్మోయనను, ఆపలుకులువిని జానకీదేవి, నప్పుడు బాలుడి కిట్టనిబలికె, వద్దు వద్దు నీవెళ్ళగవద్దూ, నిన్నంపినేనిట్ల నిలువగలేను, యెక్కడ బాలుడు యప్పుడెపోయె, యయోధ్యానీవేమెరుగుదువు, నిన్నుజూచితే నిలువ నివ్వరు, చంపకవిడువరు శత్రువులంతా, యట్లనబోకు యమ్మోసినవూ, యతివేగమున తోడుకువస్తా, తిరిగియింటికి రానివ్వరుతండ్రి, బరాక్ ముముగల బలవంతులువారు, పసిబాలుడ నీవేమెరుగుదువు, పట్టిగుంతురు నిముషములోను, సాహసులనగా దశరథసుకులు, తమ్ముణ్ని చంపుట చూస్తేగిగాదా, దయాళులులుగారు యవిరయిన, నిన్నుజంపకవిడువరుతండ్రి, అమ్మాఅడలకయిండ వేయిక్కడా, యతివేగముగా వచ్చెదమమ్మా, యెన్నివిధములాజెప్పినగాని, పట్టినపట్టుపదలవుతనయూ, శస్త్రాయుధములు జానకీదేవి, దీవించియిచ్చెను బాలుడికప్పుడు, తల్లికి మ్రొక్కెను తనయిండవుడు, పాదాలపయియున్న బాలుణ్ని యెత్తి, కాగలింతుకుతా మాడలే, ఆనాడు రాములు నడవులకేగుచు, దల్లికి మ్రొక్కిరి తగువిషయమనూ, అడుగులపైయన్న తన దనయున్నెత్తి మాడలదొడగెనుకొశల్యపుడు, యయోధ్యలోపలనందరాదరించె, ఇక్కడయెవ్వరుతనకనిబలికె, బాలునక్కడకంపి యిక్కడతన కెవరున్నారనెను, మునులు మునికాంతలు మృగములతోడు, మాడలకబంపె యమ్మానన్ను పులులుగనవు గోరాలపుయడవిని, పదిలముగాపోరా నా తండ్రి, ఘనసింహములు కారుమృగములు, గట్టిగ మారము కలదుర తండ్రి రథంవెంబడి జాడచూచుకొని, జాడల నడవరతన ముడయనెను యిక్కడసానేతపురి యట్టిదియనుచు, యడుగుకు వెళ్ళరణివయుడనీవూ భూమిదేవినో యాకాశంబా, పుత్రుడుసుమ్మీ మీకందరికిజయమునీక

సీజానకవృక్ష, దీనించి బాణంబులుయిచ్చె దనియస్త్రాదీవనలు పొందు
తూ, యొక్కడకదలెను బాలుండపుడు, బాటసారులా చారియడుగుతు
రథబాడలవెంబడి నడచుచును, తమ్మునికనుల చూతునుయంచు
ఆజలధితిరానికవచ్చె, యడయడబలుకుతు మతిదలవుతును, చనినడ
చెను దేవతగృహములకు, యిదిసాకేతపుర మిచ్చటలవునీ, యేవిధము
ననే పొందుదునయ్యో, యంతలోనె వొకయంగనవచ్చి, యభిషేకపు
జలములకే తెంచె, యీతణ్ణిపోలినవా డతడోయనుచు చూచి యా
ముందర నేరగవచ్చె, ఆవూరిలోపల విప్రకాంతలు జలధితిరానికొచ్చె
యయోధ్యలోపల యాడువారందరు, చుట్టూరు చూచిరిబాలుని
యితణ్ణిబోలతడితన్నిబోలు, తేజముచూచితే రాజులనలెయుండె,
యెంతచక్కనివాడెకొమ్మా, సీతాసుతు డితిడవునోయమ్మా, జానకి
సుతుడు యితడయితేను, జలముపోసే బాలుడుయెవరు, యనిపలుకుచు
యతివలందరు. మూకలుగూడుకు చూచిరివారు, యేదేశముర బాలుడ
నీది, యొక్కడనుం చిక్కడికొచ్చితివీ, యెవరిబాలుడవు యేలన స్తివి
కార్యంబులేమిటి చెప్పరయనిరి, ఆయోధ్యా దశరథరాఘవులూ, యశ్వ
మేధము చూడగవస్త్ర, యశ్వంబట్టిన బాలునిజంపి నయోధ్యకు
తోడుకవచ్చేరు, బాలునిబాడలు చూచుటకిపుడు, పరగునవచ్చితి
నేననిబలికే అల్లడుగో చూడుమిబాలుండు, యభిషేకపు జలములునిలి
పేరు, ఆబాలుడు నీవుయేమవుదువుగా, యిరువురొక్క పోలికనున్నా
రూ, యొన్నదమ్ములూ యవుదుముమేమూ, యాదరించవలె మీరంద
రును, మీతిలిదండ్లులు యెచటనుండిరి బాలుడవొంటిగవ స్తివియేమీ
తమ్మునిజూపించిన తరువాతా, మావృత్తాంతంబు జెప్పెదమీకూ,
యచుగొమందర బిందెలుముంచెనూ, వేగంబుగా వెళ్ళిమాతండ్రి,
పరుగునబాలుడు వెళ్ళగచూచి, వలవలగన్నీ రొడపడిరివారు, ఆని
ముత్యంబులు రాలినయట్లుకనులజలంబులు గారుతుండనే, బిందెయెత్తి
మోకాటినుంచుకొన్న సమయమందును బిందెయెత్తెదమని జేరవెళ్ళె,
యతినికీనాస్త్రాయమ్మ వేసివూ, యాదరించవలె యమ్మరొ మమ్ము,

మేమేరవికుంబున బుట్టితిమా మా దళిరధనోడలు పత్తివతయయినా, కొపల్లవతంబులు నిజమైన మా జానకి కడపత్తివతయైన, నంగతి సముద్రముప్పగదాటి, వావిగిరివూటివ యంగరమునా, హనుమంతుడు నీతాకానవాలిచ్చిన, వనరుగకనకపు ముద్రికయినా, తిన్నజేరి దూరంబు యేతెంచుచు యందున బంధించును యాశ్వరము యిందన యుండును మనసెప్పుడును, యననంగుళ్యంబు యందులో విడచి, బిందెయై త్రి మందరకపుడు, గిరులువిరిగపడ్డభంగిని, మొయ్యలేక తడబడెనప్పుడూ, సింహద్వారంబు కడకేతెంచె, తిట్టుకొనుచు చను దొంచెనుతాను, దుష్టపుజీవముగవృజుబంతువా, పట్టుమనియొడకంచు పయి బడబోనీ, నంగుళ్యయొడకంబు వతినిపముసోకిన, హేయని శ్రీయని వదిడలేచె, అంగుళ్యయందుకు వేలధరించుచూ, నాలుగుదిక్కులు చూచెనురాజు, తన్నుజేరినా దానననాతిని, కరచరణంబులు గొబ్బున ద్రొంచె, చిట్టినారకమ్మ చీరనట్లుగా, చీరనాడు మందరనస్పృశు, బలిబలి మందర బలిమాకురికీ, బలిపెట్టితివని బాలుడుబలికె, సురులు మంత్రులు ప్రధానతాను జూచుచువుండిరి చోద్యంబుగాను, అడదానినే చంపితి ననుచు, యనుకోకండి మీరందగును, మా యీడునాడు నా తండ్రి, యాడదానినే చంపివేసేదని, వంశాచారం దప్పకుండను, నిలిపితి ననుకొండి మీరెనూ అయినదగ్గరకు తానేతెంచి తలవంచుకు కన్నీరుతెచ్చె, ఆవుకోసంబునా పడ్డలేగచందాము, యాలెరనాయెను యన్నకొబతుకు అమ్మని కారడివిలోవిడచీ, వొంటిగ వొస్తిన అన్నకొ యెనెను, తిల్లిని యాకారడివిలోవిడచీ, వొంటివుంచి రాలేదనును అక్కడమునులు ఋషులువుండి మునికాంతల కప్పగించితిని, ప్రాణ వల్లభుడయిన శ్రీరాఘవుడు, సతినాడడవుల చంపబంపెను బతి బాసిన దుఃఖములువిడచి, మరలజూచుకొని మరిచెను అమ్మాయిప్పుడు అమ్మను వొంటిగవుంచి, యిక్కడవుండుట ఉచితముకాదు, అమ్మ వొంటిగా యడవులలోపల, యెట్లహడలుతు వున్నదోయెనెను యశ్వ మునిప్పకు పతివేగమునా మనయమ్మకడకు బోదామనిబలికె యశ్వ శాలకేతెంచెనువేగ తొల్లిటి యశ్వంగుతుతుగా చూడనక్కరలేద, పె

యెను ఆ యుద్ధం యన్నకడకు తావేగమెవచ్చు తోరణ స్తంభమున గట్టించి, శత్రుఘ్నుడు జోదులపైయుండే నక్కడక్కడా తిరుగుతు బాలలు, యశ్వమ్మును వెదుకుతువుండిరిగా యన్నరొయిక్కడవున్నది యశ్వం బతివేగంబున రమ్మనిపిలిచె, తోరణ స్తంభంపై తరువెక్కి అశ్వంవిప్పి బాలుడుదిగెనూ, లేడాయూపూరను యారాజు రాడా మూశో యుద్ధంబులకూ, సాటి లేకనిండా రా యితడూ సేనలేక తా రాడాయనిరీ, చాలలేక తా రాడాయితడూ న్యాయం లేకా రాడా యనిరీ, సాయముకై తే మేమున్నారమూ రమ్మను మాతో యుద్ధముకి రాజయితే యుద్ధానికి, రావలెగానీ మూలవేల దాగున్నాడనిరీ, పతి లేని సతిచందంబునను, దాగియుండుటకు కారణమేమీ మందరచచ్చిన మరివార్తలును, జెప్పమనిరి శత్రుఘ్నుడితోడను దినవారమ్ము చేసు కొమ్మని, జెప్పమనిరి వొప్పగరాముడికి ఘణఘణ ఘణఘణ ఘటా రవములు, గనకపుగంటలు ఘల్లున మోయా, యశ్వమ్మును వొకచో టను నిలిపి ఆయోధ్యంతా చూచిరివారూ, ప్రాసాదమ్ముల చెక్కుటద్ద ములూ బద్దలుకొట్టిరి బాలలుతమకూ, అందమైన మణీరత్నములు కొన్నిట నక్కడక్కడా పారావైచె, కయికనగరుకే తెంచి గ్రక్కునా, మేడలపైని ఆడిరివారూ సకలవిధమ్ముల సందడిచేయుచూ, కేకలు వేయుచు ఆడుతువుంటేపట్నములోపలి పజలందరునూ అతియాశ్చరం బున చూచుచుండె, నగరులోపలా స్త్రీలందరును నిర్ఘాంగపడి, నిలు చుండిరిగా మునికాంతలు బాలలు వీరనుచూ, మూల్లూడితే శపింతురు ననుచు, వీరలు శూరులు బలవంతులంతా, సూరికచూచుచు ఉండిరి వారు, అతివేగంబున పోవలెననుచు, యప్పటి తమ నిజపల్లెకు చనిరీ, జానకిసుతులు అరుగోయనుచు, మునికాంతలుజెప్పిరి సీతకును, అమ్మలారి తనకంతటిభాగ్యమూ, లతనయ్యతోడగతి కలుగునతనకూ వొంటితబాలుడు వచ్చెననుచును, యెదురుగ వచ్చెను జానకితాను, యశ్వమ్ముతోడుకు ఆడుతుబాలలు, యిద్దరువచ్చిరి జూడవెసీతా, తల్లిజేరి యాతనయులు మ్రొక్కిరి యెల్లరుఘులుకాంతలు దీపించా

వచ్చిరివనములకు విచ్చలవిరియగను, మచ్చికకడుహెచ్చరిక కలుగాను, యెదురుకయ్యముకు యేతెంచిరిగా, మగుడియుద్ధంబుకి మళ్ళిరివారు. యెప్పటికదలీ వృక్షంబునకూ, యుజ్జోవవీతాబులగట్టిరి మందరచచ్చిన మరి వార్తలును, జెప్పిరిసేవలు శత్రుఘ్నునికి, ఆపలుకులువిని హంకారంబునూ, వచ్చెను శత్రుఘ్నుడు వాదముకు, ఆజాహ్నవీ తీరమందునూ, యన్నాతమ్ముడు, వొకజట్టయిరీ, పంచశరంబులు బహుశంఖంబులు దేవదత్తములు ఘమ్మనిమోయా, యసురుల గుండెలు యివి శనుగాలా, శశిముఖులు యుద్ధంబునకు జనిరీ, కొంచక యప్పుడు ఘోరయుద్ధమూ, చింతించకను జేసినవారు లవకుమారుని లావణ్యము చేతా, చేకొనిలపుడా చాపముద్రుంచె, జానకిపుత్రుడు జయవీరుడు, దిక్కులేక దివాకర్నుపార్థించె, ఉదయబాస్కరా నకలగుణాకరా, సహస్రసమస్కారంబుల బలికె, మెచ్చిపభాకరు డిచ్చినవెనుకా, యచ్యుతుని పుత్రులు పందరినేనీ, కాలాగ్నిమిశుతలచందంబునా లవరాజుచేతను గూలిరివారు, శత్రుఘ్నుడు లపుచేతను త్రుళ్ళెను జగములు నల్లడలతల్లడమందె, మూకమామిడి చందంబునను, గిరివలెగూలెను శత్రుఘ్నుండు, శౌర్యశాలి శత్రుఘ్నుండుగూలెనని, గోవిందా గోవిందా యనిరీ, ఆప్రాంతంబున ఆడెటీబాలలు, గోవింద గంతులు వేసిరివారూ, యప్పుడుఫణిహార్లు తమపురికేగి జెప్పగవిని రాఘవులిట్లనిరి యెవడూర యశ్వం బట్టినవాడు, పట్టినవారికి నామములేదా, వినుమీరాజా విప్రబాలలూ, గట్టిరియశ్వం ఘోరంబుగాను, చూచితెప్రాయములేదుగాని, జేసేటియుద్ధము జెప్పగలేము, సూర్యవంశారాజులవలెను, జూడగవలెనేయున్నాడు, మమ్ముబోలెనే వాడిందెవరని మండుచులేచెను, భరతుం డవుడు పోయెవరణ భూమికి నన్నంపరే, పోయెద యిందాదులతోటయినా, చొచ్చెద యమపురినెంతదయినను, తెచ్చెద ననుజాని తురంగము తోను భరతుడు పంకజమూర్తి సుతులపయి పదికోట రణభేరము వేయించె,

దారులుగూడఁ బ్రతుకమ్మలను, ధవళేశంకలు తాళపజోభూ, వెండిరథంబులు కంచుయీటెలు, వెండా యుద్ధంబులు భువిడికత్తులు, కురుచయీటెలు గొప్పకత్తులు, బాకులు బెత్తులు భల్లంబులను, నాగ స్వరంబులు చిరితాళంబులు తీరయినవి పదిటెక్కెంబులును, యీట్లు తుపాకులు తెల్లగొడుగులు, వింజామరలు విసంగవప్పుడు రథమెక్కెను భరతుడు వేగంబునా, పదికోట్ల రాణువతో కదులుదురు, వానరంబులు సేనలు గూర్చుకు, వచ్చెను భరతుఁ డ వాదంబునకు యల్లంతట వచ్చె భరతుణ్ణిచూచి, యన్నకులిమ్మడు యిట్లపిలిచె అన్నరో ఆ వచ్చేవారెవ్వరు, యితడేరా భరతు డనగాను. యన్నను వదినను యడవులకంపి, యెన్నగరాజ్యం యేలినవాడు, యితడేరా భరతుడనగాను, తల్లివరమడిగి తండ్రినిచంపితె, తగునవిగాజ్యము యేలినవాడు, ఇతడేభరతుండనగాను, పతివరమడిగి పతినిచంపించి, సుతులనడవి కంపెనుకై కా, కైకసుతు డితడేరా యనెను, నంద్రిగామములోవున్న చందము పావాలుతోడుకొకుండాను, పావాలు గుత్తాగొన్నట్టి, ప్రతాపమూర్తియితడేనోరీ, ఆకులుకులనువినిభరతుండవ్వుడు, యితి వ్రుగుండై యిట్లనిపలికె, యేమిరబలుడ యితిహాసంబులు, యెగ్గులె రక్క వాక్యంబులెన్నేవు, మేమీవాక్యంబులెన్నేమో, యద్భుతంబుగ తెలుపరయిందరిలో, గర్భిణీస్త్రీయని కటకటమనకా, వధి యించావనములకంపెను, సతివరమడిగి పతిచంపించి, సుతులనడవిక పంపించానూ, మాయన్నను వదినను యడవికిబంపి యెన్నికతో రాజ్యంబు యేలితిమా, పావాలూతోడుకొకుండా, పావాలు గుత్తాగొన్నామా, తల్లివరమడిగి తండ్రినిబంపితె, తగుననుచు రాజ్యము యేలితిమా, మాతల్లిరాజ్యంబు యియ్యగలేమా, జగములుమా తల్లిని జాణనలేమా, యెగ్గులనయిన పనులుయేమిజేసితిమో తేటబరచితెలుపర యిందరిలో, యనవిని కర్ణకతోరంపలుకులు వినభరతుడికతి వేడ్కయి దోచె, పాలుపుగవిప్రులపోటులకంటె, ఘనమగు కప్పలకాటుకగలదా, బట్టుకుపోయి పారిపోయి వచ్చితె, సిగ్గులెరక్కవాక్యములాడితివీ, సిగ్గు

తెరక్క మేము జేసిన నేరము యెగ్గులెంచకా తెలపరయిందరిగో, నీవంటి రాజొక్కడిక్కడా మిక్కిలిగాంభీర్యములతోను, యెక్కువయుంకారము తోను, యెక్కువయిన పలుకులుపలికాడు, గూలినాడు యటుజూడు మనిబలికె, పడ్డచందముచూడుమనిబలికె, పడ్డతమ్ముణ్ణి పాలిటికిబోయూ మూర్ఖిలైన భరతుం డప్పడు, కొంతమూర్ఖ పడియంతట తెలిసి, శోకించివలపొయ్యదొడగె, లాగులనడికట్లు యటువిడచి ఇందుకూలి తివా తమ్ముడా, శౌర్యక్షత్రియూ ధర్మంవిడచి యిందుకూలితివా తమ్ముడా, ఒరవీసిన కత్తులు యటువిడచి, యిందుకూలితివాతమ్ముడా, యన్నా మనసోనము యజ్ఞంజేసెనా, మరపురాదుర తమ్ముడా యనెను మనతిల్లి కయికమ్మ మన్నింతజేసెను, మరపురాదురా తమ్ముడా యనెను రావణాసురునికొట్టిన శౌర్యమూ, యెక్కడపోయెగతమ్ముడానీకు, యిటు వంటిబాలులచే గూలుటకు, యిట్లురాసెనా యీశ్వరుడ నెను. నేపలు రాణువలేరబోయిరా, నీవేకూలితివాతమ్ముడా, యనుజూడ వినువంటిగ బంపినందుకు యనుభవించక తీరదుయనెను యనిపరిపరివిధములశోకింప గాపకపకనన్నిది బాలలుతమకు, యుద్ధరంగమునకూలినవారికి యిటువలె నేశోకింతురయనిరి యిందులకేమియుపాయంబునెను పన్నీరుపరుపులు తెప్పించి బవళించవెట్లెను శత్రుఘ్నుణ్ణి, ఆయుధంబులు చేతబట్టుకు వచ్చెను భరతుండు వాదంబునకు, యగవైగోట్లా ఆశ్వంబులను యిప్పించెద మాయశ్వంవిడపు, యిప్పించేవాడెవడురా వారి యశ్వ యెవరికి పాలిచ్చునురా, గాబులనీళ్ళను పట్టించెదవా కాకున్న మీతల్లులుగవంగ మిడికావలయునావుంచెదవా, తల్లులారలపానీవెవడవుర, తగదుర బాలుడ నీకనిబలికె, కడుపత్రివతలు నీతల్లులనగ, తలప నెవ్వడీతరమవునోరి, సతి వరములచేతా పతిబచ్చెను, పతిబంపిన పత్రివత తనయుడవు. భరతు డనగకడు ప్రతాపశాలివి, చిన్నలు పెద్దలు లేవగ ననెను చిన్నలు చేతులు పెద్దలూకాభూ పట్టుకోవలసినవాడవునీచూ, డీకొని బాలులు దిక్కులు జూచిరి, చని భరతుడు వారలకిట్లనెనూ, పోగీచూడ మీరువనరుగ

పిన్నలు, బాలులుతోందరయెందుకుర, యశ్వవిడచె మూసాకేతపురం
 బుకియేలెంచండి, మాయాగంబుచూడా, కమ్మని నెయ్యకందివప్పులు
 యారగింతురు బాలుల్గురండి, ఆపలుకులువిని యాబాలులు చిరునవ్వు
 నవ్వుతు యిట్లనిరీ, మహారాజశ్రీ భూమండలాధిపతియో, వుండగీకా
 డ్దండు యజ్ఞంబుజేసె, దధిఘృతమధుమాంబులతోనూ, భుజియించ
 గలిగెను మీకనెను, పేరినెయ్యి పెనకపప్పులు భుజియించగలిగెను
 మీకనెను, దంతపుచందుగులు తాళ్ళపుజోళ్ళు ధరియించగలిగెను
 మీకనెను, ధనముపెట్టెలు తగువస్తువులు, సొదడితిరుగుతు వుండురు
 మీరు, మీరన్నామామనవినింపేనూ, మీవాక్యములుచెల్లించుతేను,
 యయోధ్యేలాగలుగుమీకు, ఆస్తి మీదయుపుడును యసిరీ, యన్న
 యాలిని అడవులకంపి అతిభోగంబున వుండిరిమీరు, జున్నులువెన్నలు
 పాయసంబులు, పాలుమీగడలు భక్షించుతును అరమర లేని యన్న
 కలశంబులు, ఒకహంసకలవారలుమీరు, నొక్కమాటకలవారామీరు
 ఆపలుకులువిని భరతుండప్పమా, యతియు గుండయు యిట్లనిబలికె,
 యింతసేపుతడవాయెయుద్ధమా, పట్టర బాలుడ బాణంబుననూ, యెక్కు
 పెట్టిబాణంబులుతోడిగి, చక్రధరుడీ తనయులపయివేసే, తోడిగిన బా
 ణంబు విడువనూచుల్కి, దలచుకొందీ మీయువ్వుదైవంబులనూ, దయ
 వాలనుదలచబనియేమీ, దైవాలకుపుత్రులం మేమూ, సమశ్రుల్కులము
 నయివుండగానూ, దైవులడ్డంపస్తురయోరీ, ఓహోహోవన దేవతులార,
 ఏప్పుగ నిలువనిబలిమూయెడుట మట్టియుండలు బాణంబులాయెనూ,
 మరిమరిబాలు తమరేవేసె, ముందరసేనలు అడ్డంబుతోనూ, అంతటా
 కుశుడప్పడువేసె, గుప్పించిన ముందరభరతుడు వెయ్యనూ, అందరి
 చాలవుడప్పవేసె, గుప్పించిన భరతుడు మూర్ఛిలై, మూకమామిడి
 చందంబుననూ, మూర్ఛిలైనూ కడుచమటలుబట్టి, బాహుపరాకముడు
 సనీ, భరతుడు గూలెగోవిందాగోవిందా యసిరీ, భరతుడువడగాపకపక

నవ్వుతూ, అన్నకిరమ్ముడు యిట్లనిబలికె, యికయుద్ధరు యున్నారయో
 ధ్యలో, రామలక్ష్మణులు వారలయినిరి, ఆకటంబులు ప్రాకటంబులు
 జేయుచునూ, రఘుకులశరముల రంజిలగొట్టి, యిట్టివిధంబున పెక్కు
 సేనలూ, సృక్కణచెను కుశుడతిసంభ్రమున, యున్న సేనలు మూకలూ
 జోయి, విన్నవించిరి రాజుకిరమకూ, మేమని జెప్పడుమయ్యా మీకు,
 బాలలంటే బాలలుగారయ్యా, పదునాలుగుభువనములలోనూ, బాలల
 వంటి శూరులు లేరయ్యా, యక్షకిన్నెర గంధర్వులకైనా, సిద్ధసాధ్య
 కింపురుషులకయినా, యింద్రచంద్రమహేంద్రులకయినా, యిట్టిపరాక
 మంబులు చూడగలేమా, మాయాబలముతో మంత్రబలములో,
 మందులుకలవో తెలియదుమనకి, నరులుకారు వానరులుకారు, సురు
 లుకారు యసురులుగారనిరి, జూచితె పిన్నా బాలలుగానీ కేసెడియుద్ధం
 చెప్పగలేము, అతిసాహసులు బాలులిద్దరు, బాలులిద్దరు భరతుని
 గూలవేసిరి, వినిమూర్ఛిల్లిశ్రీరాఘవులూ కొంతసేపటికి తెలిసిట్ల
 నెనూ, శరములశంకర మహిమోగానీ తరచుగ దానవమాయో
 గానీ, భరతశత్రుఘ్నుల గూల్చినవారు పరాకమశాలులు వారని
 బలికె, సూర్యవంశపు రాజులవలెను చూడగమీవలెనె యున్నారూ
 మమ్ములజోలినా వాడింకెవడో, వెళ్ళర సౌమితివాదముకి, ఆపలు
 కులువినిశ్రీలక్ష్మణుండు హరికి మొక్కి తానిట్లుబలికె, పిచ్చికపిల్లపై
 బ్రహ్మాస్త్రం, పసిబాలలతో యుద్ధంబేల, సాటిరాజులతో యుద్ధము
 గానీ విపబాలులతో యుద్ధంబేలా, యెరుగనిబాలలు తెలియని
 శౌర్యము యెందుకు రాఘవ మనకనిబలికె, పిచ్చికగుడ్డుపై చంద్రా
 యుధమా, శౌర్యము నోపగ యేలను మనకు, యాపలుకులువిని
 శ్రీరాఘవులు యతివుగ్రంబున యిట్లనిబలికే తాబోయి సంహరించె
 దను, యుద్ధాధ్యలో యుండరసేనను బాలులజంపుట బ్రహ్మ
 యజ్ఞమా, వొంటిగనేనే సంహరింతును, వేలురాణువాయెందుకు య

నుచు, వొంటిగాను వెడలెను సౌమిత్రి, యారుకోట్లరాణువ జత కూర్చి తయినాతిగ బంపించెనువార్ని. ముందరసౌమిత్రి వెనుక నేనలు ఋషిపల్లెకు చనుదెంచిరివారు, యల్లంతట సౌమిత్రినిజూచి యన్నకు తమ్ముడు యిట్లనిబలికె, యన్నరో అవచ్చేవారెవరు, యతడేరా సౌమిత్రితనగాను, యన్నకితప్పని తమ్ముడుయితడు, సత్యవాక్యములు దప్పనివాడు, యితడేరా సౌమిత్రితనగాను, యమ్మనినాడు యడవిలోనిడిచి, మనలను గాంచిన మన్మథుడితడా, శరణజొత్తమా శ్రీలక్ష్మన్నకి, యుద్ధంజేతమ యన్నరాయనెను, శరణు లక్ష్మణుచెంతకుజేరి, యశ్వంబును పూరికెవిడచెదమా, యటుమీదట యుద్ధంబుచేతముగాని, పూరికేయశ్వం విడువగవద్దు శ్రీలక్ష్మన్నకిచేర్చి మొక్కెదమా, పుచితముగా పూరుకోవద్దూ, నాలుగు నడికట్లు యటువిడచి, వరదీసివ కత్తులటువుంచి, సౌమిత్రిని చేరబారగవచ్చిరివారు భక్తితో ముమ్మారుప్రదక్షిణంజేసి, పాదములపయి వోరిగెవారు, యడుగులపై యన్నతమ్మునెత్తి దీర్ఘాయువు గమ్మని దీవించి కూరిమితో గూర్చుండ బెట్టుకు, మాడపట్టురూఘాణించుకొని, మరికన్నుల జలముతెచ్చి సౌమిత్రి కళ్యాణలములతోను సౌమిత్రికి పాదంబులు తడిసె వరుసతో మమ్ముల జూడగవస్తరా, వదిననుకొంపోవ స్తిరమీరు, యేమిపనులకు యేవెంచిరో యెరిగించండి మాకనిపలికె, ఆపలుకులు విని శ్రీలక్ష్మణుడు, యతిదుఃఖంబున యిట్లనిబలికె, మమ్ముగన్న మాతండ్రులార, వనములలోన దాగియున్నార, యయోధ్యరాజ్యం మేమేలగను యరణ్యంబుల వుంటిరమీరు, ఆభోగములు మేమనుభవించితె యతి కష్టంబులు బడితిరమీరు, మమ్ముగన్న మాతండ్రులార మిమ్ముచూడ కన్నులులేవా మాకు, యయోధ్యరాజ్యం మీరేలగను మిము చూడకన్నులు లేవయ్యామాకు, మిమ్ముయడవులా పాణిజేసినా పాపాత్ముండ నేనేసుమ్మి, యూకులు యలములు నమలుతు నీకా

యతిక్లేశంబున మిమ్ములపించె పట్ట ఫలంబు భక్షింతును యీ
 రీతివున్నారమీరు, వలదు వలదు శ్రీరాముతో వాదము, గెలువ
 లేరునుమి బాలురుమీరు, యుద్ధేచ్ఛా వాడు యతడయినా గాని
 కుడు యాగము కాళాడు, వాకబాణముతో వారినివేసె సుగ్రీవుని
 గాచిన సుగుణుండు, యాతనితో బోరగ యెవ్వరితరమూ, రాక్ష
 సాంధ్రకుడా రాముడు యనెనూ, రణరంగంబున నిలువగ లేరూ
 ఎందుకు హయము విడువండనెను, వెరది యశ్వం విడుచుటకంటె
 వెరవక ప్రాణము విడచితె మేలూ, చస్తేహరిచే చావగవలెను,
 పూటె ఆయోధ్యాదేలగవలెను, పోతేహరిచేసిుల్లోనే బోయెదమూ
 స్వర్గలోకంబులు మాకునుగలవు, యంటె ఆయోధ్య పుచ్చుకొందు
 మూ, పూరికె యశ్వమువిడువము అనిరి, అచ్యుతులకు మేముబుత్తుల
 మయితే, ఆయోధ్యరాజ్యము మేమేలుదుము, యని తనయులు
 బలికిన బలుకులను విని లక్ష్మణుడు వీనులమూసె, అవుదురు, రామ
 రామమూర్తికి పుత్తులు, ఆసత్యావతి తనయులుమీరూ అవుదురాదురని
 శరమటువుంచి, దీనించి వారికి శరములు యిచ్చె, ఆయోధ్యరాజ్యం
 మీరేలుదురు, సందేహంబులు లేవనిపలికె, అందర్ని కూలగవేసిన
 వెనుకా, మమ్ములకూలగ వెయ్యండనెనూ, మమ్ములగూల వేసిన
 వెనుకా, అశ్వంగట్టుటకు, పోరగనేలూ, మిమ్ముగూలవేసిన వెనుకా
 రాములతో రణయుద్ధంబేలూ, ఆయోధ్యేలూ రాజ్యంబేలూ యెందుకు
 మాకిక యివియన్నియును, సుతులచేతులలో స్వర్గము కలదని
 జెప్పినమాటలు శాస్త్రంగలనూ, అన్నవంటె మాకపకీర్తయి వుం
 డును, పూలబాణంబున వెయ్యండనెనూ పువుబంతులతో రణయు
 ధ్ధంజేసి, పూబాణంబున వెయ్యండనెనూ అల్లంతట హరి సేనలు
 జూచి, అదురుతు బెదురుతు యిట్లనిపలికె, శ్రీరాములు సేనలు
 వచ్చారూ, హరితోటె అమ్ములు పన్నుదురూ అన్నతో నేరమ్ములు
 చెప్పెదురు, అవతలి కేగండని తాబలికే తొడపయివున్నా బాలిన్ని

దీనించి, చక్కనిచెక్కిళ్ళు ముద్దులుబెట్టి, నరగున బాలలు నాభికి
కంపి నేనలకెదురుగ వచ్చెనుతానూ, అంతట నేనలు వేగమెపోయీ
లాగుజునడికట్లు బిగియించి, వరదీసి కత్తులు చేబట్టి యెదురుకయ్య
ముకు యే లేచిరిగా, బాలలుబాణములు బట్టగానూ సంతోషించెను,
శ్రీలక్ష్మణుడు, మాటలునేర్పులు సాములుచూచి, సంతోషించెను,
సౌమిశ్రపుడు, మనవంశమ్మున మనరాజ్యమ్మున యిటువంటి బాలల
చూడగగలిగె, స్వర్గమునకుమమ్మాలనంపినతనయురాజ్యంయేలగగలయా,
వీరకేళిగుడి తనయులువీరు వీరులుశూరులు అతిసాహసులు, పదిలము
గానేబలములనడచినపట్టభద్రుని వంచనచేస్తూ, రాముతనయలూరాజ్య
మేలగా వైభోగములు చూడగలేనూ, శ్రీరాములకు బట్టుముగట్టి
చూడగవలెననె నశరథరాజూ, తండ్రికోరికలుయెంతచెల్లెనో, తమకోరి
కలు అంతేజెల్లూ, బాలురయుద్ధము కన్నులచూచీ పరిపరివిధములు సం
తోషించె, పుత్రరచిత ప్రాంతంబునను పుత్రరముఖమై వేసిరివారూ
పుత్రరప్రాంతమ్మున వెయ్యగనూ, దక్షిణముఖమై నిలచెను తాను
దక్షిణప్రాంతంబున వెయ్యగను, తూరుపుముఖమై నిలచెను తాను
తూరుపుప్రాంతమ్మున వెయ్యగను, పడమట ముఖమై నిలచెను తాను
బారలు బాణము లెత్తివెయ్యగా, పూరక చూచుచు తానిలుచుండె
తనచేబాణము పట్టగ లేనూ, తనయుల మీదను, వెయ్యంగలేనూ
తగిలేటి పోటుల కోర్వగ లేనూ, తప్పించుకు ఆవలపోలేదు, అటు
యిటు తిరుగుతు సందడిజేయుచు, యిదిగో బాణము వేసెదననుచు
వడమర ప్రాంతమ్మున వెయ్యగను, బండమీద గూలెను సౌమిశ్ర
లపుడుచేత లక్ష్మణుడు గూలెనని, గూలెను విల్లు బగములుగూలె
గోవిందుని తమ్ముకుగూలెనని, గోవిందా గోవిందాయనిరి అంగడ
హనుమంతస్కగీవులును, నాడలుతు కదలక పవళించిరిగా, ఆసౌమిశ్రని
గూలావేసిన వెనుక, చక్కగ తిరిగి నేనలుచూసె, అక్కడ హను

మంతుని పొడగాంచి, అన్నదమ్ముడు యిట్లనిబలికె వనచతులంఠె
 అమ్మకు ప్రేమా, పట్టుకు పోదము అన్నరొ యనెను, అన్నాశమ్ముడు
 యిద్దరుగూడీ, వీవులమూపుల పెట్టుకుచనిరి, అల్లంఠట తమతల్లిని
 చూచి, అప్పుడు తనయులు యిట్లని బలికె, అయోధ్యదశరథ రాఘ
 వులు అశ్వమేధయాగం చేశారు, యాశ్వమును బట్టుకుమేమూ,
 కడుయిడుములు పెట్టి స్తిమే యమ్మా, భరతశత్రుఘ్నుల నేనలతోను
 సామిత్రిని గూలావేశామనిరి ఆపలుకులువిని జానకి దేవి మూర్ఛపో
 యెను అడవుడుదాను, మూర్ఛ తెలిసిరి బాలలప్పుడు, ముందరనిలిసి
 యిట్లనిబలికె, బాలలంఠే మీరు భాలలుగారు పినతల్లికి శోకము
 తెచ్చారు, బాలులార మిమ్మేమన వచ్చునుగా, పూర్వితోఠే
 మన జెప్పదును అనేక యిసుమలబడి లక్ష్మణుడు, యదవలలో మ
 మ్ములరక్షించె, అటువంటి లక్ష్మణు నేలవే స్తిరి అజ్ఞానులుమీరనన యె
 వ్వరుకలరు యెంతసుజ్ఞానుడు సామితంఠె జూచియెరుగ మీ శోకము
 లోను, మీరుగర్భమునకలిగియుండగా, చంపకవిడచిన చతురుగతకు
 మనపయ్యివేమలు మరికలవాడు, మనవిజెప్పి దోడుకురాగానా, సుతు
 లారమిమ్మేమిసేయుడు, నూర్యా రాధనజేసెననేను, పట్టెకుబుపుబట్టుకు
 తాను, గ్రక్కున గంగాన్నానగచేసి, దశరథపుత్రులకే దుర్దోషములు,
 రాముతనయులకే దుర్దోషములు, లేకుండా చల్లంగవుంఠె, ఆరుపుట్లు
 ఆవునెయ్యిసి, అఖండిజోతయినాపెట్టెను, జపమాచరించెను శానకిశాను,
 యవ్వకు ఫణిహార్లుఫరికేగి, హంకారంబున యిటులనిబలికె, యేమని
 జెప్పదుమయ్యామీకు, జెప్పనలవిగాదుమాకనిరి, చలబట్టురణ యుద్ధం
 జేసి, బాలలు సామిత్రినిగూలావేసారనిరి, యాపలుకులువిని శ్రీరాఘ
 వులు అతియాశ్చర్యంబున అద్భుతపడెను, సామిత్రేమి గూడ మేమీ,
 సామిత్రయితే గూలిన వెనుక, యుగములు జగములు వొక్కటికావా,
 సామిత్రేమిగూడ మేమీ, సామిత్రయితేగూలిన వెనుకా, నూర్యచం
 ద్రులు యెదురుగనడచు, యేడుసముదాలు యేకముగావా, యొక్కడి

మాటలు అనితాబలికె, అంతట ఋశ్యశృంగుడువచ్చి, చింతబాపి శ్రీరాముల కిటులనెను, మనముందరవారికి మరణములెక్కడ, వనరుగ నవి మూర్ఖులుతాబోలు నొంటిగ సంహరించక లేకా, మిమ్ము నహం రహ్నన్నారు, అంతటమాట నిజమనితాబలికె, పోయెద రణ భూమికి నన్నంపరే, బోరెద యింద్రదాదుల తోటయినా, చొచ్చెద యమపురి ఎంతదయినను, దెచ్చెద యనుజుల తురగముతోను, బోవో యాయంగదుదానివు, నీవుబోయి స్వర్గలోకమునకు, గరుత్మంతునియతి శ్రీఘ్నముగా, అలంకరించి దోడితెమ్మనెను, అపలుకులు విని యంగదు డప్పుకు, స్వర్గలోకంబుకు తానేతెంచి హరియాజ్ఞాయెను అనితాబలికె, వడిగారెక్కలు విసురుకొనుచును, వచ్చెను గరుడుడు వేగముగాను, మూపురముకు ముత్యాలుజట్టిరి, హంసపయిని అంబారులు గట్టిరి, పచ్చని రెక్కకు బట్టుకట్టిరి, మెచ్చగ చప్పుకు రెక్కలువిసర కాళ్ళకు కనకపు గొలుసులు వేసిరి, నడుమున నవరత్నంబులు మెరయా, ముక్కుకు ముత్యమ్ములు స్థాపించి మూడుగొల్ల దేవతలేతెంచిరి, అందమయిన హవుదావేయించి, గూర్చుండిరి కిన్నెరులందరును, గరుడ భేచర కిన్నెరవానరులు, కింపురుషాదులు నారదమునులు, రంభ పూర్వసులు నాట్యమాడగా, మేనకాదులు మేళములుచాయూ, నార దుకు వీణమీటగను, తుంబురుకు గానముచాయుగను, కిన్నెరులు పాటలుపాడగను, గంధర్వులు క్రమము తెలువగను, కిల కిల కిల కిల చిలుకలుపలుకా, హంసలు ధగధగ నడకలువిడువా, మయూరమ్ములు మాటలాడగా మరాళంబులు మరుధ్వనిచాయూ, యంజలికేయుచు ఆటలాడుచు, ఘట్యుఘట్యుచుని కలహంసలును, యంబారితిన్నగ సవ రించి, యలంకరించిరి ఆవాహనము, యయోధ్యకు దోడుకువచ్చిరి దేవరయిదిగొ తె స్తిమియివిరి, యాపలుకులువిని శ్రీరాఘులు, హను మంతుని పిలిపించి వేగమునా, యంతఃపురమునకు వెళ్ళియవుడు, యచ్యుతులు పై నముయనిజెప్తూ, యమృతకు యెరిగించివేగమె, శాంతితోటిజెప్పమ యనిబలికె, యతివేగంబున హనుమంతుడు యంతః

పురముల లోపలికెళ్ళి, గౌళల్య పాదమాలకు మ్రొక్కి, కమలనాభులు
 పైనంబనెను, యాపలుకులువిని గౌనల్యప్పుడు, రాముడేమి పయినము
 యేమి, యజ్ఞవేదికా యగ్నిహోత్రములు విడిచి, ఏక్కడికి వెళ్ళడ
 మనెను, మునిబాలలతో యుద్ధమృగకు, మందుగ శత్రుఘ్నుని
 పంపించానూ. ఆవెనుకను భరతుని పంపేనూ, యావెనుక లక్ష్మణు
 డేగే, జేసినయుద్ధం జెప్పగలేము, ధరతశత్రుఘ్నులు బడియున్నారు,
 లక్ష్మణుండు రాముడరమ్మనెను. యశ్వాలేని యొగమెట్టిదీ, యెందుకు
 రాములు వెళ్ళగ వలసె, రణభూములకు రావాడెందుకు, రమ్మని
 జెప్పడి రాముని యిటకు, యాపలుకులువిని హసమంతుడూ, మిమ్ము
 తమ్ములు రమ్మనిజెప్పె. బయినన్నాశాలని నీనుకొని, సహముజ్జటి
 నారాయణులు పచ్చుజెక్కిన పావలుదొడగి, బంగారుబెత్తం చేతి
 బట్టకు యమ్యతులంతఃపురమాలొచ్చె కౌస్యకు కయికక మ్రొక్కిరి
 సుమిత్రకు మ్రొక్కిరి నూర్వవేత్తులు. యమ్యలారా మమ్మతివేగము
 నాసెలవిచ్చిపంపు యనిబలికె, వద్దవద్ద మీ యుద్ధభూమికి వెళ్ళగ
 వద్దూ రాఘవయనెను, యల్లాపలుకుట యజయ మమ్మాసంతో
 పింపుతు బంపరెల్లె యపజయంబులూ కాకయిప్పుడూ జయమయి
 యందెన రాఘవమనకు యిద్దరితమ్మల యుద్ధభూమికి యప్పగించితిమి
 యంతేచాలు, బ్రతికియుండును బహునాళ్ళకు యరయగసుఖములు
 పొందగవచ్చు. సౌమిత్రిని నీనలకొను శ్రీఘముగాను రమ్మనిబంపూ
 యశ్వమువద్దనూ, యయోధ్యలోయందుమి నీవనెనూ, యెంతమాట
 నీవంటివిల్లె యేమనవచ్చును యగ్నిహోనిన్నూ, తానడవి పాలుగా
 తమ్మనిబంపి, యయోధ్యనాకెంటు యనెనూ, శాంతకు మ్రొక్కిరి
 శ్రీరాఘవులూ, సెలవియ్యావే యక్కరొవేగా, యడుగుపయినన్న
 తమ్మనియెత్తి, దీర్ఘాయువు గమ్మని దీవించె, ఆదిలక్ష్మీ నీతనయుల
 తోను, బడిమురారానాతండ్రి యనుజులు నీవలు తురగము తోను,
 లయోధ్యకు రారానాతండ్రి నీతతోటి సింహాసనమెక్కి రాజ్యము
 జేలమి రాఘవయనెనూ, ఆపలుకులువిని, శ్రీరాఘవులూ నిర్ధాంతమన

తానిలుచుండ, తనలోనె తలవంచుకు తాను కొంతనేపు చింతించెను
రామాటలోదింపును శ్రీరాఘవులూ, అపుడు శాంతకి యిటులబలికె
యెక్కడ జానకి యెక్కడి తనయులే, యెక్కడిమాటలె యెక్కడి
యనెను, సన్మవాక్యంబులు తననే అవునూ, తనయుల నెత్తుకువస్తువు
యనెను ఆవత్సాదీవెనులు పొందెనూ, అందల మెక్కను మందర
ధనుడు, శ్రీరామలు రథమూ యెక్కగను, జేజేయని జనములు
పొగడే శ్రీరాముల రథమూ నడవగను జయపతికలుయిచ్చినవాయూ
జయజయమని దేవతలంతా, జయభరివేయించిరి. యప్పుడు సురదుందు
భూలూఘుగ్మచి మోయా, జేయనుచు వానరులు నడువగను, దడదడ
మని భరీలు మోయాగా, కడివడి పువ్వులనర్చంబు గురిసె, శుభశకునం
బులుచూడగనప్పుడు, బాగాయెనని బలుకుతు రామా, శ్రీరామరాము
లనబట్టె బూరలు, నీతకు వేయని వేయించె భరీ, ఆరామారాములని
బట్టెబూరలు మండలాధీశుడని వేయించెభరీ, దశరథ తనయుడని బట్టె
బూరలు దశానతాగుడని వేయించెభరీ, జనకునిణలుడని బట్టెబూరలు
శత్రుసంహారులని వేయించెభరీ, సాల్యతనయులని బట్టెబూరలు, కంస
సంహారులని వేయించె భరీ, కాశ్యపశిలకులని బట్టెబూరలు, సుమిత్ర
తనయుడు వేయించెభరీ. నూర్యవంతురాజులని బట్టెబూరలు శాంతకు
తమ్ములని వేయించెభరీ, నేనరక్షణిని బట్టెబూరలు, లంకసాధకులని
వేయించెభరీ, వీరావతారులని బట్టెబూరలు, లక్ష్మణగజుడనివేయి
ంచెభరీ అసురసంహారులని బట్టెబూరలు, హనుమంతుల గురువని
వేయించెభరీ, భరీనాదం బోరుకొని వగా, బంట్లుబరాబరిచారులు
చాయూ, విచ్చుకత్తులుయీట్లు తపాకులు బాకుసోకులు బల్లెంబు
లను, తళతళ మెరసెటి దంతపుత్తులు ధగధగ మెరసెటి పావపు
జోళ్ళు, యింద్రులుచంద్రులు, యనకపులంతా, తగు వాహనములు
దగ్గరనడువా, ముందర మూగుకోట్ల రాణువ కదలగా, వెనకాల
వెయికోట్ల రాణువకదలా, అసురసంహారుడు అంబుజనాభుడు కళా
పూర్ణమయి కదలెను పుడు, కన్నులనిండి చూచెడివారూ,

కన్నులజలములు తెచ్చేటివారూ, మళ్ళి అయోధ్యచూతమ యనుచూ
తిరిగితిరిగిచూచిరి సేవలును. వచ్చిరి వనముకు వేగముగాను రథములు
గజములు తురంగంబులతో, యుద్ధవేదికా కన్నులజూచి దింతిందిరి
శ్రీరాఘవు లపుడు, బడియున్న తమ్ములనుజూచి. మూర్ఛపోయిరి
శ్రీరాఘవులు, కొంతతడవుకూ మూర్ఛ తెలుసుకుగోవిందుడు తాహడల
దొడంగె, అంతరి అటుదిగి వేగమునా, బండిమీదను కూర్చుండెను
రాము, కప్పినకాలున ముసుగెట్టుకొని, వొకపరిమాయము శోకించెను,
రాము, అడవులలో పదునాలుగు యేళ్ళు ఆహారము నిద్ర
లేకుండా, సతికి తనకు సేవలు జేయచూ, తనపతి నెడబాసినట్టి
వాడు, యటువంటిసహోదరుడుకలడా, అతివక్కు తనకూ అంచరక్షగా
అనేకతిథిమాల కాసినవాడు యిటువంటి సహోదరుడు కలడా పళ్ళు
ఫలములు దానారగించకా, పట్టుకొచ్చి తప్పికిచ్చినవాడు, యిటువంటి
సహోదరుడు కలడా, జానకి నెడబాసయ్యే చాలా అశిష్యుఃఖ్యులు
పొందుతున్నంటే, ధైర్యస్థుర్యములు ధైర్యతూనూ, తనతోటిజోడు
గూడుండే, యిటువంటి సహోదరుండు కలడా, పద్మగంధిని యగ్నిలో
దొక్కిస్తేవలదని యెన్నివిధముల వ్యాఖ్య, యింద్రజిత్తుని యిల్లపై
గూర్చి, రావణశక్తికి వోచ్చినవాడు, యిటువంటి సహోదరుడుకలడా
భూసుతకొఱకు పుష్పకమెక్కి చక్కెరస్థిమి కనువేడుకగానూ తన
వెనుకను ఛత్రంబు బట్టుకుని, కల్పముడు రాగానూ, పట్నము
గట్టి నిద్రపోయెనూ, యిటువంటి సహోదరుడు కలడా, వలదు బాల
లతో వాదము యనుచు, వాటిచితినిర తమ్ముడనీవు బలవంతముచే
పంపినందుకు, బాగాయెచురా తమ్ముడా బ్రతుకు, యిటువంటి
తమ్ములను విడిచేసీ, యెట్లుగ నయోధ్య యేలుగు నేను, యెందుకు
మీకు రాజ్యం యనెనూ, సౌమిత్రిగాడా గూలిన వెనుకా,
యశ్వంపట్టుకు పోరగనేలా, బాలలతో రాయుద్ధములేలా, లక్ష్మీ
బుడుగూడా గూలిన వెనుకా యయోధ్యేలా రాజ్యంబేలా, యజ్ఞము
లేలాయాగములేలా, యెందుకుమాలిన యివిచున్నానునూ పోవోయి

యంగదుడా, నీపూపోయి సాధాంతంబులను, బాలులనూ హతమార్చు
యినాను అశ్వంబును దోడుకరమ్మననూ, ఆపలుకులువిని యంగదు
డప్పుడు యంతట ఋషివల్లెకుయే తెంచె, యెవడూ యశ్వబట్టినవాడు
యెంతటివాడూ యశ్వంబట్టి, యశ్వబట్టని కులదస్తున్నదా, మహారాజ
శ్వం విడువరయననూ, యెవడూ యశ్వము విడిచిటివాడు యెంతివాడూ
యశ్వంవిడువా, యశ్వంవిడువనీకులదస్తున్నదా, చెత్తకోరానీరాజుతో
పోయీ, మర్కటచేష్టలు మానరనీ మారుబలుకకా బోరాయనిరీ,
మాటాడక నేమల్కిబోదునూ మా యశ్వంవిడువర యనను మాయశ్వం
బులు విడువమంటివీ, మరిచురి నీచేరెవరో జెప్పర నాపేరేయంగదు
డనిబలికె, యంగదుడువంటె నీవటర యంగము లేనివాడవునీవు
యంగములేనివాడంగదుడంచు వింటిమివాలానినకరిమీదా. వినడమే
కానీ చూడగలేమా, చూడగలిగెగా నేటికినిన్ను, యశ్వముబట్టిన వేళ
యెట్టిదో, యన్నరొవీన్ని చూచితిమనెను తండ్రిజంపిన తామసమెరు
గకా, దాసుడవయి కొలుచుతున్నావా గర్భిణి స్త్రీయనికటకటమనకా,
వధియించా వనములకంపించి యంగదుడానినుభంగముజేసి అయోధ్యే
లుతున్నాడాగావా చాలురయింకాసరసమునీతో, యంతేచాలు యా
వలబోర, ఆపలుకులువినియంగదుడప్పుడు, హరికి మొక్కి-విన్నవించెను
తాను వొప్పగవినితా శ్రీరాఘవులూ, యతియాశ్చర్యంబునా యద్భు
తపడెను పోవోయి సుగ్రీవానీపూ, నీవుపోయీ సాధాంతంబులను బాల
లను హతమార్చునాను, మనయశ్వమును దోడుకరమ్మి యాపలుకులు
విని సుగ్రీవుండుఋషివల్లెకు చనుదెంచెనుతాను, యుల్లంతట హరితన
యులచూచి, యశ్వంవిడవండని తాబలికె, గాలికితరువులుకదిలినట్లుగా
కదులుతువ స్తివి నీవెవడవుర, యినతనయుడ నేసుగ్రీవుడను, పవన
తనూభవుడు బంటురనాకు, సుగ్రీవుడంటె నీవేనటర, కిష్కింధాపురి
రాజవనీవు, యన్ననుజంపి వొదిననుగూడి, కిష్కింధేలుతువుంటివ
నీవు, వాలినిచంపి యుసుజలగూడి, యయోధ్యేలుతున్నాడా రాజ

యారాజుకు యాబంట్లకుగాక చెల్లించి యితర్ల కెవ్వరికి, జెల్లదుర మీ
 రాజ్యావళకు జెల్లెనుగాని, మారాజ్యాలకు మరిచెల్లమర, సిగ్గుమాలి
 యేమనివచ్చితిని లజ్జమాలియావలికిబోర, యాబంతుకులుచిని సుగ్రీ
 వుండు, హరికి మ్రొక్కినిన్నవించెనుతాను మమ్మునుగాక మిమ్ముల
 యెంతో, యెక్కులయిన వ్యాజ్యములాడేమా, యేమేమీ వాక్యము
 లన్నారో, తేలబరచి పులుపులు యిందరితో, యాలినిజంపి యను
 జలగూడి రాజ్యంబేలుచున్నాడారాజు. కిష్కింధేలుతు యంతివ
 నీవు, నీరాజుకూ నీకూ జెల్లినది, యితర్ల కెవరికి జెల్లదు యనినీ, యా
 పలుకులుచిని శ్రీరాఘవులు. అతియాశ్చర్యమున యచ్చుతపడెనుపోవో
 యీవిభీషణనీవు నీవుబోయి సాధారణులను, చాలులను హతమా
 ర్పయినాను, యశ్వంబును దోచుకురమ్మనెను. నూపలుకులు చిని విధి
 పడుడప్పుడు హరికి మ్రొక్కుతు నిట్లని పలికె, హరిహర యేమిపనులు
 యానతిచ్చినా, హరికార్యంబులు జేతునుగానీ, జేతునుగాని జేతుక
 మానను, బాలలకయి బారుగ చనుదెంచా, విప్రబాలలకు వెరచెద
 వేమి నాటివారు గనుకా వెరచెదవా, నూగ్య చంద రాజులు
 యున్నంతకాలము, మరణంబు లేకుండగ నీకు, నెలెవులేక చలనం
 బులు లేవనీ దీప్తాయువుగ దీవించెద వెళ్ళు విధిలేకా విభీషణుడప్పుడు.
 ఋషిపల్లెకు చనుదెంచెను తాను, యెవమర యశ్వం పట్టినవాడు,
 యెంతవాడు యశ్వం బట్టు యశ్వంపట్టు నీకు కులదస్తున్నదా విను
 వనర యశ్వం వేగమె యనెను, యెవమర యశ్వం విడిచేవాడు యంత
 వామర యశ్వం విడువా, యశ్వంవిడువను నీకు కులదస్తున్నదా, జెప్పు
 కోర నీదిక్కెక్కడ గెదో, పొద్దుక లప్పుడు బోవలె మాకు,
 యశ్వం విడుచుట లేదెప్పుడును, వోరి నీవే చెవరో జెప్పర, నావేరే
 విభీషణుడనెనూ, విభీషణుడంటె నీవేనటర వింటిమిరా నీయోగ్యత
 లన్నీ లంక్కగుట్టు రాముని కెరిగించి ఆయువు జెప్పి యున్నను జూపీ
 లంకరాజ్యము కధికారి ననుచు తేజమీరగా యేలుతున్నావు

రా తెలుసునుర నీ శౌర్యములన్నీ జెప్పగనేలా యక్కరలేమా లంకా పట్నము యేలిన వాడవు రావణు తమ్ముడు నీవేసటర రాము జేత రావణుని జంపించి, లంకయేలుతూ వుంటివనివు తమ్మునిచే యాలినిజంపించి అమాధ్యేలుతున్నాడారాజు, ఆరాజుకు యీబుట్లకు చెల్లించి, యితర్ల కెవరికి చెల్లదు, మీరాజ్యాలకు జెల్లునుగానీ, మారాజ్యాలకు మరిచెల్లదు, యంతేచాలు యావలికిపోర, తిన్నగపోర తన్నులాబడకా, అని బాలలు ఆడినమాటలకు, విభీషణుడు యిట్లనిబలికె యాదిమూర్తిగనుక చెల్లునుగానీ, యందరికి యటువలెజెల్లునా, అది విష్ణుయవతారమూర్తి యనంత సద్మనాభుడుయలెను, దశావతారుడు స్వాయిభూపాలుడు దళిరథరాజుకుమారుడు రాముడు, యతనికిసామెవ్వరు యీలోకమునా, పేరువిన్నవహృదమువణకూ యాదివిష్ణుయవతార మూర్తియితే ఆదిలక్ష్మీయెందునవుంకవిరీ, వానిజాక్షుడీ వక్షస్థలమందు నావరలక్ష్మీవున్నదనిబలికె, లక్ష్మీగనుకా నీవుమాపకుంటివా, నీజే బిరుదుగాదనిరవుడి నామలంకాపట్నముకట్టుటకైనా, రావణుతోడ యుద్ధంజేసె, యాముపుజెప్పి యన్ననుజంపి యతిక్లేశంబులు బడితిని నీవు, నేడ యోధ్యపట్నముగట్టించెదను, చూపించుర శ్రీలక్ష్మీనియనిరీ, లక్ష్మీనిగనుక నీవుమాపకుంటివా, నీదేబిరుదుగాదనిరవుడు పట్నము గనుకా గట్టకుంటిమా మాదేబిరుదుగాదనిరవుడు, యేదిరభూలోకమా తేదిర యేదిరభూపుత్రిక నీతేదిర, మమ్ములగన్నట్టి మాయమ్మయేదిర తామరకమలమంచున తిరుణేదికా, గొప్పకన్నులు పద్మనేత్రియేదిరసిరి ముఖమునగల నీతయేదిర, యననిం కర్ణకతోరవయకులూ, వినివీయకు విల్లయిదోచె రథములు గజములు తురంగంబులను, మాపట్టిరమూకలు దోడుకొని, పచ్చలబెత్తుగిరగిరతిప్పి, సారజుచేకు బాలపమునిరాక్ష సమాయలు తెలియవు మనకు, రణరంగంబులు నిలుకగవద్దు బయవకు మూర్తిబతుకుచెడవచ్చినవాడవు, నీతోపని మాకేమిటియని, వొత్తిగిలి బోయేటిబాలలు తనురూ, యంతవో విభీషణుడే తెంచి, హరికి మొక్కి-

విన్నవించెనుతాను, యాపలుకులువిని రాఘవులూ యతియాశ్వుమున
 యిట్లనిబలికే, పాలుపగువిప్రుల పోటుకంటే, ఘనమగు కప్పలకాటే
 మేలూ, విప్రబాలలకు వెరచిన స్త్రీ, విభీషణా నీశౌర్యము యేది
 బాలలంటెను బాలలుగాదు, బాలబహ్మనుల మించినవారు సుర
 లోకములోను నూర్యచంద్రులతో, బాలలూపమును దాల్చిరి
 వారు, అందఱసేనల బంపితిగాని, అందరితమ్ములబంపితిగాని, యశ్వము
 తెచ్చినవారేలేరు, యెవ్వగుధయిర్యం చెయ్యగలేరు హనుమంతున్ని
 యంపువమంట. యనుజులైన తన కెవరూలేరు, హనుమంతుని
 పిలిచినయినా, చేగొనికార్యం జేసునుగాని క్షణమూ తమరయినా
 పూడగలేరు, శరములు శంకరమహిమోగాని, తరచుగ దానవ
 మాయోగాని, యెట్టిబాలలో తెలియక రామా, చెప్పగవంటే శక్యము
 గాదు, వీరులు శూరులు శౌర్యవంతులు, గౌరవలేక బోయిరి మీ
 రంతా, యిక నెవరినంపుదు యిటుమీదా, సుమి తుడా బోయారమ్మ
 నేను, ఆపలుకులువిని సుమిత్రుండు ఋషిపల్లెకు చనుదెంచెను తాను
 అల్లంతటసుమిత్రునిజూచి, యన్నకుతమ్ముడు యిట్లనిబలికె, యన్నరొ
 ఆవచ్చెవారెవరు, యెవరో తెలియరాదనిబలికె, ఆలోచించెటిసమయ
 మందునా గ్రక్కునబాలల కడకేలేంచి, విడుపువిడుపు విడవండీ
 యశ్వం, రామునితో రణయుద్ధంజేలా ఆమేటితోటి సాటెవరు,
 అజరుదాదులు గౌరవగలేరు, భీమపరాక్రమరాముభార్గవా, రాముని
 గెలిచిన రణవిజయండు, యశ్వమువిడువమనుచువచ్చితివి నీవెవ్వడవుర
 యనితాబలికె, శ్రీరాములకు రథసారధినీ, సుమంతుడు పేరనిబలికే,
 రథసారధివయి రామునిగెలువగా శౌర్యం చూపవ స్తివ నీవు, రాక్ష
 నాంతకా రామచంద్రుడు, రాయభారము బంపెరవన్ను, యాపలుకులు
 విని బాలలప్పుడు, పలికెను శౌర్యము ధయిర్యము చూచెదరా
 ఆదిలక్ష్మిని యడవులకంపిననాడు రథముదోలిన వాడవునీవు, సాప
 కర్ముడా యచుకింకగుడా, బట్టితుంచగమానసునిన్నూ, దగ్గిర సుమతి

నితరుమాకురాగా, యన్నకుతమ్ముడు యిట్టనిబలికె, నిమ్మశస్త్రుడు నీతి
మంతుడు, మాతనుద్దుచుటధర్మముగాదు, యన్నదమ్ములు యాలో
చించుకూ, రమ్మిసుమంతుడరమ్మనిపిలిచె, రాయభారము రామాడం
పెనా, యేమనెనోయెరిగించరాయనిరి, ఆపలుకులువిని సుమంతుడు
అతివినయంబున యిట్లనిబలికె, కోరినయశ్శ్రాబుల నిచ్చెదము, కోటాన
కోట్ల ధనమిచ్చెదమూ, రథములు గజములు రాణువనిసుకూ, రత్నం
బులు మణులు యిచ్చెదమూ, యెవ్వకోరినా యిచ్చెదగాని యాగవు
హయమాని యాడిగిరిమిగాని, మున్నూరుజగములు మా కేలా మూడు
చోట్లా రాణువుమాకేలా, యశ్వంవిడువక బోరాడితేను తలలు త్రుం
కునని రాముడుజెప్పె. శాలు త్రుంచుటతరమా తనకూ, దయిత్వం
జంపుట కానీ జెప్పువెచ్చి యశ్వం విడుచుటకిప్పుడు, తాపన శిరో
మణి తనయులముగామీ, భూమిజనాభుడి బుతులమేమూ మానదు
మాశూరశ్శ్రావనిరి, తానయితేయుద్ధానికి రావలెనుగానీ, రాయభార
ములు పంపడమేలు, గాజలుదొడిగించుకొన్నట్లుగా మూలనేల దా
గున్నావనిరి, గాజలుదొడిగించుకు మూలదాగినా దశరథగాజు కుమా
రుడుగాడా, తమ్ములజంపుట ధర్మంగానూ, నేవలబంపుట శౌర్యంగా
దు, గాజలతోయుద్ధముచేయువలెగానీ బంట్లతోడియుద్ధంచేయుమంటె,
బంట్లతోటి యుద్ధంచూకుయేలా చెయ్యమనిరి బాలులు యిప్పుడు
యుద్ధానికిరమ్మనుమీ విరుగుయేవిధమునా రాసితివో ఆవిధంబుననే
జెయ్యగవలెను. బట్టగట్టి పోరాడిగెలచితే, యిచ్చెవనంటివి యయో
ధ్యాపురము, బడలిమిజకితిమి బోరాడితిటూ ఊరకెయశ్వం విడుచుట
లేనూ, యెవగగెలిచితే వారిదెయ్యయోధ్యా, రమ్మనుమూమాతో
యుద్ధముకి, యుద్ధభిక్షమేమడిగితి మనుమీ, ముమ్మాటికి రమ్మనుమని
జెప్పఆపలుకులువిని సుమిత్రుండు, హరికిమొక్కి- విన్నవించెనుతాను
యేమని జెప్పుదునయ్యమీకు, యాబాలలవంటి శూరులుజగమున లేరు
యింద్రులుచంక్రులు, మహేంద్రులయినా. నిలిచిమాటాడ లేరనెనూ

అవునునుమంతుడ యవునంటా యంతటి బాలలు అవుదురువారు,
 యేలోకంబున యేదేశంబునా, యిటువంటిబాలల చూడగలేదు,
 యిటువంటితనయులు కలుగుటకు, తల్లిదండ్రులూ, తనములఫలము,
 మనతురంగమును విడువమంటేనూ, యేమనినా యెగుగించుమియనెను,
 యెన్నివిధంబుల జెప్పినగాని, యాగపుయశ్వం విడువముయనిరీ, యెవ్వ
 రివంపిన గార్యములేదు, మిమ్మేయుద్ధానికరమ్మనిరీ రాజుతోయుద్ధం
 జేయవలెగాని, బంట్లతోయుద్ధం మాకేలా, జెయ్యమనిరీ యాబాలలు
 తమరు ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు, అనేకవిధముల ఆలోచించె,
 తమ్ముల విడచిపోజాలకను తనలోనే చింతించె రాముధరణిపయి
 తమ్మునితోడపయివ్రంచుకు, అనేకవిధముల హడలెనురాము యెన్నడు
 యెడఁగొనుండగ లేడు. యెడ బాసితి వారెమ్ముడవన్నుఅప్పటికైనట్లయ్యె
 గాని, యిందుకేమి యుపాయమనెనూ పన్నెరుబోసిన పట్టుపరువులు,
 తలగడలు జాలాదెప్పించి, దొడదైహన్నతమ్మునయె త్తిపవళించబెట్టెను
 యెరుగడల నేనలనేనిలిసి, వీవెనలతో విసరగజేసి, పట్టు
 శాలువ ముసుకుబెట్టి భరతుడికిడకూ తానే తెంచి యానాకుపదునాలు
 గేళ్ళు యరణ్యంబులనేయంచే, మిమువిడచినేసిలువలేనని పాదాలు
 బట్టుకువచ్చితివీ, మాకంటెను మరిమముగా. యరణ్యవాసంబుజేసి
 తివా సతితోసంసారంబులు విడచి, మానామంబులు స్మరించితివి
 యిప్పుడు మమ్మువిడచిపోతివా యేమిసేతుర తమ్ముడయనెను, కాకా
 సురునికొట్టిన శౌర్యమూ, యెక్కడబోయెర తమ్ముడనీకు పన్నెరుపరు
 వులుదెప్పించి పవళించబెట్టెను భరతుణ్ణువును, యిరుగడలా నేనలనే
 నిలిసి, వీవెనలతో విసరగజేసి పట్టుశాలువ ముసుకమరగబెట్టిపయిబడి
 శోకించెను శ్రీరామూకొంతసేపు చింతించినవెనుకా శత్రుఘ్నునికడకు
 యేతెంచె ధరణిపయిగూలిన తమ్మునిజూచి, కన్నులజలములుగారుతు
 బలికె, కఠినమయిన యీరాశ్యపయిన, కడతేరితిరత మ్ములుమీరు,
 పెక్కుసీనుగుల పెంటలలోకలా పవళించనాయెతమ్ముల బ్రతుకు

యాయజ్ఞము నాకెందుకొచ్చానూ, యింతవచ్చుట యెరుగకబోతి, కత్తు
ఘ్నుడంటే జగతికిచాలును, యనుకొని బంపితిరమ్మాడ నిన్నుముఖము
కళలు దిగున్నవిర, ముద్దులతమ్మాడ మాటాడవేమీ, యశ్వమేధ
యాగంబులుగానూ తిమ్మలయాగము జేసితినేనూ, మిమ్ము జంపినా
పగలుతీర్చుకు తనప్రాణంబులు విడచెదయనుచుయని పరిపరివిధముల
శోకింపు, సేతచూచి యిట్లనిబలికె పోయెద రణభూమికి నన్నంపరే
బోరెదముం దాదులు యెదురయినా, చొచ్చెదయమపురి యంతిదయి
ననూ, దెచ్చెదననుజులతోతురంగమును, పిలుపుమనిరిగరుడనియప్పడు
వాహనమునకు తాగావనిబలికె, రెక్కలుకొడుకురొముక్కుగోకుడురో,
కంఠంబును మఱిఖండింశురొయేమో, యతిసాహసులు బాలనగను,
యనియేవారాణువనడిచారు, యాపలుకులు విని శ్రీరాములు, అంగ
దునిపిలిచి యిటులనెను, కార్యంబులు చేగూడవుగనుకా, గరుడుడు
కూడా రానని బలికెనుగనుకా, హరివాహనమునకు యేమి కావలెనూ
గజవాహనమూ గ్రక్కనతెచ్చి, అలంకారము జెయ్యండ నెనూ భద్ర
గజమును దోడుకువచ్చి నడుముకిపట్టువేయించి, కుంభస్థలమున కుంకుమ
బొట్టు, పట్టివర్ధనంబులుపొంకముతోను, బొడ్డునగంటలుపాలుపమర
గనూ యరుదుగగంటలు యందముతోడు, గంగజలముగా కడిది తుడి
చిరీ గరుడతెక్కములు తీరుగవేసె మూపురంబుకు మూత్యాలగూర్చిరీ
పాదంబులకు భమిడిగజ్జెలకట్టిరీ, మెడకు చంద్రహారంబులు వేసిరిగా
పిక్కలను పిడిగంటలుకట్టిరీ, పక్కపము పట్టుపరువులునూ నవరత్నా
ఖదితపుయంబారీ, నడుమధ్యంబున నవరింపగా, జరీపట్టుశాలువలే
వేసిరీ, యలంకరించిన యావాహనమూ, శాలువలు డువుడుక్కుపై
కప్పడు నీయంబారియెక్కిరిరాఘవులు, రణములుగజములు తురగంబు
లను మావటీలు ముందర నడవగను, సేనలు రాణువచేరి కొలవగా,
వచ్చెను రఘురాములు వాదముకు వచ్చిరి వనమునకు, నిచ్చవిరియగను
మద్భికకడుపెచ్చరికగాను, యెదురుకయ్యముకు యేతెంచిరిగామగిడి

యుద్ధంబుకు మళ్ళిరి వారు పంచశరంబులు బహుసంఖ్యంబులు దేవ
దత్తంబులు ఘమ్మవన్న మోయా, యసురుంగుడెలు యవిశటులారా
శశిముఖులు యుద్ధంబుకు జనిరి కొంచక యప్పుడు ఘోరయుద్ధము,
చింతింపక యెదురుకాళ్ళపడి లవకుమాగుని లావణ్యమాచేయ జేకొని
లవుడు చాపముబట్టె, జానకిపు శులు జతువీరులుగా దిక్కులేక దివా
కరు ప్రార్థించె యుదయభాస్కరా సకలగుణాకర సహస్ర నమస్కా
రంబులని తాబలికె మెచ్చి ప్రభాకరుకిచ్చినవెనుకా యచ్యుతుని
పుత్రులు అందరివేసె తనయులు రఘుపతిజేసెడి కయ్యమూ కడు
వేడుక చూడగ మానరు యింద్రులు చంద్రులు మహేంద్రులు
మొదలుగా దివినుండి జూతురు వేడుకలా సురివరకిన్నెర గరడోర
గులు విమానంబులతో వచ్చిరినారు యల్లంతట శ్రీరాములు చూచి
యన్నకు తమ్ముడు యిట్లనిబలికె అన్నగో చూపచ్చనారెవరిని యాది
మూర్తిర తమ్ముడ యనెను ఇల్లిదండ్రులు దైవస్వరూపులు తప్ప
నాడుటా ధర్మంగాను చక్రధరునికి శేరి మొక్కువమా యుచితంబుగా
లారకొందుమా అరణ్యంబులో అమ్మకు నాడు జాపి రమ్మని
నావాడే కాడా యలవీగాని బ్రహ్మాండమునంటి అగ్నిలో త్రొక్కించ
డయానాడు చక్రధరునికి మొక్కగవద్దు హతమార్చి మరివిడువగ
వలెను అని యావిధంబున యాగోచించిరిగా అక్కడ కొచ్చిరి
శ్రీరాఘవులు వెక్కు పీసగులా పెంటలోపలా చక్కని నందనులను
పొడగనెను చక్కనిపాపల తప్పక చూచి దుఃఖించెను తన చిత్తము
నందు : బాలుపుగ రాముడు బుత్రమోహంబు అతిమోహంబున
జూచెను తాను ; అయోధ్య రాఘవులు చూచినవా ; యితడేరా
తమ్ముడనిబలికి ; చెట్టుచాలుననుండ వాలిని జంపినవాడు ; నేనలచే
వారధిగట్టించినవాడు , యితడే శ్రీరాఘవునగా యితడేనా శ్రీరా
ములు యనెను యాశువు తెలుసుకు చంపినవాడు ; యాలినియడవుల
కంపినవాడు : శివునియిల్లువిరచిపెండ్లాడినవాడు ; నీరసచెరలోయంచిన
వాడు ; తమ్మనిచే యాలిని చంపబంపినవాడు ; యితడేరా శ్రీరాఘవు

లనెను, యాపలుకులు విని శ్రీరాఘవులు అతియాశ్చర్యంబున అద్భుత
పడెడి, పూసిన బూకుగ చందంబునను యేపారగ బుతులనిగని
బలికె. వోరి చూడమీరు వనరుగ పిన్నలు బాలులార యింత వగ
యెంచుకుర, యీబుద్ధులు యీముద్దుమాటలు యెవ్వరు నేర్పిరి యీ
కానలలో, యీబుద్ధులు యీముద్దు మాటలు మందరబెట్టిన యుగ్గులు
మాకు, యీశౌశ్యపు బ్రతుకులు యెవ్వరు నేర్పిరిర, యెక్కడ నేర్పి
తివిర నీవనెను, మిమ్ముతోలేటి వారముమేమూ, యెన్నగ యెవరనీ
అడగనేలా, వన్నెలుభాషలు చక్కదనంబులు యెక్కడ వచ్చెర
బాలుమీకూ, వన్నెలు భాషలు చక్కదనంబులు మావంశంబున
కలవని బలికె, యేవంశంబుర బాలుడా మీదీ యేమిటి జాతము
జెప్పరయనెను, కులగోతంబులు రూఢిగానము, వివరించితె వియ్య
ముఅందేనా, యుద్ధముజెయ్యగ వచ్చినవాడవు యెందుకు మాకుల
గోతములు నీకు, అయినా జెప్పెద వినుమీరాజా. అర్కవంశము
మాదని బలికె, ఆదిలక్ష్మీపుత్రులము మేము, అయోధ్యకులజలమున
బలికే ఆస్త్రశస్త్రబహువిద్యలు మీకు, యెవరునేర్పిరి యీఅడవు
లలో కుంగురుపూ వశిష్టుడనగా, యెవ్వరుజెప్పెను కారణమేమీ
వశిష్టాదులు మీకెరిగించితే, వాల్మీకులు మాకెరిగించారు, పువ్వుల
బంతులు బోలేటిమేను, వేరితండ్రి వివరించితివేలా అనుకూళపు
శత్రుత్వమెందుకు అయినట్లుల్లా జేయుముతండ్రి, మీపయి యస్త్రం
వెయ్యర నాకు దోచుచు చిత్తము, కరుగను జిహ్వా పన్నుగమీరలు
సారిపోయితే మిము తరిమిపట్టుట నేనిలును బారిపోవుటకు బలవం
తమా, చేకొని కార్యము జెయ్యగవలెను చనువుచూలి యిక
చాలుసామ్రాజ, అయిదింటను చక్రధనుచుదాల్చె యెవ్వరు ఆశ్వం
బట్టినవాడు, యంతనాడురా యశ్వబట్ట, యశ్వబట్టనీకు జెల్లనున్న
దావిడువరయశ్వ వేగం యనెను, యవసురయశ్వం విప్పేవాడుయంత

లవకుసులతో శ్రీరాముడు యుద్ధము చేయుట

వాడుకావలె విప్పటను, ప్రొద్దుబోయి మేమిచ్చటనుండె, అంగలూ
 ర్వును యడవిని అమ్మా, పూరికెయశ్వం విడుతుమానీకు, వ్రవయానా
 యుద్ధముగాకుండా, శివుడుజెప్పినా విడువముమేమూ, జెప్పకోర
 నీయబ్బతోబోయూ, జపములు తపములు చేయుటగాదు, క్షత్రియ
 ధర్మం యిదిసుమ్మయనెను, ఝాముకొకస్నానం జేయుటగాదూ,
 దర్భాసనములు వేయుటకామా, జారీచెంబులు బట్టుటకామా, తలు
 మూచూ భుజించుటకాదూ, వప్సనేశులు అరిగించేటి బ్రాహ్మణ
 బాలలు ఏమెరుగుదురు, పలుమూరూ బ్రాహ్మణసుతులంటే అనగ
 మాకాశానులు మొక్కబోవు, తాపవశివోమణి తనయులుమీరు,
 భూమిజనాభుని పుత్రులమేము, జపములు తపములు గురుమంత్రంబులు
 క్షత్రియధర్మంబులు ఘనమంత్రములు, చెట్టుచాటునుంధి వాలిని
 నజంపుటగాదూ, సేనలతో వారధికట్టించుటగాదూ, ఆయువు లేలుసుకు
 ల్లవంపుటగాదూ, అలినిఅడవులకంపుటగాతూ, శివునివిల్లువిరచి పెళ్ళా
 డుటకాదూ, నీతను చెరలోవుంచుటకాదూ, అలినియగ్నిలోదింపుట
 కాదూ, తమ్మునిచేజంపించుటకాదూ, చెయ్యవలెమాతోయుద్ధమునీవు
 జెప్పెదవెందుకు పరిభాషలను, వొకటంటేవొకటాడవవేరా, నోరాడక
 కడతేరదుచూడు, వోరంఁటవోరనియెడవేమీనీచేరెవ్వరుజెప్పమిరాజా,
 మాచరిత్రలూ అన్నీదెలిపి మానామములు తెలియదమీకు, నాపేరు
 శ్రీరాఘవులనెను, శ్రీరాఘవులంటనీపేరేనా, రఘుపతియనగాయెవ్వరు
 అనెను, సహస్రనామంబులకలవానీకు, రఘుపతియనగానేనేయనెను,
 సహస్రనామంబులుకలవానీకుచాలునురాజాచాలునుయనిరీ, శతనామం
 బులు యెందుకురాజా చక్కనినామము ఒక్కటికలదు, అలినితమ్మునీ
 చేతబంపిన, అతడిపేరునాపేరనరాదా, అయోధ్యారాఘవులనుకొలుస్తు
 రాజ్యమేలుతువుంటివనీవు, ఆపలుకులువిని, శీరాఘవులుఅతిడ్డగ్రుండయి
 యిట్లనిబలికె, అధినిష్టు అవతారమూర్తిని అనంతపద్మనాభుణ్ణినేను,

దశావతారుండ స్వామిభూపాలుండు, దశరథరాజుకుమారుడవనెను, ఆదివిష్ణువైతేను అచిలక్ష్మీవక్షస్థలంబునయేది, లక్ష్మీగనుక నీవుచూపించితివా, యశ్వమ్ముని ఊరికెవిడిచెదను, ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు తలవంచుకుతాపూరుకొనెను, ఆదివిష్ణునీవయితేను, శేషశాయిస్వరూపులంమేము, శేషశాయిస్వరూపులెట్లయిరో, తెలుపుమిరాజా తెలుపుమిఅనిరీ అఖలాండ్రబహ్మాండం యేలగా, ఆదివిష్ణుప్రసాపేరాననెను, విష్ణునాభికమలమందునా, యుద్భవించినవారముగనుకా శేషశాయిస్వరూపులముమేము బాలలారవినుడీ మీరిపుడు, పరిపరిసంభాషణమీకేలా, అటుకాకమావంశావళి, తగ్గడినాడు మాతాతలనాడు అశ్వమేధయాగమునుజేసి, యశ్వంవిడుచుట కలదెన్నడును, రాజుగారు వినుడిప్పుడును, తాతలనాడు ముత్తాతలనాడు, యేమియెరుగని యజ్ఞము చేసి తె పట్టుటయశ్వం భావ్యంగలను, బహువిధమైనమాటలెందుకు, ఒక్కటినువని జెప్పెదమునిరీ, అటుగాకా మీవంశాళీని, తగ్గడినాడు మాతాతలనాడు, యేమియెరుగనియజ్ఞములకు గట్టినయశ్వంవిడుచుట లేనూ, యేమియెరుగనియజ్ఞముయనగా తెలియలేదుర బాలుడయనెను, యెరిగిం దెట్టిదొ యెరుగందెట్టిదొ తేటతెల్లముగ తెలుపరతనకు, తెలియకున్ననాహరినీకిప్పుడు, తెలిసేటట్లుగా చేసెదననెను, తెలిసిలేమి తెలియకుంటేమీ, తేటబరచితే చాలురతనతోను, యెన్ని విధంబుల జెప్పినగాని విననేరని వివేకహీనులుగా సరిలేనియజ్ఞములు మీరు దానంబులుయేలా జేసితివే మహామునులంతా హర్షించిరిగా, కనకపునీతతోగావించుమునిరీ, మండలాధిపతివినివుగనుకా, మహామునులంతా మారాడక హర్షింతురుగా నీశాస్త్రంబునకు వొప్పదునుమ్మీ జేసిన పనులకు చాలును అనిరీ పరమపత్రివతానీతనాడవ, ఫలమేజాలును రాఘవనీకు, పదివేలాయజ్ఞంబులఫలమో, గర్భిణిస్త్రీని జంపినఫలమో, శత్రుకతువులూజేసినఫలమో జెప్పగనేల శ్రీరాఘవనీకు క్షీతియవంశ

మున బుట్టగ లేదా, శౌర్యంబది లేదానీకు, అస్త్రాయుధమ్ములు లేవానీకు
 అర్కవంశముగాదానీది, అభిమానమ్ములు లేవానీకు తమ్ముడిచేబంపిం
 చడమేమీ, సతినేరములుచాలజేసిలే, సతితాచంపగవలెనేగాని, పతి
 కడజచ్చుటపతులకుధర్మం, సతులనుజంపుట బతులకుధర్మం, మరుడులు
 జంపుట ధర్మంగలదా, మానాభిమానములులేవానీకు, అర్థశ్రమమున
 కేళిగృహమున, పతితోసతిభాషించినమాటా, యనుజుడికియెరిగింశుర
 యెవరయినా, అగ్రహమూయేలా ఆగింది, అయోధ్యంతారాజ్యముం
 డగా, అడవిలోనికి బంపించడమేమీ, తమ్ముడిచే బంపించడమేమీ,
 నీవేచంపగరాదాయనీరీ, భూపతినిగనుకా నీకుజెల్లెనుగానీ, మానంటి
 వాళ్ళకు జెల్లదుసుమ్మీ, ఆనాడు బదునాలుగేళ్ళు. అడవులకూ
 బంపించెనుకైకా, యాడదియడవుల కంపుటలా అటువంటిధర్మములు
 మీవీ, పతులనుజంపే సుతులుగాకుంటే, సుతులనుజంపేధర్మముమీది
 అనవిని కర్ణకఠోరపు సలుకులు వినవీనులపై విల్లుయిదోచె, యేమిబా
 లుడ యెందుకీమూటలు, విడువరయశ్వంవేగముయనెను, యశ్వంవిడచి
 మాసాకేతిపురముకు యేతెంచండి మాయాగముచూడ, బోరాడగెలి
 చినమీదటను, పోదాముమనయయోధ్యపురమూ, నీకువెరచియశ్వం
 విడచుటకు, గాజులుదొడిగించుకోలేకు గాజులుదొడిగించుకుమూలదా
 గిన, దశరథరాజకుమారుడవుగావా, అనివినికర్ణకఠోరపుబలుకులు, విని
 రాముడికతివేడెదోచె, బాలులారగాచుకొమ్మనుచూ, కోడండదీక్షాధి
 గురులుగుణధ్వనిజేసి, సప్తవారధిసముముకొచ్చినా, వృధాపోదురనాశర
 మునేనూ, యీబాణమ్మునవావినేసితి వరబలాధికుడువాలనగానూయీ
 బాణమ్మున సముద్రునేసితి నీవనగయెంతటివాడవుర, తొడిగినబాణం
 విడువనుమళ్ళి, ఘనముగావేకుకొండి యిష్టదైవాలా, తలుచుకుబనియే
 మీతత్తుల్యములు అయివుంగడను, తల్లిపై నతన మొక్కుటకు, తగినటు
 వంటి తల్లులుగారు, పతిచావునకయినా వొప్పుకుని, సుతులనుయడవు
 లకుబంపించె, మాతృదేవతలు, లేరామాకు, వోహోహోసుర దేవతలార
 వొప్పుననిలువుడి పతిమాయెదుట, యెక్కుబెట్టి బాణమ్ములు దొడిగి,

చక్రధరుడీ తనయులపమువేసె, రాకేమాపము రామబాణము, జోడు
 తుమ్మెదలయి మోగునుయనిరీ, అదిజూచి రాము డహంకారమున,
 నిలువరబాలుడ నిలువరయనెను, నారాయణాస్త్రముతీసి గ్రక్కున
 నడిమికి సంధించిరి రాఘవులు, కుశుకువేసినా బ్రహ్మాస్త్రము, రఘు
 రాములహస్తమ్మువకుదాకె, వేసినప్పుడె వెరువక దుందుభులు ఖరీ,
 రవములు మ్రోగను, రంజిల్గను, నారాయణాస్త్రము యుప్పుకు
 నడిమికి నాలుగుతునకలు ఆయే, యదిచూచి రాము డహంకారమున
 ఆగ్నేయాస్త్రమ్ముచువిడిచె, దారుణముననానారునారాణాస్త్రమ్ము, దరిగా
 విడచెను లవుండప్పుడు యదిచూచి రాము డహంకారమున, బ్రహ్మా
 స్త్రమును విడిచెను యవుడు, రాకేమీదకు రాముబాణమా మూక
 మూక సంహారము పొమ్మి, మూక మూక సంహరించేను,
 రాముడి రాణువ గూలెను యవుడు, చేతులొనుచెయి కేసుకు
 బాలలు, చలముమీరగా నవ్వరి సురులు, బాలలునవ్వగ రాముడా,
 చూచి, అహంకారమ్మున యిట్లనిబలికె, బట్టరబాలుడ బాణం దొడ
 గిరి తలచుకొర నిద్రెనమ్ములనూ, దైవాలను తలచివనియేమీ తత్తు
 ల్యములు అయిముండగను, తల్లినయిన తలచి మ్రొక్కుటకు తగిన
 టువంటి తల్లులెకాను, అడవులకంపిన యమ్మలులేరు, పితృదేవతలు
 లేరుమాకు మిమ్ముకన్నా తలిదండ్రులు యెవరూ, నిజముగ జెప్పర
 బాలుడయనెను, తలిదండ్రుల మాటలనీతో, జెప్పటకుశక్యమ్ము
 గాదని, యెన్నితపములు జేసికుంటిరో, యెన్నగ మీసంటి తనయులు
 కలుగ, తపములు జపములు జెయ్యగ లేదు బుత్ర కామేష్టులు చెయ్యగ
 లేదు, భూమిలోపలా ఘోరపదవ్యము బుడితిమి వననానముల కొర
 కయి, వననానంబులు యెందుకు మీకు రాజ్యమిచ్చెదను రమ్మని
 బలికె, తమ్ములమాదిరి చూచుచుందును హయము విడచి మా
 యయోధ్యకురంకి, ప్రాంతరాజ్యంబుస్తున రాజుపోరాడీ గెలిదితె
 వచ్చెదమూ, మరియెవరుంకిరి, మారాజ్యమునకు తమ్ములయిన తన
 కెవరులేరు, శూరత్వముగల సుతులని మిమ్ము, చంపలేక చూచు

చుంటినిర, చిన్నతనయులని చూడగవద్దు, హారత్వములు మానగ వద్దు, అజదుదాదులు అడ్డంపచ్చిన, తప్పించుకోలేరని బలికె, చూడర బాలుడ బాణముశక్తి, చూచుకొమ్మని యస్త్రబట్టె యాకాశంబున మంటలు మండుతు, యతియుగంబుగవచ్చెనశరమూ, యదిచూచి యదురుతు బెదురుతు, మొక్కిరి జాలలు బాణంబునకు, మేమే రవికులమున బుట్టినినా, మాదశగధులతి సుకృసులయినా, కౌసల్యా వ్రతము నిజమయిన, మాజానకికడు పత్రివతియినా, అదిమూర్తి మాలింగయితేను, అతినికి సుతులంమేమయితేను, రాకేమాపయికి రామబాణమా రక్షించి కృపచూడుమియనిరి, యనుజుడిమిద వేసినపిమ్మట, మల్లెనుశరము మహిమలకొలంది, తనశరము తనకు తిరిగినను ధరణికి నొరంగిరి శ్రీరాఘవులు, చదురువధ్యమైన రాముడు గూలెను గూలెను విఘ్నేశములుగూలె, నేనలుయంతా చెదరి పోయెను, భగములు అల్లడల్లడబొడిచె మండలాధిపతి మరణము చూచి, నూర్చుడుగుంకెను చుక్కలుపొడిచె, అదివిష్ణు లేనియయోధ్యా అంధకారమయ్యెనూ అపుడు అక్కడతల్లులు హడలుతువుండి, యయోధ్యంతా హడలుతుయుండి, కనకభరి మోముగా గోవిందా గోవిందా యనిరి, గోవిందుడు తాగూలెయనుచు, గోవిందా గోవిందాయనిరి, గోవిందగంతులు వేయచువారు చూచి యప్పుడె విస్మయమందె, కడుపులో చెయ్యి బెట్టికడలివట్టుగా యతిభారంబు దోచెనుమనస్సు చూతుమురమ్మని యద్దరును చేరగవచ్చిరి రాముడి దరికి, నవరంద్రమ్ములుబట్టిచూచిరి యన్నకుతమ్ముడు యిట్టని బలికె, శౌర్యవంతులుకాదవీరు, శత్రువిద్యలు లేవుర వీరికి అర్కవంశమూ గాదురవీరిది, విప్రవంశమువలె వున్నదిగా, వీరినికనియెడి యప్పుడుతల్లి నిద్రబోతూన్నదిగాబోలు, వీరికిబంట్లకుబుట్టిరిగాబోలు, పట్టుపురాజుకు బుట్టగలేదు, వన్నిచిన్నలుగాబోలు, బాలీసులు లెక్కగబరిపించి, బవళిచాబెట్టి రాములను, వన్నెశాలువముసుకమరగట్టి, యిరుగడలనేవల నిలిపి వీవెనలతో విసరగజేసి, అన్నరొమ్మసిన రాములేజము, అహాయని బలికివారు, మణికౌపులతో మురుగుజోళ్ళు, రత్నాలహారములు

రమ్యముచూచు మకరకుండలములు మాక్తికములును, కెంపులుపతకములు సొంపులుచూడు, రత్నకిరీటము రామనిముఖము, రతినాధుని మించి వుండనిరీ, వజ్రాలమొలకట్లు వన్నెలుమించా, అంగుళ్యములు యన్నరొచూడు, వీతాంబరముశోభిల్లంగా, మండలాధిపతిమరిభీతుండు యనుచుబలుకుతు యతివేగమునా, /రథముదిగివచ్చిరి రాణువనణచా, యన్నరొగెలిదితి మయోధ్యనుచు, యానందమ్మన బలుకుచునిలిచే, సరసపాన్పులపయి యన్నదమ్ములు, వారితేజములు చూడగలేమూ, శౌర్యంబులు ధయిర్యంబులు, చెడరి యేవిధమాన వున్నారొచూడు, చుట్టుతిరిగి చూచితివంతా, యిందన్నిచుపుట యశ్వంకనిరి, యదిచూచి హనుమంతుడప్పుడు హడలుచువొదిగుండెనునొకచోటా, మళ్ళీవచ్చె రాయీగోతనుచు, వానరునమూపున బెట్టకచనెను, వానరులంటె యమ్మకప్రేమ, బట్టుకబోదమ అన్నరొయనెను, అమ్మకంటెనీకెక్కువ ప్రేమ, యాగోతిచూచితె వదలవుగ, కాలులందరు భయమందెవరు, యెందుకు యీగోతులుమనకు అమ్మతోటిమనమాడుకొందము, వీర్ని గూడ బట్టుకుపోదాము జాంబవంతుని చేతబట్టుకు, హనుమంతుని మూపునబెట్టుకొని, అతిసంభ్రమతో యన్నదమ్ములుయల్లంతటతమ తల్లినిజూచీ, అమ్మచూడనే చోద్యపురూపులూ, యరసిజూడుమని ముందరపెట్టె, అయోధ్యమహారాజుకి తగిన, యందమైవబంట్లవీరనెను యుద్ధరంగమున రాజునువిడిచి, వొదిగుండెరె వొకచోటనువీరు, యా పలుకులువిని జానకవ్వుడు, జరునవ్వుతో బాలకిట్లనెను హనుమంతు డనగను, జగితీచాలిన బంట్లవీరు, బాలలంచు మిముగాదిరిగాని, బల హీనముచేతగాదనెను యాపలుకులువిని బాలునవ్వుతు యప్పుడు తిల్లికి యిట్లనిబలికె, యిదివేసితిమేహనుమంతుణ్ణి, యడుగోచూడవే యమ్మరొయనిరీ, రాముడుండగా మూరుతిగూలడు యెక్కడిమాటలు యనితాబలికె, దశరథరాముని ధరపయిగూల్చి వేసేస్తామే వేగంబు.

నను, యాపలుకులువినీ జానకప్పుడు, మూర్ఖబోయి తెలిసియిట్లనెనూ
 తనయులు యెదిగి తండ్రులమీదకి, వరుగాయే యన్నది నిజమాయె,
 యిట్లుచేయతగునా యినువంశోత్తమగట్టిగ నెక్కడి ఘాతలుమీరు,
 యెవ్వరుయెరుగని యీకానలోన పొదిగుండక రవ్వనేయుడురా,
 పాముకూసలకు పాలుపోసితే విషములు తప్పన విసరటుమీరు,
 విత్తొకటయితే డబ్బొకటి మొలచునా, సతినిజంపుచున్న తండ్రికి
 తనయులుగారా, గట్టిగమిమ్ముల కనిపెందినా, కారణమిహుగున
 శాయుడురా, వెడ వెడపలుకుచు మతిదలతురు, చనినడచెను వాల్మీ
 కులకడకు, యేమిశాయతగు బాలనిప్పుకు, రామునిగూల్చిన రణ
 మున యనెను, యాపలుకులునిని వాల్మీకుండు, నవ్వుతు జానకి
 కిట్లనిపలికె, జానకి వినుమీ తనయులు యనగా జగతికిచాలిన జాణలు
 వీరు, తేజోవంతులు రాజపుత్రులు, శూరత్వములు మానవునుమ్మీ
 జగదీశ్వరుడికి నావులెక్కడ, జగములు విలుచున జానకివినుమా, యా
 పలుకులునిని సీతాంగనప్పుడు, ఆదిమూర్తికి నమస్కారంజేసి, పరమ
 పత్నివ్రతనుతానేఅయితే, బత్రిపాణంబులుపంజీనలెను, వెలిసిరియొక్కడ
 తేజముతోనుగురిసెను మంవారుకు పురువానా, లేచిచూచిరిశ్రీరాఘ
 వులు, అపురాగతి అని మూలొందిరె ఘోటకబ్రహ్మచారిమూర్తమున
 నొంటిగానిలుచుండెను, శ్రీరాముండు, వెలవెలబోతు మతిదోచకను
 బ్రహ్మశివుని ప్రార్థనజేసిరిగా, కైలాసమునగోరిశ్వరులు, సాగటపాని
 యాడుతువుండె, దుగపడయ్యి దెపదియచుచు, దచ్చేభేరావగదగయ
 నుచు, యాడుతువుండెకి సమయమందునా యవ్వడుపార్వతికిట్లనిబలికె
 వింటినపార్వతిఇది యొకమిత విరిజెప్పెనను వినుచునిబలికె, యయో
 ధ్యాదశరథరాఘవులు యశ్వమేధమాగంజేశారుపంథముతోడుతజానకి
 తనయులు యశ్వంగట్టుకుచవిరీబాలలతో, గెలువలేకయివ్వడుచుమ్ము
 సహాయం రమ్మన్నాను, విష్ణుచూర్తులుమీరు యేకముయి, బాలల
 వధియించా తలిచారు విష్ణునహాయం మీరయితేను లక్ష్మీకినహాయం

మేమయ్యేమువిఘ్నేశ్వరుడు వీరభద్రుడు, కుమారస్వామి సాయము
లయ్యేడు, సత్యలోకమున సరస్వతిబ్రహ్మ చరణంగమ్ములు యాడుతు
వుంటె, యాటలాడెడి నమయమందునా, అప్పుడుసరస్వతి కిట్లనిబలికె
వింటివసరస్వతియిదివోక వింతవింతజెప్పెదనువినుమనిబలికె అయోధ్యా
దశరథరాఘవులు అశ్వమేధయాగంజేశారు, పంతుముతోడుతసీతాసుతు
లుయశ్వంబట్టి గట్టుకుచనిరి, బాలులగెలువలేకా యిప్పుడుమమ్ము సహ
యమురమ్మన్నారు విష్ణుమూర్తులుమీరు, యేకమయి బాలలవధియించా
తలచారా విష్ణుసహాయంమీరయితేను లక్ష్మీసహాయం మేమయ్యేము
నారదతుంబుగు శారదులంతా లక్ష్మీతనయులకు సాయమనెను యమ
రావతిని, అమరనాథుడు యచ్చరలతో కొలువయుండె శశీదేవి మొద
లయిన చేడలగూడి దశావతారి ఆడుతూవుండే యాటలాడెడిసమయ
మందునయతివేగము లేచెనుయిందుకు, చెయిబట్టబోగా శదియవ్వడు
యావలకార్యం యేమనిఅడిగె వింటివశచీదేవి యిదివకవింత, వింత
జెప్పెదను వినుమనిబలికె యయోధ్యాదశరథరాఘవులు యశ్వమేగ
యాగంజేశారు, పంతుముతోడుత జానకితనయులుబట్టుకుయశ్వంకట్టుకు
చనిరి, బాలలతో గెలువలేకయివ్వడు, మమ్ముసహాయం రమ్మన్నారు,
విష్ణుమూర్తులుమీరుయేకమయి, బాలలవధియించాతలచారా, విష్ణుకు
సాయం మీరయితేను, లక్ష్మీసహాయం మేమయ్యేము, యటువలె
బలుకుటధర్మముగాదు, యాదిమూర్తికి యెవ్వరులేరు, తమ్ములుగూలిరి
నేనలుగూలిరి, శౌరియెక్కడయి నిలుచున్నాడు, యతివ్రాగంబున
సీతాసుతులు, యాదిమూర్తిని బాధింపుతువుండే, హర్షిబ్రహ్మాదులు
కదలిరియరుగో, యతిశ్రీగంబున రమ్మనిబలికె, బ్రహ్మసతి మొదలుగ
పురజనులంతా బాలలసాయము వెళ్ళామనిరి, మూడుకోట్లమునులు
యారుకోట్లమునులు, యారుకోట్లదేవతలంతా, విష్ణుసహాయంవెళ్ళెద
మనిరి, విఘ్నేశ్వరుండు వీరభద్రుండు, వయికుంఠపాళి యాడుతువుంటె,
అక్కడకొచ్చెనుపార్వతితాను, తనయులనుచూచియిట్లనెను, నీవురాక

కార్యములు చేకూడవు, నాతండ్రిలెమ్మ నెగణపతిని, మూషికవాహనం
 ముందేయెక్కి, యందముతో విఘ్నేశ్వరుడుకదిలే, బ్రహ్మాండంబున
 ప్రభులకట్టుకూ, భద్రకాళిదేవితో గూడుకొని, హావీరా హాశరభా
 యనుచు, వీరభద్రుడు తానేకదలె, నెమలివాహనం నేర్పుతోయెక్కి
 తనసతినిదొడపయియంచుకొని, కుమారస్వామివేడగాను, తల్లిదండ్రుల
 సరసమునడువవా, గంటలనందిని గ్రక్కువ తెచ్చి, యెక్కిరి పార్వతీశ్వరు
 లవుడు, ముగ్గురుతన ములుముందరినకువా, నందివాహనానూఢుండా యె
 రాజహంసను రమ్మపిలిచి, చనరంబులును తీసుగ వేయించి, హరివాహ
 నము బ్రహ్మయెక్కెను, సరస్వతీతోకూడ కదలెనుయవుడు, అయిరా
 వతము దేవేంద్రుడెక్కెను, శచీదేవితోకూడా కదిలెనుయవుడు, వారి
 వారికి తగినవాహనములెక్కుచు. వచ్చిరి నవమునకు వేగముగాను,
 యల్లంతట యజగుగాదులుచూచి నమస్కరించిరి, నారాయణులు
 వ్యాఘ్రచర్మములు వేగమె తెచ్చి, వేయించిరి సాంబళిపులకు, నవర
 త్నాఖచితపుపద్మాసనము, వేయించిరి బ్రహ్మదేవులకు, మణిరత్నముల
 సింహాసనములు, వేయించెను దేవేంద్రులకప్పుడు, చనరంబులుతీరుగ
 వేయించి, సర్వసమునుగూర్చుండిగా, చనురుమధ్యమునరాములు లేచి
 బ్రహ్మశివులకు నమస్కరించి జెప్పెను తిరిగినవృత్తాంతములూ, చిన్న
 బోయి నిలిచెను శ్రీరాములు, వచ్చిరి నవములకు శిలపులవుడు, చూచి
 వారికన్నులనింప, సభనుట్లు ముమ్మారు ప్రదక్షిణముచేసి మ్రొక్కి
 నమస్కరించిరివాగు, సభనాగందరు సంభ్రముతోను, ఆశీర్వాదములు
 జేసిరియవుడు, యడ్డాబ్బెను పార్వతీతాను, బాలిచ్చెను బాలలకప్పుడు,
 లక్ష్మీపాలుతనపాలుతాగుతే, మగింబులు లేవెన్నటికనుచు, ఆయా
 సముచే దాహములనుచు, పాలిచ్చెను పార్వతీతానవుడు, పాలుతాగేటి
 సమయమందునా రాముడుసమయమనుచు బాణంబులు వేసి, అదిచూచి
 పార్వతీకోపమునా, నాలుకజాపెనుసలినాక్షుండు, దిగ్భుగోవలుకావించి
 ధరణిమూకాశం మూసెనుయవుడు, గూర్చిమేడలు కోటగురుజులు,

చుట్టుకొరారములు గావించెనపుడు, మహిషాసురుని చంపిననాటి, మంటలు మండేరీతిగయుండె, యదిచూచి, రాముడపుడు, బాణములు ధరపము కురిపించె, యదిచూచి పార్వతినోవమున, బాలలదింపి రామునోబలికె, లక్ష్మీసహాయం పార్వతినహాయము, సరస్వతినహాయముకలుగుచున్నదిగా, వలదువలదు బాలలతో వాదము, వలదనిబలికెను పార్వతీతాను, యచ్చటతమ్ములు గూలినారు, యిందుకేమి యుపాయమనెను, తమ్మునిచంపిన కాంక్షలుదీరక, పూరికెవిడుతున బాలనిపుడు, యాపలుకులువిని పార్వతీప్పుడు, యాలాగేమాతము కాసిమ్ము, బాలన్నిపిలిచి పార్వతీతాను, బెదరక భూమిని ప్రార్థించమనెను, యదివిని బాలలు యతివేగముగా భూదేవిని ప్రార్థనజేసిరపుడు, యాడవారి అభిమానం యాడవారికందరు, యమ్మును కన్నట్టి అమ్మవునీవు, యీసమయంబున గావకుంటివా, కార్యము చెడును నిందలుబడును యారువేలసేనలు జతిగూర్చి, తైవాతిగ పంపించెను వార్షి, ఘణఘణ మోగేటి కంచురథములు ఘుఘఘుఘ మోగేటి ఖేరీలూను, ఖేరీమ్మదంగాలు భోగకొలువగా నగనా నవబత్తు మ్రోయుంగా, పంచవాయిద్యములు పదిదినములు మ్రోయుగా, సాయం వచ్చెను భూదేవప్పుడు, పన్నెండక్షోణీల బలముతోను, ధరణి సహాయం తానే వెడలె, యదిచూచి శ్రీరాములప్పుడు, అజగద్రాదుల రమ్మనిపిలచె హరి బ్రహ్మదులు విల్లుబట్టి మూడినుూర్తి సరసను నిలుచుండి వజ్రాయుధము చేతిబట్టుకు, వరపను నిలుచుండెను, యింద్రుడు త్రిమూర్తులు ఒకసమయమునగదు, విల్లు బట్టగా చూడగలేనూ మూర్తులు ముగ్గురు విల్లులా బట్టుట మూసులోములు గళగళవణకే, యదిచూచిపార్వతీయప్పుడు, హరహర రమ్మని హస్తంబట్టె యంతలోనే సరస్వతీయప్పుడు, చాటుగ బ్రహ్మని హస్తంబట్టె అదిచూచి శచీదేవివేగమునా, సరగున యింద్రునికి హస్తంబట్టి, తగదు తగదు మీరందరు కూడి, బాలలు చంపుట ధర్మంగాదు, తనయులనుచు యెరింగించితె

రాముడు తలలుంచకా మానడు ఏమో, బాలలను యెరిగించక యుంటే పగచే చంపకమానడు యేమోయందురు కూడి ఆలోచించి రాజేయేట న్యాయంబనిరి, బాలల పంఠము చెల్లగ వలెను, జెల్లకుంటే ప్రాణంబులు విడుతు, బట్టుబట్టగా పార్వతి తాను పరమేశ్వరు చెయివిడువను అనెను, దేవతాసురుల యుద్ధము లోను, యిటువలెతింతలు చూడగలేదు, హరబ్రహ్మాదులు యాలోచించి, బెదురుతు రఘుపతి కిట్లని బలికె, ధరణి సహాయం బాలలకుంది శక్తి సహాయం బాలలకుంది, గలువగలేరుబాలలమీఠా, వలదనివారిందిరి వారంతా, ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు యందరితో తానిట్లనిబలికె, యచ్చటతమ్ములు కూలీనారూ, యనేకరాణువనగపించా రథములు గజములు తురంగబులు, మావటీల మమ్ముల బడవేసే యేమిదోచ, కున్నది యుపాయము, ఆలోచించిరి యందరు కూడి యాసమయమున సరస్వతీతాను, బాలలచే పలికించెవొకటి, వాణిజేసినాన్నలూ వారు చిరిపెదలూ వారు మొక్కటా ధర్మంగానూ, ముందర మీహూపతి మ్రొక్కిననూ, తరువాతనూ మేమే మొక్కెదమూ, తన ప్రాణము కయి మొక్కగనేలా, తమ్ములంత రాణువ పోగానూ యదిసిరిగానూ రాక్షసివినుమీ, మొక్కమనుచు పలికిరి వాగించు సౌమిత్రి భరత శత్రుఘ్నులూ, బ్రతుకు మినుచు బలికెను శ్రీరాము యంతలోనూ వాల్మీకిమహాముని, మండలయుదకం గ్రక్కున తెచ్చి దండముతో కమండలయుదకము, విననోపితానిలోపించేనుగా, జీవోషధమని సంతోపించి, సంజీవని సభలేదిరి యిప్పుడు, యంగద హనుమంతా నీలుడు సుగ్రీవుడు, జాంబవంత సుషేనాదులులేచే, కౌర్యశాలి శత్రుఘ్నుడులేచె, గోవిందాగోవిందాయనిరి, బహుపరాక్రముడు భరతుడు లేచె, గోవిందాయనిరి, గోవిందుడు తమ్ముకులేచెనూ, గోవిందా గోవిందాయనిరి, అంగదుడు యడవంబట్టిగను చేరిగుబ్బ గొడుగు భరతుడు బట్టా, ధనుర్భాణములు సౌమిత్రిబట్టగా, చామ

రము శత్రుఘ్నుడుబట్టా, సూర్యచంద్రులు, వింజామరలు విసరగా
 సూర్యపటము సుగ్రీవుండుబట్టా, యేకాంతస్థలంబున విభీషణుండుండ
 గా, హనుమంతుడు అడుగులొత్తగను, బాంబవంతుడు జేరికొలుచగా
 పరమమునీంద్రులు సేవలుజెయ్యా, బ్రహ్మరుద్రాదులు యిరువంక
 లనూ, యింద్రాదులు యెదురుగ గూర్చుండి, బహుపరాకాసీ భట్టులు
 పొగడగా, కొలువము గూర్చుండె రాఘవులూ, తండ్రిగొలుపు తమ
 కన్నుల చూచి అన్నకి తమ్ముడు యిట్లని బలికె, అన్నరొ చూడుమి
 రాము మొగము కళాపూర్వమయి యున్నదిసుమీ, లక్ష్మీగూడ
 వక్షంబునయుంటె చూచుటశక్యం గాదనిరపుడు, గౌసల్యాయెన్ని
 నోములనోచెనో, దశరథులెన్నితపములుచేసె దశావతారుడు తనయు
 డౌటకు, బుణ్యంజేసిరిబహుజన్మములూ యిన్నిచిన్నలుగలవతినెడకాసి
 యెట్లుజీవితము నిలిపెనుసీతా, పతినెడకాసి బ్రతుకుటకంటె, నతులకు
 ప్రాణం విడుచుటమేలూ, యీనమయంబున స్వామిచూడనీ జన్మం
 బులు యెత్తినఫలమేమీ, బట్టియశ్వంకట్టెనెందుకు పరమాత్మునిసభ
 చూచితిమనిరీ, శేషశాయి శ్రీగరుడవాహనా, సీతాపతిపాదములుగట్టి
 యనియీవిధమాస్తోత్రంజేయుచు, యాశ్చర్యంబున చూచుతుయుండె
 లక్ష్మణునిచూచా రాఘవులు జెప్పిరిజరిగినవృత్తాంతబులూ, మ్రొక్కి
 తేయశ్వం విడిచేమనిరీ నను మ్రొక్కుటా ధర్మంగాదా, యావలు
 కులువిని శ్రీలక్ష్మణుడూ అన్నకి మ్రొక్కుతు యిటులనిబలికె, చేకొని
 కార్యంబుట్టినచోటనూపితృమాత్రవృత్తులువేల్పులనూ, కులగురువులనూ,
 మనసులోపలాతలచి మ్రొక్కుటతగునేయనెను, ముమ్మారువలగొని
 మ్రొక్కినను మాసమ్మతమని గుళపులనిరీ, వారు మ్రొక్కుటాధర్మం
 గాదు అడుగుమనిరీ సూర్యుణ్ణుప్పుడు, ఆనియందరు బలికినబలుకులు
 నవ్వుచు గుళలపులిటులబలికె సూర్యవంశపు రాజేకాడా, వంశాభి
 మానం యుండకమానదు, సూర్యుడు జెప్పటనమ్మికలేదు, యడుగు
 మని చంద్రుణ్ణుప్పుడు, రాహుకేతువులు అడ్డువచ్చితే విష్ణుసహాయం

చంద్రుడికుంది, చంద్రుడుజెప్పట నమ్మికలేదు, అనుగానురులు అభిర
 రువగా అమృతమంతా యింద్రునికిచ్చి విష్ణుసహాయం యింద్రుడికుంది,
 యింద్రుడుజెప్పట నమ్మికలేదు అడుగుమరి నశిష్టాచులను, కులగురువు
 నశిష్టేకూడా నశిష్టజెప్పట నమ్మికలేదు, అడుగుమరి వాల్మీకుల
 నవుడు, అఖిలాండబ్రహ్మాండము మేలగా యావిష్టపొగడను వాల్మీకి,
 వాల్మీకిజెప్పటలేదు అడుగుమరిఋష్యశృంగున్ని యేడుసముద్రములా
 నడిమధ్యంబునా తపమాచరించుచు యుండగను, ఋష్యశృంగున్ని
 దోడుకువచ్చి, మెచ్చికాంతను యిచ్చినవాచూ పక్షులు పలుకమా
 నడు ఋష్యశృంగుడుజెప్పట నమ్మికలేదుఅడుగుమరి బ్రహ్మదేవుణ్ణి
 విష్ణునాభికమలమందునా యుద్భవించిన వాడేకాడా, బ్రహ్మజెప్పట
 నమ్మికలేదు, అడుగుమరి సాంబశివునప్పుడు, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరు
 లనగా త్రిమూర్తులు వారేకారా, చేగొనిమిమ్ముల చంపగవచ్చిరి,
 శివుడుజెప్పట నమ్మికలేదు, అడుగుమరి సామితిని యవుడు వీర
 లకు తమ్ముడు యితడేకాడా, యనుమతిగానునడిచేవాడు, అన్నశలవు
 గొని వదిననుచంపెను, సామితిజెప్పుమి నమ్మికలేదు, యిందరినడుగ
 వలసినదేమీ, మ్రొక్కకయశ్శం విసువము మేమూవేడుక వాయము
 బట్టినవారము చంపగవలె కడు మ్రొక్కగవలెనూ యెన్నివిధములా
 జేప్పినకానే, విననేరని వివేకహీనులగ, యాపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు
 అడరుద్రాదుల కిట్లనిపలికె యిందరుసేనలు తమ్ములుండగ, యింక
 మహేంద్రులు మీరుండగాను, పోరాడిగెలిదిపోయెదమూ, బాలులను
 బ్రతిమాలననేలా, యాపలుకులువిని పార్వతితాను, హంకారంబున
 యిటులనిపలికె బాలులవయినీ విల్లుబట్టితే, బ్రహ్మాండంబు నిలువంగల
 వా, మ్రొక్కుటకు మీకు మొవాసులయితే యశ్వమేధయాగంబును
 మాని యడవులవాసంబుల మీరుండి యయోధ్యబాలల కివ్వండి,
 యాపలుకులు విని శ్రీలక్ష్మణుడు యన్నకు మ్రొక్కుట యిటులనిపలికె,
 తిరిగిమనముయుద్ధముజేసినా బాలులగెలుపుము రూఢిగయవుడు పంఠ
 గించెనుపార్వతిగూడ, సరస్వతినాయం కలిగియున్నదా, లక్ష్మీనాయం

బాలలకుంది మంత్రబలం బాలలకుంది, మనులసహాయం బాలలకుంది
మంత్రబలిమిచాలా కలిగింది, శక్తిసహాయం బాలలకుంది, నేనలా లేక
యారాబ్రహ్మనా, యెవ్వరిబాలలు మిరనియడిగె, మిమ్ములకన్నతల్లి
దండ్రులూ యెన్నితపములు జేసిరాయ నెను, యెన్నినోములునోచెనోతల్లి
యెన్నితపములు జేసెనోతిండి. యన్నమీవంటికిపములుకలుగుగాబహు
జన్మంబులజేసిఫలమూ, నోములు, వ్రతమునునోచగలేదు, తపములుజప
ములు చెయ్యగలేదు, అరణ్యవాసము మాడలుతు అమ్మానుముకనెను
యారాకానలో, మంచితపముచే మహామునులంతా మమ్మాపెంచిరి, అడ
వులలోను, పూజ్యమయిన పుణ్యకులమునబట్టి, అడలుతుయున్నది అర
ణ్యములో, పలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ, అప్పుడు బాలలకిట్లనిబలికె,
మీరువచ్చి మాయయోధ్యలోయింటే, రాజ్యమంతామీకిచ్చెదననెను
వారిచూపులావయిభముచూచీ, చిరునవ్వు నవ్వుతులక్ష్మణు, బలు
మారు పరిభాషలేటికి. పరమాత్మునికిదయవొచ్చింది, బాలలారమీరు
భయపడవద్దు, జడియవలసినపనిలేదివుడు, అనేకవిధములుయడుగుతు
యింటే యావగా నిలుచుండెదరేమీ విప్రబాలులారా తనయలార
వివరముగా మూలకెరిగించండి, యాడలుకులువిని బాలలప్పుడు వారికి
మొక్కుతూయిట్లనిబలికె, సర్వంజెలిసినకర్వజ్జలారన్వామిమీకువిన్న
వించగనేలా, వినమీదశరథమహిపతితనయా. యినకులరాజులనేలేటి
రాజా. మావృత్తాంతమనునవిచేయదుము, సభవారుసంతసముగవినుడి

అవతారములు

మత్సావతారులు	మాతండ్రిరామా	మహాలక్ష్మీసీతమ్మమాతల్లి
కూర్మావతారులు	మాతండ్రిరామా	చక్రవర్తిపుత్రి మాతల్లి
వరహావతారులు	మాతండ్రిరామా	వరలక్ష్మీసీత మాతల్లి
నరసింహావతారులు	మాతండ్రిరామా	శ్రీలక్ష్మీసీత మాతల్లి
వామనావతారులు	మాతండ్రిరామా	జగలక్ష్మీసీత మాతల్లి
భర్గవావతారులు	మాతండ్రిరామా	భాగ్యలక్ష్మీసీత మాతల్లి

యిక నేమి, శంఖునాదములు చెలగుచునడుగొ, భూనభోంతరాళంబులు
 నిండె, దైవబలము చాలగలిగుంది, జాలినొండెదరు బాలలచూచీ, బట్ట
 రుయెవరూ బాణంబులను, బాలలపయినీ వెయ్యగ లేనూ, మునుపురం
 బున మిమ్ములచంపి, గెలీదిరియయోధ్యారాజ్యములు, మర్తంబులచే
 బ్రతికితిమికాని, మనబలంబులు కావనిపలికె, బాలలపంతమెజెల్లించండి
 బ్రతికించండిమమ్మందరినిపార్వతితో, పంతమువద్దండి, బ్రహ్మాండంబుల
 నిలుపండ నెనువడివడిలక్ష్మణ వేగమెవచ్చిబరిగెను, శ్రీహరిపాదంబులపై
 అడిచూచి భరతశత్రుఘ్నులు పరమాత్మునిపాదంబులబడిరి, అడుగులు
 పయియున్న తమ్ములనెత్తి యాలింగనంబులు జేసెనురాము, బాలుల
 చంపగవద్దనిచాలా బ్రతిమాడెను శ్రీలక్ష్మణుడవుడు, వల్లభునిచూచి
 మ్రొక్కుటధర్మంగలదాఅనెను, కనివల్లభులు నందనములు చాయాతగు
 ననిబలికిరి వారందరును, వయినున్న శాలువతీసుకొని, నకుముకిజుట్టిరి
 నారాయణులు, శరణుశరణు మాతండ్రి దశరథరాజు పాదంబులకు,
 కులగురువు వశిష్టుకి శరణూ, శరణుమాకొశలం చరణారవిందము, శర
 ణనిచక్రధరుడేబలికే, శరణుశరణువశ్రీరాఘవులుపలుకగ, విదిత్రంబులు
 అయిదోచెను, యాపలుకులువిని బాలలప్పుడు, నయనభాస్వముల
 సామిశ్రమాచె, అడిచూచి సామిత్రినపుడు నయనపుసంజ్ఞల రమ్మని
 బిలిచె, యశ్యంవిడచీహరిపాదములకు, మ్రొక్కుమనుచుసంజ్ఞలుచేసె,
 యశ్యంవోడుకు హరిసన్నిధికి, సరగునవచ్చిరి బాలలుతమరు, నొకకాలి
 తొ నిలుచుండప్పుడు, జేతులుముడుచుకు స్తోత్రంచేసె, శరణుశరణు
 చక్రధరుండా, సకలజీవరక్షకశరణు అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండ నాయక
 యాదివిష్ణు మీపాదములకు శరణుశరణు శరణునిబాలలు బలుకుతూ,
 జేరవచ్చి నిలుచుండిరివారూ, తప్పకచూచిబాలలవంక, పుత్రమోహం
 బున యిటులనిబలికె, యేదేశమువారో రామావతారులు మాతం

రామ, రాజ్యలక్ష్మి సీతమాతల్లి బుద్ధావతారులు మాతండ్రి రామ, భూపుత్రిక సీతమాతల్లి కలికావతారులు మీతండ్రిరామ, కమలగంధి సీతమాతల్లి వేరుచేసిమీరడుగనేల, వెయ్యివిధములజెప్పగనేలా మరి సీతాయక్లేశంబులబడుతూ, మమ్ములసీతక నను కానలలోను, మరికాయ కష్టంబులుబడుతు, మసలకసీతా మమ్ములపెంచె, అక్షరవిద్యలు గుణ మంత్రములూ వసములలో వాల్మీకులుజెప్పె, ఆకులు అలములుభక్షిం పుంతును, యడవులనుంటిమి యమ్ముకువోడయి, పులులు సింహములు కారడవులలో, పెంచిరి వాల్మీకులు మమ్ములను, అచ్యుతుబుక్తులు యాడినమాటలకు, హరబ్రహ్మనులు యాశ్చర్యమునొంది, జానకితన యులు జేసినయుద్ధము, చూచినురులు చోద్యంబందిరిగా, యాపలుకు లువిని శ్రీరాములకు, యతిమఃఖంబయి తోచెనుమననూ, మమ్ముగన్న మాతండ్రులారా, రమ్మనమని హస్తములుదాపె, హంసలువాల్సిన చందంబులనూ, హరి దొడలపయి వారినివారు గూరిమియొడలుపై గూర్చుండజెట్టుకు, మాడబట్టి అఘ్రాశించుకుని, మరిమరి దుఃఖించెను శ్రీరాముండూ, రాములకళ్ళా జలములతోను, బాలలకు యభిషేక ములాయే, బాలలకళ్ళా జలములతోను, రాములకు పాదంబులుతడిసె, కొంతసేపు చింతించినవెనుకా కౌగిటజేర్చెను ప్రేమలుదీరా, మమ్ము కన్న మాతండ్రులారా వసము దాగియున్నారా, మమ్ముకన్న మాతండ్రులారా, యడవులపాలు గాజేసితిమిమ్ము, యితసేపు యెరి గింగకమీరు, యెంతకష్టముపొందితిరనెను, పూలశయ్యలూ బసళించేటి మేను, పూలపాన్పులపై పవళించితిర, రాజాన్నంబులు పిండివంటలు, పంచభక్షింపరాన్నంబును, యతిరసములుఆరగించెడిమీరు, ఆకులు యలములు భక్షించితిర, యాపలుకులువిని సౌమితప్రభు, అతివిన యంబున యిట్లనిబలికె, పుట్టుభోగికై బుక్తుడుపయి, పూలపాన్పుపై పవళించగలేనా, యయోధ్యరాజ్యంవిడనాడి, యడవిలో సంచరించగ లేదా, యతిక్షేతంబులు బడవలసినాకారణమిలాగునయండగను, యది

తప్పించుట యజావిశక్యమా, స్వామిమారు చింతింపగ నేలా యవ్రహ
లక్ష్మణా యవ్రహోయమచు సంకోషించిరి శ్రీరామవ్రలు, వనములలో
మాజానకినుంచి, జెప్పనముతిని తమ్ముడానానో, యెందుకుయుద్ధం
అంటివిగాని, యెరిగించవముతిని లక్ష్మణానానో, యిదిక్రతువుగాదు
మనకిప్పుడు, యేడుపుమంగళపదమాగాక, యేమంశివార్మికిమహాముని
లక్ష్మీయన్నదా మీపురమందు. మాతపోఫలములవల్ల, మనలక్ష్మి
వున్నదీ మాపురమందు, మీతపోఫలమంటిరివమో, నాభాగ్యఫలమని
యనుకోరాదా, రాజ్యలక్ష్మీనోకుకరమృంతు, వచ్చెను వార్మికులు
వేగమునా, యంతఃపురములోనికెల్లి మన్నించినలక్ష్మినిపిలిచి రావే
గోకులరాణిరావే మన్మథరాణిగావే, రావేవల్లవపాణిగావే, రావేపుపు
బోణి రమ్మనెను, శ్రీరాములశిరోమణి మానిక్యమీ, సుదరిమణి
రమ్మనితాపిలిచె, చనుదెంచెనుజానకి సృగమునా, యౌదేయగదలా
సందముమించా, దశరథరాములు రాముతనములూ, యేవిధంబున
యున్నారనెను, జలవాక్సీ నీజపములునిండెను, ధవళాక్షీ నీతపములు
బండే, బన్మగంధి నీపంక్తిముజెల్లెను, పశుగున నీపతి కడకేతెంచునా,
కోమలాంగి నీకోనిక కొనసాగెను, గొబ్బుననీపతి కడకేతెంచుజానకి
తీపమున జగములుబండెను, జానకితపమున జగములునిండె, నలినాక్షీ
నీకోరికతీరెను, బుశులులై బుశులుకారె, బూదనీకాక్షులను నిన్ను
కలిసిరెన్, యేమనిజెప్పమను జానకినో, యౌతముద్ధంబు జేసిరెవీను,
మ్రొక్కిలెన్ యశ్వం విడిచేమనుచు, బట్టుపట్టిరె బాలలుతువును,
మీరుపిన్నలు వారుపెద్దలు, మ్రొక్కుట ధర్మంకాదనిరంతా, బాలల
మాటే ధర్మంతుమను, వటుబట్టె పార్వతిగూడా, తల్లిలేని తనములు
కాబట్టి, తల్లేపార్వతి దరిజేర్చినదా శ్రీరామచుచు, బలికెతాహడలె,
నీతా హడలగ సమయాకాదు యిప్పుడు, నిన్ను దోడుకురమ్మనె
రాము, యౌతుంధతినిపిలిచి వార్మికులు, జానకి శిరసాటును యనెను,
సంపెంగతములమున శిరసంటి, పచ్చని పసుపుతో నలుగుపెట్టి శ్రీ

గంధంబున యటకభృగాదిరి, సీతకుజలకం బార్చెడివారూ, మెత్తని బట్టతో మేనులెల్పొత్తిరి కనకవీతాంబము కట్టించిరి, కుందనపూరవికా దొడిగించిరి, పసుపుకుంకుమూ అలంకరించిరి, పరిమెళంబులు యలదిరి వారు, నర్వశృంగారంజేసిరియపుడు, పన్నీరుచీరలు, పట్టురవికలు, బద్మ గంధిబడినుంచిరివారు, కొందరు సీతకుమ్రెక్కేటివారు కొందరుకొగిట చేర్చేటివారు, కొందరు సీతను చూచేటివారు కన్నులజలములు తెచ్చేటి వారు సరుగుపరుగునా వచ్చేటివారు, యడ్డగించి నిలుచుండేటివారు, పన్నెండేళ్ళానంచయి తేను, యక్కచెల్లెల్లాకన్నయెక్కువా, ఆదరింబున యుంటిమిమేమూ యింతిలోపమెంచెనేసీతవయినముయెరుగమయితిమె యమ్మొమనము, యని యివిషయము నతివలసందరు, వేగమురమ్మ నుచు వాల్మీకిముత్యాలతోరణాలేమూరి రత్నాలవాకిళ్ళెగడచి, బగ డవు గడపలైదాటి, నడిమిపందిట్లోపలికొచ్చె, సెలవనిమునికాంతలకు జెప్ప శీఘ్రముకదలెను జానకిదేవి యంతలోను బాలలుయప్పుడును యన్నకుతమ్ముడు యిట్లునుకొనిరి అబలకానకి మనయమ్మయేమెరుగదు, తాతవెంట జనుడొచ్చెయేమీ చివ్వున శ్రీహరి తొడలపయిదిగియె, వాయువేగంబున యతివేగమునా గ్రక్కునఋషిపల్లెకుచనుడెంచి, యల్లంతతనుతల్లినిచూచి, నాసికములపయి హస్తములుంచుకు, అతియాశ్చర్యంబున అద్భుతపడుతు యెంతవెర్రిదానవె మాయమ్మా, యేమన వచ్చును యమ్మొనిన్ను మునుపటిరాముడు గాడాయమ్మా, మొదలు భాషలు యడగడయమ్మా గర్భిణిస్త్రీవని కరుణలేకను వధియించావనముల కంపేడా, యలవిగాని బ్రహ్మాండంవంటియన్నిలో దొక్కించడ యానాడు, తలిదండ్రులు దయవస్వరూపులు తప్పనానుట ధర్మంకాదె, నీవుబోయిబతిమాలినవెనుకా ఘనతయుండదె యమ్మొనికురాముడు దళరథరాజకుమారుడయితే గొల్లవాడిబిడ్డనమాయమ్మా రాముడొచ్చి బ్రతిమాలినదాకా నేరమున్నదని బలికినదాకా, శరణని రాముడు పిలిచినదాకా మాటాడకేమాయమ్మొనువ్వా, నాయదవుల, దిక్కెవ్వరు

లేకా గొంపోయిరి దానవులనాడు, దానికిరాముని నేరములేదు విధి
 వశంబులు యాలాగుండ నేడ యోధ్యలో సకలం గలిగుండ చంపబంపు
 టకు కారణమేమీ, బంతగించి రాముడుపోడేమీ, భయమేమిటికె
 యమ్మరొసీకు, దిగ్గజములముయిదరుకొమాళ్ళుండగా, యేమిటికొదనే
 జానకినీకు యయోధ్యరాజ్యముండగను, యేమిటికొదవె యమ్మరొసీకు,
 బద్మగంధిహస్తంబులు బట్టుటకును, యంతఃపురములలోపలికొచ్చె,
 మునికాంతలకుతల్లినప్పగించి గర్భవవాల్మీకులకడకే తెంచితాతగారు
 మీరయితేయిప్పుడు, బహుశాలాబులుగడచినవారు యబలజానకి మా
 యమ్మ యేమెరుగుదు సర్వం తెలిసిన సర్వజ్ఞులమీరు, యాడబడుచు,
 యత్రవారిల్లకంపితే, యనుశూల దాంపత్యముచూచి, చూడగలిగి
 యయినను బోసి వాకనాడు నిద్రభోగించ సతివశులకు సఖ్యంబులు
 చూచి యంపునునిధర్మములకలవ్రాముని బాలబలికినమాటలు సవ్య
 తువాల్మీకుండిట్లనెను గోగుమిటాయెగాని వల్లముయనెను, కరికూపుల
 ఘృతముగాని తానారగించడు రత్నములే నమిదేలుగావలెను, రాముడి
 చ్చటికి రాడనిబలికె పూరితచచ్చున రాముడిచ్చటికీ, లక్ష్మీవిగావలసిన
 రాముడువచ్చు లక్ష్మీ యశ్వంకొరకయి వచ్చురాకుంటె పోనిమ్మనిరి
 యిన్నిదినములనుండి సుమ్మలపెంచి యిప్పుడు పెంచగలేరామీరూ,
 యయోధ్యరాజ్యముగెలిచితి మాయగ్రహారములు ఇస్తుమికుయైదు
 వరవములు గడచినసిమ్మటా ఆమ్మనిగోడుకుపోదుముమేము, ఆపలు
 క్కులువిని వాల్మీకులకు యతిమానందంబై నోచెను, మనసుగోరుమిటా
 యిలు మేముజేగలమనిరి కరికూపుఘృతము మేముగావించితిమిదీ,
 రాముణ్ణిదోడుకురమ్మనుచు ఆయన్నములుచేసిరివారు, ముప్పయికోట్ల
 దేవతలు యరవయికోట్లమునులు, దేవేంద్రదేవతాదులను కడునొప్ప
 కొసల్యనందనాదులను, మాధిగ భరతశత్రుఘ్నులను, యందరినోడుకు
 రమ్మనిరవుడు, ఆమాటలువిని వాల్మీకుండు యాలాగే గావితము
 యనెను, కూర్చుండేటందుకు కుర్చీలు, విసరేటందుకు వీచెనలు

నిమ్మల్ని పిశచిన నీరునుజ్జగలు, దాహంబులు బట్టియ్యమిదిరి ఇంద్ర
విపభాషాదులు పొగడ యక్షకిన్నెర గంధస్వలు పొగడ ఋషులు
వేళ్ళలు మొదలగునప్పుడు యుత్రిమహాముని యింబరీషులు కపిల
గార్గేయూ మార్కండేయనుహాముని నారదననకన వందనాదులను
వాసికాళికా వాల్మీకులును ఋశ్యశృంగుడు రుక్మాంగదుడు కౌండిన్య
కౌండిల్యశరభంగులను గౌతమమహాముని కబురంపిరిగా దూర్వాన
బాబాలీజనుదగ్గి వాసుదేవులు వచ్చిరి యప్పుడు, వసిష్ఠ మొదలయిన
విప్రులంతా భారద్వాజులు చనుదెంచిరిగా, మగ్గువేదమ్ములు సామ
వేదంబులు, యధర్వవేదంబులు మొదలుగాను యజుర్వేదంబులు త
ర్కించిరిగా, మంత్రములు మహామునులేచదువా వ్యాకరణమువాల్మీ
కులు జెప్పా స్వాధ్యాయము చగువుకొనుచు రుక్ష్మాశృంగులు ముందర
పడిచెట్టుచు బిళ్ళగోచిలు గొమ్ముమీర చిన్నగోస్త్రములు నీరుకాని
ధోవతులు గట్టిరి, మగచెంబులు చేబట్టిరి దర్బాపనములు చంకను
బెట్టిరి వీధూనిరాసిరి నారంతా, శాస్త్రాబులవాదములూకునును, నడి
మధ్యంబున లవకును, రామానుజులు చంకబెట్టుకు, రామ
లక్ష్మణుల చందమునుగడి యల్లంత యహామునునుమాది, యెంచు
లోను తమ తనముజూచి యాశ్చర్యము పొందును రాఘవులు,
యప్పుడు తమ్ములకిట్లని బలికె యేమిరక్షణ యోమోగాని, మునుల
మధ్య బాలల చూచితిగా, ముని వేషంబులు లేవు వీరికి రాజకళలు
కనుపించుతు నుంటె, వీబూధిమెడనిండ బూసినా చిప్రవేషములు
లేవుర వీరికి యాపలుకులువిని సౌమిత్రిప్పుడు శున్నకి తమ్ముడు
యిట్లని బలికె, యాదిమూర్తి మీతనములయివుండి, మునివేషము
లేలాగువచ్చు, మబ్బున మూర్కుడు మాలిగనుండునా శాడూనా కళలు
యెన్నటికయినాను, మాణిక్యము నుశిహాను గట్టిగా, కాంతిలేగున
కానంతయినా రత్నములవయి ధూళిగప్పినా, రంగుచెడిపోన రాఘవ
వినమీ యాపలకులు విని శ్రీః ఘవులు తనముల బాధయి

దుఃఖించెజానకి యడవుల కంపిననాడు దండె తల్లి మునులంతా,
 జానకితోడుక రమ్మంటె దండుతల్లి వచ్చిరి మునులంతా, దండుగాడు
 వినుమన్న రాఘవా, వాల్మీకులు రఘుపతిసన్నిధికిగి, వారికి మొక్కి-
 తాయిట్లనిబలికె, రామాదశరథ రాఘవరామ, మన వొక్కటి విను
 మని బలికె, మనరాకుండలధారా మణిహారా, మామహలక్ష్మీ సీత
 నేల, మత్స్యవతారుడ మాధవా మామనవ్వికొనర రఘురామా
 కూర్మావతారగోవిందారామా, కోమలాంగసీతనేలర, వరహావతారుడ
 వరదూడా మావరలక్ష్మీ సీతనేలర సింహావతారుడా నరసింహరామ
 శ్రీలక్ష్మీసీతనేలర, వామనావతారుడ వసుదేవా మావరలక్ష్మీ సీత
 నేలరా మాధవావతారుడా రఘురామా మారాజలక్ష్మీ సీతనేలర
 బుద్ధావతారుడ పురుషోత్తమ. మాభూపుత్రి సీతనేలర కలికావతా-
 రుడ కమలాక్షా మాకమలగంధి సీతనేలర పరమపత్నివతిజానకిగనుకా
 ఫలింపుచుండెను రాజ్యములన్ని పన్నెండేళ్ళు నుంచయితేను పద్మ
 గంధి మాయింటనుయండి నిద్రాహారములు యెరుగదు తల్లియేవేళ
 మిము తలబోయచును, అయోధ్యా వారందరిని తలచుతు హడలుతు
 పున్నది జానకివినుమీ, మనిపల్లెకు మీరేతెంచి నప్పుడు మమ్ము
 కృతార్థులను గావించి లక్ష్మీతనయుల దోడుకుమీరు యయో-
 ధ్యకు వేంచేతురుగాని అపలకులువిని శ్రీరాఘవులు అప్పుడు
 వాల్మీకుల కిట్లనెను యెరుగనివారు మహామునులంతా యాగంసం
 పూర్ణంగాలేదు అగ్నిహోత్రములు అక్కడయుండగా రుషి పల్లెకు
 యేలావేంచేతు, వరభూములకు యే తెంచకూడదు, రుషి పల్లెకు
 తారావని బలికె అగ్నిహోత్రుణ్ణి మేము గావించ గలమూ రమ్మని
 పిలిచిరి మహామునులంతా యెన్నివిధంబుల నయినా గాని యాగ
 ముగాక రావని బలికె, యాపలుకులువిని బాలలప్పుడు శ్రీరా-
 ములతో యిటులని బలికె, యాగము సంపూర్ణముగాకుండ యుద్ధా-
 నికి యేలాగున వచ్చితివీ పతిలేక సంపూర్ణము యవురా, యజ్ఞం

కుశలపుల యుద్ధము

యేలా జేసితివనిరి, పరభూమి కేలాగున వచ్చితివి అగ్నిహోత్రముల
 అక్కడవిడిచి, ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు తలవంచుకుతా యిట్లని
 బలికె యశ్వముకొరకయి వచ్చితివటకు రాకతీరక వచ్చితివ నను
 యాగవుహయము యిక్కడయుండగ సూర్యార్ణవ యేలాగునఅవును
 యాపలుకులువిని బాలలప్పుడు యశ్వంవిప్పి తోడుకుచునీరీ, యశ్వము
 గనుక గావలిసియుండిన అక్కడకెవచ్చెదమనిబలికె హరబ్రహ్మాదులు
 జెప్పినగానివిడువముయశ్వమువిడువముఅనిరీ సూర్యునిమెనుటచుక్కలు
 పొడిచినా సప్తసముద్రములు మేకముఅయినా విడువము యశ్వం
 విడువముసుమ్మీ చెప్పకొర నీయబ్బతోబోయి అదరిబాలలు పలికిన
 పలుకులు పంచదారపలుకులువలెయుండె వింటివలక్ష్మణ వేడుకలన్ని
 వేగబోయి దోడుకరమ్మనను బాలకుమనవి చెప్పియిప్పుడు అతివేగము
 నిలిపించుకురమ్మననూ ఆపలుకులువిని శ్రీలక్ష్మణుడు అన్నకిరమ్మడు
 యిటులనిబలికె మీకుమనవి మేముచెప్పగలమా బాలలకూ మనవి
 చెప్పటకు కొట్టుయింటికి తాళం వేసి దానధర్మములు జేయునట్లు
 అన్నదానపరుడనిచూపించి, యుచితముగాను పూరుకొన్నట్టిసత్యవంతు
 డని చాటింపించి, అసత్యం బుండునా, యిటుల ఆ చందంబు అయి
 దోచెనుగా తంత్రంమాదిగాదని తాబలికె, పోవోయి భరతుండ నీవు
 పోయి, సాధాంకంబులను బాలలకూ మనవిజెప్పియిప్పుడు యశ్వంబును
 దోడుకరమ్మననూ యాపలుకులువిని భరతుడప్పుడు అన్నకు మ్రొ
 క్కుతు ఇటులనిబలికె ఋషిపల్లెకు తావిజయంజేసి లక్ష్మీకయిన
 నమస్కారంజేసి శిఖయజ్ఞోపవీతములు దీసుకు, కావివస్త్రములు కట్టక
 నేను దలడకమండలం జేతబట్టుకునీ, ఉత్తరాభిముఖ మయ్యితిగాని
 బాలలపయి బారుగచనుడెంచా యామాటవిని శ్రీరాఘవులు, సవ్యతు
 వాల్మీకుల కిటులనెనూ, మేమండీవాల్మీక మహాముని ధనుర్విద్య
 దిట్టముచేసితిర, మాకు బాలలు కనబడకుండనూ, వనభూములనుంచా
 తలచితిర, యామాటలువిని వాల్మీకులు, సవ్యతు శ్రీరాముల కిటు

లనెను దిట్టలను మేము చెయ్యడమేమీ, వంశావళినే యున్నది అనెనూ, ఆట్రపాయమున తాటకనిజంపినా, అదిమూర్తి నీతనయులు గారా, చిరిచిరివత్తులు రామూశిరసు వంచుకొని యిట్లనిబలికె యేమండీ వశిష్టమహాముని పూనుకొనుట యుచితంబగునా కులగురువులు మీరయియుండినపుడు బాలలనూ యపరింపగలేర. బాలలవలన నేరంబులులేనా మాదేనేరము యంతిరిమీరు, మహామునులు మీరందరుయుండి, చక్కనిదీరువు జేసితిరనెను, తల్లితండ్రులకు నశ్రికమించుటా, తగదు బలుకరు మీరెవరయినా, పెంచినా బాలుల గనుకా పెంచినప్రేమలు యుండకమానవు అని వత్సతూ శ్రీరాఘవులూ, శత్రుఘ్నునితో యిట్లనిబలికె, పోవోయి శత్రుఘ్నుడనీవు, నీవుబోయీ సాధాంకంబులను, బాలలకు మనవిజెప్పి యిప్పుడు యశ్వంబును దోడకురమ్మనెను, ఆపలుకులువిని శత్రుఘ్నుడు అన్నకు తమ్ముడు యిట్లనిబలికె యశ్వముజెచ్చుట యనియంతటిదీ అతివేగమున తేగలగాని, బాలలను బ్రతిమాలితె విడువరు మాలీ దోడుకు రమ్మనెను, బాలలనే బ్రతిమాలగలేను, మిము ప్రార్థించెద వినుమని బలికె, యెన్నడు ఋషిపల్లెగము గనుకా ఋషిపల్లె వేంచేతా మనెనూ, ఋషిపల్లెలా చిత్రములూ, కలవని జెప్పుదురు మహామునులంతా, చూచివత్తామూ చోద్యంబులనూ అనుచుబలికె శత్రుఘ్నుండవుడు, ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులూ సమ్మతేన సామితి సమ్మతమని సామితిటుబలికె, అన్నతమ్ములు యాలోచించుకు, పిలువమనిరి బాలల నప్పుడును, పురికి బాబ్బుపగ్గీవును పెట్టగా, పూరికె యుండిరి, బాలులతమరూ పచ్చనీబటువుల హస్తంబు మెరయగా, రమ్మనమని సామితిటువిలిచె అదిచూచిరమ్మను, తిరిగి వచ్చెను శ్రీఘంబునను హరిపాదములకు మ్రొక్కండనుచూ కను సంజ్ఞలు జేసెను లక్ష్మణుడు, చాడతెలిసి ఆ బాలలప్పుడు, యనేక విధముల స్తోత్రంజేసి, కపికోట్లనుచాలా గూర్చుకొని, ఘనమగువారధి కట్టిన

రామా, దశదిశలనుమీక్షింపి వెలుగగా, దశవదనుణ్ణి చంపినరామా,
దశావతారములై త్రినరామా దశరథరాజు కుమారుడరామా, వాక
బాణముచేవానినిజంపి వానరవీరులను నేలినరామా, పితృనాశ్యపరిపా
లనకొరకు, అతివతోవనములకేగినరామా మత్స్యవతారంబుయై త్రి,
మహామునులనురక్షించుటకొరకు, సోమకాసురునినూటిగచంపి, బ్రహ్మకు
వేదములిచ్చినరామా, కూర్మావతారముయై త్రి కొండవీపున మోసిన
రామా వరహవతారంబుయై త్రి హిరణ్యాక్షునిచెక్కలు జేసి
భూసురులందరు మెచ్చగవప్పుడు, వసుధనిలిపినా వల్లభరామా వ్రక్కు
స్తంభమున యుగ్రావతారము, పద్మాల్లుభువనంబులు వణకగనూ
బాలునిగాచినపరమాత్ముడవు, పాపాత్మునిగోళునుచీరినరామా, వామ
నుడవుఅయి వయికుంతంబెడిలీ, శతశ్రకశువులు జేసినవాని, బలిని
మూడడుగులభిక్షంబిసిగి పాతాళంబుకు తొక్కినరామా, పరశురాము
డవై ధరపముబట్టి, తండ్రిచంపితామసమునకు, ఖగవీరునికరములు
ఖండించి, వేయిబాళులూ వేటుకితుంచి జమగిన్ని పగలుతీర్చుటకు,
జగములో రాజులను వంపినరామా, దశరథులాలేపములకేమెచ్చి, కొన
ల్యాగర్భమునబుట్టి, శ ఖువకచతుర్భుజంబులతోను, శావశాయితో
జన్మించినరామా, సృష్టిలో శ్రీకృష్ణుడవముబట్టి, స్త్రీలతోటి పలు
భోగంబులను, సరసములా సౌఖ్యంబులతోను, శిశుపాలుని చంపిన
రామా, గోవులనుగాచు గోపాలుడవము, గోవర్ధనగిరి యై త్రినరామా,
కాలింగమర్దన కంఠసంహార, గజేంద్రమోక్షణ కావుమురామా, నంద
నందనా నవనీతిచోర, నగధరముకుండ మాధవరామా, భూమిభారము
దీర్చుటకొరకయి, బుద్ధావతారముయై త్రి స్త్రీలవతంబులు జెరపిన
రామా, ద్రోహులబట్టి ద్రుంచినరామా, కలియుగంబునా కలికాకృతి
వయి భునమగు తురగంబయినీవెక్కి, పాంశుఖడ్గమూ చేతబట్టుకు,
ఖలులనుచంపిన కలికివిరామా, వెయ్యిడివ్వలుగల వాసుకిఅయినా,
శేషుడయినను జెచ్చగలేడు, మిముకీర్తింపగ మాతరమానా, దేవకీ
దేవుడవు తెలిసిలేనుమీమా, శాఖలు ఆకులు చెప్పగవచ్చు, చుక్కలు

లెక్క పెట్టగవచ్చు, నూర్వని కన్నులచూడగవచ్చు, విముగ్ధుని
 యాడుటశక్యములొనా, మిఠామముయెన్నగ లేమూ, అనియూహ్యద
 యమునస్తోత్రంచెయ్యగా ఆశ్చర్యంపొందిరాఘవులు సప్తమహాముఖు
 లూసంతోషించిరి, అష్టదిక్పతులు చోద్యంబొందిగా, నాశికములపము
 వాస్తములుంచుకు, నవబ్రహ్మలు చూచుచుండి ఆనందమాయెను
 రామునిమనసు, లక్ష్మణుడా చిరువత్సలునవ్వే, తండ్రుమీను తనయు
 లంమేమూ, తప్పులున్నక్షమించగవలెను పరిపరివిధముల బుష్పిం
 చును, పాదములాపము నొరిగిరివారు యుసితిరని ఆడుగులుబలునుంచి,
 యెత్తిదొడలనుంచెను శ్రీరాములప్పుకుండ దళావతారములు, యెరిగిం
 చినవారెవ్వరుమీచే, వనములో వాల్మీకమహాముని, జెప్పినఅవతార
 ములుమాకు, యతివేగంబున హరియులేచె, అజరుద్రాదులు రమ్మని
 పిలిచె మునిపల్లెకు మనమేతెందినప్పుడు, సీతనుదోచుకు రావలెఅనిను,
 మూషకవాహనం ముందరయెక్కి, అందముతో విఘ్నేశ్వరుడుకదలే
 బ్రహ్మాండమున ప్రథమకట్టుకు, భద్రకాలీదేవితో గూడుకొని, యవి
 రాకను హనుమంతనుచూ, వీరభద్రుడు తానేకదలే, గంటలనందిని
 గ్రక్కునయెక్కి, కదలిపార్వతీశ్వరులపుడు, హంసవాహనమూ బ్రహ్మ
 యెక్కిను, అయిరావతము దేవేంద్రుడెక్కి, భరతుడు బగడపురిభ
 మెక్కినుగా, శత్రుఘ్నుడు మూర్త్యపురభమెక్కి, సుతులతోటిసామి
 త్రుడులేడుకా, సూపారగ హేమంపురభమెక్కి, అంతిటగరుడువేగమె
 వచ్చి, హరిపాదములకున్ననుస్కరించి, యాచిలక్ష్మిని తనయులతోగూడ
 పొంగుచురెక్కలపైయుంచుకొని యయోధ్యకువేంచేతురుగాని, యెక్కు
 మనుచు గరుడుండితెంచి, కార్యములుచేకూరెనుగనుకా, గరుడుడు
 గూడావచ్చెనుయనిరీ, గరుడవాహనము శ్రీరాములుయెక్కిరీ కదలిరి
 కన్నులపండువుగాను, జానకిసిరీదేవైబుట్టినది సురులుమునులు కైవారం
 జదువా, వరసగ్రహామ్మలు స్వస్తిజెప్పగా, వాల్మీకులు వెనుకానడువ
 గను యెదురుయెదురు సేనలుచల్లగానూయెదురుయెదురుమంగళహంతు

లియ్యూ, వాల్మీకాముని యాశ్రమములకు, వచ్చిరిరాములు వేడుకగాను
 నవరత్నిఖచితా సింహాసనము, సదుపధ్యమునా రాముకివేసిరి, సింహా
 సనమున తాగుగ్గుండి, సిరిదొడలాపయి బాలలనుంచె వ్యాఘ్రచర్యము
 వేగము తెచ్చి, వేయించినాంబశివులకును, యిద్దరిమధ్యను యిరీచక్ర
 మున, గూర్చుండెను బహ్మదేవుండు, ద్భాసనములు దళమునవేసి,
 గూర్చుండెను వశిష్ఠుండపును, వేదములు చదువుతు మహామునులంతా
 వేడుకమీరగగూర్చుండిరిగా, దేవేంద్రాదిదేవతాదులుసభదీర్ఘిరీసంతో
 షముగను, మునికాంతలురామునిచూచుటకు కలసివచ్చిరి కడువేడుక
 గానూ, చూడరే రాముని సుతులందరు తగుమనసీతికు శ్రీరాములకు
 విలువించిజానకిని పెద్దాడెనువీరుడుసుమీరాభువులంజే, చూడగలిగె
 యీ వేడుకలుమనకు దేవేంద్రాదులుసభదీర్ఘిరిగ, యంతలోనువాల్మీకి
 మహామునియరుంధతినిజూచిఇలులసిబలికె, యికయాలస్యమునుచేయగ
 బోకు రాములకు నభ్యంగనంచెయ్యూ, యాపలుకులునిని మునికాంత
 లందరు, ఆయత్నంబులు జేసిరివారూ, ముత్యాలపందిళ్ళలోపలాభమిడి
 పీటలు అరుంధతిపెట్టి శరధరాముని దోడుకువచ్చి, దీనించీ శిరనంటిరి
 వారూ, వచ్చాకుకచ్చాలూవేసిరిగా, ఎంటికిపిండినలుగులుబెట్టిరిగా
 మున్నూటరవముకాగుళ్ళపిహ్ననయముగజేసి, యుంచిరివారుశీగంధం
 బున ఆటకాళ్ళు కాచిరి శ్రీరాములకు జలకంబార్చిరి, మెత్తపట్టుతో
 మేనల్లొత్తిరి కనకవేతాంబముకట్టింది, కురులుచక్కాఆర్చిరివారూ
 సాంబాణిమాపంబులనువేసిరి, నెరికురులు యార్చిరివారంతా, నేర్పుతో
 శిగవేసిరామునికి చుప్పికొమ్మ దురిమిరివారంతా వ్రజకిరీటంపన్నెలు
 మించ అగరుగంధము పూసిరివారూ కస్తూరితిలకము ఘనముగదిద్దిరి
 పసిడిగొలుసులూ పలకల మురుగులు, భుజకీర్తులును మెరయాకట్టు
 కాసుతో కట్టినవి చిగువకాసులపేర్లు ధరియించిరి వారు నవరత్నముల
 అంగుళ్ళములు, బిళ్ళమొలతాడు ధరియించె సింహాసనముపయి
 గూర్చునియుండగా చాటుగాచూచెదను జానకీదేవి, యంతలోను
 వాల్మీకమహాముని, అరుంధతినిపిలిచి ఇట్లనిబలికె, ఇక ఆలస్యము

చేయగబోకు తావుపాసనాపట్లు, అరుంధతిపెట్టు, జాన్వీసమిథలు
 నూత్రసమిథలు మోడుగసమిథలు మొదలుగను అశ్వత్థసమిథలు
 యావునేతులు నల్లనక్షంతలు చేసిరివారు యెర నక్షంతలు పచ్చ
 నక్షంతలు వెండిజారీల వుదకంవుంచీ భమిడిజారీల అవిసెనలు నయి
 వేద్యంబులు యుంచీవారు మహామునులు ఋషులువారంతా, యశ్వ
 త్థావృక్షమును తరచిరి మునికాంతలు ఋషికాంతలుతమరూ, అశ్వత్థా
 వృక్షమును తరచిరి అగ్నిహోత్రుని కావించిరపుడు అప్రహాసనములు
 చేయగవచ్చెయప్రహాసనములు జేసెడిసమయమందునా, అరుంధతిని
 బిలిచి యిటులనిబలికె యికఆలస్యం చేయగబోకు, జానకితోడుకు
 రమ్మనను ఆమాటలువిని యరుంధతప్పుడు, నీతనురమ్మనను శ్రీఘము
 గాను, అదిచూచి బాలలప్పుడు, అరుంధతినిపిలిచి ఇట్లునిబలికె, పసిడి
 సీత యయోధ్యలోవున్నది యేలావచ్చును రాఘవయనునూ, ముందర
 యజ్ఞం జానకితో జేస్తినీవు మంత్రంబులనూపుప్పుడు, యాజానకి
 గూడదో అనుచుజెప్పి, యరుంధతిని పొమ్మనిరి యాపలుకులువిని
 వాల్మీకండు, బెదురుతురాముల కిటులనిబలికె నీతకుజలకం బార్చగ
 లేదూ కీఘమున కావించంప నెను, పూర్ణేందువననా గృహమందున్నదీ
 యక్కర లేదని బలికిరిమునులు, యప్రహాసనములు యమరగ జేసి లేచి
 వచ్చిరిశ్రీగాఘపులు, అంతలోనువాల్మీకమహాముని యరుంధతిని పిలి
 చిటులబలికె, యిక యాలస్యముచేయవోకు ఫలహారములు గ్రావించు
 మననూ, యరుంధతి ఆనరిసింహ్య పందిధేనువను ప్రాప్తించిరిగా, కల్ప
 వృక్షమూ కామధేనువాగావించు ముందు వేగ మెరువీరి, పాలుచెక్కర
 జన్నుమీగడాఫలహారములు బిండిబోకలును, మేలుగువువ్రులుయడకజ
 ములుపూత రేకులు యతిరసములను, బొబ్బలుగారెలు మొదలుగానూ
 బందిభౌబంతులు సాగించి, తనయులుచుట్టునుబట్టును రానూఫలహార
 ములు చెయ్యగవచ్చెఫలహారములు జేసేటిసమయమందునా, యరుంధ
 తిని చూచియుట్లనిబలికె యికయాలస్యంచేయగబోకు, జానకితోడుకు
 రమ్మనను బాలలేమగుదురా భయమందుచును, సత్వచు శ్రీరాముల

కిటులనెను చిన్నదిగనుక సీతయప్పుడు శ్రీరామా మీహిత్తుకువచ్చుటకు, తనయులకన్నట్టి తల్లిసీతా సిగ్గుగాదనిరీ దేవికియనెను, హిత్తు బెట్టుకొదగునాగేంద్రదశ శువా చిన్నవాడవురాఘవసీవు, లవునిహిత్తువా ఆరగించేను శ్రీలక్ష్మణుడట్లు, యారగించిలేచి హస్తములు కడుక్కొని చదురులోకివనెను, శ్రీరామయంతలోను వాల్మీకమహామునీ యననూ యను బిలిచి యిటులని బలికె, స్వర్గలోకమూ సన్యలోకమూ కైలాస గిరిలోకమూవారు, మూడులోకములువారు వచ్చేటట్టుగా విందులు వేగమున చెయ్యండనెను, పూర్వజన్మఫలపుణ్యంచేత వేంచేసీరీమన గృహంబులకువారు, యరుంధతి ఆనరసింహ్వయనుచు సర్వజనములు వచ్చెనువేగా, ముత్యాలపందిళ్ళలోపలా వంచవన్నెలా ముగ్గులుబెట్టిరి కనకపువీటలుయరుంధతిపెట్టి పెండిచారీవుదకంబులువుంచీ, పెండిభమిడి విస్తళ్ళువేసీరీ పాత్రాభికాగం పణతులుజేసీరీ, పవ్వపూరగాయ నొప్పగవడ్డించిరి ప్రథమమునే వడ్డించిరి పాయసాన్నంబులు, కందచామ పెండలము వడ్డించిరివారు వల్లభుల, బంతిచిక్కుడుకాయా చిరిపొట్ల కాయా కాకరకాయా మంచికాకర, వడియంపూయప్పడాలు పెక్కు పిండివంటలును వెన్నమరగిననెయ్యి లడ్డుమీగడలు, యరటికాయలు మంచి ఆరవముకూరలు, పనసయు మొదలయిన పాకంబుకూరలు తాలింపుకూరలును తరచుగాతెచ్చి, చాలావడ్డించెను సర్వేశ్వరుడు, బంతి సగ్గుబియ్యం పాయసము శ్యామపాయసమూ, సజ్జపాయసాన్నంబులు, సఖయలొడ్డించిరి రాజపుయన్నములు రమణీశేఖర్లు సెవగ పప్పు, వడియగట్టి పెరుగు వాసనచల్లా వలుపుపప్పులు నెయ్యివప్పుగ వడ్డించిరి, కమ్మగకాచిన కర్రియావు ఘృతమూ కర్పూరపుగిన్నెలతో గాంతలొడ్డించీ, తనయులచుట్టును బట్టుకురాముఆరగించి విజయములు జేసి, కుశరాజుని బాత్తునబెట్టుకొని ఆరగించీరాఘవులు, లవునిబాత్తున బెట్టుకొని ఆరగించెను, శ్రీలక్ష్మణుడు, ఆరగించి హస్తములు కడుగుకొని, కర్పూరము తాంబూలమువేసి చిత్రవిచిత్రమునుచూచిరాముడు

లక్ష్మీకటాక్షుని మనసునదలచె, యేదినవచనములు యెల్లదిక్కులా
 వూచినతంగేడు ప్రకారము వికసించె మన్మథురాణీ వసంతమందునా,
 వరలక్ష్మీకృంగారమెబోలునీలాల రవికెలు నీటుతోచాచి వజ్రాలరవి
 కెలు వగునతోచాచి, కెంపులరవికెలు సొపుతోచాచి, రత్నపురవి
 కెలు రాముండనరెయెందుకేజానకి జాడలేకున్నా నిలంచెను తనమది
 లోపలవపుడు, యెక్కడిజానకియెక్కడిబుద్ధులు నయ్యరాదు యీమును
 లందరిని, యానాడు యదపులలోను, వధించినచెప్పు లక్ష్మణును,
 జానకిని వధియించిన వెనుకబాలుల పెందిరికాబోలును వీరు, యెన్నడు
 ఋషివల్లెగురుగనుకయీవిధమునాతోడి తెచ్చేయాశపెట్టిననూమీన
 బుచ్చిరి, యెంతకానీజానకి లేదననూ, జానకిబ్రతికున్నట్లుయితేను, పల
 కద భాషించదనాతోను, యవతలపోవునూ శ్రీరాఘవులు బాలులను
 పిలిచి యిటులనెను, యేదిరజానకి యెక్కడయాన్నదీ మిమ్ముకన్న మీ
 యమ్మేదనెను, యేదిరభూలోకమీతయేదిర, యేదిరభూపురిక నీతే
 దిర, గొప్పకన్నుల పక్కనేలేదిర, కమలములో జన్మించినకాంతేదిర,
 యాపలుకులువిని బాలులప్పుడు మాయమ్మని మేమెరుంగమనీరీ,
 యెక్కడమిమ్ము యీకానలలో, కనిపెంచినవారెవ్వరు యనెను, ఆ
 వాల్మీకులు మమ్ములపెంచిరి, అక్షరవిధ్యలు చెప్పిమాను, కోటి
 సూర్యుల కాంతిమించినా కోమలాంగినీ యెరుగుమీను, గుండె
 జల్లుమని యేమితోచక, యరుంధతిని బిలచి యిటులనిపలికె, అస
 హ్యముగ నీకులంచంపెట్టెదా, జానకిని చూపించుమనెను, యవగ
 నవ్వుతూయరుంధతప్పును, యాలాగే చూపించెదననెను, పన్నెం
 డేళ్ళనుంచిరాఘవా పద్మగంధిమిమ్ము యెడబాసి, నిద్రహారములు
 నీరువొల్లక నిలచియున్న మిముదలచుతును ప్రాణములతో యాన్నది
 గదయునును, చదురలోచనెను శ్రీరామా యంతలోను వాల్మీకి
 మహాముని, యరుంధతిని పిలిచిటులని బలికె రాముడు నీతోజెప్పిన
 రహస్యము, తన కెరిగించుటకు త్వరగ యనెను, రాజ్యలక్ష్మి

యేదనితానుడిగె, జూపించుమనను శ్రీరాఘవులు యనగవిని నవ్వుతు
 బాలులపిలిచి, యికనయినా చూపింతుర అనెను, యాపలుకులువిని
 బాలులవ్వుడు, తమకత్తమే మాకనుమతులనిరి, సంతోషింపుతువార్చి
 కుండు, అరుంధతిని పిలిచి టులసిబలికె యికయాలస్యం చాయగబోకు,
 జానకి శిరసంతితివాయనెను ముత్యాలా పందిళ్ళలోపలా, పంచ
 వన్నెలా ముగ్గులుపెట్టి భమిషిపీటలు అరుంధతేసె గూర్పుండాబెట్టెను
 జానకిని, సంపెంగతియలమున శిరసంతి, పచ్చకస్తూరి నలుగులుపెట్టిరి
 శ్రీగంధమాన అటకళ్ళుచిదీరీ నీతకు జలకంబార్చిరి అప్పుడు మున్నూ
 టరవై కాగులనీళ్ళు మజ్జనమాడించిరీ జానకిని మెత్తనిబట్టలతోమేన
 తల్లి తిరి కనకపుపట్టుచిరా కట్టించి కుందనపురవిశా దొడిగించి
 గుంకుమరేఖా దీర్చిరివారూ బరిమెళంబులూ అలదిరివారూ పాదము
 లకు పసుమరక్కాచాసిరి వవరత్నాఖచితమయిన రాగిడివిళ్ళాకుందనము
 జెక్కిన నవరపుకుప్పె యిరుగడలా నూర్యచంద్రులూ, భాషిడవింద్రీలు
 ధరియించి జేతులచేకట్లు మెరయగనూ చాచుంతిపువ్వు కడియములు
 పెట్టి యానాడు మిథిలాపురసుంకూ, ఆశిజాట పచ్చిన మీదటనూ
 ఆలసిందిరిని జెనుటలు తుడుచుచునూ జంకుకిచ్చె ముత్యపుహారమూ
 హారము జానకిమెడ వేసిరీ, యానాడు అడవులలోపలనూ అసురుల
 జంపి, వచ్చెనువాడు, దేవలోకమున దేవేంద్రుండు మెచ్చియిచ్చిన
 వత్సరపు పరికం, ఆభరణముకన్న అందమైనదీ ఆహారము జానకి
 మెడ వేసిరి, పాతాళమున ఫణింద్రుడు బాలప్రాయమున జానకిని
 మాపాలిటికి మహాలక్ష్మియనుచూ, మణిగత్తముల హారముయిచ్చె
 ఆహారము జానకిమెడ వేసిరి, రావణ కుంభకర్ణుల త్రుంచీ జానకి
 చెరలూ విడిపించి అగ్నివవేశము జేయించినాడు, యమరాసురుని
 చూచుచుయండా అగ్నిహోత్రుడు మెచ్చియిచ్చె ఆణిముత్యమునూ,
 హారమువొకటి అన్నిటికన్న అందమయినదీ ఆహారము జానకిమెడ
 వేసిరి, నూర్యుడు మెచ్చియిచ్చినదనుచూ, చంద్రహాసము జానకిమెడ

వేసిరి యింద్రుడు మెచ్చియిచ్చిన దనుచు, యింద్రుని హారము వేసిరి విలువరచి వరహావతారులు, సీతాకళ్యాణము దినమునాడు సంతోషింపుచు సభవారంతా మెచ్చియిచ్చిన పచ్చల పతకమూ యన్నిటికన్న అందమయినదీ ఆ హారము జానకిమేడవేసిరి కమల నాభులూ కాళ్ళుకడిగియూ కన్యదానములు జేసిననాడు, వజ్రముల కట్టుజనకుడిచ్చెను సీతమొలను శృంగారిందిరిగా నవరత్నముల వడ్డాణ మిచ్చిరి మొహరీలపేర్లు ధరియిందిరివారు వశ్యుభటువులు పది వేళ్ళ కునూ, కనకపుగాజులు పందిటదండిలు గుత్తులుజాకట్లు జారగను, కంకణనూడిగములు సొగసుగవుండి, అందెలుగొలుసులు కడియమ్ములను, కనకపుగజ్జెలు కాళ్ళకుయుండి మట్టలు పిల్లేపూ మొదలుగను, చిటికెనపొద్దులు వీరిమద్దెలను, మేలిమయిన మిర్యపూసల వర హారపేర్లు తథ్యముగవేసిరి, తళ్ళుమని తాటకమ్ములు బంగారు జడవేసిరి జానకికి, మొగలరేకులు మల్లెమొగ్గలు, చామందిదండలు శిఖపయిచుట్టి సర్వాధరణా లలంకరించిరి, సర్వశృంగారం జేసిరి నానూ, అంతలోను భూమిజనుడైచి, ఆమునికాంతల కిటులనిబలికె చిన్నదిగనుక సీతయప్పుడు తనయుల కన్నట్టిసీతా జడవేయుటకు, తగదుజానకి, కీలుకొప్పు అమరగ వుంచండి, ఆపలుకులువిని అరుంధతప్పుడు భూదేవికిట్లని తాబలికె, పట్టుపుదేవి జానకి గనుకా జడవేయుట అది ధర్మంఅనెను. బణతులుగూడి కడువేసుకగా తప్పు పట్టుకాలువ వేసినవారు, అంతలోను భూమిజచనుడెంచి అదిచూచి భూదేవిట్లనెను, యీగతిసెన దివ్యగవీసెననుచును నల్లపట్టుకాలువ వేయించె, అంతలోను వాల్మీకిమహాముని అరుంధతిని పిలిచిట్లనిబలికె యింతయాలస్యం చాయనద్దు, పసిడిమేడలు బాగుచేసి ఫల జాతులు చాల తెప్పించి, హనువువేయుమి రాముడికనెను, ఆపలు కులువిని యరుంధతప్పుడు, భూమిమేడలు బాగుగ జేయించె యేడునిలువులూ కనకపు మేడలోపలకు, పగడంపు తనిగోళ్ళ పట్టునుంచ

ములు పట్టమంచంవాల్సె వరుపమరబరచి, యరుదశల తలగడలు
యింతులువుంచి, నేతాన పట్టుబన్నిద మొప్పు బరచి, బరిమళాదులు
పాన్పుచై నిండబోసిరి, విష్ణుకుశ్రీతయిన విరజాజులువూలు, యామంచి
పాన్పున అవిచాలబరచీరి, స్వామికి పీతయిన నన్నజాజులు, ఆమంచి
పాన్పున అవిచాలబరచీ, ఎన్నో తెచ్చారు పారుజాతాలు ||అ|| మోవు
లాది తెచ్చారు మొగలిపుత్తులు ||అ|| కావిళ్ళ తెచ్చారు కలవపుత్తులు
అప్రొద్దున్న పూసినా బొడ్డుమల్లె ఆజామెక్కి పూసినవి జాజపుమ్మ
ములు మధ్యాహ్నం పూచినవి మంకెన్నపూలు ఆసాంపుగా పూసినవి
సంపెంగపూలు ||అ|| మోపోయి పూసినవి మంచారపూలు ||అ||
నిశానపూసినవి నీలాంబరాలు ||అ|| పందిళ్ళబూసినవి పారుజాతా
లు, తోడిమెలు తీయించి అవిచాలబరచీ ఘనముగా బూసినవి కన
కాంబరాలు ||అ|| వానలకు బూసినవి వాడాంబరాలు ||అ|| వేడ్క
బూసినవి పేరుమల్లెలు ||అ|| అచ్చమయిన పచ్చచామంతి పూలు,
తెల్లచామంతులు చెంగల్యపూవులు మరువమా కెరుసమా మంచి
దవనమూ బంగారుపళ్ళెముల యింపుతో యుంచి యిన్నివిధములా
పుష్పజాతులా పాన్పుపయి బవళించి, ముత్యాల దోరణాలుగట్టి,
రత్నాలరంగవల్లులు వ్రాసిరి, చందుగులూ తెచ్చి నవరించిరంతా,
పావాలు తెచ్చియు అచ్చోట యుంచి పన్నీరు తెచ్చియు అచ్చోట
యుంచి కనకపు గిన్నెలతో గంధములుంచి, మాణిక్య స్తంభాల
దీపాలుంచి, నిలువుటద్దములు వన్నెలుమించా, మాణిక్యదీపాలు
మరివెలుగుతుండే, హేమకలశముల జలములు తెచ్చి యెకమభాగ
మ్మున వుంచిరివారూ, కూర్చుండేటందుకు కుర్చీలు కుడిభాగమ్మున
యుంచిరివారూ దబ్బపహ్నుమంచి దానిమ్మపహ్ను నిమ్మపహ్నుమంచి
నేరేకిపహ్ను, ఆరటిపహ్నుమంచి మామిడిపహ్ను, జామిపహ్ను మంచి
అంగూరపహ్ను పసనపహ్ను మంచి పంపరపనానపహ్ను కమలాఫలములు
ద్రాక్షఫలములు, సీతాఫలములు గంగరేగులును పారపహ్ను మంచి

యారువెలగపట్టె చేతమూర ఖర్జూర ఫలములు పానువు సరసమి
 వుందిరివారు, గరిమలైవండలు గుప్పించిరీ పాన్పుపైని శృంగారింది
 రిగా, పచ్చిపోకలు పండుటాకులు, బరిమెళాదులు యుంచిరివారు,
 అత్తయ్య అగరువన్నెయా, కర్పూరవీపములువుందిరి, కలకలమునుచు
 రాముకు కన్నులబాగువ అయిపోయె మగునసీతారాముల పానువు
 గనుకా, శిరిగలిగియున్నది అవిబలుకుదును, లక్ష్మీకటాక్షము రాముడి
 గృహమా, చూడగలిగె మనకందరకనిరీ అచూచీ బాలులప్పుడు,
 గ్రుక్కనజానకి కడకే తెంచి అల్లంబులు తమతల్లినిచూచీ, అతిఆశ్చర్య
 మాన అద్భుతపడిరీ, యిన్నిదినములనుంచీ అన్నునుజూచితె, యింత
 వింత కనిపించగలేదు, యాచిమూర్తి నెడబాసి యచ్చటా, అంధ
 కారమువలె వున్నది అమ్మా, అదివిష్ణువు చనుదెందిన వెనుకా, అది
 లక్ష్మీ ముఖపద్మం చూడు, పదియారు పూర్వకళలతో పద్మగంధి
 నిండున్నదనిరీ, యిన్నికళలుగల మనజానకి ముఖము అజాడెటుల
 వ్రాసెను అడవులతిరగ, ఆపలుకులు విని కుసుడవ్వుచును, తమ్ము
 డితో తానిట్లని బలికె అడవుల తిరిగితె అన్నుకులోపమా, యజ
 రుద్రాదులు మెచ్చగలేదా, ఆ రావణుని చంపుటకొరకు ఆచివిష్ణువు
 అవతారముయే త్రి జగములు పొగడగ సురలుమెచ్చగా జానకి చెర
 యుండగవలసె, కాఁతలికలిగినా ముఖముగనుకనే కమలాక్షుడికి సతి
 యయిబుట్టె, శిఁముఖమునగల సీతగనుకనే చక్రవర్తిగర్భమున బుట్టె,
 అజగములుయేలేటి జనక దనగను, జెప్పశక్యంబగునా మనకు రాజ్య
 ములుయేలేటి రాముడనగను, తలచుటమనతరమవునా అనెను, తల్లిని
 తప్పక జూడగరాదు ముత్యాలహారములు నవరింపుము, తల్లిసంకా
 జేరిన బాలులు కలకలపవ్వుతు పాలింపుచును పాలుతాగేటి సమయ
 ముందునా తల్లిముఖముజూచీ యిటులనిరి, పరమవత్సవతను నేనే
 యనుచు పాదములకు మ్రొక్కుకుమీ ముమ్మా, కలివహృదయమే
 కమలాక్షుడిభిక్షులకు ఇందించునుయేమో, గర్భిణి ప్రసవని కనికరించ

కా వధియించా వనము కంపేడా, యలవికాని బ్రహ్మాండమువంటి యగ్నిలో త్రొక్కించడె యానాడు? నాటిరాముడు కాదానేడు పరియని నమ్మకు యమ్మరొసేవు, యాపలుకులువిని జానకప్పడు తనయులతో తానిటులనిబలికె, పత్రిబతిమాలుట ధర్మంగాదూ పత్రివత గుణములు గావని బలికె, యారాముడిపయి యమ్మరొసేకు యెక్కువ ప్రేమలు కలిగుంటేను; యప్పుడె జెప్పగరాడాయమ్మా, తాతవెంటబంపింతును నిన్నూ, నిష్ఠూరములు మాకేటికే నీకుజెప్ప మేమెంతటివారము, రాముడిచ్చటికి రాడేమిటే యింతపంతము మాకేటికే మము విడ నాడేటట్లుయితేను, మాబాడవె రాముడితోను మాపయిచాలా దయ కలిగుంటె జెప్పినట్లుగా జెయ్యనేయమ్మా, రాముడొచ్చి బ్రతిమాలిన దాకా, నేనంతవచ్చీ బలికినదాకా శరణని రాముడు బిలిచినదాకా, మాబాడకయుండవె మాయమ్మా సీతాగాములకు కనబడకుండ యుపాయం యున్నది అనిరి, చిలకర చంద్రికయప్పుడేతెచ్చి సీతకు తెరవేయించిరి వానూ, యెరుగనివానివలెయుండు తండ్రినన్నిధి తమ రేతెంచి తల్లికేమొకాళికబన్నొచ్చిరి. మొలకనవ్వలూముద్దయిదోసె యంతలోనె వాల్మీకమహాముని హరినన్నిధికి తమరేతెంచి, చాల ప్రౌద్ధ మించిపోయినది, స్వామివారి యంతఃపురంబులకు ఆదిలక్ష్మి పలుకోపములుంచగా, యశగుమనుచుబల్కె వాల్మీకి, యాపలుకులు విని యతివేగమునా, నేనలకు సెలవిచ్చెను రామునేనలకు సెలవిచ్చిన పిమ్మటా, తమ్ములకు సెలవిచ్చెనురాము, తనయుల జెట్టనుబట్టుకు అప్పుడు యంతఃపురములోపలికొచ్చె, యల్లది వాడని తండ్రికిచూపి తిరిగివచ్చెను శ్రీఘ్నమునను, బహుజాగ్రతమని తల్లికిజెప్పి జాలకరలా వెంటానిలుచుండి కుడిపాదంబులు ముందరయించి గూర్మావతారులు గృహమేజొచ్చె, బాసినట్లుగ సరమాత్మిండు పాన్పుపయినిగూర్చుం డెనురాము ఒకగడియూ ఒకయుగమాయెను, లేచి వేగమున శ్రీరాఘవులు, యేమిచోచక యటునిటుచూతు, పాన్పుపైని గూర్చుం

దేనువేగా, యేవిజానకి జాడలు లేవు, నీతగాదు యది చిలుకల చంద్రిక కళ్ళుచీకటులు కమ్మనురాముడికి, తెరచాటువనేచూచి, పన్నెండేళ్ళాయె బడతినన్నెడబాసి, జానకిపరశ్రీల నెరుగను బంకజ ముఖుడను యెరుగవటవె, యదినీవు నమ్మకుంటేను, వినవెజానకినీవు తప్ప శ్రీలెల్లానుతల్లి కొసల్యోదేవి సమము, యదినీవు నమ్మకుంటేను వినవెజానకి, నీవుతప్పా శ్రీలెల్ల మాతల్లి కైకమ్మాదేవి సమము, యదినీవునమ్మకుంటేను వినవేజానకి నీవుతప్పా శ్రీలెల్లా మాతల్లి సుమ్మితాదేవిసమము, యదినీవునమ్మకుంటేను వినవెజానకి, నీవుతప్పా శ్రీలెల్లా మాయక్కా, శాంతమ్మసమము, పద్మగంధినీవే తెంచకుండు వా, బ్రాణములునిలువవు తనకనెను, పిలచినవలుకవు మాటాడవుగా నేరమునావల్ల కలదసిబలికె, వెనుకటిమాటలు తలచకెసీతా, విరహము తీర్చవెజానకియనెను, తనపాటివాడే యుగ్రుడు భుజముదించడు తనసతిసమునా తనపాటివాడె చంద్రుడు, దొడలదించడు తనసతిసమున తననాటివాడె రుద్రుండు జడలదించడు, తనసతిసమునా తనపాటివాడె బ్రహ్మదేవుడు, జోడడబాసియుండడు యెవుడు, పాటివారలో చవక చేతువశరణేజానకిరమ్మనిబిలిచె, శ్రీలక్ష్మినీవే తెంచకుంటివాశిఖయజ్ఞో పావితములు దీసుకొని, కావిపస్త్రములు కట్టుకునేను యామాటలు వినిజానకిదేవి, తనయులు వినగా తానిట్లననూ పరిబ్రతిమాలిన తరువాతయినా, సతులను యోచించకయుంటేను, పాపమ్ములే బాప్తిం చునుయనెను, యామాటలువిని బాలలప్పుడు తల్లివినగ తనయువిక్లిష్టు అవీరీ యిటుమీసటమునా మూర్ఖాడకముంటె, యాదిలక్ష్మిమనఅమ్మది నేరం యాదివిష్ణు బ్రతిమాలినవెనుక, యాదిలక్ష్మి యే తెంచకవురా పాపంబులు ప్రాప్తిం చునుయనీరీ, యాపలుకులువినిజానకిదేవిగ్రక్కున రాములకడకే తెంచి గజ్జలపాదం ధరణిమోయగా, యందెలుగమ కించి నమంగను, అందెలుగదల హృదయానందం బొరిగా, దిటవగు బాపిటకురులువాలా, కులుకుకుచమ్ముల సందులనడుమా, నక్షత్రల హారములు మెరయూ చాళువబరిసిడి వజ్రాలగుత్తులు, వత్తులులేక

యుండగా జాలరుముత్తొల మేలుబట్టెళ్ళు, గంధపు వాసనలందం
మీరా, వామకరణమున రామదిలుకలు రామరామ యని నాదం
జేయా వల్లెవాటు కొంగొప్పతో కారగా వయ్యారముతో వచ్చెను
నీత, స్త్రీలక్ష్యతోమనము సరిరాలేమని, లేపంబులు తలలు వంచు
కొనే మహాలక్ష్యతోమనము సరిరాలేమని, మాణిక్యములు దీప్తిల
జ్జించె, వరలక్ష్యతోమనము సరిరాలేమని, వజ్రములు కాంతులు
తగ్గించె, వయ్యారమ్ముకు సరిరాలేమని, మత్తగజంబులు లజ్జించెనుగా,
నీతపడకకు సరిరాలేమని రాజహంసలు నీతమాఖముతో సరిరాలేమని
పూర్ణ చంద్రుడు లజ్జించెనుగా, నీతనాసికముతో సరిరాలేమని తిల
పుష్పముల. నీత పెదిమలకు సరిరాలేమని బగడపుత్రీగలు లజ్జించెనుగా,
నీతకన్నులకు సరిరాలేమని కలువచేకులు, నీత కనుబొమ్మలకు సరి
రాలేమని సింగినివకుల నీతనాసికముతో, సరిరాలేమని, చీనాంబ
రంబులు, నీత పలువరసతో సరిరాలేమని మల్లెమ్మగ్గులు, నీత దంత
ములకు సరిరాలేమని దానిమ్మగింజలు, నీత లలాటముకు సరిరాలే
మని బాలచంద్రుడు, నీతచెక్కిళ్ళకు సరిరాలేమని జెక్కుటద్దములు
ల, నీతకురులతో సరిరాలేమని గండుతుమ్మెదలు, నీత కర్ణములకు
సరిరాలేమని స్త్రీకారంబులు నీతనేత్రములకు సరిరా లేమని నేరేడుపల్లెల
నీతకడుపుతో సరిరాలేమని కడలివస్త్రములు, నీత వీపుతో సరిరాలే
మని వింజామరలు, నీత నాళికతో సరిరాలేమని సుడిగుండంబులు
ల, నీతతోడలతో సరిరాలేమని అరటిబోదెలు, నీతమజ్జములను స,
మర్రిపళ్ళులజ్జంపుచుండ నీతజేతులకు స, చెరుకుకొముల, నీతదండల
స, యదూటలు ల, నీత యరచేతులకు స, చిగురుటాకులు ల, నీత
నేళ్ళకు సరిరాలేమని పెనకాయలు ల, నీతగోళ్ళతో స, జీలుగు
ముక్కలు ల, నీతశిరోకంఠంబుతో స, పొన్నకాయలు ల, నీతకంఠ
ముకు స, శివునికంఠంబుల నీతస్వరంతో స, గండుకొవెలు ల,
నీతిదిసలవరకున, రామజలుకలు ల, నీతచక్కదవంబులకు, స్త్రీలందరు

దెనువేగా, యేదిజానకి జాడలు లేవు, నీతగాదు యది చిలుకల
 చంద్రిక కళ్ళుచీకటులు కమ్మెనురాముడికి, తెరచాటువనేచూచి,
 పన్నెండేళ్ళాయె బడతినన్నడబాసి, జానకిపరస్త్రిల నెరుగను బంకజ
 ముఖుడను యెరుగవటవె, యదినిపు నమ్మకుంటేను, వినవెజానకినిపు
 తప్ప స్త్రీలెల్లానుతల్లి కౌసల్యాదేవి సమము, యదినిపు నమ్మకుంటేను
 వినవెజానకి, నీవుతిప్పా స్త్రీలెల్ల మాతల్లి కైకమ్మాదేవి సమము,
 యదినిపునమ్మకుంటేను వినవేజానకి నీవుతిప్పా స్త్రీలెల్లా మాతల్లి
 సుమితాదేవిసమము, యదినిపునమ్మకుంటేను వినవెజానకి, నీవుతిప్పా
 స్త్రీలెల్లా మాయక్కా, శాంతమ్మసమము, పద్మగంధినీవే తెంచకుండు
 వా, బ్రాణములునిలువపు తనకనెను, పిలచినపలుకపు మాటాడవుగా
 నేరమునావల్ల కలదనిబలికె, వెనుకటిమాటలు తలచకెసీతా, విరహా
 ము తీర్చవెజానకియనెను, తనపాటివాడే యిద్దరుడు భుజముదించడు
 తనసతిసయినా తనపాటివాడె చంద్రుడు, దొడలదించడు తనసతిసయిన
 తనపాటివాడె రుద్రుండు జడలదించడు, తనసతిసయినా తనపాటివాడె
 బ్రహ్మదేవుడు, జోడడబాసియుండడు యెవుడు, పాటివారలో చవక
 చేతువశరణేజానకిరమ్మనిదిలిచె, శ్రీలక్ష్మీనీవే తెంచకుంటివాశిఖయజ్ఞో
 పావితములు దీసుకొని, కావిపత్రములు కట్టుకునేను యామాటలు
 వినిజానకిదేవి, తనయులు వినగా తానిట్లనెనూ పతిబ్రతిమాలిన తరు
 వాతయునా, సతులను యోచించకయుంటేను, పాపమ్ములే బాప్తిం
 చునుయనెను, యామాటలువిని బాలలప్పుడు తల్లివినగ తనయునికిట్లు
 అనిరీ యిటుమీరటయినా మాట్లాడకయుంటే, యాదిలక్ష్మీమనఅమ్మది
 నేరం యాదివిష్ణు బ్రతిమాలినవెనుక, యాదిలక్ష్మీ యే తెంచకవుంటే
 పాపంబులు ప్రాప్తించునుయనిరీ, యాపలుకులువినిజానకిదేవిగ్రక్కున
 రాములకడకేతెంచి గజ్జలపాదం ధరణిమోయగా, యందలు గమ
 కించి నడువగను, అందలుగదల హృదయానందం బారగా, దిటవగు
 బాపిటకురులువాలా, కులుకుకుచమ్ముల సందులనడచునూ, నక్షత్రపు
 హారములు మెరచునూ చాళువబరసిడి వజ్రాలగుత్తులు, వత్తులులేక

యుండగా జాలరుముత్యాల మేలుబట్టుభు, గంధపు వాసనలందం
మీరా, వామకరణమున రామదిలుకలు రామరామ యని నాడం
జేయా వలెవాటు కొంగొప్పతో కారగా వయ్యారముతో వచ్చెను
సీత, శ్రీలక్ష్మితోమనము సరిరాలేమని, లేపంబులు తలలు వండు
కొనే మహాలక్ష్మితోమనము సరిరాలేమని, మాణిక్యములు దీప్తి
జ్వించె, వరలక్ష్మితోమనము సరిరాలేమని, వజ్రములు కాంతులు
తగ్గించె, వయ్యారమ్ముకు సరిరాలేమని, మత్తగజంబులు లజ్జించెనుగా,
సీతపడకకు సరిరాలేమని రాజహంసలు సీతమాఖముతో సరిరాలేమని
పూర్ణచంద్రుడు లజ్జించెనుగా, సీతనాసికముతో సరిరాలేమని తిల
పుష్పముల, సీత పెదిమలకు సరిరాలేమని బగడపుత్రీగలు లజ్జించెనుగా,
సీతకన్నులకు సరిరాలేమని కలువరేకులు, సీత కనుబొమ్మలకు సరి
రాలేమని సింగినివళుల సీతనాసికముతో, సరిరాలేమని, చీనాంబ
రంబులు, సీత పలువరసతో సరిరాలేమని మల్లెమొగ్గలుల, సీత దంత
ములకు సరిరాలేమని చానిమ్మగింజలుల, సీత లలాటముకు సరిరాలే
మని బాలచంద్రుడుల, సీతచెక్కిళ్ళకు సరిరాలేమని జెక్కుటద్దములు
ల, సీతకురులతో సరిరాలేమని గండుతుమ్మెదలుల, సీత కర్ణములకు
సరిరాలేమని శ్రీకారంబులు సీతనేతములకు సరిరాలేమని నేరేడుపళ్లుల
సీతకడుపుతో సరిరాలేమని కదళివస్త్రములుల, సీత వీపుతో సరిరాలే
మని వింజామరలుల, సీత నాళికతో సరిరాలేమని సుడిగుండంబులు
ల, సీతలొడలతో సరిరాలేమని అరటిబోదెలుల, సీతమణములను స,
మర్రిపళ్ళులజ్జంపుచుండ సీతజేతులకు స, చెరుకుకోయిల, సీతదండల
స, యదూటలు ల, సీత యరచేతులకు స, చిగురుటాకులు ల, సీత
నేళ్ళకు సరిరాలేమని పెసరకాయలు ల, సీతగోళ్ళతో స, జీలుగు
ముక్కలు ల, సీతశిరోకంఠంబుతో స, పొన్నకాయలు ల, సీతకంఠ
ముకు స, శివునికంఠంబుల సీతస్వరంతో స, గండుకోవెలు ల,
సీతదిసలవరకున, రామజలుకలు ల, సీతచక్కదనంబులకు, శ్రీలందరు

లజ్జించుతుండిరి, లత్తుగాజాకట్టూ జారగను చనుదెంచెను జానకి
 వంభ్రమంబునూ, యిల్లంతజానకినే జూచి కళ్ళు చీకటి కమ్మెను రాము
 డికి, యెదురుగ చనుదెంచెను శ్రీరాముడు, పతిపాదపద్మంబుల
 బడెనూ, పాదపద్మములపయినున్నా బ్రాణపతి నెత్తి బరువుపయికి తీసెను,
 శ్రీరామూ యిక్కడుండుటకు యిరవుగాదనుచు గ్రక్కున బాలలు
 యావలకనిరీ పయినున్న అంగవస్త్రంబులుతీసి, బుచ్చపుగులాబు
 బరతుకునీ బంచకావ్యంబులు పతన చేయుచూ బవ్వలించిరీ బాలలు
 తమయూ, సీతను రాములును గలిపితి మనుచు జంతలేకను నిద్రించిరి
 వారూ, బిగియగొగిటా జేర్చెను రామూ ఆకులు మడుపులు అందించు
 తూను సగము సగము గొరికి అందించె, వెయ్యివేల దీపములు
 వెలుగగ, వెలదితో భోగించెను శ్రీరామూ, లక్షవేల దీపంబులు,
 వెలుగగ, వెలదితో భోగించెను, శ్రీరామూ కోటివేలదీపములు
 వెలుగగా గోవిందుడు తన ప్రాణసతితో గూడెను లేచివేగంబున
 వేగంబుగను బాదపద్మంబులు కడిగెను శ్రీరామూ శూద్రప్రత్యక్షనంబు,
 బాన్సుపయిని గూర్చుండెతాను, బద్మగంధి హస్తంబులు బట్టుకు
 మితిలేని వేడుకలను బొందె, వొరుగుతరుగునా గిరిమల్లెలను చామం
 తులు నన్నజాజులును యీవెనలతో బుచ్చకు అప్పుడు వరలక్ష్మీ
 వవరుచు నిలుచుండి యలసురటీచి మనకి వద్దనుచు, యంచుకొనెను
 శ్రీరాఘవులవుడు పాదసేవలు జేయుచుతాను, యదౌధ్యంతాగుశ
 లమ యనెనూ, ఆత్మలముగ్గురి వడిగెనుసీతా యితరమయినా బంధువు
 లను అడిగే యరయగ ఋష్యశృంగునిగాంతా శాంతనడిగెనూ జానకి
 దేవి వన్నుమరచి సుఖంబున వున్నార చెల్లెలను, యడిగెను సీతా
 మిథిలాపట్నంబులో యన్నవారిని, తల్లిని తండ్రిని యడిగెను సీతా
 అందర్నియడిగిన పిమ్మటఅప్పుడు యజ్ఞంజేసితిరి మీరనెనూ, రాఘవ
 సోమనూజులు అయితిరి కనకసీతా సోమిదేవాయెను, ముత్యాలూ

కుశలపుల యుద్ధము

మొగలాలలోపలా జాజీలు ముడచిందీ తనకయితే ప్రాప్తిలేదా యెనూ, యనుచుబలికి తాబడలెనూ యవుడు కన్నుల జలంబులుం గమ్మి గురియగా కౌళిండుకొని శ్రీగాఢపులు, పిలకల జంధికల య ప్పుడు తీసి, నీతకన్నులారవం తుడిచి, ఆదరంబున జానకినందుకూ, మెల్లన రాఘవులు ఇటులని బలికె, యజ్ఞముకాదే జానకితనకూయమ పురమూ వలెనున్నది నీత, యయోధ్యకాదు, కోమలితనకు అంధ కారమూవలె యున్నది సుమీత నీతానీపు లేని పట్టుము, చీకటి కమ్మియున్నదిసుమీత; జానకి నీపులేని అయోధ్య, జనహీనంబయి యున్నదితనకు, చిలుక లేని పంజరమూవలెనూ, చిన్నబోయే మోసం తాను, యాగపుయశ్వం బట్టుకుకట్టి, యెన్నిజిక్కుల బెట్టిరెనన్ను తనయులచే అశ్వంబు ను కట్టించి యెరుగనట్లే యడిగెదనా నీపు యెన్నితపంబులు జేసికంటివె, యెన్నటికి యిటువంటి బుత్తులు కలుగా యుద్ధరంగమున బాలులు నన్ను ఆసినమాటలు యేమనిజెప్పుకూ శూరత్వమయినా పాకులు బలికి గె పంచదార మొలకలవలెయుండె, యెన్నిమాటలు మమ్మా అదలించి యాసినా మొలక జిన్నిముద్దులు వాలికెనె, ముద్దులు గులికేటి తనయులు అయితే మిమ్ముబోలియుం దురు శ్రీరామా, యానాడడవులకు మీరేతెంచె ప్రాణాబు విడిచెను దశరథులూ, తనయులులేకా తపములు జేసితే కలిగిన బుత్తులు కను కను మీకు, ప్రేమగల తండ్రులు మీరయితేను యయోధ్యకు బలి చేయమనగలరా, గర్భిణీస్త్రీయని కనికరించగా వధియించినా వన ములకంపిరీ, అలవిగాని బ్రహ్మాండమువంటి యగ్నితో త్రొక్కించర ఆనాడు, గోరితినావిధి పూర్వవశమునా గోరికలడవుల వాలపుటెరుగా యివిధమునా ఆడవులలోపలను తనయుల చూచుకు తానిలుచుండె, బాలుణ్ణి బాణంబునబడవేసి అయోధ్యకుబలిచేయమన్నారు, ప్రేమ గల తండ్రులు మీరని బలికె ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘవులు, తలచుకు జానకిట్లనెను, పూర్వజన్మమున జేసిన ఫలమూ, యనుభ వింశకా

పీఠమీనుమీ, యయోధ్యామహారాజాః తనయదవయ్యా, యద
 త్రయలో నంచరించగలేదా తల్లివండులా రాజ్యమునిడచీ వంటిగావన
 వానములేమి, తనయులను మేమెరుగకుండినా, తగని ప్రేమలు కలి
 గెను మాకు, మనసునగోపం యిర్వలుంచుకు, కనబడకుండిన జానకి
 తనకు ఆపలుకులువిని జానకప్పడు పాదములపయి వారిగనుసీతా,
 పాదములపయినున్న ప్రాణసతినెత్తి పాన్పుపైకితీసెరామూ, అప్పుడు
 జానకి అలివినయమునా వొప్పతోరాజకిటులనిబలికె, వాల్మీకులునను
 దోడుకురాగా వద్దనివాదించి మీసుతులూ, బాలులు జేసినదంతా
 జెప్పి, డయయంచూమనె తనయులమీదా, ఆపలుకులువిని శ్రీరాఘ
 వులు వత్సకుజానకి కిట్లనిబలికె, అక్కడికొచ్చి అయోధ్యలోపలా,
 జేసినచిత్రిము లేమనిజెవుమా ముందుగాను మమ్మందర్నీ చంపిరి,
 అమెనుకను లగ్గలకెక్కిరిగా, భవిష్యమేషలు పాదూజేసి, గురుజను
 గూలవేసికె, వీరారాజలేనిదాయారాజ్యంబు రాజేయంటె యద్ధా
 నికిరాదా మూలకేల దాగున్నాడనిరి, ముందరయద్ధానికి రమ్మిరి
 దాగియుండుట శౌర్యంగానూ, దాతలేనిదా గూఢబ్బంటూ, అశివ
 మాటలకు యేమనిచెవునునూ అమృతపు గుణకలవలెనే యుండే,
 అత్తగారి దానిని చంపిరా అయ్యయ్యాయని బలికెనుసీతా కైకియ
 త్తకు కోపంవచ్చి యేమిసేతును యెరుగనిసుతులూ, అయిదేళ్ళపాడు
 ము మొదలుకొని, యాడినమాటలకు యన్నిజెప్పెఅక్కడివుండియమ్మ
 రోసేవు, యిక్కడకొచ్చినకాగణమేమనిరి, అక్కడయేమీనరంజేస్తినో
 జెప్పకుంటె ఖండింతుముయనిరి బాలలుతనను యడిగినవిధమూ, హాస
 గుచ్చినట్లంతాజెప్పె యాబలుకులువిని శ్రీరాఘవులు చిరువత్సవన్వి
 యులులనెను, నీవుజేసినా తీరువుగాదా, షీతిసుతనివరసుకులకుయనెను
 తానుజేసినా తీరువుగానూ, తండ్రులపోలిక తనయులకనెను, యెవ్వరికీ
 విధమని యెరిగించకు రవ్వళాయక బాలనివ్రు, రవ్వలు లేక యుండిర
 రాఘవా మూడులోకములు మ్రోగెనుయద్ధం, నీపిలిచిలేయేలెంతుకొ
 రారో నీవేపిలవనె జానకియనెనూ యాపలుకులువిని జానకిదేవవత్సకు

కుకలపుల యుద్ధము

బాలల యిట్లనిపించె నిర్దయలయినట్టి మీరలొడిగిదయవచ్చు నాతల
 లారారారోయీ, కరుణాకటాక్షులూ మీరలొడిగిదయవచ్చు నాతల
 లారారారోయీ, రాజరాజేంద్రులూ మీరలొడిగి దయవచ్చునాతల
 లారారారోయీ, మూలొడిగినకచక్రవర్తిరాజారావోయీ మామూలు
 దళరథులారారోయీ, అడవులలో మనముంటిమి అనుచూ, యాది
 మూర్తికి దయవచ్చింది వనవాసంబులు విడపించుటకు, వనవాహు
 తానిటకే తెంచె, సకలభోగములు కలిగెనుమీకు అతిశ్రీఘ్నముగారమ్మని
 పిలచె, అపలుకులువినిలవుండవ్వడూ, యులికిపడుతుదిగ్గునలేచె, కన్నుల
 నెత్తురు నిప్పులురాలగా, లేలెమ్మనిఅన్ననుతాలేపిన్నా, మనయమ్మ
 పిలుచుచున్నది అతివేగమునరమ్మని పిలిచింది, ఆదివిష్ణుయేమి చేశాడో
 అన్నులెమ్మని లవుండా దంతపుతలుపులు చటుకునతన్నిరీ, పగడపు
 ఘడియలు ఘుఘుమనివిడచె, చనుదెంచిరిబాలలు వేగమునాచూచి
 సంతోషించిరివారా, శీతారాములు గూడుకున్నారు జంతలేమిలేవని
 బలుకుదురు, అమ్మ వేగముగారమ్మన్నట్లు, స్వప్నమాయెనాతమ్ముడనికు
 సతిపతులు గూడుకొన్నగృహములో సరసములాడెడి సమయములను,
 తనయలయిన దరినుండగరాదు, చనుదెంచుటయది దోషముసుమ్మీ,
 అపలుకులునిది లవుండవ్వడు, అమ్మపిలుచుట నిజమేమునను, అమ్మా
 మమ్ములపిలచితి వెంచుకె, చేతులుముడుచుకు నిలుచుండిరిగా, అది
 చూచి శ్రీరాములవ్వుడు, నవ్వుతు నీతతో యిట్లనిబలికె, యెంత
 పుణ్యమే జానకినీది, వినయవిధేయత కలిగినసుశులూ మాపము
 ప్రోధము మళ్ళగలేమీ మవవి చెప్పవే జానకి అనెను, బాలలు
 యిద్దర్నీ దోడుకువచ్చి పాదంబులపయి వేసెనుసీతా, అడుగులపయి
 యున్నతనయలనెత్తియెత్తి కౌగలించెను శ్రీరామూ, తోడమధ్యం
 బున బాలులనుంచుకు, చుంచుదువ్వి మొద్దులుపెట్టుకుని, పళ్ళుఫల
 ములు బళ్ళెరాలందుకు, అందియిచ్చె బాలలకపుడూ, అందుకుబాలు
 ఆనందమునా, అరగించిరి అతివేడుకతోనూ, యిరుగడలా బాలుల
 నుంచికొని, కర్పూరపు తాటబాలంవేసె, వొకవయిపున యాలవకుక

రాజు, వొకవయిపున యాజానకిదేవి వీవెనలచేబుచ్చుకు విసురుతూ, సౌఖ్యం చేసిరిహరి కిప్పుడూ, చాలా పొద్దు మించుకపోయింది, చాలు చాలుయిక మానేవలయునను గుడిభాగమున గుశలవ్రలను, యెడమ భాగమున జానకిదేవి, బవ్వళించినా బరమాత్ముండు, తలబోసెను తిమచి త్తములోను, తల్లులమాటలు వినకజెడితిని, తమ్ములమనవులు విననయితినిగా, శాంతమాటలకు మారుబలికితీ, యెందరుజెప్పిన విననయితినిగా, బాలులకు యిడుచులు పెట్టితిని, భార్యను బాధల పెట్టితినినను, నిందలేని నేరముకలిపించి, సతినిజంపుచుని బంపితినేను, బరమబలివతో జానకిగనుకా, బగసాధించి బలికెను నానో కనకపు నీతతో యజ్ఞంజేసి కానినిందలూ పొందితినేను, బాలలపయిని బగ సాధించి, పాపముల కొడిగట్టితినేను, వార్యతిబలమున బ్రహ్మకిగాని బంతగించి నేచంపుచువంటి, బాలలనప్పుడు బట్టిచంపితే, బాణము, కోడుడు నేనిపుడు, అని చింతింపుచు శ్రీరాఘవులు, కన్నులవర్షంగురి పించెను నీతిమేలుకొని చిన్ననలేది రాముకన్నులూ జలములు తుడిచె, సంతోషింపసమయము రాఘవా, జింతించుటకూగారణమేమీ, శాంతి పయిని స్వప్నములా యెనా, తిలచితిరా తల్లులనునినోను, తల్లుల తల చుటలేదుజానకి, చింతయలయుచును తలచుచుయంటి, దైవశక్తులు తప్పనిస్వామి, జింతించుటకీకబనిలేదనెను, యక్కడందెననియిడుముల లేవు, యెన్నిభాషల చేసెను వాల్మీకులు, పుంపరిపిధములా ఫలభక్తి ములు, బాలకిచ్చి పెంచెనుయెలా, అక్షిరవిద్యలు ఘనమంతములు యనేకవిద్యలు యన్నిచేసిరి, జనకునిమారుగ వాల్మీకుండు, బాలెన్ని తినబోపించె, యచ్చటనుంచుటచేతజానకి, యింతప్రవీణత కలిగెను సుమిత్ర, యానందమాయెను రాముడిమనసు, సతిసుతులతోసంతోష మునా, బవ్వళించె నాపరమాత్ముండు, నిద్రించెను నిలవకుండు, యంత లోను వాల్మీకమహాముని యతివేగమునా లేచెనుతాను, దేవేంద్రాదేవ తాడలు, ముప్పయికోట్ల మునులెల్లాను యిరువయికోట్ల సురులు తమరూ, పార్యతిశ్వరుల మీలుకొలిపే !

శ్రీరామచంద్రులచేతా పూజలుగొన్న, మధురసుందరనాథా! మేలుకో, జంబుకేలేళ్ళకిందను వెలసిన జంబూకేశ్వరలింగా । మే, మరిమారీచితా బలిలో వెలసినా, మాత్రాభూకేశ్వరుడా । మే । తీరుగా కావేరివదీశిరమందునవున్నా, కుంభకేశ్వరుడా । మే । మరిమరి గోరికాలిచ్చునట్టి, కంచివందరాజస్వామీ । మే । తీరుగా కాళహస్తి తీరమందునవున్నా వాయులింగేశ్వర । మే । జగములాకెల్లాను, తేజోల్లా శ్రీతేజలింగేశ్వర । మే । ముప్పు మూడుగోల్లాను నులు మీదరిశనము గోరి నిరీక్షించియున్నారు । మే । తీరుగా శివకాశీపురమందు వెలసినా కాశీవిశ్వేశ్వరుడా । మే । అరవముఅరుగోట్ల అమరేంద్రబాదులు నిలిచి యుండిరిస్వామీ । మే । తెల్లవారవచ్చె తొలిగోడికూపింది తపముకు వేళాదు । మే । తల్లి శ్రీత్రిపురాంగుజగదాంబ భ్రమరాంబా । మే । మహిషాసురుబట్టి మర్చించితివమ్మా మాణికాన్యంబ తల్లి । మే । రాజ రాజేశ్వరి మణిశ్రీవిశ్వేశ్వరి అన్నపూర్ణతల్లి । మే । సోమశేఖరరాణీ త్రిపురసుందరవల్లి భూతనాథునితోడ । మే । బ్రహ్మసరిస్వతిమిమ్ము ప్రార్థించుచున్నారు, పార్వతివమ్మా మేలుకో ।

శార్వతీశ్వరులు పెరుగునలేచిరి, సభవారంతా లేచిరి సంభ్రము గను అందరినిచూచి అందరపైడు సీతారాములను మేలుకొలిపిరి.

మేలుకొలుపు

వైకుంఠవాసుడా వరలక్ష్మీ వల్లభుడా సీతాసమేతుడా । మే । వాల్మీకమునులంతా నిదరిశనముగోరి, నిరీక్షించియున్నారు । మే । అత్రి వశిష్టాదిమునులు మీశ్వరగోరి పాత్రులయియున్నారు । మే । తెల్లలే నుగువచ్చి వాకిటయున్నదీ నల్ల నాస్వామీ । మే । కల్లగాదుర జగ మెల్లాయేలెడు రఘువల్లభుడికన్న । మే । పరమభక్తులు నిన్ను ప్రార్థించుచున్నారా పన్నగాధిపతిల్పా । మే । తూరుపుదిశలంతా తెలుపెక్కియున్నాది భానుడుదయించెనే । మే । దేవేంద్రబాదులు దేవకూలందరూ తెలివొందిరిస్వామీ । మే । రాజ్యాధిరాముడా రాజీ వదళ సేతరఘురామచంద్రమాడా । మే । పుత్రులసతితోను బుండరీ

కాడదా పురుషాకాశమితుదా । మే । పార్వతీశ్వర బ్రహ్మనరస్యకులు
 లేదిరీ పాలనము దాశయినా । మే । మేలుగో శ్రీరామా మేలుగో జయ
 రామా, నీతతో గూతుకు సింహాసనమెక్కి, పజల పాలించగ । మే ।
 కొక్కురోకోయని కోర్పుకుయ్యగను, కిలకిల కిలకిల చిలుకలుబలుకా
 కలకల కలకల రాజహంసలు, గోరునంకలు కొమ్మలమీదా, చక్ర
 వాకములు చెముడుకాకులు, పావురములు పక్షులుబలుకను, అట
 లాడెడి సందడివినుచు, లవకుళగాజులు లేచిరియపుడు, నీతారాముల
 మేలుగొలిపిరి అంతఃపురములకే నేయమ్మా, తనయులచుట్టునుబట్టుకు
 తాను చదురులోకి చనెను శ్రీరామా, మాఖమజ్జనములు గావించి
 రప్పుడు స్నానమునకు వేంచేతామనిరీ యరవైకోట్లా అనురేచనాదులు
 ముప్పయికోట్లా మానులందరును, అజగుదాదులు తనయులుతమరూ
 అ జాహ్నువీతీరమ్మకుజనిరీ, స్నానాదులువేగముగావించి, వాల్మీకుల
 గృహముకూ చనుదొచి, నేనలతోను తమ్ములతోను, తనయులనో
 భుజించెనురామ్మా, ఆరగించి హస్తములు కడుక్కొని, కర్పూరపు
 తాంబూలమువేసి, సింహాసనముపయి గూర్చుని యువుడు వాల్మీకుల
 చిలచిట్లని బలికె, యేచుండీ వాల్మీకమహాముని, తోడుకపోడుచునీతా
 సుతులా, మీగోరికలు జెల్లెచుగనుకా, మాకోరికలు జెల్లించండి,
 భూమండలములో మీప్రఖ్యాతి, పొగడతరమా మాకంపరికి బాలల
 మమ్మా బ్రతికిందితిరి, బంపించు దయోష్ణకుమమ్మా, జానకి తన
 యుల రక్షించుటలు, జగములకు యెరిగించెదస్వామి బాలులమీరూ
 పెందినకీర్తి, బ్రపంచములు వినగజేతు, శిశివ యుపకారంజెయ్యగ
 లేమూ దండంబులు దయపుంచండనెనూ, ద్రవ్యాపేక్షలులేపూదాకు
 దండంబులు సమర్పించెదనేనూ, ఆశీర్వాదంబులుమాకిచ్చి, నారీరత్న
 మునువోడితెమ్మననూ, యాబలుకులువినివాల్మీకుండు, యానందముతో
 స్తోత్రంజేసి మీరు మొక్క మేమంతవారమ్మా, మీకు మొక్కుట
 ధర్మంగాన, అదివిష్ణువొతారమ్మార్చి అన్నిలోకములు బ్రోచెడిస్వామి
 చచ్చిబుట్టుచూ జీవరాసులు, జన్మజన్మములుమిమ్ముగానగలేనూ, యెల్ల

లోకములుయేలినస్వామి నీదరిశసమిడితిచాలునుమాకూ, మాపుణ్యంబున మాగృహములకు, లక్ష్మీకొరకు వేంచేసిరిమీరూ, బాలలపెందిన ఫలముగనుకనే మాధవ మీపాదములుగంటి. మత్స్యావతారముయెత్తినాగోవిందస్వామిసీవేగావా, వరహావతారమెత్తినావసుమతిలక్ష్మణ నీవేగావా, నృశింహావతారమెత్తినా నారాయణుడవు నీవేగావా, వామనావతారమెత్తినా, వరలక్ష్మీవల్లభుడవునీవు; భార్గవావతారముయెత్తినా, పరమాత్ముడవునీవేగావా శ్రీరామావతారముయెత్తినా, శ్రీధరకేశవమూర్తివికావా, శ్రీకృష్ణుడవయి గోవులుకాచిన గోపాలుండవు నీవేగావా, బుద్ధావతారమెత్తినా భూనాథుడవు నీవేగావా, కలికావతారముయెత్తినా కనునాథుడవు నీవేగావా, దశావతారములుయెత్తినా దశరథరాజగుచూడువవుగావా, అనియిన్నిధమున స్తోత్రంజేసి మన్నించీ వరలక్ష్మీనిపిలిచె నావె యిందువదనారావేచందవదనా రావెరావెరావెనానీ రమ్మపిపిలచె, వాల్మీకులు రఘుపతిపాడగాంచి : లలియిట్లు విచారింపతిగునా చంపుమనిమీరు బంపినపిదపా చంపగ లక్ష్మణుడుండగనూ సకలంబులు చేకూరెను యిప్పుడు అంతాజెప్పి రాముడితోనూ నీతాసుతులను దోడుపవచ్చి సమర్పించెను శ్రీరాములకు భరతశత్రుఘ్నులు బాగుగనప్పుడు, బాలులచూచిరీ వేడుకగామా బాలులకు ఆభరణంబులుంచిరీ, వొదినకు నమస్కరించినవారు యడుగులపయినున్న మరుదులనెత్తి, దీనించి యిట్లనితాబలికె, బాలులవంటి యజ్ఞానులులేరు యెరుగనికూనలు యేమనుటకునూ, యెన్నివిధములా జెప్పిన విసకా యాగవుయోక్త్యంగట్టివీరు, నొప్పించిమిముమాటలాపిన, మనసునకోధంబుంచగవచ్చా అనిగానకి బలికన బలుకులకు, ఆప్పుడు లక్ష్మణుడిటులని బలికె, బానకి వొదినవు వరసకుతిల్లి బాలలమేమూ వక్కటెనుమ్మీ, మానేరములు మదితలచుకుమీ, మన్నింపు మాయమ్మొకాయనుచూ అంతలోను వాల్మీకమహాముని పయనంబులు వేగమే గమ్మనెనూ, వనంత

ఋతువు వైశాఖమాసము, భామవారమీ పంచమినేడూ, పదిఘడి
యలవము ప్రాద్దయినదిగనుకా, బాలలనుదోడుకు వెళ్ళుడననూ, యా
మాటలువిని బాలలప్పుడూ, నాల్గ్మీకులతో యిటులనిబలికె. తల్లిగర్భ
మాన మేముండగనుచంపించలేదా, యిప్పుడునుమ్మల రమ్మనుటేలా,
యెప్పటికయినావస్తుము అవిరి, యెన్నివిధములాజెప్పినగాని, యెవ్వరు
జెప్పినవినుమనిబలికె వశిష్టమొలైన మహామునులంతా అనేకవిధముల
జెప్పిరివారు శచీదేవి సరస్వతిశార్దూలే యనేకవిధముల చెప్పిరివారు
యేడునముదములు యింకినగానీ, యిప్పుడు యయోధ్య బోవనునిరి
బాలలదీ భల్లూకపుష్టు వివభావ రెండగుజెప్పినను మునికాంతలుసుర
కాంతలు దేవారగవలనుకువ నీవెజెప్పుబానకియనిరి, యామాటలు
విని బానకిదేవి బాలురపిలిచి యిటులనిబలికె. తాను రాముతోడను
దేరకపోతె తగడంచుదు మీకెవ్వరుగలరు, దారుణపంథముండ్రితో
మీకేలా, తనయులారమ్మని చేయబట్టె అమ్మామిమ్ము విడచి యుం
డుటా వార్షింతుర యాగోకంబువారు సుతులకునిడచినశోకంబొందినా,
పతితోటిడునులు సతులధర్మం పగాసాధించెటి పతియైనాను బ్రాణము
అక్కడవిడువవలెను, పతినికానినసతులనుచూచితె, పతివ్రతలుగా
రందురుజనులూ, ఆమాటలువిని బానకప్పుడూ, రామునిసన్నిధికి తానే
తెంచె నీతినుజూచి చోద్యంబందుచుత్మగబాలకడకేతెంచె బాలల
హస్తములుబట్టుకొని, బరివరివిధముల భాషింపదొడగె యయోధ్యదశ
రిథమహారాజ, అరవై వేలావర్సగములు, తనయులులేకాతపములుజేసి
బుత్రకామేష్టులుచేయించెనువాబా, బుట్టితిమివలగుదు తనయులమూ
యతిగారంబులపెంచెనుచుమ్మా రాముడంటెను రాజకుమేనూ,మితి
లేని వేడుకలనుబొందె, అటుచంటిరాముని అరణ్యములకు, బంపినప్రాణ
ములు విడువగలేదా, సతికివరములు యివ్వగలేదా, తనప్రాణములు
విడువగలేదా, కైకవరములు కాదనిచెప్పి గొప్పసుతునికబట్టుంగట్టి
రాజ్యపరిపాలన రాముకుచేయగా, కన్నులారసుమూచూడగరాదా, దైవ

వశంబును తప్పించుటకు తరముగాదు యెవరికైనానూ, మీరయోధ్యకు
చనుడెంచకపోతే, మేమేదిధమున బోగలమనెనూ, అమ్మమమ్మలవిడు
వగలేదూ, అలాగేనుమీ లెగండి, యామాటలువిని శ్రీరాఘవులూ
తమ్ములతో తామిట్లనిబలికె, అందిరిని యయోధ్యకు బంపించి, అరణ్య
ములో మనమందాము బాలలను గావలలోవిడచి, బట్నములు మన
కెందుకుయనెను, ప్రాణత్యాగము జేసినగాని బాలలనువిడచి పోనని
బలికె, తమతండ్రి దశరథమహారాజు, తనయులబాసి బ్రాణములవిడచె
వంశాచారం కలిగియున్నది తప్పక ప్రాణములు విడుతు, యాబలుకులు
విని శ్రీలక్ష్మణుడు, బెదరుతు బాలల కడకే తెంచె, జేరదీసి తనతోడల
నుంచుకు, జిరునవ్వునవ్వుతు యిట్లనెను, ఘిమ్మలూ గూలవేసిన
వెనుకా, యెందుకురాజ్యం అని బలికితిరీ, పూర్వజన్మ ఫలపుణ్యము
చేతా బ్రతికితిమీ మిమ్ముల చూచుటకు, యాదిమూర్తి అవుతారము
విడచె, అందరము ప్రాణములు విడచెదము, విడనాడి మమ్ముల నందరినీ,
వొంటిగయుండుట గోరికకలగా, అనిలక్ష్మణుడు బలుకెగ నప్పుడు
మారాడక వెరచి కుశపుత్రూ, మాజీవచంబులు నిలిపినవాయూ ప్రాణ
ప్రతిష్టలు జేసినవాయూ మీమాటలకు మారాడ వెరతురు, వచ్చెదము
అయోధ్యకు జనిరి, తనయుల చాటనుబట్టుకు చాను, తమ్ములతో రథ
మెక్కిండ నెను, అజరుద్రాదులు అమరేంద్రాదులు, అందగు సంతో
షించిరిచూచి, సురులు గురువులు జెప్పినకంటె సామిత్రిఘన తాజే
శాయా, శైలవౌసగు శ్రీరామయూచూ, వేమకొనివచ్చిన వారంతా,
తనయులతోను తమరయోధ్యకె వెళ్ళగ దీవెన లివ్వండనెను,
మీరందరు వేంచేయుట చేతకే, నీతాసుకులు చూకగగలిగె తీరుగ
యయోధ్యకు తాచనుడెంచి, సకలసుఖములు పొంద గలిగె అని
యివ్వధమున నమస్కరించి, యందరిని వీడ్కొలిపెను రాము, వృషభ
వాహనము శంకరు లెక్కిరి హంసనాహనము యెక్కెను బ్రహ్మ
అయిరావతము దేవేగ్గిడుడెక్కె, తమనివాసంబులకు తల్లిరివారా.

చీనీచీనాంబాల చీరలు తెచ్చి, మహాముఖులు నీతకు సారలు బెట్టి
 అందుకొని ఆజానకప్పుడు, హంసనడకలతో అతివ వేంచేసె, మునికాంత
 లు ఋషికాంతలు తమరూ, నీతనుగొగిట చేర్చుకున్నపుడు కన్నుల
 జలములు తెచ్చిరివారూ, కాదని సంతోషించెటివారు, యంతలో
 వచ్చెను జానకిపయనము, యెగుళ్లమయితిమి అమ్మగొమవమూ ఎన్ని
 నోములు నోచికంటివె, యెన్నిక యిటువంటి బుత్తులను, మాధవ
 నీమనసు త్రిప్పటకు, మాతరమవునా జానకిమనీ యెన్ని విధములా
 ప్రార్థించినపు, యేతెంచెనో మారాముడిచ్చటికి, పశుఫలములు పసు
 పుకుంకుమూ, జానకిక వడినుంచీరవారూ, జిలుకలు చీరలు చిత్ర
 రవికెలు, నీతకుకట్టివారు, చక్కటి అద్దములు లక్కభరికెలు చీరలు
 రవికెలు, సారలుబెట్టి, వాల్మీకులచే సెల్లలందుకు, వచ్చెను జానకి
 వాకిటప్పుడు బాలుణ్ణి దొడపయియుంచుకొని, భరతుడు బగవతు
 రధమెక్కెనుగా, గుశగాజును తొడలపయి వుంచుకొని శత్రుఘ్నుడు
 హేమరధమెక్కె, నీతతోటి రాముడు తేరెక్కెను, లక్ష్మణుడుతేరూ
 నకువగనూ సరస్వములు చువ్వ శృంగులెక్కెనూ, స్వాధ్యాయములు
 చదువుతుకదిలె వారివారికి తగినవాహనము లెక్కుమూడిలి రయో
 ధ్యను క్రమ్మున యనగా, యిట్లుధవుడు భామానులు పొగడా
 గూరిమితో భట్రాజులు పొగడా, యిట్ల కిన్నెర గంధర్వులునూ
 సిద్ధసాధ్యులు విద్యాధరులు మద్దెల తాళంబులు మ్రోయగను,
 మూకలు గూడుకు రాణువకడలా నారదుడు వీణ మీటగను,
 తుంబురులు గానం శాయగను, రంభ పూర్వసులు నాట్యమాడగా,
 మేనకాదులు మేళంశాయూ బాణాసంచులు భామలు వేయగా,
 నేలచిమగులు గోలాటములు పగటి వత్తులు చంద్రజాతులు అనాయి
 జవ్వలు పువ్వుత్తులు చింకమయినవి లంకా పురులు, గారకాదులు
 తారాజవ్వలు మతాబులు గొట్టములు మొదలుగను, చిచ్చుబుడ్లు
 కార్పిరి వారపుడు నలుపు యెరువులు తెలుపులు మొదలు

గను పచ్చ మతాబులువేసిరి వారలు బూరలు టమటమ్ము
లను బరిచమా వాముద్ధములు పదిదినములు మోయగా, ఖరీ
ధ్యములు బోరువ మోయా నగారపు నొబత్తులతోను యయోధ్యకు
పమునంబులు అయిరి, ముంగర ముత్త్యవుదొడుగుల వాయూ వెను
కనురత్నపు తొడుగులవాయూ, పచ్చిబెత్తులు పటాసులు బట్టుకు
నడచిరి వైభవమునకు నెమలి వీవెనలతో, నేర్పుతో విసరగా
నాలుగు వీధులు యూరేగిగా అడుగు యడుగు మేళం జేయుచును,
అయోధ్యబట్టముకు వచ్చిరి యల్లంతట, అయోధ్యనగరం చూచీ
అనందమాయెను జానకి మనసు యెదురు యెదురుగ మంగళహాతులు
బట్టకవచ్చిరి పురజనులారా, కర్పూరపు హారతులు బాలందుకొని
కట్టములు వారందరిచ్చె వ్రజుగొడుగులు వాల్చిబట్టగా, సింహ
ద్వారమునందిగిరి యజ్ఞశాలలు వేదికచూడ, హోమగుండ
ములు వొప్పతో చూడు బణితెచ్చిన బంచనాళలు, తామ
సాళలు పడతిరా చూడు, యావస్తంభములు యువిదరొ చూడు
సావకుడికి నమస్కారం చెయ్యి, యిది క్రతువుగాదు మనకిప్పుడు
యిదియే మంగళపదమాగాకా, యనుచు బలుకుచూ యానందము
తొలక్ష్మణునిపిలిచి యిటులనెను, బట్టరాణున బట్టము లోను
వీధులలో విడుదులు జేయించూ, వేగ శ్రీరాములు ఆనతియ్యగాని
లవును గ్రక్కున యేలెంచె, చేకబెత్తములు, జేరి బుచ్చుకు తారెను
తీరును యంజనిసుతుండు, అదిచూచి లక్ష్మణుడు యప్పుడు వద్దు
వద్దని వాదించెనుగా, ముక్కుచూడ మహాత్మనములు చూడవచ్చిరి
వారలు వేడుకచేతా, హింసచేయుటా ధర్మంగానూ హితవ్రతేసి,
బంపుడివారని, గుప్పెళ్ళతో వరహాలు బట్టుకు చల్లిరి రాణున
పమునవును, ముందుగాను హనుమంతుని బిలిచి జెప్పయి శాంతా
జేమితో యనిరి, యడుగులు తడపడ అంజని జేయుచు అంతఃపురమున
లోపలకొచ్చె, నీతాసుతులును వెంట బెట్టుకు రాజద్వారముకడ

కొచ్చిరి మార్చిజెప్పెను హనుమంతుడు యదివిని శాంతా గ్రక్కున
 లేచె, యానందమును బొందుతు శాంతా, యందరికి యెరిగించెను
 తాను యంతలోను ఋవ్యశృంగుడువచ్చి, చెల్లెళ్ళకు యెరిగించెను
 తాను శాంతకడకు గ్రక్కునచనుడెనీ, చిరునవ్వునవ్వుతు యిటు
 లనెను జానకిసుఖమునయున్నదియంటె నమ్మవయితిని, నామాటయినా
 చూచి సంతోషించిన వెనుకాయేమియున్నపు తనకనిలక, వెన్న
 రసెలు అప్పుచాలుచేసి యారగించెనును మీకననూ, గాఢ్య
 కయికాసుమిత్రులు శాంతజానకి జెల్లెలంతా, కర్పూరహారతులుబట్టుకు
 యెదురుగ వచ్చిరి వారపుడు, బచ్చకూళ్లు య్రకూళ్ళు బట్టుకుయే
 తెంచెను గౌసల్యప్పుడును, య్రనక్షంతలు బచ్చ నక్షంతలు బట్టుకు
 నచ్చెను మామిత్రిప్పుడు వనగతముల గుప్పెకుబట్టుకువచ్చెనుకయికా
 సంతోషముతోను య్రకూళ్ళు యెగరబోయించిరి వచ్చకూళ్ళు
 దీసివేయించిరి వసంతములు దిగమడిచిగా గుళగాజు చంకజెట్టు
 కొని గౌసల్య నగరకుయేరెంచె, లవకుమాగుని చంకజెట్టుకు
 సుమిత్రా వగరుకి చనుదెంచెజానకి చెట్టబట్టుకుశాంతా, జెల్లెలూ
 వెనుకనురాగాను, యందరినిచూచీ బాలలప్పుడు తల్లిబోటి తమరిలు
 లసిబలికె, అమ్మాయీ స్త్రీలందరినోను, యడవులకంపిన ఆవ్వేదని
 నాడుబంపుట నమ్మికలేనూ, నేడుబంపితే చూశుముమేమూ ధర
 గణితు యెవరేమయినా, యంటే తల్లకుసుము యిప్పటిమాటలుతే
 నాడునీతకు దిక్కవ్వకువేరూ, నవ్వుశుబంపిరి వనములోకి, ధరగణి
 తన వగసుతులను చూచీ, కల్పెరగజేసెను కోపమునా యది
 చూచీ శాంతయ్యుప్పుడు, తగదెజానకి తనయులమీదా తన
 యలు చేసిన తప్పులెరుగదా తగదనేజెప్పుదుర ధర్మంచూచి,
 కయిక జేసినవిన్నది, కారణమీలాగున యుండగను, గరుడ కిన్నెర
 కింపురుషోత్తమా, సుందరులు తెయ్యనీకూడా, కోటావ గోటివ
 ములు వెలుగగా, కుమార్తెతో గృహప్రవేశగిబయిరీ, నీతి శివాలక్ష్మి

యిల్లువొరగానే, ఘంటవలెదీపము కలకలవచ్చె. యయోధ్యలోపల
 ఆడవారలూ, జానకిగూడను సంభ్రమమునా, వొకరిని వొకరు
 రమ్మనిపిలుచుచూ, శాంతలంత కడు కేడుకనోను, మృతినొందిన నీత
 మల్లినచ్చినది, నీతను చూతము వేగముచారే ఆందమున ఆభరణ
 ములను, పొందుగా శృంగారింతుట వారు. వడిపడిగా నడువవగర్భ
 కొనుచు, పరుగునవచ్చిరి బణతులు తిమిరు, వచ్చిన వారందరినీచూచీ
 జానకిచేతుతో జేర్చెనుయవుడు, ఘనమగు తివాసుల బరిపించి
 శాంతలను గూర్చోమని బలికె, జానకితనయులు యెడుట నుండిరి,
 కనబరచనె మాకందరికిని, యూపలుకులువిని శాంతమృత్యువును యతి
 గారంబున రమ్మనిపించె హంసలు వాలిన చందమునను యత్తదొడ
 లపయి, గూర్చుండిరివారు యవునేనీతా తనయులు నీకు తేజవంతులే
 చక్కనివారు, కళాపూర్ణమయి నిండియుండినా, శాంతులు ముఖ
 మున చంద్రునిబోలు, విరులునముఖములు నక్షత్రములు ముక్కులు
 తిలబుప్పములబోలు, చారడేసి కన్నులు కనుబొమ్మలు, పువ్వుకరముల
 బోలును సుమ్మి, కంఠము శంఖము గళము వుదరమూగండు
 తుమ్మెదలే కురులనగాను, పాదములు పద్మములముంచూ, మృరిపప్పు
 బుణిములకె తగును, చక్కనిబాలల వొక్కరీతిగ, యెన్నితపములు
 జేసితికలిగె, యామాటలువిని శాంతయప్పుడు, పదమని బాలల
 యావలికంపె జానకి నీతనయులకీవేళా చారెడు వరహాలు దిగదుడిచీ
 శాంతానీవు బాలలతో, మాకందరికి యయ్య వెయిచిరీ, యాబలుకులు
 విని జానకవృక్ష యందరితో తానిటులనిబలికె, ఆడపులతిరిగేటి నాతన
 యులకు యంగరక్షలూ యెందుకుయనెను, శాంతతమ్ములకు చారడేసి
 వరహాలూ, దిగదుడిచి మీకందరికిచ్చు, యూపలుకులువిని శాంత
 నవ్వుకు యంగరక్ష మూతమ్ములకేనా, యక్కచెల్లెహూ చక్కనివారు,
 చక్రవర్తిగునూరైలు మీరు, యన్నకు గూరలు యతిరనములూ,

యంగరక్ష కావించెదమీకు శాంతజానకి సరసములాడగ, నంతో
 మంబున చూచిరివారు యడవులకూ నను బంపినదే మొదలు నిద్ర
 హారములు యెరుగమెల్లీ, తనములకని నీవున్నావనుచూ, తరువాలను
 వింటిమెమూఁజుమృ, మొగవారయితి జెప్పినగానీ, నమ్మలేదె
 యోయమ్మరోఁమేమూ, నిన్నుకనులూ చూచినదాక, నిజమని యను
 తోలేదేమేమూ, బుత్తరత్నముల చూచుగొంటివా, మరచితివా
 ముమ్ములనందరనీ, యాపలుకులువిని జానకస్వసు అతివినయమున
 యిల్లనిబలికె, యడవులకు తన్నంపినవిధమూ యడవులనుంచీ వచ్చిన
 విధమూ, యతిక్లేశంబులు పొందితివనుచూ, యంతాజెప్పెను వారల
 తోను, శాంతమ్మయితి మరచెనుగానీ, మిమ్ములమరచి నేనొండగ లేనూ,
 తెల్లవారగ దినదినంబునూ, తలచుకుంటుంటిని మిమ్ములనేనూ, విని
 బడతులు విచారింపగను, యప్పుడుశాంతా యిటునిబలికె, తనయుల
 చూచుకు మము మున్నీనిగాని, తానేవిధమున మరుచగగలను,
 యాపలుకులువిని నవ్వుకునీతా, తమ్ములమాచుకు మరచితివనెను,
 కనకపునీతను కన్నులచూచీ, జానకవేషక యజ్ఞములుచూచీ, రాఘవి
 సోమయాజులుచూచీ, మరచిరి మమ్ములనందరినీ, యజ్ఞశాలలూ
 యెక్కడ యుంచెనో యెరుగ జానకియెన్నడు మేమూ, కనకపునీతను
 కన్నులతోనూ, చూచి తెసుందరీవీడనెనూ, శాంతజానకిభాషింపగనూ,
 చక్రధరుడు వేగముచనుడెంచె, వచ్చినరాముని కన్నులచూచీ సెల
 వియ్యవెజానకియెవరీ పచ్చలురత్నములు పట్టుచీరలూ యిచ్చిబంపవె
 జానకిచేసెలవుల యందుకొనీ, నవ్వుకు తమగృహములకేచివరీ, జానకి
 సుతులూసొందర్యములూ, చెప్పకొనుచును చనుడెందిరివారు, యంత
 లోనుకొసల్యనేగమె శాకపాకములు గొల్బునకేసె, నాలమీగడజమ్మ
 చక్కెరాఘృత మధుమాపములను గాజాన్నములూ, పిండివంటలూ
 యుందరికివడ్డించెను కొసల్య, జన్మియావుల ముంచీఘృతమూ, అందము

తోవడ్డించెను సుమిత్రా, యన్నదమ్మలూ సేనబంధి, యానందముతో గూర్చుండిరివారు, యక్కచెల్లెళ్ళూ శాంతబంధినియందముతో గూర్చుండిరివారూ కొసల్యకయికా సుమిత్రలు చూడగ కన్నులు చాలవ్రయనిరీ తల్లులు తమతో సంతోషింపగ యారగించిరీ, శ్రీరాఘవులు, తనయులతోనూ తమ్ములతోనూ యారగించి హస్తములతోడిగ కర్పూరపూ తాంబూలములు యందరికిప్పించె శ్రీరాము తనయులునూ దొడలవయ్యువులమకొని సేనలకు సెలవిచ్చెనురాజు సేనలకూ సెలవిచ్చినపిమ్మట తమ్ములకుళలవిచ్చెను రాగలక్ష్యణదగ్గిరకనుచూ తమ్ముడిహస్తము బట్టుకొని చంపిరయ్యని నీతనుబంపితినేనూ చంపకనీవు సకలంబులు సమకూడెను యివును వేమక సుఖములు పొందితిమనెను యానాడు పథాలుగువళ్ళు, యాహారవిద్రలు లేకుండా యడవుల యిరుమల బడితివిమాతో మేముసుఖంబున యుంటిమిగాన, నీవుండగ సతితెచ్చుకొని అనేకవయిభవములు బొందితినాడు జానకీనెడబాసింది మొదలు నీసేనలుజేస్తివి సతినెడబాసి, యికనయినా నీవుసతితోగూడి యిష్టభోగముల యుండుమితండ్రి యాపలుకులు విని శ్రీలక్ష్మణుడు యన్నకు వొదినెకు | ముక్కుతువెడలె, కేళీగృహమునకు చనుదెంచె నప్పుడు యూర్షిలోచ్చెలక్ష్మణునన్నిధికి, వచ్చినసతిని చూచియప్పుడు, కొగలించె కమలపేములుతీరా దొడలపయి నుంచుకు ముద్దుబెట్టుకు సరసములాడుతుసంతోషమునూ, కలకలనవ్వుతుయిల్లనిబలికె అక్కను చూస్తిన యతివరోనీవు, తనయులచూస్తిన తరుణిరోయనెను చూస్తీ మీకృప చాలకలిగిండగ, కలిసితిమీ మేమందరమనైనూ అలగరాదు మీతో నెప్పుడు, చంపుమన్న దిక్కెవరుమాకు, దిక్కెక్కడ గలదని బలికెదనా, యన్నదమ్మలూ మేముండగనూ, నమ్మరాదు మీయన్న తమ్మలూ నవ్వుతు చంపించె రాఘవులు, యని యూర్షిభావలికిన బలుకులకు జరునవ్వు నవ్వెనూ లక్ష్మణుడు సీతారాములు గూడి

యుండిరి భరతుడుయుండెను మారవితోనూ శత్రుఘ్నుడు శృతకీర్తి
 వేమకసరసములాడుతుయుండిరివారూ సతులు బతులు. సంతోషమున
 సుతులతోటి సుఖమున యుండిరిగ వరుసగయిది వాల్మీకిరామాయ
 ణమూ తరపున వ్రాసెనూ యీ కవితాను యిదిచదివి వ్రాసినవారలకు
 ఆయురారోగ్యభాగ్యంబులు గలుగూ, పాపములించుక చేరవుసుమ్మీ
 భక్తితో యీపాటను బాడినవిన్నా, రామరాఘవా మీకు మొక్కెద
 వ్రాసిరి యీకథ రమ్యముగానూ నేర్పినదంతను జెప్పితిగాని గూర్చి
 యిచ్చినావాడవునీవు, కోరికలుకొనసాగించుసుమ్మీ, గోవిందా కృప
 చూడుముమమ్మా, చరణములకు చేర్చి మొక్కెదా శంకరసుత
 రక్షించుమి నన్ను ఘనైక్కుంతాపురమునందునా కదలకనిలిచిన కమ
 లాక్షుడవు రమ్యముగా మీనామస్మరణ, రాత్రివగలు నేగోడుచు
 నంటి భక్తులుగూడి బాడగనాకు శక్తిలేనూ శ్రీరామచంద్రా తల్లి
 దండీపయి తప్పులనెంచక వొప్పులుగా భావించుమి స్వామీ.

సంపూర్ణము

గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి

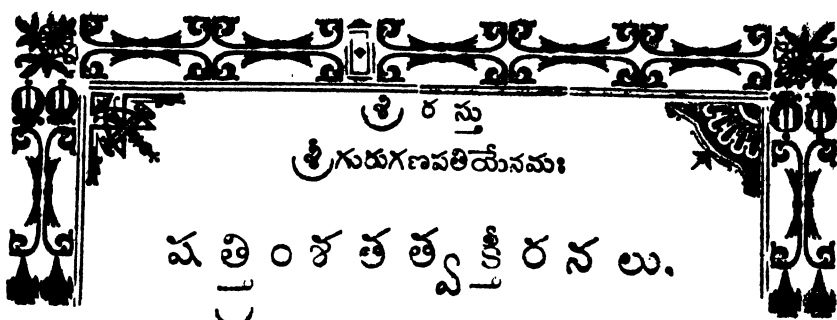
గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి
గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి

గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి
గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి

గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి
గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి

గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి గణపతి

శ్రీగణనాథునిపాదము । బాగుగభజియించిభక్తిభావమునందున్ ।
అగమనుధామయోక్తులు । వేగమెదెల్పుటకు శరణువేడెదనిపుడున్ ॥
శంకరాభరణము—అటతాళము.

శ్రీగాణానాథునిపాదములూ । సిరులిచ్చిరక్షించుపాదములూ । వే
గామెమదిలోనూ వేడినవారికిఃభోగభాగ్యములిచ్చుపాదములూ ॥ శ్రీగా
ణా । ఆదిదేముడై నాపాదములూ । ఆదిపూజితమైనాపాదములూ ఆది
మూలమాధారచక్రమునందూ । ఆదిగణపతిదివ్యాపాదములూ । శ్రీగణా
కార్యాకారణమైనాపాదములూ । కార్యాసిద్ధినిజేయుపాదములూ ।
ఆలోచనావిద్యాదులుకొదువాలన్నిదీర్చికోరికలిడేర్చుపాదములూ ॥ శ్రీగ
ణా । మూలవిరాట్ గురుపాదములూ । మూపాకావాహానునీపాదము
లూ । వాలాయాముగనీరాగురుకృపానందాద్ధీ మేలూగలుగజేయూపాదా
ములూ ॥ శ్రీగణా । అఖిలానుకూర్పితాపాదములూ । సకలవిభవమొసగూ
పాదములూ । ప్రకటితాముగర్గివర్ణింపబ్రహ్మణ్యాభక్తూని పోషించూ
పాదానులూ ॥ శ్రీగణా ।

కం । శ్రీరాజయోగమధురు । ధీరుండగుతుమ్మిడిరదేశకుకరుణా ।
కారీశ్వుగణనాథుని । భారతిఅజహరినిలక్ష్మిబ్రస్తుజేతుకా ।

కళ్యాణీ—అదితాళము.

శ్రీగురుదేవునిపాదాబ్జంబులు స్థిరమతినుంచేదెన్నటికో । బాగుగదివ్య
జ్ఞానముకాశ్వతభాగ్యముగలిగేచెన్నటికో ॥ శ్రీగుఃయిష్టలింగవరబ్రహ్మమున
వృషునివ్రనుగొలచేదెన్నటికో । నృప్తిలోనశివభక్తులతోనద్దోష్టిననిచేదెన్న
టికో । శ్రీగుః । అయిదక్షరములుఅమృతపానములనుభవమొగేదెన్నటికో

బద్దెదిరువై అయిదింటికిపై నందించేదెన్నటికో శ్రీగురు! ఆరిటవైసభా
సములోపల మేరుపదరిశనమెన్నటికో । ఆరులింగములకఖల సౌఖ్యము
అర్చణజేసేదెన్నటికో । మరుపులా రెంటినందునాయెరు కనుయెరిగేదెన్నటి
కో! మరుపుయెరుకలో మగ్గుముగగుగొనిమరుచక యుండేదెన్నటికో!
శ్రీగురు! వీరగురుచరణారవిందమకరందము గ్రోలేదెన్నటికో । చేరువ
సుబ్రహ్మణ్యముజెప్పిన సారముజెలసేదెన్నటికో శ్రీగురు!

హిందూస్తానికాఫీ ఆటతాళము.

నమశ్శివాయనమ్మినానయ్యా । నందినాహననశ్రోతనయ్యా ॥నమశ్శి
వాయనమ్మినానయ్యా ॥ యెన్నిజన్మాములెత్తితినయ్యానిన్ను దెలియనీ
చూడనయ్యా ॥నమ! పాపజన్మబాధలకోపాలేనూ!అపదలుబాపురారుడా
ననుచునూ ॥నమ! ఆదారిచూమునాదన్వరూప!అనేదై నమూఅమితా
ప్రతాపా ॥నమ! భావాటంతాకాభవబంధనాళా । శేవజేశేదాశ్రీగిరీవా
సా ॥నమ! శుభ్రసుఖదేహోనుజ్ఞానసారా! సుబ్రహ్మణ్యమునుచూచీశోన
రా ॥నమ! కామాచీరాగము ఏకతాళము.

జ్ఞానముదెలియానిమానవజన్మమొందు!జ్ఞానహీనమైనచృణాజన్మ
మేలనేమనసజ్ఞానము॥ కానకజ్ఞానమనేకారు చీకటిలోనుమానకాశేయు
దోపామమతజిక్కినవారిజన్మమొందుకూ॥జ్ఞానము॥ ఘడమిలోనరుడై బుల్లి
పుణ్యమునెరుంగలేక కుడితెలోబడ్డెరుకవాలెకూడి మోసపాయ్యేవారిజ
న్మమొందుకూ॥జ్ఞానము॥ మూలమైనగురునిబోధ మోక్షమార్గమెరుగలే
క! పూరినిష్ఠలింగమూర్తి పూజించులేనివారిజన్మమొందుకూ ॥జ్ఞానము॥
తుమ్మిడిరలింగగురునినమ్మిభజన శేయుచున్న ఇమ్మహిలోభక్తవరులసమ్మ
దించలేనివానిజన్మమొందుకూ॥జ్ఞానము॥

ధన్వాసిరాగము-ఆటతాళము.

యేదియా స్వామీనీదయాశ్రీలవానా! నమశ్శివాయయేవయా
స్వామీనీదయాయేవయానామీదనీదయాదయా నేనంగవేడిన । లేద
యామీపాదములకూ । మోదముతోమొక్కినామంధేవమానసానా
నాదనూ! శ్రీశైలనిస్కముగలోకంబులకునీహాక్షరప్రదైకంబటంచును

చక్కగానడ్లురునిపాదముదిక్కుని నెరసమ్మియున్నా యెక్కవా లేకతక్కు
వా॥శ్రీశైల॥ సారమగువంచాక్షరిజపసారసన్మార్గంబు జూపియుఘోరదురి
తయల్లెల్లబాపియుగారవముచేబ్రోవుమన్నా భారమానీకూదూరమా॥ శ్రీ
శైల॥పాంకమగుమీభక్తపాదాపంకజంబులధూళిన్నాపై యింకజేశేమార్గ
మేదోశంకలేకను జూపుమంటినిశంకరాపాపభయంకరా॥శ్రీశైల॥ వందన
ముమీభక్తభక్తుడు సుందరంబుగనుబ్రహ్మణ్యము మునుదేముడవనుచు
మొక్కెను॥ మునుధరముకుందపూజితయిందురాశ్రీగిరిమందిరా॥శ్రీశైల॥

నాదనామక్రియరాగము ఆటతాళము

రంతులాడిగదరా॥యీమనసుయెంతో॥ తంతులాడిగదరా॥ రంతు
లాడిగదరాగుణమంతలను గనిచెంతజేసదు అంతకంతకు తెలివినొందదు
శాంతమనోనద్ధుణముగానదు॥ యెంతజెప్పినవినుదుమనసు॥ రంతు॥గ
ట్టిగాగురునిలపదూ॥ గారడివిద్యలునట్టివని తాదెలియదూ పట్టుమనివర
మాత్మాకళయిదియట్టిదనితనదాతెలియదు॥ దిట్టముగలోకీలు తెలియదు
యెట్టిదోగురుసూత్రమెరుగకనట్టిమాటలవామలాడును॥ రంతు॥నిల్కడ
గనిలుచుండదూ॥నాలుగుతోనలనడుమచాయలా మెలుగదూతోలుకొం
పలాతంత్రకారుని మెలుకువతాళకవెదకిచూడదు పలుకులోపలుకాలకిం
చదు॥ కుల్కుచునుకైలాసవాసునియలభమునతనలోనజూడదు॥ రంతు
ఆశపాశమువిడువదూ నాసాగ్రవీధినికాశీయీశునిజూడదు భాసురంబుగ
భావమందున వసుధపై నవాంఛనలువిడువదు వాసిగావంచనలుమానకు
మోసగుణములురోసితనలో దోసములుయడబాసిచూడదు॥రంతు॥ యె
రుకమార్గమువెదుకదూ యీవోభ్రమలనుగూడిమర్గుణము విడువదూ
అగమముతోమరిలనుభవార్థము వీరగురుపాదార విందముగరిగిపర్తిసుబ్ర
హ్మణ్యముమరువక మదిలోననమ్మితెసారనిర్మలదారిదొరుకును॥ రంతు॥

శ్రీరాగం—ఆటతాళము.

హరహరహరహరహరయిందురారా హరయిందురారా శంకర
యిందురారా॥ హరహర॥ నగధరపందితానమ్మి యున్నారనాగాచర్రాం
తారానన్నెలుకోరా॥ హరహర॥ దీనారక్షణదాహుచిక్కునీవంటి మా

నానామునచాలామరివేడుకుంటే | హరహర! నీలాకంఠత్రినేత్రినేతానిఖ
లాలోకేశా కాలాకంఠరసర్యాకలుషావినాకా | హరహర! అరమార
లేలానామొరవిహారోరా శరణాశరణుశ్రీకయిలామందిరా || హరహర

ఆనంద భైరవి-అదితాళము.

చూడపోదామూరారోయమ్మా శ్రీకయిలవాసునిచూడబోదా
మూరారోయమ్మ || చూడబోదామూరారేయ్యాదాపింగళా మధ్యాకూడి
అడూచూనున్న కోటిసూర్యప్రకాశునిచూడా|| వట్టిదేహము గుట్టాదెల
నీగట్టిగామననూకట్టివేయా వలెనానీదలచీ దిట్టముగానుదృష్టిపట్టించెద
రానివ్యాకాయట్టిమూలామునద్దురునిష్టాదెలానీవేగా | చూడా|| చూపులా
కందానీవాడాటా చూపులోచూప్తేసూక్ష్మా రూపమైయున్నాడాటా
రేపూమాపనకానూకనుకాపాలనందూనానొక దీపామూవాలెదిన్మయ||
రూపమైయున్నావాడని | చూడ! అండాపిండామూలందూనాట బ్ర
హ్మాండామంతట నిండినెలుగూచూనుండేనాటా - యెండానీడయులేకా
నుండేస్థలామునందు | వంతువెన్నెలా కన్నులపండ్లగాయెన్నావాడ
ట|| చూడా! అజ్ఞానలాకూచిక్కాడాటా! ఆవరబ్రహ్మము! నుజ్ఞానలా
కూడక్కునటా | ప్రజ్ఞానామూనూ దెలిసిన పరమాగురుదూవీరయ్య
అజ్ఞావర్తూతు నుబ్రహ్మణ్యమునుతు నేలినవాడట | చూడ!

నాదనామక్రియరాగము-అటతాళము

సూక్ష్మములోపలమోక్షమునద్దురు సూత్రముదెలపింపదదే గదా
సాక్షాత్కారుడు ఆత్మలోపలను రక్షకుండుండేదేగదా | నూ|| యిష్ట
లింగవేదాంతరహస్యము యెరుకనుయెరిగందదేగదా | యిష్టముప్రాణ
ముఖావమేకమై నిష్టసుబోందిందిదేగదా నూ! మూడేరులనడినాళము
లోపలమూలముదెలిపిందదేగదా అడుచునున్నాహంసను గూడుక | అ
నుభవమెరిగిందిదేగదా | నూ! దిర్విషయేంద్రియదోషరహితమైదృక్త
నిలచిందదేగదా | సర్వముకల్పితబ్రహ్మమనుచు మఃసంశయముడిగింది
దేగదా| నూ! అణువులోపలా అఖలబగంబులు అమరిన తత్వంబదేగ
దా | ప్రణవాక్షరిలోపరబ్రహ్మమైపలుకుచునుండేది దేగదా | నూ! క

ష ట్రిం శ త త్వ ర్త న లు

మలములారిటపై గావేలిగ కారణయోగంబదేగదాలమలమైననుజ్ఞా నను
భారన అమృత పాపంబిదేగదా । నూ॥ సప్తకోటి మంత్రంబులలోపలసా
రము దెలిపిందదేగదా గుప్తమయినపంచాక్షరిమంత్రము గోప్యంబెరిగి
దిదేగదానూ॥ తుమ్మిడిరగురు పాదాబ్జంబులు బ్రహ్మానందంబదేగదా
యిమ్మహిలో పలనుబ్రహ్మణ్యము సమ్మతినుంచిందిదేగదా సూక్ష్మం॥

దర్బారురాగం—రూపకతాళము

స్మరణశాయవేమనసా శివస్మరణ శాయవే స్మరణశాయస
ర్వపాప హరణమామౌ సాంబశివునిస్మరణశాయవే సర్వజ్ఞాడు సర్వమ
యుడు సర్వాత్ముడు స్వాసాక్షి శ్వరుడుశంకరుడుశిముడు సర్వేశ్వరుడ
నిదెలసియు । స్మరణ॥ శ్రీపతిపూజితుడు లోకసృష్టికిసర్వాధికుండు అవ
న్నులరక్షింపనుహరసుర బ్రహ్మాదులగని । స్మరణ॥ పరతత్వాదితుడగు
పరిపూర్ణుడు । పరమాత్ముడు నిరతముశ్రీమల్లేశ్వరనీవేగతియనిమరిస్మ
రణ । సుస్థిరముగగర్భిపర్తి సుబ్రహ్మణ్య పౌదయమందు విస్తరముగవే
డుకున్న విశ్వేశుని వీరగురుని । స్మరణశాయవే॥

ఆనందభైరవి- అటతాళం.

చూడజీవచూడరా । బ్రహ్మాంబు నీలోచూడరా జీవాచూడ
రా॥ చూడరాబ్రహ్మాంబునీలోచూపురూపూవకటిజేసి మూడుమార్తు
లమూలమయిన వాడునేడనరాని బ్రహ్మము । చూడరా॥ కమలమూల
రింటపై గావిమలమూగా వేయి రేకుల । కమలమధ్యామోనవలిగేకార
ణాబ్రహ్మాంబునీలో । చూ॥ కోటిసూర్యప్రకాశమైన నాటకూడుండేటి
చోటూ । మాటికిచీన్మయానందాసూటిగానున్నట్టిబ్రహ్మముచూ॥ వంటి
స్త్రింభము మేడమీదను కంటిపాపను కరసిమెలసిమింటిమంటి రెంటినం
దున । అంఅంటాకున్న బ్రహ్మముచూ॥ తొమ్మిడికిటికిలలోనా॥ తుమ్మిడి
రాగురునిపాదము॥ యిమ్మహిలోసుబ్రహ్మణ్యము నమ్మినానాదబుబ్రహ్మ
ముచూడరా॥ హిందుస్థానికాఫీ—అటతాళము

సాంబశివాయని సన్నుతిశేసెద । సాంబశివాయనిసన్నుతిశేసెద
సంభ్రముతోశివచదణముగొలిచెద । సాంబ॥ పాలలోచనామనిబాలుసేరి

తపనిజాలనమ్మి తియికజాలము నేయకు||సాంబ||అనుదినమున నినుముసమున
వేడితిని| కనికరమున సనుకరుణతోజూడుము||సాంబ||తాళముమద్దలను
మేలనజేనూకొని తాళీమీభజనలు తప్పకజేసెద ||సాంబ|| నగలేశుపా
దాములు| సతభక్తరమ్యయన తగుసుబ్రహ్మణ్యాయముకు తండ్రివి
నీవేనని ||సాంబ||

శంకరాభరణము. ఆటతాళము.

యెందు కేవినవూసద్గురుబోధానందామూకనవూ|| యెందు కేమ
ససా | నీకెంతిజెప్పినవిసవూ| ముందుగతులెరుగుగాక మోసమునొందే
వు| యెందుకు| దేహమస్తిమాని దెలిసేయుండియునీవుమోహ | వా
రధిమఃకిమోక్షమునొందేవు ||యెం| నారిములేనిసంసారములోబాడ ఘే
రాదుద్విషయాదుర్గణములతో గూడి| యెందు కేవినావూ వెక్కిరిమన
సా| మాతగర్భమునందు మలమూత్రముట్టు| జాతాకామిదిగో నీజన్మా
మాయను గుట్టు ||యె|| యెరుకాలోపల యెరుకాయెరిగి యెరుంగావు
మురికిజన్మముజూచి మొరసేవుచునీవు ||యెం|| ఏగాగురుని సేవావీనూ
లందున బోధాకోరిసుబ్రహ్మణ్యమునః దారిజూపూనట్టిమేధా||యెం||

శృంగభోజి. ఆటతాళము.

శ్రీకారాముగభక్తిచూపిరులిచ్చిశ్రీగిరిభ్రమరాంబమాతల్లిశ్రీకం
కుశీశయలామ్లభాజులనూచు ముడేమాతండి||శ్రీకారా|| శంభూనీ
నామాంకమునందూనున్నట్టి శాంభావిమాతల్లి- సంభారముగభక్తజను
లరక్షించేటి శాంభూడేమాండి ||శ్రీకారా|| పదునాల్గుభువనములాప్రభు
వాగూళిపురాణిపార్వతిమాతల్లి| పదమూలూకొలచినావారికీవరమిచ్చు
పరశిముడేమాతండి||శ్రీకారా|| గిరులాకెల్లనుహిమగిరిరాజపుత్రీశ్రీగారి
యుమాతల్లి| హరినేత్రాకమలా పాదార్చితుడై నట్టిహరుడేమాతండి||
శ్రీకారా|| సర్వాజ్ఞపులనెల్లా సతతాముపాపించు శర్వాణిమాతల్లి| సర్వా
భారుడగుచు సర్వేశుడయినట్టి శర్వాడేమాతండి||శ్రీకారా|| భక్తిముక్తి
భక్తిభాగ్యమిచ్చు సర్వాశక్తియు మాతల్లి | కుడయిన సుబ్రహ్మణ్య
మును దయనీలుభగ్గుడేమాతండి ||శ్రీకారా||

నాదనామక్రియరాగము-ఆదితాళము.

జీవానినునీపూదెలుసుకోవా| పావానానందరు బాదాపద్మములు
గొలువాలేవా| కావరముననిను గానకనుటివి| చావనిపుట్టనితావునుదె
లియవు||జీవా|| మూలామూమ్మాటి నెరుగాలేవా ముందూగతిగానవు
మేలూనీలోనాగనుకున్నావా| కాలముగడుపుచు గారడీజేయుచు|జాల
ములోబడి జన్మమెరుంగవు ||జీవా|| మాయాలోపలాదిక్కినావామర్మా
మెరుగావా| కాయాదుర్గణవివిధువాలేనా| చాయానినీగుచ్చేప్వలుజే
యుచు| మోయరానిమోహంబునబడితివి || జీవా|| బొమ్మూటానె
రుగకున్నావా || బూటకమాడించే అమ్మా అయ్యానూదెలియలేవా
తుమ్మిడిగురుపాదంబులు మదిసమ్మిన సుబోహృణ్యముచెప్పగ ||జీవా||
నినునీపూ తెలుసుకోవా|

ముఖారాగము-అట తాళము.

సమ్మిటిశనశంఖరా హరాహరాసమ్మిటిశ భోహరాసమ్మిటిమి
పాదానాశీకములు చాలాసమ్మిటి శనశంఖరా|| హియ్యసీజ్ఞానహీను
ను పావరుడాను ఈశ్వరావరమేశ్వరా||సదాశివా|| పుడమిలోనరునిగాపు
ట్టినందుకు భక్తిపుణ్యానంతునిజేయుమా | బడలేవిబహుజన్మాబాధలన్ని
భవబందాదులెడబాపుమా ||సదాశివా|| సమ్మిటి పాలానడలివిష్టుబ్రహ్మ
దీనురలెల్లా పట్టికేరుచు లెరుగాగా కాలాకూటముబట్టి | కల్లోలామును
బొందిగాపాదూమనివేడగా||సమ్మిటి|| పరిపన్నాచు తానినాసులొనగాచి
నయనట్టి కరుణాసముద్రాహారాశిరణాగతిలిరునుభయించినాశీవాశిరణు
చంద్రశేఖరా ||సదాశివా|| శ్రీకారాభక్తనశీకారానామనవిచేకొనినన్నలు
మా నీకేలాదయరాదూ నీలకంఠ దీనులాటకుపెన్నిదానమా |సమ్మిటి||
నిత్యులైరిమునులునిన్నూ పూజించీకృతార్థులైయున్నారగా |ప్రోత్స
హముగగివుడేవరత త్వమినిశ్చములుపలుకుచున్నవిగా ||సమ్మిటి|| కా
వావేరాజామహేంద్రాచార్య మార్కండేయజగదీశ్వరా | శేవా
కూడను సుబ్రహ్మణ్యభక్తినియివుడూబోపుమయ్య శంకరా |సమ్మిటి||

అనందభైరవిరాగము-రూపకతాళము.

కల్లగాదునిజమునిజమురా | సద్గురునికరుణమల్లి జన్మబాధలేదు
రా|| కల్లగాదుగురునికరుణవల్లతన్ను దెలనుకొన్న | మల్లిజన్మబాధనున్న
మముగన్న వారలకును|| కల్లగాదు|| అందరానిచెట్టుపండురా సద్గురుని
కరుణఅందరికిని అలవిగాదురా| యిందిరియములుగా సిలోనచంగమామ
వెలుగునొంది ముందుమాడుకళలుదెలిసి ముక్తిగన్నవారలకును || కల్ల||
గాదు|| అయిదుఅక్షరములు చమపురాసద్గురునికరుణ అయిదుయిరువై
అయిదుఅక్షరములు అయిదుఅక్షరముల బ్రహ్మాండమయిన విధమునెరిగి కై
దువదలి భద్గురునికై దుశేయువారలకును|| కల్లగాదు|| మట్టితనువునాటకం
బురా| యామాయబ్రతుకుంట్టిదాయబూటకంబురా| పొట్టికొరకువే
షములనువట్టితనుచు దెలుసుకునదిట్లమైన గురునిబోధధీరులైనవారలకు
ను|| కల్ల|| తుమ్మిడిరగురునివాదము| హృదయబాజుచుందునమ్మియున్ననుబ్రహ్మ
ణ్యమూ| ఇమ్మహిలోభక్తనరుల సమ్మతిని సౌఖ్యమందిబాహ్మలాట జగ
మువరబ్రహ్మముగనువారలకును|| కల్లగాదు||

యదులకంభోజిరాగము. ఆటతాళము.

పాలించరాప్రాణలింగా - ఆలించునామనవిలమితాధరధంగా
పాలించరాప్రాణలింగా|| మూలామూనీవానేచాలానమ్మితిని- ఫాలాలోచ
నభక్తాపాలయాక్షితిని || పా|| ముందూమార్కండేయా మునులార్క్షిం
చీ| నందూవేడితీనీనాయు: దూవయయించి| పా|| శరణన్నాసురలానూకరుణిం
చాలేదా | శరణాగతతాగి శరణా దయరాదా | పా|| మ్రొక్కినావ
రామిచ్చా చక్కసిదేవా | దిక్ష్త్యయింటివి సర్వాధీసులాలోవా
| పా|| మహాదేవాశైవాశామస్తోత్రాలింగా| సహాయూడవై మాకుసౌఖ్య
మొసగంగా | పాలించ|

నాదనానుక్రియ-ఆదితాళము.

సకారమకారభికారసకారయకారములను జేసియించు| సమశివా
యనుచుంత్రముగావర్తములను జేగవ్వమా | అనంగమాపునియాతక
రక్షకునీఆదిదేవునుజేయుచు| అనంతజన్మములందున చేసినఅఘములన్ని

(౨)

పత్రింశతత్వక్రీర్తనలు

౪

హరియించు॥న॥ పంచవింశతితత్వనాథుడగుపంచముఖుడువరుడంచు । పంచ
లింగములపంచామృతము ప్రసాదములుసేనించు ॥న॥ మానవజన్మంబెత్తి
నందులకుమహాదేవునర్పించు దీనులపాలిలపెన్నిధిచూకుదిక్కునీవేగతియం
చు॥న॥ శ్రీకరుండగు శ్రీగిరిమల్లేశులశివుడైదైవమటంచు యేకాలంబును
మరువకుమీ యల్లప్పుడునుదిలోనుంచూ॥నకార॥ శివచరణులపన్నిధిగన్న
పుడేశిరమువంచిశరణంచూ । శివసాయజ్యముసిద్ధిగల్గునని శీఘ్రముగామ
దినంచూ ॥న॥ వీరగురునిచరణారవిండములువిడువకగురిగానుంచూ । సారె
కునుబ్రహ్మణ్యహృదయమున సదాశివుని పూజించూ ॥ నకార॥

జగద్గుహాటిఁ గము—ఏకతాళము.

దేవమహాదేవదేవదేవంకరా - శేవకుడను గావుమయ్యచంద్రశే
ఖరా॥దేవమహాదేవ ॥ నీరజాక్షపూజితనిగమాత్మ గోచరామారవైరిత్రి
పురహర ప్రమామహేశ్వరా॥దే॥ హరహరగిరిజాకళిత హరీసాయకా
మొరవిని రక్షింపుమయ్యమోక్షనాయకా ॥దే॥ భానుకోటిదివ్యతేజసా
పనాశనాగానలోల మానససుజ్ఞానపోషణా ॥దే॥ పరిమిపెలయురామ
లింగపాదపద్మమా గర్జితః సంబ్రహ్మణ్యసుకవినిబోధిపుమా॥

ధన్యాసిరాగము—ఆదితాళము.

యెందుకయ్యాజన్మామెందుకయ్యా । అజ్ఞానజన్మామెందుకయ్యా
జన్మామెందుకయ్యా ॥ యెందుకయ్యాజన్మతనగతిముందుగానాలేక బ్ర
హ్మనందమూనెరుగాకసతులబొందు గోత్రవానిజన్మామెందుకయ్యా ॥జ॥
ముట్టులోనా బుట్టిపెరుగుదు ముట్టులోనాముడేగితే యచు-వట్టిమోహ
మానజిక్కి-గుట్టుతెలియాడేనిజన్మామెందుకయ్యా ॥జ॥ అంగమూల
అడదానిసంగమూగూడాక అ తొరంగమిదువేలంగుమన్నాలింగిమూ
డెలియానిజన్మామెందుకయ్యా ॥జన్మా॥ పెద్దలదూషించియేమోనుద్దు
లూజెప్పుచుకొయ్యామొద్దులొనలెనుడి మోక్షసిద్ధినిబొందానిజన్మా
మెందుకయ్యా ॥జన్మా॥ సుందరి బుగ్గిసిగురుమా-బుబ్రహ్మణ్యమూకు
డెలువగ-అందరిలోనున్నయిందూ శేఖరుని డెలియాని జన్మామెందుక
య్యా-జన్మా॥

జంఝూటిరాగము ఆదితాళము.

యెన్నివిధంబులనన్ను తిజేసిన-యెన్నిటికిదయరాదుగదా - శివయెన్నివిధంబులనన్ను తిజేసినయెన్నిటికిదయరాదుగదా । కన్నతండ్రివనికరిచ రాంబరనిన్నే నమ్మినవాడనయ్యా పన్నకభూషణపావనిమోచన - విన్న పమునువినవేమయ్యాశివ ॥యెన్ని॥ ఆజహరిసురలందరుశరణనగా నిజముగరక్షించితివయ్యా - భజనతోడమీప్యార్థనజేసెటి భక్తుడనూపలుకగదయ్యా ॥యెన్ని॥ శరణాగతబిరుదాంకుడవనిమీచరణము లేగతియంటి నయా-కరుణాసాగరకారణవిగ్రహ శరణుశరణురణంటి నయ్యా ॥యెన్ని॥ సర్వసాక్షివే సర్వేశుడనయి సర్వమునీనైయు టినయా మరువనట్టిశివ మంత్రసారమును-మరిమీదరిశనమిచ్చినయా ॥యెన్ని॥ ధవళవణబెజ వాడపురీశ్వర-దైవశిఖామణిదయతోడా - వనగ దేవ్యైసుబ్రహ్మణ్యమును శేవకుడనుబ్రోవగదయ్యా ॥యెన్ని॥

ధన్యాశిరాగం-ఆదితాళం.

సదాఓంనమః శివాయనుచునస్మరణశాయవేవోమనసా - నిధానముగనిజమిదేగదా- గురుపదంబుగొల్వవేవోమనసా - పదంబుగొలిచితెనర మపదంబై పావనమవునెవోమనసా- ముదంబునను యీనిధంబుగా- మది పదిలముశాయవేవోమనసా- పదిలపరచగ్గాపై గాయంకొనికలుకుయున్నదే వోమనసా-పదిలయిదింటనుపల్కుచు- నుండేవణమునెవోమనసా - ప్రణవములోపల సాక్షాద్బ్రహ్మను అణునె యుండెనెవోమనసా-అణవు లోపలాళిలజగంబులు-అమరియుండెనెవోమనసా - వీరగురుచరణారవిందమకరందముగ్రోలవేవోమనసా - సారమానుబ్రహ్మణ్యహృదయమునసా ధనశాయవేవోమనసా ॥ సదాఓంనమః శివాయ॥

శంకరాభరణము-ఆదితాళం

కోటప్పగొండాకనుగొంటిమీ కన్నలానిండా - సాటిదైవము లేదూన్వమియల్లమండకోటీశ్వరునిబుధులకొనియాడుచున్నట్టి । కోటప్ప! కోటీప్రభలనేకాకోటాజనులుగొల్వ- కోటీవ్రకాశమై కొమరొప్పుచున్నట్టికో! యేదికూఢాచినాయెడలేనివింతాలు . నాదీనిశివరా

త్రినాటిలమరులుజేయు ||కో|| చెప్పాతరముగాదుగొప్పామేళముభవనులు
యెప్పుడుమోగూచుయెన్న శక్యముగాని ||కో|| శరనన్నా వారీనికరుణిం
తుననిబిరుదుధరించియున్నట్టి దైవాశీఖామణి ||కో|| సుజనభక్తవరుల
సుబ్రమణ్యమూను నిజముగారక్షించునిత్యానందమైనా||కోటప్ప||

హిందూస్తానికాపి.ఆదితాళము.

కోటిశ్వరామముకోరిభజించెద - కోటిశ్వరామముకోరిభజించెద—
సాటివారెవ్వారనిసన్నతిజేసెద ||కో|| శరణనివేడితినికనిరుణసుజాడూమ
ని- వరములొసగినావాంఛలిడేర్చుమని ||కో|| కోటిప్రభాలుతమకొండను
యుండాగను- పాటిగాక్షైలాసముప్రత్యక్షమిదేనని ||కో|| యెక్కడజూచీ
నను- యేకసంభ్రాములను - పిక్కటిల్లూచుమిముప్రేమతోగొల్వాగనూ
||కో|| యుల్లమునందుననూ | చల్లనిదయాగల | గొల్లపేరంటాలునుగొల
చెదదలచెద ||కో|| భక్తుడుసుబ్రమణ్యభావమూనందుననూరక్తిగబ్రోవు
మనిరక్షణ కతావని ||కోటి||

నాదనామక్రియరాగము.ఆదితాళము.

సర్వముకల్పితబ్రహ్మమయంబని శద్గురుకృపనుసౌఖ్యమురా . దు
ర్విషయేంద్రియదుర్వితానులకు గర్వలకిడిమరిగానదురా ||సర్వము|| కా
మక్రోధములుగానిదిరాయిదితామసగుణులకుతగులదురా | నామరూప
ములునటననెరుంగనిపామరులకుయిది పట్టదుగా || సర్వముచిక్కుచీకటి
లేనిదిగా తనముక్కుకపైగానున్నదిరా | మక్కువతోయీమాయను
కూడిననిక్కుమోతులకుచిక్కదురా ||సర్వము|| దగ్గిరతనలోనున్నదిరా
యిదియెగ్గులుసిగ్గులులేనిదిరాముగ్గురులోనిమూలముదెలిసిన నిర్గుణబ్రహ్మ
మునిత్వమురా ||సర్వము|| గారడివిద్యలుగలుగదురా వీరగురునికృపను
న్నదిరా | సారముసుబ్రహ్మణ్యహృదయమునకు సద్గురుపాదప్రసా
దమురా ||సర్వము||

ఆనందభైరవి.ఆదితాళము.

మాయలోపలబుట్టిమాయలోపలబెరిగి మాయదెలియవుగదేమన
సా| మాయాకాలమునందు మమతలోబడినిన్ను మరచితినిగదవ్రిమన

...చేయించెను. అప్పుడు మార్గమున శిర్డళాయవూరకే
 గుడిసా! నూనూ! పుష్పచంద్రునిచేతనాన బులబులాడెదవు పాట్టకొరకే
 గదానుననా! పుష్పచంద్రునిచేతనాన బులబులాడెదవు గుట్టుచెలియవు పెరి
 మనసా! నూయ! అక్షయమునున్నదేవీ! గుడొసగినా! అక్షరముమరు
 వకేనుననా! దీక్షగానున్నమణ్యముహృదయమయ పంచాక్షరముపతి
 యించుమనసా! మాయ!

శిర్డళాధరణము—అటతాళము.

యేదిరాలింగానీదయన్నాపైరాదాధవళంగా! యేదిరాలింగానీవా
 దిదేముడవానిపాదామునమ్మితి పాలనాశాయావు! యేది! పన్నాగాధర
 రమాపావానానామాఅవన్నూడానయి యిటులప్రాధానజేసితి! యే
 దీపకొండయిల్లుయెండికొండనివాసాము దండిదైవమా నీలండాజేరితివ
 య్యా! యేదీ! శరణానిమీపాదస్మరణజేయువారి! కరుణింతువనిశరణాచి
 రుదూగలిగినతిండి! యేదీ! దీనులారక్షింపాదిక్కునీవైయుండి! ఓంస
 మనీవాయంబటమానిపలుకావూ! యేదీ! అతిభక్తతో గర్విపతికసుబ్ర
 హ్మణ్యమతిని శ్రీగిరిలింగాస్తుతిజేయుచుంటిని! యేదీ!

హిందూస్తానికాఫి—అదితాళము.

అంతావట్టిదిరాధగవంతునిచింతేగట్టిదిరా! అంతావట్టిదిరా! సంత
 కూటాసంసారములోబడిఅంతరంగమానందముచెలియవు! అంతా! మాట
 లేలపదరామాయానాటకమిదిగదరా! కోటిధనంబులు కొల్లబుచ్చునాకూ
 టికేగదాకొరగదంకు! అంతా! మోసపోకవిసరా దగ్గరమోక్షము
 కనుగొనరావాసిగభక్తివైరాగ్యమున శేషతీర్థివిధిప్రసాదమునొంద! అం
 తా! కూటమైనచోటానీలోనూటిగలుగుబాట! యేటిజన్మమిదియెంత

బేచినాకాటికేగదాకాసునేయదుర|| అంతా|| తొమ్మిదికంతలురాదేహ
మునమ్మికలేనిదిరాతుమ్మిడిరగురుపాదంబులు నిజబ్రహ్మమునుబ్రహ్మజ్యోతి
తేలియగ||అంతా||

అనందభయిరవి-ఆటతాళము.

నాయనానందివాహనా సన్నుగన్నతండ్రి శ్రీశైలవాసానమఃశి
వాయు|| నాయనానందివాహనా|| నాయనాయీలోకమున అన్యాయము
గజన్మింపజేసీ-కాయమునకానాగృహంబును కల్పితముగాజేసితివిగా|| నా
యనా||సారహీనమైనయూసంసారమనెనంకిల్లు వేసి ఘోరభీకరులైనఅర్థ
రిదాఁకావలినుంచితివిగా|| నాయనా|| యింద్రియాపంచముహాస్థములం
దునాలరదండమేసీ - ముందుగతులెరుగానివ్యసనాబంధమూనానుంచితి
విగా||నాయనా|| ఆశచాశములనేటిలడవికితోసి విషయావరకమందున
మోసిమోయనికోర్కెశిరమునదోసమనేబరు వేసితిరి కా||నాయనా|| కన్న
తండ్రిసర్వలోకకారణాదై వంబునీవే- విన్నపముసర్వావరాధివి పున్నతపూ
క్షమింపుమంటిని||నా|| యీశ్వరామీపాదభక్తుని శాశ్వతముగాజేయుశ్రీగ
రీశ్వరాఽర్చిత సుబ్రహ్మణ్య కవీశ్వరుని రక్షింపుమంటిని||నాయనా||

ధన్యాసి-ఆటతాళము.

వట్టిదీచూయాశరీరముగుట్టూదెలసూకోండయా- బట్టబెల్లె నట్టి
శాశ్వతబ్రహ్మమునుగనరేమయావట్టిదై పోతుందిదేహము మట్టిదై పోతుం
డయా||వట్టి||పున్నదేదోలేనిదేదోవ్రాహ్మజేసూకోండయా- కన్నతల్లితండ్రి
గుడునికరుణదెలియారేమయా||మ||యెన్నివిద్యలుయెన్నివృత్తు యెన్ని నేర్పి
ననేమయా - కొన్నిదినములెగాని నిక్కంబన్నపదవిగానయా||వ|| యల్ల
బాంధవులన్నదమ్ములుయందరుండిననేమయా - తల్లిపోయేనాడుమెవరూ
తనకుపాయముగారయా||వ||యిల్లుమేడలుధనమునాదని. యేలభీమశైం
దేదరయా- కల్లన సారంబువెంబడి- కాసుపీసమురాదయా||వ||వేరులేనిక
ట్టనానాకపేరులేనీపండయా | పేరులేనీపండుగన్నా | ప్రేమదీరీపోనయా
|వ||సిద్ధుడయినా తుమ్మిడిరా| గురుని శిష్యాజానయా| శిష్యముగా సుబ్ర
హ్మణ్యము జెప్పినావినరేమయా||వట్టిదీ||

మాయాదెలియవున్యాయమా యీదేహమూఘాయాముగాదూ
సుమా॥మాయమ్మామాయయ్యా మాయన్నాదమ్ములూమాయిల్లువా
కిభూమాయానీబలుకూచూ॥మా॥వలలోనాబడ్డట్టివనమృగారీతిని॥ బలు
చిక్కులోబడ్డాపక్షివిధమైతిని॥మా॥ గాలామామింగీనామీనామూవ
లెసేవూ॥పాలుమాలినట్టిభృమలాగూడితివయ్యో॥మా॥ కలలోనాగన్నట్టి
కలిమీనంసారామూ॥కల్లనృపంచాము॥ కాసంతానరుగావు॥మా॥ ఇమ్మ
హితుమ్మిడివీరాగురుని మాదీవమ్మి॥ సుబ్రహ్మణ్యసమ్మాతి దెలుపా
గా॥ మాయాదెలియవు॥

హిందూస్థానితోడి-అదితాళము.

లింగనీకునామీదా లేదూగదాదయా॥మంగళప్రదాయాకరుణాం
తరంగూడావయా॥లిం॥ అఖిలాసురలూ క్షీరాబ్దిదరచీనావేళా॥ సకలభీతి
నొందానెగునబోవాలేదా॥లిం॥ రావాణకంభకరిణా గాక్షసులూను
దృంచీ॥ పావానరాముడుపూజింపా వాపాముబాపాలేదా॥లిం॥ వెన్నూడు
భక్తితోడ॥ వేయూనిధంబులూకన్ను అర్పించినంతాకాంతలీడేర్పాలేదా
॥లిం॥ శరణానీరూపాదస్మరణ జేయూచున్న ధరనుసుబ్రహ్మణ్యమును
వరములోసగుమన్నా॥లింగనీకు॥

నాదనామక్రియ-అదితాళము.

గురుప్రసాదముమరుకెమనసా గురునిపాదము॥ అరయయెనబని
నాల్గుయోనులఅఖిలజన్మాబాధాన్నీ॥ వరుసతోసంసారమాయా॥ వార
ధినిదాటించునట్టి॥గు॥ అంగలింగజానదీక్షానందమును బొందించిఅంతారం
గమందు వెలింగెయిష్టాలింగమును సేవించునట్టి॥గు॥ కోటిసూర్యప్రకాశ
యెమనానాటకూడుండేటిచోటూ॥ మాటికీచిన్మయానందా సూటిమది
నాటించునట్టి॥గు॥ అక్షరద్వయమందువరమహంస సద్గురుపాదవద్దము॥
సాక్షిసర్వాధారుడగుజగద్రక్షకునిజూపించునట్టి॥గు॥ వీరగురుచరణారవింద
ము॥గరిగిపరీ ముబ్రహ్మణ్యము॥ కోరిమదిభజించు భక్తిసారమును
యిరిగించునట్టి॥గురు॥

నాదనామక్రియరాగము ఆదితాళము.

బండగుణముగల మొండిపామరుడుభక్తిచంకుడొనా - దండిగపద్మ
రు పాదమునమ్మక ధై వముగనువడునా||బం||పతివీరమెరుగనిపణతులుమ
రితనవతినిగొల్వగలరా| మతిహీనములేతిగేటి వెకరలుమనసునిలుపగల
రా||బండ||అంధునిచేతికిఅద్దముయిచ్చితె సుందరమగువడునా చందనంబు
మోసేటిగార్ధభముసుగంధము కనుగొనునా ||బం|| మక్కువతో స్త్రీజాల
ములోబడిమాయ వెలియగలరా| కుక్కతోకమరిచక్కగగట్టుచు| కడు
రుపర చగలరా||బం||అంగమునార్గురుదొండలుబట్టకలింగముగనగలరా|ముం
గలగతులుముదంబునదెలియక ముక్తిబొంగలరా||బం||వీరగురుకృపవేనికు
కదెలియక వేదాంతంజొనా| సారముసుబ్రహ్మణ్యహృదయమునసాధనగు
రుకరుణా| బండగుణముగల మొండిపామరుడు |

హిందూస్థానికాఫీ.ఆటతాళము.

మంగళామయ్యచూ యిష్టాలింగా| అంగాజావయిలిమితాబడ
భంగా|మంగళామయ్య||యిష్టా||చూపుతోచాలచూపూమియాపూ| పా
పాహరకారాదాపూమి|చాపూ|మం| యిడాపింగాళా నాడీనిలాసాకూ
డా నాడీనాకూడాలినాసా|మం||అండాపిండాబిహ్మండతక్యాసా| నిండి
వెలిగేయఖండా స్వరూపా ||మం|| హధురామయినట్టినునసూమియందో
చదరానివ్యాకసాఖ్యమేచుచూ ||మం|| నిప్పురామూగానిజశినయోగా|
సుబ్బరామశ్యాముకుచూఘాతే||మంగళామయ్య||

కం||బ్రాలతప్పలుశబ్దము|సాలంగాలేనిశబ్దసంగతివెలచుం|

గేలంబెట్టకతిట్టక|పోలంగాదిద్దరయ్యబుధజనులారా|

శ్రీ గు రు చ రణ ర వి ం దా ర్పణ మ స్తు.

ష త్రి శ త త్వ కీ ర్త న లు. పంచూర్ణము.

శివ కీర్తనలు

క. శ్రీగణాధాయని నే, బాగుగ శ్రీగురుని గొలకు భారతితలకున్
యోగాక్షరి శివతత్వము, మాకెరుగఁజేసవచ్చునుహిలోగురువా.

కీర్తన. ముఖార్చితాగం—పకతాళం.

పాహిమాంశివా పాహిమాంశివా పాహిమాం నమశివాయపాహి
శివశివా । దయా జడమీ దై నమాశివాదయనాగఁగ మీదయా యే
దయా । పాహిమాం॥ నీమవ్రతక్రియానిష్ఠ లెరుగనూ నీనామమే సదా
శివాయ సమ్మీనాడనూ॥ పాహిమాం । కష్టకర్మమూ కడకుదోలుమా
యిష్టకామ్యమూలుమాకిచ్చి బ్రోవుమా॥ పాహిమాం॥ పరాకేలరాపరా
మేష్వరా పర్వతశ్రీశైలలింగ పార్వతీర్పరా॥ పాహిమాం॥

క. పలుకులకు నందఁగానిది, తలపను నిలుచుగవశమే తనుతా గనకన్

నిలకడ నిర్మలజ్ఞానికి, వెలుపలలోపల వెలుంగు వెన్నెలశిష్యా.

కీర్తన ఝంఝూటితాగం—ఆదితాళం.

శివశివాశివా శ్రీగీర్తనగా శేవకుని నాచింతా దీర్చరా ॥ శివశివా
శివా॥ నందీవాహనా సమ్మీయుంటిరా యిందుశేఖరా యిష్టలింగమా॥
శివశివాశివా॥ యెన్నివిధముల యెంతోవేడినా పన్నగాధరాపలుకవేమిరా
॥ శివశివాశివా॥ పాలలోచనా పాపనాశనా బాలునేలినా భక్తపోషనా బావ
జాంతకి భక్త పోషకా కాన్తబ్రోవనీకన్నా లేరుర్గా ॥ శివ శివా॥ సుందరంబు
గా సుబ్రహ్మణ్యమూసమ నీదయానంద మివ్వరా ॥ శివ శివా॥

క. జననము మరణము లేనిది, ఘనగురుగురుగారనమున గనునటమీదన్
మనమునయిందియజాలము, గనుచూపును వశముజేయుగనరాశిష్యా

లరహరాహరా ఆదిదైవమా॥ మరిమరీ సదామరి భజింతుగా॥
హరహ ॥ మొరాలించరా మొక్కుచు టిరా ధరాసీసరీ దైవామేది

॥ హరహరాహరా॥ పాలలోచనా పాపనాశనా బాలునేలినా భక్త
పోషణా॥ హరహరాహరా॥ శూలదారణ శుద్ధనిగ్రహ, మూలకారణ
మూర్తినీవెదా॥ హరహరాహరా॥ మమ్ముతోవరా మార్కండేష్వరా
అమ్మాలయ్య నన్నాదారించరా॥ హరహరాహరా॥

క. ఇష్టము పొగము భావము, నిష్టను తనలోననిలిపి నిశ్చలబ్రహ్మం
కష్టము కర్మము నిన్నియు, నష్టంబయిపోవుగదర నమ్ముము శిష్యా.

కీర్తన, బేహగ్ రాగం—ఆదితాళం.

శివశివ బోవరా శ్రీగీరీశ్వరా వనిబోసీనరి అధికలెవ్వరురె శివశివబోవర
మనవిని మార్కండేయముచనునబ్రోచిన ఘనడచనుచు మననిను గొని
యాడిలి శివశివబ్రోవర॥ దీనుతాంక్షించే న హాదేవుడవానీ నిన్నే మా
నసామునా బలిమాలిలి భక్తిహోనూ శివశివబ్రోవర॥ సుకవిగణిపర్తి ను
బ్రహ్మగ్యామ్ము యిక నీడయాకోర్కె లీడేర్చరావేగ ప్రవళివ బోవర॥

క. అన్నది విన్నది కన్నది, నున్నదియో లేదో యనుచు సురీష్ఠితిలో
యెన్నివిధంబులు దెలిపిన, చిన్నది గతియేమెరుగు శిష్యము శిష్యా.

కీర్తన రుంఝూటి రాగ—ఆదితాళం.

నిన్నే నమ్మియుంటివా సరాళివ నిన్నే నమ్మియుంటివా నిన్నే న
మ్మియుంటి పన్నాగ భూషణ విన్నాపమాలింపు కన్నాతండ్రి వాని
॥నిన్నే॥ యాక్షితియందు ప్రత్యక్షమై వరమూలు సాక్షాత్కరించి క
టాక్షించరావేగ॥ నిన్నే నమ్మి॥ మందరశ్రీకై లమల్లేశ్వరాలింగ యందు
దర సుబ్రహ్మణ్యమందూని దయజూడు॥నిన్నే నమ్మి॥

క. గురువనగ గుణరహితుడ, మనోఘ్నండు లోక నిందుచుదమత్సరుడౌ
తరువును తెనేమెరుగును గురుశును బాపేతినాడు గురుడౌ శిష్యా.

కీర్తన, రుంఝూటి రాగ—ఆదితాళం

యెంతవేడుకుందూను శివశివా అంతరాత్మ నీవే అద్విదైవమానీ
॥యెంత॥ సంతతామునే నీస్మరణజేయుచుంటి అంతరంగము నీకింత నిర్ధ
యయేల॥యెంత॥ బావజాంతకా నీ పాదపంకెరుహ శేవకూడనా నీశర
ణజేయుచుంటి ॥యెంత॥ దయను జూడుమాని దైవరాయయని భయ
ముదీర్చుమాని భక్తరక్షణానీ॥ యెంత॥ శుభగీరీశా సుజనపోషణాయా
ని సుబ్రహ్మణ్యమూసజాచిబోవుమాని॥ యెంతవేడుకుందునుశివశివా॥
క. గురుశిష్యావులు చేయని, నరుడా పాపమరుకగాని నమ్ముముధరలో
కరగని చిట్లపురితిగ, యెరుకను దెలియంగ వేడు యేమిర శిష్యా.

శీర్షన. నాదనామక్రియరాగం—మాపకతాళం.

శివశివయనేటి మంత్రసిద్ధి యెట్లుగల్గురా! యేవిధమున శివుని భక్తనేవ మాకుదొరకురా! భువనములకు సర్వకర్త భుజగభూషణుండురా! అవనియందు అధికులైన ఆదిమునులెరుంగురా! శి! కళ్యాణపట్టణమున కారణాచార్యులైన అల్లమా ప్రభునిగన్న హరుడు బసవడెరుగు! శి! కూరదానవులనుద్రుంచి కోరిశివునిపూజజేసి సారమైనలింగనిష్ఠదారి రాముడెరుగురా! శి! గట్టిగానుమననువేగ కట్టివేసి యింద్రియములు! పట్టివ్రేతము జరిపినట్టి ప్రమదులే యెరుంగురా! శి! అంగలింగ జ్ఞానదీక్ష లయిదు అక్షరముల మహిమ జంగమయ్యతుమ్మిడిన లింగగురు డెడంగురా! శి!

క. అంగములోపల నుండే, లింగము తెలియంగ ముక్తిలేశంబైనా
దొంగలకు దొరకనేరడు, ముంగలగతి తెలియవలయుముఖ్యముః శిష్యా
శీర్షన. ఆనందభైరవి—ఆదితాళం.

బసవలింగేశ్వరుని భక్తభజనా చేయండి. పశుపతివరములొనకేటి ప్రభువునిగనుగొండి! తనువులు అస్తిరము నిజము తరచిచూడండి! జననమరణములులేని ప్రభువుని గనుగొండి! బస! పాలలోచనుని మీరు ప్రార్థనచేయండి! బాలానిమార్కండునిబ్రోచిన! భర్గునివేషండి! బస! నందివాహనునిహృదయ! మందునిలువండి! సమయివ్వక యల్లప్పుడు స్మరణచేయండి! బస! కామక్రోధరోధమూలు కడకుజిమ్మండి! తామ సూలతోటి పాత్తు తగలనివకండి! బస! మదనవైరి పాదమూలు మరు వకుండండి! సదమాలచార గురులింగార్చనము సాధనచేయండి! బస! శరణములశరణమువంచి! శరణుచేయండి! ధరసుజ్ఞానము మోక్షము వారి కిదయను గలదండి! బస! రాజమహేంద్రమాన వెలసినరాజుచుండి రాజశేఖరుభక్తుల రక్షించుటయిటుండండి! బస! యిష్టలింగమూర్తి సము ముయేదీగాదండి! శ్రేష్టమునుభ్రమణ్యముజెప్పిన నిష్ఠనునుండండి! బస! క. అయిదుక్షరములు గడుపుచు, అయిదింటిని పదిలవరచి ఆనందముతో కయిదుపదలించుకొనివిను, కైదారింటికేయు ముక్తిగలదుర శిష్యా.

శ్రీరత్న, శంకరాధరణం—ఆదితాళం.

శ్రీకర్తవ్యము శ్రీశైలము శిఖరదర్శనముజేసితిని. పాకలబ
హువిధ జన్మదుఃఖములు పాపములను యెడబాసితిని॥శ్రీక॥ విశ్వాధీశరు
ద్రోయని శ్పతులను విశేషపరచగానామదిని శాశ్వతవైభవ మోక్షమొ
సగుశ్రీశైలలింగమని దె సితినిముందుగళివసుతు సాక్షిగణపతికి వందనం
బుగావించినీ నందిభృంగిచండీశ్వర ప్రముఖులు నమోనమో స్తుతిజేసి
తిని॥శ్రీక॥ ప్రమదగణంబుల పాదపద్మములు ప్రణమోజేసి నుతియించితిని
అమితానందముశ్రీగిరీశ్వరుని ఆహానన్నలజ్జాచితిని॥శ్రీక॥ ఒప్పుగాను
పాతాళగంగలో తెప్పసతీర్థములాడితిని అప్పుడె హరినేత్రాబ్జపూజితన
కభిషేకంబులు జేసితిని॥శ్రీక॥ భూరిదయాకర భూతనాథునకు భూతిగంధ
మర్పించితిని-దారిచిల్వభళ ధూపదీపములు ధవళాక్షంతలు ధరించితిని
॥శ్రీక॥ రంగుగమది నుప్పొంగుచునూ బంగారుపూలపూజించితిని
జంగము శ్రీగురు లింగమూర్తిని జయమంగళమని పాడితిని॥శ్రీక॥ నారి
శేఖ ఖడ్గారఫలములును నయివేద్యంబులు యిచ్చితిని సారెకు సరిగమ
పదనిన యనసంగీతనృత్యములు సల్పితిని॥శ్రీక॥ శంభోహరహర! యని
ఖడ్గారపు తాంబూళు లొసంగితిని నాంభమూరికిని సర్వకర్తకును
సాష్టాంగంబులు చేసితిని॥శ్రీక॥ సర్వలోకమాతకు బ్రమరాంబకు సర్వా
ణికి ముక్తిని సర్వేశ్వరుడగు మల్లికార్జునుని నన్నుతిజేసి భజించితిని
॥శ్రీక॥ ముందుగ తాతముతాతతరములకు ముక్తియ్యమని వేడితిని
కనించిన తలిదండ్రీకి శాశ్వతకై నశ్యము కరుణింపుమని॥శ్రీక॥ నగ
శంకరాధర సమశివాయని న నాధముల గొంచితిని బాగుగ భక్తిజ్ఞాన
మార్గమున ఆగమార్థ మార్పించితిని॥శ్రీక॥ సునర్ణపంపిర శుద్ధాగ్ర
హుని శుభ్రమణ్యమున బ్రోవుమని అవనిలోభక్తుల ధారుండని॥ఆడి
గిరి కోర్కెలీడర్చుమని॥శ్రీక॥

లింగాలలీ ధవళాంగలలీ భృంగీవృషభక్షాణారాయా పుత్రా
లాలీ శూలింతా బాలింతా మనసుందారాంగీకి యాలీలాబుట్టూటా
యెంతో బుణ్యమాయెనూ॥లింగాశోలాబాడి జోళాట్టితే కేకవేళ్ళనూ

లింగా నీకూ మ్రొక్కేదానంటే నిదురాబోయేవూ |లింగా|యెత్తుమరగి
నావూ నిన్ను యేమిసేతూరా లింగా పొత్తులలో పవ్వళించూ
పుణ్యమాయానూ |లింగా| నందీనక్కీ ప్రమదూలాతో అందమల
రాగా పొందూగాదేవాతూలంతా పువ్వులుగొయ్యూగా |లింగా| కొడ
వభూరీవావూడావై కోర్కెమీరాగా యడబాయాకా శిరులోనగూమీ
యెలమీతోవేగా |లింగా| భభానారాయూనీ ప్రతిమూచెల్లీస్తీ వారా
యిల్లాలీకిబిడ్డాడవై యిమిడినావూరా |లింగా| బాగుగా కైలాసామూ
నా భక్తులతోనూ వేవేగామీవేంచేసిరా నెలమీదయతోనూ |లిం
మహిమీకాలాలింటి సుభ్రహ్మణ్యమునేలీనా| సాహసామయినట్టి గిరిజా
సారంగానయనా |లింగా|

మంగళహారతి—సురటకేదారగౌళరాగం.

జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం సద్గురుమూర్తికి జయమంగ
ళం నిత్యశుభమంగళం జయమంగళము మీసం జంగామాగురులింగా
జయభక్తాహృదయాభ్యాభంగా జయసర్వాపానాంగా |జయ| అష్టవ
రణాశిష్యాలాకూ అఖిలాముభోదించి సద్గతి యిష్టలింగామూర్తి యం
దూనిష్టనిలిపినా గురునాకూ |జయ| పంచభూతాశరీరా పంచ విషయేం

ములు పంచలింగారణమూ గావించినా సద్గురునాకూ |జయ|

షడ్భక్తామూలయః దూషల్లింగాసందానా పరవశేషడస్తలాసుజ్ఞానియైనా
నర్వజ్ఞమూర్తికివుడు |జయ| శ్రీకరాగోకర్ణసిద్ధ వీరయ్యగురునాకు శ్రీకం
టిశ్రీశైలీశునకూ శివలింగామూర్తికివుడు |జయ| గర్భిపర్తివంసామూనా
గలిగినా సుబ్రహ్మణ్యమును కరుణించి యిరువైయొక్కదీక్షా క్రమమిచ్చి
రక్షించినగురునకు |జయమంగళం|

సంగపూర్ణము.

12457

